MARELE

DICȚIONAR GEOGRAFIC

AL

ROMÎNIEI

61275. Marele Dicționar Geografic. Vol. IV.

SOCIETATEA GEOGRAFICĂ ROMÎNĂ

FUNDATĂ LA 15 IUNIE 1875

RECUNOSCUTĂ DREPT INSTITUȚIE DE UTILITATE PUBLICĂ, PRIN LEGEA DIN 20 FEBRUARIE 1897

MARELE

DICȚIONAR GEOGRAFIC

AL

ROMÎNIEI

ALCĂTUIT ȘI PRELUCRAT DUPA DICȚIONARELE PARȚIALE PE JUDEȚE

DE

GEORGE IOAN LAHOVARI

PREȘEDINTE AL INALTEI CURȚI DE COMPTURI,
PREȘEDINTE AL SOCIETĂȚII PENTRU ÎNVĂȚĂTURA POPORULUI ROMÎN,
SECRETAR GENERAL AL SOCIETĂȚII GEOGRAFICE ROMÎNE

ȘI

GENERAL C. I. BRĂTIANU

SUB-ȘEF AL STATULUI-MAJOR GENERAL,
DIRECTOR
AL INSTITUTULUI GEOGRAFIC AL ARMATEI

GRIGORE G. TOCILESCU

MEMBRU AL ACADEMIEI ROMÎNE,
PROFESOR UNIVERSITAR,
DIRECTOR AL MUZEULUI NAȚIONAL DE ANTICHITĂȚI

VOLUMUL IV.

BUCUREȘTI

STAB. GRAFIC J. V. SOCECŬ, STR. BERZEI, 59

1901

Biblioteca Centrală Universitară
BUCUREȘTI
Cota 03/3715
Inventar 507394 Dublet

Biblioteca Centrală Universitară
Biblioteca Institutului Pedagogic
Cota
Inventar 109819

Biblioteca Centrală Universitară
BUCUREȘTI
Cota V 1484
Inventar 507394

INTERZIS XEROX

MARELE DICȚIONAR GEOGRAFIC AL ROMÎNIEI

...rea de coasta Ialomiței, iar despre E. și S., numaĭ simnumire de coastă.
...nt în județ, și cu deose-pe cîmpul Bărăgan, multe le... artificiale. Modul cum

I

Iablanița, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Dumbrava, la 35 kil. de orașul T.-Severin, situată pe două dealurĭ și o vale și mărginindu-se la E. cu com. Podul-Grosuluĭ, la S.; cu com. Padina-Mare și Padina-Mică; la V., cu com. Paroina-Mare și la N., cu comuna Stignița.

Satul formează comună cu mahalalele: Dosești și Țața, avînd 1600 locuitorĭ, locuind în 300 case.

Locuitorii posedă: 70 pluguri, 165 care cu boĭ, 26 căruțe cu caĭ; 70 stupĭ cu albine.

Are: o șosea comunală care o leagă de com. Orevița și Paroina-Mare; o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 2 preoți și 3 cîntăreți; o școală, condusă de un învățător, frecuentată de 26 elevĭ și 3 eleve. Budgetul com. e de 3736 leĭ la venitурĭ și de 2936 leĭ la cheltuelĭ.

Contribuabilĭ sunt 246.

Vite: 690 vite marĭ cornute, 330 boĭ, 60 caĭ, 700 oĭ și 600 rîmătorĭ.

Cîmpiile maĭ principale din com. sunt: Balaurul, Iepurele, Vulturul, Batovul, Sculele și Geanta.

Dealurĭ maĭ însemnate sunt: Cuca-luĭ-Rădoĭ, Dealul-Mălinuluĭ, Boca și Sculele.

Văĭ: Iablanița și Boca, pe care curge pîrîul Iablanița și care se unește cu apa Podul-Grosuluĭ, la locul numit Podul-Iablanițeĭ. La V. com., la o depărtare de 1 kil., se află fîntîna numită Poșta, pe unde se cunoaște olacul vechiŭ.

Iacob (Dealul-luĭ-), *deal*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Turcoaia; este deal fără legăturĭ cu vre-un alt deal, așezat în partea de V. a pl. și a com. care se întinde la poalele sale de V.; e de natură stîncoasă, acoperit pe alocurea cu fînețe; are o înălțime de 336 m., care poartă numele de Turcoaia, dominînd asupra satuluĭ Turcoaia, asupra Dunăreĭ și asupra drumuluĭ județean Măcin-Satul-Noŭ-Ostrov; are ca prelungirĭ dealurile: Iglișoara-Mare, Iglișoara-Mică, Manole și Gorgova; este acoperit cu fînețe și pășunĭ.

Iacob-Mog, *movilă*, jud. Tulcea, situată în partea centrală a plășeĭ Tulcea, și cea de S. a com. rur. Malcoci; așezată pe muchea Dealuluĭ-Mare, are o înălțime de 148 m., dominînd asupra văilor Sari-Ghiol și Valea-Mare, asupra satuluĭ Malcoci și drumuluĭ comunal Malcoci-Agi-Ghiol; este naturală și acoperită cu verdeață.

Iacob (Piscul-luĭ-), *pisc*, în com. rur. Govodarva, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinți. Aci se află urmele uneĭ vechĭ cetățĭ romane. Se află pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Govodarva și în apropiere de șosea.

Iacob-Suhat, *gîrlă*, în jud. Tulcea, în partea de N. a plășeĭ Tulcea și a com. rur. Malcoci, și în partea de S.-V. a plășeĭ Sulina și a com. urb. Chilia-Veche; se desface din lacul Costin; curge spre E. d'alungul maluluĭ nordic al grinduluĭ Stipocul; trece pe lîngă lacurile Costinciuc și Buciul, care se scurge în el, și, după un curs de 12 kil., se pierde în întin-

sele stufăriĭ de lîngă lacul Pepurnicul.

Iacobeni, *sat*, în partea de E. a com. Șipotele, pl. Bahluiul, [illegible]ul drept [illegible]cătune: [illegible]arĭ fac [illegible]ție de [illegible]itorĭ. [illegible]ul sunt [illegible] în anul 1880. Iacobeni este sat vechiŭ.

Cota [illegible] Inventar 109.819

Are o biserică zidită de un preot, Andreĭ.

Vite sunt: 239 vite marĭ cornute, 30 caĭ, 723 oĭ, 9 capre și 75 rîmătorĭ.

Iacobeni, *deal*, lîngă satul cu acelașĭ nume, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași.

Iacobeni-Noĭ, *sat*, în partea de N.-V. a com. Dîngeni, pl. Jijia, jud. Botoșani, pe coastă de deal, în dreapta Jijieĭ. S'a înființat la 1879 cu noiĭ împroprietăriță pe moșia statuluĭ Iacobeni. Are o suprafață de 436 hect. ale locuitorilor și o populație de 70 familiĭ, saŭ 264 suflete.

Numărul vitelor e de 1240: 422 boĭ și vacĭ, 81 caĭ, 702 oĭ, 35 porcĭ.

In sat se află: 1 cîrciumă, 2 comercianți și 2 meseriașĭ.

Iacobeni-Vechĭ, *sat*, în centrul com. Dîngeni, pl. Jijia, jud. Botoșani, pe partea dreaptă a Jijieĭ, cu o suprafață de 993 hect. și cu o populație de 50 familiĭ, saŭ 250 suflete. Moșia este proprietatea Statuluĭ.

Are o biserică făcută de locuitorĭ și deservită de 2 cîntărețĭ.

Iacoboaia, *pădure*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Tămași, cu o întindere de 28 hectare.

Iacovile, *sat*, făcînd parte din com. rur. Mădulari, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populație de 202 locuitorĭ (102 bărbați și 1090 femeĭ).

Iadul, *vale*, izvorește de la E. de com. Mioveni, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel și se varsă în rîul Argeșelul, pe malul stîng.

Iaduluĭ (Gura-), *loc izolat*, în jud. Buzăŭ, com. Nehoiașul, pe moșia Jaristea, în poalele munteluĭ Cumpenile, unde se află o mulțime de izvoare cu ape minerale, exalînd un miros sulfuros, ce ĭ-a determinat numirea.

Iaga, *loc*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Bucșești, situat la confluența pîrîuluĭ Cernul cu Tazlăul-Mare.

Iaguda-Ceair, *vale*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rurale Almalîul; se desface din poalele de E. ale dealuluĭ Sarî-Meșea-Bair; se îndreaptă spre E., într'o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E., mergînd printre două prelungirĭ ale dealuluĭ Sarî-Meșea-Bair, carĭ poartă acelașĭ nume; brăzdează partea de N.-V. a plășeĭ și pe cea de S.-E. a com.; taie drumul județean și cel comunal ce duce de la Almalîul la Ese-Chioi, și, după un mers de 6 kil., se deschide în valea pîrîuluĭ Almalîul, numită Beilic-Ceair, ceva maĭ jos de locul numit Cișmeaua-Ostrovenilor; malul săŭ stîng este acoperit cu viĭ.

Iaila, *sat*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, cătunul com. Cîrjelarĭ, așezat în partea centrală a plășeĭ și cea de N. a com., la 12 kil. spre N. de reședință, pe ambele malurĭ ale văiĭ Iaila-Dere. Intinderea sa este de 45 hect., iar populația, compusă din Bulgarĭ și Romînĭ, este de 57 familiĭ, saŭ 215 suflete. Prin el trece drumul comunal Hasanlar-Orta-Chioi.

Iaila-Bair, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. urb. Babadag; se desface din dealul Asmîlar-Bair; se întinde spre E., avînd o direcțiune generală de la S.-E. spre N.-E., brăzdînd partea de N. a plășeĭ și a com.; lasă spre S. dealul Ghel-Tepe; pe la poalele de E. merge drumul județean Babadag-Alibei-Chioi; este de natură stîncoasă; se ridică la 138 m., dominînd satul Satul-Noŭ, balta Topra-Chiopru și drumul județean; este acoperit cu păduri și fînețe.

Iaila-Dere, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea pl. Măcin. Izvorește din poalele de V. ale dealuluĭ Ciubucluc-Bair și Orta-Bair, și se îndreaptă maĭ întîiŭ spre N.-V. și apoĭ spre V., avînd o direcțiune de la E. spre V.; trece prin partea de N. a satuluĭ Iaila, de unde și-a luat numele; curge de la poalele de N. ale dealuluĭ Ortabuirac și Hasanlaruluĭ, și, după un curs de 12 km., se varsă în pîrîul Cerna, pe partea stîngă, lîngă satul Satul-Noŭ, pe care-l udă prin mijloc. Brăzdează partea de S. a plășeĭ, și pe cea de N. a comuneĭ Satul-Noŭ. Basinul săŭ, cu o întindere de 2400 hect., coprinde cîte o parte din teritoriul comunelor Satul-Noŭ și Cîrjelari, și este cuprins între dealurile: Hasanlar, Dijcadael-Bair, Ciuciuc-Cara, Orta-Chioĭ, de-oparte, Carapcea și Ac-Punar, de altă parte. Ca afluenți are pe dreapta: Derea-Ac-Punar, și pe stînga Domus-Culac. Malurile sale sunt în general rîpoase, pînă la conflu-

enţa cu pîrîul Domus-Culac. Pe valea luĭ merg drumurile comunale: Iaila-Satul-Noŭ, Ac-Punar, Satul-Noŭ, Homurlar-Iaila.

Ialojiţa, *pîrîŭ*, în jud. Suceava, com. Șarul-Dorneĭ; afluent al pîrîuluĭ Călimănelul.

Ialojiţeĭ (Vîrful-), *piscul munteluĭ cu acest nume*, între com. Șarul-Dorneĭ și Broșteni, jud. Suceava, avînd 1616 m. altitudine.

Ialomicioara, *sat*, jud. Dîmboviţa, plaiul Dîmboviţa-Ialomiţa, cät. com. Moţăeni.

Ialomicioara, *pîrîŭ*, jud. Dîmboviţa, care izvoreşte aproape de muntele Leoata, şi primeşte în sine pîraĭele: Ialomicioara-Frumoasă, Ialomicioara-Văeĭ saŭ Valea-Vaceĭ, Siliştea, Lili, Giurculeţul, Chincioaca, Tanţea şi altele, apoĭ trece prin raionul com. Runcul, şi, aproape de com. Moţăeni, se varsă în partea dreaptă a Ialomiţeĭ, sub numele de Ialomicioara-Mare. Tot în Ialomicioara se maĭ varsă şi Valea-Ţîţa, din sus de Moţăeni.

Ialomicioara-Mică, saŭ **Răsăriteană**, *pîrîŭ*, jud. Dîmboviţa, ce izvoreşte de sub muntele Păduchiosul, despre Prahova şi se varsă în partea stîngă a Ialomiţeĭ, din sus de Moroeni, în dreptul Glaveĭ, care este o poeană frumoasă.

Ialomiţa, *judeţ*, numit ast-fel după rîul Ialomiţa, ce-l udă de la V. spre E. Este situat pe ţărmul stîng al Dunăreĭ, în unghiul ce formează acest fluviŭ în curgerea sa despre N., udînd partea de V. a Dobrogeĭ.

Limite. Spre N., judeţul se mărgineşte cu judeţele Buzăŭ şi Brăila. Linia despărţitoare începe despre N. de com. Jilavele, merge spre E., trece prin valea pîrîuluĭ Sărata şi pe la N. satuluĭ Gîrbovi, apoĭ satul Grindul, de unde se coboară spre N.-E., despărţindu-se de judeţul Brăila pănă în dreptul satuluĭ Murgeanca, unde teritoriul comuneĭ Cioara-Doiceşti din judeţul Brăila, se coboară spre S. pănă în lacul Strachina, formînd un cot în judeţul Ialomiţa în formă de dreptunghiŭ, de unde iarăşĭ ia direcţiunea spre E. pănă în Dunăre.

Limita judeţuluĭ spre S. o formează Dunărea, ce desparte judeţul de Bulgaria din dreptul satuluĭ Vărăşti, pl. Borcea, pănă în dreptul pichetuluĭ Chiciul, saŭ pănă la un kil. spre E. de Silistra; de aci, Dunărea desparte judeţul Ialomiţa de judeţul Constanţa, formînd şi limita despre E., pănă intră în judeţul Brăila.

Marginea de E. este o linie convenţională, care începe din limita judeţuluĭ de N., desparte acest judeţ de judeţul Prahova, mergînd spre S. pănă în rîul Ialomiţa şi de aci merge spre S.-E., tăind d'a curmezişul văile Ileana, Ilie şi Bulumezi şi trecînd pe la Moara-Săracă, prin Valea-Argoveĭ, prin lacul Mostiştea, pănă în Dunăre, în dreptul satuluĭ Vărăşti.

Suprafaţa judeţuluĭ, cu o întindere de 805529 hect., este o cîmpie vastă, tăiată în două părţĭ de rîul Ialomiţa, presărată de o mulţime de movile şi crestată în partea de N. şi de S. de maĭ multe văĭ. Din rîul Ialomiţa, spre S., în lăţime ca de 35 kil. şi din Borcea, spre V., în lungime ca de 75 kil., se întinde cîmpul Bărăganul, a căruĭ suprafaţă prezintă nişte ondulaţiunĭ largĭ, nesimţite în urcare şi coborîre. Treĭ marĭ coaste mărginesc acest cîmp în părţile de N.-S. şi E., iar partea de V. formează o continuare a cîmpiilor din pl. Cîmpuluĭ şi din judeţul Ilfov. Coasta de N. poartă numirea de coasta Ialomiţeĭ, iar cele despre E. şi S., numaĭ simpla numire de coastă.

Sunt în judeţ, şi cu deosebire pe cîmpul Bărăgan, multe movile, artificiale. Modul cum sunt aranjate nu pare a fi ceva întîmplător; aşa, în partea de E. a Bărăganuluĭ, unde sunt maĭ bine conservate, se poate observa că movilele sunt ast-fel dispuse, că formează patrulatere, dintr'un centru, format dintr'o movilă maĭ mare, se întind maĭ multe raze în diferite direcţiunĭ. Nu se cunoaşte de unde s'a luat pămînt pentru a se ridica aceste movile, căcĭ prin prejurul lor, nu se văd gropĭ. Săpîndu-se unele movile, nu s'aŭ găsit într'unele nimic, iar într'altele numaĭ cărbunĭ. Cele maĭ principale movile sunt: Movila-Voevoduluĭ, Movila-luĭ-David, Drăgaica, Cacomeanca, Baurul, Ciunga, Păuna, Copuzul, Gemenile, a-Neacşuluĭ, etc.

Ape. Dunărea curge spre S., apoĭ spre E., formînd maĭ multe braţe, din carĭ cele maĭ marĭ sunt: Borcea şi Gura-Baliĭ. Ialomiţa străbate judeţul despre V. spre E., unde se varsă în Dunăre. Sărata, pîrîŭ, curge din judeţul Buzăŭ, spre S., şi se varsă în rîul Ialomiţa. Ghighiul, un mic pîrîŭ, vine din jud. Prahova şi se varsă în pîrîul Sărata. Lacurĭ principale sunt: Boianul, Jegălia, Călăraşi, Cabîlul, Strachina, etc.

Dunărea, în curgerea sa, formează maĭ multe insule, din carĭ cele maĭ marĭ sunt: Balta, Tulchia-Mare, Strîmbul, Hopa, Balaban, Aleonte, Atîrnaţi şi Vaca.

Clima. In timpul ĭerneĭ, clima

este aspră, din cauza vînturilor ce suflă despre N. și carĭ, negăsind nicĭ un obstacol, produc viscole ce pun adesea în primejdie d'a se nămeți turme întregĭ de vite. Primăverile sunt adesea umede și recĭ și din cauza ploilor și a topirĭĭ zăpezilor. Dunărea ese din albia sa și inundează pășiunile și pădurile de pe țărmurile sale. Verile sunt călduroase, ploile adesea încetează, Dunărea scade și cu dînsa, brațele și lacurile ce formează mlaștine.

Toamna, cînd nu cad ploĭ și zăpezile nu vin de timpurĭŭ, este timpul cel maĭ frumos.

Proprietățĭ. Sunt treĭ seriĭ de proprietățĭ în acest județ: prima serie începe din Dunăre până în mijlocul Bărăganuluĭ; a doua serie începe din rîul Ialomița spre S., până în mijlocul Bărăganuluĭ; a treia serie, din rîul Ialomița, spre N., până în județele Brăila și Buzău.

Statul posedă 59 proprietățĭ și anume: Cărăreni saŭ Hagieni, Cunești saŭ Bizeanca, Fundul-Crăsani, Jegălia, Strachina, Broșteni-Vechĭ, Rogozul, Bucești, Fetești, Făurei, Găunoși, Vărăști, Vlădeni, Blagodeasca, Piersica saŭ Bordușelele, Piscul-Carapanuluĭ, Ciocănești-Mihaiŭ-Vodă, Dichiseni, Trîmșeanca, Săpunari saŭ Odaia-Protopopuluĭ, Berbeci-Popești, Cocora, Mileasca, Slobozia, Ciocănești-Mărgineni, Bogata, Ceacul saŭ Valea-Plopuluĭ, Iazul saŭ Lata-Sănata, Lupșani, Ulmul, Copuzul saŭ Odaia-Călugăruluĭ, Găița, Săpunari, Călărași-Vechĭ, Coslogeni, Bucul-Mătusești, Curești, Cotulluĭ-Epure, Stelnica-Pirțani, Reviga, Căzănești, Călărași, Orașul saŭ Piua-Petreĭ, Cotorca, Grindul-cu-Rogoazele, Cotorca-Mică, Cunești, Petroiul, Bărăganul, Buciumeni cu Frățilești, Bucșa, Culcați (Nucet), Culcați (Răzvan), Frățilești, Motîlva, Sforile, Pisculești, Pisculeasa, compusă din Cotul-luĭ-Cocoș și Cotul-luĭ-Drăgan, Bobul saŭ Corneanca, Surdeasca-Glogăneasca și Armășești.

Eforia Spitalelor Civile din București, posedă opt proprietățĭ, și anume: Călărași-Lichirești, Cîrnulisa, Crăsani-d.-j., Dudești, Luciul cu Giurgeni și Gura-Ialomițeĭ, Popeni, Piersica-Mĭerlani și Stelciul.

Producțiunea. Pămîntul județuluĭ, propriŭ zis pentru cultură, formează un strat argilo-nisipos amestecat cu substanțe organice și produce o mare cantitate de cereale, plante alimentare. Cultura tutunuluĭ se face în pl. Cîmpuluĭ.

Pe insulele ce Dunărea formează în curgerea sa, se află multe pădurĭ cu lemne de salcie și plop, iar pe amîndouă malurile rîuluĭ Ialomița, se află pădurĭ, carĭ, pe lîngă salcie și plop, maĭ conțin și stejar, anin, carpen, frasin, etc.

Suprafața județuluĭ, fiind o întinsă cîmpie producătoare, este favorabilă creșterei animalelor. Vite în jud. Ialomița sunt: 49009 caĭ, 92932 boĭ, 257737 oĭ, 1960 capre, 49578 porcĭ, 147 asinĭ. Este cunoscut că numărul vitelor era în secolele trecute și chiar până pe la jumătatea acestuĭ secol maĭ mare și că vitele erau de o maĭ bună rasă; așa că guvernul turcesc cumpăra de aicĭ caĭ pentru armată și alte vite, din herghelliile și turmele ce populaŭ cîmpiile județuluĭ Ialomița; acum însă transformarea suhatelor în locurĭ de cultură, a făcut ca numărul vitelor să se înpuțineze.

Dintre animalele sălbatice se găsesc: lupul, mistrețul, vulpea, iepurele, vidra, viezurele, etc. Dintre păsărĭ se află vulturul, dropia, cocorul, lebăda, pelicanul, becața, gîsca și rața sălbatică, etc. Din cultivarea albinelor se produc anual până la 20000 kilog. miere și 6800 kilog. ceară.

Din Dunăre, Borcea și de prin lacurĭ, se pescuesc: crap, somn, morun, cegă, șalăŭ, știucă, etc.

De și agricultura este speciala ocupațiune a locuitorilor, totuși și industria a luat avînt; așa, în fabrica din satul Broșteni-Noĭ se fabrică mult alcool. Măcinatul cerealelor se face în maĭ multe morĭ de vînt, de apă și cu aburĭ, din carĭ cele maĭ sistematice și carĭ daŭ zilnic o maĭ mare cantitate, sunt cele din Broșteni-Noĭ, Lehliŭl și Călinești. Fabricarea brînzeturilor, a pastrameĭ, a peștelui sărat, apoĭ a cărămideĭ, a obiectelor de lemn și de fier, precum și țesăturile de lînă, de cînepă, de bumbac și de mătase, etc., formează una din principalele ocupațiunĭ ale locuitorilor.

Comerciul. In județ, comerciul se face cu cereale, animale, pĭeĭ nelucrate, lînă, alcooluri, seŭ, pește sărat și proaspăt. Comerciul cu cereale, care formează primul izvor de bogăție al locuitorilor jud., se face în fie-care com., dar maĭ mult în porturile Călărași și Gura-Ialomițeĭ. Comerciul de vite și de manufactură se face în fie-care comună și cu deosebire în bîlciurile ce se țin peste an în următoarele localităț: în Călărași, de la 1—10 Septembrie și la 9 Martie; în Slobozia, la 23 Aprilie, 24 Iunie și la Înălțare; în Urziceni, unde, în deosebĭ de tîrgul săptămînal, e tîrg la Duminica Floriilor și la 14 Octombrie; în Lehliŭ se face tîrg săptămînal; în Giurgeni, la 14 și 26 Octombrie; în Ciochina, la 8 Septembrie și Duminica-

Floriilor; în Jilavele, la 20 Iulie și la Pogorîrea Sf. Duh; în Broșteni Noĭ, la 25 Martie, 29 Iunie, 27 Iulie, Duminica Tomeĭ și 14 Octombrie; în Grindul, la 9 Martie, 15 August, 26 Octombrie și la Pogorîrea Sf. Duh.

Căĭ de comunicație. Jud. Ialomița e străbătut de căĭ ferate, șosele și căĭ navigabile. Căile ferate străbat județul în lungul și latul său, avînd o lungime de 167 kil., din carĭ linia București-Fetești, cu 77 kil., avînd stațiile: Lehliul, Dîlga-Mare, Ghimpați, Ciulnița, Mărculești, Elena și Fetești; linia Slobozia-Călărași-Port, cu 47 kil., cu stația Siliștea; linia Fetești-Făurei, cu 43 kil., avînd stațiile Hagieni, Țîndărei și Murgeanca.

Șosele acoperite cu pĭeatră sunt pe o întindere de 15 kil., iar neîmpĭetrite sunt foarte numeroase pe o mare întindere.

Căĭ navigabile sunt: Dunărea, cu brațele sale Borcea și Gura-Baliĭ.

Instrucțiunea. Instrucțiunea se predă în județ în 124 scolĭ primare rurale și 4 scolĭ primare urbane, din carĭ 22 de băeți, 24 de fete și 82 mixte; iar din acestea, 62 sunt întreținute de stat și comună, 10 de județ și comună și 56 numaĭ de comună. Urmează cursurile în școalele rurale 4000 elevĭ și 800 eleve, iar în cele urbane 600 elevĭ și 300 eleve. Personalul didactic se compune din 104 învățătorĭ, 8 institutorĭ, 24 învățătoare și 5 institutoare, ceea ce formează un total de 141 membri aĭ învățămîntuluĭ primar. Cu întreținerea acestor scolĭ s'aŭ cheltuit de stat, județ și com., într'un singur an suma de 200367 leĭ, 10 banĭ, din care pentru școalele rurale 152972 leĭ, 50 banĭ și pentru școalele urbane 47394 leĭ, 60 banĭ.

Pentru învățămîntul secundar se află un gimnaziŭ real în orașul Călărași, cu 9 profesorĭ. În satul Armășești este o școală mixtă de meseriĭ și agricultură practică, în care se află internați 40 elevĭ și 40 eleve, avînd 14 profesorĭ, profesoare, maeștri și maestre.

Personalul sanitar al județuluĭ se compune dintr'un medic primar, patru medicĭ de plășĭ, un medic al orașuluĭ Călărași, doĭ medicĭ la spitalele din Călărași și Urziceni, precum și un medic la spitalul Armășești. Se maĭ află patru vaccinatorĭ și patru moașe. Un medic veterinar îngrijește de starea sanitară a vitelor în caz de epizootiĭ. Sunt treĭ farmaciĭ, din carĭ două în Călărași și 1 în Urziceni, carĭ procură medicamente bolnavilor din spitale și particularilor.

Justiția. Se află în județ un tribunal, care depinde de curtea de apel din București; o curte cu juraț, care funcționează la începutul fie-căruĭ trimestru, treĭ judecătoriĭ de ocol cu reședințele în Călărași, Slobozia și Urziceni și în fie-care comună cîte o judecătorie comunală.

Administrația. Se află o prefectură, treĭ subprefecturĭ și în fie-care comună cîte o primărie. Siguranța publică în orașul Călărași este pusă sub privigherea uneĭ polițiĭ. Reședința sub-prefecturilor este în: Călărași, Slobozia și Urziceni.

Armata. Este în județ un regiment de infanterie, care poartă denumirea de al 5-lea, Ialomița No. 23, și depinde de corpul III de armată cu reședința în Galați. Regimentul are treĭ batalioane, din carĭ unul permanent și două teritoriale, avînd și 12 companiĭ. Două escadroane de călărașĭ fac parte din regimentul 5 de călărașĭ cu reședința în Ploești. In Slobozia se află un regiment de cavalerie permanent.

Cultul. Se află 140 bisericĭ, cu 181 preoți, divizate în patru subprotoieriĭ: subprotoieria Borcea coprinde 3 circomscripții; subprotoieria Cîmpuluĭ coprinde 4 circomscripții; subprotoieria Ialomițeĭ coprinde 5 circomscripțiĭ și subprotoieria Bălțiĭ coprinde 5 circomscripții. Peste aceste subprotoieriĭ este o protoierie cu reședința în Călărași, și care depinde de Eparhia Mitropolieĭ din București.

Populațiunea. După statistica oficială din 1887, se află în județ 132936 locuitorĭ, cu 29134 capĭ de familie, din carĭ 15092 persoane știŭ carte și 117844 nu știŭ.

După recensămîntul făcut în 1894, populațiunea județuluĭ constă din 146630 locuitorĭ, cu 33962 capĭ de familie, și 112668 membri de familie, saŭ 75679 bărbați și 70951 femeĭ. După profesiunĭ se află: 38487 agricultorĭ, 1185 meseriașĭ, 85 industrialĭ, 1273 comercianți, 800 cu profesiuni libere, 6080 muncitorĭ și 3231 servitorĭ.

Budgetul pe 1898 — 99: Zecimĭ: venitur, leĭ 540710, banĭ 70; cheltuelĭ, leĭ 537428, banĭ 95. Drumurĭ și prestațiĭ: venitur, leĭ 283302, banĭ 19; cheltuelĭ leĭ 280313, banĭ 60. Spitalul rural Țîndăreĭ, la venitur ca și la cheltuelĭ, leĭ 32189, banĭ 54.

Istoric. Pe timpul domnieĭ luĭ Alexandru Ipsilante (1778), județul avea altă formă și altă împărțire; așa în partea de N. se limita cu raiaua Brăileĭ și județele: Slam-Rîmnic, Buzăŭ, Săcueni și Prahova; spre S. și E., cu Dunărea și spre V., cu Ilfovul.

Coprindea 127 sate împărțite în 7 plăși: Lichirești, Stelnica, Orașul, Slobozia, Gîrbovi, Jilavele și Dridul. Plășile: Gîrbovi, Jilavele și Dridul coprindeaŭ sate, carĭ azĭ sunt în județele: Buzăŭ, Prahova și Ilfov. Plasa Orașuluĭ coprindea sate din județul Slam-Rîmnic; iar satele din V. plășeĭ Borcea formaŭ plasă separată, numită a Ciocăneștilor, ce depindea de județul Ilfov. Din punct de vedere militar, județul era împărțit în 7 căpeteniĭ militare: a-Scaunuluĭ, a-Lichireștilor, a-Stelniciĭ, a-Orașuluĭ, a-Slobozieĭ, a-Grinduluĭ-Făgărășeanuluĭ și a-Fundul-Danciuluĭ, peste care era și o polcovnicie. Schele principale eraŭ: Orașul-de-Flocĭ, Berlești, Plopi, Stelnica, Tîmburești și Călărași. Capitala județuluĭ era Urziceni.

Această împărțire a durat până în anul 1832, cînd județul a fost divizat în patru plăși: Borcea, Balta, Ialomița și Cîmpul, strămutîndu-se capitala județuluĭ la Călărași. Plășile Ialomița și Balta s'aŭ unit în 1882, formînd o singură plasă cu numele Ialomița-Balta.

La 335, înainte de era creștină, locuiaŭ pe aicĭ și în restul țăriĭ, Geții, carĭ aveaŭ o cetate de lemn, în dreptul Silistreĭ, la treĭ sferturĭ de oră departe de Dunăre. Acea cetate a fost prădată și arsă de Macedonenĭ, carĭ trecuseră Dunărea într'o noapte, sub comanda luĭ Alexandru-cel-Mare, regele Macedonieĭ.

Pe la jumătatea secoluluĭ al șaselea, țara fu invadată de Slavĭ și părțile cele maĭ populate de acel neam eraŭ laturile rîuluĭ Ialomița și cu deosebire locurile de pe lîngă gura rîuluĭ Ialomița.

Ca locurĭ istorice în județ sunt: Rovine, unde Mircea-cel-Mare bătu în anul 1398 pe Turcĭ; Nenișorĭ, numit azĭ Armășești, unde Mateiŭ-Basarab bătu în anul 1639 pe Vasile-Lupu; Orașul-de-Flocĭ, unde Mihaiŭ-Viteazul bătu la 1595 pe Turcĭ. Urme de cetățĭ saŭ întăririĭ militare, despre carĭ istoria nu spune nimic, maĭ sunt la Cetatea-Feteĭ, Crăsani, Iazul, Ulmul, etc.

Ialomița, *plasă*, în jud. Dîmbovița, care și-a luat numele de la rîul Ialomița. Această plasă ocupă partea de S.-E. a jud. Dîmbovița, fiind situată numaĭ pe loc șes și cîmpiĭ întinse, avînd numaĭ cîte-va delușețe în raionul com. Băleni-Romînĭ și cîte-va vălcele, precum și cîte o movilă artificială făcută în timpul rezbelelor vechĭ la Finta, Cornești și Frasinul. Această plasă se învecinește: la E. și la N.-E. cu jud. Prahova, pl. Tîrgșorul, de care se desparte prin rîul Cricovul-Dulce, afluent al Ialomițeĭ; la N.-E., cu pl. Dealul-Dîmboviteĭ, jud. Dîmbovița; la V. și S.-V., cu pl. Bolintinul și la S. și S.-E., cu jud. Ilfovul. Clima acesteĭ plăși este dulce și sănătoasă, pămîntul este fertil și este udat de rîurile următoare: Ialomița, cu afluenții săĭ Piscovul, Crivățul și Cricovul, carĭ cîte-trele se varsă în partea stîngă a Ialomițeĭ; Colintina, Ilfovul și în partea de V. rîul Dîmbovița, care servă de limită între pl. Ialomița și pl. Bolintinul. Pl. Ialomița ca și pl. Bolintinul și Cobia, fiind situată pe cîmpiĭ întinse, este una din cele maĭ productive în cereale, grîŭ, porumb, orz, ovăz și meiŭ; maĭ produce cînepă, fînețurĭ întinse, legume și în cîte-va locurĭ e acoperită cu păduri.

Animale în această pl., sunt maĭ ales oĭ și vite marĭ cornute.

Păduri sunt: 105000 ariĭ la Bolovani, 5000 ariĭ la Podul-Bărbierul, 5000 ariĭ la Cornățel, 25000 ariĭ la Frasinul-Pîrlita, 5250 ariĭ la Ghergani, 80000 ariĭ la Mărcești, 10000 ariĭ la Mavrodinul, 57000 ariĭ la Vizurești-Pîrlita, 11750 la Boanga, etc.

In pl. Ialomița, afară de rîurĭ și pîraĭe, sunt și cîte-va lacurĭ și heleștae, precum: două heleștae și un mare lac la Băleni, un helești la Cornățel, unul la Ghergani, unul la Podul-Bărbierul, etc.

Ca industrie această pl. are: o fabrică de spirt și o fabrică de făină la com. Băleni-Romînĭ, o fabrică de spirt la com. Gheboaia, o moară de apă la Băleni-Romînĭ, o moară cu aburĭ și treĭ brutăriĭ la Bilciurești, o moară de apă și o brutărie la com. Cătunul, o moară de apă la Cornești, o brutărie la Contești, o moară de aburĭ la Cornățel, o moară de apă la Frasinul, o moară de aburĭ la Ghergani, o moară de apă și o piuă la Tătărăĭ și o moară de apă la Vizurești.

Comerciul este activ și ca centre de desfacere a diferite obiecte peste an sunt: Cornățelul, un mare tîrg anual, care se face toamna, la 8 Septembrie, unde se adună lume și comercianțĭ din diferite părțĭ ale țăreĭ; apoĭ Băleni, unde se face tîrg la Drăgaica, adică la 24 Iunie. Cu toate acestea, producțiunea acesteĭ plăși se vinde și se exportă și în alte părțĭ depărtate: așa spirtul din Băleni s'a exportat aniĭ trecuțĭ tocmaĭ pe piețele Ispanieĭ în Barcelona și alte părțĭ; făina, de asemenea, fiind de o prea bună calitate, se trimite în multe părțĭ ale ță-

reĭ; un depoŭ însemnat este și în Tîrgoviște.

Pentru înlesnirea comunicațieĭ sunt: șoseaua națională Tîrgoviște-Fundata-București, care trece prin comunele: Bildana, Podul-Bărbierul, Ghergani, Conțești, Bolovani și intră în pl. Dealul, mergînd la Tîrgoviște; șoseaua județeană Tîrgoviște-Butimanul, care trece prin cătunele și comunele: Butimanul, Fîntînelele, Bujoreanca, Cătunul, Ochiul-Bouluĭ, apoĭ prin Cojasca, Bilciurești, Dobra, Băleni, după care intră în pl. Dealul, mergînd iarășĭ la Tîrgoviște; șoseaua vecino-comunală care trece prin comunele: Bolovani, Cornățelul, Dobra, Gheboaia, Finta și Frasinul; șoseaua vecino-comunală Ghergani-Colacul-Cojosea. Peste rîurile pe unde trec aceste șosele se află: două podurĭ pe Ilfov și unul pe Colintina în raionul com. Bălteni, un mare pod peste Dîmbovița și două peste Ilfov în raionul com. Bolovani, un pod pe Ialomița și unul pe Crivăț la com. Cătunul, două podurĭ pe r. Crivățul la Cornești, patru podurĭ la Conțești peste rîurile Ilfovul, Colintina și Dîmbovița, un pod la Gheboaia, pe rîul Pîșcovul, unul la Mărcești tot pe Pîșcov, și unul în centrul com. Vizurești, peste rîul Colintina.

Pl. Ialomița se compune din 19 com. rur. și anume: Băleni-Romînĭ, Băleni-Sîrbĭ, Bălteni, Bolovani, Bilciurești, Cojasca, Cătunul, Cornești, Conțești, Cornățelul, Dobra, Frasinul, Finta, Gheboaia, Ghergani, Mărăști, Podul-Bărbierul, Tătărăi și Vizurești, avînd peste tot o populație de 26069 locuitorĭ Romînĭ și cîțĭ-va Bulgarĭ în com. Băleni-Sîrbĭ.

Reședința subprefecturieĭ acesteĭ plășĭ este în com. Bilciurești. Aci este și reședința judecătorieĭ de ocol a plășeĭ.

Școlĭ sunt în toate comunele acesteĭ plășĭ. La cât. Cocoșul din com. Cornățelul este un mare spital, întreținut de Eforia Spitalelor Civile.

La cătunele Stănești, Boanga și Mavrodinul aŭ fost lupte între Romînĭ și Turcĭ sub Mihaiŭ-Viteazul (1585—1599). Finta este loc memorabil pentru lupta, dintre Mateiŭ-Basarab și Vasile-Lupu, la 1653.

Ialomița, *plaiŭ*, jud. Dîmbovița, care și-a luat numele de la rîul Ialomița și care pănă la 1883 coprindea toată partea de N. a județuluĭ, spre E. de rîul Ialomița; căcĭ spre V. de Ialomița era plaiul Dîmbovița. De la numita dată, aceste două plaiurĭ s'aŭ unit și astă-zĭ este unul cu numele Plaiul Ialomița-Dîmbovița cu reședința în com. Șerbănești-Podurile, unde se află și Băile-Pucioasa. Acest plaiŭ unit este situat numaĭ pe munțĭ, dealurĭ, văĭ și văicele și coprinde toată partea de N. a județuluĭ. Se mărginește la E. cu Prahova, de care se desparte prin munțiĭ Furnica, Păduchiosul, Pleșul, Pleșuva, Gurguiatul, Secătura, Poiana-Lupuluĭ, Măgura, Sultanul și alțiĭ; la V., cu jud. Muscel, de care se desparte prin munțiĭ: Meterezul, Muchia-Leoateĭ, Marginea-Domnească, Plaișorul, Valea-Brebuluĭ și alțiĭ; la N. cu Transilvania, de care se desparte prin culmea Carpaților cu piscurile sale Omul, Caraimanul, Bătrîna și altele; iar la S., cu plasa unită Dealul-Dîmbovița. Clima acestor plaiurĭ unite este foarte dulce și sănătoasă, de aceea în toate verile mulțime de vizitatorĭ din București, Giurgiŭ, Ploești, Tîrgoviște, etc., cutreeră aceste locurĭ pline de florĭ și împodobite cu toate podoabele natureĭ. Pămîntul acestor plaiurĭ este fertil și în sînul săŭ conține multe metale și minerale de mare valoare. Munțiĭ maĭ însemnațĭ, carĭ brăzdează aceste plaiurĭ sunt: Munțiĭ despre E. de partea dreaptă a Ialomițeĭ, cum mergĭ de la Moroeni în sus: Plaiul-Domnesc, Priporul, Gîlma-Ialomițeĭ, Brînduși, Orzea, Marginea-Cîrliguluĭ, Surlele, Dichiul, Păduchiosul, Oboarele, care se numește și muntele Pietroșița, Nucetul, Blana, Lăpticul, Cocora, Furnica și Obîrșia. In vîrful Obîrșieĭ este Piscul-Omul, lîngă Bucegi, Munțiĭ pe partea stîngă a Ialomițeĭ, de la Moroeni în sus sunt: Gîlgoiul, Piscul-cu-Brazi, Măgurile, Raciul, Cufuritul, Răteiul, Lespezi, Zănoaga, Lucăcila, Deleanul, Plaiul-Mirceĭ, Tătarul, Pădina, Colțĭ, Bătrîna și Doamnele. Munțiĭ despre V. și apropiațĭ de Muscel: Orlea, Vaca, Rătuneiul, Marginea-Domnească, Leaota, care este cel maĭ înalt munte din Dîmbovița după Omul, Mitărcea, Șutila, Dudele-Marĭ și Dudele-Micĭ. Munțiĭ despre E. de Moroeni: In vecinătatea Runculuĭ: Podul-Frumos, Tonțea, Piscul-Vulturuluĭ, Piscul-Laculuĭ, Fața, Cătinele, Gîlma și muntele Orlea zis maĭ sus; în vecinătatea Moroenilor și Pietroșițeĭ: Suhatul-Malîu, Plaiul-Plopilor, Dealul-Porumbeĭ, etc.; în vecinătatea Bezdeaduluĭ: Vîrful-Măguriĭ-Moriĭ, Vîrful-Runculuĭ, Vîrful-Gruiuluĭ, Vîrful-Urseiuluĭ, Vîrful-Voineĭ, și alțiĭ.

Plaiul Ialomița-Dîmbovița este udat de o mulțime de cursurĭ de apă, dintre carĭ maĭ însemnate sunt: Ialomița ce izvorește din muntele Obîrșia, curge spre S. printre plaiurile unite și primește în sine: în partea de E.: Ialomicioara-Mică,

care izvorește despre Prahova din muntele Păduchiosul și de sub vîrful Pietricica, și vine de se varsă din sus de Moroeni; pîrîul Ruseț, care se varsă tot în apropiere de Moroeni; Valea-Lupului, care se varsă în Ialomița între Moroeni și Pietroșița; Bizdidelul, care primește în sine Valea-Coporodului și Valea-Leurdei, și se varsă în Ialomița în dreptul Brănești, între cătunul Podurile și Pudrăria sau fabrica de praf de pușcă. In partea de N., Ialomița primește Valea-Țiței, Ialomicioara-Mare, Vîlcana, etc.

Afară de Ialomița și afluenții săi, plaiurile unite mai sunt udate: spre E., de rîul Cricovul-Dulce, care curge prin raionul comunelor: Urseiul, Vișinești, Valea-Lungă și Colibași, și primește în sine afluenții: Urșeiul, Valea-Lacurilor, Valea-Traistei, Puturosul, Valea-lui-Natul, Tinoasa, Strîmbul, Valea-Rea, Cordunul, Valea-Lungă și apoi intră în jud. Prahova. Spre V., plaiul Ialomița-Dîmbovița mai este udat o mică parte de rîul Dîmbovița, în care se varsă Rîul-Alb aproape de comuna Izvoarele și primește în sine afluenții: Valea-Bărbuleț, Valea-Runcul, și alții.

In plaiul Ialomița-Dîmbovița se află tot felul de animale, vegetale și minerale, cari pot exista în Romînia. Ca animale sunt: boi, cai, vaci, și mai cu seamă porci și capre multe. Se cresc turme mari de porci, pe cari altă-dată le desfăcea pe piețele Austro-Ungare: Brașov, Sibiu, Pesta și altele. Asemenea și turme mari de capre. Păsări încă se cresc în aceste plaiuri, precum: găini, curci, rațe, gîște, bibilici, rațe leșești, etc. Riurile conțin pești gustoși. Albina și gîndacul de mătase se cultivă. Preste 9680 hect., 50 arii pădure sunt în munții Blana, Piscul-Brazi, Măgurile, Brîndușile, Cocora, Deleanul, Dichiul, Plaiul-Domnesc, Lăpticul, Lucauțul, Plaiul-Mircei, Nucetul, Oboarele, Surlea, Vînturișul și Zănoaga; peste 200000 arii la Valea-Lungă, 77000 arii la Glodeni, 25000 arii pe munții Mitărcea și Pietrele-Albe, 29500 arii pe muntele Cornățelul, 175000 arii la Izvoare, 35000 arii la Runcul, 75000 arii la Vîlcana-d.-j., 145000 arii la Vîlcana-d.-s., și prin alte locuri. Plaiul Ialomița-Dîmbovița mai produce porumb, cînepă, in, tot felul de poame și mai ales prune multe, din care se fabrică țuică aproape prin toate comunele și cătunele acestor plaiuri. Ca minerale terenul său conține: sare, la Bezdeadul, Brănești și Glodeni; pucioasă, la Bezdeadul, Glodeni, Pietroșița, Vîrfurile, Vișinești, și mai cu seamă la băi la Pucioasa, com. Șerbănești-Podurile; păcură în exploatare, la Glodeni, Colibași, Cucuteni, cât. Vălcana-d.-j., unde sunt și băile iodo-salifere, Vișinești; cărbuni de pămînt, în exploatare: la Șotînga două mine, una a statului și una, a proprietarului Dobrogeanu, în ne exploatare: la Glodeni, la Moreni, pe munții și în pădurile munților Brîndușile și Priporul; pietre de moară în exploatare, la Pietrari; var, la Brănești, Izvoare, Runcul, Țița, Vișinești, Vîlcana-Pandeli, etc.

Se află: o mare fabrică de praf de pușcă, singura din Țara-Romînească, în cât. Lăculețele, com. Glodeni, pe malul stîng al Ialomiței și pe șoseaua Tîrgoviște-Pucioasa; un herestrău de tăiat scînduri în com. Brănești, cinci herestrae în Moroeni, cîte-va în Runcul, cîte-va pe pîraele Cufuritul, Valea-Raciului și Brăteiul, etc.; o pivă și o dîrstă pentru fabricarea țesăturilor de lînă în Moroeni, unde locuitorii se ocupă cu tot felul de țesături și împletituri de lînă; o pivă în comuna Izvoarele, două pive în Pietroșița, cîte-va în com. Runcul, etc.; apoi: 3 mori de apă în Bezdeadul, 1 în Bela, 1 în Bărbuleț, 3 în Brănești, 7 în Gemenea, 5 în Izvoarele, 1 în Cucuteni, 1 în Colibași, 1 în Morocni, 3 în Moțăeni, 3 în Pietroșița, 6 în Poduri, 3 în Rîul-Alb, cîte-va în Runc, 4 în Țița, 4 în Urseiul, 2 în Vișinești, 6 în Valea-Lungă, 1 în Vîlcana-Pandeli și 2 în Voinești. Afară de acestea, la com. Pietrari, Pietroșița și mai ales la com. Rîul-Alb, se lucrează costume naționale cu fluturi și cu fir de aur, argint, sau bronz, sau numai cu lînuri multicolore, de o frumusețe rară, precum: iie, cămăși, fote sau catrințe, sorțuri, bete, ștergare, etc., cari se vînd în diferite părți ale țărei.

Comerciul este foarte viu în aceste plaiuri și ca centre de desfacere a diferitelor producțiuni sunt: Pietrarii, unde se face bîlciu la 29 Iulie și la 17 Ianuarie; Voinești la 8 Noembrie și la Florii; Brănești, la 20 Iulie; Podurile, la 27 Iulie și la 6 August. Pe lîngă acestea se exportă din aceste plaiuri în diferite părți ale țărei tot felul de producțiuni mai importante, precum: praf de pușcă, var, păcură și gaz, țuică, scînduri, lemne de foc și de cherestea, fructe, țesături de lînă, etc. Căi de comunicație prin pl. Ialomița-Dîmbovița, sunt: șoseaua națională Tîrgoviște-Transilvania, care pleacă din Tîrgoviște spre N., trece prin Lăculețe, (Pudrăria), Gura-Bezdedeluluî, Podurile, Moțăeni, Țița, Pietroșița, Moroeni și apoi spre Sinaia, trecînd pe lîngă mun-

tele Păduchiosul; șoseaua județeană Tîrgoviște - Cîmpul-Lung, care după ce ĭese din plasa Dealul - Dîmbovița, apucă spre N.-V. și trece prin comunele Izvoarele, Voinești și Gemenea și apoĭ intră în Muscel; șoseaua vecino-comunală Izvoarele-Pietrari-Bărbulețul și altele. Plaiul Ialomița-Dîmbovița se compune din 23 comune rurale și anume: Bezdeadul, Bela, Bărbulețul, Brănești, Gemenea, Glodeni, Izvoarele, Cucuteni, Colibași, Moroeni, Moțăeni, Pietroșița, Pietrari, Rîul-Alb, Runcul, Șerbănești - Podurile, Tița, Urseiul, Vișinești, Vîrfurile, Valea-Lungă, Vîleana-Pandeliĭ și Voinești, avînd peste tot o populațiune de 34867 locuitorĭ Romînĭ. Reședința sub-prefectureĭ acestor plaiurĭ unite este în com. Șerbănești-Podurile, unde este și reședința judecătorieĭ de ocol. La Pietroșița este o sucursală de vamă.

Școlĭ sunt 22, adică prin toate comunele sus numite cîte una, afară de Vișinești. In Șerbănești este un local mare de școală făcut din fondurile județene, precum și la Pietrari.

Mănăstirĭ sunt treĭ: Bunea, Fusea și Peștera.

Ialomița, *rîŭ*, jud. Dîmbovița, Prahova, Ilfov și Ialomița, izvorește de sub coama munților Carpați, care desparte în jud. Dîmbovița, Romînia de Transilvania, de sub muntele Obîrșia, din apropiere de mănăstirea Peștera-Obîrșieĭ care se numește și Izvorul-Ialomițeĭ. Curge în jud. Dîmbovița spre S. pănă aproape de Tîrgoviște, la com. Șotînga; de aci se îndreptează spre S.-E., făcînd diferite coturĭ, maĭ cu seamă în apropiere de Finta și Bilciurești; apoĭ, printre com. Cătunul și Tătari, intră între jud. Prahova și Ilfov. Spre N. de com. Butimanul, din pl. Znagovul, intră în jud. Ilfov. De la căt. Turbați, o ia spre S., udă un colț al jud. Prahova. Apoĭ de la com. Micșunești curge spre E. și intră în jud. Ialomița lîngă satul Panțoiul, com. Moldoveni, unde primește pe partea stîngă rîul Prahova. De aci are cursul său spre E., primind iarăși pe partea stîngă pîrîul Sărata, lîngă satul Alexeni și după ce face maĭ multe coturĭ, din carĭ cele maĭ marĭ sunt la satul Malul, la Căzănești și la Bucul, se unește cu Dunărea la capătul de N. al satuluĭ Piua-Petreĭ.

Unirea la acest punct cu Dunărea, datează de pe la anul 1860, cînd malul care despărțea cele două ape, a fost rupt de Dunăre și ast-fel s'a format un nou punct pentru debarcare, numit, după vechea schelă, tot Gura-Ialomițeĭ.

De aci, apa Ialomițeĭ amestecată cu a Dunăreĭ, curge spre N., pe vechea albie a riuluĭ și la 6 kil. spre N. de Piua-Petreĭ se varsă în Dunăre.

Rîul Ialomița, începînd de la N. spre S.-E., are pe malurile sale comunele: Moroeni, Petroșița, Șerbănești-Podurile cu băile Pucioasa, Lăculețele cu fabrica de praf de pușcă, Doicești, Răzvadul, Săcueni, Bucșiani, Mărcești, Gheboaia, Finta, Cătunul și cu căt. său Ochiul-Bouluĭ, Țița, Moțăeni, Brănești, Vîlcana-Pandeli, Șotînga, Tîrgoviște, Comișani, Hăbeni, Băleni, Dobra, Bilciurești, Cojasca, Tătari, Crivina, Slobozia, Țîndărei, etc. etc.

In tot cursul său, Ialomița are o mulțime de afluenți atît în dreapta cît și în stînga. Ceĭ din dreapta sunt: Ialomicioara-Mare cu afluenții săĭ Ialomicioara-Frumoasă, Valea-Vaceĭ, Siliștea, Valea-Lileĭ, Giurculețul, Valea-Țițeĭ și alțiĭ; pîrîul Văleana care izvorește de sub dealurile de E. ale com. Pietrari și primește afluențiĭ Valea-Cheiĭ, Vălcănița, Valea-Sticlărieĭ cu Valea-Baciuluĭ, Valea-Gloduluĭ cu Valea-Popiĭ și apoĭ se varsă în rîul Ialomița între Vîlcana-Pandeleĭ și Șotînga. In stînga Ialomițeĭ se varsă: Ialomicioara-Mică care vine despre N.-E. și se varsă din sus de Moroeni; Valea-Lupuluĭ, între Moroeni și Pietroșița; Bezdedelul cu afluențiĭ săĭ Valea-Leurdeĭ; Valea-Coporoduluĭ se varsă în Ialomița între Poduri și Lăculețe; Răzvedeanca; Slănicul, care se varsă din jos de Săcueni; Piscovul care vine din pădurile și văile com. Adînca, trece pe lîngă Bucșiani, Mărcești și se varsă în Ialomița lîngă Gheboaia; Crivățul, care vine tot din apropiere de Adînca, trece printre Finta și Frasinul și se varsă în Ialomița din jos de com. Cătunul. Cricovul-Dulce, care, după ce primește afluențiĭ: Urseiul, Valea-Lalarilor, Valea-Trăisteĭ, Puturosul, Valea-luĭ-Natu, Tinoasa, Strîmbul, Valea-Lungă și altele în jud. Dîmbovița, în jud. Prahova pîrîul Provița și un Iaz-de-Morĭ rupt din Prahova, se varsă în Ialomița în fața com. Tătărăi din jud. Dîmbovița și în apropiere de com. Poenari-Burchiĭ din jud. Prahova. In Ialomița se maĭ varsă și alte rîurĭ carĭ udă jud. Prahova, precum: Prahova cu treĭ marĭ afluențĭ aĭ săĭ, adică: Doftana, care se varsă în Prahova din jos de Cîmpina, Teleajenul, care se varsă la com. Palanca și Cricovul-Sărat la com. Adîncata, după care apoĭ Prahova se varsă în Ialomița la com. Dridul. In jud. Ialomița, la A-

exeni, Ialomița primește pîrîul Sărata.

Malul drept al rîuluĭ Ialomița este cînd înalt format de coasta rîuluĭ, cînd jos, mărginit de luncile carĭ sunt formate între coastă și albia rîuluĭ. Malul stîng este maĭ în toată lungimea rîuluĭ o luncă supusă la dese inundațiunĭ.

Cursul Ialomițeĭ este liniștit dar repede și din dreptul satuluĭ Hagieni și pănă se varsă în Dunăre are aspectul uneĭ ape stătătoare. Lățimea rîuluĭ ajunge la 60 metri.

Peste rîul Ialomița sunt construite treĭ podurĭ cu picioarele de piatră și supra-structură de fĭer, unul pe c. f. București-Ploești, lîngă stația Crivina, altul lîngă satul Slobozia și altul lîngă Țîndărei.

Ialomița a purtat și numirea de Galbenul și Galbenița, din cauza apeĭ sale, care maĭ în tot timpul este turbure gălbinicioasă; iar în timpurile maĭ vechĭ s'a numit Naparis.

După etimologia d-luĭ B. P. Hasdeŭ, numele de Ialomița ar veni de la termenul slav ialov, care înseamnă pustiŭ, deșert, precum era și este încă în parte cîmpia Bărăganuluĭ.

Ialomița-Balta, *plasă*, situată în partea de N.-E. a județuluĭ Ialomița. Și-a luat numirea după rîul Ialomița, de care este udată și după mulțimea bălților ce are.

Pănă la 1832, județul Ialomița fusese împărțit în 7 plășĭ și această plasă coprindea treĭ plășĭ: Stelnica, Orașul și Slobozia. De la acea dată, județul a fost divizat în patru plășĭ și din cele treĭ plășĭ, arătate maĭ sus, s'aŭ format numaĭ două: Ialomița și Balta. In anul 1882 aceste două plășĭ s'aŭ unit, formînd o singură subprefectură cu reședința în Slobozia.

Se mărginește la N. cu jud. Buzăŭ și Brăila; la S., cu pl. Borcea; la E., cu Dunărea și la V., cu pl. Cîmpuluĭ. Limita plășiĭ despre N., de care se desparte de județele Brăila și Buzăŭ, o formează capătul moșiilor din ambele județe, care formează o linie neregulată.

Terenul plășeĭ este puțin accidentat și coprinde treĭ părțĭ: partea băltoasă formată de luncile Dunăriĭ, Borciĭ și a rîuluĭ Ialomița; partea despre N. de rîul Ialomița și brăzdată de văile Strachina și Fleanca și în fine, partea despre S., de rîul Ialomița, care coprinde cea maĭ mare parte a cîmpuluĭ Bărăgan.

Prin această plasă curge: Dunărea, care o udă despre S. spre N., din dreptul satuluĭ Dudești pănă intră în jud. Brăila; Borcea, care curge aproape paralel cu Dunărea rîul Ialomița, care udă plasa prin mijloc, curgînd despre V. spre E. Lacurĭ maĭ însemnate sunt: Coșcovata, Strachina, Bucul, Amara și Fundata. Aceste două din urmă lacurĭ conțin ape minerale.

In plasa Ialomița-Balta sunt 48 comune, formate din 107 sate saŭ cătune:

1. *Dudești*, formată dintr'un singur sat.
2. *Fetești*, formată dintr'un singur sat.
3. *Stelnica*, formată din satele: Maltezi și Stelnica.
4. *Cegani*, formată din satele: Pîrțani și Cegani.
5. *Bordușani*, formată din satele: Bordușani-Marĭ, Bordușani-Micĭ și Lăteni.
6. *Făcăeni*, formată dintr'un singur sat.
7. *Găița*, formată dintr'un singur sat.
8. *Vlădeni*, formată dintr'un singur sat.
9. *Chioara*, formată din satele: Bobul, Cojoaca, Sf. Vasile și Chioara.
10. *Piua-Petreĭ*, cu satele: Brăilița și Piua-Petreĭ.
11. *Hagieni*, cu satele: Hagieni și Gura-Jigălieĭ.
12. *Frățilești*, cu satele: Ghizdărești și Frățilești.
13. *Mărculești*, cu satele: Morile, Cealîc și Mărculești.
14. *Sudiți*, cu satele: Saragea, Măsăli, Caraman și Sudiți.
15. *Ograda*, cu satele: Ograda și Dimieni.
16. *Țîndărei*, cu satele: Țîndărei, Cotul-Epureluĭ, Strachina, Nicolești, Căineasca și Valea-Tronii.
17. *Murgeanca*, cu satele: Dumitrești, Pribegi și Murgeanca.
18. *Iazul*, formată dintr'un singur sat.
19. *Zmirna*, formată din satele: Grivița și Zmirna.
20. *Giurgeni*, formată dintr'un singur sat.
21. *Gura-Ialomițeĭ*, formată dintr'un singur sat.
22. *Luciul*, formată dintr'un singur sat.
23. *Slobozia*, cu satele: Slobozia, Amara și Slobozia-Nouă.
24. *Bucul*, cu satele: Gheorghe-Lazăr, Sărățeni și Bucul.
25. *Pribegi*, cu satele: Lata și Pribegi.
26. *Perieți*, cu satele: Perieți, Bordea, Botarul, Brătescul și Lata.
27. *Andrășești*, cu satele: Andrășești și Orboești.
28. *Ciochina*, formată dintr'un singur sat.
29. *Căzănești*, formată dintr'un singur sat.
30. *Sărățeni*, formată dintr'un singur sat.
31. *Fundul-Crăsani*, cu sa-

tele: Vadul-Pietros, Sudiţi şi Fundul-Crăsani.

32. *Balaciul*, cu satele: Balaciul-d.-s., Balaciul-d.-j. şi Crangoşul.

33. *Crunţi*, format dintr'un singur sat.

34. *Reviga*, cu satele: Reviga şi Munteni-Buzău.

35. *Cocora*, formată dintr'un singur sat.

36. *Colelia*, formată dintr'un singur sat.

37. *Miloseşti*, cu satele: Nicoleşti, Pastrama şi Miloseşti.

38. *Cosîmbeşti*, cu satele: Gimbăşani, Popeşti şi Cosîmbeşti.

39. *Bora*, formată dintr'un singur sat.

40. *Ciulniţa*, cu satele: Ciulniţa şi Livedea.

41. *Poiana*, cu satele: Ghimpaţi şi Poiana.

42. *Larga*, cu satele: Larga şi Ivăneşti.

43. *Albeşti*, cu satele: Bueşti, Socoale, Batalul şi Albeşti.

44. *Marsileni*, cu satele: Marsileni saŭ Dîlga-Mare, Dîlga-Mică şi Neamţu.

45. *Borduşelul*, cu satele: Borduşelul, Orezul şi Persica.

46. *Dormărunt*, cu satele: Dormărunt, Sibireanu, Pelinul şi Grindul-Pietreĭ.

47. *Raşi*, cu satele: Raşi şi Cărăuşi.

48. *Copuzul*, cu satele: Crăsani şi Copuzul.

După recensămîntul din 1894, populaţiunea constă din 15020 familiĭ, saŭ 69196 suflete: 36000 bărbaţi şi 33196 femeĭ; 18036 agricultorĭ, 502 meseriaşĭ, 9 industriaşĭ, 490 comercianţĭ, 298 cu profesiunĭ libere, 4347 muncitorĭ şi 1581 servitorĭ.

Ştiŭ carte 11749 persoane.

Pămîntul plăşiĭ, propriŭ zis pentru cultură, este format ca şi al întregului judeţ, de un strat negru argilo-nisipos şi produce în marĭ cantităţĭ: porumb, fasole, orz, ovăz, grîŭ, secară, meiŭ, etc. Prin insula Balta şi pe amîndouă ţărmurile riului Ialomiţa sunt pădurĭ de diferite esenţe. Păşunile, care altă dată eraŭ atît de întinse, acum sunt reduse aproape cu totul din cauza întindereĭ ce se dă agriculturiĭ; totuşĭ în 1887 aŭ fost 266639 capete de vite şi în anul 1888 aŭ fost 275780.

Producţiunea plăşeĭ fiind cerealele şi vitele, comerciul constă esclusiv numaĭ din aceste două articole, care se desfac în portul Gura-Ialomiţa, în schelele de pe Borcea şi în fie-care comună. Micul comerciŭ se face cu băuturĭ, manufacturĭ în fiecare comună şi cu deosebire în Slobozia, unde se fac treĭ tîrgurĭ anuale: la 23 Aprilie, la Înălţare şi la 24 Iunie. Tîrgurĭ anuale se maĭ fac în Giurgeni, la 14 şi 26 Octombrie şi în Ciochina, la Duminica Floriilor şi la 8 Septembrie.

Linia Bucureşti-Feteşti, intră în plasă în dreptul satuluĭ Dormărunt şi are staţiile: Dîlga-Mare, Ghimpaţi, Ciulniţa, Mărculeşti, Elena şi Feteşti; linia Ciulniţa-Slobozia şi linia Feteşti-Făurei cu staţiile: Hagieni, Ţîndărei şi Murgeanca.

Reşedinţa plăşeĭ e în Slobozia.

Are: 75 şcolĭ primare rurale, frecuentate de 2174 elevĭ şi 711 eleve, conduse de 80 învăţătorĭ şi învăţătoare, din carĭ 28 retribuiţĭ de stat şi 45 de comune şi judeţ; 67 bisericĭ, cu 202 deserventĭ.

Statul posedă în această pl. următoarele proprietăţĭ: Cărăreni saŭ Hagieni, Fundul-Crăsani, Strachina, Bueşti, Feteşti, Vlădeni, Persica cu Piscul-Carapanuluĭ, Berleşti şi Popeşti, Cocora şi Mileasca, Slobozia, Iazul saŭ Lata şi Sărata, Copuzul saŭ Odaia-Călugăruluĭ, Găiţa, Bucul-Mătăseşti, Cotul-luĭ-Iepure, Stelnica şi Părţani, Căzăneşti şi Reviga, Blagodeasca, Piua-Pietreĭ saŭ Oraşul, Buciumeni şi Frăţileşti, Bucşea, Frăţileşti, Motîlva, Sforile-Pisculeasa, compusă din Cotul-luĭ-Cocoloş şi Cotul-luĭ-Drăgan şi Bobul saŭ Corneanca.

Ialomiţa-de-Jos, fostă *plasă*, a judeţuluĭ Ialomiţa, formată conf. legeĭ organizăriĭ administrative, votată de Corpurile Legiuitoare, în 1892. Această plasă are reşedinţa în Slobozia şi coprinde comunele: Poeana, Larga, Ciulniţa, Bora, Cosîmbeşti, Mărculeşti, Sudiţi, Frăţileşti, Ograda, Bucul, Iazul, Smirna şi Pribegiĭ.

Ialomiţa-de-Sus, fostă *plasă*, a jud. Ialomiţa, formată conf. legeĭ organizăriĭ administrative votată de Corpurile Legiuitoareĭ în 1892. Această plasă are reşedinţa în Ciochina şi coprinde comunele: Perieţi, Andrăseşti, Albeşti, Crunţi, Reviga, Miloseşti, Cocora, Colelia, Căzăneşti, Borduşelul şi Marsilieni.

Iamandinul, *cătun*, în jud. Teleorman, com. Băneasa, pl. Călmăţuiul, format din însurăţeiĭ împroprietăriţĭ în anul 1880 pe moşia Statuluĭ Şipotele-Băduleasa.

Pe locul unde se găseşte acest cătun a fost de 11 orĭ sat; dar locuitoriĭ eraŭ siliţĭ a'l părăsi de frica şi de jafurile Turcilor. Siliştea satuluĭ vechiŭ se vede şi astăzĭ.

Ianca, *plasă*, jud. Brăila, situată în partea de S. V. a judeţuluĭ. Se mărgineşte la N. cu pl. Vădeni, la S. cu pl. Călmăţuiuluĭ, la E.

lexeni, Ialomița primește pîrîul Sărata.

Malul drept al rîuluĭ Ialomița este cînd înalt format de coasta rîuluĭ, cînd jos, mărginit de luncile carĭ sunt formate între coastă și albia rîuluĭ. Malul stîng este maĭ în toată lungimea rîuluĭ o luncă supusă la dese inundațiunĭ.

Cursul Ialomițeĭ este liniștit dar repede și din dreptul satuluĭ Hagieni și pănă se varsă în Dunăre are aspectul uneĭ ape stătătoare. Lățimea rîuluĭ ajunge la 60 metri.

Peste rîul Ialomița sunt construite treĭ podurĭ cu picioarele de piatră și supra-structură de fĭer, unul pe c. f. București-Ploești, lîngă stația Crivina, altul lîngă satul Slobozia și altul lîngă Țîndărei.

Ialomița a purtat și numirea de Galbenul și Galbenița, din cauza apeĭ sale, care maĭ în tot timpul este turbure gălbinicioasă; iar în timpurile maĭ vechĭ s'a numit Naparis.

După etimologia d-luĭ B. P. Hasdeŭ, numele de Ialomița ar veni de la termenul slav ialov, care însemnă pustiŭ, deșert, precum era și este încă în parte cîmpia Bărăganuluĭ.

Ialomița-Balta, *plasă*, situată în partea de N.-E. a județuluĭ Ialomița. Și-a luat numirea după rîul Ialomița, de care este udată și după mulțimea bălților ce are.

Pănă la 1832, județul Ialomița fusese împărțit în 7 plășĭ și această plasă coprindea treĭ plășĭ: Stelnica, Orașul și Slobozia. De la acea dată, județul a fost divizat în patru plășĭ și din cele treĭ plășĭ, arătate maĭ sus, s'aŭ format numaĭ două: Ialomița și Balta. In anul 1882 aceste două plășĭ s'aŭ unit, formînd o singură subprefectură cu reședința în Slobozia.

Se mărginește la N. cu jud. Buzăŭ și Brăila; la S., cu pl. Borcea; la E., cu Dunărea și la V., cu pl. Cîmpuluĭ. Limita plășiĭ despre N., de care se desparte de județele Brăila și Buzăŭ, o formează capătul mosiilor din ambele județe, care formează o linie neregulată.

Terenul plășeĭ este puțin accidentat și coprinde treĭ părțĭ: partea băltoasă formată de luncile Dunărieĭ, Borcieĭ și a rîuluĭ Ialomița; partea despre N. de rîul Ialomița și brăzdată de văile Strachina și Fleanca și în fine, partea despre S., de rîul Ialomița, care coprinde cea maĭ mare parte a cîmpuluĭ Bărăgan.

Prin această plasă curge: Dunărea, care o udă despre S. spre N., din dreptul satuluĭ Dudești pănă intră în jud. Brăila; Borcea, care curge aproape paralel cu Dunărea rîul Ialomița, care udă plasa prin mijloc, curgînd despre V. spre E. Lacurĭ maĭ însemnate sunt: Coșcovata, Strachina, Bucul, Amara și Fundata. Aceste două din urmă lacurĭ conțin ape minerale.

In plasa Ialomița-Balta sunt 48 comune, formate din 107 sate saŭ cătune:

1. *Dudești*, formată dintr'un singur sat.
2. *Feteștĭ*, formată dintr'un singur sat.
3. *Stelnica*, formată din satele: Maltezi și Stelnica.
4. *Cegani*, formată din satele: Pîrțani și Cegani.
5. *Bordușani*, formată din satele: Bordușani-Marĭ, Bordușani-Micĭ și Lăteni.
6. *Făcăeni*, formată dintr'un singur sat.
7. *Găița*, formată dintr'un singur sat.
8. *Vlădeni*, formată dintr'un singur sat.
9. *Chioara*, formată din satele: Bobul, Cojoaca, Sf. Vasile și Chioara.
10. *Piua-Petreĭ*, cu satele: Brăilița și Piua-Petreĭ.
11. *Hagieni*, cu satele: Hagieni și Gura-Jigălieĭ.
12. *Frățileștĭ*, cu satele: Ghizdărești și Frățilești.
13. *Mărculeștĭ*, cu satele: Morile, Cealîc și Mărculești.
14. *Sudiți*, cu satele: Saragea, Măsăli, Caraman și Sudiți.
15. *Ograda*, cu satele: Ograda și Dimieni.
16. *Țîndărei*, cu satele: Țîndărei, Cotul-Epureluĭ, Strachina, Nicolești, Căinească și Valea-Tronii.
17. *Murgeanca*, cu satele: Dumitrești, Pribegi și Murgeanca.
18. *Iazul*, formată dintr'un singur sat.
19. *Zmirna*, formată din satele: Grivița și Zmirna.
20. *Giurgeni*, formată dintr'un singur sat.
21. *Gura-Ialomițeĭ*, formată dintr'un singur sat.
22. *Luciul*, formată dintr'un singur sat.
23. *Slobozia*, cu satele: Slobozia, Amara și Slobozia-Nouă.
24. *Bucul*, cu satele: Gheorghe-Lazăr, Sărățeni și Bucul.
25. *Pribegi*, cu satele: Lata și Pribegi.
26. *Perieți*, cu satele: Perieți, Bordea, Botarul, Brătescul și Lata.
27. *Andrășeștĭ*, cu satele: Andrășești și Orboești.
28. *Ciochina*, formată dintr'un singur sat.
29. *Căzănești*, formată dintr'un singur sat.
30. *Sărățeni*, formată dintr'un singur sat.
31. *Fundul-Crăsani*, cu sa-

tele: Vadul-Pietros, Sudiţi şi Fundul-Crăsani.

32. *Balaciul*, cu satele: Balaciul-d.-s., Balaciul-d.-j. şi Cranţoşul.

33. *Crunţi*, format dintr'un singur sat.

34. *Reviga*, cu satele: Reviga şi Munteni-Buzăŭ.

35. *Cocora*, formată dintr'un singur sat.

36. *Colelia*, formată dintr'un singur sat.

37. *Miloseşti*, cu satele: Nicoleşti, Pastrama şi Miloseşti.

38. *Cosîmbeşti*, cu satele: Gimbăşani, Popeşti şi Cosîmbeşti.

39. *Bora*, formată dintr'un singur sat.

40. *Ciulniţa*, cu satele: Ciulniţa şi Livedea.

41. *Poiana*, cu satele: Ghimpaţi şi Poiana.

42. *Larga*, cu satele: Larga şi Ivăneşti.

43. *Albeşti*, cu satele: Bueşti, Socoale, Batalul şi Albeşti.

44. *Marsileni*, cu satele: Marsileni saŭ Dîlga-Mare, Dîlga-Mică şi Neamţu.

45. *Borduşelul*, cu satele: Borduşelul, Orezul şi Persica.

46. *Dormărunt*, cu satele: Dormărunt, Sibireanu, Pelinul şi Grîndul-Pîetreĭ.

47. *Raşi*, cu satele: Raşi şi Cărăuşi.

48. *Copuzul*, cu satele: Crăsani şi Copuzul.

După recensămîntul din 1894, populaţiunea constă din 15020 familiĭ, saŭ 69196 suflete: 36000 bărbaţiĭ şi 33196 femeĭ; 18036 agricultoriĭ, 502 meseriaşiĭ, 9 industriaşiĭ, 490 comercianţiĭ, 298 cu profesiuniĭ libere, 4347 muncitoriĭ şi 1581 servitoriĭ.

Ştiŭ carte 11749 persoane.

Pămîntul plăşiĭ, propriŭ zis pentru cultură, este format ca şi al întreguluĭ judeţ, de un strat negru argilo-nisipos şi produce în mariĭ cantităţiĭ: porumb, fasole, orz, ovăz, grîŭ, secară, meiŭ, etc. Prin insula Balta şi pe amîndouă ţărmurile rîuluĭ Ialomiţa sunt păduriĭ de diferite esenţe. Păşunile, care altă dată eraŭ atît de întinse, acum sunt reduse aproape cu totul din cauza întindereĭ ce se dă agriculturiĭ; totuşi în 1887 aŭ fost 266639 capete de vite şi în anul 1888 aŭ fost 275780.

Producţiunea plăşeĭ fiind cerealele şi vitele, comerciul constă esclusiv numaĭ din aceste două articole, care se desfac în portul Gura-Ialomiţa, în schelele de pe Borcea şi în fie-care comună. Micul comerciŭ se face cu băuturiĭ, manufacturiĭ în fiecare comună şi cu deosebire în Slobozia, unde se fac treĭ tîrguriĭ anuale: la 23 Aprilie, la Înălţare şi la 24 Iunie. Tîrguriĭ anuale se maĭ fac în Giurgeni, la 14 şi 26 Octombrie şi în Ciochina, la Duminica Floriilor şi la 8 Septembrie.

Linia Bucureşti-Feteşti, intră în plasă în dreptul satuluĭ Dormărunt şi are staţiile: Dîlga-Mare, Ghimpaţi, Ciulniţa, Mărculeşti, Elena şi Feteşti; linia Ciulniţa-Slobozia şi linia Feteşti-Făurei cu staţiile: Hagieni, Ţîndărei şi Murgeanca.

Reşedinţa plăşeĭ e în Slobozia.

Are: 75 şcoliĭ primare rurale, frecuentate de 2174 elevĭ şi 711 eleve, conduse de 80 învăţătoriĭ şi învăţătoare, din cariĭ 28 retribuiţiĭ de stat şi 45 de comune şi judeţ; 67 biserici, cu 202 deserventi.

Statul posedă în această pl. următoarele proprietăţi: Cărăreni saŭ Hagieni, Fundul-Crăsani, Strachina, Bueşti, Feteşti, Vlădeni, Persica cu Piscul-Carapanuluĭ, Berleşti şi Popeşti, Cocora şi Mileasca, Slobozia, Iazul saŭ Lata şi Sărata, Copuzul saŭ Odaia-Călugăruluĭ, Găiţa, Bucul-Mătăseşti, Cotul-luĭ-Iepure, Stelnica şi Părţani, Căzăneşti şi Reviga, Blagodeasca, Piua-Pietreĭ saŭ Oraşul, Buciumeni şi Frăţileşti, Bucşea, Frăţileşti, Motîlva, Sforile-Pisculeasa, compusă din Cotul-luĭ-Cocoloş şi Cotul-luĭ-Drăgan şi Bobul saŭ Corneanca.

Ialomiţa-de-Jos, fostă *plasă*, a judeţuluĭ Ialomiţa, formată conf. legeĭ organizăriĭ administrative, votată de Corpurile Legiuitoare, în 1892. Această plasă are reşedinţa în Slobozia şi coprinde comunele: Poeana, Larga, Ciulniţa, Bora, Cosîmbeşti, Mărculeşti, Sudiţi, Frăţileşti, Ograda, Bucul, Iazul, Smirna şi Pribegiĭ.

Ialomiţa-de-Sus, fostă *plasă*, a jud. Ialomiţa, formată conf. legeĭ organizăriĭ administrative votată de Corpurile Legiuitoareĭ în 1892. Această plasă are reşedinţa în Ciochina şi coprinde comunele: Perieţi, Andrăşeşti, Albeşti, Crunţi, Reviga, Miloseşti, Cocora, Colelia, Căzăneşti, Borduşelul şi Marsilieni.

Iamandinul, *cătun*, în jud. Teleorman, com. Băneasa, pl. Călmăţuiul, format din însurăţeiĭ împroprietăriţiĭ în anul 1880 pe moşia Statuluĭ Şipotele-Bădu-leasa.

Pe locul unde se găseşte acest cătun a fost de 11 oriĭ sat; dar locuitoriiĭ eraŭ siliţiĭ a'l părăsi de frica şi de jafurile Turcilor. Siliştea satuluĭ vechiŭ se vede şi astăzi.

Ianca, *plasă*, jud. Brăila, situată în partea de S. V. a judeţuluĭ. Se mărgineşte la N. cu pl. Vădeni, la S. cu pl. Călmăţuiuluĭ, la E.

cu pl. Balta și la V. cu județul Buzău și Rîmnicul-Sărat, de carĭ se desparte prin rîul Buzăul.

Această plasă poartă numele comuneĭ de reședință, Ianca, situată aproape în centrul plășeĭ și în apropierea laculuĭ cu același nume.

Coprinde 13 com. rur. și 47 de sate și anume:

1. *Batogul*, cu satele: Batogul, Mocani, Coțica, Ghionești și Mangiurești,

2. *Deduleşti*, cu satele: Deduleşti, Bagdat, Vișineni, Gherghișani și Vlăduleşti.

3. *Filipeşti*, cu satul Filipești.

4. *Ianca*, cu satele Ianca și Niculești.

5. *Ioneşti-Berleşti*, cu satul Ionești-Berlești.

6. *Movila-Mireseĭ*, cu satul Movila-Mireseĭ.

7. *Perişorul*, cu satele: Perișorul, Plopul, Oprișănești și Jipești.

8. *Slobozia-Cireşul*, cu satele: Slobozia-Cireșul și Cîrjani.

9. *Strîmbul*, cu satul Strîmbul.

10. *Surdila-Găiseanca*, cu satele: Surdila-Găiseanca, Brateșul, Mareș, Stravolca, Mortul și Dăscălești.

11. *Surdila-Greci*, cu satele: Surdila-Greci, Vizireni, Făurei, și Gura-Făurei.

12. *Suteşti*, cu satele: Sutești Constantinești, Oncea, Sasul, Găgulești, Grigorești și Irimești.

13. *Urleasca*, cu satele: Urleasca, Căldărușa, Eznea, Burdușani, Ciscănești, Burta-Tenceĭ și Bălănești.

Suprafața pl. este de 65400 hect., din carĭ 56400 hect. arabile și 9000 islaz. Calitatea pămîntuluĭ este mai bună în această plasă de cît în pl. Balta și Călmățuiul.

Această pl. este străbătută prin mijlocul eĭ de la E. spre V., de muchea numită Baldovinești, ce vine prin pl. Vădeni, intră în această pl. pe la N. satuluĭ Nazîrul, de unde ia direcțiunea spre S.-V., pănă la com. Romanul unde se pierde; apărînd din noŭ pe teritoriul com. Gurgueți, după care se întrerupe și apare pe teritoriul com. Scorțarul-Noŭ, de unde trece pe teritoriul com. Domnița, din jud. Rîmnicul-Sărat și pe urmă prin com. Sutești urmînd țărmul drept al rîuluĭ Buzăul, pănă la Piscul-Negru din com. Deduleşti, de unde se ține de țărmul Buzăuluĭ-Sec, trece în pl. Călmățuiul pe la satul Vizireni și apoĭ se continuă în jud. Buzăŭ. Acest plan toŭ este întrerupt prin mijloc de Valea-Ianca, care străbate com. Scorțarul-Vechiŭ și Urleasca; de dealurile sărate: Ianca, Coada-Enceĭ, Iazul, Lutul-Alb, Plopul, Ezna, Seaca și Brateșul.

Buzăul curge pe hotarul de V. al plășeĭ, de la V. spre N. și se varsă în Siret pe teritoriul com. Cotul-Lung.

Comunicația în plasă se face pe calea ferată Brăila-Buzăŭ ce trece prin S. plășeĭ, intrînd pe teritoriul comuneĭ Tudor-Vladimirescŭ și trecînd pe lîngă satele: Traian, Ianca, Perișorul și Făurei, apoĭ în județul Buzăŭ; pe șoseaua județeană Brăila-Rîmnicul-Sărat, ce pleacă din orașul Brăila, continuă spre S.-V. prin satul Cazasul, intră pe teritoriul plășeĭ Ianca pe la N. com. Tudor-Vladimirescu și Scorțarul-Vechiŭ, pe la S. com. Movila-Mireseĭ pănă la satul Sutești și de aci peste podul de la Gradiștea intră în jud. R.-Sărat.

Păduri în această plasă nu sunt de cît prin coturile rîuluĭ Buzăŭ și sunt numaĭ de salcie, răchită și plop. Țărmurile și luncile Buzăuluĭ sunt acoperite cu pășunĭ și finețurĭ întinse pentru creșterea vitelor.

Pămîntul produce tot felul de cereale.

Populațiunea totală a acesteĭ plășĭ este de 3550 familiĭ, saŭ 14340 sufl. din carĭ 2590 contrib. Știŭ carte 1750 persoane.

Locuitorĭ împroprietăriți în această plasă, după legea din 1864 sunt 1720; după cea din 1878, sunt 203; neîmproprietăriți sunt 500.

Prin comunele de plasă sunt 125 licențe de băuturĭ spirtoase și 50 debite de tutun.

Are: 12 bisericĭ, cu 20 preoți, 18 paracliserĭ și 17 cîntăreți; 18 școale, din carĭ 7 școale de băeți, cu 380 de elevĭ; 6 școale de fete, cu 175 eleve și 5 școale mixte, cu 190 de elevĭ și eleve.

Sunt 17570 vite cornute (din carĭ 9862 boĭ, 5986 vacĭ, 265 taurĭ, 2340 viteĭ, 58 bivoli), 6520 caĭ, 11 măgarĭ, 35560 oĭ, 3890 rîmătorĭ și 30 capre.

Este fabrică de spirt în satul Ianca; 3 morĭ de aburĭ și 13 morĭ de vînt.

Ianca, *com. rur.*, în jud. Brăila, reședința plășeĭ cu același nume, așezată pe șes, la V. de lacul cu același nume și la 1½ kil. depărtare. Se învecinește la E. cu com. Perișorul, la V. cu Deduleşti, la N. cu Sutești și la S. cu Urleasca. Suprafața com. este de 6250 hect. Populațiunea este de 320 familiĭ, saŭ 1483 suflete, 730 bărbați și 753 femeĭ. Știŭ carte 347 persoane. Sunt 231 contribuabilĭ.

Venitul com. e de 16080 leĭ, iar cheltuelile sunt în suma 15958 leĭ anual.

Sunt 12 debite și 20 cîrciumĭ.

Vite sunt: 673 boĭ, 457 vacĭ, 2 taurĭ, 216 viteĭ, 28 bivoli, 510 caĭ, 1498 oĭ, 202 rîmătorĭ.

Loc. posedă 20 stupĭ cu albine. Suhatul vitelor e de 750 hect.

Are: 2 biserici, una cu hramul Sf. Treime, zidită, la 1834, de C. Drăgănescu, cu 1 preot 1 cîntăreț, și 2 paracliserĭ; a doua, cu hramul Sf. Ion Botezătorul, zidită la 1885 de locuitorĭ, cu 1 preot, 2 cîntăreți și 3 paracliserĭ; 2 școlĭ, una de băeți înființată la 1863 și frecuentată de 69 elevĭ, a doua de fete, înființată la 1877, frecuentată de 42 eleve.

In com. se află: 1 fabrică de spirt, înființată la 1878; 1 moară de aburĭ; 12 morĭ de vînt.

Drumurĭ: la gara Ianca spre N.-E., pe lîngă lacul Ianca (2 kil.); la Brăila, spre N.-E., (40 kil.); la Movila-Mireseĭ, spre N.-E., prin căt. Golășci, (14 kil.); la Suțești, spre N.-V., (9 kil.); la Dedulești, spre V., (7 kil.); la Filipești, spre S.-V., prin căt. Bagdatul, (11 kil.); la Surdila-Greci, prin Filipești, spre S., (20 kil.); la Ionești-Berlești, spre S., traversînd c. f. Brăila-București, pe la Cantonul 117 (17 kil.); la Perișorul, spre S., tăind c. f. Brăila-București, (5 kil.); la Urleasca, spre E., prin tîrlele Oprișenești și Jipești, (14 kil.); și la Silistrarul prin Urleasca, spre E.

In com. e o singură stradă dreaptă, lată de 50 metri și iluminată și 12 strade maĭ micĭ. Aci se face tîrg în toate Duminicile. In partea de N.-V. a com. era stația poșteĭ vechĭ Brăila-București.

Com. s'a înființat la 1834 și și-a luat numele de la lacul Ianca, situat în apropiere.

Ianca, *com. rur.*, la S. plășeĭ Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, formată din Ianca-Vechĭe (1264 locuit.) unde se află primăria și din Ianca-Nouă (950 locuitorĭ), situată pe o apă mică, care se varsă în apropiere în balta Potelul. Se învecinește cu com. Dăbuleni și Potelul, la 25 kil. de Corabia, iar de Caracal de 37 kil. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului mărĭĭ este de 62 m.

Are o populație de 516 fam., saŭ 2214 suflete: 1121 bărbați și 1093 femeĭ; 947 căsătoriți și 1266 necăsătoriți.

Știŭ carte 76 persoane. Sunt 379 contribuabilĭ.

Budgetul com. de 5358 leĭ la venitурĭ și de 5167 leĭ la cheltuelĭ.

Sunt 2449 vite marĭ, 7543 vite micĭ și 200 porcĭ.

Are: o școală primară mixtă gradul II, cu 1 învățător, frecuentată de 41 băeți; 2 bisericĭ: Sf. Ioan (1842) și Sf. Nicolae (1843), cu 2 preoți și 4 cîntăreți.

La această comună, situată pe o coastă de deal, se observă în partea de N. niște gropĭ în pămînt, unde se zice că a fost șeliște pe vremea Tătarilor. Se maĭ văd un șir de măgurĭ carĭ trec peste toate moșiele din apropiere; între aceste măgurĭ este și Jidova.

Ianca, *sat*, înființat la 1834, în jud. Brăila, la S. E. com. cu acelașĭ nume, pe malul de V. al laculuĭ Ianca, lîngă drumul de fer Brăila-Buzăŭ, ca la 40 kil. spre V. de orașul Brăila. Numit astfel după numele laculuĭ.

Suprafața satuluĭ este de 400 hect., avînd 820 case; 20 prăvălii cu diferite manufacturĭ și băuturĭ spirtoase; 8 morĭ de vînt; 2 morĭ de aburĭ; o fabrică mare de spirt; 2 băcăniĭ și manufacturĭ.

Are o populație de 328 familiĭ, saŭ 1347 suflete: 658 bărbați și 690 femeĭ; 547 căsătoriți, 800 necăsătoriți. Știŭ carte 347 persoane.

Sunt 1200 vite marĭ cornute, 460 caĭ, 1400 oĭ, 170 rîmătorĭ, și 2 capre. Sunt 15 stupĭ cu albine.

In timpul vereĭ se face tîrg în fie-care Duminecă.

Are o școală de băeți, înființată la 1863, cu 69 elevĭ, și o școală de fete, înființată la 1877, cu 46 eleve, întreținută de com. Ambele școlĭ aŭ un bun local de zid. Școala are o întinsă și frumoasă grădină.

Sunt 2 bisericĭ, una zidită de locuitorĭ, la 1834 și a doua, la 1872, cu 2 preoți, 2 cîntăreți și 2 paracliserĭ.

Ianca, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Brăila, pl. Vădeni, com. Perișorul, pe linia Făurei-Brăila, pusă în circulație la 13 Sept. 1872. Se află între stațiile Dedulești (10.2 kil.), și Urleasca (8.5 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului mărĭĭ: 26 m. 69. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 155755 leĭ, 57 banĭ.

Ianca, *lac* sărat, jud. Brăila, avînd aproape aceeașĭ compoziție ca lacul-Sărat de lîngă Brăila. La N.-V. găreĭ Ianca, prin mijlocul luĭ trece hotarul între com. Ianca și Perișorul. Rare-orĭ seacă în timpul vereĭ. Are două insule micĭ: una în partea de N. și a doua în partea de S. In marginea de V. a laculuĭ se află un izvor, care curge în lac.

Ianca, *moșie*, particulară, în jud. Brăila, pendinte de com. cu acelașĭ nume, în suprafață de 6000 hect., dînd un venit de 52000 leĭ.

Ianca, *vale*, jud. Brăila, care pleacă de la S. com. Roman și

BIBLIOTECA Centrală Universitară București

Gurgueți, pe o lărgime de 2 1/2 kil., merge spre S., strîmtorîndu-se și trecînd pe lîngă satul Comănească, peste c. f. Brăila-Buzău, pe lîngă satele Traian și Burdujeni, Coada-Ienceĭ și Bălănești; de aci se îngustează maĭ mult, trece pe lîngă satele Morotești, Vămeĭ și Burta-Ienceĭ, de unde ia direcția spre N. și continuă pănă în dreptul satuluĭ Căldărușa unde se pierde. In căpătîiul de N. al văeĭ este lacul Coada-Ienceĭ, care nu seacă maĭ nicĭ o dată, iar primăvara, în toată întinderea acesteĭ văĭ, se formează multe lacurĭ carĭ scad vara.

Ianca-din-Deal (Ianca-Vechie), *sat*, în pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, în care se află primăria com. Ianca, la 25 kil. de Corabia. Se învecinește cu com. Dăbuleni și Potelul. Are 1264 locuitorĭ.

Ianca-Nouă, *cătun*, al comuneĭ Ianca, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, situat spre N. de Ianca-de-Deal. Se învecinește la N.-V. cu moșia domenială Sadova și cu alte cîmpiĭ întinse. Are 950 locuitorĭ.

Ianchi-Bair, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, com. urbană Babadag; se desface din dealul Iaila-Bair; se întinde spre S. în o direcție de la N. la S., brăzdînd partea de N. a plășeĭ și a comuneĭ; pe clină merge drumul județean Babadag-Alibei-Chioĭ; din el izvorește valea Doruchi-Dere; are 112 m., dominînd asupra orașuluĭ; este acoperit cu pădurĭ și pășunĭ.

Iancina, *cap*, în iezerul Razelm, situat în partea de E. a plășeĭ Babadag și a județuluĭ Tulcea; se află pe ultima prelungire E. a dealuluĭ Chîzîl-Suhat, lîngă digul Chîzîl-Cum.

Iancu-Caramel, *vechiŭ pichet*, cu No. 29, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Vîrteșcoi, la hotarul spre Moldova; azĭ e loc izolat.

Iane, *braț* (prival), în insula Balta, teritoriul comuneĭ Cocargea, pl. Borcea, jud. Ialomița.

Ianoli, *deal* cu *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Slobozia-Luncani, situat pe limita satelor Dubașul și Șărpeni.

Iapa. Vezĭ Calul-Iapa, *com. rur.*, în pl. Piatra-Muntele, județul Neamțu.

Iapa, *sat*, în jud. Neamțu, plasa Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa, situat pe valea pîrîuluĭ cu acelașĭ nume, la 21 kil. de orașul Piatra.

Are o populație de 495 suflete: 251 bărbați și 244 femeĭ, carĭ se îndeletnicesc cu industria, agricultura, exploatarea terenurilor și a pădurilor.

Are: 1 biserică, cu 1 preot și 2 dascălĭ; 18 pive pentru făcutul sucmanelor; 9 morĭ de apă; 2 cariere de pĭeatră vărărie; depozitul uneĭ fabricĭ de cherestea.

Iapa, *sătișor*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Botești, situat la 2400 m. de satul Botești. Are 8 familiĭ, saŭ 34 suflete.

Iapa, *tîrlă*. Vezĭ Gulieni și Nesipurile, din com. Cioara-Doicești, jud. Brăila.

Iapa, *tîrle*, situate pe partea stîngă a Vîlciuluĭ, în Baltă, pendinte de com. Bertești-d.-j., jud. Brăila; aŭ 20 case.

Iapa, *movilă*, în jud. Ialomița, pl. Borcea, lîngă satul Mihaiŭ-Viteazul. In ce privește această movilă este o legendă poporană: Mihaiŭ-Viteazul ar fi avut o prinsoare cu proprietarul moșieĭ, ca moșia să fie a luĭ Mihaiŭ, dacă în timpul cît va oficia preotul leturghia în biserică, va putea Mihaiŭ să ocolească cu iapa luĭ moșia, iar de nu va putea, iapa să fie a proprietaruluĭ. Mihaiŭ primi prinsoarea, dar maĭ înainte de ajunge la locul de unde plecase, iapa a căzut și a murit, iar Mihaiŭ alergă pe jos și cîștigă moșia.

In locul unde a căzut iapa, s'a ridicat această movilă.

Iapa, *ostrov*, jud. Brăila, coprins între: Vîlciul, la E.; Coităneasa, viroagă, la N.; Cremenea și Mănușoaia, la V. Este situat la S. de ostrovul Popa.

Iapa, *ostrov*, între Dunărea-Vechie și Vîlciul, pe teritoriul comunelor Bertești-d.-s., și Luciul, din Ialomița, jud. Brăila.

Iapa, *pichet de frontieră*, pe Dunăre, în pl. Borcea, jud. Ialomița.

Iapa, *pădure*, situată în județul Neamțu, pl. Piatra-Muntele, comuna Calul-Iapa, cu o întindere de 2946 pog. (socotindu-se și acele de pe moșia Calul).

Iapa, *izvor cu apă minerală*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa, situat pe Valea-Iepeĭ, la 3 ore depărtare de orașul Piatra, în apropiere de gara Roznov; apă ferugînoasă-sulfuroasă.

Iapa, *moșie*. Vezĭ Calul, moșie, jud. Neamțu.

Iapa, *japse*, jud. Brăila, începe

de la coada privaluluĭ luĭ Moș-Stanciu și dă în partea stîngă a Vîlciuluĭ, la N. de cătunul Iapa.

Iapa, *prival*, care unește ĭezerul Iapa cu privalul Baicul, județul Brăila.

Iapa, *pîrîŭ*, jud. Neamțu, ce izvorește dintre ramurile Tarcăul și Doșelul, curge în direcțiune V.-S.-E., pe teritoriul comuneĭ Calul-Iapa, strîns în îngusta vale numită a Iepeĭ, formată de munțiĭ Doșelul și Iepeĭ (în partea stîngă a pîrîuluĭ) și culmile Tarcăul, Porfirul, Nechitul, Alunișul și Negulești (în partea dreaptă a pîrîuluĭ), vărsîndu-se pe dreapta rîuluĭ Bistrița în fața satuluĭ Roznovul, după un curs aproximativ de 12 kil.

Afluențiĭ din stînga sunt: pîrîul Catargul, Chiliile, Tochilele (care se varsă la marginea satuluĭ Iapa).

Afluențiĭ din dreapta sunt: pîrîul Mînza, care izvorește din ramura Tarcăul, pîraiele Pecela, Jabolanul, Mălina, carĭ ĭes din ramura Porfirul, pl. Negulești, din ramura cu acelașĭ nume.

Iapa, *vale*, situată de-a lungul pîrîuluĭ Iapa, com. Calul-Iapa, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, cunoscută pentru multele pive, morĭ, cariere de piatră, vărăriĭ, depozite și fabrice de cherestea. Dealungul pîrîuluĭ Iapa se întinde un canal foarte lung, care servește pentru transportarea dulapilor (lemnelor) de la fabricĭ la depozite prin ajutorul apeĭ.

Iapa-Albă, *deal*, jud. Muscel, pl. Podgoria, com. Văleni.

Iapce-Bair, *culme de deal*, jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. urb. Ostrovul, în partea de N. V. a plășeĭ și cea de V. a comuneĭ; se desface din dealul Ieral-Ceea-Bair, se întinde spre E., avînd o direcție generală de la N.-V. spre S.-E., printre fluviul Dunărea și valea Trîncovița, afluent al pîrîuluĭ Almalîul; lasă spre E, ca prelungirĭ, dealul Bugeacul, iar spre S., Dealul-Cărămizeĭ; este acoperit cu semănăturĭ, puține pășunĭ, iar la poalele de N. și N.-V. se găsesc așezate viile orașuluĭ Ostrovul; însu-șĭ orașul este situat la poalele sale nordice; înălțimea cea maĭ mare o atinge în vîrful Ostrovul (102 m.), fost punct trigonometric de rangul 1-iŭ; din cauză că el se termină brusc lîngă Dunăre, malurile fluviuluĭ sunt înnalte și rîpoase; este tăiat de o mulțime de drumurĭ: spre Silistra, spre Cuzgun, și apoĭ de drumurĭ comunale spre satele Almalîul, Bugeacul, etc., și care se întretaie în diferite senzurĭ.

Iarbă-Dulce, *tîrlă*, jud. Brăila, pe teritorul com. Filiul, la 9½ kil. spre N. de satul Filiul saŭ Budișteanca, pe drumul de la Filiul la Perișor. Are o întindere de 13 hectare, cu o populație de 24 familiĭ, saŭ 97 suflete.

Vite sunt: 65 caĭ, 230 vite cornute, 300 oĭ și 25 porcĭ.

Iarbă-Roșie, *lac*, în insula Balta, pe teritoriul comuneĭ Bordușani, pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița.

Iarca, *cot* pronunțat, al Călmățuiuluĭ, la N. de satul Insurățeĭ, jud. Brăila, unde a fost podul peste Călmățuiŭ, pe vechiul drum al Brăileĭ.

Iarca, *movilă*, jud. Brăila, în marginea de V. a satuluĭ Vizirul. Aci se întîlnesc moșiile: Grozești, Vizirul și Domeniul Brăileĭ.

Iarîm-Bașa, *vîrf de deal*, în jud. Constanța, plasa Silistra-Nouă, comuna Hairan-Chioi, cătunul Sevendic, pe muchea dealuluĭ Ghiol-Punar; are 196 m. înălțime; prin el trece hotarul Dobrogeĭ în spre Bulgaria.

Iarîm-Culac, *vale*, în jud. Constanța, plasa Silistra-Nouă, com. Hairan-Chioi, cătunul Sevendic, jud. Constanța; pleacă din dealul Iarîm-Bașa și se coboară în valea Sevendic; malurile sale sunt acoperite cu pădurĭ.

Iarîm-Iuc, *deal*, în jud. Tulcea, plasa Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ Cogelac, și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Inan-Ceșme; se desface din dealul Rîmnic-Bair, se întinde spre N., într'o direcție generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea centrală a plășeĭ și de N. a comuneĭ; are o înălțime de 206 m., punct trigonometric de rangul al 3-lea, dominînd satul Inan-Ceșme; acoperit cu fînețe.

Iarîm-Iuc, *movilă*, în jud. și pl. Constanța, com. Techir-Ghiol, cătunul Hazi-Diuliuc; situată pe muchea dealuluĭ Hazi-Diuliuc; are o înălțime de 44 m., dominînd satul Hazi-Diuliuc.

Iarîm-Iuc, *movilă*, în jud. Constanța, plasa Silistra-Nouă, comuna Hazarlîc, cătunul Ghiol-Punar; are 105 m. înălțime; este acoperită cu verdeață, iar la poale sunt pădurĭ.

Iarîm-Iuiuc, *movilă*, în jud. și plasa Constanța, comuna Cara-Harman, cătunul Peletlia; are 73 m. înălțime; e acoperită cu verdeață; este așezată pe dealul Peletlia.

Iarîm-Meșelic, *platoŭ*, pe dealul

Rîmnic-Bair, jud. Tulcea, plasa Istruluĭ, pe teritoriul comunelor rurale Beidant și Cogelac, situat în partea centrală a plășiĭ și de N. a comunelor; este acoperit jumătate cu tufărișurĭ, jumătate cu fînețe.

Iarîm-Tabia, *nume, dat de Turcĭ, ruinelor unuĭ mic castru roman,* jud. Constanța aflător lîngă valul roman de pămînt, lîngă mo-vila Avreliuc, la 3 kil. spre N. de orașul Constanța.

Iarmac, *insulă,* în brațul Chilia, jud. Tulcea, coprinsă între brațul principal și cele secundare, Solomonof și Vîlcov, pe teritoriul comuneĭ urbane Vîlcov, din Basarabia-Rusească; are o lungime de 8 kil. și o întindere de 480 hect. este neproductivă, fiind acoperită cu stuf.

Iarul, *pîrîŭ,* pl. Siretul-de-Sus, com. Berbenceni, jud. Bacău, care curge prin satele Chiticeni și Berbenceni, în direcție S.-N. și apoĭ intră în județul Roman, prin com. Poiana-Iurașcu, spre a se scurge în Siret, d'a stînga, dimpreună cu Pîrîul-Odobuluĭ.

Iașanca, *deal,* pe moșia Dara-bani, com. cu aceeași numire, pl. Prutul-de-Jos, jud. Dorohoiu, în hotar cu satul Griviţa, din com. Păltinișul.

Iașanca, *pîrîŭ,* izvorește dintr'o fîntînă, de sub dealul Buleandra, com. Darabani, plasa Prutul-de-Jos, jud. Dorohoiu, curge spre S., și după ce formează iazurile: Iașanca, Iepăria și al-Turculuĭ, se varsă în pîrîul Podriga.

Iașanca (Valea-), *vale,* formată lîngă dealul cu același nume, pe moșia Darabani, com. Darabani, pl. Prutul-de-jos, jud. Dorohoiu, pe care se află vechea seliște, Iașanca, unde se spune că odinioară a locuit o colonie venită de la Iași.

Iașanul, *deal,* pe moșia Puțureni, com. Coțușca, pl. Prutul-de-Jos, jud. Dorohoiu.

Iași, *județ,* numit ast-fel de la capitala sa. Formează o parte din hotarul Țăreĭ la E. spre Rusia, în partea de sus a Moldoveĭ. E așezat pe valea și podișul dintre rîurile Prutul și Jijia, începînd din hotarul de S. al jud. Botoșani; pe valea și podișele dintre rîurile Jijia și Bahluiul; pe valea Bahluiuluĭ și pe șirul de dealurĭ, care se prelungesc de la N.-V., de-a dreapta rîuluĭ Bahluiul, din marginea de S. a jud. Botoșani și Suceava, lăsîndu-se spre S.-E., pănă în marginea de N. a jud. Vasluiu și Fălciu.

Limitele. — Se mărginește la N. cu jud. Botoșani, linia de hotar începînd din malul drept al rîuluĭ Prutul, de la satul Bădărăi (com. Bivolari, pl. Turia) și înclinîndu-se spre S.-V., pe marginea pl. Turia, pănă în malul stîng al rîuluĭ Jijia, din sus de satul Andrieșeni, (com. Epureni, pl. Turia); de aci se îndreaptă pe marginea pl. Bahluiul, prin punctele: Onești (com. Șipotele), Lupăria (com. Bădeni), Hîrlăul (jud. Botoșani) și Zagavia, pănă în dreptul satuluĭ Sticlăria (com. Bădeni). La V. se mărginește cu jud. Suceava, din dreptul satuluĭ Sticlăria, prin punctele: Vîrîți (com. Ceplenița), Zbîereni (com. Cotnari), Valea-Raculuĭ, Cîrjoaia, Băiceni, Cucuteni, Secărești și Dădești (com. Băiceni), pănă în marginea Tîrguluĭ-Frumos; de acolo cu jud. Roman, pe marginea de S. a pl. Cîrligătura, prin punctele: Buznea, Gănești și Brănești. La S. se mărginește cu jud. Roman, linia hotaruluĭ continuînd pe marginea de S. a comunelor: Goești, Sinești, Popești și Păușești, iar de la satul Bojila, lăsîndu-se pe marginea pl. Stavnicul pănă în șoseaua județeană; maĭ în jos începe limita cu jud. Vasluiu, prin punctele: Țibana și Mironeasa, și din șoseaua județeană de pe dealul Bordeĭ, de la satul Sperieți pe marginea pl. Codrul, mergînd hotarul prin punctele: Poiana-cu-Cetatea, Slobozia-Dobrovățuluĭ, Tîrgușorul-Poeneĭ și de la satul Comarna, trecînd pe marginea pl. Braniștea. Din șoseaua județeană, din jos de Costuleni, începe marginea jud. Fălciu, avînd hotar apa Jijieĭ, pănă din jos de satul Măcărești, la satul Colțul-Corneĭ (jud. Fălciu). La E. se mărginește cu Basarabia, de care se desparte prin rîul Prut, hotarul începînd de la satul Bădărăi (com. Bivolari), din marginea de S. a jud. Botoșani și mergînd pănă din jos de satul Măcărești, în marginea satuluĭ Colțul-Corneĭ, din jud. Fălciu, udînd de-a lungul marginele despre E. ale plășilor Turia și Braniștea.

Forma. — Forma teritoriuluĭ județuluĭ este aceea a unuĭ romb neregulat. Aspectul săŭ topografic ni se înfățișează prin treĭ șiruri de dealurĭ longitudinale, cu diferite ramificărĭ, ridicîndu-se de la N.-V. și inclinînd spre S.-E., cu treĭ văĭ marĭ, prin care curg treĭ rîurĭ. In două puncte, la intrarea rîurilor: Jijia și Bahluiul în șesul Prutuluĭ, se termină două din aceste șiruri, iar al treilea, care încinge județul pe toată partea de S.-V. în formă de semicerc, se lasă prin

diferite ramificări în jud. Vasluiŭ și Fălciŭ.

Regiuni. — Teritoriul județuluĭ este maĭ tot deluros, și face parte din sistemul dealurilor cuprinse între Siret și Prut, formînd două regiuni: una se întinde de-a dreapta Bahluiuluĭ, ale căruĭ dealurĭ marĭ, formate din straturĭ de piatră, sunt acoperite cu pădurĭ, viĭ și livezĭ; iar alta de-a stînga rîuluĭ Bahluiul, numită zona cîmpeană, formată din dealurĭ maĭ micĭ, podișurĭ și șesurĭ, acoperite cu fînețe, imașe și semănăturĭ.

Intinderea. — Suprafața teritoriuluĭ este de 291137 hect., saŭ de 2911 kil. p., după cadastrul publicat de către Direcția Statisticeĭ din Moldova, la anul 1860, calculată.

Clima. — Clima în general este sănătoasă și dulce; partea Prutuluĭ este maĭ umedă primăvara și toamna, partea pădurilor maĭ răcoroasă în timpul verceĭ.

Calitatea soluluĭ în genere e bună și productivă.

Pentru înălțimea terenuluĭ de la nivelul măriĭ, se poate lua ca punct de plecare orașul Iași, care este la o înălțime de 318 metri; cu cît însă ne vom sui spre N., nivelul va fi maĭ ridicat.

Orografia. — Dealurile carĭ se prelungesc de la N.-V. la S.-E. a județuluĭ, nu sunt de cît ramificărĭ din lanțul neprecurmat al dealurilor carĭ se întind din Carpați, între Siret și Prut, pe toată linia Siretuluĭ. Din acest lanț se desface o ramură, care pleacă printre rîurile Prutul și Jijia, din sus de Dorohoiŭ, trece prin jud. Botoșani și apoĭ intră în acest județ, terminîndu-se în șesul Prutuluĭ, la satul Cărniceni, pl. Turia, unde și rîul Jijia intră în acest șes. Partea acestuĭ deal, de la intrarea sa pe teritoriul județuluĭ, ia numele de Podișul-Turieĭ, care formează pe dreapta culmea despre V. a șesuluĭ Jijieĭ, iar pe stînga culmea despre E. a șesuluĭ Prutuluĭ. Din acest podiș (pe întinderea căruia se află un drum vechiŭ, numit al Furilor), se desfac alte ramurĭ, formînd diferite văĭ, culmĭ și dîmburĭ, carĭ se sfîrșesc în marile văĭ aflate la dreapta și stînga luĭ.

Tot din lanțul cel mare de dealurĭ din linia Siretuluĭ, se desfac alte două ramurĭ, din sus de satul Deleni, din jud. Botoșani, aproape de Hîrlăŭ; una pleacă pe dreapta și alta pe stînga rîuluĭ Bahluiul.

Ramura care intră în județ, printre rîul Jijia și stînga rîuluĭ Bahluiul, ocupă cea maĭ mare parte a terenuluĭ pl. Bahluiul, precum și tot terenul pl. Copoul, terminîndu-se în șesul Prutuluĭ, pe toată întinderea de la intrarea în acest șes a rîurilor Jijia și Bahluiul.

Această ramură, fiind întretăiată, în diferite direcțiunĭ, de un număr de văĭ, formate de pîraie, prezintă maĭ multe culmĭ. Ast-fel este culmea dintre rîul Jijia și pîrîul Miletinul, care se prelungește din jud. Botoșani, com. Șipotele, pănă din jos de satul Vlădeni, unde Miletinul, se varsă în Jijia. Altă culme se întinde printre pîraiele: Miletinul și Jijioara, care cuprinde o parte a pl. Copoul, trece prin com. Gropnița, terminîndu-se în marginea de S. a com. Movileni, unde pîrîul se varsă în Jijia. O culme pleacă între pîraiele: Jijioara și Hucul și continuă pănă în șesul Prutuluĭ, întretaiată de alte micĭ văĭ și pîraie, iar altă culme se întinde între pîrîul Hucul și Bahluiul, trece prin com. Belcești și se sfîrșește la satul Spinoasa, com. Bîrlești, la confluența pîrîuluĭ cu rîul Bahluiul.

Ramura din dreapta rîuluĭ Bahluiul încinge toată partea de V. și de S. a jud., fiind cea maĭ ridicată și acoperită cu pădurĭ, din care o culme, cu diferite ramificărĭ, se întinde între rîul Bahluiul și pîrîul Bahlueț, începînd din satul Zagavia (com. Bădeni). Această culme se întinde prin comunele: Cotnari, Băiceni, Tîrgul-Frumos și se termină în tîrgușorul Podul-Iloaeĭ, la confluența pîrîuluĭ Bahlueț cu rîul Bahluiul. Altă ramură începe din com. Buznea, din capătul de V. al plășeĭ Cîrligătura, desfăcîndu-se din ramura cea mare de dealurĭ din jud. Roman și anume de la satul Poenele-Oanceĭ; această culme cu variatele sale ramificărĭ, se întinde sub numele de Dealul-Mare, de alungul plășeĭ Cîrligătura, între pîraele Bahlueț pe stînga, pănă la Podul-Iloaeĭ, iar de acolo între rîul Bahluiul și pe dreapta pîrîuluĭ Șacovățul, de la pădurea Boghicea (jud. Roman), ce face maĭ în jos hotarul jud. Vasluiŭ; apoĭ din com. Păușești trece în pl. Stavnicul, prin două culmĭ, din care una pleacă printre pîraĭele Stavnicul și Șacovățul, trecînd prin com. Mironeasa, în jud. Vasluiŭ, iar partea din stînga Stavniculuĭ, se prelungește între rîul Bahluiul, pănă la vărsarea luĭ în Jijia, și de acolo pe lîngă rîul Jijia, pănă în dreptul satuluĭ Măcărești, din marginea jud., de unde trece în jud. Fălciŭ.

Idrografia. — Apele ce curg pe teritoriul jud. în direcțiune de la N.-V. la S.-E. sunt:

Rîul Prut, care udă toată partea de E., de la satul Bădărăi, pe marginile plășilor Turia și Braniștea, pănă la satul Măcărești, făcînd hotarul cu Basa-

BIBLIOTECA CENTRALĂ 109.819 INSTITUTUL PEDAGOGIC BUCUREȘTI

rabia. Este cel mai mare rîu și cel mai folositor pentru jud.; căci, pe toată întinderea sa, alimentează cu apă necesară, atît satele, cît și întinsul șes, pe care se prelungește, făcîndu-l fertil în producțiunea erbeĭ. Prin debordările sale întreține apele gîrlelor și ale bălților, ce produc stuhăriĭ, papură, peștĭ și racĭ, servind tot odată și pentru adăpatul vitelor, carĭ se cresc pe întinsele imașe aflate pe șesul luĭ.

Jijia curge de la N. spre S.-E. printre plășile: Bahluiul, Copoul și Turia (hotar natural între ele), formînd întinsul șes al Jijieĭ, bogat în fînețe și imașe, carĭ înlesnesc creșterea vitelor. Acest rîŭ, de la trecerea sa în șesul Prutuluĭ, din pl. Braniștea, pe care-l udă în toată lungimea, pe dreapta, devine mai mult păgubitor, atît pentru agricultură, cît și pentru climă, căci prin multa sa apropiere cu rîul Prut, curgînd paralel pe același șes, mărește îndoit volumul apelor în timpurile zlotoase, carĭ eșind din matca lor, acopăr în cea mai mare parte șesul, producînd inundațiunĭ foarte marĭ, carĭ cîte-o-dată înecă iarba și semănăturile.

Bahluiul curge de la N. spre S.-E., prin mijlocul plășeĭ Bahluiul, printre plășile: Cîrligătura, Stavnicul, Codrul, Copoul și Braniștea, (hotar natural în unele părți); formează o vale întinsă, bogată în imașe și fînațe; alimentează cu apa necesară toate satele de pe ambele maluri, precum și tîrgurile: Podul-Iloaeĭ și orașul Iași.

Afară de aceste treĭ rîurĭ, sunt un număr mare de pîraĭe și pîrîiașe, care curg în diferite direcțiunĭ, vărsîndu-se unele la dreapta și altele la stînga acestor rîurĭ, ast-fel sunt: Bahluețul, Jijioara, Hucul, Sîrca, Buhalnița, Cîrjoaia, Miletinul, etc.

Producțiunea. — Din 291137 hect., întinderea teritoriuluĭ jud., 73354 hect. se cultivă pentru cereale, legume, tubercule și plante oleioase; 4151 hect. este pămînt, pe care se află viĭ; 44834 hect., pămînt acoperit cu pădurĭ, din carĭ: 31426 hect. sunt particulare și 13408 a Statuluĭ; iar 178798 hect. se află ocupate de orașe și sate și acoperite de ape, imașe, livezĭ și rîpĭ.

Cultura cerealelor e foarte întinsă. Aproximativ cultura porumbuluĭ se face pe o întindere de 41108 hect. a grîuluĭ pe 24931 hect., a orzuluĭ pe 5181 hect., a ovăzuluĭ pe 1799 hect., a secăreĭ pe 229 hect., a hrișteĭ pe 70 hect.

Dintre legume: fasolea pe 416 hect., mazărea, pe 44 hect., lintea pe 27 hect.

Tubercule: cartofele pe 482 hect.

Plante oleioase: rapița pe 111 hect., cînepa pe 134 hect. și inul pe 3 hect.

Producțiunea cerealelor într'un an bun se poate socoti în termen mijlociŭ următoarea: 463000 hectolitri porumb, 252000 hectolitri grîŭ, 65000 hectolitri orz, 26000 hectolitri ovăz, 1900 hectolitri secară, 500 hectolitri hrișcă.

Producțiunea cartofelor este aproximativ de 2500000 kilogr.

Producția plantelor oleioase: rapița 1000 hectolitri, cînepa 1200 hectolitri.

Viile produc în termen mijlociŭ 100000 hectolitri vin.

Pe lîngă agricultură, cultura vitelor face bogăția jud. Numărul capetelor de vite ce se cresc pe întinsele imașe și fînațe este de 240000, din carĭ: 84424 vite marĭ cornute, 120457 oĭ, 1177 capre, 48 bivolĭ, 10207 caĭ și 24023 rîmătorĭ.

Cultura livezilor produce foarte multe fructe alese și frumoase, carĭ pe lîngă că se consumă în țară, se exportă și în străinătate.

Cultura albinelor, este mai puțin întinsă; din 12400 stupĭ, se scoate: 30000 kilogr. miere și 1000 kilogr. ceară.

Cultura vîermilor de mătasă se face numaĭ în cîte-va sate.

Pădurile, sunt întinse și satisfac trebuințelor locuitorilor din județ; din ele se scot tot felul de lemne pentru construcțiunĭ și foc, lemne care se transportă și afară din județ.

In pădurĭ se găsesc următoarele animale sălbatice: căprioare, porcĭ, lupĭ, vulpĭ, jderĭ, epurĭ, etc.

Din dealurĭ și pîraĭe se scoate: pieatră văroasă, pieatră pentru zidirĭ și șosele, năsip și prundiș.

Apele ce se întind pe teritoriul județuluĭ, pe lîngă că alimentează satele, șesurile și cîmpiile cu apa necesară, înlesnind vegetațiunea plantelor și creșterea vitelor, conțin și peștĭ, racĭ și scoicĭ pentru hrană; stuh pentru foc, acoperitul caselor și a ocoalelor; papură, din care se fac rogojinĭ, etc.

Industria. — Sunt în județul Iași (afară de orașul Iași), 3 velnițe, în care se fabrică rachiŭ, 38 morĭ de aburĭ pentru măcinat făină, 88 morĭ de apă, 8 de vînt și 3 cu animale, 1 fabrică de teracotă în satul Scobîlțeni, 2 de lumînărĭ, una de scrobeală, în com. Buciumi, și una de dubălărie, în com. Galata.

Ca fabricațiunĭ primitive sunt: olăria în com. Poeni, rotăria în com. Voinești, butnăria în com. Buciumi (școala de meseriĭ).

Industria manuală: împletirea de pălăriĭ de paie și împletirea loziilor, din carĭ se fac: panere, coșurĭ, scaune, a început prin

școalele rurale acum de cîți-va anĭ.

Rogojinĭ și coșciuge, împletite din papură, precum și măturĭ se fac prin satele: Bosia, Prisăcani, Vorovești și Uricani.

Industria casnică se înseamnă prin lucrul bumbaculuĭ, cînepeĭ, inuluĭ și a lîneĭ, din carĭ se fac: pînze, țoale, sumanĭ.

In raport cu industria rurală, cea urbană a luat însă o desvoltare maĭ întinsă. In orașul Iași, maĭ cu seamă, pe lîngă diferitele meseriĭ ce se exercitează, pentru trebuințele orășenilor și chiar ale locuitorilor din județ, se maĭ înseamnă: cîte-va școlĭ de meserie, ateliere de stolerie, fierărie, tinichigerie, fabrică de cartonaj, cortele, fabricĭ de bere, sodă, etc.

Comerciul. — Se face în acest județ un întins comerciŭ, cu tot soiul de cereale, dar maĭ cu seamă cu grîŭ, porumb, secară, orz și ovăz; cu vite: boĭ, vacĭ, oĭ și rîmătorĭ; cu pieĭ, lînă și brînză; cu lemnăriĭ de tot felul, afară de brad; cu vinurĭ de cele maĭ bune calitățĭ, din podgoriile: Cotnari și Iași, precum și cu fructe.

Desfacerea acestor producte pentru străinătate se face maĭ ales în pieața orașuluĭ Iași. Pentru comerciul intern sunt tîrgurile: Podul-Iloaeĭ și Tîrgul-Frumos, precum și 12 iarmaroace anual în orașul Iași, pe șesul Frumoaseĭ; patru iarmaroace la Podul-Iloaeĭ și unul, mare la Tîrgul-Frumos.

Calea-Ferată. O ramură pleacă din orașul Iași spre V. și trece prin tîrgurile: Podul-Iloaeĭ și Tîrgul-Frumos, de unde eșind din județ pleacă spre Pașcani (Suceava), legînd județul cu toate orașele și localitățile ce aŭ rețele ferate. Pe această cale sunt patru gărĭ: Iași, Cucuteni, Podul-Iloaeĭ și Tîrgul-Frumos, prin carĭ se face comunicație și transportul productelor de prin județ. Altă ramură pleacă de la Iași, spre Ungheni, prin Cristești; această cale comunică cu Rusia, legîndu-se cu rețeaua ferată rusească prin un pod mare de fier construit peste rîul Prut. Comunicația și transportul grînelor se fac pe această linie prin stațiile: Cristești și Ungheni. O a treia linie ferată duce le Vasluiŭ și de acolo la Bîrlad și Mărășești unde se leagă cu întinsa rețea care străbate centrul Moldoveĭ. Această linie are în jud. Iași stațiile la Iași, Ciurea și Bîrnova.

Calea-Națională. Ramura de șosea pietruită ce se prelungește de-a lungul țăreĭ dela S. la N., trece prin jud. Roman în jud. Iași, pe la Tîrgul-Frumos, vine spre E., paralel cu calea ferată prin tîrgușorul Podul-Iloaeĭ, pănă în orașul Iași, de unde se ramifică, o parte spre Vasluiŭ, iar alta pănă în marginea Prutuluĭ, la satul Țutora.

Calea-Mixtă. Dela Tîrgul-Frumos, din șoseaua națională, pleacă o ramură de șosea pietruită spre N.-V., prin mijlocul pl. Bahluiul, pănă în marginea tîrguluĭ Hîrlăŭ, din jud. Botoșani, pe o intindere de 33 kil.

Căĭ județene. Din orașul Iași, pleacă treĭ ramurĭ de șosele: una spre N. prin pl. Copoul și Turia, pănă în marginea jud. Botoșani, la Bădărăi din com. Bivolari; această șosea este pietruită, avînd o lungime de 53 kil. A doua pe o lungime de 65 kil. pleacă de la Iași, spre N.-V., dealungul plășilor Copoul și Bahluiul, și, dincolo de satul Onești, com. Șipotele, se leagă cu județul Botoșani. O a treia pleacă spre S., de la orașul Iași, prin mijlocul pl. Codrul și prin marginea de N. a pl. Stavnic, legîndu-se cu jud. Vasluiŭ deasupra dealuluĭ Bordea, la satul Grajduri; e pietruită și are o lungime de 18 kil.

De la tîrgușorul Nicolina, din marginea de S. a orașuluĭ Iași și din dreapta șoseleĭ Iași-Vasluiŭ, pleacă altă ramură spre S.-V., pe partea de N. a plășeĭ Codrul, prin tîrgușorul și podgoria Galata, apoĭ trece prin mijlocul pl. Stavnicul, trece de-a curmezișul Dealuluĭ-Mare, prin localitățile: Săcăturile, Bojila, Lingurari și Ghideni, la marginea de N. a jud. Roman, pe o lungime în total de 50 kil.

Din șoseaua națională Iași-Țutora, de la satul Tomești, pleacă pe dreapta o altă ramură de șosea, pe partea de N. a plășeĭ Codrul, și, din jos de satul Comarna, trece pe partea de S. a plășeĭ Braniștea, pănă dincolo de satul Costuleni, de unde se leagă cu jud. Vasluiŭ.

Căĭ laterale. Drumul numit al Braniștеĭ, format din căĭ comunale, pleacă de la N. din șoseaua județeană Iași-Botoșani, anume de la satul Trifești, com. Hermeziul, pl. Turia și se prelungește pe șesul Prutuluĭ, de-a lungul plășeĭ Braniștea spre S., pănă în marginea satuluĭ Măcărești, com. Costuleni, unde se leagă cu jud. Fălciŭ.

Drumul ce pleacă de la tîrgușorul Podul-Iloaeĭ, spre N.-V., prin pl. Bahluiul, prin Belcești, Hodura, Cepleniță, dincolo de Bădeni se leagă cu șoseaua mixtă, aproape de Hîrlăŭ.

Impărțirea administrativă. — Județul Iași se împarte în 7 pl. și anume:

1. *Bahluiul*, cu 8 com., 1 tîrguș. și 57 sate.
2. *Braniștea*, cu 8 com., 1 tîrguș. și 38 sate.

3. *Cîrligătura*, cu 7 com. 1 tîrg. urb. și 40 sate.

4. *Codrul*, cu 5 com. 3 tîrgușoare și 23 sate.

5. *Copoĭ*, cu 6 com., 2 tîrguri și 30 sate.

6. *Stavnicul*, cu 5 com., 1 tîrgușor și 36 sate.

7. *Turia*, cu 5 com., 3 tîrguș. și 37 sate.

Sunt în total 44 com., 10 tîrgușoare 2 orașe și 261 sate.

Populația.—Sunt în jud. Iași 32975 familiĭ, saŭ 172935 suflete, din carĭ: 27520 familiĭ saŭ 105400 suflete, trăiesc în sate și tîrgușoare, iar restul în orașele: Iași și Tîrgul-Frumos.

Sunt: 70435 căsătoriți, restul necăsătoriți, văduvĭ și divorțațĭ; 119532 ortodoxĭ, 36425 evreĭ, 4524 catolicĭ, 399 protestanțĭ, 232 gregorienĭ, 520 lipovenĭ, etc., etc.

Cu știință de carte sunt 45290 loc.

Administrația. —Puterea esecutivă a jud. este încredințată unuĭ Prefect, care are în ajutor la administrarea plășilor, 5 subprefecți și 44 primarĭ cu ajutoarele lor, pentru administrarea comunelor; poliția orașuluĭ Iași este încredințată unuĭ Prefect, ajutat de 6 comisarĭ, maĭ mulțĭ sub-comisarĭ și epistați.

Budgetul județuluĭ în ce privește fondul zecimilor este de 620670 leĭ, 95 banĭ la venitурĭ și de 261437 leĭ, 73 banĭ la cheltuelĭ, iar în ce privește fondul pentru drumurĭ, este de 202109 leĭ, 7 banĭ, la venitурĭ și 196791 leĭ, 20 banĭ, la cheltuelĭ.

Serviciul sănitar.—Acest serviciŭ se face în județ de către un medic primar, ajutat de 5 medicĭ de plășĭ și unul de oraș în Tîrgul-Frumos și de 42 moașe comunale, având sub îngrijirea lor 4 spitale în: Tîrgul-Frumos, Podul-Iloaeĭ, Bivolari și Voinești. Medicamentele pentru populațiunea rurală se daŭ gratuit de către județ și comune. Pe lîngă micile farmaciĭ din fie-care spital, se maĭ află una în Tîrgul-Frumos și alta în Podul-Iloaeĭ.

Pentru căutarea vitelor bolnave sunt doĭ veterinarĭ: unul de județ și altul pentru orașul Iași.

Afară de medicul de județ, se află un Medic-Primar al orașuluĭ Iași, 5 medicĭ și 5 moașe ale despărțirilor, pușĭ la serviciul populațieĭ sărace; osebit de aceștia maĭ sunt medicii spitalelor din oraș, precum și aceĭ particularĭ.

Sunt două consiliĭ de higienă: unul al județuluĭ și altul pentru oraș.

Justiția. — In județul Iași se află 6 judecătoriĭ de ocol: una în Tîrgul-Frumos, pentru plășile Bahluiul și Cîrligătura; una în tîrgușorul Țigănași, pentru plășile Copoul și Turia; una în tîrgușorul Socola, pentru plășile Stavnic, Codrul și parte din Branișteа, iar 3 în orașul Iași. In orașul Iași este un tribunal divizat în patru secțiunĭ, cu patru președințĭ, din carĭ unul prim-președinte, opt judecătorĭ, patru supleanțĭ.

Pe lîngă acest tribunal, se află poliția judiciară, formată din Primul-Procuror și patru procurorĭ de secțiĭ, doĭ dintre judecătoriĭ tribunaluluĭ fiind însărcinați și cu instrucția crimelor și delictelor.

Se află o Curte de Apel, cu două secțiunĭ, cu un prim-președinte, un președinte, opt membri și doĭ supleanțĭ, și având sub jurisdicția sa tribunalele din județele: Dorohoiŭ, Botoșani, Suceava, Neamțu, Roman, Bacăŭ, Vasluiŭ și Fălciŭ.

Parchetul Curțeĭ este compus din Procurorul-General și doĭ procurorĭ de secțiĭ, care exercită puterea judiciară asupra întregeĭ jurisdicțiĭ a Curțeĭ de Apel.

Iată statistica judeciară din 1892: 41 indiviziĭ preveniți la curtea cu juraț; 1423 la corecțional; 3200 cărțĭ de jud. pornite; 259 procese civile terminate; 242 procese com.; 74 electorale.

Cultul. — Locuitoriĭ județuluĭ, sunt maĭ toți de religia ortodoxă, având bisericile lor prin sate și tîrguri, în număr de 188, afară de 9 capele (paraclise), cu 593 deservenți și anume: 223 preoțĭ, 24 diaconĭ, 231 cîntăreți și 115 eclesiarcĭ.

Afară de acestea maĭ sunt: patru biserici catolice; una luterană, una armeană și două lipovene. Evreiĭ, carĭ dintre străinĭ sunt maĭ numeroșĭ în județ, aŭ maĭ multe sinagoge.

Bisericile ortodoxe, cu deservenții țin de Mitropolia Moldoveĭ și a Suceaveĭ. Pentru judecarea cleruluĭ și administrarea bisericilor se află un conzistoriŭ la Mitropolia de Iași, doĭ protoereĭ, unul pentru județ, altul pentru oraș, și 2 sub-protoereĭ.

Bisericile se întrețin: parte de Stat, numite mănăstirĭ; cele maĭ multe de comune și foarte puține de epitropiĭ și particularĭ.

Mănăstirile din județ sunt: Galata, Hlincea, Cetățuia, Socola, Bîrnova, Hadîmbul și Aroneanul.

Instrucțiunea.—Sunt în județ 144 de școale, afară de acele private, care sunt în număr de peste 20.

Dintre școalele publice primare, 87 sunt rurale, cu 90 învățătorĭ, 6 învățătoare și cu o populație școlară de 3105 băeți, 724 fete.

Poștă și Telegraf. — In jud.

Iași sunt oficiĭ telegrafo-telefonopoștale în următoarele localități: orașul Iași, 3 oficiĭ, cu un venit de peste 350 miĭ leĭ; Podul-Iloaeĭ, cu venit 10000 leĭ; Tîrgul-Frumos, cu un venit de 15000 leĭ și Bivolari (pl. Turia), cu un venit de peste 4000 leĭ anual.

Iași, *oraș*, capitala județuluĭ Iași și reședința Inalt-Prea-Sfințituluĭ Mitropolit al Moldoveĭ și al Sucevеĭ și vechia capitală a Moldoveĭ. Se află situat pe capetele de S. ale dealurilor: Copoul și Șorogari; pe valea dintre aceste două dealurĭ, prin care trece pîrîul Căcaina și pe șesul Bahluiul, pe care trece rîul Bahluiul, o parte se prelungește peste pîrîul Nicolina, pe podișul sudic al comuneĭ Galata. Se află între plășile: Copoul la N., Branișteа la E., Codrul la S. și Stavnicul, cu o parte din Copoul, la V.

Poziținea acestuĭ oraș este frumoasă, fiind înconjurată maĭ din toate părțile de dealurĭ acoperite cu viĭ și livezĭ.

Înălțimea orașuluĭ de la nivelul mărеĭ e de 318 m.

Părțile cele maĭ principale din carĭ e format Iași sunt: Tătărași, partea de pe dealul Șorogari; Copoul, Țicăul (Sărăria) și Păcurari, partea așezată pe dealul Copoul; Podul-Lung, Frumoasa și Broscăria, partea așezată pe Bahluiul; Tîrgușorul Nicolina, partea de pe platoul Gălățeĭ.

Osebit maĭ sunt un număr mare de alte numirĭ de mahalale și strade.

Intinderea orașuluĭ este de 16235740 metri pătrațĭ=1182 fălcĭ, 27 prăjinĭ și 13 stînjenĭ pătrațĭ saŭ 1623 hectare și 5740 metri pătrațĭ.

Are o populație de 11049 familiĭ, saŭ 59427 suflete: 26698 bărbațĭ și 32729 femeĭ; 21203 căsătoriți, 31814 necăsătoriți, 6170 văduvĭ și 240 divorțațĭ; 24087 ortodoxĭ, 33141 mozaicĭ, 1709 catolicĭ, 113 grigorienĭ, 350 protestanți, 18 lipovenĭ și 9 de deosebite religiunĭ; 24780 Romînĭ, 31829 Izraeliți, 188 Polonĭ, 728 Ruși, 1533 Germanĭ, 111 Grecĭ, 33 Lipovenĭ, 77 Francezĭ, 1 Belgian, 8 Olandezĭ, 9 Bulgarĭ, 50 Ungurĭ, 6 Americanĭ, 10 Turcĭ și 1 Spaniol.

Știu carte 16276 persoane.

O parte din acești locuitorĭ se ocupă cu agricultura, iar aproape treĭ părți cu comerciul și industria.

Comerciul constă în cumpărare de producte și vite; în vinderea lor în părți micĭ prin localități și în cantități marĭ în străinătate; în cumpărare de mărfurĭ străine: lipscăniĭ, băcăniĭ și fĭerării, care se desfac pentru trebuințele orășenilor și a locuitorilor din județ, iar în cantități marĭ, orașelor din județele vecine.

Sunt treĭ piețe: una numită medeanul Sf. Spiridon, în partea de sus a orașuluĭ, alta la centru, unde este o hală mare frumoasă, și a treia, medenașul din Tîrgușor.

Pentru lemne de foc sunt depozite pe ulița gărеĭ, iar pentru lemne de construcțiĭ, două medeanurĭ, unul la bariera Sărărieĭ și altul lîngă Bahluiŭ, la Podul-Ipsilante.

Pentru înlesnirea negoțuluĭ de vite, sunt statornicite 12 iarmaroace anuale, carĭ aŭ loc pe șesul Frumoaseĭ, (situat în partea dreaptă a rîuluĭ Bahluiul și de a stînga pîrîuluĭ Nicolina); osebit în toate Joile, la locul numit: Movila-luĭ-Cuza, în partea orașuluĭ ce poartă numele Tătărași.

Industria manuală ce se practică în oraș este: croitoria, cizmăria, zidăria, lemnăria și ferăria.

Industria mare e reprezentată prin cîte-va fabricĭ, precum: o fabrică de cortele, una de cartonaj, două de sodă, una de scaune; maĭ multe fabricĭ de lumînărĭ și săpun, o fabrică de bere; două morĭ marĭ de aburĭ pentru făină și maĭ multe morĭ de caĭ.

Acest oraș este legat, cu județele limitrofe, prin treĭ liniĭ de cale-ferată: Pașcani-Iași, Ungheni (cu Rusia) și Iași-Vasluiŭ; prin calea națională, cu Romanul și Vasluiŭ; prin șosele județene cu Botoșani, Fălciŭ, Vasluiŭ, Roman.

Are o stațiune mare de cale ferată.

Se află în oraș sucursala Băncеĭ-Naționale și a Creditului-Agricol, instituțiunĭ publice și maĭ multe case de economiĭ private.

In privința administrativă orașul este divizat în 5 despărțirĭ. Pentru paza și menținerea ordineĭ publice se află: un Prefect de Poliție cu 6 comisarĭ, maĭ mulți sub-comisarĭ, epistațĭ, un căpitan de sergenți și sergenți de oraș.

Pentru pază de foc sunt patru pompierii pendinte de comandamentul corpuluĭ IV de armată din Iași.

Comuna se administrează de către un Primar cu treĭ ajutoare și Consiliul Comunal.

Venitul com. e de 2086963 leĭ, 19 banĭ; iar cheltuelile, de 1846034 leĭ, 76 banĭ.

Serviciul sanitar al orașuluĭ se face de către un medic-primar, 5 medicĭ de despărțirĭ, 5 moașe, 1 medic-veterinar și 1 vaccinator.

In Iași sunt 45 biserici ortodoxe și 8 capele, cu 81 preoți, 18

diaconi, 96 cîntăreți și 51 paracliseri.

Se mai află 1 biserică catolică, 1 luterană, 1 armeană, 1 lipovană.

Numărul școalelor publice primare de băeți e de 10, cu 30 institutori și cu o populațiune școlară de 1400 elevi; 8 școli primare de fete, cu 30 institutoare și 883 eleve; 2 gimnazii, 2 licee, 1 universitate, cu 4 facultăți, avînd un cabinet de fizică și chimie și o bibliotecă; Seminarul Veniamin, Școala Normală Superioară, Școala Normală Vasile-Lupul, pentru învățători, Școala Comercială, Școala Tehnică, Școala Fiilor-de-Militari, cu un cabinet de fizică și chimie, Școala Copiilor-de-Trupă, Școala Normală de Fete, Externatul Secundar de fete, Școala Profesională de fete, Școala de Meserii a comunei, Școala de Meserii a Reuniunei-Femeilor, Conservatorul, Școala de Pictură, 2 școli Fröbeliane, (una a Societățeĭ pentru Invățătura Poporuluĭ Romîn) și un Muzeŭ pentru Științele-Naturale.

Școli private mai de seamă sunt: Liceul-Institutele-Unite, și, pentru domnișoare, Liceul Normal Humpel. Osebit încă se mai află un număr de institute cu elevi interni și externi de ambele sexe.

Pentru procurarea și tipăritul cărților sunt: 10 librării, 10 tipografii și 2 litografii.

Institute de bine-facere sunt: spitalul Sfîntul Spiridon, cel mai mare și mai avut din țară, administrat de către o Epitropie; Spitalul Paşcanul, Spitalul-Militar, Spitalul-Evreesc, Institutul-Gregorian, pentru creșterea copiilor găsiți, și Institutul pentru femeĭ nebune.

Sunt 17 farmacii, și mai multe droguerii.

Intre zidirile publice se însemnă: Palatul-Administrativ saŭ Curtea-Domnească, în care se află instalate: Prefectura județuluĭ, Comitetul-Permanent, Tribunalul cu 4 secțiunĭ, Parchetul tribunaluluĭ, doĭ judecătorĭ de Instrucție, Curtea de Apel cu 2 secțiunĭ, Parchetul Curțeĭ, Camera Depunereĭ și de Acuzație, Curtea cu Juraților, Corpul Portăreilor, Percepția Statuluĭ, Medicul-Primar al județuluĭ, Avocații-Statuluĭ, Casieria, Telegraful și Poșta, Arhiva Statuluĭ.

In fața palatuluĭ se află statuia luĭ Ștefan-cel-Mare, Domnul Moldoveĭ. In centrul orașuluĭ se ridică Măreața Catedrală a Mitropolieĭ și biserica Treĭ-Ierarhĭ, apoĭ biserica Sf. Spiridon, cu măreața zidire a spitaluluĭ.

Palatul Universitățeĭ, palatul Școaleĭ militare, Liceele, Banca Națională, Primăria și Gara drumuluĭ de fer. Cazarmele de pe platoul Copouluĭ unde se află și cimitirul militar.

Printre casele particulare se găsesc zidirĭ marĭ și frumoase.

Grădinĭ publice sunt: Copoul, Ghica-Vodă, în marginea de N. a orașuluĭ. Cimitire sunt două, unul Eternitatea în partea de E. a orașuluĭ, și altul afară de raza orașuluĭ, în com. Galata.

Intrarea și eșirea din oraș se face prin șapte barierĭ și anume: Copoul, Sărăria, Hotinul, Moara-de-Vînt, Sahana, Țutora, Socola, Nicolina, Treĭ-Calicĭ și Păcurari.

Noțiunĭ istorice. — Numirea orașuluĭ se crede de unĭĭ, însă fără nicĭ-un temeiŭ, că ar fi fost din vechime «Municipium Iassiorum» și că pe atuncĭ staționa în el Legiunea a XIII Romană. Un atare municipiŭ n'a existat, de cît numaĭ în fantazia interpretatoruluĭ uneĭ inscripțiunĭ, iar legiunea XIII gemina a staționat la Alba-Julia, în Transilvania. Un val numit al-luĭ Traian, care trece din jud. Botoșani în acest județ, vine prin apropiere de Iași, pe sub dealul Pocanilor, pe șesul Prutuluĭ, trecînd rîul pe la satul Șendreni și merge pănă la Nistru. Dacă ar trebui să dăm crezămînt uneĭ cronice slavone, apoĭ pe la începutul secoluluĭ al XIV exista un principat al Iașilor, care trăia în legăturĭ de prieteșug cu domnul Țăriĭ Romînești (Tocilescu, Istoria Romînă, 1886, p. 120).

Dela formarea Principatuluĭ Moldoveĭ, și mai cu seamă de cînd Iași deveni capitală prin strămutarea scaunuluĭ Domnieĭ de la Suceava, de către Alexandru-Vodă Lupușneanu în 1565, el are o importanță istorică foarte mare.

Inainte de a fi capitală a fost ars de Betghereĭ, fiul Hanuluĭ Tătăresc, cînd a prădat și ținutul Cîrligătureĭ, la 1513.

La 1600, suferi jafurĭ din cauza războiuluĭ dintre Simeon-Movilă cu fraților Buzeștĭ.

La 1621, Libozmischi, Hatmanul, cu 4000 Leși, a jefuit și l'a ars în timpul luĭ Alexandru-Vodă, fiul luĭ Ilieș.

La 1624, a ars palatul Domnesc și Radu-Mihnea a strămutat reședința la Hîrlău.

La 1650, Hmil-Hatmanul, cu Tătariĭ, a ars orașul cu curtea Domnească și biserica Treĭ-Ierarhĭ, în timpul luĭ Vasile-Lupu.

La 1672, Sultanul Mehmet, în timpul trecereĭ sale la cetatea Cameniței, s'a preumblat prin orașul Iași și pe dealul Cetățuia, după care a mazilit pe Duca-Vodă, punîndu-l în fiare.

La 1687, armatele luĭ Sobieschi, Craiul Leșesc, care intrase în Țară, a ars mănăstirea

Trisfetitele, Mitropolia vechĭe, Golia şi Feredeul-Turcesc.

Tot atuncĭ, Dosoteiŭ, Mitropolitul, a dat moaştele Sf. Ioan Novi, pe care Alexandru-Vodă le cumpărase de la păgînĭ la 1415 şi care aŭ stat în Ţară 300 de anĭ. Atuncĭ s'a dus şi Mitropolitul în Ţara Leşească cu toate odoarele scumpe ale Mitropolieĭ şi ale Sfîntuluĭ, în timpul luĭ Cantemir-Vodă.

La 1711, Petru-cel-Mare, care a venit cu oastea în Ţară, a vizitat Iaşul cu Impărătească, închinîndu-se pe la toate bisericile.

La 1723, aŭ ars Curţile Domneştĭ, cu maĭ multe case şi biserica Sf. Dimitrie, în Domnia luĭ Mihail Racoviţă.

La 1733, a ars Tîrgul-de-Sus, Sărăria şi mănăstirea Golia, în timpul luĭ Constantin-Mavrocordat.

La 1740, ocupară Ruşiĭ Ţara sub Generalul Minih, şi în ura pe care o avea pentru Ghica-Vodă, stricară Curţile Domneştĭ de la Frumoasa.

La 1753, aŭ ars, împreună cu Curtea-Domnească, biserica catolică şi cea luterană.

La 1769, Ruşiĭ aŭ ocupat iar cît-va timp oraşul.

La 1821, Domnitorul Şuţu, în unire cu Ipsilante, instrumentul Rusieĭ, aŭ ucis pe toţĭ Turciĭ din oraş.

La 1828, aŭ ocupat Ruşiĭ oraşul în războiul cu Turciĭ.

La 1848, Ruşiĭ din noŭ aŭ ocupat Iaşiĭ în războiul ce aŭ avut cu Unguriĭ.

La 1849, fu ocupat de Turcĭ.

La 1853 — 1855, fu ocupat de Austriacĭ.

La 1859, s'a făcut Unirea-Principatelor.

La 1862, s'a strămutat de aicĭ capitala ţăreĭ în Bucureşti, rămănînd oraşul Iaşi numaĭ capitală a judeţuluĭ.

La 1878, în războiul cu Turciĭ, Ţarul, Impăratul Rusieĭ, a trecut prin Iaşi cu Mariĭ Ducĭ.

In Iaşi se maĭ află un număr de monumente religioase, de o importanţă mare istorică, precum:

Sfîntul Nicolae saŭ biserica Domnească, zidită de Domnul Stefan cel-Mare, la anul 1491—1493. La 1676, a fost reparată şi reformată de Antonie-Ruset-Voevod. După strămutarea capitaleĭ de la Suceava, această biserică a servit de Mitropolie, pănă în timpul luĭ Duca-Vodă, cînd Doamna sa Anastasia, a zidit Mitropolia vechĭe, pe a căreia ruine, s'a ridicat măreaţa Catedrală a Mitropolieĭ, începută a se zidi prin stăruinţa Mitropolituluĭ Veniamin-Costache, restaurată şi terminată în anul 1887, sub Domnia Regeluĭ Carol I.

Mănăstirea Dancul, zidită de Jurie-Dancul, în anul 1541, pe timpul luĭ Petru-Rareş; a fost închinată la o mănăstire din Rumelia, de către Duca-Vodă, în a doua Domnie.

Mănăstirea Bărboiul s'a zidit pe la începutul secoluluĭ al XVII de Marele-Vornic Bărboiul, şi a fost închinată Mănăstireĭ Vatopedul, în timpul Domnieĭ luĭ Duca-Voevod. La 1837, călugăriĭ grecĭ aŭ dărămat-o, şi pe urmele eĭ, aŭ zidit actuala mănăstire, foarte frumoasă, în stil Byzantin.

Mănăstirea Sf. Sava, zidită în întĭia jumătate a secoluluĭ XVII, s'a reînoit de boerul Jora Postelnicul la anul 1625. In a doua Domnie a luĭ Nicolae-Mavrocordat s'a înfiinţat aci o şcoală şi o tipografie, sub epitropia Patriarchuluĭ de Ierusalim (1714). Această mănăstire a fost închinată Sft. Mormînt.

Mănăstirea Barnovschi, zidită la anul 1627, de Miron-Barnovschi-Voevod.

Biserica Sf. Ioan Botezătorul s'a început a se zidi de Miron-Barnovschi-Voevod, şi s'a isprăvit de Vasile-Vodă la 1635.

Mănăstirea Sfinţilor Treĭ-Ierarhĭ, zidită la 1639 de Vasile-Vodă-Lupul, cu turnul de la poartă, zidit în 1638, care turn fiind dărămat s'a refăcut în 1804—1806.

Mănăstirea s'a restaurat de către Stat, fiind una din cele maĭ frumoase monumente din ţară. In ea se află moaştele Sfinteĭ Mucenice Paraschiva.

Mănăstirea Sf. Ioan Gură-de-Aur (Beilic), zidită de Duca-Vodă la 1683, pe locul uneĭ bisericĭ de lemn, ce a existat din timpul luĭ Tomşa-Voevod. Această biserică a fost închinată mănăstireĭ Cetăţuia din com. Galata.

Mănăstirea Golia, zidită la 1640 de Vasile-Lupul-Vodă. In ogradă se află institutul de nebunĭ; la poartă este un turn, lîngă care se află şi casa apelor de unde apa se împarte în tot oraşul.

Mănăstirea Sf. Spiridon, foarte vechĭe şi cea maĭ bogată, din a căreia avere se întreţin spitalele şi ospiciile din Moldova. In curtea bisericeĭ se află zidirea măreaţă a Spitaluluĭ Central, unde este şi reşedinţa Administraţieĭ Epitropieĭ.

Mănăstirea Frumoasa, zidită de Grigore-Ghica-Vodă, unde a fost un palat Domnesc şi o grădină foarte frumoasă.

Iaşi, *com. rur.*, în partea stîngă a Jiuluĭ şi la S. com. Romăneşti, pl. Ocolul, jud. Gorj. Se compune din cătunele Iaşi si Drăguţeşti.

Situată pe şes, are o supra-

față de 2910 hect., din carĭ 1700 hect. arabile, 810 hect. pădure, 400 hect. fînețe, izlaz și livezĭ cu prunĭ.

Are o populație de 200 familiĭ, saŭ 725 suflete, din carĭ 171 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 90 pluguri, 120 care cu boĭ, 4 căruțe cu caĭ; 820 vite marĭ cornute, 120 oĭ, 44 caĭ și 120 porcĭ.

Venitul com. e de 1225 leĭ, iar cheltuelile de 1016 leĭ.

Apele ce udă această com. sunt: Jiul, Amaradia, ce izvorește din plaiul Novaci și Slaștiul.

Comunicația în această com. se face prin șoseaua națională Filiași-Pietroșani și prin șoseaua comunală care o pune în comunicație cu Urechești la S.-E.

Are: 1 școală, frecuentată de 35 elevĭ, și 5 eleve; 3 biserici, făcute în aniĭ 1839, 1842 și 1868, de locuitorĭ, deservite de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 moară pe apa Jiuluĭ; 4 puțurĭ, 26 fîntînĭ; 1 cîrciumă.

Iași, *cătun* de reședință al com. cu același nume, pl. Ocolul, jud. Gorj. Situat pe partea stîngă a Jiuluĭ, are o suprafață de 1460 hect., din carĭ 900 hect. arabile, 360 hect. pădure, 200 hect. fînețe și livezĭ cu prunĭ.

Are o populație de 150 familiĭ, saŭ 525 suflete, din carĭ 132 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 60 pluguri, 80 care cu boĭ, 3 căruțe cu caĭ; 600 vite marĭ cornute, 80 oĭ, 30 caĭ și 70 porcĭ.

Iași, *stație de dr.-de.-f.*, în jud. Iași, pl. Iași (despărțirea I), com. Iași, pe linia Pașcani-Iași, pusă în circulație la 1 Iunie 1870. Se află între stațiile Ciurea 8.6 kil.) și Cucuteni (14.2 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului mărĭĭ de $36^{m}.89$, Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 1368279 leĭ, 65 banĭ.

Iași, *trup de moșie*, nelocuit, din jos de valea Călnișteа, pendinte de com. Strîmba-Mare, pl. Călnișteа, jud. Vlașca, proprietatea d-luĭ Em. Grădișteanu, în suprafață de 2025 hect.

Iași, *pădure* de stejar, situată pe ambele coaste ale văiĭ Iași, pe proprietatea Strîmba-d.-j., pl. Călnișteа, jud. Vlașca; are o suprafață de 150 hect.

Iași, *vale*, în jud. Vlașca, proprietatea Strîmba-d.-s., ce ese din cîmpul Iași și se scurge în Călnișteа în jos de satul Stoenești.

Iazil-Iuiuc, *movilă*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Hazaplar și anume pe acela al cătunuluĭ Cara-Chioi; e așezată la sudul acestuĭ cătun, la $1\frac{1}{2}$ kil.; face parte din dealul Cara-Chioi, pe a cărui culme se află și este punctul culminant al acestuĭ deal; are o înălțime de 117 metri, dominînd prin înălțimea sa satul Cara-Chioi în întregime, partea de N. a cătunuluĭ Hazaplar și văile Arta, Burunul și Dere-Alceac; este situată în partea centrală a plășeĭ și a com.

Iazil-Iuiuc, *movilă*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Gherengic, la hotarul acesteĭ com. cu com. Hazaplar; este așezată pe culmea dealuluĭ Cogea-Sîrt-Bair; are o înălțime de 102 m. și este punctul cel maĭ înalt al acestuĭ deal; este situată în partea centrală și puțin estică a plășeĭ și în partea de V. a plășeĭ; este artificială și acoperită cu verdeață domină prin înălțimea sa drumurile Hazaplar - Gherengic și Cara-Chioi-Copucci.

Iazi-Orman, *deal*, în județul Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Atmagea și Baș-Chioi, tăiat fiind de hotarul lor; se desface din dealul Canara-Ceiu; se îndreaptă spre E., într'o direcție generală de la V. la E., brăzdînd partea centrală a plășeĭ și cea vestică a comuneĭ Baș-Chioi, și cea nord-estică a comuneĭ Atmagea; se prelungește cu dealul Echili-Orman; are 276 m., dominînd valea Musafir-Culac și drumul Atmagea-Baș-Chioi; e acoperit cu pădurĭ.

Iazi-Orman, *pădure*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, com. Garvan, căt. Veli-Chioi, așezată pe ramificațiile estice ale dealuluĭ Ciriagi-Orman; formează, cu pădurea Cara-Ali-Corusu, pădurea numită Veli-Chioi; are o întindere de 80 hect.; esențe principale: fag și mesteacăn; e tăiată de drumul Veli-Chioi-Cranova.

Iazi-Orman, *pădure*, în jud. Constanța, pl. Medjidia, com. Enige, căt. Polucci; așezată pe ramificațiile și poalele orientale ale dealuluĭ Uzun-Culac-Bair, lîngă satul Polucci, la E. de el; are o întindere cam de 110 pog., esențe principale: stejar și fag.

Iazoști, *vale*, în com. rur. Băsești, plaiul Cerna, jud. Mehedinți.

Iazul, *com. rur.* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, situată în partea de N. a pl., la hotarul spre jud. Brăila.

Teritoriul com. are o suprafață de 11500 hect. și se întinde

între comunele: Murgeanca, Miloşeşti, Slobozia şi Cioara, din judeţul Brăila. Moşia este proprietate a statuluĭ, cunoscută sub numele de Iazul şi Lata-Sărata. Înainte de secularizarea mănăstirilor închinate aparţinea mănăstireĭ Slobozia din acest judeţ şi a fost arendată pe aniĭ 1885—95 cu 127700 leĭ. Pe această moşie, deosebit de com. Iazul, se maĭ află şi com. Smirna.

După legea rur. din 1864, s'aŭ împroprietărit pe moşie 229 locuitorĭ, iar după legea din 1878 s'aŭ maĭ împroprietărit 113; neîmproprietăriţĭ se maĭ găsesc 201 locuitorĭ. Acest număr de locuitorĭ împroprietăriţĭ se găsesc pe întreaga moşie Lata-Sărata, adică în două comune, iar în com. Iazul se află împroprietăriţĭ 141 locuitorĭ şi neîmproprietăriţĭ 114.

Teritoriul com. este brăzdat de valea Strachina, numită şi Lata-Sărata, pe care se află lacurile: Feroiul, Uşurelul, Lacul-Tătaruluĭ şi Maţe-Arse.

Se compune dintr'un singur sat, situat pe partea de N. a coasteĭ văeĭ Lata-Sărata.

Are: o şcoală de băeţĭ, cu 30 elevĭ, condusă de un învăţător salariat de stat şi comună; o şcoală de fete, cu 14 eleve, o învăţătoare salariată de com.

Localul şcoaleĭ este clădit de comună.

Este o biserică, deservită de 2 preoţĭ şi 2 dascălĭ.

Populaţia com. este de 243 familiĭ, saŭ 1046 suflete: 564 bărbaţĭ şi 482 femeĭ; 1035 Romînĭ, 2 Grecĭ şi 9 de alte naţionalităţĭ; 1037 creştinĭ ortodoxĭ şi 9 mozaicĭ; 258 agricultorĭ; 6 meseriaşĭ, 6 comercianţĭ; 5 profesiunĭ libere; 50 muncitorĭ şi 16 servitorĭ. Ştiŭ carte 169 persoane.

Contribuabilĭ sunt 135.

Vite: 470 caĭ, 776 boĭ, 843 oĭ, 5 bivolĭ şi 300 rîmătorĭ.

Venitul comuneĭ e de 4193 leĭ şi cheltuelile, de 5444 leĭ.

Iazul, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j, com. Dealul-Noŭ, situat lîngă Petricică şi în valea pîrîuluĭ Răchitişul. Are o populaţie de 64 familiĭ, saŭ 259 suflete.

Vite sunt: 4 caĭ, 122 vite cornute şi 46 porcĭ.

Siliştea satuluĭ se află la Rădiul-Iazuluĭ.

Iazul, *numire dată părţiĭ din lacul* Bîlhacul, ce străbate com. Cilibia, jud. Buzăŭ.

Iazul, *lac*, jud. Brăila, situat la V. de lacul Coada-Enceĭ şi la N.-V. de Lutul-Alb. Are o suprafaţă de 45 hect. Apa sa conţine substanţe minerale.

Iazul, *ostrov*, jud. Brăila, coprins la S. între Vîlciul şi Brezoiasa, la E. şi V. între privalul Ulmul şi Gingărăşoaia şi la N. între iezerele Şerban şi Lunguleţul.

Iazul, *gîrlă*, abătută din rîul Teleajenul, trece prin mijlocul comuneĭ Bucovul, pl. Cricovul, jud. Prahova, şi se varsă iarăşĭ în Teleajenul.

Iazul, *pîrîă*, jud. Tecuciŭ, format din izvoare, curge printre satele Barna şi Poiana, comuna Godineşti. Conţine peşte şi conduce o moară.

Iazul-de-la-Rediŭ, *iaz*, pe moşia Hapîĭ, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, în suprafaţă de 50 hect.

Iazul-Domnesc, *iaz*, pe moşia Dimăcheni, comuna cu acelaşĭ nume, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ, din care a rămas numaĭ vatra şi ïezetura ce se întinde în curmezişul şesuluĭ Jijieĭ, din dealul Dimăchenilor în dealul Corlătenilor. Are o singură deschidere pe unde curge rîul Jijia. Tradiţia spune că acest iaz ar fi fost făcut din ordinul luĭ Ştefan-Vodă-cel-Mare, pe cînd moşia era Domnească. Moşia maĭ tîrziŭ devenind în proprietatea boeruluĭ Hatmanul Balica, el ar fi reparat iezetura ce se stricase.

Iazul-Domnesc, *iaz*, numit şi Cebălăul, pe moşia Văculeşti, com. cu acelaşĭ nume, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ. Este foarte vechiŭ şi a fost renumit odinioară. A fost dăruit mănăstireĭ Moldaviţa din Bucovina, de către Bogdan Ştefan-Vodă, prin uricul din 20 Maiŭ 1570. Mănăstirea l'a stăpînit pănă la 1785, cînd se vîndu moşia.

Iazul-Draculuĭ (Lingurari), *sat*, jud. Vasluiŭ, com. Poeneşti, pl. Racova, pe valea pîrîuluĭ Racova.

Se zice că şĭ'a luat această numire de la un iaz, unde în fie-care an se înecaŭ cîte un număr oare-care de oamenĭ, şi pentru aceea l'aŭ botezat Iazul-Draculuĭ.

Are o populaţie de 20 familiĭ, saŭ 100 suflete, locuitorĭ ţiganĭ lingurarĭ neîmproprietăriţĭ, locuind pe moşia numită Slobozia-Străjescu.

Locuitorĭĭ posedă: 10 oĭ, 3 capre şi 1 cal.

Iazul-Feteĭ, *gîrlă*, jud. Prahova, îşĭ ia începutul din rîul Teleajenul, maĭ jos de satul Plopeni, face maĭ multe zigzagurĭ, străbate comunele: Boldeşti, Scăeni, Pleaşa şi Bucovelul, din josul căreia se varsă iarăşĭ în

Teleajenul. Pe acest rîŭ, în raionul com. Scăeni, sunt instalate: 2 pive; 3 morĭ; 1 fabrică de făină și o fabrică de hîrtie. La două morĭ se macină și coaje de copacĭ pentru tăbăcărie.

Iazul-Mare, *pisc de deal*, pe moșia Broscăuți, com. cu același nume, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ.

Iazul-Mare, *iaz*, în jud. Botoșani, com. Dobîrceni, pl. Jijia.

Iazul-Mare, *iaz*, jud. Botoșani, format de pîrîul Corogea, în partea de V. a com. Bodulești.

Iazul-Mare, *iaz*, la întîlnirea văilor Blăgești și Gugești, pe teritoriul com. Gugești, plasa Crasna, jud. Fălciŭ.

Iazul-Morii, *iaz*, format din pîrîul Hliboci și pîrîul Broscăria și Selișteа, lîngă moara de aburĭ din Raiŭ, pe teritoriul satuluĭ Orășeni, com. Curtești, jud. Botoșani.

Iazul-Morilor, *iaz*, pe albia Siretuluĭ, moșia Vîrful-Cîmpuluĭ, comuna cu același nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, în suprafață de 15 hectare.

Iazul-Noŭ (Șipotele-de-Sus), *sat*, în centrul com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași, pe un podiș, între pîraiele: Meletinul la dreapta și Sterileuca la stînga; înființat în 1879, cu noĭ împroprietăriți.

Ibana, *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Mînzați, spre N. de satul Mînzați-Răzăși.

Ibăneasa, *sat*, pe moșia cu același nume, comuna Știubeeni, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ, înființat cu vre-o 30 anĭ în urmă de proprietarul Vasile Drosu. Are o suprafață cam de 1072 hect. și o populație de 22 familiĭ, saŭ 92 suflete.

Ibăneasa, *pîrîŭ*, izvorește din pădurea de pe Ibănești, mai din sus de sat, com. Ibănești, pl. Prutul-de-Sus, jud. Dorohoiŭ; curge în jos pe la Leveni, Cordăreni și Vorniceni, și se varsă în rîul Jijia, la Iepureni, jud. Botoșani.

Ibănești, *com. rur.*, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. Este situată pe valea rîuluĭ Cungrea-Mică, la 25 kil. de capitala județuluĭ și la 20 kil. de a plășeĭ.

Comuna de la început a fost așezată tot pe această vale, însă nu în linie dreaptă, ci cu locuințele răspîndite pe coastele văeĭ, pînă la alinierea satelor, cînd s'aŭ adunat toți, făcîndu-și locuințe uniĭ lîngă alțiĭ.

Are o populațiune de 80 familiĭ, saŭ 383 suflete, din carĭ 74 contribuabilĭ; locuesc în 105 case.

Are: o biserică, fondată la anul 1786 de locuitorul Ion Negreanu, din comuna Vaĭ-de-Eĭ, zugrăvită al doilea la 1833, cînd s'a reparat din noŭ, și acum deservită de un preot; o școală, cu întreținerea căreia statul cheltuește anual 1242 leĭ, și care frecuentată de 29 copiĭ (26 băeți, 3 fete), din numărul de 57 copiĭ în vîrstă de școală. Știŭ carte 39 persoane.

Locuitoriĭ în maioritate sunt moșneni; numaĭ 11 s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșia statuluĭ «Secuța», azĭ prin vînzare a D-luĭ D. Bîrsescu, dîndu-li-se 50 hect. Vite sunt: 20 caĭ și iepe, 140 boĭ, 32 vacĭ, 530 oĭ și 64 porcĭ.

In raionul comuneĭ e o moară cu aburĭ a D-luĭ I. Dulujan din Slatina.

Toată comuna se întinde pe o suprafață de 412 hect.

Se fabrică în termen mijlociŭ 2000 decal. vin și 800 decal. țuică din drojdiĭ și tescovină.

Comerciul se exercită de 3 persoane.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la 1820 leĭ, 14 banĭ, anual.

Șoseaua județeană atinge comuna pe la capul de N., înlesnind comunicația între Ibănești cu Urluiasca, și Ibănești cu Rădești și Oporelul, la S.-E.

E brăzdată de dealurile: Vieĭ și Ursuluĭ și udată de gîrla Cungrea-Mică și vîlcelele: Micul, Mirioara, Nanul și Ursul, carĭ se varsă în Cungrea-Mică, în raionul comuneĭ Ibănești.

Se mărginește cu comunele: Urluiasca, la N.; Cucueți, la S.; Rădești, la E.; și moșia Ibănești, la V.

Ibănești, *com. rur.*, în jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-s., formată din satele: Cristinești, Dănileni și Ibănești, cu reședința primărieĭ în Ibănești. Are: 1690 familiĭ, saŭ 4117 suflete; 5 bisericĭ, cu 4 preoți, 8 cîntăreți și 4 pălămarĭ; 2 școlĭ, conduse de 2 învățătorĭ și frecuentate de 140 elevĭ; 3134 hect. 36 ar. pămînt sătesc; 7779 hect. 69 ar. cîmp și 1900 hect. 96 pădure, ale proprietarilor; 8 iazurĭ și 8½ pogoane de vie.

Budgetul comuneĭ e de leĭ 10283, banĭ 86, la venitурĭ, și de leĭ 9651, banĭ 20, la cheltuelĭ.

Vite marĭ cornute 1445, oĭ 5800, capre 16, caĭ 320, porcĭ 715; stupĭ cu albine 110.

Ibănești, *sat*, pe moșia cu același nume, com. Ibănești, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ; are

800 familiĭ, saŭ 2019 suflete. Așezările sătenilor în mare parte sunt bune, cu livezĭ și grădinĭ.

Proprietatea moșielor Ibănești și Cristinești, acum unite, în vechime era a Mănăstireĭ Sucevița din Bucovina, până cînd s'aŭ vîndut la 1785; iar acuma este a D-neĭ Ema de Bouillot, născută N. R. Roznovanu.

Sunt în sat 3 biserici, cu 2 preoți, 4 cîntăreți și 2 pălămarĭ, din carĭ: una mare de zid, cu hramul Sf. Mihail și Gavriil, făcută la 1860, cu cheltuiala repos. Marele Visternic N. Rosetti-Roznovanu; a doua cu hramul Sf. Nicolae, este mică, de lemn, făcută din vechime de niște călugărĭ; a treia, tot de lemn, mică, cu hramul Înălțarea Domnuluĭ, făcută la 1789, de către sătenĭ. Are o școală primară, condusă de un învățător și frecuentată de 80 elevĭ.

Sătenii împroprietăriți aŭ: 2003 hect. 64 ariĭ pămînt, iar proprietarul moșieĭ are: 6261 hect. 55 ariĭ cîmp și 1421 hect. 20 ariĭ pădure, cu diferite esențe de arborĭ. Ingrijirea și esploatarea pădureĭ se face după regulele silvice. Aceasta este una din pădurele însemnate din plasă, limitrofă cu pădurele: Pomîrla, Tîrnauca, Herța, Dămileni și Orofteana.

Pe moșie sunt: un rateș, coșere și hambare de strîns și păstrat productele; magaziĭ de păstrat uneltele plugărieĭ; velnița cu toate dependențele ei și grajdurĭ de ernat vitele.

Sunt 6 iazurĭ, din carĭ maĭ marĭ sunt: Dragulea, de 21 hect. 48 ariĭ; al-Moraruluĭ, de 8 hect. 60 ariĭ și Cristescu, de 6 hect.; toate produc pește și racĭ.

Este o vie în suprafața de 6½ pogoane.

Pîraĭele principale sunt: Ibăneasa, Hlibocul și Pietrosul.

Pîeatră calcarică și grasă se găsește în multă cantitate, și se estrage de sătenĭ de pe locurile lor cînd este căutată de tîrgoveții de Dorohoiŭ.

Drumurile principale: acel de la Herța la Dorohoiŭ și acel de la Herța la Săveni.

Hotarele moșieĭ sunt cu: Pomîrla, Tîrnauca, Herța, Dămileni, Liveni și Trestiana.

Localități însemnate: Mormîntul-Uriașuluĭ, Măgura, Movila-Mare, Seliștea-Vechie, și Straja.

Ca fapt istoric este: Retragerea de la satul Tătărășani aicea, a luĭ Ștefan Petriceico-Vodă, cu oastea ce avea, pentru a maĭ aduna din noŭ oștĭ și provizii, așteptînd pe Polonĭ ca să vină. Aceasta a urmat după războiul din 1673 cu Turcii, carĭ fusese bătuți la cetatea Hotinuluĭ. Boeriĭ în frunte cu Miron Costin, carii însoțiaŭ pe Petriceico, s'aŭ desbinat de el și s'aŭ retras în jos la satul Cîcăeni, astăzĭ numit Dimăcheni.

Ibănești, *com. rur.* și *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, pe pîrîul Mînzați, spre N. de Bîrlad. Are 614 locuitorĭ și 158 case. Satul formează o com. (com. Ibănești) cu cătunele: Puțul-Olaruluĭ, Corneiul și Ghicani. In toată com. sunt: 900 loc., din carĭ 128 știŭ carte; 175 contribuabilĭ; 231 case. Se cultivă viermiĭ de mătase. Are 52 hect. viĭ, din carĭ 2,25 nelucrătoare și 14 hect. livezĭ cu prunĭ.

Comerciul se face de 16 persoane.

Are o școală primară de băeți; 2 biserici.

Veniturile com. sunt de 5375 leĭ, 14 banĭ.

Ibănești, *moșie*, a statuluĭ, jud. Olt, fostă pendinte de schitul Brîncoveni, care, pe periodul 1886—96, s'a arendat cu 570 leĭ anual.

Ibănești-de-Seaca, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 150 hect., pendinte de com. Ibănești, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt.

Ibra, *insulă*, în Dunăre, compusă din 2 trupurĭ. Are 100 pog. pădure și depinde de com. Ianca, se află în dreptul pichetuluĭ Amărăști și com. Potelul, în fața satuluĭ Ostrov din Bulgaria, în jud. Romanați.

Ibrianul, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, căt. com. Frasinul.

Ibrianul, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, căt. com. Finta.

Ibrianul, *moșie* particulară, cu 2 trupurĭ, unul de 429 hect. și altul de 250, în com. Tulucești, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Ibrișorul, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. Slava-Rusă; se desface din dealul Ciucurova; se întinde spre N., printre pîraĭele Slava-Rusească și cea Cerchezească, într'o direcție generală de la N. la S., brăzdînd partea centrală a pl. și a com.; pe muchea luĭ merge hotarul dintre cătunele Slava-Rusă și Baș-Punar; la poalele de S. se află frumoasa mănăstire Uspinia; are 241 m.; este acoperit cu păduri, tufărișurĭ și pășunĭ.

Ichim, *pădure*, pe moșia Cucoreni, com. Cucoreni, pl. Tîrgul, jud. Botoșani; are o întindere de 386 hect., populate maĭ mult cu stejar.

Ichimeni, *sat*, în jud. Dorohoiŭ, pl. Bașeul, com. Drăgușeni, for-

mat din două cătune: Ichimeni-Pisoschi și Ichimeni-Softa, cu 81 familiĭ, saŭ 344 suflete.

Proprietatea moșieĭ este parte a D-luĭ Todirel Pisoschi, iar parte a erezilor defunctuluĭ Softa.

Sătenii înproprietăriță aŭ 185 hect. 60 ariĭ pămînt; iar proprietariĭ moșieĭ partea Softa, 1466 hect. 56 ariĭ și partea Pisoschi, 1373 hect. 91 ariĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Vasile, mică, de lemn, făcută de sătenĭ.

Sunt 4 iazurĭ pe moșie, din carĭ cel maĭ mare este acel numit al-Volovățuluĭ.

Piraĭe sunt: Volovățul, ce trece pe hotarul despre Adășani, și Bodeasa peste moșie.

Drumurile principale: acel de la Darabani ce duce la Ștefănești și acel de la Coțușca la Săveni.

Hotarele moșieĭ sunt cu: Avrămeni, Drăgușăni, Adășani, Nichiteni și Bodron.

Ichimeni-Pisoschi. Vezĭ Ichimeni, sat.

Ichimeni-Softa. Vezĭ Ichimeni, sat.

Ichimești (Mînzălești), *cătun,* de reședință, al com. Mînzălești, jud. Buzăŭ, cu 220 locuitorĭ și 40 case. E locuit din vechime de familia Mînzală, care a dat numele nu numaĭ acestuĭ cătun, dar chiar întregeĭ comune.

Icleanul, *deal,* aparține comuneĭ Vierșani, jud. Gorj. Are o direcție N.-S. E o prelungire a dealurilor ce vin pe la Licuricĭ, intră în hotarul Musculești, între Vălceaua-Deșuluĭ la V. și Hurezani-d.-s. la V. și se termină în valea Jiuluĭ, întinzîndu-se spre S. pănă la Ișalnița din Dolj, sub numire de Dealul-Chiciora-luluĭ, retezîndu-se de Amaradia.

Icleanul, *deal,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Poiana-Florești, ramificațiune a dealuluĭ Chicioareĭ (Gorj). Are o înălțime de aproape 400 m. și prezintă piscurile: Bobicinuluĭ și Cocoșatuluĭ. Este acoperit cu pădurĭ și puține viĭ.

Icoana, *com. rur.,* în jud. Olt, pl. Mijlocul, situată în luncă, pe malul drept al rîuluĭ Vedea, la 30 kil. de capitala județuluĭ și la 5 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din 2 cătune: Icoana și Călugăreasca, cu o populațiune de 140 familiĭ, saŭ 702 suflete (395 bărbațĭ și 312 femeĭ), din carĭ 135 contribuabilĭ; locuesc în 120 case și 21 bordeie.

Se zice că în aceste locurĭ aŭ fost pădurĭ marĭ, seculare, în care oamenii băjeniță găseaŭ locurĭ de ascuns. Aci aflară eĭ un copac mare și foarte bătrîn în care se afla o sfîntă icoană aproape acoperită de coaja luĭ, care crescuse peste dînsa. Oamenii adăpostiță aci formară cu timpul un sat, numit Icoana. Mult timp s'a numit și Dumbrăvioara, saŭ Dumbrăvița.

Cătunul Călugăreasca s'a înființat cu mult maĭ tîrziŭ.

Dintre locuitorĭ, sunt 2 croitorĭ, 2 fierarĭ, 2 vioriștĭ și un dulgher. Moșia e proprietate particulară. Proprietariĭ ceĭ maĭ însemnațĭ sunt moștenitoriĭ luĭ C. Plopeanu, carĭ posedă 1290 hect. arabile și 150 hect. pădure. Locuitoriĭ împroprietăriță după legea rurală din 1864 sunt: 55, în Icoana, cu 280 pogoane saŭ 140 hect. și 35 în Călugăreasca, cu 340 pogoane saŭ 170 hect.

Vite sunt: 80 boĭ, 30 vacĭ, 60 viței și mînzațĭ, 30 caĭ, 1200 oĭ, 100 porcĭ.

Tot teritoriul comuneĭ ocupă o suprafață de 1698 hect.

Are o biserică, deservită de un preot și un cîntăreț, plătiță din budgetul comuneĭ.

Școala s'a renființat la 1 Septembrie 1896. Este frecuentată de 29 băeță. Statul cheltuește cu ea 756 leĭ.

Comerciul se esercită de 2 persoane.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ și cheltueli de 2260 leĭ, 19 banĭ.

Se leagă printr'o șosea vecinală la N. cu com. Buzești; la S. cu com. Florul; la N.-V. cu com. Ursoaia.

Teritoriul comuneĭ se limitează la E. cu rîul Vedea, la V. cu com. Tîmpeni, la N.-V. cu com. Ursoaia și la N.-E. cu com. Buzești. Paralel cu rîul Vedea se întinde, de la N. la S. Dealul-Vedeĭ, care are o înălțime de vre-o sută metri, acoperit cu verdeață și pădurĭ.

Icoana (Palanga-Obedeanuluĭ), *sat,* face parte din com. rur. Stoenești-Palanga, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Cade spre E. de Stoenești. Are locurĭ smîrcoase; iar la N. de aceste locurĭ se întinde o culme de deal care se termină lîngă rîul Ciorogîrla, spre E. de Bolintinul-din-Deal.

Se întinde pe o suprafață de 196 hect., pe carĭ le cultivă locuitoriĭ, afară de 61 hect. carĭ rămîn sterpe. Populația satuluĭ e de 294 suflete.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de un preot și un cîntăreț.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 287 și al celor micĭ de 302.

Icoana, *sat*, face parte din com. rur. cu același nume, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe luncă și malul drept al Vedei. Are o populațiune de 304 locuitorĭ, din carĭ 35 sunt împroprietărițĭ după legea rurală, cu 140 hect. Are o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Icoana, *numirea unuĭ sat vechiŭ*, pe valea Nanovuluĭ, ceva maĭ sus de com. Nanovul, jud. Teleorman. Acest sat era locuit numaĭ de Bulgarĭ și a fost strămutat pe Valea-Vedeĭ, la 4 kil. Satul a păstrat numele tot de Icoana, până acum vre-o 20 de anĭ, cînd i s'a redat numirea de Nanovul-d.-j. Locuitoriĭ însă îĭ păstrează și astăzĭ numirea cea vechĭe de Icoana.

Icoana, *moșie* particulară, pe care la 1864 s'aŭ împroprietărit 83 locuitorĭ din com. Salcia, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Icoana, *munte*, în partea de N. a com. Star-Chiojdul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, acoperit cu pădure și izlaz.

Icoaneĭ (Piciorul-), *munte*. Vezĭ Piciorul-Icoaneĭ, jud. Neamțu.

Icoaneĭ (Vîrful-), *munte*, în com. Pănătăul, jud. Buzăŭ; are pădure, fineață și mult pietriș.

Iconițeĭ (Vîrful-), *deal*, în partea de N. a com. Bordeni, pl. Prahova, jud. Prahova, acoperit cu pădure. S'a numit ast-fel de la o icoană, ce se află și azĭ într'un copaciŭ bătrîn.

Iculești, *nume*, ce purta în vechime satul Drăgoaia, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Tîncănăul.

Icușeni, *sat*, situat pe deal, în partea de S. a comuneĭ Poeana-Lungă, pl. Siretul, jud. Botoșani, cu o suprafață de 760 hect. și o populațiune de 50 familiĭ saŭ 315 suflete, din carĭ 111 contribuabilĭ.

Sunt 3 iazurĭ și 2 morĭ de apă.

Numărul vitelor e de 442 boĭ. 160 vacĭ, 52 caĭ, 195 oĭ și 35 porcĭ. Sunt 20 stupĭ cu albine.

Icușeni, *sat*, jud. Iași, pl. Branișstea, com. Stînca, pe malul stîng al Jijieĭ, maĭ în jos de satul Luceni, cu o populație de 46 familiĭ, saŭ 202 locuitorĭ.

Are o biserică; o școală, înființată la 1865, frecuentată de 29 elevĭ, cu local propriŭ, făcut de Stat.

Vite: 237 vite marĭ cornute, 92 oĭ, 30 caĭ și 136 rîmătorĭ.

Idegla, *baltă*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, spre S. de comună, cu o întindere aproximativă de 80 hect. Conține pește. Se scurge în Dunăre prin Rîiosul. De Idegla țin: Topilele-Marĭ și Topilele-Micĭ.

Idriciul, *com. rur.*, în partea de S.-E. a pl. Crasna, jud. Fălciŭ, așezată pe văile și dealurile Dolheni și Albești, mărginită: la N., cu satul Vladnicul; la S., cu comuna Roșești; la E., cu comuna Vutcani și la V., cu comuna Albești. Este formată din satele: Dolheni, Idriciul, Rădiul și Tîlhărești, pe o suprafață cam de 1702 hect. și cu o populație de 300 familiĭ, saŭ 750 suflete, din carĭ 200 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ parte sunt răzeșĭ, iară parte clăcașĭ, înproprietărițĭ prin legea din 1864. Unii sunt coborîțĭ din partea munteluĭ, ca: Munteniĭ, Focșăneniĭ, Balaur, etc., alțiĭ din Muntenia și de peste Dunărea, ca: Vălenĭĭ, Șerban, Muruz, Dragoslav, etc.

Teritoriul comuneĭ e udat de pîrîul Idriciul.

Budgetul com. e de leĭ 3900, banĭ 40, la venitурĭ și de leĭ 3570, banĭ 75, la cheltuelĭ.

Vite marĭ cornute 500, oĭ 200, caĭ 130 și porcĭ 150.

Idriciul, *sat*, în centrul com. Idriciul, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, spre partea de S.-V., așezat în partea dreaptă a pîrîuluĭ Idriciul, pe o suprafață de 858 hect. și cu o populație de 80 familiĭ, saŭ 300 suflete. Locuitoriĭ sunt răzeșĭ.

Aicĭ este reședința com. Are o școală înființată în 1869, frecuentată de 40 elevĭ; o biserică, făcută de locuitorĭ în 1860, cu 1 preot și 1 dascăl.

Spre S. de sat, este o movilă înnaltă, pe care se zice că a fost din vechime un schit.

Idriciul, *pîrîŭ*, izvorește din Rediul-Vladnic, com. Corni, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, curge în lungul comunelor: Idriciul și Roșești; udă satele Tîlhărești și Idriciul, unde primește pîraele: Răroaea și Gîrnețoaea; apoĭ trece prin satele: Roșieștĭ, Bogheni, și de la Gura-Idriciul, se lasă spre V. și se varsă în stînga rîuluĭ Bîrladul.

Idriciul, *șes*, după numele pîrîuluĭ Idriciul, se întinde pe o suprafață de 2 kil., în partea de S. a com. cu același nume, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, înfundîndu-se sub Dealul-Roșieștilor.

Idris-Cuius, *sat*, în jud. Constanța, pl. Medjidia, căt. com. Mamut-Cuius; situat în partea centrală a plășeĭ și cea vestică a com., la 2 kil., spre N.-V. de reședință, pe valea cu același nume; are o întindere de 1829 hect., din carĭ 15 hect. ocupate

de vatra satuluï, cu 64 case; populația sa, în maioritate Turcï și Bulgarï, este de 69 familiï, saŭ 291 suflete, ocupîndu-se cu păstoritul și agricultura.

Idriţa, *movilă*, în jud. Constanța, pl. Medjidia, la hotarul dintre comunele rur. Mamut-Cuius și Cocargea, pe culmea dealuluï Cara-Iuiuc; are o înălțime de 147 metri și este acoperit cu verdeață; fost punct trigonometric de observațiune de rangul al II-lea; este situată în partea estică a plășeï și a com. Cocargea și cea vestică a com. Mamut-Cuius, la 2 kil. spre S. de cät. Idris-Cuius; domină prin înălțimea sa satele Idris-Cuius, Mamut-Cuius, precum și ruinele satuluï Spapînar.

Ieniceri, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, com. Ceamurli-d.-j., cät. Caugagi; este o ramificație orientală a dealuluï Chiuciuc-Chioi-Bair; se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea sudică a plășeï și vestică a com.; lasă spre S.-E. dealul Cara-Burun; ramificațiile sale estice se termină pe malul pîrîuluï Slava, și pe sub poalele lor trece șoseaua națională Babadag-Constanța, iar cele vestice se termină în malul stîng al pîrîuluï Valea-Satuluï; pe sub poale merge drumul comunal Ciamurli-d.-s.; și șoseaua națională Tulcea - Constanța; are 147 m., dominînd asupra satelor Ciamurli-d.-s., Hamamgi, văilor Slava și Satuluï; punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea; este acoperit cu finețe și semănăturï.

Ienoşeşti saŭ **Ienuşeşti**, *com. rur.*, în partea de E. a plășeï Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanați. Se compune din satele Ienușești (300 locuit.), Criva (200 locuit.), Gabera (182 locuit.) și Spurcați (200 locuit.). E așezată pe malul drept al Oltuluï, pe dealul la poalele căruia începe valea acestuï rîŭ, la N. de com. Piatra și maï jos de Slatina, pe țărmurile rîuluï Cornești. Ocupă porțiunea de teren coprinsă între șoseaua, linia ferată Corabia-R.-Vîlcea și linia ferată Slatina - Craiova și rîul Cornești. Se află la 14 kil. de Balș și la 28 kil. de Caracal. Altitudinea terenuluï d'asupra nivelului mării este de 145 m.

Are o populație de 242 familiï, saŭ 882 suflete, din carï 190 de contrib.

Budgetul com. e de 2808 leï la venitură și de 2765 leï la cheltuelï.

Sătenii se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor. Vite marï cornute 675, vite micï 1300. Are: 7 stabilimente comerciale; o școală, condusă de un învățător și frecuentată de 40 elevï, din 71 copiï în vîrstă de școală.

Are 3 biserici: Sf. Ilie (1819) în Enești, Sf. Nicolae (1840) și Sf. Nicolae (1875) în Criva, cu 2 preoți și 4 cîntăreți. In centrul com. se află un zid gros de 3 palme, care închide un spațiŭ de 100 m. pătrați, și în coasta dealuluï pe unde trece calea ferată s'a dat de ziduri de piatră micä și cărămidă mare ceea-ce probează un așezămînt roman; în adevăr în coasta dealuluï tăiat s'a destăinuit lucrătorilor și azï e vizibilă o secțiune a căiï romane, construită cu pietriș și cu întăriturï și pardoseală de cărămizï late, care este acea însemnată pe Tabla luï Peutinger cu direcția de la Romula la Apulum. La Ienoșești, d. profesor Tocilescu așează pe baza distanței indicate în această Tablă, cetatea romană *Acidava*.

Iepăria, *deal*, în jud. Iași, pl. Turia, com. Bivolari, pe care se află o pădure de stejarï, plopï și ulmï.

Iepăria, *iaz*, pe teritoriul satuluï Onești, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași, numit ast-fel de la hergheliile de iepe ce se creșteaŭ prin împrejurimile acestuï iaz.

Iepeï (Dealul-), *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzălești; cät. Gura-Bădiculuï, are 100 hect., din care 5 hect. pădure, restul curăturï și fineață.

Iepeï (Munţiï-), *ramură de munți*, situată în prelungirea ramureï Doșelul, com. Calul-Iapa, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu. Se întinde în direcția V.-E., până la izvorul pîrîiașuluï Stahie, iar de acolo, spre E.-N., către satul Calul, apoï spre S.-E. până în drumul care unește satul Calul cu drumul ce duce la satul Iapa, formînd ast-fel aproape două unghiurï drepte, cel întîiŭ deschis spre N., iar cel deal doilea, spre S.

Iepeï (Valea-), (Cozieni), *cătun*, al comuneï Bălănești, județul Buzăŭ, cu 180 locuitorï și 50 case.

Iepeï (Valea-), *vale*, pe teritoriul com. Cudalbi, pl. Zimbrul, jud. Covurluiŭ, în partea despre E. a com.; începe de la hotarul moșicï Măcișeni și se termină în Valea-Geruluï, pe moșia Ciubucciul.

Iepeï (Valea-), *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Bălănești; începe parte din muntele Vîrful-Jun-

culuĭ, parte din Vîrful-Predealuluĭ, amîndouă ramurile se împreună în cătunul Valea-Iepeĭ; se scurge în rîul Sărățelul-Bălănești lor.

Iepeĭ (Valea-), *pădure,* în jud. Buzău, com. Bălănești, cătr. Bercești; face un corp cu Teișul și Tisa, a moșnenilor Bălănești.

Iepeĭ (Vîrful-) *munte,* în jud. Buzău, com. Bălănești, cătunele Bercești și Valea-Iepeĭ, acoperit cu păduri și izlaz.

Iepeĭ (Vîrful-), *culminație* a munteluĭ Blidișelul, în jud. Buzău, com. Colți, cătr. Muscelul-Cărăimănesc.

Iepurașul, *movilă,* în jud. Constanța pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Oltina, și anume pe acela al cătunuluĭ său Cîșla; este situată în partea de N. a plășeĭ și cea centală a comuneĭ, pe una din ramificațiile de S. ale dealuluĭ de la Merchez, la un kil. spre E. de balta Oltina; are o înălțime de 143 m., fost punct trigonometric de observație rangul 3-lea, dominînd iezerul Oltina și drumul comunal ce duce dela Ghiuvegea la Oltina și un altul ce duce de la Cîșla la Caranlîc; este naturală și acoperită cu verdeață.

Iepurașul, *rîușor,* care împreună cu pîrîul Stanca se varsă în rîul Teleajenul, jud. Prahova, la poalele mănăstireĭ Sinaia.

Iepureasca, *moșie* nelocuită, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, pe teritoriul com. Condeești.

Iepureasca, *moșie,* situată la N. de satul Matca, pl. Nicorești, jud. Tecuciŭ, pe partea stîngă a pîrîuluĭ Corozelul.

Iepureasca, *pădure,* în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, pe lunca rîuluĭ Ialomița și pe teritoriul com. Condeești.

Iepureasca, *vale,* în jud Teleorman, începe din cîmpia moșieĭ orașuluĭ Roșiori, despre N.-V., se coboară la vale tăind Drumul-luĭ-Traian și șoseaua județeană Turnul-Roșiori, în apropiere de acest din urmă oraș. Gura acesteĭ văĭ este în Valea-Urluiuluĭ, aproape de comuna Belitori.

Iepurele (Iezerul-), *lac,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, în insula Balta, pe teritoriul comuneĭ Stelnica.

Iepurele, *vale,* izvorește din muntele Clăbucet și se varsă în rîul Teleajen, pe malul stîng, în raionul com. Măneciul-Ungureni, plaiul Teleajen, jud. Prahova.

Iepureni, *com. rur.,* în capătul de N. al plășeĭ Prutul, jud. Fălciŭ. Se întinde din apa Prutuluĭ spre V.-S., pănă în hotarul pl. Crasna, partea de E. așezată pe șes, iar cea de V. pe dealurĭ. Mărginită la N. cu pl. Podoleni, la S. cu orașul Huși și com. Stănilești; la E., cu apa Prutuluĭ și la V. cu pl. Crasna. Este formată din satele: Bobești, Corni-Unguri, Iepureni și Voloseni. Se întinde pe o suprafață cam de 14,325 hect. și cu o populație de: 594 familiĭ, saŭ 2095 suflete, din carĭ 584 contribuabilĭ. Locuitoriĭ sunt parte Romînĭ, parte Ungurĭ.

In comună sunt două marĭ proprietățĭ: una a Statuluĭ, numită moșia Episcopieĭ de Huși, pe care se află satele: Bobești, Corni-Ungurĭ și Voloseni; iar a doua a D-luĭ Colonel Iamandi pe care se află satul Iepureni.

Apele ce udă teritoriul comuneĭ sunt: rîul Prutul, gîrla Prutețuluĭ și pîrăĭele Lohanul și Valea-Greculuĭ.

Sunt: 2 bisericĭ, din carĭ una catolică; o școală.

Budgetul comuneĭ e de leĭ 5733, banĭ 27, la venitурĭ și de 3551, banĭ 93, la cheltueli.

Vite marĭ cornute 1587, oĭ 2195, caĭ 158 și porcĭ 296.

Iepureni, *com. rur.,* în partea de N. a pl. Turia, jud. Iași, formînd și limita despre jud. Botoșani. Se prelungește de la N. la S., pe partea stîngă a rîuluĭ Jijia. Teritoriul său e accidentat și face parte din podișul dealuluĭ Turia. Este acoperit de finațe, imașe și locurĭ de cultură; are puține rădiurĭ și viĭ. Se compune din satele: Iepureni, Glăvănești, Broșteni, Stolniceni, Viișoara, Andrieșeni, Fîntînelele saŭ Spineni-Noĭ și Spineni-Vechĭ. Are o suprafață cam de 8336 hect., cu o populație de 636 familiĭ, saŭ 2503 suflete.

Are: 4 bisericĭ, cu 4 preoți, 6 cîntărețĭ și 2 eclesiarcĭ; 2 școlĭ, conduse de 2 învățătorĭ și frecuentate de 70 băeți și 4 fete. Sunt 2 morĭ de apă.

Budgetul com. e de 19480 leĭ, 64 banĭ, la venitурĭ și de 19436 leĭ, 63 banĭ, la cheltueli.

Vite: 6928, din carĭ: 2219 vite marĭ cornute, 3785 oĭ, 343 caĭ și 581 rîmătorĭ.

Iepureni, *sat,* situat pe dreapta Jijieĭ, în partea de S. a com. Ungureni, pl. Jijia, jud. Botoșani, cu o suprafață de 1716 hect. și o populație de 122 familiĭ, saŭ 436 suflete, din carĭ 92 contribuabilĭ.

Are: 1 biserică făcută de locuitorĭ, cu 1 dascăl; 2 cîrciumĭ; 1 moară de aburĭ.

Vite: 298 vite mari cornute. 112 cai, 1420 oi, 6 capre, 2 bivoli, 32 mascuri. Locuitorii posedă 26 stupi cu albine.

Iepureni, *sat*, în centrul com. Iepureni, pl. Prutul, jud. Fălciu, la 4 kil. de orașul Huși, așezat pe valea pîrîului Cîrța. Suprafața vetrei satului e de 18 hect., 64 arii, iar a moșiei, de 3625 hect. Are o populație de 256 familii, sau 940 suflete, din cari 256 contribuabili.

Este reședința com. Are o școală, înființată în anul 1868, frecuentată de 45 copii; o biserică, făcută de proprietar în 1830, deservită de 1 preot și 2 dascăli.

Spre S. de sat sunt 2 iazuri; spre E. e locul numit Bența, unde se zice că a fost tîrg secuesc, iar alături un pisc de deal, numit Piscul-lui-Vodă.

Aici a avut loc una din luptele răsculaților, cari aveau în cap pe Hînceștii, ce se răsvrătise asupra lui Ioan Duca-Vodă și a grecilor lui, cari-l conduceau în administrația Țării. Duca-Vodă, pentru ca să înlăture răscoala ce izbucnise de la Orhei și Lăpușna, a adus în Țară Tătarii, cari, trecînd prin Huși în sus, s'au încăerat la Iepureni cu insurgenții.

Iepureni, *sat*, din com. Iepureni, pl. Turia, jud. Iași, situat pe șesul și malul sting al rîului Jijiei, pe o suprafață de 1716 hect. și cu o populație de 68 familii, sau 268 suflete, romîni răzeși. Are o biserică de lemn, făcută la 1837, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Vite: 310 vite mari cornute, 42 oi, 35 cai și 63 rîmători.

Iepureni, *sat*, în partea de V. a com. Rădiul-Mitropoliei, pl. Copoul, jud. Iași, situat pe coasta dealului cu același nume, pe o întindere de 2897 hect. și o populație de 152 familii, sau 692 suflete. Are o biserică, zidită la 1802, cu 1 preot, 1 cîntăreț și un eclesiarc; o școală întreținută de comună, înființată la 1880, frecuentată de 36 elevi.

Vite mari cornute 604, oi 407, cai 49 și rîmători 112.

Iepureni, *com. rur.* și *sat*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, spre E. de Bîrlad. Are 707 locuitori, din cari 134 știu carte; locuesc în 109 case. Satul formează o comună, com. Iepureni, cu cătunele: Bărlălești, Bursuci și Horga. In toată com. sunt 1853 locuitori, din cari 69 știu carte; 318 contribuabili; 394 case. Se cultivă via pe o suprafață de 88 hect., 50 arii.

Comerciul se face de 15 persoane. Are o școală primară de băeți; 4 biserici; o fabrică de spirt. Prin acest sat trece șoseaua județeană Bîrlad-Fălciu. Venitul com. e de 13903 lei, 51 bani.

Iepureni, *pădure*, în jud. Tutova, com. cu același nume.

Iepurești, *com. rur.*, jud. Vlașca, pl. Cîlnișteа, compusă din cătunele: Iepurești-Sîrbi, Iepurești-Romîni și Mateiu-Basarab, ce-i zice și Walter-Mărăcineanu. Este situată pe coasta dreaptă a Neajlovului, la 58 kil. de Giurgiu, la 10 kil., de Ghimpați, reședința plășei, și la 30 kil., de București, la N.-E. județului, departe de limita județului despre Ilfov la Copăceni, de 9 kil.

Are șosea comunală ce duce la București prin satul Stîlpul.

La 1864, conform legei rurale, statul a dat la 212 locuitori 1884 hect., iar la 1882 s'a dat, la 50 însurăței, 250 hect.

Are o populație de 325 familii, sau 1674 suflete, din cari 290 contribuabili.

Budgetul com. e de 6530 lei la venituri și de 3809 lei la cheltueli.

Vite sunt: bivoli și boi 640, vaci 45, oi 1700, rîmători 30, asini 3 și capre 10.

Are o școală mixtă, cu 4 clase, în bună stare, făcută de Christodor Stravolca, condusă de 1 învățător și frecuentată de 57 copii.

Constitue parohia Iepurești, avînd o biserică în cătunul Iepurești-Sîrbi, zidită la 1866, cu hramul Sf. Nicolae, cu 3 preoți și 2 cîntăreți.

Sunt 11 cîrciumi. Case și pătule bune pentru arendași.

Mai toate casele locuitorilor sunt învelite cu tinichea.

Comunele cu toate cătunele ei constitue proprietatea Iepurești-Curutești și Fîntîna-Popii, ce aparține statului. Această moșie depindea, înainte de secularizare, de Mitropolie. Arenda anuală este de lei 31000.

Pe această proprietate este o pădure de stejar de 228 hect. dependinte de ocolul silvic Ghimpați.

Aci este și o moară de apă pe rîul Neajlovul cu 2 pietre; două poduri.

Pe această proprietate sunt văile Bălăria și Bălăria-Seacă.

Iepurești-Romîni, *cătun*, cu 120 contribuabili, pendinte de com. Iepurești, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca. Se numește ast-fel pentru ca să se deosebească de cătunul vecin Iepurești-Sîrbi ce ține tot de aceeași comună. Ambele cătune sunt apropiate între ele și se pot considera ca mahalale, despărțite de apa Neajlovului.

Iepurești-Sîrbi, *cătun*, sau ma-

hala, cu 110 contribuabilĭ, com. Iepurești, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca; s'a numit așa după naționalitatea locuitorilor Sîrbĭ, ce-șĭ păstrează încă portul și obiceiurile. E situat ca și Iepurești-Romînĭ pe proprietatea statuluĭ Iepurești-Curutești și Fîntîna-Popiĭ.

Ieral-Cea-Bair, *culme de dealurĭ*, situată în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Almalîul și al celeĭ urbane Ostrov, jud. Constanța, în partea de N.-V. a plășeĭ și cea de S. a comunelor. Se desface din dealurile Silistreĭ, de pe teritoriul bulgăresc al Dobrogeĭ. Intră în jud. Constanța, pe la locul numit Topzii-Olu și se întinde spre E., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E. și ultimele sale ondulațiunĭ de N. se sfîrșesc pe malurile fluviuluĭ Dunărea, făcîndu-i-le înalte și rîpoase. Din el se desfac spre E. dealurile Iapce-Bair și Trîncovița. Din poalele sale de E. pleacă valea Almalîul și adiacenta sa valea Trîncovița, iar din spre V. valea Rege-Deresi-Ceair și alte două puțin însemnate. Are o înălțime cu 135 m. la vîrful Silistra. Este acoperit cu izlazurĭ, semănăturĭ și pe clinele de N. se găsesc o parte din viile orașuluĭ Ostrov. A jucat un rol însemnat în războaele Rușilor cu Turcii, pe muchia sa se găsesc și azĭ ruinele întăriturilor turcești, ca Arab-Tabia, A-media-Tabia, etc., și vre-o cîteva pichete militare. Este tăiat de drumurile Silistra-Ostrov și Silistra-Almaliŭ.

Ierbiceni, *sat*, cam în centrul com. Bîrlești, pl. Bahluiul, jud. Iași, pe malul stîng al rîuluĭ Bahluiul, situat parte pe coasta unuĭ podiș, iar parte pe șes. Șĭ-a luat numirea dela abundența erbeĭ, ce se afla pe șesul Bahluiuluĭ, pe timpul înființăreĭ satuluĭ, cu vr'o 120 anĭ în urmă, cînd un număr de locuitorĭ se așezase acolo, veniți din părțile de jos ale Moldoveĭ, pribegiți din cauza invaziunilor turcești. Teritoriul acestuĭ sat are o întindere cam de 4000 hect., din carĭ 800 sunt ale locuitorilor, iar restul proprietatea Doamneĭ Lucia Cantacuzino. Are o populație de 231 familiĭ, saŭ 1098 suflete romînĭ și cîte-va familiĭ țiganĭ, dintre foștiĭ robĭ, carĭ se ocupă cu lucrarea pămîntuluĭ. Viticultura e foarte răspîndită. Se face mare comerciŭ de vin, în țară și chiar în afară. Boiĭ ceĭ maĭ frumoșĭ și oile cele maĭ de rasă sunt producțiunile acesteĭ localități.

Aicĭ este reședința comuneĭ. Are o școală înființată la anul 1865, frecuentată de 59 elevĭ. In partea de N. a satuluĭ, pe o ridicătură de deal, sunt situate casele proprietățeĭ, zidire mare și frumoasă, proprietatea familieĭ Păscanu; în curte este o biserică zidită la 1848, iar pe poalele dealuluĭ se întinde un parc de arborĭ și pomĭ roditorĭ, pe o suprafață de 69 hect., care face podoaba satuluĭ.

Vite: 1343 vite marĭ cornute, 118 caĭ, 5262 oĭ și 279 rîmătorĭ.

Tot aicĭ se află o moară de apă.

Ierburoaia, *vale*, în jud. Fălciŭ, în suprafață de 215 hect. Se întinde la N. de Valea-Mănа, în ramificarea dealuluĭ Bîrladul, pe partea de E., spre valea Crasna, com. Tîrziĭ, pl. Crasna. Aicĭ se găsesc urme de sat și de biserică.

Iericiul, *deal*, în partea de S. a com. Ohaba, pl. Jiuluĭ, jud. Gorj, formînd în acea parte Valea-Ohabeĭ, pe coasta despre com.; e acoperit cu prunĭ și viĭ, iar pe creastă cu pădure; vine din spre V., din jud. Mehedinți, de la com. Costeni, la extremitatea com. Ohaba; în partea despre Jiițul-Mare se resfrînge spre S. și urmează spre com. Borăscu, unindu-se cu dealul Carpenul al acesteĭ com.

Iermolia, *pîrîŭ*, 11 kil., afluent al Siretuluĭ, în jud. Suceava. com. Păscani; învîrtește treĭ morĭ.

Iernatica, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătun de reședință al com. Pardoși, așezat în partea de mijloc a com., la poalele dealuluĭ Iernatica, pe pîrîul Iernatica; are o întindere de 32 hect., cu o populație de 70 familiĭ, saŭ 340 suflete, din carĭ 62 contribuabilĭ. Știŭ carte 21 persoane. Are o școală și o biserică.

Iernatica, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Pardoși, pe care o străbate prin mijlocul eĭ, pe lîngă cătun. Iernatica; e acoperit cu fînețe și pășunĭ; proprietate a com.

Iernatica, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s. Izvorește din dealul Iernatica, trece prin mijlocul com. Pardoși, udă cătun. Iernatica, și, după un mic curs, se varsă pe partea stîngă a rîuluĭ Cîlnăul.

Ierosloveşti, *trup de moșie*, făcînd parte din moșia Tîrnava-d.-s., pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca.

Ieruga, *gîrlă*, în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Caraula și pl. Băilești, com. Galicea-Mare. Izvorește în com. Caraula, curge

de la V.-E. și după ce iese din sat se împreună cu micul pîrîŭ Ciocănari. Pătrunde în com. Rudari și de aci în pl. Băilești, com. Galicea-Mare, curgînd pe la poalele dealuluĭ Smîrdăceţiul. Se pierde pe moșia Galicea-Mare, aproape de Fîntâna-Niţă. Are un pod pe dînsul în com. Caraula.

Ieslele, *localitate*, pe pîrîul Suha-Mare, jud. Suceava, aproape de poalele munteluĭ Stinișoara. Are cîţi-va locuitorĭ (6 - 7 case). Pe aci trece șoseaua Fălticeni-Broșteni - Dorna. Aci se află o fabrică sistematică de scînduri, una dintre frumoasele instalaţiunĭ ale Domeniuluĭ Coroneĭ, avînd 3 juguri cu maĭ multe pînze (15—20), un circular și un alt herăstrău pentru retezat căpătîele butucilor. E luminată cu lumină electrică.

Ieşiţi-din-Orofteana. Vezĭ Orofteana-Frunzete, *sat*, jud. Dorohoiŭ.

Ieşul, *munte*, în jud. Gorj, plaiul Novaci; face parte din com. Aninișul; este situat între munţiĭ: Coasta-Pietroasă, Setea-Mică, Pîcleasa și Roșiile, ale Austro-Ungarieĭ.

Iezăreni, *sat*, în jud. Iași, pl. Stavnicul, com. Miroslava, situat pe dealul Iezăreni, cu o populaţie de 12 familiĭ, saŭ 51 suflete. Are o biserică.

Vite sunt: 36 vite marĭ cornute, 8 caĭ și 9 rîmătorĭ.

In acest sat, pe deal, în partea despre E., pe unde trece drumul dela Vasluiŭ spre Iași, aŭ eșit boeriĭ întru întîmpinarea luĭ Antioh-Vodă, fiul luĭ Cantemir-Vodă, în anul 7213, luna Maiŭ 21, pornind cu mare alaiŭ spre Iași.

Iezăreni, *moșie*, în jud. Iași, pl. Stavnicul, com. Miroslava, pe care se află satele: Iezăreni, Găureni, Dancaș, Balciul și Valea-Lupuluĭ; fostă pendinte de mănăstirea Socola, apoĭ devenită proprietatea statuluĭ, iar acum a com. urbeĭ Iași, cedată de Stat pentru plata datorieĭ de zece milioane.

Iezeni, *sat*, face parte din com. rur. Dîrmănești, pl. Filipești, jud. Prahova.

Iezercanul, *lac*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, în insula Balta, teritoriul com. Borduşeani.

Iezercanul, *lac*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, în insula Balta, teritoriul comuneĭ Chioara.

Iezerelul, *sat*, jud. Vasluiŭ, pl. Racova, com. Coșești, așezat pe o curbă, formată de dealul Buscata.

Are o suprafaţă de 50 hect., din care 28 hect. pădure, și o populaţie de 20 familiĭ, saŭ 101 suflete.

Vite: 43 vite marĭ cornute 100 oĭ, 3 caĭ și 15 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 5 pluguri și 10 care cu boĭ.

Iezerul, *sat*, spre S.-V. com. Dumești, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ. Și-a luat numele de la lacul Iezerul. E situat între dealul Chetrosul și Măiinești, pe o suprafaţă de 157 hect. Are o populaţie de 28 familiĭ, saŭ 159 suflete.

Vite marĭ cornute 106, oĭ 100.

Iezerul, *sat*, la S.-V. de satul Huşeni, com. Ivănești, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, situat la S. de pădurea Iezeruluĭ, pe o întindere de 429 hect., avînd o populaţie de 25 familiĭ, saŭ 107 suflete, ţigani.

Vite marĭ cornute 18, caĭ 8 și rîmătorĭ 8.

Iezerul, *sat*, în partea de N. a com. Borăști, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, așezat pe dealul Iezerul și udat de pîraiele Pănoasa și Săul.

Are o suprafaţă de 275 hect. și o populaţie de 11 familiĭ, saŭ 36 suflete.

Iezerul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Bucul.

Iezerul, *schit*, ţine de com. Cheia, plaiul Cozia, jud. Vilcea, lîngă rîul Cheia, la 6 kil. de vatra satuluĭ, în mijlocul pădureĭ.

După cum se constată din următoarea inscripţie, s'a zidit de Mircea-Vodă Ciobanul și soţia sa Chiajna, la anul 7061.

Această sîntă biserică și mănăstire, unde se prăznuește hramul Intrăreĭ în biserică saŭ Ovedenia, făcutu-s'aŭ dintru întîiŭ de răposatul Mircea Voevod cu Doamna sa Chiajna, la leatul 7061 și prin trecerea timpurilor, din neîngrijire s'aŭ surpat, iar maĭ pe urmă s'a prefăcut de iubitorul de D-zeŭ Kir Ilarion Episcopul Rîmniculuĭ: biserica, clopotnița chiliile împrejur și zidul, iar maĭ în urmă în zilele Episcopuluĭ Damaschin al Rîmniculuĭ s'a zugrăvit și s'a înfrumuseţat pe din lăuntru, ch 7228 (1720).

Petre Șchiopul dărui, la anul 1562, maĭ multe moșiĭ Episcopieĭ de Rîmnic, pentru a întreţine acest schit ce servea ca loc de sihăstrie.

Astă-zĭ se întreţine de stat, care înscrie anual în bugetul săŭ 1070 leĭ.

Iezerul, saŭ **Lacul-Dorohoiŭ**, *lac*, cel maĭ întins din judeţul Dorohoiŭ și al doilea în Moldova după lacul Brateș de lîngă Galaţi. După tradiţie el este

format prin iezărirea pămîntuluĭ, în locul căruia s'a ivit această baltă mare.

Se află la mică distanță de tîrgul Dorohoiŭ, în partea de N.-V.

Suprafața apeĭ are o întindere de 430 hect., iar adîncimea la mijloc este de 12—14 m. Incepînd de la mal treptat, se tot sporește înaintînd în luciul apeĭ, pănă ce deodată se dă de cea maĭ mare adîncime.

Apa este limpede și fără vre un gust deosebit; după observațiile chimice, s'a găsit că conține elemente de: pucioasă, fĭer și iod. Despre acestea se spune că: părțile sulfuroase în mare parte provin de la descompunerea plantelor acuatice; feruginoasele provin de la izvoarele ce sunt la poalele dealurilor de lîngă maluri, unde se văd marĭ depozite de oxid-feruginos, iar iodoratele provin de la izvoarele și vițele de apă din fundul laculuĭ, ca proveniențe marine, carĭ probează că lacul este format prin iezărire.

Apa acestuĭ lac provine nu numaĭ din propriele izvoare, ploĭ și omete, dar și din curentele pîrîuluĭ Buhaiul și al rîuluĭ Jijia. Cel d'întăiŭ întră în iezer la partea S.-E., de la un timp de cînd vechia luĭ matcă fu părăsită; și cel de al doilea întră prin partea N.-V. Buhaiul prin mîlul ce neîncetat aduce, diminuază treptat adîncimea basinuluĭ; Jijia trece prin lac și eșind, îșĭ urmează curgerea în jos sub propria sa numire. Curentul Jijieĭ se observă pe luciul bălțiĭ, cînd este lin, avînd un alt color. Buhaiul prin sporirea depozitelor de mîl, micșurînd adîncimea, sporește reducerea laculuĭ, și Jijia prin scurgerea sa, neavînd vr'o stavilă, să-ĭ domoale furia, în timpurile de șuvoaie, face marĭ mîncăturĭ în laturĭ și în adîncimea canaluluĭ său.

Propietatea laculuĭ ce din vechime era a M-reĭ Sucevița, a fost luată în schimb de la M-rea Moldovița, ambele din Bucovina, după cum rezultă din hrisovul luĭ Radu-cel-Mare-Vodă, din 15 Ianuarie, 1617, prin care respingînd pretențiile făcute de Grigore Curlic și Ioan Meschinescu cu Mihalcea, menține stăpînirea M-reĭ Moldavița. Acum partea de lîngă maluri este a proprietăților limitrofe: Șendriceni, Buhaiul, Hilișăul, Pomîrla, Trestiana și tîrgul Dorohoiŭ; iar luciul din centru, a erezilor defunctuluĭ magistru de farmacie din Botoșani, rămas luĭ de la părintele său Panaite Duca, cumpărat de la administrația fonduluĭ religional romîn din Bucovina la 1875, cînd s'aŭ vîndut toate moșiile mănăstirilor Bucovinene ce eraŭ în Moldova, cum rezultă din jurnalul tribunaluluĭ de Dorohoiŭ No. 3023 de la 28 Oct. 1843; din ispisocul luĭ Alexandru-Iliaș-Vodă de la 12 Maiŭ 1632 (7140) și din ispisocul luĭ Moise Movilă și Barnovschi-Vodă, de la 23 Aug., 1739 (7138).

Legenda populară spune:

«Pe timpurile senine și line, pe la miezul nopțiĭ, s'aud une-orĭ din adîncul laculuĭ eșind resunetul de glasurĭ femeești și o cruce se poate zări, cînd apa este bine scăzută. Multă vreme nu s'a știut de la ce provine aceasta, pănă cînd îndrăznețul boer Condea, s'a pus cu hotărîre, să pătrundă ascunsa taină. Porunci oamenilor săĭ a găti năvoade marĭ și tarĭ; apoĭ într'o dimineață, după ce maĭ întîĭ a dat sărindare pe la multe biserici, și a pus preoțiĭ să facă sfințirea apeĭ, a lăsat să se bage năvoadele în apă. Oamenii, aleșĭ puternicĭ și zdravenĭ, eraŭ la trasul năvoadelor, cînd simțiră și greutate, de abia putură a le maĭ urni, părîndu-le că ce-va greŭ s'a prins; cu multe ostenele și opintele, stăruind a scoate plasele, văd că fața apeĭ începe a fierbe ș'a bolborosi; un muget înfiorător s'aude din adîncime; privitoriĭ adunați pe țărmurĭ, fug speriațĭ de acestea, ĭară Condea stă nemișcat, îndemnînd și priveghind pe pescariĭ săĭ de a lupta cu greutatea și a nu se lăsa. In fine iată că o fecioară tînără și frumoasă, cu părul negru și umed, cu fața searbădă dar senină, se ivi pe luciul apeĭ, și cu ochiĭ la Condea, îĭ zice: «mare noroc avut-aĭ Conde, de nu te-a înghițit iezerul, ca pe toțĭ ceĭ ce s'a ispitit a-ĭ afla taina. Norocul tăŭ vine: pentru că aĭ invocat ajutorul luĭ D-zeŭ, începînd această cercetare, și pentru că în trupul tăŭ curge sînge de al strămoșilor noștri. Acuma dar ascultă povestea laculuĭ, după care umblînd, țĭ-aĭ pus cu viața în primejdie. Iat-o: «Pe locul unde se află acum iezerul, era în vechime un schit de călugărițe, fondat de fiica unuĭ mare și puternic Domnitor, care părăsind familia și lumea, cu toate deșertăciunile eĭ, adunînd și maĭ multe fecioare, se așează la schit și cu toate jurară de a nu-l părăsi vre-o dată. Imprejurul schituluĭ eraŭ păduri intinse și dese, pe unde picior de bărbat nu călcase. Intr'o dimineață ne pomenirăm cu cîte-va fete tremurînd de groază, căutîndu-și adăpost în schitul nostru; ele ne spuneaŭ că în țară aŭ năvălit dușmaniĭ; că prefac orașele și satele în cenușă: oameniĭ, parte aŭ scăpat la munțĭ, iar parte aŭ devenit robĭ. Auzind noĭ acestea îngrijat, și îndată cu toatele ne-am strîns la rugăciune; abia bine începusem ruga noastră, că iată auzim tropote de caĭ și sunete de arme, îndreptîndu-se spre schit. Ne am înspăimîntat dar ne-am pus toată nădejdea în D-zeŭ, urmîndu-ne cu rugăciunea. Ce și cum, saŭ întîmplat nu știm, destul că a doua zi de dimineață razele soareluĭ ne-aŭ luminat fața, dar ochiĭ noștri în loc de pămînt vedeaŭ numaĭ apă în toate părțile. Viĭ suntem noĭ de atuncĭ și viĭ ne păstrează D-zeŭ, pănă la învierea de apoĭ. Ceea ce auziț voĭ în nopțile senine și line sunt rugăciunile noastre, ce le facem la razele duioase ale luneĭ». Acestea zicînd, se afundă în unde iar apa bolborosi, și spumegă în urma eĭ».

Iezerul, *munte,* în jud. Gorj, plaiul Novaci, la N. com. Novaci. E situat între munțiĭ: Mohorul, Cărbunele și Călcescu. Face parte din com. Pociovalișteа.

Iezerul, *moșie,* a statuluĭ, fostă

pendinte de Episcopia Rîmnicul, situată în com. Cheia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, care s'a arendat, afară de părțile vîndute de veci, cu 2000 lei anual.

Iezerul, *pădure*, în marginea căreia e situat satul Iezerul din com. Ivănești, pl. Racova, jud. Vasluiu. Se întinde pe dealurile Măngălăria și Butucăria.

Iezerul, *pîrîu*, în jud. și pl. Tutova; izvorește de pe teritoriul com. Obîrșeni, luîndu-și naștere din 6 izvoare, cari curg mai întîiu separat cît-va loc, pe urmă se reunesc toate pe teritoriul com. Obîrșeni, luîndu-și numele de Iezerul. Curge de la N. spre S., udă teritoriile com. Obîrșeni, Voinești, Lălești și Puiești și se varsă în pîrîul Tutova, de-a stînga, în dreptul satului Gura-Iezerului.

Iezerul, *pîrîu*, izvorește din dealul Mălinești, com. Dumești, pl. Funduri, jud. Vasluiu, udă teritoriul acestei comune, curgînd de la S. spre N. și se varsă în rîul Bîrladul, la locul numit Moara-Gînduleseĭ, în apropiere de pîrîul Pietrosul.

Iezerul-Grecilor. Vezi Greaca, *lac*, jud. Ilfov.

Iezerul-Mare, *lac*, pe teritoriul satului Hodora, com. Cotnari, pl. Bahluiul, jud. Iași, în partea de V. a dealului Breazul; alăturea cu acest Iezer e un altul, numit Iezerul-Mic; se despart unul de altul prin un delușor. Apa din aceste două iezere este acoperită cu stuh, afară de centrul Iezerului-Mare, unde în forma unei circonferințe se vede apa limpede și curată, numit Ochiul-Iezerului și care se zice că este foarte adînc. Peștele ce se găsește în el, se prinde cu anevoiă din cauza stuhăriei.

Iezerul-Mare, *munte*, în jud. Muscel, plaiul Nucșoara, cu 2470,6 m. d'asupra nivelului Mării Negre. In acest munte, la o înălțime de 2129,2 m. d'asupra nivelului mării este un lac, numit Lacul-Iezerului.

Masivul este compus din șisturile cristaline metamorfice, care formează cea mai veche grupă geologică.

Iezerul-Mic, *munte*, în jud. Muscel, plaiul Nucșoara, Are 2393,3 m. d'asupra nivelului Mării-Negre.

Iezerul și Bradul, *păduri*, ale statului, în întindere de 2000 hect., pendinți de com. Olănești, pl. Cozia, jud. Vîlcea.

Iezerului (Lacul-), *lac*, în jud. Muscel, plaiul Nucșoara, pe muntele Iezerul-Mare, la o înălțime de 2129,2 m. d'asupra Mării-Negre.

Suprafața acestui lac e de 4 pog. p.

Iezureni, *cătun*, al com. Curtișoara, pl. Ocolul, jud. Gorj, situat în partea de V. a cătunului Curtișoara, pe loc șes.

Are o suprafață de 300 hect., din care 100 hect. arabile, 130 hect. fînețe, 50 hect. izlaz, 13 hect. pădure și 7 hect. vatra satului.

Are o populație de 32 familii, saŭ 137 suflete, din cari 25 contribuabili.

Locuitorii posedă: 10 pluguri, 18 care cu boi; 150 vite mari cornute, 10 cai, 130 oi, 40 capre, 62 rîmători; 10 stupi.

Are 1 puț și 4 fîntîni.

Ifimești, saŭ **Ifimeasca**, *numire veche* ce purta parte din *moșia* Țigănești - Calomfirești, jud. Teleorman.

Ifutești, fostă numire a *satului* Chiriac, jud. Vlașca, pl. Marginea. Numele de Chiriac l'a luat în urmă, după numele vechiului proprietar Basa Chiriac.

Igești, *cătun*, în jud. Putna, pl. Șușița, com. Bătinești. Este situat în cîmpia ce purcede din vale de la Țifești și merge pănă în Siret.

Are o populațiune de 148 suflete, cari locuesc în 37 case. Copiii urmează la școala din Bătinești.

De aci se trag ramure din familiile răzășești Catargi și Sturdza.

Igești, *sat*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Blăgești, spre N. de satul Blăgești. Are 510 locuitori și 117 case.

Igiroasa, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-j., la 33 kil. de orașul Turnul-Severin, situată mai mult pe deal. Formează com. cu satele: Arvătești și Băltanele, avînd o populație de 1216 suflete, din cari 194 contribuabili; locuesc în 250 case.

Locuitorii posedă: 41 pluguri, 84 care cu boi, 5 căruțe cu cai; 112 stupi.

Este în apropiere de șoseaua națională Vîrciorova-București, de care este legată prin o șosea comunală. Are 2 biserici, cu 1 preot și 2 cîntăreți.

Budgetul com. e de 1802 lei la venituri, iar la cheltueli, de 1574 lei.

Sunt 670 vite mari cornute, 13 cai, 700 oi și 500 rîmători.

Iglicioara-Mare, *deal*, în jud.

Tulcea, pl. Măcinul, pe teritoriul com. rur. Turcoaia; se desface din dealul izolat Iacob; se întinde spre S., avînd o direcție generală de la N. la S., brăzdînd partea vestică a plășeĭ și a com.; se întinde de-alungul iezeruluĭ Turcoaia; lasă spre E. prelungirea numită Dealul-Iglicioara-Mică și stă în legătură cu dealul Manole; natura luĭ e stîncoasă pe alocurea; la poalele nordice sunt și cîte-va viĭ; iar pe la poalele estice merge drumul comunal Turcoaia-Picineaga; este acoperit în cea maĭ mare parte cu fînețe și pășunĭ.

Iglicioara-Mică, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rurale Turcoaia; este o prelungire S.-V. a dealuluĭ Iglicioara-Mare; are o direcție generală de la V. la E., brăzdînd partea V. a plășeĭ și cea centrală a comuneĭ, stă în legătură cu dealurile: Manole și Gorgova; pe la poalele-ĭ E. trece drumul vecinal Turcoaia-Igliță și cel comunal Turcoaia-Picineaga; este acoperit cu fînețe.

Igliță, *sat,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, cătun. com. Turcoaia, situat în partea V. a pl. și cea N.-V. a com., pe malul drept al brațuluĭ Măcin saŭ Dunărea-Vechie. E format din vre-o 25 case. Are o întindere de 40 hect. și o populație de 32 familiĭ saŭ 115 suflete, carĭ se ocupă cu agricultura și cu pescăria. Acest sat este așezat pe o parte din ruinele vechiĭ cetățĭ romane Troesmis, cu ale căreĭ sfărîmăturĭ locuitoriĭ și-aŭ făcut casele. Aci s'aŭ găsit o mulțime de inscripțiunĭ vechĭ romane.

Igliță, *ostrov,* format de Dunărea-Vechie și canalul Igliței, jud. Brăila, com. Chiscani, lung ca de 5 kil. și lat ca de 500 m. Acest ostrov este format de un munte de piatră. Aci sunt cariere însemnate de pĭeatră brută pentru pavagie, șosele și construcțiunĭ.

Igliță, *lac,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Turcoaia și anume pe acel al cătunelor Turcoaia și Igliță. Are forma a două dreptunghiurĭ unite la capetele lor; este format de o revărsare anterioară a Dunăreĭ; are o întindere de 250 hect., aparținînd ambelor cătune; între ea și Dunăre se întinde mlaștine, iar pe malul E. sunt cîteva viĭ; în partea S. se află așezat satul Igliță; iar în cea N., pe malul drept al privaluluĭ Carcalîul, prin care balta Igliță se varsă în Dunăre, se află așezată comuna Carcalîul; pe malul E. se termină ultimele ondulațiunĭ ale dealuluĭ Carcalîul, și drumul județean Măcin-Satul-Nouŭ. Produce pește abundent ce se consumă în comunele: Măcin, Carcalîul și Turcoaia.

Igliță, *punct trigonometric* de observațiune, de rangul I-iŭ, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Turcoaia (și anume al cătunuluĭ Igliță), situat nu departe de ruinele vechiĭ cetățĭ romane Troesmis; are 36 m. și domină satul Igliță, Dunărea, drumul județean Măcin-Satul-Nouŭ, și pe cele comunale Igliță-Carcalîul și Igliță-Turcoaia.

Igliță, *pădure* de salcie, în suprafață de 75 hect., jud. Brăila, pl. Balta. Se mărginește la N. și E. cu Dunărea-Măcinuluĭ, la S. și V. cu veriga Igliței.

Igliță și Catargeaua, *pădure,* de salcie, în suprafață de 8 hect., situată în jud. Brăila, pl. Vădeni. Se mărginește la E. cu Dunărea-Măcinuluĭ, la V. cu cîmpul bălțeĭ.

Ignat, *pîrîŭ,* izvorește de la E. com. Mereni, pl. Vedea-de-Sus, jud. Olt, și se varsă în gîrla Eiul, pe țărmul stîng, tot în raionul com. Mereni.

Ignat, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., format pe teritoriul com. Racoviteni, pe care o udă prin mijloc; se varsă în rîul Cîlnăul, pe partea dreaptă a luĭ, maĭ sus de cătunul Nisipeni.

Ignat-Carni, *punct trigonometric* de rangul al 3-lea, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Sf. Gheorghe, în partea S. a pl. și V. a com. pe malul Mărieĭ, dominînd grindul Crasowski pe o mare întindere.

Igoiul, *sat,* face parte din com. rur. Alunul, pl. Olteț-ul-d.-s., jud. Vlașca. Are o populație de 532 locuitorĭ: 269 bărbați și 263 femeĭ.

Are 2 bisericĭ: una numită In-Vale, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, fondată la 1813 de enoriași și a doua a Igoiuluĭ-din-Deal, cu hramul Sf. Dumitru, fondată la 1838 de I. Bușe și alțiĭ.

Cătunul Igoiul forma în vechime o singură com., apoĭ s'a unit cu cătunele Alunul și Bodești și astă-zĭ formează comună cu Alunul. Aci sunt maĭ multe carierĭ de pĭeatră.

Igoiul, *moșie,* cu *pădure,* a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Horezul, situată în com. Alunul, cătun. Igoiul, pl. Olteț-ul-d.-s., jud. Vîlcea.

Igoni, *munte,* în jud. Gorj, plaiul Novaci, în sus de com. Baia-

de-Fier, în direcțiunea N., lîngă muntele Bălescul.

Ijdileni, *sat*, în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Frumușița, cu 77 familiĭ, saŭ 351 suflete; are viĭ frumoase cu pomĭ fructiferĭ, în specialĭ nucĭ; prin sat trece șoseaua județeană.

Ijdileni, *moșie* particulară, de vr'o 3000 hect., în com. Frumușița, jud. Covurluiŭ.

Ijdilenilor (Valea și Dealul-), *vale* și *deal*, în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Frumușița.

Ilaciul, *sat*, face parte din com. rur. Colțești, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vîlcea. Are: o populație de 390 suflete: 200 bărbați și 190 femeĭ; o biserică, fondată la 1791 și reparată la anul 1851. Ctitorĭ sunt locuitoriĭ satuluĭ.

Ilanlîc, *sat*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, căt. com. Sari-Ghiol, așezat în partea S. a pl. și cea V. a com., la 12 kil. spre S.-E. de căt. Sari-Ghiol, reședința com., pe malul Măriĭ, la 6 kil. spre S. de orașul Mangalia; este închis la V. de dealurile Ilanlîc și Acangi; valea Ilanlîc trece prin el; este punct important, pentru-că la 6 kil. spre S., în vîrful Ilanlîc-Tepe, se termină hotarul Dobrogeĭ spre Bulgaria. Intinderea luĭ este de 1470 hect., din carĭ 45 hect. ocupate de vatra și grădinile satuluĭ. Populațiunea totală e de 42 familiĭ, saŭ 124 suflete, care se ocupă cu pescuitul.

Ilanlîc, *deal*, ce face parte din culmea Ilanlîculuĭ, în jud. Constanța, pl. Mangalia, com. Sari-Ghiol, cătunul Ilanlîc; se desface din culmea de la vîrful Tașli-Iuc; se îndreaptă spre E., avînd direcție generală de la N.-V. spre S.-E. printre văile Mamut-Lusta și Ilanlîc, brăzdează partea S. a pl. și cea S.-E. a com., trece prin satul Ilanlîc și ondulațiunile sale se sfîrșesc pe malul Mării; are 66 m. înălțime; este presărat cu vre-o 14 movile; e tăiat de drumul comunal Acangi-Mangalia; acoperit cu semănăturĭ și fineță.

Ilcovățul, *deal*, la V. de satul Fălcoianca, pl. Sabarul, jud. Ilfov, 2 kil. departe de el. Este lung cam de 60 kil. Incepe dela Crevedia-Mare, jud. Vlașca, trece pe la cătunul Podișorul, face o curbă mare spre E., trece pe la căt. Hobaia, pe la V. de satul Fălcoieni, intră iarăși în jud. Vlașca, răspunde în rîul Neajlovul și se unește cu Dealul-Bulbucățeĭ.

Pe coasta acestuĭ deal se cultivă grîŭ, porumb și tutun.

Ilcovățul, *pîrîŭ*, jud. Ilfov, spre V. de satul Fălcoianca și la 2 kil. Are o lungime de 6 kil. Pe valea acestuĭ pîrîŭ nu sunt de cît sălciĭ, trestie și rogoz. Se varsă în rîul Neajlovul. Curge încet.

Ileana, *vale*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, pe teritoriul com. Frumușica; are direcția spre S.-V. și se întinde în jud. Ilfov. Această vale conține în unele părțĭ apă și stuf.

Ileana (Brobojiți), *sat*, face parte din com. rur. Popești-Bîcu, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat la S.-E. de Joița, pe malul drept al rîuluĭ Dîmbovița. Locul în partea de E. e smîrcos.

Se întinde pe o suprafață de 602 hect., cu o populație de 92 locuitorĭ.

D-l D. I. Apostolescu are 557 hect. și locuitoriĭ 45 hect. Proprietarul cultivă 75 hect.; 5 sunt sterpe, 10 izlaz, 1 vie și 466 pădure. Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Numărul vitelor marĭ e de 63 și al celor micĭ de 23.

Ileana-Ghermani, *sat*, face parte din com. rur. Ileana-Suliman, pl. Mostiștea, jud. Ilfov. Este situat la E. de București, la extremitatea județuluĭ despre jud. Ialomița. Aci este reședința primărieĭ.

Se întinde pe o suprafață de 2324 hect. cu o populație de 243 locuitorĭ.

D-niĭ frați Ghermani aŭ 2157 hect. și locuitoriĭ 167 hect. Proprietariĭ cultivă 1452 hect. (75 sterpe, 130 izlaz, 500 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 moară cu aburĭ; 1 mașină de treerat; 1 heleșteŭ; 1 pod; 1 școală mixtă, frecuentată de 21 elevĭ și 3 eleve, cu întreținerea căreia statul și comuna cheltuește anual 2100 leĭ. Comerciul se face de 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 356 și al celor micĭ de 1220.

Ileana-Ghermani, *pădure*, de 500 hect., pl. Mostiștea, jud. Ilfov, proprietatea fraților Ghermani.

Ileana-Papadopolu, *sat*, face parte din com. rur. Ileana-Suliman, pl. Mostiștea, jud. Ilfov. Se întinde pe o suprafață de 844 hect., cu o populație de 270 locuitorĭ.

D-l I. C. Papadopolu are 710 hect. și locuitoriĭ 134 hect. Proprietarul cultivă 510 hect. (125 izlaz, 75 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf.

Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 helești; 1 pod stătător.

Comerciul se face de 1 cîrciumar și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor mari e de 318 și al celor mici de 630.

Ileana-Suliman, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Mostiștea, situată la E. de București, la 46 kil.

Se compune din satele: Bordeele, Ileana-Ghermani, Ileana-Papadopolu, Odăile-Podari și Sulimanul, cu o populație de 1111 suflete, cari locuesc în 253 case.

Sunt 259 contribuabili.

Se întinde pe o suprafață de 6353 hect. D-nii I. C. Papadopolu, D-nii frați Ghermani și moștenitorii lui C. Blaremberg, aŭ 5650 hect. și locuitorii 703 hect.

Proprietarii cultivă 3995 hect. (150 sterpe, 930 izlaz, 575 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul.

Budgetul com. e de 4270 lei la venituri și de 4228 lei la cheltueli.

Are: 3 biserici, la Ileana-Papadopolu și Odăile-Podari; 1 școală mixtă; 2 mori cu aburi; 2 mașini de treerat cu aburi; 6 helestеie; 6 poduri stătătoare.

Numărul vitelor mari e de 1638 (558 cai și epe, 3 armăsari, 411 boi, 628 vaci și viței, 16 tauri, 22 bivoli și bivolițe) și al celor mici de 3644 (9 capre, 297 porci, 3338 oi).

Locuitorii posedă: 83 pluguri cu boi și 90 cu cai; 212 care și căruțe: 91 cu boi și 121 cu cai.

Locuitori împroprietăriți sunt 106 și neîmproprietăriți, 189.

Comerciul se face de 6 cîrciumari și 2 hangii.

Ilfovățul saŭ **Coteni**, *cătun*, pe proprietatea Gîștești, jud. Vlașca.

Ilfovățul saŭ **Coteni**, *vale*, pe proprietatea Gîștești; dă în Valea-Gîștei, pl. Neajlovul, jud. Vlașca.

Ilfovul, *județ*, de cîmp, cam în centrul Romînieĭ Muntene. Și-a luat numele de la apa Ilfovuluĭ, care se varsă în rîul Dîmbovița.

Pămîntul săŭ se înclină începînd de la N. și N.-V. pănă în Dunăre, unde se preface într'o cîmpie orizontală numită terasa dunăreană.

Forma și limitele județuluĭ. Forma județuluĭ Ilfov e a uneĭ patru-later drept-unghiular, aplecat spre stînga.

Se mărginește la N. cu jud. Dîmbovița și Prahova, la E. cu jud. Ialomița, la S. cu fluviul Dunărea, la V. cu jud. Vlașca și Dîmbovița.

Latura de N.-V. are forma unuĭ arc și se întinde între județele Dîmbovița și Prahova.

De la rîul Argeș (V.) și pănă la rîul Ialomița (N.), adică de la com. Stoenești și pănă la satul Văleni (com. Cociocul) se mărginește cu jud. Dîmbovița, com. Florești, Brezoaia și Butimanul, servind de limită.

De la rîul Ialomița (N.) și pănă la rîul Prahova (N.), adică de la căt. Văleni (com. Cociocul) și pănă la Maia, se mărginește cu jud. Prahova, (satele Herasca, Piscurile, Turbați, Gruiul, Lipia-Bojdani, Rădulești și Maia, servind de limită).

De la rîul Prahova (N.) și pănă în Dunăre (S.), adică de la com. Dridul și pănă la com. Mănăstirea, se mărginește cu jud. Ialomița, com. Roșiori, Drăgoești, Ileana, Obilești și Mănăstirea, servind de limită.

De la S. com. Mănăstirea și pănă la V. de insula Lunga, se limitează cu Bulgaria printr'o linie de demarcație, care împarte Dunărea în lung și care trece pe la S. de insulele: Albina, Ostrovul-Mare, Ostrovul-Frumos și insula Lunga.

De la V. insuleĭ Lunga și pănă la rîul Argeș, de unde am plecat, se mărginește cu jud. Vlașca, com. Prundul, Colibași, Copăceni, Dărăști, Cornetul, Bălășoieni, Malul-Spart, servind de limită.

Latura de E. a județuluĭ, adică linia de demarcație între jud. Ilfov și Ialomița, este paralelă cu cea de V., adică cu linia de demarcație între jud. Ilfov și Vlașca.

Linia pe care o face fluviul Dunărea, cu linia de demarcare între jud. Dîmbovița și jud. Prahova, par asemenea paralele.

Intindere. Suprafața totală a soluluĭ e de 446609 hect., din carĭ s'a cultivat în anul agricol 1899, o întindere de 263506; restul rămînînd necultivate, ocupate de pădurĭ, izlazurĭ, bălțĭ, etc.

Orografie. Teritoriul județuluĭ prezintă aproape un șes întins, întrerupt numaĭ de văile apelor, afară de partea de S. și E. unde pămîntul este maĭ accidentat.

Partea coprinsă între țărmul drept al rîuluĭ Argeșul și lacul Greaca are un aspect frumos și e toată înconjurată de dealurĭ.

Principala culme vine dela S., din jud. Vlașca, intră în jud. Ilfov pe la căt. Coeni, trece pe la S. de Ciumați, Ciurari, Izvoarele, Fătoaia, Herăști, Crivățul și Radovanul, trece pe la V. de căt. Coadele, Clătești, Stupinele și Chirnogi, coteșce spre V., pe la N. bălțiĭ Greaca, și după ce atinge în partea de S. satele: Căscioarele, Greaca și Flămînda, intră iar în jud. Vlașca, pe la S. de com. Prundul.

Această culme este mult productivă în vin și formează mai multe văi, între carî valea Burazi și Valea-Zboieî sunt cele mai principale.

O altă culme de deal se întinde de la N. Olteniței și se desparte în două: o parte principală apucă spre V., pe lîngă Ulmeni, Spanțov, Surlari, Chiselet, Mănăstirea, Cocani, merge spre N. pe la Curătești, Tăriceni, Ciofliceni, Gurbănești, Preasna-Nouă, Pîrlita, Dîrvari, Drăgoești și se pierde în jud. Ialomița; iar a doua culme principală apucă spre N. de Oltenița și după ce trece pe lîngă satele: Mitreni, Budești, Vasilați, Lămotești, Frunzinești, Brănești, Pasărea, Afumați, Ștefănești, se pierde în pl. Dîmbovița, jud. Ilfov.

Prima culme principală, la V. de Gurbănești, se ramifică și se pierde în pl. Mostiștea, după ce trece pe lîngă satele: Codreni, Sulacul, Manciul și Plătărești.

Toată această culme, de la Dîrvari, se ramifică și se pierde în pl. Dîmbovița, după ce atinge satele: Mărițua, Piscurile, Crătunești, Stoenești, Surlari, Creața, Leșile, Gagul și Dascălul.

A doua culme principală se pierde spre S.-E. de București, după ce trece pe lîngă satele: Buciumeni, Frumușani, Orăști și Popești.

Ca culmî secundare avem:

1. Acea de la N. județuluî, care vine din jud. Dîmbovița și trece pe lîngă satele: Poenari, Butimanul, Tîncăbești, Izvorani și Ciofliceni (pl. Dîmbovița) și se termină în balta Znagovuluî, la satul Ghermănești.

2. Acea care se întinde în jurul văeî Pociovalișteа și trece pe lîngă satele: Corbeanca, Balotești, Rădulești, Căldărușani, Măxineni, Fierbinți, Sărindarul și se pierde în jud. Ialomița.

3. Acea care vine din jud. Dîmbovița, taie pl. Dîmbovița, de la N.-V. spre S.-E. și trece pe lîngă satele: Ciocănești, Bucoveni, Buciumeni, Mogoșoaia Colintina, Pantelimon, Cernica și Frunzinești.

4. O culme paralelă cu cea de sus, care intră în județ pe la com. Brezoaia, trece pe lîngă satele: Cosoba, Arcuda, Dragomirești, Chiajna, Roșul, Cotroceni, intră în București, formînd Dealul-Spireî, al-Mitropolieî, Radu-Vodă și Văcărești și ese afară pe la Vitan, și după ce atinge comunele: Leurdeni și Bobești, se pierde spre Plătărești.

Idrografie. Teritoriul județuluî Ilfov este udat de mai multe rîurî marî și micî, carî-l străbat mai în toate direcțiunile.

El este coprins între basinul rîurilor Argeșul și Ialomița.

La S. fluviul Dunărea udă județul Ilfov, dela insula Lunga și pănă la com. Mănăstirea. Intre Severin și Marea-Neagră, Dunărea curge de la înălțime de 38 m. pe o distanță de 780 kil.

Cursurî de ape principale în jud. Ilfovul sunt:

1. *Rîul Argeș*, care izvorește din Muntele Negoiul, jud. Argeș, intră în jud. Ilfovul pe la satul Stoenești, udă pl. Sabarul, servește de limită între pl. Oltenița și pl. Negoești, apucă spre S. de satul Budești și se varsă în fluviul Dunărea la V. de Oltenița.

El primește pe stînga, în jud. Ilfov, rîul Dîmbovița și Sabarul.

Pe țărmul stîng al rîuluî Argeșul sunt așezate următoarele sate: Crivina, Țegheșul, Ordoreni, Buda, Cornetul, Dărăști, Copăceni-Carada, Copăceni-Mogoșești, Colibași, Gostinari (din pl. Sabarul); Ghimpați, Herăști, Budești și Negoești (din pl. Negoești); Curcani, Mitreni, Oltenița-Rurală și Oltenița-Urbană (din pl. Oltenița.)

Pe țărmul drept al rîuluî Argeșul sunt așezate următoarele sate:

Malul-Spart, Ogrezeni, Bălășoeni, Hobaia, Ciocanul, Grădinari, Fălcoianca, Plopi, Prisiceni, Buturugeni, Drăgănești (din pl. Sabarul); Coeni, Ciumați, Ciurari, Izvoarele, Hotarele, Criveții, Radovanul, Coadele, Clătești, Chirnogi (din plasa Oltenița).

2. *Rîul Dîmbovița*, izvorește din muntele Oticul, jud. Muscel, udă pl. Znagovul, trece prin București, străbate partea din pl. Dîmbovița și Oltenița, și se varsă în rîul Argeșul lîngă satul Budești. In el se varsă pîraiele Ilfovul, Pasărea și Colintina.

3. *Rîul Ialomița* izvorește de sub coama munților Carpați, jud. Dîmbovița, intră în jud. Ilfovul, udă pl. Znagovul, o parte din jud. Prahova și în apropiere de com. Dridul primește rîul Prahova și Pociovalișteа, la E. de Fierbinți.

4. *Rîul Prahova*, care vine din jud. Prahova, udă partea de N. a județuluî Ilfov, trece pe lîngă satele: Rădulești și Maia și în apropiere de com. Dridul se varsă în rîul Ialomița.

5. *Rîul Sabarul* format din pîraiele: Ciorogîrla și Răstoaca, se varsă în rîul Argeșul, între căt. Ghimpați și Izvoarele, după ce udă satele: Sintești, Cretești, Vidra, Străini-Dobrenî, Vărăști și Obedeni.

6. *Pîrîul Răstoaca* își ia naștere din dealurile com. Bogați, pl. și jud. Dîmbovița, unde poartă numele de Valea-Seacă. La com. Virtejul, jud. Ilfov, se împreună cu pîrîul Ciorogîrla și formează rîul Sabarul.

7. *Pîrîul Ciorogîrla* în trecut era o mică viroagă care și-a luat naștere de lîngă com. Lungulețul, jud. Dîmbovița. Dela canalizare a devenit un braț al rîuluĭ Dîmbovița, și-și împreună apele cu pîrîul Răstoaca, la com. Vîrtejul, dînd naștere rîuluĭ Sabarul.

8. *Pîrîul Ilfovul*, izvorește de lîngă Tîrgoviște, curge pănă în apropiere de com. Bolovani, jud. Dîmbovița, de unde se desparte în două părți: o parte curge la vale sub numele de Colintina și intră în jud. Ilfov, prin plasa Znagov, formează lacul Ciocănești și Colintina și se varsă în balta Cernica și d'aci în rîul Dîmbovița.

Cea-l'altă apucă partea dreaptă, sub numele de Ilfovățul, în jud. Ilfov și lîngă com. Dragomirești-din-Vale se varsă în rîul Dîmbovița.

9. *Pîrîul Colintina*. Vezĭ pîrîul Ilfovul.

10. *Pasărea*, pîrîŭ, izvorește din pl. Znagovul și se varsă în rîul Dîmbovița lîngă satul Pițigaia, pl. Dîmbovița.

11. *Mostiștea*, gîrlă, izvorește de lîngă satul Vărăști, pl. Dîmbovița, comunică cu Valea-Pasărea și se varsă în balta Mostiștea, lîngă com. Tăriceni, pl. Oltenița.

12. *Pociovalișteа*, gîrliță, formează balta Căldărușani și se scurge în rîul Ialomița, la E. de com. Fierbinți.

Afară de acestea mai sunt mulțime de văĭ și vîlcele (trecute la literile respective), lipsite în cea mai mare parte de timp de apă și carĭ aŭ apă pe ele numaĭ în timpurĭ ploioase, saŭ în timpul topireĭ zăpezeĭ și cărora cu drept cuvînt le putem zice periodice.

Producțiunea. Pămîntul județuluĭ Ilfov este cît se poate de productiv, maĭ ales pe luncile Sabaruluĭ, Dîmboviței și Argeșuluĭ, carĭ produc 4—5 chile porumb de pogon.

Pămîntul se împarte în arabil, de finețe, băltos și păduros. Cîmpiile de pe lîngă Dunăre daŭ cea maĭ bună pășune pentru vite. Viile, maĭ ales cele de lîngă București și balta Greaca, daŭ struguri buni și gustoșĭ. Vinul este bun, dar nu ține mult.

Bălțile, maĭ cu seamă cele de lîngă Dunăre, daŭ mult pește. Din Dunăre se pescuesc: morun, nisetru și cegă. Tot din bălți se maĭ scoate trestie și papură. Pe lîngă Dunăre și pe lîngă cele-l'alte rîurĭ sunt locurĭ întinse de richită, care servă mult în industrie.

Pădurile, în întindere de peste 60000 hect., daŭ tot felul de lemne de foc și de construcțiĭ. Insulele Dunăriĭ sunt acoperite cu pădurĭ de plută și salcie. In județul Ilfov, statul are 47 moșiĭ, carĭ îĭ aduc un venit anual de 1204522 leĭ.

In anul agricol 1898—99 s'aŭ semănat în tot județul 263506 hect., din carĭ 111496 hect. grîŭ, 166 hect. secară, 94034 hect. porumb, 7945 hect. orz, 13110 hect. ovăz, 12186 hect. meiŭ, 4643 hect. rapiță, 746 hect. cînepă, 549 hect. in, 1851 hect. tutun, 14030 hect. cartofĭ, fasole, linte, și mazăre, 2750 hect. livezĭ artificiale (lucernă, trifoiŭ, etc.).

Maşinĭ agricole. Pentru diversele trebuințe ale agricultorilor găsim în județ următoarele mașinĭ agricole: 35 de semănat; 40 de secerat; 140 de treerat cu aburĭ; 140 de vînturat; 69 de bătut porumbul, cu aburĭ; 70 de bătut porumb cu manivelă; 19712 pluguri; 426 grape de fier; 38 tăvăluguri; 11 grape de strîns finul, mișcate cu vite; 140 trioare sau mașinĭ de ales sămînța; 560 moșoroitoare de fier și de lemn (rariță) sistematice și peste 5000 în stare primitivă.

30 morĭ cu aburĭ, 70 cu apă, 1 de vînt și 16 diferite fabricĭ (3 de spirt, 1 de oțet, 1 de drojdiĭ de bere, 3 de brînzeturĭ, 1 de rahat și halva, 1 de lumînărĭ de ceară, 2 de săpun, 4 sistematice de cărămidă și maĭ multe în stare primitivă).

Populația. Populația județuluĭ Ilfov e de 545.766 locuitorĭ. In 1859 era de 277407 loc.; în 1884, de 351571 loc.; în 1894, de 477598 loc.

Ocupația locuitorilor. Ocupația de căpetenie a locuitorilor este agricultura și creșterea vitelor. O bună parte din populație se ocupă cu pescuitul și cultura viteĭ.

Dintre locuitorĭ, 45713 sunt plugarĭ, 1210 cîrciumarĭ și hangiĭ, 843 industriași propriŭ zis (rotarĭ, dogarĭ, olarĭ, rogojinarĭ, dulgherĭ, zidarĭ, etc.) căcĭ, de altfel, maĭ fie-care locuitor pentru trebuința luĭ casnică, lucrează lemnăria, zidăria, etc. și 5960 aŭ diferite profesiunĭ (pescarĭ, morarĭ, servitorĭ, îngrijitorĭ pe la diferite autorități, etc.).

Instrucțiunea publică. Funcționează în jud. Ilfov 173 școale rurale: 110 plătite de stat (7 de băeți, 7 de fete, 96 mixte), și 63 plătite de județ și de comune (2 de băeți, 2 de fete și 59 mixte).

Numărul elevilor carĭ urmează școalele rurale din județ se ridică la aproape 6000 băeți și 2000 fete.

Acest număr represintă 59% băeți și 7% fete din numărul total al copiilor în vîrstă de școală.

Cu instrucțiunea publică rurală din județ statul cheltuește 112592 leĭ, județul 37000 leĭ

și comunele 99312 leĭ, ceea ce înseamnă că instrucția din județ, afară de București și Oltenița, a costat anual 248904 leĭ.

Dacă la această sumă maĭ adăugăm baniĭ daț de județ și comunele pentru construirea de localurĭ, repararea școalelor, plata de chiriĭ, mobilier, ajutor la clădirĭ din noŭ, cumpărare de cărț și alte obiecte pentru premiĭ, burse, etc., vedem că cu instrucția publică primară în județul Ilfov (afară de capitală și com. urb. Oltenița) se cheltuește anual peste 260000 leĭ.

In anul 1860 personalul didactic rural în județ era compus din 160 învățătorĭ, cu 3502 elevĭ și 41 eleve.

In ce privește instrucția în București, vezĭ București.

Serviciul medical. In județul Ilfov, afară de spitalele din București și de cel de la Colintina, Pantelimon și Ospiciul de la Mărcuța, maĭ sunt 4 spitale rurale:

1. Cel din Oltenița, cu 18 paturĭ, numit «Regina Elisabeta», întreținut de județ, cu care cheltuește anual 22132 leĭ. Acest spital s'a construit în anul trecut și se află în bune condițiunĭ higienice;

2. Spitalul de la Fierbinți cu 14 paturĭ și încă 4 de rezervă, pentru boalele contagioase, întreținut de județ cu care cheltuește anual 31241 leĭ. Acest spital s'a inaugurat la 2 Septembrie 1890;

3. Spitalul de la Budești, cu 14 paturĭ și încă 4 de rezervă pentru boalele contagioase, care s'a inaugurat în Octombre 1890, cu întreținerea căruia județul cheltuește anual 31,241 lei;

4. Spitalul de la Cocioc, pentru care statul dă o subvențiune anuală de 30000 leĭ.

Personalul medical se compune din: medicul primar al județuluĭ, mediciĭ de spitale, mediciĭ de arondismente, carĭ aŭ reședințele la Buciumeni, Domnești, Budești, Oltenița și Pantelimon, din 7 vaccinatorĭ și 13 moașe, însărcinate a asista la facerĭ prin comunele rurale.

Căĭ de comunicație. Teritoriul județuluĭ Ilfov este străbătut de căĭ ferate în patru diferite direcțiunĭ. Aceste căĭ pleacă din București și aŭ maĭ multe stațiunĭ unde se încarcă și se descarcă tot felul de mărfurĭ și se transportă călătoriĭ.

O linie ferată pleacă din București (gara Filaret) la Giurgiŭ, spre S., și se oprește în gările Jilava și Vidra.

A doua linie pleacă din București (gara de Nord) la Pitești, Slatina, Craiova, etc., și se oprește în jud. Ilfov la Chitila și Ciocănești.

De la Chitila o altă linie apucă spre N. prin gările Buftea și Perișul, la Ploești, Buzăŭ, etc.

A patra linie, plecînd tot din București (gara de Nord), trece pe la N. de oraș, apucă spre E., la Călărași, și se oprește la Mogoșoaia, Pantelimon, Băneasa, Brănești, Fundulea.

București de jur împrejur este înconjurat de cale ferată.

Transporturile se maĭ fac și prin căĭ naționale, județene și vecinale. Căile carĭ leagă orașul București cu capitalele județelor sunt:

1. Calea națională București-Ploești, care apucă spre N. de București, trece peste girla Colintina, pe lîngă Băneasa, Otopeni și Săftica, spre V. de Tîncăbești, după ce între Săftica și Tîncăbești taie girla Pociovalișteа și valea Znagovuluĭ, trece pe la E. de com. Ciolpanul, pe lîngă mănăstirea Țigănești și intră în jud. Prahova pe la satul Lupăria (Prahova). Această cale străbate la S. pl. Dîmbovița și la N. pl. Znagovul.

2. Calea națională București-Pitești, care apucă spre N.-V. de București, trece pe lîngă com. Chitila, Hanul-de-lămînt, Tartășești, Bujoreanca, Pajera și pe la cât. Băleanu intră în jud. Dîmbovița, pe unde își continuă drumul pănă la Pitești. Această cale străbate pl. Znagovul dela N.-V. spre S.-E.

3. Calea națională București-Giurgiŭ, care apucă spre S. de București, trece prin com. Jilava, peste gîrla Sabarul, și prin com. Copăceni-Carada. Corpurile Legiuitoare aŭ votat în anul 1890, leĭ 870,000 pentru construcția unuĭ pod peste rîul Argeș, între Copăceni-Carada și Adunați-Copăceni (Vlașca). Această cale străbate pl. Sabarul de la N. spre S.

4. Calea mixtă București-Alexandria care apucă spre S.-V. de București și trece prin com. Bragadiru și Cornetul.

Corpurile Legiuitoare aŭ votat 1680000 leĭ în anul 1890 pentru construcția acesteĭ șosele; iar pentru construcția poduluĭ peste rîul Argeș între Cornetul și Mihăilești (Vlașca) aŭ alocat în budget 870000 leĭ.

Această cale străbate pl. Sabarul de la N. spre S.-V.

5. Calea județeană București-Tîrgoviște apucă spre N.-V., trece pe lîngă satele: Mogoșoaia-Buftea, Atîrnați, Rebegești, Crevedia-d.-j., Crevedia-d.-s., Bărbătească, Luceanca, Butimanul și apoĭ intră în jud. Dîmbovița.

Lungimea acesteĭ șosele este de 28 kil. și costă anual pe jud. (personal și material) 36000 leĭ.

6. Calea județeană București-Oltenița apucă spre S.-E., trece pe lîngă satele: Văcărești, Po-

pești-Conduratul, Orăști, Gruiul, Budești, Negoești, Curcani, Oltenița-Rurală și Oltenița-Urbană.

Lungimea acesteĭ șosele e de 58 kil. și costă anual pe jud. (personal și material) 61600 leĭ.

7. Calea județeană București-Brăila apucă spre E. de București, trece prin satele: Pantelimon, Tămădăul, Călărețĭ și Ileana.

Lungimea șoseleĭ e de 21 kil. și costă anual pe jud. (material și personal) 45000 leĭ.

8. Calea județeană București-Pitești apucă spre V. de București, trece pe lîngă satele: Cotroceni, Militari, Ciorogîrla Bolintinul-din-Deal, Bolintinul-din-Vale, Drugănești.

Lungimea șoseleĭ este de 33 kil. și costă anual pe jud. (material și personal) 36000 leĭ.

9. Calea județeană București - Craiova, care trece prin satul Clinceni și Prisiceni și intră în jud. Vlașca.

Comunele rurale sunt legate între ele prin căĭ vecinale, parte bine șoseluite, parte neterminate, parte numaĭ în proecție.

Cultul. Locuitoriĭ județuluĭ sunt aproape toțĭ creștinĭ-ortodoxĭ, avînd bisericile lor prin sate și tîrgurĭ în număr de 294, dintre carĭ funcționează numaĭ 282; iar cele-l'alte sunt parte în construcție, parte ruinate.

La aceste biserici deservesc 313 preoțĭ, din carĭ 2 sunt diaconĭ.

Cît pentru bisericile carĭ n'aŭ preoțĭ din cauza miculuĭ număr de locuitorĭ, ele s'aŭ atașat la bisericile vecine, carĭ sunt maĭ în apropiere, obligîndu-se preoțiĭ respectivĭ cu îngrijirea lor.

Județul Ilfov face parte din eparhia Mitropolieĭ cu reședința scaunuluĭ în București, capitala Regatuluĭ, și are de cap pe Mitropolitul Primat al Romînieĭ.

In afacerile bisericești, jud. Ilfov este administrat de un protoereŭ cu reședința în București, ajutat de maĭ mulțĭ protoșĭ de plășĭ.

Bisericile sunt lăsate în sarcina comunelor. Statul întreține numaĭ următoarele biserici: (exceptînd pe cele din București) Văcărești, Mărcuța - Balamuci, Znagovul, Codreni, Plumbuita, Plătărești și Sinești, cu carĭ cheltuește anual 21024 leĭ.

Mănăstirile din jud. sunt: Căldărușani, Cernica, Pasărea, Samurcășești și Țigănești, cu carĭ statul cheltuește anual 142908 leĭ, avînd 594 călugărĭ și călugărițe.

Poșta și telegraful. Poșta datează de la Alex. Ipsilante. In jud. Ilfov sunt 4 biourouĭ telegrafice: la Fierbinți, Domnești și Budești plătite de jud. și la Oltenița plătite de stat. Acestea fac și serviciul poșteĭ rurale. Pe lîngă gara Buftea și gara Pantelimon sunt biourouĭ poștale rurale plătite de jud. Ilfov.

Afară de acestea, la fie-care gară sunt biourouĭ telegrafice ale căilor ferate: la Chitila, Ciocănești, Buftea, Perișul, Mogoșoaia, Pantelimon, Luceanca, Fundulea, Sărulești, Jilava și Vidra.

Vitele de muncă. Este de observat că în jud. Ilfov vitele sunt cu mult maĭ marĭ, maĭ puternice și maĭ bine îngrijite ca în multe alte județe ale țăreĭ.

Vitele marĭ ating numărul de 337266; cele micĭ (capre și oĭ) 264817 și porcĭ 35645.

Impărțire administrativă. Bugetul județuluĭ. Județul Ilfov pănă la 1 Aprilie 1882 se împărțea în șase plășĭ. De la această dată s'a alipit pl. Mostiștea la pl. Dîmbovița și se administrează de sub-prefectul acesteĭ plășĭ, iar circumscripția poartă numirea de plășile-unite *Dîmbovița-Mostiștea* saŭ maĭ obicĭnuit pl. Dîmbovița-Mostiștea.

Cele 5 plășĭ sunt:

1. *Plasa Dîmbovița-Mostiștea* coprinde 153 sate, carĭ formează 37 com. rur. și una urb., *București.* (Plasa Dîmbovița are 83 sate și Mostiștea 70);

2. *Plasa Negoești,* coprinde 53 sate, care formează 16 com. rur.;

3. *Plasa Oltenița,* coprinde 34 sate, care formează 17 com. rur. și una urb., *Oltenița.*

4. *Plasa Sabarul,* coprinde 98 sate, care formează 32 com rur.; și

5. *Plasa Znagov,* coprinde 99 sate, care formează 20 comune rurale. In total județul Ilfov are 437 sate, carĭ formează 122 comune rurale și 2 urbane.

Puterea administrativă a județuluĭ este încredințată unuĭ prefect, ajutat de 5 subprefecțĭ și 122 primarĭ.

Consiliul județean, ales de locuitoriĭ județuluĭ, reprezintat prin comitetul permanent, îngrijește de starea județuluĭ.

După noua lege pentru fixarea circumscripțiilor administrative promulgată și pusă în aplicare la 1 Noembrie 1892, județul Ilfov s'a împărțit în 10 plășĭ:

Plasa Afumați, cu reședința plășeĭ în com. Belciugatele; pl. Argeșul, cu reședința plășeĭ în com. Bolintinul-din-Vale; pl. Dîmbovița, cu reședința plășeĭ în com. Tînganul; pl. Ilfovul cu reședința plășeĭ în com. Bucoveni; pl. Mostiștea, cu reședința plășeĭ în com. Fierbinți; pl. Negoești, cu reședința plășeĭ în com. Budești; pl. Obilești, cu reședința plășeĭ în com. Obilești-Noĭ; pl. Oltenița, cu reședința plășeĭ în com. Oltenița; pl. Sabarul, cu reședința plășeĭ în com. Jilava; pl. Znagovul, cu

reședința plășeĭ în com. Cocioc.

Fie-care din aceste plăși cuprinde următoarele comune:

I. *Plasa Afumați*, cu reședința plășeĭ în comuna Belciugatele, cătunul Belciugatul-de-Jos.

1. Com. Afumați, cu cătunele: Afumați și Boltași.

2. Com. Belciugatele-Cojești, cu cătunele: Belciugatul-de-Jos, Belciugatul-de-Sus, Cândeasca și Cojești.

3. Com. Călărețĭ-Șeinoiul, cu cătunele: Brătășani, Călărețĭ, Pitișteanca-Polcești și Șeinoiul.

4. Com. Crîngul-Fundulele, cu cătunele: Crîngul, Fundulele și Gostilele.

5. Com. Hagiești-Mariuța, cu cătunele: Boteni, Hagiești, Mariuța și Mataraua.

6. Com. Ileana-Sulimanul, cu cătunele: Bordeele, Ileana-Gherman, Ileana-Papadopolu, Odăile-Podari și Sulimanul.

7. Com. Moara-Domnească, cu cătunele: Găneasa, Moara-Domnească și Șindrilița.

8. Com. Piteasca-Pasărea, cu cătunele: Cozieni, Mănăstirea Pasărea, Pasărea și Piteasca.

9. Com. Ștefănești-Lipovățul, cu cătunele: Boldul, Crețuleasca-Lipovățul, Ștefănești-de-Jos, Ștefănești-Pasărea și Ștefănești-de-Sus.

10. Com. Tămădăul-Dîrvari, cu cătunele: Dîrvari, Tămădăul-de-Jos și Tămădăul-de-Sus.

II. *Plasa Argeșul*, reședința plășeĭ: comuna Bolintinul-din-Vale, cătunul Bolintinul-Moșteni:

1. Com. Bolintinul-din-Deal cu cătunele: Berceni și Bolintinul-Băleanu.

2. Com. Bolintinul-din-Vale, cu cătunele: Bolintinul-Drugăneasca, Bolintinul-Moșteni, Bolintinul-Băleanu și Malul-Spart.

3. Com. Bălășoeni, cu cătunele: Bălășoeni, Bolovani și Hobaia.

4. Com. Buturugeni-Prisiceni, cu cătunele: Buturugeni, Plopi, Prisiceni și Sacsoni.

5. Com. Ciorogîrla-Dîrvari, cu cătunele: Cațichea, Ciorogîrla, Dîrvari și Mănăstirea-Ciorogîrla.

6. Com. Domnești-de-Sus, cu cătunele: Domnești-de-Sus și Țegheșiul.

7. Com. Domnești-Călțuna, cu cătunele: Ciutați, Domnești-Călțuna, Domnești-de-Jos, Domnești-Sîrbi, Olteni și Vatra-Mănăstireĭ-Cotroceni.

8. Com. Florești, cu cătunele: Florești-de-Jos și Florești-de-Sus.

9. Com. Grădinari-Fălcoianca, cu cătunele: Ciocanul, Fălcoianca și Grădinari.

10. Com. Ogrezeni, cu cătunul Ogrezeni.

11. Com. Poenari, cu cătunele: Bolintinul-Spiridon, Poenari-Enuță, Poenari-Florescul, Poenari-Moșteni și Ulmi-Ornești.

12. Com. Popești-Bîcul, cu cătunele: Arcuda, Gheonea, Ileana, Popești-Bîcul și Zoița.

13. Com. Slobozia-Clinceni, cu cătunele: Clinceni, Olteni, Ordoreanul și Slobozia.

14. Com. Stoenești-Palanga, cu cătunele: Deleni, Drugănești, Gogora, Icoana, Palanga, Pălănguța și Stoenești.

15. Com. Tîntava, cu cătunele: Tîntava-Banuluĭ și Tîntava-Bălășoaia.

16. Com. Țigănia-Crivina, cu cătunele: Crivina și Țigănia.

III. *Plasa Dîmbovița*, reședința plășeĭ: comuna Tînganul, cătunul Tînganul:

1. Com. Băneasa-Herăstrăul, cu cătunele: Băneasa, Dămăroaia, Florească, Grefoaicele, Herăstrăul și Pipera.

2. Com. Bobești-Bălăceanca, cu cătunele: Bălăceanca, Berceni, Bobești, Glina Gherman, Glina-Macri, Manolache, Potoceanca și Șerbănica.

3. Com. Brănești, cu cătunele: Brănești și Vadul-Aniĭ.

4. Com. București (comună urbană).

5. Com. Cernica-Căldărarul cu cătunele: Căldărarul, Cernica și Mănăstirea Cernica.

6. Com. Colintina-Fundeni, cu cătunele: Colintina, Cătunul-Nou, Fundeni, Plumbuita, Teiul și Viile-Colintina.

7. Com. Cucueți-Plătărești cu cătunele: Cucueți-Moara, Cucueți-Sudiți, Plătărești, Podul-Pitaruluĭ, Progresul și Renașterea.

8. Com. Dudești-Cioplea, cu cătunele: Bărzești, Cățelul, Cioplea, Dudești, Progresul, Văcărești și Vitanul.

9. Com. Frunzinești, cu cătunele Frunzinești, Lilieci și Orasca.

10. Com. Otopeni, cu cătunele: Otopeni-de-Jos și Otopeni-de-Sus.

11. Com. Popești-Dragomirești, cu cătunele: Dragomirești-din-Deal, Dragomirești-din-Vale, Gulia, Popești-Manuc, Popești-Mănăstirea, Săbăreni și Zurbaua.

12. Com. Roșiul, cu cătunele: Bojea, Catanele, Crîngași, Fundul-Crîngași, Giulești-Țigănia și Roșiul.

13. Com. Tărtășești, cu cătunele: Bujoreanca, Călugărul, Hanul-de-Pămînt și Pajerea.

14. Com. Tunari-Dimieni, cu cătunele: Dimieni și Tunari.

IV. *Plasa Mostiștea*, reședința plășeĭ: comuna Fierbinți, cât. Fierbinți-Tîrgu:

1. Com. Cătunești-Măineasca, cu cătunele: Cătunești, Cloșca, Lilieci, Măineasca, Sinești-Noĭ și Sinești-Vechi.

2. Com. Creața-Leșilor, cu cătunele: Creața-Pătrăchioaia, Gagul, Leșile, Merișeasca, Stoinoaia, Surlari și Vînători.

3. Com. Drăgoești-Biținile, cu cătunele: Biținа-Pămînteni, Biținа-Ungureni, Chiroiul-Pămînteni, Chiroiul-Ungureni, Drăgoești-de-Jos, Drăgoești-Znagov și Drăgoești-de-Sus.

4. Com. Dridul-Sărindarele, cu cătunele: Dridul-Movila, Dridul-Znagov, Moviliță, Sărindarul-de-Jos, Sărindarul-de-Sus.

5. Com. Fierbinți-Stroești, cu cătunele: Fierbinți-de-Jos, Fierbinți-de-Sus, Fierbinți-Tîrgul și Stroești.

6. Com. Greci-Grădiștea, cu cătunele: Grădiștea, Greci-de-Sus și Măxineni.

7. Com. Maia, cu cătunul Maia.

8. Com. Meri-Petchi-Netezești, cu cătunele: Meri-Petchi, Netezești, Nuci și Sudiți.

9. Com. Micșunești-Greci, cu cătunele: Balamuci, Balta-Neagră, Fundul-Danciului, Greci-de-Jos, Greci-de-Mijloc, Micșunești-Mari, Micșunești-Moara.

10. Com. Fundeni-Gherasi, cu cătunele Băduleasa, Fundeni, Perișorul și Zoicarul.

11. Com. Leurdeni, cu cătunul: Leurdeni.

12. Com. Pantelimonul-Dobroești, cu cătunele: Aleși-Pasărea, Dobroești, Mărcuța și Pantelimonul.

13. Com. Popești-Conduratul, cu cătunele: Popești-Pavlicheni (Catolici) și Popești-Romîni.

14. Com. Știubeiul-Orăști, cu cătunele: Canela, Filastache, Orăști, Orasca, Piroaia, Pițigaia, Postovari și Poșta.

15. Com. Tînganul, cu cătunele: Tînganul și Tînganul-Moara.

V. *Plasa Ilfov*, reședința plășeĭ: comuna Bucoveni, cătunul Buftea:

1. Com. Brezoaia, cu cătunele: Brezoaia, Cămărașiul, Căscioarele și Drăgăneasca.

2. Com. Bucoveni, că cătunele: Atîrnați, Buciumeni, Bufta, Chitila, Flămînzeni, Mogoșoaia și Odăile.

3. Com. Chiajna, cu cătunele: Chiajna, Dudul, Giulești-Sîrbi și Rudeni.

4. Com. Ciocănești, cu cătunele: Aleși-Ciocănești, Ciocănești, Crețul și Urziceanca.

5. Com. Corbeanca, cu cătunele: Corbeanca, Mecheaua, Ostratul, Oracul, Sarindăreanca, Tămași și Tămași-Orăscul.

6. Com. Cosoba-Trestieni, cu cătunele: Cosoba-Golescul, Cosoba-Hristi și Trestieni.

7. Com. Crețulești, cu cătunele: Crețulești-Dîrzea, Crețulești-Fălcoianul, Crețulești-Mănăstirea și Crețulești-Samurcași.

8. Com. Crevedia, cu cătunele: Cocani, Crevedia-de-Jos, Crevedia-de-Sus și Dîrzea.

9. Com. Militari, cu cătunele: Caracaș, Ciurelul, Griviță și Militari.

10. Com. Rădulești-Resimnicea, cu cătunele: Căldărușani, Movileanca, Rădulești-Căldărușani, Rădulești-Filitis, Resimnicea.

11. Com. Roșiori, cu cătunul Roșiori.

VI. *Plasa Negoești*, reședința plășeĭ comuna Budești, cătunul Budești:

1. Com. Aprozi-Negoești, cu cătunele: Aprozi, Frecați, Lacul-Cocoruluĭ și Negoești.

2. Com. Budești, cu cătunele Budești și Negoești-Poșta.

3. Com. Curcani, cu cătunul Curcani.

4. Com. Frumușani-Cușstureni, cu cătunele: Cușstureni, Frumușani, Pasărea și Petrăchioaia.

5. Com. Herăști-Buciumeni, cu cătunele: Buciumeni, Gruiul și Herăști.

6. Com. Luica, cu cătunul Luica.

7. Com. Lămotești-Gălbinași, cu cătunele: Gălbinași, Lămotești, Moara-Nouă, Ștefăneasca.

8. Com. Nana, cu cătunul Nana.

9. Com. Sohatul, cu cătunele Dona, Măcelarul și Sohatul.

10. Com. Vasilați-Popești, cu cătunele: Pîrlita, Popești, Stănești, Teșgheaua și Vasilați.

11. Com. Valea-Draguluĭ, cu cătunele: Ciocoveni, Ghimpați și Valea-Draguluĭ.

VII. *Plasa Obilești*, reședința plășeĭ: comuna Obilești-Noĭ, cătunul Obilești-Noĭ:

1. Com. Chiseletul, cu cătunele: Chiseletul, și Surlari.

2. Com. Frăsinetul, cu cătunele: Ciorușel, Frăsinetul, Mavrodinoaia și Noua-Văcărească.

3. Com. Gurbănești-Coțofanca, cu cătunele: Bălanul, Belciugul, Coțofanca, Gurbănești, Paicul, Preasna-Vechĭe, Silivestrul și Valea-Presneĭ.

4. Com. Mănăstirea, cu cătunele: Coconi și Mănăstirea.

5. Com. Obilești-Vechĭ, cu cătunul Obilești-Vechĭ.

6. Com. Obilești-Noĭ, cu cătunele: Buzoeni, Obilești-Noĭ, Orășani și Pîrliteni.

7. Com. Pîrlita-Sărulești, cu cătunele: Albeanul-Mănciulești, Chircuța, Gologanul, Manciul, Pîrlita, Sărulești și Solacolul.

8. Com. Preasna-Nouă, cu cătunele: Codreni și Preasna-Nouă.

9. Com. Tăriceni, cu cătunele: Curătești, Luptători, Odaia-Vlădichiĭ, Tăriceni și Valea-Căpitanuluĭ.

VIII. *Plasa Oltenița*, reședința plășeĭ; com. urb. Oltenița:

1. Com. Căscioarele, cu cătunele: Căscioarele și Talaba.

2. Com. Chirnogi, cu cătunul Chirnogi.

3. Com. Greaca, cu cătunul Greaca.

4. Com. Crivățul, cu cătunul Crivățul.

5. Com. Hotarul, cu cătunele: Hotarul și Zboiul.

6. Com. Izvoarele, cu cătunele: Ciumați, Ciurari, Coconi și Izvoarele.

7. Com. Mitreni-Clătești, cu cătunele: Clătești, Jăianul, Luica, Mitreni și Valea-Roșie.

8. Com. Oltenița (comună urbană), cu Oltenița Tîrgul.

9. Com. Oltenița-Rurală, cu cătunele: Atîrnați și Oltenița-Rurală.

10. Com. Prundul, cu cătunul Prundul.

11. Com. Rădovanul, cu cătunul Rădovanul.

12. Com. Spanțovul, cu cătunele: Clinciul, Spanțovul, Tatina și Valea-lui-Soare.

13. Com. Ulmeni, cu cătunele: Tăușanca, Ulmeni-Pămînteni și Ulmeni-Ungureni.

IX. *Plasa Sabarul,* reședința plășeĭ: comuna Jilava, cătunul Jilava:

1. Com. Berceni-Dobreni, cu cătunul Berceni-Dobreni.

2. Com. Bragadirul-Bulgarul, cu cătunele: Bragadirul, Bulgarul și Cornetul-Glogoveanul.

3. Com. Buda-Prisiceni, cu cătunele: Buda, Drăgănești și Poșta.

4. Com. Colibași, cu cătunul Colibași.

5. Com. Copăceni-de-Sus, cu cătunul Copăceni-de-Sus.

6. Com. Copăceni-Mogoșești, cu cătunele: Copăceni-de-Jos, Mogoșești, Mănăstirea și Varlam.

7. Com. Cornetul-din-Vale, cu cătunul Cornetul-din-Vale.

8. Com. Cretești-Sintești cu cătunele: Copăceni-Sf. Ioan, Cretești și Sintești.

9. Com. Dărăști, cu cătunele: Asan, Filipești și Mitropolia.

10. Com. Dobreni-Cimpurelul, cu cătunele: Cîmpurelul și Dobreni.

11. Com. Gostinari, cu cătunele: Gostinari-Belu și Gostinari-Văcărești.

12. Com. Jilava-Merlari, cu cătunele: Jilava și Odăile-Merlari.

13. Com. Măgurelele, cu cătunele: Dumitrana, Filipescu, Ghermani și Oteteleșanul.

14. Com. Străini-Dobreni, cu cătunele: Bragadirul și Vidra (Străini-Dobreni).

15. Com. Vărăști-Obedeni, cu cătunele: Obedeni și Vărăști.

16. Com. Vîrtejiul-Nefliul, cu cătunele: Chirca, Nefliul, Pruni și Vîrtejiul.

X. *Plasa Znagov,* reședința plășeĭ: comuna Cociocul, cât. Brătulești:

1. Com. Balotești, cu cătunele: Balotești, Cacaleți, Petrești, Preotești și Săftica.

2. Com. Butimanul-Lucianca, cu cătunele: Butimanul, Linia-Lucianca, Lucianca, Păscăneanca, Sterianul-de-Jos, Sterianul-de-Mijloc și Sterianul-de-Sus.

3. Com. Căciulați, cu cătunele: Căciulați, Canela, Moara-Săracă, Pîrlita și Păscani.

4. Com. Cociocul, cu cătunele: Bălteni, Brătulești, Cociocul, Perișul, Piscul, Piscul-Hereasca și Văleni-Buriași.

5. Com. Dascălul-Creața, cu cătunele: Creața, Dascălul, Runcul, Vărăști-de-Jos, Vărăști-de-Sus.

6. Com. Lipia-Bojdani, cu cătunele: Bîra, Bojdani, Coadele, Dobroșești, Fundul, Ghermănești, Gruiul, Lipia, Mănăstirea Căldărușani, Șanțul-Florescu, Turbați, Vlăsia.

7. Com. Poenari-Vulpești, cu cătunele: Ciocănari, Movila, Poenari-Niculescu, Poenari-Polizu și Poenari-Vulpești.

8. Com. Tîncănești, cu cătunele: Ciofliceni, Izvorani, Tîncăbești-Filitis, Tîncăbești-Mitropolia.

9. Com. Țigănești, cu cătunele Ciolpani, Lupăria-Sărăcinească, Mănăstirea Țigănești și Țigănești.

In 1893 s'a revenit la împărțire de 5 plăși.

Budgetul jud. Ilfov (1898—99) prezintă la venituri suma de lei 1934472 bani 17 și la cheltueli suma de lei 1713102 b. 45.

Marca județului. Marca județuluĭ e o biserică cu Sfinții Impărați Constantin și Elena, semn că în capitala județuluĭ se află Mitropolia aĭ cărcia patroni sunt Sfinții Impărați.

Pe la anul 1602 acestuĭ jud. i se zicea: județul Ilhovuluĭ, iar la anii 1654 și 1694 găsim: județul Elhovuluĭ. (Papiŭ, vol. I).

Ilfovul, *pîrîŭ,* izvorește spre N.-V. de Tîrgoviște, jud. Dîmbovița, din dealurile și pădurile cătunuluĭ Teișul ce face parte din com. Șotînga, curge pe lîngă Tîrgoviște în partea de V., la o mică distanță de bariera Cîmpul-Lung și de bariera Ciocîrlanul, trece pe lîngă cătunele Priseaca și Dumbrava, prin com. Colanul, pe lîngă com. Văcărești prin cătunele Bungetul și Brătești-d.-s., pe lîngă com. Cazaci și merge înainte spre S.-E. pănă la com. Bolovani. Aci se desparte în două: un braț apucă prin cătunele Călugăreni, Stănești, Colacul și prin com. Vizurești și purtînd numele de Colintina, intră în jud. Ilfovul, pe la N. de satul Cretul, pl. Znagovul, formează lacul Ciocănești, merge spre S. de Buftea și Buciumeni, trece pe la N. de București, formează lacul Colintina și se varsă în balta Cernica și de aci în riul Dîmbovița. Alt braț sub numele de Ilfovelul saŭ Ilfovățul trece prin

Conțești, pe lîngă Bălteni, printre com. Slobozia-Moara și Podul-Bărbieruluĭ sub numele de Ilfovul, pe lîngă Băldana și apoĭ intră în jud. Ilfov, căruia îĭ dă numele său, vărsîndu-se apoĭ în rîul Dîmbovița între com. Dragomirești-din-Vale și Ileana.

Ilie, *pădure,* la Lacul-luĭ-Ilie, situat pe proprietatea Blejești a fraților C. și Gr. Olănescu, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca, în suprafață de 50 hect.

Ilie, *pîrîŭ,* jud. Ilfov, spre E.; izvorește din jud. Ialomița, de la V. de com. Satul-Nou, trece pe lîngă Movila-Ileneĭ, pl. Negoești, și se varsă în Pîrîul-Vînăt. La unirea cu acest pîrîŭ formează o mică baltă cu țărmĭ mocirloșĭ.

Ilie, *vale,* jud. Muscel, izvorește după proprietatea satuluĭ numită Deal, curge prin com. Domnești, plaiul Nucșoara, de la V. spre E. și fiind furioasă în timpiĭ ploioșĭ, face marĭ stricăciunĭ.

Ilieşti, *sat,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Ardeoani, situat în valea Tazlăuluĭ-Sărat, la 1 ½ kil. de satul Ardeoani. Are o biserică, clădită de Gr. Busuioc pe la 1840, cu 1 cîntăreț; 1 cîrciumă. Are 91 familiĭ, saŭ 257 suflete.

Vite: 31 caĭ, 185 vite cornute și 30 porcĭ.

Ilieşti, *cătun,* al com. Turceni-d.-j., pl. Jiuluĭ, jud. Gorj, situat în partea de S. a com. și la poalele culmeĭ Jiuluĭ din dreapta și cam pe coasta dealuluĭ numit Dealul-Roșiul.

Are o suprafață de 1250 hect., din care 600 hect. pădure, 593 hect. arabile, fînețe și pășune, 27 hect. viĭ și 30 hect. pruni, parte e a statuluĭ și parte a locuitorilor.

Are o populație de 130 fam., saŭ 586 sufl., din carĭ 106 contrib.

Locuitorĭĭ posedă: 19 pluguri, 30 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ, 292 vite marĭ cornute, 17 caĭ, 505 oĭ, 19 capre și 92 rîmătorĭ; 100 stupĭ cu albine.

Comunicațiunea în acest cătun se face prin șoseaua comunală care trece prin partea de E. și care-l pune în legătură la N. cu comuna sa, iar la S. cu com. Ionești.

In cătun sunt 4 puțurĭ și 2 fîntînĭ.

Are 1 biserică de zid, făcută de locuitorĭ pe la anul 1870, cu 1 preot și 1 cîntăreț.

Ilieşti, *mahala,* ține de com. rur. Grozești, jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j.

Ilieşti, *movilă,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Ardeoani, situată pe dealul Hemeieni, care movilă se zice a fi ridicată de Ștefan-cel-Mare, spre a ține maĭ cu ușurință piept Maghiarilor. Acum vre-o 40—50 anĭ, s'aŭ găsit aicĭ o mulțime de arme vechĭ, săgețĭ, lăncĭ, săbiĭ. Pe unele din ele se vede următoarea inscripție: Ștefan-Vodă-Mare, Moldova. Cuvîntul Moldova era scris cu litere maĭ marĭ.

Ilieşti, *pădure,* foioasă, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Ardeoani; are o întindere de 85 hect. și este supusă regimuluĭ silvic.

Ilieşul, saŭ Iliaşul, *sat,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-s., com. Ciumași, situat d'a stînga Bistrițeĭ, cu case dese și cu o biserică, zidită la 1891 și deservită de preotul din com. vecină, Racova. Are 39 familiĭ, saŭ 156 suflete. Vite: 2 caĭ, 76 vite marĭ cornute și 24 porcĭ. Distanța la reședința cu școala este de 7 kil.

Ilieşul, *moșie,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-s., pe teritoriul com. Ciumași.

Ilieşul, *pîrîŭ,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-s., com. Racova, ce traversează satul Gura-Văiĭ și se scurge d'a stînga Bistrițeĭ.

Ilişeni, *sat,* în partea de N. a com. Ringhilești, pl. Ștefănești, jud. Botoșani, situat pe coasta de S.-E. a dealuluĭ dintre Corogea și Prut, lîngă iazul Ilișeni, pe moșia Ringhilești; are o suprafață de 33 hect. ale locuitorilor și o populațiune de 35 familiĭ, saŭ 164 suflete, din carĭ 41 contribuabilĭ.

Vite: 50 boĭ și vacĭ, 14 caĭ, 172 oĭ și 30 porcĭ; 38 stupĭ cu albine.

Ilişeni. Vezĭ satul Știrbățul, jud. Suceava.

Ilişeni, *iaz,* lîngă satul Ilișeni, jud. Botoșani, are o suprafață de 5 hect., e bogat în pește; are 1 moară de apă și 1 de aburĭ.

Iliuţa, *pădure,* jud. Bacău, pl. Trotuș, com. Hîrja, de pe muntele cu acelașĭ nume.

Iliuţa, *vîrf de munte,* jud. Bacău, pl. Trotuș, de pe teritoriul com. Hîrja, situat lîngă muntele Păltinișul.

Iliuţa, *trup de pădure,* al statuluĭ, în întindere de 40 hect., care, împreună ca trupul Busducul, 13 hect., formează pădurea Cernelele, situată în com. Surpatele, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Ilmiciorul, *picket* și *potecă* de

trecere în Transilvania, care merge pe lîngă munții Surlele și Cîrligatul, jud. Dîmbovița.

Ilovățul, *com. rur.*, jud. Mehedinți, în plaiul Cerna, la distanță de 27 kil. de orașul Turnul-Severin. Are o poziție deluroasă, fiind situată pe vale. Se mărginește: spre E. cu com. Șovarna-d.-s. și Șovarna-d.-j.; la S. cu com. Sisești și Crăgueștí; la V. cu com. Băsești și spre N. cu com. Balta, de care se desparte prin munții Năvățul.

Formează comună cu satele: Borcănești, Firizul și Racova, avînd reședința în satul Ilovățul.

Are 3000 suflete, din carí 466 contribuabilí; locuesc în 570 case.

Locuitoriĭ posedă: 124 pluguri, 269 care cu boĭ, 11 căruțe cu caĭ; 3 stupĭ.

Prin această com. trece șoseaua vecinală Crăgueștí-Ilovățul-Rudina. Are 2 biserici cu 2 preoți și 4 cîntăreți; o școală cu 1 învățător, frecuentată de 70 elevĭ și 2 eleve; 3 cîrciumĭ.

Budgetul com. e la venituri de 3560, iar la cheltueli de 3000 leĭ.

Vite: 1160 vite marĭ cornute, 1200 oĭ, 31 caĭ, 700 capre, 3 bivolĭ și 780 rîmătorĭ.

Se zice că com. Ilovățul este foarte vechĭe, și că proprietatea acesteĭ com. a fost a uneĭ mănăstirĭ cu călugărĭ. Pe urmă a trecut în posesiunea unuĭ Brădescu care a vîndut-o proprietaruluĭ Glogoveanu. Acesta a dat-o zestre uneĭ fiice a sa, căsătorită cu Filișanul, aĭ căruĭ moștenitorĭ o stăpînesc astă-zĭ.

In com. Ilovățul se află o localitate ce poartă numele de Schitul, povestindu-se de bătrînĭ că aci a fost o biserică cu călugărĭ.

In cătuna Firizul pe apa Coșușteĭ, pe o poziție ridicată, sunt niște rămășițe de zidărie vechĭe ce se presupune a fi ale uneĭ mănăstirĭ, căcĭ ogașul dimprejur poartă numele de Ogașul-Mănăstireĭ și bătrînĭĭ afirmă că datează din timpul luĭ Nicodim.

La o depărtare cam de 300 de m. de ruinele acestea, se văd niște morminte înconjurate de jur împrejur cu lespezĭ de piatră și la capătul despre V. de fie-care mormînt este cîte un bolovan mare. Asemenea la rîpa înaltă se găsesc oseminte omenești despre care se spune că ar fi din timpul Dacilor. Aci se văd și urmele unuĭ vechiŭ drum. Dealurile maĭ principale din această comună sunt: Dealul-Pogări, Borcănești, Vinogradul, unde Tudor Vladimirescu a ucis, la 1821, pe un Trocan, a căruĭ cruce se vede, iar locul a luat numele de Crucea-luĭ-Trocan, dealul Nicoglava, Racova și dealul Buliga.

Văĭ principale sunt: Valea-Babelor, Valea-Creieților, Nicoglava, Căieriul, Grubeĭ, Braduluĭ și Topolovățul.

Cîmpiĭ sunt: Racovița, Cumătra, Ulmătul, Mohorna și Slătininul.

Munții principalĭ sunt: Nevățul, Opleșata, Cioara, Obleagul, Cracul-Scurt, Ploștinuța și Tutmănul cu pădurĭ seculare.

Ape maĭ principale sunt: Coșușteа, Pîrîul-Schituluĭ și Pîrîul-Racoveĭ; iar platourĭ cu poziție frumoasă sunt: Poiana-Popiĭ, Poiana-luĭ-Mircea, Poiana-Nicoglaveĭ și Poiana-Cruceĭ. In partea de N. a com. între hotarele comunelor Ilovățul, Balta și Băsești, se află o cruce pe locul unde a fost cîrciuma luĭ Tudor Vladimirescu.

La E. de comuna Ilovățul, în Dealul-Căjmeĭ, se văd urmele uneĭ șosele ca și la locul numit Gruba, care șosea trece la locul numit Berindeiul, de aci la Crăgueștí și se spune că a mers la Cerneți, căcĭ la Puținei, cătunul de Malovăț, se vede peatră și zidăriĭ și de aci trecînd rîul Pleșova, se îndreaptă spre Pîeatra-Albă.

Ilovățul, *deal*, în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, com. rur. Ilovățul.

Iloviția, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s., com. rur. Vîrciorova.

Iloviția, *trecătoare* în Banatul-Temișoareĭ, jud. Mehedinți, practicabilă pentru trăsurĭ.

Iloviția, *pîrîŭ*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s.; curge prin satul cu acelașĭ nume.

Ilovul, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Ciovîrnășani.

Ilovul, *vale*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Căzănești.

Iluța, *țaz*, format de pîrîul Teioasa, pe pămîntul locuitorilor, din satul Păltinișul, com. cu acelașĭ nume, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Imail-Iuc, *movilă*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. urb. Cuzgun, și a-nume pe acela al cătunuluĭ săŭ Cherim-Cuius, situată pe una din ramificațiile nord-vestice ale dealuluĭ Mulver-Acceuci, în partea estică a plășeĭ și a com., la 2 kil. spre V. de satul Cherim-Cuius; are o înălțime de 184 m., dominînd prin această înălțime satul Cherim-Cuius, văile Cuciuc-Culac și Diudiutliuc-Cucuciuc-Alccac și drumurile comunale Ca-

ra-Amat-Cherim-Cuius și Cara-Amat-Ghiol-Punar; este acoperită cu verdeață.

Imalacul, *deal*, în jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Agi-Ghiol; se desface din Dealul-Mare, se întinde spre S. într'o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E. printre văile Tulcea și Sari-Ghiol, brăzdînd partea centrală a plășeĭ și cea nordică a com. Se prelungește spre S.-E. cu dealul Ciatal-Tepe; are 118 m. înălțime, dominînd cele două văĭ și drumurile comunale Tulcea-Sari-Ghiol și Macoci-Agi-Ghiol, care se întretaie la poalele sale; este acoperit cu livezĭ.

Imbinată (Movila-), *movilă*, în jud. și pl. Constanța, pe teritoriul com. rur. Cicrîcci și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Cogea-Ali, situată pe culmea dealuluĭ Tepe-Bair, aproape de extremitatea sa de N., în partea centrală și puțin sudică a plășeĭ și cea sud-vestică a com., la $2^1/_2$ kil. spre N.-V. satuluĭ Cogea-Ali; are o înălțime de 83 m. și domină prin această înălțime satul Cogea-Ali și șoselele județene Canara-Cara-Murat și Canara-Cogea-Ali-Cicrîcci; este artificială și acoperită cu pășunĭ.

Imbra, *insulă*, în Dunăre, compusă din 3 bucățĭ, maĭ sus de com. Celeiul, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați.

Imbruluĭ (Valea-), *vale*, în partea nord-vestică a com. Pechea, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ; pe această vale sunt vii numeroase.

Imina, *tîrlă*, în hotarul de S. al com. Osman, la 7 kil. spre S.-V. de satul Osman, pe moșia Hoinari, jud. Brăila, înființată la 1854, pe lacul unde a fost vechia cîrciumă Imina de pe timpul Turcilor.

Vatra satuluĭ este de 18 hect. avînd 23 case și o cîrciumă.

Populația este de 36 familiĭ, saŭ 160 suflete: 78 bărbați și 82 femeĭ, 93 căsătoriți și 67 necăsătoriți.

Vite: 104 caĭ, 250 vite marĭ cornute, 560 oĭ și 80 rîmătorĭ.

Iminogul, *gîrlă*, se formează pe teritoriul com. Bălteni, pl. Siuld.-s., jud. Olt, în partea de N. Apoĭ mărindu-și din ce în ce matca, cu alte vîlcele, străbate teritoriul comunelor: Bălteni, Perieți, Mierlești, Izvoarele, Alimănești și Viișoara, unde dă în Olt. Cursul săŭ e periodic. Parcurge o distanță de aproape 45 kil.

Toate comunele din pl. Siuld.-s., afară de Coteana, sunt situate pe valea saŭ pe lîngă dealurile vecine ale acesteĭ gîrle.

Imoasa, *com. rur.*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., la 45 kil. de orașul Turnul-Severin. Este situată pe văĭ, nu departe de valea Motruluĭ. Se mărginește: la E. cu com. Văgiulești, de care se desparte prin rîul Motrul; la S. cu com. Corcova; spre V. cu com. Gîrbovățul; spre N. cu com. Samarinești și com. Lupșa. Formează comună cu satul Berzești, avînd 650 locuitorĭ, din carĭ 112 contribuabilĭ; locuesc în 156 case.

Locuitoriĭ posedă: 20 pluguri, 59 care cu boĭ, 3 căruțe cu caĭ.

Prin hotarul acesteĭ comune trece șoseaua Strehaia-Imoasa-Broșteni-Baia-de-Aramă. Are o biserică, cu 1 preot și 2 cîntăreți; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 34 elevĭ și 2 eleve; o cîrciumă.

Vite: 360 vite marĭ cornute, 20 caĭ, 416 oĭ și 450 rîmătorĭ.

Sunt 40 stupĭ cu albine.

Dealurile maĭ principale din această com. sunt: dealul Vînturișul; dealul Poeniță; dealul cu poiana Parincis; Dealul-Samarineștilor, ce are ridicăturile: Coasta-Boerească și Glămeia, care se termină la Teiul-Pucios, unde formează Dealul-Bătrîn; dealul Văieĭ-Albe, unde se află o cîmpie numită Poiana-Solzeĭ, pe care sunt ridicăturile Comorăștia și Dealul-Ceruluĭ.

Văĭ maĭ principale sunt: Valea-Corbuluĭ, Valea-Caseĭ, Valea-luĭ-Neagoe, pe care se află satul Bîrzești, Valea-Lazuluĭ, valea satuluĭ Imoasa și Valea-Albeĭ; iar pîraie maĭ principale sunt: Matca-Corbuluĭ cu Izvorul-din-Sacĭ, Izvorul-luĭ-Neagoe, Izvorul-Laculuĭ și Izvorul-de-la-Fîntîna-Benghiĭ; pîrîul numit Matca-Văiĭ-Caselor, care primește întrînsul izvorul Fîntîneĭ-din-Aninĭ, izvorul Fîntîneĭ-Popiĭ și izvorul Fîntîneĭ-cu-Rugina; pîrîul Valealuĭ-Neagoe, ce se varsă în Motru la locul numit Seliștea, care primește într'însul pîrîul Fîntînele-Marĭ, în care aŭ fost ascunși ceĭ 2 tinerĭ din legendă; Pîrîul-Roșu ce udă Valea-Lazuluĭ și Valea-Roșie, vărsîndu-se în Motru la locul numit Bîltanul; pîrîul Matca-Imoaseĭ ce primește izvoarele din Saardan și pîrîul Văiĭ-Albe.

In această com. se află un lac numit Dosul-Laculuĭ, avînd o suprafață de peste 2 ariĭ, care nu seacă niciodată și 23 izvoare din care 2 cu apă feruginoasă: cel de la Fîntîna-cu-Rugina și Fîntîna-Popiĭ. Comuna Imoasa, acum 300 anĭ, purta numele de Săliștiuța și era situată în valea Motruluĭ, pe locul ce și astă-zĭ se numește Săliștiuța.

Următoarea întîmplare însă

îi schimbă numele din Săliștiuța în Imoasa:

Se spune că în 1700, în ziua de Sf. Paști, cînd locuitorii se aflaŭ eșiți la petrecere, a năvălit o ceată de Turcĭ, tăindu-i pe toți și dînd foc satuluĭ. Din întîmplare scapă un tînăr și cu o tînără, care de frică s'aŭ ascuns în o fîntînă mare, de unde n'aŭ eșit de cît după 3 zile, plinĭ de noroĭ (imoși) și s'aŭ așezat în locul unde astă zĭ este com. Imoasa. Locuitoriĭ acum văzîndu-i imoși, le zicea în glumă: Haĭ pe la imoși, și de aci ar fi rămas numele satuluĭ Imoși saŭ Imoasa de astă-zĭ.

Locul unde eșiseră la petrecere se numește Măgură, unde se găsesc și astă-zi multe oseminte de oamenĭ.

Inan-Bair, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Cogelac, și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Inan-Ceșme, de la care și-a luat și numele; se desface din dealul Rîmnicul-Bair, se întinde spre E. într'o direcție de la N.-V. spre S.-E. brăzdînd partea centrală a pl. și V. a com.; are o înălțime de 184 m., dominînd satul Inan-Ceșme, așezat la poalele E. ale luĭ; e acoperit cu semănăturĭ și finețe.

Inan-Ceșme, *sat*, în jud. Tulcea, partea de S. a plășeĭ Istrul și în cea de N. a com. rur. Cogelac, pe ambele maluri ale pîrîuluĭ Duimgi, zis pe aci și Inan-Dere, la poalele de S. ale dealuluĭ Haidîn. Are o întindere de 4626 hect. din carĭ 110 hect. ocupate de vatra satuluĭ, 688 hect. izlaz, 3086 hect. pămînt parcelat, 650 hect. tapiĭ, 101 hect. plantațiĭ; populațiunea amestecată, este de 138 familiĭ saŭ 739 suflete: 719 Bulgarĭ, elementul predominător, ocupîndu-se cu grădinăritul; 10 Romînĭ, 10 Tătarĭ. Are o școală; biserică. E legat prin o mulțime de drumurĭ vecinale cu comunele și cătunele din apropiere.

Inan-Dere, *vale*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. Cogelac, cătunul Inan-Ceșme, se desface din poalele de E. ale dealuluĭ Sarîm-Iuc; se întinde pe la poalele dealuluĭ Inan-Bair; trece prin Inan-Ceșme, de unde ia numele de pîrîul Duimgi; sub întîiul nume brăzdează partea centrală a plășeĭ și de N. a comuneĭ.

Inățești, *cătun*, jud. Vîlcea, ține de orașul Rîmnicul-Vîlcea.

Inățești, *schit*, jud. Vîlcea, în marginea orașuluĭ Rîmnic, pe malul drept al rîuluĭ morilor. Ține de mănăstirea Cozia. Proprietatea s'a vîndut de stat, și schitul, azĭ biserică de mir, a devenit proprietate particulară, la care oficiază un preot plătit din fondurile proprietaruluĭ.

Chiliile schituluĭ aŭ servit multă vreme de arest preventiv.

Imprejurul schituluĭ a fost o pădure de vre-o 40 hect.

Independența, *com. rur.*, în pl. Siretul, jud. Covurluiŭ, la 24 kil. pe șoseaua națională ce merge de la Galați în susul Moldoveĭ; se mărginește la N. cu com. Sl.-Conachi și cătun. com. Negri, la E. Braniștea și la S.-V. rîul Siret. Afară de Siret, udă această comună și pîraiele Gerul și Suhaiul.

Independența este înființată în anul 1879, pe moșia statuluĭ Măxineni, în amintirea războiuluĭ pentru independență (1877/78) și e formată din însurățeĭ împroprietăriți în acel an, în număr de 261, precum și din foștĭ clăcașĭ (135) aĭ vechilor sate Măxineni și Peneŭ, desființate din cauza inundațiilor Siretuluĭ, în apropierea căruia se găseaŭ.

E formată din treĭ cătune: Independența (reședința), Vasile Alexandri (formată tot din însurățeĭ la 1879) și Braina (sat maĭ vechiŭ). Are o populație de 534 familiĭ, saŭ 2124 suflete: 1089 bărbați, 1037 femeĭ, 1170 necăsătoriți, 870 căsătoriți, 83 văduvĭ, 1 divorțat. Sunt 323 contribuabilĭ. Știŭ carte 255 persoane.

Suprafața teritoriuluĭ com. e de 6844 hect., din carĭ: 3576 hect. 8 ariĭ arabile, 2391 hect. 26 ariĭ îmaș, 720 hect. 45 ariĭ fînețe, 69 hect. păduriĭ, 24 hect. 34 ariĭ viĭ, 12 hect. 88 ariĭ grădinĭ de zarzavaturĭ, osebit de vetrele satelor. Statul posedă moșiile Viorica și Măxineni.

Vite sunt 2851 capete.

In com. sunt: 13 cîrciume; o moară de aburĭ. In 1889 s'a înființat un iarmaroc (bilciŭ) anual, care ține de la 8 Septembrie (Sf. Măria Mică) pănă la 14 a aceleași luni (Ziua Cruceĭ). Pe lîngă reședința comuneĭ trece drumul de fier, ce merge în susul Moldoveĭ, fiind lîngă sat gara Independența.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 7470 leĭ, și la cheltuelĭ de 7258 leĭ 90 banĭ.

Biserici sunt 3: Sf. Impărați în Independența (zidită de la 24 Ianuarie 1886 și sfințită la 17 Septembrie 1889), Pr. Cuv. Paraschiva în Braina (vechiă) și Sf. Treime în V. Alexandri; biserica din Independența are 17 fălcĭ pămînt, cea din Braina 8½; întreaga comună constitue o parohie, cu catedrala Sf. Voevozĭ, un preot paroh, un preot ajutor și 5 cîntărețĭ.

Sunt 2 școlĭ: una de băieți și alta de fete; cea de băeți e frecuentată de 66 elevĭ, cea de fete e frecuentată de 27 eleve; școala de băeți are 6 fălcĭ pămînt.

Independența, *sat* și reședința comuneĭ cu acelașĭ nume, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ, are 451 familiĭ, saŭ 1787 suflete; e format în 1879 pe un plan frumos, cu strade largĭ și drepte, case aliniate și sistematic construite; are o biserică și o școală. Suprafața teritoriuluĭ e de 4826 hect. 92 ariĭ.

Independența, *sat*, face parte din com. rur. Gherghița, pl. Cîmpul, jud. Prahova. Are o populație de 68 locuitorĭ (32 bărbați și 36 femeĭ). Acest sat s'a înființat la anul 1877, cu ocaziunea împroprietăririĭ locuitorilor și se maĭ numește și Borusul dela numele loculuĭ pe care s'a format cătunul.

Independența, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Independența, pe linia Tecuciŭ-Barboși, pusă în circulație la 13 Septembrie 1872. Se află între stațiile Șerbești (7,5 kil.) și Vameș (9,7 kil.). Înălțimea d'asupra niveluluĭ mărĭĭ e de 24.50 m. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 27155 leĭ 15 banĭ.

Independența, *pichet*, pe Dunăre, No. 9, la N. de Ostrovul-Mare, jud. Ilfov.

Ingărești, *sat*. Vezĭ Sileni, jud. Olt.

Ingi-Dere, *vale*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Coium-Punar; se desface din poalele de S. ale dealuluĭ Ghium-Ghirmeș; se îndreaptă spre S., într'o direcție generală de la N. spre S., brăzdînd partea de V. a pl. și cea N.-V. a comuneĭ; merge pe la poalele dealuluĭ Baba-Bair, și după 5 kil. prin pădurĭ se deschide în valea pîrîuluĭ Coium-Punar pe dreapta, pe limita celor două județe.

Inivelul, *vîlcea*, jud. Olt, se formează pe teritoriul com. Bălteni, pe care îl străbate de la N. către S., pe aceeașĭ vale, curgînd paralel cu Iminogul, în stînga luĭ. Străbate com. Perieți și apoĭ se varsă în Iminogul.

Inotești, *com. rur.*, în jud. Prahova, pl. Cricovul. Se zice că s'a înființat pe la anul 1684.

Este situată la 26 kil. de capitala jud. și la 10 kil. de a plășeĭ.

Are o populație de 236 familiĭ, saŭ 1000 suflete, din carĭ 4 familiĭ de Țigani. Locuesc în 267 case. Sunt 187 contribuabilĭ. Știŭ carte 58 persoane.

Are o biserică fondată la 1818, deservită de un preot; o școală, frecuentată de 64 copiĭ.

Locuitoriĭ în număr de 135, s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșia Inotești, dîndu-li-se 548 hectare din moșia D-luĭ Nae Burchi.

Vite sunt: 68 caĭ și iepe, 156 vacĭ, 439 boĭ, 1033 oĭ și 148 porcĭ.

Com. se întinde pe o suprafață de 980 hect.

Comerciul se exercită în com. de 3 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de leĭ 5013,63 și la cheltuelĭ de 3357,36 leĭ.

La 2 kil. departe de com. trece șoseaua națională Ploești-Mizil și la 1 kil. linia C. F. R. Ploești-Mizil, avînd stația Inotești. Șosele vecinale o leagă cu comunele: Ceptura, Rotari, Cătunul, Colceagul, Degerați și Parepa.

E străbătută d'a curmezișul de Izvorul-Inoteștilor, ce izvorește de la N. com. și trece pe teritoriul com. Colceagul.

Inotești, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Prahova, pl. Cricovul, com. Inotești, pe linia Ploești-Buzăŭ, pusă în circulație la 13 Sept. 1872.

Se află între stațiile Albești (9,2 kil.) și Mizil (7,4 kil.). Înălțimea d'asupra niveluluĭ mărĭĭ de 123 m. 60. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 28905 leĭ și 30 b.

Insula-Nouă, *insulă*, pe Dunăre, în dreptul orașuluĭ Călărași, spre N. și lîngă Insula-Vechĭe.

Insula-Vechĭe, *insulă*, pe Dunăre, în dreptul orașuluĭ Călărași; se maĭ numește și Tulchea-Vechĭe și are o lungime de 4 kil.

Inuluĭ (Dealul-), *deal*, la S. de com. Bîrzești, pl. Argeșelul, jud. Muscel. Pe acest deal se cultiva o dată mult in, de unde 'ĭ a rămas și numele.

Inuluĭ (Dealul-), *vîlcea*, izvorește din raionul com. Bîrzești, pl. Argeșelul, jud. Muscel, udă coastele de E. ale dealuluĭ cu același nume și trece în com. Voroveni.

Inuri (La-), *muncel*, în jud. Buzăŭ, com. Sibiciul-d.-s., acoperit de pădure; face hotar despre com. Pănătăul.

Inurile, *sat*, face parte din com. rur. Topoloveni, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Inușorul, *cătun*, al com. Ungu-

reni, pl. Olteț-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat la N. de satul Ungureni, pe valea Băleasa. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ mărĭĭ este de 185 m. Are 98 de locuitorĭ.

Ioan (Sf.-), *schit,* în jud. Putna, pe teritoriul com. Panciŭ, la cîte-va minute din sus de schitul Brazi, care e situat pe coasta dreaptă a rîpeĭ Hăulita. Acest schit, pus sub îngrijirea a cător-va maicĭ bătrîne, este înființat de un călugăr, numit Dumitru, în 1812. Acest schit este înzestrat cu cîte-va pogoane de viĭ.

Ioaneĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* în jud. Botoșani, izvorește din pădurea Stînceștĭ, trece prin satul Stînceștĭ, com. Curtești și se varsă în pîrîul Dresleuca.

Ioaneşti (Ivăneşti), *cătun,* al com. Gura-Teghiĭ, jud. Buzăŭ, cu 100 locuitorĭ și 15 case.

Ioaneşti, *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghiĭ, căt. Ioanești, are 90 hect., proprietate moșnenească.

Iocoşeşti. Vezĭ Iucșești-d.-j., sat în pl. Fundul, jud. Roman.

Iocuj-Bair, *deal,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, com. Rasova, cu 140 m. înălțime, de natură stîncoasă; e acoperit cu finețe și izlaz.

Iol-Cari-Dere, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Slava-Rusească (și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Slava-Cercheză); brăzdează partea vestică a plășeĭ și pe cea sud-estică a com.; izvorește din o prelungire nordică a dealuluĭ Carada-Bair; se îndreaptă spre S., avînd o direcție generală de la N.-E. spre S.-V.; curge pe la poalele dealuluĭ Uzum-Bair, și după un curs de 4 kil., merge prin pădurĭ de se varsă în valea Slava-Cerchezească, între cele două Slave: Slavă rusă și cercheză.

Iolgan, *sat,* în jud. și pl. Tulcea, cătunul com. Malcoci, situat în partea N. a plășiĭ și a com., la 10 kil. spre N.-E. de cătunul de reședință, Malcoci, pe malul stîng al brațuluĭ Sulina, lîngă mila No. 41, și în apropiere de punctul trigonometric Păpădia (3 m. 6). Este un mic sat de pescarĭ, a cărui întindere este cuprinsă în aceea a cătunuluĭ Prislava; este format din 14 familiĭ, saŭ 59 suflete, ruși. Peștele abundent ce-l scot din Dunăre și din lacurile apropiate se transportă la Tulcea.

Iolganul, *ostrov* din Deltă, jud. Tulcea, făcînd parte din ostrovul maĭ mare Ciatal, cuprins între brațul Sulina la S. și Gîrla-Ciobanuluĭ la N., închizînd între ele ostrovul Iolganul. Este situat în partea N. a pl. Tulcea și a com. rur. Malcoci; are o formă lunguiață, 700 hect. întindere, și e acoperit cu verdeață.

Iolganul, *grind,* d'asupra stufuluĭ înconjurător, jud. Tulcea, situat pe malul stîng al brațuluĭ Sulina, în partea N. a pl. Tulcea și a com. rur. Malcoci, și-a luat numele de la satul Iolganul, așezat spre V.; este acoperit cu pășunĭ și puține locurĭ arabile.

Iomer-Bei-Iutluc, *vale,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul comunelor rurale Chioseler și Carabagi, se întinde de la vîrful Copadin pănă la valea Buiuceral-Ceair drept în dreptul movileĭ Cherneĭ mergînd paralel cu dealul Sirî-Iuc-Bair, care este la N. săŭ; are o direcție de la E. către V. Este situată în partea S. a pl. și în partea E. a com. Chioseler și cea V. a com. Carabaci; este tăiată de drumurile comunale Chioseler-Ciflicul-Ali-Bei, Chioseler-Copadin și multe altele.

Ion (Poiana Sf.-), *vechiŭ pichet* spre granița Moldoveĭ, cu No. 32, în pl. Orașul, com. Vîrteșcoiŭ, jud.R.-Sărat, azĭ loc izolat.

Ion (Terchești-Sfîntuluĭ-), *pădure* a Statuluĭ, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s.

Ion (Barbu), *vălcea,* ese din dealul despre E. al com. Mierlești, pl. Siul-d.-s, jud. Olt, în partea de N.-E. a cătunuluĭ Măgura, pe care'l traversează prin mijloc, și apoĭ dă în Iminog, pe țărmul stîng.

Ion-Pîrcălabul, *braț* (prival), al Dunăreĭ, în dreptul satuluĭ Giurgeni, pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița.

Ion-Săvoiŭ, *loc cu izvoare,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Sănduleni, de unde obîrșește pîrîul Tisa.

Ionat, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuș, com. Tîrgul-Trotuș, care izvorește din muntele Secătura și se varsă în Slănic, d'a stînga, maĭ jos de pîrîul Martin.

Ionaș, *vîlcea,* începe din hotarul moșieĭ Preotești, com. Oporelul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt, merge spre S. și se varsă în valea Oporelul.

Ionaşcu, *munte,* al statuluĭ, com. Cheia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Ionaşculuĭ (Dealul-), *deal*, în partea de E. a satuluĭ Borosăşti, com. Bodeşti, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ.

Ionăşeni, *sat*, în partea de S.-E. a com. Şoldăneşti, pl. Miletin, jud. Botoşani, aşezat pe un podiş înalt şi păduros, în dreapta Jijieĭ, cu o suprafaţă de 4290 hect., din carĭ 1140 hect. pădure, care se exploatează regulat şi cu o populaţie de 164 fam., saŭ 744 sufl., din carĭ 210 contrib.

Are 3 bisericĭ, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 1 şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător. plătit de stat şi frecuentată de 60 elevĭ; 1 moară de aburĭ.

Vite sunt: 438 boĭ şi vacĭ, 168 caĭ, 2682 oĭ şi 202 porcĭ. Loc. aŭ 70 stupĭ cu albine.

Sunt 5 cîrciumĭ; 3 comercianţĭ; 10 meseriaşĭ.

Ionăşeni, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, format din cătunele: Bertea, Bohoghina şi Bogzăni; cu o populaţie de 184 familiĭ, saŭ 695 suflete.

Proprietatea moşieĭ este: a Princeseĭ Elena D. Moruzzi, a D-luĭ Teodor Balş, Lascar Iamandi, a fraţilor Saint-Georges, Colonel C. Ţintilă, ereziĭ def. maior Boureanu, D-l Florescu, şi alţĭ răzeşĭ maĭ micĭ.

Bisericĭ sunt 3, cu 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 1 pălămar; una pe partea de moşie a d-luĭ Iamandi, este mică, făcută de zid, în 1859, de Gh. Bogza Caraiman; a doua, pe partea moşieĭ d-luĭ A. Saint-Georges, cu hramul Sf. Nicolaĭ, făcută în 1864, de G. Saint-Georges şi a treia, pe partea moşieĭ D-luĭ G. Saint-Georges, este de lemn, făcută în anul 1853, de Iordache Nacu, cu hramul Sf. Gheorghe.

Sătenii împroprietăriţĭ aŭ 264 hect. 61 ariĭ pămînt; iar proprietariĭ răzeşĭ: 1362 hect. 02 ariĭ cîmp şi 219 hect., 13 ariĭ pădure.

Se află maĭ multe livezĭ şi 6 pogoane de vie.

Siretul trece pe moşie.

Drum principal este calea naţională Mihăileni-Botoşani.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Vîrful-Cîmpuluĭ, Bucecea şi cu Brăeşti.

Insemnată aicĭ este localitatea Locul-Războiuluĭ.

Ionăşeni, *pădure*, în partea de S.-V. a com. Şoldăneşti, pl. Miletin, jud. Botoşani, cu o suprafaţă de 1140 hect.

Ionăşeşti, *com. rur.*, jud. Tecuciŭ, pl. Nicoreşti. Se află împărţită de Siret în 3: Ionăşeşti din-Deal, Ionăşeşti-de-pe-Vale, Ionăşeşti-dincolo-de-Siret.

Este situată pe malul stîng al Siretuluĭ, la 15 kil. de capitala jud., spre V. şi 6 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 130 familiĭ, saŭ 469 suflete, din carĭ 128 contrib.; locuesc în 130 case.

Are o biserică, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, care s'a zidit la 1870 de locuitorĭ, de carĭ se şi îngrijeşte, avînd şi 11 hect. şi 44 ariĭ pămînt cultivabil; o şcoală, care datează de la 1865, frecuentată de 51 copiĭ (38 băeţĭ şi 13 fete), din numărul de 60 (42 băeţĭ şi 18 fete), în vîrstă de şcoală.

Suprafaţa întregeĭ com. este de 17970 hect., 121 hect. viĭ şi pomĭ, 91 hect. sunt acoperite cu păduriĭ de stejarĭ, iar restul este ocupat de vatra satuluĭ, rămînînd şi cîte-va locurĭ mlăştinoase.

Vite: 283, din carĭ: 162 boĭ, 105 vacĭ, 11 caĭ, 5 ĭepe şi 111 oĭ. Loc. posedă 85 stupĭ.

Eĭ maĭ aŭ: 13 pluguriĭ de fier, 35 pluguriĭ de lemn; 5 cazane de preparat rachiŭ. Tot aci se află o mică fabrică de coniac, proprietatea d-luĭ Negroponte, care stăpîneşte 592 hect. pămînt arabil.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ sunt de 1606 leĭ anual.

Prin com. trece şoseaua naţională Tecuciŭ-Mărăşeşti pe un pod de lemn. Inainte aicĭ era un pod mare de fier, care a fost stricat de revărsarea Siretuluĭ.

Are şi o şosea comunală Ionăşeşti-Coasta-Lupeĭ, com. Nicoreşti, spre E.

Locuitoriĭ acesteĭ com. pănă la 1864 eraŭ pontaşĭ la d. Costin Catargiŭ. La 1864 s'aŭ împroprietărit.

Se mărgineşte la N. cu căt. Piscul-Corbuluĭ (com. Nicoreşti), la E. cu com. Nicoreşti, la S. cu com. Cozmeşti şi la V. cu rîul Siret, care desparte întreaga com. de jud. Putna.

Ionăşeşti, *suburbie*, în Focşani, despărţirea III-a, jud. Putna.

Ionăşeşti, *deal*, jud. Tecuciŭ, are forma unuĭ platoŭ, spre E. Pe acest deal este situat satul cu acelaşĭ nume, iar o parte este acoperit cu viĭ, pădure de stejar şi parte cu semănăturĭ; are o înălţime de 60 m.

Ionăşeşti-de-pe-Vale, *sat*, jud. Tecuciŭ, situat în marginea Siretuluĭ. Are o populaţie de 23 familiĭ, saŭ 74 suflete; locuesc în 21 case.

Aci a fost satul vechiŭ, dar din cauza inundaţiilor Siretuluĭ, satul a început să se despopuleze, aşezîndu-se pe deal.

Ionăşeşti-de-pe-Deal, *sat*, jud. Tecuciŭ. Aci se află reşedinţa com. Are o populaţie de 99 fa-

milii, saŭ 369 suflete; o școală. Acest sat s'a format din loc. strămutați din satul de la vale, din cauza revărsărilor Siretuluĭ.

Ionășești - dincolo - de - Siret, *sat,* jud. Tecuciŭ, situat într'o insulă, înconjurată de toate părțile de Siret. Are o populație de 8 familiĭ, saŭ 25 suflete; locuesc în 7 case.

Partea aceasta de sat a fost unită cu cea de pe vale. Siretul însă abătîndu-și cursul a separat satul de comună.

Locuitoriĭ ca să vină la reședința com. trebue să facă o distanță de 1 kil., trecînd maĭ întîiŭ Siretul cu barca; în caz de revărsare a apeĭ, eĭ se duc pe la podul de la Cosmești, făcînd o distanță de 16 kil. pănă la reședința comuneĭ.

Locuitoriĭ de aicĭ se îndeletnicesc mult cu pescuitul.

In vechime, pe lunca Siretuluĭ, unde se află astăzĭ satul Ionășești-din-Vale, aŭ fost 2 cătune: Sclipotești la N. și Tomuleasca la S. Din cauza deselor revărsărĭ ale Siretuluĭ, s'aŭ distrus, formîndu-se în urmă tot în această luncă, maĭ spre E.

Ioneasa, *sat,* numit în vechime și Ionești, pe moșia cu acelașĭ nume, com. Ciumulești, jud. Suceava. Așezat pe coasta dealurilor Găvan și Ioneasa. Are 80 familiĭ, saŭ 338 suflete: 171 bărbațĭ și 167 femeĭ. Sunt 102 contribuabilĭ. Vatra satuluĭ ocupă aproape 8 fălcĭ.

Moșia e proprietatea D-luĭ G. Softa și are o întindere de 193 fălcĭ, din carĭ 126 cultivabilĭ, 26 pădure și 41 fînaț.

Improprietăriții în 1864 sunt 15 fruntașĭ, 33 pălmașĭ și 49 codașĭ, cărora li s'a dat 150 fălcĭ și 13 prăjinĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, clădită din lemn, de un fost proprietar, Iordache Cristea, în 1805, împroprietărită cu 8 fălcĭ, 40 prăjinĭ și deservită de preotul din Negotești și 2 cîntărețĭ. Școala din Negotești servește și acestuĭ sat.

Drumurĭ principale sunt: la Ciumulești (2 kil.) și la Negotești (1 kil.).

In 1803, Ioneasa, a paharniculuĭ Ioan Cristea, avea 28 liuzĭ, plătind 500 leĭ bir anual.

Ioneasa (Dealul-), *deal,* pe coasta căruia stă parte din satul cu acest nume, jud. Suceava.

Ioneasca, *trup de moșie,* care este încorporat cu Călugăreni, proprietate a fraților Wartiadi, situată în com. Uzunul, pl. Călnișteа, jud. Vlașca.

Ionelele, *sat,* în jud. Dolj, pl. Băilești, com. Urzicuța, așezat spre S.-E. de Urzicuța, satul de reședință, la 850 m. Are 236 suflete, 125 bărbațĭ și 111 femeĭ. Locuesc în 34 case și 20 bordee. Copiiĭ din sat, în număr de 10, urmează la școala mixtă din satul Urzicuța, ce este la 890 m. depărtare.

Știŭ carte 34 bărbațĭ și 8 femeĭ.

Ionelele, *baltă,* în jud. Dolj, pl. Băilești, com. Urzicuța, în întindere de aproape 18 pogoane și cu o adîncime de 1,50 m.

Ionești, *com. rur.,* în jud. Argeș, pl. Cotmeana, la 22 kil. de com. rur. Costești, reședința subprefectureĭ, și la 27 kil. de Pitești. Se compune din Ionești-din-Deal, Ionești-din-Vale și Tomșanca, avînd peste tot 150 familiĭ, saŭ 765 suflete. Este traversată de rîul Telcorman, care desparte cele două sate Ionești.

Are: două bisericĭ, una în Ionești-din-Deal și a doua în Ionești-din-Vale, avînd fie-care biserică cîte un preot, un cîntăreț și un paracliser; o școală primară rurală.

Budgetul com. e de 2695 leĭ, 22 banĭ, la venitурĭ și de 2621 leĭ la cheltuelĭ.

Sunt 140 contribuabilĭ.

Vite sunt: 586 (540 boĭ și vacĭ, 46 caĭ) și 2623 vite mărunte (2500 oĭ, 33 capre și 90 rîmătorĭ).

Ionești, *com. rur.,* în jud. Dîmbovița, pl. Cobia, situată în cîmpie, pe malul drept al Argeșuluĭ, la cîțĭ-va kil. spre S. de Găești. Această com. se compune din treĭ cătune: Ionești, Palade și Ghergheși, cu o populație de 720 suflete.

Are o biserică. Se învecinește: la E. cu com. Greci, la V. cu Pătroaia, la N. cu Găești și la S. cu Morteni. De Găești se desparte prin Argeș; de Greci, și Pătroaia prin cîmpiĭ; de Morteni, prin pădure. Cu Găești se leagă prin șoseaua județeană, iar cu cele-l'alte prin șosele comunale.

Ionești, *com. rur.,* în jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, în partea de S. a com. Turceni-d.-j., situată lîngă lanțul de înălțimĭ din dreapta Jiuluĭ.

Se compune din cătunele Ionești și Șușița.

Are o suprafață de 2486 hect., din care 1000 hect. pădure mare și 350 hect. loc de cultură, fînețe și pășune, proprietatea statuluĭ; iar 1034 hect. ale locuitorilor, cu 62 hect. viĭ și 40 hect. pruniĭ.

Are o populație de 357 familiĭ, saŭ 1554 suflete, din carĭ 340 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 62 pluguri, 146 care cu boĭ, 8 căruțe cu

caĭ; 35 stupĭ; 892 vite marĭ cornute, 53 caĭ, 1223 oĭ, 31 capre şi 428 rîmătorĭ.

Venitul com. e de 2996 leĭ, banĭ 28 şi cheltuelile de 2965, banĭ 20.

Com. este udată în partea de E. de rîul Jiul.

Comunicaţia se face prin şoseaua comunală, care o leagă la N. cu com. Turceni-d.-j. şi la S. cu cătun. Piscul al com. Ţînţăreni din jud. Dolj.

Are o şcoală în cătun. Ioneşti; o biserică, cu 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ.

In com. se mai găsesc: 2 puţurĭ, 2 fîntînĭ şi o cîrciumă.

Ioneşti, *sat*, în jud. Argeş, pl. Topologul, pendinte de com. rur. Alimăneşti-Poenari. Are 298 familiĭ şi o biserică vechĭe, cu hramul Sf. Nicolae, cu un preot şi un cîntăreţ. In acest sat este reşedinţa Primărieĭ şi o şcoală primară rurală.

Ioneşti, *sat*, în jud. Brăila, în partea de S. a com. Ioneşti-Berleşti, pe vălceaua de pe lunca Călmăţuiuluĭ, la 10 kil. spre S. de satul Berleşti. Numit ast-fel după numele proprietaruluĭ moşieĭ. Vatra satuluĭ e de 15 hect. cu 40 case, 2 cîrciume şi o moară de vînt. Populaţia e de 59 familiĭ, saŭ 193 suflete, din carĭ 59 căsătoriţĭ şi 134 necăsătoriţĭ, 25 ştiind carte şi 169 ne ştiind.

Vite: 120 caĭ, 290 vite cornute, 300 oĭ şi 70 rîmătorĭ.

Ioneşti, *cătun* de reşedinţă, al com. Ioneşti, pl. Jiul, jud. Gorj.

Are o suprafaţă de 1952 hect., din care parte e proprietate a statuluĭ, parte a locuitorilor.

Are o populaţie de 286 familiĭ, saŭ 1166 suflete, din carĭ 280 contribuabilĭ.

Locuitorii posedă: 49 pluguri, 107 care cu boĭ, 8 căruţe cu caĭ; 672 vite marĭ cornute, 40 caĭ, 918 oĭ, 13 capre, 321 rîmătorĭ.

Sunt 30 stupĭ cu albine.

Are: 1 şcoală, înfiinţată la anul 1838 şi frecuentată de 48 elevĭ şi 6 fete; 1 biserică de zid, făcută de locuitorĭ, la anul 1827, deservită de 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ.

In cătun se găsesc: 2 puţurĭ, 2 fîntînĭ şi o cîrciumă.

Ioneşti, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Bucul.

Ioneşti, *numire* ce se mai dă *uneĭ părţĭ din com.* Dumitreşti, pl. Oltul-d.-j.

Ioneşti, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Vîlcea, pl. Otăsăul, com. Mincul, pe linia Drăgăşani-R.-Vîlceĭ, pusă în circulaţie la 20 Iunie 1887. Se află între staţiile Orleşti (8.4 kil.) şi Slăviteşti (6.4 kil.) Înălţimea d'asupra nivelului mării de 178 m. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 32553 leĭ.

Ioneşti, *mahala*, în com. rur. Almăjelul, pl. Cîmpul, jud. Mehedinţi.

Ioneşti, *moşie*, a statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Govora, situată în com. Ioneşti-Marcea, pl. Ocolul-Otăsăŭ, jud. Vîlcea; s'a arendat pe periodul 1888—93 cu 2810 leĭ anual.

Ioneşti, *pisc de deal*, jud. Vlaşca, pe proprietatea Crîngurile, pendinte de com. Strîmba, în coasta văeĭ Neajlovuluĭ, din sus de moara Şindrilita.

Ioneşti-Berleşti, com. rur., pl. Ianca, jud. Brăila, situată pe şes. Se mărgineşte: la S.-E. cu com. Filiul, la S. cu Slujitori-Albotesti şi Dudescul; la V., cu com. Batogul; la N., cu Perişorul şi la N.-E., cu com Bordeiul-Verde. Suprafaţa comuneĭ este de 1570 hect. Are o populaţie de 144 familiĭ, saŭ 242 suflete, din carĭ 104 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 53 persoane.

Locuitorĭ împroprietăriţ, după legea din 1864, sunt 63; neîmproprietăriţĭ 40.

Vite sunt: 981 boĭ şi vacĭ, 1440 oĭ, 207 rîmătorĭ.

Are o şcoală mixtă, înfiinţată la 1862, frecuentată de 14 elevĭ şi 2 eleve. Veniturile şi cheltuelile com. sunt de 2677 leĭ, 85 banĭ.

In com. este 1 debit şi 3 cîrciumĭ.

Drumurile din com. sunt: la Bordeiul-Verde spre E., prin hotarul proprietăţiĭ locuitorilor, 10 kil. La gara Ianca, spre N., pe lîngă movila Edul, la Perişorul şi d'aci la gară. La Suţeşti, spre N. pe lîngă movila Edul la Ianca şi apoĭ la Suţeşti, 26 kil. La Batogul direct spre V., 3 kil.; la Filiul drept spre E., 3 kil.; la Vizirul spre E., trecînd prin cătun. Lişcoteanca şi d'aci la Vizirul, 17 kil.; distanţa din com. la Brăila 50 kil.

Reşedinţa comuneĭ pe la 1840 era în Ioneşti. La 1879, primăria şi-a mutat reşedinţa din com. Ioneşti în Berleşti.

Ioneşti-Dăneşti, *moşie*, jud. Brăila, pendinte de com. Ioneşti-Berleşti, proprietatea moştenitorilor G. T. Petcu. Are o suprafaţă de 520 hect., cu un venit de 12000 leĭ.

Ioneşti-din-Deal, *sat*, face parte din com. rur. Ioneşti, pl. Cotmeana, jud. Argeş, pe malul stîng al rîuluĭ Teleorman, cu 60 familiĭ, saŭ 350 suflete. Are o biserică, cu

hramul Cuvioasa Paraschiva, cu 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser.

Ioneşti-din-Vale, *sat*, face parte din com. rur. Ionești, pl. Cotmeana, jud. Argeș, pe malul drept al rîuluĭ Teleorman, cu 50 familiĭ, saŭ 250 suflete. Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser.

Ioneşti-Govoreĭ, *sat*, face parte din com. rur. Marcea, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Pănă la anul 1885 com. Marcea purta numele de Ionești-Govoreĭ.

Are o populație de 459 suflete: 232 bărbați și 227 femeĭ; o școală, frecuentată de 35 copiĭ.

Are o biserică, fondată de locuitorĭ, la anul 1836.

Aci a fost cetatea Rusidava, fondată de Romanĭ.

Ioneşti-Govoreĭ, *pădure*, a statuluĭ în întindere de 1195 hect., pendinte de com. Ionești-Govoreĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Ioneşti-Minculuĭ, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., compusă din 4 cătune: Obeni, Bocșani, Foteștĭ și Guguiasca. Este situată pe malul drept al rîuluĭ Oltul, la 29 kil. de reședința județuluĭ și la 23 kil. de Ocnele-Marĭ, reședința plășeĭ.

Suprafața com. e de 675 hect. Se mărginește la E. cu rîul Oltul, la V. cu com. Scundul, la N. cu moșia statuluĭ Ionești-Govoreĭ și la S. cu Fișcălia.

Are o populație de 216 familiĭ, saŭ 778 suflete, din carĭ 17 familiĭ de țiganĭ. Sunt 192 contribuabilĭ. Locuesc în 206 case. Știŭ carte 27 persoane. Are: 2 bisericĭ, una la Obeni, zidită la anul 1842, de Duțu Comănoiu și a doua în Bocșani, zidită la anul 1743, de Mincu și Udrea Paharnicul în timpul domnieĭ luĭ Ion Mihail Cantacuzino Voevod; o școală, fondată la 1857, frecuentată de 54 copiĭ. Cu întreținerea școaleĭ statul cheltuește anual 1188 leĭ.

Maĭ toți locuitoriĭ sunt dulgherĭ și parte dogarĭ. Ceĭ maĭ mulțĭ sunt moșneniĭ. Vr'o 80 s'aŭ împroprietărit la anul 1864 pe moșiile: Bucșenescu, Romanescu, Vladimirescu, Trancă, etc., cărora li s'aŭ dat 160 hect. pămînt.

Vite sunt: 16 caĭ, 430 boĭ și vacĭ, 45 capre și 416 oĭ.

Veniturile com. e de 2500 leĭ.

Legenda spune că întinsele păduri ce existaŭ aci serveaŭ de adăpost pandurilor luĭ Tudor Vladimirescu.

Prin com. trece calea ferată Piatra - Rîmnic; șos. națională Corabia-Rîmnic-Rîul-Vaduluĭ și șoseaua com. Ionești-Scundul.

E brăzdată de dealurile Foteștĭ și Oltuluĭ și udată de văile: Dracului, Miclișoaia, Guguianca și Cîrstea.

Ioneşti-Minculuĭ, *deal*, în raionul comuneĭ cu același nume, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 23 hect. și 50 ariĭ vie.

Ioneşti-Tomşanca, *com. rur.* Vezĭ Ionești, jud. Argeș.

Ioneşti, *numire* ce se maĭ dă *cătunuluĭ* Cungrea, com. Simbureștĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Iorcani, *fost sat*, pe teritoriul comuneĭ Tătărușĭ, jud. Suceava. Aci se afla și o stație de poștă, pe cînd exista acest serviciŭ.

Iorcanilor (Dealul-), *deal*, pe care se afla așezat desființatul sat cu același nume, jud. Suceava.

Iordache (Piscul-luĭ-), *pisc* înalt, în com. Băjești, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Iordana, *pîrîiaș*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Moinești, care se varsă în Urminișul-Mare.

Iordanul, *pîrîiaș*, ce curge prin orașul Piatra, jud. Neamțu, se varsă pe stînga rîuluĭ Bistrița.

Iordăchianul, *com. rur.*, pl. Cricovul, jud. Prahova. Este situată lîngă rîul Cricovul-Sărat și pe dealul despre V. de vatra schituluĭ Iordăchianul, la 30 kil. de capitala județuluĭ și la 4 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din 3 cătune: Iordăchianul, Plavia și Mocești, avînd o populație de 290 familiĭ, saŭ 1141 suflete, din carĭ 223 contribuabilĭ. Locuesc în 287 case. Știŭ carte 64 persoane.

Sunt 3 bisericĭ, în fie-care cătun cîte una. Cea din Iordăchianul s'a fondat la 1858; cea din Plavia la 1814 și cea din Mocești la 1694. Sunt deservite de 3 preoțĭ.

Parte din locuitorĭ sunt moșneniĭ, 136 locuitorĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșiile D-lor Mihuleț, Iordache Rusescu, I. Urlățeanu și altiĭ, cînd li s'aŭ dat 220 hect. pămînt. Vite: 7 caĭ, 2 țepe, 46 vacĭ, 23 capre, 422 oĭ și 175 porcĭ.

Copiiĭ în vîrstă de școală urmează la școala din com. Urlați, și cătr. Valea-Bouluĭ din com. Cornetul-Cricov.

Toată comuna are o suprafață de 510 hect.

Comerciul se exercită în comună de 2 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 3546 leĭ și la cheltuelĭ de 3208 leĭ, 80 banĭ.

Prin comună trece o șosea, înlesnind comunicația spre comunele Apostolache și Urlațiĭ

E brăzdată de dealurile: Călimanul, Teiul-Mare, Maicile și Merezul, carĭ servesc de păşune pentru vite.

E străbătută de maĭ multe văĭ și vălcele și de rîul Cricovul-Sărat.

Se mărgineşte cu comunele: Cornetul-Cricov (N.); Urlaţi (S.); com. Ceptura (E.) și Hîrsa (V.)

Iordăchianul, *sat*, face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Cricovul, jud. Prahova. Aci e reşedinţa comuneĭ. Are o biserică fondată la 1858.

Iordăchianul, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 175 hect., pendinte de com. Iordăchianul, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Iordăchiţa, *cătun*, în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, pendinte de com. Grindul. Este situat spre S.-E. și în apropiere de satul Grindaşi.

Iordăchiţa, *moşie*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pe teritoriul com. Fundul-Crăsani; are o suprafaţă de 1250 hect.

Iordocatul, *localitate*, jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Grozeşti, unde s'a instalat o fabrică de var hidraulic, fondată de O. Negroponte, proprietar, la 1887.

Proprietarul a făcut proiectul de a stabili o cale ferată, de aci la Oneşti.

Iordocatul, *munte*, jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Grozeşti, de unde izvoreşte pîrîiaşul cu acelaşĭ nume.

Iordocatul, *pîrîŭ*, jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Grozeşti, care izvoreşte în muntele Muncel și se varsă d'a stînga Oituzuluĭ, maĭ în jos de confluenţa pîrîuluĭ Chiveĭ cu Oituzul.

Iorga, *lac*, în insula Balta, teritoriul com. Borduşani, jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta.

Iorgovan, *drum roman*, cunoscut sub acest nume în judeţul Mehedinţi, în plaiul Cloşani și plasa Dumbrava.

Iorguleasa, *ĭezer*, jud. Brăila, între Dunărea-Vapoarelor și canalul Vîlciul, prin care trece hotarul dintre com. Ciacîrul și Vizirul.

Iorguleasca, *numire veche*, a *moşieĭ* Bănceasca și a comuneĭ Simileasca, jud. Buzău.

Iorgulești, *cătun* al com. Calvini jud. Buzău, cu 90 locuitorĭ și 18 case; e alipit de cătun. Bîsceni-d.-s.

Iort-Culac, *vale*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, com. Enișenlia, cătunul Cara-Amat; se desface din dealul Buiuc se întinde spre N., într'o direcţie de la S. spre N.-V., brăzdînd partea E. a plăşeĭ și cea N. a com.; trece pe lîngă satul Cara-Amat, și, după un drum de 2½ kil., făcut parte prin păduriĭ, se deschide în valea Ceair-Orman, pe dreapta, maĭ jos de satul Cara-Amat.

Iort-Mac, *baltă*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. și cătunul Lipniţa, este prelungirea bălţeĭ Ciamurlia, care la rîndul eĭ nu este de cît prelungirea ĭezeruluĭ Oltina; este înconjurată la E. de pădurea Duanchioi-Orman; în această baltă se deschid văile Ghiuvenli-Ceair și Dermen-Ceair; este acoperită cu stuf și conţine peşte; are o întindere de aproape 100 hect.

Iort-Mac, *baltă*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Ghiuvegea, situată în partea centrală a plăşeĭ și cea N.-V. a comuneĭ; este maĭ mult o prelungire a însemnatuluĭ ĭezer Oltina; are o lungime de 1300 m., o lăţime de 800 m. și o întindere generală de 115 hect.; e acoperită în cea maĭ mare parte cu stuf, care nu se poate distruge de cît cu foarte mare greutate; pe lîngă dînsa merge drumul judeţean Ostrov-Cuzgun; la E. se află pădurea Duan-Chioi-Orman; stă în legătură cu ĭezerul Oltina prin gîrla Ciamurlia; conţine peşte ce se consumă în localitate.

Iort-Mac, *movilă*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, com. Oltina, cătunul Cîşla. E aşezată pe muchia dealuluĭ de deasupra Cîşleĭ, în partea N. a plăşeĭ și cea de S. a comuneĭ, la 1 kil. de balta Iort-Mac; este înconjurată numaĭ de păduriĭ; are o înălţime de 140 m.; fost punct trigonometric de observaţie, rangul al 3-lea, dominînd prin înălţimea sa balta Iort-Mac, satul Cîşla, aşezat la 1 kil. spre N.-V. de ea, satul Curu-Orman, aşezat la 2 kil. spre S.-E. de ea, și drumul comunal Ghiuvegea-Oltina, ce trece pe la E. de ea, deci e punct strategic însemnat.

Iosef (Peştera-luĭ-), *stîncă*, jud. Buzău, ramificată din muntele Crucea-Spătaruluĭ; are în vîrful său o grotă, unde se zice că a locuit un pusnic, Iosef; e situată în apropiere de Peştera-luĭ-Dionisie-Torcătorul și de schitul Sf. Gheorghe, în com. Boziorul.

Iosupeni, *sat*, com. Cotnari, pl. Bahluiul, jud. Iași, situat pe o mică înălţătură de pămînt, în faţa şesuluĭ Bahluiuluĭ, și aĭ căruia locuitorĭ în număr de 16 familiĭ,

saŭ 46 suflete sunt răzeșĭ, avînd părțile lor de pămînturĭ căpătate, după cum spun bătrîniĭ, din timpul luĭ Ștefan-Vodă-cel-Mare; sunt de origină Ungurĭ și de religiune catolică mergînd la biserica catolică din Cotnari.

Vite: 77 vite marĭ cornute, 17 caĭ, 95 oĭ și 31 rîmătorĭ.

Ioteşti, *sat*, jud. și pl. Argeșuluĭ, pendinte de com. rur. Zărnești-Cacaleți; are 17 familiĭ.

Iovul, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., de pe teritoriul com. Berești.

Ipatele, *com. rur.*, în partea de N.-E. a pl. Fundurile, jud. Vasluiŭ, la 36 kil. de orașul Vasluiŭ și la 8 kil. de Negrești, reședința plășeĭ, situată între pîrăĭele Stavnicul și Gelna și între comunele: Șcheia, Drăgușeni, Borăști, Tîngujeĭ și Parpanița. Este formată din satele: Ipatele, Bîcul (Șendreni), Slobozia, Cioca-Boca și Halița, pe o suprafață de 2814 hect., din care 2074 hect. pădure și 28 hect., vie și cu o populație de 327 familiĭ, saŭ 1463 suflete.

Teritoriul acesteĭ comune este străbătut de un deal mare, acoperit cu pădure, afară de partea S.-E., care are loc șes. Dealul se întinde de la N. spre S., formînd, în partea de N.-E., un podiș întins numit Poeana, nume luat după poiana ce este în pădurea de pe el.

In partea despre S., dealul se desparte în maĭ multe ramificărĭ, purtînd nume deosebite, așa, partea ce se întinde spre E., are 2 numirĭ: una se numește Dealul-Mare, după înălțimea ce prezintă și alta Holciul. Ramificarea despre V. a dealuluĭ poartă numele de Osoiul; o altă ramificare a dealuluĭ vine între Dealul-Mare și Osoiul, purtînd numele de Mijloace, după poziținea ce ocupă, fiind așezat între cele 2 ramificărĭ; partea despre N. a dealuluĭ are iarăși două numirĭ: Rîpa-Galbenă și Humăria, numirĭ luate de la însușĭ calitatea pămîntuluĭ din aceste două ramurĭ, căcĭ una conține pămînt galben și alta pămînt humos.

Are: 2 bisericĭ, cu 2 preoți și 4 cîntăreți; o școală; 10 cîrciumĭ.

Vite: 730 vite marĭ cornute, 580 oĭ, 5 capre, 96 caĭ și 92 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de: 3049 leĭ, 54 b. la venitурĭ și de 3014 leĭ 77 b. la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 132 plugurĭ și 150 care cu boĭ; 21 plugurĭ și 23 căruțe cu caĭ; 120 stupĭ cu albine.

Ipatele, *sat*, în centrul com. Ipatele, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, situat între dealurile: Mijloace la V. și Dealul-Mare la E., carĭ, împreunîndu-se în partea de N., formează un podiș numit Poiana, pe care sunt cîte-va case din acest sat.

Se întinde pe o suprafață de 429 hect., din care 19 hect. pădure și 18 hect. viĭ și livezĭ; cu o populație de 150 familiĭ, saŭ 500 suflete, locuitorĭ răzeșĭ.

Este reședința com. Are: o școală, înființată în anul 1870, frecuentată de 31 copiĭ; o biserică de lemn, făcută de răzeșĭ la 1804 și reparată la 1882, cu 1 preot și 2 cîntăreți; 3 cîrciumĭ.

Spun bătrînii că, maĭ înainte de formarea satuluĭ, pe aceste locurĭ eraŭ pădurĭ marĭ, dar înmulțindu-se locuitoriĭ, satul s'a întins și pădurile s'aŭ tăiat, remînînd numaĭ pe icĭ-colea, cîte un arbore mare.

In partea de N. a satuluĭ încă este o pădure mare în care se găsesc arborĭ de o grosime însemnată.

Vite: 300 vite marĭ cornute, 200 oĭ, 35 caĭ și 90 rîmătorĭ.

Ipatele, *pîrîŭ*, izvorește de sub dealul numit Poiana, trece cam prin mijlocul com. și satul Ipatele, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, curge de la N. spre S. și, în dreptul satuluĭ Halița, se varsă în pîrîul Gelna.

Ipoteşti, *sat*, în partea de S.-V. a comuneĭ Cucoreni, pl. Tîrgul, jud. Botoșani; are o populație de 75 familiĭ, saŭ 300 suflete; moșia e împărțită în treĭ părțĭ: Ipotești Statuluĭ, cu 64 hect; Ipotești fraților Iscăcești, cu 64 hect. și Ipotești Marinovicĭ, cu 458 hect.

Are 1 biserică, cu 1 preot și 2 cîntăreți.

Vite: 130 boĭ și vacĭ, 21 caĭ, 795 oĭ și 56 porcĭ.

Ipoteşti, *cătun*, pendinte de com. Coteana, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat pe valea Oltuluĭ, unde se varsă vîlceaua Oboga; la 5 kil. de reședința com. spre V. Are o populație de 646 locuitorĭ, din carĭ 121 sunt împroprietăriți după legea rurală, cu 409 hect. din moșia Prințuluĭ Brîncoveanu. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită din noŭ la anul 1882, de preotul Grigore Coteanu și cu ajutorul celor-l'alțĭ locuitorĭ din cătunul Ipotești.

Vite sunt: 64 boĭ, 200 vacĭ, 22 bivolĭ, 35 caĭ, 486 oĭ și 238 porcĭ.

Cătunul e legat cu satul de reședință printr'o șosea comunală. Locuitoriĭ maĭ toți sunt Romînĭ.

Ipoteşti, *pîrîŭ*, jud. Tecuciŭ, ce-și ia naștere din cîte-va izvoare de pe valea cu același nume;

curge spre E. de com. Țepul și se varsă în dreapta Berheciuluĭ, în fața satuluĭ Țepul.

Ipsilante, *vechie numire a moșieĭ* Cotorca, com. Cotorca, jud. Buzău.

Irasli-Bair, *deal*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ Dobromir, și anume pe acela al cătunuluĭ Dobromirul-din-Deal; este continuarea dealuluĭ Teche-Chioi-Bair; se îndreptează spre S., avînd o direcțiune de la N. către S.; merge printre valea Medmedi-Culac, care este la E. și printre dealul Dermen-Sîrti, care este la V., și trece în Bulgaria; are o înălțime maximă de 196 m. și este acoperit numaĭ cu stufișurĭ; este situat în partea de S. a plășeĭ și cea de S.-E. a comuneĭ, la 1 kil. spre E. de cătunul Dobromirul-din-Deal; paralel cu acest deal merge drumul comunal de la Dobromirul-din-Deal în Bulgaria.

Ireasca, *sat*, făcînd parte din com. Gohorul, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ. Situat pe Valea-Lupuluĭ, în partea de E., la 2 kil. 200 m. de reședința comuneĭ care e în Gohorul.

Are o populație de 384 suflete: 90 bărbațĭ și 85 femeĭ; locuesc în 84 case. Teritoriul satuluĭ e de 438 hect. și 79 a. E udat în partea de E. de rîul Bîrlad care intră în jud. Tecuciŭ în raionul acestuĭ sat, la punctul numit Gura-Ireascăĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Niculae.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriți la anul 1864.

Ireasca, *deal*, jud. Tecuciŭ, continuare a dealuluĭ Gohorul; pe dînsul se află așezat satul cu acelașĭ nume.

Irești, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Gîrlele. Se compune din următoarele cătunuri: Cucueți, Irești (unde e și primăria comuneĭ) și Șerbănești. Satul Irești este așezat pe podișul dintre malul Putneĭ și Dealul-Mare, iar satele Șerbești și Cucueți sunt chiar pe malul Putneĭ. Satul Irești se află la 19 kil. de sub-prefectura plășeĭ, și la 25 kil. de capitala județuluĭ.

Afară de rîul Putna maĭ este udată și de pîrîiașele: Saca și Zlota.

Are o populație de 437 familiĭ saŭ 1543 suflete (770 bărbațĭ, 773 femeĭ): 740 neînsurați (368 bărbațĭ, 372 femeĭ), 746 însurați, 55 văduvĭ (27 bărbați, 28 femeĭ, 2 divorțați (bărbați); 1537 Romînĭ, 1 Grec și 5 de diferite naționalități; 1538 ortodoxĭ și 5 Izraeliți; 222 agricultorĭ, 10 meseriașĭ, 100 industriașĭ, 22 comercianți, 36 avînd profesiunĭ liberale, 150 muncitorĭ și 50 servitorĭ.

Locuesc în 400 case.

Sunt 364 contribuabilĭ.

Știŭ carte 113 persoane.

Are 2 biserică parohiale, una cu hramul Adormirea și a doua cu hramul Sf. Voevozĭ, ambele în cătunul Irești; o școală mixtă, construită de particularĭ și frecuentată de 24 copiĭ. Comuna vine în ajutorul școaleĭ cu 314 leĭ anual.

Budgetul com. e de 4370,96 leĭ la venitурĭ și de 4252,05 leĭ la cheltuelĭ.

Locuitorĭ posedă: 29 plugurĭ de lemn, 18 de fier; 2 morĭ de apă.

Vite sunt: 392 boĭ, 230 vaci, 76 caĭ, 543 oĭ, 48 capre și 215 porcĭ.

In comună sunt: 12 cîrciumarĭ, 20 fabricanți de rachiŭ; 2 băcanĭ; 1 brînzar; 10 fabricanți de oale; 1 cizmar.

Irești, *cătun*, în com. cu același nume, pl. Gîrlele, jud. Putna. Este așezat pe podișul dintre malul Putneĭ și Dealul-Mare.

Irești, *parohie*, în com. cu același nume, pl. Gîrlele, jud. Putna.

Irești (Răzașiĭ-), *pădure*, jud. Putna, pe teritoriul com. Irești, în întindere de 305 hect., proprietatea răzașilor din Irești.

Irimașuluĭ (Gîrla-), *gîrlă*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Măceșul-d.-s., prin care bălțile Drăcoaica, Oaieĭ, Sălcieĭ, Terpeziță, Puturoasa-Mare și Puturoasa-Mică, comunică cu Dunărea. Are un pod pe dînsa.

Irimești, *trup de pădure*, al statuluĭ, în întindere de 260 hect., pendinte de com. Prahoviță, plaiul Prahova, jud. Prahova, care, împreună cu trupurile: Măgura (35 hect.) și Geței-Grîuluĭ (175 hect.), formează pădurea Valea-Pietreĭ.

Irimia, *deal cu pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Botești, situat d'a dreapta pîrîuluĭ Turbata.

Irinești, *sat*, jud. Brăila, la 6 kil. spre S.-E. de satul Suțești și la hotarul de E. al com. Suțești. Vatra satuluĭ e de 5 hect. cu 20 case.

Are o populație de 12 familiĭ, saŭ 77 suflete: 37 bărbați și 40 femeĭ.

Vite: 114 vite marĭ cornute, 40 caĭ, 440 oĭ și 30 rîmătorĭ. Acest sat se maĭ numește și Friguroasa, după numele moșieĭ.

Iriştea, *mahala*, făcînd parte din com. rur. Turceşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea. Cade la E. com. şi este udată de pîrîul Lespedea.

Irmul, *loc*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., situat în partea de E. a com. Bereşti, pe coasta de peste rîul Tazlăul, în întindere de 2 fălci, şi unde se văd urme de morminte foarte vechi. In timpurile din urmă locuitorii aŭ găsit în acest loc hîrburi de oale, pietre, arme, ce aŭ fost puse la capetele morţilor.

Iroftie (Valea-luĭ-), *vale*, jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ; se desface din poalele estice ale dealuluĭ Coşlugea; se îndreaptă spre E., pe la poalele meridionale ale dealuluĭ Ciatal-Orman, avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de N. a plăşeĭ şi pe cea de S. a com. Satul-Noŭ, făcîndu-ĭ puţin chiar hotarul către com. Lipniţa; se uneşte cu văile Micul-Orman şi Tana-Saia pentru a forma împreună valea Coşlugea; are o lungime de 2 ½ kil.; malurile-ĭ sunt joase; printr'însa merge drumul com. Pîrjoaea-Coşlugea.

Ironi, *deal*, jud. Gorj, situat la N.-V. com. Topeşti, plaiul Vulcan, şi spre V. de dealul Vecinii-Pietreni, în faţa mănăstireĭ Tismana.

Are o suprafaţă de 170 hect., proprietatea statuluĭ.

Pe acest deal se află pădure de fagĭ şi castanĭ, precum şi locurĭ cultivabile.

Isac (Dealul-luĭ-), *deal*, în jud. Iaşi, pl. Codrul, com. Tomeşti, o ramificare a dealuluĭ Păun; se întinde de la S. spre N., apoĭ către E., şi descriind o linie paralelă cu dealul Păun, se sfîrşeşte lîngă pîrîul Chicerea, formînd Valea-luĭ-Isac; coastele luĭ sunt acoperite cu viĭ şi livezĭ.

Isac (Muchea-luĭ-), *colină*, în jud. Buzău, com. Cărpiniştea; face hotar despre moşia Clociţi.

Isaccea, *plasă*, în jud. Tulcea, aşezată în partea nordică a luĭ.

Se mărgineşte la N. cu Dunărea, care o desparte de Basarabia; la E. cu pl. Tulcea; la S. cu pl. Babadagulul şi la V. cu pl. Măcinuluĭ.

Relieful săŭ coprinde două regiunĭ: şesul de la N., lîngă Dunăre, ½ din întinderea plăşeĭ, semănat cu bălţĭ, gîrle şi stufurĭ; dealurile ocupînd partea de S., între care distingem culmea Isaccea (340 m.), continuată cu culmea Nicoliţelul şi alte dealurĭ acoperite în cea maĭ mare parte cu pădurĭ.

E udată de Dunăre, pe o întindere de 55 kil., udîndu-ĭ şi reşedinţa. Rîul Taiţa o udă la S. cu afluentul săŭ Acadîn; rîul Teliţa o udă la E.; rîurile: Ciulineţul şi Luncaviţa, la N.

Bălţĭ sunt numeroase, şi aşezate lîngă Dunăre. Principalele sunt: Crapina, Popina, Capaclia, Rotunda, Piatra-Căcată şi Somova; ele conţin peşte şi stuf.

Clima este în general sănătoasă, maĭ cu seamă în regiunea dealurilor, unde sunt multe pădurĭ.

Intinderea plăşeĭ este aproape de 100000 hect., cea maĭ mică din cele 6 plăşĭ ale judeţuluĭ; din acestea, 3000 hect. sunt ocupate de vetrele satelor, 57000 hect. ocupate de pămînt productiv şi restul de 40000 hect. ocupate de bălţĭ, stuf şi loc neproductiv.

Are o populaţie de 4200 familiĭ, saŭ 15000 suflete, din carĭ: 10000 Romînĭ, 1800 Bulgarĭ, 2240 Ruşĭ şi Lipovenĭ, 1500 Turcĭ şi Tătarĭ, iar restul de alte naţionalităţĭ.

Comunele carĭ compun această plasă sunt: Isaccea, oraş, la N., reşedinţă şi port la Dunăre; Alibei-Chioi, la S. pe rîul Taiţa cu cătunele Alibei-Chioi şi Acadîn; Balabancea, la S.-V., pe rîul Taiţa şi Ţiganca; Frecăţei, la E., pe rîul Teliţa; Luncaviţa, la N.-V., pe rîul Luncaviţa cu cătunele: Luncaviţa, Tichileşti şi Rachel; Meidan-Chioi, la mijloc, pe pîrîul Acadîn; Nicoliţel, la mijloc, la poalele dealuluĭ Nicoliţel, cu cătunele: Nicoliţel şi Mănăstirea-Saon; Parcheş, la N., lîngă gîrla Somova; Somova, la N.-E., tot pe gîrla Somova; Teliţa, la E., cu cătunele: Teliţa, Poşta şi Mănăstirea-Ciliculuĭ, pe pîrîul Teliţa; în total această plasă are 1 com. urb. şi 10 com. rur., care coprind 20 sate.

Căile de comunicaţie sunt: şoseaua naţională Tulcea-Isaccea-Măcin, şi multe drumurĭ comunale ce unesc comunele între ele.

Această plasă s'a format în anul 1892 din 3 comune luate de la plasa Măcin, 5 de la plasa Tulcea şi 3 din plasa Babadag.

Isaccea, *com. urb.*, în plasa Isaccea, judeţul Tulcea, situată în partea nordică a judeţuluĭ, la 35 kil. spre N.-V. de oraşul Tulcea, capitala districtuluĭ, şi în partea de N. a plăşeĭ, a cărei reşedinţă este.

La început purta numele de Obluciţa, ceea ce arată că a fost fundată de Romînĭ uniţĭ cu Slavĭ. Numele săŭ este turcesc, de la Isac-Chioi: satul luĭ Isac, adică al luĭ Isac-Paşa, din secolul al XVI-lea.

Hotarul teritoriului, plecînd după malul drept al Dunărei, din dreptul pietrei miliare cu No. 71, de la gura gîrlei Ciulineţul, se îndreaptă spre S. prin stuf, taie lacul Piatra-Căcată, intră în pămîntul ferm pe lîngă Valea-Rece, şi pe la poalele dealului Gîlmele-Înşirate, se urcă pe Dealul-Cadiului; de aci, pe muchea lui prin Pădurea-Mare, se îndreaptă spre E., urcă şi coboară Dealul-Breazului, pe lîngă mănăstirea Cocoşul, pănă între dealurile Ţugulea şi Piatra-Roşie; de aci o ia spre N.-E., pe lîngă viile Bădila, pe valea Capaclia, pănă dă de balta Capaclia; urmează puţin malul acesteia şi apoi îl părăseşte trecînd pe lîngă lacul Rotunda, şi se opreşte în Dunăre, în dreptul milei No. 65; de aci, o ia spre N.-V.-V. pe lîngă Isaccea, şi se opreşte la gura Ciulineţului, de unde am plecat. Forma lui este aceea a unui trapez neregulat, lungimea perimetrului fiind de 70 kil., iar întinderea totală a teritoriului cuprins în el fiind de 12000 hectare.

Se învecineşte la N. cu Basarabia, de care se desparte prin fluviul Dunărea; la S., cu com. Balabancea, despărţit prin culmea Isacceï; la V., cu comuna Luncaviţa şi la E., cu comuna Nicoliţel.

Relieful său aparţine mai mult regiunei dealurilor, afară de partea nord-estică, care aparţine şesului, acoperită cu stuf şi bălţi. Dealurile carï o brăzdează sunt: Muntele-lui-Hasan, cu vîrful Isaccea (197 m.) şi Acic-Tepe (201 m.) la V.; Dealul-Cocoşul la S.-V.; Dealul-Breazului la S., la ale căruï poale se află viile Bădila; dealul Ţugulea la S.-E. (242 m.); toate sunt acoperite cu păduri; la E. sunt dealurilor Vizir-Tepe şi Eschi-Cale, renumite prin ruinele lor, de la lagăre şi ziduri vechï romane.

Apele, carï brăzdează teritoriul său sunt: Dunărea la N., pe o distanţă de 6 mile (11 kil.), formînd braţul Isaccea şi coprinzînd între ele insula Isaccea acoperită cu sălcii. In Dunăre se varsă gîrlele: Gîrla-Nouă (scurgere a lacului Piatra-Căcată în Dunăre), Gîrla-Cazacului, o legătură între lacul Piatra-Căcată şi lacul Iapsia-Rahova, care se varsă prin Gîrla-Hambaruluï în Dunăre, udînd-o la N.-E.; Valea-Rece, la V.; valea Acic-Tepe, unită cu valea Capaclia, prin mijloc şi E., vărsîndu-se în balta Capaclia. Bălţile de pe teritoriul eï sunt: Piatra-Căcată, la N.-V. (180 hect.), din care jumătate aparţine comuneï; Iapsia-Rahova la N., balta Capaclia la S.; conţin peşte şi stuf.

Clima este sănătoasă, din cauza vecinătăţeï munţilor şi a pădurilor.

Oraşul este aşezat într'o poziţiune plăcută, la poalele unor dealurï şi pe malul unui braţ al Dunăreï, numit Isaccea. Are maï mult aparenţa unui sat mare, de cît aceea a unui oraş. Are viitor comercial, maï cu seamă fiind singurul debuşeu pentru exportul lemnelor din intinsele păduri ale plăşeï şi al vinului renumit din Sarica. Mănăstirea Cocoşul, care depinde de această com., şi este aşezată maï la S., are o poziţie minunată, înconjurată cu pomï roditorï.

Populaţiunea oraşului este amestecată, elementul predominant fiind Romînii.

Are 620 fam. saŭ 3094 suflete din carï: 1020 Romînï, 248 Bulgarï, 1000 Turcï, 40 Tătarï, 575 Ruşi, 130 Grecï, 40 Germanï, 60 Evreï; 2000 Ortodoxï, 30 Armenï, 7 Lipovenï, 1040 Mahomedanï, 60 Mozaicï, 40 de alte religiunï.

Sunt două şcolï primare: una de băeţi, cu 3 institutorï şi a doua de fete, cu 2 institutoare, ambele fundate în anul 1881 şi frecuentate de 180 copiï. Turciï aŭ o şcoală alipită de geamia lor. Sunt 2 biserici, una cu hramul Sf. Gheorghe şi a doua cu hramul Sf. Voevozï, cu 2 preoţï şi 3 cîntăreţï. Pe lîngă acestea maï este şi mănăstirea Cocoşul cu călugărï romînï. Turciï aŭ o geamie, cu 1 hoge.

Intinderea comuneï e de 1086 hect.: 300 hect. acoperite cu păşiunï şi livezï, 120 hect. acoperite cu stuf, iar restul acoperit cu întinse păduri, în care predomneşte teiul.

Locuitorii posedă 450 pluguri. Comerciul se exercită de 6 persoane. Mişcarea năvilor în 1894 a fost: 894 vase intrate şi eşite cu 32928 tone (din acestea: 429 romîne, 2 italiene, 2 engleze, 87 austriace, 146 turce, 11 ruseştï, 135 eline, 75 bulgăreştï). Comerciul constă în export de cereale, lînă, vin, tutun şi în import de coloniale, zahăr, ţesăturï, etc.

Budgetul comuneï e la venitură de 23884 leï şi la cheltueli de 23467 leï.

Căile de comunicaţie sunt: Şoseaua judeţeană Tulcea-Măcin, care trece prin Isaccea, apoi drumurï comunale ce duc la: mănăstirea Cocoşul, Taiţa, Teliţa, Nicoliţel, viile Sarica, Balabancea.

Este aşezată pe ruinele vechiului oraş roman Noviodunem, ale căruï ruine se află şi azï la E. Pe la 513 a. C. a trecut pe aci Dariu contra Scyţilor pe un pod de vase. In secolul al XV-lea fu fundată de Romînï, care'ï aŭ dat numele de Obluciţa, dar, după ce Turciï în secolul al XVI-

lea s'aŭ stabilit definitiv în Dobrogea, ĭ-aŭ dat numele de Isac-Chioi, după numele unuĭ pașă.

Isaccea, *ostrov*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. urbane Isaccea, în partea de N. a plășeĭ și a comuneĭ, situată în Dunăre între brațul Isaccea și cel-l'alt braț principal; are o lungime de 2 kil., o lărgime de 400 m., o formă triunghiulară, cu colțul spre Isaccea; o întindere de 100 hect.; malurile îĭ sunt presărate cu sălciĭ și răchite, iar în interior sunt locurĭ de pășune.

Isaccea, *vîrf de deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. urbane Isaccea, situat în partea de N. a plășeĭ și cea de V. a com.; este unul din vîrfurile Dealuluĭ-luĭ-Asan (197 m.), punct trigonometric de rangul I-iŭ, dominînd asupra drumuluĭ județean Măcin-Isaccea; acoperit cu păduriĭ.

Isaccea (Brațul-), *braț* al Dunăreĭ, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ urb. Isaccea, în partea de N. a plășeĭ și a comuneĭ; se desface din dreptul mileĭ 68 și se termină în dreptul mileĭ 66; este cuprins între ostrovul Isaccea și malul drept al Dunăreĭ; este destul de adînc, pentru ca vapoarele să poată trece prin el; în el se deschid două gîrlițe: Gîrla-Hambaruluĭ și Gîrla-Nouă.

Isaci, *sat*, face parte din com. rur. Făgețelul, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populațiune de 60 locuitorĭ. Cade în centrul comuneĭ și este situat pe dealul Boba. Are o biserică ridicată din temelie la anul 1852.

Isacovul, *lac*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman, situat în partea de S.-V. a plășeĭ și a comuneĭ și format de o revărsare anterioară a brațuluĭ Sf. Gheorghe, de care acum e independent; se scurge prin două gîrlițe în gîrla Litcov; are 7 insule micĭ; o întindere de 300 hect.; conține pește în mare cantitate; venitul e al statuluĭ.

Isaia, *com. rur.*, în partea de N. a pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, întinzîndu-se: spre N.-V. până în hotarul comuneĭ Bohotinul; spre S.-E., până în hotarul comuneĭ Gura-Bohotinul; iar spre E., până în apa rîuluĭ Jijia, ce o desparte de comuna Zberoaia. Suprafața teritoriuluĭ com. e de 858 hect., cu o populație de 109 familiĭ, saŭ 301 suflete, din carĭ 61 contribuabilĭ. Este formată numaĭ din satul Isaia, situat parte pe coasta dealuluĭ, parte pe valea pîrîuluĭ Bohotinul. Vatra satuluĭ e de 26 hect.

Are două bisericĭ, una vechie de bîrne, ruinată și una nouă, cu 1 preot și 2 dascălĭ.

Vite marĭ cornute 200, oĭ 120, caĭ 15 și porcĭ 40.

Isaia, *sat*. Vezĭ Isaia, comună, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Isaia, *gîrlă*, ce-și ia naștere din rîul Prutul, de pe teritoriul com. Rîșești, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, la N. de com. Pogănești; udă marginea satuluĭ cu același nume și se varsă în bălțile numite Grosul-Mare și Grosul-Mic, care sunt situate în partea de S.-E. a comuneĭ Pogănești.

Isaia, *pîrîŭ*, jud. Suceava, numit la obîrșie și Pietrosul; izvorește din pădurea Arșița, com. Dolhasca și, după un curs de 3600 m., se pierde pe șesul Siretuluĭ.

Isaia, *ĭaz*, în partea de S.-E. a com. Isaia, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, format din pîrîul Bohotinul; are o moară cu 2 pietre.

Isărăști, *sat*, face parte din com. rur. Tătărci, pl. Vedea d.-j., jud. Olt.

Isbașa, Isbașul, Isbășești, Isbiceni. Vezĭ Izbașa, Izbașul, etc.

Isgonul, *moșie particulară*, de 600 hect., în com. Branișteа, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ, renumită prin finul ce produce.

Islazul. Pentru cuvintele cu acest nume și compusele luĭ, vezĭ *Izlazul*, etc.

Isniange. Vezĭ Tîrgul-Neamțuluĭ, tîrg, jud. Neamțu.

Isnovățul, *sat*, pe moșia cu același nume, com. Rădăuți, pl. Prutul-d.-j, jud. Dorohoiŭ, cu 221 familiĭ, saŭ 1012 suflete.

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, cu 1 preot, 2 cîntărețĭ și 1 pălămar; este de zid, spațioasă și frumoasă, făcută în 1857, după dispozițiunile testamentare ale defunctuluĭ Hatman, Iordache Lățescu-Boldur, fost proprietar.

Sătenĭĭ împroprietărițĭ aŭ 667 hect. 30. ar. pămînt; iar proprietatea moșieĭ, 1088 hect., 47 ar., cîmp, și 17 hect., 19 arĭĭ, pădure.

Pe teritoriul satuluĭ se află un iaz mic și două bălțĭ; o mică livadă cu pomĭ fructiferĭ și 6 pog. vie.

Pîrîul maĭ mare ce curge pe moșie este Isnovățul, iar pe hotar trece rîul Prutul.

Drumurĭ principale sunt: calea județeană Rădăuți-Darabani și acel ducător la Bivolul.

Hotarele moșieĭ sunt cu: Prutul, Rădăuți, Bivolul și Crăiniceni.

Numirea satului și a moșieĭ vine de la pîrîul Isnovățul ce trece prin sat. De uniĭ se maĭ numește și Rădiul, pentru că la depărtare de 1/4 oră spre S. de sat se află un rădiu, unde, pănă la 1796, era un sat cu această numire, de la care dată proprietarul moșieĭ de atuncĭ l'a strămutat în localitatea unde se află acum pîrîul Isnovățul.

Loc însemnat este Trecătoarea-Oștilor.

Isnovățul, *pîrîŭ*, începe din Fînațul-luĭ-Mateiŭ, de pe moșia Păltinișul, com. Păltinișul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ; trece pe moșiele: Horodiștea, Crăiniceni, Rădiul, Rădăuți și se varsă în rîul Prutul, formînd în cursul săŭ pe moșia Ivăncăuți iazurile: Popeĭ și Vasiliŭ.

Istăul, *vechie numire a cătunului* Baba-Ana-d.-j., jud. Buzăŭ.

Istăul, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Mizil; are 1000 hect. maĭ toate arabile.

Istăul, *pîrîŭ*, în jud. Buzăŭ, com. Mizil, format din Valea-Scheilor și Valea-Tohăneanca, cu afluenții lor, carĭ, după ce se unesc d'asupra cătunuluĭ Fefelei, iaŭ numele de Istăul. Curge spre S., udînd partea de E. a com. Mizil; de aci înainte, cursul săŭ devine încet, luînd forma de viroage și se ramifică, parte prin jud. Prahova (moșia Fulga), parte prin teritoriul com. Baba-Ana, sub numele de Călmățuiul-Noŭ. Maĭ în jos se unește cu altă viroagă, Călmățuiul-Vechiŭ. Toate aceste ramificațiĭ vin apoĭ de se varsă în lacul Boldești.

Istrate, *pîrîŭ*, pe moșia Mitocul, com. Mitocul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Istrăteni. Vezĭ Bîsceni, sat, com. Ostopceni, jud. Botoșani.

Istrăteni, *pîrîŭ*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa; izvorește dintre ramurile munteluĭ Mălăești și Murgocîul, vărsîndu-se pe stînga pîrîuluĭ Calul.

Istrățești, *fost sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Florești.

Istrățești, *mahala*, com. rur. Plesoiul, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea.

Istrățești, *mahala*, com. rur. Părășani, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea.

Istrița, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Pietroasa-d.-j., cu o înălțime de 744 m. Ramificațiile sale se întind în comunele: Pietroasa-d.-s., Breaza și Vispești. Culminează în treĭ piscurĭ: Surla-Nemților (punct trigonometric), Curmătura-Caluluĭ și Crucea-Protopopuluĭ. In partea com. Breaza, termină printr'un precipițiŭ, din care se ridică o gîlmă, Movila-Caluluĭ. Istrița, fiind muntele cel maĭ înaintat în cîmpie, permite ochilor a vedea, din vîrful săŭ, cea maĭ frumoasă priveliște: la N., toate piscurile munților din județele: Prahova, Buzăŭ, Rîmnicul-Sărat și Putna; la S. Balcani, Dunărea, Brăila, Galați și București. Maĭ importantă însă e vederea șirurilor de movile, carĭ, plecînd din poalele sale, ca niște raze, merg departe spre cîmp, trec Dunărea pe la Hîrșova și daŭ în Marea-Neagră. Se poate dar deduce că pe aci a fost drumul vechilor popoare: Sciți, Geți, Dacĭ și Goți. In coastele sale a ascuns Atanaric prețiosul tezaur de la Pietroasa: Cloșca-cu-Puĭ. In poalele sale se văd încă ruinele vecheĭ cetățĭ dacice Comidava, utilizată apoĭ de Romanĭ și Goțĭ. Masivul săŭ e o imensă carieră de piatră de construcțiunĭ, care se întrebuințează nu numaĭ în județ, dar și în țară, iar piscul e acoperit cu pășunĭ, unde se stabilește vara cîte o stînă. Urcarea pe dînsa, plecînd din comuna Pietroasa-d.-j, se face în 1 1/2 oră, iar urcarea prin com. Breaza e îndelungată, de și maĭ facilă.

Istrița-cu-Viea, *moșie*, a statuluĭ, pendinte de Episcopie, jud. Buzăŭ, com. Vispești.

Istrița-de-Jos, *vechie numire a cătunului* Greceanca, jud. Buzăŭ, com. Breaza.

Istrița-de-Jos (Sf. Gheorghe-Noŭ), *moșie*, a statuluĭ, pendinte de Sf. Gheorghe-Noŭ, jud. Buzăŭ, com. Breaza; are 3000 hect., din carĭ 1250 arabile, 1150 pădure, 350 izlaz, 240 fîneață și restul viĭ cu embatic; 758 hect. dintr'însa s'aŭ dat împroprietăriților din 1864.

Istrița-de-Sus (Măguleasa), *moșie*, a statuluĭ, jud. Buzăŭ, com. Argeșanul.

Istropolis, *ruine*. Vezĭ partea istorică a jud. Constanța.

Istrul, *plasă*, în jud. Tulcea, așezată în partea de S. a luĭ; și-a luat numele de la ruinele vecheĭ cetățĭ Istropolis.

Se mărginește la N. cu pl. Babadagul, la E. cu aceeași plasă și Marea; la S. și V. cu jud. Constanța.

Relieful săŭ are două regiunĭ: șesul, la E., a 4-a parte din în

tinderea ei, compus în mare parte din bălți și puțin loc arabil. Dealurile în general mici, netrecînd înălțimea de 250 m. și cea medie de 80 m. Principalele sunt: Haidînul, Ciamurli, Rîmnicul, Cașcalac-Bair, Inan-Bair, Topologul și Baș-Punar; ele sunt acoperite cu puține păduri, dar livezile abundă.

Rîul Slava o udă puțin la E. cu afluentul său pîrîul Camena; rîul Beidant, cu afluenții Ciamurli și Hagiavat, prin mijloc; rîul Casimcea sau Tașăul, cu afluentul său pîrîul Rîmnicul, la V.; pîrîul Duimgi la S.

Bălți sunt: lacul Golovița, iezerul Golovița, balta Sinoe și lacul Duimgi la E. și S.; conțin sare și pește de bună calitate.

Clima sa este sănătoasă; bălțile conținînd sare, materiile organice nu cad în putrefacție, spre a vătăma aerul.

Intinderea acestei plăși este de 12000 hect., din care 2500 hect. ocupate de vetrele satelor, 45000 hect. ocupate de bălți și locuri neproductive; restul de 73000, ocupate de pămînt arabil, livezi și fînețe.

Populațiunea, amestecată, însă mai puțin ca în cele-l'alte plăși, se compune din: Bulgari în majoritate, Romîni și Turci-Tătari. Sunt 4500 familii sau 17000 suflete, din cari: 11000 Bulgari, 3000 Romîni, 2500 Turci-Tătari; restul de alte naționalități: Greci, Armeni și Evrei.

Comunele, cari compun plasa, sunt 8, și anume: Cogelac, reședința, la S., pe pîrîul cu același nume, cu cătunele Cogelac, Tari-Verdi și Inan-Cesure; Beidant, cu cătunele Beidant, Cail-Dere și Sari-Ghiol, în mijloc, pe pîrîul cu același nume; Cara-Nasuf, cu cătunul Cara-Nasuf și Duimgi, la S.-E., lîngă balta Sinoe; Casap-Chioi, la E., pe malul lacului Sinoe, cu cătt. Casap-Chioi și Sari-Iurt; Casimcea, la S.-V., pe pîrîul Casimcea, cu cătt. Casimcea, Alifac, Ciauș-Chioi, Ciuciuc-Chioi, Caciamac; Ciamurli-d.-s., cu cătt. Ciamurli-d.-s., Camena, Eschi-Baba, Hagi-Omer și Testemel, pe pîrîul Ciamurli, la N.; Potur, cu cătt. Potur și Hamamgi, la E., pe pîrîul Beidant sau Potur; Toscof, cu cătt. Toscof, Chirișlic, Rîmnicul-d.-j. și Rîmnicul-d.-s., la S., pe pîrîul Casimcea; în total 8 com. rur., cari cuprind 25 sate.

Comerciul constă în import de coloniale, vin și manufacture, și în export de sare, cereale, vite și lînă și se face cu orașele Babadag și Constanța.

Căi de comunicațiune sunt: șoseaua națională Tulcea-Babadag-Constanța și alte drumuri comunale, ce unesc comunele între ele.

Această plasă s'a format în anul 1892, din 8 comune luate din pl. Babadag, care era prea întinsă; cuprinde partea de S. a vechiului mutesariflic de Babadag.

Isvarna, *cătun*, al com. Pocruia, pl. Vulcanul, jud. Gorj.

E situat în partea de V. a com. și sub dealul cu același nume. Are o suprafață de 643 hect., din cari: 250 hect. pădure, 180 hect. arabile, 140 hect. fînețe, 60 hect. izlaz, 5 hect. vii și 8 hect. livezi de pruni.

Are o populație de 77 fam., sau 384 sufl., din cari 60 contrib.

Locuitorii sunt moșneni. Ei posedă: 15 pluguri, 25 care cu boi; 225 vite mari cornute, 40 cai, 197 oi, 60 capre și 110 rîmători.

Are o biserică de lemn, cu un cîntăreț și deservită de preotul de la com. Pocruia.

Numele de Isvarna se zice că și l'a luat de la multele izvoare ce nasc de sub dealul Piatra-Cîrșana.

Apa care udă acest cătun este pîrîul Isvarna.

Comunicația se face prin șoseaua comunală ce vine de la S.-V. din com. Costeni și se leagă cu șoseaua comunală a cătunului vecin Pocruia și trece riulețul Pocruia, care curge de la N.-V. spre S., pe pod de lemn.

In cătun se găsesc 2 puțuri și 1 fîntînă.

Isvarna, *pîrîu*, în jud. Gorj, izvorește de sub coasta dealului Piatra-Cîrșana și curge de la N.-V. spre S.; se varsă în Orlea, în dreptul Celeiului.

Isvernea, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, la 53 kil. de orașul Turnu-Severin, situată la poalele muntelui, numit Piatra-lui-Stan, pe albia rîului Coșuștea, ce se formează de aci, și din pîrîul ce vine de la muntele Secul, din hotarul Prejna prin Cănicea în Izvoarele. Se mărginește: la E. cu com. Siliștea; la N. cu com. Gornovița; la V. cu com. Preja și la S. cu apa Cerna. Satul formează comună cu satul Cănicea, avînd peste tot 1500 suflete, din cari 172 contribuabili; locuesc în 283 case.

Locuitorii posedă: 36 pluguri, 88 care cu boi, 5 căruțe cu cai; 200 stupi.

Este legată prin șosea comunală cu șoseaua Turnul-Severin-Balta-Baia-de-Aramă.

Are 2 biserici, cu 2 preoți și 4 cîntăreți; o școală, cu 1 învățător, frecuentată de 40 elevi; o circiumă.

Budgetul comunei e la venituri de 1047 lei și la cheltueli, de 1045 lei.

Vite: 700 vite mari cornute, 54 cai, 790 oi, 482 rîmători şi 1206 capre.

In comună se află o peşteră frumoasă.

In apropierea munteluĭ Piatraluĭ-Stan şi lîngă trecătoarea ce scoboară în apa Cerna, se află un meterez vechiŭ în formă de zigzag, formînd treĭ unghiurĭ şi se află situat pe marginea poeneĭ Beletinul, despre apa Cerna.

Tot în Cerna coboară în apropiere de aceasta şi trecătoarea Arşeasca, care este cea maĭ mare trecătoare prin munţi; aparţine hotarelor Săliştea, pe al căreĭ pîrîŭ merge şi hotarul com. Obîrşia, din plaiul Cloşani.

Isvernea, *pîrîŭ*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, izvoreşte din peştera Isvernea şi contribue la formarea rîuluĭ Coşuştea.

Isvernea, *pichet de graniţă*, la munte, în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna.

Isvernea, *trecătoare*, în Austria, pe la muntele Nanos, jud. Mehedinţi.

Isvoarele, Isvorul. A se căuta cuvintele cu aceste numirĭ şi derivatele lor, la silaba *Iz*.

Işalniţa, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Ocolul, la 10 kil. de Craiova.

Situată pe malul stîng al rîurilor Amaradia şi Jiul.

Se învecineşte la N. cu com. Almajul, pl. Jiul-d.-s.; la S. cu com. Cernelile; la E. cu com. Şimnicul şi la V. cu com. Mihăiţa, pl. Jiul-d.-s., de care se desparte prin rîul Jiul.

Este compusă din 2 sate: Işalniţa, cu reşedinţa primărieĭ şi Romînesti, despărţită între dînsele prin rîul Jiŭ.

Satul de reşedinţă Işalniţa se învecineşte: la E. cu satul Romînesti, cu care împreună formează com. Işalniţa şi de care se desparte prin rîul Amaradia; la V., cu com. Almajul; la N., cu satul Şitoaia şi la S., cu com. Cernelile. Satul Romînesti se învecineşte: la V. cu satul Işalniţa, de care se desparte prin rîul Amaradia; la E., cu com. Şimnicul; la N., cu com. Izvorul şi la S., cu satul Duduricesti, com. Şimnicul.

Terenul com. este aproape şes şi băltos.

Este udată în partea de V. de rîul Jiul, ce curge cu direcţia de la N.-V.-S.-E. şi în partea de E. şi de centru este udată de rîul Amaradia, pe care este 1 pod stătător de lemn pe şoseaua naţională Bucureşti-Craiova-T.-Severin. Intre com. Işalniţa şi Mihăiţa este un pod umblător pe rîul Jiul.

La V. comuneĭ este balta, numită Gărvăniţa, cu o suprafaţă de 5 pog. şi o adîncime de $1\frac{1}{2}$ m.; la S.-V com. este balta Lînărieĭ cu o suprafaţă de 8 pog. şi o adîncime de $3\frac{1}{2}$ m.

Are: 2 biserici, una în satul Işalniţa, făcută din zid la 1713 de defunctul Obedeanu şi reparată la 1885 de defunctul Opran, cu hramul Adormirea-Maiceĭ Domnuluĭ, şi a doua în satul Romînesti fondată la 1800 de Dincu Mică şi reparată de Opran la 1856, cu hramul Naşterea-Maiceĭ-Domnuluĭ; sunt deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţi. Sunt 2 şcolĭ primare, una de băeţi şi alta de fete. Şcoala de băeţi a funcţionat ca mixtă de la 1830, iar de la anul 1893, s'aŭ despărţit şi s'a făcut o şcoală separată de fete, condusă de o învăţătoare. Şcoala de băeţi are 1 învăţător. Aŭ frecuentat şcoala, în 1896, 81 băeţi şi 57 fete, toţi din Işalniţa.

Ştiŭ carte 100 persoane din Işalniţa şi 10 din Romînesti. Sunt 410 contribuabilĭ.

Case sunt 454 şi bordee 58.

Suprafaţa comuneĭ este de 5886 pog., din carĭ: 3003 pog. arabile, şi 500 pog. fîneaţă, 350 pog. izlaz şi 50 pog. loc sterp.

Moşiĭ se găsesc în amîndouă satele. Moşia Işalniţa aparţine d-neĭ Euf. Opran şi moşia Romînesti aparţine sătenilor.

Se găsesc cîte-va zăvoaie pe marginea Jiuluĭ compuse din salcie, care predomină, apoĭ din plopĭ, aninĭ.

Viĭ sunt în întindere aproape de 243 pog., aparţinînd locuitorilor.

Pe moşia Işalniţa este o moară de aburĭ, cu două pietre de moară.

Circiumĭ sunt 10, din carĭ: 8 în satul Işalniţa şi 2 în Romînesti.

Prin comună trece calea ferată Bucureşti-Craiova-Filiaşi. Aci este staţia Işalniţa, la 500 m. de comună. Şoseaua naţională Craiova-Filiaşi străbate comuna pe o lungime de 8 kil.; iar şoseaua comunală vecinală Işalniţa-Almajul, pe o lungime de 3 kil.

Veniturile comuneĭ sunt de 5878,98 şi cheltuelile, de 5690,43 leĭ.

Işalniţa, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Işalniţa, cu 2201 suflete: 1113 bărbaţi şi 1088 femeĭ. Locuesc în 417 case şi 55 bordee. Este reşedinţa primărieĭ.

Işalniţa, *staţie de dr.-d.-f.*, judeţul Dolj, plasa Ocolul, comuna Isalniţa, pe linia Craiova-T.-Severin, pusă în circulaţie la 5 Ianuarie 1875. Se află între Craiova (10.4 kil.) şi Coţofeni (7.5 kil.). Înălţimea d'asupra ni-

veluluĭ mărĭĭ, de 89.14 m. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 30005 l. 54 banĭ.

Işalniţa, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Işalniţa, aparţinînd d-neĭ Euf. Opran.

Işiţa, *pîrîŭ,* jud. Dorohoiŭ, ia naştere din iazul Cernăloasa, trece prin satul Molniţa, com. Pilipăuţi şi se varsă în rîul Prutul.

Itesti, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Ciumaşi, reşedinţa comuneĭ, situat pe deal. Are o populaţie de 134 familiĭ, saŭ 542 suflete; o şcoală; o biserică, zidită la 1875 de locuitorĭ şi deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ; 2 cîrciumĭ.

Vite sunt: 17 caĭ, 228 vite marĭ cornute şi 122 porcĭ.

Itrimeşti, *mahala,* com. rur. Rîmeşti, plaiul Horezul, judeţul Vîlcea.

Itrimeşti, *sat,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Mărgineni, situat pe valea dealurilor Mărgineni, aproape de pîrîiaşul Tatomireşti.

Are o întindere cam de 572 hect., cu o populaţie de 64 familiĭ, saŭ 310 suflete, din carĭ 64 contribuabilĭ.

Are 1 biserică, cu 1 preot şi 1 dascăl.

Vite: 76 boĭ, 58 vacĭ, 160 oĭ, 8 caĭ, 60 rîmătorĭ şi 82 juncĭ.

Itul, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Vintileanca, căt. Săhăteni-d.-s.; are 300 hect., din care 17 arabile, 260 fineaţă, 30 stuf şi şovar şi 3 vie.

Itul, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Vintileanca, căt. Săhăteni-d.-s.; are 400 hect., din care 250 arabile şi 150 fineaţă.

Iţcani, *sat,* în jud. şi pl. Tutova, com. Plopana, pe pîrîul Tutova, spre S.-E. de tîrguşorul Plopana. Are 318 locuitorĭ şi 83 case.

Iuc, *vîrf de deal,* situat în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Enisala, în partea de E. a plăşeĭ şi a comuneĭ; este unul din vîrfurile sudice ale pietrosuluĭ deal Taş-Burun; este punct trigonometric de rangul al 3-lea; se ridică pănă la o înălţime de 84 m., dominînd asupra satuluĭ Caraman-Chioi şi asupra drumuluĭ Enisala-Caraman-Chioi, ce trece, împreună cu valea Ceşme-Culac, pe la poalele vestice ale luĭ; acoperit cu păşunĭ şi tufărişurĭ.

Iuc-Mezarlî, *vîrf de deal,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Garvan, situat în partea de S. a plăşeĭ şi cea sud-vestică a comuneĭ; este punctul culminant al dealuluĭ Cara-Burun-Bair; are 168 m. înălţime; fost punct trigonometric de observaţie rangul al 3-lea, dominînd prin înălţimea sa satul Garvanul-Mic, aşezat la poalele sale estice, valea Garvan la E., valea Demecican-Cula-Ceair la S.-V., şi două drumurĭ comunale ce duc la Chiuciuc-Cainargi şi la Garvan; e un punct strategic important la hotarul spre Bulgaria, fiind la un kil. departe de el; este acoperit numaĭ cu pădurĭ.

Iuci-Tepe-Bair, *deal,* în judeţul Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ rurale Tocsof, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Rîmnicul d.-s.; se desface din dealul Chiuciuc-Chioi-Bair, de la vîrful Apti-Iuc; se întinde spre N., într'o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea S. a plăşeĭ şi cea de N.-V. a com.; se întinde printre văile Dichili-Taş-Alciac şi pîrîul Rîmnic; tăiat de drumul comunal Casimcea-Rîmnicul-d.-s.; are o înălţime de 185 m.; punct trigonometric de rangul al 3-lea, dominînd asupra rîuluĭ şi satuluĭ Rîmnicul; este acoperit cu semănăturĭ şi fineţe.

Iucşa, *sat,* în jud. Roman, plasa Fundul, com. Bozieni, spre N.-V. de satul Bozieni. Are o populaţie de 60 familiĭ, saŭ 256 suflete, din carĭ 61 contribuabilĭ. Locuesc în 62 case. Se lucrează aci olăria.

Sunt 55 vite marĭ cornute.

Iucşeşti, *com. rur.,* în jud. Roman, pl. Fundul, spre S. de oraşul Roman, la 19 kil. de el şi la 12 kil. de reşedinţa pl., pe malul stîng a rîuluĭ Siretul. E formată din satele: Cotul-luĭ-Bălan, Iucşeşti-d.-j., Iucşeşti-d.-s., Muncelul-Dureĭ şi Recea, cu reşedinţa comuneĭ în satul Iucşeşti-d.-j. Are 190 familiĭ, saŭ 747 suflete, din carĭ 218 contribuabilĭ; locuesc în 209 case.

Are 2 bisericĭ, una de lemn şi alta de vălătucĭ.

Veniturile şi cheltuelile com. sunt de 2987 leĭ.

Iucşeşti, *pîrîiaş,* ce curge prin pl. Fundul, judeţul Roman, pe lîngă satul Iucşeşti-d.-s., şi se varsă în rîul Siretul de a stînga.

Iucşeşti-de-Jos, *sat,* în jud. Roman, pl. Fundul, com. Iucşeşti, spre S. de oraşul Roman, la 19 kil. de el şi de 12 kil. de reşedinţa plăşeĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Siretul. Este reşedinţa com. Iucşeşti. Are 106 familiĭ, saŭ 387 suflete, din carĭ 120 contribuabilĭ. Locuesc în 115 case.

Are o biserică de vălătuci. Se mai numea înainte și Icoșești și Iucșești-d.-j., a Paharniculuĭ Hîrțescu.

Iucșești-de-Sus, *sat*, compus numaĭ din cîte-va case, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Iucșești, spre N. de satul Iucșești-d.-j., la 1 kil. 500 m. de el. Este situat pe dealul Iucșeștilor, pe malul stîng al rîuluĭ Siretul. Se mai numește și Goroveiul.

Iuda, *pisc*, jud. Muscel, plaiul Dîmbovița, com. Dragoslavele.

Iuda, *deal*, la E. de com. Boteni, pl. Argeșelul, jud. Muscel, din care izvorește pîrîul cu acelașĭ nume.

Iuda, *moșie*, a statuluĭ, jud. Muscel, vîndută de vecĭ. (Vezĭ Priboaia).

Iuda, *pădure*, jud. Dîmbovița, com. Hăbeni, pe moșia Racovița; are peste 50000 arĭi.

Iuda, *pîrîŭ*, izvorește din dealul cu acelașĭ nume și se varsă în rîul Argeșelul, în raionul com. Boteni, pl. Argeșelul, județul Muscel.

Iuda-Mică, *vale*, izvorește din pădurea Iuda-Mică, com. Prahovița-d.-j., pl. Prahova, jud. Prahova, și se varsă în pîrîul Prahovița, tot în raionul com. Prahovița-d.-j.

Iuda-Mică, *plaiŭ*, spre V. de com. Prahovița-d.-j., pl. Prahova, jud. Prahova, acoperit cu pădure mare.

Iudeca, *trup de moșie*, nelocuit, care este încorporat cu Pietroșani a Principeluĭ Dem. B. Știrbeiŭ, pl. Marginea, jud. Vlașca.

Această moșie pănă la 1856 aparținea familieĭ Lapati; de atuncĭ a intrat în posesia proprietaruluĭ moșieĭ Pietroșani, care a încorporat-o cu acea moșie.

Iuga, *vechie numire a cătunului* Piatra-Albă, com. Odăile, jud. Buzăŭ.

Iuga, *vîrf de deal*, pl. Tazlăul-d.-s., com. Schitul-Frumoasa, jud. Bacăŭ, situat de-a dreapta Comanuluĭ, făcînd parte din șira Holmul-Geamăna.

Iugani, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Mircești, situat spre S.-V. de satul Mircești, pe platoul care separă basinul Moldoveĭ de al Siretuluĭ. Are 144 familiĭ, saŭ 582 suflete, din carĭ 400 suflete Ungurĭ; locuesc în 138 case. Sunt 109 contribuabilĭ.

Se face aci iarmaroc la 14 Septembrie.

Are o biserică catolică. Ungurii din acest sat țin de parohia catolică Ghirăești.

Este legat cu orașul Roman prin șosea.

Acest sat s'a numit în vechime Cosmești, sub care nume se găsește trecut în urice, și mai în urmă Iugani-din-Deal, spre deosebire de un alt sat, care purta numele de Iugani-din-Vale și care astă-zĭ se numește Ursărești.

Iugani, *sat*, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Prisăcani, spre V. de satul Prisăcani, la marginea de V. a județuluĭ. Are 298 suflete; locuesc în 73 case.

Iugani. Vezĭ Deleni, *sat*, com. Deleni, jud. Botoșani.

Iugani-din-Deal. Vezĭ Iugani, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Mircești.

Iugani-din-Vale. Vezĭ Ursărești, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Răchiteni.

Iuiuc-Bair, *deal*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Cara-Omer și anume pe acela al cătunului Dere-Chioi; se întinde de la dealul Cara-Omer și pănă la dealul Dere-Chioi, avînd o direcție de la S.-E. către N.-V.; este situat în partea de S.-V. a pl. și a com. și la E. de satul Dere-Chioi, la 3 kil.; în partea sa de N. se întinde valea Dere-Chioi și de-alungul săŭ, tot pe la N., trece drumul comunal Dere-Chioi-Cara-Omer, iar pe la S.-E. trece drumul Cara-Omer-Bulgaria; are o înălțime de 160 m.; este acoperit cu pășune, fînețurĭ și prea puține semănăturĭ.

Iupca, *com. rur.* și *sat*, în pl. Cloșani, jud. Mehedinți, la 46 kil. de Turnul-Severin; este situată pe valea rîuluĭ Iupca, care este destul de fertilă. Satul formează comună cu satele: Cîmpul-Mare, Chițimiĭ, Sărdănești și cătunul Anghelești. Are 700 suflete, din carĭ 110 contribuabilĭ; locuesc în 160 case.

Locuitorii posedă: 26 pluguri, 45 care cu boĭ, 6 căruțe cu caĭ; 60 stupĭ.

Prin com. trece șoseaua Brebinari-Baia-de-aramă. Are și o șosea comunală care duce la Baia-d.-j. Sunt 2 bisericĭ, deservite de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Budgetul com. e de 651 leĭ la venitur și de 427 leĭ la cheltuelĭ.

Vite: 340 vite marĭ cornute, 15 caĭ, 300 oĭ și 350 rîmătorĭ.

Iupca, *pîrîŭ*, în jud. Mehedinți,

plaiul Cloşani; se formează din pîrîul Comăneştilor, udă com. rur. Crainici, de aci se îndreptează spre com. Iupca, unde se împreună cu pîrîul ce vine de la Bala-d.-s. şi Bala-d.-j.; curge sub numele de Iupca, formînd frumoasa şi fertila luncă a Iupceĭ; la com. rur. Cătunele se varsă în Motru.

Iurca, *ramură de munţi*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Hangul; face parte din grupa munţilor Hangul şi aĭ Bistriţeĭ-Moldoveĭ; se întinde între pîrîul Hangul, Audea, Brădeţul şi Schitul-Buhalniţeĭ, făcînd legătură cu Munţiĭ-Doamneĭ.

Iurcani, *sat*. Vezĭ Polobocul, sat, jud. Neamţu.

Iurcani, *ramură de dealurĭ*, jud. Neamţu, ce se detaşează din ramura Dragva, spre E., printre satele Polobocul, Mirăuţeni, din com. Rădiul, pl. Bistriţa, şi pîrîaşul Dragva, formînd hotarul, în parte, al com. Rădiul de com. Socea.

Iurcani, *moşie*, jud. Neamţu. Vezĭ Polobocul, saŭ Giurcani, moşie.

Iureşti, *sat*, jud. Botoşani, în partea de S.-E. a com. Zlătunoaia, pe valea pîrîuluĭ Enoaia. Are o întindere de 1508 hect., din carĭ: 1251 hect. proprietatea mare şi 257 hect. ale sătenilor. Populaţiunea este de 90 familiĭ, saŭ 347 suflete. Pe moşie se află şi 45 hect. pădure.

Are 1 biserică; o cîrciumă.

Vite: 340 boĭ şi vacĭ, 36 caĭ, 1000 oĭ, 60 porcĭ. Sunt 30 stupĭ cu albine.

Iurtla, *vale*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Beidaut; se desface din poalele S. ale dealuluĭ Sari-Ghiol, de lîngă satul Sari-Ghiol; se îndreaptă spre E. printre dealurile Peclic şi Hagi-Avat-Bair, avînd o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea centrală a plăşeĭ şi S. a comuneĭ; taie drumul comunal Beidaut-Rîmnic, şi, sub numele de pîrîul Hagi-Avat, se deschide în valea pîrîuluĭ Beidaut, pe dreapta.

Iurtlîc-Bair, *deal*, în jud. Tulcea pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Ciamurli-d.-s., şi anume pe acela al cătunuluĭ saŭ Eschi-Baba; se întinde spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S., brăzdînd partea N. a plăşeĭ şi V. a comuneĭ; printre văile Cavaclac-Cairac şi Dolojan; se ridică pănă la o înălţime de 274 m., dominînd asupra satuluĭ Testemel; lasă spre S. prelungirile Dolojan, Dalîcla; este acoperit cu tufărişurĭ şi fineţe.

Iuslina-Mare, *lac*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman, şi anume pe acela al cătunuluĭ saŭ Uzlina, format prin o revărsare anterioară a braţuluĭ Sf. Gheorghe, de care e alimentat prin o gîrliţă; comunică cu lacul Isacov; are o întindere de 180 hect.; e înconjurat cu stuf şi conţine peşte.

Iuslina-Mică, *lac*, jud. Tulcea, maĭ mic de cît cel precedent şi format tot de el, în partea V. a plăşeĭ şi S.-V. a comuneĭ, chiar lîngă satul Uslina; are 105 hect.; comunică cu Dunărea.

Iusufunar, saŭ **Iusufanar**, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, cătunul comuneĭ Enige, situat în partea S. a pl. şi cea V. a com., pe valea Urluia, la 6 kil. spre N.-V. de reşedinţă; are o întindere de 959 hect., din carĭ 12 hect. ocupate de vatra satuluĭ cu 15 case; populaţia sa este de 26 familiĭ, saŭ 102 suflete, în maioritate Bulgarĭ.

Iusufunar-Bair, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Enige, şi anume pe acela al cătunuluĭ saŭ Iusufunar; se întinde de la V. spre E., avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea V. a plăşeĭ şi pe cea N. a comuneĭ; are o înălţime de 156 m., dominînd văile Iusufunar-Ceair, Baldionac-Ceair, satele Talaşman şi Iusufunar, drumul comunal ce le unesc şi drumul judeţean Ostrov-Cuzgun; este acoperit în mare parte cu fineţe şi cîte-va pădurĭ.

Iusufunar-Ceair, *vale*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Enige, şi anume pe acela al cătunuluĭ saŭ Iusufunar; se desface din dealul Iusufunar-Bair; se îndreaptă spre S., în o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-V.; trece prin satul Iusufunar, şi după ce a brăzdat partea V. a plăşeĭ şi cea N.-V. a comuneĭ se deschide în valea Urluia, pe dreapta, pe unde trece drumul judeţean Ostrov-Cuzgun, după un drum de 3 hil.

Iuuruc-Dere, *vale*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Ivranes; se desface din dealul Perdea-Bair, merge printre dealul Perdea-Culac-Bair şi Ghenis-Bair spre N. şi Perdea-Bair şi Peştera-Bair spre S. şi, după ce a primit pe valea Cazalgic-Dere, din spre S., se deschide în valea Peştera-Ceair; dealungul acesteĭ văĭ merge şoseaua judeţeană Malciov-Medjidia; este situată la V. plăşeĭ şi la S.-E. comuneĭ.

Ivan-Bair, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Caraman-Chioi; se desface din dealul Caraman-Chioi; se întinde spre S. într'o direcție generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de E. a plășeĭ și cea de S. a comuneĭ; se întinde de-alungul maluluĭ V. al iezeruluĭ Razelm; se prelungește spre S.-E. cu dealurile Suhat și Dolojan; la poalele S.-V. este așezat satul Jurilofca, care e dominat de vîrful său înalt de 67 m.; este tăiat de drumul comunal Caraman-Chioi-Jurilofca; este acoperit cu livezĭ și semănăturĭ.

Ivancea, *grind*, în partea de S. a plășeĭ Sulina și a com. rur. Cara-Orman și cea N. a com. rur. Sf. Gheorghe, jud. Tulcea; pleacă de pe malul stîng al brațuluĭ Sf. Gheorghe; se întinde spre E. cu o direcție generală de la S.-V. spre N.-E.; e format din 2 trupurĭ, din carĭ unul ajunge la malul Mărĭĭ la mila No. 8; este străbătut de un drum comunal Cara-Orman-Sulina; în partea de S. se găsește pescăria Ivancea; are o lungime de 18 kil. și o întindere de 115 hect.; e neproductiv.

Ivancea I, *punct trigonometric*, de rangul I, jud. Tulcea, pe grindul cu același nume, în partea de S. a plășeĭ Sulina și cea de N. a com. rur. Sf. Gheorghe, dominînd prin înălțimea sa de 2 m. 5, drumul comunal Cara-Orman-Sulina și lacul Soloniță.

Ivancea II, *punct trigonometric*, județul Tulcea, maĭ sus de cel d'întîiŭ și maĭ puțin însemnat, tot în partea sudică a plășeĭ Sulina și cea nordică a comuneĭ Sf. Gheorghe, pe grindul Ivancea și pe drumul comunal Cara-Orman-Sulina; are 1 m. 4 înălțime.

Ivanoș, *munte*, jud. Neamțu, pe hotarul despre Transilvania, situat între sorgintea pîrîiașuluĭ Ticoș (Tikos-Patak), și muntele Floarea.

Ivanul, *munte*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani.

Ivanul, *pîrîŭ*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani; izvorește din muntele Ivanul și se varsă în apa Cerna.

Ivașcu, *vale*, în com. rur. Obîrșia, pl. Cîmpul, județul Mehedinți.

Ivăchești, *sat*, jud. Dolj, plasa Dumbrava-d.-s., com. Căciulatul, are o populație de 153 suflete: 93 bărbați și 60 femeĭ. Locuesc în 65 case. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Căciulatul, ce este la 500 m.

Invăncăuțana, *pădure*, pe moșia Invăncăuți, comuna Păltinișul, pl. Prutul-de-Jos, județul Dorohoiŭ.

Ivăncăuți, *sat*, pe moșia cu același nume, com. Păltinișul, pl. Prutul-de-Jos, jud. Dorohoiŭ, cu o populație de 194 familiĭ, saŭ 756 suflete.

Proprietatea moșieĭ este a erezilor def. N. V. Pilat, cumpărată de la stat, și fostă maĭ înainte a Mitropolieĭ.

Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, cu 1 preot, 2 cîntărețĭ și 1 pălămar; este mică, de lemn și tencuită, făcută în anul 1803, de monahul Isaiea.

Sătenii împroprietăriți aŭ 544 hect., 23 arii pămînt; iar proprietatea moșieĭ: 873 hect., 64 ariĭ cîmp și 68 hect. 74 ariĭ pădure.

Pîrîul principal ce trece pe moșie este Isnovățul.

Piatră gresă și gipsoasă se află multă, dar se estrage puțină.

Drumurĭ principale sunt: calea județeană Rădăuți-Darabani și drumul ce duce la Bivolul.

Loc însemnat este Pietrăria.

Ivăncești, *cătun*, în jud. Putna, pl. Gîrlele, com. Bolotești, așezat pe malul Putneĭ, între Măgura și Putna.

Are o populație de 168 suflete, carĭ locuesc în 50 case; o biserică filială, cu hramul Sf. Gheorghe.

Ivăneasca, *pădure*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Larga, cu o suprafață de 100 hect. cu următoarele esențe: stejar, salcie și plop.

Ivăneasca, *pîrîŭ*, izvorește din pădurea Țibăneștilor, trece printre satele: Țibănești și Jigorăni, din com. Țibănești, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, și se varsă în Șacovățul, aproape de satul Coticul, din com. Todirești.

Ivăneasca, *vale*, se formează pe teritoriul comuneĭ Ursoaia, pl. Mijlocul, județul Olt; străbate de la N. la S. teritoriul com. Tîmpeni, spre E., paralel cu Dorofeiul, și, după ce trece pe teritoriul com. Șerbănești-d.-s., se varsă în Dorofeiŭ.

Ivănești, *com. rur.*, în centrul pl. Prutul, jud. Fălciŭ, între comunele: Rusca, la N.; Berezeni și Lunca, la S.; Stănilești și parte din Lunca, la E. și com. Huduji, la V. Este formată din satul Ivănești, divizat în Arghireni și Vlădiceni și satele Că-

potești și Todireni, pe o suprafață cam de 3035 hect. și cu o populație de 253 familii, saŭ 595 suflete, din carĭ 169 contribuabilĭ. Are o școală și o biserică.

Prin centrul comuneĭ trece șoseaua de la Huși la Fălciŭ.

Este udată de pîrîul Chetrosul, ce formează un iaz.

Viea se cultivă pe întindere de 40 hect.

Budgetul comuneĭ e de 4184 leĭ la venituri și de 3468 leĭ la cheltueli.

Vite marĭ cornute 447, oĭ 485, caĭ 26 și porcĭ 106.

Ivăneşti (Huşeni), *com. rur.*, în partea de S. a plășeĭ Racova, jud. Vasluiŭ, la 24 kil. de orașul Vasluiŭ și la 11 kil. de Pungești, reședința plășeĭ.

E formată din satele: Ivănești (Hușeni), Golgofta, Valea-Cînepeĭ, Valea-Mare, Broșteni, Buscata, Iezerul și Chilia, pe o suprafață de 2832 hect. și cu o populație de 248 familiĭ, saŭ 1252 suflete, din carĭ 31 străinĭ.

Sunt 271 contribuabilĭ.

Are o școală; 3 biserici, cu 2 preoți și 2 eclesiarĭ; 1 moară; 1 iaz; 8 cîrciume.

Comerciul se face de 20 persoane.

Vite: 911 vite marĭ cornute, 2 bivolĭ, 780 oĭ, 20 capre, 99 caĭ și 162 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ e de: 4410 leĭ la venituri și de 4360 leĭ 24 banĭ la cheltueli.

Locuitorii posedă: 69 pluguri și 112 care cu boĭ, 11 pluguri cu caĭ; 307 stupĭ.

Ivăneşti, *sat,* numit din vechime și Buburuzul, în centrul comuneĭ Ivănești, pl. Prutul, județul Fălciŭ, așezat pe valea pîrîuluĭ Chetrosul, ce curge de la N. la S., prin mijlocul satuluĭ. Partea satuluĭ din dreapta pîrîuluĭ se numește Arghiroaia, formînd un trup de moșie a parte, fostă odată proprietatea uneĭ Doamne numită Arghiroaia, de la care a rămas și numirea moșieĭ cu jumătate din satul Ivănești; iară partea satuluĭ din stînga pîrîuluĭ se numește Vlădiceni, formînd un alt trup de moșie, fostă a Episcopieĭ de Huși, ce o căpătase prin daniele făcute mănăstireĭ de către unii creștinĭ, pioșĭ răzeșĭ, și prin cumpărăturele făcute de Episcopie de pe la locuitoriĭ răzeșĭ carĭ aŭ voit să vîndă părțile lor de pămînturĭ. Această parte a satuluĭ este înființată de Inocentie Episcopul de Huși cu străinĭ aduși din alte părțĭ între anii 1752—1782.

Suprafața teritoriuluĭ satuluĭ este cam de 1832 hect., cu o populație de 162 familiĭ, saŭ 369 suflete, din carĭ 102 contribuabilĭ. Aicĭ este reședința comuneĭ. Are o școală, înființată în 1883, frecuentată de 43 elevĭ; o biserică, făcută în 1862, cu 1 preot și 1 dascăl; un iaz, format de pîrîul Chetrosul.

Prin mijlocul satuluĭ, de a dreapta pîrîuluĭ Chetrosul și paralel cu el, trece șoseaua județeană Huși-Fălciŭ.

Ivăneşti, *sat,* jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Larga. Este situat pe partea dreaptă a rîuluĭ Ialomița, spre V., la 2 kil. de satul de reședință. O parte a satuluĭ este pe o mică luncă, sub coasta Bărăganuluĭ și o parte deasupra coasteĭ, pe cîmpul Bărăganul.

Are o populație de 89 familiĭ; o biserică zidită la 1844, deservită de un preot; o școală mixtă, condusă de un învățător.

Vite: 300 caĭ, 750 boĭ, 15 bivolĭ, 200 oĭ și 120 porcĭ.

Ivăneşti, *vechia numire a cătunului* Ioanești, com. Gura-Teghiĭ, jud. Buzăŭ.

Ivăneşti. (Vezĭ Huşeni, sat, jud. Vasluiŭ).

Ivăneşti, *deal,* situat la V. pe teritoriul com. Șerbănești-d.-j., pl. Șerbănești, jud. Olt. Are direcțiunea N.-V. către S.-E. Se naște din Boianul, sub numele de Dealul-Cojocarilor, și, la extremitatea sa de E., lîngă Dorofeiul, în centrul comuneĭ, ia numele de Ivănești, după numele mahalaleĭ situată pe culmea luĭ.

Ivăneştilor (Dealul-) saŭ Dumbrava, *deal,* care se întinde spre S.-V. de satul Hușeni, com. Ivănești, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Ivăneţul, *cătun* de reședință al com. Goidești; are 380 loc. și 78 case.

Ivăneţul, *izvor,* în județul Buzăŭ, ese din muntele Vîrful-Seciuluĭ com. Goidești, căt. Fundata; se scurge în pîrîul Fundata, pe teritoriul căt. Budești, com. Trestioara.

Ivăneţul-Mare, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Goidești, căt. Brătilești; are 1176 m. înălțime; pășunĭ și pădure de brad.

Ivăneţul-Mare, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Goidești, făcînd împreună cu muntele Războiul un corp ca de 7000 hect., din care: 4500 păduri seculare de brad și fag; restul izlaz, fineață, curățurĭ și sterp. Poartă în genere numirea de Goidești-Carp.

Ivăneţul-Mic, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Goidești, unit cu Ivă-

neţul-Mare printr'un frumos plaiŭ ce se întinde spre N.; are izlaz şi pădure.

Ivăneţul-Mic, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Goideşti, avînd ca 1000 hect. din carĭ 20 hect. arabile, 50 hect. fîneaţă, restul păşune şi păduri seculare de brad şi foarte mult fag. Face parte din moşia Penteleul.

Iveşti, *com. rur.*, pl. Bîrladuluĭ, jud. Tecuciŭ, situat între rîul Bîrladul spre V. şi calea ferată la E.; la 19 kil. în partea de S. de capitala judeţuluĭ.

Are o populaţie de 360 familiĭ saŭ 1498 suflete, din carĭ 168 familiĭ sunt Evreĭ şi de alte naţionalităţi.

Locuitoriĭ plătesc bezmăn proprietaruluĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ. Biserica a purtat şi poartă şi astă-zĭ numele de Biserica Floareĭ, după numele primuluĭ locuitor care s'a aşezat aci.

Pe la 1700, Florea face o biserică de gard maĭ spre N. de actuala, căreia i se cunoaşte şi astă-zĭ locul, însă aceasta la 1812 s'a ruinat. La 1812 s'a făcut alta, care a fost în locul celeĭ de astă-zĭ, aceasta n'a durat decît pănă la 1828 cînd Turcii în trecerea lor pe aicĭ i-aŭ dat foc. Cu mult maĭ pe urmă s'a făcut actuala, cu sprijinul d-luĭ Panaite Ciucă.

S'a reparat de locuitorĭ în 1883 şi se îngrijeşte de obştia tîrguluĭ, ajutîndu-se şi de proprietarul moşieĭ, D-l M. Balş.

Sunt 2 şcolĭ: una de băeţĭ şi alta de fete; cea dintîĭ datează de la 1865, cea de a doua de la 1870. De curînd s'a zidit o şcoală frumoasă cu 4 sălĭ.

Şcoala de băeţĭ e frecuentată de 116 copiĭ, iar cea de fete e frecuentată de 81 fete.

Veniturile şi cheltuelile com. sunt de 16470 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 25 pluguri de fer; 60 caĭ, 85 boĭ, 114 vacĭ, 2 taurĭ, 18 capre şi 105 porcĭ.

Afară de bîlciurĭ din fie-care Duminică, se maĭ fac şi 4 iarmaroace (bîlciurĭ) anuale: la 23 Aprilie (Sf. Gheorghe), la 20 Iulie (Sf. Ilie), la 15 August (Sf. Maria) şi la 14 Septembrie (Înălţarea Sf. Crucĭ).

Iveşti este un punct remarcabil pentru comerţ, poziţiunea sa frumoasă, situaţia sa avînd calea ferată Tecuciŭ-Galaţi, la E., şoseaua naţională care trece prin mijlocul tîrguluĭ, toate acestea contribue la ridicarea şi înfrumuseţarea luĭ. In partea de N. se află şi spitalul judeţean.

Aicĭ se află reşedinţa subprefecturеĭ plăşeĭ Bîrlad, reşedinţa primărieĭ, în localurile lor propriĭ; o cazarmă a companieĭ I-iŭ, reg. 6, No. 24, Tecuciŭ; oficiul telegrafo-poştal, o farmacie, iar spre N., pe un frumos platoŭ, se află gara Iveşti.

Se maĭ află aci 2 sinagoge; o şcoală; 2 cimitire: unul ortodox şi altul ebraic.

Tîrgul Iveşti este înfiinţat la 1855—56 de proprietarul moşieĭ, Panait Balş, tatăl d-luĭ Mihail Balş; această înfiinţare este întărită prin hrisovul Domnesc ce se află depus la primărie şi publicat, în anul 1856, în «Buletinul Moldoveĭ», No. 52.

Iveşti maĭ înainte nu avea de cît cîte-va case situate pe coasta Bîrladuluĭ, şi carĭ ţineaŭ de Blăjeri-d.-j.; tot de acest sat ţinea şi biserica făcută de Florea, iar locul acesta se numea tîrgul Floreĭ. Locuitoriĭ şi astăzĭ îĭ zic «Tîrgul-Biserica-Floareĭ» şi această denumire a păstrat'o pănă la anul 1875.

Se mărgineşte la N. cu com. Torceşti; la S. cu com. Buceşti, de care se desparte prin un drum; la E. cu com. Torceşti (căt. Blăjeri-d.-s.) şi la V. cu rîul Bîrladul.

Proprietarul tîrguluĭ şi a moşieĭ este familia Balş.

Familia Bălşeştilor e una din cele maĭ vechĭ care aŭ avut un rol istoric în Moldova. D-l B. P. Hasdeŭ în «Magnum Etimologicum» ne dă o frumoasă descriere genealogică a acesteĭ familiĭ, genealogie bazată pe documente şi acte autentice.

Tot ast-fel şi principele Gh. Bibescu, în opera sa intitulată «Domnia luĭ Bibescu», la pag. 715, vol. II, are o tabelă arătînd genealogia familieĭ Balşilor.

Iveşti, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, spre V. de oraş, pe pîrîul Tutova.

Are 826 locuitorĭ, din carĭ 209 contribuabilĭ; locuesc în 227 case. Ştiŭ carte 53 persoane. Are o şcoală primară de băeţĭ; o biserică.

Comerciul se exercită de 9 persoane. Are 11 hect. viĭ. Aci, pe un platoŭ, în marginea pîrîuluĭ Tutova, în vara anuluĭ 1885, s'aŭ găsit resturĭ de animale anti-deluviane.

Prin această com. trece drumul care vine din şoseaua Bîrlad-Bacăŭ şi urmează Valea-Tutoveĭ, ducînd spre S. în pl. Corodul.

Maĭ înainte se numea Mărgiucani.

Iveşti, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Tecuciŭ, pl. Bîrladuluĭ, com. Torceşti, pe linia Barboşi-Tecuciŭ, pusă în circulaţie la 13 Sept. 1872. Se află între staţiile Ha-

nul-Conachi (13.6 kil.) și Bareca (9.5 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului mării de 31m.61. Venitul acestei stații pe anul 1896 a fost de 326211 lei și 30 bani.

Ivrinez saŭ **Ivranez**, *sat*, în jud. Constanța, pl. Medjidia, cătunul com. Cochirleni, situat în partea de V. a pl. și cea de E. a com., pe dealul Ivrinez, lîngă un stuf al bălței Cochirleni, la 5 kil. spre E. de reședință. Înainte era așezat ceva mai spre V., unde se văd și ruinele vechiului sat distrus de mari incendii provocate în timpul războiului din 1877—78. Intinderea sa totală este de 2743 hect., din cari 14 hect. ocupate de vatra satului cu 231 case. Populațiunea sa, în maioritate Romîni, este de 85 familii, saŭ 428 suflete.

Izbașa, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Slobozia; izvorește din dealul Jinurul; udă comuna în partea de V., trece pe d'asupra căt. Coroteni și se varsă în pîrîul Coroteni, mai jos de căt. Coroteni.

Izbașul saŭ **Crucea-luĭ-Izbaș**, *pichet de graniță*, pe marginea Dunărei, jud. Mehedinți.

Izbășești, *sat*, cu 86 familii, în jud. Argeșul, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Milcoiul-Izbășești. Aci este reședința primăriei. Are 2 biserici: una vechie, cu hramul Adormirea și a doua, cu hramul Sf. Ioan, deservite de cîte un preot și un cîntăreț.

Izbășești, *sat*, în jud. Argeș, pl. Cotmeana, făcînd parte din com. rur. Stolnici-Izbășești. Are o biserică vechie făcută de un oare-care Vladu Povarnagiul, cu hramul Sfinții Voevozi, deservită de un preot și un cîntăreț.

Izbiceni, *com. rur.*, la E. plășei Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, formată din satele Izbiceni (1500 locuitori) și Donca (1058 locuitori) și situată lîngă Olt, pe șoseaua Izlazul-Stoienești, la 38 kil. de Caracal și la 14 kil. de Corabia.

Are o populațiune de 2558 locuitori, din cari 1298 bărbați și 1260 femei; 1182 căsătoriți și 1376 necăsătoriți; 79 știind carte; 478 contrib.

Budgetul com. este de 6484 lei la venituri și de 6368 lei la cheltueli. Locuitorii se ocupă cu agricultura, industria domestică și creșterea vitelor. Vite mari 1917, vite mici 6219 și rîmători 300. Are vre-o 1000 duzi cu cari cultivîndu-se gîndaci de mătase, se obține anual cam 45 oca gogoși, 4 borangic și ½ oca sămînță.

In com. sunt 7 cîrciumi și se fac 3 bîlciuri pe an: 1. la Dumineca Floriilor, ținînd 5 zile; 2. la 24 Iuliŭ, ținînd 3 zile și 3. la 11 Octombrie, ținînd 3 zile, sunt înființate la 1832. Comerț se face cu vite mari și mici, cu stămburi, articole de brașovenie și producte ale industriei domestice.

Are: o școală primară mixtă de gradul II, condusă de un învățător, frecuentată de 62 elevi; 2 biserici: Sf. Nicolae (1846), clădită de proprietarul Rioșeanu în Izbiceni și a doua Sf. Nicolae în Donca, deservite de 2 preoți și 4 cîntăreți.

Izbiceni, *trup de moșie*, jud. Teleorman, al cărei corp principal este în jud. Romanați și care trece peste rîul Oltului, în luncă, în dreptul comunelor Riioasa, Pleașovul și Saelele. Este proprietatea d-luĭ M. Rioșeanu.

Izbramul, *numire* ce daŭ locuitorii unei *insule* din dreptul comunei Cioara, jud. Teleorman, proprietatea statului, pe care este un zăvoiŭ, care se dă periodic în exploatare.

Izești, *sat*, face parte din com. rur. Podeni-Vechĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are o biserică, construcție vechie, zidită de loc.

Izești, *numire* ce se mai dă *comunei* Păcureți, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Izești, *moșie* a statului, fostă pendinte de Episcopia Buzăului, jud. Prahova.

Un hrisov al luĭ Mihail Constantin Șuțu Voevod, din 1 Decembrie 1784, poruncește ca moșneni Izești să răspundă obișnuita dijmă a păcurei către sfînta mănăstire Sinaia, din Prahova, pînă ce se va hotărnici moșia. Și fiind-că nu se știa cuĭ vor rămîne acele puțurĭ cu păcură, s'a hotărît ca păcura să se strîngă de moșneni Izești și vînzînd-o să ducă banii să-i dea întru păstrarea Ispravnicilor pînă la Sf. Gheorghe, cînd se pusese soroc ca hotărnicia să ia sfîrșit, și atunci la orĭ-ce parte se va cuveni se vor da acei bani.

Izești, *trup* de pădure a statului, în întindere de 25 hect., pendinte de com. Podeni-Vechĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Surani (415 hect.), formează pădurea Podeni-Vechĭ.

Izești-Surani, *moșie* a statului, com. Podeni-Vechĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Izimşa, *com. rur.*, în jud. Mehedinţi, pl. Cîmpul, la 62 kil. de oraşul Turnul-Severin, situată la poalele dealuluĭ şi pe matca apeĭ Drincea. Are o populaţie de 1109 loc., din carĭ 178 contribuabilĭ; locuesc în 200 case.

Este cuprinsă între comunele Cujmirul, Dărvari, Obîrşia şi Salcea, şi udată de apa Drincea.

Locuitoriĭ posedă: 73 pluguri, 120 care cu boĭ, 16 căruţe cu caĭ.

Prin această comună trece şoseaua Recia-Cujmir-Izimşa-Calafat.

Are: o biserică, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de un învăţător, frecuentată de 20 elevĭ şi 3 eleve; 4 cîrciumĭ.

Budgetul com. e de 6420 leĭ la venitурĭ, iar la cheltuelĭ, de 2519 leĭ.

Vite: 840 vite marĭ cornute, 46 caĭ, 680 oĭ şi 600 rîmătorĭ.

Izlazul, *com. rur.*, jud. Brăila, pl. Vădeni, situată pe şes. Se mărgineşte la E. cu com. urb. Brăila, la N. cu Vădeni; la V. cu Cazasul; la S. cu Chiscani şi Lacul-Sărat. Suprafaţa comuneĭ este de 3000 hect., cu o populaţie de 1322 familiĭ, saŭ 5162 suflete, din carĭ 792 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 624 persoane.

Are o şcoală de băieţĭ, înfiinţată în 1840, frecuentată de 62 elevĭ şi una de fete, înfiinţată la 1880, frecuentată de 46 eleve. Sunt 17 cîrciumĭ.

Sunt 2324 vite marĭ cornute, 852 caĭ, 613 oĭ, 641 rîmătorĭ, 7 capre. Pe teritoriul com. se află: gara Brăila, 1 fabrică de ciment a D-luĭ Cantacuzino; 1 fabrică de spirt şi cherestea; 1 fabrică de sobe de porţelan; 1 fabrică de cue de cizmărie; 4 cimitire, oborul de producte; 2 grădinĭ de zarzavat, maĭ multe cărămidăriĭ şi abatoriul.

Budgetul com. e de 16828 leĭ la venitурĭ şi de 12380 leĭ la cheltuelĭ.

Drumurĭ: la Lacul-Sărat, spre S., 5 kil.; la Traian, paralel cu C. F. Brăila-Buzăŭ, spre S., 8 kil.; la Tudor Vladimirescu, pe lîngă Lacul Dulce, 11 kil.; la Cazasul, spre V., 5 kil.; la Cîmpulung, spre N.-V., 17 kil., la Vădeni, spre N., prin Satul-Nemţesc, 40 kil.; la Brăila, spre E., 1 kil.

Comuna şĭ-a luat numele de la moşie. La 1828, Ruşiĭ luînd Brăila aŭ dăruit partea din raiaua sa bisericeĭ Sf. Mihail şi Monumentuluĭ pentru întreţinerea lor. Secularizînd-se venitul mănăstirilor la 1864, Izlazul a devenit propr. Statuluĭ. Pănă la 1865 făcea parte din oraşul Brăila, mahalaua Belvedere.

Izlazul, *com. rur.*, în partea de S.-E. a plăşeĭ Oltul-d.-j.-Balta, jud. Romanaţi, situată lîngă Dunăre, pe malul drept al Oltuluĭ şi foarte aproape de vărsarea sa în Dunăre, pe şoseaua ce merge din Corabia spre T.-Măgurele, la 21 kil. de Corabia şi la 52 kil. de Caracal. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului Mărĭĭ pe măgura Strîmba, spre V. de comună, este de 58 m. In faţa satuluĭ se află în Dunăre o insulă mare şi un pichet de graniţă cu acelaşĭ nume.

Are o populaţie de 1132 familiĭ, saŭ 4588 suflete, din carĭ 741 contribuabilĭ.

Are o şcoală primară de băeţĭ şi una de fete cu 3 învăţătorĭ, frecuentate de 70 băeţĭ şi 17 fete; 2 bisericĭ: Sf. Treĭ Ierarchĭ (1852) şi Sf. Nicolae cu 3 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; 19 stabilimente comerciale.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 10739 leĭ şi la cheltuelĭ de 10297 leĭ.

Izlazul este un tîrg însemnat; maĭ înainte a fost port; este reşedinţa subprefecturеĭ plăşeĭ Oltul-d.-j., şi are un biuroŭ telegrafo-poştal.

Importanţa ce are Izlazul în istorie se explică prin poziţiunea şi mărimea eĭ comparată cu a satelor din prejur. Izlazul a jucat rol în epoca romană, în faptele desfăşurate la 1848 şi în ultimul războiŭ din 1877.

C. Boleac trece Izlazul între staţiunile din epoca prehistorică, saŭ cel puţin *dacă*, şi spune că a găsit 3 obiecte, carĭ indică civilizaţia dacă: o oală de lut negru, marginea unuĭ vas de bronz şi 3 părţĭ a uneĭ trîmbiţe de argint. Incontestabil, aci a fost o cetate cu o deosebită însemnătate în epoca romană, fiind capul uneĭ căĭ. In cuprinsul com. se află 2 cetăţĭ de pămînt, una în mahalaua Racoviţa şi alta în mahalaua Verde, împrejmuite cu un şanţ întreit. Drumul care în epoca romană unea Izlazul cu Romula nu figurează în tabla luĭ Peutinger. Judecînd, în fine, după faptul că este capul uneĭ căĭ, care unea Dacia cu Moesia, după şanţurile ce se văd, după ruinele după ţărmul drept al Dunăreĭ, după nişte sarcofage descoperite şi după monedele romane micĭ a împăraţilor de la Adrian pănă la Caracala ce s'a găsit aci, putem crede că aci a fost o cetate importantă a primelor colonĭĭ romane, care a comunicat cu Moesia prin un pod de care nu ştim nimic.

In istoria Ţăreĭ, Izlazul e maĭ bine cunoscut prin revoluţia de la 1848 şi prin cele petrecute aci la începutul campanieĭ din 1877—78.

La 9 Iunie 1848, se strînseră aci: Heliade, Popa Şapcă, Golescu, Tell, Pleşoeanu, Magheru,

Serurie, etc., şi în cîmpia Izlazuluĭ, numită a luĭ Traian saŭ a regeneraţiuneĭ, ridicară drapelul renaşterеĭ şi se citi proclamarea guvernuluĭ provizoriŭ. Eĭ proclamară constituţia de la 1848, ale căreĭ marĭ principiĭ trebuia să maĭ ridice Romînia îngenunchiată străinilor. Aceasta e unul din cele maĭ memorabile fapte ale vieţeĭ noastre politice, prognosticul independenţeĭ şi formăreĭ regatuluĭ Romîn. Heliade zice: «Piaţa satuluĭ Izlazul era plină de ţăranĭ, o companie de soldaţĭ, dorobanţĭ, o mulţime de negustorĭ, arendaşĭ, etc. Se ridică o masă în formă de altar şi pe ea strălucea evangelia, crucea şi 20 lumînărĭ aprinse, şi preotul Şapcă cu alţĭ preoţĭ, săvîrşind serviciul divin, tot poporul îngenunchiă. Atuncĭ pr. Radu Şapcă, inspirîndu-se din un paragraf al Resurecţiuneĭ luĭ Ezechiel, ridică ochiĭ la cer şi pronunţă o rugăciune către A-tot-puternicul pentru a-ĭ sprijini în calea dreptăţeĭ. Intre altele: «Ridică şi reînviază, Doamne, acest popor care se omoară pentru a face să trăiască opresoriĭ săĭ. Scuteşte-l de abuzurĭ, de claca şi iobăgia necunoscută părinţilor noştri, de roboate, de aste lucrărĭ ale faraonilor, de persecuţie, de toată jefuirea şi nedreptatea».

Inspirarea de care era însuflat preotul, razele de dimineaţă ale soareluĭ ce-ĭ inunda fruntea sa apostolică 'l făcea divin şi vocea luĭ vibra puternic în inima auditorilor. Toţĭ se ridicară şi intonară imnul: «Doamne mîntueşte poporul tăŭ». Tunurile bastimentelor respunseră prin salve repetate. Apoĭ cele 2 stindarde fură botezate cu apă sfinţită; unul fu luat de Eliade care-l încredinţă poporuluĭ şi altul de Tell care vorbi şi'l încredinţă oştireĭ.

Se ceti apoĭ proclamaţia şi Heliade explică maĭ multe paragrafe din Constituţie. Ea începea aşa: «Fraţĭ Romînĭ, timpul mîntuireĭ a sosit. Poporul nostru se deşteaptă la sunetul trompeteĭ îngeruluĭ mîntuireĭ şi recunoaşte dreptul săŭ de suveran. Poporul romîn se ridică a-şĭ apăra drepturile sale. La arme, Romînĭ! la armele mîntuireĭ». Toţĭ jurară pe constituţie, pe Evangelie şi steagurĭ, şi în entuziasm miĭ de glasurĭ repetară: «Trăiască Romînia! trăiască Constituţia, trăiască poporul!» Din cîmpul luĭ Traian, poporul înarmat porni spre Caracal şi de aci spre Craiova avînd de cap pe Magheru; apoĭ după ce toată Oltenia fu ridicată, capiĭ revoluţiuneĭ se îndrumară spre Bucureşti, unde s'a şi prezentat luĭ Bibescu constituţia cea nouă.

La 1877, abia sosesc la Izlaz I-iul bat. din reg. 7 de linie, escadronul de Teleorman şi bateria 4-a din reg. II de artilerie, şi Turciĭ carĭ eraŭ 1000 în Nicopole, cu 2 vase cuirasate Scadra şi Podgorita, îĭ salută cu obuze. La 4 Maiŭ 1877, monitorul turcesc deschide foc asupra Izlazuluĭ şi bateriilor romîne aşezate pe înălţimile maluluĭ stîng al Dunăreĭ. Comandantul artilerieĭ noastre scoate tunurile din ambrasurĭ în cîmp deschis spre a putea urmări mişcările vaporuluĭ turcesc şi răspunde provocăreĭ. Bombardarea ţine 3 ore şi vaporul turc avu catarcul rupt şi coşul sfărîmat. Obuzurile turceştĭ aŭ rănit însă posturile de infanterie din piq. No. 10. Bombardarea continuă în 5, 8 şi 14 Maiŭ. Pe la Izlaz trecu Dunărea divizia a IV-a în noaptea luĭ 25 Iulie, şi reg. 5 de linie fu prima trupă romînă ce ocupă Nicopolea, spre a forma garnizona cetăţeĭ.

Izlazul, *sat*, jud. Brăila, care se întinde în formă de semi-cerc pe lîngă şanţul oraşuluĭ Brăila. Casele sunt neregulat aşezate şi se întind de la cimitirul Sf. Constantin pe ambele părţĭ ale drumuluĭ de fer, pînă aproape de bariera Galaţi. Acest sat pînă la 1864 făcea parte din oraşul Brăila şi ţinea de mahalaua Belvedere; de atuncĭ însă a rămas comună independentă. In acest sat se află gara Brăileĭ a C. F. Buzăŭ-Barboşi. Intre gară şi bariera Sf. Gheorghe se află cazarma regim. III d'artilerie, o clădire mare. Iar în partea de S. lîngă bariera Bucureşti se află piaţa numită oborul. Suprafaţa satuluĭ e de 1080 hect., cu o populaţie de 4034 suflete. Ştiŭ carte 639 persoane. Locuesc în 910 case.

Pe teritoriul satuluĭ sunt: 8 cîrciumĭ; o moară de vînt şi una de aburĭ; o fabrică de porţelan; unde se fabrică sobe, ornamente şi obiecte de artă; o fabrică de săpun; 3 cazane de rachiŭ; o cherestea; un depozit de lemne pentru foc; 5 depozite de gaz; 6 depozite de vinurĭ şi de spirt.

Are o şcoală de băeţĭ şi una de fete, întreţinute de stat, frecuentate de 105 elevĭ şi 65 eleve. Ambele şcolĭ aŭ un bun local propriŭ.

Vite sunt: 850 caĭ, 2324 vite marĭ cornute, 600 oĭ şi 630 rîmătorĭ.

Izlazul (Renea), *insulă*, în Dunăre în dreptul com. Izlazul, din jud. Romanaţi.

Izlazul, *baltă*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Seicuiul.

Izlazul, *baltă*, în pl. Balta-Olt ul d.-j., jud. Romanaţi, lîngă com. cu acelaşi nume.

Izlazul, *moşie*, pendinte de com. cu acelaşĭ nume, proprietatea com. Brăila, jud. Brăila; are o suprafaţă de 2000 hect., aducînd un venit de 79000 leĭ.

Izlazul, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, pe moşia Poiana-Feteĭ, com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muşcel, în întindere aproximativă de 70 hect., populate cu fag, mesteacăn şi anin.

Se mărgineşte la N. cu Izlazul-Balota; la S., cu Izlazul-Lereşti; la E., cu comuna Nămăeşti şi la V., cu com. Lereşti.

Izlazul, *pădure*, pe moşia Plaiul-Marichiĭ, com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, în întindere aproximativă de 50 hect., populate cu: fag, mesteacăn şi anin.

Se învecineşte la N. cu Izlazul-Negulicĭ; la S., cu Izlazul-Lereşti: la E., cu com. Nămăeşti şi la V. cu com. Lereşti.

Izlazul, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, pe moşia Bughea, com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel, în întindere aproximativă de 600 hect.

Masivul e întrerupt de multele tăerĭ ce s'aŭ urmat fără nicĭ o regulă. Esenţe: fag, mesteacăn, plop şi anin.

Se învecineşte la N. cu Lalu; la S., cu Bojorîta; la E., cu com. Lereşti şi la V., cu apa Bughea.

Izlazul, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, pe moşia Izlazul-Bărăţieĭ, com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel, în întindere de 100 hect. avînd o vegetaţiune destul de activă.

Se învecineşte la N. cu Izlazul comuneĭ Lereşti; la S., cu Izlazul comuneĭ Vioneşti; la E., cu Nămăeşti şi la V., cu comuna Lereşti.

Izlazul, *pădure*, jud. Muscel, comuna Lereşti, plaiul Dîmboviţa, în întindere de 100 hect. Se mărgineşte la N. cu Strîmtul: la S., cu Izlazul-Balota; la E., cu Nămăeşti şi la V., cu Lereşti.

E supusă regimuluĭ silvic; are o vegetaţiune destul de activă. Esenţe: fag, anin şi mesteacăn.

Izlazul, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, pe moşia Voineşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel, în întindere de 150 hect. cu un masiv rar şi compus din fag şi mesteacăn.

Se învecineşte la N. cu Izlazul-Bărăţieĭ; la S., cu comuna Voineşti; la E., cu comuna Nămăeşti şi la V., cu Rîul-Tîrguluĭ.

Izlazul, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 82 hect.; ţine de comuna Goleşti-Badiĭ, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Izlazul, *pod*, jud. Romanaţi, în dreptul comuneĭ Izlazul, pe şoseaua Corabia-T.-Măgurele. Aci Oltul are 145 m. lărgime a albieĭ, şi 1 m. 80 adîncime şi 2 m. iuţeală de curent pe secundă. Podul e construit pe 23 de luntre.

Izlazul-Cîrciumeĭ, *izlaz*, traversat de calea ferată Goleşti-Cîmpulung, situat în com. Schitul-Goleşti, pl. Rîurile, jud. Muscel, fost pendinte de mănăstirea Cîmpulunguluĭ. Acest izlaz s'a rezervat de stat în delimitarea de la 1864.

Izlazul-Comuneĭ, *pădure*, pe proprietatea Izlazul-Rucărul, comuna Rucărul, jud. Muscel, supusă regimuluĭ silvic, în întindere de 500 hect., avînd esenţă dominantă fag.

Izlazurile-din-Glod, *izlazurĭ*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Roziştea, pe hotarul moşieĭ d-neĭ Maria N. Paianu, despre moşia bisericeĭ Maica-Domnuluĭ-Dudu.

Izvoare (Şapte-), *loc izolat*, în jud. Buzăŭ, com. Goideşti, numit ast-fel după cele 7 izvoare, ce ies din coastele de E. ale munteluĭ Penteleul, carĭ reunindu-se, merg de se varsă în rîul Bîsca-Mică. Pe aci e o deschidere facilă din vîrful Penteleuluĭ, pentru ceĭ ce voesc a merge la Lopătari. Poziţia e frumoasă.

Izvoarele, *com. rur.*, jud. Dîmboviţa, plaiul Dîmboviţa-Ialomiţa la 24 kil. spre N.-V. de Tîrgovişte, pe şoseaua Tîrgovişte-Cîmpulung, pe cîmpie, dealurĭ şi văĭ şi în apropiere de malul stîng al rîuluĭ Dîmboviţa. Dealurile din raionul acesteĭ comune sunt: Mînjina, Lăpodoşti, Băltaci-Izvoarele şi Rîpa. Prin raionul com. curg pîraele următoare care sunt afluenţĭ aĭ Dîmboviţeĭ: Mînjîna, Izvoarele şi Rîul-Alb. In apropiere este un izvor cu apă sărată.

Comuna se compune din două sate: Suduleni şi Izvoarele cu o populaţie de 1063 locuitorĭ.

Are: două bisericĭ; o şcoală; 5 morĭ de apă; o piuă. Produce prune multe, din care se fabrică ţuică. Are pădure de peste 1750 hect.

Se învecineşte: la E. cu com. Cucuteni şi Vîlcana-Pandeli; la V., cu Pribotul; la N., cu Pietrari şi Voineşti şi la S., cu Măneşti.

De com. Cucuteni şi Vîlcana-Pandeli se desparte prin dealurĭ acoperite cu pădurĭ, de Priboiul, prin rîul Dîmboviţa, iar de celel'alte, prin văĭ, dealurĭ şi loc şes. Se leagă cu Voineşti, Măneşti şi Pietrari prin şosele judeţene şi comunale, iar cu cele-

l'alte prin potecĭ şi drumurĭ neşoseluite.

Izvoarele, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Jiul, situat pe loc şes, în partea de N. a comuneĭ Broşteni şi lîngă lanţul de înălţimĭ din stînga Jiuluĭ.

Are o suprafaţă de 976 hect., din carĭ 62 hect. pădure, 50 hect. loc de cultură şi păşune, proprietate a statuluĭ, 100 hect. pădure măruntă a proprietarilor 648 hect. loc de cultură ale proprietarilor şi locuitorilor, cu 14 hect. viĭ şi 102 hect. prunĭ.

Are o populaţie de 80 familiĭ, saŭ 876 suflete, din carĭ 11 familiĭ Ţiganĭ.

Sunt 170 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 33 pluguri, 97 care cu boĭ, 6 căruţe cu caĭ; 19 stupĭ; 396 vite marĭ cornute, 13 caĭ, 680 oĭ, 51 capre şi 113 rîmătorĭ.

Venitul com. este de leĭ 820, banĭ 10, iar cheltuelile de leĭ 802, banĭ 15.

Se compune din 2 cătune: Izvoarele şi Văleni.

Este udată de apa Jiuluĭ.

Comunicaţia se face prin calea naţională Filiaşi-Pietroşani, care o pune în legătură la N. cu comuna Plopşorul prin Piscurile; iar la S. cu comuna Broşteni.

Are: 1 biserică de lemn, în cătunul Izvoarele, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 1 puţ; 10 fîntînĭ; 2 cîrciumĭ.

Izvoarele, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Olteniţa, situată la 42 kil., S.-E. de Bucureşti, pe malul drept al rîuluĭ Argeş. Stă în legătură cu com. Hotarele prin o şosea vecinală.

Se compune din satele: Ciurari, Ciumaţi, Coeni şi Izvoarele, cu o populaţie de 2134 suflete; locuesc în 492 case şi 10 bordee.

Sunt 442 contribuabilĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 5681 hect. Statul, D-na Elena Ştefănescu, D. H. Vasile şi A. Stolojan, aŭ 4196 hect. şi locuitoriĭ 1485 hect. Proprietariĭ cultivă 2730 hect. (404 sterpe, 773 izlaz, 250 pădure şi 39 vie). Locuitoriĭ cultivă 1290 hect. (90 sterpe, 25 izlaz, 80 vie).

Budgetul com. e de 6080 leĭ la venituri şi de 5621 leĭ la cheltuelĭ.

Are: 2 bisericĭ (la Izvoarele şi Coeni); 2 şcoale; 2 heleştaie; 1 pod stătător.

Numărul vitelor marĭ e de 1243 (444 caĭ şi epe, 438 boĭ, 288 vacĭ şi viţeĭ, 8 taurĭ, 41 bivolĭ, 14 bivoliţe) şi al celor micĭ de 1234 (238 capre, 324 porcĭ şi 672 oĭ).

Dintre locuitorĭ, 755 sunt plugarĭ, 8 aŭ diferite profesiunĭ.

Locuitorĭ posedă: 210 pluguri: 103 cu boĭ, 107 cu caĭ; 211 care şi căruţe: 103 cu boĭ, 108 cu caĭ.

Locuitorĭ improprietăriţĭ 352 şi neîmproprietăriţi 424.

Comerciul se face de 13 cîrciumarĭ.

In partea de S. a com. se află un mare deal, ce se întinde în direcţia E. pe o lungime de 9 kil., cît coprinde comuna Izvoarele. Pe el se cultivă: porumb, grîŭ, orz, ovăz, meĭ, etc., iar pe coastele sale viĭ şi pomĭ roditorĭ. Tot spre S. este Valea-Seacă, coprinsă între două dealurĭ şi ale căror coaste sunt sădite cu viĭ saŭ cultivate cu cereale.

Izvoarele, *com. rur.*, în judeţul Mehedinţi, plasa Blahniţa, situată pe cîmpia Deciuluĭ, în apropiere de Dunăre, la 47 kil. de oraşul Turnul-Severin. Are o populaţie de 980 suflete, din carĭ 150 contribuabilĭ; locuesc în 200 case.

Locuitoriĭ posedă: 30 pluguri, 50 care cu boĭ, 6 căruţe cu caĭ; 40 stupĭ.

Comuna are o şosea care o leagă de şoscaua Turnul-Severin-Hinova-Scăpăul-Flămînda-Gruia.

Are o biserică, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 2 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e la venituri de 2134 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 1098 leĭ.

Vite: 500 vite marĭ cornute, 23 caĭ, 600 oĭ şi 440 rîmătorĭ.

Ca loc istoric în această comună este de notat: Cîmpia-Deciuluĭ, în care se văd urmele uneĭ tabere dace. In acest loc s'a găsit o piatră în formă de gresă, pe capătul căreia există o inscripţiune romană.

Izvoarele, *com. rur.*, în jud. Oltul, pl Siul-d.-s., situată pe valea şi amîndouă malurile Iminoguluĭ, la 24 kil. de Slatina, capitala judeţuluĭ, şi la 3 kil. de Bărcăneşti, reşedinţa plăşeĭ.

Se compune din 3 cătune: Izvoarele, Gugusa şi Zidari, cu o populaţie de 290 familiĭ, saŭ 1700 suflete, din carĭ 321 contribuabilĭ. Locuesc în 60 case şi 240 bordee.

Comuna e vechie. Primiĭ săĭ locuitorĭ, sunt uniĭ veniţĭ din munte, iar alţiĭ băjeniţĭ de la alte comune distruse în timpul răzmiriţelor şi cărora boeriĭ Izvoranĭ le-aŭ dat adăpost şi locurĭ de hrană. Se zice că şi-a luat numele de la multele izvoare, carĭ curgeaŭ pe aci, în vechime, înaintea cutremuruluĭ celuĭ mare.

In com. sunt: 3 cojocarĭ, 4 cizmarĭ, 3 fĭerarĭ, 4 dulgherĭ şi zidarĭ.

Moşia e proprietatea fraţilor Teodor şi Mihaiŭ Izvoranu; are o întindere de aproape 2000 hect., din carĭ 100 hect. pădure, afară de delimitare, pe care sunt împroprietăriţĭ 216 locuitorĭ, cu

625 hect. Viile sunt situate pe Dealul-Izvoarelor, la N.-V. de com., pe o suprafață de 75 hect.

Are: două biserici, din cari una s'a reclădit din nou în anul 1872, de frații Izvoranu și cu alte mici ajutoare, dîndu-i pe lîngă vechiul hram al Sf. Troițe și acel al Sf. Voevozi; o școală, frecuentată de 15 copii, într'un local în bune condițiuni, proprietatea comunei.

Știu carte 113 bărbați și 12 femei.

Vite: 160 cai, 100 epe, 500 boi, 125 vaci, 3000 oi și 600 porci.

Comerciul se exercită de 5 cîrciumari.

Veniturile și cheltuelile com. sunt de 4269 lei 80 bani anual.

Comuna e străbătută de mai multe rețele de șosele comunale și anume: 1. Bărcănești-Bălănești, care o străbate prin centru, de la N.-E. către V.; 2. trei linii laterale, cari dau în cea principală: una către E., la cât. Zidari, a doua tot spre E. la com. Alimănești; a treia către N.-V., spre com. Coteana.

Dealurile, cari brăzdează teritoriul com. sunt: Dealul-Izvoarelor, la N.-V. pe dreapta Iminogului; Părvăneasca la S., pe stînga Iminogului și se continuă către N.-E. sub numele Dealul-Alimăneștilor și Bădiei, dincolo de care începe Cîmpia-Boianului. In aceste dealuri sunt următoarele surpături: Cesmeaua și Iordache, în Dealul-Izvoarelor; Zidari, în dealul Bădia.

In Dealul-Izvoarelor, la V., se află și piscul Comoara-Pelcii. Pe toate aceste dealuri sunt vii, locuri arabile, livezi și păduri, ca Bădia, de pe dealul cu același nume.

Un singur pîriu, Iminogul, udă comuna, pe care o traversează de-alungul de la N.-E. către V. De-alungul văei Iminogului sunt mai multe puțuri sau fîntîni: Molnoveanu, Dinu-Vierul, Răduței, Izvorani, Gugușani și Bădia.

Se mărginește la N.-V. cu Coteana; la N., cu Bărcănești; la E., cu Boianul și Alimănești; la S., cu Comani și Mărunței; la V. cu Bălănești.

Izvoarele, *com. rur.*, jud. Prahova, plaiul Teleajenul. Se presupune a fi înființată cam de 200 ani.

Este situată între gîrla Crasna la S. și Valea-Mare la N., la 39 kil. de capitala județului și la 12 kil. de reședința plaiului.

Se compune din două cătune: Izvoarele și Costeni cu o populațiune de 320 familii, sau 1475 suflete, din cari 250 contribuabili. Locuesc în 319 case.

Are două biserici și o mănăstire. Mănăstirea s'a fondat la anul 1812.

Biserica din cătunul Izvoarele are următoarea inscripție:

Cu ajutorul lui Dumnezeu, tatăl, fiul și sfîntul Duh, s'a ridicat această sfîntă biserică, a doua oară, în zilele și cu blagoslovenia Prea Sf. Episcop Părintele Filofteiu al Buzăului, prin osîrdia și cheltuiala ctitorilor poporeni și locuitori din acest sat, cît și a altora de afară cari au bine-voit de a ajuta pe acest sfînt lăcaș, la anul 1854, preoți fiind Preotul Nicolae și Preotul Ștefan.

Inscripția dela ușa bisericei Costeni este următoarea:

Cu ajutorul lui Dumnezeu, al fiului și al sfîntului Duh, s'a ridicat această biserică în zilele bine-credinciosului Barbu Dimitrie Știrbei Voevod, cu binecuvîntarea Prea sfințitului iubitor de Christos și Episcop al sfintei Episcopii Buzău D. D. Filofteiu și osîrdia poporenilor cătunului Costeni și a altor făcători de bine. Acest sfînt lăcaș s'a ridicat la anul 1856, Maiu 15.

Parte din locuitori sunt moșneni. 70 s'au împroprietărit la 1864, cînd li s'au dat 125 hect. Vite sunt: 69 cai și iepe, 208 vaci, 210 capre, 564 oi și 433 porci.

Sunt 100 stupi cu albine.

In raionul comunei sunt 6 mori și 2 pive: 5 mori și o pivă pe gîrla Crasna, 1 moară și 1 pivă pe riul Teleajenul.

Școala funcționează de la 1875; și e frecuentată de 68 băeți și 10 fete.

Știu carte 150 bărbați și 50 femei.

Comuna, cu izlaz, pămînt de muncă și păduri, are 1500 hect.

Budgetul com. e la venituri de 5685,15 lei și la cheltueli de 4647,40 lei anual.

Comerciul se exercită în comună de 9 cîrciumari.

Șoseaua județeană Ploești-Bratocea, ce trece prin această comună, dela S. la N., înlesnește comunicația între comunele Homorîciul la S. și Mîneciurile la N.

E brăzdată de dealurile: Încărcătoarea, Cășeria și Vîrful-Teișului, toate cu direcția dela V. spre E. și cari servă pentru păsunatul vitelor.

Poeni sunt: Poeana-Marichii, Poeana Burchi, Poeana-Mare și Poiana-Stînei; iar în partea de V. a comunei este surpătura Rupturile.

E udată de gîrlele: Crasna, Valea-Mare și Teleajenul și de vîlcelul Purceaua.

Piscul Gogoșarul, care cade cam în centrul comunei, s'a numit ast-fel de la forma sa, ce se aseamănă cu a unei gogoși de mătase.

Izvoarele, *sat*, jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., com. Rusi, situat pe malul drept al Bistriței, în vale, și puțin mai în jos de

satul Domniţa-Maria, la 12 kil. de satul Ruşi. Are o populaţie de 56 familiĭ, saŭ 187 suflete; 2 biserici, una ortodoxă, clădită la 1802 de Pavel Christea, la care slujeşte un preot din Bacăŭ, iar a doua catolică, clădită în 1886 de locuitorĭ; 1 cîrciumă.

Vite: 13 caĭ, 178 vite marĭ cornute şi 25 porcĭ.

Izvoarele, *cătun* de reşedinţă al comuneĭ Izvoarele, plaiul Jiul, jud. Gorj.

Are o suprafaţă de aproape 996 hect., din carĭ: 62 hect. pădure, 8 hect. viĭ, 78 hect. livezĭ de prunĭ, iar restul loc de cultură, fineţe şi păşune, proprietate parte a statuluĭ, parte a D-luĭ C. Pîrîeanu şi a locuitorilor.

Are o populaţie de 140 familiĭ, saŭ 716 suflete, din carĭ 135 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 21 pluguri, 72 care cu boĭ, 4 căruţe cu caĭ; 11 stupĭ; 209 vite marĭ cornute, 13 caĭ, 397 oĭ, 15 capre şi 64 rîmătorĭ.

Are 1 biserică de lemn, făcută de locuitorĭ pe la anul 1800, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 4 fîntînĭ; 1 cîrciumă.

Izvoarele, *sat*, jud. Iaşi, pl. Copoul, com. Rădiul-Mitropolieĭ, spre S. de satul Iepureni, situat pe un podiş. In vechime se numea Ciorăşti. E format din cîteva case.

Izvoarele, *sat*, face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Oltenita, jud. Ilfov. Este situat la S.-E. de Bucureşti, între Valea-Seacă şi malul drept al rîuluĭ Argeşul. Aci rîul Sabarul se varsă în rîul Argeşul. Se împarte în 2 trupurĭ purtînd numirea de Izvoarele-d.-s. şi Izvoarele-d.-j. Aci este reşedinţa primărieĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 31 elevĭ şi 5 eleve, cu întreţinerea căreia statul şi comuna cheltuesc anual 2184 leĭ. Localul s'a construit de judeţ în anul 1883.

Se întinde pe o suprafaţă de 1925 hect., cu o populaţie de 806 locuitorĭ.

Statul şi d. A. Stolojan aŭ 1267 hect. şi locuitoriĭ 658 hect. Proprietarul cultivă 797 hect. (44 sterpe, 426 izlaz). Locuitoriĭ cultivă 578 hect. (50 sterpe, 30 vie).

Are 1 pod; 1 heleşteŭ.

Comerciul se face de 7 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 560 şi al celor micĭ de 325.

Izvoarele, *sat*, face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, şi e situat în partea de V. a comuneĭ. Are o populaţiune de 842 locuitorĭ. E reşedinţa comuneĭ. Are o şcoală; o biserică, clădită de d-niĭ proprietarĭ fraţiĭ Teodor şi Mihail Izvoranŭ, în stil modern.

Izvoarele, *sat*, face parte din comuna rur. Izvoarele, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Izvoarele, *loc*, jud. Bacăŭ, plasa Trotuşul, com. Grozeşti, situat nu departe de Bogdăneşti, unde se văd urmele unor zidurĭ marĭ numite Zidurile-de-la-Izvoare, care, se zice, ar fi îngrădit o vechie mănăstire, unde se închideaŭ locuitoriĭ de frica Tătarilor. Alţiĭ spun, că ar fi fost acolo biserica catolică, şi că la 1821, atît satul cît şi biserica aŭ fost arse de Turcĭ.

Izvoarele, *altă numire a mănăstireĭ* Crasna, jud. Prahova.

Izvoarele, *deal*, în partea de N.-V. a comuneĭ cu acelaşĭ nume, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat în dreapta Iminoguluĭ, pe care se cultivă 62 hect. 50 ariĭ vie.

Izvoarele, *moşie*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Vînători-Dumbrava-Roşie, proprietatea d-luĭ A. Blancfort.

Izvoarele, *trup de moşie*, în jud. Neamţu, plasa Piatra-Muntele, com. Doamna.

Izvoarele, *pădure* a statuluĭ în întindere de 950 hect., pendinte de com. Izvoarele, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, formată din trupurile: Ursoaia (150 hect.), Plăeţul saŭ Teleajenul (750 hect.) şi Vatra-Mănăstireĭ-Crasna (50 hect.)

Izvoarele, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pe moşia Izvoarele, com. Gradiştea, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea.

Izvoarele, *pichet de graniţă*, pe marginea Dunăreĭ, pl. Blahniţa, jud. Mehedinţi.

Izvoarele, *pîrîŭ*, jud. Botoşani; izvoreşte din Orăşeni, curge pe teritoriul satuluĭ Băiceni, com. Curteşti, se uneşte cu pîrîul Ţurcani şi se varsă în Hliboci.

Izvoarele, *pîrîŭ*, izvoreşte de la lacul numit Izvoarele, de pe teritoriul moşieĭ Izvoarele, com. Rădiul-Mitropolieĭ, pl. Copoul, jud. Iaşi; curge de la N. spre S., trece prin satul Zahorna, com. Tăuteşti şi, la Capul-Dealuluĭ, se uneşte cu pîraiele: Rotundul şi Moimeşti, şi apoĭ se varsă în iazul Cîrligul din com.

Copoul, pl. Copoul, iar de acolo, curge sub numirea de pîrîul Căcaina, şi trecînd prin oraşul Iaşi, se varsă în stînga rîuluĭ Bahluiul.

Izvoarele. Vezĭ Corbîia, *pîrîŭ*, com. Brăeşti, plasa Cîrligătura, jud. Iaşi.

Izvoarele, *pîrîiaş*, jud. Neamţu, izvoreşte din dealurile Ciritei, teritoriul com. Gîrcina, curge spre S.-E., unindu-se pe dreapta cu pîrîiaşul Frăsinelul; intră pe teritoriul com. Vînători-Dumbrava-Roşie, traversînd, aproape de vărsarea luĭ, pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Cracăul, şoseaua judeţeană Dobreni-Roznovul, între kil. 18—19.

Izvoarele, *vale cu pîrîŭ*, jud. Tecuciŭ; trece prin satul Gerdana şi se scurge în Valea-Polocinuluĭ.

Izvoarele, *vale cu pîrîŭ*, jud. Tecuciŭ; vine din Valea-Mălurenilor şi se varsă în Bîrlad.

Izvoarele, *trecătoare*, în Transilvania, pe la N. de mănăstirea Crasna, jud. Prahova.

Izvoarelor (Dealul-), *deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Niculiţelul şi Meidan-Chioi; se desface din dealul Pîrlita; se întinde spre S., într'o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de V. a comunelor şi cea centrală a plăşeĭ; se întinde printre pîrîul Boclogea şi Teliţa; e tăiat de drumul comunal Hancearca-Niculiţel; este acoperit pe toată întinderea cu păduriĭ de stejar.

Izvorani, *sat*, în jud. Ilfov, pl. Znagovul, făcînd parte din com. rur. Tîncăbeşti. Este situat la N.-E. de Tîncăbeşti, la întîlnirea Văeĭ-luĭ-Baron cu balta Znagovul. Are o biserică lipovenească.

Se întinde pe o suprafaţă de 1020 hect., coprinzînd şi o baltă şi are o populaţie de 251 loc.

Statul are 865 hect. şi cultivă prin arendaşiĭ săĭ 265 hect. (10 fineţe, 590 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Comerciul se exercită de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 130 şi al celor micĭ de 193.

Izvorani, *sat*, renumit pentru vinurile sale cele bune. Face parte din com. rur. Ştefăneşti, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Este situat pe Valea-Izvoranilor, care străbate cătunul de la N. spre E. şi care se varsă în rîul Argeşul.

Are o populaţie de 432 locuitorĭ; o biserică, deservită de 1 preot şi 1 dascăl.

Se desparte de cătunul Ştefăneşti printr'un deal mare, pe care sunt plantate numaĭ vii şi diferiţĭ arborĭ fructiferĭ.

O şosea, care pleacă din calea naţională Bucureşti-Piteşti, străbate satul în tot lungul luĭ.

O parte din satul Izvorani a fost cumpărat de Mateiŭ Basarab împreună cu viile, cu pivniţa, cu heleşteul şi cu casele luĭ Muşat Vistierul şi dăruite de el mănăstireĭ din Cîmpulung.

Izvorani, *deal*, în raionul com. Ştefăneşti, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel, pe care se cultivă vie.

Izvorani, *gîrlă*, ce-şĭ ia naştere din maĭ multe izvoare şi după ce udă com. Ştefăneşti, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel, de-alungul săŭ, de la N. la S., se varsă în rîul Argeşul.

Izvorani, *moşie* a statuluĭ, jud. Muscel, pl. Rîul-Doamneĭ, com. Valea-Mare, pendinte de Mitropolie; arendată cu 240 leĭ anual.

Izvorani, *proprietate* a statuluĭ, jud. Muscel, pendinte de Mitropolia din Bucureşti; produce anual vr'o 240 leĭ.

Izvorani, *pîrîŭ*, izvoreşte din Dealul-Floreştilor, în jud. Tecuciŭ, com. Condrăcheşti, se uneşte cu Iartaganul la Capul-Pisculuĭ, avînd un podeţ, şi astfel trec în com. Hurueşti şi se varsă în Polocin, în partea stîngă.

Izvoranul (Predeleanul), *cătun* al com. Grăjdana, jud. Buzăŭ, cu 240 locuitorĭ şi 56 case.

Izvoranul, *schit*, în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, cătun. Izvoranul; a ţinut de mănăstirea Mihaiŭ-Vodă şi împreună cu aceasta de mănăstirea Simonoptera; astăzĭ e biserică de mir.

Izvoranul (Predeleni), *moşie*, a moşnenilor Predeleni, jud. Buzăŭ, de la care s'a răpit de călugăriĭ greciĭ carĭ aŭ alipit-o de schitul Izvoranul. Astăzĭ e proprietatea statuluĭ în com. Grăjdana, pe care s'aŭ împroprietărit locuitoriĭ în anul 1864; a maĭ rămas încă vre-o 22 hect. fineţe, afară de pădurea Izvoranul.

Izvoranul, *pădure* a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Mihaiŭ-Vodă, jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, cătun. Izvoranul; are 964 hect.; mare parte seculară.

Izvorălul, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Mehedinţi, plasa Ocolul-d.-j.-, la 30 kil. de oraşul T.-Severin, situată pe dealul şi pe valea care duce la apa Pesceana.

Satul formează comună cu satele Boceni și Manul, avînd peste tot 2000 suflete, din carĭ 320 contribuabilĭ. Locuesc în 450 case.

Locuitorii posedă: 52 pluguri, 129 care cu boĭ, 14 căruțe cu caĭ; 105 stupĭ cu albine.

Are 2 biserici, deservite de 1 preot și 3 cîntăreți; 2 cîrciumĭ.

Budgetul com. e de 2782 leĭ la venitur̆ și de 1400 leĭ la cheltuelĭ.

Vite: 900 vite marĭ cornute, 46 caĭ, 950 oĭ și 800 rîmătorĭ.

Prin comună trece șoseaua județeană T.-Severin-Dumbrava-Dolj.

Izvorul, *com. rur.*, jud. Dolj. pl. Ocolul. Situată pe malul stîng al rîuluĭ Amaradia, la 11 kil. de Craiova. Se învecinește la N. cu com. Mălăești; la E., cu com. Vulpeni și Motoci; la S. cu com. Șimnicul și la V., cu com. Almajul. Se desparte de aceste comune prin semne convenționale. Linia de N. merge de la com. Almajul pănă la com. Vulpeni, străbătînd rîurile Amaradia și Tesluiul pe ambele lor maluri. Linia de S. merge de la com. Motoci și pănă la Almajul, spre V., străbătînd rîul Amaradia.

La E., limita începe din com. Vulpeni (Romanați), cu direcțiunea spre V., trece prin rîul Tesluiul și se termină la com. Șimnicul. Linia de V. începe de la com. Almajul și merge drept spre N. pănă la com. Mălăești.

Are o populație de 1566 suflete, din carĭ 293 contribuabilĭ. Locuesc în 390 case. Știŭ carte 243 persoane.

Se compune din 3 cătune: Izvorul, Cioroiul și Cornetul. Izvorul e cătunul de reședință.

Cioroiașul e la mijloc, Izvorul la S. și Cornetul la N.

Are 2 biserici și o capelă la cimitir. Una în Izvorul, s'a fondat la 1820 de Cucoana Catinca Crăsnăreasa, a doua în Cornetul s'a fondat în 1869 de către Constantin Dosa iar capela de la cimitir din 1891 e datorită preotuluĭ Ion Preda.

La fie-care biserică se află cîte un preot și un cîntăreț. Ambele biserici aŭ cîte 17 pog. date după legea rurală.

Este o școală mixtă care funcționează din anul 1834. Localul este zidit de stat și întreținut de comună. E frecuentată de 60 școlarĭ: 16 din Izvorul, 20 din Cioroiul și 24 din Cornetul.

Inpămînteniți după legea rurală din 1864 sunt 286 loc.

Este situată pe un deal cu fața expusă la V., străbătută de maĭ multe vîlcele cu direcțiunea de la E. la V. Pămîntul este compus de terenuri nisipo-agiloase. Este străbătut de dealul Amaradia, ce se întinde pe ambele maluri ale rîuluĭ cu acelașĭ nume, de dealul Tesluiul din dreapta Tesluiuluĭ și din Dealul-Muerei din stînga luĭ.

Văĭ sunt 3: Valea-Vieĭ, Valea-Popeștilor și Valea-Unghiuluĭ.

Dealurile sunt acoperite cu viĭ.

Esta udată de rîul Amaradia, care izvorește din Gorj și care se varsă în Jiŭ la cătunul Troaca, din com. Cernelele. Tesluiul izvorește din dealul Crucile, com. Balota, și străbate o parte din această com. la E. și are direcția de la N. la S.

Pe Amaradia se află un pod.

Spre V. în cătunul Cornetul se află 2 bălți cu pește, ambele pe moșiile particularilor. Fiecare are o suprafață de 3/4 de hect.

Suprafața întreguluĭ teritoriŭ comunal e de 1371 hect., din care: 1008 pămînt arabil, 38 fîneață și 25 izlaz.

Moșiĭ sunt 6 și aparțin particularilor. Intinderea lor e 1240 pog. arabile, dînd un venit de 14600 leĭ.

Păduri sunt: Izvorul, Cioroiul și Cornetul cu o întindere de 400 pog.; esențe: cornĭ, alunĭ, frasinĭ, gîrnițe și cer.

In comună sunt 5 cîrciumĭ; 1 moară cu aburĭ.

Căĭ comunale pe o lungime de 6 kil. unesc comuna cu vecinele sale. Un drum vechiŭ, numit Drumul-Muereĭ, începe din orașul Craiova, se termină în creștetul Carpaților, trecînd prin această comună.

Budgetul com. e de 3546 leĭ la venitur̆ și de 3297 leĭ 12 banĭ la cheltuelĭ.

Izvorul, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Vedea-d.-s., compusă din 4 cătune: Izvorul-d.-s., Izvorul-d.-j., Blejani și Rățoi. Este situată pe Dealul-Izvorașuluĭ și Blejani, la 65 kil. de capitala județuluĭ și la 4 kil. de a plășeĭ.

In vechime cătunele Izvorul-d.-s., Șoldea și Pîrșogi, formaŭ o comună sub numele de Izvorul-d.-s. Cătunele: Izvorul-d.-j., Blejani și Rățoi formaŭ o altă comună, sub numele de Izvorul-d.-j. Dela 1864 s'aŭ unit aceste comune cu comuna Fata, și aŭ format împreună comuna Fata, și ast-fel unite aŭ durat pănă la 1884, Aprilie, cînd deslipindu-se de comuna Fata, aŭ format o comună nouă, sub numele de Izvorul.

Are o populațiune de 270 familiĭ, saŭ 973 suflete, din carĭ 308 contribuabilĭ. Locuesc în 212 case.

Știŭ carte 159 persoane.

Sunt: 3 biserici, deservite de 3 preoți; o școală, care datează

de la 1880. Clădirea e bună, proprietatea comuneĭ, prin donaţie făcută de d. C. Pîrşoagă în anul 1885. E frecuentată de 16 copiĭ.

Locuitoriĭ sunt moşneni. Eĭ posedă: 24 caĭ şi ţepe, 188 boĭ, 250 oĭ şi 230 porcĭ.

Comuna se întinde pe o suprafaţă de 1175 hect.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Veniturile comuneĭ se urcă la suma de 1947 leĭ şi cheltuelile, la 1813 leĭ.

O şosea uneşte comuna la N. cu com. Cucu-Popeşti; la S. cu com. Gura-Bouluĭ. O altă şosea o uneşte cu com. Crucişoara, la E. şi alta, cu com. Fata, la V.

E brăzdată de dealurile: Şoldea, Izvorul, Dîrmănoaia, Blejani şi de piscurile: Căciorul, Mălaia, Zgheboasa şi Raicul. Pe toate se cultivă viĭ, pruni, sunt locurĭ arabile, păşunĭ de vite şi pădure.

E udată la E. de gîrla Matcaveţa şi la V. de Gîrla-Bouluĭ, afară de văile care poartă numele dealurilor şi piscurilor numite maĭ sus.

Se mărgineşte la N. şi E. cu jud. Argeş; la S., cu com. Gura-Bouluĭ şi la V., cu rîul Vedea.

Izvorul, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., compusă din 2 cătune: Izvorul şi Popeşti.

Este situată pe valea Pesceana, la 51 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 8 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 82 familiĭ, saŭ 506 suflete.

Locuesc în 97 case.

Ştiŭ carte 32 persoane.

Sunt 2 bisericĭ, una la Popeşti şi a doua la Izvorul.

Locuitoriĭ sunt moşneni. Eĭ posedă: 73 boĭ, 38 vacĭ, 6 caĭ şi 208 oĭ.

Vatra satuluĭ, cu viĭ şi izlaz, are 135 hect.

Şoseaua comunală înlesneşte comunicaţia comuneĭ Izvorul cu comunele: Glăvile la N. şi Creţuni la S.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ se urcă la 800 leĭ anual.

E udată de văile Pesceana şi Năvrăpiţa, şi strînsă între dealurile Verdea şi Dealul-Dosuluĭ.

Izvorul, *cătun*, al com. Trestia, jud. Buzăŭ, cu 190 loc. şi 35 case.

Izvorul, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, cät. com. Greci.

Izvorul, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Izvorul, cu reşedinţa primărieĭ. Are 418 suflete: 217 bărbaţi şi 201 femeĭ. Locuesc în 101 case.

Ştiŭ carte 62 persoane.

Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Cioroiul, ce este la 280 m. Are o biserică de zid, fondată la 1820 de cocoana Catinca Crăsnăreasa, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ şi acum, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ. Are 17 pogoane proprietate. Cîrciumĭ sunt 2.

Izvorul, *cătun*, în jud. Mehedinţi, pl. Văilor; ţine de com. rur. Drăgoteşti.

Izvorul, *sat*, face parte din com. rur. Sinaia, pl. Peleşul, jud. Prahova. Are o populaţie de 370 suflete.

Locuitoriĭ acestuĭ cătun s'aŭ împroprietărit la 1864, parte pe moşia D-neĭ Zoe Brîncoveanu, parte pe poalele munteluĭ Colţiĭ-luĭ-Babeş, proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, şi o mică parte pe moşia mănăstireĭ Sinaia.

Izvorul, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Brăteşti, spre E. de satul Brăteşti, la 3 kilom. de el. Este aşezat pe o mică pantă, ce priveşte spre S.-V. Are 64 familiĭ, saŭ 284 suflete, din carĭ 68 contribuabilĭ. Locuesc în 73 case.

Se lucrează mult olăria, aşa că este în această privinţă întîiul sat din judeţ.

Are o biserică de lemn.

Sunt 480 vite marĭ cornute.

Este legat cu oraşul Roman prin şosea.

Izvorul, *cătun*, al com. Dranovăţul, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, situat la V. de traseul linieĭ ferate şi al şoseleĭ Corabia-R.-Vîlcea, 2 kil. spre S.-V. de Dranovăţul. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ măriĭ este de 190 m.

Are 225 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Sf. Grigore, cu un preot şi 2 cîntăreţĭ.

Izvorul, *sat*, face parte din com. rur. cu acelaşi nume, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Izvorul, *vechie numire a satuluĭ* Simioneşti, jud. Roman, plasa Moldova, com. Cordunul.

Izvorul, *mahala*, în com. rur. Lupşa, pl. Motrul-d.-s., judeţul Mehedinţi.

Izvorul, *mahala*, în com. rur. Drăgoteşti, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Izvorul, *moşie* cu *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Izvorul. Pădurea se compune din cer, gîrniţă, corn, alun şi stejar, care predomină. Pe moşie se află o moară de aburĭ.

Izvorul, *lac*, jud. Dolj, pl. Jiul-

d.-s., com. Filiaşi, la S. comuneĭ se scurge în lacul Vladul. Are o întindere de ½ hectar şi conţine peşte. Intr'însul se scurg: Fîntîna-Mare şi Fîntînile-de-la-Capelă.

Izvorul, *pîrîŭ*, jud. Botoşani, izvoreşte dintr'un mal din tîrgul Bucecea; trece prin satul Bucecea; curge spre N., se uneşte cu pîrîul Vasilincea şi apoĭ trece în com. Costineşti şi se varsă în Sicna.

Izvorul, *pîrîŭ*, ia naştere din iazul Costanul, de pe Invăncăuţi, com. Păltinişul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ, şi se varsă în rîul Prutul.

Izvorul, *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ, izvoreşte de sub Dealul-Cîrciumeĭ-Bărboşi, trece prin şesul şi com. Bărboşi şi se varsă în balta Posta-Elanul.

Izvorul, *pîrîŭ*, izvoreşte din cât. Turculeşti, com. Călineşti, pl. Podgoria, jud. Muscel, curge spre E. şi se varsă în rîul Argeşul, la com. Goleşti-Badiĭ, pl. Podgoria.

Izvorul, *pîrîŭ*, izvoreşte de la limita jud. Gorj şi se varsă în rîul Tîrîia, în raionul com. Milostea, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea.

Izvorul, *izvor de apă minerală*, jud. Prahova, com. Sinaia, plaiul Peleşul, conţinînd pucioasă şi iod, pe proprietatea statuluĭ şi a caseĭ Brîncoveneştĭ, situat pe regiunea munţilor, în apropiere de gara Sinaia.

Izvorul-cu-Trestie, *vechiu numire* a *cătunuluĭ* Trestia, com. Trestia, jud. Buzăŭ.

Izvorul-Alb, *sat*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Buhalniţa, situat la 37 kil. de oraşul Piatra, pe malul drept al rîuluĭ Bistriţa şi pe cel stîng al pîrîiaşuluĭ cu acelaşĭ nume.

Are o populaţie de 148 familiĭ, saŭ 202 suflete: 104 bărbaţĭ şi 98 femeĭ.

Ştiŭ carte 20 persoane.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura şi plutăria.

Izvorul-Alb, *sat*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Hangul.

Are o populaţie de 57 familiĭ, saŭ 243 suflete.

Izvorul-Alb, *trup de moşie*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Buhalniţa.

Izvorul-Alb, *ramură de munţi*, ce se detaşează din masivul Cealăuluĭ, între pîrîul cu acelaşĭ nume şi Pîrîul-Seculuĭ, jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele.

Izvorul-Alb, *pîrîiaş*, în judeţul Neamţu, plasa Piatra-Muntele, com. Buhalniţa; izvoreşte din stînca Dochieĭ şi se varsă pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistriţa, între kil. 94—95 al şoseleĭ mixte Piatra-Prisăcani.

Izvorul-Aneştilor, *com. rur.*, şi *sat*, în jud. Mehedinţi, plasa Ocolul-d.-j. la 20 kil. de oraşul Turnul-Severin; s'a numit şi Izvorul-Alceştilor.

Este situată pe valea ce duce la Broscari, coprinsă între dealurile Poroina şi Stîrmina, care începe din locul numit Plaiul-Bistriţa. Satul formează comună cu satele: Petrişul şi Valea-Hoţuluĭ, avînd peste tot 1821 suflete, din carĭ 285 contribuabilĭ. Locuesc în 300 case.

Locuitoriĭ posedă: 51 pluguri, 118 care cu boĭ, 19 caĭ; 870 oĭ; 102 stupĭ.

Are: 3 bisericĭ cu 2 preoţĭ şi 5 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 30 elevĭ; 3 cîrciumĭ.

Budgetul com. e la venitură de 1708 leĭ, iar la cheltueliĭ, de 1034 leĭ.

Vite: 640 vite marĭ cornute, 19 caĭ, 870 oĭ şi 749 rîmătorĭ.

Prin comună trece şoseaua Turnul-Severin-Bistriţa-Izvorul-Aneştilor-Broscari.

Se mărgineşte: la E. cu com. Broscari; la S. cu com. Hinova; la V. cu com. Bistriţa şi la N. cu Fîntîna-Domnească. Dealurĭ sunt: Băsescul, Plugarul, al-Garduluĭ, al-Căcamuluĭ, Dragoteasa, Suverniţul, Miclăul, Duţescul, Pereţul, Budaşca şi Tăbăneşti, parte acoperite cu viĭ şi semănăturĭ şi parte cu pădure.

Văĭ maĭ principale sunt: valea Izvorul-Aneştilor, pe care este aşezată comuna ce începe din plaiul Bistriţa şi se termină într'o frumoasă cîmpie la Rogova. Maĭ e şi cîmpia Boenişca la E.

Ca loc istoric în această comună sunt de notat urmele unuĭ vechiŭ drum Roman, ce s'a descoperit pe lîngă casa preotuluĭ Gheorghe Lăzano şi care era aşternut cu cărămidă şi piatră.

Tot în această comună, în cătunul Pietrişul, se află lignite.

Izvorul-Bîrseĭ, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., la 10 kil. de oraşul T.-Severin. Este situată pe Valea-Topolniţeĭ, mărginindu-se: la E. cu com. Molovăţul; la S. cu com. Bresniţa; la V. cu com. Balotesti, care o desparte de Schitul Topolniţa.

Satul formează com. cu cătunele: Halinga, Răscolesti, Schinteeşti, Schitul, Topolniţa, Curecea şi Petolesti, avînd peste

tot 1911 suflete, din carĭ 350 contribuabilĭ. Locuesc în 350 case.

Locuitorĭĭ posedă: 70 pluguri, 194 care cu boĭ, 12 căruţe cu caĭ; 369 stupĭ.

Prin comună trece şoseaua Turnul-Severin-Balta-Baia-de-Aramă, pe malul stîng al rîuluĭ Topolniţa; iar pe malul drept o şosea duce de la Halînga la Schinteeşti.

Are 4 biserici, cu 3 preoţĭ şi 7 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 30 elevĭ; 3 cîrciumĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 5578 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 2283 leĭ.

Vite: 783 vite marĭ cornute, 27 caĭ, 706 capre, 890 oĭ şi 900 rîmătorĭ.

Dealurĭ maĭ principale în comună sunt: Dealul Curecea, acoperit cu viĭ, Zmeura, Bobocești, Dealul-Feteĭ şi Dealul-Brădeţuluĭ, cu o poziţiune frumoasă, acoperit cu pădurĭ seculare.

Cîmpiĭ sunt: Cîmpia-Cureceĭ, Ţarovăţuluĭ, Peruţuluĭ şi Crașca.

Văĭ principale sunt: Valea-Bîrzeĭ, care este foarte prăpăstioasă, valea Curecea, Ţărovăţul, Crasna şi valea Topolniţa. Iar ape sunt: Topolniţa, ce udă prin mijloc, Pîrîul-Fîntânelor, Clevăcetul ce izvoreşte din pădurea statuluĭ, Supadina şi Pîrîul-Coşurilor.

In partea de V. a acesteĭ comune, în vecinătatea satuluĭ Baloteşti, se cunosc urmele uneĭ biserieuţe, în stîncile de sub Dealul-Sfîrleaculuĭ în apropiere de malul drept al rîuluĭ Topolniţa. Asemenea se poate vedea şi o mică schelă de piatră care coteşte în linie curbă şi care dă a se înţelege că aci era sf. Proscomidie, unde preoţiĭ săvîrşeaŭ serviciul divin. De aci, mergînd pe malul drept al Topolniţeĭ, spre E., la o mică distanţă, se găsesc locurĭ adîncite, unde, se zice, a fost un cimitir roman al satuluĭ Martalogi. Bisericuţa ar fi fost a satuluĭ Martalogi care a fost stricat de niște Tătarĭ ce aŭ năvălit asupra locuitorilor. Locul pe unde aŭ trecut Tătariĭ apa Topolniţa se numeşte şi azĭ Vadul-Tătaruluĭ. Vechimea acestuĭ sat se dă a fi cam pe la 1200 după Chr. Morminte aflate aci poartă numele de mormintele Uriaşilor saŭ Jidovilor de la Martalogi. (V. Schitul Topolniţa şi Schinteeşti).

Izvorul-cel-Mare, *pîrîŭ*, jud. Vasluiŭ, com. Scheia; izvoreşte de sub niște stîncĭ de piatră, în partea de S. a dealuluĭ Muncelul; curge pe marginea de E. a satuluĭ Căpoteşti; primeşte în dreapta sa pîrîiaşul Ignat, şi care trecînd pe teritoriul com. Drăguşeni se varsă în Stavnicul-Sec.

Izvorul-de-Jos, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Argeş, pl. Gălăşeşti, pe apa Teleormanuluĭ, la 16 kil. de com. rur. Costeşti (reşedinţa subprefectureĭ), şi la 61 kil. de Piteşti. Are o populaţie de 100 familiĭ, saŭ 600 suflete, din carĭ 110 contribuabilĭ; o biserică cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală primară rurală.

Budgetul com. e de 1916 leĭ la venit. şi de 1968 leĭ la chelt.

Vite: 350 boĭ şi vacĭ, 75 caĭ, 4 asinĭ, 1151 oĭ, 2 capre şi 115 rîmătorĭ.

Izvorul-de-Jos, *sat*, face parte din com. rur. Izvorul, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populaţiune de 266 locuitorĭ. E situat în partea de S. a comuneĭ.

Izvorul-de-Sus, *com. rur.* şi *sat*, în apropiere de rîul Teleormanuluĭ, jud. Argeşul, pl. Gălăşeşti, la 13 kil. de com. rur. Costeşti (reşedinţa subprefectureĭ) şi la 58 kil. de Piteşti. Are o populaţie de 972 suflete, din carĭ 198 contribuabilĭ; o biserică vechie, cu hramul Sf. Nicolae, fondată în anul 1701 de proprietarul de pe acele vremurĭ, Paharnicul Iordache Colfescu şi restaurată maĭ în urmă de proprietariĭ, familia Perticari; biserica se întreţine de proprietar şi e deservită de un preot, un cîntăreţ şi un paracliser. Se văd şi ruinele caselor boereştĭ zidite tot în anul 1701 de Paharnicul I. Colfescu.

Şcoala primară din com. datează de la 1849.

Budgetul com. e de 3340 leĭ la venitурĭ şi de 3473 leĭ la cheltuelĭ.

Vite: 680 boĭ şi vacĭ, 142 caĭ, 9 bivolĭ, 12 asinĭ, 1900 oĭ, 18 capre şi 825 rîmătorĭ.

Izvorul-de-Sus, *sat*, făcînd parte din com. rur. Izvorul, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populaţiune de 469 locuitorĭ. Se maĭ numeşte de locuitorĭ Şoldea şi Pîr. şogi. E situat în partea de N. a comuneĭ. Aci e reşedinţa com.

Are 2 biserici, una fondată pe la anul 1801, de un oarecare Radu; s'a reparat la 1837 şi la 1881, surpîndu-se, s'a făcut din temelie de Costache Pîrşoagă; a doua s'a zidit din temelie de Ioan Pîrşoagă, la anul 1827, dar surpîndu-se s'a rezidit de C. Pîrşoagă.

Izvorul-Dulce, *trup de moşie*, situată în preajma mănăstireĭ Secul, com. Vînători-Neamţul, pl. de-Sus-Mijlocul, jud. Neamţu.

Izvorul-Frumos, *sat*, al com.

rur. Burila-Mare, pl. Blahnița, jud. Mehedinți.

Izvorul-luĭ-Dragomir, *munte*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani.

Izvorul-Munteluĭ, *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Blahnița.

Are o populație de 20 familiĭ, saŭ 84 suflete: 39 bărbați și 45 femeĭ.

Izvorul-Munteluĭ, *trup de sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bicazul.

Izvorul-Munteluĭ, *pădure*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Buhalnița; are o întindere de 1050 pog.

Izvorul-Munteluĭ, *pîrîiaș*, ce izvorește din masivul Ceahlăuluĭ, curge pe teritoriul com. Buhalnița, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, vărsîndu-se pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistrița, după ce, aproape de vărsarea sa, traversează șoseaua mixtă Piatra-Prisăcani, între kil. 84—85.

Izvorul-Puturos, *izvoare minerale*, în jud. Neamțu, com. Taslăul, pl. Bistrița, situate pe dreapta pîrîuluĭ Taslăul, în pădure, spre V. satuluĭ Taslăul; conțin în disoluțiune mult sulfure.

Izvorul-Rece, *plaiŭ*, în jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Salcia, acoperit cu pădure.

Izvorul-Rece, *pîrîiaș*, vine din plaiul Buzăul, jud. Buzăŭ, udă partea de S. a com. Salcia, pl. Podgoria, jud. Prahova, și se varsă în gîrla Salcia, la S. de com. Salcia.

Izvorul-Răŭ, *pîrîŭ*, afluent al Bistriței, în jud. Suceava, com. Broșteni.

Izvoruluĭ (Dealul-), *deal*, în jud. Vasluiŭ, pl. Crasna, com. Solești. Se întinde de la N. spre S., pre lîngă șoseaua națională Vasluiŭ-Iași. Se numește ast-fel pentru că din coasta sa despre V. ĭese un izvor mare.

Izvoruluĭ (Gîrla-), *gîrlă*, izvorește din dreptul com. Mircești, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt, curge spre S. paralel cu com. Vlaici, pănă la locul numit Craeul-Puțuluĭ; acolo primește pe dreapta Izvorașul, își schimbă direcția spre S.-E. și se varsă în rîul Vedița, între cătunele Vlaici și Cristești, pl. Vedea-d.-j.

Izvoruluĭ (Gura-), *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Nișcovuluĭ; are 202 hect. arături, viĭ cu embatic, livezĭ și 2 morĭ.

Izvoruluĭ (Valea-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moșia Comarnicul, com. Comarnicul, pl. Peleșul, jud. Prahova.

Izvoruluĭ (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Congaz, făcînd limita între cătunele Congaz și Hagilar; își ia naștere dintr'un mic lac, la 1 1/2 kil. spre N.-E. de satul Hagilar; se îndreaptă spre S., avînd o direcție generală de la N. la S., taie șoseaua națională Tulcea-Babadag-Constanța, pe la kil. 23, unde primește pe dreapta valea Hagilar, și, după ce a brăzdat partea N. a plășeĭ și cea centrală a comuneĭ, după 11 kil. de curs, se aruncă în pîrîul Telița, pe dreapta, aproape de vărsarea acesteia, în Coada-Bălțiĭ (lacul Babadag).

Î

Împăratuluĭ (Măgura-), saŭ **Măgura-de-la-Groapa-Vieĭ**, *măgură*, situată d'asupra com. Măgurele, din pl. Călmăţuiul, jud. Teleorman. I s'a dat această numire de la anul 1877, cînd împăratul Rusieĭ Alexandru II s'a urcat în maĭ multe rînduri pe dînsa pentru a observa bombardarea Nicopoleĭ şi mersul operaţiunilor de războiŭ.

Împăratuluĭ (Valea-), *vale*, pe teritoriul comuneĭ Cocargea, pl. Borcea, jud. Ialomiţa.

Împărăteasa, *localitate*, în partea de N.-E. a com. Stănileşti, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, pe şesul dintre apa Pruteţuluĭ şi rîul Prut, pe moşia statuluĭ dintre satele Stănileşti şi Voinescu. Se zice că pe acest loc a stat în cort Impărăteasa Ecaterina, în timpul războiuluĭ dintre Ruşĭ şi Turcĭ la 1711, pentru care această localitate s'a numit Impărăteasa.

Împistritul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Nehoiaşul, cu 1081 m. înălţime şi acoperit de păduri şi izlaz.

Împuşcată (Crucea-), *movilă*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginead.-j., com. Gulianca, în partea de E., lîngă rîul Buzăul; are un han situat la răscrucirea maĭ multor drumurĭ.

Împuţita, *pîrîŭ*, izvoreşte din dealul cu acelaşĭ nume, com. Dumeşti, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, şi, după ce se uneşte cu pîrîul Valea-Mare, la locul numit Gura-Văieĭ, curge de la S. spre N. şi se varsă în Bîrlad, spre E. de satul Dumeşti.

Împuţită (Gîrla-), *gîrlă*, jud. Tulcea, în partea E. a plăşeĭ Sulina, şi cea N. a comuneĭ rurale Sf. Gheorghe, servind de hotar între ea şi comuna urbană Sulina; se formează în stuf; se îndreaptă spre S., într'o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E.; primeşte apele lacurilor: Porculuĭ, Roşul şi Roşuleţul, gîrla Bivolul, şi după 11 kil. de drum se sfîrşeşte în mare, între milele marine No. 7 şi 8.

Înaltă (Muchea-), *colină* şi *punct de hotar*, al com. Cănești, despre com. Grabicina, judeţul Buzăŭ; e ramificaţie din muntele Bocul.

Înaltă (Muchea-), *munte*, punct trigonometric, în com. Ruşiavăţul, cătunul Muscelul-Ţiganul, jud. Buzăŭ.

Încărcătoarea, *deal*, jud. Prahova, com. Izvoarele, plaiul Teleajenul. Servă pentru păşunatul vitelor.

Încăul, *pădure*, de stejar, în întindere de 85 hect., pe moşia Dîngeni, jud. Botoşani.

În-Chimniţi, *pisc* şi *poiană*, în partea de V. a com. Ceraşul, pl. Teleajenul, jud. Prahova, unde, în timpurile vechĭ, sătenii, carĭ mereŭ eraŭ supăraţĭ de invaziile streine, îşĭ făcuseră gropĭ, în carĭ-şi ascundeaŭ avutul.

Înconjurătoarea, *moşie*, proprietatea statuluĭ, în jud. Tecuciŭ, com. Răchitoasa. Se maĭ numeşte Inconjurătoarea-Mănăstireĭ. Parte din această moşie este acoperită cu pădurĭ.

Înconjurătoarea-Mănăstireĭ-Berzunţul, *moşie* a statuluĭ, jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-j., com. Berzunţul, în întindere de 4000 hectare şi arendată cu 11000 leĭ.

Înconjurătoarea-Mănăstireĭ-Bistriţa, *trup de moşie*, situat în com. Doamna, plasa Piatra-Muntele, jud. Neamţu, arendată anual cu 6266 leĭ, afară de trupul

vîndut dintr'însa, numit Izvoarele.

Înconjurătoarea-Mănăstireï-Bîrnova, *moșie*, jud. Iași, pe care se află nouă sate și anume: Ciurbești din com. Miroslava, Lunca-Bîrnoveï, Ciurea, Cercul, Todirel, Piciorul-Lupuluï și Curăturile, din com. Ciurea; Bîrnova și Pietrăria din com. Buciumi. A aparținut mănăstireï Bîrnova, iar după secularizare a devenit proprietatea statuluï.

Înconjurătoarea-Mănăstireï-Bogdana, *moșie* a statuluï, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Bogdana, care îï aduce un venit de 5000 leï anual.

Înconjurătoarea-Mănăstireï-Cașinul, *moșie*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Mănăstirea-Cașinul, fostă proprietate a mănăstireï, (cît-va timp închinată sfintelor locurï). Astă-zï este proprietatea statuluï. Are o întindere de 5561 hect. și este arendată cu 23200 leï anual.

Înconjurătoarea-Mănăstireï-Neamțuluï, *moșie*. (Vezï Neamțul, moșie).

Înconjurătoarea-Mănăstireï-Taslăul, *moșie*, pendinte de mănăstirea Tazlăul, jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Taslăul, arendată anual cu suma de 16000 leï.

În-Izlaz, *deal*, jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Seimeni și anume pe acela al cătunuluï Seimeni-Micï; este continuarea dealuluï Carapat-Daga și se întinde de la acest deal până la Dunăre, trecînd prin satul Seimeni-Micï și mergînd printre văile: Tibrinul și Iliștea și pe la S. lacurilor Domneasca-Mare și Domneasca-Mică; are o direcțiune de la E. spre V. și o înălțime medie de 90 m., începînd de la 102 m. și scăzînd cu cît se apropie de Dunăre; este situat în partea nord-vestică a plășeï și cea centrală a comuneï; este acoperit cu verdeață.

În-Poiană, *cătun*, al com. Colți, jud. Buzău, cu 120 locuitorï și 35 case.

Însurăței (Pîrlădeni), *com. rur.*, jud. Brăila, pl. Balta, așezată pe muchia dreaptă a pîrîuluï Călmățuiul, ce curge spre N. E. com., la 4 kil. de viroaga Puturosul, peste ale careï ape se află un pod. Se mărginește la E. cu Lacul-Reziï; la V., cu Slujitori-Albotești; la N., cu Vizirul și la S., cu Cioara-Doicești. Suprafața com. e de 6910 hect. și are o formă dreptunghiulară.

Are o populație de 427 familiï, saŭ 1822 suflete, din carï 283 contribuabilï.

Are 1 școală de băeți, înființată la 1880, frecuentată de 90 elevï; 1 școală de fete, înființată la 1888, frecuentată de 28 fete; o moară de vaporï.

Drumurï: La Brăila, spre N.-E., pe șoseaua județeană Brăila-Călărași, 47 kil.; la Lacul-Reziï drept spre E., 6 kil; la cătunul Padina, spre S.-E., prin proprietatea locuitorilor; la Cioara-Doicești, spre S., pe șoseaua județeană Brăila-Călărași, 14 kil.; la Tătarul, pe lîngă Movila-Păduchiosuluï, spre S.-V., 16 kil.; la Slujitori-Albotești, spre V., prin cătunul Caragica și Cocoțați, 11 kil.

In comună sunt 3 piețe și 17 străzï aliniate. Prin comună trece șoseaua județeană Brăila-Călărași.

S'a înființat la 1882, prin împroprietărirea însurățeilor din 1878. Maï nainte se afla aci cătunul Pîrlădeni.

Însurăței, *sat*, jud. Brăila, pe muchia platouluï în marginea de E. a com. cu același nume, la 47 kil. spre S. de orașul Brăila. Pe la 1854 cîte-va familiï din Lacul-Reziï s'aŭ stabilit pe moșia statuluï Mușeteanca, întemeind aci cătunul numit Pîrlădeni, pendinte de comuna Lacul-Reziï; până la 1879 s'aŭ împroprietărit 508 locuitorï și la 1882 s'a format satul și com. Insurăței. Locuitoriï cunosc încă acest sat sub numele de Pîrlădeni. Are o școală de băeți, înființată la 1880, întreținută de stat, frecuentată de 87 băeți; o școală de fete, întreținută de comună, înființată la 1888, frecuentată de 34 eleve.

Suprafața satuluï e de 262 hect., cu o populație de 340 familiï, saŭ 1526 suflete; 367 case; 9 cîrciumï; 1 moară de aburï.

Vite sunt: 820 caï, 5 asinï, 1600 oï, 6 capre și 1130 rîmătorï.

Sunt 50 stupï cu albine.

Însurăței, *mahala*, în com. rur. Pristolul, pl. Cîmpul, jud. Mehedinți.

Însurăței-Noï, *mahala*, în com. rur. Stîngăceaua, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinți.

Înșelata, *cătun*, al com. Nehoiașul, jud. Buzău, cu 40 locuitorï și 10 case.

Înșelățiï (Piatra-), *munte* stîncos, în jud. Buzău, com. Nehoiașul, cătunul Prundul.

Înșiratele, *deal*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova și Constanța; ramificațiunile sale se întind

printre afluenții de pe stînga aĭ pîrîuluĭ Sarai, și ceĭ de pe dreapta aĭ pîrîuluĭ Casimcea; se ridică pănă la 305 m.; este acoperit cu fînețe și semănăturĭ.

Înșiratele, *treĭ movile*, situate în apropiere una de alta, spre N. de satul Țîndărei, pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița.

Întorsura, *com. rur.*, pl. Jiul-d.-mj., jud. Dolj. Reședința la Segîrcea. Așezată pe coasta dealuluĭ Întorsura și aproape de malul drept al rîuluĭ Dăsnățuiul.

Se învecinește la E. cu com. Lipovul; la V. cu comunele Siliștea-Cruceĭ și Cioroiașul; la S., cu com. Urzicuța și la N., cu com. Vîrvorul-Fîntînelele.

Limita linieĭ de N. începe de la dealul Căprioarele, trece peste rîul Bănagiul și Valea-Slodonuluĭ. Linia limiteĭ de S. începe de la Măgurelele-cele-Două și apoĭ trece peste Dealul-Viilor. Limita linieĭ de E. începe de la Braniștea-Reoduluĭ și trece pe la dealul Întorsura. Limita linieĭ de V. începe de la Măgura-cu-Sipică și trece Pîrîul-Jivanuluĭ.

Terenul com. este accidentat în partea de V. de dealul Radovanul, înalt de aproape 300 m., acoperit cu viĭ și păduriĭ, și care este șerpuit de Valea-Rea și Dăsnățuiul. Al doilea deal este Dealul-Viilor, care are direcțiunea de la N. la S. și este înalt cam de 150 m.

Este udată de rîul Dăsnățuiul cu afluenții săĭ, pe dreapta Jivanul și pe stînga Bănagiul și Valea-Rea, carĭ se varsă în Dăsnățuiul, în dreptul căt. Radovanul.

Inainte, comuna era situată pe locul unde este azĭ biserica, însă din cauza invaziunilor turcești, s'a mutat spre S.-E. de biserică, unde se găsește astă-zĭ.

Se compune din două cătĭ.: Întorsura, cătun de reședință, pe dreapta rîuluĭ Dăsnățuiul, și Radovanul spre N.-E., pe stînga rîuluĭ Dăsnățuiul, cu o populațiune de 1928 suflete; locuesc în 130 case și 275 bordee. Sunt 340 contribuabilĭ.

Are două bisericĭ: una în Întorsura, fondată la 1780 de Constantin Sari Ene și terminată la 1783, lucrată de zid și avînd hramul Sf. Impărațiĭ Constantin și Elena; a doua este în căt Radovanul, cu hramul Intrarea în Biserică a Maiceĭ-Domnuluĭ, zidită de locuitorĭ la anul 1867 și terminată la 1870; sunt deservite de 2 preoțĭ și 3 cîntăreți. Are două școlĭ mixte, una în Întorsura și a doua în Radovanul; cea din Întorsura funcționează din 1880 și cea din Radovanul din 1889. Amîndouă sunt întreținute de comună și frecuentate de 61 copiĭ.

Știŭ carte 31 persoane.

După legea rurală din 1864 s'aŭ împroprietărit 228 locuitorĭ și însurățeĭ, iar după cea din 1875 s'aŭ împroprietărit 25 locuitorĭ.

Teritoriul com. este de 12078 pog., dintre carĭ: 9280 pămînt arabil, 100 pog. fînețe, 600 pog. izlaz și 2098 pog. pădure.

Moșiile se numesc Întorsura și Radovanul. Cea d'întîiŭ, în întindere de 6645 pog. pămînt arabil, cu venit de 90000 leĭ, aparține Eforieĭ Spitalelor Civile din București, fostă a mănăstireĭ Fedeleșoiul; a doua este a statuluĭ, în întindere de 300 pog., cu venit de 10000 leĭ, fiind dată în loturĭ.

Pădurile: Întorsura, în cătunul și pe moșia cu același nume, în întindere de 300 hect., aparține Eforieĭ Spitalelor Civile din București, fostă a mănăstireĭ Fedeleșoiul; Radovanul, în cătunul și pe moșia cu același nume, în întindere de 550 hect., aparține statuluĭ. Lemnul care predomină este stejarul și gîrnița; se găsește și cer.

Viile de pe moșia Întorsura aparțin locuitorilor, iar cele de pe moșia Radovanul aparțin statuluĭ, fiind în întindere de 224 pog., și producînd vin bun. Pe moșia Radovanul se află cariere de piatră.

Se fabrică rachiŭ în cantitate de 1500 vedre anual. Este o moară cu aburĭ pe moșia Întorsura.

Pe moșia Întorsura sunt stîne, unde se face brînză.

Transportul se face cu carele și căruțele pe calea județeană spre Craiova, care străbate comuna pe o lungime de 6 kil. și pe alta comunală-vicinală în întindere de 5 kil.

Cîrciumĭ sunt 7 în Radovanul și 4 în Întorsura.

Întorsura, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Întorsura, reședința primărieĭ. Are o populație de 1478 suflete; locuesc în 100 case și 180 de bordee.

Întorsura, *deal*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Întorsura, pe care este așezată comuna și prin care trece limita de E. către com. Lipovul.

Întorsura, *moșie*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Întorsura, în întindere de 6645 pog., cu venit anual de 90000 leĭ. Aparține Eforieĭ Spitalelor Civile din București.

Întorsura, *pădure*, județul Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Întorsura, pe moșia Întorsura.

Între-Borce, *munte*, jud. Suceava, ce ocupă al doilea loc în înălțime din județ, avînd 1834.6 m. altitudine; aflător în com. Borcea.

Între-Dealuri, *munte*, în com. Mălini, jud. Suceava.

Între-Poduri, *pădure* a statului în întindere de 770 hect., județul Ilfov. Vezi Căldărușani, pădure.

Între-Prahove, *vechie numire*, până la anul 1881, a *satului* Azuga de azi, saŭ a localității unde apele Azuga și Prahovița se întîlnesc spre a forma valea Prahovei, jud. Prahova.

O dată cu deschiderea gării s'a dat acestei localități numirea de Azuga, după valea ce din timpuri îndepărtate poartă acest nume.

Între-Răzeși-și-Poduri, *pădure* foioasă, jud. Bacău, pl. Muntelui, com. Podurile; are o întindere de 600 hect. și este supusă regimului silvic.

Între-Rîmnice, *numire vechie a comunei* și *cătunului* Jitia, plaiul Rîmnicul, de la situația sa la confluența rîului Rîmnicelul, socotit ca un izvor al rîului Rîmnicul și Rîmnicul-Sărat; astă-zi se dă această numire unuĭ cătunaș, ce se află la confluența lor, situat la apus de cătunul de reședință, Jitia.

Între-Sibicee, *cătun*, al comunei Mlăjetul, jud. Buzău, cu 90 locuitori și 20 case, situat pe Valea Sibiciului.

Întunecății, *pisc*, în com. Goleşti, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Învăluitele, *lac*, în jud. Ialomița, insula Balta, teritoriul comunei Dichiseni, pl. Borcea.

În-vîrf-la-Pietricica, *numire* ce se mai dă *vîrfului* Surdești din com. Breaza-d.-s., plaiul Prahova, jud. Prahova.

J

Jacota, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, com. Pleşeşti. Aşezat pe un podiş coprins între Dealul-Cioatelor şi Dealul-Mare. Are o populaţie de 38 familiĭ, saŭ 158 suflete, din carĭ 78 contribuabilĭ. Locuesc în 45 case.

Vatra satuluĭ ocupă 4 fălcĭ şi 5 prăjinĭ. Moşia e proprietatea d-luĭ Iordache Iurăşcu, şi are 630 fălcĭ, din carĭ: 110 fălcĭ cultivabile, 200 fălcĭ pădure, 130 fălcĭ fînaţ, restul mlaştine şi locurĭ prea puţin productive.

Improprietăriţĭ în 1864 sunt: 9 fruntaşĭ, 7 pălmaşĭ şi 10 codaşĭ, stăpînind 57 fălcĭ, 45 prj.

Are o biserică de lemn, adusă din Leucuşeşti de fraţiĭ Hermeziu, cu hramul Sf. Maria Mare.

Şcoala din Pleşeşti servă şi acestuĭ sat.

Jahalea, *sat,* jud. Suceava, com. Bogdăneşti, pe moşia Baia, aşezat pe pîrîul cu acelaşĭ nume. Are o populaţie de 49 familiĭ, saŭ 191 suflete, din carĭ 33 contribuabilĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 22 fălcĭ. Improprietăriţĭ în 1864 sunt: 14 pălmaşĭ şi 12 codaşĭ, stăpînind 30 fălcĭ.

Biserica şi şcoala din Rîşca servesc şi acestuĭ sat. Un drum principal duce la Bogdăneşti (2 kil.).

Jahalea, *pădure,* de diverse esenţe, jud. Suceava, com. Bogdăneşti.

Jaleşul, *rîŭ,* izvoreşte de sub poalele munţilor com. Runcul, plaiul Vulcan, jud. Gorj; apele-ĭ sunt formate dintr'un singur izvor; ia direcţia de la N. spre S., la com. Bălăceşti se împreună cu rîul Bistriţa; se varsă în Tismana, în dreptul căt. Rogojelul; comunicaţia pe acest rîŭ se face pe 2 poduri de lemn, unul aşezat în dreptul maluluĭ Grosul, com. Bălăceşti, iar cel'alt în dreptul căt. Vărţul, pendinte tot de Bălăceşti.

Japşa-Înfundată, *viroagă,* jud. Brăila, pe teritoriul com. Vădeni; începe din dreptul halteĭ Vădeni; curge spre S.-E. şi se împreună cu viroaga Zagna, la 800 m. de satul Vădeni.

Japşea, *vale,* jud. Buzăŭ, com. Găvăneşti; servă ca suhat.

Jarcaleţi, *cătun,* pendinte de com. Florul, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe dealul şi valea Rogojineĭ, la 4 kil. spre S.-V. de reşedinţa comuneĭ. Are o populaţiune de 120 locuitorĭ, din carĭ 20 împroprietăriţĭ după legea rurală, pe proprietatea d-luĭ H. Caracostea.

Jarcaleţi saŭ **Meletia**, *cătun,* pendinte de com. Pîetrele, pl. Marginea, jud. Vlaşca.

Jarcaleţi, *numire* ce maĭ poartă *cătunul* Ştefăneşti, jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, com. Antoneşti.

Jariştea, *com. rur.,* în jud. Putna, pl. Gîrlele, situată maĭ la vale de Pădureni, de care este despărţită prin pîrîul Vărsătura-Mare, la 5 kil. de reşedinţa subprefectureĭ şi la 17 kil. de capitala judeţuluĭ.

Este udată, afară de pîrîiaşul Vărsătura-Mare, şi de Căcaina (canalul tras din Putna).

Are o populaţiune de 466 familiĭ, saŭ 1880 suflete, din carĭ 395 contribuabilĭ. Locuesc în 491 case.

Ştiŭ carte 501 persoane.

Are: două bisericĭ parohiale, una cu hramul Adormirea şi a doua cu hramul Duminica-Tutulor-Sfinţilor; două şcoale, una de băeţĭ, construită de comună

şi frecuentată de 76 elevĭ şi a doua de fete, frecuentată de 26 eleve.

Budgetul com. e de 14904,05 leĭ la venitурĭ şi de 14681,83 leĭ la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 60 pluguрĭ de lemn şi 42 de fier, 1 maşină de bătut porumb (cu manivelă), 3 grape de fier.

Vite sunt: 338 boĭ, 111 vacĭ, 56 caĭ şi 77 porcĭ.

Comerciul se exercită în com. de 8 persoane.

Jariştea, *deal,* în raionul com. Sîngerul, pl. Podgoria, jud. Prahova, pe care se cultivă vie şi sunt livezĭ de prunĭ.

Jariştea, *deal,* cu direcţia de la N. la S., jud. Prahova, plaiul Teleajenul, com. Star-Chiojdul; cade în partea de N. a com.

Jariştea, *munte,* în jud. Buzău, com. Nehoiul, între Impistritul, Cumpenile şi rîul Buzăul. Servă ca izlaz.

Jariştea, *moşie,* în jud. Buzău, com. Nehoiaşul, cătunele: Broasca, Bonţul şi Gura-Siriuluĭ, care se întinde între pîrîul Nehoiul, rîul Buzăul, pîr. Siriul şi muntele Monteorul, format din trupurile: Bonţul, Malul-Capriĭ, Spedişul-Nehoiuluĭ, Impistrita, Gherghelăul, Vîrful-Jariştelĭ şi parte din muntele Monteorul. Are 3200 hect., din carĭ: 52 hect. curăturĭ, 270 fîneaţă, 3 hect. livezĭ, 140 hect. izlaz şi restul pădure. Pe această moşie se află apele minerale Gura-Iaduluĭ şi alte sorginţĭ maĭ micĭ.

Jariştea, *pădure,* în jud. Buzău, com. Cătina, căt. Piatra-Corbuluĭ; face un corp cu pădurea Vîrful-Corbuluĭ de pe moşia Corbul (Florească); are 230 hect.

Jariştea, *numele a două parohiĭ,* în jud. Putna, pl. Girlele, com. Jariştea, avînd două biserici parohiale, una cu hramul Adormirea şi a doua cu hramul Dumineca-Tutulor-Sfinţilor, ambele în Jariştea.

Jarostea, *sat,* făcînd parte din com. rur. Zăvoeni, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, situat la N. com., la 3 kil. de satul Zăvoeni, unde este reşedinţa comuneĭ. Are o populaţie de 137 suflete; o biserică, fondată la 1885.

Jarostea-Fagilor, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, în raionul com. Recea, pl. Horezul, jud. Vîlcea.

Jăgara, *ĭezer,* jud. Brăila, situat în ostrovul Iapa, la S.-V. de ĭezerul Bălaia; se împreună cu Dobrele; în el dă japşa Larga.

Jăghioara, *canal,* jud. Brăila, începe din Jaghia; se îndreaptă către S.-E., după ce ocoleşte Lişiţarul; spre S. dă în Otmocul.

Jălăboiul, *suburbie,* în Focşani, despărţirea I, jud. Putna.

Jănţăşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Făgeţelul, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Cade la V. de comună, între gîrlele: Faurul şi Plapcica. Are o populaţie de 60 locuitorĭ.

Jărlăul, *viroagă,* jud. Brăila, pleacă din viroaga Zagna, aproape de hotarul despărţitor între Domeniul Brăileĭ şi moşia Cîmpineanca. Se află pe teritoriul com. Cazasul, la 2 kil. spre S.-E. de satul Vădeni. Parcurge o distanţă de 1 kil. de unde se bifurcă: o parte mergînd spre V. pe moşia Cîmpineanca, unde se pierde, iar altă parte mergînd spre S.-E, până pe moşia Izlazul, pe o distanţă de 4½ kil.

Jăvreni, *com. rur.,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, situată pe malul stîng al Trotuşuluĭ, la limita judeţuluĭ Putna. Este alcătuită din 6 cătune: Jăvreni, reşedinţa, pe pîrîiaşul Chilia, d'a stînga Trotuşuluĭ; Floceşti, maĭ spre N.-E.; Heltiul, maĭ la S., (între acesta şi Jăvreni se află satele Corbul şi Vrînceni ale comuneĭ Bogdana), Boiştea-Boierească, Boiştea-Răzeşască şi Boiştea-Galin, pe valea Trotuşuluĭ.

Are o populaţie de 297 familiĭ, saŭ 1007 suflete: 461 bărbaţĭ şi 546 femeĭ; 984 Romînĭ, 14 Ungurĭ, 4 Francezĭ şi 5 Izraeliţĭ; 989 de protecţiune romînă, 14 ungară şi 4 franceză, 810 agricultorĭ, 2 meseriaşĭ, 5 industriaşĭ, 4 comercianţĭ, 4 profesiunĭ libere, 25 muncitorĭ şi 7 servitorĭ. Locuesc în 583 case. Sunt 246 contribuabilĭ.

Are 4 bisericĭ: două în Jăvreni, a treia în Heltiul şi a patra în Boiştea-Boierească, deservite de 2 preoţĭ şi 5 cîntăreţĭ; 5 cîrciumĭ; 3 morĭ de apă.

După legea rurală din 1864, s'aŭ dat, la 47 locuitorĭ, 156 fălcĭ şi 40 prăjinĭ pămînt în împroprietărire.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de peste 3500 hect.

Pădurile ocupă maĭ mult de 2000 hect. din care a statuluĭ, Heltiul, este de 1424 hect., iar a d-luĭ A. Juraşcu, de 370 hect.

Proprietarĭ marĭ sunt: Statul, cu moşia Heltiul şi d. Al. Juraşcu, cu moşia Floceşti.

Viile a căror cultură este însemnată, aŭ o întindere de 91.53 hect.

Vite sunt: 48 caĭ, 581 vite marĭ cornute, 168 porcĭ, 49 capre şi 1298 oĭ.

Budgetul comuneĭ e la ve-

nituri de leĭ 7092, banĭ 29 şi la cheltueli de leĭ 2460, banĭ 55.

Comuna este străbătută de căĭ vecinale-comunale, care o leagă cu Rîpile şi cu cele-l'alte comune învecinate.

Distanţele: la Bacău, capitala districtuluĭ, 60 kil.; la Tîrgul-Ocna, reşedinţa plăşeĭ, 23 kil.; la com. Bogdana 7 kil.; la Căiuţul, unde este staţiune de drum de fer, distanţa este de 7 kil.

Jăvreni, *sat*, jud. Bacău, pl. Trotuş şi reşedinţa comuneĭ cu acelaşĭ nume, situat pe Dealul-Jăvrenilor şi pe şesul Trotuşuluĭ, d'a stînga. Are o populaţie de 108 familiĭ, saŭ 401 suflete; 2 bisericĭ, clădite de locuitorĭ, din carĭ una vechĭe de peste 150 de anĭ şi ambele deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţi; 2 cîrciumĭ.

Vite: 15 caĭ, 167 vite marĭ cornute, 99 porcĭ şi 37 capre.

Jăvreni, *secţie*, jud. Bacău, pl. Trotuşul, satul Hîrja, com. cu acelaşĭ nume.

Jăvreni, *deal*, jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Jăvreni, pe care se află situat satul Jăvreni.

Jăvreni, *pădure* foioasă, jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. cu acelaşĭ nume; are o întindere de 715 hect. şi e supusă regimuluĭ silvic.

Jdera, *braţ*, (prival), în insula Balta, teritoriul com. Cocargea, pl. Borcea, jud. Ialomiţa.

Jegălia, *com. rur.*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, situată între com. Şocariciul şi Gîldăul.

Se compune din satele Jegălia şi Beilicul.

Teritoriul comuneĭ se întinde din Dunăre, spre N., pe cîmpia Bărăganul, în apropiere de calea ferată Bucureşti-Feteşti. Moşia e proprietatea statuluĭ, numită Jegălia şi Deleanca, iar înainte Brînzeni şi are o suprafaţă de 23000 hect., din carĭ: 7000 hect. băltiş, 100 hect. izlaz şi 15000 hect. pămînt de cultură. Moşia ţinea înainte de secularizare de Mănăstirea - Dealuluĭ. Pe teritoriul com. eĭ se maĭ află, afară de com. Jegălia şi com. Şocariciul şi Gîldăul.

Se arendează cu 148000 leĭ anual.

Are o populaţiune de 378 familiĭ, saŭ 1713 suflete; o şcoală mixtă, frecuentată de 90 elevĭ, cu local propriŭ clădit de comună; două bisericĭ, deservite 2 preoţi şi 4 dascălĭ.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 328 locuitorĭ; în anul 1878, s'aŭ maĭ împroprietărit 9 locuitorĭ; se maĭ găsesc neîmproprietăriţi 60.

Teritoriul comuneĭ este udat de Dunăre, Borcea şi de lacurile: Jegălia, Pucioasa, Vlăsceana, Mătasea, Stinghea, Curtinescu, Strîmba şi Mistreaţa. Braţe, carĭ pun în comunicaţie Dunărea şi Borcea cu lacurile, sunt: Nestea, Beilicul, Călţunul, Nemoştiul şi Posmocul. Văile, ce brăzdează teritoriul comuneĭ sunt: Jegălia, Rusul, Puţul-luĭ-Şerban, Sacaua, Cangea şi Puţul-Călugăruluĭ.

Veniturile şi cheltuelile sunt de peste 6000 leĭ.

Jegălia, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de com. cu acelaşĭ nume, situat pe malul de E. al laculuĭ Jegălia şi pe ţărmul stîng al Borciĭ.

Aicĭ este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

Are o populaţie de 1042 suflete; o şcoală primară mixtă, frecuentată de 90 elevĭ; o biserică, zidită la 1840, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ.

Lîngă sat, peste lacul Jegălia, este un pod de lemn, ce pune în comunicaţie satul Beilicul cu Jegălia.

Jegălia, *lac*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pe ţărmul stîng al braţuluĭ Borcea şi la sudul văiĭ Jegălia; are forma unuĭ semi-cerc deschis spre E. în care se află satul tot cu acelaşĭ nume. Acest lac comunică cu Borcea prin treĭ braţe. Braţul (privalul)-cel-Mic, Braţul-cel-Mare şi Braţul-Gîldăuluĭ.

Jegălia, *vale*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, ce se întinde de lîngă satul Jegălia spre N., brăzdînd cîmpia Bărăganuluĭ. Este singura vale care întrerupe suprafaţa plană a Bărăganuluĭ. Această vale, care are o întindere de 35 kil. şi o adîncime de aproape 10 m., a fost albia unuĭ rîŭ, ce îşĭ lua naştere din partea de N. a Bărăganuluĭ şi se varsă în Borcea. In partea de S. a văiĭ este lacul cu acelaşĭ nume.

Pe malurile văiĭ, lîngă satul Jegălia, se află maĭ multe săpăturĭ, ce aŭ servit pe timpul războaelor între Ruşĭ şi Turcĭ, a apăra intrarea pe braţul Gura-Baliĭ.

Jepi, *rîŭ*, izvoreşte de sub piscul cu acelaşĭ nume, com. Predealul, plaiul Peleşul, jud. Prahova. Curge de la V. spre E. şi se varsă în rîul Prahova, pe ţărmul drept, la S. de căt. Buşteni. Valea pe care curge acest rîŭ se numeşte de locuitorĭ Valea-Jepiĭ.

Jepi-Marĭ, *pisc*, jud. Prahova, înalt de 2195 m. d'asupra nivelului Măriĭ-Negre, alăturĭ cu

Piatra-Arsă, jud. Prahova. Acest pisc e colţat şi prăpăstios. Despre rîul Ialomiţa clina e dulce şi pe ea cresc o mulţime de jnepĭ saŭ jepĭ, de unde i s'a şi dat numele.

Intre Jepĭ şi Piatra-Arsă sunt nişte mlăştinĭ, carĭ poartă numele de Lacul-Roşu.

Acest munte, împreună cu Jepi-Micĭ, cu Rîşnova, Sorica, Dutca şi Cumpătul, se stăpîneşte de la 15 August 1882 de M. S. Regele Carol I, prin cumpărătoare făcută de la d-l N. Creţulescu.

Jepi-Micĭ, *pisc*, jud. Prahova, în masivul Bucegilor, alăturĭ cu Piatra-Arsă.

La anul 1846, ambiĭ Jepĭ aŭ fost măsuraţĭ de Inginerul George Fischtum, trimis de marele Postelnic Ioan Al. Filipescu.

Jeravăţul, *pîrîŭ*, ce curge prin pl. Tîrgul şi Corodul, jud. Tutova. Izvoreşte din com. Obîrşeni, curge de la E. spre V. şi şi se varsă în stînga rîuluĭ Bîrladul, după ce formează puţin marginea despărţitoare între pl. Tîrgul şi plasa Corodul. Primeşte pe dreapta pîraiele: Rîpa-Şearpeluĭ, Bălăneşti, Fîntînele şi Docani şi pe stînga pîraiele: Vinderei, Miroasa, Bîrzoeşti, Lungeşti şi Bălăbăneşti.

Jercălăi, *cătun*, făcînd parte din com. urb. Urlaţi, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Are o biserică, fondată la 1804, cu următoarea inscripţie:

In numele Domnuluĭ nostru Iisus Christos, biserica ridicată de robul luĭ Dumnezeŭ Gheorghiţă Urlăţeanu, la anul 1804, Iulie 10. S'a reparat la anul 1840.

Jercovăţul, *deal cu viĭ*, în com. rur. Bresniţa, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Jerdăul, *deal*, în jud. Gorj, com. Aninişul, plaiul Novaci. Se întinde de d'asupra satuluĭ Aninişiul-din-Deal, spre N., terminîndu-se în Plaiul-Mare al căt. Herişeşti, com. Novaci.

Jereapănuluĭ (Piciorul-), *munte*, în com. Broşteni, jud. Suceava.

Jeţul, *cătun* al com. Nehoiaşul, jud. Buzăŭ, cu 220 locuitorĭ şi 40 case.

Jghiabul, *pîrîiaş*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Băsăşti, care izvoreşte din Stînca-Crăpăturei şi se varsă în Lundaş.

Jghiabul, *vîrf de deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., situat la E. comuneĭ Băsăşti, şi îmbrăcat cu pădurĭ. Face parte din şira dealurilor ce despart Tazlăul-Mare de Bistriţa.

Jghiaburile, *deal*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa, situat lîngă satul Calul.

Jiana-Mare, *com. rur.*, şi sat în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa, la 37 kil. de oraşul Turnul-Severin; este situată pe loc polcjnic. Satul formează comună cu satul Jiana-Vechĭe, avînd 1200 locuitorii; 189 contribuabilĭ; locuesc în 250 case.

Locuitoriĭ posedă: 60 pluguri, 110 care cu boĭ, 14 căruţe cu caĭ; 116 stupĭ.

Prin com. trece şoseaua Flămînda-Jiana-Mare-Balta-Verde.

Are 2 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; o şcoală condusă de 1 învăţător, frecuentată de 30 elevĭ.

Budgetul comuneĭ e: la venitură de 3936 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 1523 leĭ.

Vite: 760 vite marĭ cornute, 48 caĭ, 1000 oĭ şi 700 rîmătorĭ.

Jiana-Mare, *baltă*, în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa, com. rur. Jiana-Mare.

Jiana-Vechĭe, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa, com. rur. Jiana-Mare.

Jianca, *lac*, jud. Vlaşca, din josul satuluĭ Malul, pe proprietatea Paraipani, în valea Dunăreĭ.

Jianca, saŭ **Jianul**, *proprietate* nelocuită, ce aparţine d-luĭ Dr. I. Niculescu, pendinte de com. Bulbucata, jud. Vlaşca; are o suprafaţă de 100 hect.

Jianca, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, com. Bălileşti, pl. Rîurile, jud. Muscel, în întindere de 290 hect., avînd ca esenţe: stejar, fag, carpen, jugastru şi paltin.

Jianul, *cătun*, jud. Argeş, pl. Piteşti; face parte din com. rur. Găvanul-Valea-Rea.

Jianul, *petic de pădure*, de stejar, în supratafă de 72 hect., 72 arĭi, situat pe proprietatea statuluĭ Gîşteşti, jud. Vlaşca, pl. Neajlovul, com. Gîşteşti-Romînĭ, situat la colţul moşieĭ lîngă cătunul Coteni saŭ Ilfovăţul.

Jianul, *pădure* a statuluĭ în întindere de 75 hect., pendinte de com. Fundeni-Mitreni, pl. Oltenita, jud. Ilfov.

Jianul, *vale*, la N., de com. Urşi, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Se varsă în gîrla Cungrişoara, tot în raionul com. Urşi.

Jiblea, *com. rur.*, pe malul stîng al Oltuluĭ, jud. Argeş, pl. Lo-

vișteа, la 17 kil. de com. rur. Șuici, reședința subprefecturei, și la 59 kil. de Pitești. Se compune din 2 sate: Jiblea și Păușa, având peste tot 911 locuitori, din cari 165 contribuabili. Are 2 biserici; 2 școli primare rurale, una de băeți și alta de fete.

Budgetul com. e de 2230 lei la venituri și de 1488 lei la cheltueli.

Vite sunt: 467 boi și vaci, 39 cai, 622 oi, 36 capre și 197 rîmători.

Pe teritoriul acestei com., pe marginea Oltului, se mai recunosc rămășițele unei cetăți și mai multe movile, probabil întărituri din timpul războaelor cu Turcii de la sfîrșitul veacului trecut.

Jiblea, *sat*, pe malul stîng al Oltului, jud. Argeș, pl. Loviștea, cam în dreptul băilor Călimănești din jud. Vîlcea. Are 1825 locuitori; o biserică, cu hramul Adormirea, cu 2 preoți și 1 cîntăreț; o școală primară rurală de băeți și de fete. Aici este reședința com. rur. cu același nume.

Jiblea, *stație de drum-de-fer*, jud. Argeș, 16 kil. departe de Rîmnicul-Vîlcei, pe linia R.-Vîlcii-Rîul-Vaduluĭ, granița spre Transilvania. Servește de stație pentru băile Călimănești, care sunt peste Olt, în Vîlcea.

Jiblea, *moșie* a statului, cu întindere de 10250 pog., din cari 8000 pog. pădure, jud. Argeș, pl. Loviștea, arendată anual cu 19050 lei. Pe moșie sunt: 8 mori și pive; case de arendaș; magazii; povarnă, etc.

Jicnița, *sat*, jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Căzănești.

Jidanul, *iaz*, lîngă satul Podul-Jijiei, com. Golăești, pl. Branișteа jud. Iași; se scurge în apa Dobrăvățul.

Jidanul, *iaz*, format din pîrîul Hucul, în fața hanului de la Petroșița, com. Bădeni, pl. Bahluiul, jud. Iași.

Jidanului (Gîrla-), *gîrliță*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comunei urbane Chilia-Vechie, în partea N. a plășei și centrală a comunei; are o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E.; pune în comunicație grindul Chilieĭ cu balta Saon saŭ Babina; este înconjurată cu stuf; $2^1/_2$ kil. lungime.

Jidanului (Pîrîul-), *pîrîŭ*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bistricioara; izvorește din partea N., a ramurei munților Măgura-Hegheșul, din grupa Ceahlăului; se varsă pe partea dreaptă a rîului Bistricioara, aproape de gura pîriiașului Grințieșul-Mare.

Jidava. La o jumătate oră departe de Cîmpulung, jud. Muscel, spre S., pe o cîmpie întinsă și frumoasă, închisă între dealuri, se află ruinele lagărului roman de la Jidava, cunoscute de popor sub numele de Jidova, Gradiștea, Uriașa, pe moșia Gradiștea.

Este interesantă această stațiune romană — scrie d. Gr. G. Tocilescu — într'o regiune unde nu se bănuia a fi pătruns și stăpînit Romanii și care ne revelă în acelaș timp existența unuĭ drum roman, care pornea de la Dunăre (lîngă Flămînda) jud. Teleorman, trecea pe lîngă Rușii-de-Vede, Pitești, Cîmpulung, înainta pe la Cetatea-luĭ-Negru-Vodă, de pe Dîmbovița în sus, pănă în Transilvania.

In urma săpăturilor făcute acum 10 anĭ, d. Butculescu a găsit în interiorul lagăruluĭ mai multe obiecte romane: arme, monede, unelte casnice, precum și cărămizĭ cu inscripțiunĭ latine.

Pe una din cărămizĭ, d. Gr. G. Tocilescu a citit următoarele nume de soldați: Georgius, Cinedus, Candidus; apoĭ indicația: Castr(is) N(umerum) XVI.

Cu o mică cheltuială s'ar putea explora tot lagărul și regăsi — zice d. Tocilescu — inscripțiunĭ de la poarta Castruluĭ al cărui nume poate stă ascuns acolo sub grămezile de pietre și moloz,— și apoĭ adaogă: Aflarea Cîmpulunguluĭ în preajma chiar a lagăruluĭ roman, ne face a bănui existența unuĭ municipiŭ saŭ colonie, din care s'a născut și prefăcut orașul de astă-zĭ.

Ruinele Jidaveĭ, așezate în marginea drumuluĭ, formează un drept-unghiŭ, avînd latura de N. de aproape 120 pașĭ; iar cea despre E. cam de 160 pașĭ.

Zidul Jidaveĭ este de același ciment ca al cetăților de pe lîngă Dunăre și din Oltenia.

In centrul citadeleĭ se văd ruine cari arată mai multe despărțiri de camere: aci, cum se vede, locuiaŭ apărătoriĭ municipiuluĭ. Locul unuĭ puț mare se vede alăturea cu aceste ruine: rezervor de apă în timpul blocăreĭ fortăreței. Tradiția zice că eraŭ două în cari Daciĭ aŭ aruncat averile lor. Sub aceste ruine se crede a fi apeduce și suterane, zice Bolliac, în «Itinerariul» săŭ.

Fortăreața era înconjurată cu șanțurĭ foarte adînci. Aceste șanțurĭ formaŭ în jurul eĭ un semi-cerc ale cărui capete dădeaŭ în albia rîuluĭ.

Din construcția șanțuluĭ urmează că căpătîiele luĭ aŭ avut două marĭ stăvilare pe unde se umplea și se deșerta șanțul fortăreței la nevoie.

De la Jidava, spre E., merge cine-va la Tîrgoviște; iar spre V. la Curtea-de-Argeș. Pe aci,

zice C. D. Aricescu, de la care împrumutăm acestea, sub ducii Romîni și Domnii Basarabi, a existat un drum mare și frumos, care unea reședința lui Negru cu a lui Mircea, Curtea-de-Argeș cu Tîrgoviștea.

C. D. Aricescu susține că Jidava este cetate dacă și își bazează această credință pe multele monede dace ce s'au aflat în ruinele Jidavei (ale Citadelei) și apoi se întreabă: Ce caută aceste monede dace aci, dacă, înainte de Traian, n'a fost o cetate dacă, sau măcar locuințe de Daci?

Luptele de sub zidurile Jidavei. Negru-Vodă, după ce-și căpătui oastea trebuincioasă, se puse în fruntea ei și plecă, zice tradiția. In oastea lui erau tot felul de oameni: Sași, Unguri, Nemți și Romîni; însă Romînii trei părți și Papiștii o parte.

Și ori pe unde trecea Negru-Vodă, Romînii îl întîmpinau cu ramuri verzi, și în urări de bucurie îl însoțeau multă cale, strigînd: Osana celui ce vine întru numele Domnului, cu Libertatea și Bucuria.

Ast-fel veni Negru până la Zărnești, unde se porni cu toată curtea și ostașii, și trimise pe Dan, fiul său cel mai mare, cu alții, din familia lui, și cu cîți-va flăcăi, până la Colți și până la Orății, ca să oprească în loc pe toți călătorii, cari se urcau din țară, ori coborau din munte, și să-i ia cu dînșii, ca să nu dea de știre Tătarilor, vrînd să-i apuce fără veste (Tătarii ocupaseră cetatea Jidova).

Și iată că și toate satele de sub munții noștri luaseră de știre, și eșeau de prin toate găurile plaiurilor să vie întru întîmpinarea vechiului lor stăpîn și părinte și să dea mînă de ajutor Mîntuitorului moșiei strămoșești.

Negru împăna toate potecile plaiurilor și ale muscelelor cu fiii codrilor ca să privigheze toate mișcările Tătarilor și să le taie drumurile.

Și după ce se mai opri puțin la Nămăești ca să răsufle caii, și să 'și mai ascuță săbiile și lăncile și securile, apoi, cînd era soarele la chindie: «Cu Dumnezeu înainte!» strigă Negru.

Iar Negru se oprește cu calul său drept pe locul pe care stă astăzi sfîntul Altar al mănăstirei din Cîmpulung, (aci era poiană lucie) și cere o lancie de la un oștean, și, de călare, o înfige în pămînt, în cît a intrat d'o palmă domnească.

Apoi descălică Negru și toată oastea sa și înghenuchie Negru lîngă lancea înfiptă în pămînt, și-și scoate căciula turcănească și toată oastea face ce face el. Și se rugă Negru și zice: Maica Domnului, tu care ai născut pe mîntuitorul lumei, ce porțile Iadului le-ai sfărîmat și pe Adam cel căzut l'ai ridicat din groapă, roagă-l fierbinte, cum te roagă acum toată oastea mea și toată romînimea, prin mine, roagă-l să-mi ajute ca să curăț de spurcăciuni Moșia părinților. Pentru cruce mă lupt eu și 'ți voiu face ție locuință sfîntă în numele tău.

Și și-a făcut semnul crucei de trei ori și toată oastea asemenea.

Și a rupt Negru lancea din fața pămîntului ca să se știe locul unde era să se înalțe biserica Născătoarei de Dumnezeu.

Și a zis Negru oștei să îmbuce ceva și să aromeze puțin, pînă la cîntatul cocoșului.

Și iacă că cîntă cocoșul pentru întîia oară și Negru-Voevod dete semnalul de plecare; și toți încălicară, iar pedeștrii apucară înainte, căci sunt trupul oștei, iar călării, aripele.

Și la Apa-Sărată, după ce urcară d'asupra, începură toții buciumii mari și mici (cei mari de alamă și cei mici de lemn), începură a trîmbița de te lua fiorî din creștet pînă în tălpi, par'că ar fi fost trîmbițele Arhangelilor la a doua înviere.

Și la sunetul buciumilor respunseră văile și dealurile cele găunoase și auziră cei din Romula și înțeleseră că se apropie Mesia-Negru.

Și eșiră bătrînii și muerile și copii cu luminî de seu și de mesteacăn pentru întîmpinarea Domnului, bucurîndu-se și strigînd: Osana celui ce vine întru numele Domnului. Bine-cuvîntat fie numele lui Negru ce vine cu pacea și bucuria.

Și a zis Radu-Negru să treacă muerile cu bătrînii și cu copiii pe dealul de d'asupra bisericei de la Apa-Sărată, (unde a fost ocna de sare) ca să fie la adăpost și asigurare în timpul lupteî.

Și Romînii la vuetul malurilor ce răsunau de sunetul buciumilor și al strigătelor, apucară, unii săcurea, alții coasa, alții toroipanul, alții chiar armele păginilor, care se treziră, unii în sîngele lor, alții în urletul clopotelor și alții în țipetele ucișilor și ucigătorilor. Păginii pierdură mințile, s'amerințară și începură a se omorî ei între ei.

Reteveiu de teiu,—striga oșteanul de cîte ori ridica săcura, ori parul, ori lancea, ca să dea.

Miriște de meiu,—răspundea Romînul, oprind lovirea și trecînd în partea Romînilor

Și nu ținu mult lupta, că Romînii bătură pe Tătari și aceî cari scăpară alergară să dea de știre celor d'o lege și d'un sînge cu ei, la Curtea-de-Argeș; pe Bughea, pe Bratia, pe rîul Doamna și Vîlsanul. Mai marele tătăresc, spăimîntat, și plin de jafuri, se ridică iute și se trase la vale, spre Dunăre, cu avuțiile lui. Și înțelegînd și Romînii de peste Olt cele ce se întîmplaseră, le eși înaintea și mult omor făcură păginilor.

Și Romînii curgeau din toate părțile, adunîndu-se ca puii de găină sub aripile closciî și s'au făcut cete mari de Romîni, și lăsîndu-se ca șiroacle munților din vîrful plaiurilor în jos, pe albia gîrlelor, luară la goană neamul tătăresc, și pe cei îmbuibați prin sate și cetăți îi scoaseră la cîmp luciu, ca bătăiașii pe lup și pe urs la poiană lîngă.

Și așa, ca să încheiu, zice răposatul Aninoșanu, cînd răsărea soarele după muscele, steagul romînesc fîlfîia pe creasta Jidaveî și pe ferestrele bisericilor.

Jideni, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., pe malul stîng al rîului Rîmnicul-Sărat.

Este așezată la V. județului, la 5 kil. spre N.-V. de orașul Rîmnicul-Sărat, și în partea de E. a plășeî, la 6 kil. spre N. de Zgîrciți, reședința plășeî.

Se mărginește la N. cu Slobozia; la S.-E., cu Moșia-Domnească (a orașului Rîmnicul-Sărat); la V., cu Băbeni și Zgîrciți, despărțită prin rîul Rîmnicul.

Este o comună din regiunea dealurilor, fiind brăzdată prin mijloc de Dealul-Coțatculuî și la E. de Dealul-Jinurul.

Rîul Rîmnicul-Sărat o udă la V., Iazul-Morilor și Coțatcul, la E.

Cătunele carĭ o compun sunt: Oratia, reședința, la mijloc, Tigoiul și Coțatcul la N., Jideni și Flămînda la S.

Suprafața sa e de 2500 hect., din carĭ 62 hect. vatra com., 636 hect. ale locuitorilor, 1802 hect. ale proprietățeĭ private.

Are o populație de 575 familiĭ, saŭ 2251 suflete, din carĭ 580 contribuabilĭ; 4 bisericĭ: una în cătunul Oratia, cu hramul Sfinților Voevozĭ, zidită în 1859; a doua în cătunul Jideni, cu hramul Adormirea Maiceĭ-Domnuluĭ, zidită în 1817; a treia în Coțatcul, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită în 1843; Țigoiul, cu hramul Sf. Constantin și Elena zidită în 1857; fundatoriĭ sunt locuitoriĭ; sunt deservite de cîte 1 preot și de 1 cîntăreț (în Oratia sunt 2 cîntărețĭ). Are o școală mixtă, fundată în 1863 de stat, condusă de 1 învățător și frecuentată de 69 elevĭ.

Calitatea pămîntuluĭ este bună; sunt 1452 hect. arabile, 308 hect. pădure, 627 hect. viĭ, 51 hect. neproductive.

Locuitoriĭ posedă: 101 pluguri; 7 morĭ pe apă; o mașină de secerat și 1 de treerat: 536 boĭ, 22 vacĭ, 103 caĭ, 21 ĭepe, 714 oĭ, 70 capre și 181 rîmătorĭ.

Comerciul se exercită în com. de 25 persoane.

Căĭ de comunicație sunt: șoseaua județeană de la Rîmnicul la Jitia, ce trece prin com.; spre Slobozia; spre Zgîrciți-Grebănul.

Budgetul com. e la venitur de 7077 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 5136 leĭ.

Jideni, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s. cătunul comuneĭ Jideni, așezat spre S., pe gîrla Iazul-Morilor. Are: 927 hect., cu o populațiune de 107 familiĭ, saŭ 374 suflete, din carĭ 106 contribuabilĭ; o biserică.

Știŭ carte 54 persoane.

Jidești. Vezĭ Zidești, *meșie*, jud. Neamțu.

Jidești. Vezĭ Zidești, *sat*, jud. Neamțu.

Jidini, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Ciucurova, situat în partea V. a plășeĭ și centrală-N. a comuneĭ; are o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E.; se întinde printre pîraiele: Valea-Jidini, afluent al văiĭ Baș-Chioi și pîrîul Slava-Cercheză cu afluențiĭ săĭ Valea-Călugăruluĭ și Jidini; lasă spre N. prelungirea numită Dealul-Pelitul; satul Ciucurova, este așezat la poalele sale S.; din poalele sale S.-E. își iaŭ naștere pîraiele Valea-Jidiniĭ și Valea-Călugăruluĭ, din cele V., pîrîul Jidini; are 4 vîrfurĭ, care trec peste 300 m.: unul de 350 m. al 2-lea de 341 m., al 3-lea de 311 m. și al 4-lea de 301 m., toate puncte trigonometrice de observație de rangul 1-iŭ și al 3-lea; pe la poalele luĭ trec drumurile comunale Ciucurova-Baș-Chioi și Ciucurova-Armutli; este acoperit cu păduri în cea maĭ mare parte.

Jidini *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comunelor Ciucurova și Baș-Chioi; izvorește din poalele de V. ale dealuluĭ Jidini; udă picioarele vîrfuluĭ stîncos Jidini; se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., avînd un curs paralel cu Valea-Călugăruluĭ, și, după un curs de 5 kil. numaĭ prin păduri, după ce a brăzdat partea V. a plășeĭ și a comuneĭ Slava-Rusă și pe cea E. a comuneĭ Ciucurova, se varsă în pîrîul Slava-Cercheză, pe stînga în dreptul satuluĭ Slava-Cercheză.

Jidiniĭ (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comunelor rurale Ciucurova și Baș-Chioi, izvorește din poalele S.-E. ale dealuluĭ Jidini maĭ sus de satul Ciucurova; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E.; curge printre dealurile Jidini, Bac-Ciauș, și, după ce brăzdează partea V. a plășeĭ, pe cea V. a comuneĭ Ciucurova, și pe cea S.-V. a comuneĭ Baș-Chioi, se unește la poalele dealuluĭ Sivri-Tepe cu pîrîul Bac-Ciauș, spre a forma împreună pîrîul Baș-Chioi, ce este un afluent al pîrîuluĭ Taița; are o lungime de 4 kil.; cursul săŭ este repede; malurile sale sunt frumoase pe ele trece drumul comunal Ciucurova-Baș-Chioi.

Jidiniĭ (Vîrful-), *vîrf de deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ Ciucurova; este punctul culminant al dealuluĭ Jidini; are 341 m. înălțime, punct trigonometric de observație de rangul I-iŭ, dominînd asupra satelor Ciucurova și Slava-Cercheză; este acoperit cu păduri întinse și bogate; pe la poalele luĭ trece drumul comunal Ciucurova-Armutli; este punct strategic important.

Jidoștița, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s. la 13 kil. de orașul Turnul-Severin; teritoriul săŭ aparținea odinioară mănăstireĭ Vodița și se mărginește: la E. cu hotarul comuneĭ Izvorul-Bîrzeĭ, cătunul Schinteștĭ; la V. cu proprietatea satuluĭ Bresnița, peste care sunt comunele: Marga, Vîrciorova și cătu-

nul Balna; la N., cu Schitul-Topolnița precum și cu comuna Balotești, și spre S., cu comuna rurală Bresnița și cătunul Gura-Văiĭ de Schela-Cladoveĭ.

Satul formează comună cu satul Șușița, având peste tot 1200 locuitorĭ, din carĭ 185 contribuabilĭ; locuesc în 208 case.

Locuitoriĭ posedă: 23 pluguri, 51 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ; 312 stupĭ.

Are: 2 bisericĭ, cu 1 preot și 4 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 26 elevĭ și 2 eleve.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 1446 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 719 leĭ.

Vite: 690 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 650 oĭ, 729 capre și 660 rîmătorĭ.

Comuna este așezată parte pe deal, parte pe vale, și are maĭ multe dealurĭ, dintre carĭ maĭ principale sunt: Petrișul-Craculŭ-Tabărtoaneĭ, Cioaca-Floresculuĭ, Cioaca-Ileneĭ, Bucina-Vărvăria, Ciocile-Goale, Fîntîna-luĭ-Fum și Ciulpani. Văĭ sunt: Valea-Mare, Valea-Jidoștițeĭ, Valea-Mihutesculuĭ, Cășcălăcul și Ogașul-cu-Perĭ. Cîmp este Cîmpul-Mare, cu o întindere aproape de 200 pogoane cultivabile.

Prin comună trece șoseaua Turnul-Severin-Magheru-Bresnița-Jidoștița-Marga-Cireșul.

Ape maĭ principale în comună sunt: pîrîul Jidoștița, care se formează din izvoarele acesteĭ comune, trece pe lîngă școală și se varsă în Dunăre, lîngă satul Gura-Văiĭ, Șușița, care se formează din izvoarele satuluĭ Șușița, udă cătunul Șușița și se varsă în rîul Topolnița, spre N. de cătunul Scînteești.

Jidoștița, *pîrîŭ* și *vale*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s., com. rur. Jidoștița.

Jidova, *vechie numire* dată *vîrfuluĭ* Cetățuia, jud. Buzăŭ, com. Tisăul, unde se văd și resturĭ de oare-care fortificațiĭ.

Jidovi, saŭ și **Rîpa-Șoimuluĭ**, *deal*, în com, rur. Dragotești, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Jidovile, *deal*, jud. Gorj, căt. Văcarea, com. Dănești, spre S. de cătun.

Jidovilor (Movila-), *movilă*, spre N.-E. de com. Ianca, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, cu 4 stînjenĭ înălțime, și un diametru de 4 stînjenĭ. Se termină cu un con trunchiat. Lîngă ea se află niște gropĭ. Face parte din un șir de măgure ce trec peste toate moșiile dimprejur.

Este învederat că «*jidov*» în înțeles de «*uriaș*» nu are nimic comun cu omonimul săŭ, care însemnează ebreŭ; constatăm în acelașĭ timp că în unele limbĭ slavice acelașĭ cuvînt desemnă pe Evreŭ și pe uriaș. Prin reminiscențe biblice cu greŭ s'ar putea explica această asociațiune logică în graiul poporuluĭ; cu greŭ adică am admite că se atribue clădirile uriașe, jidovilor, pentru că eĭ după tradiția biblică aŭ fost în stare să tortureze chiar pe Christ și că așa sunt priviți ca niște ființe extraordinare ce luptă cu însăși divinitatea ca și titanĭ.

Firul intermediar și tot deodată nodul cestiuneĭ este «tatar», al treilea termen al asociațiuneĭ, care singur poate explica într'un mod satisfăcător tranziținea dintre ceĭ-l'altĭ 2 termenĭ: «*jidov*» și «*uriaș*».

Tătarul prin statura-ĭ erculeană și înfățișarea-ĭ spăimîntătoare, putea ușor lăsa în amintirea poporuluĭ, impresiunea de colos saŭ novac, ale căreĭ urme localizate, le găsim în diferite puncte ale țăreĭ. Rămîne încă a se lămuri relațiunea dintre jidov și tătar; saŭ să vedem a fost în trecut un popor despre care să se poată susține cu siguranță că a fost tătar și jidov în acelașĭ timp? Un asemenea popor a existat și este cunoscut în istorie sub numele de Cazarĭ. Cazariĭ, neam de origină finotatară (ca Hunĭĭ și Avariĭ) carĭ ocupă maĭ toată Rusia meridională, adoptară judaizmul în secolul VIII-lea și subsistară ca stat judaic peste 3 secole (1016). In secolul al VII-lea imperiul lor se întindea de la Don pănă în Panonia. Bulgariĭ și alte populațiunĭ slave, chiar Ungurii aŭ stat sub stăpînirea lor, iar imperatoriĭ Bizantinĭ le plăteaŭ tribut.

Cu stingerea puteriĭ lor și contopirea în alte neamurĭ tătare, eĭ nu dispărură din memoria oamenilor. Amintirea poporuluĭ devenea din ce în ce maĭ vagă despre niște Tătarĭ foștĭ odinioară jidovĭ, carĭ adesea aŭ insuflat spaimă locuitorilor, prin mărimea saŭ puterea lor neobișnuită și prin nesăbuitele lor isprăvĭ. O parte din aceștĭ Cazarĭ vor fi căutat de timpuriŭ un adăpost în județul Romanați și Muscel, unde pare a se fi concentrat amintirile tradiționale relative la dînșiĭ. Aci eĭ vor fi săvîrșit acea clădire cu aspect ciclopic, Jidova, despre care singur numaĭ numele maĭ povățuește de acele timpurĭ depărtate. Așezămintele și locuințele lor au lăsat urme însemnate, carĭ luară în închipuirea poporuluĭ proporțiunĭ colosale. Oamenĭ de-o mărime supra-naturală vor fi trăit după gura veaculuĭ, într'o vreme străveche, despre care cei maĭ bătrînĭ abia își maĭ aduc aminte,

şi aceĭ oamenĭ uriaşĭ poporul îĭ numeşte Jidovĭ saŭ Tătarĭ. Decĭ jidov în sens de uriaş e un reflex vag de la primele invaziunĭ tătare în aceste ţărĭ.

El concentrează în sine amintirea unuĭ popor tiranic judaizat, dispărut mai tîrziŭ ca naţiune cu desăvîrşire, care s'a strecurat asemenea prin valea Dunăreĭ, şi dintre carĭ o parte va fi stăruit în aceste locurĭ, unde găsim numaĭ urme, carĭ să maĭ povestească viitorimeĭ de fiinţa sa în aceste locurĭ.

Jidovilor (Movila-), *movilă,* la S. de com. Cacaleţi, pl. Ocolul, jud. Romanaţi, înaltă de 5 stînjenĭ şi lungă, adică cu un ocol la poale de 27 stînjenĭ. Vîrful îĭ este trunchiat, şi cînd daŭ ploĭ se văd oase uriaşe şi olane de lut pe care curge apa. Poporul, fie prin reminiscenţe biblice, fie prin impresia îngrozitoare produsă asupră-ĭ de poporul jidovit (religios) al Cazarilor atribue aceste înălţimĭ curioase, jidovilor. Probabil, la Cacaleţi, sunt din epoca romană a Dacieĭ, căcĭ pe aci ar trece, după restituirile ultime (Goos) calea romană de la Drubetis la Romula şi în ruinele ce se găsesc aci trebue a se aşeza Castra-Nouă, staţiune la acea cale.

La N. de Cacaleţi maĭ sunt vre-o 10 măgurĭ: unele ar fi servit de morminte, altele de puncte de observaţie.

Jidovina, *nume* ce poartă *două dealurĭ,* în jud. Mehedinţi, pl. Cerna, com. rur. Dîlma.

Jidovina, *vale,* formată de dealul cu acelaşĭ nume, com. Armăseni, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Jidovuluĭ (Piatra-), *munte,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Jitia, în partea de N.; acoperit cu pădurĭ şi puţine păşunĭ.

Jidovuluĭ (Vălceaua-), *vălcea,* în jud. Teleorman, pl. Teleorman, pe moşia Doagele. Se împreună cu Valea-Vîrcanuluĭ, a căreĭ gură este în Valea-Tecuciuluĭ.

Jidul, *deal,* care se formează pe toritoriul com. Bălteni, jud. Olt; brăzdează partea de N.-E. a com. Coteana, pl. Siul-d.-s., între valea Dîrjovuluĭ, vîlceaua cu acelaşĭ nume şi Valea-Brebeneluluĭ, care se uneşte cu a Dîrjovuluĭ la S. de căt. Brebeni-Romînĭ; se întinde pe o distanţă de 3 kil.

Jieni, *mahala,* în com. rur. Samarineşti, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Jienii (Cotul-), *com. rur.,* în N.-E. plăşeĭ Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi, lîngă Olt, pe şoseaua Izlazul-Stoieneşti, la 26 kil. de Caracal şi la 20 kil. de Corabia, formată din satele Jieni şi Plăviceanca. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ mărieĭ e de 87 m.

Are o populaţiune de 164 familiĭ, saŭ 750 suflete, din carĭ 133 contribuabilĭ; o biserică, cu hramul Sf. Ioan (1854), deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală primară de gradul II; 5 stabilimente comerciale.

Vite marĭ sunt 845; vite micĭ, 1332 şi porcĭ, 330.

Budgetul com. e de 2663 leĭ la venitурĭ şi de 2649 leĭ la cheltuelĭ.

Jieţul, *baltă,* în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Roziştea, aşezată pe moşia bisericeĭ Madona-Dudu. Se scurge în balta Ochiul. Este formată din revărsările rîuluĭ Jiul.

Jieţul, *pîrîŭ,* în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Căciulăteşti, curgînd pe lunca Jiuluĭ, cu direcţiunea de la N. la S. Se încarcă pe stînga cu pîraiele Sărtălui şi Pietrişul şi după confluenţa acestor ape se varsă în balta Pietrişul, din pădurea Sadova.

Jigalia, *com. rur.,* în partea de S. a pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, mărginită la N. cu com. Ţiful, la E. cu Urdeşti şi la V. cu jud. Tutova.

Este formată din satele: Jigalia şi Rîşcani, cu o populaţie de 210 familiĭ, saŭ 697 suflete, din carĭ 145 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt răzeşĭ şi se ocupă pe lîngă agricultură şi cu cultura viilor şi a livezilor.

Are o biserică şi o şcoală.

Este udată de pîraĭele: Jigalia, Dodeşti şi Şipotul.

Vite: 2189 vite marĭ cornute, 2175 oĭ, 50 caĭ şi 167 porcĭ.

Jigalia, *sat,* în partea de S. a com. Jigalia, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, aşezată pe şes şi parte pe coasta dealuluĭ despre V., prin care trece pîrîul Jigalia.

Are o populaţiune de 89 familiĭ, saŭ 423 suflete, din carĭ 89 contribuabilĭ. Locuitoriĭ sunt răzeşĭ şi se ocupă cu cultura viilor şi a livezilor.

Are: o şcoală, înfiinţată în 1886, frecuentată de 12 elevĭ; o biserică vechĭe, cu un preot.

Jigalia, *pîrîŭ,* izvoreşte din com. cu acelaşĭ nume, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, trece pe teritoriul com. Găgeşti, unde spre S. de satul Jurcani şi se varsă în dreapta Elanuluĭ.

Jigăile, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, în jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-s., com. Slăveşti.

Jigoranceï (Pîrîul-), *pîrîŭ*. Vezĭ Găurenceï (Pîrîul-), pîrîŭ, com. Dumeşti, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ.

Jigoreni, *sat*, în partea de V. a com. Ţibăneşti, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, situat pe coasta dealuluĭ Jigorăni, format din desfiinţatul sat Glodeni, maĭ la S. de Jigorăni. Are o suprafaţă de 21 hect. şi o populaţie de 55 fam. saŭ 266 suflete.

Are o biserică de lemn, reconstruită de Ioan Carp la 1813. Catapetezma bisericeĭ datează de la 1695, zugrăvită de un pictor Mihail Zugravul, scris cu litere eline: «*Μιχαὴλ Ζωγραφος* 1695».

Vite: 220 vite marĭ cornute, 37 caĭ, 326 oĭ, 7 capre şi 102 rîmătorĭ.

Jigorenilor (Dealul-), *ramificare* din şirul de dealurĭ ce vin de la N. spre S. din jud. Iaşi şi se întind şi în com. Ţibăneşti, jud. Vasluiŭ; pe coasta acestuĭ deal e aşezat satul Jigorăni, iar pe culme are pădure.

Jijia, *plasă*, în jud. Botoşani, astă-zĭ unită cu plasa Ştefăneşti, numită după rîul Jijia care o străbate de alungul. Se întinde la V. de pl. Ştefăneşti, pe valea Jijia şi dealurile ce o mărginesc de ambele părţĭ. Se mărgineşte la N. cu jud. Dorohoiŭ; la E., cu plasa Ştefăneşti; la S., cu jud. Iaşi, şi la V., cu pl. Tîrgul şi Miletinul.

Se compune din 6 comune:

1. *Comîndăreşti*, cu satele: Comîndăreşti, Pogoreşti, Rădeni, şi Răuseni, în partea de S. a plăşeĭ.

2. *Buimăceni*, cu satele: Albeşti, Buimăceni, Capul-Pădureĭ, Crăciuneni, Petreşti şi Sătrăreni, în centrul plăşeĭ.

3. *Dîngeni*, cu satele: Bivolari, Buhăceni, Buneni-Floriĭ, Buneni-Stihiĭ, Dîngeni, Iacobeni-Vechĭ, Iacobeni-Noĭ şi Strahotinul, în partea de N. a plăşeĭ.

4. *Todireni*, cu satele: Cobiceni, Hlipiceni şi Todireni, la N. de Comîndăreşti.

5. *Truşeşti*, cu satele: Măşcăteni, Hulubul-Vechiŭ, Hulubul-Noŭ şi Truşeşti, la N. de Buimăceni, în centrul plăşeĭ.

6. *Ungureni*, cu satele: Durneşti, Iepureni, Sapiveni, Ungureni-Jianul şi Vicoleni, la N.-V. de Dîngeni.

Pămîntul este de calitate bună, prielnic pentru agricultură.

Dealurĭ. De ambele părţĭ ale Jijieĭ se întind coline şi dealurĭ întretăiate de văĭ şi pîrîiaşe; ele aŭ direcţia de la N. la S., maĭ cu seamă cele din stînga. şi se termină în apropiere de Jijia.

In dreapta Jijieĭ avem următoarele dealurĭ: Dealul-de-la-Lutărie, Dealul-de-la-Steag şi Dealul-de-la-Vie, în com. Ungureni; Dealul-Strahotinuluĭ, în com. Dîngeni; Dealul-Frăsineilor, al-Hulubuluĭ, al-Moriĭ, al-Prisecĭĭ saŭ Colţuşoruluĭ, al-Rădiuluĭ şi al-Vieĭ, în com. Truşeşti; al-Răusenilor, al-Vieĭ, al-Comîndăreştilor, Topala şi Pungeni, în com. Comîndăreşti.

In stînga sunt:

Holmul-de-la-Vie, în com. Dîngeni; Cotoaca, Guranda, în com. Truşeşti; Holmul, Hîngirăul şi al-Bucelor în com. Buimăceni; Misir, Geamălăul, în com. Todireni; Ciurgăul, Mihăiasa, al-Pogoreştilor, Cracalia, în com. Comîndăreşti.

Văile. Cea maĭ mare vale este a Jijieĭ, care străbate plasa în tot lungul săŭ, apoĭ Valea-Drisleĭ, Sicna, etc.

Rîurĭ. Jijia e cel maĭ însemnat rîŭ; udă toate comunele acesteĭ plăşĭ: Ungureni, Dîngeni, Truşeşti, Buimăceni, Todireni, şi Comîndăreşti.

Primeşte în dreapta: Pîrîul-Ciobanuluĭ, în com. Dîngeni; Drislea, în com. Truşeşti; Pîrîul-Cociugenilor, în com. Buimăceni; Sicna, la Todireni şi Pîrîul-Livezilor, în com. Comîndăreşti.

In stînga: Pîrîul-Banuluĭ, al-Hriţculuĭ şi Moroaica, în com. Dîngeni; pîrîul Albeşti, în com. Buimăceni; al-Ruşilor, Durducul şi Hulturul, în com. Comîndăreşti.

Sunt 40 iazurĭ.

Suprafaţa plăşeĭ e de 39950 hect.

Producţiunĭ. Cerealele, fineţele şi imaşele, ocupă cea maĭ mare parte din teritoriul plăşeĭ; pădurĭ şi viĭ sunt puţine. Din 39950 hect. întinderea plăşeĭ, 20000 hect. o ocupă semănăturile, 1948 hect. pădurile, din carĭ 409 hect. ale Statuluĭ, iar restul de 17593 hect. îl ocupă fineţele, imaşele şi locurile satelor.

Sunt 1086 stupĭ cu albine.

Pădurile se exploatează şi produc lemne pentru construcţie şi pentru foc.

Sunt 7 morĭ de apă şi 8 de aburĭ.

Comerciul se face cu cereale, vite, băuturĭ şi lemne; pieţele de desfacere sunt: Botoşani, Sulita şi Ştefăneşti.

Drumurĭ. Are cîte-va şosele care o întretae de-a curmezişul, precum şoseaua Botoşani-Ştefăneşti care trece prin Truşeşti, apoĭ Botoşani-Săveni prin Dîngeni. Calea ferată Dorohoi-Iaşi trece prin Jijia.

Populaţiunea. Numărul familiilor e de 2525. Sunt 10035 suflete, din carĭ 2268 contribuabilĭ.

Administraţia. Plasa Jijia e unită în administraţie cu plasa

Ştefăneşti. Are 6 comune cu 6 primarĭ şi ajutoarele lor.

In privinţa sanitară şi judiciară, e reunită tot cu plasa Ştefăneşti.

Are: 19 bisericĭ, cu 12 preoţĭ şi 27 cîntăreţĭ; 7 şcoale mixte, conduse de 6 învăţătorĭ şi frecuentate de 285 băeţĭ şi 10 fete.

Jijia, *rîŭ*, izvoreşte din fîntîna Bălăneasa, din pădurea de pe moşia Hilişeul-Curt, com. Hilişeul, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ. Acest rîu pleacă în formă de mic pîrîiaş, a cărŭi volum de apă se tot măreşte treptat în cursul săŭ prin alte pîrîiaşe ce primeşte pe dreapta şi stînga sa; această formă mică o păstrează pînă la intrarea sa în Iezer saŭ Lacul-Dorohoiuluĭ, prin care trece de alungul şi prin mijlocul luĭ, formînd un curent ce se poate observa destul de bine cînd timpul e liniştit şi apa Iezeruluĭ e lină. La eşirea din Iezer, volumul apeĭ fiind maĭ mărit, începe a se însemna maĭ mult în formă de rîuşor. Pentru aceasta unĭĭ geografĭ, îĭ daŭ obîrşia de la Lacul-Dorohoiuluĭ. Eşind din lac, trece pe alăturea cu oraşul Dorohoiul, prin partea de E., şi se lasă în jos spre S., prin mijlocul judeţuluĭ udînd satul Hilişeul-Curt: atinge în Valea-Ţiganuluĭ o mică parte a satuluĭ Hilişeul-Gafencu şi partea S. a satuluĭ Hilişeul-Vîrnav, de unde îndreptîndu-se maĭ spre S. traversează lacul Dorohoiul şi partea de N.-E. a oraşuluĭ Dorohoiul; distanţa de la obîrşia Jijieĭ pînă la oraşul Dorohoiul este aproximativ de 20 kil. De aicĭ îndreptîndu-se cam spre E. traversează partea de N. a satuluĭ Broscăuţi şi partea de V. a satelor Carasa şi Miclăuşeni, de unde luînd direcţiunea spre E. udă pe o distanţă de 20 kil. satele Corlăteni, Vlădeni (Fandolica), Tăuteşti (Podul-luĭ-Stamate), Bărzeşti şi Plopeni-Micĭ situate pe malul drept al rîuluĭ, şi satele: Dimăcheni, Mateeni, şi Mîndreşti, situate pe malul drept. Străbate cătunele satuluĭ Plopeni-Marĭ, apoĭ, continuînd a curge în direcţiunea S.-E., udă satele Vicoleni-Micĭ, Vicoleni-Marĭ, Dîngeni, de unde schimbă direcţiunea cam spre S., Guhăceni şi Crucești situate pe malul stîng şi satele Sapireni, Iepureni, Iacobeni, Strahotin şi Hulubul situate pe malul drept. La satul Iacobeni Jijia trece în jud. Botoşani, apoĭ de la satul Truşeşti, continuă cam spre S.-E., trece aproape de satul Măşcăteni (malul drept) Albeşti şi Buimăceni, malul stîng Şetrăreni, Crăciuneni, Jumătăţeni şi Todireni (malul drept). La Todireni primeşte pe malul drept rîul Sicna. Continuă în aceeaşĭ direcţie (S.-E.), udînd satele Hipliceni, Cobiceni, Răuseni, Comîndăreşti, Rădeni-luĭ-Buzilă, Ghiţeşti, Buhăeni, Şoldani şi Vlădeni (malul drept) şi satele Pogoreşti, Stolniceni, Glăvăneşti, Andreeşeni, Spineni, Epureni şi Iacobeni (malul stîng.) La S. satuluĭ Vlădeni primeşte rîul Miletinul. De la Comîndăreşti pînă la Andreeşeni rîul Jijia formează hotar între judeţul Botoşani şi Iaşi, iar de la Andreeşeni spre S. curge în judeţul Iaşi.

De la Comîndăreşti-Stolniceni pînă la Vlădeni-Gura-Miletinuluĭ, lărgimea văeĭ variază între 1 kil. şi 2 kil. şi jumătate, continuînd această lărgime pînă în dreptul satelor Ţigăneşti, malul stîng şi Rădiul-Mitropolieĭ malul drept, unde se uneşte cu şesul Prutuluĭ. De la gura Miletinuluĭ pînă în şesul Prutuluĭ udă satul Ţigănaşi, pe malul stîng şi trece în apropierea satelor: Movileni, Larga, Epureni, Ţipileşti, Rădiul Mitropolieĭ, pe malul drept. De aci rîul Jijia continuă a şerpui în şesul Prutuluĭ pe sub malul drept, formînd maĭ multe cotiturĭ printre satele: Cîrpiţi, Sculeni, Luceni, Icăşeni, Cotul-luĭ-Ivan, Chisărăi, Medeleni, Lăzăreni, Golăeşti, podul Jijieĭ, Bosia, de la Mînzăteşti, malul Prutuluĭ, Coada-Stînceĭ, Ungheni, Cristeşti, Ţuţora şi Chipureşti, la N.-V. căruia se întruneşte cu rîul Bahluiul. Continuă a curge, cînd prin mijlocul şesuluĭ cînd pe sub malul drept printre satele: Osoiul, Moreni, Prisecani, Costuleni şi Măcăreşti, de unde trece în judeţul Fălciŭ. De la E. satuluĭ Costuleni şi pînă în dreptul satuluĭ Măcăreşti, rîul Jijia formează hotar între judeţul Iaşi şi Fălciŭ, apoĭ continuînd în direcţia spre S.-E. formează maĭ multe coturĭ în şesul Prutuluĭ, lăsînd în stînga la o depărtare de la 1 pînă la 2 kil. satele: Colţul-Cerneĭ, Sălăgeni, Cotul-Bucureşti, Grozeşti, Copăceni, Zberoaia şi Scoposeni, situate pe malul drept al Prutuluĭ; iar pe dreapta lasă la 1 kil. satul Bohotin, în dreptul căruia primeşte rîul Bohotinul; apoĭ se varsă în rîul Prut, la N.-E. de pichetul No. 8 între ţoturile Popina şi Paisa.

In cursul săŭ Jijia primeşte maĭ multe pîraie, dintre care cele maĭ principale le primeşte în jud. Iaşi, şi anume: Miletinul, Jijioara, Larga, Puturoasa, Răchita, Rădiul, Tătarca, Mocra, Covasna şi r. Bahluiul în dreapta sa; iară în stînga: Ciocanul, Puturosul, Capul-Dealuluĭ, Cara-Gheorghe, Suricea, Turcul, Boseni, Puturosul, Uluci, Şipotile şi Fundoaea.

Apa Jijieĭ e maĭ mult de o coloare gălbuie turbure, din cauza straturilor de pămînt hle-

ios ce-ĭ formează albia; în unele părțĭ se găsesc și straturĭ nisipoase; are multă compoziție vegetală din cauza arborilor și a plantelor acuatice ce cresc pe marginele apeĭ și prin mlaștinele permanente formate prin vărsările luĭ; ceea-ce dă apeĭ coloarea cam verzie în timpul secetos.

Apa acestuĭ rîŭ e foarte scăzută în vremurĭ de secetă, iar în timp zlotos are așa abondență de apă în cît ĭese din matcă și acopere șesurile din valea sa, avînd aspectul unuĭ fluviŭ și producînd în acel timp marĭ pagube recolteĭ sămănăturilor și finațelor. Aceasta provine din cauză că pe toată lungimea văeĭ pe unde curge rîul, atît pe dreapta cît și pe stînga se află nenumărate văĭ și pîrîiașe carĭ duc apele lor ce curg de pe dealurĭ prin topirea omătuluĭ și prin căderea ploilor, în valea rîuluĭ. Această vale fiind mult maĭ plană n'are scurgerea repede, în cît apele se strîng în volum mare și de aice revărsăturile se produc adesea-orĭ.

In general malurile rîuluĭ sunt micĭ, fiind că cea maĭ mare parte a cursuluĭ săŭ este pe loc șes; unde curentul apeĭ este maĭ repede, și panta șesuluĭ maĭ ridicată, malurile sunt la înălțime de 2—3 m., formate prin mîncăturile de apă; în unele locurĭ pe unde terenul este maĭ ridicat, pe acolo înălțimea malurilor se ridică de la 4—6 m.

Jijia este de mare folos populațiuneĭ, căcĭ procură apă animalelor domestice, pune în mișcare morĭ pentru măcinat și produce pește pentru hrană.

Producțiunile acestuĭ rîŭ sunt: peștĭ, racĭ și chișcarĭ; scoicĭ sunt atît de multe, în cît se poate zice că este hrana zilnică a locuitorilor ce trăesc prin satele de pe valea Jijieĭ. Maĭ produce prin unele localități păduri întregĭ de stuh, care se întrebuințează pentru acoperitul caselor și la diferite trebuințĭ de ale gospodărieĭ rustice.

Valea întinsă și frumoasă prin care curge rîul Jijia, este locuită; pe întinsele sale șesurĭ se află: sate, locurĭ de cultură întinsă, finațe și imașurĭ pe carĭ se cresc cu multă înlesnire cîrdurĭ de vite marĭ cornute, oĭ și caĭ.

Lățimea văeĭ în toată întinderea eĭ variază între 5 și 10 kil., iar a rîuluĭ de la 2 la 4 și chiar 8 m. spre gura eĭ.

Jijia, *vale*. Vezĭ Jijia, rîŭ.

Jijila, *com. rur.*, în jud. Tulcea, plasa Măcin, situată în partea vestică a județuluĭ, la 90 kil. spre V. de orașul Tulcea, capitala județuluĭ, și în partea N. a plășeĭ, la 6 kil. spre N. de orașul Măcin, reședința plășeĭ.

Are o populație de 310 familiĭ, saŭ 1005 suflete; o școală mixtă, fondată în 1880 de locuitorĭ, frecuentată de 95 elevĭ; o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe și Sf. Dumitru, zidită la 1859 de Maiestrul Alexie cu părintele Mihaĭ și cu locuitoriĭ, cu un preot și un cîntăreț.

Calitatea pămîntuluĭ e bună.

Se mărginește la N. cu com. Văcăreni; la S. și S.-V., cu orașul Măcin, despărțindu-se prin dealurile Cheia și al-Pricopanuluĭ; la S.-E., cu com. Greci; la E., cu comuna Balabancea, de care se desparte prin dealul Piscul-Inalt-și-Țuțuiat și cu com. Luncavița, despărțindu-se prin dealul Pietrosul.

Dealurile carĭ brăzdează comuna sunt: Checa, cu vîrful Sărăria (109 m.), la S.; Culmea-Pricopanuluĭ, cu vîrful Sulucul (364 m.), la S.-E.; dealul Piscul-Inalt-și-Țuțuiat, la E., precum și Pietrosul, cu Vîrful-Chitlis (97 m.); Sevastin, Dealul-Milcovuluĭ, Dealul-Cărărilor, la N.; Dealul-Știubeiuluĭ, Piscul-Dascăluluĭ, prin interior, spre S.-E.; Orliga (110 m.), Aganim, Baranga (20 m.), la S.-V. Movilele sunt naturale ca Movila-luĭ-Moș-Staicu (30 m.), Lazăr Nadoleanu, (45 m.), la V.

Apele care o udă sunt: valea Jijila, prin mijloc, trecînd și prin sat; afluențiĭ săĭ sunt: Valea-Popeĭ, Valea-Largă, Vasilica, Valea-Bostanelor, Valea-Grecilor, la S.; Valea-luĭ-Bran și Valea-Nucarilor, la N.; Gîrlița-Coticeruluĭ la S.-V.; Privalul-Coticeruluĭ, la V., care străbate grindul Zgamira-Mare și al-Coticeruluĭ. Bălțĭ sunt: Balta-Ilenilor, Somora, Rotunda, Tinosul, Baghia, Spinăul, Zmeoaica, Opinca, toate la V., avînd o întindere de 500 hect.; balta Jijila, de peste 600 kil., la N.; conține pește, al căruĭ venit e al statuluĭ.

Suprafața comuneĭ e de 1854 hect., din carĭ 110 hect. ocupate de vatra satuluĭ, restul al locuitorilor; numaĭ bălțile sunt ale statuluĭ.

Locuitoriĭ posedă: 112 pluguri; 898 boĭ și vacĭ, 296 caĭ, 1711 oĭ, 41 capre, 292 rîmătorĭ.

In com. sunt 6 comercianțĭ.

Veniturile și cheltuelile com. sunt de 3000 leĭ anual.

Căĭ de comunicație: Șoseaua națională Tulcea-Isaccea-Măcin, ce trece prin sat, drumurĭ comunale la Văcăreni, Măcin, Greci și Luncavița.

Se zice că acest sat a fost fondat de Tătarĭ, acum vre-o 200 de anĭ, cînd aŭ fost goniți de Ruși din Crimeea. Romînii, carĭ aŭ venit aci, se numeaŭ

Dicieni din Dicia saŭ Dacia, după cum arată şi un dicton al lor: Dician cu coporan (sucman), «coporan cu chiotirĭ». Ruşiĭ în războaiele lor cu Turciĭ, luaŭ pe Romînĭ şi-ĭ duceaŭ în Basarabia; însă pe la 1817 ne maĭ putînd suferi dominaţiunea lor, eĭ fugiră unul cîte unul, veniră în Dobrogea, fundară sate între care şi Jijila, de unde aŭ făcut pe Tătarĭ să plece în altă parte.

Jijila, *baltă*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul comunelor rurale Văcăreni şi Jijila (acesteia aparţinîndu-ĭ puţin); maĭ poartă şi numele de balta Gărvan, de la satul Gărvan, care este aşezat nu departe de dînsa; este situată în partea N.-V. a plăşeĭ, în cea vestică a comuneĭ Văcăreni şi cea nordică a comuneĭ Jijila; este formată de o mare vărsare anterioară a Dunăreĭ, cu care comunică direct prin Gîrla-luĭ-Coea şi a-Combreĭ şi indirect prin alte maĭ multe braţe; în partea nordică se desface Balta-Lăţimeĭ, care devine apoĭ Gîrla-Lăţimeĭ; se ridică spre N. şi apoĭ se încovoae ca o potcoavă, spre a se devărsa în Gîrla-Mare, şi prin aceasta în gîrla Luncaviţa; prin Gîrla-Lăţimeĭ, primeşte apele bălţilor Stanimirul, Mocanul, Combra şi Plosca; în partea de E., Dealul-cu-Monumentul, Bugeacul şi al-Cărărilor, îşĭ trimet ultimele lor ondulaţiunĭ; tot pe malul estic, care este uscat pe cînd cel vestic este mărginit de stuf băltos, se află ruinele cetăţueĭ Gherma, satul Jijila; în Jijila se varsă pîrîul Jijila; are o formă dreptunghiulară, cu o întindere de aproape 10 kil. pătraţĭ, (saŭ 1000 hect.), din carĭ 150 hect. numaĭ aparţin comuneĭ Jijila; conţine peşte bun şi în mare cantitate, care se exportă prin comunele Văcăreni, Jijila, în Măcin, Brăila şi Galaţi; pe malul săŭ de E., merge drumul comunal Măcin-Jijila-Azaclîul.

Jijila, *pîrîă*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul comunelor rurale Văcăreni şi Jijila; îşĭ ia naştere din poalele de N.-V. ale dealuluĭ Piscul Inalt-şi-Ţuţuiat; se îndreaptă spre N., avînd o direcţie generală de la S.-E. spre N.-V., şi, după un curs de 12 kil., se varsă în balta Jijila, în partea despre E., lîngă satul Jijila, pe care îl udă spre N.; cursul săŭ este repede cît-va timp şi apoĭ se încetineşte; o mică distanţă de la izvorul săŭ curge prin păduriĭ, şi apoĭ printre numeroase dealuriĭ, ca: Pietrosul, Piscul-Roşu, Milcovul, Sevastinul, Piscul-Dascăluluĭ, Ştubeiul, etc.; brăzdează partea N.-V. a plăşeĭ, pe cea S.-V. a comuneĭ Văcăreni şi pe cea N. a comuneĭ Jijila; basinul acestuĭ pîrîŭ este destul de însemnat, avînd o întindere 14 kil. pătraţĭ (saŭ 1400 hect.), coprinzînd cîte o însemnată parte din teritoriul comunelor Jijila şi Văcăreni; acest basin este cuprins între dealurile Pricopanuluĭ, Checa, Sărăria, Aganim şi Orliga la S., şi între dealurile Cărărilor, Milcovuluĭ, Sevastin, Pietrosul şi Chitlis la N; afluenţiĭ săĭ ceĭ maĭ însemnaţĭ sunt: Valea-luĭ-Bran, pe dreapta şi Valea-Popeĭ, Valea-Largă, Vasilica, al-Bostanelor şi al-Grecilor pe stînga; de-alungul rîuluĭ Jijila merge drumul comunal Jijila-Greci; este tăiat de drumul judeţean Măcin-Isaccea, şi de drumurile comunale Jijila-Văcăreni, Jijila-Măcin şi Jijila-Luncaviţa.

Jijioara, *pîrîŭ*, izvoreşte din marginea de S. a jud. Botoşani, trece în jud. Iaşi prin partea N. a plăşeĭ Bahluiul, printre rîul Bahluiul şi pîrîul Miletinul; udă o parte din teritoriul comunelor: Cepleniţa şi Şipotele; trece în plasa Copoul şi formează iazurĭ în com. Gropniţa; se varsă apoĭ în rîul Jijia lîngă Movileni, aproape de satul Larga, după ce primeşte maĭ mulţĭ afluenţi.

Jijioara, *iaz*, format de pîrîul Jijioara, pe teritoriul satuluĭ Potîngeni, com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iaşi; e bogat în stuh şi papură.

Jilava, *sat*, face parte din com. Jilava-Merlari, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat pe un deal la S. de Bucureşti, între Filaretul şi rîul Sabarul. Prin mijlocul satuluĭ trece şoseaua naţională Bucureşti-Giurgiŭ. Aci este reşedinţa primărieĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 2268 hect., cu o populaţie de 1195 locuitorĭ.

D-l Petrovicĭ-Armis are 1596 hect. şi locuitoriĭ 672 hectare Proprietarul cultivă 1096 hect. (500 hect. pădure). Locuitoriĭ cultivă 495 hect. (26 sterpe, 151 izlaz).

Aci se fac anual 2 tîrguri: unul la Dumineca-Mare şi altul la 21 Iulie.

Are: o biserică, cu hramul Sf. Impăraţi, deservită de 2 preoţi şi 2 cîntăreţi; 1 şcoală de băeţi şi de fete, frecuentate de 23 elevi şi eleve şi cu întreţinerea cărora statul şi comuna cheltuesc anual 2113 leĭ. Localul şcoaleĭ s'a construit de judeţ.

Maĭ are 1 moară cu apă şi 1 pod stătător.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ şi 2 hangiĭ.

Numărul vitelor mari e de 755 și al celor mici de 759.

Locuitorii în mare parte sunt Sîrbi și se ocupă în special cu cultura legumelor.

Jilava, *sătuc*, jud. Brăila, la 8 kil. de satul Nazîrul, aproape de hotarul despre com. Tudor-Vladimirescu. Vatra satului este de 9 hect., cu 20 case. Populația este de 18 fam. saŭ 120 sufl. dintre cari 61 bărbați și 50 femei.

Vite sunt: 40 cai, 140 vite mari cornute, 6 oi și 42 rîmători.

Jilava, *sătuc*, la S.-E. de com. Hurgueți, pe moșia Ciorani, jud. Brăila, la 8 kil. spre E. de satul Gurgueți, pe ramificația vîlcelei Jilava din com. Romanul. Vatra satului este de 1 hect., cu 3 case și 18 suflete.

Vite sunt: 30 vite mari cornute, 10 cai și 4 rîmători.

Jilava, *cîmpie*, jud. Vîlcea, pl. Ocolul, com. Pietrari-d.-j., pe care se face bîlciŭ.

Jilava, *moșie*, în jud. Brăila, pendinte de com. Gurgueți. Are o suprafață de 1800 hect., dînd un venit de 20000 lei.

Jilava, *pădure*, în jud. Ilfov, pl. Sabarul, în întindere de 500 hect., proprietatea d-nului Petrovici-Armis.

Jilava, *vale cu pîrîŭ*, în jud. Tecuciŭ, pl. Nicorești, com. Țepul, continuare a văei Mățuluiul; curge spre S.-E., și se varsă în Berheciŭ, în partea de S.-E. a comunei.

Jilava, *vîlcea îngustă*, jud. Brăila, străbate com. Romanul, de la N. spre S., adîncindu-se și lățindu-se spre S., mai cu seamă unde dă în Valea-Ianca, la V. de movila Dudăul. Această vîlcea trece pe lîngă satul Romanul prin partea de V. Are o ramificație care trece spre V. de com. Gurgueți, pe lîngă tîrla Jilava din acea comună.

Jilava, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Ilfov, pl. Sabarul, com. Jilava, pe linia București-Giurgiŭ, pusă în circulație la 1 Noembrie 1869. Se află între stațiile Filaret (8.6 kil.) și Sintești (4.1 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului mării, de 67m.31. Venitul acestei stații pe anul 1896 a fost de 57389 lei și 80 bani.

Jilava, *fort*, în jurul Bucureștilor. Vezi cuvîntul București, § Fortificațiile.

Jilava-Merlari, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Sabarul, situată la N. de București, între Viile-Filaretului și rîul Sabarul, la 10 kil. de București. Stă în legătură cu căt. Creței și Vîrtejul prin șosele vecinale.

Se compune din satele: Jilava, Merlari și Odăile, cu o populație de 1807 suflete, din cari 354 contribuabili; locuesc în 457 case.

Se întinde pe o suprafață de 3178 hect. D-nul Petrovici-Armis și d. G. Diamandi aŭ 2096 hect. și locuitorii 1082 hect.

Proprietarii cultivă 1371 hect. (75 izlaz, 650 pădure). Locuitorii cultivă 790 hect. (42 sterpe, 250 izlaz).

Budgetul com. e de 7512 lei la venituri și de 7445 lei la cheltueli.

Are: 2 biserici (la Jilava și Merlari); 2 școale, 1 de băeți și 1 de fete; 1 moară de apă; 1 pod stătător.

Numărul vitelor mari e de 947 (270 cai și ĭepe, 2 armăsari, 443 boi, 150 vaci și viței, 29 bivoli, 53 bivolițe) și al celor mici, de 2137 (193 porci și 1944 oi).

Locuitorii posedă; 247 pluguri, 194 care cu boi, 53 căruțe cu cai; 263 care și căruțe.

Locuitori împroprietăriți 149; neîmproprietăriți 287.

Comerciul se exercită de 8 cîrciumari și 2 hangii.

Jilavele, *com. rur.*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpului, situată în partea despre N.-V. a plășei.

Teritoriul acestei comune se întinde, din rîul Ialomița, spre N., între comunele: Armășești, Bărbulești și com. Sălciile, din jud. Prahova, pe o suprafață de 5640 hect., din cari 400 hect. pădure și 750 hect. loc băltos. Se compune din 2 moșii: Jilavele, cu 4990 hect., pe care se află și satul Moldoveni, și moșia Slătioarele, ambele proprietăți particulare.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 442 locuitori; neîmproprietăriți sunt 84.

Teritoriul com. este udat de rîul Ialomița și de pîraiele Sărata și Ghighiul și are lacurile: Jilavele, Slătioarele, Ochiul-Bouluĭ, Rodeanul, Ratca, Cricovelul, Țiganca și Brotăcei.

Se compune din satele: Jilavele, Slătioarele, cu reședința primăriei și a judecătoriei comunale în Jilavele.

Are o populațiune de 770 familii, saŭ 2694 suflete: 1345 bărbați și 1349 femei; 2670 Romîni, 3 Greci, 12 Bulgari, 6 Germani și 3 Turci; 2685 creștini ortodoxi, 6 catolici și 3 mahomedani; 793 agricultori, 6 meseriași, 18 comercianți, 8 cu profesiuni libere, 45 muncitori și 28 servitori. Știu carte 242 persoane.

Are: 2 școli, una de băeți, condusă de un învățător retri-

buit de stat şi comună şi una de fete, condusă de o învăţătoare, şi ambele frecuentate de 63 elevi şi eleve; 2 biserici, deservite de 2 preoţi şi 4 dascăli.

Vite: 372 cai, 2383 boi, 3949 oi, 7 capre, 17 bivoli şi 392 porci.

Budgetul com. e de 8630 lei, la venituri şi de 8920 lei, la cheltueli.

Jilavele, *sat,* în judeţul Ialomiţa, pl. Cîmpului, pendinte de com. cu acelaşi nume, situat în partea de N.-V. a plăşei şi d'alungul maluluĭ de V. al laculuĭ Jilavelor.

Este format din două sate: Jilavele-d.-s. şi Jilavele-d.-j., carĭ s'aŭ unit prin înmulţirea număruluĭ locuitorilor.

Aci este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

Are o şcoală primară de băeţi, cu un învăţător şi o şcoală de fete, cu o învăţătoare; o biserică, deservită de 2 preoţi şi 2 dascălĭ.

Vite: 316 caĭ, 1800 boĭ, 3093 oĭ, 3 capre, 10 bivolĭ şi 285 porcĭ.

In acest sat se fac două tîrguri anuale, unul la Sf. Ilie (20 Iulie) şi altul la Pogorîrea Sf. Duh.

Jilavelor (Heleşteul-), *lac,* în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, pe teritoriul comuneĭ Jilavele, situat în partea de E. a satuluĭ cu acelaşĭ nume.

Jilăvi, *vechie plasă* a judeţuluĭ Ialomiţa, care avea 11 sate.

Jilţul, *vale,* în jud. Gorj, pl. Jiul, căt. Orzul, com. Urdari-d.-s.; în această vale curge pîrîul Jilţul, al căruĭ ţărm stîng este format de Dealul-Caselor.

Jilţul-Mare, *pîrîŭ,* în jud. Gorj, pl. Jiul, curge despre N. din sus de com. Bălboşi, de la N.-V. la S.-E., trece pe marginea despre E. a comuneĭ Ohaba, urmează cursul în jos, spre com. Calapărul-d.-j., şi se varsă în Jiŭ la com Broşteni.

Jilţul-Mic, *pîrîiaş,* curgînd despre N. de com. Ursoaia din jud. Mehedinţi intră în Gorj prin dreptul căt. Artanul al com. Raci; trece pe marginea despre E. a acestuĭ cătun; străbate comuna Raci, spre S.; trece pe marginea despre V. a cătunuluĭ Baniul şi se uneşte, din sus de com. Borăscu, cu Jilţul-Mare.

Acest pîrîiaş curge în tot timpul anuluĭ.

Jinguleşti, *lac,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Buda, în spre V., pe o frumoasă poiană; conţine caracudă măruntă, ce se consumă de locuitorĭ.

Jinurul, *munte,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Andreaşi; se desface din Vîrful-Alunuluĭ, în partea de S.; e acoperit cu păduri.

Jinurul, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s.; se desface din dealul Măgura-Căpăţînii; brăzdează partea de V. a comuneĭ Slobozia, întinzîndu-se printre pîraele Coţatcul şi Valea-Cireşuluĭ; e acoperit cu păşuni şi păduri.

Jipa, *tîrlă,* jud. Brăila, la S. satuluĭ Nazîrul, care unită cu tîrla Alexe formează tîrla Pătrana.

Jipeşti, *sat,* jud. Brăila, lîngă hotarul de E. al com. Perişorul despre comuna Urleasca, la 7 kil. spre N.-E. de satul Perişorul; înfiinţat la 1850 de familia Jipa; are 10 case, cu 12 familiĭ, saŭ 62 suflete; vite: 33 caĭ, 159 vite marĭ cornute, 200 oĭ şi 54 rîmătorĭ.

Jirăul-de-la-Olt, *insulă,* în Olt, jud. Romanaţi, cu o pădure de 30 hect., aparţinînd com. Izlazul.

Jirlăul, *braţ,* în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, în insula Balta, pe teritoriul comuneĭ Tonea.

Jirlăul, *braţ* saŭ *canal,* în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, situat spre S. şi lîngă oraşul Călăraşi. Se maĭ numeşte şi Gîtul-Iezeruluĭ. Prin acest braţ lacul Călăraşi comunică cu Borcea. Cînd apele Borceĭ cresc, curg în lacul Călăraşi şi cînd descresc, apa se reîntoarce în Borcea.

Peste acest braţ este un pod stătător.

Jirnovul, *pîrîŭ,* ce vine de aproape de Glavacioc, jud. Vlaşca, şi dă în Drîmbovnicul aproape de comuna Gratia; trece prin satul Sîrbeni.

Jirovul, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-j., la 40 kil. de oraşul Turnul-Severin. Satul formează comună cu cătunele: Croicea, Mărul-Roşu, Puşcaşul şi Valea-luĭ-Udriştea, avînd peste tot 1500 locuitorĭ, din carĭ 221 contribuabilĭ; locuesc în 300 case.

Locuitoriĭ posedă: 60 pluguri, 114 care cu boĭ, 6 căruţe cu caĭ; 120 stupĭ.

Are: 2 biserici, cu 1 preot şi 2 cîntăreţi; o şcoală, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 22 elevi.

Budgetul comuneĭ e la venituri de 1265 lei, iar la cheltueli, de 980 lei.

Vite: 800 vite marĭ cornute, 21 caĭ, 760 oĭ şi 650 rîmătorĭ.

Este situată pe văĭ şi în apropiere de apa Motruluĭ, pănă

în care hotarul eĭ se întinde. Prin comună trece șoseaua Strehaia-Broșteni-Baia-de-Aramă.

Jirovul. Vezĭ Girovul, *sat*, jud. Neamțu.

Jiruluĭ (Dealul-), *vale*, începe de la Golășeĭ, com. Bujorul, jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, trece prin com. Băneasa și se finește la Cruceanca, în jud. Tutova.

Jitărieĭ (Dealul-), *deal*, jud. Suceava, pe care stă parte din satul Topile.

Jitia, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, pe malul stîng al rîuluĭ R.-Sărat.

E situată în partea de V. a județuluĭ, la 43 kil. spre N.-V. de orașul R.-Sărat, și în partea de mijloc a plaiuluĭ, la 16 kil. spre S.-V. de com. Dumitrești, reședința pl. Comune învecinate sunt: Bisoca, la 9 kil.; Chiojdeni, la 12 kil. și Dănulești, la 22 kil.

Se mărginește la N. cu com. Nerejul, din jud. Putna, de care se desparte prin munțiĭ Orul și Stejicul; la S., cu Chiojdeni; la V., cu Bisoca, de care se desparte prin Dealul-Măgureĭ.

E brăzdată la E. de munțiĭ: Dealul-Chiojdenilor, Șelăriile, Scorușul, Măgădanul, Budaia și Piatra-Jidovuluĭ; la N., de Măgura, Vîrful-Măgureĭ, Furul-Mare, Furul-Mic, Ștejicul, Monteorul, Neculele, Pietrile-Feteĭ; la V. de Dealul-Roșu, Purcelul, Toporașul, Omul, Schitul, Piatra-Mițeĭ, Crucea-Hoțuluĭ, Pucioasele-Marĭ, Pucioasele-Micĭ, Feticiul; la S., de Ulmușorul, Sările și Dinul.

Rîurile principale sunt: R.-Sărat, curgînd de la V. la E., și afluențiĭ săĭ: Rîmnicelul, Corbul, Săritoarea, Așița, Tocitoarea, Furul, Purcelul, Apa-Roșie, Ștejicul, Pucioasele, Păcurele, la N.; Săratul, Pardoșul, Sărățelul, la S. Lacurĭ: Lacul-din-Plaiŭ, Lacul-din-Dealul-Săreĭ, Busuiocul și Liț oiul.

Cătunele carĭ compun comuna sunt: Jitia-din-Deal, reședința, în mijlocul com.; Jitia-din-Vale, la E.; Dealul-Săreĭ, la V.; Măgura, Vintileasca și Neculele, la N.

Suprafața com. este de 13230 pog., din carĭ 2030 hect. ale locuitorilor (800 hect. vatra satelor) și 11200 hect. ale particularilor.

Are o populație de 420 familiĭ, saŭ 1869 suflete, din carĭ 476 contribuabilĭ; 2 bisericĭ, una, în com. Jitia, cu hramul Sf. Dumitru, zidită în 1783 de locuitorĭ și deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser; a doua, în cătunul Neculele, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită în 1863, se zice, de arhiereul Filofteiŭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser; 2 școlĭ, una în cătunul de reședință, fondată în 1878 de comună; a doua în cătunul Neculele, cedată comuneĭ de proprietarul Menelas Germani, ambele conduse de 2 învățătorĭ și frecuentate de 61 elevĭ.

Comuna are: 550 hect. arabile, 450 hect. imaș, 6000 hect. pădure, 500 hect. fînețe și 200 hect. neproductive.

Locuitoriĭ posedă: 48 pluguri; 4 morĭ de apă; 284 boĭ, 395 vacĭ, 20 caĭ, 110 ĭepe, 5 măgarĭ, 3800 oĭ, 2600 capre și 89 rîmătorĭ.

Sunt în comună: 1 cojocar, 1 potcovar, 9 cherestegiĭ, 8 herăstrae.

Comerciul e activ și constă în importul colonialelor, spirtoaselor, instrumentelor agricole, și în exportul vitelor și al lemnelor. Transportul se face prin gara Sihlea, la 24 kil. spre E. Sunt 15 comercianțĭ.

Căile de comunicație sunt: calea județeană Rîmnicul-Băbeni-Dumitrești-Jitia; drumul spre Bisoca; spre Andreași, pe culmĭ; spre Valea-Sălcieĭ și Buda.

Budgetul com. e de 2682 leĭ, 43 banĭ, la venitурĭ și de 2602 leĭ, 55 banĭ, la cheltuelĭ.

Jitia, *moșie*, în jud. R.-Sărat plaiul Rîmnic, com. Jitia, pe care se află întinsa pădurea Jitia-Poiana-Mărului.

Jitia-din-Deal, *sat*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătunul de reședință al com. Jitia, așezat spre E., pe malul drept al rîuluĭ Rîmnicul-Sărat; are o întindere de 120 hect., cu o populație de 82 familiĭ, saŭ 375 suflete, din carĭ 71 contribuabilĭ; are o biserică și o școală.

Jitia-din-Vale, *sat*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătunul com. Jitia, așezat pe malul drept al rîuluĭ Rîmnicul-Sărat, la 300 m. spre E. de cătunul de reședință; are 100 hect. întindere, cu o populație de 77 familiĭ, saŭ 320 suflete.

Jitia-Poiana-Mărului, *pădure*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia; ține de circumscripția VII silvică, ocolul Băbeni; are o întindere de 7000 hect., din carĭ 3000 hect. ale Statuluĭ, 4000 ale particularilor; esențe: 4500 hect. ale Statuluĭ și 13000 brad, molift, fag, paltin, ulm și frasin.

Jitiana, *nume* ce purta maĭ nainte *banatul* Craioveĭ, (Oltenia).

Jitianul, *pod de fier*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Balta-Verde, peste rîul Jiul, în dreptul satuluĭ Braniștea, lîngă Craiova.

Jiul, *plasă*, situată în partea S.-V. a județului Gorj. Și-a luat numirea de la rîul Jiul care o străbate în toată lungimea sa. Se mărginește: la N. cu pl. Ocolul; la V. cu județul Mehedinți, la S. cu jud. Dolj; la E. cu pl. Gilortul cu care se atinge prin comunele: Valea-luĭ-Cîine, Groșerea, Bibești, Săulești și Petrești-d.-j.

Solul plășeĭ, destul de productiv, este maĭ mult șes, încins la V. și E. de niște lanțurĭ de dealurĭ, dintre carĭ, cel din stînga Jiuluĭ este ramură din Dealul-luĭ-Bran, iar cele din dreapta sunt ramificațiĭ ale dealuluĭ Bujorăscu.

In plasa Jiuluĭ sunt 20083 hect. pădure.

Este udată de la N. la S. de rîul Jiul, care o desparte în două părțĭ, cu 13 comune în stînga și 19 comune în dreapta.

Afară de rîul Jiul, teritoriul acesteĭ plășĭ maĭ este udat de următoarele rîurĭ:

Tismana, Jilțul-Mare, Șușița, Dîmbova, Cioiana și Gilortul, în partea cea maĭ de jos a plășeĭ și pe întinderea care formează limita între Gorj și Dolj.

Șosele: Șoseaua națională Filiași-Petroșani, intră în această plasă maĭ la S. de comuna Brănești, trece prin comunele: Brănești, Izvoarele, Plopșorul, Pește ana-d.-s., Rovinari și Poiana, de unde intră în plasa Ocolul.

Șoseaua vecinală care pleacă din jud. Dolj, intră în această pl. la căt. Gura-Șușița și trece prin următoarele localităț: Ionești, Ulmeni, Baniul, Turburea-d.-j. și de Mijloc, Murgești, Gîrbovul, de unde se desparte în două, o ramură apucînd spre Borăscu, iar alta continuînd a merge către N. trecînd prin: Strîmba, Stejarul, Urdari-d.-j. și de Sus, Pește ana-d.-j., Valea-cu-Apă, Fărcășești, Zătreni, Zătreni-Birnicĭ, Roșia, de unde, maĭ la N., intră puțin în plasa Ocolul. Șoseaua vecinală care pleacă din com. Pește ana-d.-s., trece prin: Rășina, Țicleni, Tunși, apoĭ merge către N.-E. și intră în plasa Amaradia.

Șosele comunale sunt: șoseaua com. care pleacă din comuna Temișani, trece prin Roșia și se termină la Rovinari; șoseaua comunală care pleacă din com. Borăscu și trece prin Domnești, unde se desparte în două: o ramură merge la Raci, alta trece prin Ohaba și se termină la Bolboși; șoseaua comunală care pleacă din com. Plopșorul și trece prin piscurile Daia, Costești și, la Groșerea, intră în pl. Gilortul; șoseaua comunală care pleacă din comuna Brănești, intră în plasa Gilortul, mergînd spre Valea-luĭ-Cîine.

In plasă este o judecătorie de ocol cu reședința în com. Pește ana-d.-s.

Spre E. de com. Borăscu în valea zisă a Silișteĭ, se văd la suprafața pămîntuluĭ ruine, temeliele uneĭ clădirĭ (zid de cărămidă). Se zice că a fost aci beciul luĭ Dosofteiu, maĭ spre E. locul viilor sale și puțin spre S. se văd adîncăturĭ în pămînt, unde a avut heleștae. Pe o altă vale numită a Domneștilor, există urmele uneĭ alte clădirĭ maĭ mică, de piatră, despre care se zice că ar fi fost locuită de o Doamnă (de aci numele localităț eĭ de Domnești) fugită din cauza războaelor.

La gura acesteĭ văĭ, puțin maĭ spre N., unde este acum căt. Baniul (ce aparține comuneĭ Calapărul-d.-s.), se zice că a locuit Banul acesteĭ Doamne, de la care ar fi rămas și numirea localităț eĭ de Baniul.

Tot la E., în săpăturile șoseleĭ ce are direcțiunea spre com. Gîrbovul, s'aŭ găsit 30 monede de argint, avînd în relief efigiile și inscripțiile, unele ale Imperatoruluĭ Optim Traian, iar altele pe ale luĭ: Romulus, Remus și Faustina-Augusta.

Tot pe locul unde s'aŭ găsit monedele, se vedeaŭ cărbunĭ și pămînt ars, care atestă urme de foc, iar alăturĭ s'a descoperit două schelete omenești, numaĭ atinse se prefăceaŭ în pulbere.

Asemenea monede, s'aŭ maĭ găsit și prin brazdele plugarilor în diferite locurĭ, însă risipite.

Asemenea locurĭ istorice maĭ sunt în comunele: Strîmba, Urdari-d.-s. și Valea-cu-Apă.

Această plasă are 32 comune și anume: Rovinari, Moi, Vlăduleni, Bălțeni, Pește ana-d.-s., Rășina, Plopșorul, Țicleni, Piscurile, Izvoarele, Costești, Broșteni, Brănești, toate pe partea stîngă a Jiuluĭ; iar: Roșia, Timișani, Fărcășești, Valea-cu-Apă, Urdari-d.-s., Urdari-d.-j., Strîmba, Gîrbovul, Murgești, Turceni-d.-s., Turceni-d.-j., Ionești, Raci, Bolboși, Ohaba, Borăscu, Calapărul-d.-s., Calapărul-d.-j. și Stolojani, toate pe partea dreaptă a rîuluĭ Jiul.

Este populată de 7154 familiĭ, saŭ 29031 suflete, din carĭ 6536 contribuabilĭ.

Are 24 școale, frecuentate de 847 copiĭ.

Jiul, *rîŭ*, jud. Gorj și Dolj. Basinul acestuĭ rîŭ coprinde basinurile Motruluĭ, Gilortuluĭ și Amaradieĭ, adică tot teritoriul coprins între: Dunăre, Munțiĭ-Vulcanilor și șira Parîngului, căcĭ toate izvoarele acestor munțĭ întrunindu-se în pîrae și gîrle, se varsă în Jiŭ, pe ambele părțĭ. Izvorește prin două ramurĭ în

munţii Transilvanieĭ. Una din ramurĭ iese din muntele Oslea şi din muntele Sturul (piscurĭ ale munţilor Mehedinţilor). Altă ramură, numită Jiul curge în direcţie contrarie cu cea d'întîiŭ ramură. Pătrunde în Romînia pe la pasul Lainicĭ, printre munţii Cerdeţul şi Ardicul, formînd prea frumosul defileŭ al Lainicilor, lung de 29 kil.

Curge maĭ întîiŭ către S., trece pe la schitul Lainicĭ, apoĭ ia direcţiune S.-V. de la Bumbeşti-de-Jiĭ până la confluenţa sa cu Tismana, unde schimbînd brusc direcţia, se îndreaptă către S.-E., până la vărsarea sa în Dunăre.

De la frontieră până la Bumbeşti, curge în regiunea munţilor. La origină, albia sa variază între 35 şi 70 m. Pe alocurea numaĭ trece peste aceste mărimĭ, albia este stîncoasă, iar repeziciunea curentuluĭ, în unele localităţĭ din munţĭ, atinge chiar 5 m. pe secundă.

De la Bumbeşti intră în regiunea dealurilor, albia i-se lărgeşte astfel că, până la eşirea din judeţ, lărgimea albieĭ se menţine între 3 şi 8 kil.; de la Vădeni la 4 kil. La N. de Tîrgul-Jiuluĭ, spre comuna Romaneşti, această lărgime are aproape 10 kil. Albia este pietroasă şi rămîne astfel până aproape de eşirea din judeţ. Pe la Peşteana şi Broşteni, fundul începe a deveni nisipos. Lărgimea medie a rîuluĭ în această regiune atinge 100 m., adîncimea 1 m., 50—2 m.; iar vitesa până la 1 m. pe secundă.

Comunele şi cătunele ce udă în regiunea dealurilor, după eşirea sa din defileul de la Bumbeşti-de-Jiĭ, sunt pe dreapta: Porceni, Sîmbotinul, Turcineşti, Roşia, Ciaurul, Birnici, Peşteana-d.-j., Docoreni, Gîrbovul, Murgeşti, Turceni-d.-j.; pe stînga: Bumbeşti-de-Jiĭ, Ciineni, Vădeni, Tîrgul-Jiul, Romaneşti, Iaşi, Poiana, Rovinari, Moi, Bălteni, Peşteana-d.-s., Plopşorul, Izvoarele, Broşteni şi Brăneşti, unde părăseşte judeţul Gorj, spre a intra în judeţul Dolj.

Mijloacele de trecere în jud. Gorj sunt:

In regiunea munţilor: 2 podurĭ de lemn, unul în jos de mănăstirea Lainici, lung de vre-o 40 de m., între kil. 98—99, cel-l'alt în sus de mănăstire, între kil. 100 — 101, lung de vre-o 55 m.

In regiunea dealurilor găsim podurĭ de lemn în următoarele localităţĭ: Turcineşti-Vădeni, Tîrgul-Jiul-Slobozia, Iaşi-Ciaurul, Poiana-Roşiă, Rovinari-Roşia şi Pinoasa, Bălteni şi Poenele; un pod umblător în dreptul cătunuluĭ Cocoreni, pendinte de Peşteana-d.-s.; la Gîrbovul-Văleni, pod de lemn, la Turceni-d.-j.-Broşteni, pod umblător, la Ioneşti-Brăneşti, pod de lemn.

Afluenţiĭ Jiuluĭ în jud. Gorj sunt pe stînga: Gioiana, Amaradia şi Sadul; iar pe dreapta: Jilţul-Mare, Suşiţa, Cartiul, Sîmbotinul şi Porceni.

Jiul intră în judeţul Dolj pe la Ţînţăreni (în pl. Jiul-d.-s.). Formează puţin limita de E. a pl. Dumbrava-d.-s., şi pl. Ocolul. Intră în pl. Jiul-de-Mijloc curgînd pe limita despărţitoare de E. a acesteĭ plăşĭ din spre pl. Ocolul până în dreptul com. Secuiul. De aci se îndreptează direct spre S. formînd limita despărţitoare în partea de E. a plăşeĭ Jiul-de-Mijloc cu plasa Jiul-d.-j., până în apropiere de com. Murta. De la această com. formează limita de E. a plăşeĭ Balta cu plasa Jiul-d.-j. Se varsă pe malul stîng al fluviuluĭ Dunărea în faţa insuleĭ Copaniţa.

Până la anul 1879, Jiul, din dreptul com. Comoşteni se îndrepta spre S.-E., trecînd prin comuna Bechet în faţa căreia se şi vărsa. Această schimbare a cursuluĭ Jiuluĭ a provenit din cauza nisipurilor tîrîte de dînsul precum şi de vînturile cele marĭ carĭ determinaŭ stabilirea dunelor. In dreptul com. Zăvalul, formează o cascadă înaltă de 2 m. La vărsarea sa în Dunăre se află o mică deltă în formaţiune. Toată această regiune este presărată de dune, carĭ nu aŭ putut fi stabilite de cît prin plantaţiune de dafinĭ şi salcîmĭ.

Afluenţĭ pe dreapta primeşte din pl. Jiul-d.-s.: rîul Motrul, pîrîul Racoviţa şi Almăjelul; din com. Filiaşi: Pîrîul-Berbeşuluĭ; din com. Argetoaia, pîraele Fratoştiţa şi Salcia. In plasa Dumbrava-d.-s., în faţa com. Breasta, primeşte pe malul drept rîul Obedeanca.

Apoĭ intră în plasa Jiul-de-Mijloc, de unde se încarcă pe dreapta cu pîraele Valea-Hoţuluĭ şi Prodila, ce-ĭ vin din com. Podari. Pîrîul Drănicul îĭ vine din com. Drănicul.

Pătrunde în pl. Balta, pe care o udă prin partea de E. Are în faţa comuneĭ Gîngiova un vad de trecere pentru luntre. In com. Comoşteni are peste dînsul un pod stătător.

In pl. Jiul-d.-s. primeşte la com. Ţînţăreni rîul Gilortul. Din com. Tatomireşti se încarcă pe stînga cu Valea-Bîrloguluĭ, cu Pîrîul-Bîrloguluĭ format din izvoare şi cu Valea-Rea ce se varsă într'însul la comuna Brădeşti. Din comuna Brădeşti primeşte pîrîul Almăjelul. In această comună este un pod umblător peste rîul Jiul. Din com. Almajul primeşte pîrîul Almajul.

La eşirea din plasa Jiul-d.-s.

pătrunde în plasa Ocolul, de unde se încarcă, în comuna Cernelele (satul Troaca), cu rîul Amaradia.

Din com. Balta-Verde primește lacul Bîzdîna, ce-ĭ aduce apele pîrîiașelor Cîrcea, unit cu Făcăile. Balta Jitia se scurge în Jiul, aducîndu-ĭ apele pîrîuluĭ Șerca. Balta-Popeĭ se scurge în rîul Jiul, pe la V. satuluĭ Popoveni. Pîrîul-Popovenilor se scurge în rîul Jiul, trecînd prin V. satuluĭ Popoveni.

Udă com. Preajba și comuna Malul-Mare, de unde se încarcă cu pîrîul Lamușul și cu apele bălților: Giltaele, Balta-Bisericeĭ și Balta-Nicola ce-ĭ aduce apele pîrîuluĭ Bănesele.

Intră prin partea de V. a com. Ghindeni și Secuiul, de unde se încarcă cu pîrîul Siliștea.

La eșirea din com. Secuiul pătrunde pe teritoriul plășeĭ Jiul-d.-j., pe care o udă cu direcția de la N.-S. prin partea de V. Intră în comuna Adunați-de-Giormane, din care se încarcă cu Pîrîul-Gioroculuĭ. Pîrîul Jiețul se varsă în Jiul, tot pe teritoriul acesteĭ comune.

Udă comuna Rozištea, de unde primește apele bălțeĭ Ochiul, încărcată cu apele bălților: Strîmba, Metița-Lungă, Trestina, Jiețul și Ochiul. Udă com. Murta, de unde se încarcă cu balta Brebenilor.

Udă com. Căciulătești, de unde se încarcă cu pîrîul Predești.

Udă com. Sadova, de unde primește pîrîul Sadova.

Trece prin com. Grindeni, de unde se încarcă cu apele lacurilor: Săratele, Răscruciul și Lungile.

De la Craiova și pănă la Lainicĭ, o șosea județeană și o alta comunală, urmează fie-care mal al rîuluĭ.

Intre Craiova și Filiași șoseaua județeană este însoțită de o porțiune din calea ferată Craiova-Severin, care are un pod de fier peste acest rîŭ între stațiile Filiași și Butoești.

La com. Balta-Verde, puțin maĭ la S. de Craiova, este un pod de fier peste Jiu, în dreptul satuluĭ Braniștea, al șoseleĭ naționale și al linieĭ ferate Craiova-Calafat. Tot în aceiașĭ com. se află podul linieĭ ferate numit Bucovățul, în marginea cătunuluĭ Mofleni.

Valea rîuluĭ Jiul este foarte productivă și populată. Ea este coprinsă între două maluri înalte din care cel maĭ înalt este țărmul stîng.

Jiul-Bătrîn, *baltă*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Jos, com. Grindeni.

Jiul-de-Jos, *plasă*, situată în S.-E. jud. Dolj, pe malul stîng al Dunăreĭ și de-alungul maluluĭ stîng al Jiuluĭ.

Forma sa se poate asemăna cu un drept-unghiŭ foarte alungit de la N. la S.

Se mărginește la N. cu o parte din jud. Romanați și cu pl. Ocolul, începînd din dreptul com. Leul (Romanați), pănă în dreptul com. Giormanele. La S., se mărginește cu Dunărea de la jud. Romanați pănă în Jiul. La E. se mărginește cu jud. Romanați, din com. Leul, pănă în Dunăre, iar la V. cu pl. Jiul-d.-mj., de la com. Adunați-de-Giormane, pănă în dreptul com. Padea, iar de aci cu pl. Balta pănă în Dunăre, despărțindu-se prin rîul Jiul.

Terenul acesteĭ plășĭ este accidentat de prelungirile dealuluĭ Prisaca, din pl. Ocolul. Pe malul drept al Jiuluĭ se găsesc în această pl. cîte-va ondulațiunĭ, prelungirĭ ale dealuluĭ Radovan. Aci, ca în maĭ toate plășile, se găsesc numeroase movile, ridicate de oamenĭ, din timpurile vechĭ și moderne.

Această pl. este udată de Dunăre la S. și de Jiul pe limita de V. Inainte, Jiul se vărsa la Bechet, iar acum se varsă între pl. Jiul-de-Jos și Balta, în dreptul insuleĭ Copanița.

In această pl. se găsesc numeroase bălțĭ, între carĭ se numără: Giormanele, legate între ele printr'un mic pîrîŭ și comunicînd cu Jiul; Balta-Luminoasă, formată prin revărsările Jiuluĭ; lacul Rădanul, format din revărsările Dunăreĭ; lacurile: Mîrșolea și Stegăroaia, Lacul-Lung, Preduțul, Lacul-Galeșuluĭ, Balta-Bretenilor, Logofățul și Trestina.

Plasa e formată din 13 comune și anume: Adunați-de-Giormane, Bechetul, Căciulătești, Călărașul, Damian, Gioroculu-Mare, Grindeni-Locusteni, Mîrșani, Murta, Piscul, Rozištea și Sadova.

Reședința plășeĭ este în com. Căciulătești, căt. Dobrești.

Populațiunea plășeĭ e de 5236 familiĭ, saŭ 22339 suflete: 11870 bărbați și 10469 femeĭ; locuesc în 5462 case și bordee.

Intinderea totală a plășeĭ este de 78435 hectare.

Are: 33 biserică, deservite de 27 preoți; 16 școale, din carĭ: 10 mixte, 3 de băeți și 3 de fete, conduse de 12 învățătorĭ și 5 învățătoare și frecuentate de 545 băeți și 144 fete.

Locurĭ însemnate în pl. sunt: Bechetul, tîrgușor, reședința subprefecturĭ pl. Jiul-de-Jos. Este port comercial; aci se luptară Turcĭĭ cu Rușĭĭ la 1828. Lîngă com. Căciulătești, de-a stînga Jiuluĭ, se află Casa-Albă, loc însemnat prin multe măgurĭ și risipiturĭ de cetate. Sadova, mănăstire; Sadova, sat, unde s'a dat o luptă însemnată între

Turcĭ şi Austriacĭ, la anul 1784; se văd aci ruine antice. La confluenţa Jiuluĭ cu Dunărea se vede vechea cetate Acridava.

Jiul-de-Mijloc, *plasă*, situată în centrul judeţuluĭ Dolj, pe malul drept al Jiuluĭ.

Se mărgineşte la N.-V. cu pl. Dumbrava-d.-s., de la comuna Breasta până la Ciutura; la S., cu plasa Balta, de la comuna Cerătul până la comuna Padea; la V., cu plasa Dumbrava-d.-j., de la comuna Ciutura până la com. Perişorul, iar de la această com. până la com. Cerătul, se mărgineşte cu plasa Băileşti spre S.-V.; la E. se mărgineşte cu plasa Ocolul, de la comuna Breasta până la com. Secul, iar de aci cu plasa Jiul.d.-j.

Cam prin centrul său, această plasă este accidentată de dealul Radovan, cu prelungirile sale: Dealul-Gabruluĭ, Rupturi, Palilula, Vîrvorul, Scumpeşti, Lipovul, Dealul-Robuluĭ, etc.

Este udată de rîul Jiul, ce face limita de E. de la com. Padea până la com. Breasta (S.-V.), trece pe lîngă comunele: Bucovăţul, Podari, Livezile, Glodul, Foişorul, Drănicul şi Padea şi primeşte pe teritoriul plăşeĭ pîrîul Leamna (dreapta) ce trece prin satul Leamna. Maĭ este udată de rîul Dăsnăţuiul, cu afluentele său din stînga, Dăsnăţuiul-Mic. Dăsnăţuiul curge de la N. spre S., făcînd limita către plasa Băileşti, de la com. Intorsura până la com. Cerătul.

Este formată din 14 comune şi anume: Bucovăţul, Calopărul, Cerătul, Ciutura, Drănicul, Foişorul, Glodul, Intorsura, Lipovul, Livezile, Padea, Podari, Segărcea şi Vîrvorul.

Reşedinţa plăşeĭ este în com. Segărcea.

Intinderea totală a plăşeĭ e de 69542 hect., cu o populaţie de 5762 familiĭ, saŭ 23045 suflete: 11870 bărbaţĭ şi 11175 femeĭ; locuesc în 6104 case şi bordee.

Are: 21 biserici, deservite de 21 preoţĭ; 17 şcoale, din carĭ 15 mixte, 1 de băeţĭ şi 1 de fete, conduse de 15 învăţătorĭ şi 2 învăţătoare.

Locurĭ însemnate în această plasă sunt: Segărcea, în care se află reşedinţa sub-prefectureĭ Jiul-de-Mijloc. In această comună a avut loc o luptă între Romînĭ şi Tătarĭ, pe Dealul-Robuluĭ.

Cetatea, urmă de cetate de pămînt, făcută de Romanĭ şi înconjurată de şanţurĭ. La Lipovul se văd urmele uneĭ cetăţĭ de pămînt, precum şi a unuĭ drum vechiŭ ce duce de aci la Cetăţuia din com. Cerătul.

Bucovăţul, sat pe malul drept al Jiuluĭ, are o mănăstire fondată de Pîrvul Clucerul din Craiova; în casele mănăstireĭ este o închisoare publică şi un stabiliment de tăbăcărie al statuluĭ, unde lucrează condamnaţiĭ şi lucrătorĭ angajaţĭ.

Lîngă Leamna, com. Bucovăţul, pe marginea rîuluĭ, se găsesc treĭ izvoare cu ape minerale, numite La-Treĭ-Fîntînĭ.

Căile de comunicaţie în această plasă sunt: calea ferată Craiova-Calafat; şoseaua judeţeană Craiova - Podarĭ - Radovan - Calafat; şoseaua judeţeană Craiova-Podarĭ-Segărcea-Bistreţ.

Jiul-de-Sus, *plasă*, jud. Dolj, numită ast-fel de la cursul superior din acest judeţ al rîuluĭ Jiul, care udă această plasă.

Forma acesteĭ plăşĭ se poate asemăna cu un trapez, ale căruĭ laturĭ paralele sunt îndreptate de la N.-E. spre S.-V. şi ale căruĭ laturĭ neparalele sunt îndreptate de la N.-V. spre S.-E.

Se învecineşte la E. cu pl. Amaradia, începînd din dreptul com. Căpreni şi până în dreptul com. Mălăeşti, din pl. Ocolul; iar de la com. Mălăeşti şi până în dreptul com. Izvorul, limita către această plasă este formată de rîul Amaradia.

Din dreptul com. Izvorul şi până în dreptul com. Işalniţa, hotarul către pl. Ocolul este format de o linie convenţională. Limita de N.-V. este formată de o linie convenţională, care începînd din dreptul com. Căpreni şi până la com. Poiana, desparte această plasă de jud. Gorj. De la com. Poiana şi până la com. Ţînţăreni, hotarul către jud. Gorj este format de rîul Gilortul. De la com. Ţînţăreni şi până la com. Ţiul, limita de V. către jud. Mehedinţi este formată de o linie convenţională.

Limita de S. către pl. Dumbrava-d.-s., este formată de o linie convenţională cu direcţiunea de la V. spre E. până la com. Raznicul, iar de aci se lasă spre S.-E. până la com. Predeşti, unde ia direcţia spre N.-E. până la com. Işalniţa.

In privinţa reliefuluĭ, terenul pl. se poate împărţi în 2 regiunĭ: regiunea Văeĭ-Jiuluĭ, în partea de V. şi regiunea dealurilor, în partea de E., întinzîndu-se cu direcţiunea de la N.-V. spre S.-E. In regiunea de E., dealul cel maĭ însemnat este Icleanul, care merge pe limita despărţitoare între această plasă şi pl. Amaradia şi care se continuă prin Dealul - Chicioareĭ, care desparte afluenţii din dreapta rîuluĭ Amaradia de ceĭ din dreapta rîuluĭ Jiul. Apoĭ, de-a dreapta şi de-a stînga rîuluĭ Jiul, sunt o mulţime de dealurĭ, precum: Almăjelul, Brădeşti, Argetoaia, Teascul, Racoviţa, Macrea şi alte dealurĭ maĭ micĭ.

Plasa este udată de rîul Jiul și de afluentul său de pe stînga, Gilortul.

Inainte de toamna anuluĭ 1892, cînd s'a făcut noua împărțire administrativă, pl. Jiul-d.-s. era unită cu pl. Dumbrava-d.-s. și coprindea 33 comune.

Astă-zĭ e despărțită de această plasă și coprinde singură 16 com.: Almajul, Argetoaia, Brădești, Braloștița, Fratoștița, Mihăița, Poiana, Răcari, Salcea, Scăești, Tatomirești și Țînțăreni.

Reședința plășeĭ este în com. Filiași.

Căile de comunicație ale acesteĭ plășĭ sunt: calea ferată Severin-Filiași-Craiova; calea ferată Filiași-T.-Jiu; șoseaua națională Craiova-Severin; șoseaua comunală Filiași-Bodăești și alte șosele comunale carĭ leagă comunele între ele.

Intinderea totală a plășeĭ e de 67423 hect., cu o populație de 5893 familiĭ, saŭ 24580 suflete; locuesc în 6111 case și bordee.

Are: 31 biserici, deservite de 22 preoțĭ; 19 școlĭ, din carĭ 13 mixte, 3 de băeți, 3 de fete, conduse de 15 învățătorĭ și 5 învățătoare și frecuentate de 935 copiĭ (794 băeți și 141 fete).

Vite sunt: 15751 vite marĭ cornute, 1366 caĭ, 3 măgarĭ, 27836 oĭ, 1665 capre și 1518 porcĭ.

Jiuluĭ (Valea-), *vale,* trece pe la S. de com. Obîrșia, pl. Oltul-d.-j.-Balta, jud. Romanați, cu direcția paralelă cu Dunărea. Vine din spre Jiŭ, conținînd o mică apă, pe care, la Obîrșia, se află o moară, iar la Vădastra, insula explorată de Bolliac, și recunoscută ca locuință a oamenilor din epoca de pĭeatră, carĭ ca și semințiile lacustre ale Elveției, aŭ trăit în timpurĭ foarte întunecate pentru istorie, și-și căutaŭ adăpost în insule înconjurate cu apă mocirloasă. Puținele date ce avem de aceste populațiunĭ ni le oferă uneltele rămase de la ele, carĭ sunt azĭ în Muzeul Național.

Jivanuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* în jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Intorsura, ce se varsă pe malul drept al rîuluĭ Jiul și peste care trece limita de E. către com. Lipovul.

Jivuluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Vilcea, pl. Olteț-ul-d.-j., com. Benești, spre N.-V. com., la 700 m. Se varsă în rîul Pești-eana pe teritoriul com. Știrbești.

Jăcneĭ (Piscul-), *pisc,* de-asupra dealuluĭ cu acelașĭ nume, pe moșia Zamostia, com. Zamostia, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Jidovina, *deal,* pe moșia Cristinești, com. Ibănești, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Jidovina, *trup de pădure,* în jud. Neamțu, pl. Piatra Muntele, com. Vînători-Dumbrava-Roșie, situată în partea pădureĭ Săvinești, pe proprietatea statuluĭ, și în legătură cu trupul numit Lutăria.

Jidovineĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* izvorește de pe dealul cu acelașĭ nume, de pe moșia Suharăul, com. cu acelașĭ nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Jîmbești. Vezĭ Zembrești, *sat,* jud. Neamțu.

Jîrlăul, *com. rur.,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., pe lacul cu acelașĭ nume. Este așezată în partea de S. a județuluĭ, la 28 kil. spre S.-E. de orașul Rîmnicul-Sărat, și în partea de S. a plășeĭ, la 11 kil. spre S.-E. de com. Bălăceanu, reședința plășeĭ. Comunele învecinate sunt: Slobozia-Galbenul, la 4 kil.; Vișani, Nisipuri, Galbenul, la 7 kil.; Drogul, la 6 kil.; Ciineni, la 11 kil.

Se mărginește la N. cu Drogul și Galbenul, despărțit prin lacul Jîrlăul; la E. cu Vișani; la S., cu Nisipuri; la V., cu Pîrliți (jud. Buzăŭ).

N'are dealurĭ, ci numaĭ icĭ-colea cîte-va movile.

Are 89 puțurĭ. La E. e udată de rîul Buzăul.

Pîrîul Galbenul, o parte din pîrîul Valea-Bouluĭ, o udă la N., vărsîndu-se în întinsul lac Jîrlăul, care ocupă N. comuneĭ.

Suprafața com. e de 3000 hect., din carĭ 105 hect. vatra com., 2476 hect. ale locuitorilor și 275 hect. ale particularilor.

Populația com. e de 393 familiĭ, saŭ 1452 suflete: 752 bărbați și 700 femeĭ; 590 căsătoriți, 788 necăsătoriți, 74 văduvĭ.

Sunt 467 contribuabilĭ. Știŭ carte 156 persoane.

Are: o biserică, cu hramul Sf. Ierarch Nicolae și Intrarea în biserică, zidită în 1864 de obștea locuitorilor, deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntăreți; o școală mixtă, fondată în 1874 de Stat condusă de 1 învățător și frecuentată de 120 elevĭ.

Are o suprafață de 3000 hect., din carĭ: 2000 hect. arabile, 400 hect. imaș, 200 hect. pădure, 400 hect. neproductiv (baltă).

Locuitoriĭ posedă: 295 pluguri, 4 mașinĭ de semănat, 1 de treerat; 539 boĭ, 253 vacĭ, 334 caĭ, 204 ĭepe, 847 oĭ, 163 rîmătorĭ.

Comerciul se face de 20 persoane.

Căile de comunicaţie sunt: drumul Rîmnicul-Sărat-Făurei, trecînd prin Bălăceanu-Galbenul-Jîrlăul-Nisipuri; spre Vişani-Cîineni; spre Drogul; spre Pîrliţi (jud. Buzău).

Budgetul com. e la venituri de 6240 lei, iar la cheltueli, de 6234 lei, 40 bani.

Jîrlăul, *lac*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j, com. Jîrlăul, întinzîndu-se şi în com. Galbenul şi Drog; are o întindere de 750 hect., ale statului; conţine peşte ce se vinde în Rîmnicul-Sărat şi în Buzău.

Jîrlăul, *pădure*, jud. R.-Sărat. Vezi Brădeanca.

Jlenilor (Balta-), *lac*, în jud. Tulcea, plasa Măcin, pe teritoriul comunelor urbane Măcin şi Jijila, situat în partea N.-V. a judeţului, a plăşei şi a oraşului Măcin şi cea V. a comunei Jijila; printr'o gîrliţă comunică cu Dunărea, iar prin alta cu balta Jijila: are o întindere de 120 hect.; este înconjurată cu stuf de toate părţile; conţine peşte.

Jlenucul, *lac*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comunei urbane Chilia-Veche, aşezat în partea N.-V. a plăşei şi în cea V. a comunei; are 20 hect. întindere, şi este înconjurat de toate părţile cu stuf; este format de gîrla Pardin, cu care comunică prin o gîrliţă.

Joiţa, *sat*, face parte din com. rur. Popeşti-Bîcul, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat la V. de Bucureşti, între rîurile Dîmboviţa şi Ciorogîrla. Stă în legătură cu cătr. Cosoba prin o şosea vecinală. Aci e reşedinţa primăriei.

Se întinde pe o suprafaţă de 1950 hect., cu o populaţie de 826 locuitori.

D-l Gr. Cerchez are 1275 hect. şi locuitorii 675 hect. Proprietarul cultivă 830 hect. (18 sterpe, 77 izlaz, 350 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul, afară de 8 hect. cari sunt rezervate pentru izlaz.

Are: o şcoală mixtă, frecuentată de 13 elevi şi 7 eleve; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţi; 1 moară cu apă; 3 poduri stătătoare.

Comerciul se face de 7 cîrciumari şi 1 hangiu.

Numărul vitelor mari e de 658 şi al celor mici de 448.

Joiţa, *vîrf de munte*, din Culmea-Joiţei, plaiul Loviştea, jud. Argeş; are o înălţime de 1960 m. d'asupra nivelului Mării-Negre.

Joiţa, *mine de aramă*, numite şi Ocnele, jud. Mehedinţi. (Vezi Baia-de-Aramă, mină).

Joiţa, *vale*, izvoreşte din munţii de sub Cetăţuie, com. Predealul, pl. Peleşul, jud. Prahova şi se varsă în rîul Prahoviţa, pe malul stîng.

Joiţa, *vălcea*, între comunele Călineşti şi Mavrodinul, pl. Tîrguluĭ, jud. Teleorman; prin această vale trece şoseaua vecinală Mavrodinul-Călineşti.

Joiţa (Valea-), *izvor de apă minerală*, în cătr. Predealul, com. Predealul, pl. Predealul, jud. Prahova, în apropiere de gara Predealul, pe proprietatea M. S. Regeluĭ şi a Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti.

Această apă este clară, sărată la gust şi degajă acid carbonic. Ea are o densitate de 1,0298 la 20° Celsius şi coprinde 45 gr. 040 materii solide în litru. Materiile solide se compun din clorure, iodure şi carbonate. Substanţa dominantă este clorura de sodiu, iar cea caracteristică iodura de sodiu. Sărurile magneziane sunt în mai mare cantitate de cît cele calcare. Aŭ fost analizate la anul 1871.

Joldeşti, *sat*, în partea de E. a comunei Fîntînele, pl. Siretul, jud. Botoşani, pe şesul din stînga Siretuluĭ, udat de pîrîul Vorona-Mare, care formează iazul Joldeşti, în sat. Moşia are o suprafaţă de 899 hect. Satul este locuit de 180 familiĭ, saŭ 822 suflete.

Are: 1 biserică, cu 1 preot şi 2 cîntăreţi; o şcoală, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 55 şcolari.

Prin acest sat trece şoseaua ce vine pe stînga Siretuluĭ şi se uneşte cu şoseaua judeţeană Botoşani-Fălticeni.

Vite: 197 vite mari cornute, 37 caĭ, 190 oĭ şi 44 porci. Sunt 241 stupi cu albine.

In satul Joldeşti, aŭ fost războiŭ între Ştefan-cel-Mare şi Petru-Aron pentru domnia Moldoveĭ, în ziua de Joia-Mare, la 12 Aprilie 1457, învingînd Ştefan pe Aron.

Joldeşti, *iaz*, în jud. Botoşani, satul Joldeşti, com. Fîntînele, pl. Siretul, format din pîrîul Vorona-Mare, ce vine din Poiana-Lungă; are moară de apă.

Jora, *sat*, în partea de N.-V. a com. Buznea, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi, situat între dealurile: Găvanul şi Dealul-Vieĭ, în marginea pîrîuluĭ Bahlueţul, lîngă Tîrgul-Frumos.

Are o populaţie de 31 familiĭ, saŭ 178 suflete; două morĭ de apă.

Vite: 57 vite mari cornute, 15 cai, 212 oi şi 22 rîmători.

Jorăşti, *com. rur.*, în jud. Covurluiu, pl. Prutul, la 65 kil. de Galaţi, pe valea Covurluiului-cu-Apă saŭ a Jorăştilor şi pe dealuri. Se limitează la N. cu jud. Tutova; la E. cu Bălinteşti şi Băneasa; la S.-E. cu Bujor şi la V. cu Vîrlezi şi Crăeşti. Apa ce o udă e Covurluiul-cu-Apă. E formată din trei cătune: Lunca, Jorăşti şi Zîrneşti, cu o populaţie de 451 familii, saŭ 1769 suflete, din cari 325 contribuabili. Ştiŭ carte 214 persoane.

Sătenii din Jorăşti sunt răzaşi, iar ceĭ din cele-l'alte cătune, foştĭ clăcaşi împroprietăriţi.

Pămîntul e nisipos. Pe Valea-Jorăştilor sunt şi bălţi cu sălcii numeroase. Suprafaţa totală a teritoriului este de 6274 hect., din cari: 4389 arabile, 264 sterpe rîpoase, 138½ vii, 46 fineţe, 394 imaş, 962 păduri şi restul vetrele satelor.

Proprietăţi mari sunt: Lunca, Huleşti şi Roşia. Statul posedă moşiile: Zîrneşti, Perişeni şi Chişteala.

Are 3 biserici: una în Jorăşti, cu hramul Sfinţii Impăraţi, zidită în 1840—41 de obştea satului; a doua, cu hramul Sf-ţii Treĭ-Ierarhi, tot în Jorăşti, construită în 1816 prin stăruinţa căminarului V. Cernat; a treia cu hramul Sf. Nicolae, în Lunca, zidită în 1881 de proprietarul Ioan Plesnilă. Întreaga comună formează o parohie, cu catedrala Sf. Împăraţi, 1 preot paroh, un preot-ajutor şi 4 cîntăreţi. Bisericile din Jorăşti se bucură de pămîntul rural din Zîrneşti, unde aŭ fost două mănăstiri, azi desfinţate.

Este o şcoală mixtă, frecuentată de 37 elevi.

Locuitorii posedă 5059 capete de vite.

Budgetul com. e de 5040 leĭ la venituri, iar la cheltuelĭ, de 4878 leĭ.

Jorăşti, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Bilieşti.

Este situată pe malul Putneĭ, în cîmpia Focşanilor, spre E. şi la 5 kil. de acest tîrg, şi la 6 kil. de reşedinţa sub-prefecturei.

Se compune din treĭ cătune: Jorăşti, unde e primăria comuneĭ, Mîndreşti şi Rădulesti, cu o populaţie de 264 familiĭ, saŭ 980 suflete, din carĭ 191 contribuabilĭ; locuesc în 210 case. Ştiŭ carte 137 persoane.

Are: 3 bisericĭ, una parohială, cu hramul Sf. Nicolae în Jorăşti; a doua filială, cu hramul S-ţii Voevozi, în Vînători şi a treia, cu hramul S-ţii Impăraţi, în Mîndreşti; o şcoală mixtă, frecuentată de 47 copiĭ.

Vite: 426 boĭ, 384 vacĭ, 96 caĭ, 2 capre şi 206 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e la venituri de 5452 leĭ, 55 banĭ şi la cheltuelĭ, de 5413 leĭ, 52 banĭ.

Locuitorii posedă: 91 pluguri de lemn şi o moară de apă.

In comună sunt: 5 cîrciumari; 1 băcan.

Moşia pe care să află satul a fost dată zestre împreună cu altele din ţinutul Putneĭ, hatmanului Alexandru-Mavrocordat, de către socrul săŭ, Domnul Alexandru Moruzzi al Moldoveĭ.

Jorăşti, *sat*, reşedinţa com. cu acelaşĭ nume, jud. Covurluiŭ, pl. Prutul. Are: 308 familiĭ, saŭ 1431 suflete; 2 bisericĭ; o şcoală.

Jorăşti, *sat*, în jud. Putna, com. cu acelaşĭ nume, pl. Bilieşti. Este situat pe malul Putneĭ, în cîmpia ce se întinde de la Focşani, spre E.

Are: 1 biserică parohială, cu hramul Sf. Nicolae; o şcoală mixtă, frecuentată de 29 copiĭ.

Jorăşti, *parohie*, în jud. Putna, pl. Bilieşti, comuna cu acelaşĭ nume, formată din cătunele: Jorăşti, Vînători şi Mîndreşti.

Jorăştilor (Valea-), *vale*, pe teritoriul com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ; începe de aproape de Bujor şi e străbătută de pîrîul Covurluiul-cu-Apă.

Joriştea, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Valea-Sălcieĭ; izvoreşte din culmea Cîmpulungeanca, din Vîrful-Cumetreĭ; udă V. comuneĭ, şi se varsă, după un curs repede de 4 kil., pe partea dreaptă a rîuluĭ Cîlnăul.

Jorovlea, *poiană*, în pădurea Jorovlea, com. Copălăul, jud. Botoşani.

In această poiană a existat pănă la anul 1870 satul Jorovlea, aĭ căreia locuitorĭ se ocupaŭ mult cu cultura viilor şi pomĭ roditorĭ. Arendaşul moşieĭ de pe atuncĭ, reuşi să alunge de aicĭ pe locuitorĭ, sub cuvînt că fiind în mijlocul pădurii ar strica pădurea; le luă locurile carĭ eraŭ date la 1864 şi le dete altele în satul Copălăul.

La anul 1873, risipi şi biserica cu învoirea proprietaruluĭ, Principele Gr. M. Sturdza, şi o vîndu locuitorilor din Cernesti, com. Zlătunoaia. Se zice că această biserică ar fi fost schit de călugărĭ în vechime.

Jorovlea, *deal* cu *pădure*, în partea de S.-V. a comuneĭ Copălăul, pl. Siretul, jud. Botoşani.

Joseni, *sat vechiŭ*, desființat, pe valea pîrîuluĭ Joseni, com. Deleni, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Joseni, *cătun* al comuneĭ Piclele, jud. Buzăŭ, cu 680 locuitorĭ și 161 case.

Joseni, *sat*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, situat pe valea pîrîuluĭ Topolița.

Are o întindere de 400 hect., cu o populațiune de 60 familiĭ, saŭ 246 suflete, din carĭ 41 contribuabilĭ.

Vite: 30 boĭ, 26 vacĭ, 39 juncĭ, 200 oĭ, 8 caĭ și 20 rîmătorĭ.

Joseni (Gioseni), *fost schit* de călugărĭ, în jud. Tecuciŭ, satul Corni-d.-j., com. Corni.

Joseni, *moșie*, în județul Buzăŭ, com. Piclele, cătun. Joseni, proprietate moșnenească cu 150 hect., din care: 50 arabile, 50 pădure, 30 izlaz și 20 viĭ și livezĭ.

Joseni, *moșie*, în județul Buzăŭ, com. Piclele, cătun. Joseni, numită și Joseni-Monteorul; are afară de pămîntul dat împroprietăriților, 800 hect. arăturĭ, viĭ, livezĭ, izlaz și pădurea Florica.

Joseni, *numire* ce se maĭ dă *pîrîuluĭ* Sărățelul-Berciĭ, saŭ Sărățelul-Joseni, jud. Buzăŭ.

Joseni, *pîrîŭ*, format din Pîrîul-Doamneĭ și Pîrîul-Curțeĭ, jud. Botoșani, pl. Coșula, com. Deleni; udă partea de E. a satuluĭ Deleni, trece prin Valea-Tulbureĭ și se varsă în iazul Gurgueta.

Joseni, *vălcea*, în jud. Tecuciŭ, satul Corni-d.-j., unde a fost odinioară mănăstirea cu același nume.

Judele, *vălcea*, jud. Olt, pe care curge pîrîul cu același nume; ĭese din dealul Vedeĭ, curge către E., taie cătunul Jugarul și dă în Vedea, pe dreapta eĭ.

Jugarul, *cătun*, pendinte de comuna Optași, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe rîul Vedea, în centrul comuneĭ. Are o populațiune de 500 locuitorĭ; o biserică, zidită la 1832, cu hramul Toțĭ-Sfințiĭ. Aci se află localul de primărie și școala.

Jugastrul, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Gura-Motruluĭ.

Jugastruluĭ (Dealul-), *deal*, jud. Dolj, pl. Doljul-d.-j., com. Vîrtopul, înalt de aproape 100 m., și acoperit cu finețe.

Jugălia, *deal*, situat pe teritoriul com. Comani, pl. Siul-d.-j., jud. Olt. Are direcțiunea N.-S. și o lungime de 1 kil. Pe el se cultivă cereale.

Jugălia, *vale*, jud. Romanați, spre E. de Dealul-Savuluĭ; trece pe la S. de com. Enoseștĭ și Piatra și se termină în Olt. Șoselele și liniile ferate aŭ 4 podurĭ peste dînsa.

Jugălioara, *vale*, jud. Romanați, spre E. de Dealul-Saruluĭ. Curge în direcție paralelă cu valea Jugălia și se termină în valea Oltuluĭ. In această vale sunt 2 podurĭ: al linieĭ ferate și al șoseleĭ Corabia-Piatra (Olt).

Jugravi, *sat*, face parte din comuna rurală Dozești, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Are o populațiune de 269 locuitorĭ. Cade cam în centrul comuneĭ, lîngă rîul Geamăna. Are o biserică de zid, fondată la 1828 de enoriașĭ, cu îndemnul Diaconuluĭ Anghel Zugravul.

Jugureanul, *com. rur.*, pl. Călmățuiuluĭ, jud. Brăila, așezată pe malul drept al Călmățuiuluĭ, la o depărtare de 68 kil. de capitala județuluĭ. Se mărginește la E. cu com. Ulmul; la V., cu com. Rusețul; la N., cu Surdila-Găiseanca și la S., cu com. Ciocile. Suprafața com. e de 2700 hect., cu o populație de 164 familiĭ, saŭ 745 suflete; din carĭ 103 contribuabilĭ.

Are o biserică în bună stare, zidită la 1843 de reposații fraților Chiriacescu; 1 școală mixtă frecuentată de 24 băeți și o fată, înființată la 1865.

Sătenĭ împroprietăriți din 1864 sunt 83 și neîmproprietăriți 60.

Sunt 2 debite; 3 cîrciumĭ; o moară.

Locuitorĭĭ posedă 995 vite marĭ cornute, 439 boĭ, 373 vacĭ, 42 taurĭ, 134 viței, 7 bivolĭ și bivolițe, 324 caĭ, 1396 oĭ și 378 rîmătorĭ.

Drumurile carĭ pornesc din com. sunt: la Vizirul, spre E., trecînd prin com. Ulmul și Fleașca (34 kil.); la Ciocile, spre S. (14 kil.); la Rușetul, spre V., pe la Cărămizi (5 kil.); spre gara Făureĭ, la N.; la Brăila, spre N.-E.

Jugureanul, *sat*, jud. Brăila, pe muchea platouluĭ de S. a jud., la 68 kil. spre S.-V. de orașul Brăila.

Suprafața satuluĭ e de 45 hect., cu o populație de 164 familiĭ; saŭ 745 suflete; locuesc în 183 case.

Vezĭ Jugureanul, com. rur.

Jugureanul, *moșie*, pendinte de com. Jugureanul, jud. Brăila; are o suprafață de 2700 hect., dînd un venit de 34600 leĭ.

Jugureni, *com. rur.*, în jud. Buzău, pl. Tohani, între rîul Nișcovul și valea Fințeasca, la 47540 m. de orașul Mizil. Limitele sale sunt: la N. începînd de la cătun. Glodul, com. Tisăul, merge pe albia rîuluĭ Nișcovul, până la cătunul Valea-Unghiuluĭ, de unde urcă în piscul Pietrosul pe hotarul județuluĭ Prahova; la V., se lasă pe hotarul Prahoveĭ pe Valea-Rășnițeĭ până la biserica Zidului; la S., din Valea-Rășnițeĭ o ia pe drumul ce desparte moșia Datcoiul-Marghiloman de Datcoiul-Bălĭgel, apoĭ pe valea Boboci urcă puțin în sus și apucă pe valea Bășinești până în muntele Zăvoiul; la E., începe din muntele Zăvoiul, urcă în pădurea Arhimandrita și pe Valea-Sărĭĭ dă în rîul Nișcovul în dreptul cătunuluĭ Glodul. Suprafața sa e de 1850 hect., din care 340 arabile, 760 pădure, 140 fineață, 75 izlaz, 76 livezĭ, 210 vie și 249 sterp. Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Archimandrita, Cîrnul, Lunceni (statuluĭ) și Jugureni a moșnenilor Jugureni, împărțiți în șapte cete: Butoiul, Ciocîrdie, Ciupeloĭ, Gavriloĭ, Jugureni, Luscănești și Pietrari. Terenul este accidentat, avînd maĭ multe dealurĭ acoperite cu viĭ și pădurĭ. Din minerale are sare și fier.

Căĭ de comunicație are: Jugureni-Tohani-Mizil, șoseaua Jugureni-Fințești și vechiul drum al Bucovuluĭ, care lega plaiul Buzău cu capitala jud. Săcueni; Jugureni-Cislăul prin Lapoș.

Comuna e formată din 2 cătune: Jugureni și Marginea-Pădurii (Nuci-Ghidicĭ) cu o populație de 1160 sufl., din carĭ 228 contrib.

Are o școală, frecuentată de 52 elevĭ și 10 eleve; 2 bisericĭ, cu 2 preoțĭ, 2 cîntărețĭ și 1 paracliser. Catedrala e cea cu hramul Sf. Niculae.

Sunt 5 cîrciumĭ.

Vite sunt: 324 boĭ, 52 vacĭ, 25 viteĭ, 22 caĭ, 14 țepe, 38 mînjĭ, 320 oĭ, 20 capre și 149 porcĭ.

Jugureni, *cătun* de reședință al com. Jugureni, jud. Buzău, cu 730 loc. și 189 case.

Jugureni, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, cătun. și com. Ulieștĭ.

Jugureni, *moșie*, în jud. Buzău, com. Lapoșul, cătun. Valea-Unghiuluĭ, proprietatea moșnenilor Jugureni; are 200 hect., din care 150 hect., pădurea Podiacul, iar 48 hect., livezĭ, curăturĭ și fineață.

Jugureni, *moșie* a moșnenilor, în jud. Buzău, com. Jugureni; are 660 hect., din care 370 hect., pădure, iar 290 hect., arăturĭ, viĭ, fineață și izlaz.

Jugureni (Dealul-), *deal*, în jud. Buzău, com. Jugureni, acoperit cu viile moșnenilor, începînd din Dealul-Drăgăicel și continuînd până în muchea Mălinul.

Jugureni-Cîineasca, *moșie*, în jud. Buzău, com. Jugureni, fostă proprietate a statuluĭ, pendinte de Sfinții-Apostolĭ; are 46 hect. arătură, viĭ și livezĭ.

Jugureni-Cîrnul, *moșie*, în jud. Buzău, com. Jugureni, proprietate a statuluĭ, pendinte de schitul Cîrnul; are 34 hect. fineață, viĭ și pădurea Cîrnul, de 23 hectare.

Jugureni și Căldărușa, *moșie* a statuluĭ, jud. Buzău, pendinte de S-ții Apostolĭ, constînd din două trupurĭ: Jugureni-Cîineasca, din comuna Jugureni și Căldărușa, din com. Cilibia.

Jugurul, *com. rur.*, jud. Muscel, pl. Argeșelul, la S. de Cîmpulung, la 10 kil. de acest oraș, situată pe valea Jugurul.

Se compune din 3 cătune: Jugurul, Valea-din-Dărăt și Valea-Ituluĭ. Se mărginește la N. cu com. Mățăul; la S., cu com. Drăghiciul; la E., cu com. Boteni și la V., cu com. Schitul-Golești și Poenari.

Are o populație de 210 fam., saŭ 885 suflete, din carĭ 175 contribuabilĭ. Locuesc în 175 case.

In comună sunt livezĭ întinse de prunĭ și pădurĭ de fag și stejar.

Locuitoriĭ sunt parte moșnenĭ, iar parte s'aŭ împroprietărit după legea din 1864, pe moșia d-lor C. Morait și N. Fotino. Proprietarĭ în comună sunt: Mănăstirea Catolică, Al. Manolescu, M. Ferechidi, N. Fotino și frațiĭ Ștefănescu.

Comuna se întinde pe o suprafață cam de 2100 hect.

Are două bisericĭ: una vechie, ruinată, și alta de zid, învelită cu șiță, fondată de locuitoriĭ comuneĭ și deservită de 2 preoțĭ și 1 dascăl; o școală, frecuentată de 44 elevĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 1687 leĭ și la cheltuelĭ, de 1616 leĭ.

O șosea vecinală leagă comuna de com. Mățăul și Boteni.

Locuitoriĭ se ocupă mult cu fabricarea varuluĭ.

In Jugurul se află în dealurĭ cărbunĭ de pămînt și un izvor de apă feruginoasă.

Jugurul, *sat*, face parte din com. rur. cu același nume, jud. Muscel. Are o populație de 135 familiĭ, saŭ 745 suflete; 418 bărbațĭ și 327 femeĭ.

Aci sunt: reședința comuneĭ, școala și biserica.

Jugurul, *pădure,* jud. Muscel, com. Jugurul, pl. Argeșelul, în întindere aproximativă de 1500 hect. Se învecinește la N. cu Valea-luĭ-Bad; la S., cu comuna Drăghiciul; la V., cu comuna Poenari și la E., cu livezile din valea Jugurul.

Jugurul, *vale,* pe care se află situată comuna Jugurul, pl. Argeșelul, jud. Muscel. Izvorește din coastele dealuluĭ Picora, comuna Mățăul; udă comunele Jugurul și Drăghiciul și se varsă în Rîul-Tîrguluĭ la comuna Mihăești. Această vale în timpul vereĭ, maĭ ales cînd este lipsă de ploaie, seacă.

Julești-din-Deal. Vezĭ Giuleștidin-Deal *sat,* jud. Roman.

Julești-din-Vale. Vezĭ Giuleștidin-Vale, *sat,* jud. Roman.

Julfeni, *trup de sat,* în județul Neamțu, com. Petricani (vechea comună Petricani-d.-j.), pl. de Sus-Mijlocul; se maĭ numește și Lieștĭ.

Jumătatea, *pichet vechiŭ de frontieră,* pe Dunăre, în pl. Borcea jud. Ialomița.

Jumătățeni, *sat,* în partea de S. a com. Buimăceni, pl. Jijia, jud. Botoșani, pe țărmul drept al Jijieĭ, cu o suprafață de 350 hect. și o populație de 25 familiĭ, saŭ 112 suflete, din carĭ 20 contribuabilĭ.

Vite sunt: 16 boĭ și vacĭ, 10 caĭ, 28 oĭ, 8 porcĭ. Locuitoriĭ posedă 10 stupĭ cu albine.

Junculuĭ (Vîrful-), *munte* înalt, jud. Buzăŭ, făcînd hotar între com. Bălănești, Boziorul, Colți și Sibiciul-d.-s.; are pădure și fineață.

Junculuĭ (Vîrful-), *numire* dată uneĭ părțĭ din *pădurea* statuluĭ Ulmetul, jud. Buzăŭ, com. Boziorul, avînd ca 210 hect. și situată pe Vîrful-Junculuĭ.

Jungheți, *trup,* din moșiile moșnenilor, jud. Teleorman, com. Malul, pl. Teleormanuluĭ, lipit cu un alt trup, numit Gîrțămănești.

Jupîneasa, *munte,* jud. Muscel, proprietate a moșnenilor Slăniceni. In acest munte este o stînă unde se fabrică brînză. Numele săŭ vine, se zice, de la o jupîneasă din comuna Jupînești (Muscel), căcĭ în vechime aveaŭ și moșneniĭ Jupînești parte în acest munte.

Jupîneasa, *vale,* la Vestul com. Poiana-Seciurile, pl. Amaradia, jud. Gorj.

Jupînești, *com. rur.,* jud. Gorj, pl. Gilortul, la N. com. Vierșani, E situată pe șes, coastă și vălcele, pe malul stîng al rîuluĭ Gilortul, sub dealul Culmea-Gilortuluĭ în partea despre V. Se compune din 2 cătune: Cula și Jupînești.

Are o suprafață de 1456 hect., din carĭ, 456 hect. pădure, 400 hect. arabile, 450 hect. fînețe, 20 hect. vie, 21 hect. livezĭ de pruni și 9 hect. izlaz; o populație de 158 familiĭ, saŭ 1085 suflete, din carĭ 130 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt parte moșnenĭ și parte împroprietărițĭ după legea rurală. Eĭ posedă: 21 de pluguri, 4 căruțe cu caĭ, 95 care cu boĭ; 320 vite marĭ cornute, 8 caĭ, 376 oĭ, 18 capre, 58 rîmătorĭ; 32 stupĭ.

Budgetul com. e de 1416 leĭ la venitur, iar la cheltuelĭ, de leĭ 1394.

Comunicația în această com. se face prin șoseaua județeană care trece în partea eĭ de V. printre apa Gilortul și Dealul-Boia și prin alta comunală, care o pune în comunicație cu cătunul săŭ Pîrîul-Boia, iar la S. cu comuna Vierșani.

In comună sunt: 9 puțurĭ și 3 fîntînĭ.

Are: 1 școală de băețĭ, înființată la 1842 și frecuentată de 36 elevĭ și 3 eleve; 2 biserici de lemn, una făcută de locuitorĭ la 1796, iar a doua la 1818; ambele sunt deservite de 1 preot și 2 cîntăreț.

Jupînești, *com. rur.,* pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel, la S.-V. de Cîmpulung, la 32 kil. de acest oraș. Este situată pe țărmul drept al rîuluĭ Doamna.

Se compune din 2 cătune: Jupînești și Mesteceni. Se mărginește la N. cu com. Leicești; la S., cu com. Dîrmonești; la E., cu com. Coșești, de care se desparte prin rîul Doamna și la V., cu jud. Argeș, de care se desparte prin Valea-Ținceĭ și Muchea-Paulești.

Are o populație de 197 familiĭ, saŭ 882 suflete: 457 bărbațĭ și 426 femeĭ, din carĭ 190 contrib. Locuesc în 192 case.

Vite sunt: 30 caĭ, 400 vacĭ. 100 oĭ, 600 capre și 800 porcĭ.

In jurul vetreĭ comuneĭ, atît spre N. cît și spre S. sunt ogrăzĭ cu pruni. In partea despre V. sunt dealurĭ și văĭ cu livezĭ și cu pădurĭ de stejarĭ, fagĭ, plopĭ și tufărișurĭ de alunĭ.

In jurul și prin centrul com. sunt următoarele dealurĭ: Boboci, Zăpodiele, Dealul-Cruceĭ, Dealul-cu-Livezile, Bușteneţul, Rîpa-Hoțuluĭ, Trămișelul, Flămoaia, Tufele, Dadul, Țeapănul și altele.

Rîul Doamna udă partea de E. a com. Jupînești, pe toată laturea și în el se varsă vîlcelele: Tîrguluĭ, Fîntîneĭ, Turburi, Bisericeĭ, Bîrzoteĭ, Nanul, Călugărul și Dadul.

In partea de V., o udă Valea-Aninoasa, în care se varsă văile: Merișuluĭ, Capanuluĭ și Epureluĭ, Valea-Purcăreață și Valea-Țînceĭ, care desparte com. Jupînești de jud. Argeș. Toate aceste văĭ izvoresc din raionul comuneĭ și n'aŭ apă de cît primăvara și în timpurĭ ploioase. In centrul comuneĭ sunt lacurile: Lacul-fără-Fund și Dascălul.

Pe rîul Doamna sunt 2 morĭ și 3 herăstrae. Intre comunele Jupînești și Coșești este un pod de lemn, peste rîul Doamna, construit în anul 1890.

Locuitoriĭ sunt moșneni, afară de ceĭ din cătun. Mesteceni, carĭ sunt numaĭ căminașĭ pe moșiile moșnenilor. Intreaga comună are cam vr'o 325 hect. arabile, 250 hect. livezĭ pe dealurĭ și văĭ, vr'o 1600 hect. pădure, tufișurĭ, rîpĭ și locurĭ neproductive și cam vr'o 130 hect. zăvoaie și prunduri pe lîngă rîul Doamna.

Are 2 șosele: una comunală, care trece prin centrul comuneĭ de la N. la S. și se leagă spre N. cu com. Leicești și la S. cu cătun. Valea-Nandreĭ (com. Dîrmonești) și alta vecinală ce merge din centrul comuneĭ la pod și se leagă la E. cu com. Coșești.

In partea despre V. a comuneĭ este un troian de piatră cam neagră zgurită ce se numește Pietrile-de-Jidovĭ.

Are: 2 bisericĭ, una de zid, fondată la anul 1844 de Postelnicul Ioniță Bărbuceanu și cu ajutorul comuneĭ, și a doua, vechie, de lemn, fondată la 1742 de jupîn Nicolae Grecul și Nicolae Ceaușul, după cum se vede scris pe pisanie; sunt deservite de 2 preoțĭ și 2 dascălĭ. Școala există aci din vechime și chiar în timpul fanarioților se învăța cu plată într'un bordeiŭ. Maĭ toțĭ locuitoriĭ bătrînĭ știŭ carte veche. In timpul luĭ Alexandru Ghica s'a construit local de școală de gard, care a servit pănă la anul 1873, cînd s'a construit localul actual de zid de către locuitorĭ prin contribuție. Este condusă de un învățător și o învățătoare și frecuentată de 40 elevĭ și 22 eleve.

Jupînești, *cătun* de reședință al com. cu acelașĭ nume, pl. Gilortul, jud. Gorj.

Are o suprafață de 1336 hect., din carĭ 411 hect. pădure, 465 hect. arabile, 420 hect. fînețe, 15 hect. vie, 16 hect. livezĭ de pruni și 2 hect. izlaz. Are o populație de 136 familiĭ, saŭ 956 suflete, din carĭ 112 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 16 pluguri, 64 care cu boĭ, 4 căruțe cu caĭ, 265 vite marĭ cornute, 8 caĭ, 376 oĭ, 18 capre și 58 rîmătorĭ; 32 stupĭ.

In cătun se găsesc 9 puțurĭ.

Are: 1 școală de băeți înființată la 1842 și frecuentată de 39 elevĭ; 2 bisericĭ, una fondată la 1796, și a doua la 1818.

Jupînești, *sat*, în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, com. rur. Cireșul; are 32 case.

Jupînești, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu acelașĭ nume, jud. Muscel. Are o populație de 177 familiĭ, saŭ 178 suflete: 402 bărbațĭ și 382 femeĭ.

Este așezat pe malul drept al rîuluĭ Doamna. Prin sat trec torențiĭ: Fîntîneĭ, Turbureĭ, Bisericeĭ și Bîrzoteĭ, carĭ toate se varsă în iazul ce-l formează rîul Doamna pe țărmul drept.

Aci sunt: reședința comuneĭ, școala și două bisericĭ.

Este legat de cel-l'alt cătun, Mesteceni, prin o șosea.

Jurcani (Brăiteni, saŭ Grozești), *sat*, în partea de S. a com. Găgești, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, așezat pe șes, în dreapta pîrîuluĭ Elanul, pe o suprafață de 2752 hect., din carĭ 584 hect. proprietatea locuitorilor.

Are o populație de 94 familiĭ, saŭ 439 suflete, din carĭ 94 contribuabilĭ; o biserică, zidită în anul 1823, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ; o mănăstire, construită din noŭ de către d-na Zoe M. Botez, proprietara uneĭ părțĭ din moșie. Parte din locuitorĭ sunt răzeșĭ.

Jurcani. Vezĭ Iurcani, moșie, jud. Neamțu.

Jurilovca, *com. rur.*, jud. Tulcea, în partea de S.-E. a jud. și pl. Babadag, pe malul vestic al laculuĭ Razelm.

Se mărginește la N. cu com. Enișala, Caraman-Chioi și lacul Razelm; la V., cu com. Calnî-Bugeac; la S., cu iezerul Golovița și la E., cu Marea-Neagră.

Solul este șes; cea maĭ mare parte e acoperită de baltă și stuf. In partea de N. sunt dealurile: Buiuc, Orman-Bair și Caraman-Chioi-Bair, al căruĭ vîrf, Jurilovca, are 84 m.; sunt acoperite cu pădurĭ, parte cu livezĭ și pășunĭ.

Sunt numeroase movile artificiale, între 8—10 m., carĭ aŭ servit ca puncte de orientare.

E brăzdată la V. de valea Milcel-Alceac.

Bălțĭ sunt: lacul Razelm, la E., cu malurile înalte și stîncoase; Golovița, la S., cu ma-

lurile joase. Venitul lor aparţine Statuluĭ.

Este formată dintr'un singur sat, Jurilovca, aşezat pe malul de N. al laculuĭ Goloviţa.

Intinderea com. afară de bălţĭ, e de 1300 hect., din carĭ 150 hect. vatra satuluĭ; restul e al locuitorilor. Statul are numaĭ bălţile. Populaţia, formată de lipovenĭ şi evreĭ, este de 476 familiĭ, saŭ 2372 suflete, din carĭ 438 contribuabilĭ.

Are: o biserică, zidită în 1881, de comunitatea lipovenească, care aparţine secteĭ, cu 2 preoţĭ, 1 diacon şi 2 cîntăreţĭ; treĭ şcolĭ, una fondată de stat în 1890, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 62 elevĭ; lipovenii aŭ 2 şcolĭ ale lor.

Locuitoriĭ posedă: 39 pluguri; 53 caĭ şi iepe, 14 boĭ, 186 vacĭ.

Comerciul e activ şi constă în export de peşte şi în import de coloniale, maĭ cu seamă băuturĭ spirtoase pentru lipovenĭ; sunt 11 băcanĭ, 3 cîrciumarĭ, 12 pescării.

Budgetul com. e la venituri de 4750 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 4624 leĭ.

Sunt drumurĭ comunale la Caraman-Chioi şi la Paşa-Cîsla spre Canlî Bugeac, şi o şosea judeţeană: Babadag-Jurilovca.

Jurilovca, *vîrf de deal*, în judeţul Tulcea, plasa Babadag, pe teritoriul comuneĭ Jurilovca; este un punct culminant şi înaintat spre S. al dealuluĭ Caraman-Chioi-Bair, situat în partea E. a plăşeĭ şi N. a comuneĭ, la 3 kil. spre N. de Jurilovca şi la $2^1/_2$ kil. spre N.-V. de Caraman-Chioi, trecînd pe culmea luĭ şi hotarul lor; are 84 m. înălţime, punct trigonometric de observaţie de rangul I-iŭ, dominînd asupra satelor Caraman-Chioi şi Jurilovca, precum şi asupra drumurilor ce le uneşte; este acoperit numaĭ cu verdeaţă şi fineţe.

Jurubeşti, *cătun*, al com. Lopătari, jud. Buzăŭ, cu 290 locuitorĭ şi 68 case.

Juvitul, *iaz*, în partea de E. a satuluĭ Schinetea, com. Dumeşti, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ.

K

A se căuta toate cuvintele începînd cu această literă, la lit. C (Ch).

L

La-Cetate, *ruine,* dintr'o vechie cetate, în ocolul comuneĭ Gradiștea, pl. Oltețul-d.-s., județul Vîlcea, unde, se zice, ar fi fost o cetate Dacă.

La-Cruce, *pisc,* pe culmea de deal ce se lasă din creasta Carpaților, printre gîrlele Drajna și Teleajenul, com. Drajna-d.-s., pl. Teleajenul, jud. Prahova.

La-Fîntînă, *izvor de apă feruginoasă,* îndestul de concentrată, pe valea Teleajenuluĭ, jud. Prahova, la poalele mănăstireĭ Suzana.

La-Glod, *izvor de apă minerală,* situat pe deal, lîngă gara Cîmpina, com. Poiana, plaiul Prahova, județul Prahova. Apa-ĭ este sărată. Se vizitează de bolnavĭ.

La-Gropĭ, *deal,* în jud. Vasluiŭ, pl. Crasna, com. Miclești, numit astfel pentru-că acolo se află două gropĭ artificiale, una maĭ mare, avînd un diametru cam de 8 m., iar alta maĭ mică ca de 4 m. cu o adîncime de 5—6 metri.

Despre aceste gropĭ, se zice că sunt făcute de pe timpul năvălirilor Turcilor și Tătarilor, și că într'însele oameniĭ își asiguraŭ productele pentru hrană, fiind pe atuncĭ codriĭ marĭ în această localitate.

La-Gropĭ, *pădure* foioasă, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., com. Răcăciuni, proprietatea moștenitorilor colonelului Pisoski, cu o întindere de aproape 140 hect. și supusă regimuluĭ silvic.

La-Ilieşti, *localitate,* în jud. Prahova, pl. Teleajenul, comuna Drajna-d.-j., ceva maĭ la vale de Valea-Stăneștilor, unde se găsesc stîncĭ de sare, acoperite cu un mic strat de pămînt.

La-Livadă, *pădure* foioasă, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadișa, cu o întindere de 623 hect. și supusă regimuluĭ silvic.

La-Morĭ, *izvor de apă sărată* și *iod,* situată în com. Cornul, pl. Prahova, jud. Prahova, pe proprietatea principeluĭ N. G. Bibescu. Acest izvor este pe munte, în centrul comuneĭ, aproape de calea ferată.

Tot în com. Cornul, pe locul moșnenilor, pe munte, maĭ este și un izvor de apă sulfuroasă, care a fost analizată.

La-Morminte, *pise înalt,* în județul Prahova, în partea de E. a comuneĭ Cerașul, plasa Teleajenul.

La-Numărătoare, *platoŭ,* ridicat în spre S.-V. de com. Horezul, jud. Vîlcea, parte loc de pășune și parte acoperit cu păduriĭ de diferite esențe.

Acest platoŭ face parte din moșia Romani.

La-Lacurĭ, *pădure,* în județul Buzăŭ, com. Mlăjetul, căt. Valea-Lupuluĭ; are 140 hect. ale moșnenilor d'avălmașĭ; face un corp cu pădurea Mardale.

La-Martin, *pîrîiaș,* ce izvorește din muntele Ceahlăul, județul Neamțu; este situat în drumul pe unde călătoriĭ se urcă pe munte, spre S.-V. de locul numit Fundul-Schituluĭ; primește ca afluent pîrîiașul Serafim, drept în locul unde drumul ce vine de la schitul Durăul, urmînd curgerea pîrîiașuluĭ La-Martin în sus, părăsește valea acestuĭ pîrîŭ pentru a se îndrepta spre stînga, unde sunt stîncele Gardurile.

La-Piatra, *carieră de piatră* renumită, com. Poiana, pl. Pra-

hova, jud. Prahova. Piatra din această carieră a servit la canalizarea rîuluĭ Dîmboviţa în Bucureşti.

La-Preda, *izvor cu apă minerală* (pucioasă), com. Muereasca-d.-j., plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

La-Rîpă, *loc,* pe lunca Cricovuluĭ, unde a fost cât. Braniştea, din com. Haimanalele, pl. Filipeşti, jud. Prahova. Aci pîrîul Neagra se varsă în rîul Cricovul-Dulce.

La-Sărata, *localitate,* în jud. Vîlcea, pl. Horezul, com. Oteşani, unde sunt mine de sare, neexploatate, recunoscute de stat şi puse sub pază.

La-Sărătură, *loc,* în centrul com. Ariceşti, pl. Podgoria, jud. Prahova, lîngă primărie, unde se presupune a fi sare, şi pe care loc nu creşte nicĭ un fel de plantă.

La-Sărăturĭ, *localitate,* în jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Apostolache, unde sunt mine de sare încă neesploatate şi păzite de oamenĭ puşĭ înadins de guvern. In timpul verei oamenii întrebuinţează apa la facerea băilor.

La-Schit, *peşteră,* jud. Vîlcea, com. Cheia, plaiul Cozia.

La-Schit, *locuinţă izolată,* jud. Vîlcea, la 1 kil. maĭ sus de Cozia, unde se văd ruinele uneĭ biserici, zidită se zice, de Radu-Negru. Aci, se crede, a fi fost un schit de călugăriţe.

La-Stînă, *pisc,* pe muntele cu acelaşĭ nume, com. Filipeşti-de-Pădure, pl. Filipeşti, jud. Prahova, la poalele căruia e pădurea proprietaruluĭ.

La-Strîmtoare, *localitate,* pe rîul Telejenelul, com. Măneciul-Ungureni, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, unde se găseşte cărbunĭ de pămînt.

Laba, *pădure,* numită şi Pădurea-Labeĭ, în com. rur. Secul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Labuştea, *deal,* pe moşia Călineşti, com. Lozna, pl. Berhometele, jud. Dorohoiu.

Labuşteana, *vale,* pe moşia Călineşti, com. Lozna, pl. Berhometele, jud. Dorohoiu.

Laceni saŭ **Mărăcineni,** *sat,* cu 40 familiĭ, saŭ 240 suflete, jud. Argeş, pl. Cotmeana; face parte din com. rur. Broşteni-Roşani. Are o biserică cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, avînd un preot şi un cîntăreţ.

Lacoviştea, *lac,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, lîngă satul Slobozia.

Lacriţa-de-Jos, *fost sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, comuna Pieleşti.

Lacriţa-de-Sus, *fost sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pieleşti.

Lacriţa-Mare, *sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pieleşti, cu o populaţie de 529 suflete: 237 bărbaţĭ şi 292 femeĭ. Locuesc în 56 case de zid şi 58 bordee.

Este situat spre S.-E. de satul Pieleşti şi se învecineşte la E. cu com. Golfinul (Romanaţi); la V. cu urbea Craiova; la N. cu com. Robăneşti şi la S. cu Coşoveni-d.-s.

Ştiu carte 52 persoane.

Are o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1888, întreţinută de comună şi frecuentată de 38 copiĭ; o biserică de zid, în tinda căreia se găseşte următoarea inscripţiune:

Această sfîntă biserică a fost ridicată de obştea locuitorilor şi marele Paharnic, proprietarul moşieĭ Lacriţa, Nicolae Oteteleşeanu, la anul 1848, Maiŭ 17.

Are hramul Sf. Nicolae, şi e deservită de un preot şi un cîntăreţ.

In sat sunt: 3 cizmarĭ; 2 dulgherĭ; 2 tinichigiĭ; 3 cîrciumĭ.

Lacriţa - Mică, *sat* împrăştiat, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pieleşti, cu 386 suflete: 199 bărbaţĭ şi 187 femeĭ. Locuesc în 29 case şi 36 bordee. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Lacriţa-Mare, ce este la 2½ kil.

Lacul, *sat,* jud. Argeş, pl. Gălăşeşti, face parte din com. rur. Stănislăveşti.

Lacul, *cătun,* al com. Odăile, jud. Buzăŭ, cu 170 loc. şi 34 case.

Lacul, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Voloiac; are 99 case.

Lacul, *numire veche a comuneĭ şi cătunuluĭ* Mărgăriteşti, jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s.

Lacul, *baltă,* pe teritoriul com. Vlădeşti, pl. Rîurile, jud. Muscel, din care izvoreşte Valea-Laculuĭ, care străbate cătunul Vlădeşti-d.-s. şi se varsă în rîul Bratia.

Lacul, *baltă,* pe teritoriul com. Năneşti, jud. Putna, în întindere de 30 hect.; conţine peşte mult.

Lacul, *deal,* în partea de N. a com. Micleşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ.

Pe podişul luĭ se află un lac format din apa omătuluĭ şi a ploilor.

Lacul, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Solonţul, care iese din balta cu acelaşĭ nume şi se varsă în pîrîul Solonţuluĭ.

Lacul, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuş, com. Grozeşti, care se varsă în Pîrîul-Sărat.

Lacul, *pîrîŭ,* izvoreşte de sub Dealul-Mare, din pădurea Goeştilor, com. Sîrca, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi, curge dealungul satuluĭ Goeşti, şi, după ce primeşte în dreapta afluenţiĭ: Captarilor, Rădiul, Brezila, Gorganul, Şepte-Ceniĭ, Vătroaea şi Ulucilor, iar pe stînga Sneamănul, Imaşul, Budancea, Lupul, Peri, Bostanul şi Şipotele, carĭ toate izvoresc de pe Valea-Goeştilor, com. Sîrca, se varsă în iazul Lunganilor, pe care-l şi formează.

Lacul, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Andreaşi; izvoreşte din culmea Laculuĭ; udă com. în partea de S.; se varsă după un curs repede şi spumos în Valea-Neagră, maĭ jos de cătunul Rîmna, al com. Andreaşi.

Lacul, *vale,* udă partea de S. a com. Sîmbureşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, şi se varsă în pîrîul Brănila.

Lacul-Buţilor, *lac,* în jud. Ilfov, pădurea Vlăsieĭ. P'aci era în vechime drumul pe care se transporta vinul dela Dealul-Mare (jud. Prahova) la Bucureşti.

Lacul-Cocoruluĭ (Răţoiul), *sat,* face parte din com. rur. Aprozi-Negoeşti, jud. Ilfov. Se întinde pe o suprafaţă de 750 hect., proprietatea D-neĭ Elena C. Cornescu, cu o populaţie de 45 locuitorĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 57 şi al celor micĭ de 470.

Lacul-cu-Butucĭ (Meledicul), *lac,* jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, căt. Bîsceni, pe moşia Meledicul.

Lacul-cu-Peperig, *lac,* jud. Mehedinţi, pl. Cloşani, com. Ponoarele; în hrisoave e ca punct între hotarele: Baraiacul, Ponoarele şi Mărăşeşti.

Lacul-cu-Peşte, fost *lac,* jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Strehaia, situat pe vîrful unuĭ deal.

Lacul-de-la-Poiana-din-Deal, *lac,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Bisoca, căt. Dealul-Săreĭ; are apă limpede şi curată; conţine mulţĭ păstrăvĭ.

Lacul-din-Poiană, *lac,* în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, căt. Bîsceni, d'asupra laculuĭ Meledicul, despărţite prin drumul de la cătunul Trestioara la cătunul Grunjul.

Lacul-din-Poiană, *lac,* în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, căt. Bîsceni, între Balta-Trestioareĭ şi Lacul-din-Poiană; dintr'însul se formează izvorul Săratul, care se scurge în pîrîul Sturdza, în faţa dealuluĭ Corbul.

Lacul-Doamneĭ, *lac,* în jud. Vîlcea, situat în Dealul-Ocneĭ, spre S.

In lac se află un fel de pămînt moale, care se crede a fi provenit de la un vulcan. De jur împrejur e înconjurat cu dealurĭ. Se zice că ar fi fost aci o biserică ce s'ar fi scufundat în pămînt.

Lacul-Dulce, *lac,* la S.-V. de com., situat pe stînga şoseleĭ Brăila-Rîmnicul, jud. Brăila. E format din apele carĭ se scurg din oraşul Brăila. Pe ţărmul laculuĭ se află abatorul oraşuluĭ.

Lacul-fără-Fund, *lac,* în mijlocul com. rur. Buseşti, pl. Cerna, jud. Mehedinţi.

Lacul-Hoţilor, *lac,* la N.-N.-V. de moşia Răteasca, jud. Teleorman; formează hotarul despărţitor al proprietăţilor rurale ale locuitorilor în direcţiunea dintre moşiile Sfinţeşti şi Drăgăneşti.

Lacul-luĭ-Băban, *com. rur.,* în pl. Marginea-d.-s., jud. R.-Sărat, pe rîul Rîmna.

Este aşezată în partea de N. şi V. a judeţuluĭ, la 35 kil. spre N.-V. de oraşul Rîmnicul-Sărat, şi în partea de V. a plăşeĭ Marginea-d.-s., la 15 kil. spre N.-V. de com. Plăineşti, reşedinţa plăşeĭ. Comunele cele maĭ apropiate de dînsa sunt: Dealul-Lung, la 3 kil.; Odobasca, la 7 kil.; Bordeşti, la 8 kil.; Dumitreşti, la 10 kil.; Popeşti, la 11 kil.; Dragosloveni, la 12 kil.; Coteşti, la 12 kil., şi Urecheşti, la 13 kil.

Se mărgineşte la N. cu comunele: Dealul-Lung şi Odobasca, de carĭ se desparte prin Dealul-Plopuluĭ şi pîrîul Peleticul; la E. cu comunele: Urecheşti şi Dragosloveni, de care se desparte prin Dealul-Măgura; la S. cu com. Bordeşti, de care se desparte prin dealul Costandoiul.

Este o comună din regiunea dealurilor şi vecină cu aceea a munţilor. Este brăzdată de ur-

mătoarele culmi: Dealul-Măgura, în partea despre E.; Dealul-Stînciĭ, care se întinde prin mijlocul comuneĭ; Dealul-Constandoiul, în partea despre S.; Dealul Caliţa, ce se desface din Dealul-Constandoiul, spre E.

Văile principale, carĭ străbat comuna sunt: Valea-Rîmna, ce se întinde de la V. la E.; Valea-Peleticul, la V.; Valea-Caliţeĭ, la S.

Principalele rîurĭ sunt: rîul Rîmna, care o udă prin mijloc de la N.-V. la S.-E.; Caliţa, care o udă în partea de S. şi se varsă în Rîmna; Peleticul, care o udă în partea de N.; Stoichiţa, format din ploĭ, care o udă prin mijloc; Bălăneşti, în partea de V., Petre, în spre S.; Constandoiul, la E.; Groapa-Tufiĭ, la E.; Chivul, la N.; Petroasa, la N. In com. sunt şi 38 puţurĭ.

Se compune din următoarele cătune: Lacul-luĭ-Băban, cătunul de reşedinţă, numit şi Constandoiul, aşezat în partea de N. a comuneĭ, pe rîul Rîmna; Gura-Caliţiĭ, în partea de E. a comuneĭ, la 5 kil. 240 m., la confluenţa pîrîuluĭ Caliţa cu rîul Rîmna; Groapa-Tufiĭ, spre N., la 2 kil. şi 860 m., la poalele dealuluĭ Constandoiul; Poenele, în partea de N. a comuneĭ, la 2480 m. spre N. de cătunul de reşedinţă; Bălăneşti, în partea de V. a comuneĭ, la 1280 m. spre V. de căt. de reşedinţă, pe pîrîul Bălăneşti; Cocoşari, în partea de S. şi V., la 200 m. spre V. de căt. de reşedinţă, pe pîrîul Bălăneşti.

Suprafaţa comuneĭ este cam de 6026 hect., din carĭ 130 hect. ocupate de vatra comuneĭ, 939 hect. ale locuitorilor, 2750 ale proprietăţeĭ particulare şi restul, de 2207 hect., ale statuluĭ (păduri).

Are o populaţie de 437 familiĭ, saŭ 1617 suflete: 801 bărbaţi şi 816 femeĭ; 654 căsătoriţi, 859 necăsătoriţi, 104 văduvĭ.

Sunt 437 contribuabilĭ.

Are: 3 biserici, întîia, cu hramul Sf. Nicolae, a doua, cu hramul Sf. Archangelĭ Mihail şi Gavriil, şi a treia, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, deservite de 2 preoţi şi 3 cîntăreţi; o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 150 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 69 pluguri; 180 boĭ, 235 vacĭ, 20 caĭ, 20 ţepe, 1722 oĭ, 25 capre şi 300 rîmătorĭ.

Comerciul se face de 18 persoane.

Căile de comunicaţie sunt nişte simple drumurĭ: spre Odobasca şi Dealul-Lung; spre Dragosloveni-Plăineşti-Rîmnicu-Sărat; spre Bordeşti-Dumitreşti; spre Coţeşti şi spre Urecheşti.

Budgetul com. e de 6315 leĭ, 91 banĭ la venitурĭ iar la cheltuelĭ, de 6235 leĭ, 21 banĭ.

Lacul-luĭ-Băban, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cătunul de reşedinţă al com. Lacul-luĭ-Băban.

Lacul-luĭ-Băban, *lac,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Lacul-luĭ-Băban, căt. Costandoiul.

Conţine peşte care se vinde şi se consumă în localitate.

Lacul-luĭ-Dragne, *semn de hotar,* pe moşia Neaga, com. Socetul, jud. Teleorman, în partea de S.-E., spre rîul Vedea; desparte această moşie de Vatra-Schituluĭ-Dodeşti.

Lacul-luĭ-Vintilă-Vodă, *lac,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, comuna Bisoca; s'a format, se zice, în timpul Domnitoruluĭ Vintilă-Voevod, printr'o scufundătură; pe lac se află muşchĭ cu brazĭ, carĭ plutesc; are o întindere de 2 hect.; conţine ştiucă, care se consumă în com.

Lacul-luĭ-Vintilă-Vodă, *pădure,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Bisoca; ţine de circumscripţia Băbeni, a ocoluluĭ silvic Băbeni; esenţe principale: stejar şi brad.

Lacul-Lung, *baltă,* formată din revărsările Prutuluĭ, jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Folteşti.

Lacul-Mare (Valea-Porculuĭ), *lac,* în jud. Buzăŭ, com. şi căt. Păltineni; începe de sub vîrful munteluĭ Cătiaşul şi se scurge în pîrîul Nehoiul.

Lacul-Mare, *iaz,* pe Valea-Covurluiuluĭ-Sec, între com. Vîrlezi şi Bujorul, jud. Covurluiŭ, servind de hotar al ambelor comune.

Lacul-Mare, *lac,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, com. Odobasca, căt. Podul-Laculuĭ, numit şi Urecheşti-d.-s.; are o întindere de 1 1/2 hect.; conţine crap, ştiucă şi caracudă, care se vinde şi se consumă în com. şi în localităţile vecine; este situat pe un platoŭ saŭ podiş.

Lacul-Popiĭ, *numire a unei părţi din comuna* Mărăcineni, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Lacul-Raţeĭ, *pădure,* situată în raionul com. Boghesti, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ.

Lacul-Rezii, *com. rur.,* situată în pl. Balta, jud. Brăila, pe malul drept al luncеĭ Călmăţuiuluĭ,

la o înălțime de 15—18 m. și la S. de Lacul-Reziĭ. Se învecinește la N.-E. cu Pîrlita; la V., cu Insurățeĭ; la N., cu Vizirul; la S., cu Bertești-d.-j. și Mihaiŭ-Bravul; la S.-V., cu Cioara-Doicești. Suprafața com. este de 5900 hect. și are forma unuĭ trapez regulat. Are o populație de 222 familiĭ, saŭ 886 suflete, din carĭ 176 contribuabilĭ.

Are: 2 bisericĭ, construite de locuitorĭ la 1740, cu 2 preoțĭ, 2 cîntărețĭ și 2 paracliserĭ; 1 școală de băețĭ, înființată la 1859, frecuentată de 60 elevĭ; 1 școală de fete, înființată la 1877, frecuentată de 5 fete; 1 moară de aburĭ.

Vite: 472 boĭ, 455 vacĭ, 20 taurĭ, 188 viteĭ, 705 caĭ, 11 măgarĭ, 4455 oĭ, 281 rîmătorĭ și 45 capre.

Drumurĭ: la Pîrlita, spre N.-E., pe sub deal și peste viroagă și pîrîŭ, (5 kil.); la Bertești-d.-j., spre S.-E., pe deal, pe lîngă Movila-Lungă (9 kil.); la Mihaiŭ-Bravul, spre S.-E., pe lîngă punctul Căprăria (13 kil.); la Cioara-Doicești, spre S.-V. pe la căt. Padina și Corcanul (17 kil.); la Insurățeĭ, spre V., drumul drept (6 kil.); la Vizirul, spre N., pe lîngă punctul Rubla și apoĭ pe șosea, în care drum se afla un pod județean, (13 kil.); la Brăila, spre N.-V. (49 kil.)

Lacul-Reziĭ, *sat*, pe muchea platouluĭ, în partea de N. a com. cu acelașĭ nume, jud. Brăila, pe hotarul de E. al com., la 49 kil. spre S. de orașul Brăila.

Suprafața vetreĭ satuluĭ e de 38 hect., cu o populație de 111 familiĭ, saŭ 395 suflete; locuesc în 75 case.

Are: o școală mixtă, înființată la 1876, întreținută de stat, frecuentată de 26 elevĭ și eleve, cu un bun local propriŭ de zid; o biserică, cu un preot, un cîntăreț și un paracliser.

Vite sunt: 150 caĭ, 3 asinĭ, 280 vite cornute, 100 oĭ, 10 capre și 110 rîmătorĭ.

Lacul-Reziĭ, *lac*, jud. Brăila, situat la N. de com. cu acelașĭ nume, în Valea-Călmățuiuluĭ, la S. de viroaga Puturosul.

Lacul-Reziĭ, *moșie* particulară, jud. Brăila, pendinte de com. cu acelașĭ nume; are o suprafață de 7800 hect., dînd un venit de 44000 leĭ.

Lacul-Roșu, *lac*, în com. rur. Bălăcița, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Lacul-Roșu, *lac*, între munțiĭ Retivoiul și Turcul, com. Predealul, plasa Peleșul, jud. Prahova.

Lacul-Roșu, *munte* la E. de com. Predealul, pl. Peleșul, jud. Prahova. Acest munte, împreună cu munțiĭ Susaiul, Retivoiul, Coștila, Unghia-Mică, Jumătate din Lacul-Roșu, Fața-Găvaneĭ, Vîrful-luĭ-Drăgan, aparținea din timpurile cele maĭ vechĭ familieĭ Dudescu.

Astăzĭ se stăpînește de M. S. Regele Carol I, și a fost cumpărat împreună cu toțĭ munțiĭ de maĭ sus, în Maiŭ 1892, de la Manuk-Bey.

Jumătate-din-Lacul-Roșu aparține d-luĭ G. G. Cantacuzino.

La 1794, Medelnicerul Constantin Filipescu, vinde văruluĭ săŭ Dinu Cantacuzino Paharnicul, treĭ munțĭ adică partea luĭ de moștenire de la 6 munțĭ Jepi-d.-s., Jepi-d.-j., Petricica, Pîraele, Sorica, Vîrful-luĭ-Găvan, Lacul-Roșu și Luncile din Prahova, carĭ, după cum spun documentele, se vor împărți frățește cu copiiĭ fratelуĭ săŭ, Stolnicul Răducanu Filipescu.

Lacul-Roșu, *vîrf de deal*, jud. Prahova, pl. Prahova, com. Valea-Lungă.

Lacul-Roșu, *mlăștinĭ*, între piscurile Jepi și Piatra-Arsă, jud. Prahova. Alăturĭ cu acest lac se află cîțĭ-va bolovanĭ simetric dispușĭ avînd săpat pe eĭ: crucĭ, cifre și diferite semne. Se zice că acolo, în vremurile de demult, își ascundeaŭ haiduciĭ comorile.

Lacul-Roșu (Muntele-), *pădure*, particulară supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moșia Lacul-Roșu, pendinte de com. Sinaia, plaiul Peleșul, jud. Prahova.

Lacul-Sărat, *sat*, pe malul de S.-V. al Laculuĭ-Sărat, comuna Chiscani, jud. Brăila, la 3 kil. spre N.-V. de Chiscani, înființat la 1879 cu ocazia împroprietăririeĭ. Suprafața satuluĭ e de 65 hect., cu o populație de 61 familiĭ, saŭ 300 suflete; locuesc în 59 case.

Știŭ carte 84 persoane.

Are o școală mixtă, înființată la 1882 de com. și frecuentată de 18 elevĭ și 8 eleve.

Vite: 32 vite marĭ cornute, 150 caĭ, 530 oĭ și 10 rîmătorĭ.

Lacul-Sărat, *stațiune balneară*, jud. Brăila, la 5½ kil. la S.-V. de orașul Brăila și la 5 kil. la N. de Dunăre. Localitatea ține de com. Chiscani și e legată de orașul Brăila prin o șosea bună. Vara, în timpul sezonuluĭ, transportul vizitatorilor se face cu tramvaiul electric saŭ cu trăsurĭ.

Longitudine E. Gr. de 27°,58'. Latitudine N., de 45°,16'. Altitudinea e de 25 m.

Localitatea prezintă un șes lin între două dealuri și de cîți-va ani s'au făcut frumoase plantațiuni.

Lacul-Sărat e format din 2 basinuri, din care unul mai mare, cu o formă aproape pătrată, legat printr'un gît cu unul mai mic oval. Intinderea totală a lacului e de 2 kil. Ca adîncime, apa lacului atinge în anii ploioși 1,20m., iar în anii secetoși numai 20—50 c. m. adîncime.

Istoricul. — La 1861, Ministerul de finanțe însărcinează pe Inginerul G. Budeanu ca să facă un studiu asupra acestei stațiuni, unde se duceau oamenii și făceau băi, fără nici o indicație sau ordonanță.

Primele băi date de medici încep a se face prin 1870 și urmară până în 1872 cînd, zicese, lacul a secat.

In 1878, Lacul-Sărat ia loc printre stațiunile balneare și începe a fi vizitat de numeroși bolnavi, care se grămădesc vara cu toată lipsa de localuri, și stau cei mai mulți în Brăila, de unde vin să facă cură.

Lacul-Sărat, trecut sub Ministerul Domeniilor, în 1879, comitetul permanent al județului, cere autorizație de la acest Minister ca să învoiască construirea locuințelor pentru bolnavi, de către particulari, însărcinînd în acelaș timp pe d-l dr. Bernard cu facerea unei complecte analize.

Numele Lacului-Sărat însă răspîndindu-se ca fiind eficace pentru mai multe boli, Ministerul Domeniilor însărcină în 1883 pe d-rul Sergiu și pe d-nii d-rii Felix și Bernard, să facă analiza apei și nămolului, ceea ce se și făcu, cît și să studieze și să avizeze asupra modului de organizare a unei stațiuni balneare în acea localitate.

In urma studiilor făcute și a rapoartelor depuse, de doctori și ingineri, Ministerul Domeniilor apreciînd însemnătatea Lacului-Sărat, construește în 1886 un stabiliment pentru băi, și un cazino; ambele construcții se fac în lemn. Stabilimentul are 32 cabine pentru băi calde, iar cazinul are un salon mare și e compus din 2 etaje. Toate aceste construcții au necesitatea de a fi refăcute. In 1888 se construește un pavilion pentru muzică. Pentru a încheia cu descrierea acestui lac, vom adăuga că s'a întîmplat în 1872 și în 1887, ca din cauza secetei mari, să sece. Dar secarea nu a fost totală, și nici nu poate fi vr'o dată temere de așa ceva. D-l Gr. Ștefănescu, directorul Biroului Geologic, însărcinat în acel an de Ministerul Domeniilor, face un minuțios studiu asupra acestei cestiuni și conchide că, grație mulțimei și situației izvoarelor din malurile și matca Lacului-Sărat, acesta nu poate seca nici odată definitiv.

Clima. — Observațiunile s'au început a se face de d-l St. C. Hepites încă de la 1879, iar de la 1881 se fac de dirigintele Stațiunei meteorologice de la Brăila.

In Februarie 1900, d-l St. C. Hepites a dat la lumină o lucrare foarte complectă și de valoare, asupra Climei Brăilei. Această lucrare e rezultatul tutulor observațiunilor meteorologice de la 1879 până la 1898. Observațiuni regulate s'au făcut numai de la 1879—1881 și de la 1888—1898.

Temperatura anuală mijlocie e de 10°5. Anii 1897 și 1898 au fost cei mai călduroși; Temperatura mijlocie în timpul verei e de 22°. Vara este anotimpul cel mai puțin variabil. Temperaturile mijlocii extreme în timpul verei au fost 21° în 1893 și 23°3 în 1890.

Sunt în mijlociu 98 zile de vară; prima zi e la 11 Maiu, iar ultima la 7 Octombre.

Umezeala relativă a aerului anuală e de 72%, iar vara este de 63%.

Mijlocia în tot timpul verei a zilelor de ploaie e de 16 zile.

Mijlocia anuală a presiunei atmosferice: 759$_9$ mm; iar mijlocia în tot timpul verei e de 757$_3$ mm.

Direcțiunile dominante ale vîntului sunt N.-E. și S.-E., cu o frecuență mijlocie în timpul verei pentru direcțiunea S.-E., de 18. Vîntul predominant e cel de NN.-E., care e crivățul.

Repartiția vînturilor, în timpul verei în mijlociu N=11, NE=10, E=8, SE=18, S=12, SW=10, W=6, NW=12 și Calm=13.

Cerul este în mare parte senin. Nebulozitatea mijlocie în timpul verei e de 3.9; în timpul verei, în termen mijlociu, avem 48 zile senine, 32 zile noroase și 12 zile acoperite.

Geologia.—Făcînd parte din basenul Dunărei, regiunea Lacului-Sărat e formată din aluviuni moderne, constituind un platou întins, pe o depresiune a solului quaternar, format el însuși din löess, argil galben, mai mult sau mai puțin nisipos, cu sau fără concrețiuni. La sondagiile făcute s'a văzut că terenul e compus din straturi de nisip alternîndu-se cu argile, ceea-ce explică și faptul că în 1878, vara, fiind ploi multe, în casele locuitorilor chiar, din comunele Slujitori-Albotești și

Filiul, din apropiere, izvora apă dulce şi Lacul-Sărat crescuse foarte mult.

După d-nii Gr. Ştefănescu şi inginerul Bochet, apele Laculuĭ vin din regiunea muntoasă saliferă, din spre N., prin diferite crăpăturĭ ale rocelor acestor regiunĭ, cum şi din apele ploilor saŭ zăpezeĭ care nu contribesc în a altera cîtuşĭ de puţin calitatea apeĭ, ci din potrivă încă, diluază prea marea concentrare a mineralelor. Ca probă că apele vin din spre N. e faptul că toate puţurile săpate la S. aŭ o apă dulce, bună chiar de băut, iar cele săpate la N. aŭ apa amară şi sărată. Apele laculuĭ nu vin în pînză, ci vin în făşiĭ maĭ mult saŭ maĭ puţin late, şi la diferite nivele.

Fauna.—Fauna Laculuĭ-Sărat se compune din niştе insecte micĭ, foarte numeroase, care la anumite epoce se observă în număr de milioane,—micĭ gîndăceĭ carĭ apar şi dispar, înmulţindu-se cu multă uşurinţă şi carĭ probabil sunt crustaceĭ.

Flora din prejurul laculuĭ s'a studiat de Prof. dr. Brîndză şi de Prof. dr. Grecescu, carĭ aŭ determinat maĭ multe speciĭ, precum: Salicornia, Herbacea L. Chenopodium Glaucum, L. Lepigonum Marginatum Koch. Constituirea nămoluluĭ ar fi datorită putrefacţiuneĭ acestor animale şi plante, după cum vom vedea la descrierea nămoluluĭ. Plantele propriŭ zise ale Laculuĭ-Sărat sunt plante aquatice şi produc nămolul. D-l dr. Bernard le-a determinat ast-fel: Rupia rostelata, Spirogra elongatum, Furfula Latifolia.

Proprietăţĭ fizice.—Apa Laculuĭ-Sărat este limpede, cu un gust amar, greţos şi foarte sărat. Concentraţiunea variază, cînd e scăzută; are o consistenţă siropoasă, iar în aniĭ ploioşĭ este maĭ diluată de cît pănă la saturaţie; aceasta denotă mineralizaţiunea mare a acesteĭ ape; pusă pe piele, apa produce o iritaţie care merge pănă la usturime şi inflamaţie. Atmosfera e încărcată cu gazurĭ şi sărurĭ, iar apa degajează un miros de ouă clocite, care e al hidrogenuluĭ sulfurat.

Temperatura apeĭ variază, iar acea a nămoluluĭ este maĭ scăzută ca a apeĭ.

Densitatea este mare. D-l dr. Apostoleanu observă cu drept cuvînt că densitatea apeĭ joacă un rol foarte important, de oarece în diferitele lunĭ din sezon variază, aşa în anul 1888, în Maiŭ, densitatea a fost de 3^0—5^0 B, în Iunie de 5^0—8^0 B, în Iulie de 8^0—10^0 B. şi în August de 7^0—11^0 B.

Analiza himică.—Iată rezultatul analizeĭ făcută de d-l dr. Bernard în 1885:

Clorură de sodiu, Iodură de sodiu, Sulfat de sodiu, Hiposulfit de sodiu, Carbonat de sodiu, Iodură de magneziu, Clorură de calciu, Clorură de magneziu, Sulfat de calce, Fosfat de calce, Fosfat de sodă, Fosfat de alumină, Azotate alcaline, Crenat de fĭer, Apocrenate, Formiate, Acetone, Malate de sodiu.

In 1888, d-l Carnot, directorul Laboratoruluĭ de himie al Şcoaleĭ de Mine din Paris, a găsit:

Clorur de sodiu . .	26,600
» de calciu . .	0,317
Sulfat de sodiu. . .	24,404
Sulfat de magneziu .	6,225
Bicarbonat de calciu .	0,461
Peroxid de fĭer . . .	0,010
Silice	0,020
Total	58,037

Nămol.—Nămolul de la Lacul-Sărat e bogat în substanţe minerale şi în principiĭ organice diferite, avînd o grosime de 20—40 c. m. şi aşezat pe un strat de nisip fin, sub care se află un alt strat de argilă.

Coloarea nămoluluĭ e neagră şi e format din argilă amestecată cu nisip, precum şi din plantele aquatice şi insectele ce vieţuiesc, după cum am văzut, în apa laculuĭ şi împrejurul luĭ şi care se descompun.

Nămolul analizat conţine 41% principiĭ minerale, şi 39% m. organice; este unsuros la pipăit.

Cataplasmele cu nămol puse pe părţile bolnave în timpul zileĭ şi nopţeĭ, după ce bolnavul a făcut baia, activează foarte mult efectele terapeutice.

D-l dr. Bernard analizînd nămolul a găsit:

Acid formilic, Acid glutanic, Acid oleic, Acid geinic, Clorofilă, Resorcină, Pirocatechină, Cerină, Acid butiric, Acid propilic, Acid apocrenic, Sulfat de sodiu, Sulfat de potasiu, Sulfat de protoxid de fĭer, Fosfor de aluminiu, Fosfat de calciu, Sulfur de potasiu, Sulfur de sodiu, Bisulfur de fĭer, Clorur de sodiu, Hiposulfit de sodiu, Hidrogen sulfurat, Hidrocarbo-sulfurat, Fosfat de sodiu, Carbonat de sodiu, Carbonat de calciu, Sulfat de Magneziu, Sulf încă necombinat, Azotite, Amoniacale, Acetat de sodiu.

Acest nămol se prezintă incomparabil superior ca constituţiune şi ca aplicaţiune, sub punctul de vedere terapeutic, în faţa nămolurilor aşa zise mineralice, atît feruginoase cît şi fosfatice, saŭ parţial organice şi mineralice, precum şi superior nămolurilor de pe continent, exploatate prin multe staţiunĭ prin ajutorul terenurilor de turbă fermentate artificial, în prezenţa apelor minerale de diferite compoziţiunĭ.

Phytoplasma Laculuĭ-Sărat

(nămolul) de consistenţa untuluĭ, este compusă din proteină şi proteide dedublate până la formarea hydrogenuluĭ sulfurat, carbo-oxy-sulfiduluĭ şi a tio aminelor, pe lîngă alţĭ compuşĭ zymogenaticĭ formaţi, carĭ împreună caracterizează destul de vădit această aflare sui-generis, după cum ne demonstrează studiul asupra phytoplasmeĭ lacurilor din regiunea Valea-Dunăreĭ.

Iată care sunt similarele Laculuĭ-Sărat: Nauheim, Franzensbad, Saint-Aman, Pystian, Dax, Acqui, Limanul de la Odessa, Treuczin, Teplitz, Lippick, ş. a.

Comparînd limanul Odeseĭ cu Lacul-Sărat avem:

Sărurĭ totale	*Sărurĭ solubile*
Hadjibey Liman 42%	2,856, din care 2,492 cl. de s.
Koujalnik Liman 50%	3,584, din care 2,980 cl. sodiŭ
Lacul-Sărat 42%,	din care 26,600 cl. de sodiu.

Aplicaţiunĭ terapeutice.—Apa şi nămolul se pot aplica la următoarele afecţiunĭ:

I. Scrofuloza cu toate variatele eĭ forme, manifestaţiunĭ şi complicaţiunĭ, cum e:

a) Limfatismul; *b)* Stărĭ scrofuloase; *c)* Stărĭ scrofuloase grave; *d)* Morbul luĭ Pott; *e)* Tumorĭ albe.

Tuberculoasele osoase se vindecă radical.

II. Reumatizm. După scrofula, contingentul cel maĭ mare îl daŭ reumatizmele, aşa: *a)* Reumatismul nodos cu forme foarte grave; *b)* Reumatizmul muscular în toate regiunile; *c)* Reumatizmul poli-articular chronic.

III. Sifilisul.

IV. Boalele sistemuluĭ nervos.

V. Boalele uteruluĭ, anexelor şi tumorĭ intra-abdominale.

VI. Boalele de piele.

Contra-indicaţiunĭ. — Stărĭ febrile, procesele inflamatoriĭ acute şi sub-acute, tuberculoza pulmonară, cardiopatiĭ, diabet, nefrite, guta propriŭ zisă, guşa esoftalmică şi nevrose.

Boale de piele cu dispoziţiunĭ la inflamaţiunĭ.

Modul întrebuinţăreĭ apeĭ şi nămoluluĭ. — 1. In băĭ recĭ luate în lac, însoţite de ungerĭ cu nămol şi uscare la soare.

2. In băĭ calde, luate în căzĭ simple, cu apă, saŭ amestecate cu nămol în diferite proporţiĭ.

3. In duşurĭ recĭ saŭ de apă caldă minerală.

4. In aplicaţiunĭ topice de nămol pe părţile bolnave.

5. In apă minerală luată intern.

Temperatura băilor calde variază foarte mult, aşa e între 20^0-32^0, după diferitele afecţiunĭ şi constituţia bolnavuluĭ.

Durata băeĭ asemenea variază foarte mult după etatea şi natura boaleĭ; în genere, cu cît se stă maĭ puţin în baie, cu atît ea e maĭ eficace.

Durata tratamentuluĭ: 25—30 băĭ, după indicaţiile medicale.

Escursiunĭ.—In apropiere se află o imensă şi frumoasă grădină, numită la «Monument», unde se fac plimbărĭ; de asemenea, malul Dunăreĭ şi oraşul Brăila atrag zilnic pe vizitatorĭ.

Sezonul începe la 1 Maiŭ şi ţine până la 1 Septembrie.

Statistica de mişcarea bolnavilor:

In 1885 aŭ fost 688 vizitatorĭ.
» 1886 » » 627 »
» 1887 » » 855 »
» 1888 » » 937, plus 150 ce veneaŭ din Brăila pentru a face băĭ, plus 119 soldaţĭ trimişĭ de Ministeriul Domeniilor şi 51 eleve din Azilul «Elena Doamna», în total 1277 vizitatorĭ.
In 1895 aŭ fost 2699 vizitatorĭ.
» 1896 » » 1586 »
» 1897 » » 2082 vizitatorĭ.
» 1898 » » 3703 »

Se află aci un Azil pentru bolnaviĭ săracĭ, format din 2 barace, întreţinute de caritatea publică.

Minist. Domeniilor arendează staţiunea cu 57000 leĭ anual.

Lacul-Sărat, *lac,* la 1 kil. spre N. de Batogul, jud. Brăila, pe o vale lungă de aproape 3 kil., ce se întinde de la E. spre V. Lacul este situat în partea de E. a văeĭ, avînd o lungime ca de 2 kil. şi o lăţime de 500 m. Apa din el şi nămolul aŭ cam aceeaşĭ compoziţie ca a Laculuĭ-Sărat de lîngă Brăila. Mulţĭ sătenĭ bolnavĭ, carĭ nu aŭ mijloace a se duce la Lacul-Sărat de lîngă Brăila, fac băĭ recĭ aci şi se vindecă.

Lacul-Sărat, *lac,* jud. Brăila, pendinte de com. Movila-Mireseĭ, situat spre E. de com.; are o suprafaţă de 50 hect. şi conţine în disoluţiune substanţe minerale.

Lacul-Sec, *vîrf de munte,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Agăşul, din şira Runcul-Stînelor, situat lîngă satul Goioasa şi d'a dreapta Asăuluĭ.

Lacul-Trestiatul, *trup de pădure,* a statuluĭ, în întindere de 35 hect., pendinte de com. Apostolache, pl. Podgoria, jud. Prahova, care, împreună cu trupurile: Ursoaia (41 hect.), Vîrful-Pietreĭ (12 hect.), Valea-Păcureĭ (150 hect.) şi Răcorelele (17 hect.), formează pădurea Apostolache.

Lacul-Turculuĭ, *sat,* făcînd parte din com. rur. Balta-Doamneĭ, pl. Cîmpul, jud. Prahova. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae şi Sf. Filofteia, făcută de locuitorĭ la anul 1871.

Lacul-Ţiganuluĭ, *lac,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, satul Padeşul; ţine de com. rur. Ne-

goești; este situat între hotarul jud. Mehedinți despre Gorj.

Lacul-Verde, *pădure* foioasă, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Bucșești; are o întindere de 600 hect. și este supusă regimului silvic.

Lacul-Verde, *pădure* foioasă, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Podurile; are o întindere de 320 hect. și este supusă regimului silvic.

Lacul-Verde, *pădure*, în județul Mehedinți, pl. Cloșani, com. rur. Iupca.

Lacul-Vîrful-Manteĭ, *lac*, în jud. Buzău, com. Cătina, cătun. Lera, situat în vîrful munteluĭ Manta; are o frumoasă poziție.

Laculuĭ (Culmea-), *șir de munți*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Andreași, pe care o brăzdează în partea de mijloc; se întinde printre afluenții rîurilor Milcovul și Rîmna; vîrful principal este Piscul-Laculuĭ, înalt de 820 m. și acoperit cu păduri.

Laculuĭ (Groapa-), *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, com. Andreași; brăzdează comuna în partea de S. și desfăcîndu-se din Culmea-Laculuĭ, se întinde printre pîrîul Valea-Neagră și afluentul său pîrîul Lacul; este acoperit cu fînețe și păduri.

Laculuĭ (Pîrîul-), *pîrîiaș*, în com. Șerbești, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu; izvorește din culmile despre E. a dealurilor Stînca și Șerbești; curge spre S.-E., traversînd șoseaua județeană Piatra-Bozieni între kil. 15—16; apoĭ se îndreaptă maĭ mult către E., trecînd pe la locurile izolate Eleșești, în josul cărora se unește pe dreapta cu pîrîul Broșteni, dînd naștere unuĭ pîrîŭ, numit Căluișul.

Laculuĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, jud. Vîlcea, com. Alunul, pl. Olteț-d.-s. După ce udă centrul comuneĭ, avînd direcția de la V. spre E., se varsă în rîul Oltețul, puțin maĭ sus de școală.

Laculuĭ (Podul-), *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, cătun. com. Odobasca. Este așezat în partea de E. a comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ Oreavul, la 587 m. spre E. de cătun. de reședință, Odobasca. Are o întindere de peste 200 hect., cu o populație de 45 fam., saŭ 207 suf.; o biserică.

Laculuĭ (Podul-), *lac*, jud. R.-Sărat, pl. Orașul, com. Odobasca.

Laculuĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzău, com. Cernătești, formînd un mic basin al izvoarelor: Cîrstianul, Ionică și Nucul, care, după ce se reunesc aci, merg să se scurgă în Valea-Moroianuluĭ, sub numele de Valea-Laculuĭ.

Laculuĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzău, com. Vintilă-Vodă, cătun. Sîrbești, acoperită de pădure.

Laculuĭ (Valea-), *vale*, izvorește din lacul cu același nume, com. Vlădești, jud. Muscel și se varsă în rîul Bratia, lîngă moara d-luĭ I. Arsenescu.

Laculuĭ (Valea-), saŭ **Lacul-Draculuĭ**, *vale*, jud. Vîlcea, unde sunt mulțime de bălți, situate într'un crîng des și stufos.

Lacurile, *schit*, ruinat, pe loc plan, în partea de N.-V., în Codriĭ-Delenilor, com. Deleni, j. Botoșani.

Este înființat de Iordache Cantacuzino, vel Visternic, la anul 1724, după cum se constată din inscripția săpată în piatră deasupra ușeĭ pridvoruluĭ:

«Această sfîntă biserică aŭ făcut-o și înfrumusețat-o Iordache Cantacuzino vel Visternic într'o slavă cu hramul sfîntuluĭ și de minunĭ făcătorul Neculaĭ, la anul 7232 (1724) de la Adam, Iunie 29».

Călugării acestuĭ schit se zice că aveaŭ stăpînire peste o parte de loc numită astă-zĭ Valea-Mitoculuĭ și Găinăria, precum și pe o parte de pădure pe lîngă Bahluiŭ unde aveaŭ și o moară de apă pe Bahluiŭ, căreia i-a rămas numele și astă-zĭ de Moara-Călugăruluĭ.

In urmă li s'aŭ luat locurile de proprietarĭ și eĭ aŭ părăsit schitul.

Lacurile, *sat*, jud. Argeș, pl. Topologul, pendinte de com. rur. Alimănești-Ciofrîngeni. Are 215 familiĭ; o biserică cu hramul Sf. Dumitru, cu un preot și un cîntăreț; o școală prim. rur.

Lacurile. Vezĭ Deleni, sat, com. Deleni, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Lacurile, *numire veche a com. și cătunului* Gologanul, pl. Marginea d.-j., jud. R.-Sărat.

Lacurile, *munte*, în jud. Neamțu, com. Dobreni, pl. Piatra-Muntele, situat între moșia Almașul și mănăstirea Horaița.

Lacurile, *munte*, în partea de V. a com. Teșila, plaiul Peleșul, jud. Prahova, ce servește de pășune vitelor.

Lacurile, *pisc*, în partea de N. a com. Star-Chiojdul, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Se întinde dela N. la E. și servește pentru cultură.

Lacurile, *munte*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca, în partea de V. a com., vîrf al

culmeĭ Războiuluĭ; are o înălțime cam de 892 m.; este înalt și ascuțit, ca o piramidă, avînd o poiană întinsă pe care se află 3 micĭ lacurĭ; e gol.

Lacurile, *vale*, în jud. Buzăŭ, căt. Beceni; începe din moșia Drăcșeneasa și se scurge în pîrîul Ocea.

Lacurile-cu-Rusul, *trup de pădure*, a statuluĭ, pendinte de com. Teșila, plaiul Peleșul, jud. Prahova, care împreună cu trupurile: Gîlma, Carabanul-cu-Boia, Rusul-d.-j., Prislopul, Podurile și Vîrful-Negrașuluĭ, formează pădurea Teșila, care are o întindere de 5000 hect.

Lada, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ, situată la E. plășeĭ, pe partea stîngă a rîuluĭ Teleormanul. Se învecinește la N. cu moșiile din com. Deparați-Hîrlești; la V., cu hotarul moșieĭ Statuluĭ Capul-Lunciĭ și la E., cu hotarul Cătălina, din jud. Vlașca.

Are un cătun, numit Obîrtul, situat în partea de V. a rîuluĭ Teleormanul, despărțit numaĭ printr'un mic șanț, la o distanță de 100 metri și care nu figurează în nicĭ o nomenclatură.

Intinderea comuneĭ, cu moșiile situate pe dînsa, este cam de 789 hect. 145 hect. pămînt și 12 hect. pădure aparțin moșnenilor din această comună; 31 locuitorĭ se găsesc împroprietăriți după legea rurală pe o întindere de 120 hect.

Populațiunea comuneĭ este de 137 familiĭ, saŭ 324 suflete, din carĭ 142 contribuabilĭ.

Terenul com. este parte șes, parte mlăștinos.

Are o școală, frecuentată de 11 elevĭ; o biserică vechĭe, cu 1 preot, 1 cîntăreț și 1 eclesiarh.

Vite sunt: 1229 oĭ, 98 caĭ, 476 vite marĭ cornute, 181 porcĭ și 36 capre.

Drumurile de comunicațiune sunt: șoseaua mixtă Lăceni-Tătărești; la E., șoseaua vecinală la cătunul Scurtul-Mare din județul Vlașca; la V., șoseaua vecinală la Ciolănești-din-Vale. Pe aci era vechiul drum numit al-Olaculuĭ, care prin unele locurĭ a dispărut fiind cotropit de arăturĭ.

Comuna Lada este una din cele maĭ vechĭ din țară. Din hrisoave și alte acte se poate vedea că are o vechime de aproape 400 de anĭ.

In secolul trecut făcea parte din pl. Cilnișteĭ, jud. Vlașca.

Lada, *moșie*, în jud. Teleorman, pl. Teleorman, aparținînd maĭ multor proprietarĭ, precum și moștenilor din comună. Are maĭ multe trupurĭ, dintre carĭ Brumești-d.-j. și Brumești-d.-s., sunt cele maĭ principale.

Lacci, *vîrf de munte*, al Vranceĭ, jud. Putna.

Lagărul (Ciupa-), *sat*, cu 158 suflete, jud. Argeș, pl. Gălășești, com. rur. Teiul.

Lagărul, *loc*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Bărsănești, situat la gura pîrîuluĭ Caraclăul, unde se zice ca ar fi esistat un sat numit Mogoșești, ale căruĭ urme d'abea se maĭ văd.

Lagul, *deal*, în com. rur. Băsești, plaiul Cerna, jud. Mehedinți, numit și Dealul-Laguluĭ.

Lahani, *moșie*, particulară, în com. Zmulți, pl. Zimbrul, jud. Covurluiŭ. Din partea de N. a acesteĭ moșiĭ, izvorește pîrîul Suhuluiul-Sec.

Laia, *pădure*, pe moșia Drăcșani, a decedatuluĭ maior I. Vlădoianu, jud. Teleorman, donată Eforieĭ Spitalelor Civile din București.

Lainici, *schit*, jud. Gorj, pl. Novaci, la 14 kil. de Bumbești, în Defileul-Lainicilor, în mijlocul uneĭ frumoase poenĭ. A fost zidit de Cocoana Paianca din cătunul Porceni. Are 1 stariț, 7 călugărĭ, 1 diacon și 1 paracliser. Statul înscrie în budget pentru întreținerea acestuĭ schit, 1325 leĭ anual.

Lainici, *pichet* cu No. 8, jud. Gorj, situat pe malul stîng al Jiuluĭ.

Lainicilor (Defileul-), *trecătoare*, în munțiĭ Carpați, județul Gorj, prin care rîul Jiul deschide o linie de comunicație cu centrul Olteniceĭ. La cîți-va kil. la V., vechiul drum al pasuluĭ Vulcan unește, peste plaiŭ (1628 m.), Transilvania cu Oltenia. Defileul-Lainicilor înfățișează poate crăpătura cea maĭ strîmtă și cea maĭ sălbatecă din cîte posedă munțiĭ noștri. Fractura prin care rîul 'și duce apele prezintă o variată succesiune de sinuozităț care 'ĭ turmentează cursul și schimbă, la fie care pas, tabloul oferit ochiuluĭ. Acest fenomen se produce neîncetat în tot drumul de 29 kil. dintre Fruntarie și Bumbești, cît ține defileul. Ceĭ doĭ părețĭ, care închid lateral valea, sunt atît de încătușațĭ, în cît, rare-orĭ, se găsește spațiul suficient între picioarele lor, pentru cursul rîuluĭ și lărgimea șoseleĭ, așa că această lărgime a trebuit să se cucerească mecanicește asupra stîncilor. Coastele defileuluĭ sunt în general pietroase cu colțĭ stîncoșĭ; icĭ-colo, formele se rotunjesc și se acopăr cu pășune și pădure. In două locurĭ: la

Lainici şi la Meri, stîncele dispar şi valea se deschide. Şoseaua trece de două orĭ Jiul pe pod în susul şi în josul Lainicilor.

Lainicul, *pîrîŭ* şi *vale*, jud. Dolj, plasa Jiul-d.-s., comuna Poiana; se varsă pe dreapta rîuluĭ Cocorova.

Laiţa, *pădure* de stejar, pe moşia Stroeşti, jud. Succava.

Laiul, saŭ **Băiceni-de-Sus**, *sat*, jud. Suceava, aşezat pe ţărmurile pîrîuluĭ Recea.

Vatra satuluĭ ocupă 60 fălcĭ, cu o populaţie de 105 familiĭ, saŭ 275 suflete, din carĭ 107 contribuabilĭ. Moşia e proprietatea obşteĭ locuitorilor din Stroeşti şi Laiul, cărora a fost lăsată danie prin testament de defuncta proprietară Smaranda Costin.

Pădurile aparţin şcoalelor din Tîrgul-Frumos (160 fălcĭ); iar 40 fălcĭ cultivabile, 2 cărciume şi 14 pogoane vie, sunt ale şcoaleĭ şi bisericeĭ din Stroeşti. Intinderea moşieĭ, afară de pădure, locurile bisericeĭ şi şcoaleĭ, e de 300 hect., din carĭ 100 cultivabile, 100 fînaţ şi restul imaş şi teren neproductiv. Şcoala şi biserica din Stroeşti servesc şi acestuĭ sat. Drumurile principale sunt: la Hrămăneşti (8 kil.), la Todireşti (3 kil.), şi la Cucuteni (6 kil.).

Lala, *mahala*, în pl. Motrul-d.-s., com. rur. Broşteni, jud. Mehedinţi.

Laloşelul, *pîrîŭ*, care se varsă în rîul Laloşul, la E. com. Făureşti, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea.

Laloşul, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-j., compusă din 4 cătune: Laloşul, Dobriceni, Portăreşti şi Mologeşti. Şĭ-a luat numele de la pîrîul Laloşul ce curge prin ea. S'a înfinţat pe la 1848 de proprietarul moşieĭ, marele clucer St. Gănescu.

Este situată pe valea Olteţuluĭ şi pe vîlceaua Laloşul, la 70 kil. de Rîmnic şi la 20 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Are o populaţie de 434 familiĭ, saŭ 1800 suflete, din carĭ 317 contrib.; locuesc în 412 case.

Are 2 bisericĭ, una în cătunul Laloşul, făcută de proprietar în unire cu preotul Pătru Ioniţescu, la 1858 şi a doua în cătunul Mologeşti, făcută de Protopopul Ştefan, la anul 1828.

Şcoala datează în com. dela 1868. Clădirea e bună, proprietatea doamnei Ecaterina Grigorie Lahovari. E frecuentată de 8 copiĭ (6 băeţi, 2 fete).

In com. sunt: 2 olarĭ, 5 dulgherĭ şi 2 rotarĭ.

Vite sunt: 27 caĭ, 297 boĭ, 73 vacĭ, 1217 oĭ şi 213 capre.

Locuitoriĭ, în număr de 197, s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşiile D-lor Ştefan Gănescu, C. I. Dobriceanu, C. G. Băbeanu, Petre Obogeanu şi Principeluĭ G. B. Ştirbeiŭ, dîndu-li-se 623 hect.

In com. e o moară cu aburĭ.

Comuna se întinde pe o suprafaţă de 350 hect.

Are o singură şosea care trece de la N. spre S. şi intră în jud. Romanaţi, înlesnind comunicaţia cu com. Făureşti spre N. şi Ştirbeiul de Romanaţi, spre S.

Veniturile şi cheltuelile com. se urcă la suma de 1900 leĭ anual.

E brăzdată de Dealul luĭ-Bucică şi udată de Valea-Plopeasa, Moşia e proprietatea D-neĭ Ecaterina Gr. Lahovari, născută Văcărescu. Locurile din jurul comuneĭ sunt: Dobriceni, Ştirbeiul, Făureşti şi Rîmneşti.

Laloşul, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţiune de 678 locuitorĭ; o şcoală, frecuentată de 6 elevĭ; o biserică, zidită la 1858. E situat în centrul com. şi este udat la V. de rîul Olteţul. Aci e reşedinţa com.

Laloşul, *deal*, la S. de com. Făureşti, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea.

Laloşul, *deal*, în raionul com. Laloşul, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 33 hect., 50 ariĭ vie.

Laloşul, *pîrîŭ*, jud. Vîlcea, izvoreşte din dealul Comarnicele, udă com. Laloşul la N., şi la cătunul Dobriceni se varsă în rîul Olteţul.

Laloşul, Goniţa, Portăreşti-Dobriceni, *păduri* particulare, supuse regimuluĭ silvic, pendinte de com. Laloşul, jud. Vîlcea.

Lalu (Valea-luĭ-), *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătunul com. Pardoşi, în partea de N. a com., pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Valea-luĭ-Lalu, la 1 kil. spre N.-V. de cătunul Ernatica, reşedinţa com., şi la poalele dealuluĭ Ernatica. Are o întindere de 27 hect., cu o populaţiune de 41 familiĭ, saŭ 174 suflete, din carĭ 34 contribuabilĭ; o biserică, cu 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 diacon.

Lalu (Vîrful-luĭ-), *munte*, în jud. Buzăŭ, com Nehoiaşul, cătunul Bădîrlegiul, ramificaţie din muntele Stănila.

Lalul, *munte*, jud. Muscel, la N. de Cîmpulung, între munţiĭ Pojorîta şi Dragoş, aproape de sorgintea rîuluĭ Bughea.

Lamba, *deal*, cu direcţia de S.-E.,

jud. Prahova, pl. Filipești, com. Dițești. Pe el sunt plantate vii, prunĭ, nucĭ și merĭ. Parte servă de pășune pentru vitele loc.

Lamba, *pădure*, pe moșia Cervenia, pl. Marginea, jud. Teleorman.

Lambești, *sat*, în jud. Argeș, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Stoiceni-Pleșoiul.

Lamburlu-Culac, *vale*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Gîrlița; se desface din poalele de S.-E. ale dealuluĭ Gîrlița; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S. spre N., mergînd pe la poalele orientale ale dealuluĭ Gîrlița și brăzdînd partea de V. a pl. și cea centrală a com.; taie drumul comunal Gîrlița-Cuiugiuc, și, după un drum de 2½ kil., se deschide în valea Cuiu-Iuc, pe stînga sa, ceva maĭ sus de deschiderea acesteia în ĭezerul Gîrlița; malurile sale sunt în general acoperite cu tufărișuri, iar pe malul stîng se găsește și o mică pădurice.

Langa, *sat*, în jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pielești, cu 245 locuitorĭ și 42 case, construite maĭ toate din zid și avînd fiecare grădina eĭ. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Pielești, care este la 3 kil. Are o biserică de zid, în ruină, cu hramul Sf. Dumitru, în tinda căreia se găsește inscripția ce arată că a fost fondată la 1844 de proprietarul satuluĭ, Dumitru Geanoglu.

Satul este așezat pe Valea-Lungă, de unde și numele luĭ. Se învecinește la E. cu com. Cîmpeni; la V., cu com. Ungureni; la N., cu com. Boleasa, din jud. Romanați și la S. cu Pielești.

Langa, *moșie*, în jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pielești.

Langa, *pîrîŭ*, izvorește de pe moșia Concești, com. Hudești, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ, și se varsă în pîrîul Conceasca, pe moșia Concești.

Langa, *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Vodă, măt. Bodinești; începe din Dealul-Cociĭ și dă în rîul Slănicul, servind cît-va și ca limită a moșieĭ Vintilă-Vodă.

Lapoșul, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, plaiul Buzăŭ, situată între muntele Fîntîna-Hoților, rîul Cricovul și rîul Nișcovul, la 38 kil. de capitala jud. Limite: la N., începînd din muntele Fîntîna-Hoților, hotarul trece prin pădurea Piscupeasca, pe culmea munteluĭ Stîna-Bătrînă și, prin pădurea Butuceanca (din com. Singerul, jud. Prahova) ajunge la izvorul Călugărul; la V., se lasă pe valea Călugărul pănă la cîrciuma Sofronia, unde dă în rîul Cricovul, merge puțin pe Cricovul la vale, pănă în hotarul Mirești, în Drumul-Plaiuluĭ; la S., din Drumul-Plaiuluĭ, se îndreptează spre Podul-Ștefuluĭ, trece prin Marginea-Pădureĭ (moșia Runceni), ajunge în vîrful dealuluĭ din pădurea moșnenilor Jugureni și de aci în pădurea Arhimandrita; la E., din pădurea Arhimandrita, trece rîul Nișcovul pe la Glodul, apoĭ prin muntele Vîrful-Gloduluĭ merge pe lîngă partea de E. a com. Pietricica, de aci în Dealul-Chiriaculuĭ, la Mesteceni, apoĭ continuă drept spre N. pe plaiŭ și urcă în muntele Fîntîna-Hoților.

Suprafața comuneĭ e de 1380 hect., din care 300 arabile, 620 pădure, 152 fînceață, 75 izlaz, 141 livezĭ, 1 vie și 91 sterp. Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Lapoșul, Jugureni-Moșnenilor, Jugureni, un codru înfundat al moșnenilor Fințești și Vatra-Schituluĭ-Pietricica.

Terenul este accidentat, com. fiind așezată într'o pozițiune frumoasă.

Comuna e formată din măt.: Pietricica, Lapoșul, Lăpoșelul și Valea-Unghiuluĭ, cu o populație de 1210 locuitorĭ, locuind în 284 case. Sunt 227 contribuabilĭ.

Meseriașĭ sunt: 3 lemnarĭ, 3 rotarĭ, 6 butnarĭ, 1 cizmar, 2 fierarĭ și 1 pietrar.

Are o școală în măt. Lapoșul, frecuentată de 37 copiĭ; 3 bisericĭ, cu 3 preoțĭ, 3 cîntăreți și 1 paracliser. Catedrala e cea cu hramul Sf. Gheorghe. Comerciul se face în com. de 19 persoane.

Vite: 390 boĭ, 207 vacĭ, 62 viței, 3 bivolițe, 9 caĭ, 27 ĭepe, 11 mînjĭ, 580 oĭ, 130 capre și 450 porcĭ. Sunt 100 stupĭ.

Căĭ de comunicație are: vechiul drum al plaiuluĭ Buzăŭ: Cizlăul-Buda-Lăpoșelul-Jugureni; Lapoșul-Cizlăul peste muntele Stîna-Bătrînă și Plaiul-Unguruluĭ și drumul Tisăul-Lapoșul pe valea rîuluĭ Nișcovul, peste muntele Glodul.

Comuna Lapoșul prezintă un deosebit interes prin diferitele legende ce se păstrează aci, relative la Doamna Neaga și prin mulțimea localităților care poartă numele eĭ. Acestea sunt: Biserica Doamneĭ Neaga, căzută în ruine; Puțul Doamneĭ Neaga, acum părăsit, păstrîndu-se încă colacul; Aleea Doamneĭ Neaga, pe care se plimba de la Cetatea de la Buda pănă pe dealul Chiriacul, văzîndu-se însă oare-care urme de nivel și șoseluire; Poiana Doamneĭ Neaga cu frumoasa sa poziție; Teiul-Ciobanuluĭ, etc. Afară de acestea maĭ e de văzut schitul Pietricica. Comuna e vechie; înainte de anul 1560

se găsesc hrisoave, care o menționează. Cătunul Lăpoșelul se spune că s'a fondat pe la 1750 de unul Deșliu, proprietarul acesteĭ moșiĭ, cu coloniĭ aduse. Cât. Brădeanul e fondat de treĭ familiĭ din Lapoși, însărcinate cu paza pădureĭ, carĭ maĭ în urmă s'aŭ stabilit aci; iar cât. Valea-Unghiuluĭ de cîți-va moșneni din com. Jugureni, carĭ s'aŭ mutat pe partea de moșie ce li s'aŭ cuvenit și s'a alipit în urmă de com. Lapoșul.

Lapoșul, saŭ **Porcărețul**, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești, situat nu departe de malul drept al rîuluĭ Trotușul, la o depărtare de 3 kil. de satul Dărmănești. Are o populație de 80 familiĭ, saŭ 305 suflete; o biserică, clădită la 1821 de locuitorĭ, cu 2 cântăreți. Tot aci se află ruinele schituluĭ Lapoșul.

Vite: 29 caĭ, 355 vite cornute, 16 capre și 100 porcĭ.

Lapoșul, *cătun de reședință*, al com. Lapoșul, jud. Buzăŭ, cu 630 loc. și 150 case. E despărțit în două prin Izvorul-Sărat, având sub-diviziunea Brădeanul.

Lapoșul, *schit*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești, pe teritoriul satuluĭ Lapoșul. Schitul era de călugărĭ și biserica de lemn. Maĭ tîrziŭ, pe la 1823, a fost clădită, în locul celeĭ de lemn, o biserică de zid ce servea ca biserică de mir, care în urma unuĭ incendiŭ a rămas în ruină.

Lapoșul, *plaiŭ*, în munțiĭ Vranceĭ, jud. Putna, întinzîndu-se din Sboina până la Mușa.

Lapoșul, saŭ **Lăpușul**, *șiră de munți*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, de prin comunele: Brusturoasa, Agașul, Comănești și Dărmănești, care începe în Carpațiĭ Moldovenĭ la piciorul de munte al Obrejesculuĭ, ramificîndu-se în treĭ plaiurĭ, dintre care unul merge spre satul Lapoșul, al doilea spre Dărmănești și al treilea spre Leloaia. Plaiurile aŭ direcția de E. și brăzdează tărîmul dintre Ciobănușul și Uzul, prezintînd vîrfurile: Chinul, Lapoșul, Leloița, Chiricelul, Bocna-Mare, Bocna-Mică, Goanța și Tașbuga.

Lapoșul, *vîrf de munte*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești, din șira cu același nume, îmbrăcat cu pădurĭ de fagĭ și brazĭ.

Lapoșul, *ramificație de munți*, în com. Nerejul, jud. Putna, făcînd parte din munțiĭ propriŭ zis Vrăncenĭ și conținînd sare la poale. Pe acest munte se află pădurea loc. din com. Nerejul, în întindere de 500 de hectare.

Lapoșul, *moșie*, a statuluĭ, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești. Ținea maĭ înainte de Episcopia din Roman. Este situată între moșiile Comănești și Dărmănești, pe ambele malurĭ ale Trotușuluĭ.

Lapoșul, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Lapoșul, în întindere de 1260 hect., din care 360 hect. s'aŭ dat locuitorilor împroprietăriți din com. Lapoșul și Lăpoșelul; restul de 900 constă din arăturĭ, (230 hect.), pădure (500), apoĭ livezĭ, izlaz și fineață.

Lapoșul, *numire*, dată uneĭ *părți din pădurea* statuluĭ Bradul-cu-Sforile, ce se întinde în teritoriul com. Lapoșul, jud. Buzăŭ.

Lapoșul, saŭ **Dărmăneasca**, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești, care curge pe teritoriul satuluĭ cu același nume. Își are obîrșia în muntele Lapoșul și se varsă în Trotușul d'a dreapta.

Lapoșul, *pîrîŭ*, ce curge pe teritoriul com. Nerejul, jud. Putna; izvorește din muntele cu acest nume, curge de la N.-V. și se varsă în Zăbala, formînd hotarul despărțitor între muntele Nărujenilor și com. Nerejul.

Lapoșul-de-Jos, *munte*, aparținînd de la 1814 încoace satelor: Nerejul, Spulberul și Paltinul, jud. Putna.

Lapoșul-de-Sus, *munte*, al satelor Năruja și Nistorești, jud. Putna.

Lapoșul-Mare, *pisc*, pe muntele Lapoșul, jud. Putna.

Lapoșul-Mic, *pisc*, pe muntele Lapoșul, jud. Putna.

Larga, *com. rur.*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Ialomița, între comunele Ciulnița și Poiana, întinzîndu-se din rîul Ialomița spre S., pe cîmpul Bărăganuluĭ.

Teritoriul com., cu o suprafață de 8975 hect., din carĭ 92 hect. pădure pe lunca rîuluĭ Ialomița, coprinde patru moșiĭ: Cruțeasca-d.-s., de 745 hect., proprietate a maĭ multor locuitorĭ moșneni; Cruțeasca-d.-j., de 1110 hect., proprietate tot a maĭ multor locuitorĭ moșneni; Ivănești, de 1120 hect. și Larga de 6000 hect., ambele proprietăți particulare.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietăriți pe moșie 82 locuitorĭ; neîmproprietăriți se maĭ găsesc 43.

Se compune din satele: Larga

și Ivănești și din cătunele (tîrlele): Puțul-din-Grind, Saclele, Arpagiul, Capul-Moșieĭ (moșia Ivănești), Drumul-Olaculuĭ, Pîrloagele, Țențul, Dropioiul, Bîrjăvoaia, Puțul-Noŭ, Tărăboanca și Capul-Moșieĭ (moșia Larga). Reședința primărieĭ și a judecătorieĭ com. este în satul Larga.

Populațiunea com. este de 217 familiĭ, saŭ 988 suflete, din carĭ: 232 agricultorĭ, 5 meseriașĭ, 6 comercianțĭ, 6 profesiunĭ libere, 176 muncitorĭ și 5 servitorĭ. Știŭ carte 293 persoane.

Are: două școlĭ primare rurale mixte, conduse de 2 învățătorĭ, frecuentate de 58 elevĭ și 14 eleve; două bisericĭ, una în satul Ivănești, cu un preot și doĭ dascălĭ, și a doua în Larga.

Vite: 500 caĭ, 1500 boĭ, 45 bivolĭ, 700 oĭ și 248 porcĭ.

In partea de S. a teritoriuluĭ com. trece calea ferată București-Fetești.

Larga, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Dofteana, situat pe un șes larg, ce se întinde d'a stînga Trotușuluĭ și pe pîrîul cu acelașĭ nume, la 3 kil. de satul Dofteana. Are o populație de 115 familiĭ, saŭ 502 suflete; o casă boierească; o biserică, clădită în 1790 de Costache și Maria Ghica, în unire cu preotul Bartolomeiŭ, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; 3 cîrciumĭ.

Vite: 8 caĭ, 312 vite cornute 49 porcĭ și 48 capre.

Pe teritoriul cătunuluĭ se găsesc 3 herestrae de apă.

Larga. Vezĭ Sănduleni, sat, jud. Bacăŭ.

Larga, *sătuc*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Milești, situat la 3 kil. de satul Milești-d.-s. Are 9 familiĭ, saŭ 38 suflete.

Larga, *cătun*, al com. Mușetești, plaiul Novaci, jud. Gorj, situat la N. Mușeteștilor, pe o culme de deal, numită Culmea-Largeĭ.

Are o întindere de 350 hect., din carĭ: 40 hect. arabile, 70 hect. fînețe, 2 hect. vie, 3 hect. pomet, 228 hect., izlaz și pădure și 7 hect. vatra satuluĭ, cu o populație de 50 familiĭ saŭ 150 sufl., dintre carĭ 39 contrib.

Are 1 biserică cu 1 cîntăreț și slujită de preotul de la Mușetești.

Locuitoriĭ posedă: 10 pluguri, 25 care cu boĭ; 100 vite marĭ cornute, 10 caĭ, 500 oĭ, 113 capre și 60 rîmătorĭ.

Cătunul e udat în partea de V. de pîrîul Amaradia.

Comunicația cu cătul de reședință se face prin drumurĭ ordinare.

Larga, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de comuna cu acelașĭ nume, situat pe țărmul drept al rîuluĭ Ialomița și pe muchea coasteĭ de N. a cîmpuluĭ Bărăganul.

Aicĭ este reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

Populațiunea satuluĭ este de 108 familiĭ. Are o școală mixtă; o biserică.

Vite: 200 caĭ, 810 boĭ, 30 bivolĭ, 500 oĭ și 128 porcĭ.

Larga, *sat*, jud. Iași, com. Movileni, pl. Copoul. Are o întindere de 2148 hect., cu o populație de 102 familiĭ, saŭ 468 suflete; o biserică, zidită la 1861, cu un preot și un cîntăreț. In vechime a fost o altă bisericuță de lemn în partea de N. a satuluĭ, unde și pănă astă-zĭ se vede o moviliță, înălțată pe locul unde a existat Sfînta-Masă.

Vite: 925 vite marĭ cornute, 353 oĭ, 43 caĭ și 48 rîmătorĭ.

Larga, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Văilor, com. rur. Strîmtul, cu 50 case.

Larga, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Iași, pl. Copoul, com. Movileni, pe linia Iași-Dorohoiŭ, pusă în circulație la 1 Iunie 1896.

Se află între stațiile Movileni (8.6 kil.) și Vlădeni (10.6 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului mărĭ, de 39 m. 24. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 16592 leĭ, 41 banĭ.

Larga, *iaz*, jud. Iași, com. Movileni, pl. Copoul; are o întindere mare și e bogat în pește.

Larga, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Sănduleni.

Larga, *deal*, în partea de V. a com. Stănilești, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, situat între dealurile Miclea și Redul.

Larga, *munte*, în județul Gorj, plaiul Novaci, situat în direcție N. de la com. Novaci, între munțiĭ: Tîmpele, Salanele și pîrîul Frumușei de la frontieră.

Larga, *deal*, în județul R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Buda; se desface din dealul Poiana-Păruluĭ; brăzdează partea de V. a comuneĭ, întinzîndu-se printre pîr. Valea-Largă și afluentul săŭ pîr. Buda; este acoperit cu fînețe.

Larga, *japse*, jud. Brăila situată în ostrovul Iapa; începe din iezerul Begul și dă în iezerul Iagara.

Larga, *moșie*, jud. Bacăŭ, plasa Trotușuluĭ, com. Doftana, proprietatea luĭ G. Ghica-Comănășteanul; făcea trup din moșia Comănești.

Larga, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl.

Trotuşuluĭ, com. Doftana, proprietatea d-luĭ G. Ghica. Are o întindere de aproape 7500 hect. Intr'însa domină bradul. Este supusă regimuluĭ silvic. Vre-o 50 hect. din această pădure sunt proprietatea clăcaşilor.

Larga, *pîrîŭ*, jud. Bacău, plasa Trotuşul, com. Doftana, care curge din muntele Ursoaia, udă satul Larga şi se varsă în Trotuşul, d'a stînga.

Larga, *pîrîiaş*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Sănduleni, care curge prin valea cu acelaşĭ nume. Işĭ are obîrşia la localitatea numită a-Funduluĭ şi se varsă în pîrîul Turluiul.

Larga, *pîrîŭ*, izvoreşte de sub dealul Larga, de pe moşia Iepureni, com. Rădiul-Mitropolieĭ, pl. Copoul, jud. Iaşi; curge de la V. spre E.; intră pe moşia Larga, com. Movileni, din această plasă, şi după ce se uneşte cu Pîrîul-Plochilor şi Pîrîul-Bahneĭ, formează iazul din vatra satuluĭ Larga, de unde apoĭ trece în şesul Jijieĭ, vărsîndu-se în pîrîul Jijioara, la locul numit Şanţul-Mic.

Larga, *pîrîŭ*, care udă teritoriul com. Tăcuta, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ; izvoreşte din fundul pădureĭ Focşasca, curge de la V. spre S. şi se varsă în iazul Sturdza.

Larga, *vale*, între dealurile Dumnezeul şi Dealul-Cailor, com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iaşi; este întinsă şi bogată în păşunĭ.

Larga, *vale*, jud. Tecuciŭ, începe din satul Huţul, merge spre N., avînd de o parte şi de alta o pădure seculară, proprietatea d-luĭ Dimitrie Sturdza. Pe dînsa se află drumul ce duce din Huţul la Ghilăveşti. Cu cît merge spre N. se îngustează maĭ mult, numindu-se Lărguţa.

Largă (Valea-), *cătun*, al com. Sărulești, jud. Buzău, cu 250 locuitorĭ şi 60 case, sub-divizat în două: Valea-Largă-d.-j. şi Valea-Largă-d.-s.

Largă (Valea-), *sub-divizie a cătunuluĭ* Viperești, din com. Viperești, jud. Buzău.

Largă (Valea-), *sat*, în judeţul R.-Sărat, pl. Oraşul, cătr. com. Broşteni, aşezat în mijlocul comuneĭ, pe pîrîul Valea-Largă, la 7 kil. spre V. de cătr. de reşedinţă, Broşteni.

Largă (Valea-), *lac*, jud. Buzău, comuna Viperești, pădurea Valea-Largă.

Largă (Valea-), *sfoară de moşie*, a moşnenilor Colţeni, pe izvorul Valea-Largă, jud. Buzău, avînd cam 12 hect. fineaţă şi pădure. Pe aci e poeticul drum de la Bîsca, peste muntele Hînsarul, la Sf. Gheorghe.

Largă (Valea-), *pădure*, în jud. Buzău, com. Viperești, proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopie; are 1050 hect. din care 1002 pădure mare; începe din hotarul Ciuteĭ şi merge pănă în Tisău.

Largă (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Buda; izvoreşte din culmea Cîlnăuluĭ, piscul Spidele; are o direcţie de la V. la E.; udă com. în partea de mijloc; primeşte pe stînga pîrîul Spidele, iar pe dreapta pîraiele Titila şi Buda; trece prin cătunul de reşedinţă şi se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat, în sus de com. Deduleşti; are pe dînsa 4 morĭ.

Largă (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, comuna Broşteni; izvoreşte din culmea Scoruşuluĭ, dealul Poarta-Scoruşuluĭ; curge de la S.-V. la N.-E.; udă com. în partea de V.; primeşte pe stînga pîrîul Ciocănelul, iar pe dreapta, pîrîul Grozoaia; trece prin cătr. Valea-Largă, şi se varsă în rîul Milcovul, ceva maĭ sus de cătr. Priveghiul, şi în faţa cătunuluĭ Mănăstirea-Mira (jud. Putna).

Largă (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul comuneĭ rurale Jijila; izvoreşte din poalele nordice ale dealuluĭ Cheea; se îndreaptă spre N., avînd o direcţiune generală de la S. spre N., brăzdînd partea nordică a plăşeĭ şi pe cea vestică a comuneĭ; curge pe la poalele dealuluĭ Sărăria, şi, după un curs de 2 kil., se deschide în valea pîrîuluĭ Jijila, în faţa dealuluĭ Milcovul, nu departe de satul Jijila; malurile sale sunt joase şi acoperite cu florĭ.

Largă (Valea-), *vale*, în jud. Buzău, comuna Viperești, cătr. Ghiocul; izvoreşte din Piatra-Cizlăuluĭ şi se scurge în rîul Buzăul, în faţa munteluĭ Sarealuĭ-Buzău.

Largă (Valea-), *vale*, în jud. Buzău, com. Mărăcineni, cătr. Căpăţineşti; începe din Moşia-Călugărească şi dă în rîul Buzăul.

Largă (Valea-), *vale*, jud. Prahova; izvoreşte de la N.-V. de com. Comarnicul, pl. Peleşul, curge de la V. spre S. Serveşte în parte de limită între com. Comarnicul şi Sinaia şi se varsă în rîul Prahova, pe malul drept, tot în raionul com. Comarnicul.

Largĭ (Vîrful-Văeĭ-), *munte*, în

jud. Buzău, com. căt. Colți, pietriș și sterp.

Largul, *com. rur.*, în jud. Buzău, pl. Cîmpuluĭ, situată pe ambele maluri ale rîuluĭ Călmățuiul, la 41,5 kil. de Buzău. Limitele sale sunt: la N., apa Strîmba, care o desparte de moșia Ciorani; la V., hotarul moșieĭ Mărgineanca; la S., hotarul moșieĭ Macoveiul și la E., hotarele moșielor Rușețul și Vizireanul, din jud. Brăila. Suprafața sa este de 4250 hect., din care 3127 arabile, 673 fînețe, 100 izlaz și 350 loc sterp.

Comuna e formată din căt. Largul, Sătuceni și Scărlătești, cu o populație de 810 locuitorĭ, locuind în 162 case.

Proprietățĭ maĭ însemnate are: Bărbuleasca, Largul-Banuluĭ, Lărgeanca, Largul, Rușețul și Sătuceanca. Terenul e șes, avînd oare-care ondulațiunĭ făcute de malurile rîuluĭ Călmățuiul, de cîte-va movile, presărate pe suprafața sa și de alveolele viroagelor, ce stagnează în partea de N. Fertilitatea sa e mijlocie, avînd multe zmîrcurĭ și pămînt nisipos, maĭ ales între pădurea Macoveiul și rîul Călmățuiul. Cultura principală e porumbul și orzul. Are o cășerie și 2 stîne. Comerțul constă în desfacerea cerealelor, pe care le transportă la gara Cilibia, pe drumul Largul-Caragele-Cilibia. Maĭ are și un alt drum ce o pune în comunicație cu com. Padina, pe lîngă pădurea Macoveiul.

Bud. com. e de 3432 leĭ, 80 b.

Are o școală în căt. Largul, frecuentată de 27 elevĭ; o biserică, S-țiĭ Voevozĭ, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Vite sunt: 480 boĭ, 415 vacĭ, 244 vițeĭ, 2 bivolĭ, 152 caĭ, 164 țepe, 71 mînjĭ, 2820 oĭ, 7 asinĭ și 197 porcĭ.

Largul, *cătun* de reședință al com. Largul, jud. Buzău, cu 710 locuitorĭ și 140 case.

Largul, *moșie*, în jud. Buzău, com. Largul, avînd 580 hect. Posesorul eĭ a dăruit jumătate mănăstireĭ Banul și jumătate mănăstireĭ Mărgineanul, de unde s'aŭ născut două moșiĭ: Largul-Banuluĭ și Largul-Mărgineanuluĭ saŭ Mărgineanca.

Largul, *moșie*, în jud. Buzău, com. Largul, proprietate a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Banul; are 300 hect., din care 250 arabile și 50 hect. loc sterp, nisip, băltiș, etc.

Largul, *moșie*, în jud. Buzău, com. Largul, proprietate a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Mărgineanu; are 280 hect.; se arendează împreună cu moșia Rușețul din jud. Brăila, cu care formează un corp de 1370 hect.

Larguluĭ **(Gura-)**, *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Călugăreni, situat pe stînga pîrîuluĭ cu același nume.

Are o populație de 132 familiĭ, saŭ 420 suflete.

Comis. Mihalic de Hodociŭ zice că în apropierea acestuĭ sat și a rîuluĭ Bistrița, din sus de Pîrîul-Vîrlanuluĭ, pe moșia Hangul, se găsește cărbune de pămînt rîșinos, de formația cea maĭ vechĭe (Houille Coal, Fasrig Harzige-Steinkohle), de o calitate mult maĭ bună de cît acea ce se găsește la Comănești, Baia, Casca și Joldănești.

Larguluĭ **(Pîrîul saŭ Gura-)**, *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Călugăreni, situat la gura pîrîuluĭ cu același nume; are o populațiune de 78 familiĭ, saŭ 308 suflete.

Larguluĭ **(Pîrîul-)**, *pîrîŭ*, în jud. Neamțu, format către obîrșia sa din pîrîiașele Bulatan, Bargilele și Coroi. Curge în spre S. prin o vale frumoasă, pe cuprinsul com. Călugăreni, pl. Piatra-Muntele, udînd satele: Coroi, Gălbăzeni, Brînzeni și vărsîndu-se pe stînga rîuluĭ Bistrița, între satul Poiana-Largulu ĭ și Gura-Largulu ĭ. In tot cursul săŭ parcurge niște terenurĭ vrednice de studiat, pentru că din malurile sale, pe alocurea înalte, se scot lespezĭ de piatră, în a cărora straturĭ se află tablă, ce se întrebuințează la scris și la acoperitul caselor.

Afluențiĭ ce primește acest pîrîŭ, sunt: Pîrîul-Drituluĭ, Mogorogea, Arșița, Tane.

Se maĭ numește și Gura-Largulu ĭ.

Lasca, *pîrîiaș*, ce izvorește din muntele Ceahlăul, jud. Neamțu. Se află situat, în trecerea de la Poiana-sub-Ponoară, spre S., la 40 minute pe jos de schitul Ceribuc, într'o afundătură de codru întunecos, ce n'are altă cărare de cît hățiașul turmelor, printre colnice și stîncĭ poncie.

Lata, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Pribegi, situat la 15 kil. de satul de reședință, la capul de N. al moșieĭ Pribegi.

Numirea vechĭe a satuluĭ a fost Sărata și apoĭ Dîmboviceanul.

Vite sunt: 100 boĭ, 400 oĭ și 50 caĭ.

Lata, *canal*, în jud. Brăila, care se desparte din Dunărea-Vapoarelor, din dreptul satuluĭ Gropeni, curge în jos pe lîngă satul Tichilești, printre canalul Minoaie și Dunărea-Vapoarelor, cu care se unește la Piscul-Lupuluĭ,

de unde se desparte de Dunărea-Vapoarelor, curge pe lîngă satul Chiscani și, mai jos de cătunul Vărsătura, se unește iarăși cu Dunărea-Vapoarelor.

Lata-Sărată, *vale*, care se întinde din jud. Buzău spre S., până la satul Milosești, jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, apoi se curbează spre E. și din dreptul satului Murgeanca, merge iarăși spre S. până în rîul Ialomița.

Lungimea acestei văi este de 30 kil. și adîncimea de 7 metri.

Această vale a fost albia unui afluente al rîului Ialomița, care a dispărut.

Pe această vale este lacul Strachina, după numirea căruia se mai numește și valea.

Lată (Piatra-), *pisc*, al munteluĭ Istrița, com. Pietroasa-d.-s., jud. Buzău.

Latinislav, *japse*, în jud. Brăila, situată în Ostrovul-Popeĭ, la S. de Toporașul; începe din partea stîngă a Vîlciului.

Latinul, *com. rur.*, în jud. Brăila, pl. Vădeni, situată pe malul drept al rîului Buzăul. Se mărginește la V. cu Buzăul; la S., cu Gurgueți; la N., cu Măxineni (R.-Sărat) și la E., cu Cotul-Lung. Suprafața sa este de 3800 hect., cu o populație de 157 fam., saŭ 601 sufl., din carĭ 97 contrib.

S'aŭ împroprietărit 74 loc. în 1864 și 100 în 1878; 46 sunt neîmproprietăriți.

Are 1 biserică zidită la 1865, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 cimitir în centrul com.; 1 școală mixtă, în cîmp, la 1 kil. de sat, frecuentată de 26 elevĭ.

Budgetul com. e de 2980 leĭ, 40 banĭ și cheltuelile de 2935 leĭ, 75 banĭ.

Prin com. trece șoseaua județeană Brăila-Focșani, în lungime de 5 kil. Peste apa Buzăului, în dreptul satului, e un pod construit de jud. Brăila și R.-Sărat.

Drumurĭ: la Cotul-Lung, traversînd șoseaua Brăila-Focșani spre N.-E. (10 kil.); la Nazîrul, pe șoseaua Brăila-Focșani, spre E. (14 kil.); la Roman, spre S. (12 kil.); la Gurgueți, spre S. (4 kil.); la Brăila, spre E. (26 kil.). Com. e împărțită în două: Latinul-Vechiŭ, înființat la 1836, aĭ cărui locuitorĭ din cauza revărsăriĭ Buzăului s'aŭ mutat mai spre E., formînd com. Latinul-Noŭ la 1861 și Latinul-Noŭ.

Latinul, *sat*, în jud. Brăila, compus din 2 sate, ambele în partea de N.-V. a com. Latinul, pe malul drept al rîului Buzăŭ. Latinul-Vechiŭ, este așezat de-alungul țărmului drept al rîului Buzăul, iar Latinul-Noŭ, la 3 kil. spre S. de Latinul-Vechiŭ. Este așezat pe șoseaua Brăila-Focșani, unde se află un pod, peste rîul Buzăul, la 26 kil. spre V. de orașul Brăila. Are o biserică, construită la 1865, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 2 paracliserĭ; o școală mixtă, înființată la 1865, întreținută de stat, frecuentată de 26 elevĭ.

Suprafața satului vechiŭ este de 30 hect., iar a celui noŭ de 68 hect. Populația ambelor sate este de 157 familiĭ, saŭ 601 suflete; 315 bărbați și 286 femeĭ.

Vite sunt: 120 caĭ, 530 vite cornute, 1430 oĭ și 17 rîmătorĭ.

Latinul, *moșie*, proprietate a statuluĭ, jud. Brăila, pendinte de com. cu același nume, pe care se află com. Romanul și numaĭ partea de S. a com. Latinul; are o întindere de 2500 hect., dînd un venit de 40000 leĭ.

Latinul, *pădure*, pendinte de com. cu același nume, pl. Vădeni, jud. Brăila, situată pe malul stîng al Buzăului; are o întindere de 15 hect.; esență: salcie.

Latoca, *insulă*, în brațul Sf. Gheorghe, jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. Beș-Tepe, situată în partea centrală a pl. și nordică a comuneĭ; este formată de brațul Sf. Gheorghe și de un alt braț mai mic, numit Dîrnoiul; are o lungime de $2^1/_2$ kil. și o lățime medie de 1 kil.; întinderea totală e de 300 hect.; este acoperită numaĭ cu stuf, care servă locuitorilor pentru învelitul caselor.

Latoriția saŭ Lotrița, *rîŭ*, în jud. Vîlcea. Izvorește dintre munțiĭ Paringul și Bora, de la locul numit Benga, vecin cu jud. Gorj. Curge printr'o vale îngustă și adîncă, de la V. la E. și se varsă în Olt, mai sus de Mălaia. Lărgimea medie a albieĭ sale este de 10 m., iar a apeĭ, de 3 m. Fundul conține bolovanĭ. Are ca afluenți: valea Rudăreasa, pe stînga și valea Repedea, pe dreapta.

Latoriția, *pîrîŭ*, în jud. Gorj, pl. Novaci. Curge din partea de E. a munteluĭ Urda și se varsă în Lotru, la Mălaia; primește pe dreapta izvoarele: Cioara, Bălescul, Galbenul, Sgoiul și Curmătura; iar pe stînga izvoarele: Coasta-Beugheĭ, Zeneguța, Purul și Pietrimanul.

Laza, *com. rur.*, în partea de S. a plășeĭ Racova, jud. Vasluiŭ, la 12 kil. de orașul Vasluiŭ și la 21 kil. de Pungești, reședința plășeĭ; situat pe valea Racoveĭ, și pe dealurile din dreapta și din stînga pîrîului Racova. Este formată din satele: Laza, Sauca, Oprișița, Polincu, Lin-

gurari, Poeana-Rîşniţa şi Bejeneşti, pe o suprafaţă de 6481 hect., din care: 4498 hect. ale Statuluĭ, cu 1114 hect. pădure, iar 1983 hect. ale locuitorilor, carĭ posedă 148 hect. vie. Are o populaţie de 830 familiĭ, saŭ 2397 suflete.

Prin mijlocul comuneĭ trece pîrîul Racova şi calea judeţeană Vasluiŭ-Pungeşti.

Are: 3 bisericĭ cu 4 preoţi şi 6 eclesiarcĭ; o şcoală; o moară cu vaporĭ; 4 cîrciumĭ.

Comerciul se face de 7 persoane.

Vite: 1501 vite marĭ cornute, 1114 boĭ, 50 capre, 97 caĭ şi 609 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ e de 3588 leĭ la venituri şi de 3367 leĭ la cheltueli.

Locuitoriĭ posedă: 64 pluguri şi 120 care cu boĭ, 10 pluguri şi 12 căruţe cu caĭ.

Sunt 340 stupĭ cu albine.

Laza, *sat*, în centrul com. Laza, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, situat între dealurile: Hîrşova spre V. şi Mijlocul, spre E., pe o suprafaţă de 2749 hect., din care 656 hect. sunt ale locuitorilor, cu 114 hect. pădure, iar restul e proprietatea Statuluĭ, căruia aparţine moşia. Are o populaţie de 209 fam., saŭ 840 sufl. o şcoală, înfiinţată în anul 1868, frecuentată de 50 elevĭ; o biserică, făcută de locuitorĭ la 1760, cu 1 preot şi 2 eclesiarcĭ.

Vite: 256 vite marĭ cornute, 500 oĭ, 12 capre, 57 caĭ şi 190 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 26 pluguri şi 56 care cu boĭ, 5 pluguri şi 4 căruţe cu caĭ; 80 stupĭ.

Statul a înfiinţat aci o fermă model.

Laza, *deal*, spre E. de com. Laza, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Laza, *pîrîŭ*, jud. Vasluiŭ, izvoreşte din dealul Fundul-Lazeĭ, curge de la N. spre S., trece prin satul Laza şi se varsă în stînga pîrîuluĭ Racova.

Lazana, *baltă*, pe moşia Ghireni-Tăutul, com. Coţuşca, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ; conţine peşte.

Lazaroi, *pichet*, jud. Neamţu, pe graniţa Transilvanieĭ, situat pe pîr. Bolohaniş, între pichetele Brateş la N.-V., şi Bolohaniş la S.-E.

Lazár, *pisc*, jud. Vîlcea, com. Mitrofani, din pl. Oltul-de-Jos.

Lazmahale, *sat*, jud. şi pl. Constanţa, căt. com. rur. Techir-Ghiol. Este situat în partea de S. a pl. şi cea de N. a com., la 5 kil. spre N.-V. de căt. de reşedinţă, Techir-Ghiol, în valea Carsi-dere saŭ Hazi-diuliuc. Este închis la N.-V. de dealul Lazmahale cu movila Cemenli-Iiul (53 m.), la S.-V. de dealul Orta-Burum-Bair şi la E. de dealul Denis-Islasî-Bair, cu movilele Sara-Iuc (49 m.) şi Lazmahale (41 m). Suprafaţa sa este de 2693 hect., din carĭ 61 hect. ocupate de vatra satuluĭ şi grădinĭ. Populaţia este de 48 familiĭ, saŭ 168 suflete. Prin sat trec drumurile: cel judeţean Constanţa-Mangalia, pe la 1 kil. spre E. de sat precum şi altele maĭ micĭ spre Anadol-Chioi, Hagidiuliuc şi Agigea.

Lazmahale, *deal*, în jud. şi pl. Constanţa, pe teritoriul com. rur. Techir-Ghiol şi anume pe acela al căt. săŭ Lazmahale. Se întinde de la vîrful Cioinac-Iuc pănă la Valurile-luĭ-Traian şi calea ferată Constanţa-Cernavoda, cu o direcţiune generală de la S.-V. către N.-E. Are o înălţime medie de 50 m. şi este situat în partea de N. a pl. şi cea de S. a com. Este acoperit cu păşunĭ.

Lazul, *sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-de-Sus, com. Terpeziţa, cu 472 locuitorĭ, 90 case şi 36 bordee. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Terpeziţa, ce este la 3 kil.

Lazul, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul, com. rur. Valea-Boerească. Are 95 case; o şcoală, dăruită de D-na Sevastiţa Gărdareanu şi care poartă numele tatăluĭ d-sale, Pantele Colibăşeanu.

Lazul, *numire*, ce se maĭ dă *satuluĭ* Onceşti-Noĭ, comuna Onceşti, pl. Stănişeşti, jud. Tecuciŭ.

Lazul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Bălăneşti, căt. Cocîrceni şi Valea-Iepeĭ, ramificaţie din Muntele Pănătăul, parte arabil, parte fîneaţă.

Lazul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. şi căt. Nehoiaşul, avînd ramificaţia Dealul-Lazuluĭ.

Lazul, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Blăjani, avînd culminaţia Vîrful-Lazuluĭ, cu o înălţime de 498 metri. Face hotar despre com. Vadul-Soreştilor. Are vederĭ întinse, frumoase şi variate.

Lazul, *deal*, jud. Gorj, pl. Gilortuluĭ, în partea de V. a com. Pegeni. Are direcţia N.-S. din dreptul com. Horezani d.-s.; se termină la com. Căpreni-de-Dolj printr'o poiană ce se numeşte Buda. Este acoperit de pădure mare şi mică.

Din acest deal se desparte un crac în partea dreaptă a pî-

rîuluĭ Lazul, care este acoperit de vie, livezĭ de pruni şi pădure.

Intre aceste două dealurĭ, curge pîrîul Lazul, care se varsă în pîrîul Plopul, în com. Căpreni-de-Dolj, luîndu-şĭ naştere dintr'o mică întindere de loc şes ce se numeşte Poenile-luĭ-Dobre.

Lazul, *deal*, în jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, com. Urdari-d.-s., spre S. de comună; începe din Valea-luĭ-Dan, merge paralel cu vatra satuluĭ, în direcţiune S.-V. până în cătunul Artanul.

Lazul, *munte*, jud. Prahova, pl. Prahova, com. Breaza-d.-s., din care iaŭ naştere văile: Lazuluĭ, Căruntelĭ şi Racherita. Cade în partea de N. a căt. Breaza-d.-s.

Lazul, *pîrîŭ*, izvoreşte din partea de V. a satuluĭ Pîhneşti, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, trece prin sat şi, în partea de S, se varsă în pîrîul Fundătura.

Lazul, *pîrîŭ*, în com. rur. Smadovita, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Lazul, *vale*, în jud. Gorj, pl. Ocolul, com. Urecheşti, spre N.-E. de cătunul Tîlveşti, al com. Cîrbeşti; începe din dealul Viilor-Vechĭ (Dealul Bran); se întinde d'alungul satuluĭ şi se termină la extremitatea satuluĭ spre N. în Valea-Amaradielĭ; este formată de dealurile Ştefan şi al-Sulitelĭ.

Lazul-Cheelĭ-dintre-Izvoare, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Valea-Muscelului; are 50 hect., din care 14 arabile, restul pădure; e proprietatea moşnenilor Sibicenĭ.

Lazul-Mare, *deal*, în com. rur. Şovarna-d.-j., plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Lazul-Mic, *deal*, în com. rur. Şovarna-d.-j., plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Lazul şi Crişani, *moşie* a statuluĭ, pl. Dumbrava-d.-s., com. Terpezita, jud. Dolj, arendată anual cu 6200 leĭ.

Lazuluĭ (Dealul-), *deal*, jud. Buzăŭ, ce începe de la cătunul Benga, com. Mărunţişul şi se întinde până în Valea-Vielĭ, com. Pătărlagi, pe malul drept al rîuluĭ Buzăul.

Lazuluĭ (Dealul-), *deal*, în jud. Buzăŭ, com. Mărunţişul, căt. Zăhăreşti, pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul.

Lazuluĭ (Muchia-), *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Pănătăul, căt. Plăişorul, culminaţie a dealuluĭ Lazul; servă ca hotar.

Lazuluĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Calvini, căt. Bîsceni-d.-j.; începe din muntele Lazul şi dă în rîul Bîsca-Chiojduluĭ.

Lazuluĭ (Valea-), *vale*, izvoreşte din muntele Lazul, plaiul Breaza, comuna Breaza-d.-s., plaiul Prahova, jud. Prahova, curge de la V. spre E. şi se varsă în rîul Prahova, tot în raionul com. Breaza-d.-s.

Lazuluĭ (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Păltineni, ramificaţie din muntele Cătiaşul, în cătunele Curmătura, Nehoiul şi Păltineni; are pădure şi fineţe.

Lazuluĭ (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Calvini, căt. Bîsceni-d.-j.

Lazurile, *com. rur.*, plasa Dealul-Dîmboviţa, jud. Dîmboviţa, situată pe cîmpie, la 8 kil. spre S.-E. de Tîrgovişte, pe şoseaua judeţeană Tîrgovişte-Bilciureşti-Butimanu. In raionul acesteĭ comune sunt cincĭ movile istorice din timpul vechilor războaie. Are o populaţie de 740 locuitorĭ; o biserică; o şcoală. Spre V. şi S. de Lazurĭ se întinde pădurea Văcăreasca.

Lazurile, *deal*, în jud. Gorj, plaiul Vulcan, jud. Gorj, situat la E. şi în marginea comuneĭ Godineşti; se prelungeşte de la E. la V., pe o întindere aproximativă de $2^1/_2$ kil.; este acoperit cu viĭ şi pruni; e proprietatea locuitorilor.

Lazurile, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Rucărul, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel; are o întindere de 100 hectare.

Lazurile, *deal*, jud. Muscel, comuna Dragoslavele, plaiul Dîmboviţa.

Lazurile, *pisc*, pe creasta şiruluĭ de dealurĭ ce brăzdează în lung şi lat com. Costeşti, pl. Horezul, jud. Vilcea. Acest şir de dealurĭ se prelungeşte pe toată partea de E. a comuneĭ, în stînga rîuluĭ Costeşti.

Lăcătuşul, *pîrîŭ*, ce izvoreşte din ramurile munţilor Hălauca, com. Pipirigul, pl. de Sus-Muntele, jud. Neamţu; se varsă pe stînga pîrîuluĭ Pipirigul, puţin către V. satuluĭ Pipirigul.

Lăcătuşuluĭ (Izvorul-), *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Ruşiavăţul; începe din Muscelul-Ţigan şi dă naştere văeĭ Ruşiavăţul.

Lăceanca, *moşie*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, proprietatea

moștenitorilor D. Ștefanopolu; are o întindere de 2852 hect.

Lăceni, *com. rur.*, la extremitatea de E. a plășeĭ Tîrgulu, jud. Teleorman, situată pe valea Teleormanuluĭ.

Suprafața eĭ, dimpreună cu moșia de pe dînsa, este de 3400 hect. Locuitorĭ împroprietărițĭ sunt în număr de 132, pe o întindere de 496 hect.

Terenul este maĭ mult șes și solul de bună calitate. Are și 52 hect. viĭ.

Populațiunea comuneĭ este de 275 familiĭ, saŭ 1021 suflete, dintre carĭ 203 contribuabilĭ.

Vite: 591 vite marĭ cornute, 219 caĭ, 7 măgarĭ, 2076 oĭ, 19 capre și 322 porcĭ.

Budgetul com. e de leĭ 2861 la venitur și de leĭ 2834, banĭ 32 la cheltuelĭ.

Are o școală, condusă de un învățător și frecuentată de 49 elevĭ; o biserică cu doĭ preoți și doĭ cîntăreți.

Pe apa Teleormanuluĭ sunt două morĭ de măcinat.

Căile de comunicațiune sunt: șoseaua mixtă spre com. Tătărești și spre Alexandria; șosea vecinală spre com. Măgura, din jud. Vlașca.

Pe teritoriul acesteĭ comune, în partea despre S., se varsă pîrîul Clănița în rîul Teleorman. Aci, la împreunarea acestor cursurĭ de apă, s'a format o întinsură de lacurĭ și de mlăștinĭ.

Asupra originеĭ acesteĭ comune se găsesc documente din care rezultă că aci a fost sat locuit prin secolul al XVI-lea. In secolul trecut făcea parte din județul Vlașca, pl. Cîlniștiĭ.

Lăcovișteа, *vălcea* zmîrcoasă, rezervată ca loc de fineță, jud. Prahova, pl. Cricovul, com. Pucheni-Marĭ, unde crește papură și țiperig, și care se lărgește mult spre S.-E.

Aproape de capătul eĭ despre V. se află un plop foarte gros și bătrîn, pe care cîte-va generațiĭ de oamenĭ așa l'aŭ pomenit. Locul dinprejurul săŭ, un mic platoŭ frumos, se numește Locul-de-la-Plop.

Lăculețe (Loculețe), *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, com. Glodeni. In raionul acestuĭ sat, pe malul stîng al Ialomițeĭ, la 10 kil. spre N. de Tîrgoviște, pe șoseaua națională Tîrgoviște-Pucioasa, se află instalată Pudrăria statuluĭ cu acelașĭ nume. In virtutea uneĭ legĭ din Aprilie 1880, statul Romîn a concedat la 7 Ianuarie 1881 societățeĭ «Dallemagne et Müller» dreptul exclusiv al fabricațiuneĭ pulbereĭ în tot regatul. Durata concesieĭ era fixată la maximum 15 anĭ, în care timp nicĭ o altă fabrică, fie privată fie publică, nu putea funcționa în țară.

Concesionariĭ eraŭ îndatorațĭ a produce în timpurĭ normale o cantitate anuală de 150000 de kilogr. de diferite pulbere, iar în timp de războiŭ 500000 de kilograme.

Statul pentru trebuințele armateĭ se obliga a cumpăra 100000 kilogr. pe fie-care an, în condițiunile fixate printr'un caet de sarcinĭ.

Pentru instalarea fabriceĭ, statul cedă gratuit un teren de 300000 m. p., iar maĭ tîrziŭ concesionariĭ cumpărară un alt teren alăturĭ de aceeașĭ întindere. Fabrica începu a funcționa în luna luĭ Maiŭ, 1883 sub direcția maĭ întîiŭ a d-luĭ Müller și în urmă a d-luĭ Arendt, căpitan în retragere al armateĭ belgiane, care a funcționat până la rescumpărarea fabriceĭ de către stat în anul 1888.

Fabricarea pulbereĭ de către concesionarĭ se urmă fără întrerupere până la 15 Noembrie 1886, data ultimeĭ și celeĭ maĭ grave exploziunĭ din cele nouă ce s'aŭ întîmplat în 3 anĭ de exploatare. In urma acesteĭ explozĭĭ, fabricarea pulbereĭ fiind întreruptă, statul răscumpără fabrica care începu să funcționeze la 21 Maiŭ 1888 sub administrația Ministeruluĭ de Războiŭ. Această rescumpărare costă pe stat suma de 2083301 leĭ, 57 banĭ.

Veniturile acesteĭ fabricĭ, de la 1888 până în prezent (1900), aŭ fost în total de 8242411 leĭ, 80 banĭ, din care scăzîndu-se chelt., în sumă de 5191470 leĭ, banĭ 98, precum și amortizarea în aceștĭ 12 anĭ a capitaluluĭ de rescumpărare: 1499977 leĭ, 13 banĭ, rămîne pentru aceștĭ 12 anĭ un beneficiŭ de 1550963 leĭ, 69 banĭ, ceea ce dă anual un beneficiŭ net de 129246 leĭ, 95 banĭ.

Accidente. In ceĭ treĭ anĭ de exploatare de către concesionarĭ, de la 1883—1886, s'aŭ întîmplat nouă explozĭĭ care aŭ cauzat moartea a 14 lucrătorĭ și rănirea a 6 lucrătorĭ. Iar în ceĭ 12 anĭ de exploatație de către stat, de la 1886—1898, nu s'aŭ întîmplat de cît 5 explozĭĭ care aŭ omorît un lucrător și aŭ rănit doĭ.

Actualmente pudrăria de Lăculețe nu maĭ produce de cît pulbere de vînat și de mine, de oare-ce statul a instalat o nouă fabrică de pulbere fără fum la Dudești lîngă București.

Lăculețe, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Dîmbovița, com. Doicești, căt. Dolani, pe linia Tîrgoviște-Pucioasa, pusă în circulație la 1 Ianuarie 1890. Se află între stațiile: Doicești (3.5 kil.) și Pu-

cioasa (7 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului mării e de 338m,67. Venitul acestei stații pe anul 1896 a fost de 31389 lei.

Lădești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Măldărești, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populație de 307 locuitori.

Lăganului (Pădurea-), *pădure*, făcînd parte din pădurile de pe moșia Belitori, jud. Teleorman, proprietatea d-lor M. Sutzu, Gr. Lahovari și L. Paciurea.

Lăicăi saŭ **Cremenea**, *sat*, făcînd parte din com. rur. Lăicăi-Runceasa, pl. Argeșelul, jud. Muscel.

Este situat pe ambele maluri ale rîului Dîmbovița și are o populație de 113 fam., saŭ 605 suflete. Aci este reședința com.

Locuitorii acestui cătun. s'aŭ împroprietărit la anul 1864.

Are o biserică de zid, clădită la anul 1790, de Popa Ivan și Nițu Mătăsaru, deservită de un preot și un dascăl; o școală, frecuentată de 44 copii.

In partea de V. a cătun. Lăicăi este o mică mlaștină cu apă sărată.

Lăicăi-Runceasa (Cîrciuma-de-Piatră), *com. rur.*, în jud. Muscel, pl. Argeșelul, la S.-E. de Cîmpulung, la 22 kil. de acest oraș. Este așezată pe ambele maluri ale rîului Dîmbovița și a altor pîraie și văi.

Se compune din două cătun.: Lăicăi și Runceasa și se mărginește la N. cu com. Cetățeni-din-Vale, la S. cu com. Gemenea (jud. Dîmbovița), la E. cu com. Micloșani și la V. cu com. Văleni.

Are o populație de 190 familii, saŭ 989 suflete, din cari 183 contribuabili; locuesc în 244 case. Știu carte 129 persoane.

Locuitorii pe lîngă agricultură, se mai ocupă cu facerea scîndurilor și transportul lor în țară pe la bîlciurile anuale și săptămînale.

Are: 2 biserici, la Lăicăi și Runceasa, deservite de 2 preoți și 2 dascăli; o școală, într'un local spațios, construit în 1867 de D-l Didiță Izbășescu și locuitori.

In com. nu sunt carieri de piatră, dar prin coaste și rîpi se găsește piatră foarte bună de construcție.

Vite: 550 boi și vaci, 540 oi, 210 capre, 52 cai și 450 porci.

Budgetul com. e la venituri de lei 1972,59 și la cheltueli, de lei 1162,50.

Rîul Dîmbovița trece prin mijlocul com. și apoi intră în jud. Dîmbovița pe la hotarul com. cu Micloșani și Gemenea, din Dîmbovița.

Pe rîul Dîmbovița, în raionul com., sunt: 1 piuă, 2 morî și 1 herăstrăŭ.

In rîul Dîmbovița, în cercul com., se varsă următoarele gîrle, pe dreapta: Valea-Poduluî, Valea-Ghermaneî, Văleanca, Răscăeasca și Valea-Tunuluî, iar pe malul stîng: Valea-Miței, Valea-Ursuluî și Valea-Minciuneștilor.

In com. sunt: multe livezi cu pruni; dealurile: Olaruluî, Ogoruluî și Muchea-Micloșanilor; păduri mari compuse din fag și puțin carpen și, mai în depărtare, munți, între cari citîm Marginea-Domnească, unde se zice că ședeaŭ uniî Domni vara cîte-va zile.

Locuitorii din cătun. Runceasa sunt moșneni; ceî din cătun. Lăicăi, în număr de 103, s'aŭ împroprietărit, după legea rurală din 1864, pe moșia Domniței Elisa Filipescu (Vulpe). Proprietarii mari în com. sunt: Domnița Filipescu, Izbășescu, Nițâ I. Popa, Petre Nicolae și Ion I. Bartea.

Com. se întinde pe o suprafață de 1150 hect.

Prin com. trece șoseaua județeană care leagă orașul Tîrgoviștea cu orașul Cîmpulung; șoseaua vecinală care leagă com. Lăicăi cu com. Cetățeni-din-Vale, și alte multe drumuri nepietrite.

Legenda zice că aci, pe Dealul-Olaruluî, la locul numit Piscul, s'ar fi bătut Radu-Negru cu Tătariî.

In urma trădăreî, Tudor Vladimirescu, în drumul săŭ de la Cîmpulung la Tîrgoviște, pornit fiind sub escortă numeroasă peste muscele, a conăcit la Cîrciuma-de-Piatră.

Lălești, *com. rur.* și *sat*, în jud. Tutova, pl. Tutova, spre N.-V. de Bîrlad, pe pîriul Tutova. Se împarte în 2 părți, în Lălești-Boerești și Lălești-Răzăși. Are o populație de 1514 suflete; știŭ carte 126 persoane; locuesc în 165 case. Formează o comună (com. Lălești cu cătunele: Onești, Fulgul, Călimănești, Fîntînele, Simzînești, Cristești și Tupilați).

Are 82 hect. vii, din cari 37 nelucrătoare și 7,75 hect. livezi cu pruni.

Are o școală primară de băeți. In toată com. sunt 3 biserici.

Comerciul se face de 11 persoane. Șoseaua jud. Bîrlad-Bacăŭ, trece prin această com. (prin Fîntînele).

Lălăști, *trup de moșie*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Girovul, situat pe lîngă moșiile Averești, Girovul, Botești.

Se mai numește și Lelești.

Lămășeni, *sat*, pe moșia cu același nume, jud. Suceava, com. Rădășeni, la 8800 m. de Fălticeni. Partea E. a satuluî, fiind

pe moșia fostului proprietar Cichirdic, poartă numele de Lămășeni-Cichirdic; iar cea de V., se numește Lămășeni-Secară, pentru același cuvînt.

E așezat pe văile și dealurile Copăcelul, Prodana și al Izvoruluĭ. Are 179 case, populate cu 219 familiĭ, saŭ 814 suflete, din carĭ 200 contribuabilĭ. Vatra satuluĭ ocupă 84 fălcĭ, 51 prăjinĭ.

Moșia e proprietatea d-lor G. Ciudin și G. Văsescu și are 522 fălcĭ, 16 prăjinĭ. Improprietăriții de la 1864 sunt 19 pălmașĭ și 149 codașĭ, stăpînind 287 fălcĭ și 56 prăjinĭ. Are două bisericĭ, una în Lămășeni-Cichirdic, cu hramul sf. Constantin și Elena, zidită de Anastasia Cichirdiceasa în 1850, deservită de un preot și 2 cîntărețĭ și a doua, cu hramul Sf. Nicolae, de lemn, deservită de un preot și doĭ cîntărețĭ; o școală rurală mixtă, cu un învățător plătit de stat, înființată în 1864, frecuentată numaĭ de 19 elevĭ din 41 băețĭ și 34 fete cu etatea de școală.

Drumurile principale sunt: la Rădășeni (1 kil.); la Sasca (6 kil.) și la Rotopănești (3 kil.).

Intr'o mărturie dată de locuitoriĭ din Bosancea și Lămășeni egumenuluĭ M-reĭ Slatina în 7231 (1723), Iunie 20, se arată că ceĭ ce întemeiaŭ livezĭ de pomĭ pe moșie aveaŭ dreptul să le treacă moștenire copiilor, nepoților și strănepoților, numaĭ cît timp aceștia locuiaŭ în sat. Fetele măritate în alte sate n'aveaŭ dreptul a moșteni livezile părintești.

In 1803, Lămășeni-Răzășeștĭ se ocupaŭ cu lucrul pămîntuluĭ, poame și aveaŭ loc de mijloc; număraŭ 100 liuzĭ, plătind bir 1490 leĭ anual.

Lămășeni, *pădurice*, de diferite esențe, pe moșia cu același nume. jud. Suceava. Prin această pădurice trecea drumul ce lega Suceava cu Baia. Se zice că pe aci și-a făcut trecerea oastea luĭ Ștefan-Vodă și a altor Domnĭ.

Lămășeni-Cichirdic. Vezĭ satul Lămășeni, jud. Suceava.

Lămășeni-Săcară. Vezĭ satul Lămășeni, jud. Suceava.

Lămotești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Lămotești-Gălbinași pl. Negoești, jud. Ilfov. Este situat la N. de Gălbinași, pe țărmul stîng al rîuluĭ Dîmbovița. In mare parte locuitoriĭ acestuĭ sat sunt țiganiĭ.

Se întinde pe o suprafață de 559 hect., cu o populație de 943 locuitorĭ.

Bisericeĭ Sf. Vinerĭ din București aparțin 250 hect. și locuitorilor 309 hect.

Epitropia bisericeĭ cultivă prin arendașiĭ săĭ 233 hect.; restul este izlaz. Locuitoriĭ cultivă 297 hect., rezervînd 12 hect. pentru izlaz.

Are o biserică, cu hramul Sf. Impărațiĭ, cu 1 preot și 1 cîntăreț. Comerciul se face de 7 persoane.

Numărul vitelor mariĭ e de 491 și al celor micĭ, de 457.

Lămotești, *sat*, în jud. R.-Sărat, plasa Orașul, cătunul comuneĭ Mîndrești, așezat în partea de S. a comuneĭ, la 2 kil. spre S. de cătunul de reședință, Mîndrești-Vechĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Milcovul. Are o întindere de 38 hect., cu o populație de 102 familiĭ, saŭ 419 suflete, din carĭ 98 contribuabilĭ. Știŭ carte 28 persoane. Are o biserică, cu 1 preot și 1 cîntăreț; o școală.

Lămotești-Gălbinași, *com. rur.*, pl. Negoești, jud. Ilfov, situată la S.-E. de București, lîngă rîul Dîmbovița, la 29 kil. de București. Stă în legătură cu com. Frumușani și Vasilați prin șosele vecinale.

Se compune din satele: Gălbinași, Lămotești, Moara-Nouă și Ștefănească, cu o populație de 1434 suflete, din carĭ 275 contribuabilĭ; locuesc în 258 case și 14 bordee.

Se întinde pe o suprafață de 2194 hect.

Moșt. d-neĭ S. Rasti, biserica Sf. Vinerĭ din București, Statul și moșt. I. Alexiu, aŭ 1575 hect. și locuitoriĭ 619 hect. Proprietariĭ cultivă 1395 hect. (67 izlaz, 112 pădure). Locuitoriĭ cultivă 600 hect., iar 19 le rezervă pentru izlaz.

Budgetul comuneĭ e de 3562 leĭ la venituri și de 3177 leĭ la cheltuelĭ.

Are 2 bisericĭ (la Gălbinași și Lămotești); 1 școală mixtă; 1 heleșteŭ; 1 moară cu apă; 2 mașinĭ de treerat.

Aci se face în Septembrie, fie-care an, tîrg de vite și alte.

Vite: 283 caĭ și ițe, 2 armăsarĭ, 282 boĭ, 288 vacĭ și viței, 47 taurĭ, 27 bivolĭ, 38 bivolițe, 16 capre, 1105 oĭ și 453 porcĭ.

Locuitoriĭ posedă: 126 pluguri: 69 cu boĭ, 57 cu caĭ, 185 care și căruțe: 100 cu boĭ, 57 cu caĭ.

Comerciul se face de 12 persoane.

Locuitorĭ împreprietăriți sunt 113 și neîmproprietăriți, 261.

Lănărici, *baltă*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Isalnița, în S.-V. comuneĭ. Are o suprafață de 8 pogoane și o adîncime de $3\frac{1}{2}$ m.

Lăngești, *sat*, cu 80 familiĭ, jud. Argeș, pl. Cotmeana, făcînd parte din com. rur. Bumbueni; are o biserică, cu hramul Adormi-

rea, deservită de un preot, un cîntăreț și un paracliser.

Lăpoșelul, *cătun,* al com. Lapoșul, jud. Buzău cu 230 locuitorĭ și 54 case.

Lăpticul, *munte,* jud. Dîmbovița, de la Moroeni în sus, în dreapta Ialomițeĭ. Spre E. de Lăpticul este muntele Furnica, ce servă de limită între jud. Dîmbovița și Prahova.

Lăptoacele, *ramură de dealurĭ,* jud. Neamțu, ce se detașează aproape perpendicular spre V. din culmea Tarcăuluĭ, pănă în pîrîul Tarcăul, între pîrîiașul Mălăcștea la N. și Lăptoacele la S.

Lăptoacele, *pîrîiaș,* ce izvorește din culmea Tarcăuluĭ, comuna Pîngărați, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu și se varsă pe dreapta pîrîuluĭ Tarcăul, între Dealul-Butucilor și Dealul-Lăptoacele.

Lăptuțoaea, *vechĭe numire a satuluĭ* Brătia, com. Frumușica, pl. Cîmpul, jud. Ialomița.

Lăpușani, *sat,* făcînd parte din com. rur. Leicești, plaiul Nucșoara, jud. Muscel. Cade între muchea dealuluĭ Stroișorul și malul stîng al rîuluĭ Doamna.

Populația luĭ e de 131 locuitorĭ. Locuitoriĭ acestuĭ cătun s'aŭ împroprietărit pe moșia d-luĭ C. Crasan.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 1 dascăl.

Lăpușani, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, jud. Muscel, în întindere aproximativă de 500 hect., cu un masiv des și compus din fag, stejar și mesteacăn.

Se învecinește la N. cu pădurea Retevoești; la S., cu pădurea Corbul-Pădureț; la V., cu Stroești și la E., cu Bălilești-Goleștĭ.

Lăpușata, *com. rur.,* pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, compusă din 4 cătune: Zărnești, Sărulești, Berești și Mijați. S'a înființat cam de vr'o 200 anĭ.

Este situată pe dealurile: Zărnești, Sărulești și Berești și pe văile: Țiganilor, Popeasa, Geamăna, la 55 kil. de reședința județuluĭ și la 32 kil. de a plășeĭ. Pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Cerna, e o întinsă luncă care e cel maĭ productiv pămînt al comuneĭ.

Intinderea totală a comuneĭ e de 328 hect.

Are o populație de 1428 familiĭ, saŭ 1853 suflete, din carĭ 523 contribuabilĭ; locuesc în 490 case și 2 bordee.

Are 4 bisericĭ: una în Zărnești, zidită la 1868; a doua în Sărulești, zidită la 1841; a treia în Berești; zidită la 1885 a patra la Mijați, zidită la 1842.

Scoala datează în comună de 30 anĭ. E frecuentată de 30 copiĭ.

Știŭ carte 215 persoane.

Meșteșugarĭ sunt: 20 dulgherĭ, 15 rotarĭ, 2 cizmarĭ, 30 croitorĭ și 5 cojocarĭ.

Vite sunt: 74 caĭ, 364 boĭ, 292 vacĭ, 8 bivolĭ, 128 capre, 456 oĭ și 497 porcĭ.

Pe rîul Cerna, în raionul comuneĭ, sunt 4 morĭ.

Locuitoriĭ sunt moșneni, afară de 25, carĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșia d-luĭ Lascu, cărora li s'aŭ dat 29 hectare.

In com. se află Măgura-luĭ-Mircea-Vodă.

Gîndacĭ de mătase se cultivă. Stupĭ cu albine sunt 134.

In toată comuna sunt: 10320 merĭ, 7539 perĭ, 6564 nucĭ, 9672 cireșĭ, 705 gutuĭ; iar livezile daŭ cam 12000 care fin.

Budgetul comuneĭ e de 6584 leĭ la venitурĭ și de 4703 leĭ la cheltuelĭ.

Prin Lăpușata trece șoseaua județeană, care o pune în comunicație cu Tîrgul-Horezul și de aci spre V., prin Fometești cu Tîrgul-Jiul. Maĭ e o șosea vecinală care pune în comunicațiune comuna Lăpușata cu Romanești și maĭ departe se unește cu șoseaua după rîul Olteț.

Se mărginește la E. cu com. Roești și Modoia; la V., cu comuna Roșiile și Romanești; la N., cu com. Broșteni și la S., cu com Măldărești.

E brăzdată de dealurile: Ciocîlteilor, Roșiilor, Bălanul, Berești, Sărulești, Lăpușoiul, Zărnești și udată de rîul Cerna și de văile: Ruginoasa, Popeasa și Valea-Țiganilor.

Lapușata, *deal,* în raionul com. Lăpușata, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 21 hect. vie.

Lăpușoiul, *deal,* județul Vîlcea. Vezĭ Bălanul.

Lărgășeni, *sat,* făcînd parte din comuna Negulești, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ. E situat la S. comuneĭ, la 8½ kil. de Negulești.

Are o populațiune de 45 familiĭ, saŭ 129 suflete; locuesc în 44 case.

Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, făcută de vornicul Costache Conache la 1785, după cum se vede dintr'un pomelnic. In clopotniță se află o piatră frumoasă, pe mormîntul luĭ Gavril Conache și a familieĭ sale.

Pe clopot se află inscripția:

Auzĭ Doamne glasul robilor tăĭ Gavriil și soțieĭ sale Maria.

Lărgeanca (Marincea), *moşie*, în jud. Buzău, com. Largul; are 1150 hect., arături, stufiş şi nisipuri.

Lărgeanca, *moşie*, în jud. Buzău, com. Largul, cu 600 hect., mai toate arabile; mai înainte forma un singur corp cu Lărgeanca-Marincea.

Lărguţa, *sat*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Sănduleni, situat pe pîrîul cu acelaşi nume. Are o populaţie de 29 familii, sau 114 suflete, Unguri; o biserică catolică, clădită de locuitori în 1889.

Vite sunt: 3 cai, 84 vite cornute şi 19 porci.

Lărguţa, *pîrîu*, jud. Putna, format pe teritoriul comunei Cîmpurile şi care, după ce udă această comună, se varsă în pîrîul Cremineţul.

Lărguţa, *vale*, continuare a văii Larga, în raionul com. Găiceana, jud. Tecuciu. Continuă spre N. până în satul Ghiloveşti; aici se desparte în două: Valea-Arinoasa, spre N.-V. şi Valea-Ghiloveştilor spre N., continuînd în jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Caşinul.

Lărguţa şi Dălmaciul, *pădure*, pe teritoriul comunei Gura-Văii, com. Cîmpurile, jud. Putna, în întindere de 800 fălci, aparţinînd locuitorilor răzaşi din comuna Cîmpurile.

Lăscoi, *moşie* nelocuită, jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Perieţi, proprietate a locuitorilor moşneni; are 200 hect., din carî 8 hect. pădure.

Lăscoi, *pădure*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Pribegi; formează cu pădurea Pribegeanca un trup de 300 hect., avînd ca esenţe: stejar, ulm, salcie, plop, anin şi jugastru.

Lăstarul, *trup de pădure*, a statuluî (4 hect.), care împreună cu trupul Durducul-Mare, Durducul-Mic şi Palanga, formează pădurea Aricești, com. Aricești, pl. Filipeşti, jud. Prahova.

Lăstarul (Munţii-Barbul), *pădure*, a statuluî, jud. Buzău, pendinte de mănăstirea Văcăreşti, pe moşia Bădeni-Miluiţi; are 752 hect.

Lăstoaia, *deal*, în jud. Bacău, pl. Bistriţa-d.-j., pe teritoriul com. Faraoani.

Lăstuni, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, cătunul com. Dumitreşti; este reşedinţa pl.; situat în partea de N. a com., la poalele dealuluî Lăstuni, pe pîrîul Lăstuni, la 5 kil. spre N. de cât. de reşedinţă, Dumitreşti-d.-j.; are o întindere de 800 hect., cu o populaţie de 72 familii, sau 311 suflete, din carî 53 contribuabilî; are o biserică; este situat într'una din cele mai frumoase poziţiunî din tot plaiul Rîmnicul.

Lăstuni, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Dumitreşti, se desface din culmea dealuluî Lupanul, merge printre pîraiele Lăstuni şi Tinoasa, brăzdînd partea de N. a com.; este acoperit cu păduri întinse.

Lăstuni, *moşie*, a statuluî, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Dumitreşti, acoperită cu păduri întinse.

Lăstuni, *pîrîu*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Dumitreşti; izvoreşte din dealul Lăstuni, udă partea de N. a com., trece prin cât. Lăstuni, şi se varsă în pîrîul Tinoasa, mai sus de cât. Tinoasa.

Lăstunilor (Stînca-), *stîncă*, în jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. T.-Ocna; face parte din muntele Cărbunari, de la poalele căruia începe Podul-Lăstunilor peste Trotuş, pe unde se merge la Moineşti şi Palanca.

Lăstunul, *colină*, între comunele Breaza şi Vispeşti, jud. Buzău, ramificaţie în partea de N. a munteluî Istriţa; pe coastele sale aŭ început a se stabili cîţiva locuitorî.

Lătăi, *com. rur.*, în partea de E. a pl. Coşula, jud. Botoşani. Se întinde pe Valea-Miletinuluî şi dealurile carî mărginesc acest pîrîŭ de ambele părţi. E formată din satele Lătăi şi Prăjeni. Are o întindere de 3789 hect., din carî 3575 hect. proprietate mare şi 215 hect. ale locuitorilor; o populaţie de 160 familiî, saŭ 640 suflete, din carî 120 contribuabilî; locuesc în 150 case. E udată de pîrîul Miletinul şi Prăjanul şi are şi 3 iazurî.

Are 2 bisericî, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 40 elevî.

Vite: 735 boî şi vacî, 54 caî, 6000 oî şi 160 porcî. Sunt 80 stupî cu albine.

Budgetul com. e de 3140 leî la venitură şi de 3140 leî la cheltueli.

Lătăi, *sat*, în centrul com. Lătăi, jud. Botoşani, aşezat pe loc podiş, cu o suprafaţă de 967 hect. şi o populaţie de 70 familiî, saŭ 280 suflete.

Aci este reşedinţa com. Lă-

tăi. Are o biserică, zidită de Vasile Crupenschi, care se zice că ar fi și întemeietorul satuluĭ Lătăi; biserica e deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Vite: 288 vite marĭ cornute, 24 caĭ, 330 oĭ și 85 mascurĭ. Sunt 120 stupĭ cu albine.

Lăteni, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Borduşeani, situat pe malul stîng al Borceĭ, la 5 kil. spre N. de satul de reședință, de care se desparte prin satul Borduşeani-Micĭ.

Numirea vechĭe a acestuĭ sat a fost Bozeni. Are o școală mixtă.

Populațiunea satuluĭ este de 30 familiĭ.

Vite sunt: 120 boĭ, 50 caĭ, 200 oĭ, 25 bivolĭ, 5 asinĭ și 100 porcĭ.

Lăturoasa, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Cloșani, com. rur. Bala-d.-s.; are 71 case.

Lăturoasa, *deal*, în com. rur. Bala-d.-s, pl. Cloșani, jud. Mehedinți.

Lățești, *sat*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Schineni, pe Pîrîul-Sărat, spre S. de satul Schineni. Are 388 locuitorĭ și 114 case.

Lățimea, *grind* saŭ *loc ridicat* de asupra stufișuluĭ înconjurător, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul comuneĭ Pisica și anume pe acela al cătunuluĭ Azaclîul, situat în partea N. a plășeĭ și V. a comuneĭ; pleacă de pe malul Dunăreĭ, unde e așezat satul Azaclîul; se întinde spre E. fiind o continuațiune E. a grindurilor Zătoaca și Vîlcanul; comunică cu Grindul-Oalelor, trece pe lîngă bălțile Bălășești și Plosca, și se termină pe malul stîng al gîrleĭ Lățimea, de unde se desface Gîrla-Mare; are o formă neregulată, cu o întindere de 200 hect., acoperită numaĭ cu nisip; de-alungul și prin mijlocul luĭ merge drumul comunal Garvan-Azaclîul.

Lățimea, *gîrlă*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. Văcăreni, și anume pe acela al cătunuluĭ Garvan; se desface din balta Jijila, din partea N.; se îndreaptă maĭ întîiŭ spre N., se îndoaie apoĭ în formă de potcoavă și se îndreaptă spre S. pănă lîngă satul Garvan pe care-l udă, și unde se varsă după 7 kil. de curs în Gîrla-Mare, pe dreapta; în ea se varsă și balta Lățimea; între două ramurĭ ale sale se află și ruinele cetățeĭ Bisericuța; în îndoitura sa se întindă dealul Bugeacul, la picioarele căruia se află un monument comemorativ al debarcăreĭ trupelor ruse în Dobrogea, în războiul de la 1877—78.

Lăunele, *sat*, face parte din com. rur. Sîmbureşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populațiune de 140 locuitorĭ.

Lăunele, *gîrlă*, izvorește din jud. Argeș, străbate com. Ciomăgești, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, intră în com. Sîmbureşti și se varsă în Cungrea-Mare.

Lăunele-de-Jos, *com. rur.*, jud. Argeș, pl. Oltul, la 34 kil. de com. rur. Tigreni, reședința subprefectureĭ, și la 20 kil. de Pitești. Se compune din 6 sate: Albenești, Dealul-Scoruşuluĭ, Gura-Momaia, Lăunele-d.-j., Rădeni și Surdeni, avînd peste tot 198 familiĭ, saŭ 889 suflete. Are: 2 bisericĭ în Lăunele-d.-j. și Rădeni, din care una zidită la 1830 de proprietarul Mihalache Lahovari și a doua maĭ nouă, zidită de Grigore Furduescu; o școală primară rurală.

Budgetul com. e de 2892 leĭ la venitурĭ și de 3519 leĭ la cheltuelĭ.

Vite: 600 boĭ și vacĭ, 24 caĭ, 1200 oĭ, 70 capre și 100 rîmătorĭ.

Lăunele-de-Jos, *sat*, cu 100 fam., jud. Argeș, pl. Oltul, pendinte de com. rur. cu același nume. Are o biserică și case marĭ boerești, zidite la 1830 de proprietarul Mihalache Lahovari. Biserica, cu hramul S-țiĭ Voevozĭ, are un preot și un cîntăreț.

Lăunele-de-Sus, *com. rur.*, pe apa Congrea, jud. Argeș, pl. Oltul, la 27 kil. de com. rur. Tigveni, reședința subprefecturei, și la 17 kil. de Pitești. Se compune din satele: Bărbăleni, Lăunele-d.-s., Linia-Dobrești și Coteni, avînd peste tot 160 familiĭ, saŭ 870 suflete, din carĭ 181 contribuabilĭ. Are: 2 bisericĭ, în Bărbăleni și în Lăunele-d.-s.; o școală primară rurală.

Budgetul com. e de 1872 leĭ la venitурĭ și de 2391 leĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt: 400 boĭ și vacĭ, 18 caĭ, 310 oĭ, 30 capre și 300 rîmătorĭ.

Lăunele-de-Sus, *sat*, cu 100 familiĭ, jud. Argeș, pl. Oltul, pendinte de com. rur. cu același nume; are o biserică, cu hramul Intrarea în Biserică, deservită de doĭ preoțĭ și doĭ cîntăreț.

Lăuneluĭ (Dealul-), *deal*, la V. de com. Ciomăgești, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Direcția luĭ e de la N. spre S. și are o lungime de 5 kil.

Serveşte parte pentru cultură, parte pentru păşunarea vitelor.

Lăzăreasca, *sub-divizie a com. rur.* Balta, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Lăzărescu, *iaz,* pe moşia Zahoreni, com. Avrămeni, pl. Başeul, jud. Dorohoiŭ.

Lăzăreni (Cilibiul), *sat,* jud. Iaşi, pl. Braniştea, com. Golăeşti, situat pe malul drept al Jijieĭ şi pe coasta dealuluĭ Golăeşti. Are o populaţie de 53 fam., saŭ 267 suflete; o biserică, făcută de boerul Cilibiu, cam pe la 1700, cînd s'a înfiinţat şi satul, cu un preot şi un cîntăreţ; casele proprietăţeĭ; o moară pe apa Jijieĭ.

Vite: 248 vite marĭ cornute, 160 oĭ, 47 caĭ şi 44 rîmătorĭ.

Lăzăreşti, *sat,* jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Moşoaia.

Lăzăreşti, *cătun,* jud. Gorj, plaiul Novaci, com. Tetila, situat la E. comuneĭ de reşedinţă.

Are o întindere de 269 hect. din carĭ: 100 hect. arabile, 90 hect. fineţe, 75 hect. pomet, 4 hect. vie, 90 hect. pădure şi 8 hect. vatra satuluĭ.

Are o populaţie de 58 fam., saŭ 116 sufl., din carĭ 40 contribuabilĭ.

Are 1 biserică, deservită de preotul şi cîntăreţul cătunuluĭ de reşedinţă.

Locuitorii posedă: 15 pluguri, 30 care cu boĭ; 239 vite marĭ cornute, 115 oĭ, 20 caĭ, 34 capre şi 250 rîmătorĭ.

Comunicaţia cătunuluĭ cu comuna sa de reşedinţă şi cu cele-l'alte cătune, se face prin drumurĭ ordinare.

In cătun se găsesc: 2 puţurĭ şi 3 fîntînĭ.

Lăzăreşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Schitul-Goleşti, pl. Rîurile, jud. Muscel. Aci este reşedinţa comuneĭ. Are o populaţie de 144 familiĭ, saŭ 605 suflete; o biserică. Calea ferată Goleşti-Cîmpulung trece prin mijlocul satuluĭ. Pe la V., trece apa Bughea, care se varsă în rîul Tîrgul la S. de acest cătun. Se desparte de cătunul Burneşti, prin Rîul-Tîrguluĭ.

Lăzăreşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Bărăşti-de-Ceptură, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Este situat pe dealul Ceptura. Are o biserică fondată la anul 1743, de un oare-care Andreiŭ Ionescu.

Lăzeĭ (Dealul-), *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, de pe teritoriul com. Bogdăneşti, care formează valea Varniţa.

Lăzureşti, *sub-divizie* a *satuluĭ* Poiana, com. cu acelaşĭ nume, pl. Nicoreşti, jud. Tecuciŭ.

Leadova, *pîrîŭ,* ce udă com. Spineşti, plasa Vrancea, jud. Putna, şi se varsă în Zăbala, de a stînga eĭ.

Leahul, *lac,* format din pîrîul Neaunul şi din izvoarele luĭ propriĭ, jud. Botoşani, situat în partea de E. a com. Feredieni, pl. Coşula. Are o suprafaţă de 74 hect. Comunică cu iazul Nacul prin pîrîul Nacul, şi se scurge în Miletin, prin pîrîul Leahul. E bogat în peşte şi stuh.

Leahul, *pîrîŭ*, începător de pe moşia Zvorîştea, comuna Zvorîştea, plasa Berhometele, judeţul Dorohoiŭ, de la rîpa Pîrlitura, din pădurea de lîngă satul Buda; se varsă în rîul Siretul.

Leamna saŭ Cerul, *moşie* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Bucovăţul, arendată cu 3700 leĭ anual.

Leamna, *rîŭ,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s. Izvoreşte din dealul Guardiniţa-Radovan, trece pe la Bucovăţ şi se varsă pe dreapta rîuluĭ Jiul, pl. Jiul-de-Mijloc, în faţa oraşuluĭ Craiova.

Leamna-de-Jos, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul de-Mijloc, com. Bucovăţul, cu 341 suflete: 158 bărbaţĭ şi 183 femeĭ. Locuesc în 90 case şi 2 bordee. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Bucovăţul, ce este la 2 kil. depărtare.

Leamna-de-Jos, *pădure* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Bucovăţul. Impreună cu Bucovăţul şi Leamna-d.-s., are 7000 hect. Este amenajată. Esenţe: ceriĭ, stejarĭ şi gîrniţe.

Leamna-de-Şus, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Bucovăţul.

Leamna-de-Sus, *pădure* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Bucovăţul. Impreună cu cea din Leamna-d.-j., şi cea din Bucovăţ, are o întindere de 7000 hect. Este amenajată. Esenţe: ceriĭ, stejarĭ şi gîrniţe.

Leani-Patac, *pîrîiaş,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Mănăstirea-Caşinul, de pe graniţă, care se scurge d'a stînga Caşinuluĭ.

Leaota, *munte*, între jud. Dîmboviţa şi judeţul Muscel. Acest munte înclină spre Rucărul, din jud. Muscel şi spre rîul Ialomiţa,

din jud. Dîmbovița. Predomină mai pe toți munții din apropiere.

Leaotul sau **Iazul-Moruzzi**, *canal*, jud. Prahova, ce se desparte de rîul Prahova, dela com. Nedelea, pl. Filipești; intră în pl. Tîrgșorul, pe la cât. Țigănia, trece prin centrul acestuĭ cătun, la V. de penitenciarul Tîrgșorul și de mănăstirea Tîrgșorul; face mai multe zigzaguri la V. și E., intră pe teritoriul com. Tîrgșorul - Vechiŭ; trece spre E. de această comună, la V. de Negoești și Popești; intră în pl. Crivina, trece pe la com. Brazi, Bătești, Pucheni-Mari și Petroșani, și, intrînd în plasa Cîmpul, se varsă iarăși în rîul Prahova, între comunele Buda-Palanca și Olari.

Lebăda, *deal*, de natură pietroasă, în partea de E. a com. Slobozia-Secătura, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Lebădoiul, *lac*, la E. com. Stăncuța, jud. Brăila, aproape de Dunărea-Vechĭe. Comunică la S. cu lacul Zatna și la N. cu Țărmuroiul, prin privalul Vidroiul.

Lebădul, *lac*, în pădurea satuluĭ Cîrjoaia, com. Băiceni, pl. Bahluiul, jud. Iași.

Lebedea, *cătun*, situat între satele Oglinzi și Brusturi, din jud. Suceava și com. Răucești, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu; are vr'o 8 case, cu 28 locuitori, țigani lingurari.

Se mai numește și Lingurari.

Lebedea, *deal*, jud. Suceava, comuna Drăgănești, parte acoperit de păduri, parte de tufăriș, poiene și tufiș.

Lebediul, *lac*, în lunca dintre cât. Podul-Pitaruluĭ și Cucueți, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov; conține mult pește.

Leca, *com. rur.*, pl. Siretul-d.-j., jud. Bacăŭ, situată în valea pîrîuluĭ Răcătăul. Este alcătuită din 7 cătune: Ungureni saŭ Leca, reședința, Bibirești, Tociloasa, Slobozia, Zlătari, Varnița și Bota.

In vremurĭ, Zlătari-Răzeși de aci făceaŭ parte din jud. Tecuciŭ, ocolul Polocinuluĭ.

Cătunul Tociloasa se chiema mai înainte Doroșanul; iar cât. Varnița este de curînd alipit.

Această comună a purtat numele de Bibirești până la 1887 cînd, după moartea luĭ G. Leca, și-a schimbat numele în Leca.

Teritoriul comuneĭ se mărginește la E. cu comunele Obîrșia și Mărăști (pl. Bistrița-d.-s.), la V. și N. cu com. Botești și la S. cu comunele Milești și Părincea. O scaldă pîrîul Răcătăul, care, pe la V. comuneĭ, se încarcă cu pîrîiașele Recea și Varnița pe dreapta și cu pîrîiașul Ungureni, mărit de Bălașul, pe stînga.

Are o populațiune de 432 familiĭ, saŭ 1823 suflete: 1761 Romînĭ, 27 Izraeliți, 31 Ungurĭ, 3 Italienĭ și 1 Bulgar; 1489 agricultorĭ, 5 meseriașĭ, 2 industriașĭ, 7 comercianți, 8 profesiunĭ libere, 30 muncitorĭ și 40 servitorĭ. Știŭ carte 139 bărbați și 29 femeĭ. Contribuabilĭ sunt 324.

Are o școală mixtă, care funcționează din 1889 în satul Ungureni, întreținută de stat și frecuentată de 25 copiĭ; 2 biserici, una în Bibirești și alta în Ungureni, deservite de 1 preot și 3 cîntăreți.

Sunt 4 cîrciumĭ.

După legea rurală din 1864 s'aŭ împroprietărit 166 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat și 40 prăjinĭ pămînt în țarină.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de leĭ 3316, banĭ 50 și la cheltuelĭ de leĭ 1911, banĭ 84.

Intinderea totală a teritoriuluĭ comuneĭ este de 3873 hect.

Proprietar mare este Ion G. Leca, cu o moșie de 2857 hect., dînd un venit anual de 40000 leĭ. Restul pămîntuluĭ este împărțit între vechiĭ răzeși și foștiĭ clăcași. Pădurile ocupă 800 hect. In comună sunt 2 morĭ.

Vite sunt: 118 caĭ, 1007 vite marĭ cornute, 313 porcĭ, 12 capre și 438 oĭ. Stupi cu albine sunt 87.

Comuna este străbătută pe de o parte de calea vecinală Leca-Părincea-Nănești-Pîncești; iar pe de altă de calea județeană Valea-Răcătăul-Botești, care trece prin satul Bibirești.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 22 kil.; la com. Părincea, reședința plășeĭ, 5 kil.; la com. Botești, 7 kil.; la com. Milești, 8 kil.; la com. Obîrșia, 20 kil.; la com. Mărăști, 16 kil.

Leca. Vezĭ Ungureni, sat, jud. Bacăŭ.

Lecani, *mahala*. Vezĭ Fălciul, comună, jud. Fălciuluĭ.

Leceni, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Dumbrava, com. rur. Bălțați-d.-j.; actualminte poartă numele de Ursoaia.

Leești, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Slobozia, așezat în partea de V. a comuneĭ, pe malul stîng al pîrîuluĭ Izbașa.

Lefești, *cătun*, pendinte de com. Talpa-Ogrăzile, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca, proprietate mănăstirească.

Lefter, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Borcea, pendinte de com. Rasa, situat spre N.-V. de satul de reședință. Mai poartă numirea și de Piscul-Perișeani. In 1887 se găseau aci numai 9 familii romîni.

Lefteriul, *suburbie*, în Focșani, capitala jud. Putna.

Leghiul, *pîriu*, în jud. Neamțu, com. Vînători-Neamțu, pl. de-Sus-Mijlocul; izvorește din ramificația despre S.-E. a munteluĭ Procovul; străbate șoseaua Vînători-Pipirig, între kil. 13—14 și se varsă pe stînga pîr. Ozana.

Lehacea, *sat*, făcînd parte din com. Giurgioana, pl. Zeletinul, jud. Tecuciu. Situat pe ambele laturi ale văiĭ cu același nume. Aicĭ este reședința com., la 6 kil. spre S. de Podul-Turculuĭ.

Are o populație de 127 familiĭ, saŭ 431 suflete.

Copiiĭ merg la școala din Bălănești.

Are o biserică, cu hramul Sfinților Voevozi, deservită de un preot și 2 cîntăreți. Este făcută de bîrne în 1806, cu spesele obștieĭ satuluĭ. S'a reparat la 1848 și 1891. Se întreține de locuitorĭ.

Teritoriul satuluĭ este de 244 hect.

Locuitoriĭ sunt vechĭ răzeșĭ.

Lehacea, *vale cu pîriu*, jud. Tecuciu, străbate satul cu același nume, de la E. la V., și se varsă pe stînga Berheciuluĭ, la V. de satul Lehacea.

Lehliul, *com. rur.*, în jud. Ialomița, plasa Cîmpuluĭ, situată în partea cea mai de S. a plășeĭ, în apropiere de pl. Borca.

Teritoriul, comuneĭ are o suprafață de 6320 hect., din carĭ 200 hect. pădure și coprinde două moșiĭ: Săpunari saŭ Odaia-Potropopuluĭ, cu 3500 hect. este proprietate a statuluĭ; înainte de secularizare depindea de mănăstirea Radu-Vodă din București; și a fost arendată pe periodul 1883—93 cu 27650 leĭ: Lehliul, cu 4300 hect., proprietate particulară.

Dupe legea rurală din 1864, sunt împroprietăriți pe moșie 147 locuitorĭ; în 1878 s'aŭ maĭ împroprietărit 17 locuitorĭ, neîmproprietăriți maĭ sunt 139.

Teritoriul comuneĭ este brăzdat de valea Săpunari, pe marginea de E. a satuluĭ Lehliul și pe care este lacul, ce poartă numele satuluĭ.

Se compune din satele: Lehliul și Săpunari, cu reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale în Lehliul.

Populațiunea comuneĭ este de 668 familiĭ, saŭ 2100 suflete: 1058 bărbați și 1042 femeĭ; 2045 Romînĭ, 30 Grecĭ, 10 Bulgarĭ și 15 Ungurĭ; 697 agricultorĭ, 15 meseriașĭ, 28 comercianți, 10 cu profesiunĭ libere, 20 muncitorĭ și 65 servitorĭ. Știŭ carte 171 persoane.

Are: 3 școlĭ, una de băeți, una de fete și o școală mixtă; 2 biserici, cu 3 preoți și 4 dascălĭ.

Vite: 900 caĭ, 809 boĭ, 3100 oĭ, 30 capre, 105 bivolĭ, 4 asinĭ și 575 porcĭ.

Veniturile și cheltuelile com. sunt de 8949 leĭ anual.

Pe partea de S. a teritoriuluĭ comuneĭ trece calea ferată București-Fetești, avînd stația Lehliul.

Lehliul, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, com. cu același nume, situat pe partea de V. a văiĭ Săpunari și a laculuĭ Lehliul.

Aicĭ este reședința primăricĭ și a judecătorieĭ comunale.

Are o populație de 193 familiĭ romînĭ; o școală de băeți și una de fete; o biserică, deservită de doĭ preoți și doĭ dascălĭ.

Aicĭ este o mare fabrică de măcinat.

In sat se ține un tîrg săptămînal, Dumineca.

Vite sunt: 500 caĭ, 500 boĭ 1800 oĭ, 20 capre, 40 bivolĭ, 4 asinĭ și 470 porcĭ.

Lehliul, *stație de dr.-d.-f.* pe linia București-Ciulnița, pusă în circulație la 17 Noembrie 1886. Este situată la 5 kil. spre S.-E. de satul Lehliul, jud. Ialomița, pl. Cîmpul, între stațiile Sărulești (16 kil.) și Dîlga (14 kil.). Lîngă această stație este o pădure de stejar, cu numele Lehliul. Înălțimea d'asupra niveluluĭ mărĭĭ de $47^{m}37$.

Venitul pe 1896: 352435 leĭ, 90 banĭ.

Lehliul, *lac*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, pe valea Săpunari și lîngă satul Lehliul.

Lehliul, *pădure*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, com. Lehliul; are o suprafață de 200 hect., populată cu stejarĭ.

Lehnești - Maghistan, *sat*, în partea de S.-E. a com. Movila-Ruptă, pl. Ștefănești, jud. Botoșani, pe țărmul drept al Prutuluĭ, cu o suprafață de 687 hect., și o populație de 90 familiĭ, saŭ 412 suflete, din carĭ 94 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriți la 1864.

Are: 1 biserică, cu 1 preot și 2 cîntăreți; 1 moară de apă pe Prut; 1 carieră de var.

Vite sunt: 40 caĭ, 240 oĭ și 47 porcĭ.

Sunt 40 stupĭ cu albine.

Lehneşti-Răzeşi, *sat*, pe țărmul Prutuluĭ, com. Movila Ruptă, jud. Botoşani, pe moşia răzăşească; formează o continuare cu satul Lehneşti-Maghistan, în partea sa de N., iar în partea de S. se prelungeşte Lehneşti-Rîşca.

Satul Lehneşti-Răzeşi e foarte vechiŭ şi numele săŭ l'a împrumutat şi celor-l'alte sate, Lehneşti-Rîşca şi Lehneşti-Maghistan.

Suprafaţa moşieĭ e de 558 hect. Are o populaţie de 48 familiĭ, saŭ 218 suflete, din carĭ 70 contribuabilĭ. Pe moşie se află cîte-va viĭ ale locuitorilor răzaşĭ în întindere de 8 hect.

Are o şcoală, condusă de 1 învăţător, plătit de judeţ şi frecuentată de 48 copiĭ.

Vite: 160 vite mariĭcornute 30 caĭ, 220 oĭ, şi 37 porcĭ. Sunt 45 stupĭ.

Lehneşti-Rîşca, *sat*, în marginea de S.-E. a com. Movila-Ruptă, jud. Botoşani, situat pe țărmul Prutuluĭ şi formînd o continuare cu satele Lehneşti-Maghistan şi Lehneşti-Răzaşi. Moşia a fost proprietate a statuluĭ, astă-zĭ e înstrăinată. Are o suprafaţă de 529 hect. şi o populaţie de 75 familiĭ, saŭ 316 suflete.

Vite: 204 vite cornute, 64 caĭ, 300 oĭ şi 50 mascurĭ.

Are o mică rachită la Prut şi 2 morĭ de apă.

Lehniţa, *vale*, în jud. Ilfov, între cât. Gruiul şi Hanul-Mihaiŭ-Viteazul. Este acoperită cu semănăturĭ. Se pierde între rîul Dîmboviţa şi rîul Argeşul.

Leica, *vechiŭ pichet*, cu No. 69, către Moldova, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Maluri; azĭ e locuinţă izolată.

Leica, *baltă*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Hînguleşti şi Maluri şi jud. Putna, pl. Bilieşti, com. Călieni; este formată de pîrîul Leica; are o întindere de 100 pogoane; conţine ştiucă, crap, caracudă, lin, somn, racĭ, biban şi scoicĭ, care se vînd şi se consumă în comune şi în localităţile vecine.

Leica, *pîrîŭ*, ce se formează din vine şi ploĭ, pe teritoriul com. Hînguleşti, jud. R.-Sărat, pl. Marginea; trece prin cătunul Hînguleşti, unde formează balta Leica, apoĭ prin comuna Maluri; ĭese din acest judeţ şi merge de se varsă în rîul Putna, lîngă comuna Maluri, jud. Putna.

Leiceşti (Păcioiul), *com. rur.* jud. Muscel, plaiul Nucşoara, la S.-V. de Cîmpulung şi la 29 kil. de acest oraş. Se compune din 4 cătune: Leiceşti, Corbul, Lăpuşani şi Priseaca şi se mărgineşte: la N., cu comuna Retevoeşti; la S., cu comuna Coşeşti; la E., cu comuna Vlădeşti şi Goleşti şi la V., cu judeţul Argeş.

Are o populaţie de 253 familiĭ, saŭ 979 suflete, din carĭ 168 contribuabilĭ; locuesc în 220 case.

Are 2 bisericĭ (în cătunul Leiceşti şi Lăpuşani); o şcoală rurală mixtă.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură se ocupă cu rotăria şi olăria.

Vite sunt: 398 boĭ şi vacĭ, 317 porcĭ, 259 capre, 108 caĭ şi ĭepe, 162 oĭ.

In jurul comuneĭ sunt grădinĭ cu pruni şi alţĭ pomĭ, puţină cîmpie cu fînețe şi cereale şi dealurĭ cu pădurĭ, compuse din stejar, fag, anin, mesteacăn, plop şi alun.

Rîul Doamna udă această comună dela N. spre S.; pe el se află, în cercul comuneĭ, o moară şi un herăstrăŭ cu 2 pînze.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 1367 leĭ şi la cheltuelĭ de 1324 leĭ.

Locuitoriĭ aŭ pămînt, parte prin moştenire dela părinţĭ, parte s'aŭ împroprietărit pe moşiile d-lor I. C. Păltineanu, C. Crasan şi pe moşia statuluĭ Corbul-Pădureţ.

Comuna se întinde pe o suprafaţă aproximativă de 1375 hect., din carĭ 375 hect. arătură şi fînețe, iar 1000 hect. pădure cu izlaz.

Leiceşti, *sat*, făcînd parte din comuna rurală cu acelaşĭ nume, jud. Muscel. Este situat între dealul numit Muchea-Satuluĭ şi țărmul stîng al rîuluĭ Doamna.

Aci este reşedinţa comuneĭ. Are o populaţie de 637 locuitorĭ.

Biserica din Leiceşti, deservită de 1 preot şi 1 dascăl, s'a zidit la anul 1868, cu ajutorul d-nilor: I. C. Păltineanu, Pr. Nicolae, Stoica Popescu.

Şcoala, care datează din anul 1869, se frecuentă regulat de 22 elevĭ. Cu întreţinerea eĭ statul cheltueşte anual 1296 leĭ.

Locuitoriĭ satuluĭ aŭ pămînt, parte din moştenire, parte s'aŭ împroprietărit pe moşia d-luĭ I. C. Păltineanu.

Pe rîul Doamna, în dreptul satuluĭ e o moară. Dela E. spre V. este străbătut de 4 vîlcele carĭ se varsă în rîul Doamna pe țărmul stîng.

Leiculeşti (Stupina-Barbu), *cătun*, al comuneĭ Tisăul, jud. Buzăŭ, cu 250 locuitorĭ şi 57 case.

Leiculeşti, *moşie*, în jud. Buzăŭ, cătunul Tisăul, com. Leiculeşti, proprietate a moşnenilor Leiculeşti; are 180 hect., din carĭ

23 arabile, 15 livezĭ, restul pădure, crîng şi rîpĭ goale.

Leineşti, *cîmpie,* numită şi Cîmpia-Leineştilor, în com rur. Prunişorul, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Lela, *trup de sat,* în jud. Neamţu, pl. de-Sus-Mijlocul, com. Uscaţi.

Leleasca, *sat,* face parte din com. rur. Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populaţiune de 450 locuitorĭ. Cade în partea de E. a comuneĭ. Are o biserică, zidită la anul 1870; o şcoală.

Leleasca, *deal,* brăzdează com. Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, de la N. la S. şi are o lungime de 4 kil. Pe o parte din acest deal se cultivă grîŭ şi porumb, iar parte este acoperită cu pădure.

Leleasca, *vale,* udă partea de E. a com. Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. In ea se varsă vîlcelele: Toasca, Tătărescu, Cuptorul-Mic şi Frasinul. Această vale, împreunîndu se cu valea Cerbul, la hotarul com. Oteştid.-s., pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, formează gîrla Cungrea-Mică.

Leleĭ (Gîrla-), *gîrlă,* cu apă formată de apa Jijieĭ, pe şesul Jijieĭ, com. Bohotinul, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Leleşti, *com. rur.,* jud. Gorj, plaiul Vulcan, spre N. de com. Slobozia şi la 11 kil. de T.-Jiul, capitala districtuluĭ. Se compune din cătunele: Leleşti, Frăteştid.-s. şi Frăteşti-d.-j.

E situată pe o mică culme, avînd o suprafaţă de 532 hect., din carĭ: 360 hect. arabile, 42 hect. pădure, 121 hect. fînеţe şi livezĭ cu prunĭ.

Are o populaţie de 466 familiĭ, saŭ 1350 suflete, din carĭ 428 contribuabilĭ.

Are: o şcoală, frecuentată de 52 elevĭ; 4 bisericĭ, cu 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; 6 morĭ; 1 joagăr; 85 fîntînĭ.

Locuitorĭĭ, pe lîngă agricultură se ocupă şi cu lemnăria, iar ceĭ din cătunul Leleşti lucrează mult cojocăria.

Eĭ posedă: 160 pluguri, 65 care cu boĭ, 7 căruţe cu caĭ; 404 vite marĭ cornute, 700 oĭ, 103 capre, 40 caĭ şi 186 rîmătorĭ.

Venitul comuneĭ este de leĭ 1190, iar cheltuelile sunt de leĭ 1184, banĭ 92.

Comuna este udată, de Pîrîul-Satuluĭ, care trece prin cătunul Leleşti şi de rîul Şuşiţa-Seacă care îĭ udă hotarul în partea de V.

E pusă în comunicaţie la N. cu comuna Dobriţa, iar la S., cu comuna Slobozia prin Urseţeĭ.

Leleşti, *cătun* de reşedinţă al comuneĭ cu acelaşĭ nume, plaiul Vulcanul, jud. Gorj. E situat pe o mică culme, pe o întindere de 192 hect., din carĭ: 118 hect. arabile, 42 hect. pădure, 28 hect. fînеţe şi prunĭ şi 4 hect. vie.

Are o populaţie de 320 familiĭ, saŭ 680 suflete; 1 şcoală, frecuentată de 52 elevĭ; 2 bisericĭ, 1 de lemn făcută la 1847 şi alta de zid, făcută la 1875, cu 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 55 pluguri, 25 care cu boĭ, 3 căruţe cu caĭ; 146 vite marĭ cornute, 240 oĭ, 35 capre, 14 caĭ şi 62 porcĭ.

In cătun se maĭ află: 2 morĭ, 1 joagăr pe apa Pîrîul-Satuluĭ, 57 fîntînĭ.

Leleşti. Vezĭ Lăleşti, trup de moşie, jud. Neamţu.

Leleşti, *deal,* jud. Gorj, cătun. Leleşti, situat în partea de E.

Lelia, *sursă de apă minerală,* în jud. Vîlcea, Valea-Tiseĭ, basinur Olăneştilor, în care predomină ca substanţe fixe: Iodur de magneziŭ şi de sodiŭ, (concentrate 0,050), bromur de sodiŭ şi de magnesiŭ, bicarbonat de calce şi de magneziŭ, hiposulfit de sodă (slab), sulfat de calce şi de magneziŭ, aluminiŭ oxid şi siliciŭ.

Această sursă dă în 24 ore pănă la 2500 vedre.

Maĭ toate sursele minerale de la Olăneşti conţin iodure, însă cea maĭ principală este sursa Lelia, căcĭ conţine cantităţĭ concentrate de iodur de sodiŭ şi de magneziŭ.

Leloaia, *sat,* jud. Bacăŭ, plasa Munteluĭ, com. Comăneşti, situat pe malul drept al Trotuşuluĭ, la 2 kil. 380 m. de satul Comăneşti. Are o populaţie de 190 familiĭ, saŭ 682 suflete; o biserică, clădită de locuitorĭ pe la 1750, reparată maĭ în urmă şi acum deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 9 cîrciumĭ.

Vite: 33 caĭ, 605 vite marĭ cornute, 173 porcĭ şi 84 capre.

Pe teritoriul comuneĭ se află 2 morĭ şi 5 herestrae de apă.

Leloaia, *vîrf de munte,* judeţul Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Comăneşti, de pe teritoriul satuluĭ Leloaia.

Leloaia, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, plasa Munteluĭ, com. Comăneşti, care izvoreşte din Fundul-Leloiţeĭ şi şi se varsă în Trotuş, pe malul săŭ drept, la V. de satul Leloaia, după ce face hotarul moşieĭ Comăneşti, la N.

Leloiţa, *vîrf de munte,* jud. Ba-

căŭ, pl. Munteluĭ, com. Comănești, din șira Lapoșuluĭ.

Lemnariţa, *prival*, jud. Brăila, com. Bertești-d.-s., între canalurile Munușoaia și Vîlciul; unește privalul Baicul cu Vijiiala.

Lenculeşti, *sat*, jud. Argeșul, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Gălășești.

Lentea, *pîrîŭ*, izvorește din județul Dîmbovița, și servește de hotar între comuna Bîrzești, pl. Argeșelul, jud. Muscel și com. Boțești, din jud. Dîmbovița. In el se varsă pîrîul Uliul, și vălcelele Rădăcina-Mică, Rădăcina-Mare și Catrina.

Lentul, *movilă*, jud. Brăila, numită și Hotarul-Șuțuluĭ, pe vechiul drum Brăila-Șuțești, la 9 kil. spre E. de satul Șuțești; servă de hotar între com. Domnița și com. Suțești.

Leonte (Pîrîul-luĭ-), *pîrîŭ*, jud. Suceava; izvorește din Bîtca-Țibiliculuĭ și se varsă în Bistrița (2 kil.).

Leonte (Seciul-luĭ-), *loc izolat*, în jud. Buzăŭ, com. Goidești, căt. Poeana-cu-Rugĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Bîsca-Mare, în poalele munteluĭ Cursele, între Lespezi și izvorul Gura-Mileĭ. Pe aci e drumul la muntele Penteleul. Are o frumoasă poziție.

Leontineşti, *com. rur.*, județul Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., așezată în valea Tazlăuluĭ-Sărat și pe podișele dealurilor. Este alcătuită din 4 cătune: Leontinești, primărie, Șesurile, Poarta saŭ Poarta-Leontinești și Dianca saŭ Dealul-Dianca.

Maĭ înainte (1873) era com. pusă numaĭ din 2 cătune: Leontinești și Șesurile. Aceasta din urmă are o biserică foarte vechîe. Inscripția slavonă după o piatră mormîntală de aci, tradusă, sună ast-fel:

«Această piatră o făcu și înfrumuseță Kneaghina Tofana panuluĭ, saŭ Euthimie fost mare Căminariŭ. A reposat în zilele Euseviosuluĭ Domnitor Ion Antonin Voevod în anul 7183 Sept. 5 (1675)».

Populațiunea com. e de 237 familiĭ, saŭ 805 suflete: 783 Romînĭ, 1 Bulgar, 5 Ungurĭ și 16 Izraeliți; 90 agricultorĭ, 9 meseriașĭ, 6 comercianți, 19 profesiunĭ libere, 50 muncitorĭ și 10 servitorĭ. Locuesc în 229 case. Știŭ carte 75 persoane. Sunt 186 contrib.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de aproape 1000 hectare. Pădurile (Podurile, Schitul-Vechiŭ, Răzeși de Leontinești) ocupă o suprafață de 360 hect.

Are o școală mixtă, care funcționează din 1886, în satul Leontinești, frecuentată de 35 copiĭ; 3 biserici, cîte una în satele Leontinești, Șesurile și Dealul-Dianca, deservite de 3 preoți și 6 cîntăreți.

Se mărginește la N. cu com. Solonțul, la E. cu com. Ardeoani, la S. cu com. Bucsești și la V. cu com. Măgirești.

Dealurile care brăzdează comuna sunt: Leontinești și Dianca, din care izvorește pîrîiașul cu același nume, care se scurge în Tazlăul-Sărat, pe dreapta.

Vite sunt: 66 caĭ, 496 vite marĭ cornute, 172 porcĭ, 27 capre și 328 oĭ.

Stupĭ de albine sunt 60.

Budgetul comuneĭ e la venitură de leĭ 6213, banĭ 32 și la cheltuelĭ de leĭ 3726, banĭ 41.

Teritoriul comuneĭ este străbătut de șoseaua națională Bacăŭ-Moinești și de căĭ vecinale spre comunele vecine.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 42 kil.; la com. Moinești, 8 kil.; la com. Ardeoani, 5 kil.; la com. Măgirești, 5 kil.; la com. Bucșești, 3 kil.; la com. Solonțul, 10 kil. și la com. Scorțeni, reședința plășeĭ, 14 kil.

Leontineşti, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s. și reședința com. cu același nume, situat pe un podiș format de dealul cu același nume. Are o populație de 121 familiĭ, saŭ 473 suflete; o școală mixtă, frecuentată de 16 copiĭ; o biserică, clădită în 1840 de locuitorĭ, cu ajutorul preotuluĭ Constantin Scorțeanu, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; 2 cîrciumĭ.

Vite sunt: 18 caĭ, 250 vite marĭ cornute și 45 porcĭ.

Leontineşti, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Leontinești, făcînd parte din șira dealurilor ce despart rîul Tazlăul-Mare de rîul Trotușul.

Leorda, *com. rur.* și *sat*, jud. Mehedinți, pl. Văilor, la 49 kil. de orașul T.-Severin. Satul formează com. singur. Are o populație de 600 locuitorĭ, din carĭ 84 contribuabilĭ; locuesc în 128 case.

Are o biserică, cu 1 preot și 1 cîntăreț; o școală, deschisă în 1892, condusă de 1 învățător, frecuentată de 40 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 16 pluguri, 26 care cu boĭ, 5 căruțe cu caĭ; 26 stupĭ.

Această comună se leagă cu șoseaua județeană Turnul-Severin-Tîrgul-Jiuluĭ printr'o șosea comunală.

Budgetul com. e la venitură de 981 leĭ; iar la cheltuelĭ, de 552 leĭ.

Vite: 200 vite marĭ cornute, 19 caĭ și 210 rîmătorĭ.

Leorda, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Mun-

teluĭ, com. Vasieşti, situat pe dealul cu acelaşĭ nume, d'a stînga Trotuşuluĭ, la 1 kil. de satul Vasieşti (şcoală). Are o populaţie de 105 familiĭ, saŭ 492 suflete; o biserică, zidită de locuitorĭ la 1807, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ; 3 cîrciumĭ.

Vite sunt: 13 caĭ, 253 vite cornute, 43 porcĭ şi 56 capre.

Leorda, *sat*, în centrul comuneĭ Costineşti, pl. Tîrgul, jud. Botoşani, pe valea Leorda şi pîrîul Bucecea, cu o suprafaţă de 1697 hect., şi o populaţie de 178 familiĭ, saŭ 503 suflete, din carĭ 192 contribuabilĭ. Locuitoriĭ sunt Romînĭ, veniţĭ, se zice, din Austro-Ungaria, şi se numeaŭ Leordeni, de unde a rămas şi numele satuluĭ.

Aicĭ e reşedinţa primărieĭ. Are 2 biserici, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător plătit de Stat şi frecuentată de 45 băeţĭ şi 27 fete.

Vite: 490 vite cornute, 70 caĭ, 1838 oĭ, 23 capre, 14 bivolĭ şi 220 porcĭ.

In partea de E. a satuluĭ se află o staţie a căeĭ ferate Botoşani-Dorohoiŭ. Are 5 morĭ de apă pe pîrîul Bucecea.

In com. se află 5 cîrciume, 8 comercianţĭ şi 18 meseriaşĭ.

Leorda, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Botoşani, pl. Tîrgul, căt. Costineşti, pe linia Vereşti-Botoşani, pusă în circulaţie la 1 Noembrie, 1871. Se află între staţiile Bucecea (9 kil.) şi Botoşani (15 kil.). Înălţimea d'asupra niveluluĭ mărĭĭ de 146^{m},33. Venitul acesteĭ staţiĭ pe 1896 a fost de 38284 leĭ, 81 banĭ.

Leorda, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Bîrsăneşti, care formează valea Horoza.

Leorda, *deal*, jud. Bacăŭ, plasa Munteluĭ, la V. com. Vasieşti, cu urme de întăriturĭ.

Leorda, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, plasa Munteluĭ, com. Vasieşti, care iese de sub dealul cu acelaşĭ nume, de la localitatea numită Pantelimon şi se varsă în pîrîul Urminişul.

Leordeĭ (Valea-), *vale*, prin care curge pîrîul Bucecea, în satul Leorda, com. Costineşti, pl. Tîrgul, jud. Botoşani.

Leordeni, *com. rur.* şi *staţie de cale ferată*, jud. Muscel, pl. Podgoria. Vezĭ Leurdeni.

Leordeţul, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, com. Budeşti, izvoreşte din dealul Corniţelor, udă partea V. a com., şi se varsă în pîrîul Cîrceiul, lîngă cătunul Cîrceiul, al comuneĭ Budeşti.

Leordişul, *pădure*, foioasă, supusă regimuluĭ silvic, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul d.-s., com. Bucşeşti, a răzeşilor din comună. Are o întindere de aproape 75 hect.

Leordişul, *pîrîŭ*, judeţul Bacăŭ, pl. Tazlăul d.-s., com. Bucşeşti, care se varsă în pîrîul Cernul.

Leordişuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, izvoreşte din Rădiŭ, com. Tătăruşi, jud. Succava. Purtînd la început numele de Pîrîul-Racilor, trece în comuna Drăguşeni şi după un curs de 3 kil. 600 m. se întoarce din noŭ în com. Tătăruşi, luînd numele de Leordişul şi Căpriana şi se varsă în pîrîul Mătioaĭa. Are de tributarĭ: Măngălăria şi Oiţa.

Leoşti, *sat*, în partea de S. a comuneĭ Rusca, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, situat pe valea pîrîuluĭ Nemţeni, pe o suprafaţă cam de 80 hect. şi cu o populaţie de 55 familiĭ, saŭ 243 suflete, din carĭ 54 contribuabilĭ. Locuitoriĭ sunt vechĭ răzeşĭ. Numirea satuluĭ vine de la vechiul proprietar Leoa, care a cumpărat de la Nastea, nepoata luĭ Mih. Buză şi de la Marina, fata Husuluĭ, o bucată de pămînt pe Sărata, partea ce este despre Elan, acest loc numindu-se Leoşti. (Uricul luĭ Ştefan-cel-Mare din 1502). Are o biserică făcută la 1640 de preotul Gavril Creţu. In privinţa fundăreĭ acesteĭ biserici se zice că preotul Creţu poseda 115 stînjenĭ de moşie şi a avut şi treĭ fete: Solonia, Agripina şi Ioana, pe carĭ măritîndu-le, li-a împărţit moşia. Preotul supraveţuind, după moartea fiicelor sale, carĭ n'aŭ lăsat copiĭ, s'a retras în codru la distanţă de 1 kil. de sat, spre N. şi a făcut biserica cu hramul Sf. Dumitru, dîndu-ĭ numirea de schit, iar moşia a donat-o neamurilor: Căşescu, Buznescu şi Dărăscu, din carĭ se trăgeaŭ soţiĭ fiicelor luĭ, cu îndatorire de a purta de grijă schituluĭ.

Pămîntul se află şi astăzĭ stăpînit de urmaşiĭ acestor treĭ familiĭ, iar actul de danie, scris în limba slavonă, se păstrează de răzeşĭ.

Leoşti, *sat*, în partea de S. a comuneĭ Crasna, plasa Crasna, jud. Fălciŭ, lipit de satul Crăşnăşeni, de care se desparte printr'un drum; situat pe coasta colineĭ Lohan-Crasna, într'o vale deschisă spre V., numită valea Leoşti, pe o suprafaţă cam de 2129 hect. şi cu o populaţie de 108 familiĭ, saŭ 380 suflete, din carĭ 59 contribuabilĭ. Are o biserică, făcută la 1807. Prin sat

trece pîrîul Leoşti. Locuitorii sunt răzeşi vechi.

Leota, *munte*, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel, spre E. de com. Rucărul şi Dragoslavele, şi în jud. Dîmboviţa, situat la hotarul spre Transilvania. Vezi Leaota.

Leoteasca, *pîrîu*, judeţul Buzău, începe din lacul Stîlpul, com. Stîlpul şi din viroagele ce se formează în jurul şoseleî, udă com. Cioranca şi se scurge în pîrîul Sărata sub numele de Apa-Piţigoiul, puţin mai la N. de cât. Movila-Banului, pe moşia Bughianca.

Leoteşti, *com. rur.*, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi. Se compune din: Leoteşti (368 loc.), unde e şi primăria; Belgunul (248 loc.), Mirila (238 loc.) şi Teişul (375 loc.). E situată în Valea-Olteţuluî, pe rîurile Burluiul şi Genge, unde trece linia ferată şi şoseaua Slatina-Craiova, la 5 kil. de Balş şi la 31 kil. de Caracal.

Altitudinea terenuluî d'asupra niveluluî mării este de 160 m. Comuna vine în apropiere de Dealul-Saruluî şi mai e străbătută şi de şoseaua despre malul stîng al Olteţuluî.

Are o populaţie de 306 familiî, saŭ 1228 suflete: 594 bărbaţi şi 636 femeî; 569 căsătoriţi şi 659 necăsătoriţi. Ştiŭ carte 85 persoane.

Sunt 236 contribuabilî.

Are: o şcoală primară mixtă, cu un învăţător, frecuentată de 73 elevi; 2 biserici, Sf. Dimitrie (1862) în Leoteşti şi Cuvioasa Paraschiva în Teişul (1882), deservite de 2 preoţi şi 4 cîntăreţi; 10 stabilimente comerciale.

Vite mari sunt 842, vite mici 1313 şi rîmători 317.

Budgetul comuneî e de 4116 leî la venituri şi de 4097 leî la cheltueli.

Lepşa, *cătun*, în jud. Putna, com. Tulnici, din pl. Vrancea. Pe teritoriul acestuî cătun se află muntele Bodeşti, la poalele căruia se află straturi de sare.

Are o populaţiune de 86 suflete; locuesc în 13 case.

In sat sunt fabrici de cherestele de calitate superioară şi mai ales aşa numiţii dulapi de Lepşa.

Lepşa, *pichet*, la graniţa Transilvanieî, jud. Putna.

Lepşa-Mare, *pîrîu*, pe teritoriul comuneî Tulnici, jud. Putna. Izvoreşte din Poiana-Vranceî, de sub Stînişoara, se întîlneşte cu Lepşa-Mică, care izvoreşte de sub Piscul-Paltinuluî şi vine la vale de se varsă în Putna, sub numele Macradiul.

Lepşeî (Fundul-). Vezi Fundul-Lepşeî, jud. Putna.

Lepşiî (Piscul-), *munte*, al satuluî Tulnici, jud. Putna.

Lepşuleţul, *pîrîu*, format pe teriul com. Tulnici, jud. Putna. Izvoreşte din Lacul-Vulturuluî, de sub muntele Zboina-Neagră şi se varsă în Lepşa, la deal de schitul Lepşa. Se găseşte în el, la o adîncime mică, păcură.

Lera, *cătun*, al com. Cătina, jud. Buzău, cu 480 locuitori şi 123 case.

Lera, *moşie*, jud. Buzău, comuna Cătina, cât. Lera, proprietatea moşnenilor Lereni; are 350 hect., din care 89 hect. pădurea numită Manta şi Fundul-Leriî.

Lera, *pîrîaş*, în jud. Buzău, com. Cătina, începe de la muntele Vîrful-Manteî şi se scurge în rîul Bîsca-Chiojduluî, în cătunul Lera.

Lereasca, *moşie*, în jud. Buzău, com. Mlăjetul, cât. Valea-Lupuluî, proprietate în mare parte a moşnenilor Lupeşti saŭ Lereni, avînd 580 hect., din care 52 arături, 100 pădure, 50 fineaţă, 230 izlaz, 10 livezi şi restul sterp.

Lereî (Fundul-), *pădure* moşnenească, pe moşia Lera, com. Cătina, jud. Buzău.

Lereî (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzău, com. Cătina, cât. Lera, acoperit cu pădure.

Lereni, *sat*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Bucşeşti, situat pe costişa dealuluî Turluianul.

Lereni, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Teleorman, com. Urlueni. Aci sunt stabiliţi o parte din moşniniî din comuna Urlueni. Acest cătun a fost sat mare şi populat, de oare-ce îl găsim trecut în nomenclaturile din secolul trecut printre comunele însemnate ale judeţuluî, făcînd parte din pl. Cotmeneî, judeţul Teleorman.

Lereni, *mahala*, în com. rur. Şovarna-d.-j., plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Lerescu (Hotarul-), *numire* dată *sforilor de moşii*, din jud. Buzău, coprinse pe teritoriul ce începe în com. Pătîrlagi, din rîul Buzăul, trece peste valea Balosinul şi urcă în Vîrful-luî-Bălan, se dirige spre E., pe slemnea Pătîrlăgeî, pănă în Vîrful-Manteî, de unde se lasă pe Valea-Rea, pănă dă în rîul Buzăul.

Proprietate moşnenească în devălmăşie a moşnenilor din com. Pătărlagi şi Valea-Muscelului. Are cam 1250 hect. arături, fîneaţă, livezi, izlaz şi pădurea Balosinul.

Lereşti, *com. rur.*, în jud. Muscel, plaiul Dîmboviţa, la N. de Cîmpulung, la 5 kil. de acest oraş, situat pe ţărmul stîng al rîuluĭ Tîrgul.

Se împarte în Lereşti şi Lereşti-d.-s., avînd o populaţie de 137 fam. saŭ 1284 suflete: 641 bărbaţi şi 642 femeĭ, din carĭ 300 contrib.; locuesc în 285 case.

Are: o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ, zidită la anul 1860 de locuitoriĭ com.; o şcoală, frecuentată de 31 copiĭ.

Vite sunt: 56 caĭ, 175 boĭ, 280 vacĭ, 160 porcĭ, 12600 oĭ.

Se mărgineşte la N. cu culmea-Carpaţilor, pe care sunt munţiĭ: Iezerul-Mic, Iezerul-Mare, Piscanul, Bătrîna, Plaiul-luĭ-Pătru şi Frîcea; la S., cu com. Voineşti, Valea-Foiĭ; la V., cu Bughea şi la E., cu com. Nămăeşti, şi munţiĭ Rucăruluĭ, între carĭ sunt munţiĭ: Păpuşa, Grădişteanu, Găinaţul-Mare, Găinaţul-Mic, Piscul-Caluluĭ, Moşoroaele-Marĭ, Moşoroaele-Micĭ, Dobriaşul-Mic şi Strîmtul.

In partea de N.-V. sunt munţiĭ: Tărîţoasa, Cătunul, Nanul, Văcarea, Băratul, Portăreasa, Zănoaga, Huţuba şi Pojorîta. Sunt acoperiţĭ cu pădurĭ de fag, brad, mesteacăn, etc. Pe fie-care din aceştĭ munţĭ se găsesc stîne, unde se fabrică brînză, unt şi urdă.

Locuitoriĭ com. se ocupă maĭ mult cu fabricarea cheresteleĭ şi creşterea vitelor.

In com., care a fost proprietatea Basarabilor, se văd ruinele uneĭ vechĭ citadele, pe care poporul o numeşte Cetatea-Tătărească. Aci se văd ruine din palaturile Basarabilor, zidite, se crede, din secolul XIII.

Rîul Tîrgul, care izvoreşte chiar din raionul acesteĭ com., din muntele Bătrîna, străbate com. de la N. spre S. şi în el se varsă pe partea dreaptă rîul Rîuşorul şi rîul Cuca, izvorînd amîndoĭ aceştĭ afluenţĭ tot din cercul com. Pe acest rîŭ funcţionează 25 herăstrae, carĭ produc anual 250000 capete tinichele şi ca la 8000 lăturoĭ. In interiorul com. rîul pune în mişcare 2 morĭ şi 1 piuă.

Budgetul com. e la venituri de 2089 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2041 leĭ.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriţĭ la 1864.

Proprietarĭ marĭ în com. sunt: fraţiĭ Lereşti, fraţiĭ Negulicĭ, Grigore Balotă şi comunitatea catolică din Cîmpulung.

O şosea comunală traversează com. de la S. la N., iar prin partea de S. trece şoseaua naţională Cîmpulung-Frontieră.

Lereşti-de-Jos. Vezĭ Lereşti, jud. Muscel.

Lereşti-Pelcani, *sat*, făcînd parte din com. rur. Chilia, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populaţiune de 251 locuitorĭ.

Lerişani, *sat*, jud. şi pl. Argeşuluĭ; face parte din com. rur. Valea-Danuluĭ; are 73 fam., saŭ 147 suflete.

Lerul, *pîrîiaş*, în partea de N.-E. a com. Urlueni, jud. Teleorman. Se varsă în rîul Cotmeana, în dreptul com. Malul.

Lesele, *deal*, în partea de N. a com. Bodeşti, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ, pe care e aşezat satul Borosăşti.

Lespedea, *mahala*, face parte din com. rur. Turceşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vălcea. Cade la E. comuneĭ şi este udată de pîrîul cu acelaşĭ nume. La E. are dealurĭ, prin centru pometurĭ şi la S. locurĭ arabile. Are o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, care a fost clădită maĭ în vale, dar la 1878 s'a strămutat aci.

Lespedea, *gîrlă*, jud. Prahova, com. Vilcăneşti, plaiul Vărbilăul. Izvoreşte din raionul com. Vilcăneşti, de la locul numit Vîrful-Gligorile, se întîlneşte cu gîrlele Cozmina şi Sărata, şi împreună se varsă în rîul Mislea.

Lespedea, *vale*, izvoreşte din spre comuna Cireşiul, trece prin mahalaua Lespedea şi se varsă în rîul Tîrîia, în raionul com. Turceşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea.

Lespezile, *com. rur.*, situată în centrul plăşeĭ Siretul-d.-s., jud. Suceava, spre E. şi la 36 kil. de Fălticeni. Se mărgineşte la E. cu jud. Iaşi; la V., cu com. Tătăruşi; la S., cu com. Păşcani şi la N., cu com. Dolhasca.

E formată din satele: Tîrgul-Lespezi, Heciul, Hîrtoapele, Bîdiliţa, Stolniceni, Slobozia, Siretelul, Berezlogiĭ-Cornul şi Brăteni, cu reşedinţa în Tîrg.

Are o populaţie de 1870 familiĭ, saŭ 6015 suflete: 2995 bărbaţi şi 3020 femeĭ (451 izraeliţi). Sunt 1407 contribuabilĭ.

Are: 7 bisericĭ, deservite de 7 preoţĭ şi 8 cîntăreţi; 1 şcoală rurală de băeţĭ, una de fete şi 5 mixte, frecuentate de 254 elevĭ.

Budgetul com. e la venituri de 37691 leĭ, 67 banĭ, iar la cheltuelĭ de 37552 leĭ, 38 banĭ.

Vite sunt: 193 caĭ, 838 boĭ,

784 vacĭ, 4394 oĭ, 70 capre şi 1038 porcĭ.

Altitudinea com. de la nivelul mărĭĭ variază între 339—340 m. E udată de pîraĭele Heciul, Probota, Sireţelul, Bodeşti, Gherghina, Bîdiliţa şi de rîul Siretul. Suprafaţa teritoriuluĭ com. e de 7938 fălcĭ, din carĭ: 4269 cultivabile, 1972 pădure şi restul imaş, ape şi locurĭ neproductive.

Improprietăriţĭ după legea din 1864, sunt 26 fruntaşĭ, 272 pălmaşĭ şi 292 codaşĭ, stăpînind 2009 fălcĭ şi 26 prăjinĭ.

Lespezile, *tîrguşor*, pe moşia Sireţelul, com. Lespezi, jud. Suceava, numit ast-fel de la lespezile marĭ de piatră ce se găsesc în malul şi în albia Siretuluĭ, ce trece pe lîngă partea dreaptă a tîrguluĭ. Are o populaţie de 441 familiĭ, saŭ 1357 suflete: 742 bărbaţĭ şi 795 femeĭ (300 izraeliţĭ); locuesc în 323 case.

Sunt 311 contribuabilĭ.

Vatra tîrguluĭ ocupă 44 fălcĭ. Moşia are o întindere de 224 fălcĭ, din carĭ 180 fălcĭ sunt imaş şi pădure şi restul cultivabile. E reşedinţa pl. Siretul-d.-s.

Are o biserică; o şcoală rurală de băeţĭ şi una de fete; o fabrică de sticlărie.

Drumurĭ principale sunt: la Heciul (staţia C. F. Păşcani-Iaşi, 1500 m.), la Sireţelul (2 kil.), la Dolhasca (10 kil.) şi la Stolniceni (4 kil.).

Lespezile saŭ **Lespezi**, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Gîrleni, aşezat aproape de Fîntînelele, pe Bistricioara, nu departe de Podul-Lespezilor de pe Bistriţa, la 1 kil. de com., unde e primăria şi şcoala. Aci se află limita superioară a Ciangĭilor de pe şesul Siretuluĭ.

Populaţia sa este de 228 familiĭ, saŭ 881 suflete: 137 Romînĭ, 79 Ungurĭ, 6 Germanĭ, 16 Ţiganĭ şi 3 Evreĭ. Locuesc în 215 case.

Are o biserică, construită în 1884 de locuitorĭ, deservită de preotul din Racila şi de 1 cîntăreţ. Ungurĭĭ aŭ zidit în 1886 o biserică catolică, în care serviciul divin se face de către 1 preot catolic din Bacăŭ.

Vite sunt: 31 caĭ, 507 vite cornute, 177 oĭ şi 133 porcĭ.

Sunt 40 stupĭ cu albine.

Lespezile, *sat*, făcînd parte din com. Homocea, pl. Berheciu, jud. Tecuciŭ, situat spre N., la 3 kil. şi 380 m. de reşedinţa com. şi la 43 kil. de Tecuciŭ.

Are o populaţie de 137 familiĭ, saŭ 669 suflete, din carĭ 114 contribuabilĭ; locuesc în 132 case.

Are o şcoală mixtă, înfiinţată la 1879, frecuentată de 44 elevĭ (34 băeţĭ şi 10 fete); o biserică, cu hramul Naşterea-Maiceĭ-Domnuluĭ. Lîngă biserica actuală, tot pe deal, în partea de E., a fost un schit de călugărĭ, ale căruĭ urme se văd şi azĭ.

In sat se face un bîlciŭ la 8 Septembrie, pentru cumpărărĭ, schimburĭ de vite şi alte unelte de gospodărie. La acest bîlciŭ vin şi locuitorĭ din jud. Putna.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriţĭ de la 1864.

Satul îşĭ trage numele de la lespezile de piatră ce se găsesc pe deal, în partea de E. şi în albia uneĭ rîpĭ secĭ care străbate satul.

Lespezile, *cătun*, cu 88 loc., jud. Argeş, plasa Topologul, făcînd parte din com. rur. Fedeleşoiul.

Lespezile, *moşie*, proprietatea statuluĭ, în jud. Tecuciŭ, com. Homocea. Are o întindere de 392 hect., pămînt arabil.

Lespezile, *pădure*, proprietatea statuluĭ, în jud. Tecuciŭ, com. Homocea. Are o suprafaţă de 300 fălcĭ, cu trupurile Dealul-Cioara (200 fălcĭ) şi Lunca-Chiosul (100 fălcĭ).

Lespezile, *vîrf de munte*, în stînga rîuluĭ Argeş, spre frontiera Transilvanieĭ, jud. Argeş, plaiul Loviştea.

Lespezile, *munte*, în jud. Dîmboviţa, plaiul Dîmboviţa-Ialomiţa, de la Moroeni în sus, în stînga. Intre Lespezile şi muntele Răteiul se află apa Drăteiul, pe care sunt herestrae de tăiat scîndurĭ.

Lespezile, *munte*, la N. de com. Nucşoara, plaiul Nucşoara, jud. Muscel. Vezĭ Galbina.

Lespezile, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Hîrja, din culmea Oituzuluĭ, situat lîngă muntele Piciorul-Borvizuluĭ, despărţind com. Hîrja de com. Tîrgul-Trotuşul.

Lespezile, *munţĭ*, aĭ statuluĭ, comuna Cheia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, formaţĭ numaĭ din lespezĭ de piatră.

Lespezile, *numire*, ce se maĭ dă *moşieĭ* Ciura, din com. Amarul, jud. Buzăŭ; maĭ înainte ţinea de schitul Lespezile.

Lespezile, *trup de moşie*, jud. Vîlcea, în întindere de 65 hect. 4697 m. p., vîndut de vecĭ locuitorilor. Vezĭ Dosul-cu-Morile.

Lespezile, *rîpă* însemnată, în jud. Buzăŭ, com. Breaza, formată de stîncĭ, în apropiere de izvorul Stîrcul, servind de hotar.

Lespezile, *loc izolat şi stîncos*, în jud. Buzău, com. Goideşti, pe malul rîuluĭ Bîsca-Mare, în drumul Penteleuluĭ, sub muntele Curcle şi în apropiere de Ghenunea-Draculuĭ.

Lespezile, *localitate*, în jud. Prahova, căt. Podul-Neaguluĭ, com. Comarnicul, plaiul Peleşul, unde este schitul Lespezile, fondat la anul 1661 de jupîn Pîrvu Cantacuzino, vel Logofăt cu tatăl său Drăghiciu, vel Spătar. S'a reparat la anul 1862.

Lespezile, *vale*, izvoreşte din raionul com. Valea-Lungă, plaiul Prahova, judeţul Prahova şi se varsă în Valea-luĭ-Dan, tot în com. Valea-Lungă.

Lespezile, *loc izolat*, în apropiere de com. Govora, plasa Ocolul, jud. Vîlcea, unde legenda zice că ar fi fost un războiu între Dacĭ şi Romanĭ, şi unde se văd chiar ruine Romane.

Lespezile, *vălcea*, izvoreşte din malul numit Ghermani, comuna Văleni, pl. Argeşelul, jud. Muscel; se împreună în centrul com. cu vălcelele: Săroaca, Muscelul şi Brăduleţul şi se varsă în rîul Dîmboviţa la E., de com. Lăicăi. Seacă în timpurĭ secetoase.

Lespezile (Valea-), *localitate*, în jud. Prahova, com. Ceraşul, pl. Teleajenul, unde se găsesc izvoare cu apă ce conţin pucioasă în mare cantitate.

Lespezilor (Dealul-), *deal*, în jud. Vîlcea, com. Titireciul, pl. Ocolul, numit ast-fel fiind că e rîpos şi pe unele locurĭ format din lespezĭ de piatră; la $2\frac{1}{2}$ kil. spre E. de vatra satuluĭ.

Lespezilor (Podul-), *pod*, pe Bistriţa, pl. Bistriţa-d.-s., com. Gîrleni, jud. Bacău, care duce la com. Racova şi se găseşte pe calea naţională Bacău-Piatra-Neamţu.

Leşculeasa, *vechea numire a cătunuluĭ* Agudul şi a moşieĭ Liseşti, din comuna Vernesti, jud. Buzău.

Leşile, *sat*, făcînd parte din com. rur. Creaţa-Leşile, pl. Mostiştea, jud. Ilfov. Este situat la V. de Creaţa, pe valea Mostiştea.

Se întinde pe o supraf. de 568 hect., cu o populaţie de 272 loc.

D-l V. Gugiu are 425 hect. şi locuitorĭĭ 143 hect. Proprietarul şi locuitorĭĭ cultivă tot terenul. Are o biserică, cu hramul Sf. Impăraţĭ, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 1 heleşteu; 1 maşină de treerat cu aburĭ; 1 cîrciumă.

Numărul vitelor marĭ e de 265 şi al celor micĭ, de 768.

Acest sat, se zice, s'a înfiinţat pe la anul 1843, de Paharnicul Petrache Caribolu, fost proprietar pe acel timp.

Leşile (Leşile-Negraşi), *sat*, jud. Argeş, pl. Cotmeana, pendinte de com. rur. Bărlogul; are 41 case şi 200 locuitorĭ.

Leşile-Negraşi, *sat*. Vezĭ satul Leşile, jud. Argeş.

Leşile (Măgura-cu-), *munte*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca.

Leşilor (Pîrîul-), *pîrîŭ*, jud. Bacău, pl. Bistriţa-d.-s., com. Fîntînelele, care şerpueşte la poalele Pisculuĭ-luĭ-Stan şi în apropiere de care se află ape minerale părăsite.

Letca-Nouă, *com. rur.*, pl. Neajlovuluĭ, jud. Vlaşca, situată în valea dintre Glavaciocul şi Călnistea, unde cea dintîiŭ dă în cea de a doua, pe un loc şes, la 40 kil. de Giurgiu, şi la 15 kil. de com. rur. Obedeni.

Această proprietate aparţine Seminaruluĭ Nifon, făcută dar, cu alte moşiĭ, de răposatul Nifon, Mitropolit Primat al Romînieĭ.

De la 1856, de cînd a cumpărat-o P. S. S. Mitropolitul Nifon, i s'a dat numirea de Letca-Nouă; se numea până la 1831, cînd aparţinea baronuluĭ Meitani, Şăineşti.

Suprafaţa totală a moşieĭ, afară de ce s'a dat locuitorilor, este de 3000 hect.

S'a dat la 1864, la 250 locuitorĭ foştĭ clăcaşĭ, suprafaţa de 750 hect.

Aci este un petic de pădure, în lunca Glavacioculuĭ, de 850 hectare.

Arenda anuală a moşieĭ este de 32000 leĭ.

Are o populaţie de 1259 suflete, din carĭ 227 contribuabilĭ; o biserică de zid, făcută la anul 1860 de Mitropolitul Nifon, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ şi care ţine de parohia Ruşiluĭ-Asan; o şcoală mixtă, cu un învăţător şi frecuentată de 43 băeţĭ şi 2 fete.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 5277 leĭ, iar la cheltueliĭ, de 3890 leĭ.

Aci este un han mare de zid, case, pătule şi magaziĭ bune şi îndestulătoare. Locuitorĭĭ aŭ case bune.

Prin această comună trece şoseaua judeţeană ce vine din jud. Argeş, trece pe la Ruşiĭ-luĭ-Asan şi apoĭ prin com. duce la Căminceasca şi de aci la Giurgiu.

Aci este valea Buzelina saŭ Măceşiul, care desparte com. de Duşani aĭ Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti.

Trece pe aci şi valea Milcovăţul, care dă în Călnişteа.

Letca-Vechie, *com. rur.*, jud. Vlaşca, pl. Călnişteа, situată pe coasta dreaptă a văeĭ Glavaciocul pe piscul dealuluĭ. Aparţine familieĭ Filipescu (Vulpache). Este situată în mijlocul judeţuluĭ Vlaşca, în marginea de N. a plăşeĭ, la extrema eĭ, la 42 kil. de Bucureşti, la 38 kil. de Giurgiŭ şi la 7 kil. de Ghimpaţi.

Are o suprafaţă de 3255 hect.

S'a dat la 1864, la 230 locuitorĭ, fost clăcaşĭ, o suprafaţă de 461 hect.

Are o populaţie de 1268 suflete, din carĭ 287 contribuabilĭ; o biserică, cu hramul Sf. Impăraţi Constantin şi Elena, constituind singură o parohie, cu un preot şi 2 dascălĭ; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător şi frecuentată de 19 copiĭ.

Vite sunt multe, în special boĭ şi caĭ, oĭ, capre şi rîmătorĭ şi puţinĭ bivolĭ.

In această comună sunt mulţĭ ţiganĭ carĭ vin iarna acasă, iar vara o petrec în oraşe, de ordinar în Bucureşti, ca salahorĭ la case saŭ pe la şosele ca lucrătorĭ.

Locuitorĭĭ de aci, ca şi ceĭ din Letca-Nouă, se ocupă mult cu transportul de lemne, din pădurile ce se explotează în vecinătate: Duşani, Ruşiĭ-luĭ-Asan, Babele şi Letca.

Se află aci: o moară de foc cu două pietre, situată în vale; case bune şi grădină pentru arendaş care servă şi proprietăţiĭ; magaziĭ, pătule bune şi îndestulătoare; un han mare de zid la marginea satuluĭ ce este pe drumul Bucureşti-Alexandria.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 3768 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 2754 leĭ.

Are pădure de cer şi gîrniţă, în suprafaţă de 806 hect., rămînînd pămînt cultivabil, 2055 hect.

In josul satuluĭ trece apa Glavaciocul, care o desparte de Duşaniĭ Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti.

Letea, *com. rur.*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., situată în regiunea şesurilor Bistriţeĭ şi Siretuluĭ, la S.-E. şi la 5 kil. de oraşul Bacăŭ. Este alcătuită de 8 cătune: Letea, reşedinţa, Arămeşti, Şerbăneşti, Radomireşti-d.-s. (Doctorul) Radomireşti-d.-j. (Alcaz) Domniţa-Maria, Cremina şi Chişăta saŭ Chişata.

Domniţa-Maria este un sat noŭ, format de însurăţeĭ la 1880; iar în vechime maĭ eraŭ Osebiţi-Floci, Cîineni şi Buneşti.

Moşia Letea cu Siliştile era stăpînită de mănăstirea Precista din Bacăŭ, coprinzînd şi colţul Sud-Estic al oraşuluĭ; acum este domeniŭ al Statuluĭ.

Se mărgineşte la N. cu com. Săuceşti; la S., cu comunele Ruşi şi Dealul-Noŭ; la V., cu oraşul Bacăŭ; la E., cu com. Ruşi, dincolo de apa Bistriţeĭ şi cu com. Buhociul, de care se desparte prin rîul Siretul.

In com., la locul numit Matca-Vechie, se vărsa Bistriţa în Siret; cu vremea şĭ-a schimbat cursul tocmaĭ la Galbeni, 18 kil. maĭ jos.

Populaţiunea com. e de 415 familiĭ, saŭ 1561 suflete: 1507 Romînĭ, 37 Ungurĭ şi 17 Izraeliţĭ, toţĭ de protecţiune romînă; 1008 agricultorĭ, 3 comercianţĭ, 4 cu profesiunĭ libere, 160 muncitorĭ şi 26 servitorĭ.

Sunt 382 contribuabilĭ.

Are două şcolĭ, una în satul Letea, care funcţionează din 1866, şi a doua în Chişata, care funcţionează din 1890. Sunt întreţinute de Stat şi frecuentate de 63 copiĭ. Are o biserică, în satul Letea, cu un preot şi un cîntăreţ; 14 cîrciumĭ.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 211 locuitorĭ, cu 832 fălcĭ pămînt în ţarină. In 1879 s'aŭ dat, la 141 însurăţeĭ, 213,67 hect. pămînt în împroprietărire.

Teritoriul com. are o întindere de 4100 hect. Proprietarĭ sunt: Iunius I. Lecca, cu o moşie (Radomireşti) de 798 hect.; Smaranda I. Ventura, cu o moşie (Şerbăneşti) de aproximativ 500 hect.; moştenitoriĭ luĭ Goroveĭ, cu o parte de moşie; Nic. Bibire, cu o moşie de 41,62 hect., pămînt productiv; apoĭ tot Iunius Lecca, cu o parte de moşie de 46.93 hect.

Viile ocupă 23 hect., în totalul pămînturilor de cultură, 1264 hect.

In com. se află o fabrică de hîrtie, înfiinţată de o Societate Romînă, la 17 Ianuarie 1881 (vezĭ Letea, sat).

Vite sunt: 83 caĭ, 1290 vite marĭ cornute, 422 porcĭ, 2 capre şi 1164 oĭ. Sunt 173 stupĭ de albine.

Budgetul com. e la venitурĭ de leĭ 15367, banĭ 17 şi la cheltuelĭ, de leĭ 5342, banĭ 65.

Teritoriul com. este străbătut de calea judeţeană Bacăŭ-Părincea, pe stînga Bistriţeĭ, iar pe dreapta, de calea naţională Focşani-Bacăŭ şi de calea ferată cu aceeaşĭ destinaţie.

Distanţele: la Bacăŭ capitala districtuluĭ, 5 kil.; la Părincea, 20 kil.; la Valea-Seacă, reşedinţa plăşeĭ, 19 kil.; la com. Buhociul, 6 kil.; la com. Săuceşti, 5 kil.; la com. Dealul-Noŭ, 5 kil.; la com. Ruşi, 3 kil.

Letea, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j. şi reşedinţa com. cu acelaşĭ nume, situat pe malul stîng

al rîuluĭ Bistriţa, în faţa satuluĭ Cremenea din aceeaşĭ comună. Are o populaţie de 132 familiĭ, saŭ 568 suflete; o şcoală mixtă; o biserică, clădită în 1867 de locuitorĭ; 3 cîrciumĭ.

Vite sunt: 12 caĭ, 400 vite marĭ cornute şi 117 porcĭ.

Prin legea din 18 Martie 1883, s'a acordat primeĭ societăţĭ pentru fabricarea hîrtieĭ, 150 hect. pădure anual, în curs de 40 anĭ, din pădurile statuluĭ, Vadurile şi Tarcăul, jud. Neamţu spre a extrage din ele materialul trebuincios la fabricarea hîrtieĭ. S'a dat un teren de 10 hect. de pe moşia statuluĭ, Letea, pe care s'a construit fabrica. Fabrica de hîrtie se găseşte d'a dreapta rîuluĭ, lîngă satul Cremenea, la $2^1/_2$ kil. de oraşul Bacăŭ. S'a dat şi concesiunea de 12 anĭ pentru furnitura cu hîrtie autorităţilor statuluĭ şi scutirea de impozite directe către stat pe timp de 12 anĭ. Prin jurnalul consiliuluĭ de Miniştri No. 52, de la 26 Iulie 1889, s'a accordat avantagiile legeĭ industriale, scutirea de vamă pentru maşinĭ, pentru materiĭ prime şi reducerea taxelor de transport pe căile ferate. Cînd s'a înfiinţat fabrica, statul a garantat un împrumut de 600000 leĭ la Casa-de-Depuneri, care să servească drept capital de exploatare. La 1889, cînd i s'a acordat avantagiile legeĭ industriale, fabrica avea un capital de 2400000 leĭ şi întrebuinţa 150 lucrătorĭ pe zi.

Letea, *sat*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, cătunul comuneĭ Satul-Noŭ, aşezat în partea centrală a plăşeĭ şi la S.-V. comuneĭ, pe grindul şi în insula cu acelaşĭ nume, la $3^1/_2$ kil. spre S.-V. de reşedinţă. Intinderea sa este de 120 hect. Populaţia este de 89 familiĭ, saŭ 334 suflete, toţĭ Ruşĭ Lipovenĭ, carĭ se ocupă cu pescăria în bălţile răspîndite pe teritoriul satuluĭ. In apropiere se află şi pădurea Letea, care, împreună cu pădurea de la Cara-Orman, constitue una din curiozităţile Delteĭ Dunărene. Pădurea aparţine Statuluĭ, folosindu-se şi locuitoriĭ de ea.

Letea, *insulă*, jud. Tulcea, cuprinsă între braţul Sulina, braţul Chilia şi Marea-Neagră. Este împărţită în două părţĭ neegale, cea maĭ mică, de la V., aparţinînd plăşeĭ Tulcea, iar cea maĭ mare, E., aparţinînd plăşeĭ Sulina. Are o întindere de 1500 kil. pătraţĭ (150000 hect.) şi este semănată cu o mulţime de lacurĭ, a căror întindere este de 40000 hect., de grinduri (pămînt ferm), ce ocupă 10000 hect. Restul este acoperit cu stuf. Pe ea sunt situate: comuna urbană Chilia-Vechie şi satele Satul-Noŭ, Sfiştovca, Periprava, Letea, Pardina, Satul-Noŭ şi Ciatal-Chioi.

Letea, *grind*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ rurale Satul-Noŭ, situat în partea V. a comuneĭ şi în cea E. a plăşeĭ; are o întindere de 450 hect.; lasă spre E. maĭ multe făşiĭ de uscat saŭ grinduri, ca: Farul, Sulina, Arini, etc.; pe el se află situat satul Letea; este în mare parte acoperit cu semănăturĭ, iar parte este neproductiv.

Letea, *punct trigonometric* de observaţiune, în insula Letea, jud. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ, lîngă cătunul Letea; are 12 m. înălţime, este artificial, şi domină asupra satuluĭ Letea.

Letea-cu-Siliştele, *moşie*, a statuluĭ, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., com. Letea; are o întindere de 500 hect., dînd un venit de 8330 leĭ.

Leteşti, *sat*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Hangul, cu o populaţie de 36 familiĭ, saŭ 125 suflete.

Locuitoriĭ se ocupă parte cu plutăria şi parte cu agricultura.

Leţ (Piscul-luĭ-), *unul dintre piscurile muntelui* Bourul, jud. Suceava.

Leţa, *pîrîŭ*, jud. Iaşi, curgînd pe teritoriul satuluĭ Aroneanu şi, care unindu-se cu pîr. Bursucăria, ce izvoreşte dintre dealurile satuluĭ Cotul-luĭ-Ivan, comuna Stînca, se varsă în iazul numit Gura-Frînculuĭ.

Leţcana saŭ **Leţcani**, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Racova, aşezat pe pîrîul cu acelaşĭ nume, ceva maĭ la N. de satul Racova.

Are o populaţie de 50 familiĭ, saŭ 260 suflete; o biserică, cu un preot şi un cîntăreţ.

Vite sunt: 4 caĭ, 110 vite marĭ cornute, 117 oĭ şi 51 porcĭ.

Acest sat înainte făcea parte din ocolul Bistriţa, al judeţuluĭ Neamţu.

Leţcana, *pîrîŭ*, care vine din judeţul Roman şi se varsă în Bistriţa d'a stînga, după ce a udat com. Racova, pl. Bistriţa-d.-s., jud. Bacăŭ.

Leţcani, *sat*, în partea de S.-V. a com. Tăuteşti, pl. Copoul, jud. Iaşi, situat pe un podiş, în partea stîngă a rîuluĭ Bahluiul, podiş prin mijlocul căruia trece şoseaua naţională Iaşi-Podul-Iloaeĭ. Este izolat cu totul de comună şi se află la o depărtare de 10 kil. de oraşul Iaşi.

Are o populaţie de 66 familiĭ, saŭ 150 suflete.

Vite: 130 vite marĭ cornute, 248 oĭ, 24 caĭ şi 50 rîmătorĭ.

Leţcani, *fost sat* răzăşesc, jud. Suceava, între com. Cristeşti şi Drăguşeni, desfiinţat, ca şi altele, de Vodă Mihaiŭ Sturza, care cu forţa a răşluit şi răzăşiile mărindu-şĭ trupul moşieĭ luĭ, Cristeşti. Răzăşiile ar fi fost căpătate de la Ştefan-cel-Mare, în urma lupteĭ de la Războeni. Biserica din Leţcani este şi acum în satul Homiţa.

Leţcani, *deal*, jud. Suceava, pe coastele căruia a fost maĭ înainte satul cu acelaşĭ nume.

Leţcani-Vechĭ saŭ **Bogonos**, *sat*, în partea de N.-E. a com. Cucuteni, pl. Stavnicul, judeţul Iaşi, aşezat pe partea stîngă a şesuluĭ Bahluiuluĭ, lîngă calea naţională Iaşi-Podul-Iloaeĭ, pe o întindere de 638 hect., cu o populaţie de 34 familiĭ saŭ 188 suflete.

Vite: 442 vite marĭ cornute, 1204 oĭ, 30 capre, 30 caĭ şi 72 rîmătorĭ.

Leuca, *vale*, izvoreşte de la N. munteluĭ Clăbucetul-Baiuluĭ, jud. Prahova. Are o direcţie de la S.-V. spre N.-E. şi se varsă în Prahoviţa, aproape de Valea-Rîşnoaveĭ.

Leuceşti, *sat*, jud. Argeş, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Urlueşti-Băbeni.

Leucuşani, *numire* ce se da în vechime *satuluĭ* Leucuşeni, din Moldova, com. Gherăeşti, jud. Roman.

Leucuşeni, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Gherăeşti, spre S.-E. de satul Gherăeşti, la 2 kil. de el şi alăturea de satul Săbăoani. Este aşezat pe platoul ce separă basinul Moldoveĭ de al Siretuluĭ. Are 84 familiĭ, saŭ 295 suflete, din carĭ 64 contribuabilĭ; locuesc în 71 case. Sunt 150 vite marĭ cornute. Se cultivă aci mult cartofiĭ.

Acest sat datează din secolul al XIV-lea, căcĭ un document de la Ştefan-Vodă, fiul luĭ Bogdan şi nepotul luĭ Alexandru-cel-Bun, din 12 Aprilie 1458, ne arată că a fost făcut danie de moşul săŭ Alexandru-cel-Bun, împreună cu un alt sat, Dragomireşti, din jos de Roman, Mitropolieĭ de la tîrgul Romanuluĭ. Această danie este reîntărită din noŭ, maĭ tîrziŭ, Mitropolieĭ de Roman, de către Ştefan-cel-Mare, la 20 Aprilie 1488, la care dată se numea Leucuşani. Pe la 1400 se numea Leucuşouţi.

Leucuşeni-Dimitriu saŭ **Leucuşeşti-luĭ-Lînă**, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Ciumuleşti, jud. Suceava. Aşezat pe coasta N. a dealuluĭ Antileşti, are o populaţie de 83 familiĭ, saŭ 289 suflete, din carĭ 50 contribuabilĭ; locuesc în 74 case.

Vatra satuluĭ ocupă 5 fălcĭ, 25 prăjinĭ. Moşia, proprietatea moştenit. deced. A. Dimitriu, e în întindere de 190 fălcĭ, din carĭ 130 fălcĭ cultivabile, 22 fălcĭ pădure, 35 fălcĭ fînaţ şi restul sterp.

Improprietăriţĭ în 1864 sunt 14 fruntaşĭ, 12 pălmaşĭ şi 34 codaşĭ, stăpînind 91 fălcĭ, 25 prăjinĭ.

Are o biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, zidită în 1844, de Vasile Dimitriu, ajutat de obştea sătenilor, deservită de preotul din Ciumuleşti şi de 2 cîntăreţĭ. Scoala din Ciumuleşti servă şi acestuĭ sat.

Drumurĭ principale sunt: la Fălticeni (10 kil.) şi la Cîmîrzani (3 kil.).

In 1830, Leucuşeşti-luĭ-Lînă aveaŭ 25 liuzĭ, plătind 304 leĭ bir anual, la carĭ se adăugeaŭ breslaşiĭ ot tam, 2 liuzĭ, plătind 24 leĭ.

Leucuşeşti-Softa, saŭ **Leucuşeşti-Pisoschi**, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Ciumuleşti, jud. Suceava. Aşezat pe coastele dealurilor Ţarina-Mare şi Horaiţa, are 48 case, populate cu 49 familiĭ, saŭ 201 suflete, din carĭ 50 contribuabilĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 4 fălcĭ, 55 prăjinĭ. Parte din moşie e a d-luĭ Emanuel Morţun şi parte a familieĭ Softa. Are o întindere de 207 fălcĭ, din carĭ: 76 fălcĭ cultivabile, 24 fălcĭ pădure, 68 fălcĭ fînaţ şi restul imaş, mlaştine şi locurĭ neproductive.

Improprietăriţĭ în 1864 sunt 8 fruntaşĭ, 10 pălmaşĭ şi 30 codaşĭ, stăpînind 61 fălcĭ, 55 prăjinĭ. Aceleaşĭ drumurĭ sunt ca şi la Leucuşeşti-Dimitriu.

In 1803, Leucuşeşti-Pisoschi număra 20 liuzĭ, plătind 236 leĭ bir anual.

Leucuşouţi, *numire*, ce se da, pe la 1400, *satuluĭ* Leucuşeni, din Moldova, comuna Gherăeşti, jud. Roman.

Leul, *com. rur.*, întinsă la V. pl. Ocolul, jud. Romanaţi, formată din Leul-Mare-d.-s., (2000 locuitorĭ) şi Leul-Mic-d.-j. (1400 locuitorĭ), situată pe şoseaua Caracal-Craiova, la 29 kil. de Caracal, şi lîngă hotarul jud. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ mărĭĭ este de 178 m. Un grup de măgure înconjoară satul.

Are o populație de 857 familiĭ, saŭ 3400 suflete, din carĭ 667 contribuabilĭ.

Are o școală primară, condusă de un învățător, și frecuentată de 72 copiĭ; 4 bisericĭ, Sf. Nicolae (1820), Adormirea Maiceĭ-Domnuluĭ (1785), Sf. Gheorghe (1820) și Sf. Dumitru (1872), cu 7 preoțĭ și 8 cîntărețĭ.

Vite marĭ sunt 2602, vite micĭ, 899 și rîmătorĭ, 914.

Comuna Leul este vestită în județ prin mărimea și vechimea sa.

Leul-Mare-de-Sus, *sat*, în care se află primăria com. Leul, jud. Romanați; are 2000 locuitorĭ.

Leul-Mare și Leul-Mic, *văl-cele*, com. Cucueți, pl. Oltul-de-jos, jud. Olt.

Leul-Mic-de-Jos, *cătun*, al com. Leul, pl. Ocolul, jud. Romanați, spre V. și cam la 2 kil. de Leul-Mare; are 1400 locuitorĭ.

Leulești, *cătun*, al com. Bîrzeiul-de-Gilort, pl. Amaradia, jud. Gorj, situat pe văĭ și dealurĭ.

Are o suprafață cam de 500 hect., din carĭ 82 hect. cultură, 2 hect. vie, 4 hect. prunet, iar restul de 412 hect., pădure, fînețe și tufăriș și cea maĭ mare parte rîpos și plin de arbuștĭ.

Are 1 biserică cu 1 cîntăreț; serviciul se face de preotul de la comună.

Locuitorĭĭ sunt moșneni; sunt 49 familiĭ, saŭ 240 suflete, din carĭ 40 contribuabilĭ.

Eĭ posedă: 10 pluguri, 25 care cu boĭ; 11 caĭ, 82 rîmătorĭ, 161 vite marĭ cornute, 45 oĭ și 75 capre.

Comunicația în cătun se face prin șoseaua comunală care o leagă la N. cu comuna sa Bîrzeiul-de-Gilort, iar la S. cu Bîrzeiul-de-Pădure.

In cătun se găsesc 2 puțurĭ și 6 izvoare.

Leuluĭ (Dealul-), *deal*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, la N.-V. comuneĭ. Se lasă din dealul Cerătul și desparte cursul superior al pîrîuluĭ Leuluĭ de apa Nistoiul. E înalt de aproape 50 stînjenĭ și acoperit cu viĭ și fînețe. Formează puțin din limita de V. a com. către com. Băcești, din jud. Gorj.

Leuluĭ (Dealul-), *deal*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Slăvuța, din care izvorește pîrîul Slăvuța.

Leuluĭ (Stînca-), *codru*, proprietatea statuluĭ, pendinte de mănăstirea Sf. Gheorghe, com. Boziorul, jud. Buzăŭ; are 43 hect., maĭ toate pădure; în localitate se numește și Stîna-Leuluĭ.

Leuluĭ (Valea-), *vale*, spre S.-V., de com. Scărișoara, pl. Ocolul, jud. Romanați; se termină în Valea-Oltuluĭ.

Leurda, *plaiŭ*, jud. Vîlcea, pl. Ocolul, cătun. Cacova.

Leurda, *vale*, care udă partea de S. a com. Urși, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, și se varsă în gîrla Cungrișoara, tot în raionul com. Urși.

Leurda, *vale*, la N. de com. Bordeni, plaiul Prahova, jud. Prahova.

Leurdeanca, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, com. Topoloveni, pl. Podgoria, jud. Muscel, în întindere de 100 hect. Esențe: stejar, fag, carpen, jugastru, plop și anin.

Leurdeanca, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Leurdeni, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Leurdeanul, *deal*, jud. Muscel, com. Leurdeni, pl. Podgoria.

Leurdeanul, *munte*, jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, cătun. Stănila, acoperit de pădure și fineață.

Leurdeanul, *deal*, în raionul com. Ogretinul, pl. Teleajenul, jud. Prahova, acoperit cu pădure.

Leurdeanul, *pisc*, jud. Prahova, com. Drajna-d.-s., plaiul Teleajenul, pe culmea de deal ce se lasă din creasta Carpaților, printre Drajna și Ogretinul. Servă de pășune pentru vite.

Leurdeanul, *pisc* înalt, în partea de S.-E. a com. Cerașul, pl. Teleajcanul, jud. Prahova. Servă pentru pășune în timpul vereĭ, fiind impropriŭ orĭ-căreĭ culturĭ.

Leurdeĭ (Izvorul-), *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Nehoiașul, care începe din vîrful munteluĭ Stănila și se scurge în rîul Bîsca-Rozileĭ, în fața cătunuluĭ Bîsceni.

Leurdeni, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, situată la E. de București, între oraș și forturĭ, la 9 kil. de București. Se împarte în 2 trupurĭ: Leurdeni-Romînĭ și Leurdeni-Sîrbĭ.

Stă în legătură cu Popești-Conduratu și Glina prin șosele vecinale.

Se întinde pe o suprafață de 1875 hect., împreună cu moșia Cula, populată de 486 suflete, din carĭ 96 contribuabilĭ; locuesc în 103 case.

Familia Efr. Germani are, afară de moșia Cula, 800 hect. și locuitorĭĭ, 275 hect. Proprietara cultivă 640 hect. (105 sterpe,

35 izlaz, 20 vie). Locuitoriĭ cultivă 225 hect. (10 sterpe, 20 izlaz, 20 vie).

Improprietăriţĭ sunt 65 locuitorĭ şi neîmproprietăriţĭ, 25.

In com. e o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ; 1 şcoală mixtă, frecuentată de 5 elevĭ şi 3 eleve; 1 maşină de treerat cu aburĭ; 2 cîrciumĭ.

Vite sunt: 102 caĭ şi ĭepe, 174 boĭ, 99 vacĭ şi viţeĭ, 12 taurĭ, 8 bivolĭ şi bivoliţe, 20 capre, 79 porcĭ şi 633 oĭ.

Locuitoriĭ posedă: 84 pluguri: 82 cu boĭ şi 2 cu caĭ; 107 care şi căruţe: 78 cu boĭ, 20 caĭ.

Budgetul com. e la venituri de 1946 leĭ şi la cheltueli de 1886 leĭ.

Leurdeni, *com. rur.*, jud. Muscel, pl. Podgoria, la 70 kil. spre S. de Cîmpulung, situată între dealurĭ şi viĭ şi pe malul stîng al rîuluĭ Argeş, la 16 kil. de reşedinţa subprefectureĭ.

Se compune din 4 cătune: Cîrciumăreşti, Leurdeni-d.-s., Leurdeni-d.-j. şi Moara-Mocanuluĭ, şi se mărgineşte la N. cu com. Glîmbocelul; la S., cu com. Răteşti, jud. Argeş, de care se desparte prin rîul Argeş; la E., cu com. Ciulniţa şi la V., cu com. Goleşti-Badiĭ.

Are o populaţie de 304 familiĭ, saŭ 1272 sufl., din carĭ 250 contrib.; locuesc în 287 case.

Are 2 bisericĭ, la Leurdeni-d.-s. şi Leurdeni-d.-j., deservite de 2 preoţi şi 4 dascălĭ; 1 şcoală, înfiinţată la 1837.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864 pe moşiile N. Creţulescu, Catinca şi Alexandru Golescu, în 4 categoriĭ. Proprietarĭ marĭ în comună sunt: Nic. Creţulescu şi N. Gussi.

Vite sunt: 51 caĭ, 300 boĭ, 200 vacĭ, 934 oĭ, 293 porcĭ, 5 bivolĭ şi 8 capre.

Budgetul com. e la venituri de 4430 leĭ şi la cheltueli de 3893 leĭ.

Spre N. este înconjurat de dealurĭ cu viĭ şi de păduri cu stejar, fag şi gîrniţă; iar celelalte părţi sunt acoperite de livezĭ de pruni, merĭ, nucĭ şi cireşĭ.

Rîul Argeş udă partea de S. a comuneĭ.

Şoseaua naţională Bucureşti-Piteşti şi calea ferată, mergînd aproape paralel, trec prin comună de la V. spre E. Alte 3 şosele comunale pleacă din şoseaua naţională, trec prin comună, spre rîul Argeş, peste care este un pod de lemn, legînd com. Leurdeni cu com. Cătеasca-Popeşti, din jud. Argeş.

La anul 1712, Carol XII, regele Suedieĭ, a trecut prin Leurdeni, în drumul săŭ spre Piteşti.

Leurdeni, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Muscel, pl. Podgoria, căt. Leurdeni, pe linia Chitila-Piteşti, pusă în circulaţie la 13 Septembrie 1872. Se află între staţiile Găeşti (16.3 kil.) şi Goleşti (14.1 kil.) Înălţimea d'asupra nivelului mării de $217^{m},04$. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 150670 leĭ, 05 banĭ.

Leurdeni, *fort*, în jurul Bucureştilor, jud. Ilfov.

Leurdeni, *deal*, în raionul comuneĭ cu acelaşĭ nume, plasa Podgoria, jud. Muscel, pe care se cultivă 40 hect. vie.

Leurdeni-de-Jos, *sat*, făcînd parte din com. rur. Leurdeni, pl. Podgoria, jud. Muscel. Este situat în partea de E. a comuneĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Argeş. Are o populaţie de 98 familiĭ, saŭ 395 suflete: 201 bărbaţĭ şi 194 femeĭ.

La nordul satuluĭ sunt dealurĭ marĭ acoperite cu viĭ şi pădurĭ. Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, clădită la anul 1861 de N. Creţulescu şi Alecu Pitaru.

In raionul acestuĭ cătun este şi staţia căeĭ ferate, Leurdeni.

Leurdeni-de-Sus, *sat*, făcînd parte din com. rur. Leurdeni, pl. Podgoria, jud. Muscel. Aci este reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 124 familiĭ, saŭ 502 suflete: 255 bărbaţĭ, 247 femeĭ.

E situat în centrul comuneĭ pe malul stîng al rîuluĭ Argeş. In partea de N. a satuluĭ sunt dealurĭ acoperite cu păduri şi viĭ.

Are o biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ-Domnuluĭ, fondată la 1835 de răposatul Iordache Golescu. La 1887, focul a distrus-o şi s'a rezidit de locuitoriĭ comuneĭ.

Are o şcoală de băeţĭ şi fete, condusă de un învăţător şi o învăţătoare, cu întreţinerea cărora statul cheltueşte 2484 leĭ anual; e frecuentată de 120 copiĭ.

Ştiŭ carte 176 bărbaţĭ şi 72 femeĭ.

Pe la N. satuluĭ trece şoseaua naţională Bucureşti-Piteşti şi calea ferată, carĭ merg aproape paralel prin cătun.

Leurdeni-Sîrbĭ. Vezĭ Leurdeni, jud. Ilfov.

Leurdeţul, *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Goideşti, cătunele Fundata şi Plaiul-Nuculuĭ, a moşnenilor în devălmăşie.

Leurdişul, *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Valea-Muscelului; izvoreşte

din Vîrful-Pătîrlagii; se unește cu izvorul Brăduleţul și amîndouă unite daŭ naștere pîrîuluĭ Valea-Muscelului.

Leurdoasa, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Argetoaia, cu o populație de 381 suflete: 184 bărbaţĭ și 197 femeĭ. Locuesc în 58 case și 22 bordee. Copiiĭ din sat urmează la școlile din satul Argetoaia-d.-s., ce este la 4 kil. 200 m.

Leurdoasa, *deal* (400 m.), jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Argetoaia, din care izvorește pîrîul Leurdoasa.

Leurdoasa, *pîrîŭ* și *vale*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Argetoaia, ce curge prin satul Leurdoasa. Izvorește din dealul Leurdoasa.

Leuriĭ (Dealul-), *munte*, în comuna Mădeiul, jud. Suceava.

Lezunţul-Mare saŭ **Leşunţul**, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Grozești; izvorește din muntele Măgura-Caşinuluĭ, se încarcă d'a stînga cu pîrîul Lezunţul-Mic, udă localitatea Huta și se varsă d'a dreapta Oituzuluĭ la satul Ferăstrăul.

Lezunţul-Mare, *munte*, județul Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Grozești.

Lezunţul-Mic, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Grozești, de lîngă muntele Lezunţul-Mare.

Lia, *pisc*, între com. Bîrzești și Vulturești, pl. Argeșelul, jud. Muscel.

Libicești, *mahala*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., com. Pluta.

Lichireşti, *vechĭe plasă*, în jud. Ialomița, cu 16 sate. Această plasă, împreună cu pl. Ciocănești, a format, în 1832, pl. Borcea.

Lichireşti, *vechĭe numire a orașuluĭ* Călărași, jud. Ialomița.

Lichireşti, *moșie* nelocuită, a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, în jud. Ialomița, pl. Borcea, spre V. de orașul Călărași. Teritoriul orașuluĭ a făcut parte pănă la 1852 din această moșie, cînd s'a cumpărat 1714 pog. de la Eforie, din carĭ 1357 pog. formează domeniul orașuluĭ; pe 357 pog. se află vatra orașuluĭ Călărași.

Lichitişteni, *sat*, făcînd parte din com. Vultureni, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ. Este situat la N.-E. de com., la $4^1/_2$ kil. Prin sat curg pîraiele: Sarica, la S. și Lichișteni, la N.

Are o populație de 52 familiĭ, saŭ 210 suflete, carĭ locuesc în 50 case. Copiiĭ din sat merg la școala din satul Vultureni.

Teritoriul satuluĭ este de 724 hect. Locuitoriĭ, foștĭ clăcași și împămînteniţĭ la 1864, stăpînesc 124 hect., iar proprietariĭ 600 hect.

Locuitoriĭ cultivă 555 hect., iar satul ocupă 9 hect.

Vite sunt: 95 boĭ, 75 vacĭ, 4 taurĭ, 22 caĭ, 6 bivolĭ, 156 oĭ și 14 capre. Sunt 200 stupĭ cu albine.

Locuitoriĭ posedă: 20 pluguri de fĭer și 22 de lemn.

In sat se află o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, de lemn. Materialul de lemnărie a fost dăruit de Alexandru Sturdza de la vechĭa biserică din tîrgul Găiceana, care era în locul celeĭ actuale. Pe icoane și pe străniĭ se găsesc datele de 1774 și 1778, carĭ arată data cînd s'a făcut biserica din tîrgul Găiceana.

Lichişteni, *pîrîŭ*, curgînd pe teritoriul com. Vultureni, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ, de la N. spre V.; se varsă în partea stîngă a Berheciuluĭ, după ce a udat satul cu același nume.

Licina, *vale*, în jud. Constanța, pl. Silistra, pe teritoriul com. rur. Cîlnia, jud. Constanța; se desface din poalele de N.-V. ale dealuluĭ Canlî-Dere; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune de la S.-E. spre N.-V., mergînd printre dealul Darna și o prelungire a dealuluĭ Canlî-Dere, brăzdînd partea de N. a pl. și cea de V. a com.; după un drum de 4 kil., trecînd prin păduriĭ și tufărișuriĭ, se deschide pe malul dobrogean al Dunăreĭ, la 800 m. maĭ sus de deschiderea văeĭ Cîlnia în Dunăre; malurile sale sunt înalte și rîpoase din pricina dealurilor carĭ o strîng de aproape; taie 2 drumurĭ comunale: Bugeac-Cîlnia și Galița-Cîlnia.

Licoi, *fost sat*, pe moșia Vîrboceni-Blestematele, în jud. Buzăŭ, com. Cărpinișteа, spart în timpul ciumeĭ luĭ Caragea; urmele se văd încă.

Licoi, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Mărgărițești, la poalele dealuluĭ Licoi, pe pîrîul Hîrboca.

Licoi, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Racoviteni. situat în partea de V. a com., la hotarul județuluĭ, către Buzăŭ; este acoperit cu păduriĭ.

Licoi, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com.

Cărpinișteа, cât. Valea-Hotaruluĭ; are 500 hect., din care 36 pădure.

Licura, *deal*, la N. de com. Ocnele-Marĭ, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, unde a fost un războiŭ, numit Cîrjalia, cu Turciĭ, carĭ aŭ dat foc bisericeĭ de la Căpățîna, de pe acest deal, la anul 1802.

Licureĭ(Culmea-), *culme de deal*, în jud. Vîlcea, pl. Ocolul, com. Ocnele-Marĭ, pe care se află ocnele vechĭ, părăsite, carĭ datează din timpul luĭ Adrian și carĭ aŭ fost maĭ în urmă căutate de împărațĭ pentru a scoate sare ca să alimenteze pe locuitoriĭ din Moesia inferioară și Dacia răsăriteană. Originea lor se sue maĭ sus de Adrian.

Licuriciul, *com. rur.* și *sat*, în partea de E. a com. Cărbunești, pl. Gilortul, jud. Gorj.

Este situat pe valea Licuriciul. Are o suprafață de 1000 hect., din carĭ 200 hect. arabile, 20 hect. prunet, 15 hect. vie, iar 765 hect. pădure, tufăriș și rîpe.

Are o populație de 240 familiĭ, saŭ 1222 suflete, din carĭ 200 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 20 pluguri, 40 care cu boĭ; 210 vite marĭ cornute, 10 caĭ, 150 oĭ, 45 capre și 100 rîmătorĭ. Sunt 43 stupĭ cu albine.

Are: 2 bisericĭ, una făcută în 1790, iar a doua în 1820; sunt deservite de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Budgetul com. este de 1181 leĭ la venitură și de 1117 leĭ, 81 banĭ, la cheltuelĭ.

Este udată de apa Negreana, peste care, în partea despre N., pe șoseaua vecinală care traversează satul, este un pod de lemn pe piloțĭ, iar altul, în partea de S. în marginea satuluĭ.

Comunicația în com. se face prin șoseaua vicinală care o leagă la N. cu Cărbunești și la S. cu Negreni; cu Frumușeĭ, Serada, Pîrîul-Boia și Jupînești, e legată prin drum de care.

In com. se găsesc 4 puțurĭ și 15 izvoare.

Licuriciul, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, situată pe partea stîngă a văiĭ Tinoasa.

Se învecinește la N. cu com. Antonești; la S., cu valea și pîrîul Tinoasa; la E., cu valea și cu Pîrîul-Cîineluĭ, care o desparte de com. Călinești, iar la V. cu teritoriul com. Dulceanca.

Populația com. este de 215 familiĭ, saŭ 986 suflete, din carĭ 163 contribuabilĭ.

Are: o școală, condusă de un învățător și frecuentată de 46 elevĭ; o biserică cu un preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser.

Vite: 282 vite marĭ cornute, 51 caĭ, 1935 oĭ și 160 porcĭ.

Budgetul com. este de leĭ 2852,20, la venitură și de leĭ 2849,52, la cheltuelĭ.

Solul este maĭ mult humos și puțin accidentat, priincios pentru orĭ-ce cultură.

Suprafața com., c 1 a moșiilor și a pădurilor aflate pe dînsa, este de aproape 4000 hect. Proprietar principal este Eforia Spitalelor Civile din București, care posedă trupurile de moșie numite Zbîrglezele și Lixandra. Din aceste moșiĭ, 2040 hect. sunt pămînt arabil, 1650 hect. acoperite cu pădure, iar restul de 253 hect. izlaz și fînețe. Eforia posedă și viĭ pe o întindere de 23 hect. Ambele pădurĭ s'aŭ dat acum cîțĭ-va anĭ în exploatare. Intr'însele se găseaŭ arborĭ groșĭ, cu osebire stejar și alte esențe, în grosime pănă la 60 cm.; parte din pădure este lăstar. Proprietățile locuitorilor, date după legea rurală, ocupă 450 hect., împărțite între 88 locuitorĭ, carĭ maĭ posedă și 61 1/2 hect. viĭ.

Locuitoriĭ aŭ multe căzane pentru fabricarea rachiuluĭ de prăștină.

Căĭ de comunicațiune sunt spre com. Antonești la N., spre com. Dulceanca la V. și la com. Călinești, la E., dincolo de Valea-Cîineluĭ, pe șosele vecinale.

In partea de S. a com., peste pîrîul Tinoasa, se află o măgură, căreia locuitoriĭ îĭ zic Măgura-Cimitiruluĭ și care servă ca semn de hotar al pămînturilor delimitate locuitorilor; o a doua măgură se găsește la E. com. și poartă numele de Măgura-Zamfireĭ.

Măgura-Cimitiruluĭ are o înălțime de 5 m., iar baza eĭ are 125 m. în periferie. Măgura-Zamfireĭ este de 6 m. înălțime și are o periferie de 120 m.

Cea maĭ mare parte din locuitorĭ sunt bulgarĭ, stabiliți aci de pe timpul răzmeriților și pribegiilor. Eĭ îșĭ păstrează încă limba, portul și obiceiurile. De cîțĭ-va anĭ însă asimilarea cu elementul romîn a început să fie maĭ vădită.

Licuriciul-Zbîrglezele, *pădure*, în jud. Teleorman, pe moșia Licuriciul, proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din București.

Licuriciul, *vale*, com. Licuriciul, jud Gorj. Are direcțiunea N.-S.-E. și este coprinsă între dealul Serada la E. și dealul Negrenilor la V. Îșĭ are originea maĭ sus de com. Licuriciul și dă în valea Gilortuluĭ maĭ jos de Negreni. Pe această vale curge pîrîul Negreana ce urmează direcția dealuluĭ, avîndu-șĭ obîrșia maĭ sus de Licu-

riciul; trece pe lîngă satul cu acelaşĭ nume şi se varsă în Amaradia, la Hurezani-de-Sus. In timp de secetă este seacă; în timpurĭ ploioase devine mare.

Lidii (Valea-), *pîrîă*, udă com. Tătarul, trece în raionul com. Gornetul-Cricovul, pl. Cricovul, jud. Prahova, unde se varsă în rîul Cricovul-Sărat.

Lidvul, *pisc de munte*, jud. Suceava, acoperit parte de pădure de fag şi parte de fineţ, între Rîşca-Mare şi Slătioara, com. Bogdăneşti.

Lieşti, *com. rur.*, jud. Tecuciŭ, pl. Bîrlad, formată din 2 cătune: Lieşti şi Şerbăneşti, situate pe ambele părţĭ ale şoseleĭ naţionale Tecuciŭ-Galaţi, pe o întindere de 4 kil., cu reşedinţa com. în satul Lieşti.

Intreaga comună este situată pe un frumos platoŭ, avînd o înălţime de 16 m. deasupra niveluluĭ Bîrladuluĭ, în partea de S. a jud., la 27 kil. de Tecuciŭ şi la 7 kil. de Ivești, reşedinţa sub-prefectureĭ.

Hotarul comuneĭ este: la N., o linie convenţională ce pleacă din malul Siretuluĭ, merge spre E. pe lîngă moşia d-luĭ Nicolescu, dă în gîrla Bîrloviţa, pănă face o cotitură spre S., se ridică pe deal pe şoseaua comunală, trece prin sat, se ridică tot spre E., trecînd Nisipurile, Dumbrava, Călmăţuiul, pănă ajunge în matca Geruluĭ; spre E., pîrîul Gerul, în linie aproape dreaptă, de la N. spre S., pănă în moşia d-luĭ Verone; la S., o linie de învoeală începe din matca Geruluĭ, trece pe moşia d-luĭ Gheorghiadi, merge prin pădurea Hanul-Conachi, pănă ajunge în malul Siretuluĭ, la locul numit Chităroaia; la V., rîul Siretul, care intră în raionul comuneĭ la punctul numit «la Morel», merge spre S. pănă la Odaia-Popeĭ, apucă spre E. pănă la Coardele, iar de aicĭ spre S.-V. pănă la Călieni (jud. Putna) şi Chităroaia, unde trece în com. Fundeni, făcînd o curbă spre V.

Răzeşiĭ satuluĭ Lieşti trec peste hotarul natural, care e Siretul în partea de V., avînd proprietăţĭ şi dincolo de Siret pănă în rîul Putna (jud. Putna), care în vechile hotărnicĭ se identifica cu numirea Ruginosul, după cum se aude şi astăzĭ între locuitorĭ.

Terenul e aproape şes. În partea de E. se ridică vre-o cîteva dealurĭ, care o brăzdează de la N. spre S. Cel maĭ însemnat este Dealul-Călmăţuiuluĭ.

Apele care udă comuna sunt: Siretul, în partea de V., formînd şi limita între jud. Tecuciŭ şi Putna. Gîrla-Bîrloviţa, care pleacă din Siret, curge în direcţia N.-S.-E., şerpueşte prin vechiul sat Lieşti şi se varsă în Bîrlad, în raionul satuluĭ. Bîrladul, în partea de V. curge în direcţia N.-S. şi se varsă în Siret în raionul acesteĭ com. Călmăţuiul în partea de E. a com., curge de la N. spre S., avînd o albie adîncă. Gerul, care formează limita de răsărit a com., curge în direcţia N.-S. şi formează o vale frumoasă, acoperită cu fineaţă.

Populaţia com. este de 934 familiĭ, saŭ 3763 suflete, din carĭ 843 contribuabilĭ; locuesc în 885 case. Ştiŭ carte 450 bărbaţĭ şi 120 femeĭ.

Teritoriul com. este de 7512 hect., şi 62 ariĭ. Locuitorĭĭ din Lieşti, carĭ sunt vechĭ răzeşĭ, stăpînesc 1646 hect.; vechiĭ clăcaşĭ din Şerbăneşti şi o parte din Lieşti stăpînesc 1194 hect., iar proprietarul 7672.

Vite sunt: 263 caĭ, 7 taurĭ, 125 epe, 1768 boĭ, 1328 vacĭ, 4 catîrĭ, 7 bivolĭ, 4103 oĭ şi 43 capre.

Locuitoriĭ posedă 558 pluguri de fer, 14 de lemn, 14 cazane de făcut rachiŭ; iar proprietariĭ aŭ: 4 maşinĭ de secerat, 2 maşinĭ de bătut porumb, 4 maşinĭ de semănat, cum şi 2 morĭ de foc, una în Lieşti şi cea-l'altă în Şerbăneşti.

Sunt 3 biserică, una în Lieşti şi două în Şerbăneşti, deservite de 4 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; 3 şcolĭ, 2 în Lieşti, una de băeţĭ şi una de fete, şi o a 3, mixtă în Şerbăneşti. Şcoala de băeţĭ din Lieşti s'a înfiinţat, la 1865 şi e frecuentată de 96 copiĭ. Şcoala de fete s'a înfiinţat la 1881 şi se frecuentă de 29 eleve. Şcoala din Şerbăneşti s'a înfiinţat la 1881, şi e frecuentată de 42 elevĭ.

Veniturile ca şi cheltuelile com. sunt de 9953 leĭ, 29 banĭ.

Comerciul se face de 18 persoane.

Pe teritorul comuneĭ, în partea de E., se află o fişie de pămînt nisipos care începe din comuna Torceşti şi continuă pănă în pădurea Hanul-Conachi, în direcţie N.-S.; d-l Gr. Ştefănescu, în cartea-ĭ de geologie, zice că aicĭ a fost apă; locuitoriĭ aŭ făcut plantaţiunĭ de plopĭ şi sălciĭ.

Locuitoriĭ din Lieşti sunt vechĭ răzeşĭ; iar ceĭ din Şerbăneşti sunt parte răzeşĭ, parte împroprietăriţĭ la 1864.

Căile de comunicaţie sunt: Şoseaua naţională Tecuciŭ-Galaţi, care trece prin mijlocul satelor Lieşti şi Şerbăneşti; calea ferată Ivești-Hanul-Conachi, care formează limita de E. a satelor;

șoseaua județeană Liești-Lungociul și Călieni (jud. Putna) care unește satul Șerbănești cu Călieni prin un pod de vase umblător. Aicĭ se află prima baterie a forturilor Nămoloasa-Focșani.

Intreaga com., la 1881, se află situată pe deal în urma inundațiilor Siretuluĭ și Bîrladuluĭ. Ea prezintă un aspect plăcut, avînd străzĭ drepte și largĭ, case maĭ igienice și bine făcute, în mare parte învelite cu tablă și șindrilă.

Locuitoriĭ desfac produsul munceĭ lor la tîrgul Ivești, iar toamna la Galați; transportul se face pe șoseaua națională, cu carele cu boĭ saŭ cu căruțe cu caĭ.

Se mărginește la N. cu com. Bucești, de care se desparte printr'o stradă largă numită Hățașul; la S., cu com. Fundeni; la V. cu rîul Siret și la E. cu jud. Covurluiŭ, de care se desparte prin rîul Gerul.

Liești, *sat,* în jud. Neamțu, com. Petricani. Vezĭ Julfeni.

Liești, *sat,* făcînd parte din com. cu acelașĭ nume, jud. Tecuciŭ. E situat pe un platoŭ, între rîul Bîrlad, la V. și calea ferată, la E., avînd o pozițiune frumoasă. Aicĭ este reședința comuneĭ. Satul actual datează de la 1881, strămutat din vale.

Are o populație de 590 familiĭ, saŭ 2355 suflete, carĭ locuesc în 569 case.

Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, făcută de obștia satuluĭ la 1886, sub îngrijirea preoților Vasile și Ștefan Ciuntu, carĭ aŭ condus lucrarea până la sfîrșit. Biserica este mare, încăpătoare, avînd o catapeteazmă de un aspect frumos, lucrată cu artă. Este deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntăreț̆ĭ.

Sunt 2 școlĭ, una de băeț̆ĭ, și a doua de fete, întreținute de stat. Școala de băeț̆ĭ se frecuentă de 96 elevĭ, iar cea de fete de 29 eleve.

Satul datează din secolul al XV-lea.

In vechime era situat tot pe deal, în locul unde se află astăzĭ; aceasta se dovedește prin urmele bisericeĭ ce se vede și astăzĭ la «Vadul-Păușeștilor», spre S.

Din cauza deselor invaziunĭ Tătărești și Turcești, fiind-că pe aicĭ era drumul spre Moldova, locuitoriĭ s'aŭ strămutat pe vale în unghiul ce-l face Siretul cu Bîrladul.

Aicĭ aŭ stat până la anul 1881. Eĭ s'aŭ întins din malul Bîrladuluĭ până în al Siretuluĭ pe ambele laturĭ ale gîrleĭ Bîrlovița. Aicĭ șĭ-aŭ făcut o biserică pe malul Siretuluĭ, biserică care era aproape să fie dărîmată de Siret; locuitoriĭ văzînd că biserica va cădea de pe malul Siretuluĭ aŭ luat o parte din lemnăria aceștia și aŭ dus-o la satul Negrea, care pe la 1866 depindea de com. Liești.

Maĭ înainte eĭ făcuseră o altă biserică, în mijlocul satuluĭ, pe malul gîrleĭ Bîrlovița. Construcția de gard, are o vechime, se zice, de 100 anĭ. Cu strămutarea satuluĭ la 1881, ea a fost părăsită, și astăzĭ e ruinată. Satul de pe vale ni se înfățișează ca o grădină frumoasă, avînd diferiți pomĭ fructiferĭ și viĭ și străbătută de șos. comunală care duce la Siret.

La anul 1881 o revărsare mare a Siretuluĭ, unită cu Bîrladul, a făcut că nu numaĭ satul Liești, dar și Bucești, Vultureni, Blăjerid.-j. și Șerbănești să se ridice pe deal, unindu-se aproape toate.

Liești, *sat,* în jud. Tutova, pl. Pereschivul, spre S.-V. de Bîrlad. Formează o comună (com. Liești) cu cătunele: Huștiul și Ciorăști, avînd o populație de 1106 suflete, din carĭ 190 contribuabilĭ; locuesc în 242 case.

Teritoriul com. este foarte deluros. Se cultivă viea pe o suprafață de 367 hect., 50 ariĭ, livezile cu prunĭ pe o întindere de 50 ariĭ.

Are o școală primară de băeț̆ĭ; 2 bisericĭ. Comerciul se face de 5 persoane.

Bud. com. e de 7973 l., 63 b.

Liești, *deal,* pe a căruia coastă de V. se află satul Știoborăni, iar pe cea de E. satul Bălțați, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ. Se întinde de la N. din dealul Popeștilor, continuă spre S., străbate teritoriul com. Știoborăni, și apoĭ se termină în Valea-Crasneĭ, pe teritoriul com. Vinețești, din jud. Fălciŭ.

Liești, *lac,* spre V. de satul Gugești, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, unde odinioară a fost sat, din a căruĭ urme se văd și astăzĭ ruinele bisericeĭ. Vechiĭ locuitorĭ aĭ aceluĭ sat s'aŭ strămutat în satul Gugești de astăzĭ.

Liești, *trup de moșie* particulară, în raionul satuluĭ Tătărești, com. Corni, jud. Tecuciŭ.

Liești, *pîrîŭ,* izvorește de sub dealul Liești și al Rîșcaneĭ, udă valea dintre aceste două dealurĭ, trece prin satul Bălțați, com. Știoborăni, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ și se varsă în pîrîul Vinețești, com. cu acelașĭ nume.

Liești-Miclesculuĭ, *mahala,* făcînd parte din com. Liești, jud. Tecuciŭ, situată între șoseaua națională și rîul Bîrlad, despărțind satul Liești, de Șerbănești, prin o șosea.

Locuitorii îi mai zice și Păușești.

Ligureşti, *cătun*, al com. Coți, jud. Buzău, cu 90 locuitori și 24 case.

Liiceni, *cătun*, al com. Drăghiceni, pl. Ocolul, jud. Romanați, așezat pe coasta unuĭ deal, la 5 kil. spre E. de Caracal și aproape de șoseaua Caracal-Craiova. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului mării este de 140 m. Are 60 familii, saŭ 262 suflete; o biserică, Adormirea-Maicei Domnuluĭ (1852), cu un preot și doĭ cîntăreți.

Liliacul. Vezĭ Arămești-Boerești, sat, jud. Roman.

Liliaculuĭ (Muchia-), *colină*, în jud. Buzău, com. Cîndești, cât. Sătucul, ramificație din movila Cerbul, acoperită cu izlaz. E punct trigonometric.

Lilieci, *sat*, făcînd parte din com. rur. Cătrunești-Miineasca, plasa Mostiștea, jud. Ilfov. Este situat la S. de Cătrunești.

Se întinde pe o suprafață de 824 hect., cu o populație de 385 locuitori.

Frații Dumba aŭ 586 hect. și locuitoriĭ 238 hect. Proprietariĭ cultivă 500 hect. (30 izlaz, 56 pădure). Locuitoriĭ cultivă 228 hect. (10 izlaz).

Comerciul se face de 3 persoane. Are 1 helești.

Numărul vitelor marĭ e de 337 și al celor micĭ de 941.

Satul s'a înființat la anul 1795 de Nedelcu Logofătul.

Lilieci, *sat*, făcînd parte din com. rur. Frunzinești, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov. Cade spre E. de Frunzinești.

Se întinde pe o suprafață de 2094 hect. (împreună cu Frunzinești, Orasca și Pițigaia), din carĭ D-l N. D. Amira are 1850 hect. și locuitoriĭ (împreună cu ceĭ din Frunzinești, Orasca și Pițigaia), aŭ 244 hect.

Proprietarul cultivă 1372 hect. (100 sterpe, 35 izlaz și 343 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Populația satuluĭ e de 104 suflete.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 96 și al celor micĭ de 371.

Lilieci, (**Siliștea-Satuluĭ** saŭ **Lilieciĭ-Țigănimeĭ**), *loc*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Gioseni, unde în vechime era un sat, care avea curte boierească și o biserică. Acum 100 de anĭ satul Gioseni era pe acest loc, de unde a trebuit să se mute din cauza stricăciunilor făcute prin răvărsările Siretuluĭ.

Lilieci, *deal*, în jud. Prahova, com. Ceptura, pl. Cricovul, pe vîrful căruia e un platoŭ, care a aparținut uneĭ Doamne Neaga. Dovadă că acolo a fost o casă, un palat domnesc, o cetățuie saŭ altceva, este că se vede și până azĭ o aleie de lilieci, din grădina aceluĭ palat.

Liliecilor (Dealul-), *colină*, în jud. Buzău, com. Niculești, cât. Merei, pe malul drept al rîuluĭ Slănicul; face hotar despre com. Vintilă-Vodă; e acoperită de pădure măruntă.

Lilieşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Țintea, pl. Filipești, jud. Prahova. Are o biserică, fondată la anul 1848.

Limba-Capreĭ, *iezer*, în jud. Brăila, com. Ciacîrul, la N. de privalul Mucuroaea, între iezerele Peștiĭ-Romînești și Peștiĭ. Turcești.

Limba-Gogiĭ, *deal*, acoperit cu viĭ și livezĭ, în partea de V. a satuluĭ Costuleni, com. Costuleni, pl. Branișteа, jud. Iași.

Limbari, *pădure*, jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., com. Fundul-Răcăciuni, de pe la izvoarele pîrîuluĭ Răcăciuni.

Limbășelul, *vale*, jud. Prahova, formată din diferite micĭ vîlcele, carĭ-și iaŭ naștere din apropierea gărei Predealul și munteluĭ Susaiul; curge de la N. spre S. și se varsă în pîrîul Azuga, pe țărmul drept, tot în raionul com. Predealul.

Limbĭ (La-Treĭ-), *pescărie*, însemnată, în jud. Tulcea, pl. Sulina, com. rur. Sf. Gheorghe (saŭ Chidrilez=Catîrlez), se află așezată pe o ridicătură împărțită în alte 3 micĭ, care aŭ forma unor limbĭ; această ridicătură se află în grindul Zaton-Vechiŭ, coprins între gîrla Zaton-Vechiŭ, și Marea-Neagră; este formată din maĭ multe colibe unde staŭ pescariĭ.

Limboeşti, *sat*, jud. Tutova, pl. Simila, com. Vlădești pe pîrîul Horoeta, spre N. de satul Vlădești. Are 195 locuitori și 55 case.

Limpede (Lacul-), *lac*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Bisoca, situat în partea de V. a com., pe muntele Măgura-cu-Leșile; are o întindere de ½ hect. și conține păstrăvĭ și caracudă, ce se consumă în localitate.

Limpedea, *luncă*, jud. Bacău,

pl. Bistrița-d.-j., com. Osebiți-Mărgineni, din dreapta Bistriței și în dreptul satuluĭ Gheräești.

Limpedea, *gîrlă*, jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., com. Osebiți-Mărgineni, care este un braț al Bistriței, de pe malul său drept; ia naștere mai sus de satul Gheräești, unindu-se iar cu Bistrița mai jos de acest sat.

Limpegiorul, *pîrîŭ*, în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Tazlăul; se varsă în stînga pîrîuluĭ Tazlăul; apa sa este minerală și servește pentru băĭ.

Limpezelul, *izvor*, udînd com. Cărbunești, pl. Podgoria, jud. Prahova, se vărsă în gîrla Lopatna.

Limpezișul, *cătun*, al comuneĭ Cioranca, jud. Buzău, cu 240 locuitorĭ și 65 case; e format din însurățeĭ.

Limpezișul, *numire* ce se mai dă *uneĭ părțĭ din moșia* Glavești, din corpul Bădeni-Miluiți, jud. Buzău.

Limpezișul, *baltă*, în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Rasova, și anume pe acela al cătunuluĭ său Vlah-Chioi; este mai mult o prelungire sudică a băltiĭ Vederoasa, și se continuă spre S. cu stufăroasa baltă Sarpul; este așezată între dealurile: Alimanul la V. și Vlah-Bair la E.; pe malul său V. este așezat satul Aliman, iar pe cel E. satul Vlah-Chioi; are o întindere de 250 hect., acoperită în cea mai mare parte cu stuf; conține pește ce se consumă în localitate.

Linești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Vulturești, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Linieri, *mahala*, com. rur. Salcia, pl. Podgoria, județul Prahova.

Lingura, *pîrîŭ*, în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Cîndești; izvorește din ramura dealurilor Dragva, și se varsă pe partea dreaptă a pîrîiașuluĭ Dragva.

Lingurari, *sat*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani, situat la 2 kil. de satul Luncani. Are o populație de 23 familiĭ, saŭ 77 suflete.

Lingurari, *sat*, în partea de S. a com. Laza, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, situat pe coasta dealuluĭ Izvorul, pe o suprafață de 137 hect. și cu o populație de 40 familiĭ, saŭ 248 suflete, țigani lingurarĭ.

Lingurari, *sat* nou, în partea de N. a comuneĭ Țibănești, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ.

Are o suprafață de 19 hect. și o populație de 65 familiĭ, saŭ 337 suflete.

Vite: 260 vite marĭ cornute, 14 caĭ, 44 capre și 54 rîmătorĭ.

Lingurari. Vezĭ Bărtălușul, sat, com. Puiești, jud. Tutova.

Lingurari, *loc*, pe dealul cu același nume, com. Valea-Gloduluĭ, jud. Suceava, populat cu vre-o 40 de bordeie de Țiganĭ nomazĭ.

Lingurari, *ramură de dealurĭ*, ce se detașează de la hotarul com. Tazlăul, jud. Neamțu (între pîrîașele Pîrîul-Raduluĭ și Carpenul), pe teritoriul com. Cîndești, formînd în parte, cu culmile despre E.-S., hotarul despre jud. Bacăŭ.

Lingurari, *deal*, ramificare a șiruluĭ de deal, ce se întinde din jud. Iași, în jud. Vasluiŭ, pl. Funduri, com. Țibănești. Pe culmea luĭ e pădure.

Lingurari, *deal*, în jud. Suceava, com. Valea-Gloduluĭ, prelungire a Dealuluĭ-Rotărieĭ, parte arabil, parte îmbrăcat în pădure.

Lingurari saŭ **Bulgaria**, *iaz*, spre S. de satul Șetrăreni, com. Cîrniceni, pl. Turia, jud. Iași; pe lîngă malurile luĭ sunt grădinăriĭ de zarzavaturĭ, de unde și numele luĭ de Bulgăria.

Lingurari, *pîrîŭ*, ce curge prin com. Brătești, pl. Fundul, jud. Roman. Izvorește din marginea de N. a plășeĭ, curge de la N. la S., trece printre satele Avereștĭ-d.-s. și Izvorul și la S. de acest din urmă se varsă în pîrîul Brăteasca, pe dreapta.

Lingurari, *pîrîŭ*, jud. Suceava; izvorește din Balta-cu-Arinĭ, de pe Dealul-Rotărieĭ, udă teritoriul com. Valea-Gloduluĭ și Siliștea, pe o lungime de 3 kil. și se varsă în Șomuzul-Mic.

Linia, *sat*, cu 57 fam., pe apa Șimniculuĭ, jud. Argeș, pl. Topologul; face parte din com. rur. Budești.

Linia, *sat*, făcînd parte din com. rur. Boteni, pl. Argeșelul, jud. Muscel. Este situat pe malul stîng al rîuluĭ Argeșelul, avînd o populație de 102 locuitorĭ.

Linia, *sat*, făcînd parte din com. rur. Poiana, jud. și pl. Prahova.

Linia, *sat*, com. rur. Obislavul, pl. Olteț-d.-s., jud. Vîlcea.

Are o populaţie de 386 locuitorĭ.

Linia, *mahala*, în com. rur. Dragoteşti, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Linia, *deal*, acoperit cu pădure, în jud. Roman, pl. Moldoveĭ, com. Hălăuceşti, spre N. de satul Hălăuceşti.

Linia, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 12 hect., pe malul Prutuluĭ, com. Costuleni, pl. Braniştea, jud. Iaşi.

Linia-Bisericeĭ, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltul, com. rur. Cremenari-Moşneni.

Linia-Boerească, *mahala*, în com. rur. Degeraţi, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Linia-Costeĭ, *mahala* saŭ *cătun*, jud. Vlaşca, com. Talpa-Bătcoveni, din pl. Glavaciocul.

Linia-Cuca, *sat*. Vezĭ Cuca, jud. Argeş.

Linia-Dănicei, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Dănicei.

Linia-de-Jos, *mahala*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, com. rur. Retezul.

Linia-de-la-Deal, *sat*, judeţul Argeş, pl. Cotmeana, com. rur. Găujani.

Linia-de-peste-Vale, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltul, com. rur. Dănicei.

Linia-de-Sus, *mahala*, în jud. Mehedinţi, com. rur. Retezul, plaiul Cloşani.

Linia-Dealuluĭ, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltuluĭ, pendinte de com. rur. Bărsoiul; are o biserică.

Linia-din-Deal, *sat*. Vezĭ Curteanca, jud. Argeş.

Linia-din-Deal, *sat*, făcînd parte din com. rur. Vîrleni, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţiune de 354 locuitorĭ; o biserică, fondată la anul 1882.

Linia-din-Vale, *sat*, făcînd parte din com. rur. Dobrotinetul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. Are o populaţiune de 295 locuitorĭ. Este situat pe valea Oltuluĭ. Are o biserică reparată la 1857 de răposatul dr. Ernest de la Pomeray.

Linia-Dobreşti, *sat*, cu 30 familiĭ, jud. Argeş, pl. Oltul, pendinte de com. rur. Lăunele-d.-s.

Linia-Hanuluĭ, *sat*, cu 302 loc. jud. Argeş, pl. Oltuluĭ; face parte din com. rur. Bălceşti.

Linia-luĭ-Ciuculete, saŭ **Linia Poduluĭ**, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltuluĭ, com. rur. Cremenari-Flămînda. Aicĭ este o trecătoare cu pod plutitor peste rîul Oltul.

Linia-Mare, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltul, pendinte de com. rur. Uda-d.-s.

Linia-Mare saŭ **Creţuleşti**, *sat*, cu 359 suflete, jud. Argeş, pl. Piteşti, com. rur. Crucişoara. Are o biserică, cu hramul Sf. Theodor, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Linia-Mare, *sat*, com. rur. Rîjleţul-Vieroş, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populaţiune de 564 locuitorĭ. La S. cătunelor Linia-Mare şi Bărăneşti este o biserică zidită pe la 1800 de Diţă Moţ, cu locuitoriĭ din comună, şi reparată la 1879, de preotul Dimitrie Moţescu şi enoriaşĭ.

Linia-Mare, *sat*, com. rur. Albeşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt.

Linia-Mare, *deal*, lung de 3 kil. com. Rîjleţul-Vieroş, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, cu direcţiunea de la N. la S.

Linia-Moţeşti, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltul, com. rur. Dobreşti.

Linia-Păltineanu, *sat*, făcînd parte din com. rur. Butimanul, pl. Znagovul, jud. Ilfov. S'a înfiinţat la anul 1852 de către fostul proprietar al moşieĭ Luccanca, Const. Păltineanu. Locuitoriĭ sunt toţĭ din cătunul Butimanul.

Este aşezat pe loc şes, d'asupra văeĭ Luicăneasca şi udat de la V. spre E. de apa Coadele-Znagovuluĭ.

Are o populaţie de 225 suflete.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la anul 1864, pe moşia d-luĭ A. Vanicu, dîndu-li-se 112 hectare.

Numărul vitelor marĭ e de 145 şi al celor micĭ, tot de 145.

In sat sunt 6 fîntînĭ, afară de fîntîna Izvorul-Tămăduireĭ.

Linia-Poduluĭ. Vezĭ Linia-luĭ-Ciuculete, jud. Argeş.

Linia-Surpatelor, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Olanul.

Linia-Tomeşti, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Dobreşti.

Linia-Ţigani, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltuluĭ, pendinte de com. rur. Bărbăteşti; are 44 familiĭ.

Linia-Ţigănia, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltul, com. rur. Drăguţeşti-Săpunarĭ.

Linseşti, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Oniceni, spre V. de satul Oniceni, la 2 kil. de el. Este aşezat pe deal şi în apropiere de pîrîul Sacaluşul. Are 41 familiĭ, saŭ 182 suflete, din carĭ 43 contribuabilĭ; locuesc în 45 case. Are o biserică de lemn. Se lucrează olăria.

Sunt 296 vite marĭ cornute.

Lintea, *cătun*, al com. Copăcioasa, pl. Amaradia, jud. Gorj, la E. com. de reşedinţă şi situat pe o colină.

Are o întindere de 315 hect., din carĭ: 60 hect. arabile, 105 hect. fineţe, 104 hect. vie, 23 hect. izlaz şi vatra satuluĭ.

Are o populaţie de 104 familiĭ, saŭ 409 suflete, din carĭ 102 contrib.; 1 biserică, deservită de 1 preot şi un cîntăreţ.

Locuitoriĭ posedă: 18 pluguri, 30 care cu boĭ; 80 vite marĭ cornute, 259 oĭ şi 140 rîmătorĭ; 20 stupĭ.

In cătun se găsesc: 4 fîntînĭ; 3 teascurĭ de vin.

Linteşti saŭ **Bascovele**, *sat*, cu 40 familiĭ, saŭ 180 suflete jud. şi pl. Argeşul, com. rur. Bascovele. Aicĭ este mănăstirea Bascovele saŭ Bascovul, întemeiată de Şerban-Vodă-Cantacuzino şi redusă acum la biserică de mir. Afară de schit maĭ este aicĭ şi o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, cu un preot şi un cîntăreţ.

Linteşti, *deal*, spre E. de com. Oporelul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt, cu direcţia spre S., avînd o lungime de 400 m.

Linţeĭ (Vîrful-), *deal*, în jud. Buzaŭ, com. Sibiciul-d.-s., ramificaţie din muntele Pănătăul; servă de hotar despre com. Pănătăul, între comunele Begul şi Valea-Fîntîneĭ.

Lipănescu. Vezĭ Meteleul-Lipănescu.

Lipăneşti, *sat*, com. rur. Boldeşti, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are o biserică, fondată din temelie la 1810, cu cheltuiala D-lor Costache Ion şi Sultana Lipănescu, foştĭ proprietarĭ.

Aci e reşedinţa com.

Lipcăneasa, *numire* ce purta în vechime *parte din moşia* Viişoara, jud. Teleorman, ce îĭ maĭ zicea şi Vlănicuţeanca. Cu aceste două numirĭ se găseşte trecută în actele de hotărnicie.

Lipcăniţeĭ (Dealul-), *deal*, pe moşia Darabani, com. Darabani, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Lipia, *com. rur.*, în jud. Buzaŭ, pl. Sărăţeĭ, situată la V. oraşuluĭ Buzaŭ, la 8½ kil. Limita la N., începe de la Lacul-cu-Zălogĭ (Vîrful-Baloşi), de unde se lasă în Valea-Ciobănoaia, întîlneşte hotarul moşieĭ Ilieasca, pe care merge pănă dă în hotarul moşieĭ Bănceasca; la E., din hotarul moşieĭ Bănceasca, continuă pe hotarul moşieĭ Simileasca, pănă în pădurea Crîngul (oraşul Buzaŭ); la S., începe de la Crîngul şi, pe hotarul moşieĭ Stîlpul, merge pănă în marginea căt. Odăile (com. Mereĭ), apoĭ, pe hotarul moşnenilor Mereeni, printre diverse sforĭ de moşiĭ şi viĭ, ajunge la căt. Valea-Puţuluĭ; la V., continuă pe slemnea dealuluĭ Chilmiziul, care o desparte de proprietatea moşnenilor Grăjdăneni şi urcă în vîrful Baloş la Lacul-cu-Zălogĭ.

Suprafaţa sa e de 2241 hect., din care 1135 arabile, 204 pădure, 16 fineaţă, 143 izlaz, 104 livede, 523 vie şi 116 loc sterp. Afară de o mică sfoară de moşie a statuluĭ, tot teritoriul este al moşnenilor, despărţit în treĭ părţĭ: Mircesti, Nocesti şi Băncesti. Fie-care din aceste trupurĭ s'a sub-divizat în nenumărate sforĭ, după cetele de moşnenĭ formate maĭ în urmă, aşa că maĭ la fie-care pas eştĭ într'o nouă proprietate. Pămîntul e şes şi fertil; în partea de N. are dealurĭ acoperite de viĭ, livezĭ şi pădure. E pusă în contact cu comunele: Buzaŭ, Merei, Gura-Sărăţeĭ, Valea-Teanculuĭ, prin drumurĭ naturale; iar cu şoseaua naţională, prin calea comunală Lipia-Crăcănată, prin căt. Odăile.

Com. e formată din cătunele: Ciobănoaia, Lipia, cu sub-diviziunile: Hoizanul şi Saragelele, Nenciul cu sub-diviziunile: Ceauş-Tatu şi Valea-Puţuluĭ, avînd o populaţie de 2310 locuitorĭ, din care 429 contribuabilĭ; locuesc în 496 case.

Vite sunt: 696 boĭ, 219 vacĭ, 144 viţeĭ, 183 caĭ, 59 ţepe, 7 capre şi 665 porcĭ. Stupĭ sunt 30.

Meseriaşĭ sunt: 7 lemnarĭ, 68 butnarĭ, 4 croitorĭ, 6 cizmarĭ, 8 fierarĭ, 2 cojocarĭ.

Are o şcoală de băeţĭ, frecuentată de 66 elevĭ şi una de fete, cu 44 eleve. Bisericĭ sunt 4, cu 3 preoţĭ, 4 cîntăreţĭ şi 2 paracliserĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Nicolae. Cîrciumĭ 10. Casele sunt confortabile şi curate.

Com. e foarte vechie şi în secolul XVI exista. Pe la 1590 era locuită de cetele de moşnenĭ din Silişte: Drăgosteştĭ, Mircestĭ, Zmedeştĭ şi Arcăneştĭ. In timp de invaziĭ a fost pustiită, dar locuitoriĭ, care se re-

trăgeaŭ în pădurile de pe muntele Căpreanu, reveneaŭ îndată ce se stabilea ordinea. De la 1812, a fost ferită de întîmplări nenorocoase şi aşa a putut prospera.

Se vede că locuitorii de pe aci n'aŭ avut tot-dea-una bună reputaţie. Cuvîntul «lipian» servă în jud. Buzăŭ, pentru a închipui pe omul: şiret, minciunos, înşelător, fără scrupule.

Lipia (Moşeşti), *cătun* de reşedinţă al com. Lipia, jud. Buzăŭ, cu 1780 locuitorĭ şi 371 case. De dînsul se alipesc cătunaşele Hoizanul şi Saragelele.

Lipia, *sat*, în jud. Ilfov, pl. Znagovul, făcînd parte din com. rur. Lipia-Bojdani. E situat la S. de Gruiul, pe malul drept al rîuluĭ Ialomiţa. Locul coprins între sat şi rîul Ialomiţa este zmîrcos. La S. se mărgineşte cu pădurea Balta-Neagră.

Suprafaţa totală a satuluĭ e de 1507 hect., cu o populaţie de 752 locuitorĭ.

Statul are 1177 hect. şi locuitoriĭ 330 hect. Statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ 660 hect. (7 sterpe, 60 izlaz, 450 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Comerciul se face de 6 persoane.

Numărul vitelor marĭ e de 335 şi al celor micĭ de 592.

Lipia (Poporul), *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Merei, proprietate a moşnenilor din com. Merei. Are 764 hect., din carĭ 200 arabile, 52 izlaz, 43 pădure, despărţită în sforile: Scoarţa, Nisipoasa, Lespezile şi Chilmiziul, 345 vie, 26 livezĭ, restul sfoara Bărbuleanca şi locurĭ sterpe.

Lipia (Mărcuţa), *sfoară de moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Lipia.

Lipia-Bojdani, *com. rur.*, pl. Znagovul, jud. Ilfov, situată la marginea de N. a judeţuluĭ, la N. şi la 46 kil. de Bucureşti, lîngă rîul Ialomiţa.

Se compune din satele: Bojdani, Bîra, Coadele, Dobroseşti, Fundul, Ghermăneşti, Gruiul, Lipia, Şanţul şi Turbaţi, cu o populaţiune de 5242 locuitorĭ (împreună cu călugăriĭ de la mănăstirea Căldăruşani), din carĭ 870 contribuabilĭ; locuesc în 1211 case şi 9 bordee.

Suprafaţa totală a com. e de 12948 hect. Proprietatea e a statuluĭ, care posedă 9970 hect. şi locuitoriĭ, carĭ aŭ 2979 hect. Statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ 5957 hect. (423 hect. izlaz, 3540 pădure şi 50 sterpe). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are 8 bisericĭ: la Bojdani, Coadele, Dobroseşti, Ghermăneşti, Gruiul, Lipia, Turbaţi şi mănăstirea Căldăruşani. Această comună, cu pămînt fertil, cum e acela de pe malurile Ialomiţeĭ, e una din comunele rurale din judeţ din cele maĭ îmbelşugate.

Vite sunt: 745 caĭ şi ţepe, 6 armăsarĭ, 1447 boĭ, 719 vacĭ, 116 viţeĭ, 9 bivolĭ, 62 capre, 3620 oĭ şi 374 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 386 pluguri; 281 cu boĭ şi 105 cu caĭ; 660 care şi căruţe: 437 cu boĭ şi 223 cu caĭ.

Comerciul se face de 33 cîrciumarĭ şi 1 hangiŭ.

Improprietăriţĭ sunt 874 locuitorĭ şi neîmproprietăriţĭ, 521 locuitorĭ.

Budgetul com. e de 12858 leĭ la venituri şi de 11674 leĭ la cheltuelĭ.

Lipia-Bojdani, *moşie*, a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Căldăruşani, jud. Ilfov, arendată cu 14100 leĭ anual, împreună cu trupul Brînzeasca, afară de Surlari şi Heleşteul, lăsate în folosinţa mănăstireĭ.

Lipianca, *numire*, care se maĭ dă *moşieĭ* Bălaia, din jud. Buzăŭ, com. Gherăseni.

Lipianca, *sfoară de moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Tăbărăşti, cătunul Gălbinaşul; are o întindere de 130 hect.

Lipicul, *sat*, cu 50 familiĭ, saŭ 120 suflete, jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Săpata-d.-s.; are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de un preot.

Lipieni (Sforile-Moşnenilor-), *moşie*, în jud. Buzăŭ, cătunul Tăbărăşti; are 450 hect. posedate în devălmăşie de Moşneniĭ Lipieni, din cătunul Lipia şi Valea-Teancului.

Lipitoarea, *vîrf de munte*, din culmea Joiţeĭ, în plaiul Loviştea, jud. Argeş, cu o înălţime de 1964 m. d'asupra nivelului Mării-Negre.

Lipitorilor (Lacul-), *lac*, în jud. Buzăŭ, com. Măgura, cătunul Unguriul, conţinînd peştĭ şi lipitorĭ.

Lipniţa, *com. rur.*, pl. Silistra-Nouă, jud. Constanţa.

Este situată în partea de V. a judeţuluĭ, la 101 kil., spre V., de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ şi în cea de N. a plăşeĭ, la 20 kil. spre N.-E. de oraşul Ostrov, reşedinţa ocoluluĭ. Comunele învecinate sunt: Cilnia, la 5 kil., spre N.-V.; Ghiuvegea, la 5 kil., spre S.-E.; Satul-Mare, la 8 kil., spre N.;

Oltina, la 8 kil., spre N.-E.; Garvan, la 7 kil., spre S.-V.; Gîrlița, la 10 kil., spre V.

Se mărginește la N. cu com. rur. Satul-Nou, de care se desparte prin valea Coșlugea și adiacenta ei, valea Iroftie; la E., cu comunele: Oltina, Caranlîc și Ghiuvegea, despărțindu-se de cea d'întîiu prin lacul Oltina, bălțile Ciamurlia și Iortmac, de cea d'a doua, prin valea Ghiuvagea, iar de cea d'a treia prin valea Dermen-Ceair; la S., cu com. rur. Garvan, de care se desparte prin dealurile Sîrt-Iol-Bair și Curdeli; la V., cu comunele Gîrlița și Cîlnia, sepărîndu-se de cea d'întîiu prin dealul Scorci, de cea de a doua prin culmea Coșlugea.

Relieful soluluĭ este accidentat de culmea Coșlugea, cu ramificațiunile sale. Movilele sunt numeroase artificiale, și aŭ servit odinioară ca locurĭ de înmormîntare, ca puncte de observare și orientare; toate sunt acoperite cu iarbă.

Văĭ sunt numeroase; însă prea puține aŭ apă și aceasta numaĭ în timpul ploilor, toamna și primăvara, și după topirea zăpezilor.

Pe teritoriul comuneĭ se află ĭezerul Oltina, la N.-E., a căreĭ parte meridională, care acoperită în bună parte cu stuf și insule plutitoare, formate de iarbă și plante acuatice, aparține comuneĭ; conține pește ce se consumă în localitate; este prelungit la S. cu două bălțĭ: Ciamurlia și Iortmac ce aŭ malurile ridicate și sunt acoperite în toată întinderea lor cu stuf.

Se compune din două cătune: Lipnița, reședința, așezată în partea S., pe valea Lipnița, închisă și dominată la S. și E. de dealul Sîrt-Iol-Bair, iar la V., de movilele Caragia și Almalî-Cula; sat strîns, cu un aspect plăcut. Coșlugea, în partea N. a comuneĭ, pe valea Ghiol-Ceair, la 3 kil., spre N.-V. de reședința, dominat la V. de dealul Coșlugea, la E. de dealul Curt-Orman, are un aspect maĭ frumos ca precedentul, avînd case bine zidite și înconjurate cu grădinĭ și livezĭ. Suprafața totală a comuneĭ este de 5073 hect., din carĭ 329 hect. vetrele celor 2 sate, iar restul împărțit între stat cu proprietarĭĭ, carĭ posedă 728 hect. și loc. carĭ aŭ 4016 hect.

Populațiunea este de 302 familiĭ, saŭ 1272 suflete: 677 bărbațĭ, și 595 femeĭ: 614 necăsătoriți, 552 căsătoriți, 24 văduvĭ, 2 divorțațĭ; 1272 cetățenĭ romînĭ: 1268 ortodoxĭ, 3 protestanțĭ, 1 mahomedan; 681 agricultorĭ și meseriașĭ, 2 comercianțĭ.

Sunt 468 contribuabilĭ.

Are două biserică, una în cătunul Lipnița, cu hramul Sfinților Împărați, și a doua în cătunul Coșlugea, cu hramul Sfînta Treime; sunt deservite de 2 preoți, și 2 cîntăreți. Este și o geamie.

Școlĭ sunt două, rurale mixte, cîte una în fie-care cătun, conduse de 2 învățătorĭ și 2 învățătoare și frecuentate de 96 elevĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 127 pluguri, 234 care și căruțe, 127 grape de fier; 1 moară cu aburĭ și 5 morĭ de vînt.

Sunt peste 3400 capete de vite, maĭ cu osebire oĭ.

Budgetul comuneĭ e de 5673 leĭ la venitur și 4484 leĭ la cheltuelĭ.

Căile de comunicație sunt: calea județeană Ostrov-Medjidia, care trece prin sat; apoĭ drumurĭ vecinale și comunale, care unesc cătunele între ele și cu satele învecinate ca: Oltina, Cîșla, Garvan, Cuingiuc, Gîrlița, etc.

Lipnița, *sat*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, căt. de reședință al com. Lipnița, așezat în partea de N. a plășeĭ și cea centrală a comuneĭ, pe valea Almalîcul saŭ Lipnița; are o întindere de 2103 hect., din care 121 hect. ocupate de vatra satuluĭ, cu o populație de 237 familiĭ, 675 suflete, în maioritate Romînĭ, care locuesc în 125 case.

Lipova, *com. rur.*, jud. Vasluiŭ, la 43 kil. de orașul Vasluiŭ și la 7 kil. de Pungești, reședința plășeĭ. Are forma unuĭ dreptunghiŭ, fiind înconjurată de maĭ multe dealurĭ, carĭ în părțile de S., V. și N., formează hotarele sale, iar în partea despre E., se prelungește un șes, care la satul și com. Dragomirești din jud. Tutova, se unește cu șesul Tutoveĭ.

Comuna se compune din următoarele sate:

Lipova-Răzeși, de care țin micele cătune: Petrășcani, Valea-Satuluĭ, Hențești, Popusocul și Popești;

Valea-Caselor, de care țin cătunele: Valea-Măruluĭ, Costișa și Drăcoaia;

Valea-Moșneaguluĭ;

Mijlocul.

Toate aŭ o întindere de 3088 hect., din care 499 hect. păduri și 1360 loc de cultură, fînaț, imaș, ale proprietățeĭ, iar 1299 hect., ale locuitorilor, și 43 hect. viĭ și livezĭ.

Are o populație de 355 familiĭ, saŭ 1209 suflete; are 2 bisericĭ, cu 1 preot și 1 cîntăreț; un schit lipovenesc; o școală; o moară de apă; 1 iaz; 1 cîrciumă.

Vite: 298 vite marĭ cornute, 7 bivolĭ, 710 oĭ, 25 capre, 95 caĭ și 136 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ e la veni-

turĭ de 2172 leĭ, 87 banĭ, iar la cheltuelĭ, de 2089 leĭ, 86 banĭ.

Locuitoriĭ posedă: 37 pluguri și 36 care cu boĭ, 10 pluguri și 22 căruțe cu caĭ.

Sunt 90 stupĭ cu albine.

Lipova, *pîrîŭ*, ce vine din jud. Vasluiŭ, intră în jud. și plasa Tutova, pe la com. Dragomirești; udă această com. și se varsă în pîrîul Tutova, de a stînga, din jos de satul Dragomirești.

Lipova - Mănastireĭ (Valea - Hogeĭ), *sat*, în partea de N. a com. Doagele, plasa Racova, jud. Vasluiŭ, situat parte pe coasta dealuluĭ cu acelașĭ nume, iar parte pe șes. Are o suprafață de 1166 hect., din care 429 hect. pădure și 278 loc de cultură, fînaț și imaș, ale locuitorilor.

Are o populație de 125 familiĭ, saŭ 561 suflete.

In Lipova este o biserică, cu 1 preot și un eclesiarc. Această biserică s'a zidit la 1840 de către Toma Cozma și pănă la secularizare a fost schit în care locuiaŭ 60 călugărĭ, cu 1 egumen și cînd era pendinte de mănăstirea Neamțuluĭ. După secularizare, acest schit a fost prefăcut în ospiciŭ pentru săracĭ și de la 1871 strămutîndu-se ospiciul la Răchitoasa, în jud. Tecuciŭ, a rămas ca simplă biserică de mir. Dependințele, zidul și clopotnița, sunt aproape în ruine.

Este o școală, înființată în 1882, întreținută de comună și frecuentată de 20 elevĭ.

Vite: 281 vite marĭ cornute, 769 oĭ, 5 capre, 36 caĭ și 32 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 8 pluguri și 46 care cu boĭ, 12 căruțe cu caĭ; 97 stupĭ.

Lipova-Răzeși, *sat*, în partea de E. a com. Lipova, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, situat pe un platoŭ ce se prelungește spre N., pănă aproape de culmea dealuluĭ Racova, ce desparte com. Lipova de Gîrceni.

De acest sat țin și micele cătune: Pătrașcani, Valea-Satuluĭ, Hențiști, Popusocul și Popești. Se întinde pe o suprafață de 886 hect., din care 71 hect. pădure și 100 hect. loc de cultură, fînaț, imaș, ale proprietățeĭ, iar 715 hect. ale locuitorilor răzeșĭ carĭ posedă și 40 hect. viĭ și livezĭ.

Are o populație de 233 familiĭ, saŭ 689 suflete.

Este reședința comuneĭ; și are o școală, înființată în anul 1869, frecuentată de 32 elevĭ; o biserică, făcută de lemn de stejar la 1834, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o cîrciumă.

In partea de E. a satuluĭ, este un platoŭ, numit Patrașcani, ce, se zice șĭ-a luat numele de la Pătrașcu, un logofăt al luĭ Ștefan-cel-Mare.

Spre S. de sat, aproape de pîrîul Lipova, este și astăzĭ o fîntînă, numită Fîntîna-Doamneĭ, iar spre V. de fîntînă este locul numit Beciul-Doamneĭ, se zice că atît fîntîna cît și beciul, sunt făcute de pe timpul luĭ Ștefan-cel-Mare. In locul acestuĭ beciŭ, pe la 1883, niște locuitorĭ, săpînd, la o adîncime cam de ½ stînjen, n'aŭ dat de cît de năsip; bătrînii însă spun că dacă s'ar săpa maĭ adînc, s'ar da de urmele beciuluĭ.

Vite: 164 vite marĭ cornute, 7 bivolĭ, 390 oĭ, 38 caĭ și 36 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 18 pluguri și 25 care cu boĭ, 6 pluguri și 12 căruțe cu caĭ; 66 stupĭ.

Lipovanul, *iaz*, pe moșia Costești, com. Costești, pl. Tîrgul, jud. Botoșani.

Lipovanuluĭ (Iazul-), *iaz*, în suprafață de 12 hect., pe moșia Hătcăuți, com. Mitocul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Lipovățul, *com. rur.*, în partea de S. a plășeĭ Crasna, județul Vasluiŭ, la 19 kil. de orașul Vasluiŭ și de 42 kil. de Codăești, reședința plășeĭ, situată pe dealurĭ, văĭ și șesurĭ, între comunele: Deleni, Munteni-d.-j., orașul Vasluiŭ și com. Orgoești din jud. Tutova.

E formată din satele: Lipovățul, Corbul, Bolboca și Zizinca, pe o întindere de 6916 hect., din care 1876 hect., acoperite de pădurĭ și 3106 hect. pămînt de cultură, fîneț, imaș, aparțin statuluĭ, iar 1935 hect. sunt ale locuitorilor.

Are o populație de 569 familiĭ, saŭ 1741 suflete, din care 73 familiĭ Rușĭ romanizațĭ și 4 familiĭ Evreĭ; 3 bisericĭ, deservite de 3 preoțĭ și 3 cîntărețĭ; o școală; o moară; 4 cîrciumĭ.

Comerciul se face de 6 persoane.

Vite: 707 vite marĭ cornute, 304 oĭ, 77 caĭ și 285 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de 2320 leĭ la venitурĭ și de 2275 leĭ, 23 banĭ la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 117 pluguri cu boĭ și 1 cu caĭ; 260 care cu boĭ și 19 căruțe cu caĭ; 180 stupĭ.

Lipovățul, *sat*, în centrul com. Lipovățul, pl. Crasna, județul Vasluiŭ, situat pe coasta dealuluĭ Făgădăul, spre S.-E., pe coasta dealuluĭ Suceveni, spre S.-V. și pe coasta dealuluĭ Lipovățul, spre N.-V.; pe o suprafață de 3126 hect., din care 673 hect. loc de cultură, fînaț,

imaș și 1393 hect. pădure, proprietatea statuluĭ, iar 1060 hect. ale locuitorilor.

Are o populație de 292 familiĭ, saŭ 1234 suflete.

Este reședința comuneĭ; are o școală, înființată în 1868, frecuentată de 45 elevĭ; 2 biserici, deservite de 2 preoți și 2 cîntăreți, din care una e zidită de călugării greci, pe la 1860, iar a doua este de lemn, avînd o vechime de peste 400 anĭ, și despre care se zice că a fost construită de un cioban.

Sunt 2 cîrciume.

Moșia este proprietatea statuluĭ.

Vite: 385 vite marĭ cornute, 250 oĭ, 40 caĭ și 150 rîmătorĭ.

Locuitorii posedă: 64 pluguri și 100 care cu boĭ, 1 plug și 10 căruțe cu caĭ; 120 stupĭ.

In acest sat s'a așezat Bogdan-Vodă, cu o parte de oaste moldovenească, în războiul ce a avut cu Alexandru-Vodă, fiul luĭ Iliaș, care era ajutat de Leși, pentru a relua scaunul domnieĭ.

De aicea Bogdan, a purtat prin codri din loc în loc oastea leșească, pănă în apa Bîrladuluĭ; apoĭ lăsîndu-se în jos, în Valea-Crasneĭ, de-a stînga rîuluĭ Bîrlad și acolo dîndu-se bătălia, Bogdan a fost învins.

Lipovățul, *deal*, se întinde de la V. la N., între satele Lipovățul și Corbul, com. Lipovățul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ.

Lipovățul, *vale*, se întinde de la S.-V. spre N.-E., printre dealurile: Suceveni, Fundoaia, Făgădăul și Zizinca, com. Lipovățul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; are o lungime cam de 9—10 kil.; prin ea trece pîrîul Butnariul.

Lipoveni, *sat*, în jud. Neamțu, com. Siliștea, pl. Bistrița, numit ast-fel din cauza populațiuneĭ sale primitive, carĭ era compusă din Lipovenĭ aduși și așezați aci de către Ștefan-cel-Mare.

Lipoveni, *fost sat*, în jud. Ialomița, plasa Ialomița-Balta, pendinte de com. Bordușani. Urmele acestuĭ sat se maĭ văd între satele Lăteni și Bordușani-Micĭ.

Lipoveni. Vezĭ Cristești, *sat*, com. Cristești, jud. Botoșani.

Lipovenilor (Gîrla-), *gîrliță*, în jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. Moru-Ghiol, și anume pe acela al căt. Dunăvățul-d.-s.; se desface din brațul Sf. Gheorghe, ceva maĭ spre E. de satul Moru-Ghiol; se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune generală de la E.-V. la S.-E., brăzdînd partea de E. a pl. și a com.; se varsă în gîrla Dunăvățul, ce-va maĭ sus de satul Dunăvățul-d.-s.; are o lungime de 3 ½ kil.; e puțin adîncă și curge numaĭ prin stuf.

Lipovul, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, la 30 kil. de Craiova și la 9 kil. de reședința plașeĭ, Segîrcea.

Este așezată pe șesul Dăsnățuiuluĭ, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Dăsnățuiul și în apropiere de Dealul-Robuluĭ, renumit pentru viĭ, de pe lunca Dăsnățuiuluĭ.

Se învecinește la E. cu com. Cerătul, despărțită prin linia de hotar; la V., cu com. Intorsătura, despărțită prin pădurea Domeniuluĭ Coroaneĭ, numită Rădulea; la N., cu cătunul Sălcuța, din com. Calopărul, despărțită prin liniĭ de hotar.

Limita linieĭ de N. începe de la E. proprietățeĭ Statuluĭ, Radovanul, merge spre E. prin capătul de N. al proprietățeĭ d-luĭ Nicolae Romanescu, al moșiilor d-luĭ Ștefan Vlădoianu și Domeniuluĭ Coroaneĭ prin Valea-Rea, pănă în drumul Craioveĭ.

Limita linieĭ de S. începe de la E. proprietățeĭ Eforieĭ Spitalelor Civile și merge în linia dreaptă pănă în proprietatea d-luĭ Vîrvoreanu.

Limita linieĭ de E. merge pe lîngă proprietatea d-luĭ Geblescu, a statuluĭ Malaica, pe drumul Craioveĭ, pănă în Valea-Rea.

Limita linieĭ de V. începe din proprietatea d-luĭ Amza Protopopescu, merge pe lîngă proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile și pe lîngă a statuluĭ Radovanul, pănă ajunge în Valea-Rea.

Se mărginește la N. cu Dealul-Robuluĭ, acoperit cu viĭ, păduri de gîrniță și cer, cu izlaz pentru pășunatul vitelor. Înălțimea dealuluĭ este de 70 m.

Com. este udată de rîul Dăsnățuiul, care izvorește din Piscul-Negru, din jud. Mehedinți, atinge teritoriul com. la E. cătunul Radovanul, merge drept spre E. pănă în Malaica, pendinte de com. Cerătul, apoĭ se îndreptează spre S. și se varsă în Balta-Popeĭ, între comunele Cîrna și Plosca. In drumul săŭ prin com., desparte cătunele Lipovul-d.-s. de cătunele Lipovul și Calomfirești. In dreptul celor două d'întîiŭ cătune se află cîte un pod.

Se compune din treĭ cătune: Lipovul, în centru, care este și cătunul de reședință; Lipovul-d.-s., la 2 kil. 260 m. de căt. de reședință, așezat pe Valea-Dăsnățuiuluĭ; Calomfirești, la N. de Lipovul, și chiar alăturĭ de el.

In vechime com. se numea Lipovul-Unguresc; s'a fondat

de niște romîni Ardeleni din Lipova, la anul 1815, de unde și numele com. de Lipovul, iar pentru că emigranții eraŭ numiți de sătenî Ungurenî, com. a primit numele de Unguri. Mai pe urmă s'a fondat cătunul Lipovul-Romînesc, care înainte se numea Țuțuroaele și era așezat puțin mai la V. de actuala vatră. Calomfirești a fost fondat la anul 1880 de însurățeî. Reședința a fost atît în Lipovul-Ungureni, cît și Lipovul-Romînesc și în Intorsura, cînd aceasta făcea parte ca cătun din com. Lipovul.

In căt. Lipovul-Romînesc se văd siliștele cătunuluî Țuțuroaele, ce făceaŭ parte din această com. In apropiere de aceste siliște se află măgura, numită Măgura-Băldăluiuluî.

Spre E. apeî Dăsnățuiuluî se află un șanț ce duce la Cetățuia, din com. Cerătul.

Populația comuneî este de 1644 suflete, carî locuesc în 173 case și 196 bordee.

După legea rurală din 1864 sunt 168 împămînteniți, iar după legea din 1879 sunt 135 însurățeî.

In căt. Lipovul-de-Sus se văd urmele uneî cetățî de pămînt; de asemenea se găsesc în toată com. urme de cetățî, movile, gropî adînci, etc.

In căt. Lipovul se află o biserică de cărămidă, două schiturî, din carî unul de cărămidă, despre care se zice că este făcut de haiducî și care azî este ruinat cu totul și un alt schit de lemn făcut de locuitorî. In Lipovul-de-Sus, lîngă schit, se află cimitirul satuluî.

Este o școală mixtă în Lipovul, ce funcționează din 1883, condusă de un învățător și întreținută de com. și de administrația Domeniuluî Coroaneî. Are 8½ hect. țarină. Localul e construit cu cheltueala Domeniuluî Coroaneî.

Suprafața comuneî este de 11783 pog., din care 9731 pog. arabile, 60 fînețe, 640 izlaz, 30 loc sterp și 601 pădure.

Moșiile de pe teritoriul comuneî sunt:

1. Parte din domeniul Segîrcea al Coroaneî, cu o suprafață de 5600 pog. pămînt arabil și cu un venit de 90000 leî. Inainte aparținea statuluî, iar acum Coroaneî.

2. Proprietatea statuluî Radovan, numită și Căluiul, arendată anual cu 9950 leî.

3. Proprietatea d-luî N. P. Romanescu, care are 450 pog. arabile și aduce arendă anuală de 6000 leî.

4. Proprietatea d-luî Ștefan Vlădoianu cu o arendă anuală de 8000 leî și o suprafață de 450 pog. arabile.

5. Delimitarea locuitorilor din Lipovul, cu o suprafață de 1278 pog.

6. Delimitarea locuitorilor din Lipovul-de-Sus, cu 398 pog.

7. Delimitarea locuitorilor din Calomfirești, cu 1485 de pog. In total, un venit de 94830 leî, daŭ pentru cele 3 delimitărî, carî aparțin locuitorilor.

Păduri: Rădulea, în com. Lipovul, proprietatea Domeniuluî Coroaneî, are o suprafață de 108 hect.; Lunca-din-Vale, tot pe Domeniul Coroaneî, de 37 hect.; Radovan, pădurea statuluî, de 75 hect.; Lipovul-de-Sus, cu 15 hect., se găsește în căt. cu același nume și aparține d-luî Romanescu. Pădurea d-luî Vlădoianu are o suprafață de 15 hect. Aceste păduri sunt compuse mai ales din: gîrniță, cer, stejar, ulm, corn, frasin, jugastru; predomină stejarul și gîrnița.

Viile aŭ o întindere de 183 hect. și daŭ vin roșu; se găsesc pe moșia Domeniuluî Coroaneî și pe aceea a d-luî N. P. Romanescu.

In școala comuneî se lucrează lînă, in, cînepă, în atelierul de funiî; tot în școală se află un atelier de lemnărie și unul de fierărie.

Sunt 2 morî pe rîul Dăsnățuiul, una a d-luî Alexie Ursu și una a d-luî P. I. Olteanu.

In comună se află o stînă la care se adună oile locuitorilor din Lipov.

In Calomfirești se află un cizmar și un fierar. In Lipovul, un zidar, 1 cizmar și 4 fierarî.

Comerciul se face în com. de 8 persoane.

Venitul anual al com. e de leî 3271, banî 72; iar cheltuelile, de 2468 leî.

Lipovul, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Lipovul, cu reședința primărieî. Are 758 suflete: 394 bărbați și 364 femeî. Locuesc în 91 case și 81 bordee. Știŭ carte 33 persoane. Are o școală mixtă, ce funcționează din 1883 și este întreținută de comună și de administrația Domeniuluî Coroaneî, care a cheltuit 12000 leî cu construirea localuluî. E condusă de un învățător și frecuentată de 29 băeți și 5 fete din Lipovul, 19 băeți și 8 fete din Calomfirești și 11 din Lipovul-d.-s.

Are o biserică de zid, cu hramul Sf. Dumitru; treî ateliere, unul de fierărie, altul de lemnărie și unul de fringhierie.

Meseriași sunt: 4 cizmarî, 4 fierarî și 1 zidar.

Sunt 3 cîrciumî.

Lipovul, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Lipovul, cu o suprafață de 450 pog.

şi cu venitul anual de 8000 leĭ, aparţinînd d luĭ Ştefan Vlădoianu. Pe dînsa se găseşte şi pădure de vr'o 15 hect.

Lipovul-de-Sus, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc com. Lipovul, cu 244 suflete: 124 bărbaţi, 120 femeĭ. Locuesc în 37 case construite din cărămidă şi din paiente şi 33 bordee.

Aci se află un schit ruinat, o cetăţue de pămînt, siliştea numită Ţuţuroaele, precum şi Măgura-Băldăluiuluĭ şi Măgura-Iepeĭ.

Cîrciumĭ sunt 2.

Lipovul-Radovanu, *moşie*, a Statuluĭ, situată pe teritoriul comuneĭ Intorsura, plasa Balta, jud. Dolj. Pănă la secularizarea averilor mănăstireştĭ, moşia aparţinea mănăstireĭ Căluiul, din jud. Romanaţi. Se arendează cu 9950 leĭ anual.

Lipovul-Romînesc, *fost sat*, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Lipovul, jud. Dolj, situat ceva maĭ spre V. de actuala vatră. Se maĭ numea Ţuţuroaele.

Lipovul-Ungureni, *nume* ce purta maĭ-nainte *com.* Lipovul, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc.

Lipşea, *pîrîŭ*, izvoreşte din muntele Clăbucul, jud. Bacăŭ, plasa Trotuşul, com. Mănăstirea-Caşinul, curge spre S. şi intră în jud. Putna. In cursul săŭ superior face hotar între Transilvania şi jud. Bacăŭ, în colţul de S.-V. al judeţuluĭ.

Lisa, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Marginea, la extremitatea de V., între valea Dunăreĭ şi gura văiĭ Duhna, la punctul unde aceasta dă în Valea-Călmăţuiuluĭ.

Se învecineşte la N. cu Piatra, la S. cu com. Vînători, la E. cu com. Viişoara şi la V. cu valea Duhna.

Din dealurile din partea dreaptă a văiĭ Duhna curg abundente izvoare de apă, carĭ daŭ naştere unuĭ pîrîiaş cu numele Duhna, din a cărui apă cultivatoriĭ de zarzavaturĭ se servesc pentru irigaţiunea pămîntuluĭ.

Pîrîul Călmăţuiul udă partea despre N. a comuneĭ, formînd limita despre comunele Piatra, Viişoara şi Vînători.

Pămîntul este de o fertilitate excepţională. Din baltă se scoate o cantitate însemnată de peşte. Numeroase turme de oĭ vin aci la iernatic. Balta conţine multă papură şi trestie, iar viile daŭ vin mult şi bun.

Pe teritoriul acesteĭ com. se găsesc bogate cariere de pĭetriş. Cea maĭ importantă este cea de pe valea Duhna, pe coasta dealuluĭ din stînga. De aci se scoate pĭetriş pentru şosele. Locuitoriĭ numesc această vale Strîngea.

Suprafaţa comuneĭ este de 5315 hect., dintre carĭ proprietatea d-neĭ Zoe Slătineanu ocupă o întindere de 4480 hect. pămînt arabil, iar restul de 400 hect. este baltă, stufiş, izlaz şi fînaţe.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ sunt în număr de 145, posedînd o întindere de 350 hect. Pe dealul numit Geroasa locuitoriĭ aŭ 98½ hect. viĭ, carĭ produc vin foarte bun.

Populaţia comuneĭ este de 276 familiĭ, saŭ 1025 suflete, din carĭ 159 contribuabilĭ.

Are: o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 44 elevĭ; o biserică, cu 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o moară cu aburĭ.

Vite sunt: 258 caĭ, 587 vite cornute marĭ, 2265 vite micĭ şi 153 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e de leĭ 3565, banĭ 88, la venitурĭ şi de leĭ 2922, banĭ 49, la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicaţiune sunt: la S. spre com. Vînători, spre Viişoara la E. şi spre Piatra la N.; pe şosele vecinale şi pe calea mixtă Turnu-Măgurele-Zimnicea.

La S., pe partea dreaptă a şoseleĭ, se află măgura Buga-Brîncoveanul precum şi resturile uneĭ întăriturĭ de pămînt.

Măgura Buga are o înălţime de peste 10 m., iar ocolul eĭ la bază este cam de 300 m.

In partea de V., la depărtare de cĭţĭ-va kil., se află vechiul drum al Alexandrieĭ, numit şi Drumul-Poşteĭ, pe care se comunică şi astăzĭ.

Lisa, *moşie*, în jud. Teleorman, pl. Marginea, proprietatea d-neĭ Zoe Slătineanu. La fixarea graniţelor romîneştĭ, se găseşte citată această moşie de Dionisie Fotino, ca hotar despre Dunăre. Pe la 1741 era tot proprietatea familieĭ Slătinenilor.

Lişteşti, *vechie numire a cătunuluĭ* Agudul, com. Verneşti, jud. Buzăŭ.

Lişteşti-Agudul (Leşculeasa-Voineasca), *moşie*, în jud. Buzăŭ, căt. Verneşti, com. Agudul, zisă şi Păstoaica; are 230 hect., mare parte arabile.

Lişcoteanca, *moşie*, jud. Brăila, pendinte de com. Filiul; e împărţită în treĭ. Proprietatea D-luĭ Al. Lenş-Filipescu, cu o suprafaţă de 1150 de hect. şi 12000 leĭ venit; a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, 2000 hect., cu 21000 leĭ venit; a moştenitorilor Satnoeni, 90 hect. şi 1800 leĭ venit.

Lişcoteanca-Cărămidari, *tîrlă*, jud. Brăila, la 3 kil. spre N.-E. de satul Filiul, în partea de E. a com. Filiul, situată pe muchea platouluĭ de N. a judeţuluĭ. Vatra sa e de 8 hect., cu 38 case, populate de 138 suflete.

Vite: 220 vite cornute, 90 caĭ, 630 oĭ şi 25 porcĭ.

Lişcoteanca-Satnoeni, *sat*, jud. Brăila, la 4 kil. spre N.-E. de satul Filiul şi la 1 kil. spre E. de Lişcoteanca-Cărămidari, tot pe muchea platouluĭ de N.

Are o populaţie de 27 familiĭ, saŭ 105 suflete. Vatra satuluĭ e de 12 hect.

Vite: 649 vite marĭ cornute, 140 caĭ, 626 oĭ, şi 60 rîmătorĭ.

Lişcovul, *pîrîŭ*, izvoreşte din com. Schineni, jud. Tutova, curge de la N.-V. spre S.-E., udă teritoriul com. Schineni şi Blăgeşti şi se varsă în pîrîul Elanul, de a dreapta, pe teritoriul jud. Covurluiŭ.

Lişiţarul, *ţezer*, jud. Brăila, situat la S.-E. de ţezerul Şerbanul şi curgînd în Titcovul.

Lişna-cu-Sfîrcăuţi, *sat*, pe moşia cu aceeaşĭ numire, com. Suhărăul, pl. Prutul-de-Sus, jud. Dorohoiŭ, cu 172 familiĭ saŭ 611 suflete.

Proprietatea este a erezilor defunctuluĭ Anastase Başotă şi Institutuluĭ Başotă de la Pomîrla.

Are o biserică, cu hramul Sf. Mihail şi Gavril, cu 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 1 paracliser; este de zid, făcută de sătenĭ în 1810, şi refăcută în 1843 de Başotă, proprietarul moşieĭ, dîndu-ĭ şi al doilea hram, Sf. Anastase.

Sătenĭĭ împroprietăriţĭ aŭ 386 hect. 69 arĭĭ pămînt, iar proprietatea moşieĭ 1446 hect. 52 arĭĭ cîmp şi 143 hect. 22 arĭĭ pădure.

Iazurĭ sunt 2, între carĭ acel numit al-Răchiţilor, în suprafaţă de 11 hect. 46 arĭĭ, cu peşte şi racĭ.

Sunt 4 pog. de vie.

Drumurĭ principale: acel de la Dorohoiŭ la Darabani şi acel de la Herţa la Săveni.

Hotarele moşieĭ sunt: Suhărăul, Mlenăuţi şi Havîrna.

Lişteava, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Grindeni, cu 871 suflete: 412 bărbaţi şi 459 femeĭ. Locuesc în 86 case şi 74 bordee. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Grindeni, ce este la 2 kil.

Acest sat are siliştea Vişa, care este pe moşia Sadova.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, care are în tindă următoarea inscripţiune:

Această Sfîntă şi Dumnezeiască biserică ce se prăznueşte cu hramul Sf. Erarch Nicolae Sf. M. M. Dumitru şi M. M. Gheorghe, s'a început la 23 Maiŭ 1883 şi s'a terminat la 27 Aprilie, 1885 în zilele M. S. Regeluĭ Carol I, şi a Regineĭ Elizabeta a Romînilor şi în zilele I. P. S. S. Mitropoliteluĭ Primat Calinic Miclescu, P. S. S. Episcopuluĭ de Rîmnic Iosif Bobulescu şi S. S. Protoereul judeţuluĭ Dolj, Ştefan Amzulescu. Majestatea Sa Regele Carol I dintr'un sentiment de înaltă generozitate a bine-voit a contribui la această clădire cu mijloacele băneştĭ şi a dăruit maĭ multe odoare şi un clopot, interesîndu-se mult la acest act de bine-facere administratorul Domenuluĭ Coroaneĭ, Ioan Kalinderu. Aŭ maĭ contribuit la această Sfîntă clădire toţĭ locuitoriĭ din Lişteava, precum şi alte persoane din satele vecine, încredinţîndu-se supravegherea lucrărilor de construcţie S. S. Preotuluĭ D. Iliescu. Sfetcu Sfetcu, Nicolae I. Lazăr, Marin Negrilă şi Stoian Radu Lazăr sunt întîitoriĭ şi osîrduitoriĭ acestuĭ sfînt locaş.

La E. de satul Lişteava se văd ruinele unuĭ sat numit Ogrin, lîngă care este o frumoasă fîntînă.

In sat sunt 2 fierărĭĭ.

Lişteava, *lac*, jud. Teleorman, la N. com. Traian, format din apele Dunăreĭ, cînd se revarsă. Pe timp de secetă seacă cu desăvîrşire.

Lişteava, *vîlcea*, jud. Teleorman, com. Traian, lungă de aproape 2 kil. Se întinde de la N.-E. spre S.-E., la Dunăre, din dreptul com. pănă la muchea dealuluĭ din dreptul comuneĭ Ciuperceni.

Lişteghia, *lac*, jud. Brăila, pe hotarul de S. al com. Vizirul, aproape de Dunărea-Vechĭe; comunică cu ţezerul Lupoiul prin privalul Ozinca.

Litcovul, *cătun*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, cătunul comuneĭ Cara-Orman, situat în partea V. a plăşeĭ şi S.-V. a comuneĭ, la 8 kil. spre S.-V. de cătunul de reşedinţă. Este maĭ mult o adunătură de 7—8 colibe de pescarĭ ruşĭ, în care locuesc 8 familiĭ cu 42 suflete. Este situat în parte S.-V. a grinduluĭ Cara-Orman, în marginea întinseĭ pădurĭ cu acelaşĭ nume, la 300 m. depărtare de malul stîng al gîrleĭ Litcovul. Un drum comunal îl uneşte cu căt. de reşedinţă, Cara-Orman.

Litcovul, *punct trigonometric de observaţie* de rangul al 3-lea, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman, situat în partea apusană a plăşeĭ şi a comuneĭ, lîngă gîrla Litcovul; are o înălţime de 1.80 m.

Litcovul, *grind* saŭ loc ridicat deasupra stufuluĭ înconjurător, jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman; este maĭ mult o prelungire S.-E.

a mareluĭ grind Cara-Orman, pe care e aşezat satul cu acelaşĭ nume; în partea de N. are puţină pădure de stejar, o continuaţie a întinseĭ pădurĭ Cara-Orman; restul e acoperit cu nisip, presărat cu vre-o 6 lacurĭ; este înconjurat numaĭ cu stuf; are o întindere de 80 hectare.

Litcovul, *gîrlă*, jud. Tulcea, în Delta Dunăreĭ, şi anume în ostrovul Sf. Gheorghe, cuprins între braţele Sulina şi Sf. Gheorghe; se desface din lacul Gorgova; se îndreaptă spre E., apoĭ spre S., face hotarul între pl. Sulina şi Tulcea; udă teritoriile comunelor Cara-Orman şi Moru-Ghiol; primeşte lacul Litcovul; are o lungime de 25 kil.

Litcovul, *lac*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. Cara-Orman, situat în partea V. a plăşeĭ şi a comuneĭ; are o întindere de 30 hect. şi conţine peşte; se scurge în gîrla Litcovul.

Litcovul, *lac*, în jud. şi pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Beş-Tepe, situat în partea centrală a plăşeĭ şi cea nordică a comuneĭ; a fost făcut de o revărsare a apelor din lacul Cara-Suhat, la nordul căruia se află; este înconjurat numaĭ cu stuf; are o întindere de 15 hect. şi conţine peşte care se consumă în localitate.

Liteni, *com. rur.*, jud. Suceava, situată la N.-E. plăşeĭ Şomuzul, la 27 kil. de Fălticeni. Se mărgineşte la E. cu com. Fîntînele (jud. Botoşani), de care se desparte prin Suceava şi rîul Siretul; la V., cu com. Dolheşti; la S., cu com. Dolheşti şi Tudora din jud. Botoşani, de care se desparte prin Siretul; la N., cu com. Siliştea. Are forma unuĭ poligon neregulat înclinat spre albia Siretuluĭ.

Se compune din satele: Liteni. Rotunda şi Corni, cu reşedinţa în satul Liteni. Are o populaţie de 652 familiĭ, saŭ 2870 suflete, din carĭ 598 contribuabilĭ; 3 bisericĭ, deservite de 3 preoţĭ şi 5 cîntăreţĭ; 2 şcoale rurale mixte, frecuentate de 89 elevĭ.

Budgetul com. e la venituri de 7021,90 leĭ şi la cheltuelĭ de 7015,30 leĭ.

Vite sunt: 188 caĭ, 650 boĭ, 604 vacĭ, 1931 oĭ, 14 capre şi 279 porcĭ.

Altitudinea com. de la nivelul mărĭĭ variază între 335—345 m.

E udată de rîul Siretul şi de pîraele: Humăria, Liteni, Bucşa, Ciobăniţa, Şomuzul-Mic, Ghidale, Tulburea, Humăria, Recea, Pietrosul şi al-Maftieseĭ.

Moşia e proprietatea d-lor Gh. şi Al. Vîrnav Liteanu şi are o suprafaţă de 3777 fălcĭ, din carĭ 2390 cultivabile, 1020 pădure, 159 fînaţ şi restul prundiş şi loc neproductiv.

Improprietăriţĭ la 1864 sunt: 73 fruntaşĭ, 242 pălmaşĭ şi 68 codaşĭ, stăpînind 921 fălcĭ.

In comună sunt: 2 morĭ de apă, una cu vaporĭ; o căsăpie; o fabrică de spirt; un pod de fier al C. F. peste Suceava şi altul de lemn stătător peste Siretul.

Locurĭ maĭ însemnate în comună sunt: Vercicani, unde sunt urmele unuĭ pod de piatră şi o fîntînă despre care se zice că ar fi făcute de Ştefan-cel-Mare.

Liteni, *sat*. Vezĭ Ulmeni-Vechĭ, sat, com. Belceşti, pl. Bahluiul, jud Iaşi.

Liteni, *sat*, pe moşia şi în com. cu acelaşĭ nume, jud. Suceava. Aşezat pe spinările şi coastele dealurilor Liteni, Bucşa şi Humăria şi pe şesul drept al Siretuluĭ, are 386 case, cu 414 familiĭ, din carĭ 369 contribuabilĭ.

Vatra satului ocupă 152 fălcĭ, 64 prj.

Improprietăriţĭ la 1864 sunt 38 fruntaşĭ, 152 pălmaşĭ şi 43 codaşĭ, stăpînind 565 fălcĭ, 60 prăjinĭ.

Are: o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită de Teodor V. Liteanu, în 1782, deservită de 2 preoţĭ şi 3 dascălĭ; o şcoală rurală mixtă, înfiinţată în 1865, condusă de un învăţător plătit de stat, şi frecuentată de 50 elevĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Valea-Gloduluĭ (8 kil.); la Rotunda (3 kil.); la Corni (6 kil.) şi la Vorona (8 kil.)

In 1803, Liteni, a banuluĭ Iordache Vîrnav, avea 74 liuzĭ, plătind 1124 leĭ bir anual, fiind şi 18 liuzĭ de ceĭ fără bir.

Liteni, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Suceava, pl. Şomuzul, com. Liteni, pe linia Păşcani-Burdujeni, pusă în circulaţie la 15 Decembrie 1869. Se află între staţiile Dolhasca (11.6 kil.) şi Vereşti (12.9 kil.) Inălţimea d'asupra nivelului mărĭĭ e de 225m40. Venitul acesteĭ staţiĭ pe 1896 a fost de 67866 leĭ, 88 banĭ.

Liţa, *com. rur.*, la extremitatea de S.-V. a plăşeĭ Călmăţuiul, jud. Teleorman, pe partea stîngă a rîuluĭ Oltul, între comunele Odaia şi Segarcea-din-Vale, la 6 kil. de capitala judeţuluĭ.

Pîrîul Siul care vine din jud. Olt, se varsă în rîul Oltul, în dreptul com. Liţa.

Suprafaţa com. este de 5580 hect., din carĭ: 4500 hect. arabile, 30 hect. pădure şi 180 hect. izlaz, fîneţe şi nisipişte, proprietatea fraţilor Nic. şi C. Dumba.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ sunt 280, pe 950 hect.

Viile locuitorilor şi ale proprietarilor moşieĭ ocupă o întindere de 197 hect.

Pămînturile de muncă, atît ale moşieĭ cît şi ale locuitorilor, sunt situate parte pe loc şes, parte pe vălcele şi dealurĭ.

Pe teritoriul com., la S.-E., se află gara Liţa, întîia staţiune de la Turnu-Măgurele a linieĭ ferate Costeşti-Măgurele.

Populaţiunea com. este de 2329 suflete, din carĭ 361 contribuabilĭ.

Are: o şcoală, întreţinută de stat, frecuentată de 25 elevĭ; o biserică, construită de proprietarĭ, deservită de 3 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Vite sunt: 517 caĭ, 23 măgarĭ, 1126 vite marĭ cornute, 4117 vite micĭ şi 378 porcĭ.

Budgetul com. e de 9011 leĭ, 25 banĭ, la venitурĭ şi de 6019 leĭ, 67 banĭ, la cheltuelĭ.

Satul unde se află acum comuna este de mult timp întemeiat. In timpul ocupaţiuneĭ turceştĭ, acest sat se numea Piscul şi intra în zona cetăţiĭ turceştĭ a Turnuluĭ (Turkissi-Kule), dacă vom ţine seama de modul cum s'aŭ regulat hotarele ţărĭĭ la 1741.

După Dionisie Fotino acest hotar «mergea de la apa Hîrlăuluĭ (numit astă-zĭ Siul) spre Dunăre pănă la moara Paşeĭ, ce este la satul Piscul şi tot pe apa Hîrlăuluĭ pănă unde se varsă în Olt; de aci trece dincolo de rîul Oltul, din jos de Romanaţi, pănă la gîrla ce se desparte din Olt sub numele de Oltişor şi se varsă în Dunăre, iar din jos de Izlaz se face Dunărea hotar».

Satul Pisculuĭ, despre care se menţionează aci, făcea parte din jud. Olt şi se întindea pănă aproape de Dunăre.

Pe parte din teritoriul com. Liţa, spre N.-E., pănă în hotarul moşieĭ Dracea, trece Drumul-luĭ-Traian care este bine conservat pe aci.

Calea judeţeană Turnul-Slatina străbate comuna în toată lungimea, punînd-o în legătură cu com. Segarcea-din-Vale. Cu com. Segarcea-din-Deal, com. Liţa se uneşte prin şosea vecinală.

Liţa, *moşie*, în jud. Teleorman, pl. Călmăţuiuluĭ, proprietatea fraţilor Dumba.

Liţa, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Teleorman, pl. Călmăţuiul, com. Liţa (Segarcea-din-Deal), pe linia Roşiori-T.-Măgurele, pusă în circulaţie la 12 Sept. 1887. Se află între staţiile Salcea (16.7 kil.) şi T.-Măgurele (7.6 kil.) Înălţimea d'asupra nivelului mărĭĭ e de 89m04. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 4093 leĭ, 80 b. Această staţiune a purtat maĭ întîiŭ numirea de Segarcea pănă în anul 1889; dar fiind că era situată pe proprietatea Liţa, i s'a dat numele de Liţa, după cererea proprietarilor moşieĭ. Încărcărĭ nu se fac maĭ de loc în această staţiune, fiind foarte apropiată de staţiunea T.-Măgurele şi de port.

Liţca, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Miclăuşeni, spre S.-S.-E. de satul Miclăuşeni, la 5 kil. de el. Este aşezat pe deal şi alăturea cu satul Doljeşti, aşa că pare a forma un sat cu acesta. Dinpreună cu satul Butea, are 380 familiĭ, saŭ 1744 suflete, din carĭ 391 contribuabilĭ; locuesc în 420 case.

Liuzi, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j. şi reşedinţa com. Liuzi-Călugăria. Are 232 familiĭ, saŭ 948 suflete, maĭ toţi Unguri; o şcoală mixtă; 2 biserici de ritul catolic; 3 cîrciumĭ.

Vite sunt: 36 caĭ, 494 vite marĭ cornute şi 221 porcĭ.

Liuzi-Călugăra, *com. rur.*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., situată pe dealurile din dreapta Bistriţeĭ şi alcătuită din 4 cătune: Liuzi, reşedinţa, Corhana, Osebiţi şi Negelul.

Pe teritoriul com. se află obîrşia pîrîuluĭ Negel, lîngă satul cu acelaşi nume, şi un podiş format de dealurile Hedeşca şi Sănislăul.

Se mărgineşte la E. cu secţia Domniţa-Maria din com. Letea; la S., cu com. Dealul-Noŭ şi la V. şi N., cu com. Călugăra-Mare.

Liuzĭ se numeaŭ străiniĭ, în genere de rit catolic, aduşĭ de peste hotar de către proprietariĭ de moşiĭ şi de administratoriĭ mănăstirilor închinate, care se foloseaŭ de munca lor pe un timp oare-care. Eĭ eraŭ scutiţĭ de dărĭ.

Populaţiunea com. e de 492 familiĭ, saŭ 1878 suflete, din carĭ 76 Romînĭ şi 1802 Ungurĭ, toţĭ de protecţiune romînă; locuesc în 502 case.

Sunt 405 contribuabilĭ; 7 cîrciumĭ.

După legea rurală din 1864 s'aŭ împroprietărit 386 locuitorĭ, cu 1275 fălcĭ şi 11 prăjinĭ de pămînt.

Are: o şcoală mixtă care funcţionează din 1886, întreţinută de Stat, şi frecuentată de 13 băeţĭ; 2 bisericĭ de rit catolic, una în satul Liuzi, clădită la 1851 de locuitorĭ, şi a doua pe un deal, în afară de teritoriul com., zidită tot de locuitorĭ în 1698; amîndouă sunt deservite de un preot.

Vite sunt: 48 caĭ, 681 vite marĭ cornute şi 246 porcĭ.

Budgetul com. e la venitur de 6327 lei, 43 bani și la cheltueli de 2736 lei, 25 bani.

Intinderea com. e de 1805 hect. Pădurea Găuriciul ocupă 1002 hect., iar viile, 67.17 hect. Totalul pămînturilor de cultură este de 627.77 hect.

Se găsesc cariere de pieatră în valea Negeluluĭ.

Este legată cu comunele vecine prin căĭ comunale. Distanța la Bacău, capitala districtuluĭ, este de 8 kil. iar la Valea-Seacă, reședința plășeĭ, de 22 kil.

Liuzi-Călugăra este astă-zĭ rămasă la o parte de căile principale de comunicație; înainte șleahul cel mare, drumul Petricicăĭ, care unea Țara de sus cu Țara de jos, trecea pe teritoriul acesteĭ com.

Livada, *sătuc*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Bogdana, situat pe valea pîrîuluĭ Bogdana.

Livada-Săcuenilor, *vatra desființatuluĭ sat* răzășesc Săcueni, jud. Suceava.

Livada-de-la-Vărbilău, *moșie* a statuluĭ. Vezĭ Gura-Vitioareĭ.

Livada-Doamneĭ, *livadă* cu pomĭ fructiferĭ, jud. Bacău, pl. Trotușul, situată la V. de curtea mănăstireĭ Cașinuluĭ. Numele său vine probabil de la faptul că Stefan Gheorghiță avea aicĭ la mănăstire loc de reședință. Dovadă despre aceasta este găzduirea ce a dat Patriarchuluĭ de la Constantinopole, Macarie.

Livadă (La-). Vezĭ satul Dolhasca, jud. Suceava.

Livadea, *com. rur.*, jud. Prahova, plaiul Vărbilăul. Este situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Vărbilăul, la 38 kil. de Ploești.

Se compune din două cătune: Livadea și Podul-Ursuluĭ, cu o populație de 126 familiĭ, saŭ 749 suflete, din carĭ 105 contrib.; locuesc în 138 case.

Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, fondată în anul 1867, cu cheltuiala Preotuluĭ Marin și a altor enoriașĭ; e deservită de 1 preot.

Locuitorĭĭ sunt parte moșneni, parte s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșiĭ particulare și pe ale statuluĭ, din care li s'aŭ dat 147 hect.

Vite sunt: 7 caĭ, 175 vacĭ, 108 boĭ, 201 oĭ și 116 porcĭ.

Pe rîul Vărbilăul, în raionul com. sunt 8 morĭ.

Stupĭ cu albine sunt 37.

Comerciul se exercită în comună de 3 persoane.

Veniturile și cheltuelile comuneĭ sunt de 1800 leĭ anual.

Stă în legătură printr'o șosea cu comunele: Bertea, Stefești și Strîmbeni.

E brăzdată de dealurile: Vîrful-Gureșuluĭ, Vîrful-Foișoruluĭ și Via-Cațaonuluĭ, toate acoperite cu pădure.

E străbătută de rîul Vărbilăul și de maĭ multe izvoare micĭ.

Livadea, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 100 hect., pendinte de com. Gura-Vitioareĭ, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Misleanca (250 hect.), formează pădurea Gura-Vitioareĭ.

Livedea-Domnească, *loc izolat*, între com. Boldești și Scăeni, pl. Podgoria, jud. Prahova, servind de hotar între aceste com.

Livadea, *sat*, făcînd parte din com. rur. Olănești, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Are o populație de 114 locuitorĭ.

Livedea, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, face parte din com. Ciulnița și este situat pe muchea coasteĭ Bărăganuluĭ, pe țărmul drept al rîuluĭ Ialomița, în dreptul satuluĭ Slobozia.

Livedea-din-Pietrarĭ, Valea-Orbuluĭ, Albești și Grindeanul, *moșiĭ* ale statuluĭ, foste pendinte de Schitul-Dintr'un Lemn, situate în com. Pietrari-d.-s., pl. Ocolul, jud. Vîlcea, se arendează cu 560 leĭ anual.

Livedea-din-Vălsan, jud. Argeș, pl. Topologul, com. Urlueștĭ, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din București, pendinte de schitul Fedeleșoiul.

Livegioara, *pichet de graniță*, pe marginea Dunăreĭ, jud. Mehedinți.

Liveni, *sat*, pe moșia cu același nume, com. Cordăreni, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiu, format din două cătune: Liveni-Sofian, cu 31 familiĭ și Liveni-Vîrnav, cu 54 familiĭ.

Proprietatea moșiilor este a Domnilor N. Sofian și Scarlat Vîrnav.

Are două bisericĭ: una pe partea Sofian, cu hramul Sf. Nicolae, făcută de zid în 1834 de actualul proprietar și a doua pe partea Vîrnav, cu hramul Sf. Treĭ-Ierarhĭ, de lemn și lipită, făcută de către sătenĭ în 1754; sunt deservite de 1 preot, 2 cîntărețĭ și 2 pălămarĭ.

Sătenĭĭ înproprietăriți aŭ: pe partea Sofian 23 hect., 63 ariĭ, pămînt, iar proprietarul 581 hect., 47 ariĭ cîmp; pe partea Vîrnav 75 hect., 19 ariĭ, ale locuitorilor și 148 hect., 95 ariĭ, ale proprietățeĭ.

Intre acaretele de pe moșie pe partea Sofian sunt două ra-

toşe marĭ de zid, unul la drumul Rădăuţi-Dorohoiŭ şi altul la drumul Săveni-Herţa.

Pîrîul ce trece pe moşie este Ibăneasa, ce formează şi iazul cu acelaşĭ nume.

Drumurĭ principale: acel de la Rădăuţi la Dorohoiŭ şi acel de la Săveni la Herţa.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Cristineşti, Dămileni, Suhărul-Şopoţeni, Cracalia, Trestiana şi Popeni-Başota.

De însemnat aci este familia Vîrnav, distinsă în vechime.

La 1746, Iunie în 8, Ioan Vîrnav, Căpitan de Dorohoiŭ, în unire cu Demetrie Sberea, Căpitanul-Mare, fac hotarnicia moşieĭ Văculeşti, după ordinul luĭ I. N. Mavrocordat-Vodă.

La 1782, Iunie 9, Dimitrie Vîrnav-Vel-Clucer, formează hrisovul prin care C. D. Moruzzi-Vodă hărăzeşte Episcopieĭ de Huşĭ, toată vatra tîrguluĭ Huşi, cu locul din prejur, proprietate Domnească.

Liveni-Mitropolieĭ, *sat* vechiŭ, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Başeul, com. Manoleasa cu 52 familiĭ, saŭ 200 suflete. Pe această moşie s'a făcut nouă împroprietărire în 1878, formîndu-se satul Stînca-luĭ-Ureche, saŭ Liveni-Noĭ, cu 105 familiĭ, saŭ 408 suflete pe malul Prutuluĭ.

Proprietatea e a statuluĭ, iar înainte de secularizare a fost a Mitropolieĭ din Iaşi, dăruită de Antonie Mitropolitul.

Sătenii împroprietăriţĭ aŭ 600 hect. 09 ariĭ pămînt; iar statul are: 421 hect., 07 ariĭ cîmp, 93 hect., 09 ariĭ pădure de stejar şi 5 hect., 73 ariĭ luncă de lozie, pe malul Prutuluĭ.

Se maĭ află pe moşie o livadă mică cu fructiferĭ şi ½ pogon de vie.

Ape principale sunt două: Novacul şi rîul Prutul, ce curge pe hotar.

Drumul mare este acel de la Rădulești spre Ştefăneşti.

Hotarele moşieĭ cu: Prutul, Şerpeniţa, Flondora, Avrămeni şi Mitocul.

Liveni-Noĭ. Vezĭ Liveni-Mitropolieĭ, *sat*, jud. Dorohoiŭ.

Liveni-Sofian. Vezĭ Liveni, *sat*, jud. Dorohoiŭ.

Liveni-Vîrnav. Vezĭ Liveni, *sat*, jud. Dorohoiŭ.

Livezeni, *numire* dată uneĭ *părţĭ* din *cătunul* Chiojdul-din-Bîsca, jud. Buzăŭ.

Livezeni, *com. rur.*, în jud. Muscel, pl. Rîurile, la S. de Cîmpulung, situată pe ţărmul stîng al rîuluĭ Tîrgul. De la Livezeni la Cîmpulung sunt 25 kil. Drumul e şoseluit.

Se compune din 2 cătune: Livezeni şi Hîrtieşti şi se mărgineşte la N. cu comunele: Bălileşti şi Stîlpeni; la S., cu com. Ţiţeşti; la E. cu com. Voroveni şi la V., cu Băjeşti.

Are o populaţie de 124 familiĭ, saŭ 700 suflete, din carĭ 123 contribuabilĭ; 2 bisericĭ, una fondată de Postelnicul Lazăr, la anul 1813, şi a doua fondată la 1534. In apropierea acesteĭ bisericĭ se văd ruinele uneĭ case care, se zice, a fost ale aceleĭ familiĭ ce a făcut biserica. De asemenea se văd nişte lovituri prin zidul bisericeĭ ca de ghiulele de tun, despre care se zice că sunt din timpul Turcilor şi ca ar fi fost chiar caĭ închişĭ în biserică pe timpul unuĭ războiŭ. Aceste bisericĭ sunt deservite de 1 preot şi 1 dascăl.

Şcoala, cu întreţinerea căreia statul cheltueşte 1242 leĭ anual, se frecuentă de 45—48 elevĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de leĭ 1490,34 şi la cheltueli de 1321 leĭ.

Vite sunt: 186 boĭ, 126 vacĭ, 93 viţeĭ, 4 caĭ, 96 porcĭ şi 10 oĭ.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriţĭ, după legea din 1864, pe moşia statuluĭ, Rădeşti.

Intreaga com. are 323 hect.

Livezeni, *sat*, făcînd parte din com. cu acelaşĭ nume, jud. Muscel.

Livezeni (Poşta-), fostă *staţie de poştă*, cea din urmă până la Cîmpulung, acum loc izolat, jud. Muscel, pl. Rîul-Doamneĭ, com. Hîrtieşti.

Livezeni-Bulea şi Letreşul, *păduri* particulare, supuse regimuluĭ silvic, pe moşia Măldăreşti-d.-s., pendinte de comuna Măldăreşti, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Livezile, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc. Situată pe costişa dealuluĭ-Viilor şi pe malul drept al rîuluĭ Jiul, la 10 kil. de Craiova. Se învecineşte la N. cu com. Podari; la S., cu com. Glodul; la E., cu com. Malul-Mare şi la V., cu com. Vîrvorul. Limita de N. începe din punctul numit Purceaua, cu direcţia la V.-E., taie vălceaua numită Găina, se îndreptează spre E. până la punctul numit Ţapa. De aci, făcînd o curbă spre N., trece apa Jiuluĭ învecinîndu-se cu moşia com. Preajba, de unde începe limita linieĭ de V. cu direcţia de la N.-S., trecînd înapoĭ apa Jiuluĭ şi făcînd o curbă spre E., până la punctul numit Măgăreţi. Din acest punct face o curbă spre S., până la punctul numit Balta-Iepura (moşia Malul-Mare). De la Balta-

Iepura începe limita linieĭ de S., făcînd o curbă spre V., trece pîrîul Şuviţa pănă la punctul numit Peret, de unde, în linie dreaptă, spre V., taie şoseaua judeţiană Craiova-Bistreţ, trece Dealul-Bisericeĭ, Valea-Giambaşuluĭ, şoseaua judeţeană Craiova-Calafat pănă la punctul movila Conacul-luĭ-Cioc, unde începe linia de V. cu direcţia de la S.-N., pănă la punctul Purceaua, de unde am plecat.

Comuna Livezile cuprinde cătunele: Livezile, Gura-Văeĭ şi Vîrîţi. Cătunul Livezile este aşezat în centru. La S. vine cătunul Gura-Văeĭ; iar spre E.-N.-E. cătunul Vîrîţi, în care se găseşte un fel de pămînt numit Glod. Inainte cuprindea şi cătunul Măgăreţi, care azĭ este coprins în cătunul de reşedinţă Livezile.

Populaţia com. se urcă la 1051 suflete.

Are o biserică în cătunul Vîrîţi, o şcoală mixtă, în cät. de reşedinţă Livezile, şcoală care funcţionează din 1860, fiind întreţinută de comună şi de stat, condusă de un învăţător şi frecuentată de 54 băeţĭ şi 6 fete.

Vite marĭ cornute 218, oĭ 170, capre 40, caĭ 36 şi porcĭ 84.

După legea din 1864, sunt 121 locuitorĭ împroprietăriţĭ şi după cea din 1878, sunt 18 însurăţeĭ.

Intreg teritoriul comuneĭ este de 5200 pog., dintre carĭ: 2600 pog. pămînt arabil, 500 pog. pămînt fineaţă, 100 pog. izlaz, 200 pog. lac şi teren sterp şi 180 pog. pădure.

Moşia se numeşte Livezile, aparţinînd d-luĭ D. P. Arsenie, iar restul pămîntuluĭ arabil este al locuitorilor.

Pădurĭ sunt: pe moşia Livezile, în întindere de 400 hect. şi în cät. Gura-Văeĭ, în întindere de 500 hect.

Viile în întindere de 41 hect., se găsesc pe moşia locuitorilor, producînd vin negru.

Transportul productelor se face cu carele pe şoseaua judeţeană Craiova-Bistreţu. Prin com. trece şi calea ferată Craiova-Calafat. Calea naturală Glodul-Livezile-Vîrîţi are 3 kil. şi calea naturală Livezile-Vîrvorul, 5 kil.

Budgetul com e la venitur̆ de 3631;59 leĭ, şi la cheltueli de 2475 leĭ.

Terenul comuneĭ este accidentat în partea de V. de dealurile: Dealul-Viilor şi Dealul-Ursăĭ, de 40 m. înălţime, acoperite cu viĭ, de Dealul-Bisericeĭ, cu o înălţime de 80 m., de Dealul-Nucilor, de 60 m., toate acoperite cu pădurĭ.

Piscurĭ sunt: Piscul-luĭ-Drăcuş, Piscul-Ursăĭ, Piscul-Sloveanuluĭ, Piscul-Chircă şi Piscul-Lozanul.

Pe teritoriul comuneĭ se află: Platoul Ştefăneştilor; Rîpa-Roşie, Rîpa-Cucoaneĭ şi Rîpa-Viilor. In partea de E. teritoriul este şes.

Comuna este udată de apa Jiuluĭ şi de lacurile: Viteanuluĭ, Lacul-Feteĭ, Lacul-luĭ-Botin, Lacul-Porculuĭ şi Lacul-Logofătuluĭ, carĭ nu aŭ scurgerĭ şi se formează din ploĭ.

Bălţĭ: Balta-Vîrîţeĭ, Balta-Mare, în întindere de 15 hect., conţind şi peşte. Spre N. de cät. Vîrîţi este Balta-Bisericeĭ-cu-Trestie, Balta-Ochiuluĭ.

Izlazurĭ: Glodul-Mare şi Glodul-Mic. Poiene: Poiana-Lozanuluĭ şi Poiana-Brumar. Fîntînĭ: Valea-Bisericeĭ, Sîrboaica, Fîntana-Rezbelelor şi Crovişteа.

Livezile, *sat*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Livezile, cu reşedinţa primărieĭ. Are 400 suflete: 213 bărbaţĭ şi 187 femeĭ. Locuesc în 111 case şi 15 bordee. Are o şcoală mixtă, care funcţionează din 1860, fiind întreţinută de stat şi com., şi frecuentată de 54 băeţĭ şi 6 fete: 25 băeţĭ şi 3 fete din Gura-Văeĭ şi 29 băeţĭ şi 3 fete din Livezile.

Livezile, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Dolj, pl. Ocolul, cät. Podari, pe linia Craiova-Calafat, pusă în circulaţie la 1 Decembrie, 1895. Se află între staţiile Craiova (11.6 kil.) şi Sălcuţa (13.8 kil.) Inălţimea d'asupra nivelului mărĭ e de 71m62. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 26899 leĭ, 85 banĭ.

Livezile, *deal*, acoperit cu livezĭ, în com. Jupîneşti, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel, între valea Purcăreaţa şi jud. Argeş.

Livezile, *iaz*, jud. Botoşani, la 50 metri deasupra şesuluĭ Jijieĭ, spre V. de satul Răuseni, în valea Livezilor, pe coasta de E. a dealuluĭ Răuseni, com. Comîndăreşti; are o suprafaţă de 150 hect., conţine peşte şi stuh.

Livezile, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Livezile, în întindere de 2000 pog., cu venitul anual de 40000 leĭ. Aparţine d-luĭ D. P. Arsenie. Are pe dînsa pădure şi stîne de oĭ.

Livezile, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Livezile, cu o întindere de 400 hectare.

Livezile-de-Sus, *moşie* particulară, cu pădure, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Podari, în întindere de 1300 pog. arabile, aducînd un venit anual de 27000 leĭ, d-luĭ Ştefan Filipescu.

Livezile-de-Sus, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Podari, pe moșia Livezile-d.-s. Are o întindere de 225 hect. Aparține d-luĭ Ștefan Filipescu. Este compusă din: carpenĭ, jugastrĭ, ulmĭ, plopĭ, cerĭ și gîrnițe.

Livezile-de-Sus, *mahala*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com Podari.

Livezilor (Dealul-), *deal*, în partea de E. a satuluĭ Solești, com. Solești, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; se întinde de la dealul Rădiul pănă ce se întîlnește cu Dealul-Mănăstireĭ și Dealul-Pictrărieĭ.

Livezilor (Dealul-), *deal*, se întinde spre E. de satul Hușeni, com. Ivănești, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Pe sub poalele acestuĭ deal trece Pîrîul-Balicăĭ.

Livrintul, *pădure*, în jud. Muscel, pl. Riurile, com. Vlădești, în întindere de 400 hect., avînd o vegetațiune activă, un masiv destul de des și compus din fag, stejar, anin și mesteacăn.

Livrintul, *vîrf de deal*, în jud. Muscel, pl. Riurile, com. Capul-Pisculuĭ.

Lixandra, *pădure*, jud. Teleorman, pe moșia Licuriciul, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din București.

Lîsă-Balcă, *vale*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. Slava-Rusească; se deschide din culmea dealurilor Babadaguluĭ Carada-Bair; se lungește spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-E. spre S.-V.; brăzdează partea estică a plășeĭ și a com.; se întinde printre dealurile Lîsă-Hară și Hribescoĭ-Hară și se termină în valea rîuluĭ Slava-Rusă; printr'însa merge drumul județean Babadag-Slava.

Lîsă-Hară, *culme de deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadaguluĭ, pe teritoriul com. Slava-Rusească; se desface dintr'un vîrf al dealuluĭ Orman-Bair (250 metri); se întinde spre S., avînd o direcția generală de la N.-E. spre S.-V.; brăzdează partea estică a plășeĭ și pe cea nordică a com.; ramificațiunile luĭ sudice se termină în valea rîuluĭ Slava-Rusească; la poalele luĭ se află situat și satul Slava-Rusească; se află situat printre văile Hribeșcoi-Balcă și Lîsă-Balcă; pe la poalele sale estice trece drumul județean Babadag-Slava; are o înălțime de 212 m. și este acoperit cu păduri și pășunĭ.

Locheşti, *fost pichet de graniță*, plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Locul-Frumos, *munte*, pe teritoriul moșieĭ Borca, com. Mădeiul, jud. Suceava.

Locul-Frumos, *vîrf*, al munteluĭ Olănești (757 m.), jud. Vîlcea.

Locul-Războiuluĭ, *loc*, pe moșia Ionășeni, către satul Vîrful-Cîmpuluĭ, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, județul Dorohoiŭ, unde a urmat lupta între Moldovenĭ și Leșĭ, în 1499.

Locusteni, *com. rur.*, pl. Jiul-d.-j., jud. Dolj, la 45 kil. de Craiova și la 52 kil. de reședința plășeĭ, Căciulătești, situată pe loc șes.

Se învecinește la E. cu com. Dobrești, din jud. Romanați; la V., cu com. Murta; la N., cu com. Mărșani și la S., cu com. Damian.

Se compune din patru cătune: Brabeți, Braniștea, Dăneți, care este cătunul de reședință și Locusteni. Cătunul de reședință este cel maĭ despre E.; la V. de acesta se află cătunul Braniștea, la o depărtare de 1 1/2 kil.

La S.-E. de Braniștea este cătunul Locusteni, la 5 kil. de cătunul Dăneți; iar la S.-E. de cătunul Locusteni se află cătunul Brabeți, la 3 kil. de cătunul Dăneți.

Sunt în comună cinci biserici. Două sunt în cătunul Dăneți: una fondată de Florea Popa Nicolae cu alțĭ sătenĭ și terminată la anul 1835, cu hramul Sf. Ion; ceal altă biserică, fondată la anul 1832 de către Tuță Durău și alțĭ locuitorĭ, cu hramul Sf. Nicolae. Biserica din cătunul Braniștea, cu hramul Sf. Nicolae, s'a zidit de Stăvărache Cojocaru din Craiova, împreună cu alțĭ sătenĭ. Cea din cătunul Locusteni, cu hramul Adormirea-Maiciĭ-Domnuluĭ este făcută de paharnicul Radu Locusteanu, Hagi Stoian și ciți-va sătenĭ, la anul 1710. Biserica din cătunul Brabeți, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, este făcută de preotul Constantin Sachelarie și de alțĭ locuitorĭ, la anul 1845.

Sunt două școlĭ mixte: una în cătunul Dăneți și a doua în cătunul Brabeți. Cea din cătunul Dăneți cuprinde două secțiĭ: una de băeți și a doua de fete. Este întreținută de stat și de com., funcționează din anul 1838 și e frecuentată de 75 elevĭ din Dăneți, 21 din Braniștea și 5 din Locusteni. E condusă de un învățător. Localul e construit de către com.

Școala din Brabeți funcționează din 1890; este întreținută de com. și frecuentată de 65 copiĭ.

Populația com. este de 2655 suflete; locuesc în 68 case și 812 bordee.

După legea rurală din 1864 sunt 31 locuitorĭ împămînteniţĭ.

Suprafaţa com. este de 7158 pog., din care 6848 pog. arabile sunt împărţite între moşiile: Dăneţi, Brabeţi, Braniştea şi Locusteni, apartinînd locuitorilor.

Viile de pe moşiile maĭ susnumite, produc vin alb.

Sunt 8 cîrciumĭ în Dăneţi, 2 în Brabeţi şi 2 în Locusteni.

Comerciul se exercită în com. de 23 persoane.

Budgetul com. e de 5954.19 leĭ la venitурĭ şi de 5707,34 la cheltuelĭ.

Vite marĭ cornute 318, oĭ 460, caĭ 18, capre 6 şi porcĭ 71.

Locusteni, *com. rur.*, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, compusă din treĭ cătune: Locusteni, Contea şi Risipiţi.

Este situată pe rîul Olteţul şi pe valea Risipiţi, la 100 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 70 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Are o populaţie de 807 suflete, care locuesc în 193 case.

In fie-care cătun este cîte o biserică.

Vite sunt: 20 caĭ, 80 boĭ, 150 vacĭ, 60 capre, 250 oĭ şi 200 porcĭ.

Sunt 30 stupĭ cu albine.

Pe rîul Olteţul, în raionul comuneĭ, este o moară de măcinat.

Locuitoriĭ din Locusteni şi Contea sunt moşnenĭ; ceĭ din Risipiţi s'aŭ împroprietărit în 1864 (în număr de 56), cînd li s'aŭ dat 140 hect. în moşia Risipiţi, fostă a Episcopieĭ de Rîmnic şi în alte moşiĭ particolare.

Pe Valea-Mănăstireĭ se văd ruinele uneĭ vechĭ mănăstirĭ.

Veniturile şi cheltuelile com. sunt de 1200 leĭ anual.

Este străbătută de şoseaua judeţeană, care merge la Craiova.

E brăzdată de dealurile: Rusulești, Contea, Risipiţi, Pesteniţa, Strîmba şi Artanul şi udată de văile: Strîmba, Artanul, Pesteniţa, Măluroasa, Mănăstirea, carĭ curg în timpurĭ ploioase şi se varsă în Olteţul.

Locusteni, *sat*, com. Locusteni, pl. Jiul-d.-j., jud. Dolj, spre S. de satul Braniştea, la 3 kil. de satul de reşedinţă, Dănești.

Are o biserică de zid, fondată la 1710 de Paharnicul Radu Locusteanu, Hagi Stoian şi de cîţi-va sătenĭ, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ.

Locusteni, *sat*, face parte din com. rur. Locusteni, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 170 locuitorĭ. Este situat pe dealul Locusteni. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, avînd de ctitor familia Locusteanu. Locuitoriĭ sunt moşnenĭ.

Locusteni, *deal*, în raionul com. Locusteni, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 53 hect. vie.

Locusteni, *moşie* particulară, comuna Locusteni, pl. Jiul-d.-j., jud. Dolj.

Loghinul, *vîrf de deal*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Drăgugeşti.

Logofătul-Mateiŭ, *localitate*, în com. Mărgineni-d.-j., pl. Filipeşti, jud. Prahova.

Logreşti-Birnici, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Gilortul, la N. com. Tîndăleşti, situată pe şes şi pe coasta cu acelaşĭ nume, în partea stîngă a rîuluĭ Amaradia. Logreşti-Birnici e formată dintr'un singur sat.

Are o suprafaţă de 1500 hect., din carĭ: 490 hect. pădure, 500 hect. arabile, 408 hect. fănețe, 28 hect. vie, 20 hect. livezĭ de prunĭ şi 54 hect. izlaz.

Are o populaţie de 170 familiĭ, saŭ 628 suflete, din carĭ 160 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriţĭ după legea rur. din 1864.

Sunt aci 2 biserici de zid, una făcută de Anghel Logrescu, în anul 1822, şi a doua, făcută de popa Ion din Tîndăleşti, la 1843; deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Locuitoriĭ posedă: 50 pluguri, 100 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ; 395 vite marĭ cornute, 235 oĭ, 21 caĭ şi 113 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de leĭ 1276, banĭ 67, la venitурĭ, şi de leĭ 1061, banĭ 69, la cheltuelĭ.

Comunicaţia în com. se face prin şoseaua vecinală ce vine de la S., din com. Tîndăleşti, şi duce spre Logreşti-Moşneni.

In comună se maĭ află: 1 moară de aburĭ, 7 puţurĭ şi 3 fîntînĭ.

Logreşti-Moşneni, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Gilortuluĭ, la N. com. Logreşti-Birnici, compusă din cătunele: Logreşti-Moşneni şi Tîrgujani.

Situată pe şes şi coasta cu acelaşĭ nume, şi pe ambele ţărmurĭ ale rîuluĭ Amaradia, are o suprafaţă de 500 hect., din carĭ: 100 hect. pădure, 250 hect. arabile, 100 hect. fineţe, 10 hect. vie, 25 hect. livezĭ de prunĭ şi 15 hect. izlaz.

Are o populaţie de 159 familiĭ, saŭ 697 suflete, din carĭ 154 contribuabilĭ; 4 biserici de lemn, deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; 1 şcoală frecuentată de 21 elevĭ.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ şi se ocupă în general cu agricultura şi creşterea vitelor. Eĭ posedă: 62 pluguri, 82 care cu boĭ, 3 căruţe cu caĭ; 255 vite marĭ

cornute, 26 caĭ, 345 oĭ, 33 capre și 184 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de leĭ 1011, la venitурĭ, și de leĭ 920, banĭ 30, la cheltuelĭ.

Comunicațiunea în comună se face prin șoseaua vecinală ce vine de la Logrești-Birnici, străbate comuna, puind-o în comunicație cu Strîmba și Pojarul.

In comună se găsesc: 6 puțurĭ și 8 fîntînĭ.

Logrești-Moșneni, saŭ **Ciobănești**, *cătun* de reședință al comuneĭ cu acelașĭ nume, jud. Gorj, pl. Gilortuluĭ.

Are o suprafață de 300 hect., din carĭ: 80 hect. pădure, 150 hect. arabile, 60 hect. fînețe, 2 hect. vie, 4 hect. livezĭ de prunĭ și 4 hect. izlaz; o populațiune de 90 familiĭ, saŭ 417 suflete, din carĭ 78 contribuabilĭ; 2 bisericĭ de lemn, făcute de locuitorĭ la 1739, din carĭ una refăcută la 1823; bisericĭ deservite de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Locuitoriĭ sunt moșnenĭ. Eĭ posedă: 38 pluguri, 50 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ, 155 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 200 oĭ, 20 capre și 98 rîmătorĭ.

In cătun se maĭ găsesc: 2 puțurĭ și 5 fîntînĭ.

Lohanul, *deal*, jud. Fălciŭ. Se întinde de la N. prin centrul județuluĭ și se lasă spre S. printre pîraiele Crasna și Lohanul. In partea de V. a orașuluĭ Huși formează o ridicătură înaltă, pe unde se crede că a fost stăpînirea veche a Hanilor tătărești. In mare parte este acoperit cu pădurĭ. Se spune că acest deal se afla din vechime în posesiunea unuĭ Han tătăresc care exploata silitra ce se găsea pe coastele și văile dealuluĭ și pentru care lucrare se întrebuințaŭ pănă la 1000 de oamenĭ. Acest produs care se transporta în Constantinopole satisfăcea cu abondență trebuințele Imperiuluĭ Otoman. De la Hanul tătăresc, locul trecu în posesiunea negustătorilor turcĭ carĭ plăteaŭ o arendă Impărățieĭ; maĭ tîrziŭ părăsindu-se lucrarea mineĭ de silitră, stăpînirea loculuĭ deveni ĭară a țărĭĭ și de atuncĭ încetară cu totul exploatarea minelor de silitră.

In tot timpul stăpînireĭ străinilor, locuitoriĭ numeaŭ partea de loc a dealuluĭ din care se scotea silitra, Locul-Hanuluĭ, saŭ Locurile-Hanuluĭ.

Lohanul, *iaz*, în suprafață de 10 hect., format de valea pîruluĭ cu acelașĭ nume, pe teritoriul com. Tîrziĭ, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Lohanul, *șes*, în suprafață de 128 hect., întinzîndu-se de la N. la S., între dealul Lohanul și satele Petirlești, Tîrziĭ și Pîhna, pe teritoriul com. Tîrziĭ, pl. Crasna, jud. Fălciŭ. Se termină la confluența pîrîuluĭ Lohanul cu pîrîul Crasna, din sus de satul Sodolul.

Lohanul, *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ, izvorînd din dealul cu acelașĭ nume; curge printre dealurile Lohanul și Crasna, spre V. de orașul Huși și paralel cu pîrîul Crasna, cu care unindu-se la Gura-Văeĭ-Crasna, se varsă în rîul Bîrladul.

Lohanuluĭ (Valea-), *vale*, întinzîndu-se între dealurile Lohanul și Crasna, din sus de orașul Huși și terminîndu-se în șesul Bîrladuluĭ, jud. Fălciŭ. Este udată de pîrîul Lohanul. Pe această întinsă vale se află așezate maĭ multe sate.

Loizoaia, *sat*, comuna Popouți, județul Botoșani, la N. de orașul Botoșani, pe valea pîrîuluĭ Sicna, cu o suprafață de 410 hect., din carĭ 72 ale sătenilor, și cu o populație de 22 familiĭ, saŭ 81 suflete, din carĭ 15 contribuabilĭ.

Are 1 iaz pe Sicna și 1 moară de apă.

Pe moșia Loizoaia se află o fabrică de spodiu, care produce pănă la 700000 kgr. făină de ciolane, care se expediază în Germania pentru fabricarea zahăruluĭ.

Vite: 58 vite marĭ cornute, 200 oĭ și 14 porcĭ.

Loloești, saŭ **Băbeni**, *cătun*, al com. Popîndelești, pl. Olțețul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat lîngă rîulețul Tesluiul, la 2 kil. spre S. de satul Popîndelești, aproape de unde Tesluiul intră în pl. Ocolul, și spre V. de Dealul-Mueriĭ. Altitudinea terenuluĭ este de 180 m. d'asupra niveluluĭ mării. Are 162 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ.

Loloiasca, *sat*, făcînd parte din com. rur. Tomșani, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Lomul, *insulă*, în fața orașuluĭ bulgar Lom-Palanca, pl. Cîmpul, jud. Dolj.

Lomul, *vale*, formată din Lomul-Mare și Lomul-Mic, udă partea de E. a com. Părogi, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt și se varsă în rîul Plapcea-Mare.

Lopatna, *lac*, pe teritoriul com. urb. Chilia-Vechie, pl. Sulina, jud. Tulcea; se desface din brațul Sulina, în dreptul mileĭ No. 24; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E.; brăzdează par-

tea V. a plăşeĭ şi cea S. a com.; are o lungime de 14 km.; primeşte scurgerea lacurilor Triozone şi Calelovata şi se varsă în canalul prin care comunică lacurile Matita şi Babina; e înconjurată cu stuf şi conţine peşte.

Lopatna, *ostrov*, jud. Brăila; se mărgineşte la E. cu Dunărea-Măcinuluĭ, şi în cele-l'alte părţi cu Balta; se află pe teritoriul com. Chischani; are o suprafaţă de 36 hect., acoperită cu pădure de salcie.

Lopătari, *com. rur.*, jud. Buzău, plaiul Slăniculuĭ, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Slănicul, la 59 kil. de oraşul Buzăul. Limite: la N., hotarul începe de la muntele Piatra-Secuiuluĭ, urcă pe coastele munteluĭ Neharniţa, prin muntele Chilmiziul şi coboară în izvorul Opriĭ, urcă pe la capătul de N. al lunceĭ Odoboaia, în muntele Măceşul şi de aci pe plaiŭ în sus, ajunge în Vîrful-Măluşeluluĭ, la punctul Bahna-Măluşeluluĭ, de unde începe a se îndrepta în muchia Urzicările; la E., din Urzicăriĭ, se coboară în pîrîul Sturdza (Jghiabul), pe care merge pănă în gura văeĭ Hăţaşul-Oilor, apoĭ o ia pe vale urcînd în muchia Podul-Caluluĭ, apoĭ pe la N. de căt. Buştea (com. Mînzăleşti), continuînd în jos plaiul, se lasă pe izvorul Rugina, pe care merge cît-va şi urcă în muchia Trestioara, de unde coboară în Balta-Trestioarceĭ, şi pe izvorul Sărata în jos, pănă în rîul Slănic, lăsînd la stînga moşia Meledicul; trece rîul Slănicul şi urcă în muntele Cerchezul, zisă şi Dealul-Petricăeĭ; la S., din muntele Cerchezuluĭ, continuînd plaiul, urcă în muntele Mociarul; la V., din muntele Mociarul, trece pe la Piscul-cu-Oale şi se dirige spre Bolovanul-Greuluĭ, de unde urmînd albia rîuluĭ Slănicul, trece pe la Malul-Roşu, Ploştina şi ajunge la Piatra-Mortatuluĭ, unde părăseşte albia rîuluĭ Slănic; apoĭ trece pe la Măciuca-Mare, şi ajunge în valea izvoruluĭ Secuiul.

Suprafaţa comuneĭ e de 9145 hect., din carĭ: 64 curăturĭ, 6220 pădure, 647 fineaţă, 1185 izlaz, 12 livezĭ, şi 1107 sterp. Toată comuna formează o singură proprietate: Lopătăreasca, a cetelor de moşneni: Lăbeşti-Berhuleşti, Vîlcani, Burduceşti, Cîrligeşti, Popa-ăl-Mare şi Popa-ăl-Mic. Terenul e foarte muntos, acoperit de vaste şi seculare păduri, în care sunt 22 herăstrae pe apa Slănicul, unde se tae scîndurĭ, maĭ cu seamă la Terca, Runcul şi Clajna.

Pămîntul este bogat în minerale precum: sare, gips, fier şi ape sulfuroase. Se face aci un activ comerţ cu objectele de lemnărie, care se transportă în oraşul Buzăŭ şi chiar în părţile de cîmp ale ţăreĭ; maĭ renumite sunt grinzile de Lopătari.

Comuna e formată din cătunele: Brebul, Chiorăşti, Clajna Jurubeşti-Lopătari, cu sub-divizia Cărpinişul şi Luncile, cu sub-diviziile: Runcuri şi Terca, cu o populaţie de 1250 suflete, din carĭ 212 contribuabilĭ; locuesc în 309 case.

Are o şcoală frecuentată de 37 copiĭ; o biserică, cu 1 preot, 1 cîntăreţ şi un paracliser.

Meseriaşĭ sunt: 5 lemnarĭ, 7 butnarĭ, 1 cizmar şi treĭ fierarĭ.

Vite sunt: 357 boĭ, 83 vacĭ, 25 viţeĭ, 56 caĭ, 122 ĭepe, 30 mînjĭ, 1400 oĭ, 568 capre şi 57 porcĭ. Stupĭ sunt 48.

In comună se află: 13 morĭ, 4 pive şi 1 dîrstă.

Budgetul com. e de 1850,45 leĭ.

Comuna e vechĭe. Din actele de proprietate rezultă că are o vechime de peste 400 anĭ. După tradiţie ar fi întemeiată de-odată cu Negru Vodă. Cătunele, carĭ o compun, existaŭ în 1800; cel maĭ noŭ e Luncile, început de Radu Roşiorul, la 1810.

Lopătari, *cătun* de reşedinţă, al com. Lopătari, jud. Buzăŭ, cu 350 locuitorĭ şi 87 case. Are sub-divizia Cărpinişul.

Lopătari, *ape minerale*, în jud. Buzăŭ, com. şi căt. Lopătari, pe malul drept al rîuluĭ Slănicul; conţin în abundenţă: pucioasă, fier şi sare amară.

Lopătăreasca, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Lopătari, a moşnenilor în devălmăşie, formată din întregul teritoriŭ al com. Lopătari.

Lopătăreasca-Şelării, *sat*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, căt. com. Bisoca. Se numeşte Lopătăreasca, pentru că pănă în 1864 aparţinea com. Lopătari, plaiul Slănicul, jud. Buzăŭ. Are una din cele maĭ frumoase poziţiĭ din plaiul întreg. Este aşedat între munţĭ înalţĭ ca Plăieşul şi Carîmbul, pe valea limpedeluĭ pîrîŭ Recea-Moldovanul, pe o întindere de 170 hect., cu o populaţiune de 38 familiĭ, saŭ 186 suflete, din carĭ 41 contribuabilĭ. Se află la 4 kil. 136 m. spre V. de Bisoca.

Lopcea, *silişte*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Maglavitul.

Lorinca, *pîrîŭ*, izvoreşte din poalele munteluĭ Lepşa, com. Tulnici, jud. Putna, dă în Pîrîul-Stoguluĭ saŭ Muşata, se împreună cu pîrîul Poiana-Măruluĭ, trece prin Valea-Măruluĭ şi

se varsă în Putna, sub Dealul-Mesteacănuluĭ.

Lostunuluĭ (Piatra-), *munte*, în jud. Buzău, com. Colți, pe malul drept al văeĭ Colților, format din plăcĭ orizontale, puțin înclinate spre S.-E., prezintînd aspectul cel maĭ pitoresc.

Lostuța, *pîrîŭ*, afluent al Bistriței, în jud. Suceava, com. Mădeiul.

Loșnița, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Chiojdeni, izvorește din Dealul-Roșu, udă partea de N. a com., trece printre Dealul-Roșu și Culmea-Lupan, și se varsă în rîul Turburea, după un curs cam de 8 kil.; este repede, și primăvara devine torent periculos.

Loșnița, *vale*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, în partea de N. a com. Chiojdeni; munții înalți o închid, iar în fundul eĭ urlă zgomotos pîrîul Loșnița.

Lotrișorul, *rîuleț*, izvorește din muntele Priporul, com. Călinești, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, trece prin com., prin locurĭ nepopulate și se varsă în valea Călinești, tot în raionul com. Acest rîuleț își schimbă matca dintr'un loc într'altul. Are de afluent Pîrîul-Culmeĭ.

Lotrița, *rîŭ*. Vezĭ Latorița, jud. Vîlcea.

Lotrul, *rîŭ*, jud. Vîlcea, cel maĭ însemnat dintre rîurile ce se varsă în Olt. Izvorește din munțiĭ Mîndrul și Slăvoiul (culmea Parîngul); curge maĭ întîiŭ către N. pănă la poalele munteluĭ Tîmpa, de unde se îndreptează către E. și apoĭ către N.-E., formînd frontiera între Austria și Romînia; în urmă se îndreaptă către S.-E. pănă la com. Malaia, după care ia direcția către E. și se varsă în Olt, lîngă satul Golotreni, pendinte de com. Călinești, plaiul Cozia.

Lungimea totală a Lotruluĭ e aproape de 80 kil., iar direcția generală a cursuluĭ săŭ este îndreptată în genere de la V. spre E. Lărgimea medie a apeĭ este de 20 m.; adîncimea variază de la $0^{m}\cdot75$ la $1^{m}\cdot50$; iar iuțeala curentuluĭ este de $2^{m}\cdot50$ pe secundă.

Lărgimea albieĭ de la origină și pănă la Malaia este de 30 m., iar de aci pănă la vărsarea sa în Olt este de la 70-100 m. Fundul albieĭ conține pĭetriș. Valea Lotruluĭ e puțin populată, productivă și viabilă.

Udă com: Voineasa, Malaia, Siliștea, Brezoiul și Lotreni. De la podul stabil de la Lotreni (Golotreni) pănă la Brezoiul, se află o șosea comunală, iar de aci în sus drum de care. Peste Lotru e un pod de lemn lung de 110 m. care stabilește comunicația între Rîmnic și Sibiŭ.

Lotrul primește o mulțime de afluenți, dintre carĭ ceĭ maĭ principalĭ sunt: Lotrița, Voineasa și Pușcoiul saŭ Păscoaia.

Loviștea, *plaiŭ*, jud. Argeș, format din vechiul și desființatul plaiŭ Ariful și din plaiul Loviștea. Este cel maĭ septentrional plaiŭ din tot județul și se mărginește la N. cu Culmea-Făgărașuluĭ, care desparte acest plaiŭ și Țara-Romînească de Transilvania; la V., cu rîul Oltul, care îl desparte de jud. Vîlcea; la E., cu rîul Vălsanul, care îl desparte de jud. Muscel și la S. cu o linie convențională care pleacă de la satul Jiblea pe Olt și merge pănă la satul Brădetul pe Vălsan, despărțindu-l de plășile Topologul și Argeșul.

Acest plaiŭ, afară de micĭ pîraĭe și văĭ, este udat în tot lungul săŭ de la N. la S. de rîurile Oltul, Topologul, Argeșul și Vălsanul, care curg aproape paralel și despart plaiul în proporțiunĭ aproape egale.

In plaiul Loviștea se află cele maĭ înalte vîrfurĭ din județ, formate de culmele Făgărașuluĭ Comarniculuĭ, Joițiĭ, etc.

Intinderea totală a plaiuluĭ este de 282546 pog., din carĭ: 63033 pog. cultivabile, 178449 pog. pădure și 41044 pog. neproductive.

Coprinde 17 com. rur., formate din 55 sate și cătune, avînd: 3994 case populate cu 18642 suflete, din carĭ 3073 contribuabilĭ; 52 de bisericĭ.

Reședința plaiuluĭ Loviștea este în com. rur. Șuicĭ.

Are maĭ multe mănăstirĭ și schiturĭ, între care cele maĭ însemnate sunt: Berislăvești, Brădetul, Ostrovul, Roboia, Scăueni, Stănișoara, Turnul, Vălceni și altele.

Locurĭ istorice sunt: Cetatea luĭ Vlad-Țepeș de la satul Căpățineni, Cetatea-luĭ-Radu-Negru de la satul Ariful, izvoarele termale și recentele descoperirĭ de ruine de băĭ romane de la Bivolari.

Budgetul plășeĭ e de 48679 leĭ, la venitурĭ și de 40215 leĭ, la cheltuelĭ.

Plaiul Loviștea produce multă cherestea de brad și de stejar, tăiate în mulțimele de herestrae hidraulice după rîurile Topologul, Argeșul și Vălsanul.

Statul posedă în acest plaiŭ 7 moșiĭ, avînd un venit anual de 42696 leĭ, precum și 90812 pog. pădure.

Loviștеanca, Nemoiul și Seciul, *pădurĭ* particulare, supuse regimuluĭ silvic, ținînd de com.

Nisipi, plasa Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Lozaneï (Valea-), *vale,* care se întinde de la N.-V. spre S.-E., printre Dealul-Mănăstireï şi Dealul-Pietrărieï, com. Soleşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ.

Lozia, *baltă,* formată din vărsarea Prutuluï şi a Jijieï, la E. de satul şi com. Costuleni, pl. Braniştea, jud. Iaşi.

Lozinca, *sat,* făcînd parte din com. Onceşti, pl. Stănişeşti, jud. Tecuciŭ. Are o populaţie de 28 familiï, saŭ 100 suflete; locuesc în 26 case.

Este situat la N. comuneï.

Lozna, *com. rur.,* în partea de E. a plăşeï Berhometele, jud. Dorohoiŭ, formată din satele: Călineşti, Lozna cu Ruşi-Străteni şi Talpa, cu reşedinţa primărieï în satul Lozna. Are: 411 familiï, saŭ 1618 suflete; 2 bisericï, cu 1 preot, 2 cîntăreţï şi 2 pălămarï; 1243 hect. 90 ar. pămînt sătesc; 1647 hect. 02 ar. cîmp şi 1111 hect. 38 ar. pădure, proprietăresc; 3 iazurï şi 4½ pogoane de vie.

Budgetul com. e de leï 3962 la venituri şi de 3823 leï la cheltuelï.

Vite marï cornute 744, oï 1300, capre 6, caï 113, porcï 380. Stupï sunt 280.

Lozna, *sat,* pe moşia cu acelaşï nume, com. Lozna, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, la care se află alipit şi sătucul Ruşi-Străteni. Are o populaţiune de 347 familiï saŭ 1322 suflete.

Proprietatea moşieï este a dlor Ilie C. Ciolac şi Grig. M. Holban.

Biserica, cu hramul Adormirea-Maiceï-Domnuluï, cu 1 preot, 2 cîntăreţï şi 1 pălămar, este de zid făcută în 1864, de Spătarul M. Holban.

Sătenii înproprietăriţi aŭ 732 hect. 39 ar. pămînt; iar proprietariï, 925 hect. 20 ar. cîmp şi 1002 hect. 54 ar. pădure, în care domină fagul şi stejarul.

Sunt 3 iazurï; cel maï mare, numit Holban are o întindere de 1½ hectar.

Pîraïele principale ce trec pe moşie sunt: Bahna şi Ghilia.

Drumurile cele maï însemnate sunt: acela de la Mihăileni la Dorohoiŭ, acel de la Călineşti la Dorohoiŭ şi calea naţională Mihăileni-Botoşani.

Hotarele moşieï cu: Şendriceni, Cobîla, Hanïï, Talpa, Călineşti, Buhaiul, Dersca şi Viţcani.

Lozova, *sat,* în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Braniştea, format de însurăţeï la 1879. Maï înainte a existat aicï acelaşï sat cu acelaşï nume, dar, din cauza asupririlor, locuitoriï aŭ emigrat la Galaţi, formînd mahalaua nordvestică a acestuï oraş, numită Lozoveni.

Suprafaţa teritoriuluï satuluï e de 89 hect., cu o populaţie de 25 familiï, saŭ 89 suflete, locuind în 21 case.

Lozova, *baltă,* formată de pîrîul cu acelaşï nume, la N.-V. de com. Braniştea, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ, lungă de 4 kil. şi lată de 1 kil.; conţine peşte de diferite specii, stuf şi papură.

Lozova, *pîrîŭ* şi *vale,* jud. Covurluiŭ; are apă numaï pe timpurï ploioase; se varsă în gîrla Bîrlăzelul, apoï în Siret la V. de Şerbeşti.

Lozova, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Balabancea; izvoreşte din dealul Pîrlita; se îndreaptă spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-E. la S.-V., udînd partea centrală a plăşeï şi nordică a com., şi, după un curs de 5 kil., numaï prin pădurï, se varsă în rîul Taiţa.

Lozova-Ţipeşti, *moşie* a statuluï, în jud. Covurluiŭ, com. Braniştea, pl. Siretul, fostă pendinte de Episcopia Romanuluï, împreună cu moşia Braniştea, de 5698 hect. 7850 m. p. (din carï 486 pădure); se arendează cu 75000 leï anual.

Lozoviţa, *vale,* pe care e aşezat satul Costache-Negri, com. Tulucesti, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Luca, *pîrîŭ,* jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. Ulmetul. Se varsă în rîul Cerna.

Lucaci, cel maï înalt *pisc* al munţilor Şărbeï (1777.6 m.), din com. Neagra-Şaruluï, jud. Suceava.

Lucauţul, *munte,* jud. Dîmboviţa, plaiul Ialomiţa. Vezï Brînduşele.

Lucaviţa, *sat,* în partea de S. a com. Mamorniţa, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ, aşezat pe malul drept al pîrîuluï Mamorniţa, pe loc ponoros, limitrof cu Bucovina. In partea de E. a satuluï se întinde o catenă de marï dealurï. Are o populaţie de 84 familiï, saŭ 224 suflete.

Proprietatea moşieï este a maï multor locuitorï.

Bisericï sunt două, una pe deal, cu hramul Sf. Gheorghe, făcută în 1861, de Gh. Manovarde, este de lemn şi tencuită; a doua, în Valea-Satuluï, cu hramul Sf. Mihail şi Gavril, s'a zidit din

lemn în 1794, de Iordachi Chiriac.

Sătenii înproprietăți au 93 hect. 09 ar. pămînt; iar proprietarii: 578 hect. 61 ar. cîmp și 100 hect. 25 ar. pădure, mai mult tufiș.

Pîrîul principal ce curge pe moșie este Ruginosul, numit ast-fel pentru că, atît pe malurile lui cît și pe mlaștinele ce formează, se vede o pătură de coloare roșie-ruginoasă. Pe hotar curge pîrîul Molnița.

Hotarele moșiei sunt cu: Bucovina, Mamornița, Slobozia și Pasatul.

Lucăcești, saŭ Titești, *sat*, jud. Bacău, pl. Munteluí, reședința com. Valea-Arinilor, situat d'a dreapta pîrîului Tazlăul-Sărat, pe deal și aproape de drumul ce duce de la Bacău la Moinești. Are o populație de 160 familiĭ, saŭ 636 suflete; o școală mixtă, frecuentată de 14 copiĭ; o biserică, clădită în anul 1857 de locuitorĭ, cu 1 preot și 2 cîntăreți; 6 cîrciumĭ.

Vite sunt: 15 caĭ, 343 vite marĭ cornute, 113 capre și 18 porcĭ.

Lîngă acest sat se află un schit, numit Lucăcești saŭ Tazlăul.

Lucăcești, *moșie*, a statuluĭ, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Valea-Arinilor, în întindere de 12000 hect., arendată anual cu 4000 leĭ. Aparținea maĭ înainte mănăstireĭ Bistrița (Neamțu).

Lucăcești, *pădure*, a statuluĭ jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Valea-Arinilor, cu o suprafață de 11944 hect. Maĭ înainte ținea de mănăstirea Bistrița (jud. Neamțu). O parte dintr'însa are plan de exploatare; regimul adoptat e codrul regulat. Arboriĭ sunt ceĭ maĭ mulțĭ rășinoșĭ.

Lucăcilă, *munte*, în sus de Moroeni, jud. Dîmbovița, în partea stîngă a rîuluĭ Ialomița.

Luceanca, *sat*, făcînd parte din com. rur. Butimanul-Luceanca, plasa Znagovul, jud. Ilfov. Cade spre S. de Butimanul, pe calea jud. București-Tîrgoviște, între pădurile Deșloaica și Păduroaica,

S'a înființat la anul 1840, după cum spun locuitoriĭ, de către fostul proprietar D. C. Faca. Locuitoriĭ din acest sat sunt aduși de acest proprietar parte din Butimanul și parte din satul Lucieni, jud. Dîmbovița.

Are o biserică, clădită în anul 1844, de către fostul proprietar Const. Faca. Serviciul divin se face de preotul din Butimanul. Se întinde pe o suprafață de 383 hect., cu o populație de 187 locuitorĭ.

Dl. A. Vanicu are 277 hect. și locuitoriĭ 106 hect. In corpul moșieĭ sunt 125 hect. pădure. Pentru izlaz s'aŭ rezervat peste 20 hect. Locuitoriĭ cultivă 100 hect. (6 sterpe).

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 159 și al celor micĭ de 143.

Luceni, *sat*, jud. Iași, pl. Braniștea, pe malul stîng al rîuluĭ Jijia, la 2 kil. de satul Cirpiți, din com. Stînca, așezat pe șes, avînd spre E. o pădure. Are o populație de 59 familiĭ, saŭ 274 suflete; o biserică, cu 1 preot, 1 cîntăreț și 1 eclesiarh.

Vite: 239 vite marĭ cornute, 225 oĭ, 50 caĭ și 146 rîmătorĭ.

Luceni-Băcăloaeĭ, *sat*, în jud. Iași, pl. Braniștea, com. Stînca, pe malul stîng al Jijieĭ, cu o populație de 16 fam., saŭ 90 sufl.

Vite: 79 vite marĭ cornute, 16 oĭ, 7 caĭ și 32 rîmătorĭ.

Luceni-Sturzoaeĭ, *sat*, jud. Iași, pl. Braniștea, com. Stînca, pe malul stîng al Jijieĭ, în jos de satul Luceni-Băcăloaeĭ; cu o populație de 9 familiĭ, saŭ 60 suflete.

Vite marĭ cornute 47, oĭ 189, caĭ 9 și rîmătorĭ 38.

Luchie, *cătun* (tîrlă), pe cîmpul Bărăganul, în jud. Ialomița, pl. Borcea, com. Călărași-Vechĭ.

Lucia, saŭ Săratul-Secii, *lac*, în jud. Teleorman, com. Seaca.

Lucia, *privал*, jud. Brăila, începînd din Dunărea-Vechĭe și curgînd la V. privaluluĭ Brisceata.

Lucieni, *com. rur.*, jud. Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovita, situată pe malul Dîmboviței, spre S. de Tîrgoviște, pe șoseaua județeană Tîrgoviște-Găești, jud. Vlașca. Este așezată pe loc șes. In raionul săŭ se găsește Malul-Obreja. Peste Dîmbovița este un mare pod de lemn, făcut și întreținut de județ. Se compune din șapte cătune: Luceni-Ungureni, Mislea, Rîncăciovul, Geangoești, Mogoești, Cotul-Moriĭ și Lucieni-Pămîntenĭ, cu o populație de 2222 locuitorĭ.

Are cincĭ biericĭ; o școală, cu doĭ învățătorĭ, plătiți de stat.

Se mărginește la E. cu com. Văcărești și Colanul; la V., cu Ludești și Butoiul; la N., cu Dragomirești și Colanul și la S. cu Șuța-Seacă și Cobia. Se desparte maĭ de toate comunele prin pădure. Se leagă cu Colanul și Șuța-Seacă prin șosea județeană, iar cu cele-l'alte prin șosele vecino-comunale și drumurĭ practice.

Lucieni (Udații-Micĭ), *cătun*, al com. Albești, jud. Buzăŭ, cu 240 loc. și 42 case.

Lucieni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Hîrtieşti, jud. Muscel, pl. Argeşelul. Mai înainte se numea Valea-Vacii.

Locuitorii săi s'aŭ împropietărit pe moşiile proprietarilor, carĭ aŭ posedat pămîntul din vechime.

Lucieni, *numire* ce se mai dă *moşieĭ* Văleanca, saŭ Tufele-Cotuneĭ, din jud. Buzăŭ, com. Albeşti.

Lucieni, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, jud. Muscel, pl. Argeşelul, com. Hîrtieşti, căt. Lucieni, în întindere aproximativă de 150 hect., proprietatea d-luĭ Anton Vlădescu. Este situată pe coasta dreaptă a rîuluĭ Argeşelul şi e populată cu fagĭ, şi puţinĭ paltinĭ, aninĭ şi mesteacănĭ.

Lucieni - Ungureni, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Dealul-Dîmboviţa, com. Lucieni.

Luciul, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, pl. Cîmpuluĭ, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Călmăţuiul, la 36 kil. de Buzăŭ. Hotarul, la N., începe din hotarul moşieĭ Movila-Oiĭ, pe care merge pănă dă în hotarul moşieĭ Bîlhacul; la E., se lasă din hotarul Bîlhacul peste apa Strîmba, învecinîndu-se cu hotarul moşieĭ Mărgineanca-Ruşeţul (com. Largul) pănă dă în hotarul moşieĭ Macoveiul; la S., se învecineşte cu hotarul moşieĭ Macoveiul şi parte din moşia Căldăreşti; la V., din hotarul Căldăreşti, ia pe hotarul moşieĭ Caragelele, pe care urcă, trecînd rîul Călmăţuiul, pănă în hotarul moşieĭ Movila-Oiĭ.

Suprafaţa sa este de 4552 hect., din carĭ: 3772 hect. arabile, 27 hect. pădure, 83 hect. fineaţă, 510 hect. izlaz şi 160 sterp. Are o singură moşie, Luciul şi pămîntul locuitorilor.

Terenul e şes, puţin băltos, pe alocurea cu sărăturĭ şi multe nisipurĭ.

Comuna e formată dintr'un singur căt., Luciul, avînd o populaţie de 910 suflete, din carĭ 15 contribuabilĭ; locuesc în 145 case.

Are: o şcoală frecuentată de 20 elevĭ şi 4 eleve; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser; 4 cîrciumĭ; o moară cu aburĭ; o căşărie şi 2 stîne.

Comerţul constă în desfacerea cerealelor, care se transportă la gara Cilibia. Căĭ de comunicaţie n'are, afară de drumul natural Albeşti-Largul, prin Luciul.

Vite sunt: 321 boĭ, 576 vacĭ, 168 viţeĭ, 4 bivolĭ, 4 bivoliţe, 329 caĭ, 281 ţepe, 62 mînjĭ, 3400 oĭ, 9 asinĭ şi 273 porcĭ.

Meseriaşĭ sunt: 1 lemnar, 4 fierarĭ, 1 maşinist şi 1 brutar.

Comuna e vechie. Dionisie Fotino o menţionează. Numirea eĭ vine din faptul, că pe teritoriul săŭ este o baltă, ale căreĭ marginĭ sunt acoperite de stuf, iar al căreĭ mijloc e curat. Mijlocul poartă numele de Luciul-Bălţeĭ şi de Lumina Luciuluĭ. Locurile din apropiere s'aŭ numit: Locul de la Luciŭ şi de aci întreaga comună a primit acest nume.

Luciul, *com. rur.*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, situată la extremitatea de N. a plăşeĭ, limitîndu-se cu judeţul Brăila.

Teritoriul comuneĭ are suprafaţă de 10560 hect., din carĭ 3000 hect. băltiş şi se întinde spre V., din Dunăre pănă în teritoriul comuneĭ Ţîndăreĭ şi spre N., din teritoriul comuneĭ Gura-Ialomiţeĭ pănă în judeţul Brăila, unde se limitează cu comuna Mihaiŭ-Bravul.

Moşia aparţine Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti şi unuĭ proprietar particular, cu care stăpîneşte în devălmăşie.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietăriţĭ pe moşie 166 locuitorĭ; neîmproprietăriţĭ se mai află 98.

Comuna este udată de Dunăre, de rîul Ialomiţa, de lacurile: Coşcovata, Torna, Cuiburile, Plăviile şi de braţul Filip.

Se compune dintr'un singur sat, situat pe coasta de V. a laculuĭ Coşcovata. Numirea veche a acestuĭ sat a fost Zmeul, sat care era situat mai spre S. de actualul pe locul numit Biserica-Vechĭe.

Aicĭ este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

Are o populaţie de 210 familiĭ, saŭ 1007 suflete: 502 bărbaţĭ şi 505 femeĭ; 1004 Romînĭ, 1 Grec, 2 Bulgarĭ; 238 agricultorĭ, 6 meseriaşĭ, 6 comercianţĭ, 5 cu profesiunĭ libere, 38 muncitorĭ şi 11 servitorĭ. Ştiŭ carte 108 persoane.

Sunt 132 contribuabilĭ.

Are: o şcoală mixtă, frecuentată de 37 elevĭ şi condusă de un învăţător, retribuit de judeţ şi comună; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ.

Vechiul drum, ce duce din Călăraşi la Brăila, trece prin Luciul.

Luciul, *baltă*, în com. Luciul, jud. Buzăŭ, avînd marginile acoperite cu stuf, şi mijlocul curat (luciŭ); conţine peşte.

Luciul, *movilă*, înaltă, în jud. Buzăŭ, com. Luciul.

Luciul, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Luciul, cu 4280 hect., mare parte

arabile, 12 hect. pădure, restul izlaz, fineață, bălțiș, sărături și sterp.

Luciul, *apă*, jud. Ilfov, pl. Znagovul, com. Butimanul. Se formează din ploĭ și micĭ izvoare, și udă partea de N. a căt. Luceanca. Se întîlnește la căt. Ulmeni, com. Poenari, cu apa numită Coadele-Znagovuluĭ. In drumul său formează două micĭ heleștae: unul în moșiaLuceanca, avînd o suprafață de 50 ariĭ și al doilea în moșia Păscăneanca, avînd aceeașĭ întindere.

Luciul, *pîrîŭ*, izvorește din balta Luciuluĭ, pe moșia Hîrlăul, jud. Botoșani, trece în comuna Bădeni, jud. Iași, unde se varsă în stînga rîuluĭ Bahluiul, în dreptul Dealuluĭ-Bisericeĭ.

Luciuluĭ (Balta-), *baltă*, pe moșia Hîrlăul, jud. Botoșani, din care izvorește pîrîul Luciul.

Ludași, saŭ **Ludașul**, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Băsăști, situat în valea Tazlăuluĭ-Mare, la 1½ kil. de satul cu școala Băsăști. Are 135 familiĭ, saŭ 525 suflete; o biserică, clădită de locuitorĭ, cu 2 cîntărețĭ și deservită de preotul din satul Băsăști; 3 cîrciumĭ.

Vite sunt: 13 caĭ, 279 vite cornute, 26 porcĭ și 6 capre.

Ludași, *moșie*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Băsăști, în întindere de 292 hect., proprietatea Episcopuluĭ de Buzăŭ, Climescu, dînd un venit de 3465 leĭ anual.

Ludași saŭ Ludașul, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Băsăști, de pe teritoriul moșieĭ Ludașul. Este format din două pîrîiașe: Jghiabul și Vărăria, se încarcă cu Drăcoaia și se varsă d'a stînga Tazlăuluĭ-Mare.

Ludăneasca, *cătun*, pendinte de comuna Prestnicul-d.-s. saŭ Răzmirești, plasa Marginea, jud. Vlașca, proprietate a d-luĭ V. Cristopolu.

Moșia se întinde pe o suprafață de 890 hect. Este estimată de Creditul Fonciar Rural din București la suma de 180000 leĭ.

Venitul anual este de 10600.

S'aŭ împroprietărit la 1864, 54 locuitorĭ, pe o suprafață de 162 hect.

Are o biserică, cu 1 preot și 2 dascălĭ.

Ludeasa, *munte*, la N. com. Rîmești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, între munțiĭ Piscul-Lung și Bolca.

Ludeasa, Romani, Bolca și Brăduleț, *păduri* particulare, supuse regimuluĭ silvic, pe moșia Romani, com. Rîmești, pl. Horezul, jud. Vîlcea.

Ludeasca, *pîrîŭ*, jud. Vasluiŭ, pl. Stemnicul, izvorește din com. Buhăești, intră în com. Bîrzești, formează mai multe gîrle sub ramificațiunea dealuluĭ Ludești-Budăiŭ; apoĭ în dreptul satuluĭ Bîrzești, tae oblic șesul Bîrladuluĭ, făcînd mai multe cotiturĭ și se varsă în rîul Bîrladul, aproape de podul peste apa Bîrladuluĭ, ce leagă calea Bîrzești cu calea Vasluiŭ-Roman.

Ludești, *com. rur.*, jud Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovița, spre S.-V. de Tîrgoviște, situată pe loc șes, între văile și dealurile: Valea-Potopuluĭ, Piscul-Mătușeĭ-Cali, Piscul-Miloș, Piscul-Cenușarul, Piscul-Ostreĭ și Piscul-Tilmaș. Prin raionul com. curg pîrîul Potopul și pîrîiașul Potocelul. Are și un lac numit Lacul-Bărbătescu.

Se compune din treĭ cătune: Scheiul, Telești și Ludești, cu o populație de 2370 locuitorĭ. Pe teritoriul eĭ se află pădure multă, și arborĭ fructiferĭ mai cu seamă prunĭ.

Are: treĭ bisericĭ; o școală, condusă de un învățător, plătit de județ; cincĭ morĭ de apă; 14 velnițe cu cazane pentru fabricat țuica.

Se învecinește: la E. cu Butoiul și Dragomirești; la V., cu Bogați; la N., cu Boțești și la S., cu Hulubești. De Bogați se desparte prin deal și Valea-Strîmbuluĭ, precum și prin pădure; de Hulubești, prin cîmpie; de Butoiul, prin Valea-Puturoaseĭ și Valea-Butoiuluĭ, precum și prin pădure, și de Boțești, tot prin pădure. Numaĭ cu Hulubești se leagă prin șosea vecinală, iar cu cele-l'alte prin potecĭ și drumurĭ practice.

Are treĭ marĭ păduri: una de 167500 ariĭ, a doua de 105000 ariĭ și a treia de 100000 ariĭ.

Ludești-Budăiul, *deal*, ramificare a dealuluĭ ce străbate com. Bîrzești, pl. Stemnicul, jud. Vasluĭ. Se întinde de-a dreapta rîuluĭ Bîrlad. Ramificarea Moreĭ se întinde de-a stînga aceluĭ rîŭ. Aceste ramificărĭ poartă deosebite numirĭ: la satul Munteneștĭ poartă numele de Ruginoasa și Mereĭ; la Bîrzești: Rădiul-Ludești, Preda și Bîrzești; la satul Tăcmănești: Tăcmănești, Delești; Moreĭ și Arvinte; la sat. Brăhășoaia: Floroaia și Arvinte, Buciuna (acoperit cu păduri de fagĭ) și Bobîlca; la sat. Cănțălărești: Dealul-Plopuluĭ și la Dobroslovești: Ciușmeleĭ-Făunoaia, Zamfireĭ și Moreĭ; în fine la satul Ludești-Budăiul, ramificarea poartă numirea de mai sus.

Ludeşti-Budăiul, cu parte din Codrul, *sat*, jud. Vasluiŭ, în partea de N.-E. a comuneĭ Bîrzeşti, situat pe coasta de E. a ramificaţiuneĭ dealuluĭ cu acelaşĭ nume.

Are o suprafaţă de 700 hect. şi o populaţie de 30 familiĭ, saŭ 150 suflete.

Vite: 120 vite marĭ cornute, 26 caĭ, 70 oĭ, 15 capre şi 39 rîmătorĭ.

Ludişorul, *pădure*, a statuluĭ în întindere de 25 hect., jud. Muscel, plaiul Nucşoara; ţine de munţiĭ mănăstireĭ Cîmpulung, care fac parte din comunele Corbişori şi Berevoeşti.

Ludul, *cătun*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, com rur. Comăneşti.

Ludul, *mahala*, com. rur. Crăgueşti, pl. Motrul-de-sus, jud. Mehedinţi.

Luica (Luica-Cotroceni), *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Negoeşti, situată la N. de lacul Luica, înconjurat de dealurĭ frumoase, la 44 kil. de Bucureşti. Stă în legătură cu com. Nana, prin o şosea vecinală.

Se întinde pe o suprafaţă de 2628 hect., cu o populaţie de 975 suflete, din carĭ 176 contribuabilĭ; locuesc în 103 case şi 23 bordee.

Statul are 2000 hect. şi locuitoriĭ 628 hect. Statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ 1700 hec. (100 sterpe, 20 izlaz). Locuitoriĭ cultivă 588 hect. (30 izlaz şi 10 vie).

Budgetul com. e de 2413 leĭ la venituri şi 2298 leĭ la cheltuelĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 3 preoţi şi 2 cîntăreţi; o şcoală mixtă, frecuentată de 19 elevĭ şi 8 eleve.

Vite sunt: 600 caĭ şi ţepe, 200 boĭ, 332 vacĭ şi viţeĭ, 30 bivolĭ, 40 bivoliţe, 15 capre, 300 porcĭ şi 800 oĭ.

Dintre locuitorĭ, 193 sunt plugarĭ.

Locuitoriĭ posedă: 92 pluguri, 42 cu boĭ, 50 cu caĭ; 100 care şi căruţe: 35 cu boĭ, 65 cu caĭ.

Improprietăriţĭ sunt 159 locuitorĭ şi neîmproprietăriţĭ, 41.

Comerciul se face de 6 persoane.

Luica (Luica-Mihaiŭ-Vodă), *sat*, făcînd parte din com. rur. Mitreni-Clăteşti, jud. Ilfov, pl. Olteniţa, situat la extremitatea plăşeĭ, spre pl. Negoeşti.

Se întinde pe o suprafaţă de 3599 hect. (împreună cu satul Mitreni), cu o populaţie de 126 locuitorĭ. Statul are 3000 hect. şi locuitoriĭ (împreună cu ceĭ din Mitreni) aŭ 599 hect. Statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ 2610 hect. (90 hect. sterpe, 100 hect. izlaz, 200 hect. pădure). Locuitoriĭ aŭ 100 hect. izlaz.

Numărul vitelor marĭ e de 164 şi al celor micĭ, de 35.

Luica, *baltă*, jud. Ilfov, cu o formă triunghiulară. Îşĭ ia naştere din locurile băltoase, numite la Tufaniĭ-luĭ-State şi se varsă în rîul Argeş, spre N. de com. Curcani. Intre balta Luica şi rîul Argeş este un pod de lemn, pe şoseaua judeţeană Bucureşti-Olteniţa.

Luica, *moşie* a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Cotroceni, jud. Ilfov, care se arendează cu 27350 leĭ anual.

Luica-Cotroceni. Vezĭ Luica, jud. Ilfov, pl. Negoeşti.

Luica-Mihaiŭ-Vodă. Vezĭ Luica, jud. Ilfov, pl. Olteniţa, com. Mitreni.

Luica-Mitreni, *moşie*, a statuluĭ, jud. Ilfov, pendinte de mănăstirea Mihaiŭ-Vodă, care, împreună cu Potcoava a mănăstireĭ Negoeşti, se arendează cu 55200 leĭ anual.

Luicăneasca, *vale*, pe care se află com. Butimanul, jud. Ilfov, pl. Znagovul.

Lumaşul, *deal*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Coşoveni-d.-j., pe costişa căruia este aşezată com.

Lumaşul, *moşie*, a statuluĭ, situată pe teritoriul comuneĭ Coşoveni-d.-j., jud. Dolj, pl. Ocolul. Pănă la secularizarea averilor mănăstireştĭ, moşia aparţinea mănăstireĭ Sadova.

Se arendează cu 11350 leĭ anual.

Lumaşul, *pădure*, a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Coşoveni-d.-j. Are o întindere de 150 hect. şi este compusă din: gîrniţă, arţar, stejar şi lemn cîinesc.

Lumaşul, *pîrîŭ* şi *vale*, jud. Dolj, pl. Ocolul. Izvoreşte din fîntîna Călugăra, din dreptul şcoaleĭ com. Coşoveni-d.-j. Udă comuna prin partea de V. şi apoĭ pătrunde în com. Malul-Mare, pe teritoriul căreia se şi varsă în rîul Jiul.

Lumina, *grind*, saŭ loc ridicat de asupra stufuluĭ înconjurător, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ Cara-Orman, situat în partea centrală a plăşeĭ şi de E. a comuneĭ; se desface din grindul Cara-Orman; se întinde spre N., avînd o direcţiune generală de la S. spre N.; spre V. de el este lacul Puiuleţul, iar spre E., lacul Puiul; în capătul

de N. se află punctul trigonometric cu același nume; partea de S. poartă numele de Grindul-Lurul, care e tăiat de drumul comunal Cara-Orman - Ivancea, numit și Drumul-luĭ-Mamut; are o întindere de 100 hect.; acoperit cu nisip.

Lumina, *punct trigonometric de observație* de rangul al 3-lea, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman, în partea centrală a plășeĭ și cea de E. a comuneĭ, situat la extremitatea de N. a grinduluĭ cu același nume; are o înălțime de 17 m. și domină asupra grinduluĭ Lumina, și a lacurilor Puiul și Puiuleț.ul.

Luminele, saŭ **Dealul-Luminelor**, *sat*, cu 526 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Deduleș.ti-Vărzari; are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, cu 2 preoțĭ, 1 cîntăreț și 1 paracliser.

Luminele, *coastă*, jud. Buzăŭ, com. Breaza, ramificație din muntele Istrița, în fața căt. Pisculeni, com. Tisăul; servă ca hotar despre com. Pietroasa-d.-s.

Luminoasa, *deal* și *baltă*, în jud. Mehedinți, pl. Blahnița, com. rur. Gogoși.

Luminoasa, *lac*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Bechet, ce se formează din revărsările rîuluĭ Jiul. Se află la V. comuneĭ, avînd o suprafață de 30000 m. p. Lungimea Laculuĭ, de la N. la S., este de 300 m. și lățimea de la V. spre E., de 100 m.

Luminosul, *lac*, în jud. Ialomița, pl. Borcea, com. Vărăști.

Lumnicul, *com. rur.*, jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-j., la 32 kil. de orașul Turnul - Severin, situată pe valea pîrîuluĭ Cerveniț.a, în stînga, la poalele dealuluĭ Lumnicul. Se mărginește: la E. și N., cu com. Ruptura; la S. cu com. Cremenea și la V., cu com. Degerați.

Formează com. cu Lumnicul-d.-s., avînd peste tot 500 locuitorĭ, din carĭ 86 contribuabilĭ; locuesc în 100 case.

Locuitorĭĭ posedă: 16 pluguri, 27 care cu boĭ, 3 căruțe cu caĭ; 60 stupĭ.

Prin comună trece o șosea, care începe din șoseaua națională de la Prunișori și duce la Degerați-Lumnicul-Ruptura.

Are o biserică, cu 1 preot și 1 cîntăreț.

Budgetul comuneĭ e la venitur.ĭ de 848 leĭ, iar la cheltueliĭ de 384 leĭ.

Vite: 400 vite marĭ cornute, 12 caĭ, 300 oĭ și 340 rîmătorĭ.

Pîraĭe mai principale în com. sunt: Cerneviț.a, Ciurila, Deseragi, Lumnicul. Are o fîntînă numită Fîntîna-Turculuĭ, în apropierea căreia se află așa numitul Bordeiul-Turculuĭ.

Lumnicul, *deal*, com. rur. Degerați, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinți.

Lumnicul-de-Sus, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-j., ține de com. rur. Lumnicul.

Lunca, saŭ **Moșnenii-din-Deal**, *sat*, cu 60 familiĭ, jud. Argeș, pl. Cotmeana, face parte din com. rur. Mărghia; are o biserică, cu hramul Nașterea-Maiceĭ-Domnuluĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser.

Lunca, saŭ **Lunca-Asăul**, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Comănești, situat pe malul stîng al Trotușuluĭ, maĭ jos de confluența acestuĭ rîŭ cu pîrîul Asăul, la 720 m. de satul Asăul. Are o biserică, cu 2 cîntăreț.ĭ, clădită la 1815, fost schit.

Lunca, saŭ **Lunca-Moinești**, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Moinești, situat pe dealul Osoiul și Lunca și în valea pîrîuluĭ Moinești. Are 33 familiĭ, saŭ 142 suflete; 2 cîrciumĭ.

Vite sunt: 9 caĭ, 66 vite marĭ cornute, 25 porcĭ și 96 oĭ.

Lunca, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., reședința com. Filipeni, situat pe pîriiașul Dunăvățul, la poalele dealuluĭ Dobrianu. Este locuit de niște emigrați din Bucovina, veniț.ĭ în țară pe la 1820 și carĭ aŭ fost împroprietăriț.ĭ pe moșia luĭ Aga Grigorie Rosetti. Pe cînd com. Filipeni se afla alipită de jud. Tecuciŭ, satul era situat pe dealul Dobrianul, al căruĭ nume îl purta.

Are o populație de 246 familiĭ, saŭ 1032 suflete; o școală rurală; o biserică cu hramul Schimbarea-la-Față, clădită de locuitorĭ la 1848, cu 1 preot și 1 cîntăreț; 4 cîrciumĭ, o moară condusă de aburĭ și una de apă, o fierărie și treĭ tîmplărĭĭ.

Vite sunt: 44 caĭ, 566 vite marĭ cornute, 68 porcĭ și 51 capre.

Lunca, saŭ **Filipea**, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Tîrgul - Valea - Rea, situat d'a dreapta Tazlăuluĭ-Mare, la 1/2 kil. de școala din satul de reședință. Are 27 familiĭ, saŭ 95 suflete. Vite marĭ cornute sunt 36 și porcĭ, 10.

Lunca, *sat*, în centrul com. Zlătunoaia, pl. Miletin-Tîrgul, jud. Botoșani, așezat în stînga pîrîuluĭ Sicna, la poale de deal.

Are o suprafață de 147 hect. al locuitorilor și o populație de 45 familiĭ, saŭ 215 suflete, din carĭ 50 contribuabilĭ.

Vite: 85 vite marĭ cornute, 12 caĭ, 400 oĭ, 30 mascurĭ; 30 stupĭ.

In vechime satul se maĭ numea și Codrovița.

Lunca, *cătun*, al com. Vintilă-Vodă, jud. Buzăŭ, cu 400 locuitorĭ și 98 case. Are sub-divizia Reghinarĭ.

Lunca, *sat*, în jud. Covurluiŭ, pl. Prut, com. Iorăști; are 61 familiĭ, saŭ 236 suflete; o biserică.

Lunca, *cătun*, care împreună cu Satul-Mare, formează satul Dobrănăuți saŭ Hapiĭ, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Lunca, *cătun*, alipit la satul Mogoșești, comuna Buda, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ

Lunca, *căt.*, care, împreună cu cătunul Satul-Mare, formează satul Pilipăuți, com. Pilipăuți, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ.

Lunca, saŭ **Lunca-Banuluĭ**, *sat*, în centrul com. Lunca-Banuluĭ, pl. Prutul, jud. Fălciŭ. Este situat pe coasta de E. a dealuluĭ Prutul, ridicat cam la 10 m. de la nivelul rîuluĭ și pe o suprafață neregulată, prezintînd diferite ridicăturĭ.

Se zice, că satul, din vechime, a fost așezat pe vale în șesul Prutuluĭ, lîngă luncă, care se stăpînea de un boer, numit Banul, de unde i s'a zis și Lunca-Banuluĭ. Din cauza inundațiilor, locuitoriĭ s'aŭ ridicat în anul 1840 din acest sat și aŭ înființat satul de astăzĭ, pe costișa dealuluĭ.

Are o populație de 46 familiĭ, saŭ 160 suflete, din carĭ 35 contribuabilĭ și se întinde pe o suprafață cam de 1000 hect.

Locuitoriĭ din vechime aŭ fost proprietarĭ răzeșĭ; azĭ însă moșia nu maĭ e a lor.

Aicĭ este: reședința primărieĭ; o biserică care a fost făcută în 1840, odată cu înființarea satuluĭ cel noŭ.

Această localitate care se află la 10—12 kil. în jos de satul Stănilești, are și ea o mare însemnătate în războiul urmat între Rușĭ și Turcĭ la 1711.

Iată privitor la aceasta o descriere a cronicaruluĭ Ion Neculcea:

«Iară împăratul (Petru) era în Gura Prutețuluĭ, la casele Banuluĭ. Decĭ aŭ socotit și aŭ scris luĭ Ianoș general (care se afla jos în Gura-Sărățeĭ) să se ridice la noapte să vie înapoĭ la obuzul luĭ. Decĭ Ianoș general, cum a văzut scrisorile Impăratuluĭ, că-ĭ scrie să se întoarcă înapoĭ, cum aŭ înoptat, la treĭ ceasurĭ de noapte aŭ și purces înapoĭ; ĭar Turciĭ auzind huetul carelor și-aŭ făcut spaimă și aŭ început să fugă; iară un pașă a zis viziruluĭ că vuetul se pare că se duce, iar nu vine. Decĭ fiind un Bulucbașă, de neamul săŭ Sîrb, turcit de la Bosna, anume Colceag, și-l trimăsese să meargă să vadă, și cum s'aŭ dus aŭ și luat limbă că fuge obuzul; și așa aŭ încetat Turciĭ de a fugi și vîrtos aŭ început a trecere Prutul toată noaptea.

«Decĭ obuzul luĭ Ianoș general, întru acea noapte aŭ mers cu pace și aŭ sosit pănă în ziuă la obuzul împăratuluĭ în Gura-Prutețuluĭ la casele Banuluĭ. Iar Turciĭ a doua zi, Duminică dimineața în luna luĭ Iulie 7 zile veneaŭ carĭ cum puteaŭ, în puterea cailor; atuncĭ aŭ scos Moscaliĭ afară din obuz, vr'o patru miĭ de Moscalĭ, maĭ în jos pe lîngă balta Prutețuluĭ, ca treĭ patru pistrele de săgeată și aŭ eșit și Moldoveniĭ în potriva celor patru miĭ de Moscalĭ, alăturea maĭ despre cîmp și cu Dumitrașco-Vodă, și cu puținteĭ Donțĭ și Cazacĭ, alăturea cu Moscaliĭ. Decĭ Turciĭ aŭ și început întîiŭ cu Moldoveniĭ a-și da palme și aŭ se hărăți; iară pănă aŭ început Turciĭ a se îngloti, staŭ oare-ce bine și bieții Moldovenĭ.

«Iară apoĭ glotindu-se Turciĭ mulțime, nu maĭ puteaŭ să ție războiul, că Turciĭ aveaŭ tot foc și caĭ bunĭ.

«Atuncĭ Turciĭ văzînd că Moldoveniĭ aŭ dosit la obuz, aŭ început a dare năvală asupra celor 4000 de Moscalĭ, ce eraŭ afară din obuz, și a Donților; decĭ așa le daŭ năvală cît se păreaŭ că or trece Turciĭ cu caiĭ peste dînșiĭ: iară Moscaliĭ îĭ sprijineaŭ tare din foc.

«Decĭ pănă în sară întru acea zi Duminică tot veneaŭ Turciĭ vîrtos din jos și se așezase pe coastă la deal, iară Tătărimea tot trecea în sus spre Huși drept pradă pre la Bejeniĭ, ca lupiĭ; cum ar trece niște lăcuste așa treceaŭ de mulțĭ.

«Eară obuzul cel mare Moschicesc aŭ tot venit la un loc să se împreune cu obuzul Impăratuluĭ și n'aŭ putut într'acea zi să ajungă ce numaĭ pănă la Stănilești, aŭ venit. Eară Impăratul văzînd că nu maĭ vine obuzul cel mare, pedestrimea tare s'a îngrijat.

«Și îndată s'a ridicat Impăratul cu obuzul luĭ de acolo, de lîngă casele Banuluĭ și aŭ purces noaptea în sus prin întuneric de nu se vede mîna și aŭ mers toată noaptea și pănă în ziuă aŭ ajuns la Stănilești sub

deal. Iară de focurile Turcilor şi a Tătarilor era cuprinsă toată costişa până pe sub pădure, tot cîmpul acela până în Huşi; iar Turcii şi Tătarii de la focuri, auzeaŭ hreamătul obuzuluĭ şi niminea nu se clinteaŭ de la focuri ca cum ar fi nişte oameni morţi până în revărsatul zorilor, de începuse a se lumina de ziuă, Luni, atuncĭ s'a întîmpinat Impăratul cu toată greimea pedestrimeĭ ce era la obuzul luĭ Repnin general în sat în Stănileşti.»

Din descrierea cronicaruluĭ Ioan Neculcea rezultă foarte lămurit că pe teritoriul satuluĭ Lunca-Banuluĭ s'aŭ început prima harţă a războiuluĭ şi, după retragerea Impăratuluĭ din această localitate, cîmpul lupteĭ s'a schimbat în satul Stănileşti, în sus de acolea, unde s'aŭ strîns la un loc cele treĭ obuzurĭ ale armateĭ Ruseştĭ. (Vezĭ Gura-Sărăţeĭ, sat, jud. Fălciŭ).

Lunca (Pojarul), *sat,* făcînd parte din comuna rur. Văleni, pl. Argeşelul, jud. Muscel. Este situat la vestul comuneĭ.

Lunca, *sat,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Vînători-Neamţul, situat spre V. de Cetatea-Neamţuluĭ, pe valea pîrîuluĭ Nemţişorul.

Are o întindere de 518 hect., cu o populaţiune de 91 familiĭ, saŭ 376 suflete; 1 biserică, cu 1 preot şi 2 dascălĭ; 2 morĭ de apă.

Sunt 91 contribuabilĭ.

Vite: 283 vite marĭ cornute, 17 caĭ, 20 porcĭ.

Lunca, *sat,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngăraţi, situat pe valea rîuluĭ Bistriţa, în dreptul kil. 69 al şoseleĭ Piatra-Prisăcani, la 4 kil. de oraşul Piatra.

Este reşedinţa com. Se maĭ numeşte Lunca-Strîmbuluĭ.

Lunca, *cătun,* în jud. Putna, pl. Vrancea, com. Năruja. Este situat pe pîrîul Zăbala, lîngă Poienita.

Are o populaţiune de 118 suflete, locuind în 20 case.

Lunca, *sat,* în jud. Roman, pl. Fundul, com Oniceni, pe malul drept al rîuluĭ Bîrladul şi aproape de vărsarea pîrîuluĭ Şipotul în Bîrlad. Este aşezat pe vale, într'un loc jos şi la 3 kil. de satul Oniceni. Are 58 familiĭ, saŭ 226 suflete, din carĭ 51 contribuabilĭ; locuesc în 60 case.

Sunt 290 vite marĭ cornute.

Se lucrează aci rotăria.

Lunca, *numire,* ce se da înainte *satuluĭ* Muntenii-Văleni, din jud. Roman, pl. Moldova, com. Văleni.

Lunca, *sat,* făcînd parte din com. Găiceana, jud. Tecuciŭ. E situat în partea de S. a com., pe lunca dealuluĭ Pietroasa.

Are o populaţie de 41 familiĭ, saŭ 162 suflete, locuind în 58 case.

Lunca, *sat,* în jud. Tutova, pl. Tutova, com. Hălăresci. Are 240 loc. şi 58 case.

Lunca, Codrul, saŭ Valea-Apeĭ, *sat,* pe moşia şi în com. Drăguşeni, jud. Suceava. E legat de satul de reşedinţă cu care formează aproape un singur sat.

Are o populaţie de 153 familiĭ, saŭ 602 suflete, din carĭ 100 contribuabilĭ; locuesc în 143 case.

Vatra satuluĭ ocupă 65 fălcĭ. Şcoala şi biserica din Drăguşeni servă şi acestuĭ sat.

Pe timpul luĭ Mihail Sturdza, satul Lunca era maĭ la deal şi se numea Codrul.

Lunca, Bîtca, saŭ Plopi, *sat,* pe moşia şi în com. Păşcani, jud. Suceava. Aşezat pe ţărmul drept al Siretuluĭ, la 7 1/2 kil. de tîrgul de reşedinţă, e străbătut de bălţile: Şarlăul, Balta-Domnească, Tăoanca, Rusoaia şi Balta.

Are o populaţie de 260 familiĭ, saŭ 991 suflete, din carĭ 232 contribuabilĭ; locuesc în 250 case. Vatra satuluĭ ocupă 94 fălcĭ, 67 prj.

Improprietăriţĭ la 1864 sunt 90 pălmaşĭ şi 57 codaşĭ, stăpînind 582 fălcĭ, 52 prj.

Are o şcoală rurală mixtă, înfiinţată în 1886, condusă de un învăţător plătit de stat, şi frecuentată de 36 elevĭ; o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, adusă de la Gulia, fiind dăruită satuluĭ Lunca de un egumen al Mănăstireĭ Probota, pe la 1788, Maiŭ (data s'a găsit săpată pe o uşe de stejar de la biserica vechie ce se păstrează încă). Intre 1870—1880 s'a zidit actuala biserică de N. R. Roznovanu, ajutat de sătenĭ. E deservită de un preot şi 2 cîntăreţĭ şi împroprietărită cu 17 fălcĭ.

Lunca, *cătun.* Vezĭ Ciocîrleşti, sat, com. Valea-Satuluĭ, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ.

Lunca, *sat,* făcînd parte din com. rur. Şerbăneşti, pl. Milcovul, jud. Vilcea. Are o populaţiune de 141 loc.: 72 bărbaţĭ şi 69 femeĭ.

In cătun, pe proprietatea locuitorilor, se află un izvor cu apă sulfuro-feruginoasă.

Are o şcoală, frecuentată de 21 copiĭ.

Lunca, *sat,* com. Ocnele-Marĭ, pl.

Ocolul, jud. Vîlcea. E situată la N.-V. comuneï între com. Titireciul și Vlădești.

Lunca, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bujoreni, pl. Cozia, jud. Vîlcea. Are o populațiune de 205 locuitorï: 105 bărbațï și 100 femeï. Cade la N. comuneï, la 2 kil. de satul Olteni, cät. de reședință.

Lunca-Asăul, saŭ **Asăul**, *schit*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluï, com. Comănești de pe teritoriul satuluï Lunca, care avea o bisericuță de lemn, clădită la 1750 de Monahul Vasile Banțu, cu vre-o 10 călugărï, prin anul 1863.

Lunca, *mahala*, în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, com. rur. Busești.

Lunca, *mahala*, făcînd parte din com. rur. Teșila, plaiul Peleșul, jud. Prahova.

Lunca, *moșie*, în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Jorăști.

Lunca, *pădure* de răchită și de lozie, pe malul Siretuluï, moșia Grămești, com. Grămești, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, în suprafață de 22 hect.

Lunca, *pădure*, în întindere de 60 hect., proprietatea statuluï, jud. Muscel, pe proprietatea Cîlcești, com. Mihăești, pl. Rîurile, pendinte de mănăstirea Cîmpulung.

Lunca, *pădure*, situată în partea de S. a satuluï Torcești, com. cu acelașï nume, jud. Tecuciŭ. Are o suprafață de 1266 hect. și aparține d-luï Mihail Balș.

In partea de S. a pădureï, pe rîul Bîrlad, se află un iaz, avînd o moară sistematică cu apă și vaporï.

Lunca, *pădure*, situată la E. de satul Blăjeri-d.-s., jud. Tecuciŭ, com. Torcești. Are o suprafață de 450 hect. și aparține d-luï Mihail Balș.

Lunca, *pădure*, a statuluï, în jud. Tecuciŭ, com. Barcea, lîngă rîul Bîrladul.

Lunca, *pădure* de stejar și ulm, în jud. Suceava, com. Stolniceni.

Lunca, *pîrîiaș*, în jud. Neamțu, com. Vînători-Neamțul, pl. de Sus-Mijlocul; izvorește din ramura munților Oglinzi și se varsă lîngă satul cu acelașï nume, pe stînga pîrîuluï Nemțișorul.

Lunca, *tufărie*, în suprafață de 119 hect., pe șesul Bîrladuluï, teritoriul com. Tîrziï, jud. Fălciŭ, pl. Crasna.

Luncă (La-), *vechiŭ pichet*, cu No. 59, spre hotarul Moldoveï, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Maluri; han destul de vizitat pe drumul Focșani spre comunele Maluri, Măicănești, Măxineni-Brăila.

Lunca-Banuluï, *com. rur.*, jud. Fălciŭ, în partea de E. a plășeï Prutul, situată pe șesul dintre Prut și Pruteț și pe dealul ce se ridică în partea de V. Se mărginește la N. cu com. Stănilești; la V., cu com. Vetrișoaea; la E., cu rîul Prutul și la V., cu Ivănești și Todireni. Este formată din 7 sate: Bumbata, Condrea și Focșa, care sunt așezate pe șes, și Bălteni, Pojorăni, Lunca și Hîrtopul, care sunt așezate pe coasta dealuluï Prutul, pe proprietățï boerești. Are o suprafață cam de 3392 hect., din carï: 310 hect. sunt ale locuitorilor, iar 3082 hect. ale proprietarilor de moșiï. Populația com. e de 181 familiï, saŭ 665 suflete, din carï 136 contribuabilï.

Partea com. despre E., pe șes este acoperită maï mult cu bălțï și lunci, producînd mult erbărit; în partea de V. este traversată de Dealul-Prutuluï, care ia diferite numirï, după localitățile pe unde trece; pe el se află țarinele sătenilor. Viea se cultivă numaï pe 5 hect. Pe deal, pe partea sudică, se află 2 movile.

Vite: 600 vite marï cornute, 60 caï, 100 porcï și 6000 oï. Budgetul com. e la venituri de 2010 l., și la cheltuelï, de 2000 l.

Lunca-Bălteni, *pădure*, cu o întindere cam de 320 hect., proprietatea statuluï. Se află între satele: Bălteni-Rîpi și Brodocul, din com. Brodocul, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ. Prin ea trece șoseaua comunală Brodocul-Bălteni.

Lunca-Bîrcul, *pădure* particolară, supusă regimuluï silvic, pe moșia Ulmetul, com. Ulmetul, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Lunca-Bîrnoveï, *sat*, jud. Iași, com. Ciurea, pl. Codrul, spre N. de satul Ciurea, situat pe costișa estică a Dealuluï-luï-Vodă și pe cea de la V. a dealuluï Lunca, precum și în valea formată de aceste două dealurï.

Are o populațe de 71 fam. saŭ 357 suflete.

Vite: 553 vite marï cornute, 232 capre, 21 caï și 119 rîmătorï.

Lunca-Cetățueï cu Zane, *sat*, jud. Iași, pl. Codrul, com. Galata, situat pe platoul dealuluï Cetățuia și care, împreună cu satul Zane, are o populațiune de 59 fam., saŭ 185 suflete

Numărul vitelor e de 239 cap., din carï: 196 vite marï cornute, 7 caï și 36 rîmătorï.

Lunca-Corbuluĭ, *com. rur.*, jud. Argeș, pl. Cotmeana, la 27 kil. de com. rur. Costești, reședința subprefecturei, și la 26 kil. de Pitești. Se compune din satele: Căulești, Corbești și Crestusești. avînd peste tot 135 familiĭ, saŭ 674 suflete, din carĭ 120 contrib.

Are o biserică; o școală primară rurală; 4 cîrciumĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 920 leĭ și la cheltuelĭ, de 873 leĭ.

Vite sunt: 420 boĭ și vacĭ, 70 caĭ, 1235 oĭ, 16 capre și 230 rîmătorĭ.

Prin comună curge apa Cotmeana.

Lunca-din-Vale, *pădure*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Lipovul, în întindere de 37 hect., pe Domeniul Coroaneĭ. Compusă din gîrnițe, care predomină, apoĭ ceriĭ, stejarĭ și jugastri.

Lunca-fără-Zăpadă, *loc izolat*, în jud. Buzăŭ, căt. Nehoiașul, com. Gura-Siriuluĭ, la poalele dealuluĭ Piciorul-Baliĭ, pe malul drept al rîuluĭ Buzăul, numit ast-fel, căcĭ pe aci se scurge izvorul termal de la Poiana-Berbeculuĭ, care nu permite zăpeziĭ a se prinde.

Lunca-Frasinuluĭ, *luncă* frumoasă și fertilă, situată pe albia rîuluĭ Cerna, jud. Mehedinți; se cultivă de locuitoriĭ Cloșani și Orzești, carĭ aŭ întemeiat aci aproape un sat, avînd și morĭ de măcinat pe apa Cerna.

Lunca-Frumoasă, *cătun*, al com. Pîrscovul, jud. Buzăŭ, cu 1200 locuitorĭ și 210 case. Are sub-diviziile Curcănești, Pîrjoleni și Tăciuleni.

Lunca-Frumoasă, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Pîrscovul.

Lunca-Gîrtiĭ, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bădeni-Ungureni, jud. Muscel, plaiul Dîmboviței.

Are o populație de 54 locuitorĭ.

Locuitoriĭ săĭ aŭ fost clăcașĭ și s'aŭ împroprietărit pe moșia Costea Ion.

Lunca-Huțanilor, *pădure*, pe moșia și com. Pomîrla, jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-s.

Lunca-Mare, *cătun*, ținînd de com. Vladimirul, jud. Gorj, pl. Gilortul, situat parte pe șes, parte pe coastă și ambele părțĭ ale pîrîuluĭ Deșul.

Are o suprafață de 763 hect., din carĭ: 200 hect. pădure, 300 hect. arabile, 240 hect. fînețe, 10 hect. vie, 10 hect. livezĭ de prunĭ și 3 hect. izlaz.

Are o populație de 200 familiĭ, saŭ 300 suflete, din carĭ 169 contribuabilĭ; 1 biserică de lemn, făcută de locuitorĭ la anul 1802.

Locuitoriĭ sunt moșneniĭ. Eĭ posedă: 40 pluguri, 60 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ; 220 vite marĭ cornute, 13 caĭ, 861 oĭ, 100 capre și 124 rîmătorĭ.

Comunicația în acest cătun se face printr'o șosea comunală, care îl pune în legătură cu com. sa Vladimirul.

În cătun se găsesc 9 puțurĭ și 2 fîntînĭ.

Lunca-Mare, *sat*, făcînd parte din com. rur. Șotrile, pl. Prahova, jud. Prahova. Are o populație de 204 suflete; o biserică, fondată la anul 1845, de Sărdarul Grigorie Negru.

Lunca-Mare, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Nehoiașul, căt. Bădîrlegiul, de vr'o 200 hect., din care 15 arabile, 26 fînețĭ, 100 pădure și 60 izlaz.

Lunca-Mare, *pădure*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mischiĭ, satul Mlecănești, în întindere de 89 hect. Aparține bisericeĭ S-teĭ Treimĭ din Craiova. E populată cu ceriĭ, stejarĭ, alunĭ și gîrnițe.

Lunca-Mîndrișcăĭ, *numire vechie a satuluĭ* Mîndrișca, jud. Putna.

Lunca-Molnița, *platoŭ*, jud. Dorohoiŭ, pl. Herța, com. Pilipăuți, începînd de la hotarul drumuluĭ comunal Lunca-Herța și întinzîndu-se pănă la vatra satuluĭ Molnița.

Lunca-Pescaruluĭ, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Hîrja, situat la E. de muntele Cernica.

Lunca-Plopilor, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Greci; izvorește din poalele sudice ale dealuluĭ Secarul (303 m.), se îndreaptă spre apus, printre dealurile Secarul, Piatra-Marieĭ și Piatra-Ascuțită; udă partea răsăriteană a plășeĭ și pe cea S.-E. a comuneĭ; trece prin pădurea satuluĭ Greci, și, în dreptul satuluĭ Greci primește pe dreapta Valea-Grecilor; amîndouă unite poartă numele de apa Calistrieĭ; pănă la unirea cu Valea-Grecilor, are o lungime de 7 kil.; primește pe dreapta văile: Crucile, Dictovul și Rahova.

Lunca-Plopuluĭ, *trup de pădure*, a statuluĭ, pe moșia Săvinești, jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa, cu o întindere de 26 hect.

Lunca-Poduluĭ, *șes*, care se întinde în partea de E. a satuluĭ și comuneĭ Rășești, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, numit ast-fel de la

podul ce din vechime se afla peste Prut.

Lunca-Saculuĭ, *pădure*, a statuluĭ, în jud. Iași, pl. Stavnic, com. Mogoșești.

Lunca-Stăneștilor, *trup de pădure* a statuluĭ, în întindere de 440 hect., jud. Vîlcea, care, împreună cu trupurile Gîrbovul (350 hect)., Stupina (380 hect). și Cernișorul (350 hect)., formează pădurea Rîmești-Stănești, situată în comunele Șușani și Lungești, pl. Oltul-d.-j.,

Lunca-Strîmbuluĭ. Vezĭ Lunca, *sat*, în jud. Neamțu, com. Pîngărați.

Lunca-Țuguiaților, *luncă*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Hînguleștĭ, numită așa de la o ridicătură de pămînt numită Țuguia saŭ Țuguiata, pe care și-aŭ zidit la început casele locuitoriĭ din comuna Maluri, de frica revărsăriĭ pîrîuluĭ Leica. Chiar comuneĭ Maia i s'a dat întîĭ numirea de Țuguiați; numele de Maluri i s'a dat maĭ în urmă, de la situația eĭ pe malurile rîuluĭ și a bălțeĭ Leica.

Luncani, *com. rur.*, jud. Bacăŭ pl. Tazlăul-d.-s., situată pe pîrîul Trebișul. Se compune din 4 cătune: Luncani, reședința, cu secția Pîrîul-Gloduluĭ, Tocila, Lingurari și Chetrosul saŭ Pietrosul.

Se învecinește: la E. cu com. Mărgineni-Munteni; la S., cu com. Nadișa; la V., cu com. Slobozia-Luncani și la N., cu secția Pălădești, din com. Gîrleni.

Teritoriul com. este străbătut în lungul săŭ, de la V. spre E., de pîrîul Trebișul și udat, în diferite direcțiunĭ, de pîrîașele: Tocila, Drăcosul, Slatina, și Chetrosul.

Dealurile care ondulează tărîmul sunt: Chicerea și Căpățîna, acoperite cu pădurĭ, apoĭ, Tocila și Pleșa și în fine Piscul-Stîneĭ și Dealul-Mănăstireĭ, acoperite cu viĭ.

In Condica Liuzilor găsim această com. cu numele de Luncani-Răzeși, și făcînd parte din ocolul Bistrița-d.-j.; iar după împărțirea administrativă făcută în urma Regulamentuluĭ Organic se afla în ocolul Bistrița.

Populațiunea se compune din 257 familiĭ, saŭ 1007 suflete: 994 Romînĭ, 7 Ungurĭ și 6 Izrailițĭ; 290 agricultorĭ, 3 meseriașĭ, 8 comercianțĭ, 15 cu profesiunĭ libere, 10 muncitorĭ și 13 servitorĭ. Locuesc în 254 case. Sunt 225 contribuabilĭ.

Are o școală mixtă care funcționează de la 1857 în satul Luncani, frecuentată de 20 copiĭ; o biserică, cu un preot și 2 cîntărețĭ; 7 cîrciumĭ.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 47 locuitorĭ cu 128 fălcĭ pămînt în țarină. In 1879, s'aŭ dat la 31 însurățeĭ, pămînt în împroprietărire din secțiile Luncani-Pîrîul-Gloduluĭ.

Intinderea teritoriuluĭ com. este de 2644 hectare, și totalul pămînturilor de cultură de 531,96 hect. Moșiile sunt: Pîrîul-Gloduluĭ, Luncani, în parte a Statuluĭ, și Chetrosul, a spitaluluĭ din Bacăŭ; restul pămînturilor aparțin locuitorilor răzeșĭ și foștĭ clăcașĭ. Pădurĭ particulare supuse regimuluĭ silvic, sunt Tocila și Chicera, ambele ocupînd 167 hectare; și pădurea Statuluĭ de 1083 hectare.

Pe teritoriul acesteĭ com. se găsesc: iazurĭ cu peștĭ și racĭ; izvoare cu apă sulfuroasă și izvoare cu apă sărată, din care în vechime se extrăgea sare prin evaporație.

Viĭ sunt pe o întindere de 37.98 hectare, care în 1890 aŭ dat 30.40 hectolitri vin negru și 1124.80 hectolitri vin alb.

Vite sunt: 43 caĭ, 602 vite marĭ cornute, 171 porcĭ și 45 oĭ.

Sunt 40 de stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la venitur de leĭ 4773, banĭ 51 și la cheltueliĭ, de leĭ 2394, banĭ 25.

Comuna este străbătută de șoseaua Bacăŭ-Moinești.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 14 kil.; la com. Mărgineni-Munteni, 9 kil.; la com. Fîntînele, 8 kil.; la com. Slobozia-Luncani, 2 kil.; la com. Scorțeni, reședința plășiĭ, 14 kil.

Luncani, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j. și reședința comuneĭ cu același nume, situat d'a stînga rîuluĭ Trebișul, între dealurile: Tocileĭ, Pleșa și Chicerea. Cuprinde o secție, Pîrîul-Gloduluĭ, spre satul Tocila. Are o populație de 149 familiĭ, saŭ 565 suflete; o școală mixtă, frecuentată de 19 copiĭ; o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ, care pănă la secularizarea mănăstiriĭ a fost schit de călugărĭ.

Vite sunt: 33 caĭ, 103 vite marĭ cornute și 123 porcĭ.

Satul este format din case dese, frumoase și bine întreținute. Pe teritoriul satuluĭ sunt: iazurĭ cu peștĭ și racĭ și o moară de apă.

Luncani, *sat*, făcînd parte din com. rur. Boteni, jud. Muscel, pl. Argeșelul. Este situat pe malul drept al rîuluĭ Argeșelul, în fața satuluĭ Linia. Are o populație de 139 locuitorĭ.

Luncani, *moșie* a statuluĭ, jud.

Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani.

Luncani, *pădure* foioasă, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani, care aparținea mănăstirii Pîngărați, jud. Neamțu, pl. Piatra, com. Pîngărați, și care azi este a Statului. Intinderea-i este de 1083 hect.; este amenajată și s'a adoptat ca regim crîngul compus.

Luncași, *cătun*, al com. Zărnești-de-Călnău, jud. Buzău, cu 100 locuitori și 22 case.

Luncași, *numire*, ce se dă *părțel de N. a satului* Hălăucești, jud. Roman.

Luncași-de-la-Puțul-lui-Parlat, *cătun*, al com. Cernătești, alipit de cât. Cernătești, jud. Buzău.

Luncașilor (Valea-), *vale*, izvorește din raionul comunei Păușești-Măglași, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, și se varsă în rîul Rîmnic, tot în raionul acestei comune.

Luncavăciorul, *rîu*, jud. Vîlcea. Izvorește, din Plaiul-Urșanilor, din 2 sorginți, Fîntîna-Pîrvului de sub Jarostea, și Furcitura; udă partea de N.-E. a com. Horezul, se îmbucă cu rîul Rîmeștilor sau Bălănești lor, în capul unei mici peninsule și, în unire cu acesta, se varsă în rîul Luncavățul, la locul numit Trăistari.

Luncavățul, *rîu*, jud. Vîlcea. Izvorește din munții Vaideenilor și anume din Căpățîna, Ursul și Balota; curge de la N. către S. până la com. Vaideeni, iar de aci la vale se îndreptează către S.-E., apoi către E., până în dreptul comunei Horezul, de unde apucă spre S.-S.-E. și în fine către S.-E.; se varsă în Olt, între comuna Marcea și satul Slăvitești, pendinte de com. Șirineasa.

Cursul său are o întindere de 60 kil.

De la origină și până la Vaideeni, Valea-Luncavățului este strimtă și adîncă, iar de aci înnainte se lărgește treptat și are până la 1 kil. lărgime. Este populată, productivă și viabilă numai de la Horez în jos, fiind-că de aci începe șoseaua comunală, care duce de la Horez la Dăești și la Slăvitești, în Valea-Oltului.

Lărgimea albiei Luncavățului variază de la 8—12 m.; iar iuțeala curentului, e, în medie, 1.50 m. pe secundă. Țărmurile au o înățime de la 1,50—2 m., iar fundul conține pietriș pe toată întinderea cursului.

Peste Luncavăț sunt 3 poduri de lemn: la Măldărești (12 m. lungime), la Dăești (16 m.) și la Slăvitești (20 m.).

Acest rîu trece prin comunele: Vaideeni, Măldărești, Oteșani, Cărstănești, Urși, Popești, Dăești și Șirineasa.

Se încarcă pe stînga, în josul Tîrgului-Horezul, cu Valea-Ursanilor și Valea-Rîmeștilor.

Luncavița, *com. rur.*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, situată în partea de V. a județului, la 55 kil. spre V. de orașul Tulcea, capitala jud. și în partea de N.-V. a pl., la 18 kil., spre V. de orașul Isaccea, reședința plășei.

Se mărginește: la N., cu Basarabia, de care se desparte prin Dunăre; la S., cu com. Balabancea, de care se desparte prin valea Luncavița-Mare, dealul Gogoncea și com. Grecii; la V., cu com. Văcăreni; la N.-V., cu com. Pisica și la E. cu Isaccea.

Dealurile cari o brăzdează sunt numeroase și în general acoperite cu păduri. De asemeni sunt pe teritoriul com., mai multe movile, dintre cari: Movila-Mare (82 m.) a fost ocupată de Turci în războiul de la 1877—78; Milanul, la N.-V., lîngă gîrla Ciulinețul, păstrează urmele unei vechi cetăți, numite a Milanului; se găsesc aci bani din timpul Romanilor.

Apele cari udă comuna sunt abundente și mari. Avem: Dunărea, la N. și N.-E., pe o întindere de 10 kil.; gîrla Ciulinețul cu afluenții săi Cătana și Nevestelnița, la V.; Valea-Ciaruluĭ, Valea-Plopilor, Valea-Turianului, la E.; Valea-Drăghiculuĭ; rîul Luncavița.

Bălțile sunt semănate pe teritoriul său, în partea de N.; sunt mari și abundă în pește.

Cătunele, cari formează comuna, sunt două: Luncavița, cătunul de reședință, așezat pe malul stîng al pîrîului Luncavița, aproape de confluența lui cu rîul Ciulinețul; Rachel, așezat la 3 kil. spre E. de pîrîul Valea-Bozului.

Intinderea com. este de 3118 hect., din cari: 58 hect. ocupate de vetrele satelor (42 hect. Luncavița, 16 hect. Rachel); 1958 hect. ale locuitorilor (1747 hect. în Luncavița, 211 hect. în cât. Rachel); 1100 hect. ale Statului (800 hect. în Luncavița și 300 hect. în Rachel).

Din acestea sunt: 1000 hect. ocupate cu păduri ale statului, 690 hect. izlazuri (din cari 400 ale statului și 290 hect. ale locuitorilor), 1017 hect. neproductive (bălți, stuf, etc. ale statului).

Populația în ambele cătune este de 380 familii, sau 1780 suflete, Romîni, din cari 380 contribuabili.

Are: 2 biserici, una în cât.

Luncaviţa, cu hramul Sf. Dumitru, zidită de locuitorĭ la 1827, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; a doua, în cătunul Rachel, cu hramul Sf. Nicolae, zidită la 1859 tot de locuitorĭ, cu un preot şi un cîntăreţ; 2 şcolĭ, una, în cătunul Luncaviţa, fondată la 1880 de locuitorĭ, frecuentată de 110 copiĭ, a doua, în cătunul Rachel, fondată la 1885, tot de locuitorĭ, şi frecuentată de 34 copiĭ.

Locuitoriĭ posedă: 80 pluguri, 2 maşinĭ de secerat şi una de vînturat; 1000 boĭ şi vacĭ, 600 capre şi oĭ, 500 caĭ şi 500 rîmătorĭ.

Comerciul este activ şi constă în export de coşurĭ, cereale, tutun, peşte, porcĭ, lînă, lemne, vin şi în import de coloniale, măsline, orez, lipscăniĭ, etc.

Budgetul com. e de 5540 leĭ, 68 banĭ la venitурĭ şi de 5412 leĭ la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: şoseaua judeţeană Tulcea-Isaccea-Măcin, care trece prin com. şi e întreţinută de stat; apoĭ 5 drumurĭ comunale, carĭ merg la; Măcin, Galaţi, Greci, Ţiganca şi Teliţa.

Luncaviţa, *sat*, jud. Tulcea, pl. Isaccea, cătun de reşedinţă al com. Luncaviţa, situat în partea de N.-V. a pl. şi a com., pe malul drept al pîrîuluĭ Luncaviţa, aproape de confluenţa sa cu pîrîul Ciulineţul.

Se mărgineşte la N. cu fluviul Dunărea; la S., cu com. Greci; la V., cu com. Văcăreni şi Pisica; la E., cu cătun. Rachel. E brăzdat de dealurile Piscul-Roşu, Oltoiul, Chitlăul, Piscul-Inalt-şi-Ţuţuiat. Gîrla Ciulineţul la N., cu afluenţiĭ săĭ: Valea-Nevestelniţeĭ, rîul Luncaviţa, unit cu văile Puţul-Popeĭ, Valea-Codruluĭ, Valea-Ascunsă, Valea-Stupineĭ şi Luncavicioara, udă satul. Bălţile Crapina, Milanul, etc., conţin mult peşte.

Intinderea satuluĭ este de 2588 hectare, din carĭ: 42 hectare ocupate de vatra satuluĭ, 1747 hect. ale locuitorilor, 800 hect. ale Statuluĭ. Are o populaţie de 280 familiĭ saŭ 1340 suflete; o şcoală, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 103 elevĭ; o biserică, fondată în 1827, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Luncaviţa, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. Luncaviţa. Izvoreşte sub forma a două micĭ pîraĭe: Luncaviţa-Mare, care îşĭ ia naştere din Dealul-Caduluĭ (poalele apusane), se îndreaptă la apus; Luncaviţa-Mică, care izvoreşte din Dealul-Teilor, se îndreaptă spre N.-E., şi se întîlneşte cu cel d'întîiŭ la locul numit Podulluĭ-Trandafir, de unde o ia spre N. sub numele de Izvorul-Morilor, (din cauza numeroaselor morĭ ce le pune în mişcare), trece prin satul Luncaviţa şi prin stuf, merge de se varsă în gîrla Ciulineţul, pe dreapta, nu departe de satul Luncaviţa. Malurile sale sunt înnalte în general. Pănă aproape de satul Luncaviţa, poziţiunile ce el străbate sunt foarte frumoase. Basinul săŭ are 15000 hectare întindere.

Afluenţiĭ ceĭ maĭ însemnaţĭ sunt toţĭ pe stînga: Luncavicioara, Valea-Ascunsă, Valea-Codruluĭ, Valea-Corbuluĭ, Puţul-Popeĭ. Fiind-că conţine tot-d'auna apă, pune în mişcare peste 15 morĭ şi fertilizează cîmpiile pe unde trece.

Luncaviţa-Mare, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea. Vezĭ Luncaviţa, pîrîŭ.

Luncaviţa-Mică, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea. Vezĭ Luncaviţa, pîrîŭ.

Luncavicioara, *vale*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Luncaviţa; se desface din dealul Piscul-Inalt-şi-Ţuţuiat; se îndreaptă spre N., avînd o direcţiune generală de la N. spre S., brăzdînd partea N.-V. a plăşeĭ şi cea sudică a com.; curge prin dealurile Gogoncea şi Piscul-Inalt, numaĭ prin pădurĭ şi poziţiunĭ din cele maĭ frumoase; cursul săŭ face o mulţime de cotiturĭ, şi, după un drum de 5 kil., după ce s'a unit pe dreapta cu Valea-Ascunsă, merge de se deschide în rîul Luncaviţa (saŭ Izvorul-Morilor) maĭ jos de Moara-luĭ-Trandafir.

Lunceĭ (Dealul-), *deal*, jud. Iaşi, care se întinde din şesul uneĭ micĭ luncĭ, în partea de E. a dealuluĭ Chiscovul, luînd direcţia de la S. spre N., pănă în com. Cepleniţa, unde se şi sfîrşeşte. Pe podişul şi coastele despre V. ale acestuĭ deal, sunt ogoarele de cultură ale locuitorilor Cotnărenĭ, iar poalele despre E., ce se lasă în şesul Bahluiuluĭ, servesc pentru fînaţurĭ.

Luncelor (Dealul-), *pîrîiaş*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Bistricioara; izvoreşte din ramura munţilor Măgura-Heghesuluĭ, şi se varsă pe dreapta pîr. Bistricioara, în apropierea podului ce este peste acest pîrîŭ, în dreptul kil. 119 al şoseleĭ Bistricioara-Prisăcani.

Lunceni (Grăjdna - Panteliimon), *cătun*, al com. Grăjdana, jud. Buzăŭ, cu 250 locuitorĭ şi 58 case.

Lunceni-Nisipoasa, *moşie*, în

jud. Buzău, com. Grăjdana, cu 1037 hect., din care 984 pădure, restul curături și livezi.

Luncetul, *munte*, în jud. Argeș, plaiul Loviștea, în dreapta rîuluĭ Argeșul.

Luncile, *cătun*, al com. Lopătari, jud. Buzău, cu 270 locuitorĭ și 69 case; are sub-divizia Runcuri.

Luncile, *sat*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, căt. com. Jitia. Este situat în partea de E. a com., pe rîul Rîmnicul, la poalele Dealuluĭ-Vaciĭ, și la confluența pîrîuluĭ Săritoarea cu Rîmnicul, la 2 kil. de căt. de reședință, Jitia.

Luncile - D'intre - Prahove, *munte*, în jud. Prahova, com. Predealul, pl. Peleșul, pe care medelnicerul Constantin Filipescu, la 1794 l'a vîndut vărulu săŭ, Dinu Cantacuzino Paharnicul.

Luncoasa, *vale*, în jud. Buzău, com. Meteleul, căt. Arcani, pe care sunt întinse pășunĭ de oĭ.

Lunga, *sat*, pe moșia și în com. Broșteni, jud. Suceava. Înșirat pe țărmul stîng al Bistriței, are 18 case, populate cu 71 suflete.

Improprietăriți în 1864 sunt 1 fruntaș, 6 pălmași și 9 codași, stăpînind 51 fălcĭ, afară de ceĭ cu cîte 10 prăjinĭ.

Biserica și școala din Crucea servesc și acestuĭ sat. Un singur drum îngust îl leagă cu Crucea și Cojoci.

Lunga, *baltă*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, la S. de Balta - Pașeĭ. Are o întindere aproximativă de 15 hect. și conține pește. Se scurge în Dunăre numaĭ cînd sunt apele marĭ.

Lunga, *insulă*, în Dunăre, jud. Ilfov. S'a numit ast-fel de la forma eĭ lungăreață. Se întinde de la E. spre V.

Lunga, *prival*, în jud. Brăila, unind Filipoiul cu partea de S.-E. a ĭezeruluĭ Pațiul.

Lunga, *prival*, în jud. Brăila, unind privalul Dimuleasa cu Dunărea, la N. de ĭezerul Misailă.

Lunga, *ĭezer*, în jud. Brăila, situat în partea de N.-E. a ostrovuluĭ Coroțișca, unde se unește Filipoiul cu privalul Lunga.

Lunga, *ĭezer*, în jud. Brăila, situat în ostrovul Iazul, la S.-E. de ĭezerul Somnorosul, între Vîlciul și Bîndoiul.

Lunga, *movilă*, în jud. R.-Sărat, pl. Gradiștea, com. Sălcioara, situată în cîmp, pe malul drept al pîrîuluĭ Valea-de-la-Humă; are formă lungăreață, o înălțime de 18 metri și a servit ca punct trigonometric Statuluĭ major austriac, la ridicarea hărțeĭ Valahieĭ, precum și Statuluĭ major romîn; este acoperită cu verdeață.

Lunga, *vale*, în jud. Tecuciŭ, întinzîndu-se din satul Slobozia-Blăneasa spre S.-E., pănă la com. Negrilești.

Lunga, *vale*, în jud. Tecuciŭ; începe din satul Țepul, continuă spre S. pănă în partea de S. a satuluĭ Țigănești, com. cu acelașĭ nume.

Lungana, *vale*, în jud. Vlașca, proprietatea Stănești, pl. Marginea, începe din fundul aceleĭ proprietățĭ și se varsă în siliștea satuluĭ, la locul numit Pîrjolea; din aceasta se ramifică alte două văĭ: Valea-Țiganuluĭ și Valea-luĭ-Bălan.

Lungani, *sat*, în partea de N. a com. Voinești, pl. Stavnicul, jud. Iași, situat pe valea formată de dealurile Lungani și Hrințoaia. Are o populație de 72 familiĭ, saŭ 341 suflete; o biserică făcută la 1814, cu un cîntăreț.

Se împarte în două: partea de S. se numește Lungani-d.-j. și are o suprafață de 506 hect., proprietatea Epitropieĭ Sf. Spiridon din Iași; iar partea de N., se numește Lungani-d.-s., și are o întindere de 456 hect. In sat se fabrică olăria brută.

Vite sunt: 307 vite marĭ cornute, 212 oĭ, 14 caĭ și 22 rîmătorĭ.

Lungani, *sat*, în centrul com. Sîrca, pl. Cîrligătura, jud. Iași, situat la îmbucătura pîrîuluĭ Lacul în pîrîul Ciorbolea. Are o întindere de 900 hect., cu o populație de 103 familiĭ, saŭ 422 suflete. Este reședința com. și are: o biserică zidită în 1826, cu un preot și 2 cîntărețĭ; casa comunală; casele proprietățeĭ; o moară de apă și una de aburĭ.

Vite: 577 vite marĭ cornute, 51 caĭ, 962 oĭ și 211 porcĭ.

Lungani, *sat*, făcînd parte din com. rur. Gura-Bouluĭ, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populațiune de 200 locuitorĭ.

Lungani, *deal*, la poalele căruia e situat satul Lungani, com. Voinești, pl. Stavnicul, jud. Iași.

Lungani, *pîrîŭ*, izvorește din

partea de S.-V. a satuluĭ Lungani, com. Voinești, pl. Stavnicul, jud. Iași, trece prin mijlocul satuluĭ și se unește cu pîrîul Bahna, la Lunca-Pălădoaeĭ.

Lungași, *fost sat*, între satele Crețești și Buzești, pe Lohan, pl. Crasna, jud. Fălciŭ. Moșia, care face parte astăzĭ din trupul moșieĭ Crețești, a fost a Episcopieĭ de Huși, agonisită de Episcopul Inocentie.

Lungașul, *țezer*, în jud. Brăila, între canalul Pașca și Lacul-Popeĭ, la N. com. Stăncuța.

Lungeĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, în jud. Iași, pl. Bahluiul, com. Bîrlești, izvorește de sub dealurile: Norocelul și Rădiul, prin două izvoare, carĭ, împreunîndu-se formează iazurile: Norocelul-Poșteĭ și Lungeĭ; se varsă în stînga Bahluiuluĭ.

Lungeĭ (Podișul-), *podiș*, în jud. Iași, com. Belcești, pl. Bahluiul; începe din hotarul despre com. Ceplenița și se întinde spre S, pănă aproape de satul Spinoasa, com. Bîrlești, pe o întindere de aproape 5 kil.

Lungeni (Piscul-Lungeni), *sat*, cu 19 loc., jud. Argeș, pl. Pitești, com. rur. Slătioarele.

Lungeni, saŭ **Broșteni-de-Jos**, *sat*, pe moșia și în comuna Broșteni, jud. Suceava. Așezat pe țărmul stîng al Bistrițeĭ și udat de pîrăĭele: Caseĭ și alluĭ-Sfîrbie, are 35 case, populate cu 35 familiĭ, saŭ 150 suflete, din carĭ 30 contribuabilĭ.

Improprietăriță în 1864 sunt: 2 fruntașĭ, 13 pălmașĭ și 6 codașĭ, stăpînind 788 fălcĭ, afară de ceĭ cu cîte 10 prj.

Drumul județean de la Fălticeni la Broșteni trece pe aci. Biserica și școalele din Broșteni servesc și acestuĭ sat.

Lungeni. Vezĭ satul Broșteni, jud. Suceava, com. Broșteni.

Lungești, *com. rur.*, în jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., înființată, se zice, pe la anul 1697, cînd Const. Brîncoveanu a zidit schitul Mamul.

Este situată pe valea rîuluĭ Mamul, la 60 kil. de capitala jud. și la 10 kil. de a pl. Se maĭ numește și Mamul, după numele rîuluĭ.

Are o populație de 221 familiĭ, saŭ 1025 suflete, din carĭ 40 familiĭ de Țiganĭ; locuesc în 210 case. Sunt 185 contrib.

Are: 2 bisericĭ, Schitul-Mamul și a doua de lemn, fondată de starița schituluĭ, pe la anul 1700, și de alțĭ ctitorĭ; o școală, înființată la 1864, instalată într'una din camerile schituluĭ, frecuentată de 17 copiĭ.

Vite sunt: 33 caĭ, 232 boĭ, 99 vacĭ, 15 caprc, 643 oĭ și 560 porcĭ.

La 1864, s'aŭ împroprietărit 100 locuitorĭ cu 550 hect. și 7 ca însurățeĭ, cu 26 hect., pe proprietatea statuluĭ.

In coprinsul com. Stănești, limitrofă cu Lungești și în apropiere, se află maĭ multe șanțurĭ în formă de redute. In zilele luĭ Mihaiŭ-Viteazul, s'a bătut aci, cu Turcii, Stroe Buzescu, al căruĭ corp se află înmormîntat în mănăstirea Stănești.

Teritoriul com. este de 550 hectare.

Șoseaua comunală, care pornește din marginea com. Stănești, trece prin această comună și prin com. Fumureni.

Budgetul com. e la venitурĭ de 1987 leĭ și la cheltuelĭ, de 1237 leĭ.

E brăzdată de: Dealul-Seciuluĭ, Dealul-Mare, Dealul-Avel, Dealul-Mijlociŭ și udată de văile: Seciuluĭ, Cernișorul, Mursa, Bălșoara, Sila și Valea-Rea, și de rîul Mamul, care trece prin centrul comuneĭ.

Lungești, *cătun*, al com. Trestia, jud. Buzăŭ, cu 20 locuitorĭ și 6 case.

Lungești, *sat*, în jud. Tutova, pl. Corodul, lîngă pîrîul Jeravățul, spre S.-E. de Bîrlad. Formează comuna Lungești, cu cătt. Miroasa.

In toată comuna este o populație de 650 suflete, din carĭ 123 contribuabilĭ; 150 case; o școală primară de băeță; 3 bisericĭ.

Este compus din 3 mahalale: Lungești-Vechĭ spre V., Brădești, în centru și Bîrzoești, spre E.

Lungești, *deal*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., în raionul com. Lungești, pe care se cultivă 119 hect. vie.

Lungești, *vîlcea*, formată pe teritoriul cătt. Ungurei, com. Titulești, pl. Șerbănești, jud. Olt, cu direcția de la V. la E.; se varsă în Dorofteiŭ.

Lungești-Vechĭ, *partea stîngă din satul* Lungești, jud. Tutova.

Lungociul, *sat*, pendinte de com. Fundeni, jud. Tecuciŭ, situat pe valea Siretuluĭ, la N. de Fundeni și la 2½ kil. de reședința com.

Are o populație de 100 familiĭ, saŭ 338 suflete, locuind în 94 case.

Satul este adese-orĭ expus inundațiilor Siretuluĭ, maĭ cu seamă că rîul Putna se varsă

în Siret, în partea de V. a satuluĭ.

In partea de S. a satuluĭ, lîngă biserică, se află un pod de fier peste Siret, avînd 5 picioare. Podul s'a făcut de Ministerul de războiŭ în folosul fortificaţiilor Nămăloasa-Focşani. Uneşte satul Lungociul cu Năneşti (jud. Putna), fiind pe o şosea care vine din pădurea Hanul-Conachi. In sat este o biserică, cu hramul Adormirea - Maiceĭ - Domnuluĭ, zidită la 1846 de Logofătul Costache Conachi, după cum ne arată inscripţia ce se află de-asupra uşeĭ. Se întreţine de locuitorĭ, avînd şi 8 fălcĭ de pămînt arabil.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriţĭ la 1864.

Satul se maĭ numea în vechime şi Călienii-Ghicăĭ.

Vechiul sat a fost maĭ spre N. şi s'a mutat la locul unde se află azĭ, din cauza deselor inundaţiunĭ.

Lungul, *prival*, jud. Brăila, care pleacă din privalul Dimuleasa, din dreptul tîrleĭ Braga-Bună, spre N. se uneşte cu canalul Stupariţa, la hotarul dintre com. Chiscani şi Tichileşti.

Lungul, *ostrov*, în valea Dunăreĭ, în dreptul satuluĭ Pueni, pl. Margineĭ, jud. Vlaşca.

Lungulani, *mahala*, în com. rur. Suşiţa, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Lungulani, *mahala*, în com. rur. Almăjelul, pl. Cîmpul, jud. Mehedinţi.

Lungueşti, *sat*, cu 100 fam., jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Uda-d.-j., are o biserică cu hramul Sf. Nicolae, cu un preot şi un cîntăreţ.

Lunguleţi, *com. rur.*, jud. Dîmboviţa, pl. Bolintinul, situată pe cîmpie, pe malul drept al rîuluĭ Dîmboviţa, peste care sunt şi două podurĭ în raionul comuneĭ. Se află la o mică distanţă spre S.-V. de gara Ghergani. Moşia Lunguleţi (Şanţurile) a fost lăsată de mitropolitul Dositeiŭ Filitis ca din venitul eĭ să se trimeaţă tinerĭ Romînĭ la învăţăturĭ în străinătate. Veniturile acesteĭ moşiĭ se administrează de o epitropie compusă din descendenţiĭ familieĭ Filitis.

De la Lunguleţi, Dîmboviţa începe a avea două mătcĭ saŭ albiĭ: matca vechie şi matca nouă. Din Matca-Nouă se despart două braţe: Dîmboviţa, care trece canalizată prin Bucureşti, şi Ciorogîrla, care, tot aşa de canalizată şi mare ca Dîmboviţa, merge de se varsă în Sabarul, saŭ Răstoaca. Pe Matca-Vechie nu maĭ este apă. Aci la Lunguleţi, sunt Şanţurile saŭ stăvilarele Dîmboviţeĭ, unde, în caz de inundaţiunĭ, se abate apa Dîmboviţeĭ, ca să nu curgă toată prin Bucureşti spre a face înecăciunĭ.

Are o populaţiune de 2760 suflete; 5 uliţĭ; 3 bisericĭ; 1 şcoală; 1 moară de aburĭ. Se învecineşte: la E. cu Slobozia-Moara; la V., cu Sărdanul; la N., cu Conţeşti şi la S. cu Poiana-Lungă-de-Sus. De Slobozia-Moara şi Conţeşti se desparte prin Dîmboviţa, iar de Sărdanul şi Poiana-Lungă prin cîmpie. Cu Slobozia-Moara şi Sărdanul se leagă prin şos. naţională Bucureşti-Titu-Piteşti, iar cu cele-l'alte com., prin drumurĭ simple, parte şoseluite şi parte neşoseluite.

Lunguleţul, *ĭezer*, jud. Brăila, situat în ostrovul Bregoloiul, la E. de ĭezerul Măioasa, cu care comunică prin privalul său.

Lunguleţul, *ĭezer*, jud. Brăila, situat în partea S. a ostrovuluĭ Franţa; comunică la V. cu ĭezerul Pravăţul şi la E. cu ĭezerul Şerban prin Văsiul.

Lunguliţa, *baltă*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, spre S.-S.-E. de Tinoasa, în întindere aproximativă de 35 hect.; conţine peşte; scurgere nu are.

Lunguţa, *baltă*, pe şesul dintre Pruteţ şi Prut, în partea de S.-V. a com. Stănileşti, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, lîngă satul Răducani, şi între bălţile Răducosul, Albul şi Ulmul.

Lupa, *deal*, jud. Tecuciŭ, situat la E. de pădurea Dorasca, şi întinzîndu-se spre S., pănă în valea cu acelaşĭ nume; la împreunarea drumuluĭ ce vine din Tecuciŭ cu cel ce vine din Drăgăneşti, se află un han.

Lupa, *trup de moşie*, fostă proprietate a statuluĭ, situat în raionul com. Barcea, pl. Bîrladul, jud. Tecuciŭ.

Lupa, *trup de pădure*, a statuluĭ, în întindere de 60 hect., pendinte de com. Bălteni, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, care, împreună cu trupurile Coscova şi Vediţa, formează pădurea Recea.

Lupa, *pîrîŭ*, izvoreşte din partea de N.-E. a com. Brebul, pl. Prahova, jud. Prahova, şi se varsă în rîul Doftana, la S. de com. Brebul. Serveşte de limită naturală între comunele Telega şi Brebul.

Lupa, *vîlcea*, care străbate partea de N.-E. a com. Coteana, pl. Siul-d.-s., jud. Olt; se împreună cu Jidul şi formează pîrîul Brebenelul, care dă în Dîrjov.

Lupa, *vale,* în jud. Gorj, în Cîmpul-Mare al com. Albeni. Își are origina în proprietatea Bengești și se termină în Gilort; pe dînsa curge un torent care se varsă în Gilort, în dreptul comuneĭ Bîrzeiul-de-Gilort.

Lupanuluĭ (Culmea-), *șir de munți* și *dealurĭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul; se desface din Culmea-Alunuluĭ și anume din Vîrful-Alunuluĭ; brăzdează partea E. a plaiuluĭ și teritoriile comunelor Dealul-Lung, Andreași, Jitia și Dumitrești; se întinde printre rîul Rîmnicelul, afluent al rîuluĭ Rîmnicul-Sărat, d'alungul luĭ și printre afluenții rîuluĭ Rîmna, despărțind ast-fel basinurile lor; are ca vîrfurĭ principale: Dealul-Furuluĭ, Lăstuni și Turculețul; din el se desfac următoarele culmĭ: Dealul-Lung din Dealul-Furuluĭ, printre pîraiele Valea-Neagră și Peleticul, dealul-Peleticul, printre pîraĭele Peleticul și Tinosul, dealul Tinosul, printre pîrîul Tinosul și afluentul săŭ pîrîul Lăstuni, dealul Lăstuni; se oprește în dealul Turculețul; este acoperit cu pădurĭ întinse și finețe bogate.

Lupașcul, *pîrîiaș,* format pe teritoriul comuneĭ Cîmpurile, jud. Putna; se varsă în Șușița.

Lupașculuĭ (Tufele-), *pădure,* a statuluĭ, în jud. Buzăŭ, com. Cilibia, care face un corp cu pîlcul Cotul-Căldărușeĭ, de 48 hect.

Lupăneceștĭ, *cătun,* al com. Ghizdăvești, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, situat pe un teren șes și nisipos, între Ghizdăvești și Loreni. Este unul din satele cele maĭ invadate de nisip, care spre S. se întinde în marĭ coline. Prin plantațiunĭ întinse de salcîmĭ abia s a putut reușĭ să se pună o stavilă acestuĭ aprig devastator. Are o populație de 30 familiĭ, saŭ 109 suflete. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului mării este de 140 m.

Lupăria, saŭ Trăisteni, *sat,* în partea de N.-E. a com. Bădeni, pl. Bahluiul, jud. Iași, pe o suprafață de 466 hect., cu o populație de 98 familiĭ, saŭ 387 suflete.

E proprietatea caseĭ Spitalelor Sf. Spiridon din Iași.

Vite: 701 vite marĭ cornute, 44 caĭ, 1551 oĭ și 114 rîmătorĭ.

Lupăria, *pădure* de fag (80—100 fălcĭ), în jud. Suceava, între dealurile Pietrișul și Osoiul, com. Valea-Gloduluĭ.

Lupăria, *deal* și *vale,* în partea de N. a moșieĭ Deleni, com. Deleni, jud. Botoșani.

Lupăria, *deal* și *vale,* pe moșia Călinești, com. Lozna, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Lupăria-Sărăcineasca, *sat,* făcînd parte din com. rur. Țigănești, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Este situat spre N. de Ciolpani, pe malul stîng al rîuluĭ Ialomița format și din două trupurĭ: Lupăria și Sărăcineasca. Intre Lupăria și Ciolpani e un pod de lemn peste rîul Ialomița.

Se întinde pe o suprafață de 364 hect., avînd și o populație de 128 locuitorĭ.

D-niĭ A. Penescu și A. Simonide aŭ 278 hect. și locuitoriĭ, 86 hect.

Proprietariĭ cultivă 140 hect. (138 pădure).

Numărul vitelor marĭ e de 57 și al celor micĭ de 164.

Lupeasca, *vălcea,* ce se formează în partea de N. a com. Valea-Merilor, pl. Mijlocul, jud. Olt; curge către S.-V. prin cât. Popești și după ce primește vălceaua Șoimul, pe stînga, taie Dealul-Stîng și se varsă în Plapcea.

Lupeni, *sătuc,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Mănăstirea-Casinul.

Lupeni, *sat,* pe moșia Hudești, com. Hudești-Marĭ, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ, cu 259 familiĭ, saŭ 1026 suflete.

Proprietatea moșieĭ este astă-zĭ a fraților Gheorghe, Ilie și Ion Ciolac, cumpărată de la Căpitanul Iancu Lățescu-Boldur, eredele defunctuluĭ Hatman Costache Lățescu-Boldur.

Biserica, cu hramul Sf. Mihail și Gavril, cu 2 preoțĭ, 2 cîntărețĭ și 2 pălămarĭ; este zidită în 1800, apoĭ reparată în multe rînduri; în ea este mormîntul defunctuluĭ Iordache C. Lățescu Boldur, fost general în armata moldovenească.

Școala primară, la care este și un curs de muzică vocală ecleziastică, e condusă de 2 învățătorĭ și frecuentată de 80 elevĭ. Localul este mare, de zid, cu 2 rînduri, avînd de-asupra ușeĭ tabla titulară de metal, cu inscripția următoare:

«Scoala Costăchească, înființată la 1861, de frații: Teodor, Iorgu și Ioan Costache Lățescu-Boldur, după dispozițiile testimentale a răposatuluĭ Hatman, părintele domnielor-sale».

Pentru întreținerea școaleĭ este lăsat un legat de 300 galbenĭ pe an, care se dă din venitul moșieĭ, după testamentul din 27 Ianuarie 1857.

Sătenii împroprietăriți aŭ 452 hect., 57 ariĭ pămînt; iar proprietatea moșieĭ, 5699 hect., 16

arĭ cîmp şi 2005 hect. 67 arĭ pădure.

Intre acaretele moşieĭ, afară de coşerele şi hambarele de păstrat productele agricole, maĭ sunt: ratoşe, velniţă mare, grajdurĭ de vite, iazurĭ formate pe cursul Başeuluĭ, în număr de 3, numite: Calul-Alb, în suprafaţă de 45 hect.; Iazul-Astinoaeĭ, de 28 hect. şi Iazul-Velniţeĭ, de 32 hect.

Vie se află pe o întindere de 18 pog.

Pîraiele maĭ marĭ carĭ trec pe moşie sunt: Başeul, Răstoaca şi Ţurcani.

In pădure se găseşte mult vînat ca: căprioare, porcĭ sălbaticĭ, vulpĭ, ĭepurĭ, etc.

Piatră calcarică bulgăroasă se află pe Valea-Ţurcanilor şi se estrage pentru trebuinţele locale.

Drumurile principale: Dorohoiŭ-Lişna, care trece prin Lupeni şi duce la Darabani-Rădăuţi; acel de la Darabani, care trece prin Baranca şi pe malul Prutuluĭ şi duce la Oroftiana, Herţa şi Mamorniţa şi acel de la Comăneşti, care duce la Săveni.

Moşia se mărgineşte cu: Darabani, Concești, Gîrbeşti, Havîrna, Mlinăuţi, Suharăul, Comăneşti, Oroftiana şi rîul Prutul.

Lupeni, *mahala*, în com. rur. Menţi-din-Faţă, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Lupeni, *pîrîŭ*, izvoreşte din ponorul de sub Pădurea-Lupenilor, curge prin satul Lupeni, jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-s., com. Hudeşti-Marĭ, şi se varsă în stînga pîrîuluĭ Başeul.

Lupeşti, *com. rur.*, în jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, la 100 kil. de Galaţi, com. cea maĭ extremă a jud. Covurluiŭ. Se limitează la N.-V. cu com. Epureni şi Obîrşeni (jud. Tutova); la S., cu cătt. Şipotele (com. Bereşti) şi la E. cu Măluşteni. La Lupeşti e fundul Horinceĭ. Comuna e udată de pîrîul Horincea cu afluenţiĭ săĭ, pîrîiaşele Recea şi Mînzăteşti. Treĭ cătune fac parte din ea: Mînzăteşti, Lupeşti (reşedinţa) şi Gherească. De la Mînzăteşti la Lupeşti, sunt 4 kil.; de la Lupeşti la Gherasca, 5 kil.; de la Mînzăteşti la Gherasca, 7 kil. Se zice că satele Lupeşti şi Mînzăteşti datează de peste 200 anĭ; Gherească, fiind schit călugăresc, în urma secularizăreĭ, a devenit proprietatea statuluĭ.

Are o populaţie de 425 familiĭ, saŭ 1496 suflete, din carĭ 259 contribuabilĭ; 3 bisericĭ, una cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, în Lupeşti, care datează de v'o 160 anĭ; a doua, cu hramul Sf. Nicolae, în Mînzăteşti, de 152 anĭ; şi a treia, cu hramul Sf. Gheorghe, în Gherasca, înfiinţată de vr'o 83 anĭ. Comuna Lupeşti, împreună cu cătt. Şipotele din com. Bereşti, formează o parohie, cu catedrala Adormirea, avînd 1 preot paroh, 1 preot ajutor şi 5 cîntăreţĭ. Este o şcoală mixtă, în reşedinţa comuneĭ, frecuentată de 15 elevĭ.

Ştiŭ carte 115 persoane.

Vite sunt: 356 boĭ, 198 vacĭ, 67 juncĭ, 7 junce, 44 gonitorĭ, 31 gonitoare, 78 mînzĭ, 74 mînzate, 62 viţeĭ, 608 oĭ, 46 capre, 31 berbecĭ şi 25 caĭ.

Natura terenuluĭ e argiloasă-calcaroasă, humoasă şi nisipoasă. Suprafaţa întreguluĭ teritoriŭ al comuneĭ este de 1950 hect., din carĭ: arabile 1022 hect. 21 ar.; pădure, 472 hect.; imaş, 60 hect. 50 ar.; fineaţă, 77 hect.; viĭ, 140; livezĭ, grădinĭ de zarzavaturĭ, vetrele satelor şi pămînt sterp, 170. Din acestea: 715 hect. aparţin proprietăţeĭ marĭ şi 1235 hect. 75 arĭ proprietăţeĭ micĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 4310 leĭ şi la cheltuelĭ, de 4152 leĭ.

In cuprinsul comuneĭ sunt numaĭ căĭ comunale şi vecinocomunale, dintre carĭ cele maĭ însemnate sunt cele ce duc spre Măluşteni, spre cătt. Pleşea (jud. Tutova), spre Prodăneşti, Bîrlad şi Gherasca.

Lupeşti, *sat*, jud. Argeş, pl. Piteşti, facînd parte din com. rur. Hinţeşti-Zmeura.

Lupeşti, *sat*, şi reşedinţa com. cu acelaşĭ nume, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ. Are 160 familiĭ, saŭ 640 suflete; o biserică; o şcoală.

Lupeşti, *cătun*, al com. Bumbeşti-Piţicul, jud. Gorj, la V. com. şi lîngă apele Cernădia şi Baia-de-Fier.

Are o populaţie de 18 familiĭ, saŭ 44 suflete, din carĭ 12 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 4 pluguri; 10 care cu boĭ; 122 vite marĭ cornute, 35 caĭ, 154 oĭ, 15 capre, şi 27 rîmătorĭ.

Comunicaţia în cătun se face prin şoseaua judeţeană T.-Jiul-Rîmnicul-Vîlcea.

Lupeşti, *deal*, în com. rur. Bărboiul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi, pe care este aşezat satul Bărboiul.

Lupoaia, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., la 45 kil. de oraşul Turnu-Severin. Situat pe două văĭ: pe valea pîrîuluĭ Lupoaia şi pe a pîrîuluĭ Radovani, satul formează

com. cu satele Rîpa şi Valea-Mănăstireĭ de pe Valea-Motruluĭ.

In întreaga com. sunt 1200 loc., din carĭ 180 contribuabilĭ; locuesc în 260 case.

Locuitoriĭ posedă: 51 pluguri, 82 care cu boĭ, 8 căruţe cu caĭ; 60 stupĭ.

Sunt 2 biserici, cu 1 preot şi 4 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 22 elevĭ şi 4 eleve.

Vite: 600 vite marĭ cornute, 21 caĭ, 50 oĭ şi 400 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 2311 leĭ, iar la cheltuelĭ de 1395 leĭ.

Prin comună trece şoseaua Negoeşti-Glogova-Lupoaia-Ploştina.

Dealurĭ maĭ principale în comună sunt: Dealul-Radovanuluĭ, Cervenia şi Dealul-Becherilor. Apele care udă această comună sunt: rîul Motrul şi pîraĭele Lupoaia şi Radovanul, carĭ unite se varsă în Motru. Tot de această comună ţin şi mahalalele Udrariul şi Lupoiţa.

Lupoaia, *cătun*, al com. Colţi, jud. Buzău, cu 40 locuitorĭ şi 14 case.

Lupoaia, *sat*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, căt. al com. Dumitreşti, aşezat pe partea de N. a comuneĭ, la poalele dealuluĭ Lupanul.

Lupoaia, *munte*, la E. de com. Bătrîni, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Lupoaia, *lac*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Dichiseni, în insula Balta.

Lupoaia, *locuinţă izolată*, lîngă com. Cruşovul, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi, unde se face bîlciŭ la 26 Octombrie.

Lupoaia, *pădure*, în jud. Buzău, com. Lapaşul, situată pe dealul Corduna (500 hect.).

Lupoaia, *pădure*, situată pe deal şi văĭ, la S. de com. Ciuperceni, pl. Ocolul, jud. Gorj. Are o suprafaţă de 170 hect., proprietatea comunei Ciuperceni.

Lupoaia, *vale*, în jud. Covurluiŭ, pl. Zimbrul, com. Bursucani, înfundată spre E. şi deschisă spre V., în apropiere de satul Bursucani. Din fundul acesteĭ văĭ ia naştere o apă mică în forma unuĭ pîrîĭaş, care contribuie şi ea la formarea Suhuluiuluĭ-Sec. Valea, maĭ înainte acoperită cu pădure, e azĭ loc de imaş.

Lupoaia, *vale*, jud. Gorj. Se întinde din partea despre S. a com. Ciuperceni, din şoseaua judeţeană T.-Jiul-Severin, pl. Ocolul spre S., pe o întindere de 3 kil., pănă în hotarul jud. Mehedinţi, com. Brădeţul, lăsînd spre E. dealul Lupoaia şi spre V. dealul Bujorescu.

Lupoaia, *vălcea*, situată pe teritoriul com. Corbul, pl. Mijlocul, jud. Olt. Se formează din dealul Muchia-Osiceĭ, curge către S., paralel cu Osica şi se varsă în Vedea, pe dreapta eĭ.

Lupoaica-Stavropoleos, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 650 hect., pendinte de com. Moreni, pl. Filipeşti, judeţul Prahova.

Lupoaiele, *treĭ movile*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, spre N. de satul Pribegi.

Lupoaiele, *vălcea*, izvoreşte de la N. din moşia d-luĭ Kalinderu, com. Colonești, pl. Vedea-d.-j., curge spre S., apoĭ se îndreptează spre E., formînd piscul de la Gura-Lupoaieĭ; se varsă în rîul Vediţa.

Lupoiţa, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Văilor, com. rur. Roşiuţa.

Lupoiul, *cătunaş*, al com. Pănătăul, jud. Buzău, cu 20 locuitorĭ şi 7 case.

Lupşa, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., la 30 kil. de oraşul Turnul-Severin, situată pe vale şi deal. Se mărgineşte: la E. cu com. Samarineşti şi Imoasa; spre S., cu comunele Severineşti şi Căzăneşti; spre V., cu com. Ciovîrnăşani, iar spre N., cu com. Floreşti şi Broşteni. Satul Lupşa formează com. cu Lupşa-d.-s. şi mahalalele Seliştea şi Izvorul. În întreaga com. sunt 1400 suflete, din carĭ 223 contribuabilĭ; locuesc în 285 case.

Locuitoriĭ posedă: 75 pluguri, 120 care cu boĭ, 10 căruţe cu caĭ.

Are 2 biserici, cu 3 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 24 elevĭ.

Vite: 600 vite marĭ cornute, 30 caĭ, 600 oĭ şi 500 rîmătorĭ.

Budgetul com. este la venitурĭ în suma de 1167 leĭ, iar la cheltuelĭ în suma de 764 leĭ.

Are o şosea comunală ce o leagă cu comunele vecine.

Dealurile maĭ principale din com. sunt: Dealul-Bătrîn, Dealul-Boeresc, Dealul-Tînăr, Dealul-Floareĭ, Piscul-Ţiganuluĭ, Caucele şi Broşteni.

Văĭ maĭ principale sunt: Valea-Selişteĭ, Valea-Mare, Valea-Floareĭ, Valea-Izvoruluĭ şi Valea-Lupşeĭ. Pîrîul Lupşa curge prin comună.

Lupşa, *deal*, în com. rur. Cloşani,

plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi, parte loc de muncă, parte acoperit cu păduri.

Lupşa, saŭ **Valea-Roşie**, *vale* în com. rur. Lupşa, pl. Motrul-de-Sus.

Lupşa-de-Jos, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Lupşa, cu 76 case.

Lupşa-de-Sus, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Lupşa, cu 182 case.

Lupşani, *com. rur.*, jud. Ialomiţa, situată în partea cea maĭ de N.-V. a plăşeĭ Borcea, avînd la N. pl. Cîmpuluĭ, la S., comuna Ulmul, la E., com. Plevna şi la V., jud. Ilfov.

Teritoriul comuneĭare o suprafaţă de 10,850 hect. şi coprinde 9 moşiĭ, din carĭ 5 sunt proprietăţĭ particulare, iar 4 sunt ale statuluĭ şi anume: Valea-Seacă saŭ Culcaţi-Nucet, cu 1600 hect., din carĭ 1500 hect. loc de cultură şi 100 hect. izlaz, foastă a mănăstireĭ Nucetul; Culcaţi-Răzvan, cu 1000 hect., din carĭ 50 hect. izlaz şi 950 pămînt de cultură, foastă a bisericeĭ Răzvan din Bucureşti; Lupşani, cu 3500 hect., din carĭ 400 hect. izlaz, 100 hect. băltiş şi 3000 hect. loc de cultură, foastă a Mitropolieĭ din Bucureşti; Bărăganul, cu 900 hect., din carĭ 20 hect. pădure, foastă a mănăstireĭ Cernica.

După legea rur. din 1864, sunt împroprietăriţĭ 102 locuitorĭ; în 1878, s'aŭ maĭ împroprietărit 30; neîmproprietăriţĭ se maĭ află 325 locuitorĭ.

Se compune din satele: Lupşani, Valea-Seacă şi Hoinari şi din cătunul Tîrla-Martoiul, cu reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale în Lupşani.

Pănă la 1 Aprilie 1891, de această comună, ţinea şi satul Valea-Rusuluĭ, care, de atuncĭ, împreună cu satul Valea-Mare, a format com. Plevna.

Are o populaţie de 427 familiĭ, saŭ 2261 suflete; o şcoală mixtă, frecuentată de 50 elevĭ şi 12 eleve; 2 bisericĭ, cu 3 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ.

Vite sunt: 1742 boĭ, 850 caĭ, 3380 oĭ şi 62 bivolĭ.

Budgetul com. e de 8101 leĭ la venitурĭ şi de 11804 leĭ la cheltuelĭ.

Lupşani, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de com. cu acelaşĭ nume, situat pe coasta de V. a Văiĭ-Căpitanuluĭ şi pe ţărmul laculuĭ Lupşani.

Aicĭ este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

Are o populaţie de 213 familiĭ, saŭ 932 locuitorĭ; o şcoală mixtă, frecuentatăde 50 elevĭ şi 12 eleve; o biserică, construită la 1843, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Spre N. de sat, la 3 kil., trece calea ferată Bucureşti-Feteşti.

Luptători, *sat*, făcînd parte din com. rur. Tăriceni, pl. Oltenita, jud. Ilfov. Este situat la N. de Tăricei, pe malul drept al gîrleĭ Mostiştea. Se întinde pe o suprafaţă de 1628 hect. proprietatea însurăţeilor, din carĭ 165 rămîn sterpe.

Are o populaţie de 203 suflete.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 153 şi al celor micĭ, de 270.

Luptelor (Movilele-), *treĭ movile*, pe şesul Siretuluĭ, moşia Vîrful-Cîmpuluĭ, com. cu acelaşĭ nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, rămase se vede pe urma vre-unuĭ războiŭ.

Lupueni, *sat*, cu 23 familiĭ, în jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Groşi.

Lupueşti, *mahala*, din com. rur. Roşiile, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 253 locuitorĭ; o biserică, făcută de I. Catalistru şi reparată de D. M. Roşianu, în anul 1875.

Lupul, *ostrov*, în jud. Brăila, lung de la N. spre S. de 8 kil. şi lat de 800 m., format de canalul Lata şi de Dunărea-Vapoarelor. Străbate com. Gropeni şi Tichileşti. Se maĭ numeşte şi Calia saŭ Coada-Lupuluĭ.

Lupul, *lac*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, insula Balta; se întinde pe teritoriul comunelor Tonea şi Roseţi-Volnaşi.

Lupul, *pădure* particulară, situată pe moşia Mogoşoia, com. Bucoveni, pl. Znagovul, jud. Ilfov, supusă regimuluĭ silvic; cade în linia de centură a forturilor din jurul capitaleĭ.

Lupuluĭ (Dealul-), *deal*, în jud. Suceava, numit şi al Bogdăneştilor, de-a stînga pîrîuluĭ Seaca, între comunele Boroaia şi Bogdăneşti.

Lupuluĭ (Drumul-), *drum*, în jud. Tulcea, pl. Tulcea, între comunele rurale Cataloi şi Beş-Tepe; porneşte din Cataloi, se îndreaptă maĭ întîĭ spre N.-E., taie şoseaua naţională Tulcea-Babadag-Constanţa, pe la kil. 11; lasă la stînga Valea-Candonuluĭ, urcă Valea-Puturosuluĭ pănă la poalele Dealuluĭ-Rediĭ; de aci o ia spre E. pe la poalele sudice ale Dealuluĭ-Mare şi ale vîrfuluĭ săŭ, Tulcea; taie văile Tulcea şi Valea-Mare, lasă la stînga movila Iacob Mogh, taie

valea Sari-Ghiol, pe la S. de satul Malcoci și dă în șoseaua județeană Tulcea-Mahmudia, la 3 kil. spre S.-E. de Malcoci; taie apoĭ o mulțime de căĭ comunale, ce unesc Tulcea și Malcoci, cu comunele Sari-Ghiol, Agi-Ghiol și Sari-Chioi.

Lupuluĭ (Groapa-), *vale,* în jud. Buzău, com. Monteorul, începînd de sub plaiul Chilmiziuluĭ și scurgîndu-se în valea Păcureĭ, lîngă șoseaua de la mina de păcură.

Lupuluĭ (Piscul-), *pisc,* în jud. Muscel, pl. Podgoria, com. Vrănești.

Lupuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* în jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Br... turoasa, ce curge prin Transilvania avînd însă confluența sa, cu pîrîul Agăpioasa, pe granița romînă.

Lupuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* în raionul com. Goliorul, jud. Tecuciŭ. Curge în direcția N.-S., străbate șoseaua națională și calea ferată și se varsă în gîrla Pătrășeana, o formațiune a Bîrladuluĭ. Acest pîrîŭ, în timpul vereĭ, seacă.

Lupuluĭ (Poiana-), *ramificație din muntele* Predealul-Buzăuluĭ, jud. Buzău, ce se lasă parte spre Viperești, parte spre com. Tisăul, cătr. Halești.

Lupuluĭ (Valea-) (Hărhădăul), *cătun,* al com. Mlăjetul, jud. Buzău, cu 340 locuitorĭ și 60 case.

Lupuluĭ (Valea-), *sub-divizie* a *cătunuluĭ* Berca, din com. Piclele, jud. Buzău.

Lupuluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzău, com. Mărunțișul, cătr. Poenele Izvorește din colina Poenele și se scurge în rîul Bîsca-Chiojduluĭ, între cătunele Poenele și Țoca.

Lupuluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzău, com. Mlăjetul, cătr. Valea-Lupuluĭ; începe de la Mardale și se varsă în rîul Buzăul; albia sa e mare, și humoasă, anevoiasă de umblat.

Lupuluĭ (Valea-), *vale,* pleacă din com. Cîlcești, plaiul Vulcan, jud. Gorj, de la N. la S., pe o întindere de 1 1/2 kil., lăsînd spre V. Dealul-Plaiuluĭ și spre E., Dealul-Petrișul.

Lupuluĭ (Valea-), *vale,* între dealurile Recea, din com. Boznea, pl. Cîrligătura, din jud. Iași și com. Strunga, din jud. Roman.

Lupuluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Muscel, ce ia acest nume după ce primește ca afluenți Valea-Rea, Valea-Fundăturilor, Valea-luĭ-Epure, ce izvorește dintre dealul Repegușuluĭ și Dealul-cu-Drumurile, com. Rădești, pl. Rîurile. Curge de la E. spre V. și se varsă în Rîul-Tîrguluĭ.

Lupuluĭ (Valea-), *vale,* izvorește din pădurea Corbi, trece pe la N.-E. de com. Stănești, plaiul Nucșoara, jud. Muscel și se varsă în rîul Doamna, pe malul stîng.

Pe această vale a fost în vechime situată comuna Stănești unde se văd și azĭ ruinele caselor.

Lupuluĭ (Valea-), *vale,* izvorește din raionul com. Valea-Lungă, plaiul Prahova, jud. Prahova și se varsă în Valea-luĭ-Dan, tot în com. Valea-Lungă.

Lupuluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Tecuciŭ, com. Goliorul. Cuprinsă între dealurile: Chetroiul, Gera și Pătrășcana, la E. și Goliorul și Ireasca, la V.

Lupuluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rurale Balabancea și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Țiganca; se desface din Dealul-Grecilor, din dreptul izvoruluĭ Valea-Crucelar; se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune generală de la V. spre E., brăzdînd partea vestică a plășeĭ și a com.; e coprinsă între Dealul-Teilor și Dealul-Știubeiuluĭ, făcîndu-și drumul prin păduri seculare de teĭ; se unește, după o lungime de 3 kil., cu Valea-Lungă; amîndouă se deschid în Valea-Țigăncei.

Lupuluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. Broșteni. Izvorește de la N. comuneĭ, trece pe la N. cătunuluĭ Vițelul și se varsă în rîul Cerna, tot în raionul com. Broșteni. Curge în timpurĭ ploioase.

Luruiul, *grind* saŭ *loc* ridicat d'asupra stufuluĭ înconjurător, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman, situat în partea de V. a plășeĭ și în cea S.-E. a comuneĭ; el este o prelungire sudică a grinduluĭ Lumina, prin care comunică cu Grindul - Roșu; are o întindere de 5 hect., acoperite cu nisip; comunică cu grindul Cara - Orman; este străbătut de un drum comunal, numit Drumul-luĭ-Mamut.

Luta-Mare, *insulă* în Dunăre, jud. Teleorman, în dreptul comunelor Viișoara și Suhaia, maĭ jos de pichetul militar Mariașul.

Luta-Mică, *insulă,* jud. Teleor-

man, puţin mai în josul Dunăreĭ de cît Luta-Mare. Pe ţărm este pichetul No. 2.

Lutele-Marĭ şi Lutele-Micĭ, *munţi*, la nordul jud. Muscel, între rîul Dîmboviţa şi frontieră.

Lutele-Marĭ şi Lutele-Micĭ, *păduri*, ale statuluĭ, în întindere de 1308 hect., ţinînd de munţiĭ mănăstireĭ Cîmpulung, carĭ fac parte din com. Corbişori şi Berevoeşti, pl. Nucşoara, jud. Muscel.

Lutul-Alb, *cătun*, jud. Brăila, pendinte de com. Scorţarul-Vechiŭ, lîngă lacul cu acelaşĭ nume, situat la V., la 10 kil. de comună. Populaţia sa e de 181 suflete.

Lutul-Alb, *lac*, jud. Brăila, situat la S. V. de com. Scorţarul-Vechiŭ, cu o suprafaţă de 30 hect. Apa sa conţine substanţe minerale. Numele săŭ vine de la pămîntul albicios al fundului.

Lutul-Alb, *moşie*, jud. Brăila, pendinte de com. Scorţarul-Vechiŭ, proprietatea d-luĭ C. D. Suţu (1600 hect.).

Lutul-Roşu, *vîrf de munte*, în munţiĭ propriĭ, zişĭ aĭ Vranceĭ, pe teritoriul cătunuluĭ Tulnici, jud. Putna.

Lutuluĭ-Alb (Valea-), *vale*, în jud. Tulcea, pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Beş-Tepe; începe din poalele nordice ale dealuluĭ Cairaci; se îndreaptă spre N., avînd o direcţie generală de la S. spre N.; are niştе malurĭ înalte, formate din humă amestecată cu cretă; străbate partea răsăriteană a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ; taie în două, de la S. la N., satul Beş-Tepe în mijlocul căruia se uneşte pe stînga cu văile Chiorculac şi Turia, şi cîte-şĭ trele unite, ocolesc spre apus vîrful cel înalt (242 metri) al dealuluĭ Beş-Tepe, străbat viile satuluĭ Beş-Tepe şi o mică mlaştină, şi se termină cu gîrla Dîrnoiul, pe dreapta.

Luţca, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Carol I-iŭ, spre N. de satul Carol I-iŭ şi spre N.-E., la 7 kil. de oraşul Roman. Este aşezat pe gîrla Luţca şi pe malul drept al rîuluĭ Siretul. Are o populaţie de 106 familiĭ, saŭ 237 suflete, din carĭ 109 contribuabilĭ; locuesc în 82 case. Sunt 180 vite marĭ cornute.

Are un pod umblător pe rîul Siretul, peste care trece şoseaua judeţeană, ce duce de la Roman la tîrguşorul Bîra. Este legat cu oraşul Roman prin şosea.

Luţca, *gîrlă*, curge prin pl. Moldova, comunele Hălăuceşti, Mirceşti, Răchiteni, Agiudeni, Tămăşeni, şi Carol I-iŭ, jud. Roman. Ia naştere de la N.-E de satul Hălăuceşti. Curge de la N. spre S. trece pe la V. de satul Răchiteni, udînd satele Agiudeni, Tămăşeni şi Luţca şi la S. de acest sat se varsă în rîul Siretul de-a dreapta. Cursul acesteĭ gîrle este aproape paralel cu acel al rîuluĭ Siretul şi albia sa nu este separată de albia Siretuluĭ prin niciĭ o ridicătură, aşa că apele lor, în timpurile ploioase, se împreună, dînd naştere la inundaţiunĭ. Această gîrlă primeşte pe dreapta, la Agiudeni, pîr. Ciorgul şi la Tămăşeni, pîrîul Berendisul. Formează în cursul săŭ multe bălţĭ.

Luţoaia, *cătunaş* izolat, pe moşia Ipoteşti, com. Cucoreni, pl. Tîrgul, jud. Botoşani.

Luţoaia, *pisc*, la E. com. Mateeşti, plaiul Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea.

M

Maadem-Bair, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Potur și anume pe acela al cătunuluĭ sĕŭ Hamamgi; este o prelungire orientală a dealuluĭ Haidîn; are o direcțiune de la S. la N., brăzdînd partea centrală a plășeĭ și cea sud-estică a com.; vîrful principal, movila Hamamgi, are 127 m. și e punct trigonometric de observație de rangul al 2-lea; pe la poalele sale răsăritene merge șoseaua națională Tulcea-Babadag-Constanța, iar cele nordice se termină în pîrîul Beidaut; este acoperit cu fînețe și pășunĭ.

Macaria, *munte*, la N. com. Radoși, plaiul Novaci, jud. Gorj, situat între munțiĭ: Florile-Albe, Tărtărăul, Tăuzul, Setea-Mare, Coasta-Crainiculuĭ, în partea dreaptă a apeĭ Gilortuluĭ.

Macmora-Bair, *deal*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Para-Chioi și anume pe acela al cătunuluĭ sĕŭ Calaigi; se desface din ramificațiile orientale ale dealuluĭ Siran-Culac-Bair; se îndreaptă spre E., avînd o direcție generală de la S.-V. spre N.-E., și brăzdînd partea de S. a plășeĭ și cea centrală a com.; satul Para-Chioi e așezat la poalele sale N.-E., iar satul Calaigi la cele E.; are o înălțime de 168 m. și domină satele de maĭ sus, valea Ghiuvenli-Ceair, ce merge pe la poalele sale E., și drumul comunal Calaigi-Para-Chioi; este acoperit cu puține păduriĭ ce sunt resturiĭ din întinsele păduriĭ de odinioară și cu tufărișurĭ și semănăturĭ.

Macoveanca, *vechie numire a cătunuluĭ și moșieĭ* Arcani, din jud. Buzĕŭ, com. Meteleul.

Macoveanca, *numire* dată uneĭ *sforĭ de moșie*, din com. Mlăjetul, jud. Buzĕŭ, situată pe lunca Cinc-aruluĭ; are 39 hect., fîneață și pădure.

Macoveiul, *vechie numire a com.* Padina, jud. Buzĕŭ.

Macoveiul (Macoveanca, Padina), *moșie*, în jud. Buzĕŭ, com. Padina, cu 15350 hect., din care 1335 s'aŭ dat împroprietăriților în 1864; e cea maĭ mare proprietate din jud. Buzĕŭ.

Macoveiul, *două trupurĭ de pădure*, pe moșia Macoveiul, jud. Buzĕŭ, avînd una (Pădurea-Mică) 340 hect. și a doua (Pădurea-Mare), 410 hect.

Macradiul, *vîrf de munte*, pe teritoriul com. Tulnici, pl. Vrancea, jud. Putna.

Macuc, *deal*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Oltina; se desface din dealul Ciacal; se întinde spre E., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E., dealungul maluluĭ drept al Dunăreĭ, brăzdînd partea de N. a plășeĭ și cea N.-E. a com.; lasă spre E. prelungirile numite Colburgina și Tuna-Orman; este presărat cu cîte-va movile; printre vîrfurile sale, cel maĭ înalt este Oltina, care are o înălțime de 140 m.; este acoperit cu fînețe, și la poale cu tufărișurĭ; pe muchia sa merg drumurile comunale Oltina-Beilicul și Mîrleanul-Oltina.

Madona-Dudu, *moșie*, în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Maglavit, aparținînd bisericeĭ din Craiova, Madona-Dudu, de la care și-a luat numele. Are păduriĭ pe dînsa. Pămîntul acesteĭ moșiĭ precum și acela al locuitorilor era amenințat de nisipul ce-l aducea vîntul de la Dunăre. Epitropia

biserice a luat măsuri de apărare prin plantațiuni și ast-fel s'a reușit a se opri întinderea nisipului pe pământul arabil. Pe moșie se găsesc stîne.

Madona-Dudu, *pădure*, în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Maglavit, pe moșia Madona-Dudu. Este compusă din plopi și salcîmi.

Madved, *pichet de graniță*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani.

Maganului (Dealul-), *munte*, în jud. Suceava, com. Neagra-Șaruluĭ, avînd 1201.7 m. altitudine.

Magarul, *schit* de călugări, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Zorleni, la cîți-va kil. de cătunul Bujoreni, așezat pe vîrful unuĭ deal, în mijlocul pădureĭ la o jumătate oră departe de cătunul Bujoreni. Legenda acesteĭ mănăstiri este următoarea: Un mocan care păștea oile pe locul unde este astăzi mănăstirea, avea printre oĭ ca de obiceiu și cîți-va măgari. El observă că unul dintre măgari părăsea în fie-care zi turma și mergea sub umbra unuĭ mare stejar ce era în vîrful dealuluĭ, făcînd cu capul semnul crucii. In urma acesteĭ împrejurări mocanul vinde oile și cu banii ce primise pe ele, zidește mănăstirea pe locul unde era bătrînul stejar, din care făcu icoane Maiciĭ Domnuluĭ, iar mănăstireĭ i dede numele de mănăstirea Magarul.

Magazia, *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Crăcăoani, situat pe valea pîrîuluĭ Cracăul, într'o poziție pitorească.

Are o populațiune de 45 familiĭ, saŭ 213 suflete: 114 bărbați și 99 femeĭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura și exploatarea terenurilor (vărăriĭ, cariere, exploatarea pădurilor).

Magazia, *sat*, făcînd parte din com. Buda, jud. Tecuciŭ, la 2 kil. de reșed. com.

Are o suprafață de 137 hect., 50 ariĭ, și o populație de 18 familiĭ, saŭ 70 suflete; locuesc în 20 case.

Locuitoriĭ, foștĭ clăcași, poartă acest nume de la magaziile ce le aveaŭ arendașiĭ statuluĭ aicĭ, înainte de împărțirea pămîntuluĭ. Satul s'a înființat la 1878.

Magazia, Cetatea-Vechie saŭ **Tătărească**, *urmele unei cetăți vechĭ*, situată pe culmea unuĭ deal foarte înalt, la E. de com. Crîmpoaia, pl. Șerbănești, jud. Olt, lîngă apa Vedea.

Aŭ o suprafață de 600 m. p.

Imprejurul ruinelor, locuitoriĭ, arînd, aŭ găsit fragmente de arme și instrumente vechĭ, de o mărime cu totul neobișnuită azĭ: săgeți, pinteni de o mărime colosală și altele.

D-l D. Ghioceanu, afirmă că săpînd în malul Vedeĭ, a găsit, între altele, fosile, un craniŭ uman de o mărime extraordinară și o măsea, care are o mărime de 20 c. m. în lungime și un diametru de 8 c. m. în grosime.

Maghera, *sătuc*. Vezĭ Vîrful-Cîmpuluĭ, sat, jud. Dorohoiŭ.

Maghera, *pîrîŭ*, izvorește din dealul Goroveiul, trece prin sătișorul Maghera, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, și se varsă în Siret.

Magheresti, *com. rur.*, în partea de N. a plășeĭ Amaradia, jud. Gorj, la V. com. Secelul, așezată pe coastă și pe ambele țărmurĭ ale pîrîuluĭ Sănătorea, la 25 kil. de Tîrgul-Jiul, capitala județuluĭ. E formată din 2 cătune: Magheresti-din-Deal și Magheresti-din-Vale.

Are o suprafață de 1200 hect. din carĭ: 340 hect. arabile, 625 hect. fînețe, 88 hect. vie, 41 hect. pomet, 90 hect. izlaz și pădure, 16 hect. vatra satuluĭ.

Are o populație de 243 familiĭ saŭ 867 suflete, din carĭ 225 contribuabilĭ; o școlă, înființată la anul 1888, frecuentată de 25 elevĭ; 2 bisericĭ, una fondată la anul 1843, și a doua la 1820, de către locuitorĭ și ambele deservite de 1 preot, 2 cîntăreți și 2 paracliserĭ.

Locuitoriĭ posedă: 22 pluguri, 39 care cu boĭ; 520 vite marĭ cornute, 1114 oĭ, 199 rîmătorĭ; 36 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la venituri de leĭ 1624, banĭ 49, iar la cheltuelĭ, de leĭ 1227, banĭ 80.

Apele ce udă această comună sunt: Sănătoarea și Blahnița.

Comunicația se face pe șoseaua comunală, care străbate comuna și care o pune în comunicație la N. cu Turbați și la S., cu Bobi, printr'un drum ordinar, care pleacă din Magheresti-din-Vale, trece prin Magheresti-din-Deal și intră în Turbați.

In comună sunt: 3 puțurĭ și 11 fîntînĭ.

Magheresti-din-Deal, *cătun* de reședință al comuneĭ Magheresti, jud. Gorj, pl. Amaradia.

Are o suprafață de: 700 hect., din carĭ: 180 hect. arabile, 315 hect. fînețe, 45 hect. viĭ, 21 hect. pomet, 90 hect. izlaz și pădure și 9 hect. vatra satuluĭ.

Are o populație de: 125 familiĭ, saŭ 444 suflete, din care 115 contribuabilĭ; o biserică, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser.

Locuitorii posedă: 12 pluguri, 20 care cu boi; 260 vite mari cornute, 5 cai, 557 oi, 74 rîmători; 16 stupi cu albine.

Maghereşti-din-Vale, *cătun*, al comunei Maghereşti, jud. Gorj, situat la N. cătunului de reşedinţă şi pe costişe. Are o suprafaţă de 500 hect., din cari: 160 hect. arabile, 270 hect. fineţe, 43 hect. vii, 20 hect. cu pomet, 7 hect. vatra satului, şi o populaţie de 118 familii, saŭ 423 suflete, din cari 110 contribuabili. Are 1 biserică, cu 2 cîntăreţi şi 1 paracliser, deservită de preotul de la cătunul de reşedinţă.

Locuitorii posedă: 10 pluguri, 19 care cu boi; 260 vite mari cornute, 7 cai, 557 oi şi 75 rîmători; 20 stupi.

In cătun se mai găsesc: 5 fîntîni şi 5 teascuri de vin.

Maghernița, *pîrîiaș*, în judeţul Neamţu, com. Vînători-Neamţul, pl. de Sus-Mijlocul. Izvoreşte din muntele Procovul, lîngă schitul cu acelaşi nume, curge pe la E. de mănăstirea Neamţul, traversînd, aproape de vărsarea sa, pe partea dreaptă a pîrîului Nemţişorul, şoseaua Vînători-Mănăstirea-Neamţul, între kil. 13—14.

Magivia, *pădure*, supusă regimului silvic, pe moşia Magivia din Cîmpulung, plaiul Nucşoara, jud. Muscel, în întindere aproximativă de 400 hect., populată cu mesteacăn, fag, anin şi plop.

Această pădure se află la marginea oraşului Cîmpulung, situată pe coaste repezi, parte desvelite de stratul vegetal, în cît ameninţă localităţile din apropiere, din cauza pîraielor, cari, pe timpuri ploioase cară nisip, pietriş şi bolovani.

Se învecineşte la N. cu proprietatea d-lor Lerescu; la S., cu Gruiul; la E., cu Rîul-Tîrgului şi la V. cu rîul Bughea.

Maglavitul, *com. rur.*, pl. Cîmpul, jud. Dolj, la 76 kil. de Craiova, şi la 14 kil. de reşedinţa plăşei, oraşul Calafat.

Se află situat pe loc şes, înconjurată de plantaţiile bisericei Madona-Dudu, din Craiova.

Se mărgineşte la N. cu com. Hunia; la S., cu com. Poiana; la V., cu Dunărea şi la E., cu com. Moţăţei. Se desparte de aceste comune prin plantaţii şi locuri agricole.

La N. se află dealul Golenţi. Tot aicî, nu departe de Dunăre, se găseşte Măgura-Popei.

Către Dunăre se găsesc cîteva micî înălţimi, numite hotare, făcute de locuitori; între acestea sunt: Hotarul-Popei, Hotarul-Voinei, Hotarul-Listor, Hotarul-Sîrbului, Hotarul-Porcului, Hotarul-din-Sud şi Hotarul-Cailor.

In comună sunt două bălţi, în apropiere de Dunăre: una numită Maglavitul, cu o suprafaţă de 400 m. p., este îngustă, avînd o lungime cam de 300 m., şi-şi are scurgerea în Dunăre; a doua, numită Golenţi, puţin mai mică de cît precedenta, se scurge tot în Dunăre. Ambele bălţi conţin peşte.

Pe limita sa de V. curge fluviul Dunărea, cu îndreptarea N.-E. spre S.-V. Pe Dunăre, în E. comunei, se găsesc cîte-va ostroave.

Micî rîuri intermitente izvoresc din dealul ce desparte comuna Maglavitul de Dunăre şi se varsă în balta Maglavitul.

Se zice că, pănă la 1819, comuna se găsea pe locul, pe care se află; la anul 1821 s'a mutat sub dealul despre V., iar la 1828, din noŭ s'a zidit pe locul unde se găseşte azî.

Se compune din cătunele: Maglavitul, Golenţi şi Comani. Cătunul de reşedinţă este Maglavitul. Inainte cuprindea şi cătunul Hunia, azî com. rur. deosebită.

Are o populaţie de 3938 suflete; 2 biserici de cărămidă făcute de locuitori, una în cät. Maglavitul şi a doua în cät. Golenţi, ambele avînd cîte 1 preot şi 1 cîntăreţ; treî şcolî, două în cătunul Maglavitul, din cari una de băeţi şi una de fete, şi a treia în Golenţi, mixtă. Şcoala de băeţi din Maglavitul funcţionează din anul 1833, iar cea de fete, din anul 1880. Şcoala mixtă din Golenţi funcţionează din anul 1885.

Suprafaţa teritoriului comunei este de aproape 6500 pog., din cari: 3896 pog. arabile, în cătunul Maglavitul şi 2332 în Golenţi.

Una din moşiile de pe teritoriul comunei este proprietatea de 20223 pog., din cari vr'o 3000 pog. nisipuri, a bisericei Madona-Dudu din Craiova, care se compune din 3 trupuri: Maglavitul, Hunia şi Golenţi.

O altă moşie e Poeni, ce aparţine azî locuitorilor din comuna Maglavitul.

In com. sunt plantaţii de salcîmi şi de plopi, pe o întindere cam de 2000 pog., proprietatea bisericei Madona-Dudu. Toate plantaţiile sunt amenajate.

Viile aŭ o întindere de 206 hect., aparţin locuitorilor şi se găsesc pe pămînturile date în anul 1864.

In com. Maglavitul se găsesc morî de apă şi de vînt, unele pe proprietatea Madona-Dudu, iar altele pe delimitările locuitorilor din 1864.

Comerciul se exercită în comună de 30 persoane.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 11718,26 leĭ şi la cheltueliĭ, de 11490,45 leĭ.

Afară de calea judeţeană Craiova-Calafat, com. Maglavitul mai este străbătută de calea vecinală Maglavitul-Cetatea, lungă de 6 kil. şi de calea vecinală Maglavitul-Calafat, trecînd prin cătunul Golenţi, com. Basarabi, până la schela Calafat.

In comună se găseşte siliştea numită Lopcea.

Maglavitul, *sat*, în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Maglavitul, reşedinţa primărieĭ. Are o populaţie de 3136 suflete: 1572 bărbaţĭ şi 1564 femeĭ. Locuesc în 530 case şi 50 bordee.

Sunt două şcolĭ primare: una de băeţi, care funcţionează din 1853, şi a doua de fete, ce funcţioneaza din 1880. Ambele şcolĭ sunt întreţinute de com., şi frecuentate de 160 băeţi şi de 32 fete.

Are o biserică de cărămidă, fondată de locuitorĭ, cu hramul Sf. Nicolae şi deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

In sat sunt: 30 meseriaşĭ: cizmarĭ, tîmplarĭ, dulgherĭ; 2 băcănii; 17 cîrciumĭ.

Maglavitul, *lac*, în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Maglavitul, cu o suprafaţă de 30000 m. p., lung de 100 m. şi lat de 300 m. Se varsă în Dunăre. In lac se scurg o mulţime de pîraie intermitente. Conţine peşte.

Magula, *sat*, făcînd parte din com. rur. Tomşani, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Mahala, *sat*, în jud. Dîmboviţa, pl. Dealul-Dîmboviţa, com. Viforîta. Este situat lîngă oraşul Tîrgovişte, despărţit prin apa Ialomiţeĭ.

Mahala, *sat*, în jud. Dorohoiŭ, pl. Herţa, pe moşia Herţa, com. Movila.

Are 80 familiĭ, saŭ 400 suflete.

Proprietatea moşieĭ este a d-luĭ Panaite Cazimir, avînd părţĭ şi d-nele Maria Buşilă şi Patica Bordeanu.

Sătenĭĭ împroprietăriţĭ aŭ 105 hect., 27 ariĭ pămînt; iar proprietariĭ moşieĭ: 832 hect., 16 ariĭ cîmp, 37 hect., 24 ariĭ pădure şi 12 pogoane de vie.

Pîrîul ce trece pe moşie este Izvorelul.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Tîrnăuca, Herţa, Pilipăuţi şi Ibăneşti.

Mahalaua (Biserica-de-Zid), *mahala*, în centrul com. Turceşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vilcea. Aci e şcoala com. Are o biserică de zid, făcută în zilele împăratuluĭ Nicolae Pavlovicĭ şi cu blagoslovenia Prea S. S. părintele Episcop Neofit, şi cu cheltuiala preotuluĭ Popa Negoiţă.

Mahalaua-Mare, *mahala*, în jud. Vîlcea, pl. Ocolul, com. Govora.

Mahalaua-Poşteĭ, *sat*, pe rîul Argeş, jud. şi pl. Argeşul, făcînd parte din com. urb. Curtea-de-Argeş.

Mahale-Orman-Bair, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Ese-Chioi; se desface din dealurile Bulgarieĭ; se îndreaptă spre E. într'o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E.; străbate teritoriul neutru, coprins între hotarul politic şi drumul Silistra-Varna; intră în jud. Constanţa pe la pichetul No. 9; brăzdează partea de V. a plăşeĭ şi pe cea de S.-E. a com.; lasă spre E. dealul Saban-Bair; pe la poalele sale de S. merge drumul Silistra-Varna; are 166 m. înălţime; este acoperit mai tot cu fîneţe şi în unele locurĭ cu pădurĭ.

Mahale-Orman-Ceair, *pîrîŭ*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Ese-Chioi; izvoreşte din poalele de N.-E. ale dealuluĭ Mahale-Orman-Bair, brăzdînd partea de V. a plăşeĭ şi a com.; se îndreaptă spre V., cu o direcţiune generală de la V. spre E.; intră în teritoriul bulgăresc al com. Ese-Chioi, şi, după un curs de 5 kil., făcut numaĭ prin pădurĭ, se varsă în pîrîul Hamazlî-Ceair, pe dreapta, ceva mai spre V. de pichetul No. 7, numit Griviţa.

Mahîrul, *baltă*, azĭ potmolită, jud. Vlaşca, com. Arsache; produce fîneţe şi păşune; este situată în albia Dunăreĭ, în dreptul satuluĭ Slobozia, pe proprietatea Paraipanul.

Mahmudia, *comună urbană*, în jud. şi pl. Tulcea, situată în partea de E. a judeţuluĭ, între dealul Beş-Tepe şi Dunăre, la 29 kil. spre S.-E. de oraşul Tulcea, capitala districtuluĭ, şi în parte E. a plăşeĭ, a căreĭ reşedinţă este.

I s'a dat acest nume după sultanul turcesc Mahmud V, care a făcut aci o geamie; numele cel vechiŭ era Beş-Tepe-Romînească spre deosebire de Beş-Tepe-Turcească, care astăzĭ poartă numaĭ numele de Beş-Tepe.

Numaĭ partea S., adică pămîntul ferm, prezintă accidente de teren; încolo, restul e un şes în-

tins, acoperit cu stuf şi întretăiat de gîrle şi bălţi.

Dealurĭ sunt: Beş-Tepe, de 242 m., unul din ceĭ maĭ înalţi din plasă, la V., pietros şi acoperit cu verdeaţă; dealul Cairacile, de 118 m., la S., pietros şi acoperit cu păşunĭ; Hîrtopul, la S.-E., 88 m., stîncos; Moru-Ghiol, la S.-E., lutos şi acoperit cu păşunĭ. In stuful cel întins sunt ridicăturĭ artificiale, după care ochiul planează pe o mare întindere; aşa avem punctele trigonometrice: Marchel, lîngă braţul Sf. Gheorghe, 2 m. înălţime; Şondul No. 1, pe braţul Sulina, la N.-E., 3 m., 7; Şondul No. 2, pe gîrla Şondul, la N.-V., 2 m. 5; ele aŭ servit statuluĭ major romîn pentru ridicarea planurilor mareĭ hărţĭ a Dobrogeĭ.

Ape sunt: Braţul Sulina, care udă comuna la N., pe o întindere de 10 mile (18 kil. de la mila 21—31); braţul Sf. Gheorghe, la S., pe o întindere de 12 kil. Intre ele se află o mulţime de gîrle, carĭ stabilesc comunicarea între ele şi bălţĭ; aşa avem: gîrla Marchel, lîngă braţul Sf. Gheorghe, unind lacurile Cara-Suhat şi Uzlina; gîrla Şondul la N., care stabileşte o legătură între braţul Chilia şi Sf. Gheorghe. Cele maĭ însemnate bălţĭ sunt: Gorgova, cel maĭ mare lac din întreaga deltă a Dunăreĭ (500 hect.), la mijlocul comuneĭ, alimentat de braţul Sulina, şi scurgîndu-se în braţul Sf. Gheorghe prin gîrla Litcovul; în el se maĭ scurg şi lăcuşoarele Poparnicul, Cutineţul-Mare, Cutineţul-Mic (90 hect. împreună); lacul Fortuna (400 hect.), la N.-V., se scurge în gîrla Şondul; lacul Cara-Suhat (100 hect.), la V., se scurge în gîrla Marchel, ca şi lacul Marchel (50 hect.); lacul Pestriţele şi Ghiolul-Petreĭ, la E. (80 hect.); Cruglicul (40 hect.), la N., se scurge în gîrla Şondul; Mazîlul (30 hect.), la N.-E., izolat; lacul Obretinul (450 hect.), la E., (aparţinînd comuneĭ Cara-Orman). Lacurile ocupă o întindere de 920 hect. şi dinpreună cu gîrlele 1500 hect.; ele conţin peşte bun şi căutat.

Comuna are reşedinţa în oraşul Mahmudia, aşezată pe malul drept al braţuluĭ Sf. Gheorghe, şi la poalele dealuluĭ Beş-Tepe. Maĭ are cătunele: Cara-Suhat, la V., pe malul stîng al braţuluĭ Sf. Gheorghe, la 3 kil. spre N.-V. de reşedinţă. Gorgova, pe malul drept al braţuluĭ Sulina, între milele 29—30, la 12 kil. spre N.-E. de reşedinţă, în apropiere de lacul Gorgova, de la care şĭ-a luat numele.

Intinderea totală a comuneĭ este de 25000 hect., din carĭ numaĭ 3818 hect. pămînt solid, restul stuf şi apă. Din cel ferm, 231 hect. sunt ocupate de vatra oraşuluĭ Mahmudia, 20 hect., de vetrele satelor Cara-Suhat şi Gorgova, 1815 hect. ale locuitorilor cu dreptурĭ (de sub Turcĭ); 473 hect. date de stat locuitorilor, 1300 hect. ale statuluĭ, 60 hect. acoperite cu viĭ.

Populaţiunea oraşuluĭ Mahmudia, în maioritate compusă din Ruşĭ, este de 245 familiĭ, saŭ 1215 suflete, din carĭ: Ruşĭ-Lipovenĭ, 112 familiĭ, cu 553 sufl.; Romînĭ, 71 familiĭ, cu 378 suflete; Turcĭ-Tătarĭ, 34 familiĭ, cu 146 suflete; Evreĭ, 18 familiĭ, cu 89 suflete; Bulgarĭ, 7 familiĭ, cu 47 suflete; Armenĭ, 2. Populaţia cătunelor Cara-Suhat şi Gorgova este de 58 familiĭ, saŭ 240 suflete, din carĭ: Ruşĭ-Lipovenĭ, 56 familiĭ, saŭ 235 suflete; Romînĭ, 2 familiĭ, saŭ 5 suflete. In total, comuna Mahmudia are 301 familiĭ, cu 1455 suflete, din carĭ: 955 ortodoxĭ, 5 catolicĭ, 340 lipovenĭ, 170 mahomedanĭ şi 90 mozaicĭ.

Sunt 310 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă 215 pluguri de fier, un număr însemnat de vite, maĭ cu seamă oĭ; mulţĭ din eĭ sunt pescarĭ; 38 sunt cultivatorĭ de viĭ.

Are: o şcoală mixtă, fondată de stat în 1879, cu 10 hect. pămînt, condusă de 2 învăţătorĭ şi frecuentată de 109 copiĭ; o biserică, cu hramul Aducerea moaştelor Sf. Nicolae, cu filiala Gorgova şi Cara-Suhat, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ, fondată de locuitorĭ în 1864; o geamie, fondată în 1853 de sultanul Mahmud, cu 3 hogĭ, o biserică a lipovenilor bespopoftĭ; una lipovenilor nămolecilor; o sinagogă; un oficiŭ telegrafo-poştal, fondat în 1878 şi al căruĭ venit pe 1896—97 a fost de leĭ 1581,46.

In com. sunt: 10 băcăniĭ, 5 cîrciumĭ şi 2 cafenele.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de leĭ 10702, 36 banĭ, şi la cheltuelĭ, de 10680 leĭ, 30 banĭ.

Căile de comunicaţie sunt: şoseaua judeţeană Tulcea-Mahmudia, apoĭ drumurĭ comunale ce duc la comunele şi satele apropiate, Moru-Ghiol — Dunavăţ — Sf. Gheorghe (Cadîrlez), Beş-Tepe — Malcoci — Prislava; la Sari-Nasuf; la Sari-Ghiol — Agi-Ghiol — Congaz — Babadag.

Comuna Mahmudia este foarte vechie. In epoca romană, se numea Cetatea-Crucĭi. Chiar şi azĭ se găsesc ruine din vechea cetate, aşezate pe un vîrf al dealuluĭ Beş-Tepe, d'asupra Dunăreĭ. Locuitoriĭ, carĭ aŭ făcut săpăturĭ, aŭ găsit oale marĭ de pămînt, în care se păstraŭ producte; s'a maĭ găsit şi o mitră de arhiereŭ şi un po-

licandru de aur. In timpul dominațiuneĭ turcești s'a numit Beș-Tepe-Romînească spre deosebire de cea turcească, ce există și azĭ la poalele V. ale dealuluĭ Beș-Tepe. Din cauza nesiguranțeĭ și năvălirilor turcești și căzăcești, satul, era dese-orĭ părăsit, de locuitorĭ, carĭ numaĭ după plecarea Turcilor se întorceaŭ înapoĭ. Lucrurile aŭ mers așa până în anul 1854, cînd Sultanul Mahmud V, zidind o biserică, i-a dat numele săŭ, și l'a ridicat la rangul de tîrg. De atuncĭ a devenit un orășel prosper, pe care, la 1877, chiar Turcii l'aŭ respectat.

Mahometcea, *sat*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, căt. com. Calfa, situat în partea E. a plășeĭ și cea meridională a comuneĭ, la 8 kil. spre S.-V. de căt. de reședință, Calfa. Se întinde în valea Mahometcea, pe malul drept al pîrîuluĭ Mahometcea, fiind închis la N. de dealul Mahometcea-Bair, cu vîrful săŭ Mahometcea-Iuc, care are 212 m. înălțime. Suprafața sa este de 1856 hect., dintre care 4 hect. sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ și de grădinĭ. Populația sa, în maioritate Turcĭ, este de 64 familiĭ, saŭ 260 suflete. Din partea S.-E. a satuluĭ pleacă un drum comunal spre Cundjea; din partea N.-E. pleacă un altul spre Calfa; din partea N.-V. pleacă unul Haidar, iar din partea V. pleacă un drum, care se bifurcă în două ramurĭ, una ducînd la Cara-Pelit și alta la Dulgherul.

Mahriul, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, căt. comuneĭ Odobasca, așezat în partea de N. a comuneĭ, la poalele dealuluĭ Mahriul și pe pîrîul Mahriul, la 438 m. spre N. de cătunul de reședință, Odobasca. Are o întindere cam de 200 hect., cu o populație de 45 familiĭ, saŭ 240 suflete, din carĭ 50 contribuabilĭ.

Mahriul, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Odobasca; se desface din Dealul-Nuculuĭ; se întinde d'alungul pîrîuluĭ Mahriul, despărțind acest pîrîŭ de rîul Rîmna; brăzdează partea de V. a comuneĭ; e acoperit cu pășunĭ și pădurĭ ce sunt exploatate în mare parte.

Mahriul, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Odobasca; izvorește din Dealul-Nuculuĭ; curge dealungul dealuluĭ Mahriul; udă partea de N. a comuneĭ, trecînd prin căt. Mahriul, și, după un curs cam de 8 kil., se varsă în rîul Rîmna, pe dreapta luĭ, maĭ sus de cătunul Odobasca; valea sa e frumoasă, malurile-ĭ înalte, dîndu-ĭ un aspect pitoresc.

Maia (Maia-Catargiuluĭ), *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Mostiștea, situată la N.-E. de București, pe țărmul drept al rîuluĭ Prahova, unde acest rîŭ formează marĭ zigzagurĭ, la 52 kil. de București. Este așezată la extremitatea județuluĭ Ilfov, între județele Ialomița și Prahova. In partea de N.-E. are dealurĭ frumoase. Stă în legătură cu com. Fĭerbinți și Rădulești prin șosele vecinale.

Se întinde pe o suprafață de 2102 hect., cu o populație de 1175 suflete, din carĭ 219 contribuabilĭ; locuesc în 267 case.

D-na Ecat. B. Catargiŭ și Principele G. Bibescu aŭ 1295 hect. și locuitoriĭ 807 hect. Proprietariĭ cultivă 955 hect. (150 izlaz, 2 vie, 188 pădure).

Locuitoriĭ rezervă pentru izlaz 102 hect.

Aci se face tîrg în fie-care an, la 15 August.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 4828 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 4801 leĭ.

Are: 2 biserici, una cu hramul Adormirea și a doua cu hramul Sf. Treime, deservite de 2 preoți; 2 școale, una de băeți și alta de fete, frecuentate de 22 elevĭ și 10 eleve.

La Maia este un institut de fete, fondațiune a D-neĭ Barbu Catargiŭ.

In raionul comuneĭ sunt: 2 heleșteie.

Vite sunt: 152 caĭ și ĭepe, 415 boĭ, 378 vacĭ și viței, 4 taurĭ, 72 bivolĭ și bivolițe, 168 porcĭ și 904 oĭ.

Dintre locuitorĭ, 275 sunt plugarĭ, 52 aŭ diferite profesiunĭ.

Locuitoriĭ posedă: 105 pluguri: 85 cu boĭ, 20 cu caĭ; 194 care și căruțe: 147 cu boĭ, 47 cu caĭ.

Improprietăriți sunt 194 locuitorĭ și neîmproprietăriți, 91.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ.

Maia-Catargiuluĭ. Vezĭ Maia.

Maican (Valea-luĭ-), *vale*, trecînd prin moșiile Ciolănești-Baldovinești și Beuca și pierzîndu-se în valea Beuca. Este aproape paralelă, până la jumătate, cu valea numită a Pietrișuluĭ.

Maicași, *baltă*, în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Oancea și Vlădești, formată de vărsăturile Prutuluĭ; avînd o întindere de vr'o 600 falcĭ și conținînd stuf, fin și puțin pește.

Multe din bălțile aceste nu se formează direct din Prut, ci una din alta. Cînd apa e mare, formează aproape o singură masă de apă, conținînd pește; în timp de secetă seacă cele

mai multe din ele și servesc de păsune vitelor.

Maicile. Vezĭ Schitul-Orășeni, com. Cristești, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Maicilor (Suhatul-), *loc izolat,* în jud. Buzău, com. Glodeanul-Sărat, unde s'a format acum cât. Florica.

Maioreasca, Ferburia, Turnelul, Biserica-Mavrodolul, Bulija, Jianca și **Tabacul,** *trupurĭ micĭ de pădurĭ,* toate în întindere de 25 hect., situate în comuna Valea-Mare, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Malacul, *cătun,* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Borcea, pendinte de com. Rasa.

Malagenilor (Dealul-), *deal,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Rasova; se desface din vîrful numit Movila-Arnăutuluĭ; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S. spre N., brăzdînd partea de V. a comuneĭ și a plășeĭ; are o înălțime de 33 m., dominînd prin înălțimea sa satul Rasova, valea Ciairul-din-Mijloc, Dunărea (brațul Veriga) și un drum comunal ce duce de la Rasova la Ivrinezul-Nou; malurile Dunăreĭ, lîngă care se stîrșește, sunt înalte și rîpoase; pe muchia luĭ merge drumul comunal Rasova-Talașman.

Malaia, *com. rur.,* jud. Vîlcea, plaiul Cozia, compusă din 4 cătune: Malaia, Voineasa, Ciungetul și Seliștea, cu reședința în cătunul Malaia. Afară de cătunul Ciungetul, care e situat pe apa Latorița, cele-l'alte cătune sunt situate pe albia rîuluĭ Lotrul, la 60 kil. de capitala județuluĭ și la 58 kil. de a plaiuluĭ.

De această comună țin munțiĭ: Gerea, Briota, Smeurătul, Cocora, Groapa, Mălaia, Tîrnovul, Repezile, Fratoșițeanul, Plaiul-Poenilor, Măileasa, Runculețul, Galbina, Voinești și Dealul-Negru.

Lotrul, cu afluențiĭ săĭ: Valea-Păscoaia, Mălaia, Latorița, Repedea, Măileasa, Voinești, Vătaful, Rudarul, Ursul și Runcul, udă com. Malaia.

Are o populație de 276 familiĭ, saŭ 790 suflete: 400 bărbați și 399 femeĭ, în care intră și 5 familiĭ de Țigani. Locuesc în 295 case.

Sunt 215 contribuabilĭ.

Are 4 biserici, în fie-care cătun cîte una.

Școala datează în Malaia de la 1890; mai 'nainte a fost la Voineasa. Clădirea e nouă, proprietatea comuneĭ. E frecuentată de 12 copiiĭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura și mai mult cu păstoria și sunt moșneni.

Vite sunt: 75 caĭ, 46 boĭ, 57 vacĭ, 564 caprę și 2756 oĭ.

Sunt 103 stupĭ cu albine.

In raionul comuneĭ e o pivă; 1 fĭerăstrău; 6 morĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 1554 leĭ și la cheltueliĭ, de 1409 leĭ.

Malaia, *sat,* făcînd parte din com. rur. Malaia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Are o populație de 280 suflete și o biserică clădită de moșneni.

Malaia, *culme de munte,* jud. Vîlcea, care pornește din Culmea-Plătănești-lor și de care se detașează aproape de muntele Vîrful-Mare (1095 m.). Se îndreaptă către S., despărțind pîrîul Voineasa, afluent din stînga al Lotruluĭ superior, de rîul Pușcoiul. Piscurile sale cele înalte sunt: Vîrful-Vătafuluĭ, Moldovișul (859 m.), Vîrful-Ursuluĭ, muntele Malaia (996 m.) și Armeanul.

Malaia, *munte,* al culmeĭ cu acelașĭ nume (996 m.), jud. Vîlcea. Cade la S. de Piscul-Ursuluĭ și e udat de rîul Lotru, în partea de S.

Malaia, *trecătoare* cu piciorul, în Transilvania, jud. Vîlcea, pl. Cozia.

Malaica, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Cerătul, cu 186 suflete: 92 bărbați și 94 femeĭ. Locuesc în 12 case și 28 bordee. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Cerătul, ce este la 1½ kil. depărtare.

Malaica-Slătioarele și **Cerătul,** *moșie* a statuluĭ, jud. Dolj, plasa Jiul-de-Mijloc, comuna Cerătul, în întindere de 214 hect., aducînd un venit anual de 6150 leĭ.

Malamucul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Hătcărăul, plasa Cîmpul, jud. Prahova. Are o populație de 438 suflete și o biserică, fondată la 1870.

Malcaveți, *numire* ce se mai dă de locuitoriĭ *cătunuluĭ* Săltănești, com. Priseaca, plasa Oltul-d.-j., jud. Olt.

Malceanul, *lac,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Jurilofca, situat în partea E. a plășeĭ și a comuneĭ, lîngă malul măriĭ, de care e despărțit prin o bandă de nisip, și aproape de țezerul Bazelur, cu care comunică; are 300 hect. întindere și conține sare.

Malcoci, *com. rur.*, în județul și pl. Tulcea, situată în partea E. a județului, la 7 kil. spre E. de orașul Tulcea, capitala județului, și în partea N.-E. a pl., la 18 kil. spre V. de orășelul Mahmudia, reședința plășeĭ.

Treĭ părțĭ din cincĭ, a teritoriuluĭ com. sunt șesurĭ acoperite cu stuf; partea ridicată d'asupra nivelului Dunăreĭ este formată din micĭ dealurĭ și văĭ, parte acoperite cu tufăriș, parte servind de izlaz saŭ pășune; cea maĭ mare parte este arată saŭ cultivată, iar o parte este acoperită cu pădure. In partea de N., numită Balta, se găsesc pășunĭ întinse. Dealurile sunt întinse, micĭ, variind între 115 – 150 m.; maĭ însemnate sunt: Iacob-Mogh (148 m.), la V.; Derven-Tepe (116 m.), la E.

Apele, care udă comuna sunt: Dunărea și anume brațul Tulcea, care la mila No. 45 se desparte în cele 2 brațe: Sulina și Sf. Gheorghe, carĭ o udă la N.; Valea-Mare, care se varsă în balta Malcoci, o udă la V.; valea Sari-Ghiol, la S. și valea Sofulac la E.

Bălțĭ sunt 11, din carĭ 2 sunt maĭ principale: Tătăreni, la N.; Malcoci, la V., cu 150 hect. întindere; conține stuf, papură și pește, al căror venit aparține statuluĭ.

Cătunele carĭ formează com. sunt: Malcoci, cătun de reședință, la V., lîngă balta Malcoci; Prislava, la N.-E., pe malul drept al brațuluĭ Sf. Gheorghe, la 3 kil. de cătunul de reședință; Iolganul, cu 12 case, pe brațul Sulina, la 10 kil. spre N.-E. de cătunul Malcoci.

Intinderea comuneĭ este de 3970 hect., din carĭ 51 hect. ocupate de vetrele satelor (Malcoci și Prislava); 700 hect. ale statuluĭ (anume pădurile și bălțile), iar restul de 3719 hect., ale locuitorilor.

Are o populație de 237 familiĭ, saŭ 1269 suflete din carĭ: Romînĭ, 100 familiĭ, cu 496 suflete; Bulgarĭ, 3 familiĭ, cu 5 suflete; Ruși-Lipovenĭ, 28 familiĭ, cu 148 suflete; Germanĭ și Austriacĭ, 105 familiĭ, cu 617 suflete; Ovreĭ, 1 familie, cu 3 sufl.

Are: 2 școlĭ, una privată, a comunității germane, fondată în 1879 de locuitoriĭ germanĭ, frecuentată de 60 elevĭ; a doua mixtă, fondată în 1879 de stat, frecuentată de 40 elevĭ; două bisericĭ, una catolică, fondată în 1880 de Germaniĭ catolicĭ din cătunul Malcoci, cu 1 preot; a doua ortodoxă, în cătunul Prislava, zidită în 1859 de locuitorĭ, și deservită de un preot și un cîntăreț.

Locuitoriĭ posedă: 70 pluguri; 2 mașinĭ de secerat, 389 boĭ, 612 vacĭ și 286 caĭ.

Comerțul e destul de activ, constînd în importul de coloniale, cafea, zahăr, etc. și în export de cereale și pește.

Sunt 2 cîrciumĭ; 6 morĭ de apă.

Budgetul comuneĭ e de 4809 leĭ la venituri și de 4643 leĭ la cheltuelĭ.

Căile de comunicație sunt: Șoseaua județeană Tulcea-Mahmudia, ce trece prin cătunul Malcoci; drumurĭ comunale spre cătunul Prislava și Iolganul; spre Sari-Ghiol, Agi-Ghiol și Moru-Ghiol.

Satul Malcoci e fondat în 1845 de coloniștiĭ germanĭ veniți din Rusia. Cătunul Prislava este vechiŭ; a fost ruinat de arderĭ și năvăliri ale Cerchezilor și Turcilor; s'a reînființat în 1884. Se maĭ văd încă și urme vechĭ de un pod ce se zice că ar fi fost aruncat peste brațul Sf. Gheorghe, lîngă Prislava.

Malcoci, *sat*, în jud. Constanța. pl. Silistra-Nouă, cătun. com. Haram-Chioi, situat în partea de S.-E. a plășeĭ și în cea de N.-E. a com., la 5 kil. spre N.-E. de cătunul de reședință, Hairam-Chioi și la un kil. spre E. de satul Sarapcea-Caraici. Este așezat pe valea Crîcic-Ceair, la extremitatea sa de N., fiind închis la S. de către dealul Ciali-Perde, cu vîrful săŭ Ciali-Perde, care are 176 metri înălțime. Suprafața sa este de 2557 hect., dintre care 13 hect. sunt ocupate de grădinĭ și de vatra satuluĭ.

Populațiunea sa, compusă aproape numaĭ din Romînĭ și Bulgarĭ, este de 10 fam., saŭ 88 sufl.

Drumurĭ comunale pleacă la satele învecinate: la N.-E. spre Becter; la E., spre Baș-Punar; la S., drumul se desparte în două, unul apucînd la S.-E. și ducînd la Bairam-Dede și cel'alt, apucînd la S.-V. și ducînd la Demircea; către S.-V. un drum duce la Schender.

Malcoci, *sat*, în jud. și pl. Tulcea, cătun. de reședință al com. Malcoci, situat în partea de N.-E. a plășeĭ, și în cea de N.-V. a com., într'o vale, nu departe de balta Malcoci, la poalele dealuluĭ Derven-Tepe. Se mărginește la N. cu cătun. Pardina; la E., cu cătun. Prislava; la V., cu orașul Tulcea; la S., cu com. Agi-Ghiol și Sari-Ghiol. E udat la V. de Valea-Mare. Intinderea sa este de 2031 hect., din carĭ 21 hect. ocupate de vatra satuluĭ, 120 hect., grădinele locuitorilor, 700 hect. de pădurĭ ale statuluĭ; restul aparțin locuitorilor. Populația sa este de 115 familiĭ, saŭ 652 suflete, compusă din Germanĭ în maioritate, din Bulgarĭ, Ruși și Romînĭ. Formează com. cu cătun. Prislava și Iolganul.

Malcoci, *punct trigonometric*, de rangul al 2-lea, pe malul drept al rîuluĭ Chilia, jud. Tulcea, situat în partea de N. a plășeĭ Tulcea și a com. Malcoci; are o înălțime de 6 m., dominînd brațul Chilia și drumul Satul-Nou-Pardina.

Malcoci-Ghiol, *lac*, în jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. Malcoci, în partea de N. a plășeĭ și a com., nu departe de sat; are o formă dreptunghiulară și o întindere de 115 hect.; e înconjurat cu stuf și conține pește.

Malcoci-Mezarlîc, *deal*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Hairam-Chioi, și anume pe acela al satuluĭ Demircea; este îndreptat de la N. către S.-E. și se întinde de la Sudul satuluĭ Demircea, trecînd pe la ½ kil., pe la V. de satul Cial-Margea, pănă în dreptul și la V. satuluĭ Calfa-Chioi; se întinde paralel la V. văeĭ Docuzaci; este stîncos, ceea-ce face ca și malul văeĭ pe întinderea acestuĭ deal să fie maĭ mult saŭ maĭ puțin stîncos; are 170 metri înălțime și este situat în partea de S. a plășeĭ și cea de S.-V. a com.; este acoperit cu pășunĭ.

Maldărul, *com. rur.*, în jud. Olt, pl. Vedea-d.-j., compusă din 4 cătune: Bărăști, Batareni, Mărunțeĭ și Guești. Toată com. se întinde pe o suprafață de 885 hect.

Are o populațiune de 260 familiĭ, saŭ 1570 suflete, din carĭ 195 contribuabilĭ; locuesc în 310 case. Știŭ carte 123 persoane.

Este situată pe Valea-Vedițeĭ, la 25 kil. de capitala județuluĭ și la 8 kil. de reședința plășeĭ.

Are 3 biserică, una în Bărăști, ruinată; a doua în Mărunțeĭ, cu hramul Sf. Nicolae, zidită la 1833 de preotul Stan Mărunțelu și Diaconul Radu, și reparată la 1849 și a treia în cătunul Guești, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită la 1865 de preotul Constantin Duhovnicul și soția sa Maria. Aceste biserică sunt deservite de 2 preoțĭ.

Școala există în com. de la 1883 și e frecuentată de 29 copiĭ.

Locuitoriĭ sunt moșneni, afară de 2, carĭ s'aŭ împroprietărit la 1864 cu cîte 4 hect. pe moșia d-luĭ Constantin Pantazi. Dintre eĭ, 20 se ocupă cu brutăria, rotăria și dulgheria.

Vite sunt: 42 caĭ și iepe, 275 boĭ, 90 vacĭ, 38 capre, 2500 oĭ și 150 porcĭ.

Comerciul se exercită de 2 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la venituri de 1650 leĭ și la cheltuelĭ, de 1210 leĭ.

O șosea înlesnește comunicația acesteĭ com., la N. cu com. Colonești și la S., cu com. Corbul.

La V. e brăzdată de dealurile: Țundroaieĭ, pe care se află Măgura-Nemților și Dealul-Risuluĭ; iar la E., de dealul Teiul. Locurĭ șese are: Poiana-Lungă și Cavalul.

E udată de Valea-Vedițeĭ și de Teiul la E.; de Valea-Ulmuluĭ, la V. și de Valea-Rîsuluĭ, care servește de hotar între comunele Maldărul și Optași.

Se mărginește la N. cu com. Colonești; la S., cu com. Corbul; la E., cu jud. Argeș și la V., cu com. Optași.

Malicia, *trup de sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Vadurile, situat pe dreapta rîuluĭ Bistrița.

Malinul, *vale*, ce trece prin com. Crușovul și Brastavățul, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați. Se termină în valea Oltuluĭ, unde se maĭ numește și Valea-Draculuĭ. La Crușov se află peste ea 2 podurĭ.

Malița, *munte*, plaiul Nucșoara, jud. Muscel, pe linia graniteĭ. Muchiile sale se contopesc cu muntele Valea-Lungă și Movrea și formează un singur șir ce se continuă sub numele de muntele Basa.

Malomnicul-Canton, *pădure* a statuluĭ, cu 2000 pogoane, în com. rur. Piria, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Malovățul, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s., la 12 kil. de orașul Turnul-Severin, situată pe valea apeĭ Pleșuva. Satul formează comună cu satul Putinei, avînd o populație de 1245 suflete, din carĭ 187 contribuabilĭ; locuesc în 260 case.

Locuitoriĭ posedă: 66 pluguri, 107 care cu boĭ, 4 căruțe cu caĭ; 165 stupĭ cu albine.

Prin această comună trece șoseaua județeană Turnul-Severin-Bujorescul-Tîrgul-Jiuluĭ.

Are o biserică, cu hramul Buna-Vestire, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; 4 cîrciumĭ.

Budgetul com. e la venituri de 1659 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 882 leĭ.

Vite: 497 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 598 oĭ și 697 rîmătorĭ.

In comună se află o fabrică de cărămidă și țiglă.

Este udată de pîraiele Pleșuva și Topolnița, la a căror întîlnire, la satul Putinei, se află un pămînt fertil ce servește numaĭ pentru grădinăriĭ.

Maltezi, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de

com. Stelnica, situat pe malul stîng al braţuluĭ Borcea, parte pe coastă, parte pe luncă şi la 600 m. spre N. de satul de reşedinţă.

Are o biserică, zidită la 1872, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ.

Malul, *com. rur.*, în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, situată pe partea stîngă a rîuluĭ Ialomiţa şi la extremitatea de E. a plăşeĭ, la 97 kil. de Călăraşi, capitala judeţuluĭ.

Se compune din satele: Malul, Cioara şi Broşteni-Vechĭ, avînd reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale în satul Malul.

Teritoriul comuneĭ, cu o suprafaţă de 10450 hect., din carĭ 70 hect. pădure, se întinde din rîul Ialomiţa, spre N., între comunele: Fundul-Crăsani, Grindul şi Broşteni-Noĭ. Cuprinde treĭ moşiĭ: Broşteni-Noĭ şi Rogozul, de 4350 hect., proprietate a statuluĭ, şi care a fost, înainte de secularizarea mănăstirilor, a bisericeĭ Sf. Gheorghe-Noŭ din Bucuresti şi este arendată cu 93000 leĭ; Malul, de 4000 hect., şi Cioara, de 2000 hect., proprietăţĭ particulare.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 222 locuitorĭ; după legea din 1878 s'aŭ maĭ împroprietărit 6 locuitorĭ; neîmproprietăriţĭ maĭ sunt 91 locuitorĭ.

Are: treĭ şcolĭ primare mixte, în fie-care sat cîte una; treĭ bisericĭ, în fie-care sat cîte una, deservite de 2 preoţi şi 4 dascălĭ.

Populaţiunea comuneĭ este de 370 familiĭ, saŭ 1092 suflete, din carĭ: 391 agricultorĭ, 3 meseriaşĭ, 11 comercianţĭ, cu 6 profesiunĭ libere, 13 muncitorĭ şi 26 servitorĭ. Ştiŭ carte 177 persoane.

Vite: 530 caĭ, 320 boĭ, 3200 oĭ, 14 capre şi 630 porcĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 5026 leĭ şi la cheltuelĭ, de 5087 leĭ.

Malul, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ. Este situată în partea de N.-V. a plăşeĭ şi judeţuluĭ, la 90 kil. de capitala judeţuluĭ, pe Valea-Cotmeneĭ şi e compusă din 4 cătune: Malul saŭ Mălureni, Brabeţi, Zuvelcaţi şi Afrimeşti.

Pîrîul Cotmeana udă toată laturea de E. a acesteĭ com., avînd de afluent un pîrîiaş, cu numele Lerul, care izvoreşte din jud. Olt, maĭ sus de com. Urlueni.

Cătunul de reşedinţă, Malul, este situat pe coasta Văeĭ Cotmeneĭ, în partea de E.; Brabeţi în Valea-Cotmeneĭ, maĭ spre V. de cătun de reşedinţă, la 200 m.; Zuvelcaţi, tot pe deal, maĭ spre V. de Brabeţi, la 500 metri; iar Afrimeşti, pe Valea-Cotmeneĭ, maĭ spre N.-V. de cătun Malul, la 600 metri.

Comuna Malul se învecineşte la E. cu şoseaua judeţeană Roşiori-Urlueni şi cu cîmpia numită Burdea; la V., cu com. Buzeşti din jud. Olt, de care e despărţită prin pîrîul şi Valea-Cotmeneĭ; la S., cu com. Cioceşti-Mîndra şi la N., cu com. Urlueni.

Se întinde cu proprietăţile şi în jud. Olt. Dinpreună cu moşiile aflate pe dînsa, are o suprafaţă de 820 hect., din carĭ 500 hect. pămînt arabil şi 50 hect. pădure aparţin d-lor I. Cruţescu şi căpitan T. Alexandrescu, iar restul este al diferiţilor moşneni.

Sunt 33 locuitorĭ împroprietăriţĭ după legea rurală, pe o întindere de 120 hect.

Are o populaţie de 156 familiĭ, saŭ 820 suflete, din carĭ 172 contribuabilĭ; o şcoală frecuentată de 15 elevĭ; o biserică, în cătunul Malul, deservită de un preot şi doĭ cîntăreţĭ; o piuă de bătut abale.

Aci se ţin patru bîlciurĭ anuale, la 15 August, la 8 Septembrie, la Înălţare şi la Pantelimon.

Numărul vitelor din com. este de 1976 capete: 323 vite marĭ cornute, 62 caĭ, 1425 oĭ şi 166 porcĭ.

Terenul este mediocru, mare parte fiind nisipos. Cultura orzuluĭ şi ovăzuluĭ reuşeşte cu deosebire. Sunt 2 hect. livezĭ de prunĭ

Budgetul com. e de 4138 leĭ, 36 banĭ, la venitурĭ şi de 3985 leĭ, 37 banĭ, la cheltuelĭ.

Şoseaua judeţeană Roşiori-Urlueni uneşte com. Malul cu comunele Urlueni şi Cioceşti-Mîndra, printr'o ramură de şosea vecinală cam de 800 metri.

Satul Malul şi cătunele luĭ sunt foarte vechĭ; făceaŭ parte din pl. Cotmeneĭ şi eraŭ înconjurate de satele Lereni şi Tomeşti pănă la 1836. Maĭ în urmă com. Malul a fost întrunită cu com. Urlueni, pănă la 1876.

Pe locul numit La-Bordee, din această com., se văd urmele unuĭ altar, care probează că acolo a fost biserică şi, probabil, sat.

Malul, *com. rur.*, compusă din cătunele Malul-d.-s. şi Malul-d.-j., jud. Vlaşca, pl. Marginea, situată pe malul Dunăreĭ, spre V. de Giurgiŭ, la 14 kil. de acest oraş, şi la 12 kil. de Stăneşti, reşedinţa plăşeĭ.

Are o biserică, făcînd parte din parohia Arsache, clădită la 1847 de stat, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ; o şcoală mixtă frecuentată de 83 copiĭ.

Budgetul com. e de 6605 leĭ la venitурĭ şi de 4094 leĭ la cheltuelĭ.

S'a împroprietărit, în 1864, după legea rurală, un număr de 215 locuitorĭ, pe o suprafață de 675 hect.

Vite sunt: 860 boĭ și vacĭ, 200 bivolĭ și bivolițe, 180 caĭ, 750 oĭ și 450 rîmătorĭ.

Prin acest sat trece șoseaua Giurgiŭ-Zimnicea.

E udată de Gîrla-Mare, în josul satuluĭ și la lacul Jianca, care se află în valea Dunăreĭ; ambele se pescuesc.

Eleșteul din mijlocul satuluĭ servă de adăpătoare vitelor.

Sunt 6 cîrciumĭ; 3 cazane de făcut rachiŭ din prăștina de vin.

In această comună, atît în 1854 cît și în 1878, în timpul războaelor dintre Ruși și Turcĭ, aŭ fost aci baterii care se întindeaŭ pănă la Slobozia.

Malul, *sat*, jud. Ialomița, situat în partea de E. a plășeĭ Cîmpuluĭ, pendinte de comuna cu acelașĭ nume. Se află pe țărmul stîng al rîuluĭ Ialomița, pe coasta malului, după care și-a luat numele. Vechea numire însă este Podul-luĭ-Drăgan.

Are o populație de 94 familiĭ; o școală mixtă, frecuentată de 53 elevĭ; o biserică, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ.

Vite sunt: 150 caĭ, 100 boĭ, 5 capre, 700 oĭ și 200 porcĭ.

Pe partea de N. a satuluĭ, d'asupra coasteĭ, trece calea județeană Slobozia-Urziceni.

Aicĭ este reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

Malul, *trup de sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Dobreni, situat aproape de gura pîrîiașuluĭ Almașul, în dreapta șoseleĭ județene Dobreni-Moinești.

Malul, *suburbie*, a orașuluĭ Cîmpulung, jud. Muscel. Dela 1844 coprinde și vechile suburbiĭ: Curelari și Ochești.

Malul, *pădure*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, pe teritoriul com. Malul; formează un trup de 60 hect. cu pădurea Grindul, și e populată cu stejarĭ, salciĭ și plopĭ.

Malul-Alb, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bujoreni, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Are o populație de 75 suflete: 40 bărbați, 35 femeĭ Cade la S.-E. comuneĭ pe malul Oltuluĭ. Este situat la 1 ½ kil. de cătunul Olteni, reședința comuneĭ, unde e școala.

Malul-Alb, *deal*, pe stînga rîuluĭ Bîrlad, la N. de satul Drăgănești, com. Barcea, jud. Tecuciŭ. Aci a fost satul Răstoaca. După distrugerea acestuia, s'a înființat satul Drăgănești, maĭ spre S.

Malul-Baștelĭ, *munțĭ*, la V. de com. Măneciul-Ungureni, pl. Teleajenul, jud. Prahova, coprinșĭ între pîraiele: Brusturelor (N.) și Orațiele (S.).

Malul-Cerbuluĭ, *deal*, jud. Muscel, com. Dragoslavele, plaiul Dîmboviței.

Malul-cu-Gaură, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Bălăcești, cătun. Fățaluĭ-Nan. Aci, în 1821, și-aŭ găsit azilul mulțĭ refugiațĭ.

Malul-cu-Sare, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Goidești, cătunul Fundata; conține multă sare; face hotar despre com. Trestioara.

Malul-de-Jos, *cătun*, jud. Vlașca, pendinte de com. Malul, pe proprietatea domeniuluĭ Giurgiŭ, d'asupra bălțiĭ cu acelașĭ nume.

In 1878, cu ocazia războiuluĭ Ruso-Romîno-Turc, în fața acestuĭ sat, o șalupă rusă care voia să împedice un vapor turcesc fu lovită de un obuz turcesc, și locotenentul rus care o conducea fu rănit și abia putu scăpa în not.

Aci, la 1882, s'a dat de stat, pentru 28 locuitorĭ însurățeĭ și 1 biserică, suprafața de 164 hect. pămînt.

Malul-de-Jos, *baltă*, pe proprietatea domeniuluĭ Giurgiŭ, jud. Vlașca.

Malul-de-Răsună, *pisc* înalt, pe dealul Ciocracul, jud. Prahova, com. Drajna-d.-s., plaiul Telecajenul.

Malul-de-Sus, *cătun*, jud. Vlașca, pendinte de com. Malul, pe proprietatea Paraipanul, d'asupra bălțiĭ cu acelașĭ nume.

Malul-de-Sus, *baltă*, jud. Vlașca, pe proprietatea Paraipanul; conține peștĭ și racĭ.

Malul-Lupuluĭ, *numire*, ce se maĭ dă *cătunului* Brebul-Mănăstireĭ, jud. Prahova, plaiul Prahova, com. Brebul.

Malul-Mare, *com. rur.*, în jud. Dolj, pl. Ocolul, la 11 kil. de Craiova.

Este așezată pe un mic șes, pe stînga rîuluĭ Jiul.

Se învecinește la N. cu com. Preajba, de care se desparte prin moșia Chintescul; la S., cu com. Secuiul, de care se desparte prin moșia Cetelor-de-Moșneni; la V., cu Livezile, pl. Jiul-d.-j., de care se desparte prin rîul Jiul și la E. cu com. Coșoveni-d.-s. și Coșoveni-d.-j.

Teritoriul com. este accidentat în partea de V. de malurile

și rîpele rîuluĭ Jiul, ce sunt înnalte de 30 m. aproximativ și carĭ sunt acoperite cu iarbă de pășunat. In partea de E. a comuneĭ este Valea-Lumașuluĭ.

Este udată de rîul Jiul ce trece prin V. eĭ, cu direcțiunea N.-S. și de pîrîul Lumașuluĭ, ce curge prin Valea-Lumașuluĭ, cu direcțiunea E.-V., venind din com. Coșoveni-d.-j., și se varsă pe malul stîng al rîuluĭ Jiul. Jiul se revarsă primăvara și toamna. Pîrîul Bănesele izvorește pe teritoriul com. Coșoveni-d.-j., trece în com. Malul-Mare și se varsă în balta Nicola.

Lacurĭ sunt: Gîldaele, Balta-Bisericeĭ, ce comunică cu Gîldaele, și balta Nicola, în care se varsă pîrîul Bănesele. Toate se scurg în rîul Jiul.

Se compune din 2 sate: Malul-Mare, reședința, și Malul-Mic.

Satul Malul-Mare era maĭ înainte așezat pe malul drept al rîuluĭ Jiul și se numea Ciulnița. De la 1845, în urma stăruinței proprietaruluĭ de pe atuncĭ Dincă Zătreanu, din cauza revărsăriĭ rîuluĭ careĭ pricinuia marĭ stricăciunĭ, s'a strămutat pe malul stîng. Malul-Mic se numea înnainte Flămînda.

Are: o biserică, deservită de preotul din com. Preajba; o școală mixtă, ce funcționează din 1890 și e întreținută de stat, și frecuentată de 53 copiĭ.

Populația comuneĭ este de 699 suflete: 358 bărbațĭ și 341 femeĭ. Locuesc în 62 case și 100 bordee.

După legea rurală din 1864, sunt 149 locuitorĭ împroprietăriți.

Suprafața comuneĭ este de 2805 hect., din care: 2635 pămînt arabil, 20 hect. izlaz, 50 hect. fîneață și 80 hect. pădure. Moșiĭ se găsesc în satele: Malul-Mare, aparținînd d-luĭ N. Cîncea și locuitorilor și Malul-Mic aparținînd d-lor C. și G. Dăbuleanu și locuitorilor.

Pădurea Opritura, de pe moșia Malul-Mare, are o întindere aproximativă de 60 hect. și aparține d-luĭ N. Cîncea.

Pădurea Opritura, de pe moșia Malul-Mic, în întindere aproximativă de 20 hect., aparține d-luĭ C. Dăbuleanu. Se compune din: cerĭ, arțarĭ, jugastri, păducelĭ, frasinĭ, plopĭ și ulmĭ.

Viile, în întindere de 400 hect., aparțin locuitorilor din satul Malul-Mare, din comunele Coșoveni-d.-j. și Coșoveni-d.-s., din Preajba și din Craiova. Se găsesc cîte-va hect. și pe moșiile d-lor Cîncea, C. Dăbuleanu și locuitorilor.

Cîrciumĭ sunt 4.

Transportul se face cu carele pe șoseaua județeană Craiova-Bechet, ce trece prin centrul comuneĭ, pe o lungime de 7 kil. Este legată cu satele Preajba, Livezile și Ghindeni, printr'o potecă de car.

Bugetul com. e la venitурĭ de 2151 l. și la cheltuelĭ, de 1800 l.

Malul-Mare, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Malul-Mare, grămadă, cu reședința primărieĭ. Acest sat înainte se găsea pe malul drept al rîuluĭ Jiul; azĭ se află situat pe malul stîng al acestuĭ rîŭ, unde s'a mutat — de la 1845 — prin stăruința răposatuluĭ proprietar Dincă Zătreanu — din cauza revărsărilor Jiuluĭ, cînd suferea marĭ stricăciunĭ. Cînd acest sat se afla pe malul drept al rîuluĭ Jiul, se numea Ciulnița; de la strămutare (1845) s'a numit Malul-Mare, de la malul stîng al rîuluĭ Jiul, care este înalt.

Populația comuneĭ se urcă la 509 suflete, din carĭ: 257 bărbațĭ și 252 femeĭ.

Locuesc în 44 case și 73 bordee.

In sat este o școală mixtă, ce funcționează din 1890, Octombrie, și e întreținută de stat.

Malul-Mare, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Malul-Mare, pe care se găsește pădure. Aparține d-luĭ N. Cîncea.

Malul-Mic, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești, cu 190 suflete, locuind în 19 case și 27 bordee. Copiiĭ urmează la școala mixtă din satul Malul-Mare, care se află la ½ kil.

Malul-Mic, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Malul-Mare, satul Malul-Mic, pe care se găsește pădure. Aparține d-lor G. și C. Dăbuleanu.

Malul-Podurilor, *deal*, în raionul comuneĭ Cetățeni-din-Deal, plaiul Dîmboviței, jud. Muscel.

Malul-Roșu, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bălănești, jud. Olt, pl. Siul-d.-s. Are o populațiune de 170 suflete. E situat în partea de V. a comuneĭ, lîngă malul Oltuluĭ. S'a numit ast-fel pentru că în apropiere e un deal al căruĭ pămînt e șes.

Malul-Roșu, *sat*, face parte din com. rurală Ceptura, jud. Prahova, pl. Cricovul. Are o populațiune de 220 suflete.

In cătun se găsesc foarte mulțĭ cărbunĭ de pămînt, carĭ aŭ început a fi exploatațĭ de locuitorĭ.

Malul-Roșu, *deal*, cu viĭ, pe teritoriul com. Bălănești, lîngă Olt, pl. Siul-d.-s., jud. Olt.

Malul-Roșu, *teren neproductiv*, jud. Teleorman, pe moșia Belitori, unde este și o ruscă foarte repede pe care se comunică de

la cătunul Dulceni la comuna Belitori, și din drumul despre comuna Pîrlita pe lîngă eleșteul format din apele pîrîuluĭ Urluiuluĭ și din izvoarele Maluluĭ-Roșu.

Malul-Roșu, *pisc de deal*, situat pe domeniul Giurgiŭ, jud. Vlașca, în dreptul stațieĭ vapoarelor de la Smîrda. Aci se face cărămidă bună, terenul fiind argilo-nisipos.

Malul-Spart, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bolintinul-din-Vale, jud. Ilfov, pl. Sabarul. Este situat la V. de Bolintinul, pe malul drept al rîuluĭ Argeșul.

Se întinde pe o suprafață de 750 hect., cu o populație de 1033 suflete.

Statul posedă 312 hect. și locuitoriĭ 438 hect. Statul și locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maiciĭ-Domnuluĭ, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți; o școală mixtă, frecuentată de 18 elevĭ și 4 eleve, întreținută de județul și comuuă.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 680 și al celor micĭ, de 250.

In dreptul cătunuluĭ Malul-Spart este un pod stătător peste rîul Argeșul.

Malul-Țiglăuluĭ, *deal*, în jud. Suceava, com. Giurgești.

Malul-Ursuluĭ, *munte*, jud. Prahova, pl. Peleșul, com. Predealul, acoperit cu păduri de brad și molift. Aci s'a înființat la anul 1888 o fabrică de cherestea, de către răposatul N. Schender.

Malul-Ursuluĭ, *loc izolat*, în jud. Prahova, plaiul Peleșul, între Poiana-Hoțuluĭ, muntele Clăbucetul-Tauruluĭ, Valea-luĭ-Vlad și rîul Prahovița.

Malul-Vieĭ, *locuință izolată*, în cercul comuneĭ Berevoești, plaiul Nucșoara, jud. Muscel.

Legenda spune că pe Rîpile Turnuluĭ, Negru-Vodă și-a așezat oștirea și s'a bătut cu Tătariĭ, carĭ eraŭ așezați la Malul-Vieĭ, spre N., unde voiaŭ să zidească cetate (se văd acolo grămezĭ de ziduri). Negru-Vodă nevrînd să-ĭ lase, Tătariĭ aŭ așezat oștirea lor în localitatea numită și astăzĭ Bătaia și d'acolo (distanță cam de 1 kil.) aŭ început bătălia.

Malul-Vînăt, *sat*, cu 40 familiĭ, jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Merișani.

Malul-Vînăt, *sat*, făcînd parte din com. rurală Homorîciurile, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Maluluĭ (Fata-), *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Goidești, cătunul Ploștina. Are 1100 hect., din care 500 pădurea Ploștina, restul izlaz, fîneață și sterp.

Maluluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, izvorește din partea de N.-V. a satuluĭ Godinești, jud. Tecuciŭ, desparte Godinești-d.-s. de Godinești-d.-j. și se varsă în Reprivăț, în raionul acesteĭ comune.

Maluluĭ (Valea-), *vale*, izvorește dela E. de com. Corbșori, plaiul Nucșoara, jud. Muscel, formează Valea-luĭ-Vișan, împreună cu Valea-Meilor și Izvorul-Puturos, carĭ se varsă în rîul Doamneĭ, la comuna Corbșori.

Malurile, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., pe pîrîul Leica.

Este așezată în partea de N. a județuluĭ, la 43 kil. spre N.-E. de orașul Rîmnicul-Sărat, și în partea de V. a plășeĭ, la 8 kil. spre N.-V. de comuna Măicănești, reședința plășeĭ. Comunele învecinate sunt: Hînguleștĭ, la 5 kil.; Rîmniceni, la 6 kil., și Obilești, la 15 kil.

Se mărginește la N. cu Malurile, despărțită prin pîrîul Leica; la S., cu Rîmniceni; la V., cu Obilești; la E. cu Nănești, din jud. Putna.

Rîul Leica o udă la N., unde formează balta Leica.

Se compune din cătunele: Maluri, reședința, la N.; Botești, la S.-E.

Suprafața comuneĭ e de 1500 hect., din care 54 hect. vatra comuneĭ, 290 hect. ale loc. și 1156 hect. ale particularilor.

Are o populație de 143 familiĭ, saŭ 605 suflete; o biserică cu hramul Sf. Nicolae, zidită de biv-vel serdar Costache Robescu și soția sa, sub domnia luĭ Șuțu și soțieĭ sale Eufrosina, și cu blagoslovenia lui kir Costandie, Episcop de Buzăŭ, avînd 17 pogoane pămînt, și 250 leĭ subvenție și fiind deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă, fondată în anul 1866 de comună, condusă de 1 învățător și frecuentată de 52 elevĭ și la care urmează și copiiĭ din cătunul Malurile, al comuneĭ Călieni (jud. Putna).

Locuitoriĭ posedă: 71 pluguri, 331 boĭ, 202 vacĭ, 80 caĭ, 127 ĭepe, 1318 oĭ și 168 rîmătorĭ.

Comerțul e activ și constă în importul de coloniale, instrumente agricole și spirtoase, și în exportul de cereale și vite. Transportul productelor se face prin stația Gugești, la 26 kil. spre V.

Căile de comunicație sunt: calea județeană Focșani-Brăila, trecînd prin Hînguleștĭ și Măicănești; calea spre Rîmniceni, și calea Obilești-Bogza-Voetin-R.-Sărat.

Budgetul com. e de 2028 leĭ, 31 banĭ, la venitură și de 2026 leĭ, 88 banĭ, la cheltuelĭ.

Malurile. Vezĭ Răcătăul, sat, jud. Bacău.

Malurile, *sat,* jud. Dîmbovița, plaiul Ialomița-Dîmbovița, com. Șerbănești-Podurile.

Malurile, *sat,* în jud. R.-Sărat, plasa Marginea-d.-j., cătunul de reședință al comuneĭ Malurile, așezat în partea de N. a comuneĭ, pe malul drept al pîrîuluĭ Leica, pe o întindere de 40 hect. Are o populațiune de 108 familiĭ, saŭ 451 suflete; o biserică; o școală.

Malva și Malvensis, (Colonia et Dacia): Colonia Maluese (Malva, Malvensis). Se poate identifica geograficește cu Celeiul de azĭ, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, unde și sunt urmele uneĭ cetățĭ întărite.

Malva a fost reședința procuratoruluĭ și prin urmare capitala Dacieĭ Malvensis, una din cele treĭ diviziunĭ financiare ale provincieĭ romane Dacia de la Marcu-Aureliŭ încoace. (Vezĭ Gr. Tocilescu, *Dacia înainte de Romanĭ,* pag. 243, 244).

Mamaia, *sat,* în jud. și pl. Constanța, cătunul comuneĭ Cicracci, situat în partea E. a plășeĭ și cea S.-E. a comuneĭ, la 8 kil. spre S.-E. de cătunul de reședință Cicracci, în apropierea Mărĭĭ și pe marginea N. a laculuĭ Sirt-Ghiol și a laculuĭ Mamaia, fiind dominat de movila Mamaia, la N., și de movila Cogea-Ali, la V. Suprafața sa este de 1112 hect., din care 35 hect. sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ și de grădinĭ.

Are o populație de 26 familiĭ, saŭ 114 suflete, compusă din: Turcĭ, Bulgarĭ, Germanĭ, și Romînĭ. Casele sunt marĭ, frumoase, bine îngrijite și așezate regulat pe ambele părțĭ ale drumurilor comunale ce trec prin sat și care sunt: un drum comunal de la Anadol-Chioi la Cara-Coium, care străbate satul în întregime de la S. spre N. și un alt drum care vine de la satul Cogea-Ali, intră prin partea S.-V. a satuluĭ și se întîlnește cu cell'alt drum.

Mamaia, *movilă,* în jud. și pl. Constanța, com. Cicracci, la hotarul cătunelor Mamaia și Cara-Coium. Are 34 m. și este acoperită cu verdeață.

Mamaia, *lac,* în jud. și pl. Constanța, com. Cicracci, situat între Mare, lacul Sirt-Ghiol și satul Mamaia. Maĭ înainte făcea parte din marele lac Sirt-Ghiol, de care este despărțit printr'o limbă de pămînt îngustă. In mijlocul acestuĭ lac este un mic ostrov, cu o întindere de 8 hect.

Mamele, *deal,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Șiriul, și anume pe acela al cătunuluĭ Arabagi; se întinde printre Valea-Ciocanuluĭ, care este la V. și printre dealul Jocus-Bair care este la E. și ține de la movila Groapa-Săpată pînă la movila Saazlî-Iuiuc; are o înălțime de 155 m., îndreptîndu-se de la N.-V. către S.-E.; e situat în partea centrală a plășeĭ și cea de N. a comuneĭ; este acoperit cu pășunĭ și verdeață în partea S.-V. și cu pădurĭ în partea N.-E.

Mametcea saŭ Mahometcea, *sat,* în jud. și pl. Constanța, cătunul com. Hasancea, situat în partea N. și puțin V. a plășeĭ, și cea S. a comuneĭ, la 5 kil. maĭ spre S. de cătunul de reședință Hasancea. Este așezat la unirea văeĭ Abdulah-Derasi cu valea Cuan-Dere, fiind închis: la N., de dealul Mametcea; la V., de dealul Erdec-Cara-Chioi și la S.-E., de dealul Cuan-Derasi-Bair, și fiind dominat de vîrful Mahometcea-Iol-Tepe, care are 82 de m. și este situat la N. satuluĭ. Suprafața sa este de 2456 hect., dintre carĭ 81 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ și de grădinĭ. Populațiunea satuluĭ, în maioritate compusă din Turcĭ și Tătarĭ, este de 67 familiĭ, saŭ 317 suflete.

Drumurĭ comunale pleacă spre Abdulah, spre Hagi-Diuluc, spre Hasancea.

Mamina, *heleșteŭ,* în jud. Ilfov, com. Berceni-Dobreni, pl. Sabarul, care-șĭ ia cursul chiar din localitate, udînd o parte din moșie și o parte din comuna Dobreni-Cîmpurelul, vărsîndu-se în rîul Sabarul.

Curge în zigzagurĭ, avînd p'alocurĭ o lărgime de 3 m. Conține pește.

Mamorniță, *com. rur.,* în jud. Dorohoiŭ, pl. Herța, formată din tîrgușorul Mamorniță și satele: Bănceni, Cotul-Boianuluĭ, Cotul-Hotinuluĭ Horbova, Lucavița, Mamorniță, și Streanga, cu reședința primărieĭ în tîrgușorul Mamorniță.

Are o populație de 547 familiĭ, saŭ 2158 suflete; 4 bisericĭ, deservite de 1 preot, 5 cîntărețĭ și 3 pălămarĭ; 1 școală, condusă de 1 învățător și frecuentată de 65 elevĭ; 1159 hect. pămînt sătesc; 2978 hect. 96 ariĭ cîmp și 465 hect. 46 ariĭ pădure, ale proprietarilor de moșiĭ, și 4 ½ pogoane de vie.

Budgetul comuneĭ e de 5080

leĭ la venitură și de 5072 leĭ, la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 1157 vite marĭ cornute, 400 oĭ, 50 caĭ, 700 porcĭ; 73 stupĭ cu albine.

Mamorniţa, *tîrguşor*, în judeţul Dorohoiŭ, com. Mamorniţa, pl. Herţa, aşezat la poalele unor înălţăturĭ de dealurĭ, pe podişul înclinat uşor cătră şesul Prutuluĭ.

După trecerea Bucovineĭ la Austria, stabilindu-se hotarul, se înfiinţă aicea trecătoarea şi se stabili autorităţile administrative din partea ambelor ţărĭ limitrofe.

Prin neîncetata adunătură de locuitorĭ şi neguţătorĭ, provocată de specule şi cîştigurile ce se făceaŭ cu trecerea în Bucovina a vitelor, cerealelor şi al altor obiecte, precum şi cu aducerea de acolo a articolelor manufacturiere necesare Romînieĭ, se făcu începutul înfiinţăreĭ tîrguluĭ.

Proprietarul moşieĭ de atuncĭ văzînd folosul ce ar putea trage proprietatea prin înfiinţarea unuĭ tîrg, stărui de scoase hrisovul de la Constantin D. Moruzzi-Vodă, pentru recunoaşterea tîrgului; şi după sporirea locuitorilor tîrgoveţi se făcu înscrisul de învoială între proprietar şi eĭ, şi se stabiliră drepturile şi îndatoririle de bezmănarĭ între ambele părţĭ. Acest înscris a fost reînoit la 1856.

Populaţia tîrguluĭ în care intră şi a satuluĭ Mamorniţa, se ridică la 99 familiĭ, saŭ 497 suflete, între care sunt vre-o 50 familiĭ de Evreĭ.

Casele tîrgoveţilor sunt toate numaĭ cu un rînd; puţine din ele sunt de zid, cele-l'alte făcute de vălătucĭ.

Are: o biserică şi o şcoală în satul Mamorniţa; 2 sinagoge, 3 belferiĭ; biroŭ telegrafo-poştal; biroŭ vamal; cazarmă pentru o companie de dorobanţi; cîte-va ateliere de: ciubotărie, croitorie, cojocărie şi lemnărie.

Tîrgul are 3 strade: a Vămeĭ, a Feredeuluĭ şi a Hahamuluĭ; pe cea dintîĭ trece şoseaua judeţeană Herţa-Mamorniţa şi duce la frontieră, la 1½ oră de aicĭ.

Pîrîul Mamorniţa curge pe laturea tîrguluĭ despre Bucovina (Austria).

In fie-care Duminică este zi de tîrg, unde se adună locuitoriĭ de prin satele vecine chĭar şi din Bucovina, pentru vînzărĭ şi cumpărăturĭ de diferite articole.

Locul ocupat de vatra tîrguşoruluĭ este în suprafaţă de 28 hect. şi 64 ariĭ.

Mamorniţa, *sat*, în jud. Dorohoiŭ, pl. Herţa, în partea de N.-V. a com. Mamorniţa, situat pe malul drept al pîrîuluĭ Mamorniţa, limitrof cu Bucovina, pe unde se află şi trecătoare în Austria.

Proprietatea moşieĭ este a maĭ multor persoane ce o stăpînesc în părţĭ osebite.

Biserica, cu hramul Sf. Nicolae, cu 1 cîntăreţ şi 1 pălămar, este de lemn, făcută din vechime de familia Stroicĭ, şi reparată în 1857. Şcoala condusă de 1 învăţător este frecuentată de 65 elevĭ.

Sătenĭĭ împroprietăriţĭ aŭ 28 hect., 64 ariĭ pămînt, iar proprietariĭ moşieĭ 229 hect. 15 ariĭ cîmp, şi 4½ pog. vie.

Pîrîul ce curge pe hotar este Mamorniţa.

Drum principal, cel ce merge la Godineşti şi Lucaviţa.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Bucuvina, Lucaviţa, Horbova şi tîrguşorul Mamorniţa.

Tradiţia populară e că numirea satuluĭ şi a moşieĭ vine de la o jupîneasă, vestită prin binefacerile sale; se numea Orniţa, şi fiind bătrînă respectată, i se zicea mamă. Lumea nevoiaşă alerga la Mama-Orniţa, de unde apoĭ prin lepădarea luĭ a, a rămas Mamorniţa.

Satul şi moşia din vechime aŭ fost mult maĭ întinse. Prin luarea Bucovineĭ partea cea maĭ mare a rămas în Austria; iar pe partea rămasă în Romînia s'a înfiinţat acest mic sat.

Mamorniţa, *trecătoare* spre Bucovina (Austria), şi *biuroŭ vamal*, în jud. Dorohoiŭ, pl. Herţa, com. Mamorniţa. De acest biuroŭ ţin şi sucursalele: Rădăuţi şi Molniţa.

Produsul vamal de la acest punct a fost în 1889—90, de leĭ 23780, banĭ 35 şi în 1896—97, de leĭ 25311, banĭ 25.

Mamorniţa, *pîrîŭ*, izvorînd din pădurea de pe moşia Lucaviţa, com. Mamorniţa, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ, şi vărsîndu-se în Prut, la Sanihăŭ, după ce formează o parte a hotaruluĭ despre Bucovina.

Mamul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Mădulari, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 260 suflete: 136 bărbaţĭ, 124 femeĭ.

Mamul, *schit*, situat la N. de com. Strejeşti-d.-s., pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi.

Mamul, *mănăstire*, aşezată în mijlocul unuĭ loc larg din Valea-Mamuluĭ, jud. Vîlcea, pe Olt, cale de 3 ore de Drăgăşani. Valea, atît în sus şi în jos de mănăstire, este bine populată.

Mănăstirea la început a fost

făcută de lemn. Actuala biserică s'a înființat de Constantin Brîncoveanu-Voevod, în al optulea an al domniei sale, după cum se vede din următoarea pisanie, de d'asupra ușeĭ bisericeĭ:

Această sfîntă și Dumnezeească biserică ce se chiamă Mamul, unde se prăznuește hramul sfîntuluĭ și făcătoruluĭ de minunĭ Nicolae, Archiepiscopul de la Mira-Lichia, care maĭ înainte pe alțĭ ctitorĭ fiind făcută de lemn; iar după ce Dumnezeŭ a miluit cu domnia Țăreĭ Romînești a scaunuluĭ strămoșesc pre bunul, credinciosul și iubitorul de Christos Domnitorul Constantin Basarab Voevod; și dintre Dumnezeească rîvnă întîmplîndu-se cu trecerea a veni și la această mănăstire; pus'a în gînd să zidească și această mănăstire și la al 7-lea an din Domnia Mărieĭ-Sale a luat întru ajutor pe Dumnezeŭ și sfîntul Nicolae.

Început-a a zidi din temelie pănă în desăvîrșit cu toate cele din lăuntru podoabe ale eĭ, precum se vede: Întru slava luĭ Dumnezeŭ și întru lauda Părinteluĭ nostru și de minunĭ făcătorul Archiepiscop Nicolae, spre veĭnica pomenire a Mărieĭ-Sale și a părinților. Care s'a săvîrșit la al 8-lea an al domnieĭ Mărieĭ-Sale.

Leat 7204 (1696).

Se crede că primiĭ ctitorĭ ai schituluĭ Mamul sunt boeriĭ Buzeștĭ, generaliĭ luĭ Mihaiŭ și proprietariĭ acesteĭ moșiĭ. Constantin Brîncoveanu, cumpărînd moșia Mamul-Fumureni, aŭ dăruit'o, împreună cu Mirila și parte din Dranoveți, schituluĭ Mamul.

Azĭ mănăstirea este redusă la biserică de mir și se administrează de un preot îngrijitor.

La 1821, în urma lupteĭ de la Zăvideni, Turciĭ se retraseră în această mănăstire, cu scop de a tăia drumul eteriștilor, conduși de N. Ipsilanti și Caravia.

Mamul, *rîŭ*, izvorește dintre dealurile Drăganul și Gușoeni, com. Mădulari, pl. Cerna, jud. Vîlcea, și, după ce udă comunele: Fumureni, Lungești și Stănești, intră în jud. Romanați, vărsîndu-se în Olt, aproape de com. Colibași. Curge de la N. către S.-E.

Mamul-Fumureni, *moșie* a statuluĭ, situată în comunele Lungești și Fumureni, pl. Olt, jud. Vîlcea, fostă pendinte de mănăstirea Mamul; se arendează cu 5030 leĭ anual.

Mamul-Fumureni, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 2022 hect., situată în com. Lungești, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, și formată din pădurile: Fumureni (1322 hect.) și Mămulețul, Silea, Valea-Rea (700 hect.).

Mamura, *cătun*, al com. Strejești-d.-j., pl. Olteț-Oltul-d.-j., jud. Romanați, situat spre V. de Strejești-d.-j., la 4 kil., lîngă Olt, unde se întinde și o pădure mare numită Mamura.

Are o populație de 25 familiĭ, saŭ 90 suflete; o biserică, cu hramul S-țiĭ Apostolĭ (1852), cu un preot și 2 cîntărețĭ.

Mamuslu, *ruinele unuĭ sat*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, com. Cara-Omer, la 1 kil. maĭ spre S.-E. de cătun. Calfa-Chioi.

Mamuslu-Bair, *deal*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, com. Cara-Omer și cătunele Calfa-Chioi și Cerchez-Chioi; se desface din dealul Mezarlic-Bair, îndreptîndu-se spre S. și avînd o direcție de la N.-V. către S.-E.; se întinde în apropierea satuluĭ Calfa-Chioi și pe la ruinele Mamuzli, pe la E. de satul Cerchez-Chioi și se continuă cu dealul Iuiuc-Bair; are 180 metri înălțime și este situat în partea de S.-V. a plășeĭ și a com.

Mamut (Drumul-luĭ-), *drum*, situat în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman, în partea de V. a plășeĭ și cea de S. a comuneĭ; duce de la Cara-Orman la mălul stîng al brațuluĭ Sf. Gheorghe, dealungul grinduluĭ Cara-Orman.

Mamut-Cuius, *com. rur.*, jud. Constanța, pl. Medjidia, situată în partea centrală a județuluĭ, la 47 kil. spre V. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ, și în partea centrală a plășeĭ, la 14 kil. spre S. de orășelul Medjidia, reședința eĭ, pe valea Chioi-Deresi saŭ Cești-Culac.

Se mărginește la N. cu com. urb. Medjidia și Cernavoda și com. rur. Tortoman; la E. cu com. Biulbiul; la S. cu com. Caratacĭ și Chioseler; iar la V. cu com. Cocargea, Enige și Cochirleni.

Solul e destul de accidentat, prin numeroase dealurĭ și prin movile artificiale. Prin unele părțĭ sunt poziținĭ frumoase, maĭ cu seamă pe drumul de la Medjidia la Adam-Clissi.

Văile, numeroase, sunt maĭ toate secĭ, și n'aŭ apă de cît numaĭ primăvară și toamna în timpul ploilor. Balta Cara-Susan-Medjidia se află la N. comuneĭ.

Este formată din șapte cătune: Mamut (Mahmut)-Cuius, reședința, în partea centrală, în valea Cești-Culac; Idis-Ciunes, spre V., la 2½ kil. spre V. de reședință, pe valea Idris-Culac; Caciamac, spre S., la 7 kil. spre S. de reședință, pe valea Caciamac-Dere; Peștera, în partea centrală, la 5 kil. spre N.-V. de reședință, în valea Peștera; Mircea-Vodă, spre N., la 13 kil. spre N. de reședință, lîngă balta Cava-Dere; Amzali-Tepe, tot spre N., la 9 kil. spre N.-V. de reședință, pe valea

Ghiaur-Amzalî; Saida, spre E., la 6 kil. spre N.-E. de reședință, în valea Acargea-Dere.

Suprafața totală a com., una din cele mai mari a județului, este de 26263 hect., din cari 114 hect. ocupate de vetrele celor 7 sate cu grădinile și 514 case ale lor; restul se împarte între locuitori, cari aŭ 16431 hect., și statul, cu proprietari, cari aŭ 9718 hect.

Populațiunea, compusă din Romîni, Turci, Tătari și Bulgari, este de 453 familii, saŭ 2103 suflete, din cari 435 contribuabili.

Are: o biserică; 4 geamii, 2 în căt. de reședință și cîte una în cătunele Azamlî și Caciamac, cu 4 hogi; 2 școale rurale mixte, una în cătunul de reședință, înființată de stat în 1884, frecuentată de 24 elevi, a doua în căt. Peștera, înființată de proprietar, d-l Remus Opranu, fostul prefect al județului Constanța; 4 școli musulmane.

Locuitorii posedă: 307 pluguri (299 cu boi, 8 cu cai); 335 care și căruțe (32 cu boi, și 303 cu cai); 4 mașini de trerat cu abur; 2 mașini de semănat; 22 mașini de secerat; 3 mașini de bătut porumbul; 13 grape de fier; 3 trioare; 1128 cai, 2777 boi, 42 bivoli, 23 asini, 430 rîmători, 24061 oi și 60 capre.

Comerțul este foarte activ; se face prin gara Medjidia, la 16 kil. spre N.-V., și constă în import de manufactură, coloniale, instrumente agricole, și în export de cereale și vite cu produsele lor.

Budgetul com. e la venituri de 13371 lei, și la cheltueli, de 7863 lei.

Căi de comunicație: calea județeana Medjidia-Cuzgun, ce trece prin satul Peștera, apoi nenumărate drumuri comunale ce unesc cătunele între ele și satele vecine: Cocargea, Adam-Clissi, Enige, Copadia, Cochirleni, Biulbiul, Emdec-Cara-Chioi, etc.

Satele Mircea-Vodă, Peștera, Saidice, Amzalî, sunt înființate în urma războiului; populate mai cu osebire de Romînî colonișți, prosperă necontenit.

In comună, pe muchiile dealurilor Perdea-Culac-Bair și Amzalî-Bair, se găsesc urmele valului mic de pămînt, anterior celui numit al-lui-Traian.

Mamut-Cuius, *sat*, în jud. Constanța, pl. Medjidia, cătun de reședință al com. Mamut-Cuius, situat în partea de S. a pl. și cea de E. a com., pe valea cu același nume; are o întindere de 4939 hect., din cari 15 hect. ocupate de vatra satului, cu 128 case; populația, în maioritate turco-tătară, este de 139 familii, saŭ 611 suflete.

Mamuzli, *sat*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, cătunul com. Cara-Omer, situat în partea de S.-V. a com., la 10 kil. spre V. de căt. de reședință Cara-Omer și la 1 kil. spre S. de satul Calfa-Chioi. Este așezat în valea Calfa-Chioi și închis în partea de N.-E. de dealul Mezarlîc-Bair, în partea de E. de dealul Albi-Chioi și în partea de S. de dealul Manuslu-Bair. Suprafața sa este de 115 hect., dintre cari 4 hect. ocupate de grădini și de vatra satului. Populațiunea satului, în maioritate compusă din Turci, este de 24 familii, saŭ 124 suflete.

Drumul comunal Dere-Chioi-Bairam-Dede trece prin mijlocul satului, de la S. spre N.; cel de la Docuzaci la Cara-Omer trece tot prin mijlocul satului, aproape perpendicular pe cel d'întîiŭ; de aci mai pleacă un drum comunal spre Calfa-Chioi.

Mamuzli-Bair, *deal*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Cara-Omer și anume pe acela al cătunului saŭ Mamuzli; se întinde de la N.-V. către S.-E. printre valea Calfa-Chioi și dealurile Mezarlîc-Bair la N., Albi-Chioi la E. și Mezarlîc-Bair la S.; este situat în partea de S.-V. a plășei și a comunei.

Manaful, *cătun*, jud. Vlașca, format de 80 locuitori însurățeĭ, împroprietăriți la 1882, cărora li s'aŭ dat, lipit cu Tangîrul, o suprafață de 464 hect., în care se cuprinde și 10 hect. pentru școală și biserică.

Manaful, *pădure*, pe proprietatea statului Manaful, pendinte de com. Tangîrul, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca, în suprafață de 300 hect.; ține de ocolul silvic Ghimpați.

Manasia, *com. rur.* și *sat*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpului, situată spre E. și în apropiere de Urziceni.

Teritoriul com., în suprafață de 2288 hect., din cari 355 hect. pădure, se întinde din rîul Ialomița spre N., între comunele Alexeni, Gîrbovi și Urziceni, și cuprinde două moșii particulare.

După legea rurală din 1864 sunt împroprietăriți 191 locuitori; neîmproprietăriți se mai află 52 locuitori.

Pe teritoriul com. curge rîul Ialomița și pîrîul Sărata.

Com. se compune dintr'un singur sat, situat pe malul stîng al

pîrîuluĭ Sărata, la 2 kil. spre E. de Urziceni, de care se desparte prin Valea-Plopuluĭ. Spre E. de satul Manasia se aflaŭ, maĭ înainte, două sate: Uluiți și Răcorești, carĭ, din cauză că eraŭ supuse la dese inundațiunĭ, aŭ fost strămutate în satul Manasia, care are o posițiune maĭ ridicată și maĭ apărată de inundațiunĭ.

Are o populație de 309 familiĭ, saŭ 1081 suflete, din carĭ 243 contribuabilĭ. Știŭ carte 541 persoane.

Sunt două bisericĭ, deservite de 2 preoți și 2 dascălĭ; o școală primară mixtă, frecuentată de 43 elevĭ și 7 eleve.

Vite sunt: 314 caĭ, 800 boĭ, 2300 oĭ, 15 bivolĭ și 755 rîmătorĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 4541 leĭ și la cheltuelĭ, de 4218 leĭ.

Prin com. trece calea județeană Slobozia-Urziceni.

Se cultivă aci mult tutun de calitate bună.

Manasia, *cătun,* al com. Aldeni, jud. Buzăŭ, cu 180 locuitorĭ și 38 case.

Manasia, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Aldeni, formată din două sforĭ: Manasia și Căldărușea, foste proprietățĭ a statuluĭ, acum particulare; are 260 hect., din carĭ 40 hect. pădure, apoĭ arăturĭ, livezĭ, vie și izlaz.

Manasia, *pădure,* în jud. Ialomița, pl. Cîmpul, pe teritoriul com. Manasia, în suprafață de 200 hect. și cu următoarele esențe: ulm, arțar, salcie și plop.

Manasiești, *mahala,* făcînd parte din com. rur. Slătioara, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Este situată cam în centrul com., la poalele de N. ale dealuluĭ Măgura și e udată de Valea-Putineiuluĭ.

Manasul, *mahala,* făcînd parte din com. rur. Roești, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Manca-Tepe-Dermen, *vîrf de deal,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Casimcea, și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Cuciuc-Chioi; este vîrful cel maĭ înalt al dealuluĭ Arman-Tepe, situat în partea V. a plășeĭ și în cea S.-V. a comuneĭ; prin el trece hotarul celor două județe; are 137 m., dominînd pîrîul Casimcea și valea Terzi-Chioi (din jud. Constanța); pe la poale trece drumul comunal Cuciuc-Satis-Chioi; este acoperit cu verdeață.

Mancinița, *baltă,* jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, la S.-E. de comună și la E. de balta Lunga, în întindere aproximativă de 250 hect. Conține pește.

Cînd sunt apele marĭ, comunică cu Lunga și prin această cu Dunărea.

De Mancinița țin: Lacul-luĭ-Guță, spre V.; balta Oproaica, Lacul-luĭ-Dumitru-Stoian și Lacul-Ieniĭ, spre S. și alte vărsăturĭ, cu o întindere aproximativă de 90 hect.

Manciucul, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, care se întinde prin comunele Bogdănești și Grozești.

Manciul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Pîrlita-Sărulești, pl. Negoești, jud. Ilfov. Este situat spre S. de Pîrlita.

Se întinde pe o suprafață de de 675 hect., coprinzînd un helești, și are o populație de 108 locuitorĭ.

Familia Pleșoianu are 605 hect. și locuitorĭ 70 hect. Proprietarĭ cultivă 417 hect. (114 sterpe, 24 izlaz, 50 pădure). Locuitorĭ cultivă tot terenul.

Comerțul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 143 și al celor micĭ de 475.

Manciuluĭ (Movila-), *movilă,* în jud. Buzăŭ, com. Glodeanul-Cîrlig, servind ca hotar al maĭ multor moșiĭ și tot de o dată al comunelor: Glodeanul-Sărat, Glodeanul-Cîrlig, Glodeanul-Siliștea, Brădeanul și Zmeeni; de la dînsa se încrucișează maĭ multe drumurĭ în părțile de cîmp ale județuluĭ.

Manciuluĭ (Movila-), (Ghighianca), *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Brădeanul, fostă proprietate a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Ghighiul, acum particulară; are 225 hect., maĭ toate arabile.

Mandachie, *cătun,* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Borcea, pendinte de comuna Dichiseni.

Mandocești, *sat,* făcînd parte din com. rur. Tetoiul, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea. Are o populație de 138 suflete.

Mandrea, *pădure,* de 1000 pogoane, dinpreună cu cele de pe Dealul-Mueriĭ, jud. Romanați, pl. Ocolul.

Mandrea, *șes* mare, între apa Tesluiuluĭ și a Oltețuluĭ, spre V. de satul Polopinul, jud. Romanați, pl. Ocolul.

Manea, saŭ **Cracul-Dealul-Manea**, *loc,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Mariești, renumit pentru minele de aramă ce posedă, numite Băroaia, formate din galeriĭ, ale

căror răsuflătorĭ sunt eşite pe suprafaţa craculuĭ Manea.

Aceste mine aŭ fost redeschise de Austriacĭ în 1710, apoĭ la 1830 de către Hagi-Moscu. In urmă părăsindu-se, aŭ fost redeschise la 1885 de către principele Nicolae Bibescu, în asociaţiune cu o societate franceză.

Manea, *vălcea*, care se formează spre E., pe teritoriul com. Mierleşti, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, taie dealul şi dă în Iminog, pe stînga luĭ, în cătunul Moşteni.

Maneasa, *rîŭ*, jud. Mehedinţi; izvoreşte din muntele Maneasa şi se varsă în Cerna; conţine păstrăvĭ.

Maneĭ (Vîrful-), *deal*, în partea de N. a com. Bordeni, pl. Prahova, jud. Prahova, acoperit cu pădure.

Manga, *sat*, jud. Dîmboviţa, plaiul Dîmboviţa-Ialomiţa, cătun al comuneĭ Pietrari.

Mangaci, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, cătunul comuneĭ Cavaclar, situat în partea V. a plăşeĭ şi cea N. a comuneĭ, la 3 kil. spre N. de cătunul de reşedinţă, pe ambele maluri ale văiĭ Mangaci saŭ Cavaclar; are o întindere de 3523 hect., din carĭ 32 hect. ocupate de vatra satuluĭ, cu o populaţie de 45 familiĭ, saŭ 200 suflete compusă în maioritate de Bulgarĭ şi Tătari.

Mangalia, *plasă*, jud. Constanţa. Şi-a luat numele de la reşedinţa sa, oraşelul Mangalia.

Este situată în partea de S. şi de E. a judeţuluĭ. Diagonalele cele maĭ marĭ sunt: de la S.-V. la N.-E., adică de la vîrful Musait-Bei pănă la malul Măriĭ lîngă lacul Techir-Ghiol, măsurînd 112 kil.; şi de la N.-V. la S.-E., adică de la vîrful Chioseler pînă la movila Ilanlîc-Tepe, pe malul Măreĭ, lîngă hotarul Bulgarieĭ, măsurînd 98 kil. Lărgimea medie, de la S. de satul Abdulah la movila Buiuc-Tepe-Hoşcadin, e de 54 kil.

Se mărgineşte la N. cu plăşile Constanţa şi Medjidia; la V., cu plasa Silistra-Nouă; la E., cu Marea-Neagră; iar la S. cu Bulgaria.

Solul este în general puţin accidentat; dealurile aŭ ondulaţiunĭ marĭ, văile sunt largĭ şi puţin adîncĭ, iar succesiunea dintre dealurĭ şi văĭ se face încet, prelungindu-se în pante spre Mare. Face parte din terăţa danubiană-balcanică şi terăţa marină, maĭ mult din cea d'întîiŭ de cît din cea d'adoua. Dealurile lipsiţĭ de arborĭ saŭ pădurĭ, presăraţĭ cu movile, numaĭ în partea S. şi S.-E., formează văĭ prăpăstioase cu posiţiunĭ frumoase. Principalele culmĭ saŭ sisteme de dealurĭ ce o brăzdează sunt: Docuzaci, la S.-V., între văile Docuzaci şi Afighiuca, cu vîrful Movila-Mare (200 m.); Ghiuvenli-Bair, la N.-V., între văile Afighiuca şi Mangaci, cu vîrful Ghiuvenli (155 m.); Enghez, cu vîrful Eriduler (145 m.), la N., între văile Mangaci şi Edil-Chioi; Taprai-Sari, cu vîrful Edil-Chioi (103 m.), la N., între văile Elibe-Chioi şi Musurat; Cara-Omer, cu vîrful Cara-Omer (158 m.), prin partea centrală, între văile Afighica şi Chiragi; Sirti-Bair, cu vîrful Hoşiuc (102 m.), tot în partea centrală, între văile Edil-Chioi şi Chiragi; Muraci-Bair, cu vîrful Cara-Omer II (153 m.), în partea S, între văile Afighiuca şi Chiragi; Tatlîgeac, cu vîrful Taşli-Iuc (90 m.), la N. între Mare, lacurile Tatlîgeac şi Tuzla şi între văile Musurat şi Ascilar; Culmea Mangalieĭ, cu vîrful Copucci-(82 m.), între lacurile Tatlîgeac şi Mangalia, Mare şi între văile Gheringec şi Cheragi; Ilanlîc, în partea E., ca şi precedenta, cu vîrful Hagilar (101 m.), între Mare, lacul Mangalia, valea Cheragi şi valea Ilanlîc.

Dealurile din culmile de maĭ sus sunt acoperite cu semănăturĭ întinse şi fineţe bogate. Movilele sunt maĭ numeroase de cît în orĭ-ce plasă a judeţuluĭ, grupate în mare număr în partea S.-E. şi maĭ cu osebire în jurul Mangalieĭ şi satuluĭ Hagilar; ele aŭ servit fie ca locurĭ de înmormîntare, fie ca puncte de observare saŭ de orientărĭ.

Marea-Neagră o udă la E., pe o lungime de 35 kil., de la lacul Tuzla pănă la movila Ilanlîc; malul săŭ este în general înalt şi rîpos şi pe alocurea cam stîncos, lîngă Mangalia şi satul Tuzla.

Lacurile sunt: Tuzla, la N. (aproape 1200 hect.) de formă lunguiaţă, primind pîrîul Musurat; lacul Tatlîgeac (300 hect.) spre E., primind pîrîul Gheringec; lacul Cumarova (300 hect.), tot spre E., şi lacul Mangalia (900 hect.) spre S.-E. Aceste lacurĭ sunt formate de Mare, pe cînd odinioară ţărmul Măriĭ se întindea maĭ spre V. de cît cel actual. Nivelul lor e maĭ sus de cît acela al Mării, însă felul apeĭ, felul peştilor, moluştelor şi plantelor ce cresc în ele sunt identice; actualmente ele ocupă fundul unor văĭ ale căror malurĭ sunt înalte în general şi stîncoase, maĭ cu seamă ale laculuĭ Mangalia carĭ sunt foarte înalte şi conţin într'însele grote şi peştere cu stalactite şi stalagmite. Lacurile produc peşte, al căruĭ venit aparţine statuluĭ.

Văile nu sunt tocmaĭ numeroase, dar sunt marĭ şi largĭ; nu conţin apă de cît foarte rar şi aceasta din cauza lipseĭ de pădurĭ şi a terenuluĭ calcaros care absoarbe şi puţina cantitate de apă ce cade toamna precum şi acea provenită din topirea zăpezilor. Principalele sunt: valea Cheragi saŭ Mangalia, cu maluri înalte şi stîncoase, deschizîndu-se în lacul Mangalia, în partea S.; valea Ilanlîc la S., deschizîndu-se în Mare; valea Mangalia, deschizîndu-se în Mare, la S.-E.; valea Tatlîgeac, terminîndu-se în lacul Tatlîgeac, la E.; văile Docuzaci şi Afighiuca la S.-V., cu maluri înalte, pe alocurea stîncoase; văile Mangaci Safular la N.; văile Osmancea şi Omurcea, cu maluri înalte şi rîpoase, la N.-E. Piraie avem două: Musurat, la N. vărsîndu-se în lacul Tuzla şi Gheringec, la E. care se varsă în lacul Tatlîgeac.

Plasa Mangalia este formată dintr'o comună urbană, Mangalia, reşedinţă, port la Mare, la S.-E. şi din 16 comune rurale: Agemler, la N., pe valea Agemler, cu cătunele Agemler, Cionairisa şi Sofular; Azaplar în centru, pe valea Azaplar, cu cătunele: Azaplar, Cara-Chioi, Erebiler, Musta-Facî; Cara-Omer la S.-V., pe valea Cara-Omer cu cătunele Cara-Omer-Calfa-Chioi, Caulicicur, Cerchez-Chioi, Danlu-Chioi, Docuzaci, Ghiuvenli, Mamuslu, Cavaclar; la N.-V., cu cătunele Cavaclar şi Mangaci; Cazîl-Murat la V., pe valea Borungea, cu cătunele Cazîl-Murad, Bechter, Merdivenli-Punar şi Terzivedi; Chiragi, la S.-E., pe valea Chiragi-Cu, cu cătunele Chiragi, Acargea, Cadi-Chioi, Casimcea, Deliuruci, Hoşcadin, Nalbant şi Popucci-Valali; Edil-Chioi, la N., pe valea Edil-Chioi, cu cătunele: Edil-Chioi, Amzacea, Enge-Mahale şi Uzunlar; Enghez, la N.-V., pe valea Sofular, cu cătunele Baiuc-Enghez, Cuciuc-Enghez şi Casicci; Gheringec, la E., pe pîrîul cu acelaşi nume, cu cătunele: Gheringec, Ascilar, Baş-punar, Copucci şi Haidar-Chioi; Musurat, pe pîrîul Musurat, la N.-E., cu cătunele: Musurat, Buiuc-Muratan, Charli-Chioi, Cuciuc-Muratan, Ciat-Malar şi Urlu-Chioi; Osmancea, la N., pe valea Osmancea; Osman-Facî, tot la N., pe valea Elibe-Chioi, cu cătunele Osman-Facî, Abdulah şi Ebe-Chioi; Sari-Ghiol, la S.-E., pe valea Chiragi-Cu, cătunele Sari-Ghiol, Acbaşi, Agilar, Caracicula, Cerige, Ilanlîc, Mustegep; Tatlîgeac, la E., lîngă lacul Tatlîgeac, cu cătunele Tatlîgeacul-Mare şi Tatlîgeacul-Mic; Topraisar, în partea centrală, pe valea Topraisar; Tuzla, la N.-E., pe malul S. al laculuĭ Tuzla, cu cătunele Tuzla, Perveli şi Mangea-Punar.

Suprafaţa pl. este de 130342 hect., din care: 3088 hect. ocupate de teren neproductiv; 2519 hect. vetrele satelor carĭ aŭ 3445 case, 569 hectare bălţi, mlaştinĭ şi drumurĭ şi 127254 hect. loc productiv; din acestea 55523 hect. aparţin statuluĭ şi proprietarilor, iar 71731 hect. aparţin locuitorilor împămînteniţi.

Populaţiunea plăşeĭ Mangalia este de 3872 familiĭ, saŭ 16581 suflete: 8842 bărbaţĭ, 7739 femeĭ; 9130 necăsătoriţĭ, 6958 căsătoriţi, 482 văduvĭ, 11 divorţaţĭ; cetăţenĭ romînĭ 14701, supuşĭ străinĭ 1839, nesupuşi nicĭ uneĭ protecţiĭ 41; ortodoxĭ 4781, catolicĭ, etc., 1553, mahomedanĭ 10219, mozaicĭ 2, de alte religiĭ 26; agricultorĭ, meseriaşĭ, etc. 3745, industriaşĭ 30, cu profesiĭ libere 409, comercianţĭ 110.

Are: 5 biserici, deservite de 5 preoţĭ, 5 dascălĭ şi 4 cîntăreţĭ; 42 moschee şi geamiĭ; 23 case de rugăciunĭ pentru celelalte religiunĭ; 6 şcoale mixte, frecuentate de 261 elevĭ.

Plasa Mangalia este bogată în teren arabil, cultivabil, în păşunĭ şi izlazurĭ.

Locuitoriĭ posedă: 1486 pluguri cu boĭ şi 456 pluguri cu caĭ; 929 care cu boĭ şi 1326 căruţe cu caĭ; 5 maşinĭ de treerat cu aburĭ, 23 maşinĭ de semănat, 186 maşinĭ de secerat, 47 maşinĭ de bătut porumbul, 1 trior, 262 grape de fier, 36 maşinĭ de vînturat; 3 morĭ cu aburĭ şi 81 de vînt.

Vite: 222 armăsarĭ, 3951 caĭ, 3581 ţepe, 1105 mînzĭ, 153 taurĭ, 8322 boĭ, 9943 vacĭ şi viţeĭ, 77 bivolĭ, 104 bivolîţe, 81 malacĭ; 142 asinĭ, 5 catîrĭ, 8230 berbecĭ, 86279 oĭ, 35982 mieĭ, 127 ţapĭ, 343 capre, 168 iezĭ, 1076 porcĭ, 961 scroafe.

Sunt 30 industriaşĭ: lemnarĭ, fierarĭ, tîmplarĭ, etc; 110 comersanţĭ; 41 cîrciumarĭ.

Comerciul constă în importul manufacturilor, colonialelor, ţesăturilor, etc. şi în exportul vitelor, lîneĭ şi orzuluĭ. El se face numaĭ prin Constanţa şi Medjidia.

Budgetul comunelor e la venituri de 72436 leĭ, iar la cheltueli de 28894 leĭ.

Căile de comunicaţie sunt: calea judeţeană Constanţa-Mangalia; apoĭ drumurile marĭ: Mangalia-Tuzla; Mangalia-Medjidia; Mangalia-Cuzgun; Mangalia-Bairam-Dede; Mangalia-Cara-Omer; diferite drumurĭ vecinale şi comunale, care unesc toate satele între ele.

Mangalia, *com. urb.*, jud. Constanţa, pl. Mangalia.

Este situată în partea de S.

a județului, la 43 kil. de orașul Constanța, capitala districtului, și în partea de E. a plășeĭ, a căreĭ reședință este. Satele învecinate cu ea sunt: Buiuc-Tatlîgeac, la 9 kil.; Cuciuc-Tatlîgeac, la 10 kil. (ambele ale comuneĭ Tatlîgeac) spre N.; Ascilar, la 7 kil.; Gheringec, la 9 kil.; Copucci, la 9 kil. (toate ale comuneĭ Gheringec), spre N.-V.; Cara-Aci-Culac, la 4 kil.; Hagilar, la 7 kil.; Acbași, la 19 kil.; Sari-Ghiol, la 11 kil., spre V., și satul Ilanlîc, la 7 kil., spre S.

Forma teritoriului este aceea a unuĭ trapez neregulat cu baza spre Mare; lungimea luĭ e de 33 kil., iar întinderea totală e de 5080 hect., saŭ 50 kil. p.

Se mărginește la N. cu com. rur. Tatlîgeac; la V., cu satele Ascilar, Haidar-Chioi și Copucci (cătune ale comuneĭ Gheringec), despărțindu-se prin dealurile Ascilar și Baș-Punar; la E., cu Marea-Neagră și la S. cu cât. Cara-Aci-Culac și Hagilar (ale com. Sari-Ghiol), despărțindu-se prin lacul Mangalia.

Solul e în general puțin accidentat; ramificațiunile și ondulațiunile estice ale culmeĭ Mangalia îi brăzdează teritoriul. Dealurile principale sunt: Baș-Punar (82 m.), la V.; Ascilar (64 m.), la N.-V., cu vîrfurile Sîrt-Iuiuc (63 m.) și Coiu-Iuiuc (64 m.), dominînd valea Mangalia și drumul Mangalia-Constanța; Mangalia, cu vîrful Mangalia (32 m.), prin interiorul comuneĭ, dominînd lacul Mangalia, orașul Mangalia și drumurile ce duc de la Mangalia la Constanța, la Medjidia și la Cara-Omer. La E. și la N. comuneĭ, între Mare și șoseaua județeană Constanța-Mangalia, se întinde un șes numit Cumarova, continuat spre S. cu șesul Mangalieĭ, ambele puțin ridicate de la nivelul Mariĭ, presărate cu movile și avînd 2 ĭezere; ele se întind și la V. șoseleĭ de maĭ sus. Dealurile sunt acoperite cu fînețe și semănăturĭ, iar șesurile cu iarbă pentru pășunat, avînd pe malul Mariĭ și largĭ bande de nisip.

Movile sunt numeroase, maĭ mult de cît în orĭ-ce parte a județuluĭ, căcĭ pe un spațiŭ relativ mic (cam de 500 hect.) se găsesc peste 150 movile, grămădite în două marĭ grupurĭ, unul la N., și altul la N.-V. orașuluĭ, cel d'întiiŭ avînd 45 movile, cel-l'alt 38 movile; cele-l'alte sunt răspîndite în diferite direcțiunĭ maĭ cu osebire în partea de V.; printre ele sunt Cheresli-Iuc (43 m.), la N. de oraș; Badalar (67 m.), la N.-V., Miustegep (59 m.), la V., Sîrî-Iuc (63 m.) și Coim Iuc (64 m.), la N.-V., pe hotar; sunt artificiale și aŭ servit probabil de loc pentru înmormîntare.

Văĭ sunt puține și neînsemnate, avînd apă numaĭ în timpul ploilor și primăvereĭ. Principalele sunt: valea Mangalia, prin interiorul comuneĭ, deschizîndu-se în șesul Mangalia; printr'însa trec drumurile carĭ duc la Constanța și Medjidia; valea Baș-Punar, la V., pe hotar tăiată de drumurile ce duc de la Mangalia la Cuzgun și la Cara-Omer, deschizîndu-se în lacul Mangalia. Bălțĭ sunt numeroase, din carĭ maĭ principale sunt: Lacul Mangalia, la S., pe hotar, avînd malurile înalte și stîncoase; întinderea sa totală este de peste 300 hect.; este acoperit cu stuf în partea de V. de băile sulfuroase; forma luĭ este lungureață și cu multe întorsăturĭ; odiniŏară a comunicat cu Marea și forma un port și adăpost de corăbiĭ (al orașuluĭ vechiŭ Calatis) maĭ bun de cît Constanța chiar. Iezerul Mangalia (120 hect.), la 2 kil. spre N. de oraș, este acoperit tot cu stuf; Cumarova (68 hect.), iarăși acoperit cu stuf, la 7 kil., spre N.-E.; alte patru maĭ micĭ formate de Mare, care cu timpul s'a retras lăsînd urme și pe aicĭ.

Marea-Neagră, pe o distanță de 10 kil., udă teritoriul săŭ în partea de V.; malul săŭ este înalt de la Mangalia și pănă la ĭezerul Mangalia, rîpos și stîncos; în cele-l'alte părți, la S., pănă la lacul Mangalia, iar la N., pănă dincolo de lacul Cumarova, este jos și acoperit cu largĭ bande de nisip. In dreptul Mangalieĭ, accesul corăbiilor este împiedicat de ruinele unuĭ dig saŭ zid al Genovezilor carĭ formaseră aci un fel de port, distrus cu timpul fiind lăsat în părăsire.

La un sfert de oră spre S. de oraș, întîlnim băile sulfuroase de pe malul laculuĭ Mangalia, puțin apreciate încă, din cauza lipseĭ de confort, stabiliment balnear, etc.

Comuna Mangalia este formată din orașul Mangalia și două cătune: Cumarova la N., lîngă lacul cu acelașĭ nume, la 4 kil. spre N. de oraș; Două-Maiŭ, sat de curînd format, pe malul laculuĭ Mangalia, lîngă băile sulfuroase, la 2 kil. spre V. de oraș.

Suprafața comuneĭ este de 5080 hect., din carĭ 1223 hect. ale locuitorilor, 3857 hect. ale statuluĭ și proprietarilor.

Populațiunea comuneĭ este de 320 familiĭ, saŭ 1304 suflete, din carĭ 342 contribuabilĭ.

Locuitorĭ posedă: 46 pluguri; 98 care și căruțe; 9 mașinĭ de secerat; 25 grape de fier; 5 mașinĭ de vîntura; 5

morĭ de vînt; 413 caĭ, 401 boĭ, 6 bivolĭ, 7065 oĭ, 14 capre, 38 porcĭ.

Sunt în Mangalia 19 industriaşĭ (fierarĭ, lemnarĭ etc.); 31 comercianţĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 31291 leĭ, iar la cheltueliĭ, de 26948 leĭ.

Are: 2 biserici, cu hramul Sf. Nicolae şi Sf. Gheorghe, cu 2 preoţĭ, 2 paracliserĭ şi 2 cîntăreţĭ; 3 geamiĭ, cu 3 hogĭ; o şcoală rurală mixtă, condusă de 2 învăţătorĭ şi frecuentată de 95 elevĭ; un biroŭ telegrafo-poştal, fondat în 1878 şi al căruĭ venit pe 1896-97 a fost de leĭ 6618, caĭ 28.

Portul pe Mare este puţin visitat de oare-ce nu oferă adăpost vaselor şi nu este situat într'o regiune tocmaĭ bogată. Sunt căĭ judeţene la Constanţa, Medjidia, Cuzgun, Cara-Omer; drumurĭ vecinale la satele învecinate.

Oraşul Mangalia este aşezat pe ruinele vechiuluĭ port Calatis al Grecilor; a avut mare înflorire în timpul Grecilor şi al Genovezilor, maĭ tîrziŭ.

Mangea-Punar, *sat*, în judeţul Constanţa, pl. Mangalia, căt. com. Tuzla, situat în partea de E. a plăşeĭ şi cea de N. a comuneĭ, la 12 kil. spre N.-V. de căt. de reşedinţă, lîngă lacul Mangea-Punar. Are o întindere de 3020 hect., din carĭ 29 hect. ocupate de vatra satuluĭ. Populaţia, în maioritate compusă din Tătarĭ, este de 15 familiĭ, saŭ 75 suflete, carĭ locuesc în 15 case

Mangiureşti, *tîrlă*, jud. Brăila, la 7 kil. spre N. de satul Batogul, lîngă hotarul com. Batogul despre Ioneşti-Berleşti, în faţa satuluĭ Berleşti. Are o suprafaţă de 5 hect., cu o populaţie de 12 familiĭ, saŭ 53 suflete.

Vite sunt: 15 caĭ, 75 vite marĭ cornute, 260 oĭ şi 30 rîmătorĭ.

Mangul, *trup de pădure*, al statuluĭ, situat în comuna Bărbăteşti, pl. Horezul, jud. Vîlcea, în întindere de 390 hect., formînd, împreună cu trupul Deluşelul, pădurea Dobriceni.

Maniĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bîsca, începînd din muntele Stevia şi vărsîndu-se în pîrîul Siriul, între Valea-Cocoşuluĭ şi Valea-Carpeluĭ.

Manolache, *sat*, jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa, situat pe ţărmul stîng al rîuluĭ Dîmboviţa. Face parte din com. rur. Bobeşti-Bălăceanca. Pămîntul săŭ e băltos.

Suprafaţa satuluĭ e de 431 hect., cu o populaţiune de 165 locuitorĭ.

Epitropia bisericeĭ Doamna-Bălaşa are 300 hect. şi locuitoriĭ, 131 hect.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 137 şi al celor micĭ, de 469.

Manolache, *vale*, se formează pe teritoriul com. Mierleşti, pl. Siul d.-s., jud. Olt, taie dealul, udă căt. Catanele şi apoĭ, unindu-se cu Popa-Florea, dă în Iminog, pe stînga luĭ.

Manole, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Turcoaia; se desface din dealul Sacole; se întinde spre S., avînd o direcţiune generală de la N. spre S., brăzdînd partea de V. a plăşeĭ şi cea de S. a comuneĭ; este despărţit de dealurile: Iglicioara-Mare, Iglicioara-Mică şi Gorgorul printr'o vale prin care trece drumul comunal Turcoaia-Satul-Noŭ; are 179 m. şi este acoperit cu fineţe.

Manole, *pîrîŭ*, izvoreşte din dealul Podişul; curge prin satul Băseşti, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ; trece în com. Urdeşti şi se varsă în pîrîul Elanul, aproape de satul Giurcani.

Manolea, saŭ **Platoneşti**, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, com. Uideşti. Aşezat de-a lungul pîrîuluĭ Platoniţa, are o populaţie, în maioritate compusă din Lipovenĭ, de 146 familiĭ, saŭ 763 suflete, din carĭ 173 contribuabilĭ. Locuesc în 200 case.

Vatra satuluĭ ocupă 24 fălcĭ.

Are: o şcoală rurală mixtă, înfiinţată în 1891, condusă de un învăţător şi frecuentată de 45 elevĭ; o biserică lipovenească de lemn, cu hramul la Procove (1 Octombrie) şi 2 schiturĭ, unul de călugărĭ, cu hramul Sf. Nicolae, cu 33 călugărĭ şi altul de călugăriţe, cu hramul Sf. Visarion (6 Iunie), cu 44 călugăriţe. Schitul de călugărĭ are în juru-ĭ o grădină de legume şi pomĭ roditorĭ de 9 fălcĭ şi 51 prj., un iaz şi o morişcă, iar cel de călugăriţe, 3 fălcĭ grădină şi vre-o 30 chiliĭ.

Moşia e proprietatea statuluĭ, fostă a mănăstireĭ Probota. Are o suprafaţă de 800 fălcĭ, din carĭ 360 fălcĭ cultivabile, 400 fălcĭ pădure, 30 fălcĭ finaţ şi restul neproductiv.

Improprietăriţĭ în 1864, sunt 27 fruntaşĭ, 23 pălmaşĭ, 25 codaşĭ şi 16 cu cîte 10 prj, stăpînind toţĭ 316 fălcĭ. In 1878 s'aŭ maĭ improprietărit 16 însurăţeĭ cu cîte 3 fălcĭ.

Drumurĭ principale sunt: la

Uideștĭ (2 kil.), la Țolești (3 kil.), la Dolhești (6 kil.), și la Fălticeni (14 kil.).

Satul Manolea și-a luat numele, se zice, de la postelnicul Sandu Manole, care s'a călugărit sub numele de Sava Monahul. El a dăruit satul Platonești mănăstireĭ Probota, la 25 Maiŭ, 7251 (1743).

Locuitoriĭ Lipoveni din Manolea și din cele-l'alte sate lipovenești din județ sunt, se zice, descendenți din ceĭ 100000 robĭ descălicați de Ștefan-cel-Mare după prădăciunile făcute în Polonia, în 1498, în urma lupteĭ din Codriĭ-Cozminuluĭ.

Iată ce scria d-l Nadejdin în raportul său, din 1846, către guvernul rusesc, privitor la lipoveniĭ din această localitate:

Cea maĭ vechiă dintre toate coloniele rascolnicilor din Moldova se socotește aceea de la Manole (Manoilovca). Un sat mare compus din lipoveni popiștĭ, situat cam la 12 kil. de orășelul Fălticeni, reședința ținutuluĭ Sucevei. Aicĭ rascolniciĭ aŭ o biserică, construită în onoarea acoperămîntuluĭ Născătoareĭ-de-Dumnezeŭ, și afară de ea maĭ sunt încă treĭ schiturĭ călugărești, două de bărbațĭ și unul de femeĭ. In timpul actual la biserică este un popă rus fugar, anume Alexie, în vîrstă de peste 50 anĭ, cu femeie și cu copiĭ vrîsnicĭ; iar în schiturĭ igumenește starițul Joilu, originar se pare dintre lipoveniĭ indigenĭ. Altă biserică rascolnică este în Iași în suburbia de peste Bahluiŭ. Acolo de asemenea înainte eraŭ popĭ deosebițĭ, fugițĭ din Rusia, dar acum nu sunt. In cele-l'alte localitățĭ de lipoveni sunt numaĭ rogatorie, dintre carĭ cele maĭ însemnate sunt în orașele: Tîrgul-Frumos, Hîrlăŭ, Vasluiŭ, în satul Lipoveni, lîngă orașul Botoșani, și în satul Bratloti (Brătești), între Tîrgul-Frumos și Manole, cam la 25 kil. de amîndouă. Așa dar în timpul actual în toată Moldova predomină popa Alexie de la Manole; de aceea este și foarte bogat, are o casă frumoasă, umblă într'o caleașcă de Viena cu 4 caĭ, iar pe fiiĭ luĭ aduși vrîsnicĭ din Rusia, 'ĭ-a însurat aicĭ și 'ĭ-a introdus în negustătorie cu propriile luĭ capitalurĭ.

Eŭ am vizitat în persoană principalele Grupe ale Lipovenilor de aicĭ, și în Manole, care se poate numi centrul și Mitropolia răscolniciz mului în Moldova, am găzduit destul de îndelung. După poziținea loculuĭ săŭ ea este o adevărată cavernă, ascunsă într'un codru des, în fundul uneĭ văĭ rîpoase. Pămîntul pe care se află satul cu toate apartamentele luĭ, este proprietatea mănăstireĭ Probota, închinată, cum se zice aci, adică dată cu toate averile în proprietatea Sfîntuluĭ Mormînt, în Ierusalim, de unde se și administrează, adică se dă în arendă în profitul Patriarhieĭ, prin un monah trimis de patriarhul cu titlul de exarh. Locuitoriĭ din sat se socotesc maĭ mult de o sută de familiĭ, carĭ trăesc în case deosebite, construite după maniera rusească, cu toată fisionomia izbelor (caselor țărănescĭ) din satele Velico-Ruse.

Biserica se înalță în mijlocul satuluĭ, ca există din vechime, dar nu de mult o aŭ construit-o măreț și înfrumusețat cu baniĭ trimișĭ din Moscova, fiind-că bogățașiĭ de aci, după asigurarea însușĭ a Lipovenilor, sunt către credință și servesc Mamoneĭ, iar nu luĭ D-zeŭ. Insă ultima imputare nu cade asupra Manolenilor, căcĭ între dînșiĭ nu este nicĭ un bogat. Sunt numaĭ gospodarĭ maĭ mult saŭ maĭ puțin cuprinșĭ, în numărul cărora primul loc se cuvine bătrînuluĭ Athanasie Zaharov, care mĭ-a dat ospitalitatea în casa sa.

Acest Athanasie, prin figura sa cea imposantă, prin mintea naturală și prin influența morală asupra coreligionarilor săĭ, mi-a amintit pe Mihail Teodorovul din Bucovina. El, ca și acela, este un cărturar mare, și citește nu numaĭ cărțile vechĭ bisericești, ci și cele nouă lumești, se înțelege rusești, de cuprinderea morală și istorică; eŭ am văzut la dînsul multe cărțĭ de aceste și însumĭ am fost martor, cum el le cetea, iară răscolniciĭ adunațĭ, în numărul lor și stareț Joilu, egumenul schiturilor Manole, îl ascultaŭ cu o respectoasă atențiune, maĭ ales cînd el, oprindu-se, le explica verbal despre patriarchiĭ, mitropoliții țării și chiar despre mariĭ knezĭ ruseștĭ. Cu toate acestea, poate chiar din cauză că el era așa de familiar cu cărțile preseĭ lumeștĭ civile, nu am observat la el vre-o particulară afecțiune pentru bigotizmul rascolnic. Despre obiectele religioase el a vorbit cu mine foarte puțin și cu mare moderațiune; despre popa Alexeiu s'a exprimat foarte defavorabil, numindu-l interesat; încă și către egumenul schiturilor se arăta fără nicĭ o stimă, ba încă cu un fel de dispreț. Insă trebue să adaog și aceea, că monachiĭ de aci, pe cît se vede, toțĭ sunt dintre indigeniĭ localĭ, și nu meritĭ maĭ mult. Eĭ sunt niște oameni simpli, grosolanĭ, inculțĭ, chiar arare orĭ ceva cărturarĭ, și pe lîngă aceea trăesc într'o mizerie extremă. Două din schiturile lor, unul de bărbațĭ și altul de femeĭ, despărțite unul de altul prin un gard învechit, se află lîngă sat, iar al treilea este izolat în pădure, în depărtare ca la 3 kil., ele nu sunt de cît niște grupe de vizuinĭ, maĭ de tot în pămînt, întunecoase și murdare, în care sunt cuibăriți cîte cîțĭ-va bărbațĭ saŭ muierĭ. Intr'o vizuină de aceste eŭ am găsit pe însușĭ superiorul, care se ocupa cu meșteșugul lăcătușerieĭ, care este meseria luĭ, desculț și numaĭ în cămașă. Și pentru dreptul de a vieții în aceste vizuinĭ și a se folosi cu niște micĭ părticele de pămînt prin prejurul lor, unde își pun cîte-va straturĭ de legume, atît monachiĭ cît și monachiele, sunt impușĭ cu dăjdile în profitul proprietățeĭ; impozitul acesta este astă-zĭ de 3 carboave de individ. Extrema lor mizerie nu le permite a se ridica nicĭ intelectualmente, nicĭ moralmente.

De necaz eĭ nu se feresc de băutură, unde o găsesc și de aceea foarte adeseorĭ îĭ întîlnești zbuciumîndu-se public într'o stare cu totul neconvenabilă vocațieĭ monahale. Aceasta s'a întîmplat chiar cu starițul Joliŭ, carele de față cu mine abia s'a tîrît de la Athanasie la vizuina sihastrică. Ce se atinge de Popa Alexiŭ, el de-și are conduită bună, adică nu este bețiv, dar la cărțĭ este tot așa de ignorant, ca și Joliŭ, întru aceasta m'am convins din conversația ce am avut cu dînsul. De aicea se înțelege nestima către dînsul a unuĭ cărturar ca bătrînul Athanasie; și din ast-fel de simț către persoanele, care după chemarea lor, trebue să fie conducătorĭ aĭ credinței, firește se explică și acea răceală către credință, pe care am observat-o la bătrîn, și care în generațiunea junĭ se manifestă încă maĭ puternic și maĭ clar.

De exemplu, fiul luĭ Athanasie, numit Malafeĭ, june foarte deștept, carele de și abea îĭ înfirează mustețile, este deja vătaf la Manole, s'a arătat înaintea mea ca un perfect liberton, maĭ, maĭ ateŭ.

Episcopul Melchisedec scrie în 1870:

In comuna Manole sunt 120 de familiĭ lipovenești, care compun în total 668 individi: aŭ biserica lor și un

popă; se crede că aceștĭ Lipoveni sunt dintre cei mai vechĭ ce s'aŭ stabilit în Moldova, pe la mijlocul veaculuĭ al 18-lea. Protoereul județuluĭ Suceava, spune despre Lipovenii din județul săŭ numaĭ atîta în genere, că eĭ sunt staroverĭ după propriele lor arătărĭ. Nu putem dar decide cu exactitate, ce anume secte lipovenești sunt în Manole. In apropiere de Manole sunt treĭ schiturĭ, unde petrec călugării și călugărițile lor. Cel mai însemnat este schitul saŭ chinovia Lipovenilor popiștĭ de aicĭ, care numără 67 indivizĭ, din care 46 călugărĭ și 21 călugărițe. Chinovia are două biserici, una dedicată sfîntuluĭ Nicolae, iar a doua Inălțăreĭ cinstitei crucĭ. Secția femeiască se desparte de cea bărbătească prin un gard; călugărițele frecuentează aceleași biserici. Aceasta mănăstire are un rol însemnat în afacerile lipovenești din Romînia; prin ea se întreține comunicațiunea afacerilor lipovenești din Romînia, Turcia și Rusia cu ierarchia lipovano-austriacă de la Fîntîna-Albă. Starețiĭ acesteĭ mănăstirĭ poartă titlul de archimandriți. Unul anume Varsanufiŭ, fost archimandrit la Manole pe la anul 1861, și zelos apărător al pseudo-ierarchieĭ austriace, în anul 1870, s'a unit cu ortodoxia în Rusia și se află acum petrecător la mănăstirea omopistă Pocrovsky, din gubernia Cernigovuluĭ. De și majoritatea este popistă, nu lipsește în Manole nicĭ partidul nepopist; el are un schit al săŭ propriŭ, situat în marginea uneĭ păduri nu departe de Manole. Acolo trăesc vre-o 7 călugărĭ care nu aŭ nicĭ o relațiune bisericească cu bisericele și popiĭ, nicĭ cu călugării ceĭ l'alțĭ, de la Manole.

In 1803, «Lipovenii ot Manole, a M-reĭ Probota, avea 40 liuzĭ, plătind bir 1172 leĭ anual; lucrau pămîntul, oare-șĭ care negustorie și aveaŭ loc în destul».

Manolea (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moșia Muntele-Manolea, pendinte de com. Comarnicul, plaiul Peleșul, jud. Prahova.

Manoleasa, *com. rur.*, în partea de S.-E. a plășeĭ Bașeul, jud. Dorohoiŭ, la 65 kil. de orașul Dorohoiŭ, formată din satele: Boldul-Răzeși, Domoșani (Hriței și Manoleasa), Flondora, Hriței (Pancul și Stroici), Liveni-Metropolieĭ (Stînca-Liveni-Noĭ), Stroicul, Șerpenița, Tescureni (Bajura-Timuș) și Volovățul (Iacovachi și Stroici), cu reședința primărieĭ în Flondora. Are o populație de 566 familiĭ, saŭ 2155 suflete; 4 bisericĭ, deservite de 4 preoți, 5 cîntărețĭ și 4 pălămarĭ; o școală, condusă de un învățător și frecuentată de 62 elevĭ; 1404 hect. 61 ariĭ pămînt sătesc; 8634 hect. 08 ariĭ cîmp și 266 hect., 39 ariĭ, pădure, proprietărești; 14 iazurĭ și 15 pogoane vie.

Budgetul com. e de leĭ 8569, banĭ 95, la venitur̆ĭ, și de leĭ 6280, banĭ 57, la cheltuelĭ.

Vite marĭ cornute 2133, oĭ 5104, capre 6, caĭ 764, catîrĭ 12, porcĭ 1044; stupĭ cu albine 250.

Manoleasa-Prut. Vezĭ Domoșeni, *sat*, com. Manoleasa, jud. Dorohoiŭ.

Manoleşti, *sat*, cu 24 familiĭ moșneni, jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Groși.

Manoleşti, *sat*, în partea de N.-E. a com. Curtești, pl. Tîrgul, jud. Botoșani, și spre V. de orașul Botoșani, cu o suprafață de 194 hect. și o populație de 28 familiĭ, saŭ 110 suflete.

Vite: 59 boĭ, 34 vacĭ, 18 caĭ și 13 porcĭ.

Manoleşti (Muscelul, Cătunul-de-la-Biserică), *cătun*, al com. Valea-Muscelului, jud. Buzăŭ, cu 120 locuitorĭ și 31 case; are sub-divizia Drăgulinești.

Manovarda, *deal*, pe moșia Buda, com. Buda, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ.

Manta, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Cătina, căt. Lera, între Piatra-Romeĭ, Vîrful-Lereĭ și Măgura; are fineț̆e întinse.

Manta, *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Cătina, căt. Lera; face un corp cu Fundul-Lereĭ, de 80 hect., pe moșia Lera.

Manta, *vale*, în jud. Vălcea, udă partea de S. a com. Pĭetrari-d.-s., servește de limită între această com. și Pĭetrari-d.-j., și se varsă în rîul Otăsăul.

Manta-cu-măgură, *numire* ce se mai dă *muntelui* Manta, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bisca.

Manta-Roșie, *vale*, între dealurile Cetățuia și Vișanul, din com. Galata, jud. Iași; începe de la podgoria Doĭ-Perĭ și se termină în șesul Frumoaseĭ, de pe teritoriul orașuluĭ Iași.

Manteĭ (Lacul-din-Vîrful-), *lac*, în jud. Buzăŭ, com Cătina, căt. Lera, situat pe vîrful munteluĭ Manta.

Manțul, *sat*, în partea de N.-V. a com. Tăbălăcești, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, situat pe valea cu acelaș nume; are o populație de 4 familiĭ, cu 12 suflete.

Manul, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-j., com. rur. Izvorelul.

Prin acest sat trece șoseaua comunală care pune în legătură șoseaua Dumbrăviĭ cu calea ferată prin gara Tîmna.

Maraloiul, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Gradiștea, căt. com. Ciineni, așezat în partea de N. a com., pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul, la 7½ kil. spre N.-E. de cătunul

de reşedinţă, Stăvăreşti. Are o întindere de 13 hect., cu o populaţiune de 60 familiĭ, saŭ 266 suflete, din carĭ 58 contribuabilĭ. Pănă în anul 1865, cînd s'a alipit la Ciineni, ţinea de com. Amara.

Marcadeul, *munte* al satuluĭ Tulnici, pl. Vrancea, jud. Putna.

Marcadeul, *pădure*, în întindere de 4000 fălcĭ, situată pe teritoriul com. Tulnici, pl. Vrancea, jud. Putna, aparţinînd locuitorilor din com. Tulnici, care o exploatează în devălmăşie.

Marcanul, *pîrîŭ*, izvoreşte din fîntîna Marcanul, de pe moşia Griviţa, com. Păltinişul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ; curge prin valea cu acelaşĭ nume; formează ĭazul Odaia de pe Păltiniş; trece pe teritoriul com. Bivolul, şi spre S., se varsă în pîrîul Volovăţul.

Marcea, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., compusă din 3 cătune: Marcea, Ioneşti-Govoriĭ şi Prodăneşti. Este situată la 25 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 23 kil. de a plăşeĭ.

Pănă la 1885, comuna s'a numit Ioneşti-Govoriĭ, dar fiind că se făceaŭ multe greşelĭ în corespondenţa oficială a com. s'a schimbat numirea, prin decret regal, din Ioneşti-Govoriĭ în Marcea.

Are o populaţie de 262 familiĭ, saŭ 965 suflete, din carĭ 350 contribuabilĭ; locuesc în 271 case.

Sunt 2 bisericĭ: una în cătunul Marcea, a doua în cătunul Ioneşti-Govoriĭ, reparată la 1836 de locuitorĭ; o şcoală, înfiinţată la 1860, şi frecuentată de 39 băeţĭ şi 28 fete, din 95 copiĭ în vîrstă de şcoală.

S'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşiile statuluĭ Marcea şi Ioneşti-Govoriĭ, 167 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat 550 hect. pămînt.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ sunt de 2485 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Marcea, Corbeanca, Guguianca, în partea de E. Scundul şi udată de văile cu acelaşĭ nume, şi de rîul Oltul.

Se mărgineşte cu comunele: Băbeni, (la N.); Ioneşti-Minculuĭ, (la S.); Scundul, (la V.) şi cu judeţele: Oltul şi Argeşul, de care se desparte prin rîul Oltul, care, în dreptul com. Marcea, formează două insule marĭ.

Marcea, *sat*, făcînd parte din com. rur. Marcea, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Marcea, *moşie* a statuluĭ, jud. Vîlcea, fostă pendinte de mănăstirea Cozia.

Marcea, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 850 hect., situată în com. Ioneşti-Govoriĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Marchel, *gîrlă*, în jud. Tulcea, pl. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ urbane Mahmudia; ese din lacul Cara-Suhat, din partea de N. a luĭ; se îndreaptă spre E., avînd o direcţie generală de la V. spre E.; face maĭ multe cotiturĭ, mergînd numaĭ prin stuf; primeşte apele laculuĭ Marchel; trece nu departe de braţul Sf. Gheorghe, se încrucişează cu altă gîrlă, şi, după un curs de 11 kil., se varsă într'un lac vecin de lacul Isacovul, pe teritoriul comuneĭ rurale Cara-Orman (Sulina), brăzdînd astfel partea de N. a plăşeĭ şi a comuneĭ; are malurĭ joase, e puţin adîncă şi conţine puţin peşte.

Marchel, *punct trigonometric*, situat în partea de N. a judeţuluĭ, a plăşeĭ Tulcea şi a comuneĭ urbane Mahmudia, pe malul stîng al braţuluĭ Sf. Gheorghe şi lîngă gîrla Marchel; are 2 m. înălţime, dominînd braţul şi nişte micĭ cherhanale de lîngă el.

Marcociul, *deal*, acoperit cu viĭ, livezĭ şi ogoare, în partea de S. a satuluĭ Costuleni, pl. Braniştea, jud. Iaşi, şi pe coasta căruia se află şi o parte din sat.

Marcoşul, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Calvini, căt. Bîsceni-d.-s.; are 750 hect., mare parte pădure.

Marcoşul, *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Calvini, căt. Bîsceni-d.-s.; începe de sub Vîrful-Miuluĭ şi se scurge în rîul Bîsca-Chiojduluĭ.

Marcoţetul, *culme de dealurĭ*, jud. Bacăŭ, plasa Bistriţa-d.-j., care se întinde între comunele Fundul-Răcăciuni şi Răcăciuni, pe la Vestul lor şi în spre com. Gropile. Este acoperită cu pădurĭ şi are cariere de piatră.

Marcul, *deal*, se prelungeşte din com. Berezeni, de a lungul teritoriuluĭ comuneĭ Bozia, plasa Prutul, jud. Fălciŭ, printre dealurile: Copăceana şi Belciugul, terminîndu-se la S., pe teritoriul satuluĭ Bogdăneşti, în şesul Prutuluĭ.

Marcul, *iaz*, pe valea cu acelaşĭ nume, format din pîrîul Marcul, pe teritoriul satuluĭ Bozia, com. Bozia, pl. Prutul, jud. Fălciŭ.

Marcul, *pîrîŭ*, curge prin Valea-Marculuĭ, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, formează iazul cu acelaşi nume, pe moşia Bozia, com. Bozia, iazul de lîngă satul Odaea-Bog-

dana și iazul de lîngă satul Bogdănești și apoĭ trece în jud. Tutova.

Marcul, *vale*, care se întinde de la N. la S., între dealurile: Marcul și Copăceana, pe teritoriul satuluĭ Bozia, pl. Prutul, județul Fălciu și pe care se află 3 iazurĭ: Marcul, Odaea-Bogdana, de lîngă sat, și Bogdănești.

Marculuĭ (Movila-), *movilă*, jud. Brăila, la 3 kil. spre E. de satul Chioibășești, servind de hotar între com. Chichinețul și Iazul, din jud. Ialomița.

Marculuĭ (Movila-), *movilă*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, formînd hotarul dintre moșia Iazul și Chichinețul, din jud. Brăila.

Mardalele, *cătun*, al com. Gropșani, pl. Olteț-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat aproape de vărsarea apeĭ Frăția în rîul Geamartaluiul. Coprinde și satul Dragoșinul (36 loc.). Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului mărĭ este de 190 m.

Mardalele, *pădure*, în jud. Buzău, com. Mlăjetul, căt. Valea-Rea, făcînd un corp cu pădurea La-Lacurĭ.

Mare (Dealul-), *deal*, ce se întinde prin com. Richitoasa, jud. Tecuciu, străbate raionul comuneĭ Burdusaci, paralel cu pîrîul Zeletinul și se termină la satul Oprișești și la satele din prejur. In fața Oprișeștilor, pe acest deal, se află biserica și cimitirul.

Mare (Dealul-), *deal*, în jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ urbane Tulcea; formează un sistem aparte în legătură nedepărtată cu Culmea-Isacceĭ; brăzdează partea de N. a pl. și cea de S. a orașuluĭ; are direcția V.-E.; lasă spre N. Dealul Carierĭi și spre S. dealurile Caira-Deșli, Redi, Imalac, Ciatal-Tepe; orașul Tulcea e așezat pe ultimele sale ondulațiunĭ către Dunăre; vîrful său, Tulcea, are 204 m., dominînd orașul Tulcea; este traversat de drumurĭ comunale, ce duc din Tulcea spre Agi-Ghiol, Sabangea, San-Ghiol și în lung de Drumul-Lupuluĭ; este acoperit cu finețe și semănăturĭ.

Mare (Dealul-), *deal* mare, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Nicoliței; se desface din dealul Nicoțelul; se întinde spre E. în direcția S.-V. spre N.-E., dealungul văeĭ pîrîuluĭ Telița; la poalele luĭ de N.-V. este așezat satul Nicoliței; la cele de N. și de N.-E. se găsesc viile Ocheașe și Sarica; are un vîrf de 259 m., dominînd Nicoliței; este tăiat de Valuluĭ-Traian și de drumul comunal Nicoliței-Telița; e acoperit cu pădurĭ.

Mare (Fața-), *munte*, în jud. Buzău, com. Gura-Teghii, între muntele Tega și muntele Podul-Caluluĭ. La E., se lasă pe sub muntele Podul-Grecilor, până în rîul Bîsca-Mare. Are maĭ multe culminațiĭ, dintre carĭ maĭ însemnată este Vîrful-Monteoruluĭ. E acoperit de pădure de brad și fag, avînd și puțin izlaz.

Mare (Groapa-), *sat*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dumitrești; este așezat în partea de V., a comuneĭ, pe lacul Groapa-Mare, de la care și-a luat și numele.

Mare (Movila-), *colină*, în jud. Buzău, com. Cărpinișteа, căt. Izvorul-Dulce; aci sunt ruinele uneĭ bisericĭ, care, se zice, a fost arsă de Turcĭ, împreună cu toțĭ oamenii ce se aflaŭ înăuntru în timpul serviciuluĭ divin.

Mare (Movila-), *movilă* mare, în jud. Buzău, com. Luciul, care, împreună cu movila Popina din sat, formează baza triunghiuluĭ de movile ale căror unghiŭ îl face Movilele-cu-Cruce (treĭ în rînd) de lîngă moară; e o mică abatere din seria movilelor ce începe din muntele Istrița și formează apoĭ o nouă serie, care ese din com. Luciul pe la Movila-Grecilor și trece prin căt. Scărlătești, moșia Rușețul și continuă până în Brăila.

Mare (Ostrovul-), *insulă*, în Dunăre, cu 115 hect. pădure, ținînd de com. Celeiul, din jud. Romanați.

Mare (Ostrovul-), *insulă*, în Dunăre, cu 100 pog. pădure, ținînd de com. Izlazul, din jud. Romanați.

Mare (Valea-), *vale*, județul Gorj, comuna Bîrzeiul-de-Pădure, avînd direcție N.-S., coprinsă între dealul Licuriciul, la V. și dealul Pojarul, la E. Își ia naștere maĭ sus de Bîrzeiul-de-Pădure, și se termină maĭ jos de Gilcești. Prin ea curge pîrîul cu acelașĭ nume, urmînd direcția văeĭ, care n'are apă de cît numaĭ în timpurĭ ploioase, și care dă în Amaradia, aproape de Colțești. Pe această vale trece șoseaua comunală, care pune în legătură Bîrzeiul-de-Pădure, Scrada, Gilcești, legîndu-se cu șoseaua vecinală de pe valea Amaradieĭ.

Mare (Valea-), *vale*, jud. Muscel, plaiul Dîmboviței, izvorește

din dealul Poiana-de-Hotorĭ, udă comuna Valea-Mare, și se varsă în Rîul-Tîrguluĭ, de la vale de Calea-Pĭetroasă.

Mare (Valea-), *vale,* jud. Muscel, pl. Rîurile, com. Vlădești; izvorește de sub piscul numit Țifla-Corbuluĭ și se varsă în Valea-Mică, la locul zis Intîlniturile.

Mare (Valea-), *vale,* ia naștere din com. Prahovița-d.-j., pl. Prahova, jud. Prahova, și se varsă în rîul Prahovița, tot în com. Prahovița-d.-j.

Mare (Valea-), *vale,* în jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Malcoci, servind de hotar între com. și orașul Tulcea; se desface din poalele nordice ale Dealuluĭ-Mare; o ia spre N., trece pe la V. de satul Malcoci, și după 7 kil. de drum se deschide în balta Malcoci; pe vale merge drumul comunal Malcoci-Agi-Ghiol.

Marele, *pîrîŭ,* vine din Bucovina și trece pe moșia Grămești, jud. Dorohoiŭ, pl. Berhometele, com. Grămești.

Mareșoaia, *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Tisăul, căt. Valea-Capreĭ; se întinde între Piatra-Cizlăuluĭ și Năeni-Proșca; are 30 hect.

Mareșul, *com. rur.,* jud. Argeș, pl. Pitești, la 13 kil. de com. rur. Bascovul-Flești, reședința sub-prefectureĭ, și la 18 de Pitești. Se compune din 3 sate: Frătești, Gradiștea și Mareșul. Are o populație de 922 suflete; 2 biserici, una de zid în Gradistea, și a doua de lemn în Mareșul, deservite de 3 preoți, 2 cîntăreți și 2 paracliserĭ; o școală primară rurală.

Budgetul com. e de 2398 leĭ la venitурĭ și de 1720 leĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt: 153 boĭ și vacĭ, 20 caĭ, 2 bivolĭ, 240 oĭ, 35 capre și 32 rîmătorĭ.

Mareșul, *sat,* cu 450 suflete, jud. Argeș, pl. Pitești; face parte din com. rur. cu același nume. Aicĭ este reședința primărieĭ. Are o biserică de lemn, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser.

Mareșul, *cătun,* jud. Brăila, lîngă gara Făurei, în hotarul despre com. Surdilele, în suprafață de 7 hect. Are o populație de 15 familiĭ, saŭ 75 suflete; o băcănie; o brutărie; o măcelărie.

Parte din acest sat este pe teritoriul com. Surdila-Greci, iar parte pe Surdila-Găiseanca.

Vite sunt: 25 caĭ, 30 vite marĭ cornute, 30 oĭ și 20 rîmătorĭ.

Mareșul, *tîrlă,* jud. Brăila, la 4 kil. spre N.-V. satuluĭ Vădeni, pe canalul viroageĭ Sireței, de pe moșia Zlatia, aproape de ruptura Hogioaia. Aci este armanul arendașuluĭ, avînd 2 case.

Mareșul, *braț* (prival), în jud. Ialomița, insula Balta, pl. Ialomița Balta, com. Dudești.

Marga, *com. rur.* și *sat,* jud. Mehedinți, plaiul Cerna, la 32 kil. de orașul T.-Severin, situată pe valea Topolnița. Satul Marga formează comună cu satele Călinești și Șoroca.

Comuna toată are o populație de 916 suflete, din carĭ 154 contribuabilĭ. Locuesc în 260 case.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 3 cîntăreți.

Locuitoriĭ posedă: 20 pluguri, 2 căruțe cu caĭ, 20 care cu boĭ; 202 stupĭ cu albine.

O șosea comunală o leagă prin satul Șoroca cu șoseaua Severin-Balta-Baia-de-Aramă.

Budgetul com. e la venitурĭ de 972 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 729 leĭ.

Vite: 460 vite marĭ cornute, 20 caĭ, 400 oĭ, 400 capre și 500 rîmătorĭ.

Marga, *mahala,* în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, com. rur. Băsești.

Margarita, *vale,* izvorește din dealurile de E. ale com. Urși, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, și se varsă în gîrla Cungrișoara, tot în raionul com. Urși.

Marghia, *com. rur.,* pe pîrîul cu același nume, jud. Argeș, pl. Cotmeana, la 14 kil. de com. rur. Costești, reședința sub-prefectureĭ, și la 49 kil. de Pitești. Se compune din 2 sate: Lunca și Mărghia, cu o populație de 160 familiĭ, saŭ 846 suflete.

Are: 3 bisericĭ, una în satul Lunca și două în satul Marghia, deservite de 3 preoți, 3 cîntăreți și 2 paracliserĭ; o școală primară rurală.

Vite sunt: 462 boĭ și vacĭ, 42 caĭ, 6 bivolĭ, 2200 oĭ, 43 capre și 397 rîmătorĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 1670 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 1661 leĭ.

Marginea, *plasă,* situată în partea de S. a jud. Vlașca. Se pare că 'și-a luat această numire fiindcă este în marginea județuluĭ Vlașca. Inainte de 1828, adică atuncĭ cînd Giurgiŭ era raia turcească, această plasă era împărțită în două și anume: Balta, cu 15 sate și Slobozia, cu 10 sate.

La 1831, cînd s'a făcut harta Ţăreĭ, după ordinul Generalului Kiseleff, s'a introdus şi aceste două plăşĭ cu alte sate în un singur raion al plăşeĭ cum se află astăzi, avînd ca reşedinţă a subprefecturei, satul Hodivoaia. De atunci ast-fel constituită, poartă numele de plasa Marginea.

Se mărgineşte spre E. cu judeţul Ilfov, începînd din marginea comuneĭ Gostinari şi pănă în marginea pădureĭ Pruntul, unde începe Comana, ce ţine de plasa Cîlnişteа. Spre S. se învecineşte cu Bulgaria, avînd de limită naturală vierul apeĭ Dunărea, conform tratatului de la Adrianopole, începînd din dreptul Gostinarului şi pănă la Petroşani. Hotarul acesta se păzeşte de grăniceri saŭ dorobanţĭ, carĭ aŭ 16 punte de staţiune saŭ pichete. Se învecineşte la V. cu judeţul Teleorman, începînd de la gura rîului Vedea în sus pănă la comuna Grosul. Spre N., se mărgineşte cu plasa Cîlnişteа, începînd din comuna Grosul, şi trecînd prin Cucuruzi, Ciolanul şi pe la Răsuceni, pe din sus de Frăteşti, Daia, Frasinul, Băneasa, Petroşani, Pueni şi Pruntul.

Suprafaţa acesteĭ plăşi este de 137370 hect., cu o populaţiune de 54000 locuitorĭ.

Se compune din 29 comune cu 52 cătune şi anume:

1. *Arsache,* cu cătunele: Arsache (Paraipani) şi Băbaiţa.

2. *Bălănoaia,* cu cătunele: Bălănoaia, Coşoveni, Nazîrul, Onceşti, Turbatul şi Cantemir.

3. *Băneasa-Sf. Gheorghe,* cu cătunele: Băneasa şi Sf.-Gheorghe.

4. *Braniştea,* cu cătunul Braniştea.

5. *Bujorul,* cu cătunul Bujorul.

6. *Cacaleţi,* cu cătunul Cacaleţi.

7. *Chiriacul,* cu cătunele: Beiul, Chiriacul şi Moşteni-Călărăşeni.

8. *Ciolanul-Pangal,* cu cătunul Ciolanul-Pangal.

9. *Cucuruzul,* cu cătunul Cucuruzul.

10. *Dăiţa,* cu cătunul Dăiţa.

11. *Frasinul,* cu cătunul Frasinul.

12. *Frăteşti,* cu cătunele: Daia şi Frăteşti.

13. *Găojani,* cu cătunele: Găojani şi Petrişul.

14. *Gogoşari,* cu cătunele: Gogoşari-Noĭ şi Gogoşari-Vechĭ.

15. *Gostinul,* cu cătunele: Gostinul-Hagiul şi Gostinul-Mănăstirea.

16. *Grosul,* cu cătunele: Grosul şi Poenari-Grosul.

17. *Hodivoaia,* cu cătunele: Hodivoaia şi Vieri.

18. *Malul,* cu cătunele Malul-d.-s. şi Malul-d.-j.

19. *Oinacul,* cu cătunul: Oinacul.

20. *Pietrele,* cu cătunele: Meletia şi Pietrele.

21. *Petroşani,* cu cătunul Petroşani.

22. *Pueni,* cu cătunele: Pruntul-Comeneĭ şi Pueni.

23. *Putineiul,* cu cătunul Putineiul.

24. *Răsuceni,* cu cătunele: Gostieni saŭ Asan-Aga, Răsuceni-d.-j. şi Răsuceni-d.-s.

25. *Slobozia,* cu cătunul Slobozia.

26. *Stăneşti,* cu cătunele: Ghizdarul şi Stăneşti.

27. *Toporul,* cu cătunul Toporul.

28. *Trestenicul-d.-s.,* cu cătunele: Trestenicul-d.-s. şi Ludăneasca.

29. *Trestenicul-Popeşti,* cu cătunele: Trestenicul-Grăjdăneşti, Trestenicul-Popeşti şi Trestenicul-Tomuleşti.

Plasa Marginea este compusă din două marĭ platourĭ, unul care începe din malul Dunăreĭ şi merge pănă sub coastele dealuluĭ Dunăreĭ, plecînd de la Frasinul, pe la Daia, Frăteşti, Onceşti, Stăneşti, şi mergînd pănă în dreptul Hodivoaieĭ, unde începe a se pierde şi al doilea platoŭ, care pleacă din Petroşani, sue pe la Gogoşari şi coprinde în el şi cîmpul Burnazuluĭ pănă la Gros il şi Chiriacul.

Aceste două platourĭ sunt străbătute de văĭ şi girle şi de Dunăre, la S. Dunărea, care face limită ţăreĭ, a judeţuluĭ şi a plăşeĭ, şi care are o mulţime de vărsăturĭ şi bălţĭ în platourĭ, din carĭ cele maĭ principale sunt: Comasca, Cama, Canalul Sf. Gheorghe, Veriga şi altele maĭ micĭ. Apa Vedea o limitează la V. Cîte-va vîlcele carĭ se varsă în Vedea o străbat, din care maĭ principală este Valea-Morilor, ce se găseşte cu sfîrcul în cîmpia Burnazul şi se varsă în Dunăre, între Malul şi Slobozia. O mică vîlcea îşi are scurgerea în Teleorman după ce şĭ-a luat naştere din sus de Grosul, acesteia i-se zice: Valea-pe-Baltă.

In Cîlnişteа daŭ apele văilor: Ciolanul, Cablanul, Scumpia, Urdeşiul şi Lazul. Apoĭ maĭ sunt văile Frăsinetul, Daia, Onceasca, Valea-Miuluĭ, care toate se scurg în platoul Dunăreĭ.

Bălţĭ principale avem, începînd de la V. spre E.: Petroşani, Găojani-Petrişul, Paraipani, Malul-de-Sus, Malul-de-Jos, Mahîrul, Cioroiul, Frasinul, Băneasa, Gostinul şi Pietrele. Cele maĭ întinse sunt: Pietrele, Petroşani, Băneasa şi Gostinul. Din aceste bălţĭ se scoate cantităţĭ marĭ de peşte şi racĭ.

In această plasă sunt o mulţime de insule saŭ ostroave, din care mare parte sunt acoperite cu păduri de salcie;

cele mai mari sunt: Marotinul, în dreptul Braniștei; Ostrovul-Lung, în dreptul Gostinului-d.-j.; Cioroiul, în dreptul Giurgiului; Pirgosul-Dinul și Chilbotinul pe domeniul Giurgiului, în dreptul Maluluĭ, Batinul, în dreptul Petroșanilor; Regalul și Mocanul, în dreptul Smîrdeĭ; Lungul, în dreptul Puenilor; Coria, în dreptul Pruntului; Insula Sf. Gheorghe, în fața carantineĭ Giurgiului. Cele cu păduri sunt: Bălanul-Guțiul, Turbatul, Grindul-Penciului, Bășicuțele, Măgura-de-Nisip, Zotunul saŭ Cama, Ramadanul, Borunul, Stîrcea, Mocanul, Regalul, Dinul, Batinul, Grindul, Comasca, Zlotunul, Ienechioiul, Pueni saŭ Călugăreasca și Pruntul-Comaneĭ.

Dealuri principale sunt: Stănești-Onceasca, Daia-Frățești, Frasinul, Băneasa și Pietrele. Mai sunt încă cîte-va măguri însemnate ca: Măgura-de-Nisip, din jos de Lacul-Mahîrului și măgura Gogoșari, pe proprietatea Toporul.

Un vast șes se prezintă în această plasă pe partea de V. a eĭ; începe despre Stănești și Chiriacul la E., duce spre V., pănă în hotarul plășeĭ și se întinde din marginea pl. Cîlnișteа pănă în coastele Dunăreĭ spre Paraipani. Această cîmpie are numirea de Burnazul.

In plasa Margineĭ sunt cele mai întinse pășuni din tot jud. Vlașca, cele mai multe și mai bune vite: boĭ, bivolĭ, caĭ, oĭ și rîmătorĭ pășunează în cîmpiile Burnazuluĭ saŭ în ostroavele Dunăreĭ. Cîmpiĭ de cultură cu pămînt fertil face ca pl. Marginea să fie cea mai productivă din județ. Se produce fîn cu prisos pentru nutrirea pe iarnă a vitelor din această plasă.

Din numărul de 29 comune ce constitue această plasă, 24 din ele cultivează viĭ și aŭ pometurĭ îndestulate. Suprafața viilor este de 1956 hect., în care intră și 585 hect. de vie ce sunt pe proprietatea orașuluĭ Giurgiŭ. Ceea ce face aproape jumătate din întinderea de 4042 hect. de viĭ, ce sunt în întregul județ.

In această plasă se cultivă: in, cînepă și gogoșĭ de mătase cu abundență. In special în satele din spre E. de plasă, cum: Frasinul, Gostinul, Băneasa, Pruntul, Pietrele și Pueni se fac rogojinĭ din papură de baltă, care se vînd la Giurgiŭ, București, Oltenița și la Alexandria, din jud. Teleorman.

Statul posedă 20 păduri de sălciĭ în suprafață de 3588 hect.; 5 păduri de stejar și de alte esențe foioase, în suprafață de 5266 hect.

Statul posedă 8 proprietățĭ, aducînd un venit anual de leĭ 364600; Eforia Spitalelor Civile, 5 proprietățĭ, producînd un venit anual de leĭ 189000.

Particularii posedă un număr de 12 păduri în suprafață de 13600 hect., aducînd un venit anual de 80000 leĭ.

Casele publice, ca: Eforia Spitalelor, Doamna Bălașa, posedă 800 hect.

Numaĭ în 2 comune din plasa Marginea — exceptînd orașul Giurgiŭ (vezĭ acest cuvînt) — se face bîlciŭ în fie-care an, adică: la com. Arsache, la 26 Iulie, bîlciŭ fără obor, și la com. Frățești, bîlciŭ cu obor de vite, la 9 Martie și 23 Aprilie. Apropierea satelor acesteĭ plășĭ de orașul Giurgiŭ a făcut să nu fie trebuință de mai multe bîlciurĭ.

Sunt multe morĭ cu aburĭ; afară de cele 4 morĭ din Giurgiŭ, mai sunt alte morĭ: la Petroșani, Vieri, Paraipani, Slobozia, Răsuceni și Chiriac.

Căĭ de comunicație sunt:

Dunărea, care servă la transportarea bucatelor din întregul județ, avînd două punțĭ de încărcare, la Petroșani și Giurgiŭ (Smîrda).

Linia ferată București-Giurgiŭ, care în această plasă are gara Giurgiŭ, stațiile Smîrda, Frățești și Băneasa, are un parcurs de 28 kil. în această plasă pănă la marginea eĭ la hotarul Comaneĭ despre Băneasa, unde începe pădurea;

Șoseaua națională, care duce la București prin Daia și trece în pl. Cîlnișteа la Crucea-de-Piatră, cu o lungime de 23 kil.;

Șoseaua, ce duce la Zimnicea, prin Slobozia, Malul, Paraipani și Petroșani, cu o lungime de 32 kil.;

Șoseaua județeană, care duce la Alexandria prin Putinei, și are o lungime de 32 kil.;

Șoseaua județeană, care duce la Pitești, trecînd prin Ghizdarul și Toporul. In fine șoseaua, care duce prin mijlocul județuluĭ spre Tîrgoviște și care trece prin Bălănoaia și Ciolanul.

S'aŭ împroprietărit 283 însurățeĭ, luînd o suprafață de 1628 hect.

Reședința subprefectureĭ e în Giurgiŭ.

Are o judecătorie de ocol care are sub juridicțiunea sa, afară de satele acesteĭ plășĭ, orașul Giurgiŭ și comunele: Comana, Dadile, Gradiștea și Brănișteni, din plasa vecină.

In plasa Marginea sunt: 34 de școlĭ, din carĭ 4 de fete, iar cele-l'alte 30 sunt mixte, conduse de 10 învățătoare și 24 învățătorĭ; 21 parohiĭ, cu 47 bisericĭ, 30 preoțĭ și 80 cîntăreți.

Marginea, *plasă*, jud. Teleorman, compusă din 25 comune rurale și 2 urbane. La E., începînd de la Dunăre, se limitează cu jud. Vlașca, urmînd o linie curbă pe cîmpia Burnazuluĭ, pănă în hotarul com. Cacaleți (Vlașca), pe unde se întind multe din moșiile jud. Teleorman. De la Cacaleți limita plășeĭ ia direcțiunea spre N.-V. către com. Pielea, de unde apoĭ apucă pe cursul rîuluĭ Teleorman pănă la com. Lăceni, din pl. Tîrguluĭ. Hotarele comunelor Lăceni, Călinești, Mavrodinul și Bogdana formează limita de la N. și N.-V. a plășeĭ; de aci limita urmează cursul pîraielor Urluiul și Călmățuiul pănă la com. Voivoda, de unde merge în linie dreaptă pănă la Dunăre, între hotarele comunelor Cioara și Vînători. La S., Dunărea formează limita plășeĭ ca și a județuluĭ.

Afară de laturea de N., toată plasa este udată de ape. La S., Dunărea cu bălțile eĭ. Rîurile Teleorman și Vedea udă toate comunele înșirate pe partea despre E.; pîraiele Urluiul și Călmățuiul, comunele despre V. și N.

Poziținea acesteĭ plăși este numaĭ de cîmp, întretăiată de diferite văĭ, vîlcele și cursurĭ de apă care-i daŭ aspectul cel maĭ plăcut. Cîmpiile maĭ întinse sunt: a-Burnazuluĭ, care începe dintre comunele Beiul, Conțești și Bragadirul și merge pănă în Vlașca; Cîmpia-Găuriciuluĭ, Bragadirul și altele maĭ micĭ. Prin cultura întinsă ce se face în această plasă și prin frumoasele eĭ poziținĭ, merită numele ce i s'a dat de Grădina-Teleormanuluĭ.

Comunele rurale ale acesteĭ plăși sunt: Adămești, Atîrnați, Beiul, Bragadirul, Brînceni, Cervenia, Conțești, Fîntînele, Furculești, Frumoasa, Găuriciul, Lisa, Nanovul, Năsturelul, Piatra, Pielea, Poroschia, Zmîrdioasa, Spătărei, Suhaia, Storobăneasa, Țigănești, Vînători, Viișoara și Voivoda, cu o populațiune de 38891 locuitorĭ, din carĭ 8254 contribuabilĭ.

Comune urbane sunt două: Alexandria, cu o populațiune de 11503 suflete, din carĭ 4543 contribuabilĭ; Zimnicea, cu o populațiune de 4961 suflete, din carĭ 1193 contribuabilĭ.

Aceasta plasă este întrunită cu pl. Călmățuiuluĭ, avînd un singur sub-prefect. Reședința este la Alexandria.

Vite sunt: 12263 caĭ, 341 măgarĭ și catîrĭ, 21662 vite marĭ cornute, 70462 vite micĭ și 8224 porcĭ.

Plasa Margineĭ a purtat și în vechime acelașĭ nume. In catagrafia Domnitoruluĭ C. Mavrogheni, în secolul trecut, o găsim compusă din satele Ulmeni, Piatra, Voivoda, Lisa, Viișoara, Străini, Fîntînelele, Zimnicele, Malul-Roșu, (Herasca saŭ Năsturelul de aztăzĭ), Gorganul, Bragadirul, Cătuneasca, Scăești, Șoimul, Brînceni, Țigănești, Zmîrdioasa și Bujoreni.

Marginea, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Grozești, situat pe malul stîng al Oituzuluĭ și la poalele munteluĭ Coșna.

Marginea, *sătuc*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Uscați.

Marginea, *trup de sat*, în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Mesteacănul.

Marginea, *trup de sat*, în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Buhuși, renumit pentru cărămidăriile ce se fabrică în localitate; cu marginile sale formează hotarul com. și al jud. despre jud. Roman.

Marginea, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-de-Sus, com. Heleștieni, spre S.-V. de satul Heleștieni, la 500 m. de el. Este așezat pe deal.

Are o populație de 89 familiĭ, saŭ 418 suflete.

Se lucrează olăria. Sunt 161 vite marĭ cornute.

Marginea, *sat*, făcînd parte din com. Găiceana, jud. Tecuciŭ, situat la V. comuneĭ.

Are o populație de 36 familiĭ, saŭ 144 suflete, carĭ locuesc în 34 case.

Satul este întemeiat o dată cu satul Pietroasa.

Marginea, *numire*, ce se maĭ dă *cătunuluĭ* Bordeni-Micĭ, din com. Bordeni, plaiul Prahova, jud. Prahova.

Marginea, *munte*, la N. de com. Rîmești, pl. Oltul-de-Jos, jud. Vîlcea, între muntele Ursul și Petriceaua. Servește de suhat pentru vitele marĭ.

Marginea, *deal*, întinzîndu-se, de la N. la S., între satele Tîngujei și Griești, com. Tingujei, pl. Fundeni, jud. Vasluiŭ.

Marginea, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, în întindere de 160 hect., pe moșia Muntele-Marginea, com. Rîmești, jud. Vîlcea.

Marginea, *pîrîŭ*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Uscați; izvorește din dealul Muncelul (ramura Rădenilor); curge pe la satul cu acelașĭ nume; se varsă pe stînga pîriuluĭ Valea-Albă, traversînd șoseaua Girovul-Tupilați, între kil. 28—29.

Marginea - Cîrliguluï, *munte*, jud. Dîmbovița, în sus de Moroeni, pe dreapta Ialomițeï.

Marginea-de-Jos, *plasă*, în jud. Rîmnicul-Sărat, în partea de N.-E. a județuluï.

Se mărginește la N. cu județele Putna, Tecuciŭ și Covurluiul, de care se desparte prin rîul Siretul; la E., cu jud. Brăila, de care se desparte prin rîul Buzăul; la S., cu pl. Gradiștea și la V., cu pl. Marginea-d.-s. Este o plasă de cîmp; n'are alte locurï ridicate de cît malul rîuluï Rîmnicul și cîte-va movile risipite icï și colo.

Rîul Rîmnicul o udă la V., trecînd prin comunele Ciorăști, Slobozia, Mihălceni, Mărtinești, Rîmniceni și Măicănești. Rîul Siretul o udă la E., trecînd prin comunele Corbul și Măxineni. La S. e pîrîul Buzăelul. Lacurï sunt: Leica, la N.; Puturosul și Măxineni, la E.

Este formată din următoarele comune rurale: Hînguleștí și Maluri, la N.-V.; Mărtinești, Ciorăști și Slobozia-Mihălceni, la V.; Rîmniceni și Gulianca, în centru; Corbul și Măxineni, la E.; Măicănești, la N. Reședința plășeï este în com. Măicănești.

Are o suprafață de 67315 hect., cu o populație de 4200 familiï, saŭ 20055 suflete.

Comerciul constă în importul de coloniale, spirtoase, instrumente agricole și în exportul de cereale și vite. Transporturile se fac prin gările linieï ferate Rîmnicul-Focșani și prin acelea ale linieï Tecuciŭ-Galați, carï se află în apropiere.

Căile de comunicație sunt: calea județeană Vîrteșcoiul-Focșani-Brăila; apoï calea județeană Rîmnicul-Măicănești și numeroase drumurï vecinale între comune.

Marginea-de-Sus, *plasă*, în județul Rîmnicul-Sărat, în partea de mijloc a județuluï. S'a numit ast-fel, căcï maï înainte se afla așezată la marginea județuluï spre jud. Putna. Se mărginește la N. cu pl. Orașuluï și județul Putna; la V., cu plaiul Rîmnicul; la S., cu plășile Rîmnicul-d.-s. și Gradiștea; la E., cu pl. Marginea-d.-j. Face parte din regiunea dealurilor și din regiunea cîmpuluï. Este brăzdată în partea de V. de dealurile: Turculeț, Măgura-Căpățînïï, Jinurul, Coțatcul, Trăisceni, Peleticul, Costandoiul și Măgura; în partea de E. e șes întins, presărat de cîte-va movile. La S. este balta Robescu saŭ Voetinul. Face parte din basinul Rîmneï și al Slîmniculuï. Rîmna intră în plasă pe la com. Lacul-luï-Baban; udă comunele Bordești, Dragosloveni, Plăinești, Slobozia-Ciorăști, Gologanul, și primește ca afluenți: Oreavul unit cu Cîrceiul și Calița. Slîmnicul o udă prin mijloc, trecînd prin comunele Slobozia, Sihlele și Bogza; are ca afluenți pîrîul Coțatcul și Dulcea, unit cu Slobozia.

Plasa Marginea-de-Sus este formată din următoarele comune: Lacul-luï-Baban, Urechești, Popești la N.; Slobozia și Voetinul, la S.; Bogza, Gologanul și Slobozia-Ciorăști, la E.; Bordești, Dragosloveni, Plăinești, Sihlele, la mijloc. Reședința este în com. Plăinești.

Suprafața sa este de 60529 hect., cu o populațiune de 4440 familiï, saŭ 24400 suflete. Producțiunile plășeï sunt: la V. pădurile și viile; la E., cerealele. Comerciul constă în importul de coloniale, instrumente agricole și în export de vite, cereale și vin.

Căile de comunicație sunt: Calea ferată și șoseaua națională Rîmnicul-Focșani, calea județeană Plăinești-Dumitrești, și căï vecinale între comune.

Marginea-Domnească, *munte*, în raionul com. Pucheni, pl. Argeșelul, jud. Muscel. Este situat în partea de N. a com., între munțiï Orlea și Vaca și spre jud. Dîmbovița. Aci este o stînă în care se fabrică diferite brînzeturï.

Marginea-Domnească, *munte*, la N. de com. Lăicăï-Runceasa, pl. Argeșelul, jud. Muscel. Legenda spune că era obiceiŭ ca aci în toțï anii să șeadă unïï din domniï țăreï cîte-va zile, în timpul vereï.

Marhonda, *sat*, spre E. de satul Bosia, com. Bosia, pl. Braniștea, jud. Iași, situat pe șesul dintre Jijia și Prutul. Are o suprafață de 98 hect. și o populație de 14 familiï, saŭ 80 suflete.

In mijlocul satuluï se află o baltă mare, formată din vărsarea Prutuluï, numită Marhonda.

Vite: 70 vite marï cornute, 275 oï, 16 caï și 23 rîmătorï.

Maria, *sursă de apă minerală*, în Valea-Tiseï, jud. Vîlcea, basinul Olănești, în care predomină ca substanțe fixe: Iodur de Magneziŭ (foarte senzibil); Bromur de Magneziŭ (urme); Clorur de sodiŭ; Bicarbonat de calce; Bicarbonat de Magneziŭ; Hiposulfit de sodă; Hiposulfit de Magneziŭ; Clorur de Magneziŭ; Oxyd d'Aluminiu; Silicie.

Acest izvor dă pănă la 300 vedre în 20 ore.

Marian, *vale*, la S.-V. de satul Ciocile, jud. Brăila. Aci se zice

că a fost mai înainte satul Ciocile, care s'a retras unde este astăzi, din cauza zmîrcurilor de pe acele locuri.

Marianca saŭ **Balomireasca**, *moşie*, în jud. Argeş, pl. Gălăşeşti, com. Teiul, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti; se arendează anual cu 800 lei.

Mariaşul, *pichet militar*, pentru paza frontierei, pe marginea Dunărei, în dreptul com. Vînători, jud. Teleorman.

Marin (Valea-lui-), *vale*, izvoreşte din pădurea statului Valea-Căldărei, străbate partea de N. a cät. Vlădeşti-d.-s., pl. Riurile, jud. Muscel, şi se varsă în rîul Bratia, între hanul şi moara d-lui D. Micescu.

Marina, *sat*, în jud. şi pl. Argeşul, făcînd parte din com. rur. Flămînzeşti.

Marinache, *cătun* (tîrlă), pe cîmpul Bărăganul, jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Frăţileşti.

Marincioaica, *insulă* în Dunăre, de 80 pog.; ţine de com. Hotarul, jud. Romanaţi.

Marineşti, *veche numire* a *cät.* Muscelul-Ţiganul, din com. Rusăvăţul, jud. Buzău.

Marineşti, *sat*, pendinte de com. rur. Slăvuţa, pl. Amaradia, jud. Dolj, la 5 kil. spre S.-E. de Slăvuţa, cătunul de reşedinţă al com., de care se desparte printr'un deal.

Are o populaţie de 47 familii, saŭ 193 suflete, carî locuesc în 48 case; o biserică, construită din lemn, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de preotul şi de cîntăreţul bisericei parohiale din Slăvuţa.

Marineşti, *moşie* particulară, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Slăvuţa. Aparţine locuitorilor. Pe dînsa se află pădure.

Marineşti, *pădure* particulară, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Slăvuţa, în întindere de 190 hect. Aparţine locuitorilor. Se compune din gîrniţă şi cer, care predomină, apoi din arţari şi frasini.

Mariţa, *cătun*, in jud. Teleorman, pl. Tîrgului, ţinînd de com. Bivolita. Are o populaţie de 115 suflete. Se mai numeşte şi Afumaţi.

Mariţa, *sat*, făcînd parte din com. rur. Recea, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 301 suflete; 2 biserici. Se zice că un oare-care Ion Urşanul, vătaf de plaiŭ, a ĭertat pe locuitorî de bir ca să-şi facă biserică. Acest Ion Urşanul se zice că a făcut în acest chip vr'o 40 de biserici, pe la anul 1714.

E udat de rîurile Mariţa şi Maricioara şi de Pîrîul-Popilor.

Mariţa, *trup de pădure*, a statului, în întindere de 10 hect., situat pe domeniul şcoalei de agricultură de la Strihareţi, dincolo de Valea-Mucrei, com. Cireaşovul, jud. Olt; loc plăcut de petrecere al orăşenilor Slătinenî, în zilele de sărbători, mai ales la Paştî.

Mariţa, *rîŭ*, izvoreşte de sub muntele Piatra-Albă, trece prin centrul cät. Mariţa, com. Recea, pl. Horezul, jud. Vîlcea, se uneşte cu rîul Maricioara, care izvoreşte de la Piscul-Ţiganului şi se varsă în rîul Cerna, la com. Fometeşti.

Mariţei (Dealul-), *deal*, în partea de S.-E. a com. Covasna, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ. La poalele acestuĭ deal a fost din vechime satul Varna, în fundul Văeĭ Mărturiei. Tot aci se află localitatea numită Biserica-Vechie.

Mariuţa, *sat*, făcînd parte din com. rur. Hagieşti-Mariuţa, pl. Mostiştea, jud. Ilfov. Este situat la E. de Hagieşti, pe valea Mostiştea.

Se întinde pe o suprafaţă de 2279 hect., cu o populaţie de 617 locuitorî.

D-niî C. Vernescu, Sp. Gazoti, d-na Alex. Brezoianu aŭ 1882 hect. şi locuitorii, 397 hect. Proprietarii cultivă 1440 hect. (200 sterpe, 90 izlaz, 152 pădure). Locuitorii cultivă 350 hect. (15 hect. sterpe, 32 izlaz).

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 2 preoţi şi 2 cîntăreţi; 2 heleştaie; 2 poduri. Comerciul se face de 4 cîrciumarî.

Numărul vitelor marî e de 808 şi al celor micî, de 1200.

Mariuţa saŭ **Chirculescu**, *cătun*, pendinte de com. Ruşi-lui-Asan, jud. Vlaşca. Are o suprafaţă de 500 hect., din care 60 locuitorî, împroprietăriţi la 1864, aŭ luat 145 hect. Este şi o braniştе de 1 hect. şi jum. situată pe loc şes. Venitul anual al moşiei e de 12000 lei.

Marmura, *nume* ce purta în vechime *comuna* Nedeia, pl. Balta, jud. Dolj.

Marmura, *deal*, în partea de N.-E. a satului şi com. Pohotinul, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, din

care se scoate peatră. O parte este acoperit cu vii și pădure, iar pe poale se face cultură de cereale.

Marmurile, *baltă*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Nedeia.

Marotinul, *ostrov*, în Dunăre, în jos de satul Braniștea, județul Vlașca.

Marotinul, *vale*, jud. Ilfov, pl. Oltenița, prin care balta Mostiștea comunică cu Dunărea.

Marotinul-de-Jos saŭ **Ghimpați**, *com. rur.*, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, formată numaĭ din satul cu acelașĭ nume. E situată pe un teren șes, în dreptul dunelor ce face nisipul în colțul de N.-V. al plășeĭ, la 18 kil. de Caracal și la 38 kil. de Corabia. Înălțimea soluluĭ d'asupra nivelului măriĭ este de 138 m.

Are o populație de 147 familiĭ, saŭ 705 suflete, din carĭ 121 contribuabilĭ; o școală primară, cu 1 învățător, frecuentată de 34 elevĭ; o biserică, cu hramul S-ții Voevozĭ, clădită la 1795 de Stoica Boruzescu; 2 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 1931 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 1854 leĭ.

Vite marĭ cornute 279, vite micĭ 900 și rîmătorĭ 140.

Marotinul-de-Sus, saŭ **Galeșul**, *com. rur.*, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, formată numaĭ din satul cu acelașĭ nume, situată aproape de hotarul jud. Dolj, pe un teren șes și nisipos, fiind-că împrejurul comuneĭ vin dunele ce nisipul formează aci. Se află la 25 kil. de Caracal și la 41 kil. de Corabia. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului mării este de 138 m.

Are o populație de 250 familiĭ, saŭ 1013 suflete, din carĭ 186 contribuabilĭ; o școală primară, frecuentată de 34 elevĭ; o biserică, cu hramul Cuv. Paraschiva (1864), cu 1 preot și 2 cîntărețĭ; 2 cîrciumĭ.

Vite marĭ cornute 676, vite micĭ 695 și rîmătorĭ 425.

Budgetul comuneĭ e de 1771 leĭ la venitурĭ și de 1650 leĭ la cheltuelĭ.

In spre E. de sat este conacul unuĭ mare proprietar, St. Geblescu, a căruĭ moșie se întinde spre S.

Se maĭ află spre N. măgura Gunoiul-Badiseĭ, într'o vale unde a fost silișteă de sat, Măgura-Turculuĭ și Teiul-Moțiĭ; la S., Grindul-Tursanuluĭ și lacul Galeșul, între hotarul comuneĭ și al moșieĭ Mîrșanilor (com.).

Marsilieni, *com. rur.*, în județul Ialomița, pl. Ialomița-Balta, este situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Ialomița, între comunele Albești și Bordușele.

Teritoriul comuneĭ, cu suprafața de 5700 hect., din carĭ 125 hect. pădure, se întinde din rîul Ialomița, spre S., pe cîmpia Bărăganul și coprinde două moșiĭ: Dîlga-Mică, de 600 hect., proprietate a șapte sătenĭ moșnenĭ, și Dîlga-Mare, de 5100 hect., proprietate particulară.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietărițĭ pe moșie 48 locuitorĭ; neîmproprietărițĭ maĭ sunt 140.

Se compune din satele: Marsilieni, Dîlga-Mică și Neamțul și din cătr. Grumuzea, cu reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale în Marsilieni.

Are o populație de 206 familiĭ, saŭ 1108 suflete; o școală mixtă, frecuentată de 51 elevĭ și 20 eleve; o biserică, cu un preot și doĭ dascălĭ.

Vite: 949 boĭ, 567 caĭ, 4468 oĭ, 50 capre, 32 bivolĭ, 15 asinĭ și 459 porcĭ.

Budgetul com. e de 4110 leĭ la venitурĭ, iar la cheltuelĭ, de 6461 leĭ.

Pe partea de S. a comuneĭ, trece calea ferată București-Feteștĭ, care are pe teritoriul comuneĭ stația Dîlga-Mare.

Marsilieni, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. cu acelașĭ nume, situat la 3½ kil. de rîul Ialomița, pe lunca rîuluĭ și coasta Bărăganuluĭ.

Vechea numire a satuluĭ este Dîlga-Mare.

Populațiunea comuneĭ este de 136 familiĭ.

Are o școală mixtă, condusă de un învățător și frecuentată de 51 elevĭ și 20 eleve; o biserică, deservită de un preot și doĭ dascălĭ.

Vite sunt: 589 boĭ, 289 caĭ, 3349 oĭ, 35 capre, 32 bivolĭ, 15 asinĭ și 228 porcĭ.

Martalogi, saŭ **Urziceștĭ**, *sat*, jud. Argeș, pl. Cotmeana, făcînd parte din com. rur. Martalogi-Ciobani. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de un preot și un cîntăreț.

Numirea acestuĭ sat probabil că vine de la vechiile miliții județene ce existaŭ în veacul al XVII-lea, sub numele de Martalogi și care aŭ existat pănă la 1716, cînd le-a desființat Nicolae Mavrocordat, ca o măsură maĭ mult fiscală, de oare-ce Martalogi eraŭ scutițĭ de orĭ-ce dărĭ către stat.

Martalogi-Ciobani, *com. rur.*, pe rîul Cotmeana, jud. Argeș, pl. Cotmea, la extremitatea de S. a județuluĭ, despre județele Oltul și Teleorman, la 21 kil.

de com. rur. Cotești, reședința subprefecturei, și la 30 kil. de Pitești. Se compune din 2 sate: Ciobani și Martalogi, avînd împreună 180 fam., cu 730 sufl.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, cu un preot și un cîntăreț; o școală primară rurală.

Budgetul com. e de 1397 leï la venituri și de 1266 leï la cheltueli.

Vite sunt: 960 boï și vacï, 58 caï, 9 bivolï, 1885 oï, 6 capre și 320 rîmătorï.

Marteï (Dealul-), *deal*, în jud. Suceava, com. Pleșești, parte cultivabil, parte pădure.

Martinești, *numire* ce se mai dă *cât.* Șurpanul, com. Mircești, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt.

Martinul, *sat*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Berzunțul, situat pe dealul cu același nume, nu departe de pîrîul Berzunțul. Are o populație de 37 familiï, saŭ 188 suflete; o biserică; 2 cîrciumï. Vite sunt: 13 caï, 113 vite marï cornute, 10 porcï și 13 capre.

Martinul, *munte*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Hîrja, situat spre V. de satul Hîrja și acoperit cu pădure.

Martinul, *munte*, în jud. Buzău, com. Mînzălești, între munțiï Furul-Mare și Muscelușea; face hotar despre com. Lopătari; are pădure și fineață.

Martinul, *munte*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Bisoca, numit și Șelăriile-Martin, în partea de S. a comuneï; este acoperit cu păduri și cu pășunï întinse; vara se fac aci stîne de oï.

Martinul, *pîrîŭ*, în jud R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca, considerat ca unul din izvoarele rîuluï R.-Sărat; izvorește din muntele Martinul, udă N. comuneï, și se varsă în Rîmnic, pe stînga luï.

Martiria, *numire*, dată de călugărițele schituluï Sf. Gheorghe înaltelor și stîncoaselor *piscurï* din com. Boziorul, cât. Nucul, jud. Buzău, situate puțin maï la S. de schit. Muntele Martiria, servă ca hotar despre comuna Colți; e acoperit de pădure.

Martoiul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Borcea, pendinte de comuna Lupșani.

Martologul, *pisc* și *valc*, com. Băești, pl. Olțețul-d.-s., jud. Vilcea. Valea izvorește dela N.-E. comuneï Băești, și se varsă în pîrîul Dobricea.

Marvila, *sat*, făcînd parte din com. Corbasca, pl. Berheciŭ, jud. Tecuciŭ. Este situat pe un deal, pe malul stîng al Siretuluï, la 6 kil. de reședința comuneï.

Are o populație de 68 familiï, saŭ 246 suflete, locuind în 64 case; o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, care s'a făcut la 1863 de monahul Lavrentie din schitul Poglețul, după cum se adeverește prin inscripția ce se află deasupra ușeï. Satul a fost situat maï pe vale, unde se văd și astăzi cîte-va ridicăturï de pămînt; maï pe urmă s'a ridicat pe deal.

Aicï intră Siretul în jud. Tecuciŭ. Pîrîul Poglețul, care curge la N. de sat, formează hotarul între jud. Tecuciŭ și Bacău.

Masa-de-Piatră, *localitate*, în partea de N.-E. a com. Star-Chiojdul, pl. Teleajenul, jud. Prahova, unde se află o mică vînă cu apă de pucioasă, pe valea Bîsca-cu-Cale.

Masa-Domnească, *stîncă*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Mănăstirea-Cașinul, înaltă de 2 m., pe care se zice că ar fi mîncat Stefan Gh. Voevod, după întoarcerea sa din Ardeal, unde se dusese fugărit de Turcï, trecînd cu cîțï-va oamenï prin Beciurile-Domnești.

Masa-luï-Traian, saŭ **Masa-luï-Mihaiŭ-Viteazul**, *lespede de piatră*, în forma uneï mese rotunde, ce se află pe marginea Oltuluï, jud. Vilcea, din jos de mănăstirea Turnul, care ține de județul Argeș. Legenda populară zice că la această masă s'ar fi așezat Mihaiŭ-Viteazul în mijlocul căpitanilor săï, înainte d'a intra cu oștile sale în Transilvania. Această legendă a inspirat poetuluï Bolintineanu una din cele maï frumoase balade ale sale:

Ca un glob de aur luna strălucea,
Și pe-o vale verde, oștile dormea.
Dar p'un vîrf de munte stă Mihaiŭ la masă
Și pe d'alba'ï mînă fruntea luï se lasă.

Asemenea și răposatul T. Aman a fost inspirat de această legendă în cunoscutul săŭ tabloŭ, cu același subiect ca balada poetuluï.

Mascul, *nume de sat vechiŭ*, desființat. Vezï Păușești, sat, pl. Cirligătura, jud. Iași.

Masloșul, *deal*, situat la E. comuneï Godinești, jud. Gorj, plaiul Vulcan; se prelungește de la E. spre V. pe o întindere de 5 kil.; e proprietate a locuitorilor comuneï Godinești; e acoperit de viï și prunet.

Mastacănul, *com. rur.*, situată

în partea despre N. a plăşeĭ Bistriţa, jud. Neamţu, între rîul Bistriţa şi ramurile Carpaţilor de pe hotarul Transilvanieĭ.

Terenurile sale sunt accidentate, prezintînd dealurĭ măreţe şi văĭ profunde, printre carĭ domină culmea formată de munţiĭ Goşmanul, Tarcăul, Viţioana-Mare, Porfirul, Nechitul şi Negulești.

Această comună este formată din cătunele: Mastacănul, Negulești, Bălanul, Smirea, Margina, Portărești, Schitul-Nechitul şi Şovoaia, cu o populaţie de 1559 fam., saŭ 2951 sufl.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriţĭ în 1864 sunt: 39, carĭ trăesc şi-şĭ stăpînesc singurĭ locurile lor; 55 stăpînesc locurile ca urmaşĭ aĭ celor împroprietăriţĭ; 1 loc a fost părăsit de către un împroprietărit şi se stăpîneşte de către comună.

Agricultură se face pe o întindere de 463 hect.

Imaşul (suhatul) are o întindere de 1400 hect. şi nutreşte un număr de 2849 vite.

In Mastacănul sunt 3 biserici, cu 8 deserventi; o şcoală.

Budgetul comuneĭ e de 5322 leĭ, 14 banĭ, la venituri şi de 4896 leĭ, 85 banĭ, la cheltuelĭ.

Comunicaţia cu satele vecine se face: prin un drum care duce din satul Mastacănul în satul Borlești, făcînd legătură cu şoseaua judeţeană Roznovul-Tazlăul (între kil. 30—31); prin un drum de la satul Mastacănul, trecînd prin satul Şovoaia la satul Gura-Mastacănuluĭ, făcînd legătură cu şoseaua Roznovul-Borlești (între kil. 25—26); prin un drum de la Negulești la Borlești (şi la satul Iapa prin alt drum); prin un drum de la satul Mastacănul, ce trece prin satul Portărești şi Bălanul, şi se uneşte cu şoseaua Roznovul-Borlești, în dreptul kil. 24.

Mastacănul, *sat*, în jud. Neamţu, com. Mastacănul, pl. Bistriţa, situat pe valea pîrîuluĭ Măstăcănoasa, la 25 kil. de oraşul Piatra.

Are o populaţie de 190 familiĭ; 1 biserică, cu 1 preot şi 2 dascălĭ; o şcoală, frecuentată de 37 elevĭ.

In apropiere de acest sat se află izvoare cu apă minerală (borviz).

Mastacănul, *sat*, în jud. Neamţu, com. Dragomireşti, pl. de Sus-Mijlocul, situat în drumul care pleacă dintre kil. 17—18 al şoseleĭ Girovul-Tupilaţi şi duce prin satul Bornişul şi Hlăpeşti, la Talpa.

Mastacănul, *ramură de dealurĭ*, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu, ce se întinde despre E. satuluĭ Duşeşti, com. Serbeşti, din dreptul kil. 19 al şoseleĭ Girovul-Tupilaţi, prin comuna Dragomireşti, formînd în mare parte hotarul dintre această com. şi com. Şerbeşti şi Bîrgăoani. La E. de satul Mastacănul se ramifică: o culme apucă în spre N. făcînd legătură cu ram. Uscaţilor şi alta în spre S.-E. se întinde pe cuprinsul com. Bîrgăoani.

Mastacănul, *moşie*, în judeţul Neamţu, com. Dragomireşti, pl. de Sus-Mijlocul, formînd cu marginile sale limita comuneĭ despre com. Şerbeşti şi Bîrgăoani.

Este proprietatea d-luĭ A. Crivăţ, căruia îĭ aduce un venit anual de 6500 leĭ.

Mastacănul, *moşie*, în judeţul Neamţu, com. Mastacănul, pl. Bistriţa.

Mastacănul, *pîrîŭ*, în jud. Neamţu, com. Mastacănul, pl. Bistriţa; izvoreşte din ramurile despre N. de schitul Nechidul, dintre munţiĭ numiţĭ Alunişul şi Nechitul, prin valea cărora curge pănă aproape de satul Mastacănul; trece apoĭ printre satele Şovoaia (în dreapta) şi Portăreşti (în stînga), străbătînd, în dreptul satuluĭ Gura-Mastacănuluĭ, şoseaua judeţeană Roznovul-Tazlăul, între kil. 25—26, după care se varsă pe dreapta rîuluĭ Bistriţa.

Mastacănuluĭ (Gura-), *sătuc*, în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Mastacănul, situat pe valea rîuluĭ Bistriţa, sub şira dealurilor ce se întind paralel cu acest rîŭ, în drumul şoseleĭ jud. Dobreni-Moineşti, la al 26-lea kil.

Mata, *deal*, pe care se află aşezat satul Şelari, com. Valea-Mare, plaiul Dîmboviţa, judeţul Muscel.

Matac, *fost pichet de graniţă*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani.

Mataraua, *sat*, făcînd parte din com. rur. Hagieşti-Măriuţa, jud. Ilfov, pl. Mostiştea. Este situat la N. de Hagieşti, lîngă valea Mostiştea, pe locurĭ smîrcoase.

Se întinde pe o suprafaţă de 788 hect., cu o populaţie de 296 locuitorĭ.

D-l C. Athanasiu are 625 hect. şi locuitoriĭ 163 hect. Proprietarul cultivă 450 hect. (50 sterpe, 125 pădure). Locuitoriĭ rezervă pentru izlaz 14 hect.

Are o biserică, cu hramul Intîmpinarea Domnuluĭ; 1 moară cu apă; 1 maşină de treerat; 1 heleşteŭ; 1 pod.

Comerciul se face de 1 cîrciumar şi 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 243 şi al celor micĭ, de 548.

Matca, *com. rur.*, în jud. Tecuciŭ, pl. Nicorești, situată pe ambele maluri ale rîuluĭ Corozelul, la 6 kil. de capitala județuluĭ și la 21 kil. spre E. de a plășeĭ.

Are o populație de 510 familiĭ, saŭ 2260 suflete; locuesc în 594 case.

Sunt treĭ bisericĭ, două de zid și una de gard. Cea de zid cu hramul Sf. Nicolae, s'a făcut la început de gard, pe moșia Odaia, fostă răzășia locuitorilor; în 1830 s'a reparat și în 1872 s'a făcut de zid; a doua, tot de zid, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, s'a făcut la 1833, cu spesele obștești, din lemn și la 1837 s'a refăcut de zid; a treia, cu hramul S-ții Voevozĭ, s'a făcut de gard, în 1825 cu ajutorul locuitorilor și la 1860 s'a reparat; sunt deservite de 3 preoți și 5 cîntăreți. Școala, care datează din anul 1864, e frecuentată de 65 elevĭ.

Vite sunt: 620 boĭ, 489 vacĭ, 360 caĭ, 1016 oĭ, 15 capre, 3 taurĭ, 890 porcĭ.

Sunt 420 stupĭ cu albine.

Intinderea terenuluĭ cultivabil e de 6124 hect.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la suma de 5350 leĭ.

E brăzdată în partea de E. de dealurile: Găvanul, Iepureasa, Gîlțul, Cierul-luĭ-Goroveiŭ, Dealul-luĭ-Vede, Stan, Cuichilă, Croitorul, Mănăilă și Chicerea.

E udată de rîul Corozelul, care trece prin centru, de la N. la S.

Maĭ sunt și cîte-va lacurĭ: Lacul-Troianuluĭ, al-Porculuĭ și al-Ferăstrăuluĭ, care în timpul verei seacă. In partea de V. se află valea Rărîul.

Șoseaua județeană înlesnește comunicația cu orașul Tecuciŭ.

Locuitorii sunt vechĭ răzeșĭ.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ.

Se mărginește la N. cu com. Țigănești și Corodul; la S., cu com. Puțeni; la E., cu jud. Covurluiŭ și la V., cu orașul Tecuciŭ.

Matca, *cîmpie*, pe care este așezat satul Balașoeni, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Numele-ĭ vine de acolo că matca rîuluĭ Argeșul, în timpiĭ vechĭ a fost pe aci, dovadă cantitatea mare de nisip ce se află pe această cîmpie.

Matca, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dănulești, izvorînd din dealul Pleșești; udă partea de N. a com. și se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat, pe dreapta.

Matca, *pîrîŭ*, ce trece prin comunele: Bîcleșul, Albulești, Valea-Morculuĭ, Piria, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți, și trece în jud. Dolj, pe la com. rur. Argetoaia, vărsîndu-se în rîul Jiul.

Matei, *sat*, în jud. Argeș. Vezĭ Schitul-Matei.

Matei-Basarab saŭ **Valter-Mărăcineanu**, *cătun*, pendinte de com. Iepurești, proprietate a statuluĭ, situată în pl. Cîlnișteĭ, jud. Vlașca. S'a înființat cu ocazia împroprietăririeĭ însurățeilor la 1882.

Aicĭ s'a dat pentru 50 locuitorĭ, două școlĭ și o biserică, suprafața de 281 hect.

Mateiașul, *munte* de piatră, calcaroasă, cu vîrful Sturul saŭ Piatra-Nămăeștilor, în fața Nămăeștilor, jud. Muscel. Un kil. aproape între vîrful Sturuluĭ și văile vecine. In apropiere de el este Peștera-Mateiașuluĭ, a căreĭ adîncime neobicinuită nu e cercetată de cît de îndrăzneții vulturĭ.

Vîrful Sturuluĭ, cu înfățișarea luĭ măreață, ridică frumusețea poziținneĭ Nămăeștilor.

Pe lunca Argeșuluĭ, la locul numit Valea-luĭ-Bragă și pe Mateiașul s'aŭ găsit numeroase dovezĭ de războaie ale trecutuluĭ: ghiulele, oase de oamenĭ, coșciuge de piatră. Acestea sunt probe neîndoelnice că pe aceste locurĭ s'a vărsat sînge în maĭ multe rînduri. Legenda spune că numele munteluĭ se trage de la Matei Corvin, care ar fi dat p'aci bătăliĭ. Poate că în frămîntările urmate între Țepeș și Turcĭ, să fi trecut și Mateiaș Corvin prin aceste locurĭ, de și istoria nu pomenește de cît numaĭ de trecerea peste pasul Bran a luĭ Ion Corvin, vrăjmașul luĭ Vlad Dracul.

Mateiașul, *munte*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Crăcăoani, situat lîngă Cracăul-Negru, în legătură cu muntele Rotunda.

Mateiașul, *pădure* supusă regimuluĭ silvic, com. Dragoslavele, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel, în întindere aproximativă de 150 hect. cu un masiv rar. Se învecinește la N. cu Pravățul; la S., cu Lunca-Gîrtii; la E., cu rîul Dîmbovița și la V., cu Nămăești.

Mateiașuluĭ (Peștera-), *peșteră*, în jud. Muscel. Vezi Mateiașul, munte.

Mateiașuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, se varsă în rîul Dîmbovița, pe partea dreaptă, în raionul com. Bădeni-Ungureni, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Mateieni, *sat*, în jud. Dorohoiŭ, pl. Coșula, com. Dimăcheni, cu 74 familiĭ, saŭ 165 suflete.

Proprietatea moșieĭ este a răposatuluĭ Ioan Docan, luată prin cumpărătură, iar din vechime a

fost a mănăstirei Dragomirna din Bucovina, până în anul 1785, cînd s'a vîndut.

Biserica, cu hramul S-ţii Treĭ-Ierarhĭ, deservită de 1 cîntăreţ și 1 pălămar, este mică de lemn și tencuită; făcută în 1828, de spătarul Grigore Manole Varlam, fost proprietar.

Sătenii împroprietăriţi aŭ 157 hect., 54 ariĭ; iar proprietarul moșieĭ, 1095 hect., 99 ariĭ, cîmp și 71 hect., 61 ariĭ, pădure.

In sat sunt: 5 iazurĭ; o livadă; 4 pogoane de vie.

Rîul Jijia curge pe hotar. Drumurĭ principale sunt: acel ce duce prin Vlădeni în jos pe Jijia și acel ce duce la Botoșani și la Dorohoiŭ prin Dimăcheni.

Hotarele moșieĭ sunt cu: Dimăcheni, Vlădeni, Corlăteni și Nicșeni.

Mateieşti, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-s. Numele săŭ vine de la un Mateiŭ, primul locuitor ce s'a stabilit aci și care a avut 3 feciorĭ: Anghel, Barbu și Modre, cum și un ginere, I. Călărașu, după numele cărora s'aŭ numit uliţele: Călărășești, Modrești, Bărbulești și Anghelești.

Formată numaĭ din satul cu acest nume, este situată pe valea rîuluĭ Tîrîia, între dealurile Măgura și Cireșiul, la 56 kil. de Rîmnic și la 18 kil. de Horezul.

Are o populaţie de 230 familiĭ, saŭ 855 suflete, moșneni, din carĭ 189 contribuabilĭ. Locuesc în 240 case.

Are 4 bisericĭ: Cuvioasa-Paraschiva, reparată la anul 1859 și în urmă la 1869, de Costache Dumitru; a doua, Sf. Impăraţi, reparată la 1868 de ctitorii D. Codreanu, P. Ienciu, Al. Popa Vlăduţu, M. Modrescu și alţiĭ; a treia, Sf. Mihail și Gavriil, fondată la anul 1836 de Simion D. Popa Ilie și alţiĭ și a patra, Naşterea-Sf.-Ion-Botezătorul, zidită la anul 1862 de D-lor Ioniţă Diaconescu, Preotul T. Neamţu și alţiĭ.

Școala datează în comună de la 1890. Clădirea e bună, proprietate a comuneĭ. E frecuentată de 12 copiĭ.

Vite sunt: 6 caĭ, 35 iepe, 230 boĭ, 62 vacĭ, 100 oĭ, 30 berbecĭ, 52 porcĭ și 25 scroafe.

Loc. desfac vitele la tîrgurile din Rîureni și Gîngulești; cerealele, la Tîrgul-Horezul și la Craiova.

Pe rîul Tîrîia, în raionul comuneĭ, sunt 4 morĭ.

In partea de V. a comuneĭ este Piscul-Turcilor, unde se zice că ar fi locuit de demult Turcĭ, fiind în pămînt și rămășiţe de ziduri, iar puţin maĭ spre V. se ridică înălţimea numită Măgura, de unde se vede, la E., jumătate pl. Horezul, la S. jumătate pl. Olteţul și la V. jumătate pl. Novaci, din jud. Gorj.

Suprafaţa comuneĭ e de 1050 hect., din carĭ 350 hect. vatra satuluĭ.

Veniturile și cheltuelile comuneĭ se urcă la 1200 leĭ anual.

Șoseaua judeţeană, ce trece prin mijlocul Mateieștilor pe Valea-Tîrîieĭ, înlesnește comunicaţia la N. cu com. Greci și la S. cu com. Turcești.

Comuna este brăzdată de dealurile: Carantina, Măgura și Cornăţelul (la V.), Filipul, Comoara și Seaca (la E.). Cele d'întîiŭ treĭ formează un lanţ ce se prelungește din hotarul comuneĭ Greci (la N.), pănă în hotarul comuneĭ Turcești (la S.); iar cele treĭ din urmă formează un șir paralel cu cel d'întîiŭ, întinzîndu-se în aceeași direcţiune, spre E.

E udată de vălcelele: Ursoaia, Odăilor, Baldovinul și Seaca, și de rîul Tîrîia, care trece prin centru.

Se mărginește cu com. Turcești, Alunul, Corșorul (jud. Gorj), Greci și Cireșul.

Călugării Macarie, Tudosie, Nectarie, Ieromonahul Iosif și Banul Manolache, cărora aparţinea moșia și satul Mateieștĭ, aŭ dăruit părţile lor mănăstirei Horezul, la anul 7208 (1700).

Mateieşti, saŭ **Lunca**, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Săndulenĭ, situat d'a dreapta Tazlăuluĭ-Mare, maĭ jos de satul Tisa. Are o populaţie de 15 familiĭ, saŭ 67 suflete.

Vite marĭ cornute 20 și oĭ 34.

Mateieşti, *numire*, ce se dă uneĭ *părţi* din *comuna* Stîlpeni, jud. Muscel.

Mateieşti, *vechie numire a cătunului* Mierea, jud. Buzăŭ, com. Gura-Nișcovuluĭ.

Mateieşti, *deal*, în raionul com. Mateieștĭ, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 30 hect., 50 ariĭ, vie.

Mateieşul, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, situat spre S.-V. com. Căiuţul; este acoperit cu pădure.

Matievă-Hară, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. Slava-Rusă; se desface din dealul Carada-Bair; se întinde spre S., într'o direcţie generală de la N.-E. spre S.-V., brăzdînd partea centrală a plășeĭ și a comuneĭ; are o înălţime de 264 m.; pe partea nordică este acoperit cu pădurĭ, iar pe poalele sudice cu fînețe și sămănăturĭ.

Matioaia, *fost sat*, pe pîrîul cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, desfiinţat de Mihaiŭ Sturdza-Vodă, care a strămutat pe locuitorĭ în Homiţa.

Matioaia, *pădure*, de diverse esenţe, jud. Suceava, com. Cristeşti.

Matioaia, *pîrîŭ*, jud. Suceava, numit la obîrşie Homiţa, de la satul din care-şĭ începe cursul. Indată ce trece în com. Tătăruşi, primeşte numele de Matioaia. După un curs de 4 kil., 200 m., în dreptul satuluĭ Uda, primeşte pe Leurdişul şi Călugăra şi-şĭ schimbă numele în Pîrîul-Mare. Curge încă 3 kil., şi, trecînd pe moşia Heciul, ia numele de Conţasca. După un curs de încă 6 kil., udînd com. Lespezi şi Păşcani, se varsă în Siret, din sus de satul Lunca. Apa sa învîrteşte 4 morĭ în com. Tătăruşi, 2 în com. Lespezi, 4 morĭ şi 2 piue în com. Păşcani. Are de tributarĭ din stînga pîraiele: Poşta, Satuluĭ şi Călugăra, iar din dreapta pîrîul Bodeşti.

Matiţa, *sat*, făcînd parte din com. rur. Păcureţi, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are o populaţie de 723 suflete; o biserică, fondată la 1800 şi reparată la 1886 de loc.

Cătunul se maĭ numeşte de locuitorĭ şi Ochişorul.

Matiţa, *lac*, jud. Tulcea, în partea N. a pl. Sulina, şi cea E. a com. urb. Chilia-Vechie; este format de gîrla Lopatna, ce-i aduce apa din braţul Sulina; comunică cu bălţile: Babina, Rosca şi Mehei; e înconjurat cu stuf; are 300 hect. întindere şi conţine peşte în abundenţă.

Matiţa, *moşie*, pe care s'aŭ împroprietărit, la 1864, parte din locuitoriĭ com. Păcureţi, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Matiţa, *rîŭ*, format din gîrlele: Turburea şi Apa-Dulce, ce izvoresc: prima din dealul Zimbroaia şi a doua din dealurile comuneĭ Drajna-d.-j., pl. Teleajenul, jud. Prahova. Ambele se împreună din jos de căt. Sărari, com. Predealul. Matiţa curge prin com. Surani, de la N. la S., şi se varsă în gîrla Lopatna, între comunele Podeni-Noĭ şi Păcureţi din pl. Podgoria.

Pe o parte din gîrla Matiţa este situată com. Păcureţi.

Matorăţul, *culme*, jud. Mehedinţi, lîngă T.-Severin, numită şi Culmea-Matorăţuluĭ, ce se termină de o dată la Dunăre, lăsînd loc de trecere numaĭ pentru calea ferată şi şoseaua naţională.

Matraca, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Dealul-Dîmboviţa, căt. com. Colanul, situat lîngă Tîrgovişte, la 2 kil. de bariera Bucureşti, lîngă suburbia Sîrbi şi aproape de şoseaua judeţeană Tîrgovişte-Lazuri-Bilciureşti-Butimanul.

Matruca, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Bolintinul, căt. com. Mărunţişul.

Maţa, *baltă*, în jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Rogojeni, aproape de Rădianul, de care se desparte prin stufărie. Maţa se află în spre com. Cîrja, iar Rădianul, spre Blăgeşti (jud. Tutova), şi amîndouă aproape de Vădeni.

Maţul, *numire ce se dă cătunuluĭ* Ghiţeasca, com. Negreni, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt.

Mavra, *moşie*, jud. Buzăŭ, com. Măneşti, căt. Reghineşti; are 400 hect., din carĭ 100 hect. pădure, apoĭ livezĭ, izlaz, curăturĭ şi locurĭ sterpe. Numită astfel după numele fostuluĭ proprietar generalul Mavru. Localniciĭ o numesc Mamvra şi Reghineşti.

Mavrodinul, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, situată pe Valea-Vede, la punctul unde se împreună pîraiele Tinoasa şi Ciineasca, şi la confluenţa lor în rîul Vedea. Este pusă între două dealurĭ, Dealul-Ganeĭ, la V. şi Dealul-Viilor, la N.

Se mărgineşte la N. cu comunele Alexăndria şi Călineşti; la N.-E., cu Valea-Zbîrglezeĭ; la S., cu hotarele moşiilor Ploscad.-j. şi Spătărei; la S., cu com. Adămeşti şi cu moşia Şovărăşti.

Terenul comuneĭ este accidentat. Dealurile din spre văile Vedeĭ, Tinoaseĭ şi Ciineluĭ domină comuna; iar la S. sunt dealurile acoperite de pădurĭ spre com. Nanovul; încolo tot pămîntul este şes.

Teritoriul comuneĭ este străbătut de maĭ multe văĭ şi vălcele: Valea-Tîrnaveĭ, ce-şĭ are începutul pe moşia Mavrodinuluĭ; Valea-Caluluĭ împreunată cu Valea-Crucilor; Valea-Zbîrglezeĭ, a-Stupiniĭ şi a-luĭ-Hasan-Aga, la N.-E. spre moşia Bleoturile; Valea-Ţigănceĭ, la N., între moşiile Alexandria şi Călineşti; Valea-Frînculuĭ, Valea-luĭ-Lazăr şi alte vălcele.

Sunt şi cite-va lacurĭ de puţină importanţă: Lacul-Bălţatuluĭ, la N. spre Alexandria, al-Cazacilor, al-Berzeĭ şi Stejaruluĭ, la N.-E. comuneĭ şi al-Lixandreĭ, la V.

Măgurĭ sunt multe pe teritoriul comuneĭ; Măgura-Chială, a-Mireĭ, a-Sanduluĭ, a-Vizuinelor, a-Ciocăneluluĭ, a-luĭ-Stoica şi a-luĭ-Stoian sunt înşirate, cu

măgurile: Flocoşanca-Mare şi Flocoşanca-Mică şi Tîrnava, în partea despre Valea-Nanovului; măgura Cioaca, la S.-V.; Săpata şi Micul, spre Valea-Zbîrglezeĭ; Măgura-cu-Ştubeiul, tot spre Valea-Nanovuluĭ şi hotarul moşieĭ Mavrodinul; Măgura-Ursarilor, la N.-E.; Măgura-Roşie, şi a-Mătuşeĭ, la E. şi în fine Măgura-cu-Pietriş, la V.

Populaţiunea comuneĭ este de 283 familiĭ, saŭ 971 suflete, din carĭ 249 contribuabilĭ.

Are o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 19 elevĭ; o biserică, deservită de 2 preoţĭ, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser.

Vite sunt 4154 capete, din carĭ 722 vite marĭ cornute, 399 caĭ, 7 măgarĭ, 2423 oĭ, 42 capre şi 561 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e de leĭ 6169, banĭ 23, la venituri şi de leĭ 5856, banĭ 74, la cheltuelĭ.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ în 1864, aŭ fost 140, pe o întindere de 970 pogoane.

Moşia Mavrodinul formează corpul principal din întinsul domeniŭ al baronuluĭ Theodor Nicolicĭ de Rudna, senator în Camera magnaţilor din Ungaria, consilier aulic şi fost ataşat pe lîngă guvernămîntul Bosnieĭ şi Herzegovineĭ.

Acest domeniŭ are maĭ multe corpurĭ. In comună sunt casele proprietăţiĭ, precum şi întreaga instalaţiune a economatuluĭ moşieĭ. Cultura pămîntuluĭ se face sistematic; creşterea vitelor este foarte îngrijită, ast-fel că serveşte de model multor agricultorĭ.

Munca agricolă se face parte în învoelĭ cu locuitoriĭ din Mavrodinul şi din comunele învecinate, parte cu vitele şi uneltele proprietăţiĭ.

Căĭ de comunicaţie are: spre com. Buzescul, peste Vedea, în calea judeţeană Roşiori-Alexandria; spre com. Nenciuleşti şi spre com. Călineşti, peste valea Joiţeĭ. Pe aci era maĭ de demult drumul Piteştilor, pe valea Teleormanuluĭ.

La marginea satuluĭ spre N.-V., se văd ruinele uneĭ biserice, zidită de Domnitorul Nicolae Mavrogheni, în secolul trecut.

Satul Mavrodinul avea în secolul trecut numirea de Repezi şi făcea parte din plasa Teleormanuluĭ-d.-j. Numirea de Mavrodinul i s'a dat în a doua decenie a secoluluĭ al XI-lea, de cînd datează şi renumitul tîrg care a ţinut pănă la anul 1879. Pe lîngă dînsul maĭ eraŭ două sate, Saelele şi Fundătura, carĭ s'aŭ desfiinţat.

Tîrgul Mavrodinuluĭ s'a format parte din locuitoriĭ băştinaşĭ aĭ celor două sate, parte din Bulgariĭ carĭ aŭ părăsit Şiştovul, pe timpul războiuluĭ de la 1812. După arderea acestuĭ oraş, Bulgariĭ maĭ avuţĭ s'aŭ strămutat pe la Viena, Bucureşti şi în alte oraşe marĭ; ceĭ maĭ săracĭ aŭ trecut la Zimnicea, unde nu aŭ putut sta mult, din cauza persecuţiuniĭ Turcilor.

Pe atuncĭ parte din moşia de azĭ a Mavrodinuluĭ era proprietatea baronuluĭ de Sachelarie. Emigranţiĭ bulgarĭ din Zimnicea aŭ trecut la Mavrodinul, unde plăteaŭ 6 leĭ clacă şi dijmă $^1/_{20}$ şi aŭ contribuit mult la prosperarea tîrguluĭ ce se înfiinţase acolo.

Tîrgul Mavrodinuluĭ era renumit în toată ţara. El se ţinea la Rusaliĭ, odată cu tîrgul Moşilor din Bucureşti. Aci veneaŭ neguţătorĭ din toate părţile ţăriĭ şi din străinătate, cu felurite mărfurĭ pentru aprovizionarea locuitorilor din jud. Teleorman şi din judeţele învecinate.

Nemulţumiţĭ de condiţiunile ce le impunea proprietarul moşieĭ, coloniştiĭ Bulgarĭ, maĭ ales la punerea în aplicaţiune a Regulamentuluĭ Organic, se plînseră generaluluĭ Kiseleff. Acesta nu le luă în consideraţie plîngerea şi le propuse să meargă ca coloniştĭ, în condiţiunĭ avantagioase, în Basarabia.

Bulgariĭ nu primiră să părăsească ţara şi atuncĭ interveni combinaţiunea ca să cumpere moşia Bîcîieni a Mitropolieĭ, unde se stabiliră, dimpreună cu alţĭ locuitorĭ din Zimnicea şi din alte părţĭ şi formară oraşul Alexandria.

Vechiul tîrg al Mavrodinuluĭ a mers apoĭ degenerînd din ce în ce, maĭ ales cu înmulţirea mijloacelor de comunicaţiune, iar în anul 1879, se desfiinţă aproape cu totul, trecînd la Alexandria.

Comuna Mavrodinul a fost întrunită, pănă la 1876, cu com. Nenciuleşti.

Mavrodinul, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Ialomiţa, căt. com. Ghergani. La acest sat, precum şi la altele vecine, Boanga şi Stăneşti, aŭ fost lupte între Romînĭ şi Turcĭ pe timpul luĭ Mihaiŭ-Viteazul (1595—1599). In apropiere este o pădure cam de 10,000 ariĭ.

Mavrodinul, *tîrlă*, la 1 kil. spre S.-E. de satul Ulmul, jud. Brăila, aproape de hotarul despre com. Fleaşca, pe muchia platouluĭ de pe ţărmul drept al Călmăţuiuluĭ. Vatra tîrleĭ e de 7 hect., cu 6 case şi 28 loc.

Vite sunt: 10 caĭ, 70 vite cornute şi 70 rîmătorĭ.

Mavrodinul, *întins domeniŭ*, jud.

Teleorman, proprietate a baronuluĭ Theodor Nicolicĭ de Rudna. Este compus din maĭ multe corpurĭ: Bleoturile, Mavrodinul, Repezi, Comănești, Bărbătești și Adămești.

Intinderea luĭ este de peste 12000 hect., din carĭ aproape 1600 hect. pădurĭ.

Acest domeniŭ se întinde la N. spre moșiile Călinești și Alexandria, până aproape de jud. Vlașca; la N.-E., până la trupul de moșie Zbîrgleaza-Licuriciul a Eforieĭ Spitalelor; la V., până la moșia Viesparul saŭ Părul-Rotund a statuluĭ; la S.-V., până la moșiile Plosca-Castrișoaeĭ a statuluĭ și la Spătărei; la S. până la moșia Șovărești saŭ Adamești și la S.-E. până la moșiile Nanovul (ce-ĭ maĭ zice și Tîrnava), Lăceni și Măgura, aproape iarăși de jud. Vlașca, de unde am plecat.

Pe la începutul secoluluĭ al XIX-lea, moșia Mavrodinul era proprietatea baronuluĭ de Sachelarie; după acea a trecut în posesiunea principeluĭ Serbieĭ, Mihail Obrenovicĭ, de la care s'a transmis rudeĭ sale, actualul proprietar, baronul Nicolicĭ de Rudna.

Pe acest vast domeniŭ, care la 1885 s'a maĭ mărit și cu trupul Bleoturile, sunt treĭ sate marĭ: Mavrodinul, Nenciulești saŭ Vătășani și Buzescul.

Mavromolul, *sat*, în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Cuca, cu 25 familiĭ, saŭ 118 suflete.

Mavromolul, saŭ Cuca-Mică, *moșie* a statuluĭ de 60 hect., în com. Cuca, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Mavromolul, *moșie*, a statului, de 160 hect. (osebit de pădurea, de 357½ hect.), în com. Firtănești, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ, arendată anual cu 3000 leĭ.

Maxenul, *com. rur.*, în județul Buzăŭ, pl. Cîmpuluĭ, situată între pîrîiașele Negreasca și Rușiavățul la 12 kil. de Buzăŭ. Limita, la N., începe din moșia Mușeteasca, de la Iazul-Răsucit, trece apa Strîmba-Mănească, și pe hotarul moșieĭ Negreasca, merge în apa Viforîta; la V., din apa Viforîta o ĭa pe hotarul moșiilor Gherășeni și Sudiți; la Sud, continuînd încă puțin pe apa Viforiteĭ. Se mărginește cu hotarul moșiilor Trestianca, Lipianca (Bălaia), Cată-Cal, Zmeeni, Sălcioara, Bărbuleanca și Moisica-Banul, până în rîul Rușiavățul, merge cît-va pe rîŭ în jos, apoĭ pe hotarul moșieĭ Albești, până la movila Ciovlicul; la E., începînd din movila Ciovlicul, se urcă pe hotarul moșiilor Bentul, Iliasca (Poenăreasa), Gălbinașul și Mușeteasca, unde dă în apa Strîmba, la Iazul-Răsucit.

Suprafața sa este de 2492 hect., din care 1475 arabile, 189 pădure, 260 fineață, 510 izlaz și 58 loc sterp.

Proprietățĭ sunt: Maxenul-Vîrtoapele, Vîrtoapele-Banuluĭ și pădurea Maxenul-Știuculeasa, toate ale statuluĭ.

Terenul e șes, dar nu tocmaĭ fertil, din cauza multor ape, viroage, smîrcurĭ și sărăturĭ, de care e acoperit.

Comuna e formată dintr'un singur cătun, Maxenul. Are o populație de 900 suflete; o școală frecuentată de 57 elevĭ; o biserică, cu 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser; 6 cîrciumĭ; o moară cu aburĭ; 2 stîne. Comuna Maxenul e formată după 1812, din oameniĭ stabiliți de Episcopie pe moșia sa Maxenul-Vîrtoapele. Episcopia, în 1817, le-a zidit biserica, ce s'a reînoit în 1855 tot cu spesele eĭ.

Vite sunt: 432 boĭ, 312 vacĭ, 102 viteĭ, 123 caĭ, 220 iepe, 63 mînzĭ, 1100 oĭ și 450 porcĭ.

Căĭ de comunicațiune are: șoseaua Maxenul-Buzăŭ prin Țintești și șoseaua Maxenul-Zmeeni.

Maxenul (Știuculeasa-), *pădure* a statuluĭ, pendinte de Episcopie, jud. Buzăŭ, com. Maxenul; are 135 hect.

Maxenul-Vîrtoapele, *moșie* a statuluĭ, pendinte de Episcopie, în jud. Buzăŭ, com. Maxenul; are 760 hect. arăturĭ, izlaz, smîrcurĭ și sărăturĭ, afară pe pădurea Maxenul.

Maximești, *sat*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Bîrgăoani, formînd marginile sale hotarul despre com. Mărgineni.

Are o întindere de 105 hect. 7 ariĭ, cu o populație de 67 suflete. Vite: 32 capete.

Maxinca, *lac*, jud. Tulcea, situat în partea N.-V. a pl. Sulina, și cea de V. a comuneĭ urbane Chilia-Vechie, format de brațul Tătarul, cu care comunică prin 2 gîrlițe; e înconjurat cu stuf; are 20 hect.; conține pește.

Maxutul, *sat*, în partea de S.-E. a com. Deleni, pl. Coșula, jud. Botoșani, situat pe partea de E. a dealuluĭ Pietrăria și în partea de N. a orașuluĭ Hîrlăul.

Are o populație de 92 familiĭ, saŭ 460 suflete, din carĭ 143 contribuabilĭ; 1 biserică, zidită la 1842 de către Pulheria și Iorgu Ghica, proprietarĭ.

Vite sunt: 300 boĭ și vacĭ, 10 caĭ, 110 oĭ, 38 porcĭ.

Moșia Maxutul este o parte din Deleni și are o întindere

de 5562 hect., din carĭ 5367 hect. a proprietaruluĭ, cu 4296 hect. pădure, și 195 hect. ale locuitorilor. Sunt 20 hect. viĭ.

Mazale (La-), *loc*, jud. Teleorman, la S.-V. orașuluĭ Zimnicea, unde era altă-dată vama și carantina.

Mazanaia, *munte*, în jud. Suceava, com. Broșteni, având 1339.9 m. altitudine.

Mazanariul, *pîrîŭ*, în jud. Tecuciŭ, com. Buda, izvorește din dealul cu acelașĭ nume, ia direcțiunea spre E. și se varsă în Zeletin, maĭ jos de pîrîul Salahorul.

Mazălul, *lac*, situat în partea de N.-E. a jud. și pl. Tulcea, com. urb. Mahmudia; este izolat, fiind înconjurat numaĭ cu stuf; are cam 80 hect., și conține pește.

Mazgava, *vîrf de munte*, din Culmea-Cozieĭ, jud. Argeș, pl. Loviștea, cu o înălțime de 2156 m. d'asupra niveluluĭ Măriĭ Negre.

Mazîli, *sat*, făcînd parte din com. rur. Fîntînelele, pl. Cricovul, jud. Prahova. Are o biserică, fondată în anul 1786 de frațiĭ Bozieni și reparată la anul 1866.

Măcăi, *com. rur.*, pe apa Topologuluĭ, jud. Argeș, pl. Oltul, la 24 kil. de com. rur. Tigveni, reședința subprefectureĭ, și la 19 kil. de Pitești. Se compune din satele: Curuești, Măcăi, Sinești și Stănicei, având peste tot 140 familiĭ, saŭ 666 suflete.

Are 2 bisericĭ vechĭ și o școală primară rurală.

Vite: 190 boĭ și vacĭ, 9 caĭ, 159 oĭ, 28 capre și 305 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de 2720 leĭ la venituri, și de 3583 leĭ, la cheltuelĭ.

Măcăi, *sat*, cu 261 suflete, jud. Argeșul, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. cu acelașĭ nume. Aci este și reședința primărieĭ.

Măcărăul, *trup de moșie*, nelocuit, în suprafață de 457 hect., ocupat maĭ mult de pădure, pendinte de com. Chiriacul, pl. Marginea, jud. Vlașca, așezat în coasta despre E. a satuluĭ Chiriacul.

Se arendează odată cu Gubavia; ambele aŭ fost, înainte de secularizare, ale Mitropolieĭ, și acum aparțin statuluĭ. Arenda anuală pentru amîndouă este de 8900 leĭ.

Pădurea de tufan este în suprafață de 400 hect., și ține de ocolul silvic Giurgiŭ.

Măcărești, *sat*, în jud. Iași, formînd marginea de S. a com. Costuleni și a pl. Branișteа, situat pe șesul dintre Prut și Jijia, cu o populație de 190 familiĭ, saŭ 763 suflete. Are o biserică; o școală, înființată la 1860, frecuentată de 31 elevĭ.

Vite: 866 vite marĭ cornute, 851 oĭ, 103 caĭ și 199 rîmătorĭ.

Măcelarul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Suhatul, pl. Negoești, jud. Ilfov. Situat la E. de Suhatul și înconjurat de pădurĭ marĭ. Se întinde pe o suprafață de 850 hect., cu o populație de 77 locuitorĭ.

Tot pămîntul aparține statuluĭ, care cultivă prin arendașiĭ săĭ 400 hect.; restul de 450 hect. este pădure.

Numărul vitelor marĭ e de 129 și al celor micĭ, de 443.

Măcelarul, *cătun*, aparținînd comuneĭ urbane Cîmpina, pl. și jud. Prahova. Are o populațiune de 133 locuitorĭ (64 bărbați și 69 femeĭ).

Măcelarul (Malul), *izvor de apă minerală*, jud. Prahova, situat pe coastă, în apropiere de centrul orașuluĭ Cîmpina, pe izlazul locuitorilor. Apa sa conține pucioasă și e bună pentru reumatizm, scrofulă, etc.

Măcelarul, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 325 hect., județul Ilfov, pl. Negoești, com. rur. Suhatul.

Măceșul, *cătun*, al com. Valea-Musceluluĭ, jud. Buzăŭ, cu 120 locuitorĭ și 33 case.

Măceșul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Lopătari, cu 1355 m. înălțime; are pășunĭ bune și o stînă.

Măceșul, *pîrîŭ*, jud. Gorj. Izvorește din muntele Pietrile-Șipotuluĭ și se varsă în Gilort, în mijlocul cătunuluĭ Novaci-Romînĭ, din com. Novaci.

Măceșul-de-Jos, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Balta, la 54 kil. de Craiova și la 5 kil. de reședința plășeĭ, Măceșul-de-Sus.

Situată pe marginea de N. a bălțeĭ numită Balta-Măceșuluĭ.

Se învecinește la N. cu o curea de moșie, numită Masa-Lăzăreștilor; la E., cu o curea numită Codrul, cu com. Gîngiova și Nedeia; la V., cu Măceșul-de-Sus și cu com. Cîrna; la S., cu Bulgaria, de care se desparte prin Dunăre.

Limita linieĭ de N. începe de la o movilă mare, numită Ciuta, despre V., merge drept spre E., pănă în drumul Nedeeĭ, ce duce la Craiova; de aci începe

limita de E., care merge tot pe drumul Nedeeĭ, îndreptîndu-se cam spre S.-E. pănă la movila de la Grindul-Caluluĭ, de unde apucă spre S. pănă la Movila-Vaceĭ ce este în marginea șoseleĭ ce duce la Nedeia; apoĭ, spre S.-V., intră în terenul băltos, trece pe la movila Piscul-Cucului, Măgura-cu-Dor, Tufaniĭ, Gagiuluĭ, de unde se îndreptează spre S. pănă la Dunăre.

Limita linieĭ de S. este formată de Dunăre.

Limita linieĭ de V. începe de la N., din măgura Ciuta, merge spre S. pănă dă în delimitările locuitorilor din com. Măceșul-de-Sus; de aci apucă spre E. și iar spre S., pănă în șoseaua ce duce la com. Goicea-Mare; apoĭ spre V. și spre S. intră în terenul băltos, trecînd pe la Stupărie, Grindul-Rosteĭ, al-Bercenilor, al-luĭ Petru-Văcarul, al-luĭ Ceoacă și Gîrla-Torneĭ, pănă la Dunăre.

Suprafața teritoriuluĭ comuneĭ este de 6600 pog., din carĭ 4100 pog. arabile, 300 pog. fineață, 1790 pog. izlaz, păpuriș, trestie și teren sterp, 350 baltă și lac, 60 pog. pădure.

Moșia se numește Măceșurile, și are 2130 pog. pămînt arabil, afară de cel dat clăcașilor la 1864, care este aproape de 2000 pog. Aduce un venit de 85000 leĭ și aparține Așezămîntelor Brîncovenești.

Pădurea Zăvoiul, de 30 hect., situată la S. de com. pe marginea Dunăreĭ, este compusă numaĭ din salcie și aparține Așezămîntelor Brîncovenești.

Viile aparțin locuitorilor, și se găsesc pe delimitările lor de la 1864; aŭ o întindere de 218 pog. și produc vin roșu de bună calitate.

Se află și o carieră de piatră în Dealul-Viilor, ce este întrebuințată la împĭetritul șoselelor.

Terenul com. este șes. La N. de com. (2 kil.) se ridică un șes înalt, formînd o coastă cam de 10 m., numită Valea-Mare, și pe care sunt sădite viĭ, carĭ se întind pănă la Jiŭ.

Spre S., de com., cam la 500 m., se află Balta-Mare, cu o suprafață de peste 70 pog., care comunică cu Nedeia, spre E., prin balta numită Craviță și se întinde spre V. în com. Cîrna, luînd numele de Balta-Cîrneĭ. Maĭ spre S. se află balta Zglavociul, care comunică cu balta Nedeia prin Gîrla-Torneĭ, peste care se află un pod stătător și cu Balta-Cîrneĭ prin gîrla Țigleanul. Spre S. de Zglavociul sunt bălțile: Dobroaica, Salceĭ, Oaieĭ, Terpezița, Puturoasa-Mare și Puturoasa-Mică, carĭ comunică cu Dunărea prin gîrla Inurașiuluĭ, peste care se află un pod. Toate aceste bălțĭ sunt alimentate de Dunăre prin gîrla Nedeia, care alimentează balta Nedeia și aceasta pe cele-l'alte. Toate conțin peștĭ și scoicĭ.

Această comună la început s'a numit Măceșul-Sîrbesc, pentru că era locuită de Sîrbĭ. Apoĭ s'a numit Măceșul-de-Jos, pentru că este situată pe un șes și pentru a se deosebi de Măceșul-de-Sus, care este situat pe un loc maĭ înalt.

Se compune dintr'un singur eătun, numit Măceșul-d.-j.

Are o populație de 1693 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, făcută din zid și acoperită cu tinichea; o școală mixtă, ce funcționează din 1852, este întreținută de stat și frecuentată de 45 băeți și 11 fete.

După legea rurală din 1864, sunt 233 împămînteniți.

Insurățeĭ de pe moșia statuluĭ Goicea-Mare și carĭ locuesc în această com., sunt în număr de 6.

Case sunt 285, iar bordee, 59.

Se află în com. un atelier de tîmplărie și 3 ateliere de fierărie. Meseriașĭ sunt 21, din carĭ: 10 cojocarĭ, 5 cizmarĭ, 3 fierarĭ, 2 lemnarĭ și 1 dogar.

Se fac funiĭ, saci și coșuri, precum și rogojini; locuitoriĭ avînd papură în apropiere.

Locuitoriĭ desfac cerealele la schela Copanița (Gighera). Vitele și producțiunea industrieĭ lor le desfac la orașul Craiova, precum și la bîlciurile din Segîrcea, Gîngiova și Băilești.

Transportul se face cu carele pănă la schelă; de la schelă le încarcă pe vase plutitoare, maĭ ales pe șlepurĭ și șeicĭ. Pănă la schelă merg pe șoseaua vecinală Măceșul-Gighera.

O cale comunală unește com. cu com. Goicea-Mare, avînd o lungime de 12 kil. O altă cale o unește cu Nedeia, avînd o lungime de 5 kil. O cale comunală o unește cu com. Măceșul-d.-s., avînd o întindere de 4 kil.

Cîrciumĭ sunt 7, în care se vînd și obiecte de băcănie.

Budgetul com. e la venituri de leĭ 3243,31 și la cheltueli, de leĭ 3013,24.

Măceșul-de-Jos, *sat*, jud. Dolj, pl. Balta, formînd com. Măceșul-d.-j.

Măceșul-de-Mijloc, *parte din satul* Măceșul-d.-s., jud. Dolj, pl. Balta, com. Măceșul-d.-s. A fost sat deosebit în vechime, cînd comuna era maĭ mică.

Măceșul-de-Sus, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Balta, la 51 kil. de Craiova. Aci se află reședința plășeĭ.

E situată pe loc șes, avînd o mică vălcea spre S.

Se învecinește la E. cu com. Gîngiova; la V., cu com. Goicea-Mare; la N., cu com. Segîrcea, pl. Dumbrava-d. j; la S., cu comuna Măceșul-d.-j.

Populațiunea comuneĭ este de 2279 suflete, din carĭ 198 bărbațĭ și 1081 femeĭ.

După legea rurală din 1864, sunt 295 împămînteniți, iar după cea din 1879 sunt 14 însurățeĭ.

Locuitoriĭ posedă 360 vite cornute, 500 oĭ, 50 capre, 25 porcĭ, 30 caĭ.

Are o biserică, fondată de Neagoe Ciobanu și Năstase Chintescu, la anul 1825, reparată la anul 1882 de maĭ mulțĭ locuitorĭ. In tinda bisericeĭ se vede următoarea inscripțiune:

Această sfîntă și Dumnezeiască biserică ce să prăznuește hramul Sf. Nicolae, Sf. Paraschiva și Sf-țiĭ Voevozĭ, s'a zidit din temelie prin ostenelile d-luĭ Neagoe Ciobanu și s'a isprăvit prin cheltuelile d-luĭ Năstase Chintescu, din zilele prea Înălțatuluĭ nostru Domn Ion Grigore Dumitrie Ghica Voevod, cu sfinția prea Sf. S. Episcop Neofit Rîmnicul Nouluĭ-Severin și s'a săvîrșit la leatul de la Christos 1825, Noembrie 1, iar la leatul 1883 s'aŭ făcut reparație, s'aŭ făcut picioarele și s'aŭ zugrăvit din noŭ prin îndemnul și stăruința a maĭ mulțĭ locuitorĭ.

Are o școală mixtă, ce funcționează din anul 1882, și este întreținută de stat.

Pe teritoriul comuneĭ se găsesc două movile numite: Joimărița și Ciuta.

Suprafața teritoriuluĭ comuneĭ este de 2489 pogoane, din carĭ: 256 pogoane ocupate de vatra satuluĭ și 2233 pogoane pămînt arabil.

Moșiĭ sunt Măceșurile și Cîrna. Măceșurile aŭ o întindere de 2130 pogoane arabile, și aduc un venit de 85000 leĭ. Aparțin spitaluluĭ Brîncovenesc.

Moșia Cîrna de 2700 pogoane arendată cu 81350 leĭ, s'a dat în loturĭ.

Fîneață se află pe moșia Cîrna pe o îndindere de 500 pogoane și pe Măceșurile, pe 200 pogoane.

Viile de pe moșiile locuitorilor, ocupă o suprafață de 314 pogoane.

Budgetul comuneĭ e la venitur̆ de 3751,18 leĭ, și la cheltuelĭ de 3462,38 leĭ.

O cale comunală străbate comuna de la V. spre E., unind-o cu Gîngiova (10 kil.), și spre V. cu Goicea (9 kil.); o cale comunală vecinală străbate comuna de alungul săŭ, unind-o spre N. cu Segîrcea (18 kil.); o cale comunală vecinală, ce duce spre S., la Măceșul-d.-j., elungă de 4 kil.

Măceșul-de-Sus, *sat*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Măceșul-d.-s., reședința primărieĭ și a sub-prefectureĭ.

Măceșul-Sîrbesc, *nume*, ce purta în vechime *com.* Măceșul-d.-j., jud. Dolj, pl. Balta, cînd era locuită de Sîrbĭ. Maĭ tîrziŭ i s'a zis Măceșul-d.-j., fiind că este așezată pe un șes jos și ca să se deosebească de Măceșul-d.-s., ce este așezat pe un șes înalt.

Măceșurile, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Balta, com. Măceșul-d.-j., în întindere de 2130 pogoane. Aparține spitaluluĭ Brîncovenesc, aducînd un venit anual de 85000 leĭ. Are 200 pogoane fîneață.

Măcieșuluĭ (Culmea-), *munte*, în jud. Suceava, între com. Baia și Sasca, îmbrăcat în pădure de brazĭ.

Măcin, *plasă*, în jud. Tulcea, ocupînd partea de V. a luĭ.

Și-a luat numele de la orașul Măcin, reședința sa.

Se mărginește la N. cu jud. Covurluiŭ și cu Basarabia, de care se desparte prin Dunăre; la E. cu pl. Isaccea; la S., cu pl. Hîrșova (jud. Constanța); la V., cu jud. Brăila, despărțită tot prin Dunăre.

La E. e regiunea dealurilor, cu culmile Pricopanul (320 m.) saŭ Dealul-Măcinuluĭ, Piscul-Înalt-și-Țuțuĭat, Greci (420 m.), cel maĭ înalt din județ, Pietrosul, Dicadnel-Bair, etc. Movile sunt numeroase, unele naturale, altele artificiale.

Dunărea o udă la V., pe o lungime de 80 kil. dinpreună cu afluenții săĭ, Picineaga saŭ Ai-Orman; Apa-Calistrieĭ, Cerna, la S., și apoĭ gîrlele formate de Dunăre, precum și bălțile: Jijila, Crapina, Popina, Lățimea, Mocanul la N., Iglița și Carcaliul, la V.; ele conțin pește și mult stuf.

Intinderea plășeĭ este cam de 110000 hect., din carĭ 2500 ocupate de vetrele comunelor sale, 28000 hect. ocupate de bălțĭ și stuf, 40000 hect. ocupate de teren arabil, și restul de dealurĭ, pădurĭ, izlazurĭ, etc.

Are o populație de 6000 familiĭ, saŭ 18000 suflete, din carĭ: 10500 Romînĭ, 2400 Bulgarĭ, 2500 Turcĭ, 2800 Ruși-lipovenĭ; restul de alte naționalități (Grecĭ, Armenĭ, etc.)

Este formată din 12 comune rurale și anume:

1. *Măcinul*, comună urbană, reședința plășeĭ, pe Dunăre, avînd și cătun. Ghecetul.

2. *Carcaliul*, lîngă Dunăre, la V.

3. *Cîrjelari*, cu cătunele: Cîrjelari, Iaila, Sopunar, Hazanlar și Homurlar, la S., pe rîul Picineaga.

4. *Cerna*, la E.

5. *Coium-Punar*, cu cătunele:

Coium-Punar, Ai-Orman și Canat-Calfa, la S., pe rîul Ai-Orman și la poalele dealului Ghiun-Ghiurmeș.

6. *Greci,* la E.

7. *Fijila,* la N.-V., lîngă balta Jijila.

8. *Picineaga,* la S.-V., lîngă Dunăre.

9. *Pisica,* cu cătunele: Pisica și Azaclîul, pe Dunăre, la N.

10. *Satul-Nou,* la S.-E., pe pîrîul Cerna.

11. *Turcoaia,* cu cătunele: Turcoaia și Igliță, la V., pe Dunăre.

12. *Văcărceni,* cu cătunele: Văcăreni și Garvanul, la N., lîngă bălțile Jijila și Lățimea.

In 1895 s'a cultivat în total 28767 hect., din care 911 hect. vii, care aŭ dat 4651 hectol. vin.

Drumurĭ sunt: Șoseaua județeană Tulcea-Isaccea-Măcinul, drumul județean Măcin-Babadag, Măcin-Satul-Noŭ-Ostrov, și multe drumurĭ comunale ce unesc comunele între ele.

Această plasă era maĭ înainte maĭ mare, căcĭ cuprindea orașul Isaccea, comunele rurale Luncavița și Balabancea, ce s'aŭ dat plășeĭ Isaccea. Plasa Măcinul e formată din vechiul ținut cu același nume.

Măcin, *com. urb.,* în jud. Tulcea, plasa Măcin, situată în partea V. a județuluĭ, la 60 kil. spre V. de orașul Tulcea, capitala districtuluĭ, și în partea V. a plășeĭ, a căreĭ reședință este.

Se mărginește la N. cu cât. Azaclîul (al comuneĭ Pisica) și com. Jijila; la S., cu com. Carcaliul; la S.-E., cu com. Satul-Noŭ, Greci și Jijila, despărțită prin Dealul-Grecilor și al-Măcinuluĭ; la V., cu județul Brăila, de care se desparte prin Dunăre și canalul Măcinuluĭ.

Relieful săŭ aparține maĭ mult regiuneĭ șesuluĭ, afară de partea E., care aparține regiuneĭ dealurilor, și unde se găsesc dealurile: Culmea-Măcinuluĭ saŭ Pricopanul, cu vîrful Sulucul (364 m.), unul din cele maĭ înalte din plasă și din județ; dealul Cheea, cu vîrfurile Sărăria (109 m.) și Dealul-Vițelaruluĭ (99 m.), acoperit cu fineță, la N.; dealul Aganim, la N.-V., acoperit cu verdeață; dealul Carcaliul (90 m.), la S., cu fineță; Dealul-Grecilor, la S.-E., cu pășunĭ.

Partea V. și N. aparține regiuneĭ șesuluĭ, care este acoperită cu bălțĭ și stuf, și din care se ridică grindurile cu pășunĭ saŭ nisip: Combra, Coia, Ghecetul, Spinăul, Coada-Spinăuluĭ, Baghia, Pietrosul, Grindul-Oacĭ, Clecea-Mare, Otlogul și Somova, cel maĭ însemnat; toate sunt situate în partea N.-V. a județuluĭ și a orașuluĭ, avînd o suprafață totală de 700 hect.

Apele sunt: Canalul-Măcinuluĭ saŭ Dunărea-Vechĭe, care o udă în partea de V. și S.-V.; Dunărea, care o udă la N.-V.

Văĭ: Valea-Văleanuluĭ la E. de oraș, se deschide în balta Carcaliul; Valea-Sulucul la E. Afară de acestea maĭ sunt un mare număr de gîrle ce brăzdează partea N.-V. și carĭ pun în legătură lacurile cele abundente cu Dunărea și Canalul-Măcinuluĭ; acestea sunt: Privalul-Măcinuluĭ, la S., Gîrlița-Coticeruluĭ, Somova, Piatra-Feteĭ, la V. și S.-V., Gîrla-Combreĭ și Coia la N.

Bălțĭ sunt numeroase, maĭ toate situate în partea N.-V. și înconjurate cu stuh: Coia, Stanimirul, Balta-Oaeĭ, Porcilor, Ilenilor și Somova; aŭ o întindere de 350 hect., și conține pește ce se consumă în localitate. La S. se află balta Carcaliul.

Orașul are o pozițiune frumoasă și strategică, pe platoul unuĭ mic deal, pe care s'a construit o fortăreață, ca să apere acest mult încercat oraș; strade înguste dar curate se întretaie în toate sensurile, case micĭ cu aspect vesel, zidite în stil oriental, se prelungesc pănă pe malul Dunăreĭ. Ghecetul, un mic cătun, situat în partea de V., la unirea Dunărei-Vechĭ cu cea nouă, în fața Brăileĭ, este punct de trecere în țară.

Orașul are o întindere de 250 hect. Populațiunea este de 900 familiĭ, saŭ 3360 suflete: 2192 Romînĭ, 391 Bulgarĭ, 540 Turcĭ, 18 Ruși, 99 Grecĭ, 16 Armenĭ, 102 de alte naționalități.

Are: două școlĭ primare, una de băeți și una de fete, conduse de 2 institutorĭ și 2 institutoare; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae și alte 2 micĭ, deservite de 3 preoțĭ și 3 cîntăreți; un biroŭ telegrafo-poștal, înființat în 1878 și al căruĭ venit pe 1896—97 a fost de leĭ 10171, banĭ 20.

Comerciul e activ. Mișcarea năvilor: 894 vase cu 32928 tone (429 romîne, restul străine). Importă coloniale și manufacturale, exportă cereale, vin, pește și vite.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 48339 leĭ și la cheltuelĭ de 48334 leĭ.

Drumurĭ: Căile județene Măcin-Isaccea, Măcin-Ostrov, Măcin-Babadag și alte drumurĭ comunale.

Este format pe ruinele vechiuluĭ oraș roman Arubium saŭ Axiopolis. A suferit soarta comună a Dobrogeĭ: cînd liniștit, cînd asediat saŭ jefuit de barbarĭ și Turcĭ. Are un viitor comercial, fiind așezat pe Dunăre, exportînd produsele cele bogate ale părțeĭ V. ale Dobrogeĭ.

A fost aci un biuroŭ vamal care s'a desființat la 1 Aprilie 1886.

Măcișeni, *com. rur.*, în jud. Covurluiŭ, pl. Zimbrul, la 65 kil. de Galați. Se mărginește la N. cu Smulți; la E., cu Băleni; la S.-V., cu Cudalbi. Are treĭ cătune: Măcișeni (reședința), Corni și Urlești. Măcișeni e așezat pe valea cu același nume pe care curge o ramură a pîrîuluĭ Gerul (ce începe chiar din acest sat); Corni se găsește pe Valea-Smulților, pe unde curge Suhuluiul; iar Urlești ceva maĭ sus de Corni.

Locuitoriĭ, toți foștĭ clăcașĭ, sunt în număr de 418 familiĭ, saŭ 1523 suflete.

Suprafața teritoriuluĭ com. Măcișeni este de 7220 hect., din carĭ 4504 hect. ale proprietățeĭ marĭ și restul al sătenilor.

Proprietățĭ marĭ sunt treĭ, carĭ aŭ aceleași numirĭ ca și cătunele comuneĭ. Pămîntul e maĭ mult arabil și de pășune; păduri sunt vr'o 357½ hect. la Măcișeni și 286 la Corni; viĭ sunt 86½ hect.

Vite sunt: 6 taurĭ, 901 boĭ, 372 vacĭ, 24 juncĭ, 2 junce, 6 gonitorĭ, 1 gonitoare, 12 mînzațĭ, 19 mînzate și 6 viței, 3 armăsarĭ, 74 iepe, 79 caĭ, 18 berbecĭ, 582 oĭ, 42 capre.

Sunt 6 cîrciumĭ, 2 prăvăliĭ cu manufactură, 2 morĭ cu aburĭ, 16 mașinĭ agricole.

Budgetul com. e la venitурĭ de 5620 leĭ, iar la cheltueli de 5489 leĭ, 18 banĭ.

Are 2 bisericĭ, una cu hramul Sf. Voevozĭ în Corni, zidită în 1844 de sătenĭ, împreună cu arendașul de pe atuncĭ, Iordache Balaban; a doua, cu hramul Sf. Nicolae, în Urlești; ambele bisericĭ aŭ pămînt rural; întreaga comună formează o parohie, cu 1 preot paroh, 1 preot ajutor și 4 cîntăreți.

Măcișeni, *sat* și reședința comuneĭ cu același nume, pl. Zimbrul, jud. Covurluiŭ, așezat pe Valea-Măcișenilor, pe care curge o ramură a pîrîuluĭ Gerul. Intinderea teritoriuluĭ este de 3028 hect., din carĭ 454 ale proprietățeĭ micĭ și restul ale proprietățeĭ marĭ.

Măcișeni, *moșie* particulară, de 2574 hect., în com. cu același nume, jud. Covurluiŭ.

Măcișenilor (Valea-), *vale*, pe care e situat satul cu același nume, jud. Covurluiŭ.

Măciuca, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., compusă din 6 cătune: Maciuceni, Oveselul, Popești, Botorani, Ciocănari și Bocșea.

E situată pe malul stîng al rîuluĭ Cerna, la 64 kil. de capitala județuluĭ și la 22 kil. de a plășeĭ. La început, această comună se afla situată pe Valea-Năvrăpeseĭ și cu timpul s'a mutat pe ramificațiunile Dealuluĭ-Cărămiziĭ.

Are o populație de 505 familiĭ, saŭ 2189 suflete, din carĭ 372 contrib.; locuesc în 530 case.

Sunt 4 bisericĭ la Măciuceni, Bocșa, Botorani și Popești.

Școala datează în comună de la 1834.

Locuitoriĭ se ocupă, pe lîngă munca cîmpuluĭ, cu rotăria, tîmplăria și comerțul vinuluĭ. Produsul munceĭ lor îl transportă la Drăgășani, Craiova, Caracal, etc.

Vite sunt: 25 caĭ, 570 boĭ, 800 vacĭ, 100 capre, 1200 oĭ, 5 bivolĭ.

Locuitoriĭ toți sunt moșneni.

Comuna, cu izlaz cu tot, are 1900 hect.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 8524 leĭ, și la cheltueli, de 8334 leĭ.

Se mărginește la N. cu comuna Zăvideni; la S., cu comuna Drăganul; la E., cu comuna Gușoeni și la V., cu rîul Cerna.

Stă în comunicație cu comunele din plasa Olteț-ul-d.-j., prin șoseaua județeană ce duce la Drăgășani.

Dealurĭ sunt: Măciuca, Bocșa, Ciocanul, Botorani, Ivănești-lor, Văraticilor, și văĭ: Năvrăpeseĭ, Beica, Valea-luĭ-Stîngă; piscurĭ: Sulița, Lunga și Viilor; fîntînĭ: Coman, Piciora, Lupuluĭ.

Măciuca, saŭ **Dealul-luĭ-Stîngă**, *deal*, pl. Cerna d.-j., jud. Vîlcea. Cade în partea de N. a comuneĭ cu același nume. Poalele sale de S. sunt udate de Valea-luĭ-Stîngă.

Măciuca, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Măciuca, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Măciucașul, *vîrf de munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, de pe teritoriul com. Hîrja.

Măciucașul, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Hîrja, care izvorește din Runcul-Alb, cel maĭ de aproape de trecătoarea Oituzul, și se varsă în Oituzul, d'a dreapta.

Măciuceni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Măciuca, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populație de 447 locuitorĭ. Este la distanță de 1½ kil. de cătunul Oveselul, reședința comuneĭ.

Măclanul, *vîrful* dealuluĭ Bobicești, com. Opărițĭ, jud. Prahova.

Din coastele acestuĭ deal izvorește pîrîul Valea-Stupineĭ.

Măcișenilor (Dealul-), *deal*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Bîra, la V. de tîrgușorul Bîra.

Măcrești, *sat*, jud. Vasluiŭ, pl. Stemnicul, com. Buhăești, în partea de E., situat pe valea cu aceeași numire.

Are o suprafață de 540 hect. și o populație de 52 familiĭ, saŭ 156 suflete; o biserică, făcută la 1833 de d. Gr. Crupenski; 26 vite marĭ cornute, 120 oĭ, 15 caĭ și 10 rîmătorĭ.

Măcrești, *catun*. Vezĭ Tatomirești, sat.

Măcrina, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Grădiștea, pe malul drept al rîuluĭ R.-Sărat.

Este situată în partea de mijloc a județuluĭ, la 13 kil. spre E. de orașul R.-Sărat, și în partea N. a plășeĭ, la 25 kil. spre N. de comuna Grădiștea-d.-s., reședința plășeĭ. Se învecinește cu comunele: Pueștĭ, la 3 kil.; Nicolești, la 3 kil.; Ștubeiul, la 5 kil., și Boldul, la 11 kil.

Se mărginește la N. cu comuna Pueștĭ, despărțită prin rîul Rîmnicul; la E., cu comuna Ciorăști; la S., cu comuna Boldul și la V., cu Ștubeiul.

Este o comună de cîmp, terenul fiind accidentat numaĭ de malurile Rîmniculuĭ și de cîte-va movile.

Rîul R.-Sărat o udă în partea de S., curgînd de la V. la E. Maĭ sunt și 26 puțurĭ.

Cătunele carĭ o compun sunt: Măcrina, reședința, la E., Plopi, în spre V., și Hoinari, la S.-V.

Suprafața comuneĭ e de 2000 hect., din carĭ 50 hect. vatra comuneĭ, 550 hect. ale locuitorilor, și 1400 hect. ale particularilor.

Are o populație de 180 familiĭ, saŭ 817 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită de obștia locuitorilor în 1869, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală de băețĭ, fondată în 1876 de locuitorĭ, condusă de 1 învățător și frecuentată de 38 elevĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 150 pluguri; 180 boĭ, 60 vacĭ, 167 caĭ, 101 ĭepe, 404 oĭ, 106 rîmătorĭ.

Comerțul constă în importul de coloniale, instrumente agricole și țesăturĭ, și în exportul de cereale. Transportul se face prin gara orașuluĭ R.-Sărat.

Sunt 3 cîrciumĭ.

Căile de comunicație sunt: calea județeană Rîmnicul-Măicănești (Bolboaca), ce trece prin Obidiți-Măcrina-Ciorăști; spre Vilcele; spre Boldul-Balta-Albă; spre Pueștĭ-Bălești; la cătunul Foteul, al comuneĭ Ștubeiul.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 2821 leĭ, 58 banĭ, iar la cheltuelĭ, de 2625 leĭ, 25 banĭ.

Măcrina, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Grădiștea, cătunul de reședință al comuneĭ Măcrina, așezat în partea de E. a comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ R.-Sărat. Are o întindere de 30 hect.; o populație de 120 familiĭ, saŭ 567 suflete, din carĭ 118 contribuabilĭ; o biserică, cu 1 preot și 1 cîntăreț; o școală.

Măcrișul, *cătun* (tîrlă), pe cîmpul Bărăganul teritoriul comuneĭ Ciulnița, pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița.

Măcrișul, *loc izolat*, în jud. Buzăŭ, com. Zmeeni, face hotar între moșiile: Zmeeni, Brebeanca și Glodeanul-Cîrlig.

Măcrișul, *munte*, jud. Gorj, plaiul Vulcan, com. Valari, spre N.-V. de comună, populat cu pădure de fag.

Mădeiul, *com. rur.*, în jud. Suceava, pl. Muntele, situată la V. și la 66 kil. de Fălticeni. Se mărginește la E. cu com. Mălini și Sabasa, de carĭ se desparte prin Preluca-luĭ-Rareș, Culmea-Migovanuluĭ, Gemeni, și culmea Gherghea; la N.-V., cu comuna Broșteni, hotărnicindu-se prin Bistrița, pîrîul Cățelușa, Măguricea, Culmea-Hăciugosuluĭ și pîrîul Neagra-Broștenilor; la S., cu comuna Borca și Transilvania, hotărnicindu-se prin Bistrița, pîrîul Chiriacul, Vîrful-Seculuĭ, Vîrful-Găineĭ și Culmea-Slopățuluĭ.

Se compune din satele: Mădeiul, Pîrîul-Cîrjeĭ, Frasini, Haleasa și Neagra-Mădeiuluĭ, cu reședința în Mădeiul.

Are o populație de 317 familiĭ, saŭ 1180 suflete, din carĭ 376 contribuabilĭ; 2 bisericĭ, deservite de 1 preot și 4 cîntărețĭ; o școală rurală mixtă. 6 cîrciumĭ.

Vite sunt: 21 caĭ, 176 boĭ, 574 vacĭ, 3988 oĭ, 6 capre și 196 porcĭ.

Budgetul zecimelor comuneĭ are la venitурĭ 7390 leĭ și la cheltuelĭ 7360 leĭ, iar al drumurilor 1160 leĭ la venitурĭ și 1060 leĭ, la cheltuelĭ.

In comună se află o schelă pe Bistrița, numită Balta-Popiĭ.

E udată de Bistrița și de pîraiele: Neagra, Haleasa, Lostuța, Mădeiul, Chiriacul, Pîrîul-Cîrjeĭ, Puciosul, Pietroasa și Cățelușa.

Munțiĭ principalĭ sunt: Bîtca-Comoriĭ, Gemeni, Măguricea și Arșița-Rea.

Moșia face parte din Domeniul Coroaneĭ și anume din Ocolul I silvic Mălini, fostă a mănăstireĭ Slatina.

Intinderea teritorială a comuneĭ e de 2562 fălcĭ și 76 prăjinĭ, din carĭ numaĭ 109 fălcĭ

cultivabile, iar restul munți acoperiți de păduri, pășuni și stînci sterpe.

Improprietăriți în 1864 sunt 59 fruntași, 78 pălmași și 55 codași, stăpînind 426 fălci și 12 prăjini; 13 însurăței posedă 39 fălci.

Singura cale de comunicație din comună e șoseaua Fălticeni-Dorna, ce străbate comuna în tot lungul ei.

In Mădeiul se află izvorul cu apă minerală: Pucioasa, de pe malul drept al pîrîului Neagra-Broștenilor, între pîraiele Ortoaia și Ortoița, la 20 m. de șoseaua județeană. Izvorește pe o suprafață de 30—40 m. pătrați. Apa e curată și foarte abundentă, așa că formează un pîrîu. Mirosul e foarte tare și se simte de departe. Pucioasa se depune pe pietre, lemne și pe suprafața apei în formă de fulgi gălbui. Se mai numește și Pucioasa de-la-Văcărie, fiind-că la cîți-va pași se află fabrica renumitei brînză de Broșteni. La vre-o 3 kil. de aci, mai în sus pe Neagra, se află fîntîna cu burcut (apă feruginoasă, borviz) numită Burcutul-lui-Mîrcă.

La gura pîrîului Puciosul se mai află un alt izvor de apă pucioasă.

Prin pădurile și rîurile Mădeiului sunt tot felul de vînaturi de munte.

Mădeiul, *sat*, pe moșia Borca, com. Mădeiul, jud. Suceava. Așezat pe țărmul drept al Bistriței, are o populație de 127 familii, saŭ 500 suflete, din carî 127 contribuabilî; o biserică cu hramul Sf. Arhangheli, zidită în 1858, deservită de un preot și 2 cîntăreți, lîngă care mai este o alta de lemn vechie, în care nu se oficiază; o școală rurală mixtă, înființată în 1865, condusă de un învățător plătit de stat, frecuentată de 30—35 elevi și avînd un local propriu, frumos și încăpător clădit și înzestrat cu atenanțe și toate cele necesare pentru învățămînt de Administrația Domeniului Coroanei.

Vatra satului ocupă 126 fălci și 15 prj. Improprietăriți în 1864 sunt 24 fruntași, 25 pălmași și 20 codași, stăpînind 282 fălci.

Tradiția arată ca primi descălicători ai satului Mădeiul pe doi călugări Mateiu și Chiriac, de la care și-a luat numele satul și pîrîul Chiriac. Biserica satului ar fi făcută pe locul schitului ce dînșii aveaŭ de gînd să întemeieze aci. Nu departe dînșii puseseră începutul chiliilor.

In anul 1803, Pîrîul-Cîrjei-Mădeiul a mănăstirei Slatina avea 65 liuzi, carî plăteaŭ bir 1308 lei anual, locuitorii avînd aceeași ocupație ca și astăzi.

Mădeiului (Pîrîul-), *pîrîŭ*, jud. Suceava, izvorește de sub Bîtca-Găinei și se varsă în Bistrița, udînd com. Mădeiul pe o lungime de 7 kil. Are de tributarî din stînga Pîrîul-Chilieî și Pîrîul-Maluluî, iar din dreapta Pîrîul-Străjeî, mărit cu Străsoci.

Mădîrjac, *sat*, jud. Iași, pl. Cîrligătura, com. Popești, pe partea de S. a Dealului-Mare, în marginea județului spre Vasluiŭ, lîngă pîrîul Șacovățul și înconjurat de păduri. Are o populație de 68 familii, saŭ 240 suflete; o biserică.

Satul se află pe moșia Popești.

Vite: 213 vite marî cornute, 18 caî, 3 oî și 88 rîmători.

Mădîrjești, *sat*, în marginea despre N.-E. a comunei Sîrca, pl. Cîrligătura, jud. Iași, situat o parte la îmbucătura pîrîului Ciorbolea și o parte lîngă izvorul Mădîrjești. Prin partea de S. a satului, și paralel cu rîul Bahluiul, trece șoseaua națională și calea ferată Tîrgul-Frumos-Podul-Iloaei.

Are o întindere de 1200 hect.; o populație de 41 familii, saŭ 145 suflete; o biserică; o moară de apă.

Proprietatea aparține Epitropiei Spitaluluî Sf. Spiridon din Iași.

Vite: 186 vite marî cornute, 20 caî, 493 oî și 91 rîmători.

Mădîrzăul, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluî, com. Măgirești, situat pe coasta podișuluî cu același nume, la o depărtare de 1 kil. și 750 m. de satul Măgirești (școală).

Are o populație de 9 familii, saŭ 39 suflete, dintre care maioritatea lucrează la exploatarea păcureî. In cătun se găsește ozocherită (ceară de pămînt) și izvoare sărate.

Mădîrzăul, *pîrîiaș*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluî, de pe teritoriul comunelor Magirești și Solonțul, care izvorește din lacul cu același nume și se varsă în pîrîul Solonțuluî.

Mădulari, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., compusă din 6 cătune: Hălești, Dimulești, Bănțești, Iacovile, Mamul și Bălșoara. Este situată pe dealurile: Bălșori, Iacovile și Hălești și pe văile Mamul și Beica, la 90 kil. de capitala județuluî și la 30 kil. de a plășeî.

Are o populație de 438 familii, saŭ 1857 suflete, din carî 348 contribuabilî; locuesc în 429 case.

Locuitorii toți sunt moșneni.

Pe lîngă agricultură, locuitorii se mai ocupă cu butnăria. Ei desfac produsul munceĭ lor la Drăgășani, Slatina, Craiova, Caracal, Uda, Drăgănești.

Sunt două biserici, una în cătunul Mamul și a doua în cât. Dimulești, fondate cam pe la anul 1741. S'aŭ reparat pe la anul 1850 de obștea comuneĭ. Ambele sunt de lemn.

Școala datează în comună de 20 anĭ. Localul e bun, proprietatea comuneĭ. E frecuentată de 28 copiĭ.

Vite sunt: 35 caĭ, 250 boĭ, 205 vacĭ, 104 capre și 1590 oĭ.

Stupi cu albine sunt 155.

O șosea comunală îi înlesnește comunicația spre N. cu com. Măcica și spre S. cu com. Ușurei, Șușani și Rîmești, spre Romanați.

Budgetul comuneĭ e la venitur̆ de 3140 leĭ și la cheltuelĭ, de 2609 leĭ.

E brăzdată de dealurile: Bălșori, Nuculuĭ, Corendi, Gliganuluĭ, Icovile, Hălești, Scorușul și Rogojini și udată de văile: Mamul și Beica, Vălceaua-luĭ-Duță și Sătăroaia. Locurile din jurul comuneĭ sunt: la E., valea Bălșori; la V. Valea-Rogojineĭ; la N., pădurea statuluĭ Drăganul, zisă și Episcopia; la S., pădurea Otetelișanu și Șușani.

Se mărginește cu com. Drăganul, Gușoeni, Bateșani, Ușurei, Fumureni și Creteni.

Mădulari, *com. rur.*, jud. Vilcea, pl. Cerna d.-s., compusă din 4 mahalale: Valea-Orliĭ, Obîrșia, Școala și Gănțulești. Este situată pe ambele maluri ale rîuluĭ Cernișoara, la 60 kil. de capitala județuluĭ și la 12 kil. de a plășeĭ.

Are o populație de 246 familiĭ, saŭ 813 suflete, din carĭ 235 contribuabilĭ; locuesc în 246 case.

Sunt 4 biserici: 2 în Valea-Orliĭ, fondate, una la 1774 și alta la 1829; a treia în Obîrșia, fondată la anul 1802 și a patra în mahalaua Școaleĭ, fondată în anul 1830.

Școala datează în comună de mai bine de 40 de anĭ.

Locuitorii toți sunt moșneni, agricultorĭ, desfăcînd produsul munceĭ lor parte la Craiova, parte la Rîmnic.

Vite sunt: 21 caĭ, 270 boĭ, 292 vacĭ, 166 oĭ, 33 capre.

O șosea comunală 'ĭ înlesnește comunicația spre N. cu com. Oteșani și spre S., cu comuna Armășești.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la 1031 leĭ anual.

Se mărginește la E. cu com. Cîrstănești; la V., cu com. Bălteni; la N., cu Oteșani, Măldărești și Pojogi și la S., cu com. Ulmetul și Armășești. De la N. la S. este udată de rîul Cernișoara, în care se varsă pîraiele: Stăiculești, Racovița, Ursul și Pană. De jur împrejur este înconjurată de dealurĭ, văĭ, poenĭ încîntătoare, precum: Fagul-cu-Ghiare, Priporul-Roșu, Dealul-Dogarul, Vîrful-cu-Dor, Bogdan, Dumbrava, Valea-Pilșuluĭ, Butilă, Valea-Nisipurilor, dealul Roșița, Romani, etc.

Mădulari, *deal*, în raionul com. Mădulari, pl. Cerna, jud. Vilcea, pe care se cultivă 168 hect. vie.

Măgarului (Valea-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din 1883, jud. Prahova, pl. Peleșul, com. Comarnicul, pe moșia Comarnicul.

Măgarului (Valea-), *vale*, izvorește de la limita de E. a jud. Dîmbovița, curge de la V. spre E. și se varsă în rîul Prahova, pe malul drept, în raionul com. Comarnicul, pl. Peleșul, jud. Prahova.

Măgădani, *cătun* al com. Colți, jud. Buzăŭ, cu 50 locuitorĭ și 16 case.

Măgădanuluĭ (Vîrful-), *munte*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia, așezat în partea de E. a com., pe culmea Lupanuluĭ; are o înălțime de 870 metri; e acoperit cu păduri și pășunĭ.

Măgărețul, *fost sat* deosebit, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Livezile, acum unit cu satul de reședință Livezile.

Măgioara, *pîrîŭ*, izvorește din mlăștinele saŭ băltagele din partea de N. a desființatuluĭ sat Lacurile, din com. Deleni, jud. Botoșani, și se varsă în stînga Bahluiuluĭ.

Măgirești, *com. rur.*, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, situată parte pe șesul Tazlăului-Sărat în locul unde rîul cotește spre E. și parte pe costișele dealurilor dintre cele două Tazlăurĭ.

Se compune din 7 cătune: Măgirești, primărie, Stănești, Prăjești, Șesurile, Tazlăul și Mădărzăul.

In Condica Liuzilor (1803), găsim Măgirești aparținînd răzeșilor, și în Statistica din 1873, com. este trecută numaĭ cu cele dintîiŭ treĭ cătune: Măgirești, Stănești și Prăjești.

Pe teritoriul comuneĭ, la V. satuluĭ Măgirești, sunt niște șanțurĭ și niște grămezĭ de bolovanĭ, așezate în fața unuĭ punct de apărare. Se crede că acestea s'aŭ făcut de către Ruși la 1848 și că armata rusă ar fi staționat cît-va aci.

Se mărgineşte: la N. cu com. Solonţul; la S., cu comunele: Podurile şi Valea-Arinilor; la V., cu com. Valea-Arinilor şi la E., cu com. Leontineşti.

Pîrîul Ruja încărcat cu pîrîaşul Stăneasa, şerpueşte printre dealurile Mădărzăul, Chimnetele, Frasinul, al-Vieĭ, Piatra-Crăpată, Stăneşti, Chişcul-luĭ-Iordache, Prăjeşti, şi udă satele Stăneşti, Măgireşti şi Şesurile.

Are o populaţie de 416 familiĭ, saŭ 2079 suflete, din carĭ 379 contribuabilĭ; o şcoală mixtă, care funcţionează din 1865 în satul Măgireşti, întreţinută de stat şi frecuentată de 20 elevĭ; 3 bisericĭ, cîte una în satele: Măgireşti, Stăneşti şi Prăjeşti, deservite de 3 preoţi şi 5 cîntăreţĭ.

In com. sunt: 316 agricultorĭ, 5 meseriaşĭ, 2 industriaşĭ, 7 comercianţĭ, 27 cu profesiunĭ libere, 118 muncitorĭ şi 20 servitorĭ.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 78 locuitorĭ, cu 213 fălcĭ şi 33 prăjinĭ pămînt.

Teritoriul com. are o întindere de 2400 hect. Proprietarĭ marĭ sunt moştenitoriĭ defunctuluĭ Emanuel Crupenschi, posedînd o moşie de 1300 hect.; Const. Mafteiŭ, avînd 40 hect. şi Societatea romînă pentru exploatarea păcureĭ, posedînd 45 hect.

Pădurile (Stăneşti şi Răzeşide-Măgireşti) ocupă o suprafaţă de 1840 hect.

Totalul pămînturilor de cultură este de 799 hect.

Maĭ sunt pe teritoriul com.: 2 izvoare de apă minerală, din carĭ unul conţine multă pucioasă; izvoare sărate în cătunul Mădărzăul; păcură care se exploatează de către Societatea Romînă; ozocherită; chihlibar pe teritoriul cătunuluĭ Stăneşti; 2 fabricĭ de petroleŭ; 3 morĭ de apă; 1 piuă de bătut sucmane.

Vite sunt: 131 caĭ, 1049 vite cornute, 87 capre, 546 oĭ şi 305 porcĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 6332 leĭ, 13 banĭ, şi la cheltuelĭ, de 4858 leĭ, 6 banĭ.

Teritoriul com. este străbătut pe la S. de şoseaua judeţeană Bacăŭ-Moineşti-Ocna şi de căĭ vecinale şi comunale spre: Solonţul, Valea-Arinilor şi Leontineşti.

Distanţele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 43 kil.; la com. Moineşti, reşedinţa plăşeĭ, 8 kil.; la com. Leontineşti, 5 kil.; la com. Podurile, 7 kil.; la com. Solonţul, 4 kil.; la com. Valea-Arinilor, 4 kil.

Măgireşti, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, reşedinţa com. cu acelaşĭ nume, situat pe pîrîul Ruja. Are o populaţie de 200 familiĭ, saŭ 898 suflete; o şcoală mixtă, frecuentată de 10 elevĭ; o biserică, clădită de locuitorĭ la 1822, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 5 cîrciumĭ; o fabrică de petroleŭ.

Vite sunt: 67 caĭ, 536 vite cornute, 8 capre şi 133 porcĭ.

Măguleasca, *pădure* a statuluĭ, în jud. Buzăŭ, com. Vispeşti; face un corp cu Borduşeşti.

Măgura, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, pl. Pîrscovul, situată pe malul drept al rîuluĭ Buzăul, la 26 kil. de oraşul Buzăul.

Limitele sale sunt: la N., rîul Buzăul, coprinzînd porţiunea de la gura izvoruluĭ Puturosul, com. Vipereşti, şi pănă la podul de Palanca (Izvorul-Palanca); la E., în sus pe izvor şi pe hotarul despărţitor al moşiilor: Palanca şi Ghiculeşti (Palanca-d.-j.), urcînd în piscul Vîrful-Cerbuluĭ; la S., din Piscul-Cerbuluĭ, slemnea munţilor Ciolanul, trecînd la Crucea-Ciobanuluĭ şi Crucea-luĭ-Pavel, pănă în vîrful Cetăţuea; la V., din vîrful Cetăţueĭa, pe hotarul pădureĭ statuluĭ Valea-Largă, apoĭ pe hotarul moşieĭ Pîcleanca, întîlnind izvorul Puturosul, al căruĭ curs formează hotar pănă la vărsarea sa în rîul Buzăul.

Suprafaţa comuneĭ e de 5936 hect., din carĭ 695 locurĭ arabile, 3218 pădure, 327 fineaţă, 751 izlaz, 148 livezĭ, 10 vie şi 787 sterp.

Proprietăţĭ însemnate sunt: Ciuta-Vernescu, Ciuta-Moşnenilor-Ciuteni, Ciuta-Fînteşti, Palanca, Pîcleanca şi proprietăţile statuluĭ: Măgura şi Unguriul.

Terenul este accidentat de multe dealurĭ şi coline ce se ridică pe malul drept al rîuluĭ Buzăul şi care culmineză în Muntele-Ciolanuluĭ.

E avută în substanţe minerale şi maĭ cu seamă în ape, din care maĭ însemnate sunt: apele sulfuroase de la Nifon şi Ciuta, apoĭ Ciuciurele de la Unguriul, cu apă potabilă, cea maĭ renumită din judeţ, Fîntîna-de la-Elizeŭ, etc. De deosebită importanţă este cariera de la Ciuta, unde se găseşte, în imense depozite, piatră de construcţiunĭ de o calitate superioară; apoĭ maĭ sunt gismente de gips, urme de sare, lignită, etc.

Se compune din 3 cătune: Ciuta, Măgura şi Unguriul, avînd fie-care maĭ multe cătunaşe cu sub-diviziunĭ.

Are o populaţie de 2270 suflete; o şcoală în com. Măgura, frecuentată de 45 elevĭ şi 2 eleve; 3 bisericĭ, în cătunele Măgura, Unguriul şi Ciuta, deservite de 3 preoţi, 3 cîntăreţĭ şi 3 paracliserĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Nicolae, pe lîngă care

se mai adaugă schitul Nifon, unde s'a instalat un spital rural. Tot aci se află și băile sulfuroase Nifon, acum părăsite.

Cîrciumi sunt 14.

Comuna e veche; se găsesc hrisoave din 1558, care menționează de satele Măgura și Unguriul.

Vite: 422 boi, 148 vaci, 100 viței, 2 bivoli, 3 bivolițe, 17 cai, 9 țepe, 6 mînzi, 1270 oi, 76 capre și 150 porci.

Stupi sunt 36.

Se fac 3 tîrguri: două în comună Măgura, la 29 Iulie și la 6 August și unul în cât. Ciuta, la 21 Noembrie.

Căi de comunicație: șoscaua județeană Buzău-Frontiera; un important vad peste rîul Buzău, unde se află un pod umblător și luntre, în cazul cînd rîul vine mare, vad prin care se pune în comunicație cu com. Pîrscovul și cu șoseaua județeană Rușiavățul-Buzău; șoseaua Măgura-Nifon și alte drumuri naturale.

Măgura, *com. rur.*, jud. Vlașca, compusă din cătunele: Măgura-Lăceanca-Gurueni, Măgura-Buduească, Vitănești, și Găvănești; situată în extrema V. a județului și a plășei Cîlnișteа, pe văile Cleniția și Teleorman, la unirea lor, la 65 kil. de București, la 47 kil. de Giurgiu și la 36 kil. de Ghimpați, reședința plășei.

Are o populație de 2860 suflete, din cari 638 contribuabili.

Sunt: 2 școli, una în cât. Măgura, de băeți, zidită la 1861 de răposata Safta Catrișoaia, fosta proprietară, și frecuentată de 31 elevi și a doua, de fete, în com. Buduească, frecuentată de 8 eleve.

Șase biserici: la Măgura-Buduiasca, Măgura-Lăceanca, Gurueni, Braniștea, Vitanești și Găvănești, constitue parohia Măgura-Lăceanca. Sunt deservite de 3 preoți și 9 cîntăreți.

Mai are 9 cîrciumi, o moară pe apă.

Budgetul comunei e la venituri de 6084 lei și la cheltueli, de 4758 lei.

Teritoriul comunei este udat de rîul Cleniția ce vine din Negreni și se varsă în Teleorman la Lăceanca.

Măgura, *cătun*, jud. Argeș, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Bleici.

Măgura, *cătun* de reședință al com. Măgura, jud. Buzău, cu 950 locuitori și 226 case. Are sub-diviziile: Bradul (Pășești), Schitul-Nifon și Băile.

Măgura, *sat*, făcînd parte din com. rur. Mierlești, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat la N. comunei, pe ambele maluri ale rîului Iminogul.

Are o populație de 400 locuitori, din cari 60 împroprietăriți după legea rurală; o biserică, zidită la 1783 și reparată la 1880 și avînd de ctitori pe preotul Drăgoi, Maria preoteasa și Stoian diaconul.

Vite: 150 boi, 80 vaci, 57 cai și țepe, 250 oi și 47 rîmători.

Măgura, *sat*, făcînd parte din com. rur. Mihăești, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populație de 509 locuitori.

In sat este o biserică cu următoarea inscripție:

> Acest sfînt Amvon la care se prăznuește hramul Sf. Ioan Botezătorul, din temelie s'a zidit și clopotnița la leat 1844, în zilele Domnului nostru Gheorghe Bibescu-Voevod și s'au înfrumusețat cu zugrăveală, de ctitorii Gheorghe Ioan, Ioan Ereu, etc.

Copiii din sat urmează la școala din cât. Mihăești, care este la 1 kil. depărtare.

Prin mijlocul satului trece calea ferată Drăgășani-Rîmnicul și șoseaua națională Rîmnicul-Rîul-Vaduluĭ.

Măgura, saŭ Buduiasca, *cătun*, jud. Vlașca. Vezĭ Budăiasca.

Măgura, *mahala*, făcînd parte din com. rur. Cireșul, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Măgura, *mahala*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., com. rur. Greci.

Măgura, *schit*, jud. Bacău, pl. Trotușul, la V. de Tîrgul-Ocna, pe un podiș al munteluĭ cu acelașĭ nume, cu un loc de arătură, fînețe, o livadă și un îaz. Biserica și chiliile sunt de zid, toate în partea despre Tîrgul-Ocna, cu o vedere frumoasă în spre oraș și spre întreaga vale a Trotușuluĭ. Se zice că biserica ar fi clădită de Constantin Racoviță-Voevod, la 1756. Pe clopotul cel mic se află însemnat anul 1757. Acest schit este întreținut de Epitropia spitaluluĭ Sf. Spiridon din Iași. Se administrează de un superior și este locuit de 3 călugări. Inscripția care este pe frontonul biserice a fost făcută de egumenul Grigore, care s'a întemeiat mai mult pe tradițiĭ, de cît pe documente sigure. Din această inscripție reiese că s'ar fi clădit aci 2 biserici înainte de sfîrșitul sec. al XVII-lea, din care s'aŭ constatat urme în poiana de lîngă actuala biserică și într'un loc alăturat cu aceasta. Printre ctitorĭ se citează un anume Cantemir și pe Mihaiŭ Racoviță.

Măgura, *vîrf de munte*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Ber-

zunțul, din șira Măgura-Berzunțuluĭ.

Măgura, *munte,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Moinești, cu izvoare de ape sărate.

Măgura, *munte,* în jud. Buzău, com. Mlăjetul, căt. Valea-Rea, acoperit de pădure și fineață.

Măgura, *munte,* în jud. Buzău, com. Brăești, format din stîncĭ acoperite de pinĭ și mesteacănĭ.

Măgura, *munte,* la N. de orașul Cîmpulung, jud. Muscel, din poalele căruia izvorește canalul ce străbate orașul.

Măgura, *ramură de munți,* ce se detașează din piscul Ceahlăuluĭ, spre hotarul Transilvanieĭ, jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Hangul. Formează legătură cu dealul Arșița-Zableĭ. Se maĭ numește și Hegheșul.

Măgura, *ramură de munți,* jud. Neamțu, plasa de Sus-Mijlocul, com. Filioara, situată în vecinătatea mănăstirilor Văraticul și Agapia.

Are piscurile cele maĭ însemnate: Ciungi, Dealul-Mare, Poiana-Țigănceĭ, Piatra-luĭ-Moș-Aron și Ciardacul.

Măgura, *munte,* jud. Putna, situat între rîurile Putna și Milcovul, din sus de orașul Odobești. La poalele munteluĭ sunt așezate renumitele podgoriĭ de la Odobești. Vîrful cel maĭ înalt este la Titila, d'asupra schituluĭ Taroi.

Măgura, *munte,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia; se desface din culmea Lupan; brăzdează partea de N. a comuneĭ, întinzîndu-se printre pîrîul Necule și Rîmnicelul; este acoperit cu pădurĭ seculare; în timpul vereĭ se fac aci stîne de oĭ, unde se fabrică cașcaval.

Măgura, *culme de munți,* jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia; se desface din Dealul-Roșu; se întinde în partea de V. a comuneĭ, printre pîraiele Rîmnicelul și afluentul său Cerbul.

Vîrful principal este Măgura-Ganea, înalt de 900 m. și acoperit cu pășunĭ și pădurĭ.

Măgura, *șir de dealurĭ,* în jud. R.-Sărat; brăzdează partea de E. a com. Odobasca din plasa Orașuluĭ; intră în pl. Margineaд.-s., întinzîndu-șĭ ramificațiunile prin comunele Urecheștĭ și Popeștĭ; se întinde pe o lungime de 18 kil.; înălțimea variază între 650—320 m.; este acoperit cu pășunĭ la N. și mijloc, cu viĭ și semănăturĭ, la S.

Măgura, *unul* dintre *piscurile munteluĭ* La-Coarne, jud. Suceava, com. Bogdănești.

Măgura, *deal,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Scorțeni, de pe teritoriul satuluĭ Pustiana. De aci s'a scos maĭ înainte păcură.

Măgura, *deal,* pe moșia Ibănești, com. Ibănești, pl. Prutuld.-s., jud. Dorohoiu, pe muchia căruia, în partea de S.-V. a satuluĭ, se ridică cel maĭ înalt pisc din tot județul.

Acest deal are circumferință de 4460 m. Terenul este compus din nisip, lut și piatră. Suprafața cam trunchiată are 1115 m. împrejur. Aicĭ se văd urmele bine cunoscute ale uneĭ cetățuĭ în formă rond-ovală, cam de 90 m. lungime, ĭar șanțul dinprejur are o adîncime de 3 m. în partea S.-E. Intrarea în cetățue se presupune a fi fost despre S.-E., pe unde se cunoaște că începe urma de drum la vale către sat.

Maĭ spre N. de cetățue, la o mică depărtare, se vede o altă ridicătură de pămînt, ce poartă numirea de Straja, despre care tradiția spune că ar fi servit ca stație de veghere pentru cetate.

Tot pe muchia dealuluĭ, cam la 800 m. de cetate, este o altă ridicătură de pămînt, numită Movila-Mare, în circumferință la bază de 111 m., cu o înălțime de 9 m., de pe care se vede toată suprafața din circumferința cetățueĭ. Legenda zice că pe acest loc ar fi fost din vechime o mănăstire, de aceea și dealul în partea aceasta se numește Dealul-Mănăstireĭ.

Sub Dealul-Măgureĭ, în partea S.-E. de satul de astăzĭ Ibăneasa, se află localitatea numită Seliștea-Veche, unde se zice că a fost satul vechiŭ, pe care loc se văd urmele bisericeĭ; se găsesc resturĭ de hîrburĭ, cărămizĭ și fierăriĭ.

Măgura, *movilă,* jud. Iași, pl. Bahluiul, com. Băiceni, pe coasta căreia e situat satul Coasta-Măgureĭ.

Măgura, *deal* mare și *punct de observațiune,* în jud. Mehedinți, com. Negoești, cătunul Padeșul, plaiul Cloșani.

Măgura, *deal* mare, în jud. Mehedinți, com. rur. Măreștĭ, plaiul Cloșani.

Măgura, *deal,* cu direcția S.-E., jud. Prahova, pl. Filipești, com. Dițești.

Pe deal sunt plantate viĭ, prunĭ, nucĭ și merĭ; parte din ele, fiind

distruse de filoxeră, servă de păşune.

Măgura, *deal*, la V. com. Poiana, pl. Prahova, jud. Prahova. Are o poziţiune frumoasă şi este acoperit cu crîng, pădure şi livezĭ pentru păşunatul vitelor.

Măgura, *deal*, se desface de la N. din dealul Făstîci, com. Cozmeşti, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ, se întinde prin com. Coşeşti, pl. Racova, unde prin înălţimea luĭ predomină toate locurile din împrejurimĭ; din el se desfac culmile: Dealul-Mare şi Coşca.

Măgura, *deal*, în partea de V. a com. Girbeşti, pl. Fundurile, jud. Vasluiŭ. Ţine de comuna Ţibăneşti. Are direcţiunea de la N. la S. şi înălţimea cea maĭ mare o atinge la locul numit Cetatea. Acest deal, privit din valea despre E., are aspectul unuĭ munte. La partea de S. a luĭ are un pisc în forma uneĭ movile. Este acoperit cu păduriĭ.

Măgura, *deal*, în partea de N.-V. a com. Hîrşova, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, acoperit cu pădure; are o înălţime mare; de pe vîrful luĭ se vede toate localităţile dimprejur.

Tradiţiunea zice că, în timpul războiuluĭ din Valea-Racoveĭ, Ştefan-cel-Mare alesese acest loc ca punct de observaţie, unde se văd şi până astăzĭ urmele unor şanţurĭ şi a uneĭ subterane, numită de popor Beciul-luĭ-Ştefan-Vodă.

Măgura, *deal*, în jud. Vîlcea, pl. Oltul-d. s., com. Mihăeşti, care, împreună cu Carantina şi Cornăţelul, formează un lanţ ce se prelungeşte din hotarul com. Greci la N., până la hotarul com. Turceşti la S. Coama acestuĭ lanţ serveşte de limită între com. Mateeşti, jud. Gorj, şi com. Alunul.

Măgura, *deal*, la N. com. Stroeşti, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, care o desparte de com. Slătioara. Partea de S. a dealuluĭ este prevăzută de o mulţime de rîpĭ. Pe coasta de S. se găseşte multă peatră de var.

Măgura, *deal*, în jud. Vîlcea, plaiul Horezul. Brăzdează com. Slătioara, de la E. la V. In rîpile şi în partea de S. a Măgureĭ se găseşte piatră de var. In partea de N.-V. a Măgureĭ sunt 2 izvoare cu apă sulfuroasă, pe carĭ locuitoriĭ le numesc Glod.

Măgura, *baltă* mare, în centrul cătunuluĭ Măgura, com. Mihăeşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, formată de valea Boalca, care străbate com. Mihăeşti dela V. spre S.-E. şi se varsă în Olt. Malurile sale, aproape de confluenţă, sunt mlăştinoase.

Măgura, *izvoare cu apă minerală*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca. Sunt 2 izvoare a căror apă conţine următoarele substanţe: sare amară şi pucioasă în mare canditate, apă, magnezie carbonică, gips, magnezie cu micĭ depozite de sare, etc.

Măgura, *localitate*, în jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Podeni-Noĭ, numită şi Bordeiul-de-Sare, unde se găseşte sare în mare cantitate.

Măgura, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Măgura, fostă în vechime a luĭ Radu Desculţul, dăruită luĭ de Basarab-Voevod, însă grecînd Domnuluĭ, şi-a răscumpărat capul cu această moşie. Mircea-Voevod, fiul luĭ Radu, printr'un hrisov din 1558, Iunie, o dărueşte Episcopieĭ, fixîndu-ĭ hotarele din apa Buzăul pe Tocileasa în sus până în Predeal, până la Cetăţue şi până în Tocileasa. Măgura, ca proprietate a Episcopieĭ, avea 2260 hect, din care 280 arabile, 150 fineaţă, 170 izlaz, 74 livezĭ şi pădure; trecînd la Stat, după ce s'a dat împroprietăriţilor din 1864 cam 483 hect., restul s'a încorporat cu moşia Unguriul, dînd naştere moşieĭ Măgura-Unguriul.

Măgura, *pădure* particulară, în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Bogdăneşti. Este populată cu stejarĭ, fagĭ, carpenĭ şi brazĭ. Are o întindere de 715 hect. şi este supusă regimuluĭ silvic.

Măgura, *pădure* foioasă, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Moineşti, cu o întindere de 220 hect. şi supusă regimuluĭ silvic.

Măgura, *pădure*, jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, cătun. Valea-Rea; face cu Dosul-Văeĭ-Rele un corp de 400 hect.; proprietarĭ: moşniiĭ Vălireni, apoĭ Tănăseştiĭ şi Jitieniĭ.

Măgura, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 550 hect., jud. Ilfov. Vezĭ Hotarele.

Măgura, *pădure*, supusă regimului silvic, proprietatea moşnenilor Dragoslovenĭ, pendinte de com. Dragoslavele, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel, în întindere de 100 hect.

Măgura, *pădure*, pe Domeniul Coroaneĭ, com. Bicazul, moşia cu acelaşĭ nume, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu; se uneşte cu pă-

durea Smida; se arendează cu 30000 leĭ anual.

Pe coprinsul acesteĭ moşiĭ sunt 16 herăstrae.

Măgura, *trup de pădure*, a statuluĭ, în întindere de 35 hect., pendinte de com. Prahoviţa, pl. Prahova, jud. Prahova, care, împreună cu trupurile: Feţele-Grîuluĭ (175 hect.) şi Irmăneşti (200 hect.), formează pădurea Valea-Pietreĭ.

Măgura, *podiş*, jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Ocna, format de muntele Măgura-Ocneĭ, avînd înălţimea de peste 500 metri.

Măgura-Albă, *trup de pădure* a statuluĭ, jud. Vîlcea, plaiul Horezul, care, împreună cu muntele Netedul şi Dosul, are 1625 hect. şi formează pădurea Costeşti, de care maĭ aparţin trupurile Padina-Seacă, Alunul şi Pîraiele.

Măgura-Berzunţuluĭ, *şiră de munţĭ*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Berzunţul, a căreĭ zare hotăreşte com. Berzunţul spre com. Doftana.

Măgura-Brăteştilor, *munte*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Bîrsăneşti, în care se află un loc numit Piatra-Galbenă.

Măgura-Budoiasca, *trup de moşie*, fost al statuluĭ, în judeţul Teleorman. A fost vîndut, în 1889, cîtor-va locuitorĭ din oraşul Alexandria.

Măgura-Caşinuluĭ. Vezĭ Măgurişul, vîrf de munte, jud. Bacău.

Măgura-cu-Cîntarul, *pichet de graniţă*, pe marginea Dunăreĭ, jud. Mehedinţi.

Măgura-cu-Leşile, *munte*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia; se desface din muntele Stepcul-Mare; se întinde printre rîul Rîmnicelul şi afluentul său Pîrîul-Necule; brăzdează partea de N. a comuneĭ; e acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ; vara se fac aci stîne cu oĭ.

Măgura-Domesniculuĭ, *ramură de munţĭ*, jud. Neamţu. Vezĭ Domesnicul.

Măgura-Lăceanca, *cătun*, jud. Vlaşca, pl. Cîlniştea, com. Măgura, situat la vărsătura Cleniţeĭ în Teleorman.

Este proprietatea statuluĭ, rămasă de la V. Paapa. Suprafaţa moşieĭ, împreună cu trupurile, este de 6350 hect., din carĭ 450 hect. pădure, compusă din trupurile Tăioasa, de 300 hect., şi Caraghiozul, de 150 hect. Se arendează anual, împreună cu trupurile, cu 65000 leĭ.

Are: o şcoală zidită de V. Paapa, frecuentată de 31 elevĭ; o biserică, cu hramul Sf. Ion Botezătorul.

S'aŭ împroprietărit în 1864, în toate cătunele de pe această proprietate, 402 locuitorĭ: cărora li s'aŭ dat 1206 hect. pămînt. (Vezĭ com. Măgura).

Măgura-Lăceni saŭ **Lăceanca**, *trup de moşie*, jud. Teleorman, pe pîrîul Telcorman. Făcea parte pănă la 1875 din com. Măgura care e în judeţul Vlaşca şi care pe atunceĭ figura ca com. în pl. Tîrguluĭ din judeţul Teleorman. Se învecineşte la E. cu rîul Teleorman; la V., cu moşia Măgura-Buduiasca, fostă proprietate a statuluĭ. O mică parte se întinde şi în jud. Teleorman.

Măgura-luĭ-Moş-Mihaiŭ-Anghel, *urme de cetate*, jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Cioroiaşul, în N.-E. com., în plaiul de viĭ, numit Braniştea. Pe acolo se găsesc pietre marĭ, cărămizĭ carĭ, se zice, datează din timpurĭ vechĭ.

Măgura-Mare, *măgură*, situată în partea de N. a com. Seaca-Belciugatele, pl. Şerbăneşti, jud. Olt; e acoperită cu semănăturĭ.

Măgura-Mare, *măgură*, în jud. Teleorman, com. Belitori, la V.; are 14 m. înălţime şi 60 m. ocol la bază.

Măgura-Mare, *măgură*, judeţul Olt, pl. Şerbăneşti, com. Mihăeşti-d.-j., situată la 1 kil. spre E Are o înălţime cam de 6 m., şi o circonferinţă la bază de 45 m. Din vîrful eĭ se poate vedea toată comuna.

Măgura-Mare, *măgură*, judeţul Olt, pl. Siul-d.-j., pe teritoriul com. Bălăneşti, la 600 m. spre S. Are o circonferinţă la bază de 235 m. şi o înălţime cam de 12 m. Imprejurul eĭ s'aŭ găsit diferite scule: suliţĭ, săgeţĭ, pinteni şi alte obiecte de fier. Se zice că ar fi făcută de Tătarĭ, dar maĭ probabil e că s'a ridicat de Geţĭ saŭ Dacĭ.

Măgura-Mică (Moviliţa), *numire*, dată uneĭ părţĭ din *moşia* Găvăneşti, jud. Buzău, pe care s'aŭ împroprietărit însurăţeiĭ în 1881, dîndu-li-se cam 150 hect., pe malul stîng al rîuluĭ Buzău, din care 10 pentru şcoală şi cimitir.

Măgura-Mică, *vechie numire a cătunului* Moviliţa, din comuna Găvăneşti, jud. Buzău.

Măgura-Neagră, *munte*, între

Mădeiul și Broșteni, județul Suceava.

Măgura-Ocnei, *munte*, județul Bacău, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Trotuș, care are forma unei potcoave și are un podiș în partea sa culminantă. Este situat d'a dreapta Trotușului, acolo unde acesta se unește cu Slănicul. Din partea despre N., pe coasta sa, se află cariere de piatră, iar pe vîrf, în spre Tîrgul-Ocna, se află schitul Măgura.

Măgura-Ocnelor, *pădure*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Trotuș, compusă din 4 trupuri: Schitul, Stîna, Aurul și Căpriorul, proprietatea Caseĭ Sf. Spiridon din Iași. Are o întindere de 146 hect. și este amenajată.

Măgura-Șomuzului. Vezĭ Șomuzul, ramură de munți, jud. Neamțu.

Măgura-Unguriul, *moșie* a statuluĭ, pendinte de Episcopie, în jud. Buzău, com. Măgura. Are cam 2050 hect., din carĭ 1062 pădure, apoĭ fînețe, livezĭ, zăvoaie cu cătină, locurĭ sterpe și cam 200 hect. arabile, carĭ s'aŭ dat în loturĭ locuitorilor.

Măgura-Urzicari, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 300 hect., pendinte de com. Vărbilăul, pl. Vărbilăul, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Valea-Bisericeĭ (200 hect.), formează pădurea Vărbilăul.

Măgureĭ (Vîrful-), *deal*, în partea de V. a com. Vărbilăul, pl. Vărbilăul, jud. Prahova, acoperit cu pădure, printre care se află și petice de poenĭ.

Măgureĭ (Vîrful-), *munte* (1208.3 m. alt.), jud. Suceava, com. Mălini.

Măgurelele, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Podgoria, situată lîngă rîul Teleajenul, pe șoseaua Ploești-Bratocea.

Se compune din 4 cătune: Coada-Maluluĭ, Măgurelele, Protosinghelul și Zamfira.

Are o școală, înființată la 1858. Localul e proprietatea comuneĭ.

Măgurelele, *com. rur.*, pl. Sabarul, jud. Ilfov, situată pe deal, la S. de București, lîngă rîul Sabarul, la 10 kil. de București.

Se compune din satele: Dumitrana, Filipescu, Ghermani și Otetelișanu, cu o populație de 1351 locuitorĭ, carĭ trăiesc în 285 case.

Se întinde pe o suprafață de 2095 hect.

Institutul Otetelișanu, Frații Ghermani și statul, aŭ 1400 hect. și locuitoriĭ 695 hect. Proprietariĭ cultivă 1008 hect. (73 sterpe, 166 izlaz, restul vie și pădure). Locuitoriĭ cultivă 579 hect. (38 sterpe, 62 izlaz, restul vie).

Comuna are 279 contribuabilĭ cu un budget de 4839 leĭ la venitură și 4810 leĭ la cheltueli.

In comună sunt 3 biserici, la Dumitrana, Ghermani și Otetelișanu; 2 școale mixte; 1 heleșteŭ; 1 moară cu apă; 7 poduri.

Numărul vitelor marĭ e de 856 (189 caĭ și epe, 16 armăsarĭ, 304 boĭ, 176 vacĭ și viteĭ, 11 taurĭ, 11 bivolĭ și 149 bivolițe) și al celor micĭ de 3869 (4 capre, 69 porcĭ, 3796 oĭ).

Dintre locuitorĭ 310 sunt plugarĭ, 15 aŭ diferite profesiuni.

Arătura se face cu 194 pluguri: 140 cu boĭ, 54 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ 170 care și căruțe: 142 cu boĭ, 28 cu caĭ.

Improprietăriți 166 locuitorĭ, și neîmproprietăriți, 168.

Comerciul se face de 8 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ.

Răposatul boer I. Otetelișanu a lăsat, prin testamentul din 1876, ca, după încetarea din vĭeață a soțieĭ sale, moșia sa Măgurele, castelul săŭ de aci și prea frumosul parc ce-l înconjoară, să servească unuĭ institut de fete Romînce «cărora li se va da o creștere și educație de bune mume de familie, fără pretenție saŭ lux; prisosul ce va rămînea după budgetul anuluĭ se va capitaliza spre a da zestre acelor fete, care nu va fi nicĭ maĭ mult nicĭ maĭ puțin de 200 galbenĭ uncia». Această avere o administrează acum Academia Romînă și în acest scop s'a transformat frumosul castel din Măgurele într'un local pentru institut de fete, care s'a inaugurat la deschiderea anuluĭ școlar 1894—95, cînd a început să funcționeze prima clasă cu 15 eleve. Următoriĭ patru anĭ aŭ maĭ fost primite cîte 15 eleve, astfel că organizarea Institutuluĭ s'a săvîrșit abia în anul școlar 1898—99, cînd eraŭ cincĭ clase secundare cu cîte 15 eleve, cu totul 75 eleve. De aicĭ înainte s'aŭ primit cîte 16 eleve de fie-care clasă, decĭ 80 în cele cincĭ clase.

Școala e de caracter special. Elevele primesc pregătirea ce se dă în școlile secundare de fete și fac în acela-și timp practică în toate ramurile gospodărieĭ casnice, precum și în croitorie, atît în cea de albiturĭ, cît și în cea de haine. Cheltuelile Institutuluĭ aŭ fost prevăzute în budgetul anuluĭ 1900—901 în suma de 77614 leĭ, 80 b. Pănă acum aŭ ieșit din Institut 30 de absolvente, prima serie de 15 în Iulie 1899, iar a doua serie în Iulie 1900.

După niște documente păstrate parte în Archivele statuluĭ, parte la Episcopia de Rîm-

nic, Măgurele aŭ fost moşia de zestre a Doamneĭ Stanchiĭ şi aŭ trecut în urmă la Domniţa Ilinca, fiica luĭ Nicolae-Vodă Petraşcu şi nepoata luĭ Mihaiŭ-Vodă Viteazul, care le-a lăsat fiiuluĭ săŭ Şerban-Vodă Cantacuzino.

Aicĭ, la moşia sa Măgurelele, a ţinut Mihaiŭ-Vodă Viteazul consiliŭ de răsboiŭ maĭ 'nainte de a fi luat hotărîrea să dea pept cu Sinan-Paşa la Călugăreni.

Măgurelele, *com. rur.*, jud. Teleorman, pl. Călmăţuiul, situată la extremitatea de S.-V. a plăşeĭ, pe malul stîng al Dunăreĭ, lîngă oraşul de reşedinţă, T.-Măgurele. Are un mic cătun, Bulgarul, format din prisosul de însurăţeĭ.

Satul Măgurelele se află pe şesul dintre oraş, gară şi viile din dealul Suroaia. Cătunul e situat pe o limbă de pămînt ce înaintează spre lunca Dunăreĭ, la o mică depărtare de comună, în partea de S.

Dunărea, cu insulele şi lunca eĭ, com. Flămînda, oraşul de reşedinţă T.-Măgurele şi moşia până în rîul Oltul, formează limitele comuneĭ, care se găseşte pe domeniul statuluĭ Turnul.

Locuitorĭ împroprietăriţi sunt 247, cărora li s'aŭ dat 1067 hect.

Sunt 292 hect. viĭ, situate, cea maĭ mare parte, în valea Turnuluĭ, la 3 kil.; o parte pe dealul Suroaia şi o parte, în vale, la N. comuneĭ.

Partea de S. a comuneĭ este udată de Dunăre, începînd din dreptul pichetuluĭ de frontieră No. 3 şi Balta-Berceluiuluĭ.

Are o populaţie de 395 fam., saŭ 1840 sufl., din carĭ 340 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu transportul cerealelor de la magaziĭ, la portul Turnul-Măgurele.

Cultura viilor se face pe o scară întinsă, iar din Balta-Berceluiuluĭ se recoltează mult stuf şi papură.

Are: două şcolĭ, una de băeţĭ, frecuentată de 37 elevĭ şi a doua de fete, frecuentată de 15 eleve; o biserică, deservită de 3 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ; o moară cu aburĭ; două instalaţiunĭ micĭ de săpunărie şi de tăbăcărie.

Vite sunt: 205 caĭ, 655 vite marĭ cornute, 1030 vite micĭ cornute şi 83 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e de 5699 leĭ, 48 banĭ, la venitурĭ şi de 5687 leĭ, 55 banĭ, la cheltuelĭ.

Căile de comunicaţiune sunt: şoseaua judeţeană Turnul-Zimnicea care străbate comuna şi ia direcţiunea pe sub Dealul-Viilor şi de acolo la cătunul Ciuperceni şi la com. Traian. Din această şosea, despre oraşul Turnul, se ramifică o linie la magazia de mărfurĭ de la gară şi o alta spre oraşul Turnul.

Pe teritoriul comuneĭ trece şi parte din şoseaua naţională Turnul-Alexandria, şoseaua Turnul-Port şi calea ferată.

Tot din raza comuneĭ pornesc la N. maĭ multe drumurĭ care se unesc cu şoseaua naţională Turnul Alexandria şi cea judeţeană Turnul-Roşiori.

Începînd din malul bălţiĭ Berceluiuluĭ spre V., pararel cu ţărmul Dunăreĭ şi până în Olt, s'a construit un dig pentru apărarea oraşuluĭ Turnul-Măgurele şi a uneĭ părţĭ din comună de inundaţiunile Dunăreĭ.

In cătunul Bulgarul, pe o înălţime, se văd încă întăriturile unde se afla aşezată una din bateriile ruseştĭ care bombardaŭ Nicopoli în războiul din anul 1877.

Măgurelele, *sat*, făcînd parte din com. rur. Măgurelele, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Măgurelele, *fort*, în jurul Bucureştilor, jud. Ilfov.

Măgurelele-Filipescu, *sat*, jud. Ilfov, pl. Sabarul. Vezĭ Filipescu.

Măgurelele-luĭ-Asan, *sat*, jud. Ilfov. Vezĭ Ghermani.

Măgurelele-luĭ-Otetelişanul, *sat*, jud. Ilfov. Vezĭ Otetelesanu.

Măgureni, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Filipeşti, situată pe malul stîng al pîrîuluĭ Prahoviţa şi pe malul drept al rîuluĭ Prahova, la 20 kil. de Ploeşti, capitala judeţuluĭ, şi la 6 kil. de Filipeşti, reşedinţa plăşeĭ.

Se compune din 4 cătune: Măgureni, Cocorăşti-Caplii, Păroasa şi Năvăceşti, pe o întindere de 2050 hect. şi cu o populaţie de 574 familiĭ, saŭ 2590 suflete, din carĭ: 473 contribuabilĭ. Locuesc în 560 case.

Sunt două biserici, din care una în cătunul Măgureni, cu hramul Sf. Treime, avînd ca ctitor pe Păuna Spătăreasa, fondată în anul 7179, după cum se vede din următoarea inscripţiune:

«Această sfîntă şi Dumnezeiască biserică ridicatu-s'aŭ din temelie întru lauda sfinteĭ şi de viaţă făcătoare nedespărţite Troiţe adevărateĭ Dumnezeirĭ, de robiĭ luĭ Dumnezeŭ Păuna Spătăreasa a răposatuluĭ Drăghiciŭ Cantacuzino bivvel Spătar şi feciorĭĭ eĭ: Pîrvu, Constantin, Şerban, Grigoraşcu Cantacuzinescĭ; domnind Creştinul Io Antonie Vovod, mesiţa August în 20, 7179 (1671).

A doua biserică e în cătunul Cocorăşti, fondată la anul 1826 de Grigore Caribolu. Ambele bisericĭ sunt deservite de 4 preoţĭ.

Şcoala există în comună de

vre-o 40 anĭ şi este frecuentată de 65 băeţĭ şi 30 fete.

Lîngă biserica din cătunul Cocorăşti sunt niştе ruine vechĭ ale uneĭ bisericĭ, ce ar fi existat zice-se, pe timpul luĭ Negru-Vodă.

Locuitorii, în număr de 398, s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşiile proprietarilor Costache Cantacuzino şi Constantin Caribolu, din carе li s'aŭ dat 1624 hect.

Vite sunt: 231 caĭ, 20 ĭepe, 634 boĭ şi vacĭ, 5 bivolĭ, 16 capre, 1089 oĭ şi 721 porcĭ.

Comerciul se exercită în comună de 12 cîrciumarĭ.

Budgetul e la venituri de 7439 leĭ şi la cheltuelĭ, de 6278,88 leĭ.

Prin Măgureni, trece calea ferată şi calea naţională Ploeşti-Predeal şi două şosele: una carе traversează cătunul Măgureni, legînd comunele: Călineşti, Edera şi Proviţa şi a doua, care traversează cătunul Cocorăşti, legîndu-l de comuna Călineşti şi de oraşul Cîmpina.

Aceste două din urmă şosele sunt plantate cu teĭ încă de pe la anul 1830 de către Caimacamul Const. Cantacuzino, fostul proprietar al moşiĭ Măgureni, care aparţine astăzĭ D-luĭ George Gr. Cantacuzino.

E brăzdată de dealurile Ghimelia şi Mateiasca, care aparţin proprietaruluĭ, avînd pămînt bun, şi servind de livezĭ.

Afară de rîul Prahova şi pîrîul Prahoviţa, comuna Măgureni este străbătută de văile: Bouluĭ, Murelor, Rudeĭ, Purcăreaţa, Seaca şi Plopuluĭ.

Se mărgineşte la N. cu comunele Cîmpina şi Prahoviţa, la S. cu comuna Călineşti, la E. cu comuna Floreşti şi la V. cu comuna Iederile.

Locuitorii se ocupă pe lîngă agricultură cu fabricarea varuluĭ şi a cărămideĭ. Sunt: 13 fabricanţĭ de var şi 25 fabricanţĭ de cărămidă. Se fabrică în comună multă ţuică şi vin. Sunt foarte mulţĭ pomĭ roditorĭ.

Măgureni, *com. rur.*, la extremitatea de V. a plăşeĭ Tîrguluĭ, jud. Teleorman, limotrofă cu jud. Olt, situată pe valea Bratcovuluĭ, şi străbătută în toată lungimea de pîr. cu acelaşĭ nume.

Se învecineşte la S.-E. cu com. Măldăeni, de care nu e depărtată de cît numaĭ cu vre-o 500 m.; la E. cu comuna Scrioaştea; la N. cu comuna Bălţaţi; la V. cu comunele Mihăeşti-d.-s. şi Mihăieşti-d.-j., din judeţul Olt. Comuna Măgureni poartă şi numirea de Ciocanul.

Din pîrîul Bratcov şi din izvoare s'a format un eleşteŭ care se numeşte Moruşul.

Intinderea comuneĭ, cu moşia aflată pe dînsa e de aproape 2500 hect., dimpreună cu locurile împroprietăriţilor de la anul 1864. Din acestea d-nul N. Butculescu posedă 1183 hect. arabile. Locuitorii împroprietăriţĭ sunt în număr de 267, pe o întindere de 1108 hect. Pe porţiunea delimitată locuitorilor se găseşte şi 93½ hect. de vii, iar pe a proprietăţeĭ 5 hect.

Populaţiunea comuneĭ este de 432 familiĭ, saŭ 1507 suflete, din carĭ 326 contribuabilĭ.

Vite: 869 vite marĭ cornute, 156 caĭ, 16 măgarĭ, 1808 oĭ, 15 capre şi 353 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e de leĭ 4423, banĭ 5 la venituri şi de leĭ 4147, banĭ 79, la cheltuelĭ.

Are o şcoală, cu un local propriŭ, frecuentată de 24 elevĭ; o biserică, deservită de 3 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Drumurile sunt: spre Mihăeşti-d.-j. din jud. Olt, spre comuna Bălţaţi, prin Măldăeni, şi spre oraşul Roşiori-de-Vede, prin şosele vecinale.

Măgureni, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, situat pe ţărmul stîng al braţuluĭ Borcea şi spre E. în apropiere de oraşul Călăraşi. A purtat înainte numele de Creţeni.

Formează astăzĭ o parte a oraşuluĭ Călăraşi, purtînd numirea de mahalaua Măgureni.

Măgureni, *sat*, jud. Ilfov, pl. Sabarul. Vezĭ Floreşti-d.-s.

Măgureni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Măgureni, pl. Filipeşti, jud. Prahova, cu o populaţie de 1761 locuitorĭ.

Măgureni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Creţeni, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. E coprins între pîrîul Negropiţa şi dealul Cotroceni. Are o populaţie de 185 locuitorĭ; o biserică, reparată la 1888 de Fîrtat Diţă şi fiiĭ săĭ.

Locuitorii acestuĭ cătun s'aŭ împroprietărit la 1864.

Măgureni, *curea de moşie*, în jud. Dolj, pl. Balta, com. Grecesti, aparţinînd moşnenilor Măgureni.

Măgureni (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din 1883, pe moşia Muntele-Măgureni, pendinte de com. Proviţa-d.-j., jud. Prahova.

Măguricea (Vîrful-Măguriceĭ), *cătun*, în jud. Buzăŭ, com. Măruntişul, cu 140 locuitorĭ şi 31 case.

Măguricea, *munte*, în jud. Suceava, între Mădeiul şi Broşteni, avînd 1235 m. alt.

Măguricea, *munte*, în jud. Su-

ceava, comuna Mălini, 981 m. altitudine.

Măguricea, *deal*, în jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Bogdănești, ce se înalță în dreapta Trotușului și pe coasta căreia se află Satul-Nou.

Măguricea, *deal*, care trece prin mijlocul com. Slătioara, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, avînd direcția de la E. la V. Din partea de S. a Măguriceĭ, izvoresc ape sărate pe carĭ locuitoriĭ le numesc Glod saŭ Moarea.

Măguricea, *podiș*, în jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești, care este format de dealul Căputeanul și de vîrful Măguricea; are locurĭ arabile în întindere de 120 hect.

Măguricea - Petroiul, *moșie* a statuluĭ, jud. Muscel; acum vîndută de vecĭ. Vezĭ Grădiștea.

Măgurile, *munte*, în jud. Dîmbovița, de la Moroeni în sus în stînga, pe matca Ialomițeĭ. Intre Măgurile și muntele Raciul curge rîulețul Valea-Raciuluĭ, pe care sunt herăstrae de tăiat scînduri.

Măgurile, *deal*, pe teritoriul com. Drăgănești, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat pe malul stîng al Oltuluĭ, în partea de S.-E. a com. S'a numit ast-fel, fiind-că pe cîmpia ce se întinde spre E. de acest deal, pe Boianul, sunt situate 5 măgurĭ.

Măgurile, *vale*, izvorește din pădurea Cărbunarul saŭ Măgura, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel, și se varsă în rîul Dîmbovița, pe malul stîng, în raionul com. Cetățeni-din-Vale.

Măgurilor (Dealul-), *deal*, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, ce se lasă din dealul Rădinești (jud. Gorj), se continuă prin Dealul-Viilor. In tot lungul lor aceste două dealurĭ despart valea rîuluĭ Plosca de a afluentuluĭ săŭ Ploscuța. Tot din acest deal se lasă Piscul-Scroafeĭ.

Măgurișul saŭ Măgura-Cașinuluĭ, *vîrf de munte*, în jud. Bacău, pl. Trotușul, 600 m. înălțime, situat pe limita comunelor Hîrja și Mănăstirea-Cașinuluĭ și la E. de muntele Runcul-Alb.

Măgurița, *vîrf de munte*, în jud. Bacău, pl. Munteluĭ, de pe teritoriul com. Moinești.

Măgurița, *vale*, în jud. Vlașca, situată în pl. Marginea, pe proprietatea Onceasca-Coșoveni a Eforieĭ Spitalelor Civile.

Măicănești, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, plasa Marginea-d.-j., pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Rîmna.

Si-a luat numele de la moșia Măicănești; locuitoriĭ îĭ zice și acum ca înainte și Bolboaca, de la o baltă, — bolboacă, — făcută de Rîmna.

Este așezată în partea de N. a jud., la 40 kil. spre N.-E. de orașul Rîmnicul-Sărat, și în partea de N. a plășeĭ, a căreĭ reședință este. Comunele învecinate sunt: Gulianca, la 10 kil.; Hînguleștĭ, la 13 kil.; Măxineni și Cioreștĭ, la 15 kil.

Se mărginește la N. cu com. Nănești (jud. Putna), la E. cu Corbul, la V. cu Rîmniceni și la S. cu Gulianca.

Este o com. de cîmp, ne avînd alt accident de teren de cît malurile Rîmniculuĭ.

Rîul Rîmnicul-Sărat o udă prin mijloc, de la S.-V. la N.-E., formînd la Estul com. nișteĭ mlaștinĭ; maĭ sunt și 10 puțurĭ (5—10 metri adîncime).

Cătunele carĭ compun com. sunt: Măicănești saŭ Bolboaca, reședința, în mijloc, Tătarul la V., Belciugul la N., Grădinile-Gîrlești și Crîngeni la E.

Suprafața com. este de 7920 hect., din carĭ 155 hect. vatra com., 378 hect. ale locuitorilor, 7345 hect. ale particularilor.

Are o populație de 490 familiĭ, saŭ 2050 suflete.

Sunt aci: 2 biserici: una în cât. Bolboaca, de scîndurĭ, fondată de locuitorĭ, cu hramul Adormirea Maiciĭ Domnuluĭ, deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; a doua în cătunul Tătarul cu hramul Cuvioasa Paraschiva, zidită la 1842 de Ioniță Tătăranu, deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; 2 școlĭ: una de băețĭ, fondată în 1885 de com., condusă de 1 învățător și frecuentată de 97 elevĭ; a doua, de fete, fondată tot de com. în 1885, condusă de o învățătoare, și frecuentată de 38 eleve; 10 băcăniĭ, 17 cîrciumĭ, o marchidănie, 2 cafenele.

Comuna are: 5488 hect. arabile, 2200 hect. pădure, 42 hect. viĭ, 10 hect. fînețe, 25 hect. neproductiv.

Locuitoriĭ posedă: 220 pluguri; o moară cu aburĭ; o mașină de semănat; o mașină de secerat.

Vite sunt: 933 boĭ, 625 vacĭ, 297 caĭ, 357 ĭepe, 3 măgarĭ, 3621 oĭ, 3 capre și 246 rîmătorĭ.

In com. sunt: 4 cojocarĭ, 2 potcovarĭ, 3 tîmplarĭ, 5 bogasierĭ, 2 brutarĭ, 2 cizmarĭ, 1 croitor, 2 dogarĭ, 2 fierarĭ, 1 rotar.

Comerciul e activ și constă în importul de coloniale, haine gata, vinurĭ și în exportul de cereale și vite. Transportul se face prin stația Hanul-Conachi (jud. Tecuciŭ), la 11 kil. spre E.

Căile de comunicație sunt: 1. calea județeană Rîmnicul-Măicănești; 2. calea județeană Focșani-Măicănești-Brăila; 3. spre Gulianca; 4. Ciorăști; 5. Obilești; 6. Corbul; 7. Măxineni.

Budgetul com. e la venituri de 21417 lei, 54 bani, și la cheltueli, de 20957 lei, 54 bani.

Măicănești sau **Bolboaca**, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Margineaa.-s., cătunului de reședință al comunei Măicănești, așezat în mijlocul comunei, pe malul drept al rîului Rîmnicul-Sărat.

Are o întindere de 75 hect., cu o populație de 276 familii, sau 1205 suflete, din cari 222 contribuabili; o biserică; o școală de băeți și una de fete.

Măicănești, *pădure* particulară, situată pe moșia Băneasa, com. Băneasa, jud. Ilfov, supusă regimului silvic; cade în linia de centură a forturilor din jurul capitalei.

Măinești, *cătun,* al com. Balș, pl. Olteț-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat pe valea și țărmul drept al Oltețului, la 4 kil. spre S. de Balș și aproape de gara cu același nume. Altitudinea terenului d'asupra nivelului Mării este de 180 m.

Are o populație de 28 familii, sau 121 locuitori; o biserică, cu hramul Intrarea în Biserică, zidită în anul 1810, și acum deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Mălaele, *vale,* în județul Buzău, com. Gura-Teghii, începe din dealul cu Mălaele, udă partea de N. a cât. Tega și dă în Bîsca-Rozilei, lîngă chioșcul lui Persescu.

Mălaiului (Valea-), *vale* mare, jud. Buzău, com. și cât. Pîclele.

Mălăeștea, *pîrîiaș,* pe moșia Tarcăul, jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngărați; izvorește dintre culmea Tarcăului și ramura Lăptoacele, vărsîndu-se pe partea dreaptă a pîrîului Tarcăul, față în față cu Pîrîul-Pietrii, afluent din stînga al aceluiași pîrîu.

Mălăeștea, *culme de deal,* pe moșia Tarcăul, pl. Piatra-Muntele, județul Neamțu. Se desface din nodul format de ramurile Harmanul, Tarcăul și Murgociul, în direcțiune V.-E., legîndu-se cu ramura Cernegura (Munții-Doamnei), spre partea despre S.

Mălăești, *com. rur.,* jud. Dolj, pl. Ocolul, la 13 kil. de Craiova.

Situată pe ambele maluri ale rîului Amaradia, între Dealul-Muerei și Dealul-Mare.

Limitele comunei sunt: la E. com. Murgașiul și Vulpeni, jud. Romanați; la V. Ișalnița și Almajul; la N. Goești și la S. Izvorul.

Terenul comunei este accidentat în partea de E. de Dealul-Muerei, iar în partea de V. de Dealul Mare, amîndouă acoperite cu semănături. Înălțimea lor nu trece de 200 m.

Este udată de rîul Amaradia, ce curge printre cătunele Milești-d.-j., Milești-d.-s., Fîntînele, la E.; iar Mălăești, la V. Are un pod pe dînsul între satele Mălăești și Fîntînele.

Inainte de împărțirea administrativă din 1892, comuna Mălăești făcea partea din pl. Amaradia și coprindea 6 sate: Mălăești-d.-j., Mălăești-d.-s., ce s'au unit azi și compun satul Mălăești, Milești-d.-j. sau Duțulești, Milești-d.-s., Mogoșești și Zlătarul.

Azi comuna coprinde 4 sate: Milești-d.-j., Milești-d.-s., sat, cu reședința primăriei, Fîntînelele și Mălăești.

Satele Milești-d.-j. și Fîntînelele sunt așezate spre N. de satul de reședință, iar satul Mălăești spre V.

Populația comunei este de 2211 suflete, din cari 1015 bărbați, și 996 femei.

După legea rurală din 1894, s'au împămîntenit 417 locuitori.

Are 2 biserici: una în satul Milești-d.-j., fondată de Matei Milescu și reparată din temelie de George Diculescu la 1852; a doua în satul Mălăești, fondată de George Rozoiu și Ioachim Monacul la 1822 și reparată de Ștefan Romăneanu, de la care are și un venit anual de 60 lei.

Ambele sunt de zid și sunt deservite de 1 preot și 2 cîntăreți.

Sunt 2 școli mixte, una în satul Mălăești și a doua în satul Milești-de-Jos. Sunt întreținute de stat. Funcționează din 1834. Învățătorul din Mălăești este retribuit de comună, iar cel din Milești-d.-j., de stat.

Localurile școalelor sunt de zid, în bună stare și construite de comună. Sunt frecuentate: școala din cât. Mălăești de 23 elevi, iar cea din Milești-d.-j., de 43 elevi.

Suprafața comunei este de: 7379 pog. arabile, 1466 pog. fîneață, 986 pog. izlaz, 208 teren sterp și 797 pădure.

Moșiile se numesc:

1. Milești-d.-s., aparținînd bisericei Sfintei Treimi din Craiova.

2. Milești-d.-j., aparținînd d-lui Lazăr Dumitriu.

3. Mălăești, aparținînd d-nei Alexandrina Nicolau, căreia i-a rămas moștenire de la Ștefan Romăneanu.

4. Fîntînelele, aparținînd d-luĭ N. Popp.

In fie-care moșie aŭ parte și locuitoriĭ.

Păduri sunt: pe moșia biserice Sfinteĭ Treimĭ, în întindere de 76 hect.; pe moșia Milești-d.-j., în întindere de 95½ hect., aparținînd d-luĭ Lazăr Dumitriu; pe moșia Fîntînelele, 123 hect.; aparținînd d-luĭ N. Popp; pe moșia Mălăești, 103½ hect. aparținînd d-neĭ Nicolaŭ.

Restul de pădure aparținc sătenilor.

Sunt 6 cîrciumĭ.

Șoseaua județeană Căpreni-Craiova, trece prin centrul comuneĭ, pe o lungime de 3500 m.

Budgetul comuneĭ e la venitur̆ de 4369,27 leĭ și la cheltuelĭ, de 4120,77 leĭ.

Mălăești, *com. rur.*, în partea de N.-V. a pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Se întinde pe o suprafață de 4582 hect., cu o populație de 200 familiĭ, saŭ 763 suflete, din carĭ: 200 contribuabilĭ.

Este formată din 3 sate: Mălăești, Poșta-Elanul și Tupilați.

Are: o școală; 3 bisericĭ; 24 hect. de vie; 143 hect. pădure și 2 ĭazurĭ.

Vite marĭ cornute 774, caĭ 60, oĭ 770 și porcĭ 41.

Mălăești, *com. rur.*, în jud. Prahova, plaiul Vărbilăul. Este situată pe valea rîuluĭ Vărbilăul, la 20 kil. de capitala jud. și la 26 kil. de reședința plaiuluĭ.

Se compune din 7 cătune: Coțofenești, Mălăești-d.-s., Mălăești-d.-j., Dumbrăvești, Plopeni, Țipărești și Sfîrlăneanca.

Are o populație de 614 familiĭ, saŭ 2900 suflete, din carĭ 449 contribuabilĭ. Locuesc în 730 case.

Sunt 7 bisericĭ, în fie-care cătc. căte una, dintre carĭ cea maĭ vechĭe e cea din cătc. Mălăești-d.-j., fondată la 1816 de locuitoriĭ satuluĭ; 3 școale: una, în cătc. Coțofenești, ce datează din 1882; a doua, în cătc. Dumbrăvești, funcționînd din 1888 și a treia, în cătc. Plopeni, înființată la 1864, și frecuentată de 111 băeți și 9 fete.

Vite sunt: 57 caĭ, 38 ĭepe, 624 boĭ, 271 vacĭ, 92 viței, 116 capre, 754 oĭ și 311 porcĭ.

In raionul com. sunt 8 morĭ pentru măcinat; 3 pe apa Teleajenuluĭ și 5 pe apa Vărbilăul.

Locuitoriĭ, în maioritate, sunt moșneni; 41 s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșia moșnenilor, cărora li s'aŭ dat 82 hect.

Toată com. are o suprafață de 2882 hect.

In aniĭ productivĭ se fabrică în com. pănă la 12000 decalitri țuică.

Sunt două cariere de piatră: una în Mălăești-d.-s., numită Colțul-Pietreĭ și a doua în cătc. Mălăești-d.-j., numită Pe-Valea-Varuluĭ.

Comerciul se exercită în com. de 10 cîrciumarĭ.

Budgetul e la venitur̆ de 6804,37 leĭ și la cheltuelĭ de 5105,42 leĭ.

Șoseaua Ploești-Slănic străbate com. în lungul eĭ.

E brăzdată la N.-V. de dealul Mălăești. E udată de la N. spre S. de rîul Vărbilăul; iar de la N.-V. spre S.-E. de gîrla Cozmina.

Mălăești, *cătun*, al com. Cernătești, jud. Buzăŭ, cu 310 locuitorĭ și 64 case; are sub-diviziile: Ungureni și Vlădeni.

Mălăești, *sat*, în jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești, situat spre E. de satul de reședință, Mileștid.-s. Are o populație de 759 suflete; o școală mixtă, ce funcționează din 1834 și e frecuentată de 23 băeți; o biserică de zid, fondată la 1822 de George Rozoiŭ și Ioachim Monacul, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți și avînd un venit de 60 leĭ anual, lăsat de Ștefan Romăneanu, care a reparat-o; 2 cîrciumĭ.

Mălăești, *sat*, în partea de N. a com. Mălăești, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, situat pe valea pîrîuluĭ cu acelașĭ nume, pe o suprafață de 1145 hect., cu o populație de 120 familiĭ, saŭ 380 suflete, din carĭ 120 contribuabilĭ. Este reședința com. Are o școală, înființată în 1880, frecuentată de 20 elevĭ; 2 bisericĭ, una vechĭe, a locuitorilor, făcută la 1790 și a doua, de curînd făcută de proprietar, deservite de 1 preot și 2 cîntăreți.

Pe teritoriul satuluĭ sunt 2 ĭazurĭ.

Mălăești, *sat*, în partea de E. a com. Gropnița, pl. Copoul, jud. Iași.

Are o populație de 87 familiĭ, saŭ 348 suflete, în care intră și locuitoriĭ din vechiul sat Misești; o biserică, zidită la 1857 de proprietar.

In fața satuluĭ se află ĭazul Mălăești, format din pîrîul Jijioara, la eșirea luĭ din ĭazul Bulbucani și Gropnița.

Vite sunt: 214 vite marĭ cornute, 1419 oĭ, 57 caĭ și 145 rîmătorĭ.

Moșia e proprietatea d-luĭ V. Pogor.

La 7116 (1608), fugind din Iași, Constantin, fiul luĭ Irimia-Vodă, dimpreună cu o parte din boeriĭ Țăreĭ, aŭ fost fugăriți pănă în acest sat, de către oastea luĭ Mihăluș, fiul luĭ Simeon-Vodă, unde prinzîndu-le carele cu bagaje, le-aŭ jefuit.

Mălăești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Rîfovul, pl. Crivina, jud. Prahova. Are o populație de 326 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Intrarea-în-Biserică.

Mălăești, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești, aparținînd d-neĭ Alexandrina Nicolaŭ. Are pădure pe dînsa.

Mălăești, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești, în întindere de 103 ½ hect. Aparține d-neĭ Alexandrina Nicolaŭ. E populată cu cerĭ și gîrniță.

Mălăești-de-Jos, *fost sat deosebit*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești, cînd com. Mălăești făcea parte din pl. Amaradia. Azĭ este unit cu vechiul sat Mălăești-d.-s., cu care împreună compune actualul sat Mălăești.

Mălăești-de-Jos, *sat*, făcînd parte din com. rur. Mălăești, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova. Are o populațiune de 601 locuitorĭ. Aci e reședința comuneĭ. Are o biserică, fondată la anul 1816 de locuitoriĭ cătunuluĭ. La anul 1892 s'a reparat de preotul Sava Eremia, parohul respectiv.

Mălăești-de-Sus, *fost sat deosebit*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești. Astăzĭ este unit cu vechiul sat Mălăești-d.-j., cu care împreună compune satul Mălăești.

Mălăești-de-Sus, *sat*, făcînd parte din com. rur. Mălăești, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova. Are o populație de 345 locuitorĭ. Acest cătun se maĭ numește și Drumul-cel-Mare. Are o biserică, fondată la anul 1865 de obștea locuitorilor, din banĭ adunațĭ și după îndemnul preotuluĭ Grigore Oprescu.

Mălăețul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Frînceștĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populație de 251 locuitorĭ. Cade la N.-V. comuneĭ și este situat sub coasta dealuluĭ cu același nume. Este la 1 ½ kilm. de satul Frînceștĭ, reședința comuneĭ. Are o biserică zidită la anul 1806, avînd de ctitor pe jupîn Radu Simionescu.

Mălăețul, *deal*, la V. com. Frînceștĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. La poalele acestuĭ deal este situat cătunul Mălăețul.

Mălăișteanul, *pisc de deal*, pe moșia Probotești, jud. Dorohoiŭ, pl. Herța, com. Tîrnauca.

Mălărișca, *sat*, în jud. Mehedințĭ, plaiul Cerna, com. rur. Gornenți.

Măldăieni, *com. rur.*, la extremitatea de V. a pl. Tîrgului, jud. Teleorman, situată pe valea Bratcovuluĭ, la 4 kil. de Roșiori și la 46 kil. de Turnul-Măgurele.

Se învecinește la N. cu comuna Măgureni saŭ Ciocanul, de care este în apropiere. La S., se învecinește cu orașul Roșiori-de-Vede; la E., cu com. Scrioaștea și la V., cu comuna Mihăești-d.-j., din județul Olt.

Este situată între ambele coaste ale văiĭ Bratcovuluĭ; prin mijlocul eĭ curge pîrîul cu același nume. Are o poziție pitorească, dominînd de pe înălțimile eĭ toate comunele de pe Valea-Vezĭ, precum și orașul Roșiori.

Teritoriul comuneĭ Măldăieni coprinde cam 3253 hect. Din acesta, 1886 hect. pămînt arabil aparțin proprietaruluĭ, d. general George Manu, iar pe restul de 1367 hect. sunt împroprietăriți 343 locuitorĭ din această comună.

Afară de terenul pentru cultură, care e foarte productiv, maĭ sunt și viĭ (60 hect.) pe locurile proprietățiĭ, cît și pe ale sătenilor.

Are o populație de 649 familiĭ, saŭ 2582 suflete, din carĭ 446 contribuabili; o școală, la un loc cu primăria, frecuentată de 31 elevĭ; o biserică, deservită de 2 preoți, 2 cîntăreți și 1 eclesiarh, 9 morĭ de măcinat, mișcate de vite.

Sunt 1089 vite marĭ cornute, 427 caĭ, 35 măgarĭ, 4684 oĭ, 6 capre și 300 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 6099, banĭ 14 la venitur și leĭ 5528, banĭ 71 la cheltuelĭ.

Căile de comunicațiune ale comuneĭ sunt: spre E. șoseaua vecinală la Roșiori; la N.-V., cîți-va metri de șosea la Măgureni și în fine, șoseaua vecinală la hotarul județuluĭ spre comuna Mihăești-d.-j., din județul Olt.

Pe la N.-E. comuneĭ trece Drumul-luĭ-Traian, căruia locuitoriĭ îĭ zic Troianul și ale căruĭ urme se disting bine în această parte.

In vechime, comuna purta numirea de Moldoveni.

Măldăieni, *moșie*, jud. Teleorman, proprietate a d-luĭ general George Manu. Se mărginește la N. cu moșia Ciocanul saŭ Măgureni; la V., cu moșia Rața saŭ Tolceasca, a locuitorilor din comuna Băsești și cu moșia Băsești a statuluĭ; la S., cu sfoara de moșie zisă Mitropolia și la E., cu moșia Scrioaștea, tot a d-luĭ general Manu.

Are o întindere de 2253 hect., carĭ se cultivă de proprietar. Pămîntul dat locuitorilor după legea rurală ocupă o întindere de 1367 hect., avînd pe dînsul 343 locuitorĭ împroprietăriți.

Măldăreşti, *com. rur.*, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, compusă din 2 cătune: Măldăreşti şi Lădeşti. E situată pe dealul Măldăreşti şi pe Valea-Cerneĭ, la 50 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 42 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 178 familiĭ, saŭ 715 suflete, din carĭ 228 contribuabilĭ.

Sunt în comună 2 bisericĭ, în fie-care cătun cîte una. Despre cea din Măldăreşti, reparată la 1882, se zice că a fost zidită de un hoţ, Dragu, cu enoriaşiĭ.

Şcoala datează aci de la 1880. Clădirea e proprietatea comuneĭ. Se frecuentează de 24 copiĭ.

Locuitorĭĭ, moşneni, se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor. Eĭ aŭ 23 caĭ, 87 boĭ, 83 vacĭ, 2 capre, 108 oĭ, 172 porcĭ.

In timpĭ prielnicĭ se fabrică aci pănă la 2500 decal. ţuică.

Teritoriul comuneĭ e de 800 hect.

Şoseaua Otetelişul-Slăviteşti pune în comunicaţie această comună cu comunele Lăpuşata, Roeşti şi Ciumagi.

Veniturile şi cheltuelile com. se urcă la 1870 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Dinul, Dealul-Mare, Roeşti, Măldăreşti, Lăseşti şi Groapa-cu-Cărbunĭ, unde se spune că a fost o comoară, şi udată de văile: Geamăna, Pietroasa şi Ruginoasa.

Se mărgineşte la E. cu com. Cermegeşti, Coeni şi Roeşti; la V., cu comuna Roşiile; la N., cu Lăpuşata şi la S. cu Ciumagi.

O parte din moşia Măldăreşti a aparţinut luĭ Macarie Ieromonahul, ce se numea şi Mihalcea Măldărescu; acesta a dăruit-o mănăstireĭ Horezul, la anul 7224 (1716).

Măldăreşti, *com, rur.*, jud. Vîlcea, pl. Horezul, compus din 2 cătune: Măldăreşti-d.-s. şi Măldăreşti-d.-j. Este situată pe valea rîuluĭ Luncavăţul, la 48 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 3 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 280 familiĭ saŭ 1350 suflete, din carĭ 202 contribuabilĭ. Locuesc în 280 case.

Sunt 2 bisericĭ: 1 în cătunul Măldăreşti-d.-s., foarte vechie; a doua în cătunul Măldăreşti-d.-j., cu următoarea inscripţie:

Această sf. biserică, cu hramul Sf. Marele Mucenic Dimitrie, fiind fondată din vechime de către pitarul Dumitrache Măldărescu, de sunt acum 3 secole de anĭ; care devenind în ruină s'a prenoit în acest an, 1888, după cum se vede, atît prin stăruinţă cît şi spesele d-luĭ G. Rădulescu zis şi Bojete; cu osebire că aŭ maĭ ajutat şi parte din enoriaşĭ şi alţĭ pioşĭ creştinĭ, cu bine-cuvîntarea prea Sf. Episcop al Eparhieĭ Rîmnicul-Noul-Severin, D. D. Ghenadie, în zilele Alteţeĭ Sale Carol I.

Locuitorĭĭ desfac produsul munceĭ lor (agricultura şi transportuĭ varuluĭ) la Tîrgul-Horezul şi în judeţele Dolj şi Romanaţi.

In termen mijlociŭ se fabrică cam 2000 decalitri ţuică anual.

Pe rîul Luncavăţul, în raionul comuneĭ, sunt 7 morĭ.

Vite sunt: 40 caĭ, 250 boĭ, 320 vacĭ, 16 bivolĭ, 45 capre, 65 oĭ şi 200 porcĭ.

Parte din locuitorĭ sunt moşnenĭ. 130 din locuitorĭ s'aŭ împroprietărit la anul 1864 pe moşia altor moşnenĭ, cu 369 hect.

Şcoala datează în comună de 1842. Clădirea e bună, proprietatea comuneĭ. Se frecuentează de 10 copiĭ.

Vatra satuluĭ are 98 hect.; iar cu izlaz cu tot 2002 hect. pămînt.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ se urcă la 1900 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Măgura şi Brostinul, şi udată de pîraiele: Cupa, Crîngul-Orliĭ şi Cîrstiani. In tot raionul comuneĭ sunt 50 de fîntînĭ cu apă de băut.

Se mărgineşte cu com. Tomşani, la E.; Stroeşti şi Slătioara, la V.; proprietăţile mănăstireĭ Horezul, la N., şi Oteşani la S.

Măldăreşti, *sat*, făcînd parte din com. Negueşti, pl. Berheciuluĭ, jud. Tecuciŭ, situat pe coasta dealuluĭ cu acelaşĭ nume, la S., şi de 4 kil. de reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 50 familiĭ, saŭ 177 suflete.

In acest sat este o biserică cu hramul Adormirea Maiciĭ Domnuluĭ, făcută la anul 1800, Maiŭ 9. Această dată o întîmpinăm în Penticostariŭ; tot aci ni se arată că satul pe la 1800 se numea Bejănăriţa şi maĭ în urmă a luat numele Măldăreşti. Biserica se întreţine de locuitorĭ avînd şi 87 stînjenĭ de pămînt dăruiţi de Ioan Iconomu la 1802.

In biserică se găsesc multe cărţĭ greceştĭ şi slavone, pe care se văd datele de 1803 şi 1807.

Măldăreşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Zăvoeni, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 175 locuitorĭ. E situat la E. comuneĭ, la 1 kil. de satul Zăvoeni, unde este reşedinţa comuneĭ.

E udat de Valea-Şneafuluĭ şi de rîul Cerna.

Are o biserică, reparată la 1869.

Măldăreşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Măldăreşti, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Măldăreşti, *deal*, jud. Vîlcea, la S.-E. de muntele Slătioara, prelungire a culmeĭ Gurguiata. Din-

tre acest deal și Dealul-Stroeștilor ia naștere rîul Cernișoara. Din Dealul-Măldăreștilor se prelungește Dealul-Cărămizii.

Măldărești-de-Jos, *sat*, făcînd parte din com. rur. Măldărești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Are o populație de 784 locuitorĭ.

Măldărești-de-Sus, *sat*, făcînd parte din com. rur. Măldărești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Are o populațiune de 288 loc. Aci e reședința comuneĭ și școala.

Măleanca, *vechie numire a moșieĭ* Clinciul-Jitianul, jud. Buzăŭ, com. Vernești.

Mălina, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, jud. Muscel, com. Gorganul, pl. Podgoria, avînd 225 hect. împreună cu trupurile: Urlucea, Dealul-Săracilor și Gorganul. Esențe dominante: stejarul, fagul și carpenul.

Mălina, *pîrîiaș*, ce străbate valea cu acelașĭ nume, trece pe la E. de Șendreni (Serdarul), com Fiești, jud. Covurluiŭ, și, după ce formează balta Mălina, se varsă în Siret.

Mălinești, *schit*. Vezĭ Gîrceni, sat, jud. Vasluiŭ.

Mălini, *com. rur.*, jud. Suceava, pl. Moldova-d.-s., situată în partea V. a plășeĭ, la 17 kil. de Fălticeni.

Se mărginește la E. cu com. Brădățelul; la V. cu comunele Broșteni și Sabasa; la S., cu jud. Neamțu și com. Boroaia, Bogănești, Baia și Sasca și la N., cu Bucovina.

Forma-ĭ teritorială este aceea a unuĭ poligon neregulat, inclinat spre albiile Moldoveĭ și Bistrițeĭ.

E compusă din satele: Mălini, Pîraia, Suha, Văleni, Dolia, Drăceni și Găinești, cu reședința în satul de la care și-a luat numele.

Populația com. e de 1462 familiĭ, saŭ 5572 suflete, din carĭ 1094 contribuabilĭ.

In comună sunt: 28 stolerĭ, 6 dulgherĭ, 6 rotarĭ, 3 dogarĭ, 6 fierarĭ, 5 zidarĭ (pietrarĭ), 4 cojocarĭ și 26 sumănarĭ (abagiĭ).

Are 4 biserică, deservite de 4 preoți și 7 cîntăreți; o mănăstire, Slatina; o școală rurală de băeți, una de fete și două mixte.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 24560,10 leĭ și la cheltueli de 24536,10 leĭ.

Vite sunt: 348 caĭ, 1100 boĭ, 1117 vacĭ, 3321 oĭ și 790 porcĭ.

Altitudinea comuneĭ de la nivelul Mărĭĭatinge, în vîrful munteluĭ Bivolul-Dolia, 1534.3 m.

E udată de rîul Moldova și de pîraiele: Suha-Mare, Suha-Mică și afluențiĭ lor: Nemțișorul, Siga, Arșița-Nemțișoruluĭ, Valea-Colibeĭ, Hartoneasa, Pîrîul-Roșu, Tabăra, Pojorîta, Primatarul, Bursunarul, Chetroasa, Malaiul, Butnarul, Pietroni, Ionel, Dohotariul, Frasinul, Celariul, etc.

Munțiĭ principalĭ din comună sunt: Bivolul-Dolia (1534.3 m.), Băișescul (1346 m.), Poiana-Lungă (1340.1 m.), Muncelul, (1308.4 m.), Vîrful-Goiĭ (1298.4 m.), Obcina-Rea (1295.7 m.), Vîrful-Măguriĭ (1208.3 m.), Clădita-Mare (1073. m), Obcina-Ciumernii (1060.7 m.), Arșița-Băișescu (1042.9 m.), Rangul (1019.2 m.), Cucuișul (1017.1 m.), Pietrișul-Mare (1000.5 m.), Măguricea (981 m.), Calul (976.9 m.), Vîrful-Pojoriteĭ (975 m.), Arșița-Popiĭ (969 m.), Plaiul-Bătrîn (921.8 m.), Pahomie (888.2 m.), Crucea-Tomiĭ (862.5 m.) și Bîtca-Popiĭ (608.2 m.).

Moșia face parte din Domeniul Coroaneĭ (Ocol. I silvic), fostă a mănăstireĭ Slatina.

Suprafața teritorială a comuneĭ e de 20948 fălcĭ, din carĭ 15156 pădure, 300 cultivabile, 4992 fînaț și restul sterp.

Improprietăriți în 1864 și 1881 sunt: 78 fruntașĭ, 550 pălmașĭ și 439 codașĭ, stăpînind 3496 fălcĭ.

Localități maĭ însemnate în comună sunt: Mănăstirea Slatina, Tabăra, Poiana-Doamneĭ, Ieslele și instalațiile forestiere din Găinești și Ieslele.

Afară de fabricele din Găinești și Iesle maĭ sunt în com. 3 herăstrae (2 pe Suha-Mare și una pe cea Mică); 8 morișteĭ; 2 pive; 11 cărciumĭ și 10 dughene.

Maĭ 'nainte, satele Drăceni și Găinești formaŭ o comună a parte, numită Găinești.

Alexandru Lăpușneanu înzestră mănăstirea Slatina, zidită de el, cu moșia sa Mălini, moșia pe care mănăstirea o stăpîni pănă la secularizarea averilor mănăstirești.

Mălini, *sat*, pe moșia și în com. cu acelașĭ nume, jud. Suceava, așezat pe un frumoș podiș dintre pîr. Suha-Mare și Suha-Mică.

Are o populație de 181 familiĭ, saŭ 733 suflete, din care 126 contribuabilĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 211 fălcĭ.

Improprietăriți în anul 1864 și 1881 sunt 9 fruntașĭ, 123 pălmașĭ și 53 codașĭ, stăpînind 633 fălcĭ.

Are o biserică, zidită în 1858 cu cheltueala statuluĭ, și stăruința Arh. Calinic Miclescu, cu hramul Sf. Voevozĭ, improprietărită cu 25½ fălcĭ și înzestrată de Administrația Domeniuluĭ Coroancĭ. E deservită de doĭ preoți și 2 cîntăreți.

Sunt 2 școlĭ, una de băeți înființată în 1865, condusă de un învățător plătit de stat, e frecuentată de 65—70 școlarĭ; a doua de fete, înființată în 1889, cu o învățătoare plătită de stat, e frecuentată de 35—40 eleve.

Ambele școale aŭ localurĭ proprĭĭ, în cele maĭ bune condițiunĭ igienice și didactice, construite de Administrația Domeniuluĭ Coroaneĭ, care le-a înzestrat cu atenanțe, ateliere, gimnastică, mobilier, aparate didactice, bibliotecĭ, în sfîrșit cu tot ce are nevoe o școală.

Drumurĭ principale sunt: la Fălticeni (17 kil.), la Broșteni (54 kil.) și la Drăceni (6500 m.).

Nu se știe data înființărĭĭ satuluĭ; tradiția însă spune că exista și înaintea luĭ Lăpușneanu și că purta numele de Stănilești. Se maĭ spune că de teritoriuł comuneĭ Mălini ținea și satul Valea-Seacă din Bucovina.

In 1803, «Suha-Măiini, a mănăstireĭ Slatina, număra 170 liuzĭ, plătind bir 2668 leĭ anual; locuitorii lucraŭ pămîntul avînd loc în destul; eĭ făceaŭ și draniță».

Mălinul, *deal*, în jud. Buzăŭ, com. și căt. Jugureni, cu poalele stîncoase, iar culmea arabilă. Este o continuare a dealuluĭ Jugureni și face ca satul așezat pe panta sa să aibă aspectul unuĭ frumos amfiteatru.

Mălĭia, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bîsca, ramificație din muntele Fețele-Siriuluĭ, între Tătărețul, Curul-Munteluĭ și Crasna, acoperit de pădure și izlaz, proprietate a moșnenilor Chiojdenĭ.

Mălosul, *sat*, jud. Vasluiŭ, pl. Racova, com. Lipova, spre V. de satul Valea-Caselor, situat parte pe șesul Lipoveĭ, parte pe coastele dealurilor despre S. și N., pe o întindere de 1229 hect., din carĭ 45 hect. pădure și 813 hect. loc de cultură, fînaț, imaș, ale proprietățeĭ, iar 371 hect. sunt ale locuitorilor.

Are o populație de 99 familiĭ, saŭ 322 suflete.

Locuitorii posedă: 6 pluguri și 4 care cu boĭ, 1 plug și 2 căruțe cu caĭ; 60 vite marĭ cornute, 180 oĭ, 15 capre, 19 caĭ, 30 rîmătorĭ; 58 stupĭ cu albine.

Mălureanul, *munte* mare, la N. com. Nucșoara, jud. Muscel.

Mălureni, *sat*, cu 560 loc., făcînd parte din com. rur. Mălureni-Bădiceni, jud. și pl. Argeșul.

Mălureni, *mahala*, făcînd parte din orașul Tecuciŭ, jud. Tecuciŭ, situată pe malul stîng al Bîrladuluĭ, la E. orașuluĭ.

Mălureni, *numire* dată uneĭ *părțĭ* din *cătunul* Ciocîrlia, jud. Buzăŭ, com. Scurtești.

Mălureni, *loc izolat*, jud. Tecuciŭ, pe malul Bîrladuluĭ, la N. de Tecuciŭ, între rîul Bîrladul și șoseaua ce duce la orașul Bîrlad. Aicĭ a fost sat, aĭ căruĭ locuitorĭ s'aŭ mutat în Mahalaua-Perĭĭ, din orașul Tecuciŭ.

Mălureni-Bădiceni, *com. rur.*, pe apa Vălsanuluĭ, jud. Argeș, pl. Argeșuluĭ, la 14 kil. de Curtea de Argeș, reședința subprefecturei, și la 25 kil. de Pitești. Se compune din 4 sate: Bădiceni, Bohari, Mălureni și Topliță, avînd peste tot 504 familiĭ, saŭ 2055 suflete.

Are 4 bisericĭ și 2 școlĭ primare rurale.

Budgetul comuneĭ e de 4032 leĭ la venitурĭ și de 4071 leĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt: 1405 boĭ și vacĭ, 30 caĭ, 160 oĭ, 500 capre și 520 rîmătorĭ.

Mălurile, *cătun*, jud. Putna, com. Călieni, cu 182 locuitorĭ și 32 case. Numit astfel de la poziția sa pe malurile bălțeĭ Leica.

Măluroasa, *vale*, izvorește după teritoriul comuneĭ Benești, și se varsă în rîul Pesceana pe teritoriul comuneĭ Stirbești, pl. Olteț-d.-j., jud. Vîlcea.

Măluşelul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzălești, între munțiĭ Martinul și Curcubeta-Mare, servind ca hotar despre jud. R.-Sărat.

Măluşelul, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca, considerat ca unul din izvoarele rîuluĭ R.-Sărat; izvorește din muntele Omul, udă partea N. a comuneĭ, și se varsă în rîul R.-Sărat.

Măluşteni, *com. rur.*, în jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, la 98 kil. de Galați. Una dintre comunele extreme N. ale jud. Covurluiŭ. Se mărginește la N. cu județul Tutova; la V., cu comuna Țuțcani; la S., cu Prodănești și Berești și la V., cu Lupești.

Un singur sat răzășesc formează această comună, care e cea maĭ mică din județ.

Are o populație de 215 familiĭ, saŭ 900 suflete, din carĭ 151 contribuabilĭ.

Terenul Măluștenilor e ridicat, aproape muntos și împodobit cu arborĭ fructiferĭ. Natura soluluĭ e maĭ mult nisipoasă și chiar pe vîrful dealuluĭ dintre

Măluşteni şi Ţuţcani, nisipul e foarte mare.

Vii sunt în întindere de 128½ hect.

Vite sunt 585 capete.

Veniturile com. se urcă la 2186 leĭ, cheltuielile la 2134 leĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită în 1814 de vornicul Iordache Liga. Parohia Măluşteni are 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Este o şcoală mixtă, frecuentată de 52 elevĭ.

Drumurile vecinale sunt cele ce duc la Lupeşti, Ţuţcani şi Rînzeşti.

Măluştencile se ocupă mult cu cultura gîndacilor de mătase şi lucrează inul şi cînepa.

Măluşteţul, *ramură de munţi*, ce face parte din Grupa Grinţieşuluĭ, situat pe teritoriul com. Călugăreni, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu, între Pîrîiaşul-Roşenilor şi pîrîul Călugăreni.

Mămăruţa, *deal*, în partea de S. a satuluĭ Munteni-d.-s., com. Munteni-d.-s., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; pe coasta luĭ e aşezată o parte a satuluĭ.

Mămuleţul, Silea şi Valea-Rea, *trupurĭ de pădure* ale statuluĭ, situate în comuna Lungeşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, în întindere de 700 hect., formînd, împreună cu trupul Fumureni, de 1322 hect., pădurea Malul-Fumureni.

Mănăileasa, *moşie* a statuluĭ, cu o pădure pe 160 pog., pendinte de mănăstirea Bistriţa, com. Grădinele, pl. Balta-Oltul-d.-j.

Are o populaţie de 50 familiĭ, saŭ 236 suflete. Moşia are un venit anual de 13000 leĭ.

Mănăileasa, *pîrîŭ*, izvoreşte din munţiĭ com. Malaia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, şi se varsă în rîul Lotrul.

Mănăilesele, *munte*, jud. Gorj, la N.-E. de Bora, lîngă Lotrul; face parte din comuna Cernădia.

Mănăileşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Genuneni, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 483 locuitorĭ; o biserică, zidită la anul 1776, care are următoarea inscripţie:

† Această sfîntă biserică unde se prăznuieşte hramul Sf. Nicolae s'a zidit din temelia la leatu 1776... icoanele de robul luĭ D-zeŭ, Gheorghe Dumitraşcu, Barbu, etc.

Se crede însă, după inscripţia de pe clopot, care este: «Radu Venea l'aŭ făcut de pomană 1797», că această biserică s'a făcut de Radu, zis şi Radu Ungureanul.

Locuitoriĭ satuluĭ sunt moşneniĭ.

Mănăileşti, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 480 hect., situată în pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Mănăstioara, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Zăbrăuţul.

Este situată pe Dealul-luĭ-Ciolan, ce face parte din Dealul-Mare, pe ambele maluri ale pîrîuluĭ Zăbrăuţul, la 4 kil. de sub-prefectura plăşeĭ şi la 32 kil. de capitala judeţuluĭ.

Se compune din următoarele cătune: Ciolăneşti, Ghimiceşti şi Mănăstioara (unde e şi primăria comuneĭ).

Are o populaţie de 276 familiĭ, saŭ 1029 suflete, locuind în 872 case.

Are o biserică filială, cu hramul Adormirea în Mănăstioara şi una filială cu hramul S-ţiĭ-Voevozĭ în Ghimiceşti; 2 comercianţĭ; 3 fierarĭ; 7 rotarĭ; 13 fabricanţĭ de rachiŭ de prune.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 3437.48 leĭ şi la cheltueliĭ, de 3429.89 leĭ.

Vite sunt: 180 boĭ, 182 vacĭ, 79 caĭ, 186 oĭ, 6 capre şi 161 porcĭ.

Mănăstioara, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, cătunul comuneĭ Uliești.

Mănăstioara, *cătun*, în jud. Putna, com. cu acelaşĭ nume, pl. Zăbrăuţi, situat în faţa cătunuluĭ Ghimiceşti, pe pîrîul Zăbrăuţul şi maĭ jos de Fitioneşti.

Are 1 biserică parohială, cu hramul Adormirea.

Mănăstioara, *deal*, jud. Suceava, com. Valea-Glodului. Se zice că aci ar fi fost o mănăstire de călugărĭ, ale căruĭ ultime urme aŭ fost şterse pe la 1876 de către proprietarul moşieĭ, spre a face loc de cultură. Astăzĭ se văd încă cîţĭ-va arborĭ roditorĭ, o fîntînă şi rămăşiţe de zidirĭ.

Mănăstioara. Vezĭ schitul Brana, jud. Suceava.

Mănăstioara. Vezĭ satul Adămoaia, jud. Suceava.

Mănăstioara-Doamneĭ, *sat*, în centrul com. Curteşti, pl. Tîrgul, jud. Botoşani, cu o populaţie de 119 familiĭ, saŭ 477 suflete, din carĭ 83 contribuabilĭ.

Are o suprafaţă de 401 hect., din carĭ: 131 arătură, 93 hect. fîneţe, 82 hect. imaş şi 94 hect. pădure.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu facerea odgoanelor de teiŭ, pentru carĭ aceştĭ meseriaşĭ locuesc maĭ

multă vreme în pădure prin colibi; sunt și 4 comercianți.

Are o biserică de lemn, făcută se zice de călugări și deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; 1 școală, condusă de 1 învățător plătit de județ și frecuentată de 25 băeți și 2 fete.

Vite: 200 boi și vaci, 15 cai și 26 porci.

Aici se zice că în vechime era mănăstire de călugări, și că pe locul satului de astă-zi erau păduri. Mănăstirea ar fi fost întreținută de o Doamnă, de unde și numele mănăstirei de Mănăstirea-Doamnei, de unde în urmă și satul a luat numele mănăstirei.

Se știe cum orașul Botoșani era apanagiul Doamnei, împreună cu toate veniturile tîrgului și deci e de crezut că mănăstirea a fost înființată și întreținută de o Doamnă.

Legenda atribue întemeerea ei Domniței Maria, fiică ori nepoată a lui Ștefan-cel-Mare, care a hărăzit și loc mănăstirei, care a existat pănă la anul 1789, cînd călugării s'au împrăștiat în diferite părți, iar locul ce aparținea mănăstirei a trecut la mănăstirea Agafton și biserica în urmă se transformă în biserică de mir, fiind și locuitorii mai mulți cari venise și se așezase pe lîngă servitorii mănăstirei.

Mănăstioarei (Dealul-), *prelungire a dealului* Poduri, din jud. Suceava, com. Șoldănești. E în apropiere de Ciorsaci. Aci se spune că ar fi fost o dată un schit, pendinte de mănăstirea Solca. Locul Sf. mese se cunoștea pănă acum cît-va timp.

Vezi în «Uricariul» de Teodor Codrescu, vol. XVI, pag. 48, hrisovul de la Antioh Constantin Voevod 7213 (1705), Iunie 9, prin care se dăruește satul Ciorsaci cu a zecea parte din tot venitul lui, etc., etc., mănăstirei Solca.

Mănăstirea, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Oltenița, situată la S.-E. de București, lîngă balta Mostiștea, la 87 kil. de București. Stă în legătură cu com. Chiseletul prin o șosea vecinală.

Se compune din satele: Mănăstirea și Coeni, cu o populație de 1974 locuitori, din cari 349 contribuabili, locuind în 355 case și 2 bordee.

Are o biserică și 2 școale mixte.

Improprietăriți sunt 253 locuitori și neîmproprietăriți mai sunt 169.

Suprafața totală a comunei e de 7291 hect.

Familia Efrem Germani are 6100 hect. și locuitorii 1191 hect. Proprietarul cultivă 1750 hect. (300 izlaz, 150 pădure, 3900 necultivate din cauza bălților, văilor, viroagelor, etc.). Locuitorii cultivă tot terenul (317 izlaz).

Budgetul com. e de 6376 lei la venituri și de 6050 la cheltueli.

Dintre locuitori, 399 sunt plugari, 8 industriași, 4 au diferite profesiuni.

Locuitorii posedă: 282 pluguri: 23 cu boi, 259 cu cai; 277 care și căruțe: 25 cu boi, 252 cu cai.

Vite sunt: 896 cai și iepe, 3 armăsari, 196 boi, 573 vaci și viței, 19 bivoli, 70 bivolițe, 215 capre, 734 porci și 3276 oi.

Comerciul se face de 10 cîrciumari și 1 hangiu.

Mănăstirea, (Verbila-Ungureni), *cătun*, în județul Buzău, com. Mărunțișul, cu 160 locuitori și 51 case.

Mănăstirea (Cornățelul), *sat*, în jud. Ilfov, pl. Oltenița, făcînd parte din com. rur. cu același nume. Este situat la S.-E. de București, lîngă balta Mostiștea. Servește de limită între jud. Ilfov și jud. Ialomița. Este reședința primăriei.

Se întinde pe o suprafață de 6761 hect. și cu o populație de 1204 locuitori.

Are o biserică cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoți și 1 cîntăreț; o moară cu aburi; o școală, frecuentată de 21 elevi și 4 eleve.

Casa răposatului Efrem Germani are 6100 hect. s,i locuitorii 661 hect., din cari rezervă pentru izlaz 175 hect.

Aci se văd niște ruine vechi.

Mănăstirea, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Dagîța, spre N. de satul Dagîța. Are o populație de 92 familii, sau 476 suflete, din cari 92 contribuabili, locuind în 108 case; o biserică de lemn; 120 vite mari cornute.

Se mai numea și Rucșeni.

Mănăstirea, *vechie numire a cătunului* Odăile, jud. Buzău, com. Odăile, după un schit ce a fost mai înainte aci, transformat acum în biserică de mir.

Mănăstirea, *schit*, pe capul dealului-Mănăstirei, în partea de N. a com. Grumăzoaia, pl. Mijlocul, jud. Fălciu. Vezi Grumăzoaia, com.

Mănăstirea, *vale*, jud. Vilcea, pl. Mijlocul, com. Locusteni. O urmă de mănăstire se vede pe valea cu acest nume.

Mănăstirea-Cașinul, *com. rur.*, jud. Bacău, pl. Trotușul, așezată în valea pîrîului Cașinul. Este compusă din 7 cătune, situate

de-a lungul rîuluĭ și anume: Dezrobiți, Mănăstirea-Caşinuluĭ cu secțiile: Sărățelul, Vrancea, Herăstrăul și Pîrvulești, apoĭ Suseni și Lupeni.

Și-a luat numele de la Mănăstirea-Caşinuluĭ, zidită aci de Ștefan Gheorghiță Voevod.

In «Statistica» din 1874, com. se găsește alcătuită din secțiile: Blegani, Cotul-Ferăstrăul, Haloșul, Mănăstirea-Caşinuluĭ, Podul-Vranceĭ și Suseni.

Se mărginește la V. cu Transilvania; la N., cu comunele Grozești și Bogdănești; la E., cu com. Caşinuluĭ și la S. cu comunele Cîmpurile și Soveja, din jud. Putna.

Teritoriul său se întinde pe valea rîuluĭ Caşinuluĭ, încărcat cu afluenții Cuciurul, Haloșurile și Călăsăurile și este străbătut de șirele Caşinuluĭ, d'a stînga rîuluĭ și de ale Zăbrăuților d'a dreapta luĭ, cu vîrfurile: Clăbucul, Runcul, Zboina-Mare și Zboina-Neagră, Măgura, Ursoiul, Cărpinișul și Cuciurul.

Are o populație de 687 familiĭ, saŭ 2509 suflete, din carĭ: 1645 agricultorĭ, 105 meseriașĭ, 4 industriașĭ, 12 comercianțĭ, 4 avînd profesiunĭ libere, 20 muncitorĭ și 4 servitorĭ.

Sunt 549 contribuabilĭ.

Are: o școală mixtă care funcționează din 1865, instalată în casele mănăstireĭ, frecuentată de 29 copiĭ; o biserică, fostă mănăstirea Caşinuluĭ, deservită de 2 preoți, 2 cîntărețĭ și un eclesiarh; 9 cîrciumĭ; 1 fabrică de petrol; 2 piue pentru sucmane.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 538 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat 1672 fălcĭ și 40 prăjinĭ pămînt în țarină. In 1879 s'aŭ dat, la 307 însurățeĭ, 445 fălcĭ pămînt în împroprietărire.

Teritoriul com. are o întindere de peste 20000 hect. Proprietar mare este statul cu o moșie, Inconjurătoarea-Mănăstireĭ, de 5561 hect., careĭ aduce un venit anual de 23500 leĭ. Statul maĭ are pădurile: Lărguța, Sahostrul, Chiva și a Caşinuluĭ, care singură este de 17700 hect., întinzîndu-se și în com. Caşinul. Totalul pămînturilor de cultură este de 1937 hect.

Pămîntul com. este bogat în păcură; posedă izvoare cu apă sulfuroasă, 5 izvoare cu apă sărată, piatră de construcție și piatră de var.

Viĭ sunt pe o întindere de 662 hect.

Vite sunt: 176 caĭ, 1712 vite cornute, 47 capre, 1147 oĭ și 437 porcĭ.

Stupĭ de albine sunt 160.

Budgetul com. e la venitur de leĭ 12893, banĭ 67 și la cheltuelĭ de 5835, banĭ 6.

Comuna este străbătută de o cale vecinală care duce la Caşinul și la Onești.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 65 kil.; la Tîrgul-Ocna, reședința plășeĭ, 29 kil.; la com. Caşinul, 8 kil.; la com. Grozești, 30 kil.; la com. Bogdănești, 23 kil.

Mănăstirea-Caşinul, *sat,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, și reședința com. cu acelașĭ nume, situat pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Caşinul și între munțiĭ Ursoiul și Zboina.

Are o populație de 687 familiĭ, saŭ 2509 suflete; o biserică, în locul Mănăstireĭ-Caşinul; o școală mixtă.

Vite: 1711 vite marĭ cornute, 179 caĭ, 47 capre și 437 porcĭ.

Treĭ secțiĭ din acest sat se numesc Herăstrăul, Sărețelul-Vrancea și Pîrvulești.

Mănăstirea-Doamneĭ, *fostă mănăstire.* Vezĭ Mănăstirea-Doamneĭ, sat, în com. Curtești, pl. Tîrgul, jud. Botoșani.

Mănăstirea-luĭ-Baluș. Vezĭ Balușul, schit, com. Rădeni, jud. Botoșani.

Mănăstirea-Neamțuluĭ. Vezĭ Neamțul, *mănăstire.*

Mănăstirea-Predealul, *izvor de apă minerală,* lîngă mănăstirea Predealul, pe muntele Clăbucetul-Taurului, pendinte de com. Predealul, plaiul Peleșul, jud. Prahova, aparținînd Domeniuluĭ Coroneĭ. Se află pe un loc muntos, în apropiere de gara Predealul, și conține iod și fier.

Apa sa a fost analizată în anul 1871 de un medic al batalionuluĭ 1 de geniŭ și este bună pentru combaterea reumatizmuluĭ.

Mănăstireanul, *iaz,* în suprafață de 315 hect., pe cursul pîrîuluĭ Bașeul, pe moșia Ștubeieni, com. cu acelașĭ nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Bașeul.

Mănăstireĭ (Codrul-), *pădure,* de stejar, fag și mesteacăn, la N. satuluĭ Negotești, jud. Suceava. Intr'o poiană din această pădure ar fi fost maĭ înainte un schit, aĭ căruĭ călugărĭ aŭ făcut biserica din Negotești.

Mănăstireĭ (Dealul-), *deal,* la E. de com. Stîlpeni, pl. Rîurile, jud. Muscel. Se desparte de dealul Valea-Popeĭ, din aceeașĭ comună, prin Rîul-Tîrguluĭ. Este acoperit cu păduriĭ populate cu stejarĭ, fagĭ, plopĭ, carpenĭ, ulmĭ, frasinĭ, aninĭ și alte esențe. Coastele luĭ sunt acoperite cu întinse livezĭ de prunĭ.

Mănăstireĭ (Dealul-), *altă nu-*

mire a *dealuluï* Lazul din com. Mărunţişul, jud. Buzăŭ; o ramificaţie a sa trece prin cătunul Benga şi culmineză într'un frumos platoŭ.

Mănăstireï (Dealul-), *deal,* se întinde la E. satuluï Soleşti, com. Soleşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ. Şi-a luat numele de la o mănăstire ce se afla pe coasta estică a luï, unde se zice că ar fi fost şi satul Soleşti, strămutat de proprietar în locul unde este acum.

Mănăstireï (Dealul-), *deal,* la V. de satul Deleni, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, acoperit cu viï şi livezï.

Mănăstireï (Iazurile-), *iazurï,* situate în partea de E. a com. Poiana-Lungă, pl. Siretul, jud. Botoşani.

Mănăstireï (Piscul-), *loc izolat,* în jud. Buzăŭ, com. Măgura, cătunul Unguriul, unde se zice că ar fi fost în vechime schitul Unguriul.

Mănăstireï (Pîrîul-), saŭ Rîpa-Galbenă, *pîrîŭ,* izvoreşte din partea nordică a satuluï Deleni, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; ia direcţiunea spre S., primeşte pîraiele: Giurgea şi Bilahoiul, după care se îndreaptă în direcţiunea de S.-E. şi se varsă în rîul Bîrladul.

Mănăstireï (Valea-), *localitate,* în jud. Prahova, pl. Cricovul, com. Ceptura, unde se zice că a fost o mănăstire, ale căreï urme se văd până azï.

Mănăstireni, *com. rur.,* situată în partea de N. a pl. Tîrgul, jud. Botoşani, compusă din satele: Călugăreni, Mănăstireni, Mîndreşti, Onţeni şi Valea-Grajduluï.

Are o suprafaţă de 8720 hect., din carï 7416 proprietăţï marï şi 1306 ale locuitorilor, şi o populaţie de 512 familiï, saŭ 1983 suflete, din carï 568 contribuabilï, locuind în 519 case.

Teritoriul com. este deluros şi udat de Jijia în partea de N. şi de maï multe iazurï şi pîraie. Pămîntul este negru-argilos şi productiv în cereale, care se cultivă pe o întindere de 3435 hect.

Are 3 biserici, deservite de 2 preoţï şi 6 cîntăreţï; 4 şcoli mixte, conduse de 4 învăţătorï şi frecuentate de 92 elevï; 10 cîrciumï; 13 meseriaşï; 1 moară de apă.

Vite sunt: 1936 boï şi vacï, 300 caï, 6 bivolï, 3922 oï, 7 capre şi 340 rîmătorï.

Prin această comună trece şoseaua judeţeană Botoşani-Săveni.

Budgetul com. e la venituri de 10365 leï, 60 banï şi la cheltueli, de 9852 leï, 90 banï.

Mănăstireni, *com. rur.,* judeţul Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., compusă din 3 cătune: Coşani, Dezrobiţi şi Rudari. Şi-a luat numele de la Mănăstirea-dintr'un-Lemn, înfiinţată, după cum se vede, din hrisoave, la anul 1633.

Este situată pe valea rîuluï Otăsăul, între două dealurï: Arsanca şi Mateiŭ-Petcu, la 10 kil. de reşedinţa judeţuluï şi la 15 de a plăşeï.

Are o populaţie de 238 familiï, saŭ 1025 suflete, din carï 247 contribuabilï, locuind în 260 case şi 13 bordeie.

Sunt 3 bisericï: 2 în Mănăstirea-dintr'un-Lemn şi 1 în cătunul Dezrobiţi.

Vite sunt: 9 caï, 193 boï, 176 vacï, 76 capre.

Pe rîul Otăsăul, în raionul comuneï, sunt 2 morï.

Locuitoriï s'aŭ împroprietărit la anul 1864, pe 601 hect. pămînt.

Vatra satuluï are 250 hect., iar toată com., împreună cu izlazul, 601 hect.

Şoseaua care începe din şoseaua Bistriţa-Horezul, trece prin centrul comuneï şi cea după apa Otăsăul îï înlesneşte comunicaţia cu com. Surpatele.

Veniturile şi cheltuelile comuneï se urcă la 1500 leï anual. Moşia statuluï s'a vîndut în loturï la 69 locuitorï.

E brăzdată de dealurile: Arsanca şi Petcul şi udată de văile: cu-Nisip, Tăbăcia, afară de Otăsăul, care o udă de la N. spre S.

Se mărgineşte la E. cu com. Mihăeşti, la V. cu com. Frînceşti, la N. cu Surpatele şi la S. cu Băbeni.

Mănăstireni, *sat,* în centrul com. Mănăstireni, pl. Tîrgul, jud. Botoşani, pe Valea-Grajduluï, cu o populaţie de 91 familiï, saŭ 196 suflete, din carï 91 contribuabilï.

Este reşedinţa primărieï comuneï Mănăstireni.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţï; o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 27 elevï; 2 cîrciumï şi 3 meseriaşï.

Vite: 388 vite marï cornute, 78 caï, 1591 oï şi 90 rîmătorï.

Sunt 40 stupï cu albine.

Mănăstireni, saŭ Mănăstirea-Ţuţcani, *sat,* în jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Ţuţcani, la 1½ kil. de reşedinţa comuneï.

Are 305 suflete şi o biserică.

In privinţa înfiinţăreï acestuï sat, legenda zice că un anume

Ţuţcu, întemeetorul satuluĭ Ţuţcani, a căsătorit pe sora sa Chindia cu un grec Polihronie şi, fiindcă din această căsătorie nu s'a născut nicĭ un copil, Chindia a făcut o mănăstire mică de maicĭ, pe locul care vine pe coasta văeĭ despre Lişcovul, dăruind partea sa de moşie călugăriţelor. Acestuĭ aşezămînt ĭ-a rămas numele de Mănăstirea-Ţuţcani. Cu timpul, mănăstirea s'a desfiinţat şi fiind-că maĭ mulţi răzăşĭ aŭ luat pămînt acolo, s'a înfiinţat satul cu acelaşĭ nume. Se zice că în mijlocul mănăstireĭ este o piatră, pe care stă scris tot istoricul acestor împrejurărĭ, dar e cufundată adînc în pămînt, din cauză că biserica a fost prefăcută de treĭ orĭ.

Mănăstireni, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Ciocăneşti-Mărgineni.

Mănăstireni-Frînceşti, *pădure* a statuluĭ, jud. Vîlcea, pl. Olt-ul-d.-s., com. Surpatele, în întindere de 1872 hect., formată din trupurile: Melcera (601 hect.), Muchia-Căprăreţul (450 hect.) şi Culmea-Dealuluĭ-Stejeretul saŭ Mitul (821 hect.).

Mănăstiricea, *sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Şopotul, grămadă, cu 292 suflete, 150 bărbaţĭ, 142 femeĭ. Locuesc în 63 case. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Şopotul, ce este la 3500 m.

Are o biserică de zid, cu hramul Sf. Nicolae, fondată în 1828 de locuitorĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Acest sat, înainte de anul 1882, făcea parte din com. Gogoşul.

Mănăstirioara, *numire vechie* dată *pădureĭ* Scărişoara, de pe moşia Bădila-Carp, jud. Buzăŭ, com. Pîrscovul, căt. Bădila.

Măncoi, *sat*, făcînd parte din com. rur. Deduleşti-Vărzari, pl. Topologul, jud. Argeş.

Măndica, *pîrîŭ* şi *vale*. Izvoreşte din jud. Ialomiţa şi se varsă în Valea-Bulumezi, jud. Ilfov, spre E.

Măneasa, *sat*, făcînd parte din com. rur. Crăpăturile, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, situat la 2 kil. de căt. Ţepeşti, unde e şcoala. Are o biserică, care s'a reparat la anul 1885.

Măneasa, *munte*, situat la V. de muntele Oslea, pl. Vulcanul, jud. Gorj. Este acoperit de iarbă, pe care o pasc vitele locuitorilor com. Pocruia, a căreĭ proprietate este. Pe dînsul se află şi 2 stîne.

Măneciul-Pâmînteni, *com. rur.*, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Se zice că s'a înfiinţat pe la 1632 de către Postelnicul Mănică, care locuia aci, pe acea vreme. Din acte vechĭ se constată că locuitoriĭ acesteĭ comune aŭ fost moşneniĭ şi că şĭ-aŭ vîndut moşia azĭ a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, Spătaruluĭ Mihaiŭ Cantacuzino.

Este situată lîngă rîul Teleajenul, la 40 kil. de Ploeşti şi la 10 kil. de reşedinţa plaiuluĭ.

Are o populaţie de 370 familiĭ, saŭ 1777 suflete, din carĭ 260 contribuabilĭ; locuesc în 370 case.

Meseriaşĭ sunt: 13 dulgherĭ, 16 şindrilarĭ, 2 cojocarĭ, 2 rotarĭ, 3 zidarĭ şi 1 croitor. Produsul munceĭ îl desfac în comună şi prin comunele vecine.

Este o biserică, fondată la anul 1841, cu următoarea inscripţie:

In zilele Prea Înălţatuluĭ Domn al Ţăreĭ-Romîneştĭ, Alexandru Ghica, la anul 1841, s'a construit această sfîntă biserică, cu hramul Adormirea Maĭceĭ-Domnuluĭ, prin ajutorul mănăstireĭ Sinaia, a Egumenuluĭ Paisie, a D-luĭ Manta Ion şi a enoriaşilor sătenĭ.

Biserica e deservită de un preot.

Şcoala funcţionează în com. de la 1889. Localul e proprietatea comuneĭ. Este frecuentată de 28 băeţĭ şi 2 fete.

S'aŭ împroprietărit la 1864, 207 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat 822 hect.

Vite sunt: 63 caĭ, 359 boĭ, 118 vacĭ, 113 viţeĭ, 1300 oĭ, 20 capre şi 677 porcĭ.

In raionul com., pe rîul Teleajenul, sunt: 2 morĭ; 2 pive; un herăstrăŭ.

Toată comuna are o suprafaţă de 1422 hect.

Stupĭ cu albine sunt 71.

Pămîntul nu prea prieşte culturеĭ. Dintre pomĭ roditorĭ sunt 88 merĭ, 72 perĭ, 132 cireşĭ, 176 nucĭ. Livezile daŭ pănă la 136000 kgr. fin.

Comerciul se exercită în comună de 3 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 3884 leĭ, 43 banĭ, şi la cheltuelĭ, de 3236 leĭ, 96 banĭ.

Prin com. trece şoseaua judeţeană Ploeşti-Bratocea, care îĭ înlesneşte comunicaţia cu comunele: Izvoarele şi Măneciul-Ungureni.

E brăzdată de dealurile: Gîlma şi Teişul şi de piscurile: Piscul-Caluluĭ, Piatra-Vladeĭ şi Muchia-Mare, acoperite cu pădure mărunţă de stejar. Maĭ sunt poienĭ de fineaţă pe Valea-Mare şi Căcîcea.

E udată de gîrlele: Secuianca, Valea-Mare, Căcîcea şi Văiuga.

Măneciul-Ungureni, *com. rur.*, jud. Prahova, plaiul Teleajenul. Este cea mai din spre N. din plaiul Teleajenul. Populațiunea dintru început s'a alcătuit din oameni veniți din Săcelele Transilvaniei. Inmulțindu-se populația, com. s'a separat în Măneciul-Ungureni, la N., formată excluziv din locuitori mocani din Transilvania și Măneciul-Pământeni, la S.

Se compune din 6 cătune: Gheaba, Făcăeni și Valea-Largă, așezate pe loc șes; Chicioreni, situat pe Dealul-Chicioreniilor; Plăețul, la poalele munteluĭ Clăbucetul, coprins între Teleajenul și Telejenelul și satul Teleajenul, situat spre N., aproape de vama Bratocea, pe valea rîuluĭ Teleajenul.

Are o populațiune de 473 familiĭ, saŭ 2022 suflete, din carĭ 370 contribuabilĭ. Locuesc în 473 case.

Sunt 2 bisericĭ: una în cătunul Gheaba, fondată în anul 1882, și a doua în Valea-Largă (de lemn), fondată în anul 1829, și reparată în 1890. Tot de comuna Măneciul-Ungureni țin mănăstirile Susana și Cheia. Susana e așezată la poalele munteluĭ Bobul-Mare, aproape de vărsarea pîrîiașuluĭ Stanca în Teleajen, și Cheia așezată pe malul drept al pîrîiașuluĭ Tîmpa, la poalele munteluĭ Zăganul. Ambele se întrețin de stat.

Școala este frecuentată de 46 băeți și 5 fete.

Locuitoriĭ, carĭ aŭ vite, se ocupă cu scoaterea butucilor de fag și brad de prin pădurile vecine, din carĭ se fac șindrilă și tinichele; iar pălmașiĭ se ocupă cu munca cîmpuluĭ.

Meseriașĭ sunt: 10 dulgherĭ, 3 zidarĭ, 3 rotarĭ, 1 cizmar, 1 brutar și 6 croitorĭ.

Produsul munceĭ îl desfac la tîrgul săptămînal de Duminica, ce se ține în comună și maĭ cu osebire la oamenii din sat.

Comerciul se exercită în comună de 6 cîrciumarĭ.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la anul 1864 pe moșia Eforieĭ și a statuluĭ.

Vite sunt: 40 caĭ, 8 iepe, 328 boĭ, 346 vacĭ, 34 capre, 2220 oĭ și 410 porcĭ.

In raionul comuneĭ sunt 36 morĭ și pive situate pe gîrlele: Telejenelul, Teleajenul, Stancea, Mogoșul, Rudele, Piatra-Duduluĭ, Valea-Bereĭ, etc.

Apă minerală este la mănăstirea Cheia, între pîrîul Bratocea și Valea-Bereĭ. Ea nu coprinde de cît 149 miligrame de substanțe solide în litru. Aceste substanțe se compun din carbonate alcaline și carbonate de calce și magneziŭ. Nu conține nicĭ sulfate, nicĭ azotate, nicĭ materiĭ organice.

Un litru de apă conține aproximativ:

Carbonate alcaline	0,068	
» de calciŭ	0,040	0,149
» magneziŭ	0,041	

Din localitățile numite La-Moara-de-la-Podecĭ în dreptul Giureștilor, și de la Piatra-Mică maĭ sus de Podul-Gioarșteĭ, se scoate piatră pentru construcțiĭ și poduri. La locurile numite Strîmtoare și La-Cheia-în-Rîpă, pe valea Teleajenuluĭ, sunt cărbunĭ de pămînt.

Budgetul comuneĭ e la venitur de leĭ 6551,19 și la cheltueliĭ, de 3934,34 leĭ.

Șoseaua județeană Ploești-Bratocea înlesnește comunicația între comuna Măneciul-Pământeni și vama Bratocea.

E brăzdată de dealurile: Dosul-Făcăenilor, Groapa-Izvoranilor și Dealul-Chiciurenilor. Poienĭ sunt: Boulețuluĭ, Molivișuluĭ, Oratiele, Merilor, Popeĭ, Poiana-Hoțuluĭ, De-la-Varnițe, Cotulluĭ-Iepure, Rogozuluĭ, Cruceĭ, Mogoșul, Ardeleĭ, Rudile, Ciumernicul, Schitul-Cheia, Pridvala, Buzoianul, Rotundă, Lungă și De-la-Frasin.

In partea de E. e udată de rîul Teleajenul, în care se varsă văile: Telejenelul, Săcuianca, Seaca, Țapul, Molivișul, Orățiele, Brustureilor, Popeĭ, Carpenul, Bobul, Stancea, Mogoșul, Ciumernicul, Valea-Neagră, Babeșul, Bratocea, Berea, Tîmpa, Rudele, Pridvala, Brădetul, Iepurele, Peleșul, Monteorul, Alticioarele, Rea și Dumitru.

Se mărginește la N. cu munții Clăbucetul; la S., cu com. Măneciul-Pământeni; la E., cu munții Poiana-Lungă și Poiana-Mare.

In comună trecea o vechie șosea, numită Șoseaua-Tătărască, din care se văd urme pe Pîrîul-Gilmeĭ, apoĭ pe valea pîrîuluĭ Telejenelul, unde se cunoaște foarte bine, avînd pietroaie aranjate cu o dibăcie admirabilă. Maĭ în sus se cunoștea încă urme din ea, dar s'a acoperit de copacĭ secolarĭ.

Măneciul-Ungureni, *sat*, jud. Prahova, com. Măneciul-Ungureni, pl. Teleajenul.

Măneciurile, *proprietate* a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, fostă pendinte de mănăstirea Sinaia, jud. Prahova, în întindere de 11141 hect., din carĭ 10258 hect. suprafață împădurită și 883 hect. pămînt arabil și fînețe.

Moșia are un venit anual de 9042 leĭ.

Mănești, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, plaiul Slănic, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Slănicul, la 50½ kil. de Buzăŭ.

Limitele sale sunt: la N., din Dealul-Ținteĭ și pe hotarul județuluĭ despre Rîmnic, prin plaiurile munteluĭ Bisoca, se întinde spre Muchia-Bădiculuĭ și de aci în Dealul-Ciuculuĭ; la V., se lasă din Ciucul pe Valea Ciomegelor, pănă la vărsătura eĭ în Slănic, trece Slănicul și suie pe Izvorul-Porculuĭ, pănă în Dealul-Bumbaruluĭ, continuă plaiul spre Poiana-Ascunsă, pănă ese la dealul Bercioĭ, se întinde spre Altoaia, apoĭ tot pe plaiŭ ajunge în hotarul Cociĭ, atinge Muchia-Bulerciĭ și se lasă în rîul Slănic, în fața movileĭ din com. Sîrbești; la E., trece Slănicul și de la movilă urcă pe Muchia-Funduluĭ, se lasă pe valea despre Bisocuța pănă dă în izvozul Bisoca, urcă în Rîpa-Albă și de aci la Dealul-Ținteĭ.

Suprafața com. este de 2186 hect., din care: 236 arabile, 520 pădure, 381 fineață, 236 izlaz, 18 livezĭ, 1 vie și 749 sterpe.

Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Mavra, Reghinești, apoĭ Mănești, a cetelor de moșneniĭ: Beșliĭ, Apostariĭ și Ciomagiĭ.

Terenul e accidentat, avînd numaĭ coline, dealurĭ și văĭ, și puțin fertil; totușĭ e avut în substanțe minerale, precum: sferoxiderit, sare, lignită, urme de păcură, apoĭ straturĭ cu psilodoniĭ, etc.

Comuna e formată din cătunele: Apostari, Beșliĭ, Reghinești, Valea-Ciomegeĭ și Valea-Cotoreĭ, cu o populație de 900 locuitorĭ, din carĭ 143 contribuabilĭ.

Are două bisericĭ, în cătunele Beșliĭ și Valea-Ciomageĭ, cu 2 preoțĭ, 2 cîntărețĭ și 2 paraclisерĭ; catedrala e cea cu hramul Sf. Mihail și Gavril.

Vite: 100 boĭ, 80 vacĭ, 30 viteĭ, 6 caĭ, 7 țepe, 3 mînzĭ, 800 oĭ, 101 capre, 75 porcĭ.

Meseriașĭ sunt: 2 lemnarĭ, 3 rotarĭ, 2 butnarĭ, 2 căruțașĭ, 1 cizmar, 2 fierarĭ și 2 cojocarĭ.

Căĭ de comunicație n'are de cît șoseaua Lopătari-Săpoca, dar și aceasta se întrerupe prin multele cotiturĭ ale rîuluĭ Slănic.

Istoricul acesteĭ comune e de o deosebită importanță prin tradiția locală, ce se păstrează identic și în comunele Lopătari și Mînzălești și care poate aduce un noŭ element în înțelegerea etimologieĭ cuvîntuluĭ Beșliul. Reproducem tradiția:

In timpiĭ vechĭ locuiaŭ aci Tătariĭ. Negru-Vodă cu treĭ căpitanĭ: Beșliu (?), Goidea și Lopătarea i-aŭ alungat și aŭ împărțit pămîntul luat de la dînșiĭ astfel: Căpitanuluĭ Beșliu s'a dat teritoriul comunelor Mînzălești și Mănești, luĭ Goidea, teritoriul com. Goidești, iar luĭ Lopătărea teritoriul com. Lopătari. Beșliu s'a stabilit în com. Mănești, în cătunul care îĭ poartă numele pănă astăzĭ, unde a zidit o biserică și o cetate, pe care Vintilă-Vodă numaĭ le-a reparat. Ultima parte a tradiției pare probabilă, căcĭ a fost imposibil luĭ Vintilă, în scurta sa domnie, să facă acele construcțiunĭ colosale, să fortifice piscurile a patru munțĭ, etc. (Vezĭ Vintilă-Vodă). Dintre bătrîniĭ Beșliĭ, a fost bine cunoscut pe la începutul secoluluĭ Ioan Beșliu. Fiiĭ săĭ aŭ început să se împrăștie, din carĭ cauză se găsesc azĭ maĭ multe localitățĭ cu numele de Beșliĭ. Dacă se admite opiniunea că Beșliĭ aŭ fost un corp de armată, e probabil că la licențierea eĭ, oameniĭ carĭ o compuneaŭ, să se fi retras și stabilit în aceste locurĭ.

Mănești, *com. rur.*, în jud. Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovița, situată spre N.-V. de Tîrgoviște, pe ambele malurĭ ale Dîmboviteĭ și în apropiere de șoseaua Tîrgoviște-Cîmpulung.

Se compune din patru cătune: Mănești, Drăgănești-Pămînteni, Drăgănești-Ungureni și Gheboeni, avînd peste tot o populație de 2500 locuitorĭ.

Aceste cătune sunt situate între dealurĭ și văĭ, carĭ se numesc: Dealul-Ciuteĭ, Piscul-luĭ-Păun, Chiliile, Dumbrava, Tudora și Tîmpa; iar văile sunt: Valea-Dîmboviteĭ, Valea-Mică și Valea-Ianoșița. Rîul Dîmbovița trece prin centrul com., avînd de afluențĭ pîraiele: Ianoșița, Tisa și Vilcelul.

La Drăgănești cea maĭ mare parte din locuitorĭ se ocupă cu olăria.

Are: 5 bisericĭ; o școală; 5 morĭ de apă; 1 herestrăŭ de tăĭat scîndurĭ.

Prin cătunul Gheboeni trece șoseaua județeană Tîrgoviște-Cîmpulung.

Se învecinește: la E. cu Șotînga, la V. cu Boțești, la N. cu Tătărani și Izvoarele și la S. cu Dragomirești. De Șotînga se desparte prin Dealul-Ciuteĭ, acoperit cu pădure; de Boțești, prin dealul Tîmpa, îmbrăcat tot cu pădure; de Tătărani, Izvoarele și Dragomirești, prin o mică cîmpie. Se leagă cu Izvoarele și Dragomirești prin șoseaua județeană, iar cu cele-l'alte comune prin drumurĭ aproape impracticabile.

Are două pădurĭ marĭ: una de 86650 ariĭ și alta de 16000 ariĭ.

Mănești, *com. rur.*, în jud. Prahova, pl. Filipești. Data înființăreĭ sale nu se poate preciza cu siguranță. D-l Theodor Văcărescu, proprietarul moșieĭ, posedă niște vechĭ documente de

pe la 1500, ale moșiei Măneşti, și se crede că datează cu mult înainte de acest an.

La anul 1624, a avut loc aci o luptă între călărașii de la Ploești, Măneşti și Gherghița, răsculați în contra lui Alexandru Coconul, fiul lui Radu-Mihnea.

In jud. Prahova, afară de slujitorii polcovnicești ai jud., la Măneşti era o căpetenie cu 20 slujitori.

La niște săpături pe cari le-a făcut d. T. Văcărescu în 1880, la temeliile vechilor case boerești, spre a le preface, a găsit îngropate în pămînt bombe pline și spărturi mari de granate cum se întrebuințaŭ de artilerie din secolele al XVI-lea și al XVII-lea.

D'asupra satului, la V., există o movilă înaltă, în suprafață ca de 8 hect., dar pe care depresiunea solului rezultată cu timpul, o arată a fi fost și mai întinsă, și prin forma și situațiunea ei, a excitat în diferite rînduri curiozitatea geologului și arheologului.

Această destul de însemnată ridicătură de pămînt, izolată în mijlocul cîmpului plan și egal, înconjurată, despre E., către Tîrgșorul-Vechiŭ și Ploești, de un șanț prin care se scurg izvoare de apă, nu pare a fi formată acolo de natură, ci de mînă de om și această bănuială ar putea fi întărită de obiectele găsite la diferite cercetări și săpături întreprinse succesiv de d-nii Cezar Boliac, A. Odobescu, Gr. Tocilescu, precum: hîrburi, monede vechi și chiar unelte preistorice de silex, din cari unele se află în posesiunea d-lui T. Văcărescu.

Incontestabil că avem a face cu una din numeroasele stațiuni preistorice de care Țara este plină. Cîoburile de vase, cum și idolașii de lut, vîrfurile de săgeți de silex, ne duc în epoca neolitică saŭ a pietrei lustruite.

Comuna este situată la 16 kil. de capitala județului și la 8 kil. de reședința plășei, pe malul drept al iazului luat din rîul Prahova, care începe din com. Măgureni și se varsă în Cricovul-Dulce, la com. Cocorăști.

Se compune din 4 cătune: Măneşti, Coada-Izvorului, Gura-Crivățului și Comănacul, avînd o populațiune de 247 familii, saŭ 1028 suflete, din cari 181 contribuabili. Locuesc în 246 case.

Sunt 3 biserici: două în Măneşti și una în Coada-Izvorului.

Aceste biserici sunt deservite de 2 preoți.

Biserica din centrul com. Măneşti s'a construit prin cheltuiala d-lor Theodor și Radu T. Văcărescu, în stil bizantin, după planul arhitectului Gottereau aprobat de d-l Lecomte de Nouy. Picturile murale sunt de pictorul N. Vermont. A doua biserică, de lemn, se află la cimitirul com. A treia biserică din cătun. Coada-Izvorului, cu hramul Adormirea Maicii Domnului, s'a construit din temelie, la 1828, de d-l Doctor Silivestru și preotul Popa Andronache și s'a reparat la 1845 de coconul Dem. Măneşcu.

E vrednic de însemnat în cătun. Măneşti, minunatul castel al d-lui T. Văcărescu, una din construcțiunile cele mai frumoase de acest fel, din Țară; în interiorul castelului pe lîngă prețioase obiecte de artă, sunt picturi murale interesante cu referință la scene din viața strămoșilor Văcărești din timpii cei mai vechi pînă azi.

Tot pe teritoriul acestei com. spre V., în direcția Tîrgoviștei, pe muchia dealurilor cari despart Valea-Cricovului-Dulce de Valea-Ialomiței, la un punct pe care țăranii îl numesc, din vechime, Cetățuia-lui-Mihnea-Vodă, d. profesor Tocilescu a descoperit urmele unei cetățuĭ întărite, de categoria celora pe cari poporul le numește: Jidovii, și cari, după toată probabilitatea, trebuesc să fie atribuite locuitorilor anteriori dominațiunei romane, de sigur Dacilor. Cetățuia ocupă un loc foarte bine ales din punctul de vedere milităresc; cioburi de vase, instrumente de silex, cum și puține obiecte de metal dovedesc că stațiunea a fost lung timp ocupată.

Intre movila de mai sus și cetățuie, trece limesul roman, cunoscut de popor sub numele de Brazda-lui-Novac. Acest limes, care a fost cercetat cu deamănuntul de d. profesor Gr. Tocilescu, pleacă de la Hinova (lîngă Dunăre, la S. de Turnul-Severin), trece prin Craiova, pe la Puntea-de-Greci, prin Măneşti, pe lîngă gara Ploești, și se finește la cel l'alt cap al Dunării, la Tufești, 20 kil. spre S. de Brăila. Acest limes roman datează, după părerea d-lui Tocilescu, din epoca dominațiunei romane asupra cîmpiilor Țării-Romînești, anterioară cuceririlor lui Trajan, între Vespasian și Trajan, (a se vedea: Gr. G. Tocilesco, Fouilles et recherches archéologiques, Bucarest, 1900).

Locuitorii se ocupă cu agricultura, afară de cei din Coada-Izvorului, cari fabrică var alb, pe care-l desfac la orașul Ploești.

In raionul com. sunt 2 mori de măcinat, pe iazul ce trece pe lîngă com.

Locuitorii, în număr de 166, s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșia d-lor Theodor Văcărescu, N. I. Niculescu și a statului,

numite Mănești, Comănacul și Băltița-Starița, din care li s'aŭ dat 692 hect.

Vite sunt: 56 caĭ și ĭepe, 210 vacĭ, 370 boĭ, 20 capre, 1250 oĭ și 250 porcĭ.

Școala, într'un local, care e proprietatea com., e frecuentată de 65 băeți și 9 fete.

Toată com. se întinde pe o suprafață de 1454 hect.

Comerciul se exercită în com. de 6 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 4868.67 leĭ și la cheltuelĭ, de 4856.94 leĭ.

In raionul acesteĭ com. sunt 4 șosele: una în direcțiunea tîrguluĭ Filipești; una în direcțiunea com. Vlădeni; a treia spre căt. Coada-Izvoruluĭ; și a patra spre căt. Gura-Crivățuluĭ.

Pe teritoriul com. este movila de care s'a vorbit maĭ sus, în suprafața de 8 hect., care a fost în parte plantată cu viță pe care a distrus-o filoxera și s'a replantat cu viță americană altoită.

Afară de gîrla Cricovul-Dulce, com. maĭ e udată de valea numită Crivățul.

Se mărginește cu comunele: Vlădeni, Tîrgșorul-Noŭ, Tîrgșorul-Vechiŭ, Cocorăști și Gheboaia.

Mănești, *sat*, jud. și pl. Argeșul, cu 50 familiĭ, făcînd parte din com. rur. Zărnești-Cacaleți.

Mănești, *sat*, cu 100 suflete, făcînd parte din com. rur. Cuca, jud. Argeș, pl. Oltul. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, cu 2 preoți și un cîntăreț.

Mănești, *sat*, cu 41 familiĭ, facînd parte din com. rur. Drăganul-Bascovel, județul Argeș, plasa Pitești.

Mănești, *numire*, ce se maĭ dă *cătunuluĭ* de reședință Beșliĭ, jud. Buzăŭ, com. Mănești.

Mănești, *sat*, făcînd parte din com. Berevoești-Ungureni, plaiul Nucșoara, jud. Mușcel. Este situat pe malul stîng al rîuluĭ Bratia.

Are o populație de 26 familiĭ saŭ 111 suflete.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit pe moșia statuluĭ Cîmpulungeanca din care li s'aŭ dat 103 hect. pămînt pentru cultură.

Mănești, *sat*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Petricani. A făcut parte maĭ înainte din desființata com. Boiștea.

Mănești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Mănești, pl. Filipești, jud. Prahova.

Mănești, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Mănești, căt. Beșliĭ și Apostari, proprietate moșnenească; are 300 hect. din carĭ 100 pădurea Beșloaica, restul arabil, fîneață și izlaz.

Mănești, *moșie*, situată pe lîngă moșia Bălășeni (Grași), jud. Neamțu, com. Petricani, pl. de Sus-Mijlocul.

Mănești, *pădure*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, are o întindere de 5325 pogoane, cuprinzîndu-se și acele de pe moșiile: Nemțișorul, Secul și Vînători.

Mănești, *pîrîŭ*, jud. Prahova, plaiul Teleajenul; udă com. Poșești și se varsă în gîrla Zeletinul.

Mănești, *șcs*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Brătila, pe care se zice că ar fi fost în vechime un tîrgușor avînd și biserică.

Mănești (Schitul-), *numire veche de sat*, dată satuluĭ Blebea din com. Petricani, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu.

Mănetul, *pîrîŭ*, jud. Muscel, pl. Rîurile, com. Mihăești, format din 2 izvoare: unul izvorește dintre Plaiul-luĭ-Ivan și Dealul-Vlădeanuluĭ și altul dintre Plaiul-luĭ-Ivan și Dealul-Vacilor. Ambele se împreună la capul Plaiuluĭ-luĭ-Ivan și formează pîrîul Mănetul, care se varsă în gîrlița Priboaia.

Măngălăria, *deal*, între satele Golgofta și Iezerul, jud. Vasluiŭ, pl. Rahova, comuna Ivănești.

Măngălăria, *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ, pl. Podoleni. Izvorește din pădurea cu acelașĭ nume, curge prin satul Răducăneni și marginea de V. a tîrgușoruluĭ, cu acelașĭ nume și se varsă în pîrîul Bohotinul.

Măngălăria, *vale*, formată din prelungirea dealuluĭ Măngălăria, com. Ivănești, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Mănicea, *sat*, făcînd parte din com. rur. Zătreni, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea. Are o populație de 157 locuitorĭ.

Mănicea, *vălcea*, spre S. com. Zătreni, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, între piscul Gănești (limita) și Manicea.

Mănicești, *sat*, cu 49 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Oltuluĭ, făcînd parte din com. rur. Scheiul. Are o biserică, cu hramul Sfinților Voevozĭ, cu 1 preot și 1 cîntăreț.

Mănicești, *sat*, cu 381 locuitorĭ, pe rîul Argeș, jud. și pl. Argeș,

făcînd parte din com. rur. Baiculești. Aicĭ era maĭ înainte stație de caĭ de poștă între Pitești și Curtea-de-Argeș.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, cu 1 preot și 1 cîntăreț.

Mănicești, *moșie*, jud. și pl. Argeș, cu o întindere de 1181 pogoane, din care 940 pogoane pădure, proprietatea statuluĭ, fostă pendinte de Episcopia de Argeș, și aducînd o arendă anuală de 2910 leĭ.

Pe moșie se află: o moară, case, han, magaziĭ, povarnă, etc.

Mănioaia, *sat*, în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Costișa, situat pe valea rîuluĭ Bistrița. Se maĭ numește Mărienești.

Măntești, *sub-divizie a cătunuluĭ* Ruginoasa din jud. Buzău, com. Brăești.

Mănucul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Borcea, pendinte de com. Tonea.

Mănucul, *numire*, ce se maĭ dă *satuluĭ* Cacomeanca, pl. Borcea, jud. Ialomița.

Mănulești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Sîmbureștĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Mănulești, *deal*, pe care este situat cătunul Mănulești, jud. Olt, com. Sîmbureștĭ, pl. Oltul-d.-s. Are direcția de la E. spre V. și este acoperit cu viĭ și pădure. Printre acest deal și Tonești, curge rîul Cungrea-Mare.

Mănușoaia, *ramificațiune* a Dunăreĭ, coprinsă între ostrovul Iapa și Mărăcine, jud. Brăila.

Măra, *munte*, jud. Muscel, plaiul Dîmboviței, formînd linia de despărțire între rîurile Dîmbovița și Argeșelul, împreună cu munțiĭ: Draxinul, Țefeleica, Preajma, Munțișorul, Căpitanul, Plăișorul, Pravățul, Altămușul și Mateiașul.

Măraşul, *tîrle*, jud. Brăila, situate la E. com. Stăncuța, pe malul drept al Vîlciuluĭ, între viroaga Coităneasa și privalul Zatna. Aŭ 166 locuitorĭ.

Mărăcineanca, *vechie numire* a *satuluĭ* Bărbătescul, com. Alexeni, pl. Cîmpul, jud. Ialomița.

Mărăcineanul, *partea* de S. a *satuluĭ* Osman, jud. Brăila, unde s'aŭ așezat împroprietăriții de la 1879.

Mărăcinele, *sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Tîncănăul. Are o populație de 433 suflete: 233 bărbați și 200 femeĭ. Locuesc în 79 case și 19 bordee.

Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Tîncănăul, ce este la 2 kil.

Are o biserică de zid, cu hramul Sf. Nicolae, fondată în 1869 de Chirea Bușu, Lepădatu Petcu, Sanda Berceanu și Ioan Ciliciu, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Sunt 2 cîrciumĭ.

Mărăcinele, *fost sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Sălcuța.

Mărăcinele, *ostrov*, jud. Brăila, coprins între Dunăre la V. și între Mănușoaia la E. și situat la S. de ostrovul Crăcănelul și la N. de ostrovul Vaca.

Mărăcinele, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Tîncănăul, satul Mărăcinele.

Are un venit anul de 31966 leĭ. Aparține bisericeĭ din Craiova Madona-Dudu. Are pădure pe dînsa.

Mărăcinele, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com Tîncănăul, satul Mărăcinele. Are întindere de 965 hect. și e compusă din gîrniță. Este amenajată.

Mărăcineluĭ (Valea-), *vale*, în raionul com. Dobrești, pl. Podgoria, jud. Muscel, care, după ce udă partea de N. a comuneĭ, se varsă în apa Cîrcinovul.

Mărăcineni, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, pl. Sărata, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Buzăul, la 4½ kil. de orașul Buzăul.

Limita la N., începe din rîul Buzăul puțin maĭ jos de Morile-Călugărești, trece pe la Natima și Valea-Caluluĭ, urcă pe colina Grindul, trece Valea-Blăjanilor, urcă pe Movila-Săpată, apoĭ pe la capul moșiilor Căpățînești, Cîrlovoaia și Mărăcineni, dă în albia rîuluĭ Cîlnăul, în dreptul căt. Gîrbovi; la E., merge pe Cîlnăŭ în jos pănă în rîul Buzăul, trece Buzăul și o ia pe apa Areteĭ (hotar despre Vatra-Episcopiei), apoĭ pe hotarul moșieĭ Simileasca-Banul; la S., continuă pe hotarul com. Simileasca, pe marginea proprietăților Bîncească și Clinciurile, pănă în Moara-Nemțească; la V., trece iazul, apoĭ prin Crivina trece rîul Buzăul, urcă puțin pe Crivină pe lîngă moșia Săpoca și ajunge la Morile-Călugărești, com. Cîndești.

Comuna e formată din cătunele: Căpățînești, Cîrlovoaia, Mărăcineni, Mătești, Potoceni-d.-j. și Potoceni-d.-s., avînd o populație de 2150 locuitorĭ, din carĭ 358 contribuabilĭ. Locuesc în 447 case.

Are: 2 şcoale, una în căt. Mărăcineni şi a doua mixtă, în căt. Măteşti, frecuentate de 89 elevi şi 6 eleve; 3 biserici, în căt. Mărăcineni, Măteşti şi Potroceni, deservite de 3 preoţi, 3 cîntăreţi şi 2 paracliseri. Catedrala e cea cu hramul Sf. Nicolae. Cîrciumi sunt 13.

Suprafaţa com. este de 5438 hect. din cari: 3760 hect. arabile, 305 hect. pădure, 96 hect. fineaţă, 302 hect. izlaz, 1 hect. livezi, 14 hect. vie şi 960 hect. sterp, constînd din prundul riu luĭ Buzăul, Iazul-Morilor, etc.

Proprietăţile mai însemnate sunt: Căpăţineşti, Cîrlovoaia, Mărăcineni, Măteşti, Potroceni-d.-s. şi Potroceni-d.-j.

Terenul e şes, accidentat puţin în partea de N. prin mai multe dealuri şi cîte-va movile; e priincios agriculturei, care se face pe o mare întindere.

Afară de piatră pentru fabricarea varuluĭ, în com. mai sunt: 15 morĭ pe apa Buzăŭ, 1 moară de aburi, o stînă pe moşia Mărăcineni şi o fabrică de petrol unde se destilează păcura ce se extrage din com. Piclele.

Comerciul constă în desfacerea cerealelor, în transporturi şi în procurare de alimente oraşuluĭ Buzăul. Nu mai puţin însemnat e şi comerciul făcut de grădinarĭ, mai cu seamă ceĭ din Potoceni, carĭ cultivă peste 150 hect. zarzavat, pe care îl desfac parte în Buzăŭ, parte în Brăila, Galaţi, etc.

Căĭ de comunicaţie: şoseaua naţională Buzăŭ-Focşani, şoseaua judeţeană Mărăcineni-Ruşavăţul, şoseaua comunală Mărăcineni-Soreşti (com. Blăjani) şi alte drumurĭ naturale. Pănă a nu se face podul de fier peste rîul Buzăŭ (anul 1866), unul din cele mai însemnate ale Ţăreĭ, avînd 536 m. lungime, locuitoriĭ eraŭ nevoiţĭ a trece cu podul saŭ cu luntrile pe călătorĭ, din care cauză eraŭ scutiţĭ de dărĭ. Mulţĭ din aceştĭ podarĭ se ocupă azĭ cu pescuitul.

Vite: 632 boĭ, 160 vacĭ, 80 viţeĭ, 6 bivolĭ, 65 caĭ, 74 ţepe, 12 mînjĭ, 2080 oĭ, 122 capre, 1 asin şi 386 porcĭ.

Locuitoriĭ posedă 46 stupĭ cu albine.

Meseriaşi sunt: 7 lemnarĭ, 2 croitorĭ, 3 cizmarĭ, 4 fierarĭ, 3 maşinişti, 3 cojocarĭ şi 3 vărarĭ.

Budgetul com. e de 8213 leĭ.

Pe la începutul secoluluĭ al XIX-lea, com. Mărăcineni avea pe teritoriul săŭ satele: Căpăţineşti, Mărăcineni I, Mărăcineni II şi Greci-de-Buzăŭ; cele-l'alte s'aŭ format după 1828, mai cu seamă din Bulgariĭ ce aŭ fugit împreună cu armatele ruseşti. Pe timpul luĭ Mateiŭ Basarab, Mărăcineni era un sat însemnat, de oare-ce într'un proces al mănăstireĭ Vintilă-Vodă, s'aŭ luat de aci 12 boerĭ martorĭ: Mihaiŭ Cîrşotea, Necula Botoşanul, Sava luĭ Avram, Vasilache Nedelcu, Manea Bondrea, Mircan Ceauşul; apoĭ Lupşea Dvornicul, Azmega, Vetrea şi Dragotă. Satul Greci de la Buzăŭ se menţionează încă din secolul al XVI-lea. Din documentele aflate în familia Greceanu, rezultă că ar fi fost patria luĭ Radu-de-la-Greci. In scurt timp el s'a subdivizat în treĭ: Potoceni, Puţintei şi Greci-de-la-Buzăŭ. Numirea de Greci e uitată azĭ cu desăvîrşire, fiind înlocuită cu Potoceni-d.-j. In 1806, Mărăcineni a fost fortificat de generalul rus Camensky, care se retrăsese cu trupele aci, contra căruia a venit Şapan-Oglu cu Turciĭ, cu care ocaziune a ars pănă în pămînt oraşul Buzăŭ.

Mărăcineni, *com. rur.*, judeţul Muşcel, pl. Rîul-Doamneĭ, situată la S.-V. de Cîmpulung, la 46 kil. de acest oraş şi la 22 kil. de reşedinţa judecătorieĭ de ocol şi a subprefecturei.

Este situată pe un deal frumos, care predomină Valea-Argeşuluĭ, pe malul drept al rîuluĭ Doamna, unit cu rîul Tîrguluĭ, şi se mărgineşte la N. cu com. Ciumeşti, la S. cu oraşul Piteşti, la E. cu pl. Podgoria şi la V. cu jud. Argeş.

Se compune din 2 cătune: Mărăcineni şi Gropeni.

Are: o biserică, deservită de 1 preot şi 1 dascăl; o şcoală, frecuentată de 37 băeţi şi 19 fete.

Budgetul comunei e la venituri de 2705 leĭ şi la cheltueli de 1726 leĭ.

Locuitoriĭ aŭ primit pămînt prin împroprietărire la 1864.

In comună se află locul numit Cărămidăria pentru-că aci se fabrică pe an 3—6 milioane cărămizi.

Prin partea de E. a comuneĭ, trece calea naţională Piteşti-Frontieră şi calea ferată Goleşti-Cîmpulung, avînd pe teritoriul com. Halta-Gropeni.

La 3 kil. mai spre S. de Mărăcineni, rîul Doamna se varsă în rîul Argeş, pe malul stîng.

Mărăcineni, *sat*, judeţul Argeş. Vezi Lăceni.

Mărăcineni, *cătun* de reşedinţă, al com. Mărăcineni, jud. Buzăŭ, cu 520 locuitorĭ şi 108 case.

Mărăcineni, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu acelaşi nume, jud. Muscel, plasa Argeşelul.

Mărăcineni, *sătişor*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., comuna Timboeşti; e mai mult o sub-diviziĭ a cătunuluĭ Mărăcini.

Mărăcineni, *moșie,* în jud. Buzău, com. Mărăcineni, de 1200 hect., din carĭ 800 hect. arabile, 120 hect. crivină, 35 hect. grădinĭ de zarzavat și restul prund.

Mărăcineni și Colibași, *proprietăți* ale statuluĭ, pendinți de Vatra-Mănăstireĭ, pl. Rîurile, jud. Muscel, aŭ 407 hect. loc arabil și 1734 hect. pădure. Se arendează cu 10450 leĭ anual.

Mărăcini, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cătunul comuneĭ Tîmboești. Este așezat în partea de E., pe un deal, la 1 ½ kil. spre E. de cătunul de reședință, Tîmboești. Are o întindere de 277 hect. și o populație de 171 familiĭ, saŭ 534 suflete, din carĭ 190 contribuabilĭ.

Mărăcini, *cătun,* al com. Mizil, jud. Buzău, cu 90 locuitorĭ și 22 case; are subdivizia Teișanul.

Mărăcini, *sub-divizie* a *cătunului* Botești, jud. Buzău, com. Pănătăul.

Mărăcini (Teișanul), *moșie,* în jud. Buzău, com. Mizil, avînd 412 hect., mai toate arabile și puține înnecăturĭ făcute de apa Năeanca.

Mărăcini, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Chiojdeni; izvorește din Dealul-Chiojdenilor; udă partea de V. a comuneĭ, și se varsă în rîul Motnăul, pe dreapta luĭ.

Mărăcini, *vale* însemnată, în județul Constanța, pl. Hirșova, pe teritoriul comuneĭ rurale Gorleci; începe de la punctul numit Cîșla-la-Țîrca, îndreptîndu-se către V.; se întinde printre dealul la Țîrca (spre N.) și șesul Porumbiștea și Dealul-Cilibiuluĭ (spre S.); după un drum de 3 kil. se deschide în Valea-Pietrișuluĭ, puțin maĭ spre N. de Movila-Cinstituluĭ; este situată în partea N.-V. a pl. și de cea de E. a com.; este străbătută în lungime de drumul comunal Groapa-Ciobanuluĭ-Haidar și în cruciș de drumul Gîrleci-Balgiul.

Mărăscu. Vezĭ Mărăști, *sat,* județul Bacău.

Mărăscu, *moșie,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Năneștĭ, proprietatea d-luĭ Caton Lecca.

Mărășeni, *sat,* în partea de N.-E. a com. Brodocul, pl. Stemnicul, județul Vasluiŭ, pe malul stîng al rîuluĭ Bîrlad, pe o suprafață de 800 hect., din care 102 hect. pădure, proprietatea statuluĭ.

Are o populație de 62 familiĭ, saŭ 286 suflete; o biserică deservită de 1 preot și 1 cîntăreț, zidită la 1832 de către locuitorul Ioan Moreșanu, de la care se zice că ar fi luat numele și satul.

Vite: 120 vite marĭ cornute, 549 oĭ, 8 caĭ, 29 rîmătorĭ.

Locuitorii posedă 120 stupi cu albine.

Mărășești, *com. rur.* și *sat,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, la 68 kil. de orașul Turnul-Severin, situată pe valea apeĭ Brebina.

Satul Mărășești formează comună cu satele: Bratilovul și Stănești, avînd o populație de 900 suflete, din carĭ 124 contribuabilĭ. Locuesc în 258 case.

Locuitorii, pe lîngă agricultură, se ocupă și cu facerea șindrileĭ.

Prin această comună trece șoseaua Baia-de-Aramă-Brebina-Mărășești-Obîrșia.

Are: o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală, condusă de 1 învățător, și frecuentată de 28 elevĭ.

Locuitorii posedă: 9 pluguri, 4 care cu boĭ, 3 căruțe cu caĭ; 600 vite marĭ cornute, 5023 oĭ, 1757 capre, 201 caĭ, 360 rîmătorĭ; 360 stupĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 665 leĭ, iar la cheltueliĭ, de 664 leĭ.

Dealurĭ maĭ însemnate în această comună sunt: Măgura, Ocheanul, Măcișul, Bîrîiacul, Rechichișul, Măgura-Icorbieĭ, Dealul-Ocnelor, Fruntea-Mărășeștilor și Rugetul. Din acestea, Măgura și Ocheanul intră în regiunea munților, avînd înălțimĭ predominante.

Văile poartă tot aceleași numirĭ ca și dealurile, iar pîraie sunt: apa Brebina, ce vine de la Obîrșia, și pîraiele ce primește: Băroaia, Măgura, Valea-Iepeĭ, Valea-Scroafeĭ, Valea-Satuluĭ, Richichisul, Valea-Hoter și Valea-Ibrateĭ.

In partea de V., sunt minele Băroaia și localitatea Buriceni, unde se văd grămezĭ de piatră, de zgură de aramă și niște șanțurĭ făcute în pămînt.

Mărășești, *com. rur.,* în jud. Putna, pl. Șușița. Este situată pe malul Siretuluĭ, la o jumătate ceas în jos de Huipești și la 19 kil. de capitala județuluĭ.

Înălțimea comuneĭ d'asupra nivelului Mării-Negre e de 70 metri.

Are o populație de 500 familiĭ, saŭ 1717 suflete, din carĭ: 418 agricultorĭ, 12 meseriașĭ, 8 industriașĭ, 59 comercianțĭ, 10 avînd profesiunĭ libere, 98 muncitorĭ și 46 servitorĭ. Locuesc în 321 case.

Știŭ carte 295 persoane (213 bărbațĭ, 82 femeĭ).

Sunt 380 contribuabilĭ.

Are o biserică parohială, cu hramul Adormirea; o școală de băeți și una de fete, frecuentate de 55 băeți și 13 fete; un biuroŭ telegrafo-poștal, înființat la 1895 și al căruĭ venit pe anul 1896—97 a fost de leĭ 5886, b. 90; o stație de cale ferată.

Budgetul comuneĭ e la venituri de 15582.59 leĭ și la cheltueli, de 15550.55 leĭ.

Locuitorii posedă: 1 mașină de semănat, 2 de secerat, 3 de trecrat cu aburĭ, 1 de bătut porumb, 50 pluguri de lemn, 40 de fier și 2 mișcate de abur, 1 scarificator, 11 grape de fier, 6 tăvăluguri, 9 rariță, 2 trioare, 1 moară de abur și 2 de apă; 504 boĭ, 367 vacĭ, 54 caĭ, 3645 oĭ, 10 capre și 130 porcĭ; 190 stupĭ.

In comună sunt: 13 cîrciumarĭ, 5 băcanĭ, 1 bufegiŭ, 1 brutar, 2 comercianți de cereale, 6 cizmarĭ, 3 croitorĭ, 3 fierarĭ, 2 rotarĭ, 1 hotelier și 1 restaurator.

Mărășești, *stație de-dr.-d.-f.*, jud. Putna, pl. Șușița, com. Mărășești, pe linia Focșani-Mărășești-Bacău, din care s'a pus în circulație linia Mărășești-Bacău la 13 Septembre 1872, și la 13 Iunie 1881, linia Focșani-Mărășești. Este și stație finală a linieĭ Mărășești-Tecuciŭ-Galați. Se află pe linia Focșani-Bacău, între stațiile Putna-Seacă (7.8 kil.) și Pufești (14.7 kil.) și la 11.5 kil. de Cozmești, stația vecină de pe linia Mărășești-Tecuciŭ. Înălțimea d'asupra niveluluĭ Mării de 66 m. 84. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 503812 leĭ, 80 banĭ.

Mărășești, *moșie*, jud. Putna, aparținînd d-luĭ Ulysse Negroponte, care în exploatarea eĭ întrebuințează pluguri cu aburĭ și mașinele cele maĭ noĭ și maĭ sistematice, posedînd și 1 atelier de fierărie și 1 de lemnărie, pentru unelte agricole.

Această moșie aparținea în 1827 logofătuluĭ Iordache Catargiu.

Mărășești, *trecătoare*, peste graniță, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Mărășești, ce duce, peste apa Cerna și muntele Cupănul, în Banat, la satul Rușca.

Mărășești, *sat*, în jud. Tutova, pl. Tutova, com. Avrămești, spre S. de satul Avrămești.

Este compus din două părțĭ: Mărășești-Boerești și Mărășești-Răzășĭ, avînd o populațiune de 367 locuitorĭ și 107 case.

Are o fabrică de spirt.

Mărăști, *com. rur.*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., situată între pîrîul Berheci, la E. și afluentele săŭ Dunăvățul, la V.

Teritoriul săŭ este brăzdat de dealurile: Palanca și Măgura la E., Runcul, Blidariul, Bobeica, Bîtca și Viea-Popeĭ la V., zarea Glodișoarele la N., dealul Clenciul la S.

Se compune din 3 cătune: Mărăști-d.-s. saŭ Valea, reședința, Mărăști-d.-j. saŭ Satul-d.-j. și Bălaia.

Pe la 1803, Mărăști răzășeștĭ se găseaŭ în județul Tecuci, ocolul Berheci.

In Statistica din 1874, se găsește compusă din 5 cătune: Bălaia, Godovani, Mărăști, Satul-d.-j. și Valea.

Se mărginește la E. cu com. Glodurile, la S. cu com. Filipeni, la V. cu com. Botești și la N. cu secția Glodișoarele, com. Odobești, și cu com. Obîrșia.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de 1002 hect., împărțită în proprietățĭ micĭ ale răzeșilor.

Are o școală mixtă în satul Mărăști-d.-s., fondată în 1861 și frecuentată de 27 copiĭ; 2 bisericĭ, una în Mărăști-d.-s. și a doua în Mărăști-d.-j., deservite de 1 preot și 2 cîntăreți; 4 cîrciumĭ.

Are o populație de 343 familiĭ, saŭ 1399 suflete, din carĭ 522 agricultorĭ, 11 meseriașĭ, 3 comercianțĭ, cu 10 profesiuni libere, 18 muncitorĭ și 6 servitorĭ.

Sunt 328 contribuabilĭ.

Vite sunt: 84 caĭ, 838 vite cornute, 215 porcĭ, 77 capre și 399 oĭ.

Stupĭ cu albine sunt 60.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de leĭ 4208, banĭ 76 și la cheltueli, de leĭ 1894, banĭ 23.

Proprietarĭ sunt: D. Herțanu, cu 52,30 hect., Spiridon Herțanu, cu 78,28 hect.; En. Herțanu, cu 60,87 hect.; Sp. Dimitriu, cu 74 hect.; P. Herțanu, cu 56,55 hect.; N. Roman, cu 56,55 hect.

Totalul pămînturilor de cultură este de 707.85 hect.

Viile aŭ o întindere de 24.07 hect.

Teritoriul comuneĭ este străbătut de calea vicinală Obîrșia-Mărăști-Lunca, lungă de 8 kil.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 30 kil.; la com. Filipeni, 6 kil.; la com. Botești, 23 kil.; la com. Gloduri, 3 kil.; la com. Obîrșia, 4 kil.; la com. Odobești, 8 kil. și la Secueni, reședința plășeĭ, 12 kil.

Mărăști saŭ Mărăscul, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Nănești, situat între pîraiele Cornițelul și Dienețul, la 2½ kil. de Nănești. In vechime se numea Slobozia-Mărăști.

Are 15 familiĭ, saŭ 65 suflete.

Vite: 9 caĭ, 28 vite cornute și 11 porcĭ.

Mărăști, *cătun*, în jud. Putna, pl. Zăbrăuți, com. Răcoasa, situat lîngă pîrîul Răcoasa, la locul unde dă în Șușița.

Are o populațiune de 425 suflete, carĭ locuesc în 125 case; o biserică filială, cu hramul Sf. Nicolae.

Mărăști-de-Jos, saŭ **Satul-de-Jos**, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. Mărăști, așezat în valea pîrîuluĭ Dunăvățul, la 1 1/2 kil. de satul Mărăști-d.-s.

Are o populație de 114 familiĭ, saŭ 430 suflete; o biserică, făcută de locuitorĭ la 1868; o cîrciumă.

Vite: 27 caĭ, 264 vite marĭ cornute și 32 porcĭ.

Mărăști-de-Sus, saŭ **Valea**, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., și reședința com. Mărăști, situat pe scînga pîrîuluĭ Dunăvățul.

Are o populație de 143 familiĭ, saŭ 573 suflete; o școală mixtă; o biserică, clădită de T. Sturdza în 1848; 3 cîrciumĭ.

Vite: 40 caĭ, 386 vite marĭ cornute, 64 capre și 102 porcĭ.

Mărăței, *trup* (mahala), din orașul Piatra, jud. Neamțu, situat între muntele Petricica și rîul Bistrița.

Maĭ înainte a fost sat în proprietatea familieĭ Lățescu.

Are: o biserică, deservită de 2 preoțĭ și 3 eclesiarhĭ; 2 școlĭ, una de băețĭ, și a doua de fete; 2 fabricĭ de bețe de chibrituri dintre carĭ una face și cue pentru cizmărie; 2 fabricĭ de sucmane; 2 dubălăriĭ; o fabrică de turnătorie; o fabrică de săpun; o fabrică de pantofărie; o fabrică de postav.

Mărăței, *trup de sat*, în județul Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Doamna, situat la bariera despre S. a orașuluĭ Piatra.

Are o populație de 13 familiĭ, saŭ 51 suflete: 34 bărbațĭ și 17 femeĭ.

Mărceni, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Dumbrava, com. rur. Albulești.

Mărceni, *trup de sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bicazul, situat între malul drept al pîrîuluĭ Bicazul și ramura munteluĭ Piciorul-Frăsineĭ.

Mărcești, *com. rur.*, în jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, situată la S.-E. de Tîrgoviște, pe malul stîng al Ialomițeĭ, pe loc șes și aproape de vărsătura pîrîuluĭ Pîscovul în Ialomița.

Se compune din 2 cătune: Mărcești și Pîslari, cu o populație de 1231 locuitorĭ.

Are: 4 ulițe; o biserică; o școală.

Teritoriul com. produce cereale multe. Locuitoriĭ posedă multe vite.

Mărcești se învecinește: la E. cu Gheboaia, de care se desparte prin Pîscovul; la V., cu Băleni-Romîni, de care se desparte prin rîul Ialomița; la N., cu Rățoaia căt. com. Hăbeni și la S., cu Cornățelul și Dobra, despărțindu-se tot prin Ialomița.

Are o pădure de peste 80000 ariĭ.

Mărcești, *trup de sat*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Grumăzești. Vezĭ Mircești.

Mărcești saŭ **Mircești**, județul Bacăŭ.

Mărculeasa, *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Cătina, pe hotarul Prahoveĭ; are 125 hect., proprietatea moșnenilor Cătinenĭ și Chiojdenĭ.

Mărculeasca, *trup din moșia* Sfințești, jud. Teleorman, proprietate a principeseĭ Elena Masalsky.

Are o întindere de 950 hect.

Mărculești, *com. rur.*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Ialomița, între comunele Sudiți și Cosîmbești.

Teritoriul comuneĭ, cu o suprafață de 6650 hect., din carĭ 450 hect. pădure, se întinde din rîul Ialomița, spre S., pe cîmpul Bărăgan și coprinde două moșiĭ: Mărculești-Pisculești și Mărculești-Tutungiul.

După legea rurală din 1864, sunt înproprietăriți pe moșie 99 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat 773 3/4 pogoane; neîmproprietăriți se maĭ află 124 locuitorĭ.

Se compune din satele: Mărculești și Morile și din cătunele (tîrlele): Tutungiul, Scorduf, Cealîcul și Movila-Popiĭ.

Reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale este în satul Mărculești.

Are o populație de 230 familiĭ, saŭ 1087 suflete, din carĭ 313 agricultorĭ, 4 meseriași, 4 comercianțĭ, 7 cu profesiunĭ libere, 99 muncitorĭ și 40 servitorĭ; o școală primară mixtă, frecuentată de 42 elevĭ și 13 eleve; o biserică, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ.

Știŭ carte 158 persoane.

Budgetul com. e la venitură de 3645 leĭ și la cheltuelĭ, de 4084 leĭ.

Vite: 311 caĭ, 633 boĭ, 620 porcĭ, 7 bivolĭ, 2850 oĭ, 14 asinĭ și 16 capre.

Pe partea de S. a teritoriuluĭ comuneĭ, trece calea ferată Bu-

cureşti-Feteşti, cu staţia Mărculeşti.

Mărculeşti, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. cu acelaşĭ nume, situat pe ţărmul drept al rîuluĭ Ialomiţa. Spre S., se înalţă coasta Bărăganuluĭ.

Se învecineşte spre E. cu satul Sudiţi şi spre V. cu satul Gimbăşeni.

Maĭ înainte satul a purtat numirea de Pisculeşti.

Aicĭ este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

Are o populaţie de 115 familiĭ; o şcoală primară mixtă, frecuentată de 42 elevĭ şi 13 eleve; o biserică, construită la 1844, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ.

Vite: 211 caĭ, 341 boĭ, 70 porcĭ, 750 oĭ şi 10 capre.

Mărculeşti, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, căt. Mărculeşti, pe linia Ciulniţa-Feteşti, pusă în circulaţie la 1 Iulie 1887. Se află între staţiile Ciulniţa (12.2 kil.) şi Elena (15.2 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului Mării de 33.59 m. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 57790 leĭ, 10 banĭ.

Mărculeşti (Brăgoiul), *cătun*, al com. Bălăneşti, jud. Buzăŭ, cu 200 locuitorĭ şi 50 case.

Mărculeşti, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Bălăneşti, căt. Mărculeşti şi Cozieni, proprietatea moşnenilor Mărculeştĭ; are o întindere de 320 hect., din care 92 hect. pădure, formată din două sforĭ: Bînza şi Turburea; resturĭ cu arăturĭ, izlaz, fineţe, livezĭ şi loc sterp.

Mărculeşti, *pădure*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pe teritoriul com. Mărculeşti; are o suprafaţă de 550 hect. populată cu stejar, ulm, plop, salcie, anin şi jugastru.

Mărcuşul, *cătun*, al com. Dobriceni, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, situat la 4 kil. spre N., pe malul stîng al Olteţuluĭ. Este punctul cel maĭ de N. şi cel care ne prezintă cea mai mare altitudine d'asupra nivelului Mării (347 m.) din tot judeţul.

Are o populaţie de 100 familiĭ, saŭ 400 suflete; o biserică, cu hramul Intrarea în Biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Mărcuşul, *suburbie*, a oraşuluĭ Cîmpulung, jud. Muscel; coprinde Bărbuşa şi se întinde spre Apa-Sărată şi Vişoiul, şi toată partea de sub Măţăul şi Flămînda, dincolo de rîŭ.

Mărcuţa (Balamucul), *sat*, în jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa, făcînd parte din com. rur. Pantelimonul-Dobreşti. E situat spre S.-V. de Pantelimonul, pe malul drept al rîuluĭ Colintina. In partea de N. este înconjurat de dealurĭ frumoase.

Are o populaţie de 86 suflete.

Suprafaţa totală a satuluĭ e de 58 hect., carĭ s'aŭ cumpărat de locuitorĭ în 44 loturĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, fostă mănăstire de călugărĭ, zidită la anul 1587 de Jupîn Dan-vel-Logofăt.

La anul 1668, Jupîneasa Vişana, nepoata luĭ Dan, a închinat-o metoch sfinteĭ Mitropoliĭ (Mitropolit era chir Tudosie), care a învelit-o şi i-a făcut casele.

La 1733, în zilele luĭ Grigore Ghica Voevod, s'a reparat şi i s'a făcut clopotniţă, uşĭ şi fe restre, zugrăvind-o pe din năuntru şi pe din afară.

Din zidul care înconjoară această mănăstire, abia se maĭ văd urme. Are aspectul uneĭ cetăţĭ. Odinioară această mănăstire era punct întărit şi în legătură cu Curtea-Vechĭe din Bucureşti.

La 1821, Sava aflînd despre venirea Turcilor s'a întărit provizoriŭ în mănăstirea Mărcuţa. Pănă maĭ acum vre-o cîţi-va anĭ se vedeaŭ la porţĭ nişte găurĭ sistematice, probabil pentru aruncat cu arme.

Astăzĭ, fosta mănăstire este redusă la biserică de mir şi satul cheltueşte cu întreţinerea eĭ 1742 leĭ anual, administrîndu-se de un preot îngrijitor.

Aci se află şi institutul de alienaţĭ, întreţinut de Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti, cu 190 paturĭ.

Comerciul în sat se face de 8 cîrciumarĭ.

Mărcuţa, *lac*, în jud. Ilfov, format de gîrla Colintina, pe moşia Mărcuţa, comuna Pantelimonul.

Mărcuţa, *pădure* particulară, în jud. Ilfov, situată pe moşia Mărcuţa, com. Pantelimonul, pl. Dîmboviţa. E supusă regimuluĭ silvic pentru-că cade în linia de centură a forturilor din jurul Capitaleĭ.

Mărgărităreşti, alt *nume* al *com.* Mărgăriteşti, jud. R.-Sărat.

Mărgăriteşti, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., pe pîrîul Hîrboca.

Este aşezată în partea de V. a judeţuluĭ, la 22 kil. spre N.-V. de oraşul R.-Sărat, şi în partea de V. a pl., la 21 kil. de com. Zgîrciţi, reşedinţa plăşeĭ.

Este o comună din regiunea dealurilor. E brăzdată la V. de culmea Cîmpulungeanca, dealul Cărpinești și Homocioaia, la E. de prelungirile dealuluĭ Cărpinișul.

Rîul Hîrboca o udă prin mijloc, de la N. spre S. La E. trece pîrîul Cărpinișul; la V., se află lacul Mărgărițești, cam în mijlocul com. Maĭ sunt 4 puțurĭ și 30 fîntînĭ.

Se mărginește la V., cu Cîmpulungeanca; la E., cu Pardoși; la S., cu Valea-Rațeĭ; la V., cu Dimiana (jud. Buzău), de care se desparte prin dealul Cîmpulungeanca.

Cătunele carĭ o formează sunt: Mărgărițești, reședința, la N.; Șchiopeni, la S.

Are o populație de 151 familiĭ, saŭ 648 suflete; 2 bisericĭ, una cu hramul S-ții treĭ Ierarchĭ, zidită în 1841 de Mărgăritescu și locuitorĭ și a doua, cu hramul S-ții Voevozĭ, zidită în 1878 de preot și locuitorĭ, și ambele deservite de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, fondată în 1888 de comună, condusă de un învățător și frecuentată de 30 elevĭ.

Suprafața com. este de 2215 hect., din carĭ: 114 hect. vatra comuneĭ, 1305 hect. ale locuitorilor și 800 ale particularilor. Din acestea, sunt: 1105 hect. arabile, 500 hect. imaș, 350 hect. pădure, 6 hect. viĭ, 25 hect. fînețe și 10 hect. neproductive.

Locuitoriĭ posedă: 40 pluguri; 213 boĭ, 134 vacĭ, 8 caĭ, 15 țepe, 1655 oĭ, 6 capre și 141 rîmătorĭ.

Comerciul constă în importul de coloniale, țesăturĭ, și în exportul de cereale și lemne; transportul se face prin gara R.-Sărat.

Căĭ de comunicație sunt drumurile vecinale: spre Cîmpulungeanca-Valea-Sălcieĭ; spre Valea-Rațeĭ; spre Pardoși-Grebănul-Zgîrciți-R.-Sărat.

Veniturile și cheltuelile com. sunt de 1185 leĭ și 24 banĭ.

Mărgărițești, *com. rur.*, județul Romanați, pl. Olțețul-Oltul-d.-s., situată pe malul drept al Olțețuluĭ, la 6 kil. spre S. de Balș și la 25 kil. de Caracal. Se compune numaĭ din satul cu același nume, care se maĭ numește și Mărgăritărești.

Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului Mărĭĭ este de 160 m.

Are o populație de 183 familiĭ, saŭ 783 suflete, din carĭ 143 contribuabilĭ; o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ (1829), cu 1 preot și 2 cîntărețĭ; 3 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e la venițurĭ de 1711 leĭ; iar la cheltuelĭ, de 1667 leĭ.

Vite marĭ 371, vite micĭ 812 și rîmătorĭ 150.

Mărgărițești, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătun. de reședință al comuneĭ Mărgărițești.

Are o întindere de 1100 hect., și o populație de 69 familiĭ, saŭ 292 suflete, din carĭ 70 contribuabilĭ; o biserică; o școală.

Mărgărițĭ, *cătun*, al com. Beceni, jud. Buzău, cu 170 locuitorĭ și 39 case.

Mărgărițĭ, *moșie*, în jud. Buzău, com. Beceni, avînd cam 500 hect., din care 107 pădurea Bodea și Valea-Crînguluĭ; restul e arătură, fînață, livezĭ și puțin loc sterp.

Mărgeni, *cătun*, al com. Brîncoveni, jud. Romanați, pl. Olțețul-Oltul-d.-s., situat spre E., la 5 kil. de Brîncoveni, lîngă Olt, unde se afla și un pod volant peste acest rîu, și unde albia Oltuluĭ are o altitudine de 113 m. 80 d'asupra nivelului Mărĭĭ. Are o populație de 70 familiĭ, saŭ 270 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe. (1866), cu 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Mărghia, *sat*, jud. Argeș, plasa Cotmeana, cu o populație de 100 familiĭ, făcînd parte din comuna rurală cu același nume. Are două bisericĭ, una cu hramul Adormirea și a doua cu hramul Sf. Nicolae, deservite de 2 preoțĭ, 2 cîntărețĭ și 1 paracliser.

Mărghia, *moșie*, jud. Argeș, pl. Cotmeana, com. Mărghia, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din București, pendinte de schitul Titiriciul din jud. Vîlcea. Are o întindere de 2756 pog., din care 500 pog. pădure și o arendă anuală de 3100 leĭ.

Mărghia, *pîrîŭ*, în jud. Argeș, pl. Cotmeana, care, după ce udă satul cu același nume, se varsă în rîul Cotmeana, aproape de satul Lunca-Corbuluĭ.

Mărgineanca, *nume* ce se dă *moșieĭ* pe care este așezată o parte din com. Roșiori, județul Brăila.

Mărgineanca saŭ **Piscul-Liliecii**, *colină*, jud. Muscel, com. Racovița, pl. Rîul-Doamneĭ. Pe colină se văd niște ruine. La poalele sale sunt treĭ marĭ fîntînĭ, un vast heleșteŭ de pește, maĭ mulțĭ arborĭ de grădină și liliecĭ, precum și sălciĭ vechĭ și marĭ, dispuse în formă de grădinĭ patru-latere.

Mărgineanca (Mărgineanul-Sărata, Văleanca), *moșie*,

jud. Buzău, parte în com. Albești, parte în com. Mihăilești, proprietate a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Cotroceni. Are 470 hect., din care 2 hect. pădure, restul maĭ tot arabil.

Mărgineanca, (Mărgineanul-Sărata), *moșie,* în jud. Buzău, com. Mihăilești, căt. Mărgineanu, fostă proprietate a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Mărgineanu, azĭ particulară. Are 1820 hect., maĭ toate arabile.

Mărgineanca (Misleanca), *moșie,* în jud. Buzău, com. Mihăilești, proprietate a statuluĭ pendinte de mănăstirea Mislea. Are cam 700 hect., maĭ toate arabile. Se maĭ numește și Cufuritul-Mănăstireĭ-Mislea, Colțăneni, Colțica, etc. La început făcea un singur corp cu Mărgineanca-Sărata, care a fost dăruită mănăstireĭ Mărgineanul.

Mărgineanca, *moșie,* în județul Buzău, com. Largul. Vezĭ Largul mănăstireĭ Mărgineanul.

Mărgineanca, saŭ **Țintea,** *pădure* a statuluĭ, în întindere de 900 hect., pendinte de comuna Țintea, pl. Filipești, jud. Prahova.

Mărgineanul, *lac,* în jud. Buzău, com. Mihăilești, căt. Mărgineni. Se formează în localitate și se scurge în lacul Colțăneni. Conține mult pește.

Mărgineanul, *pîrîŭ,* jud. Iași, pl. Cîrligătura, com. Sinești, izvorește de sub Dealul-Mare, din Fîntînele-Stăvărăcheștilor, trece prin vatra desființatuluĭ iaz Signeanul, până la Fîntîna-Vătafuluĭ, unde maĭ primește pîrîul Ion-Nichită; apoĭ se îndreaptă spre N., pe lîngă satul noŭ Bocniță și se varsă în pîrîul Obrijanca, la Podul-luĭ-Cristea.

Mărgineni, *com. rur.,* jud. Neamțu, situată în colțul despre S.-E. al plășeĭ de Sus-Mijlocul, pe văile și podișele ce se întind între stînga rîuluĭ Bistrița și hotarul jud. Roman.

Teritoriul acesteĭ comune este străbătut în direcțiune N.-S. de o întinsă ramură de dealurĭ numită tot Mărgineni, din care se detașează alte delușoare precum: Movila, Țintila.

Comuna este formată din satele: Mărgineni, Hoisești, Istrinești și Hîrțești.

Are o populație de 657 familiĭ, saŭ 2756 suflete: 1382 bărbațĭ și 1374 femeĭ, din carĭ 607 contribuabilĭ.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriță în 1864 sunt: 194 carĭ încă trăesc și-și stăpînesc singurĭ locurile lor; 159 carĭ stăpînesc locurile ca urmașĭ; 6 stăpînesc locurile altora; 98 indivizĭ sunt, carĭ de și însurațĭ și cultivatorĭ de pămînt n'aŭ nicĭ un fel de împroprietărire precum nicĭ putința de a moșteni ceva pe urma părinților lor legiuițĭ.

Din 5571 hect., întinderea totală a comuneĭ, 2272 hect. sunt ocupate de agricultură.

Imașul are o întindere de 271 hect., nutrind un număr de 4945 capete de vite.

Sunt 4 bisericĭ, deservite de 4 preoțĭ și 7 dascălĭ; 4 morĭ de apă, 3 fierării.

Budgetul com. e de 8044 leĭ la venitурĭ și de 7901 leĭ, 29 banĭ, la cheltuelĭ.

Comunicațiunea cu satele vecine se face prin o rețea de drumurĭ, din care: șoseaua Mărgineni, Bahna, Izvoarele; Mărgineni-Jidești-Dochia; Mărgineni-Hoisești; Hîrțești-Mărgineni-Bălușești; Hîrțești-Bîrcul.

Mărgineni, *com. rur.,* jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., situată pe marginea rîuluĭ Cerna și dealul Papa, la 80 kil. de capitala județuluĭ și la 20 kil. de a plășeĭ.

Se compune din 3 cătune: Glugești, Blăjani și Pueștĭ.

Are o populație de 348 familiĭ, saŭ 954 suflete, din carĭ 160 contribuabilĭ; locuesc în 348 case.

Sunt aci: 2 bisericĭ una în căt. Glugești și a doua în căt. Blajani; o școală.

Locuitoriĭ sunt moșneni și se ocupă pe lîngă agricultură și cu rotăria. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la Craiova.

Vite sunt: 13 caĭ, 146 boĭ, 60 vacĭ, 15 capre, 150 porcĭ și 305 oĭ.

Toată comuna, cu izlaz cu tot, are 150 hect.

Veniturile și cheltuelile comuneĭ se urcă la 887 leĭ anual.

Se învecinește la N. cu com. Drăganul; la S., cu Bătășani; la E. și N., cu Valea-Rogojina; la V., cu rîul Cerna; la E., cu Piscul-Lunguluĭ și vîlcelele: Papa, Rogojina, Călina, etc.

Mărgineni, *cătun* al com. Mihăilești, jud. Buzău. Se împarte în două: Mărgineni-d.-s., și Mărgineni-d.-j., avînd 520 locuitorĭ și 120 case.

Mărgineni, *sat,* în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Mărgineni, situat pe valea pîriiașuluĭ cu acelașĭ nume, la 18½ kil. de orașul Piatra.

Are o întindere de 2802 hect. 80 ariĭ, și o populație de 350 familiĭ, saŭ 1558 suflete, din carĭ 350 contribuabilĭ.

In sat se află: reședința comuneĭ; o școală, frecuentată de 69 elevĭ; o biserică, deservită de 1 preot și 2 eclesiarhĭ; 2 morĭ de apă; o fierărie.

Vite sunt: 480 boĭ, 270 vacĭ, 1180 de oĭ, 110 caĭ, 300 rîmătorĭ, 300 juncĭ.

Mărgineni, *sat*, pendinte de com. Bălţaţi, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe gîrla Plapcea şi Valea-Popiĭ, în partea de N. şi în apropiere de cătr. Slobozia.

Are 3 biserică: una zidită la 1876 de Ion Diaconul, cu hramul Sf. Voevozĭ; a doua, cu hramul Sf. Ion Botezătorul, clădită la 1854, de maĭ mulţĭ ctitorĭ; şi a treia, cu hramul Intrarea-în-Biserică, zidită la 1821, de maĭ mulţĭ preoţĭ şi reparată la 1883.

Mărgineni, *mănăstire*, în judeţul Prahova, pl. Filipeşti, com. Haimanalele, fundaţiune a familieĭ Cantacuzineşti, devenită apoĭ mănăstire închinată călugărilor din muntele Sinai. Constantin Cantacuzino, prin căsătoria sa cu domniţa Ilina şi Pană Filipescu cu domniţa Ancuţa, amîndouă fiice ale luĭ Şerban-Basarab Voevod devenind şi eĭ membriĭ aĭ acesteĭ familiĭ, aŭ prefăcut-o şi înfrumuseţat-o.

Zestrea eĭ s'a maĭ adăogat atît de urmaşiĭ şi rudele Basarabilor cît şi de alţĭ particularĭ, precum şi din cumpărăturile făcute de uniĭ dintre egumenĭ, iar maĭ vîrtos de Arhimandritul Cornilie, cel din urmă egumen romîn. Toate acestea se dovedesc maĭ mult din actele mănăstireĭ, cu aniĭ 7062, 7151 şi 7166.

In toamna anuluĭ 1727, Nicolae Mavrocordat închină, prin hrisovul săŭ, din anul 7235, această mănăstire domnească, la muntele Sinai.

După trecere de 4 anĭ, temîndu-se poate că Domniĭ următorĭ vor desfiinţa această închinare, călugăriĭ străinĭ maĭ luară încă o carte din partea unora dintre rude (Ion Rosetti, C. Brezoianu, C. Dudescu, Pîrvu Cantacuzino, etc.) şi aceştia daŭ cartea cu anul 7239, în mîinile egumenuluĭ Cozma, cu care închină şi eĭ atît mănăstirea Mărgineni, cît şi schitul Vărbila.

Mănăstirea Mărgineni avea la secularizare 22 moşiĭ, cu un venit de 874200 leĭ vechĭ anual.

E vrednic de văzut clopotniţa, tîmpla altaruluĭ, pavimentul şi ornamentele dinăuntru şi din afară, toate de marmoră, şi cîţĭ-va sfinţĭ şi domnĭ zugrăviţĭ înăuntrul bisericeĭ.

Această mănăstire servea şi ca loc de închisoare pentru condamnaţĭ politicĭ.

Istoricul Nicolae Bălcescu, fiind şi el încurcat în conspiraţia colonelului Cîmpineanu, fu închis în mănăstirea Mărgineni, din ordinul Domnitoruluĭ Alexandru-Vodă Ghica. Peste puţin venind la tron Vodă-Bibescu, fu scos din închisoare şi începu, împreună cu profesorul A. Treb. Laurian, publicarea cunoscutuluĭ «Magazin Istoric pentru Dacia» care urmă regulat în aniĭ 1845, 1846 şi 1847.

Mărgineni, *penitenciar*, jud. Prahova. Vezĭ comuna Haimanalele.

Mărgineni, *munte*, în jud. Argeş, pl. Loviştea.

Mărgineni, *ramură de dealurĭ*, ce se întinde în şiră bifurcată, de la satul Hoiseşti şi Mărgineni, jud. Olt, spre N., printre satele Jideşti, Dochia, Bălueşti, Itrineşti, formînd un semicerc încovăiat spre E.

Mărgineni, *deal* în raionul com. Mărgineni, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 66 hect. vie.

Mărgineni, *pîrîiaş*, în jud. Neamţu, izvoreşte din nişte dealurĭ situate pe moşia Zideşti; pl. Piatra-Muntele, com. Girovul, pe lîngă satul cu acelaşĭ nume, în josul căruia se uneşte pe stînga cu pîrîiaşul Hoiseşti, după care apoĭ formează iazul de la Plopeşti, pe teritoriul com. Mărgineni, pl. de Sus-Mijlocul; de la acest ĭaz, pîrîiaşul Mărgineni se numeşte Plopeşti, şi sub acest nume curge pe lîngă satul Podoleni, traversînd aproape de vărsarea luĭ pe stînga pîrîuluĭ Căluiuşul şoseaua căeĭ ferate Buhuş-Piatra.

Mărgineni - de - Jos, *com. rur.*, în jud. Prahova, pl. Filipeşti. Este situat lîngă rîul Prahoviţa, la 20 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 4 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţiune de 325 familiĭ, saŭ 1808 suflete, din carĭ 215 contribuabilĭ, locuind în 332 case; o biserică, fondată la anul 1857 de Dimitrie Dorobanţul, deservită de un preot; o şcoală, frecuentată de 38 băeţĭ şi 2 fete.

Pe lîngă agricultură, peste 210 locuitorĭ maĭ sunt lucrătorĭ de şosele, 30 albierĭ şi 20 jugarĭ. Produsul munceĭ îl desfac la oraşul Ploeşti.

S'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşia Mărgineni-d.-j., 133 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat 348 hect.

Vite sunt: 43 caĭ şi ĭepe, 137 vacĭ, 205 boĭ, 459 oĭ şi 257 porcĭ.

Toată com. se întinde pe o suprafaţă de 1113 hect., cu izlaz, loc arabil şi pădure.

In termen mediŭ, viile daŭ anual 1500 decal.

Comerciul se exercită în com. de 6 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 3850 leĭ şi la cheltuelĭ, de 3700 leĭ.

O şosea comunală înlesneşte comunicaţia între Tîrgul-Filipeşti şi Mărgineni-d.-s.

In partea de S.-V. e brăzdată de dealurĭ acoperite cu viĭ.

Afară de rîul Prahoviţa, care udă partea de V. a com., maĭ sunt vîlcelele: Ciocăneasa, Gomoiul, Valea-Lungă, Băncila şi Logofătul.

Se mărgineşte cu comunele: Mărgineni-d.-s., Filipeşti-de-Tîrg şi Diţeşti.

Mărgineni-de-Jos saŭ **Olari şi Brătăşanca**, *trupurĭ de moşiĭ* ale statuluĭ, judeţul Prahova, pendinţĭ de mănăstirea Mărgineni.

De la 1891 s'aŭ vîndut de veciĭ locuitorilor.

Mărgineni-de-Sus, *com. rur.*, în jud. Prahova, pl. Filipeşti. Este situată pe loc şes, pe malul stîng al pîrîuluĭ Prahoviţa, la 19 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 3 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

La început com. a fost situată pe malul drept al Prahoviţeĭ, dar în urma inundaţieĭ de la 1864, distrugîndu-se maĭ multe case, locuitoriĭ s'aŭ strămutat pe stînga Prahoviţeĭ, pe un loc maĭ ridicat.

Se compune din 3 cătune: Mărgineni-d.-s., Brătăşanca-Ungureni şi Olari, avînd o populaţiune de 187 familiĭ, saŭ 800 suflete.

Biserica, fondată la 1861, are următoarea inscripţie:

Acest sfînt locaş s'aŭ ridicat din noŭ la anul 1861 cu osîrdia şi cheltuiala Dumnealor: Părinteluĭ Arhimandrit Macarie, egumenul mănăstireĭ, Apostol Asachi, Const. Anagnostiade, Costache Petre şi Anghelichi Duca, şi cu ajutorul de muncă al locuitorilor sătenĭ, spre eterna pomenire a tutulor.

Biserica e deservită de un preot, plătit de stat şi de enoriaşĭ.

Are o şcoală frecuentată de 44 băeţĭ şi 6 fete.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864 şi 1879, cînd li s'aŭ dat 147 hect. din moşia statuluĭ, acum vîndută în loturĭ.

Vite sunt: 78 caĭ şi ţepe, 221 boĭ, 70 vacĭ, 21 capre, 778 oĭ şi 145 porcĭ.

Toată com. are o suprafaţă de 799 hect.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă şi cu olăria, pe care o desfac la oraşele Ploeşti, Cîmpina şi Tîrgovişte.

Se cultivă gîndacĭ de mătase. Stupĭ cu albine sunt 20.

Pămîntul e prielnic culturеĭ. Pomĭ roditorĭ sunt foarte mulţĭ.

Comerciul se exercită în comună de 4 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 5326 leĭ şi la cheltuelĭ, de 4201 leĭ anual.

In partea de V., comuna e brăzdată de două dealurĭ: Bogdan şi Duchi, pe malul drept al pîrîuluĭ Prahoviţa, maĭ înainte plantate cu viĭ; acum filoxerate, servesc de păşune pentru vite.

Afară de rîul Prahoviţa, care udă partea de V. a comuneĭ, maĭ e străbătută de văile: Staura, Valea luĭ-Dan, Valea-cu-Luntrea, Valea-Turculuĭ, Ţiparuluĭ, Cacova, Cescăneasa şi Despina.

Se mărgineşte cu comunele: Haimanalele, Dîrmoneşti şi Mărgineni-d.-j.

Două şosele comunale o leagă cu comunele Dîrmoneşti şi Mărgineni-d.-j.

La anul 1821, Duca, comandantul corpuluĭ de oştire din Ploeşti, primind poruncă de la Ipsilante să plece cu oştirea spre Tîrgovişte şi să îngrijească de proviziunĭ pentru 1500 călăreţĭ, porni, poposind la Băicoiŭ şi punînd streji la Mărgineni, spre a-ĭ da de veste de cele ce s'ar putea întîmpla în urma plecăreĭ luĭ.

Sava, unul din căpitaniĭ oştireĭ greceşti, se întări în mănăstirea Mărgineni, deja ocupată de Arnăuţiĭ luĭ Farmache, sub cuvînt că acea mănăstire îĭ putea servi ca cetate de apărare, scriind luĭ Duca să vină cu oşteniĭ luĭ pe la Mărgineni, ca să meargă împreună la Tîrgovişte.

Duca, care-l bănuia, refuză.

Mărgineni-de-Sus, *sat*, făcînd parte din com. rur. Mărgineni-d.-s., pl. Filipeşti, jud. Prahova.

Mărgineni-de-Sus, *deal*, jud. Prahova, pl. Filipeşti, com. Mărgineni, pe care se cultivă 38½ hect. vie.

Mărgineni-Luncani, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Slobozia-Luncani, situat pe Dealul-Grigorenilor.

Are o populaţie de 74 suflete; o cîrciumă; 5 caĭ, 30 vite marĭ cornute şi 9 porcĭ.

Mărgineni-Munteni, *com. rur.*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., aşezată în valea rîuluĭ Bistriţa şi a pîrîului Trebişul.

Se compune din 4 cătune: Mărgineni-Munteni, reşedinţa, Mărgineni-Unguri, Valea-Budului, în stînga Trebişuluĭ, şi Gherăeşti, în dreapta Bistriţeĭ.

După Statistica din 1875, se găsea în comună, un cătun cu numele Negreni.

Se învecineşte la N. şi N.-V. cu secţiile Fîntînelele şi Trebişul, pendinte de com. Fîntînelele, de care se desparte prin pîrîul Cîrligata, şi cu teritoriul comuneĭ

Luncani, de care se desparte prin pîrîul Frumosul; la S.-V., cu satul Bărăți, pendinte de comuna rurală Osebiți-Mărgineni; la S., cu teritoriul orașuluĭ Bacău, pe unde curge pîrîul Negelul; la E., se întinde pănă în malul drept al Bistriței, care o desparte de com. Săucești.

Are o populație de 385 familiĭ, saŭ 1498 suflete, din carĭ 558 agricultorĭ, 12 meseriașĭ, 2 industriașĭ, 16 comercianțĭ, 10 avînd profesiunĭ libere, 25 muncitorĭ și 64 servitorĭ.

Sunt 332 contribuabilĭ.

Sunt două biserică: una ortodoxă, în secția Mărgineni-Munteni, de lemn, și care are o icoană adusă din Trapezunda la 1615, după cum arată inscripția eĭ, și a doua, catolică, în secția Mărgineni-Unguri, ambele deservite de 2 preoțĭ și 2 cîntăreți; o școală mixtă, înființată în 1868, și frecuentată de 55 copiĭ; 9 cîrciumĭ.

Vite sunt: 27 caĭ, 535 vite cornute, 266 porcĭ și 826 oĭ.

Viea lucrătoare ocupă o întindere de 62½ hect. și cea nelucrătoare, 3 hect.

Teritoriul comuneĭ este de 407 fălcĭ.

In 1865, s'aŭ împroprietărit 110 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat 312 fălcĭ și 22 prăjinĭ.

Moșia, în afară de teritoriul comuneĭ, este proprietatea Coloneluluĭ Sandu Crupensky și fraților Brăescu, cu o întindere de 760 hect. și cu venit aproximativ de 22000 leĭ anual și a luĭ D. Frunză, care are 71,50 hect. pămînt productiv, cu un venit de 2200 leĭ anual.

Pădurea din această comună se numește Pîrîul-Adînc și ocupă o întindere de 103 hect.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de leĭ 11965, banĭ 47 și la cheltuelĭ de leĭ 6758, banĭ 61.

Distanțele: la orașul Bacăŭ, 5 kil.; spre Fîntînelele, 5 kil.; spre Luncani, 9 kil.; spre Gîrleni, reședința plășeĭ, 10 kil. și spre Osebiți-Mărgineni, 2 kil.

Pe la Mărgineni-Munteni trece calea județeană Bacăŭ-Moinești-Ocna și o cale comunală care o leagă cu Osebiți-Mărgineni.

Mărgineni-Munteni, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița, com. cu acelașĭ nume, așezată pe stînga pîrîuluĭ Trebișul.

Are o populație de 150 familiĭ, saŭ 580 suflete, locuind în 140 case.

Are o biserică vechie, zidită la 1432, în care se găsesc 2 pietre de marmură cu o inscripție în versurĭ grecești trimetre iambice, și cu mărcile ambelor Țărĭ - Romîne. In traducere sună ast-fel:

Pămîntul Moldavilor ascunde corpul Smaragdeĭ Doamna și soția principeluĭ Mateĭ, fiul luĭ Gligore Ghica; s'a făcut catapiteazma și s'a înmormîntat la 1776 în biserică, Smaragda, soția luĭ Mateĭ Ghica care a domnit în Muntenia la 1752 și s'a strămutat în Moldavia unde a domnit pănă la 1756. In acelașĭ mormînt maĭ tărziŭ (1795) s'a înmormîntat Maria, nora menționateĭ Doamne, iar apoĭ bărbatul eĭ Grigore, tot aci sunt îngropate două nepoate ale Doamneĭ Smaragda, fiica luĭ Grigore și Maria.

Biserica este deservită de 1 preot și 2 cîntăreți. In sat se maĭ află primăria; o școală mixtă; 4 cîrciumĭ.

Vite: 15 caĭ, 315 vite marĭ cornute, 432 oĭ și 117 porcĭ.

Mărgineni-Pîrliți, *numirea veche a cătunuluĭ* Mărgineni-d.-j., pl. Filipești, jud. Prahova.

Mărgineni - Unguri, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-s., com. Mărgineni-Munteni, așezat lîngă satul Secătura, din com. Fîntînelele, pe pîrîul Trebișul.

Are o populație de 631 locuitorĭ, toți Ungurenĭ; o biserică catolică, zidită de comună la 1889; 3 cîrciumĭ.

Vite sunt: 9 caĭ, 188 vite marĭ cornute, 116 oĭ și 101 porcĭ.

Distanța la cătunul cu școala și primăria este de 150 m.

Măricești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Rusănești, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, la 1½ kil. de cătunul Afînata, reședința comuneĭ.

Are o populație de 237 locuitorĭ, 102 bărbați, 135 femeĭ.

Cade în partea de V. a comuneĭ. E înconjurat de dealurĭ și udat de pîrîul Omorîcea.

Mărinesiĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Dobreni, izvorește din pădurea Brînzeĭ, curge în direcțiune N.-S. pe moșia Almașuluĭ și se varsă maĭ la E. de schitul Almașul în pîrîul Almașul.

Mărinești, *numire veche a satuluĭ* Mănioaia, jud. Neamțu, din com. Costișa, pl. Bistrița.

Mărmureni, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Oniceni, pe pîrîul Mărmureni, spre V. de satul Oniceni și în apropiere de el.

Are o populație de 56 familiĭ, saŭ 242 suflete; o biserică de zid; 450 vite.

Locuitoriĭ se ocupă cu facerea de frînghiĭ, roate și oale.

Mărmureni, *pîrîŭ*, ce udă com. Oniceni, pl. Fundul, jud. Roman; curge de la N. la S.; trece prin satul Mărmureni și la S. de acest sat se varsă în rîul Bîrlad, pe stînga.

Mărtinești, *com. rur.*, în pl. Mar-

ginea-d.-j., jud. R.-Sărat, pe rîul R.-Sărat.

Este așezată în partea de mijloc a județuluĭ, la 28 kil. spre N.-E. de orașul R.-Sărat, și în partea de V. a pl., la 16 kil. spre S.-V. de com. Măicănești, reședința plășeĭ.

Se învecinește cu comunele: Obilești, la 7 kil.; Slobozia-Mihăileni, la 8 kil.; Ciorăști, la 10 kil. și Bălești, la 11 kil.

Se mărginește: la N. cu com. Obilești; la V., cu Bogza; la S., cu Slobozia-Mihălceni; la E., cu Rîmniceni și Gulianca.

Este o comună de cîmp, neavînd alt accident de teren de cît malurile rîuluĭ R.-Sărat, și icĭ-colea cîte-va movile.

Rîul R.-Sărat o udă prin mijloc, de la S. la N., și afluentul său Viroaga-Vijiitoare, la S.; Lacul-Negru se află la V. comuneĭ.

Se compune din cătunele: Mărtinești, reședința, în mijloc; Tatăranul, la E.; Vîjiitoarea, la S.

Suprafața com. e de 4932 hect., din carĭ 100 hect. vatra comuneĭ, 728 hect. ale locuitorilor și 4104 hect. ale particularilor. Din acestea: 3712 hect. arabil, 952 hect. imaș, 108 hect. păduri, 40 hect. fînețe, 20 hect. neproductiv.

Are o populație de 314 familiĭ, saŭ 1247 suflete; 2 bisericĭ, una în căt. Mărtinești, cu hramul Adormirea Maicĭ Domnuluĭ, zidită în 1875 de enoriașĭ prin stăruința preotuluĭ Nicolae Pamfilie, deservite de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser și a doua, în căt. Tătăranul, cu hramul sf. Nicolae, zidită în 1859 de Tănase Pană, Costache Tătăranul și locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser; o școală, fondată în 1878 de comună, condusă de 1 învățător și frecuentată de 103 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 175 pluguri; 1120 boĭ, 720 vacĭ, 196 caĭ, 244 ĭepe, 3709 oĭ, 6 capre, 2 măgarĭ și 428 rîmătorĭ.

Comerciul constă în importul de coloniale, instrumente agricole, spirtoase, haine gata și export de cereale și vite. Transportul se face prin gara Sihlea, la 22 kil. spre V.

Căile de comunicație sunt căĭ vecinale: spre Cucul; spre Nămoloasa (Putna); spre Bălești-Voetinul-R.-Sărat; spre Cioroești; spre Măicănești și spre Obilești.

Budgetul com. e la venitur̆ de 5525 leĭ, 64 banĭ, și la cheltueliĭ de 3647 leĭ, 92 banĭ.

In această comună, alăturĭ de căt. Mărtinești, se zice că s'a întîmplat o ciocnire între Rușĭ și Turcĭ între anii 1785—1790. Rușiĭ, venind din pădurea Crîngul-Meiuluĭ (com. Bogza), aŭ scos pe Turcĭ din întărituri, ĭ-aŭ bătut, ĭ-aŭ gonit peste Lacul-Negru și spre rîul R.-Sărat; o parte din Turcĭ s'aŭ înecat cu caĭ cu tot.

Mărtineşti, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., cătunul de reședință al com. Mărtinești, pe rîul R.-Sărat. Are 20 hect. și o populație de 103 familiĭ, saŭ 428 suflete, din carĭ 119 contribuabilĭ. Are o biserică și o școală.

Mărtineşti, *numirea vechie a satuluĭ* Giurgioana, com. Giurgioana, jud. Tecuciŭ.

Mărtineşti, *moșie*, proprietatea locuitorilor răzășĭ din satul Giurgioana, jud. Tecuciŭ.

Mărturia, *valc și pîrîŭ*, jud. Fălciŭ, pl. Podoleni, com. Covasna. Valea se întinde de la Dealul-Mariteĭ și pănă la confluența pîrîuluĭ cu pîrîul Covasna. In fundul acesteĭ văĭ se zice că ar fi existat din vechime satul Covasna.

Mărțeşti, *sat*, jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din comuna rurală Săpata-d.-j.

Mărul, *cătun* al comuneĭ Saca, jud. Gorj, pl. Gilortul, la N.-E. comuneĭ Logrești-Birnici, situat pe ondulațiunea și vălceaua cu același nume.

Are o suprafață de 241 hect., dintre carĭ 109 hect. pădure, 70 hect. arabile, 45 hect. fînețe, 10 viĭ, 4 hect. livezĭ de prunĭ și 3 hect. izlaz.

Populația satuluĭ este de 64 familiĭ, saŭ 249 suflete, din carĭ 59 contribuabilĭ, ocupîndu-se cu agricultura și creșterea vitelor.

Locuitoriĭ sunt moșneni, și posedă: 20 pluguri, 35 care cu boĭ; 200 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 86 oĭ, 36 capre și 121 rîmătorĭ.

Este udat de pîrîul Mărul.

Comunicația, pănă la reședința com. se face printr'un drum ordinar, iar de aci prin șoseaua comunală care dă în șoseaua vecinală la Logrești-Moșneni.

In cătun sunt: 1 puț și 7 fîntînĭ.

Mărul, *pîrîŭ*, jud. Gorj, ia naștere din Dealul-Muereĭ și formează valea cu același nume între Dealul-Muereĭ și Dealul-Mărul; curge spre S. pănă la com. Logrești-Moșneni, unde dă în Amaradia.

Mărul-Roșu, *cătun*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Girovul; are 80 case.

Mărului (Dealul-), *deal*, pe coasta căruia e așezată o parte a satuluĭ Drăgești, com. Bo-

răști, pl. Fundurile, jud. Vasluiŭ.

Mărului (Poiana-), *sat,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, căt. com. Jitia, la S.-V., pe poalele munteluĭ Ulmușorul.

Mărului (Poiana-), *schit,* în plaiul Rîmnicul, com. Jitia, jud. R.-Sărat, este așezat pe un deal înconjurat de o frumoasă pădure seculară, cale de o zi de orașul Buzăŭ și Rîmnicul-Sărat; drumul e foarte greŭ, de la schitul Vintilă-Vodă (în județul Buzăŭ), nu se poate merge de cît călare saŭ cu carul cu boĭ. Schitul se află la hotarul dintre jud. Buzăŭ și Rîmnicul-Sărat, cu o poziție din cele maĭ plăcute. Mănăstirea a fost fundată în timpul luĭ Alexandru Pavlovicĭ I, împăratul Rusieĭ (timpul ocupăreĭ principatelor de Ruși). Inscripțiunea părînd interesantă, o dăm aci:

Cu bună voința a Tatăluĭ, și cu ajutorul Fiuluĭ și cu lucrarea Sf. Duh, s'a urzit biserica aceasta întru slavă a tutulor sfinților la 1810, Maiŭ 17, în zilele Pravoslavniculuĭ împărat Alexandru Pavlovicĭ al Rusieĭ, cu blagoslovenia episcopuluĭ Constandie de Buzăŭ, cu stăruința starețuluĭ Theodosie II, cu ajutorul pravoslavnicilor creștinĭ, s'a isprăvit și s'a sfințit la 1811, Septembrie 8 zile.

In curte este o biserică maĭ vechĭe, cum arată inscripția:

Cu bună voința a Tatăluĭ și cu ajutorul Fiuluĭ și cu lucrarea Sf. Duh, s'a isprăvit biserica aceasta întru slavă a tutulor sfinților la 1781 de starețul Mateĭ și cu ajutorul pravoslavnicilor creștinĭ.

Insă biserica aceasta nu este zidită din temelie, ci numaĭ reparația uneĭ alteia, fundată în 1464 de starețul Vasile, care se zice că este întĭiul întemeietor al schituluĭ Poiana-Mărului, în care după vremĭ aŭ fost și monahĭ și femeilor nu le era permisă intrarea, pănă acum vre-o 25 anĭ, ca și în schiturile din muntele Athos. Mănăstirea se administrează de un stareț, ajutat de un consiliŭ economic și altul duhovnicesc; monahĭ sunt 16; maĭ toțĭ bătrînĭ și infirmĭ.

A fost un loc de exil pentru afacerĭ politice pe timpul Regulamentuluĭ Organic. Cezar Boleac a fost aci închis maĭ mult timp.

Mărului (Valea-), *vale,* situată în raionul com. Hurueștĭ, jud. Tecuciŭ.

Mărunta saŭ **Mărĭuța**, *ruinele uneĭ cetățĭ vechĭ*, jud. Olt, plasa Siul-d.-s., com. Mărunțeĭ, situată pe valea Oltuluĭ, la V. comuneĭ. Se văd și azĭ urme de zidărie de la cetate, cum și niște olane de pămînt ars, în forma uleiuluĭ, de 1 m. lungime și 0,30 m. în diametru, carĭ aŭ servit la apeductele cetățeĭ. Aceste apeducte aŭ avut maĭ multe direcțiunĭ. Unele aŭ pornit despre N. de la o cișmea vechĭe, ce se află în com. Viișoara, la V., lîngă curtea defunctuluĭ Evloghie Gheorghief, unde se găsesc și azĭ fărămăturĭ de acele olane și pietre de formă cubică. Altele aŭ plecat despre E., de la căt. Gîldaele, de sub deal, unde azĭ se află lacul Slătinile. Aci s'aŭ găsit asemenea tuburĭ, la fel cu cele din cetate și cu cele de la Viișoara, avînd tot direcțiunea către V. la cetatea Mărunta. Nu se știe sigur, dacă această cetate e de origină getă, dacă saŭ romană. Pare a fi contimporană cu cele de la Gîlmee, Magazia-de-la-Crîmpoaia și Cetatea-de-la-Roșiori, cu carĭ pare a fi format un cadrilater între Olt, Dunăre și Vede. Vezĭ Piscul-luĭ-Șarpe.

Mărunta, *pădure,* a statuluĭ, jud. Ilfov, pl. Oltenița, în întindere de 35 hect., care, împreună cu trupurile: Tufele-Greculuĭ și Cotroceanca-de-Baltă, formează pădurea Căscioarele.

Mărunțeĭ, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Siul-d.-s., situată pe Valea-Iminoguluĭ și dealul Oltuluĭ, la 28 kil. de Slatina, capitala județuluĭ și la 12 de reședința plășeĭ.

Se compune din 2 cătune: Mărunțeĭ, reședința comuneĭ și Gîldaele, cu o populație de 149 familiĭ, saŭ 577 suflete, din carĭ 140 contribuabilĭ; locuesc în 150 case.

Meseriașĭ sunt: 4 zidarĭ și dulgherĭ, 2 cizmarĭ și 1 cojocar. Eĭ desfac produsul munceĭ lor în comună și pe piețele de la Caracal, saŭ gările cele maĭ apropiate ale căeĭ ferate.

Are o biserică, Comani-Noĭ, zidită la 1859 și reparată de locuitorĭ în 1892, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser.

Copiiĭ frecuentă școala din com. Viișoara.

Moșia e parte a statuluĭ și parte a d-luĭ M. Dumitrescu, care are cam 175 hect. arabile și 10 hect. vie. Statul are peste 1000 hect., din carĭ 759 hect. arabile și 250 hect. luncă: sălcĭĭ și plopĭ.

S'aŭ împroprietărit la 1864, pe proprietatea statuluĭ, 119 loc., cărora li s'aŭ dat 349 hect.

Viile ocupă o suprafață de 63 hect.

Intinderea com. este de 1737 hect.

Locuitoriĭ posedă: 100 boĭ, 40 vacĭ, 40 caĭ și ĭepe, 1065 oĭ și 118 porcĭ.

Comerciul se exercită în com. de 3 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la venituri de 2448 lei și la cheltueli, de 2340 lei.

O șosea comunală leagă cătunele între ele și com. cu șoseaua județeană Slatina-Turnul-Măgurele.

Teritoriul com. e brăzdat de un singur deal, din malul Oltului, numit Coasta-Viilor, pentru-că mai înainte era acoperit cu vii. Sunt 3 vălcele, cari vin numai din ploi și din topirea zăpezilor.

In partea de N., lîngă șoseaua județeană, se află un lac, numit Slatinele, și la E. de cât. Gîldaele sunt 3 măguri: Gura-Bouluĭ, lîngă lacul Dragomir, și altele 2 mai mici, fără numiri speciale. La V. de Mărunței, se află ruinele cetățeĭ cu acelaș nume.

Pămîntul e mai mult șes și puțin nisipos; parte deluros, negru și productiv.

Com. se învecinește: la N.-V. cu Viișoara; la E., cu Boianul; la S., cu com. Comani, și la V. cu rîul Oltul.

Mărunței, *sat*, făcînd parte din com. rur. Maldărul, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt.

Are o populațiune de 65 familiĭ; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae și Ioan Botezătorul, zidită «în zilele Prea Luminatului Domn Alex. Ghica, mitropolit fiind părintele Grigorie, la anul 1833, de popa Stan Mărunțelu și diaconul Radu».

Mărunței, *sat*, reședința com. rur. Mărunței, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat pe valea Oltului, la 1 kil. de cătunul Gîldaele.

Are o populațiune de 334 locuitori.

Vite sunt: 42 boi și vaci, 10 bivoli, 23 cai și țepe, 685 oi, 60 porci.

Moșia e proprietatea statului, pe care o arendează anual cu 40000 lei.

Mărunței, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bărăști-de-Cepturi, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Este situat pe valea rîuluĭ Eiul.

Mărunțișul, *com. rur.*, în jud. Buzău, plaiul Buzău, situat pe ambele maluri ale rîuluĭ Buzăul, la 51 1/2 kil. de orașul Buzăul.

Limita, la N., începe din Dealul-de-la-Valea-Vieĭ, com. Pătîrlagi, pe care coboară până în rîul Buzăul; la Crucea din lunca Pătîrlăgi (moara Butoeștilor), trece rîul, urcă pe malul Dîrsteĭ, până ajunge în muntele Podul-Roșu; la E., începe din Piatra munteluĭ Podul-Roșu, hotar despre moșia moșnenilor Sibiceni, o ia pe scursura apeĭ, prin pădure până la malul Chilielor, apoĭ, continuînd slemnea maluluĭ, ajunge în muchia Gogoșuluĭ, de unde se dirige spre mănăstirea Cîrnul; la S., începînd de la Cîrnul, se lasă pe pîrîul Tega, printre cătunele Cuculești și Tega până în rîul Buzăul, urmează puțin în jos albia Buzăuluĭ până la gura rîuluĭ Bîsca-Chiojduluĭ, trece Buzăul și o ia pe Bîsca-Chiojduluĭ în sus, până la gura insuleĭ Brăduleț; la V., apucă pe insula Brăduleț până în vîrful Piscul-Strîmpt, urcă pe muntele Poenari, atinge puțin moșia Bîsceni și continuă pe plaiu până în Dealul-de-la-Valea-Vieĭ.

Suprafața sa e de 3278 hect., din care 1025 hect. arabile, 1156 hect. pădure, 265 hect. fîneață, 413 hect. izlaz, 198 hect. livezi, 2 hect. vie și 219 hect. loc sterp.

Proprietăți mai însemnate, afară de pămîntul locuitorilor, sunt: Mărunțișul, Valea-Seacă și Benga, ale statului, Mărunțișul-Jitianul și Poenele, particulare, apoĭ Mărunțișul-Sibiesc, al cetelor de moșneni: Sibieștĭ, Rîpeni și Poenarĭ.

Terenul e muntos, totuși are părți accesibile culturei, în special porumbuluĭ.

Din minerale, are păcură în abondență în cătunul Cuculești, care se exploatează sistematic din 1882, apoĭ urme de sare, gips și fier în formă de pirită.

Locuitoriĭ se ocupă, pe lîngă agricultură, și cu rotăria, facerea de sănii, căruțe, etc.

Comerciul constă în desfacerea acestor producțiuni și a țuiceĭ.

Tîrguri anuale are: Duminica Floriilor, Duminica tuturor sfinților, 6 August (la Mărunțișul), 14 Septembre (Poeni) și 21 Noembre (Zăhărești).

Căi de comunicație: șoseaua Buzăul-Frontieră, Cizlăul-Chiojdul, prin Gura-Bîsceĭ și alte drumuri naturale.

Vite sunt: 609 boi, 198 vaci, 88 viței, 19 cai, 12 țepe, 5 mînji, 1300 oi, 181 capre și 546 porci. Stupi sunt 55.

Comuna e formată din cătunele Benga, Cuculești, Gura-Bîsciĭ, Măguricea, Mănăstirea, Mărunțișul, Poenele, Valea-Seacă și Zăhărești, cu o populație de 2120 locuitori, din care 403 contribuabili, locuind în 515 case.

Meseriași sunt: 5 lemnari, 34 rotari, 1 croitor, 2 cizmari, 2 fierari, 1 cojocar, 2 boeangii și 2 brutari.

Budgetul com. e de 3196.56 lei anual.

Are o școală, în cătunul Mărunțișul, frecuentată de 91 elevi și 2 eleve; 4 biserici, una în Mărunțișul, două în Poene și una în Zăhărești, deservite de 5 preoți, 3 cîntăreți și 4 paracliseri; 7 circiumi.

Comuna e nouă; la începutul

secoluluĭ nu exista de cît cătunul Poenele și cîțĭ-va Țiganĭ, în cătunul Benga, aĭ mănăstireĭ Verbila. Cele-l'alte sate s'aŭ formatîntre 1830—1860, iar Benga, din însurățeiĭ împropietăriță pe moșia Benga saŭ Verbila.

Mărunțișul, *com. rur.*, jud. Dîmbovița, pl. Bolintinul, situată pe cîmpie, la o mică distanță spre S.-V. de com. Titul. Prin raionul comuneĭ trece pîrîul Răstoaca, peste care sunt două poduriĭ.

Se compune din 4 cătune: Tomșani, Mărunțișul, Poșta și Matracaua, cu o populație de 900 locuitoriĭ și 2 biserici.

Se învecinește: cu Titul spre N.-E.; Costești, spre N.-V.; cu Crovul, spre S.-E. și Argeșul spre S.-V., despărțindu-se prin cîmpiĭ și unindu-se cu Titul și Costești prin șosele comunale, iar cu Crovul prin drumuriĭ practice neșoseluite.

In apropiere de Mărunțișul este și o mică pădure de 3500 ariĭ.

Aicĭ a fost maĭ nainte vreme stație de caĭ de poștă pe drumul București-Pitești.

Mărunțișul, *cătun* de reședință al com. Mărunțișul, jud. Buzăŭ, cu 160 locuitoriĭ și 51 case.

Mărunțișul, *numire* ce se maĭ dă *cătunuluĭ* Prahovița-d.-j., com. cu acelașĭ nume, jud. și plaiul Prahova.

Mărunțișul, *fost metoh* al Episcopieĭ Buzăŭ, jud. Buzăŭ, com. Mărunțișul, azĭ biserică de mir.

Mărunțișul (Crețuleasca, Sturzea), *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Mărunțișul, cătunele Mărunțișul, Măguricea și Cuculești. Are 850 hect., din carĭ 420 hect. pădure, restul arăturĭ, livezĭ și fineață.

Mărunțișul, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Mărunțișul, în întindere cam de 830 hect., arăturĭ, livezĭ, fineață, izlaz și sterp. Proprietate în devălmășie a moșnenilor Sibieștĭ și Poenarĭ.

Mărunțișul-Valea-Seacă, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Mărunțișul, proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopia Buzăŭ; are o întindere cam de 470 hect., din carĭ 95 hect. loc arabil, crivină, pietriș și izlaz, iar 374 hect. pădure.

Măsălii, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Sudiți.

Măscuri, *sat*, în jud. și pl. Tutova, spre N.-N.-V. de Bîrlad. Formează singur o comună (com. Măscuri). Are o populație de 358 locuitoriĭ, din carĭ 78 contribuabilĭ, locuind în 95 case; o biserică; 2 cîrciumĭ.

Se cultivă viea pe o suprafață de 42,50 hect., din carĭ 15,50 nelucrătoare, iar pruniĭ, pe o suprafață de 50 ariĭ.

Budgetul com. e de 1388 leĭ, 41 banĭ.

Măseaua, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzălești, împrejurul schituluĭ Găvanul, gol și stîncos.

Măstacănul, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Bălușești, spre N.-E. de satul Bălușești și la 3 kil. de el.

Are o populație de 34 familiĭ, saŭ 179 suflete, din carĭ 37 contribuabilĭ, locuind în 39 case.

Sunt 61 vite marĭ cornute.

Măstăcani, *com. rur.*, în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, în partea N. a laculuĭ Covurluiŭ, față în față cu Folteștĭ și la 40 kil. de la Galați.

Se mărginește: la E. cu Prutul, avînd în față satul basarabean numit Vadul-luĭ-Isac și cu cătunul Brănești, com. Vlădești; la V., cu Cuca; la S., cu Folteștĭ; și la N. cu cătunul Roșcani, com. Vlădești.

Apele ce udă comuna sunt: lacul Covurluiŭ, în părțile de N. și S.; bălțile Pestrițele, Pîrliturile, Carusul și Vlașca, situate pe șesul Prutuluĭ și formate prin vărsăturile sale; pîrîul Covurluiŭ și pîrîiașul Părul saŭ Valea-Părului.

Este formată din treĭ cătune: Măstăcani, reședința, Chiraftei, și Drăguleștĭ saŭ Țolica, depărtate de reședința com., a doua ca vre-o 300 m. și a treia cu 2 kil.

Locuitoriĭ se împart ast-fel: la Măstăcani, răzeșĭ; la Chiraftei, foștĭ clăcașĭ împroprietăriță; la Drăculești, simpli servitoriĭ aĭ proprietățeĭ marĭ.

Are o populație de 545 familiĭ, saŭ 2225 suflete, din carĭ 378 contrib., locuind în 518 case.

Sunt 2 biserici: în Măstăcani și Chiraftei, ambele cu hramul Sf. Voevozĭ. Cea din Măstăcani zidită din 1802—1805 de către răzașiĭ locali; cea din Chiraftei construită în 1822 de familia A. Codreanu, proprietarul moșieĭ; după noua așezare a parohiilor, com. Măstăcani, formînd o parohie, cu catedrala Sf. Voevozĭ din reședință, i s'a fixat un preot paroh, un preot ajutor și 4 cîntărețĭ.

Sunt 2 școliĭ, una de băețĭ și a doua de fete, ambele în reședința comuneĭ; școala de băețĭ e frecuentată de 80—85 elevĭ; școala de fete de 20—25 eleve.

Teritoriul comuneĭ este: la Măstăcani, șes și vale; la Chiraftei maĭ mult dealurĭ și la Drăculești, platoŭ ridicat și șes al Prutuluĭ.

Solul, afară de şesul Prutuluĭ, unde e negru-băltos, e încolo nisipo-argilos, şi pe alocurea amestecătură de prundiş mic.

Suprafaţa com. e de 5005 hect, din carĭ: arabile 2582, viĭ 194, fineaţă 225, bălţĭ şi stufărie 129, imaş 385, vetrele satelor 243, pădure 991, tufăriş 257. Din acestea: 3735 hect. aparţin proprietăţeĭ marĭ şi 1260 proprietăţeĭ micĭ. Proprietatea mare e reprezintată prin moşiile Chiraftei şi Drăculeşti.

Pe lîngă plugărie, creşterea vitelor şi cultura viilor, locuitoriĭ se maĭ ocupă şi cu pescăria, facerea rogojinelor, cosirea stufuluĭ şi cărăuşia.

Cîrciumĭ sunt 4. Meseriaşĭ se află: 2 croitorĭ, 2 cojocarĭ, 4 dogarĭ, 2 tîmplarĭ şi maĭ mulţĭ fierarĭ. Puţine femeĭ lucrează inul, maĭ multe cînepa. Locuitoriĭ posedă 150 pluguri, din carĭ 16 sistematice.

Budgetul comunal e la venitурĭ de 13489 leĭ, 94 banĭ, şi la cheltueli de 13251 leĭ, 89 banĭ.

Comuna este străbătută de: calea judeţeană Galaţi-Bujor-Bîrlad, care trece pe moşia Chiraftei, pe o lungime de vr'o 3 kil.; de calea Galaţi-Fălciu, prin moşia Drăculeşti, tot pe o lungime de vr'o 3 kil.

Măstăcani, *sat,* răzăşesc şi reşedinţa comuneĭ cu acelaşĭ nume, jud. Covurluiu. Intinderea moşieĭ e de 859 hect. Are o populaţie de 368 familiĭ, saŭ 1558 suflete, locuind în 341 case; o biserică; două şcolĭ. Veзĭ comuna Măstăcani.

Măstăcănoasa, *numire vechie* ce se dă şi azĭ de către loc. băştinaşĭ, *pîrîuluĭ* Mastacănul.

Măstăneşti, *moşie,* pe care pe la 1600 s'a înfiinţat satul Apostolache, din pl. Podgoria, jud. Prahova.

Măstăneşti, *deal,* jud. Prahova, pl. Podgoria, situat la N. de com. Apostolache. Are direcţia de la V. spre E. Pe el se cultivă vie.

Măşcaşul, *pîrîu,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, care curge de la V. spre E. pe limita teritoriilor comunelor Dărmăneşti şi Doftana şi se varsă pe dreapta Trotuşuluĭ.

Măşcăteni, *sat,* pe şesul din dreapta Jijieĭ, în partea de S. a comuneĭ Truşeşti, plasa Jijia, jud. Botoşani, cu o suprafaţă de 1363 hect., din carĭ 570 hect. pădure, în partea de S.-V., şi cu o populaţie de 67 familiĭ, saŭ 266 suflete, din carĭ 50 contribuabilĭ.

Are o biserică, cu 2 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ; 2 cîrciumĭ; 3 comercianţĭ şi 4 meseriaşĭ.

Vite: 255 vite marĭ cornute, 67 caĭ, 1125 oĭ şi 25 porcĭ.

Măşcăteşti, *sat,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, comuna Dobreni, situat în valea formată de dealul cu acelaşĭ nume, din ramura Balauruluĭ, despre E.

Are o populaţie de 5 familiĭ, saŭ 15 suflete; o biserică, fondată de Ştefan-Vodă; 28 vite.

Satul formează un trup cu satul Căşăria.

Măşcăteşti, *pîrîaş,* ce izvoreşte din dealul cu acelaşĭ nume, ramura despre E. a Balauruluĭ, jud. Neamţu, curge prin satul Căciuleşti, com. Căciuleşti, pl. Piatra-Muntele, şi se varsă pe dreapta pîrîuluĭ Cracăul.

Mătasea, *lac,* în jud. Ialomiţa, insula Balta, pl. Borcea, pe teritoriul comunelor: Socariciul şi Jegălia.

Mătăcina, *cătun,* în jud. Putna, pl. Vrancea, com. Valea-Săreĭ.

Are o populaţie de 100 suflete, carĭ locuesc în 22 case.

Mătăsari, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Văilor, la 57 kil. de oraşul Turnul-Severin. Este situată pe vale şi se mărgineşte: la N. cu com. Brădeţul; la E., cu cătun. Buhorelul de com. Dragoteşti; spre S., cu com. Dragoteşti şi Cozmăneşti; iar spre V., cu comunele: Tehomirul, Miculeşti şi Runcurelul.

Satul Mătăsari formează com. cu satele: Croici şi Mătăsari-d.-s., avînd peste tot 1300 locuitorĭ, din carĭ 200 contribuabilĭ, locuind în 260 case.

Locuitoriĭ posedă: 28 pluguri, 46 care cu boĭ, 6 căruţe cu caĭ; 80 stupĭ.

Prin comună trece şoseaua Ploştina-Niculeşti-Mătăsari.

Are 2 biserici, deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 35 elevĭ.

Vite: 640 vite marĭ cornute, 22 caĭ, 400 oĭ şi 465 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 1304 leĭ, iar la cheltueli, de 790 leĭ.

Dealurĭ maĭ principale în comună sunt: Dealul-Sterpeĭ, Bohorelul, Croici, Dealul-Mic şi Dealul-Călugăruluĭ.

Pîrîaş este: Jilţul, ce se varsă în Jiul, iar văĭ sunt: Valea-Mare şi Valea-Arşiţeĭ.

Mătăsari-de-Jos, *sat,* cu 82 case, în jud. Mehedinţi, pl. Văilor, este reşedinţa com. Mătăsari.

Mătăsari-de-Sus, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Văilor, com. rur. Mătăsari, cu 94 case.

Mătăsarul, *com. rur.,* în jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, situată parte pe cîmpie şi parte pe deal, la cîţi-va kil. spre E. de Găeşti.

Prin raionul comuneĭ curge rîul Răstoaca peste care este un pod.

Se compune din 4 cătune: Mătăsarul, Odaia-Turculuĭ, Creţuleşti şi Pănesti, cu o populaţie de 1425 locuitorĭ.

Are 2 bisericĭ; o şcoală; o moară de aburĭ şi una de apă.

Cîmpia din apropierea com. poartă numele de Lunca-Mătăsaruluĭ.

Se învecineşte: la E., cu com. Poduleşti; la V., cu Cojocarul; la N., cu com. Sperieţeni şi la S. cu Mogoşani, despărţindu-se de toate aceste comune prin cîmpiĭ şi prin pădurĭ şi unindu-se prin şosele vecino-comunale.

Mătăsarul, *staţie de dr.-d.-f.,* în jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, căt. Mogoşani, pe linia Chitila-Piteşti, pusă în circulaţie la 13 Sept., 1872. Se află între staţiile Titu (10.4 kil.) şi Găeşti (11.3 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului Mărei de 163^{m}.09. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 34279 leĭ 70 banĭ.

Măteşti, *cătun,* al com. Mărăcineni, jud. Buzău, cu 520 locuitorĭ şi 108 case; are sub-divizia Ungureni.

Măteşti, *moşie,* în jud. Buzău, com. Mărăcineni, căt. Măteşti. Are cam 1120 hect., din carĭ 800 hect. arabile, 14 grădinĭ de zarzavat, apoĭ prund şi izlaz.

Mătiţa, *moşie,* a statuluĭ, jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Păcureţi, fostă pendinte de Episcopia Buzăul.

Aduce un venit anual de 3400 leĭ.

Mătorăţul, *deal,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., ţinînd de com. rur. Bresniţa. Pe aci, se zice, că ar fi fost un drum roman ce ducea peste munţi în Austria.

Mătuleşti, *mahala,* în com. rur. Bălăciţa, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Măţara, *cătun,* al com. Colţi, jud. Buzău, cu 120 locuitorĭ şi 24 case. Se ia adesea împreună cu Muscelul-Cărăimănesc.

Măţăreĭ (Vîrful-), *munte,* stîncos, acoperit de puţină pădure, în jud. Buzău, com. Colţi; servă ca punct de hotar între plaiurile Buzăul şi Pîrscovul.

Măţăul, *com. rur.,* în jud. Muscel, pl. Dîmboviţa, la S.-E. şi la 5 kil. de Cîmpulung, situat pe un deal înalt şi frumos, care predomină oraşul Cîmpulung.

Se compune din 5 cătune: Măţăul, Călulesti, Chiliile, Cocenesti şi Suslănesti, cu o populaţie de 1194 locuitorĭ, din carĭ 199 contribuabilĭ.

Radu-Basarab, a fondat la Măţăul un ospiciŭ de nenorociţĭ, pentru adăpostirea orbilor, şchiopilor, gîrbovilor, ologilor, etc., înzestrîndu-l însuşĭ cu moşia Măţăul şi scutind populaţia acestor nenorociţĭ de orĭce dăjdiĭ de peste an.

Se mai spune că Măţăul era locul de pedeapsă al celor răĭ. Ceĭ vinovaţĭ aci se expatriaŭ şi se executaŭ din ordinul Domnilor.

Are o şcoală mixtă, frecuentată de 60 copiĭ; 4 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 4 dascălĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 2296 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2265 leĭ.

O şosea, care se bifurcă din şoseaua judeţeană Tîrgovişte-Rucăr, pleacă de la com. Văleni, pl. Dîmboviţa, trece prin Măţăul şi coboară în oraşul Cîmpulung.

Este cam izolată de alte comune vecine. D'aci scoborĭ spre N. la Cîmpulung, spre S. la Jugurul şi Poenari, spre V. la Godeni şi spre E. în apa Argeşelul.

La 1831, ivindu-se în Ţară boale epidemice, Măţăul servi de carantină pentru oraşul Cîmpulung, aşezîndu-se aci custozĭ chiar dintre orăşanĭ.

Măţăul, *sat,* făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Dîmboviţa, jud. Muscel.

Măţăul, *pisc,* (1050 m.), în jud. Muscel, la S.-E. de Cîmpulung, pe un masiv îngust, între Rîul-Tîrguluĭ şi rîul Argeşelul. Acest masiv se termină aproape de confluenţa rîuluĭ Argeşelul cu Rîul-Tîrguluĭ şi prezintă o şea largă la S. de Nămăesti, prin care trece şoseaua Cîmpulung-Rucăr-Frontieră.

Piscul Măţăul este situat pe culmea dintre Argeşelul şi Rîul-Tîrguluĭ şi este legat cu Cîmpulung printr'o şosea care se prelungeşte prin valea pîrîuluĭ Jugurul spre Mihăesti, iar cu valea Argeşeluluĭ comunică prin drumurĭ de care.

Măţăul, *deal,* pe care se află situată com. cu acelaşĭ nume, jud. Muscel, între rîul Argeşelul şi Rîul-Tîrguluĭ.

Acest deal predomină toată partea de S. a oraşuluĭ Cîmpulung.

Măţăul, *moşie,* în jud. Buzău, com. Tohani, căt. Gura-Vaduluĭ; are cam 400 hect., din care 40 arabile, 36 izlaz, restul vie.

Măţcani, *pădure*, în jud. Bacău și Tecuciu, întinzîndu-se spre S., pe lîngă satul Corbasca pănă la Gherdana.

In dreptul satuluĭ Gherdana, sub rădăcinele arborilor seculari, s'aŭ găsit resturĭ de animale, de arme și cărămizĭ. Pădurea, împreună cu moșia, a fost a luĭ Duca-Vodă. De la el a trecut la vistiernicul Ilie Catargiŭ și maĭ pe urmă la Constantin Balș care a făcut și schitul Pogleţul.

Măţiona, *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Breaza, căt. Bădeni. Incepe din muntele Istrița, de la Fîntîna-Gheroiuluĭ și se varsă în pîrîul Pietroasa în capul viilor, la Puţul-cu-Salcie, din com. Pietroasa-d.-s. In timp de ploae e foarte violentă, aduce stîncĭ întregĭ și cauzează multe pierderĭ mălurenilor.

Măxineni, *com. rur.*, în județul R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., pe malul drept al rîuluĭ Siretul.

Este așezată în partea de E. a jud., la 50 kil. spre N.-E. de orașul R.-Sărat, și în partea de E. a plășeĭ, la 15 kil. spre E. de com. Măicănești, reședința plășeĭ.

Comunele maĭ apropiate sunt: Gulianca, la 10 kil. și Corbul, la 10 kil.

Se mărginește: la N., cu com. Corbul; la E., cu Măxineni (jud. Covurluiŭ); la S., cu Gurguești (jud. Brăila), și la V., cu Gulianca.

Este o com. de cîmp.

Rîul Siretul o udă la E., de la N.-V. la S.-E., formînd Balta-Măxinenilor; rîul Buzăul la S., de la S.-V. la N.-E.; pîrîul Buzăelul, la V. Are și 24 puțurĭ.

Cîte-va case sunt așezate la gura Buzăuluĭ și poartă numele de Sîrbești.

Suprafața com. este de 7073 hect., din carĭ 73 hect. vatra com., 1000 hect. ale locuitorilor și 6000 hect. ale particularilor.

Are o populație de 362 familiĭ, saŭ 1393 suflete; o biserică, numită Schitul-Măxineni, cu hramul Nașterea Sf. Ioan Botezătorul, zidită în 1638 de Mateiŭ-Basarab, întreținută de Eforia Spitalelor Civile din București, deservită de 1 preot și 3 cîntăreți; o școală mixtă, fondată în 1878 de com., condusă de 1 învățător și frecuentată de 90 elevĭ.

Calitatea pămîntuluĭ este mediocră, terenul fiind acoperit cu mlaștinĭ întinse. Com. are: 2250 hect. arabile, 900 hect. imaș, 25 hect. pădurĭ, 42 hect. viĭ, 3303 hect. neproductiv (mlaștinĭ).

Locuitoriĭ posedă: 260 pluguri, 2 mașinĭ de semănat; 1 de treerat, 1 de secerat, 1 moară cu aburĭ; 305 boĭ, 426 vacĭ, 243 caĭ, 227 ĭepe, 2491 oĭ, 291 rîmătorĭ.

Meseriași sunt: 1 potcovar, 2 tîmplarĭ, 2 geamgiĭ.

Comerciul constă în importul colonialelor, instrumentelor agricole și în exportul cerealelor și vitelor. Transportul se face prin stația Independența (jud. Covurluiŭ), la 8 kil. spre E. Sunt 14 comercianțĭ.

Căile de comunicație: calea județeană Vîrteșcoi-Focșani-Măxineni-Brăila; la Corbul; spre Gulianca-Ciorăști-R.-Sărat.

Budgetul com. e la venitur̆ de 4420 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 4311 leĭ.

Măxineni, *fost sat*, și *comună*, în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, lîngă Piscul, desființat de cîțĭ-va anĭ, din cauza inundațiilor Siretuluĭ (vezi Independența, com.). Se compunea din cătunele Măxineni, Brăina și Viorica.

Din acest sat a fost originar răposatul Ioan Maxim, născut la 1825, mort la București, la 2 Iunie 1877, fost profesor distins de limba latină la liceul Sf. Sava din București și membru al Academieĭ Romîne. Era fiul preotuluĭ C. Maxim.

Măxineni, (**Măxinul**), *sat*, făcînd parte din com. rur. Greci-Grădiștea, pl. Mostiștea, jud. Ilfov. Este situat la E. de Grădiștea, între valea Pociovaliștea și pădurea Grădiștea.

Se întinde pe o suprafață de 535 hect., coprinzînd și un heleșteŭ, și are o populație de 234 locuitorĭ.

Moștenitoriĭ defunctuluĭ G. H. Tudorache aŭ 435 hect. și locuitoriĭ, 100 hect. Proprietariĭ cultivă 210 hect., (40 sterpe, 50 izlaz, 135 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul, afară de 10 hect., carĭ rămîn sterpe.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă, frecuentată de 17 elevĭ și 4 eleve.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 133 și al celor micĭ, de 263.

Măxineni, *schit*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Măxineni, fondat în 1638 de Mateĭ-Basarab. Este întreținut de Eforia Spitalelor Civile și a rămas numaĭ biserică de mir.

Măxineni, *moșie* a statuluĭ, în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Independența, fostă pendinte de mănăstirea Bistrița. Are 3562 hect., din carĭ 37 hect. pădure și 37 ½ viĭ. Se arendează cu 50000 leĭ anual.

Măxineni, *moșie*, de 1300 hect., jud. Brăila, proprietatea Eforieĭ

Spitalelor Civile, ocupînd partea de V. a com. Cotul-Lung.

Măxinenilor (Cotul-), *vechiŭ pichet*, cu No. 95, la hotarul către Moldova, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Măxineni; azĭ e han pe drumul spre Corbul.

Măzănăeşti, *loc*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, comuna Podurile, pe care se află satul Valea-Soaseĭ, coprinzînd şi siliştea satuluĭ Podurile.

Măzărarul, *sat*, cu 47 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Oltuluĭ, făcînd parte din com. rur. Bălceşti.

Mecea, *sat*, făcînd parte din comuna rurală Ciorteşti, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea.

Are o populaţie de 519 locuitorĭ, 257 bărbaţĭ şi 262 femeĭ.

Este situat pe valea şi dealul cu acelaşĭ nume.

Are o biserică, fondată la anul 1809 şi reparată la anul 1855.

Mechiaua (Hiotul), *sat*, făcînd parte din com. rur. Corbeanca, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Este situat la N. de Tămaşi, între Valea-Călugăruluĭ şi pădurea Vlăsieĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 768 hect. cu o populaţie de 168 locuitorĭ.

D-l A. Vasiliu şi Gr. Cireşanu aŭ 670 hect. şi locuitoriĭ, 98 hect. Proprietarii cultivă 250 hect. (20 hect. izlaz, 400 hect. pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 104 şi al celor micĭ, de 274.

Mecica, *ostrov* pe Dunăre, jud. Vlaşca, pl. Marginea, pendinte de com. Arsache, pe proprietatea Paraipani.

Meculeşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Găvana-Valea-Rea, jud. Argeş, pl. Piteşti.

Are o populaţie de 30 familiĭ, saŭ 136 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Medeleni, *sat*, jud. Iaşi, pl. Braniştea, com. Golăeşti, situat pe malul Prutuluĭ şi înconjurat de pădurĭ.

Are o populaţie de 41 familiĭ, saŭ 139 suflete; o biserică, făcută la 1798, de obştia locuitorilor, avînd un eclesiarc.

Vite: 164 vite marĭ cornute, 22 oĭ, 30 caĭ şi 37 rîmătorĭ.

Medeleni, *sat*, făcînd parte din com. Godineşti, jud. Tecuciŭ. Situat la N. comuneĭ, la 3 kil. de reşedinţă.

Are o populaţie de 48 familiĭ, saŭ 195 suflete, locuind în 47 case; o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită de Stolnicul Ioan Tacu, la 1820.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864.

Media, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 250 hect., ţinînd de munţiĭ mănăstireĭ Cîmpulung, carĭ fac parte din com. Corbşori şi Berevoeşti, plaiul Nucşoara, jud. Muscel.

Mediasca, *pîrîŭ*, jud. Suceava. Izvoreşte din pădurea Huhurezul, sub numele de pîrîul Subţirelul, trece prin satele: Mesteceni, Movileni şi Negoteşti, de unde ia numele de Pîrîul-Mare, îşĭ continuă cursul prin satul Ruşi, de unde i se zice Mediasca şi se varsă în Moldova. Lungimea sa e de 6 kil. Are de tributarĭ din stînga pîraiele: Movileni, Cucoşeni, Tătăreni, Stîneĭ şi Găvanul, iar din dreapta pîraiele: Ruşi şi Focşa.

Medjidia, *plasă*, ocupînd partea de V. şi centrală a jud. Constanţa.

Şĭ-a luat numele de la reşedinţa sa, orăşelul Medjidia saŭ Mejidie.

Diagonalele sale cele maĭ marĭ sunt de la N. la S., de la vîrful Erchesec, la vîrful Cangagi, şi de la V. la E., de la vîrful Cuzgun la movila Islam-Tepe

Se mărgineşte la N. cu plasa Hîrşova, iar la E. cu plasa Constanţa, la S. cu plasa Mangalia, iar la V. cu jud. Ialomiţa, despărţindu-se din fluviul Dunărea.

Relieful soluluĭ e în general accidentat. Maĭ cu osebire în partea de V., pe malul Dunăreĭ, dealurile şi văile se succed. Dealurile în general stîncoase şi pietroase, nu numaĭ că împiedică bătrînul fluviŭ de a se îndrepta spre Mare, dar îl împing spre N. şi chiar spre N.-V., lungindu-ĭ cursul cu vre-o sută kil. pănă ce se varsă în Mare.

Plasa Medjidia ţine de terasa dunăreană, şi este despărţită în două jumătăţĭ prin depresiunea Cara-Su, ce merge de la Cernavodă, prin Medjidia, la Constanţa. Dealurile, carĭ brăzdează plasa, formează maĭ multe sisteme, carĭ, de şi staŭ în legătură unele cu altele, păstrează însă fie-care caracterul săŭ deosebit. Acestea sunt: în comuna Vlah-Bair, la V., între bălţile Vederoasa şi Baciul, cu vîrful Vlah-Chioi (155 kil.); în comuna Rasova, coprinsă între Dunăre, bălţile Vederoasa şi Cochirleni şi văile Ghiordungi şi Peştera, cu vîrful Mulciova (158 kil.), la V.; în Cochirleni,

cu vîrful Hoşu-Iuc (127 m.), la V., între Dunăre lacurile Cochirleni, Caru-Su şi valea Peştera; în comuna Cernavoda, cu vîrful Defcea (126 m.) la V., între Dunăre, lacurile Purcăreţi Ramadan, Cara-Su şi valea Tileriun; în Tortoman, la N., între Dunăre, lacurile Domneasca şi Ramadan (cu Purcăreţi şi Tileriun) şi între văile Tileriun şi Siliştea, cu vîrful Tortoman (166 m.); în comuna Taş-Punar, între Dunăre şi văile Boazgic şi Silişte, cu vîrful Alah-Bair (204 m.), la N.; în Docuzol, la N.-E., între văile Cara-Su, Docuzol şi Chiostel, cu vîrful Docuzol (109 m.), prin partea centrală a plăşeĭ; în comuna Hagi-Cabul, cu vîrful Caratai (100 m.), între văile Chiostel, Cara-Su şi Ciobanul, în spre E.; în comuna Medjidia, în partea centrală, cu vîrful Idris-Cîrnos (127 m.), între văile Cara-Su şi Acangia-Dere; în Biulbiul, cu vîrful Cuciuc-Biulbiul-Sud (131 m.), la S.-E. între văile Acăngia şi Ghiordungi-Orman; în comuna Omer-Bei-Bair, cu vîrful Cogea-Iuc (147 m.) la S., între văile Ghiordungi şi Enige; în Enige, cu vîrful Borungea (162 m.) şi Adam-Clissi (158 m.) pe care se află monumentul de la Adam-Clissi, între văile Urluia, Ghiordungi şi Enige, în partea S.-V. a comuneĭ.

Toate dealurile carĭ compun aceste sisteme sunt de natură pietroasă, maĭ cu seamă cele de lîngă Dunăre, ridicîndu-se în formă de zid de asupra eĭ. Sunt acoperite cu fineţe şi păşunĭ, semănăturĭ, şi lipsite de pădurĭ, din care cauză domneşte o mare uscăciune.

Dunărea udă plasa la V., de la Rasova şi pănă aproape de satul Boazgic, din plasa Hîrşova, pe o lungime de 30 kil.; direcţiunea cursuluĭ său este de la S.-V. spre N.-E.; lărgimea sa nu întrece nicăirĭ 1500 m.; adîncimea variază între 12—14 m.; malul său drept, dobrogean, este înalt, stîncos, ajungînd la 100 m. aproape de Cernavoda. Un pod de fier al căeĭ ferate Bucureşti-Constanţa leagă cele două malurĭ ale sale, lîngă Cernavoda. (Vezĭ Podul Carol I.) Formează maĭ multe insule, unele acoperite cu nisip, altele cu pădurĭ de sălciĭ; principale sunt, începînd de la S.-V. spre N.-E.: Ostrovul-Lung, Hinogul, Troina, Seimeni, Cernavoda şi Seimeni-Micĭ. Pîrîul care servă de scurgere şi în acelaşĭ timp de alimentaţiunea laculuĭ Cara-Su, cînd apele Dunăreĭ vin marĭ, o udă la V.

Văile carĭ o brăzdează sunt: Ghiordungi, unită cu valea Enige şi Iusu-Funar, la V., deschizîndu-se în lacul Baciul; valea Urluia, la V., deschizîndu-se în balta Vederoasa; Rasova şi Caramancea, deschizîndu-se în Dunăre, la V.; Valea-Peştereĭ unită cu Acangi-Dere şi Ichingi-Dere, prin partea centrală; valea Cara-Su, prin mijlocul plăşeĭ, trecînd prin Medjidia, şi deschizîndu-se în balta Cara-Su şi care forma odinioară drumul Dunăreĭ către Mare; valea Tibrinul, formată din văile Tortoman şi Dere-Chioi, şi deschizîndu-se în lacul Tibrinul, brăzdînd partea de N. a plăşeĭ; Siliştea saŭ Taş-Punar, în partea de N., deschizîndu-se în lacul Domneasca; Boazgic, care conţine apă, în partea de N., formînd un pîrîŭ, care o udă în partea de N., şi se varsă în Dunăre; văile: Docuzol, Chiostel-Hagi-Cabul, Ciobanul şi Medjidia, adiacente ale văeĭ Cara-Su, care o brăzdează în partea centrală şi cea estică.

Plasa Medjidia e formată din două comune urbane şi 13 rurale. Cele urbane sunt:

Medjidia, reşedinţa eĭ, în partea centrală, în valea Cara-Su; Cernavoda, pe malul drept al Dunăreĭ, la locul de unde începe valea Cara-Su, la V. Ea este capul linieĭ ferate Cernavoda-Constanţa.

Comunele rurale sunt:

1. *Alacapî*, la E., pe valea Cara-Su, cu cătunele: Alacapî, Chiostel şi Docuzol;

2. *Biulbiul*, la S.-E., pe valea Biulbiul, cu cătunele: Buiuc-Biulbiul, Cuciuc-Biulbiul, Ende-Cara-Chioi şi Turc-Murfat;

3. *Cara-Bacî*, la S., pe valea Borungea, cu cătunele: Cara-Bacî, Cangagi-Beşoul şi Cangagi;

4. *Caratai*, la E., pe valea Caratai, cu cătunele: Caratai şi Agi-Cabul;

5. *Chioseler*, la S.-V., pe valea Borungea, cu cătunele: Chioseler şi Borungea;

6. *Cocargea*, în partea centrală, pe valea Cocargea, cu cătunele: Cocargea şi Susus-Alibei-Ceair;

7. *Cochirleni*, la V., pe malul nordic al laculuĭ Cochirleni, cu cătunele: Cochirleni şi Ivrinez;

8. *Enigea*, la S.-V., pe valea Enigea, cu cătunele: Enigea, Adam-Clisi, Arabagi, Ius-Fanar, Mulciova, Polucci şi Talaşman;

9. *Mamut-Cuius*, în partea centrală, pe valea Peştera, cu cătunele: Mamut-Cuius, Caci-Amac, Idris-Cuius, Mircea-Vodă, Peştera, Saidia şi Turc-Amazlî;

10. *Rasova*, la S.-V., pe malul drept al Dunăreĭ, cu cătunele: Rasova şi Vlah-Chioi;

11. *Seimeni*, la N.-V., pe malul drept al Dunăreĭ, cu cătunele: Seimeni-Marĭ şi Seimeni-Micĭ;

12. *Taş-Punar*, la N., pe va-

lea Taș-Punar, cu cătunele: Băltăgești, Chior-Ceșme-Romîn, Chior-Ceșme-Tătar și Saragea;

13. *Tortoman*, la N.-E., pe valea Tortoman, cu cătunele: Tortoman, Azizie, Celebi-Chioi, Deocea, Derin-Chioi, Făcria, Geabacul și Satul-Nou.

Are o populație de 4258 familii, saŭ 18499 suflete.

Intinderea totală a plășeĭ este de 143200 hect., din carĭ 1411 hect. ocupate de vetrele satelor, 71486 hect. cultivabile, 61522 hect. necultivate, 4225 hect. izlaz, 97 hect. vie, 3500 hect. păduri și tufărișurĭ.

Locuitoriĭ posedă: 2455 pluguri cu boĭ, 70 pluguri cu caĭ; 767 care cu boĭ, 2478 căruțe cu boĭ; 8 mașinĭ de treerat cu aburĭ, 4 mașinĭ de semănat, 148 mașinĭ de secerat, 66 mașinĭ de bătut porumbul, 473 grape de fier, 33 mașinĭ de vînturat, 23 diferite alte mașinĭ agricole; 6 morĭ cu aburĭ, 1 cu apă, 32 de vînt; 1 fabrică de apă gazoasă și 2 de dărăcit lînă; 150 armăsarĭ, 3620 țepe, 3402 caĭ, 1046 mînzĭ; 107 taurĭ, 8936 boĭ, 7634 vacĭ, 3013 viței; 93 bivolĭ, 141 bivolițe, 38 malacĭ; 167 măgarĭ; 7246 berbecĭ, 98950 oĭ, 41358 mieĭ; 101 țapĭ, 804 capre, 301 țezĭ; 1345 porcĭ, 1484 scroafe; 69 stupĭ cu albine.

Sunt 12 biserici, deservite de 13 preoți, 8 dascălĭ și 16 paracliserĭ; 22 geamiĭ cu 18 hogĭ și vre-o 4—5 case de rugăciunĭ ale locuitorilor protestanțĭ; 19 școale, din carĭ 2 de băeți, 2 de fete, cîte una în Medjidia și Cernavoda, și 18 școale mixte, frecuentate de 611 băeți și 254 fete.

Sunt 854 puțurĭ în cătune și 11 pe cîmp.

Comerciul constă în importul de manufacturĭ, instrumente agricole, etc. și în export de cereale, finețe, animale și lînă; sunt 344 comercianțĭ, din carĭ 120 cîrciumarĭ. Comerciul se face pe Dunăre, prin orașul Cernavoda și satul Rasova, iar în interior, pe calea ferată Cernavoda-Medjidia-Constanța. In Medjidia se maĭ fac și două tîrgurĭ de vite.

Căile de comunicație sunt: plutirea pe Dunăre cu porturile Cernavoda, Rasova și oprirea la Seimeni; pe lacurĭ, cu luntrele; calea ferată Cernavoda-Mircea-Vodă-Medjidia-Constanța; drumurile marĭ saŭ județene: de la Medjidia la Mulciova; la Boazgic; la Cernavoda și Rasova; la Cara-Murat; la Biulbiul; la Alacapî; de la Biulbiul la Mulciova; în fine, drumurile comunale și vecinale carĭ brăzdează în diferite direcțiunĭ teritoriul plășeĭ.

In plasă s'aŭ găsit nenumărate valurĭ romane (Traian); sunt urme de cetățĭ romane (Tropæum, Axiopolis), de monumente (cel de la Adam-Clissi), etc.

Medjidia, *com. urb.*, în jud. Constanța, pl. Medjidia.

Este situată în partea centrală a județuluĭ, spre V. de orașul Constanța, și în cea centrală a plășeĭ Medjidia.

Se învecinește cu comunele: Caratai, la 10 kil. spre N.-E.; Alacapî, la 11 kil., spre S.-E.; Mamut-Cuius, la 12 kil., spre S.; Tortomanul, sat, la 12 kil., spre N.-V.; Murfatlar, la 15 kil., spre S.-E.; Cernavoda, la 25 kil., spre V.

Se mărginește la N. și N.-V. cu com. Tortomanul, despărțindu-se prin dealurile: Docuzol-Bair, Panaghir și valea Cilibi-Chioi; la S., cu com. Biulbiul și Mamut-Cuius, despărțindu-se de cea d'întîiŭ prin dealurile Vai-vasin-Bair și Tabia-Franțuzească, de cea d'a doua prin valea Caralîc-Ceair și dealul Congaz-Bair; la V., cu cătunul Alibei-Ceair (al comuneĭ Cogarcea), despărțindu-se prin dealul Docuzol-Bair și Medjidia-Bair.

Relieful soluluĭ e puțin accidentat de dealurile: Docuzol-Bair (93 m.), la N.-V.; Panaghirul cu vîrful Panaghirul (97 m.), la N.-V.; Ali-Bei-Ciair-Bair (85 m.), la V., întinzîndu-se până lîngă Medjidia; Tabia-Franțuzească, cu vîrful Medjidia saŭ Caiacic (111 m.), la S. și în partea centrală; Vai-Vasin-Bair (117 m.), la S.-V.; Cara-Chioi-Bair (120 m.), la S.-E.; Endec-Cara-Chioi, cu vîrful Endec-Cara-Chioi (112 m.), la E.; Docuzol-Bair cu vîrful Chiostel (58 m.), la N.-E.; Medjidia prin centrul com., pe lîngă valea, balta și orășelul Medjidia (91 m.). Toate aceste dealurĭ sunt în general acoperite cu verdeață, semănăturĭ și finețe; odinioară eraŭ acoperite și cu păduri frumoase. Printre movile puțin numeroase (12) însemnăm Panaghir-Iuc (97 m.) la N.-V. și Ali-Bei-Ceair-Iuc (121 m.) la S.-V., artificiale; azĭ acoperite cu verdeață, aŭ servit odinioară ca puncte de orientare.

Comuna este udată de pîrîul Docuzol în partea de E., care se varsă în balta Cara-Su, de lîngă Medjidia, pe dreapta; apoĭ balta Cara-Su saŭ Medjidia, care începe de la Cernavodă și se sfîrșește dincolo de satul Chiostel printr'o mlaștină; și a servit ca loc de scurgere al apelor Dunăreĭ.

Văĭ sunt: Cilibi-Chioi la V.; Docuzol-Ciair, la N.-E.; Biringi-Medjidia-Dere, prin partea centrală; Ichiugi-Medjidia-Dere, continuată spre V. cu valea Cazalîc-Dere, prin partea S.; Vai-vasin-Dere, pe la S.-E. comuneĭ.

Este așezată pe panta dealuluĭ cu acelașĭ nume, de o parte și de alta a valurilor luĭ Traian, în mijlocul unuĭ cîmp întins, pe care vara pasc numeroase turme de oĭ și vite cornute. In interiorul său, orașul prezintă strade regulate, bine pavate.

Comuna are o suprafață de 4266 hect. și o populație de 645 familiĭ, saŭ 2449 suflete.

Contribuabilĭ: 736.

Are o biserică, cu hramul Sf. Apostolĭ Petru și Pavel, întemeiată de locuitorĭ în 1872, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț, 1 paracliser; 6 geamiĭ, cu 6 hogĭ; 2 școlĭ, una de băețĭ și a doua de fete, frecuentate de 128 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 6 mașinĭ de secerat, 5 morĭ de bătut porumbul, 34 grape de fier, 2 decosiĭ, 48 pluguri, 124 care și căruțe.

Vite sunt: 305 caĭ, 804 boĭ, 45 bivolĭ, 4 asinĭ, 5450 oĭ, 62 porcĭ.

Afară de industria domestică nu avem în com. de cît două morĭ de aburĭ, 1 fabrică de apă găzoasă și 2 fabricĭ de dărăcit lînă.

Comerciul este activ, căcĭ orașul se găsește în centrul uneĭ regiunĭ bogate în semănăturĭ și finețe. Calea ferată Cernavoda-Medjidia-Constanța și o mulțime de drumurĭ o deservesc. Se fac două bîlciurĭ anuale, carĭ încep de la 15 Iunie și 15 Octombre și țin cîte 10 zile, în ele se fac schimbul de cereale, vite, etc. cu coloniale, manufacturĭ, mașinĭ de tot felul, etc.

Sunt 125 comercianțĭ, dintre carĭ 6 hangiĭ și 26 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la venitur̆ĭ de 71200 leĭ, iar la cheltueliĭ, de 53636 leĭ.

Căile de comunicație sunt numeroase; fiind centrul geografic și agricol al județuluĭ, pleacă dintr'însa numeroase drumurĭ în diferite direcțiĭ: calea ferată Cernavoda-Medjidia-Constanța, cu stația Mircea-Vodă; căĭ județene la: Hîrșova, Cara-Murat, Constanța, Mangalia, Cuzgun-Ostrov, Cernavoda; căĭ comunale și vecinale la satele și cătunele maĭ apropiate.

Orașul Medjidia e fundat de către sultanul Abdul-Medjid, al căruĭ nume îl poartă.

Prin ea trec valurile de pămînt ale luĭ Traian.

A fost mult încercată în timpul războaielor de la 1829, 1853 și 1877.

Medjidia, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Constanța, pl. Medjidia, com. Medjidia, pe linia Cernavoda-Constanța, pusă în circulație la 4 Octombrie 1860. Se află între stațiile Mircea-Vodă (10 kil.) și Murfatlar (18 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului mărĭĭ de 11,28 m. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 151375 leĭ, 55 banĭ.

Meeni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Popești, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populațiune de 479 locuitorĭ, 214 bărbațĭ și 265 femeĭ. Este situat la S.-V. comuneĭ, la poalele dealuluĭ Modoaia și udat de rîul Luncavățul și de Valea-Popeĭ. Are o școală, frecuentată de 10 copiĭ; o biserică, fondată la 1835 și reparată de locuitorĭ la anul 1863.

Megina, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Măcinul, pe teritoriul com. rur. Cerna, prelungire vestică a dealuluĭ Daiman-Bair; se îndreaptă spre V., avînd o direcțiune generală de la N.-E. spre S.-V. și brăzdează partea centrală a plășeĭ și pe cea N.-V. a comuneĭ; poalele sale orientale se sfîrșesc pe malul drept al văeĭ Megina; se ridică pănă la o înălțime de 250 m.; este acoperit în cea maĭ mare parte cu păduriĭ, iar pe poale cu pășunĭ și livezĭ; pe la poale trece și drumul comunal Cerna-Greci.

Megina, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Cerna; își ia naștere din poalele V. ale dealuluĭ Daiaman-Bair; curge maĭ întîĭ spre S., apoĭ spre S.-V., avînd o direcție generală de la N.-V. spre S.-E.; brăzdează partea E. a plășeĭ și pe cea V. a comuneĭ; udă poalele meridionale ale dealuluĭ Megina, de la care și-a luat numele și după un curs de 4 kil., se varsă în pîrîul Cerna, pe dreapta, lîngă satul Cerna, pe care îl udă; pe valea-ĭ merge drumul comunal Cerna-Greci.

Mehedia. Vezĭ Chicerea, deal, com. Zăpodeni, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ.

Mehedia, numele unuĭ *sat vechiŭ*, jud. Vasluiŭ. Vezĭ Zăpodeni, sat.

Mehedinți, *județ*, la extremitatea V. a Țăreĭ, în spre Austro-Ungaria.

Județul Mehedinți este cel maĭ despre V. județ al regatuluĭ Romînieĭ, și se mărginește: la N., cu Transilvania de care se desparte prin munțiĭ Carpați; la E., cu județele Gorj și Dolj; la S.-V., cu Serbia, despărțită prin fluviul Dunărea, și întru cîtva și cu Bulgaria; iar la V., cu Banatul Temișioareĭ, despărțit prin munțiĭ Carpați și apa Cerneĭ.

Marca județuluĭ este o albină, pentru că odinioară se producea multă miere și ceară în acest județ.

Se împarte în treĭ regiunĭ: re-

giunea muntoasă; regiunea deluroasă și regiunea șeasă saŭ cîmpoasă.

Munții județuluĭ aparțin sistemuluĭ de munți mijlociĭ, căcĭ cea maĭ mare înălțime a lor nu trece peste 2000 de m. Eĭ aŭ urcușurĭ foarte repezĭ, și pereții prea rîposĭ. Culmea lor nu este abondentă în vegetațiune; cu toate aceasta, în aceștĭ munți păsunează vara o mulțime de vite marĭ și micĭ.

Ceĭ maĭ însemnațĭ munți aĭ județuluĭ Mehedinți sunt: Totoaia, înalt de 1993 m., deasupra niveluluĭ Măreĭ, Vîrful-Dobreĭ, de 1923 m., Cracul-luĭ-Mihoc, Pietrele-Albe, Olanul-Mare, Olănelul, Oslea, Groapele, Stîna-Mare, Gîrdomanul, Micușa, Rádoteasa, Bulzul, Scărișoara, Mocirliul, Balmájul, Vlăsia, Cracul-Scurt, Frumosul, Măneasa, etc., din care izvoresc o mulțime de pîraie și rîurĭ. Dintre dealurile acestuĭ județ putem cita: Cracul-luĭ-Drăghicean, cunoscut în studiul geologic al județuluĭ Mehedinți, Bujorescul, Brăzișori, Ciovîrnășani, Grădețul, Culmea-Frumoasă și Culmea-Dumbrăviĭ, cu dealul Poroina, etc.

Cîmpiĭ maĭ întinse sunt: a Pătulelor, a Cujmiruluĭ, a Salceĭ, a Scăpăuluĭ, etc.

Apele maĭ însemnate ale județuluĭ sunt: Cerna, Motrul, Bahna, Jidoștița, Topolnița, Coșușteа, Hușnița, Blahnița, Drincea, Iupca, Bulba, Brebina, Pesceana, Cerveniță, Jilțul, Susița, etc.

Bălți maĭ principale sunt: Jiana-Mare, Viașul, Gîrla-Mare, Batoți, Pătulele, Gruia, Pistolul, Salcea, Ascunsa, Zătonul.

Insule pe Dunăre, între carĭ maĭ marĭ: sunt Insula-Goluluĭ numită și Insula-Banuluĭ, în dreptul satuluĭ Gura-Văeĭ; insula Șimianul, drept comuna Șimianul; Ostrovul-Corbuluĭ, între Hinova și Batoți, cu o suprafață de 1200 hect. și cu o populațiune de 60 familiĭ, ținînd de com. rur. Batoți; Țigănași; Ostrovul-Mare, cu o suprafață de 2200 hect. și cu 120 familiĭ, ținînd de com. rur. Gogoși; insulele Gîrla, Florentinul, Gomotarnița și altele.

Județul Mehedinți are o suprafață de 1099000 pogoane saŭ 5420 kil. pătrațĭ, dintre care 270000 pogoane sunt acoperite cu diferite semănăturĭ, 36000 cu pădurĭ carĭ aŭ început să se tae în mod sistematic, iar restul acoperit de orașe, sate, drumurĭ, rîurĭ, bălți și alte locurĭ necultivabile.

Are o populațiune de 247223 locuitorĭ.

Județul Mehedinți se împărțea în vechime în 6 plășĭ și 1 plaiŭ, și anume: plaiul Cloșani, cu reședința în comuna urbană Baia-de-Aramă; plasa Motrul-d.-s., cu reședința în com. rur. Stroești; plasa Motrul-d.-j., cu reședința în com. rur. Strehaia, plasa Dumbrava, cu reședința în com. rur. Bîcleșul; plasa Blahnița, cu reședința în com. rur. Vînjul-Mare; plasa Cîmpul, cu reședința în com. rur. Cujmirul și plasa Ocolul, cu reședința în T.-Severin. In 1888, Mehedinți se împărțea în 4 plășĭ și un plaiŭ și anume: plasa Motrul-d.-s., cu reședința la Stroești; plasa Ocolul, cu reședința în T.-Severin; plasa Motrul-d.-j.-Dumbrava, cu reședința la Strehaia; plasa Blahnița-Cîmpul, cu reședința în Vînjul-Mare și plaiul Cloșani cu reședința în Baia-de-Aramă. Acum județul Mehedinți se împarte în 8 plășĭ și 2 plaiurĭ: plaiul Cloșani, cu reședința în Baia-de-Aramă; plaiul Cerna, cu reședința în com. rur. Balta; plasa Cîmpul, cu reședința în com. rur. Vînători; plasa Blahnița, cu reședința în com. rur. Flămînda; plasa Dumbrava, cu reședința în com. rur. Bîcleșul; plasa Motrul-d.-j., cu reședința în com. rur. Strehaia; plasa Motrul-d.-s., cu reședința în com. rur. Broșteni; plasa Ocolul-d.-j., cu reședința în com. rur. Prunișori; plasa Ocolul-d.-s., cu reședința în com. urb. T.-Severin și plasa Văilor, cu reședința în com. rur. Slivilești.

Județul Mehedinți are 2 comune urbane: Turnu-Severin și Baia-de-Aramă, și 20 comune rurale.

In regiunea muntoasă se produce porumb, grîŭ, orz, secară, etc., însă în cantitate puțină.

Regiunea dealurilor este acoperită cu viĭ, dînd un vin de o calitate maĭ superioară, maĭ ales pe dealul Orevița și pe Golul-Drinceĭ.

Regiunea cîmpoasă este cea maĭ productivă în cereale dintre cele 3 regiunĭ ale județuluĭ.

In jud. Mehedinți se află o mulțime de animale, atît sălbatice cît și domestice, maĭ cu seamă în regiunea muntoasă. Printre animalele domestice putem cita: boĭ, caĭ, oĭ, capre, bivolĭ, rîmătorĭ, etc.; printre animalele sălbatice: urșĭ, lupĭ, mistrețĭ, cerbĭ, căprioare, capre sălbatice, etc.

In sînul pămîntuluĭ se găsesc diferite minerale, precum: aur, argint, aramă, fier, cărbunĭ, lignită, etc., dar maĭ cu seamă piatră care se întrebuințează la construcțiunĭ, la facerea pietrelor de moară, precum și la fabricarea varuluĭ.

Se găsesc ape minerale în maĭ multe locurĭ, dintre carĭ cele maĭ însemnate sunt: Cîrciul, Baia-de-Aramă, Balta, etc., carĭ conțin fier, pucioasă și alte minerale.

Se află în județ: 2 fabricĭ de

cărămidă şi ţiglă, 1 de bere şi spirt, 1 de conserve, instalată lîngă oboarele de rîmătorĭ din oraşul T.-Severin, maĭ multe morĭ de măcinat, cu aburĭ şi pe diferite ape.

Locuitorĭĭ de la munte se ocupă cu facerea şindrileĭ, care se vinde în judeţele Mehedinţi, Gorj şi Dolj. La Glogova şi Sişeşti se fabrică oale şi la T.-Severin se află o fabrică de oale.

Femeile, pe lîngă industria domestică, se maĭ ocupă şi cu creşterea gîndacilor de mătase, şi fac diferite pînzeturĭ şi marame de o rară frumuseţe. La Baia-de-Aramă se fac stofe de o calitate bună. Pe lîngă aceasta, locuitorĭĭ de la munte se ocupă cu dogăria, dulgheria, etc. Ceĭ din com. Şişmanul, în timpul ierneĭ, se ocupă cu facerea rogojinelor.

Comerciul este activ, şi constă în import de fier, aramă, bumbac, zahăr, ceaĭ, diferite stofe şi coloniale, şi în export de grîŭ, secară, porumb, orz, ovăz, meiŭ, rapiţă, fasole, etc., animale, precum: vacĭ, oĭ şi maĭ cu seamă rîmătorĭ din ocoalele oraşuluĭ T.-Severin.

Toate acestea aŭ fost exportate în Austria, Germania, Franţa, Elveţia etc., fiind încărcate prin vămile: Severin, Vîrciorova şi Gruia. Comerciul maĭ este activat şi de bîlciurile ce se fac în diferite localităţĭ ale judeţuluĭ, printre carĭ: Bălăciţa, Borlăţelul, Cleanovul, Corcova, Ciovîrnăşani, Jegujani, Lupoaia, Pătulele, Ploştina, Prunişorul, Obîrşia, Strehaia şi bîlciurile Severinuluĭ.

Budgetul jud. Mehedinţi e la venitурĭ de 6408679 leĭ şi 73 banĭ.

Judeţul Mehedinţi are 2 liniĭ ferate, una venind din Austria, trece pe la Vîrciorova-Turnul-Severin-Balota-Prunişori-Tîmna-Strehaia-Butoeşti, ieşind din jud. Mehedinţi pe la Gura-Motruluĭ, se îndreptează spre Craiova-Bucureşti, parcurgînd în jud. Mehedinţi o distanţă de peste 78 kil. A doua linie este aceea care leagă Vîrciorova cu minele de cărbunĭ ale Bahneĭ fiind cale îngustă. Are o şosea naţională, aceea care merge paralel cu calea ferată Vîrciorova - Bucureşti. Şosele judeţene sunt: T.-Severin - Bujorescu - T.-Jiul; T.-Severin-Şimianul - Hinova - Calafat; Şoseaua - Dumbrăviĭ care începe din dealul Balota şi duce pe Culmea-Dumbrăviĭ, pănă în satul Cernăteşti, judeţul Dolj, unde se leagă cu şoselele acestuĭ judeţ.

Pe lîngă acestea judeţul este străbătut de o mulţime de şosele comunale-vecinale şi comunale.

Cale de comunicaţie este şi Dunărea, pe care circulă vapoarele, importînd diferite mărfurĭ şi exportînd productele judeţuluĭ, maĭ cu seamă din porturile Severin, Vîrciorova şi Gruia, precum şi din alte schele de pe marginea Dunăreĭ.

In judeţul Mehedinţi sunt: 1 liceŭ real, 4 şcoale urbane de baeţĭ şi 4 de fete; 152 şcoale primare rurale, dintre carĭ 5 de fete. Şcolĭ private sunt 6.

Sunt 325 biserică şi 4 mănăstirĭ (Strehaia, Gura-Motruluĭ, Topolniţa şi Baia - de - Aramă) precum şi ruinele Vodiţeĭ.

Locurĭ istorice sunt: T.-Severin, Grădeţul, Strehaia, Gura-Motruluĭ, Straja, Călugăreni, Cloşani, Padeşul, Cetatea, Oreava, Izvorul - Bîrzeĭ, Govodarva, etc. (Vezĭ aceste numirĭ).

Printre persoanele istorice aparţinînd acestuĭ judeţ citĕm pe: Mihaiŭ-Viteazul, despre care se povesteşte de locuitorĭĭ plăşeĭ Motrul-d.-j., că este născut în castelul ale căruĭ urme se văd şi acum în curtea mănăstireĭ Strehaia, în care castel ar fi locuit tatăl săŭ şi unde Mihaiŭ-Viteazul a ridicat mănăstirea Strehaia, care a fost terminată de Mateiŭ-Basarab. Tudor Vladimirescu, crescut în com. Glogova, a funcţionat ca vătaf de plaiŭ la Cloşani. Stindardul revoluţieĭ din 1821 l'a ridicat în Padeşul. Lupu Mehedinţeanul, din com. rur. Negomirul, vornicul Socol din Socoleşti, postelnicul Udrişti, Mircea-Ciobanul din Podoleni şi alţiĭ.

Mehedinţi, *sat*, făcînd parte din com. rur. Podeni-Noĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are o biserică, fondată la 1861 de protopopul Nicolae Protopopescu.

Mehedinuluĭ (Valea-), *vale*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Slobozia, cu o lungime de 400 m. şi cu direcţiunea N.-S.

Mei, *lac*, jud. Vlaşca, pl. Marginea, com. Arsache, pe proprietatea Paraipani.

Meia, *mahala*, făcînd parte din com. rur. Turceşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vilcea. Are o poziţie frumoasă, înconjurată de dealurĭ, locurĭ de fineţe, locurĭ arabile şi viĭ.

Meidan-Chioi, *com. rur.*, jud. Tulcea, pl. Isaccea, situată în partea V. a judeţuluĭ, la 90 kil. spre S.-V. de oraşul Tulcea, reşedinţa districtuluĭ, şi în partea S.-E. a plăşeĭ, la 35 kil. spre S. de oraşul Isaccea, reşedinţa plăşeĭ.

Forma sa este acea a unuĭ romb neregulat; lungimea sa e de 38 kil. şi întinderea, de 951 hect.

Se mărginește la N. cu com. rur. Nicolițelul, de care se desparte prin dealurile Gîrlița și Izvorul; la E., cu com. Telița; la S., cu com. Alibei-Chioi și cătun. Islam-Geaferca; iar la V., cu com. Balabancea, despărțită prin dealul Boclogea.

Este formată dintr'un singur cătun, așezat spre S.-E., pe ambele maluri ale pîrîului Burtea.

Intinderea comunei este de 951 hect., din cari 43 hect. ocupate de vatra satului, 747 hect. ale locuitorilor și 161 hect. păduri și izlazuri, ce aparțin statului și locuitorilor.

Populația comunei, în maioritate compusă din Romîni, este de 208 familii, saŭ 1114 suflete.

Are o școală, fondată la 1879 de locuitori, condusă de un învățător și frecuentată de 67 elevi; o biserică, cu hramul Sf. Voevozi, zidită la 1844 de către locuitori, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 5 meseriași; 5 mori de apă; 2 cîrciumi.

Dealurile ce brăzdează teritoriul comunei sunt: Dealul-lui-Salciŭ, la S., păduros și pietros; Muchia-Babei-Rada, la V. (250 m.), acoperit cu pășuni; Piscul-Părului, la N. (190 m.), acoperit cu vii și pășuni; Dealul-lui-Putină (160 m.), la V., acoperit cu păduri; Țuguiata, la V. (404 m.), din vîrful căruia se poate vedea Brăila, Tulcea și Dunărea, pietros și acoperit cu păduri; Fundul-Burții (263 m.), la N.-E., păduros în parte; Eni-Ormange-Tepe (259 m.), la S.-E.; Dealul-Bostănăriilor (271 m.), la E.; Muchia-Boclogea, la V.; Dealul-Izvoruluĭ și Dealul-Girliței la N., acoperite cu păduri.

Apele care o udă sunt: valea Boclogea, ce izvorește din locul numit Podul-Inalt, și o udă la V.; afluentul săŭ valea Burtea ce trece prin sat, cu maluri puțin ridicate prin mijloc; Valea-Cișmeliĭ, afluent al pîrîului Accadîn la S.; valea Stupari, afluent al văii Boclogea la V.

Locuitoriĭ posedă: 5 morĭ de apă; 200 pluguri; 650 boĭ, 250 vacĭ, 400 caĭ, 600 oĭ și 100 rîmătorĭ. Sunt 5 meseriași (dogari, rotari și fierari).

Comerciul e puțin activ și constă în import de coloniale, lipscănii, instrumente de fier, etc., și în export de cereale și vite.

Budgetul com. e la venituri de 2806 leĭ și la cheltueli, de 2799 leĭ, 36 banĭ.

Căile de comunicație sunt: drumurĭ comunale ce duc la Nicolițelul-Isaccea, la Balabancea, Acadin și Alibei-Chioi, Posta-Tulcea.

Comuna este fondată cam pe la 1823 de către familiile romînești Tuslărești, Butucești, Sendrești și Mutilești, ce aŭ venit din satul Simcilieni, din plasa Hîrșova, fugind de persecuția Turcilor.

Meila, *pîrîŭ*, jud. Muscel, se varsă în rîul Bratia, pe teritoriul cătunuluĭ Bratia, comuna Berevoești-Pămînteni, din care și izvorește.

Meileşti, *mahala*, jud. Vîlcea, pl. Oltețul-d.-j., com. Vasilați. Aci e o fîntînă, care, se zice, datează din timpul luĭ Mircea-Vodă.

Meilor (Valea-), *vale*, se unește cu Izvorul-Puturos la N. de de com. Corbșori, plaiul Nucșoara, jud. Muscel, și, după ce se împreună cu Valea-luĭ-Vișan, se varsă în rîul Doamna, în raionul comunei Corbșori.

Meişoarele, *sat*, făcînd parte din com. rur. Micloșani, pl. Argeșelul, jud. Muscel.

Meiţa, *numire* ce se mai dă *cătunuluĭ* Coada-Izvoruluĭ, com. Mănești, pl. Tîrgșorul, jud. Prahova.

Meiului (Crîngul-), *pădurice*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Bogza, în partea de E., situată pe moșia Bogza. Are o întindere de 165 hect., populată cu stejar, ulm, jugastru și frasin. A fost teatrul războiuluĭ dintre Ruși uniți cu Austriacii contra Turcilor, la anul 1789.

Melcera, *trup de pădure*, al statuluĭ, situat în com. Surpatele, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, în întindere de 601 hect., formînd, împreună cu trupurile Muchia-Căprărețul (450 hect.) și culmea dealuluĭ Stejeratul saŭ Mitul (821 hect.), pădurea Mănăstireni-Frănceşti.

Melcioaia, *mahala*, în com. rur. Busul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Melea, *deal*, în jud. Gorj, pl. Jiul, com. Urdari-d.-s., începînd din șoseaua vecinală de la N. comunei și terminîndu-se la S., în hotarul comunei; este acoperit cu pădure.

Meledicul, *localitate, cu izvoare de apă minerală*, în com. Lopătari, pe Valea-Slăniculuĭ, plaiul Pîrscovul, în partea muntoasă a jud. Buzăŭ.

Sunt la Meledic mai multe sorginți și puțurĭ cu ape minerale foarte însemnate. Se află la 620 m. altitudine, avînd o longitudine E. Gr. de 26°.20′ și o latitudine N. de 45°.10′.

Localitatea are o poziție foarte frumoasă și higienică; e înconjurată de vii, păduri tinere, arborĭ fructiferĭ și de o bogată

vegetaţie, şi va ajunge să ocupe un loc de frunte printre staţiunile Ţăreĭ.

Numele Meledic, maĭ înainte Menedic, un cuvînt slav, a căruĭ însemnare este: loc de repaos, este vechiŭ şi e probabil că această localitate e de mult cunoscută, de oare-ce s'aŭ aflat multe urme de monede romane.

Astăzĭ Meledicul este proprietatea d-luĭ Ştefănescu-Savigny, iar maĭ înainte făcea parte din bunurile mănăstireĭ Vintilă-Vodă, pănă la secularizare. Ştim că s'a proectat o linie ferată Mizil-Boboci-Meledic. Apele aŭ un debit foarte mare şi aŭ fost analizate în 1872 de dr. Trausch, apoĭ în 1895 de D-l dr. Bernard.

Apele aparţin sistemuluĭ eocenic şi miocenic, formate din marne, argile, marne argiloase şi nisipoase, calcaruri şi gipsurĭ.

Apele din grupa *a* sunt genetice din masivul săreĭ miniere, pe cînd cele-l'alte aŭ ca geneză sarea gemă.

Apele aceste ca şi similarile lor din diferitele localităţi din Ţară, regiunile S.-E. şi N.-E. a Carpaţilor noştri, apare aproape exclusiv şi tot-dea-una însoţite de petroleŭ şi după extragerea petroleuluĭ, în localităţile unde se află în cantităţĭ de a fi exploatabil, apar apele iodo-cloro-alcaline.

Apele din grupa *d* şi *e* aŭ de origină straturĭ masive şi abundente limonitice, sferosiderite, siderite, carbonate, fosfatice şi arsenicale.

Clasificarea Izvoarelor. La Meledic sunt 32 izvoare şi 4 puţurĭ. D-l dr. Bernard care a făcut un studiŭ complect asupra acestor ape la 1895, le clasează în 5 grupe ast-fel:

Grupa a) 5 izvoare clorurosodice simple, care izvoresc direct din sarea gemă, din care:

1. 2 izvoare la Podul-luĭ-Robin, cu un debit de 100 litrurĭ pe minut;

2. 3 izvoare la N. platouluĭ Meledic, cu un debit de 30 litrurĭ pe minut.

Grupa b) 12 izvoare clorurosodice iodurate, ce izvoresc din greziile petrolifere şi argilurile salifere cenuşiĭ, din care:

1. 6 sunt la N. Munteluĭ-Pătule, din care 3 aŭ fost analizate şi numite Maria, Constantin şi Miţa. Aŭ un debit total de 40 litrurĭ pe minut;

2. 4 puţurĭ de petrol părăsite sunt analizate;

3. 2 izvoare la Trestioara; toate cu apă iodată cu un debit de 25 litrurĭ pe minut.

Grupa c) 7 izvoare clorurosodice slab sulfuroase, ce izvoresc din argile sulfuroase piritoase, din care:

1. 1 izvor la Malul-Babeĭ, cu 25 litrurĭ pe minut:

2. 4 izvoare, cu un debit de 35 litrurĭ pe minut, aŭ fost analizate;

3. 2 izvoare numite Richard de la Poiana-Vilculuĭ, cu 18 litrurĭ pe minut, aŭ fost analizate.

Grupa d) 2 izvoare sulfuroase simple hepatice, ce izvoresc din calcarurile argiloase verziĭ, din care:

1. Un izvor numit Tinca, are un debit de 15 litrurĭ pe minut, a fost analizat; 1 alt izvor cu un debit tot de 15 litrurĭ;

Grupa e) 10 izvoare feruginoase alcaline cloro-sodice, ce izvoresc de la piciorul munteluĭ Podul-Caluluĭ şi provin din un conglomerat format de cuarţite. Din aceste izvoare aŭ fost analizate:

1. 1 la localitatea numită Luturile-Roşiĭ.

2. 1 la localitatea numită Arinul-luĭ-Stan-Cincu.

3. 1 la localitatea numită Ulucul-din-Sat.

4. 1 la localitatea numită Scrofusul-Brezeŭ.

Toate daŭ un debit de 300 litrurĭ pe minut. Apele nu sunt captate.

Apele iodo-cloro-sodice se află în 2 izvoare şi 3 puţurĭ artificiale, sondate şi captate pe locul numit Piscul-Păcurilor.

Meledicul (Lacul-cu-Butucĭ), *lac*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, cătunul Băsceni; conţine peşte.

Meledicul (Ot-Menedicul), *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, cătunul Bîsceni, fostă a statuluĭ, formează un corp cu moşia Dosul-Sălcieĭ de 280 hect., din care 54 hect. sforile de pădure: Padina şi Pătulul, 40 hect. arabile, 130 hect. fîneaţă, 6 hect. livede, restul izlaz şi munţĭ de sare în formaţiune.

Meleg-Havaş, *munte*, situat pe hotarul Transilvanieĭ, între muntele Bîtca-de-Piatră, de care se desparte prin pîrîul Bratoş şi muntele Curmătura-Lazaroi; face parte din grupa munţilor Ciucul-Tarcăul.

Meleşcani, *sat*, făcînd parte din com. Vultureni, jud. Tecuciŭ, situat pe vale la N.-E. comuneĭ, la 4 kil. şi 250 m. de Vultureni.

Aicĭ se află o biserică, cu hramul Intrarea în Biserică, făcută de fostul proprietar Stefănache Abaza.

Meletie, saŭ **Jarcaleţi**, *cătun*, pendinte de com. Pîetrele, pe proprietatea statuluĭ Pîetrele, pl. Marginea, jud. Vlaşca, situată la E. linieĭ ferate Giurgiŭ-Bucureşti, în dreptul staţieĭ Băneasa. Satul s'a fondat la 1852, de Arhimandritul Meletie, fost curator al moşiilor ce aparţineaŭ

mănăstirei Căscioarele. Acesta a făcut la 1864 o biserică de zid, care e acum deservită de 1 preot și 1 dascăl. Depinde de parohia Pietrele.

Aci s'aŭ împroprietărit, în 1864, 105 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat o suprafață de 315 hect. (Vezĭ com. Pietrele).

Melicioaia (Ion Melic), *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Tisăul, căt. Sfîntul-Gheorghe-Noŭ; are 430 hect., din care 310 hect. pădure, 40 hect. arabile, 30 hect. fineață, 4 livede, restul izlaz și sterp.

Melinești, *com. rur.*, în jud. Dolj, pl. Amaradia, situată în partea de V., la 29 kil. de Craiova, pe loc șes și pe malul rîuluĭ Amaradia, la poalele dealurilor Valea-Muereĭ și Odoleni. Șesul se numește Drumul-Mare și Muerișul.

Se mărginește la N. cu com. Bodăești, la S.-E. cu com. Amărăști și Godeni, de care se desparte prin rîul Amaradia, iar la V. cu com. Brădești.

Limita linieĭ de N. începe din valea Boia, merge spre E. trecînd prin hotarul com. Bodăești. Limita liniilor de S. și V. merge din dealul Șertul spre E. pe rîul Amaradia.

Terenul com. este accidentat de dealul Valea-Muereĭ și de dealul Odoleni.

E udată de rîul Amaradia, ce merge de la N. spre S., avînd un pod la Gura-Ploștеĭ și la punctul Muerișul. Pe teritoriul com. primește pe stînga rîul Plosca ce se varsă în Amaradia la Gura-Ploștеĭ, avînd vad în acest punct. Pe dreapta, Amaradia primește pîrîul Boul, ce se varsă în Amaradia, la punctul numit Spineni. Pîrîul Muerișul se varsă în Amaradia la punctul numit Dosul-Mare.

Comuna se compune din 7 cătune: Almăjelul, Drumul-Mare, Muerișul, Odoleni, Popești-Melinești, Valea-Muereĭ, Valea-Muereĭ-d.-j.

Populațiunea com. este de 1527 suflete.

După legea rurală din 1864 sunt 17 împămînteniți.

Sunt 4 biserici: una în căt. Odoleni, fondată și reedificată de locuitorĭ la 1880, cu hramul Sf. Voevozĭ; a doua în căt. Valea-Muereĭ, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, fondată la 1883; a treia biserică în căt. Muerișul, cu hramul Sf. Nicolae, fondată și reedificată la 1872 de către locuitorĭ; iar a patra în căt. Valea-Muereĭ-d.-j. fondată și reedificată la 1858 tot de locuitorĭ, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ.

Are o școală mixtă, condusă de o învățătoare și funcționînd de la 1869, este întreținută de stat și de com.

Suprafața comuneĭ este de 1500 hect., din carĭ: 737 hect. pămînt arabil, 196 hect. fineață, 250 hect. izlaz, 67 hect. lac și teren sterp, 250 hect. pădure.

Moșiile de pe teritoriul com. se numesce: Muereșul, Odoleni și Valea-Muereĭ. Intinderea lor este de 737 hect. Venitul lor este de 9000 leĭ. Aparțin moșnenilor și proprietarilor particularĭ.

Viile, în întindere de 50 hect., aparțin locuitorilor.

Peste Rușetul, în cătunul Almăjelul al moșnenilor, se află pădurea Rușetul, cu o întindere de 247 hect.

In căt. Odoleni se află o pădure, tot a moșnenilor, de 3 hect.

Pe lîngă agricultură, parte din locuitorĭ se mai ocupă și cu cizmăria, dulgheria, rotăria, zidăria și cojocăria.

Afară de calea județeană, com. Melinești mai este străbătută de o cale comunală, lungă de 1 1/2 kil. și de o șosea vecinală, lungă în com. de 600 m. ce duce la Amărăști.

Potecĭ unesc căt. Drumul-Mare cu Odoleni, și căt. Muerișul cu Valea-Muereĭ-d.-j.

Budgetul com. e la venitурĭ de 3155,98 leĭ și la cheltuelĭ, de 2573,27 leĭ.

Vite: 635 vite marĭ cornute, 52 caĭ, 1239 oĭ, 315 porcĭ, 157 capre.

Memeșul, *loc*, în jud. Covurluiŭ, com. Pechea, pl. Siretul, nu departe de căt. Oasele (com. Cuca), unde se zicea că ar fi fost un războiŭ între Ungurĭ și Turcĭ.

Menedicul, *vechia numire a mănăstireĭ* Vintilă-Vodă, j. Buzăŭ.

Menți-din-Dos, *com. rur.*, în județul Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., la 66 kil. de orașul Turnul-Severin. Este formată dintr'un singur sat, situat pe valea apeĭ Jiltul.

Are o populație de 600 locuitorĭ, din carĭ 104 contribuabilĭ, locuind în 130 case; o biserică deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 30 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 22 pluguri, 50 care cu boĭ, 4 căruțe cu caĭ; 70 stupĭ cu albine.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 1178 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 691 leĭ.

Vite sunt: 500 vite marĭ cornute, 13 caĭ, 400 oĭ și 500 rîmătorĭ.

Are o șosea care o leagă cu șoseaua Strehaeĭ, prin Menți-din-Față.

Dealurile mai principale din comună sunt: Ohaba, Dealul-

Motruluĭ, Dealul-Cîrcenilor, Dealul-Cioculanilor, numit și Dealul-Găineștilor, al-Popeștilor, al-Căciuleștilor și al-Ghergulești lor.

Văĭ maĭ principale sunt: Valea-Menților, a-Scurtuluĭ, Valea-Cioclovineĭ, a-Bisericeĭ, a-Susițeĭ saŭ Cîrceni-ceĭ-Micĭ, Valea-Laculuĭ și Valea-luĭ-Nat.

In comună sunt: Platoul-Arăturilor, Platoul-Căciuleștilor și Platoul-din-Deal de Fîntîna-Ghirgulești lor, unde se află cimitirul. Multe izvoare cu apă, dintre carĭ: Izvorul-Ghergulești lor, Izvorul-luĭ-Badea-Mărculescu, Izvorul-Cioclovineĭ și Izvorul-Găinești lor. Toate aceste izvoare formează pîraie, carĭ se varsă în apa Jiltului, ce vine de la com. Miluta, udă partea de N. a comuneĭ, trecînd în com. Borăscul din județul Gorj, unde se varsă în Jiŭ. In partea de S. com. este udată de rîul Motrul.

Se mărginește: la E., cu com. Borăscul-de-Mehedinți; la S., cu com. Strehaia; la V., cu Menți-din-Față și Miluta; iar la N., cu Ohaba, de județul Gorj.

Locuitoriĭ din această com. aŭ și cîte-va heleștae cu pește.

In partea de S., pe Valea-Cioclovineĭ, într'un pisculeț, se află ruinele unor zidării vechĭ. Legenda e că în acest loc a fost ascunsă o familie de domn ce venise din Valea-Domnească care se afla spre N. de com., situată în jud. Gorj. In apropiere de acest castel s'aŭ găsit oseminte de animale și de oameni, foarte marĭ, pe carĭ oamenii le numeaŭ oseminte ale uriașilor. In partea de N.-V. a comuneĭ, lîngă hotarul Ohaba, făcîndu-se săpăturĭ de locuitorĭ, s'a găsit fărîmăturĭ de vase vechĭ și niște pietre sculptate.

Menți-din-Față, *com. rur.*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., la 55 kil. de orașul Turnu-Severin. Se mărginește: la E., cu cătunul Stîncești, pendinte de comuna Strehaia; la S., cu satul Comanda, pendinte de com. rur. Strehaia și cu comuna Cernaia; la N., cu comunele Miluta și Menți-din-Dos; la V., cu com. Valea-Rea, despărțită prin pădurea statuluĭ Miluta.

Este situată pe deal, și se compune din cătunele Bădești și Robești. Cătunul Bădești are 2 mahalale: Bădești și Lupești; iar cătunul Robești are 5 mahalale: Ciocheni, Robești, Popești, Păgubești și Sucalani.

Are o populație de 780 locuitorĭ, din carĭ 117 contribuabilĭ, locuind în 145 case; o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală, condusă de 1 învățător și frecuentată de 24 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 24 pluguri, 55 care cu boĭ, 5 căruțe cu caĭ; 49 stupĭ cu albine. Are o șosea comunală ce dă la Comanda în șoseaua Strehăiĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 863 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 602 leĭ.

Vite: 540 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 460 oĭ și 500 rîmătorĭ.

Deal maĭ principal în această comună este Dealul-Motruluĭ.

Văĭ maĭ principale sunt: Valea-Motruluĭ, renumită pentru pămîntul săŭ productiv, Valea-Lupilor, a-Revenicelor și a-Bobeștilor.

Cîmpiĭ sunt: Cîmpia-Mierleĭ, a Budărieĭ, a-Pleșcoteĭ și Stîngăcelul.

Ape maĭ principale sunt: Motrul, care o udă în partea de S., Pîrîul-Lupenilor, Revenicelor și Pîrîul-Robeștilor.

Mera, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Gîrlele, la 6 kil. de subprefectura plășeĭ și la 18 kil. de capitala județuluĭ.

Se compune din următoarele cătune: Andreiașul, Căpătanul, Mera, unde se află și primăria comuneĭ, Șindrilari-d.-j. și Șindrilari-Reghiul, situate pe cursul Milcovuluĭ, de la Odobești în sus și până la Monteorul.

Are o populație de 920 familiĭ, saŭ 3116 suflete din carĭ: 619 agricultorĭ, 28 meseriașĭ, 150 industriașĭ, 34 comercianțĭ, 16 cu profesiunĭ libere, 492 muncitorĭ și 47 servitorĭ, locuind în 646 case.

Știŭ carte 237 persoane.

Sunt 903 contribuabilĭ.

Sunt 4 biserici parohiale: una în cătunul Mera, cu hramul Sf. Impărați; a doua în Căpătanul, cu hramul Sf. Nicolae; a treia în Șindrilari-d.-j., cu hramul Sf. Gheorghe; și a patra în Andreiașul, cu hramul Sf. Apostolĭ. Maĭ sunt 2 biserici filiale: una în Căpătanul, cu hramul Sf. Botezătorul și a doua în Șindrilari-Reghiul, cu hramul Sf. Nicolae. Școala, mixtă, este frecuentată de 53 copiĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 8491,12 leĭ, și la cheltuelĭ de 8484,45 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 200 pluguri de lemn, 9 de fier, 14 morĭ de apă; 495 boĭ, 450 vacĭ, 220 caĭ, 1960 oĭ, 217 capre, 320 porcĭ; 205 stupĭ cu albine.

Via se cultivă pe o întindere de 188,50 hect.

Industria și comerciul se practică de către 12 cîrciumarĭ, 10 rotarĭ, 7 fierarĭ, 8 dulgherĭ, 15 fabricanțĭ de rachiŭ și 250 dogarĭ.

Pe teritoriul comuneĭ și anume, în cătunele Reghiul și Andreiașul, sunt localități sărate și micĭ izvoare de ape minerale.

Mera, *cătun*, în jud. Putna, pl.

Gîrlele, com. Mera, așezat pe cursul Milcovuluĭ ca toate satele ce formează comuna, și sunt înșirate pe tot cursul luĭ, de la Odobești pănă la Monteorul.

Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Impărațĭ; o școală mixtă.

Mera saŭ **Mira**, *mănăstire*, în jud. Putna, pl. Gîrlele, comuna Mera, așezată pe malul Milcovuluĭ, pe un tăpșan înalt, la care sue un pripor destul de mare, de la Valea-Milcovuluĭ.

Este înconjurată cu zid.

Mănăstirea Mira a fost începută înainte de anul 1686 de un anume Moțoc, din Odobești, împreună cu Ion Episcopul de Roman, după cum se dovedește dintr'un zapis al femeeĭ luĭ Moțoc, cu data de 1686, Aprilie 25, prin care aceasta dăruește mănăstireĭ Mira, ocina sa în hotarul Vîrteșcoilor și toate moșiele de pe Milcov. Murind acest Moțoc, precum și părintele Ion Episcopul de Roman și venind la scaunul Moldoveĭ Constantin Cantemir, acesta se apucă să isprăvească mănăstirea, «ca s'o facă Măria-Sa mănăstire mare, ce se zice Mănăstirea-Domnească».

Zidirea mănăstireĭ Mira de către Constantin Cantemir e pomenită de maĭ toțĭ cronicariĭ, fără însă a se indica de vre-unul anul clădireĭ. Așa Dem. Cantemir în a sa «Descriptio Moldaviæ» zice: «In radicibus montium Vrancziæ, non procul a Mira, monasterio pictatis b. m. principis Constantini Cantemirii monumento...» (Vezĭ: Nec. Costin, Letopiseț, II², 39 și 52; Nic. Mustea, Letopiseț, III², 39 și Amira, Letopiseț, III², 110).

Mănăstirea cu hramul Sf. Nicolae, zidită dintr'întîĭ de lemn, (Cf. Mustea, Letopiseț, III², 33), se îmbogățĭ curînd prin daniile ce creștiniĭ pravoslavnicĭ începură să-ĭ facă. Așa printr'un zapis datat de la 1688, Decembrie 3, un preot, Ionașcu de la Odobești, dăruește mănăstireĭ Mira 50 fălcĭ de finaț, ca să-l înscrie la pomelnic pe el și pe părințiĭ săĭ. Un alt preot, printr'un zapis datat din 1688, Decembrie 7, avînd numele Ion Ciochină, precum și nepotul săŭ, Postelnicul Nicolae Murguleț, dăruesc o ocină mănăstireĭ Mira. Un alt zapis din 1689, August 22, certifică cumpărătura de ocină și moșiĭ făcută de Serafim Episcopul de Rădăuți, pentru mănăstirea Mira.

Constantin Cantemir înzestră și el în 1689 mănăstirea Mira cu ocinele cumpărate de la sătenĭĭ din Odobești. Aceste ocinĭ fură plătite de dînsul cu cîte un zlot de pămînt, după cum se dovedește din cartea acestuĭ Domn din 1689, Maiŭ 3: «Toțĭ locuitoriĭ de pe Milcov, carĭ aŭ moșiĭ prin prejurul sfinteĭ mănăstirĭ Mireĭ, care o am făcut Domnia-mea. Dacă vețĭ vedea cartea Domnieĭ-mele; iar voĭ să căutațĭ să vă luațĭ baniĭ pe moșiĭ, cine cît i se va veni, precum s'aŭ socotit d'aicea. Iată că v'am trimes și baniĭ. Decĭ numaĭ să-ĭ luațĭ să nu maĭ umblațĭ fără de isprave, de cum s'aŭ vîndut locurile și moșiile altă dată, cîte 2 orțĭ, Domnia-mea am maĭ dat cîte 2 potronicĭ, care fac cîte un zlot de pămînt. Decĭ nu maĭ umblațĭ fără ispravă, ci vă luațĭ baniĭ, să nu fie în alt chip. Aceasta vă scriem, Iași, 7197 (1689) Maiŭ 3».

Mănăstirea rămase în această stare, adică construită din lemn, pănă la a doua domnie a luĭ Antioh Cantemir, care, în anul 1706, reconstrui biserica, făcînd-o de piatră și înconjurînd-o cu un zid înalt. Cronicariĭ sunt toțĭ de acord în această privință.

Nicolae Costin, Letopiseț, II², pag. 52: «Intr'acelașĭ an (7214) s'aŭ apucat Antioh-Vodă de aŭ zidit mănăstirea de piatră din temelie la Milcov, ce se chiamă Mira, cu zid de piatră prin prejur, unde este mănăstirea de lemn, făcută de tată-săŭ Cantemir-Vodă și aŭ fost ispravnic Cîrstea-Vornicul».

Nicolae Mustea, Letopiseț, II², pag. 33: «Antioh-Vodă întru această a doua domnie a zidit mănăstirea Mira, pe Milcov în munte, care întîĭ era de lemn durată de tată-săŭ Cantemir-Vodă și-ĭ puse numele de Mira, iar el o aŭ zidit de piatră frumoasă și cu zid înalt împrejur».

După reconstruirea mănăstireĭ, Antioh Cantemir puse să se transporte rămășițele tatăluĭ săŭ Constantin de la biserica Sf. Nicolae din Iași la mănăstirea Mira (Cf. Nic. Costin, Letopiseț, II², pag. 39 și Amira, Letopiseț, pag. 110).

Se pare că nicĭ Antioh Cantemir n'a isprăvit cu totul biserica și că ea ar fi fost abia terminată de un arhimandrit grec Calerghi, după cum mărturisește inscripția pusă d'asupra ușeĭ la intrarea din pridvor în biserică. Inscripția este în două limbĭ, greacă și romînă, alăturea. Iată cea romînească:

Această sfîntă și Dumnezeiască biserică întru numele sfinților Împărați și întocmaĭ cu apostolii Constantin și Elena, este zidită de Măria-Sa răpосatul Ioan Antioh Constantin Cantemir Voevod la leat 7214 și nesăvîrșind-o, s'a înoit, precum se vede de întru tot cuviosul sfinția sa Arhimandritul Kir Mitrofan Calergi, fiind egumen acestuĭ sfînt locaș, cu cheltuiala și osteneala sfințieĭ sale, pentru mîntuirea sufletuluĭ. Leat 7244 (1736).

Spre a explica prezența acestuĭ egumen grec, trebue să însemnăm că Constantin Cantemir, îndată după fondarea mănăstireĭ sale Mira în anul 1686, spre a asigura trăinicia eĭ și pomenirea sa pe tot-d'a-una, a închinat-o mănăstireĭ de la Vatopedi din muntele Athos. In actul său de închinare se zice, că Țara ajungînd la mare cădere între altele, nu se găsesc nicĭ preoțĭ vrednicĭ, carĭ să întrețină cuvenita rînduială bisericească și mănăstirească, în cît se temea, ca nu cum-va cu timpul să nu se zădărnicească pomenirea luĭ; că din acest motiv și altĭ-va Domnĭ maĭ înainte de dînsul șĭ-au asigurat durata pomenireĭ prin închinarea mănăstirilor lor, prin care mijloc în acele mănăstirĭ se păstrează buna rînduială dorită. De aceea și el închină mănăstirea sa la Vatopedi și numește îngrigrijitor la Mira pe un mitropolit titular al Laodichieĭ, anume Grigorie; iar după moartea aceluia, mănăstirea Vatopedi va orîndui egumen pre cine vor voi dintre monahiĭ de acolo, cu condițiе însă, ca egumenul o dată rînduit, mănăstirea să nu-l poată schimba fără consimțimîntul ctitorilor, «căcĭ desele schimburĭ ale egumenilor pustiesc mănăstirile, căutînd care de care să apuce și să se ducă». La fie-care 3 anĭ ctitoriĭ să ia socoteala egumenuluĭ de averea mănăstireĭ și dacă se va găsi că el administrează rău, să-l destitue, arătînd mănăstireĭ patroane cauzele și să ceară alt egumen maĭ vrednic. Din veniturile mănăstireĭ închinate, să se dea ajutor și patroaneĭ. Ctitoriĭ clironomĭ să nu-șĭ apropieze nicĭ un lucru din ale mănăstireĭ, ci încă să maĭ adaoge din averea lor.

In anul 1716, mănăstirea avu mult să sufere din partea oștirilor nemțeștĭ de sub conducerea luĭ Frența (Ferenț) și din partea Tătarilor, chemați de Domnul Mihail Racoviță, spre a-l apăra de Austriacĭ.

După împrăștierea oștirilor nemțeștĭ din Odobești, parte din ele se refugiară la mănăstirea Mira, de unde aŭ eșit cu toțiĭ, gata de războiŭ, cu tobe și cu steagurĭ. Ajunșĭ de Tătarĭ, eĭ rezistară cît-va timp, dar în cele din urmă fură bătuțĭ și siliți să ia fuga: «După risipa cătanelor și a Recuțelor, scrie Niculae Muste, aŭ mers și Mihaĭ-Vodă la mănăstirea Mira și aŭ stricat zidul mănăstireĭ, de porunca Impărăției ce era facut de Antioh Cantemir-Vodă. Aprins-aŭ și chiliele și o biserică de lemn, ce era făcută de Cantemir-Vodă cel bătrîn; și ciohodarul Vizirului era tot împreună cu Mihaiŭ-Vodă, că avea poruncă să vadă cum s'or strica acele mănăstirĭ.» (Letop., III², p. 64 și 65).

In mănăstirea Mira, scrie Enache Kogălniceanu, a fost închis starostele Focșanilor, Costache Purice, după mazîlirea luĭ Ioan Mavrocordat. Aflînd boeriĭ că mazîlul Ion-Vodă stăruește pe lîngă Capegi-Basa să trimită oamenĭ de aĭ luĭ pentru a'l scoate pe Purice de la Mira «îndată aŭ răpezit pe ascuns de l'aŭ luat și l'aŭ adus la Neamțu, la mănăstirea Seculuĭ, țiindu-l acolo pănă aŭ trecut Ion-Vodă Dunărea.» (Letop., III², pag. 212).

Biserica este o imitație a arhitectureĭ bisericilor domneștĭ vechĭ. Are un pridvor, care la început a fost deschis format din stîlpiĭ cu arcade; dar în urmă un egumen grec a umplut deșerturile printre stîlpĭ, formînd părețiĭ obli, ca la mănăstirea Probota. Biserica deasupra are o cupolă scurtă și groasă. Interiorul bisericeĭ este zugrăvit; catepeteazma este modernă.

La mijloc biserica este despărțită printr'un perete deschis în laturea de jos, așezat pe coloane. Pe peretele din urmă sunt zugrăviți ctitoriĭ și donatoriĭ mănăstireĭ; la dreapta un arhiereŭ, care ține biserica și lîngă dînsul un călugăr. Acesta trebue să fie Arhimandritul Mitrofan, devenit în urmă Arhiereŭ titular; din stînga: Domnitoriĭ Constantin și Antioh-Cantemir, apoĭ boierul Moțoc și soția sa Ursa. D'asupra inscripțieĭ de la intrare este o închipuire prea naivă, o mînă, care ține o învălitoare subțire plină cu capete micĭ de om, care reprezintă sufletele dreptților și deasupra eĭ scrise în semicerc cuvintele Scripturеĭ: «sufletele dreptților sunt în mîna luĭ Dumnezeŭ».

Deasupra porțeĭ a fost o clopotniță de lemn, care a putrezit și a căzut în anul 1882. Clopotul cel maĭ mare a căzut deasupra porțeĭ, unde stă și acum; iar cel mic s'a atîrnat la cerdacul de la cișmea.

Acest cerdac se află în partea despre N. a bisericeĭ și formează o sală mare pentru trapeză la ocazii însemnate. Sub dînsul are o adîncime în pămînt, unde te scoborĭ pe maĭ multe scărĭ de piatră. Acolo este o cișmea, cu o tablă de marmură, pe care este o inscripție, ce arată data cînd s'a făcut, 1800, și pe egumenul, care a făcut-o, Arhimandritul Arsenie. Inscripția este sculptată pe un scut săpat în marmoră, ornat cu florĭ, cu semnul crucеĭ și cu două păsărĭ ieroglife deasupra. E scrisă în grecește. Iată traducerea eĭ în romînește:

Cu cheltuiala egumenuluĭ de acum Arhimandritul Arsenie. Pe lîngă altele izvorul de băut pentru pomenirea luĭ fiind, ceĭ ce vor lua din apa aceasta să zică cu toţiĭ din toată inima: Divinitatea să numere cu dreptiĭ pre cel ce adapă pre mulţi cu apă dulce. S'a săvîrşit în anul 1800, Iulie 10.

Din ograda bisericeĭ, pe o portiţă în zid, pătrunzĭ într'un loc spaţios, unde a fost livada mănăstireĭ şi viea, care astăzĭ păstrează numaĭ urmele vecheĭ sale culturĭ. Arendaşul parte a prefăcut acest loc în ceair de caĭ, parte în arătură.

Mera, *schit*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Bonţeşti, aşezat în partea de N. pe pîrîul Valea-Mereĭ; la început a fost schit de maicĭ; la anul 1800 s'a stricat, iar maicile aŭ trecut la schitul Coteşti, din com. Coteşti.

Mera, *parohie*, jud. Putna, în comuna cu acelaşĭ nume, pl. Gîrlele, formată din cătunele Mera şi Milcovelul, avînd 1 biserică parohială, cu hramul Sf. Împăraţiĭ.

Mera, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, com. Blidare, izvoreşte din Dealul-Perişoruluĭ; udă comuna prin mijloc; trece prin com. Cîrligele, şi se varsă în rîul Milcovul, pe teritoriul comuneĭ Cîmpineanca.

Mera (Inconjurătoarea-Mănăstireĭ-), *moşie*, a statuluĭ, jud. Putna, fostă pendinte de mănăstirea Mera, arendată cu 11750 leĭ anual.

Mera (Inconjurătoarea-Mănăstireĭ-), *moşie* situată în comuna cu acelaşĭ nume, pl. Gîrlele, jud. Putna, în întindere de 4600 fălcĭ şi arendată locuitorilor comuneĭ. Este proprietatea comuneĭ Mera.

Merchez (Dealul-de-la-), *deal*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, comuna Oltina, căt. de reşedinţă Oltina; se desface din dealul Ciacal; se întinde spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-E. spre S.-V., brăzdînd partea de N. a plăşeĭ şi cea E. a comuneĭ; lasă spre S.-V. o prelungire care poartă numele de Dealul-de-deasupra-Cîşliĭ; pe la poalele sale E. merge valea Beilic-Ceair; se ridică pănă la o înălţime de 130 m.; la poalele ramificaţiilor sale V. este aşezat satul Oltina; malurile ezeruluĭ Oltina sunt înalte şi rîpoase din cauza luĭ; este acoperit cu tufărişurĭ şi fineţe.

Merdevenli-Punar, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, cătunul com. Cazîl, situat în partea V. a plăşeĭ şi cea N. a comuneĭ, la $2^1/_2$ kil. spre N.-V. de măt. de reşedinţă, Cazîl-Murad. Este aşezat pe valea Mangaci-Ceair, închis la N. de către dealul Cabula-Bair şi dominat despre S. de vîrful Merdevenli-Punar (141 metri).

Suprafaţa sa este de 1540 hect., dintre care 5 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ şi de grădinĭ.

Populaţiunea sa, compusă din Turcĭ şi Bulgarĭ, este de 45 familiĭ, saŭ 106 suflete.

Drumurĭ comunale pleacă: la N. spre Beşoul, la S.-V. spre Cazîl-Murad, la S.-E. spre Cavaclar, la S. spre Sofular şi la N.-E. spre Copadin.

Merdevenli-Punar, *movilă artificială*, în judeţul Constanţa, plasa Mangalia, pe teritoriul comuneĭ rurale Cazîl-Murad şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Merdevenli-Punar. Are 141 m. înălţime şi domină satele Cazîl-Murad, Mangaci, Cavaclar şi Merdevenli-Punar. Este acoperită cu verdeaţă.

Merdevenli-Punar-Ceair, saŭ **Merneven-Ceair**, *vale* însemnată, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Cazîl-Murad şi Cavaclar. Este continuarea văeĭ Caula-Ceair care se îndreptează spre N., avînd direcţiune S.-E. către N.-V.; trece prin satul Cazîl-Murad unde primeşte din spre V. valea Ghioghetin-Punar-Ceair, şi se întinde pănă la dealul Bairam-Dede-Bair; este situată în partea de V. a plăşeĭ şi comuneĭ Cavaclar şi în cea centrală a comuneĭ Cazîl-Murad.

Merea, *sat*, în jud. Covurluiŭ, com. Bereşti, pl. Horincea, spre E. de reşedinţa com.

Are o populaţie de 70 familiĭ, saŭ 327 suflete, din carĭ 61 contribuabilĭ, locuind în 72 case; o biserică şi o şcoală.

Merea, *pîrîiaş*, ce izvoreşte din pădurea Bazanuluĭ, jud. Covurluiŭ, com. Bereşti, şi se varsă în Chineja, ceva maĭ sus de punctul numit Braniştea, spre S. de Tîrgul-Bereşti. Satul Bereşti e aşezat de o parte şi de alta a văeĭ acestuĭ pîrîŭ.

Mereasca (Coca-) (Merei), *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Niculeşti, com. Podul-Muncii, are 260 hect., din care 20 hect. pădurea Fundul-Cociĭ, restul arătură, livezĭ, fineaţă şi izlaz.

Mereasca (Coca-), *sfoară de moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Niculeşti, com. Podul-Muncii, proprietate a statuluĭ, pendinte de schitul Poiana-Măruluĭ; are cam 32 hect. fineaţă şi izlaz.

Meredeul, *pîrîŭ*, numit şi Pîrîul-

Bahneĭ, jud. Dorohoiŭ, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele; începe despre Pădurea-Lozneĭ, trece pe moșia Dobronăuți, și se varsă în Siret.

Merei, *com. rur.*, în jud. Buzău, pl. Sărata, la poale de deal, la 12 kil. de Buzău.

Limita la N., începe din Poiana-Chilmiziuluĭ, limitîndu-se cu pădurea Bradul-cu-Sforile din com. Tisăul și merge pe marginea pădureĭ, până în com. Valea-Puțuluĭ, care, parte ține de la Lipia, parte de Merei; la E., începe din com. Valea-Puțuluĭ și merge pe hotarul pus între moșiile Poporul-Lipia (Merei) și Poporul-Mocești (Lipia), atinge puțin hotarul com. Simileasca și de aci dă în șoseaua națională la hanul de la Crăcănata; la S., trece pe șoseaua națională de la Crăcănata, trece până lîngă gara Monteorul prin moșoroaiele puse de Alecu Ghica, proprietarul moșieĭ Stîlpul; la V., începînd din gara Monteorul urcă pe șoseaua comunală până în viea Brîncoveanuluĭ, apoĭ o ia pe la Drumul-Roșu, prin Piatra-luĭ-Chica-Mereu și de aci, prin dealul Pragul, la Poiana-Chilmiziuluĭ.

Comuna e formată din cătunele: Merei, Odăile și Valea-Puțuluĭ, avînd o populație de 1300 locuitorĭ, din carĭ 270 contribuabilĭ, locuind în 288 case.

Suprafața com. e de 1954 hect., din care 1050 arabile, 137 pădure, 315 izlaz, 25 livezĭ, 340 viĭ și 87 sterp.

Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Bărbuleanca, saŭ Lipia (a Statului), Nucul, Poporul-Lipia și Tufele-Mereĭ.

Terenul e șes, accidentat în partea de N.-V. de maĭ multe dealurĭ, acoperite cu viĭ și păduriĭ.

Căĭ de comunicație are: șoseaua națională Buzăŭ-Ploești și șoselele vecinale ce cad perpendicular pe dînsa, precum și vechiul drum al dealuluĭ: Mizil-Sărata-Gura-Nișcovuluĭ prin Merei.

Vite sunt: 300 boĭ, 90 vacĭ, 32 viței, 35 caĭ, 17 țepe, 11 mînjĭ, 650 oĭ și 140 porcĭ.

Are: 2 școale de băeți și 1 de fete în căt. Merei, frecuentate de 56 elevĭ și 44 eleve; 2 biserici, una în Merei și a doua în Valea-Puțuluĭ, deservite de 2 preoți, 2 cîntăreți și 1 paracliser; catedrala e cea cu hramul Nașterea Maiceĭ Domnuluĭ.

Sunt pe teritoriul com: 3 morĭ de aburĭ; 1 fabrică de petroleŭ; 9 cîrciumĭ.

E comună nouă, formată după 1820, de către proprietariĭ de viĭ care s'aŭ stabilit aci și în jurul cărora s'aŭ maĭ adunat și alțĭ locuitorĭ. Pe la 1864 se considera încă ca sat anexat Lipieĭ.

Merei, *cătun*, al com. Niculești, jud. Buzăŭ, cu 40 locuitorĭ și 10 case; e alipit de căt. Podul-Munceĭ.

Merei (Tufele-Merei), *cătun* de reședință, al com. Merei, județul Buzăŭ, cu 780 locuitorĭ și 174 case.

Mereĭ (Gura-), *deal*, în județul R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, comuna Bontești; se desface din dealul Perișorul; brăzdează partea de V. a com., din el izvorește pîrîul Mera; e acoperit cu semănăturĭ.

Mereĭ (Tufele-), *vechiu numire a cătunuluĭ* Merei, jud. Buzăŭ, com. Merei.

Mereilor (Dealul-), *deal*, în partea de N.-V. a plășeĭ Sărata, jud. Buzăŭ; începe din comuna Gura-Sărățiĭ și continuă până în com. Valea-Teancului; e renumit prin întinsa cultură a vieĭ.

Merelor (Dealul-), *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., comuna Tețcani, situat la V. comuneĭ. Și-a luat numele de la numeroșiĭ merĭ, cu care coastele sale eraŭ îmbrăcate.

Mereni, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Vedea-d.-s., situată pe lunca gîrleĭ Eiul și între gîrlele Eiul și Turcul, la 40 kil. de capitala județuluĭ și la 7 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din 3 cătune: Valea-Mereni, Richicioara și Delureni, cu o populație de 170 familiĭ, saŭ 785 suflete, din carĭ 148 contribuabilĭ, locuind în 180 case.

Comuna cu izlaz, pădure și pămînt arabil, are peste 500 hect.

Are 3 biserici: una în căt. Mereni, fondată în 1887, a doua în cătunul Richicioara, zidită la 1848 și a treia în căt. Delureni, vechie de aproape 100 anĭ, tus-trele deservite de treĭ preoți; o școală, frecuentată de 31 copiĭ.

In comună sunt: 4 brutarĭ, 10 dulgherĭ și 4 cojocarĭ. Eĭ desfac produsul munceĭ lor maĭ cu preferință la orașul Pitești.

Maioritatea locuitorilor din comuna Mereni sunt moșneni, 25 s'aŭ împroprietărit după legea din 1864, cu 92 hect. din moșia statuluĭ Ciorica-Profa.

Vite sunt: 15 caĭ, 120 boĭ, 90 vacĭ, 1000 oĭ și 400 porcĭ.

Comerciul se exercită în comună de 2 cîrciumarĭ.

Veniturile și cheltuelile com. Mereni, se ridică la suma de 2185 leĭ.

O şosea înlesneşte comunicaţia cu com. Profa, şi o şosea comunală, prin interiorul comuneĭ.

E brăzdată de dealul saŭ Coasta-Popiĭ, cu direcţia de la S. spre N. şi în vîrful căruia e un platoŭ pe care se cultivă cereale.

De la N. spre S., o udă rîul Eiul, iar la V., gîrliţa Turcul.

Se mărgineşte cu comunele: Bărăşti-de-Cepturĭ, Spineni, Profa şi Gura-Bouluĭ.

Mereni, *sat*, în preajma comuneĭ Burdujeni, pl. Siretul, jud. Botoşani, cu o populaţie de 76 familiĭ, saŭ 108 suflete, din carĭ 68 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 28 vite marĭ cornute, 2 caĭ şi 5 mascurĭ.

Mereni-Ceoani, *cătun*, pendinte de com. Mereni-d.-j., pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca. Situat în susul comuneĭ. Este proprietatea fraţilor Dristorian. Are o suprafaţă de 1310 hect. S'a dat la 1864, la 110 locuitorĭ, suprafaţa de 227 hect. Locuitoriĭ aŭ un petic de pădure de 60 hectare.

Moşia are un venit anual de 24000 leĭ.

Pe marginea despre Cîrtojani, curge apa Milcovuluĭ, ce vine din Cîrtojani.

Mereni-de-Jos, *com. rur.*, compusă din satele Mereni-d.-j. saŭ Stefeni şi Ceoani, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca, situată pe albia rîuluĭ Glavaciocul, la 40 kil. de Bucureşti, la 32 kil. de Alexandria, la 45 de Giurgiŭ, şi de Obedeni, reşedinţa plăşeĭ Glavacioc-Neajlov, la 13 kil.

Are o populaţie de 1872 locuitorĭ, din carĭ 355 contribuabilĭ; 1 biserică, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ; 2 şcolĭ: una de fete, frecuentată de 38 fete, şi a doua de băeţĭ, frecuentată de 59 băeţi.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 7487 leĭ şi la cheltuelĭ, de 6725 leĭ.

In comună, pe proprietatea statuluĭ Mereni-Stefeni, sunt 910 hect. pădure, care depind de ocolul silvic Ghimpaţi, şi 60 hect. ale fraţilor Dristorian, pe teritoriul cătunuluĭ Ceoani.

Prin sat trece o şosea care merge la Ruşi-luĭ-Asan şi de aci la Giurgiŭ prin Letca-Nouă şi Căminească.

Mereni-Ştefeni saŭ **de-Jos**, *cătun*, pendinte de com. Mereni-d.-j., pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca, situat pe valea Glavaciocul, din josul satuluĭ Ceoani, proprietate a statuluĭ, fostă înainte de secularizare a Mitropolieĭ.

Are o biserică; 2 şcoale comunale; o moară de aburĭ.

Moşia are o suprafaţă de 3600 hect. şi se arendează, împreună cu Tîrnava, cu 59000 leĭ anual. S'aŭ împroprietărit la 1865, 162 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat 486 hect. In 1882, s'a dat la 97 însurăţeĭ şi pentru 2 şcoale, o suprafaţă de 557 hect. 12 ariĭ.

Aci sunt 3 petece de pădure: Ştefeni (450 hect)., Lacul-Bebuluĭ (435 hect.) şi Pătăraşcul (25 hect.), care se exploatează în parchete.

Mereni-de-Sus, *com. rur.*, jud. Vlaşca, pl. Glavaciocul, în sus de Mereni-Ceoani, proprietate a doamneĭ Smaranda Cristopolu, situată pe valea Glavaciocul, la 45 kil. de Giurgiŭ; la 14 kil. de Obedeni, reşedinţa plăşeĭ Glavacioc-Neajlov; la 40 kil. de Bucureşti; şi la 32 kil. de Alexandria.

Are o populaţie de 1222 locuitorĭ, din carĭ 226 contribuabilĭ; o biserică de zid, pendinte de parohia Mereni-d.-j., deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ; o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 21 copiĭ; 3 cîrciumĭ; case pentru arendaş şi pătule îndestulătoare.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 3719 leĭ şi la cheltuelĭ, de 3414 leĭ.

Suprafaţa comuneĭ e de 1100 hect. S'a dat la 150 locuitorĭ împroprietăriţĭ, 450 hect.

Moşia are venit anual de 15609 leĭ.

Pe aci trece şoseaua ce duce la Letca-Nouă.

Mereşeşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Nemoiul, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 73 familiĭ; o biserică, reparată la 1865.

Mereşti, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, com. Giurgeşti. Aşezat pe frontiera Bucovineĭ.

Are o populaţie de 77 familiĭ, saŭ 367 suflete, din carĭ 77 contribuabilĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 14 fălcĭ. Moşia e proprietatea d-neĭ Maria G. Ghiţescu şi are o întindere de 340 fălcĭ, din care 260 fălcĭ cultivabile, 60 fălcĭ pădure, 10 fălcĭ finaţ şi restul neproductiv.

Improprietăriţĭ în 1864, sunt 50 fruntaşĭ, 20 pălmaşĭ şi 12 codaşĭ, stăpînind 180 fălcĭ.

Un singur drum principal duce la Giurgeşti (6 kil.).

Biserica şi şcoala din Giurgeşti servesc şi acestuĭ sat.

In 1803, «Mereşti a Saftiĭ Ursăschioae, avea 29 liuzĭ, carĭ plăteaŭ 328 leĭ bir anual».

Mereţelul, *pîrîŭ*, curgînd cu direcţiunea de la V. spre E., din jud. Mehedinţi, în jud. Dolj. Pe malul săŭ drept este aşezată

comuna Predelești, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s. Se varsă pe malul drept al rîuluĭ Obedeanca. Are un pod peste dînsul la comuna Predești.

Merezul, *deal*, înalt, în forma unuĭ trunchiŭ de con, jud. Prahova, pl. Cricovul, com. Ceptura, în vîrful căruia e un platoŭ, pe care se găsesc multe hîrburĭ și micĭ bucățĭ de cărămidă, ceea ce probează că aci orĭ a fost vr'un lagăr roman saŭ dac, orĭ vr'un sat vechiŭ.

Merheĭ (Malul-), *lac*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ, situat în partea de N. a plășeĭ și S.-V. a comuneĭ; comunică prin balta Duroga cu Velichi-Merheĭ; e înconjurat cu stuf; are 100 hect. întindere și conține pește.

Merheĭ (Velichi-), *lac* însemnat, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ urbane Satul-Noŭ și anume pe acela ale cătunuluĭ Letea; are o formă de cimpoiŭ lunguieț, presărat cu 15 micĭ insulețe; are 400 hect. întindere și comunică cu bălțile Malul-Merheĭ, Matița și Roșcata; e înconjurat de stuf și conține pește bun și în abundență.

Meri, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, căt. com. Dragodana.

Meri, *sat*, făcînd parte din com. rur. Drăgănești, pl. Cîmpul, jud. Prahova.

Meri, *moșie*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, com. Meri-Goala.

Meri-Goala, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, în partea despre centru, situată pe dealurile din Valea-Vedeĭ.

Se compune din două cătune: Meri, reședința, parte pe deal și parte în vale, despre V., și cătunul Goala; acest din urmă cătun e așezat numaĭ pe deal, de-a dreapta rîuluĭ Vedea. Depărtarea între aceste două cătune este de 1 1/2 kil. Sunt puse între două cursurĭ de apă: la E., Zbîrgleaza și la S.-V., Vedea.

Comuna ocupă o poziție frumoasă, pe dealurĭ, carĭ domină toată lunca Vedeĭ și tot spațiul despre Roșiori, șoseaua județeană și despre Alexandria.

Limitele acesteĭ comune sunt: la E. com., Drăgunești și Deleanca; la V. rîul Vedea, care o desparte de Roșiori; la N. cătunul Țigănia, din comuna Drăgănești și la V., cu Valea-Vedeĭ.

Teritoriul comuneĭ, dimpreună cu moșiile aflate pe dînsa, are o întindere de peste 1500 hect. Proprietarĭĭ principalĭ sunt: moștenitorĭĭ Anghel Ivanovicĭ din T.-Măgurele, cu 565 hect. pămînt arabil și 25 hect. pădure, în cătunul Meri și d. G. Antonescu cu 400 hect. pămînt arabil și 150 hect. pădure, în cătunul Goala.

In cătunul Meri sunt 69 locuitorĭ împroprietărițĭ, pe 256 hect. și în cătunul Goala, 50 locuitorĭ, pe 194 hect.

Viĭ se găsesc sădite numaĭ pe proprietatea Meri, în întindere de 27 hect.

Are: o populație de 142 familiĭ, saŭ 557 suflete, din carĭ 125 contribuabilĭ; o școală în cătunul de reședință Meri, frecuentată de 18 elevĭ și o biserică, deservită de un preot, un cîntăreț și un eclesiarc.

Numărul vitelor din comună este de 2018 capete, dintre carĭ 328 vite marĭ cornute, 98 caĭ, 1522 vite micĭ cornute și 70 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 2228, banĭ 41, la venitură și de leĭ 2221, banĭ 18, la cheltuelĭ.

Căile de comunicațiune ale comuneĭ sunt: o șosea vecinală, care se împreună în partea despre N. cu șoseaua Roșiori-Ciolănești, prin comuna Drăgănești și o altă șosea, vecinală spre com. Dulceanca.

Meri-Petchi, *sat*, jud. Ilfov, pl. Mostiștea, făcînd parte din com. rur. Meri-Petchi-Netezești. Este situat la N. de Nuci.

Se întinde pe o suprafață de 446 hect., din carĭ d-l C. Bantaș, proprietar, are 128 hect. și locuitorĭĭ, 318 hect. Locuitorĭĭ cultivă 228 hect., iar 90 le rezervă pentru izlaz.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot.

Numărul vitelor marĭ e de 577 și al celor micĭ, de 1210.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Meri-Petchi-Netezești, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Mostiștea, situată la N. de București, pe malul stîng al rîuluĭ Ialomița, la 53 kil. de București.

Se compune din satele: Meri-Petchi, Nuci, Netezești și Sudiți, cu o populație de 1921 locuitorĭ, carĭ trăesc în 420 case.

Suprafața comuneĭ e de 2026 hect., din carĭ d-niĭ C. Bantaș, C. Deșliu, familia Serghiescu, M. Protopopescu, Zinca Buneasca și Domeniul Coroaneĭ, aŭ 741 hect. și locuitorĭĭ, 1285 hect. Proprietarĭĭ rezervă 86 hect. și locuitorĭĭ 180 hect. pentru fînețe.

Are: 4 bisericĭ; 1 școală mixtă; 1 mașină de treerat cu aburĭ.

Dintre locuitorĭ, 462 sunt plugarĭ, 3 sunt industriașĭ.

Budgetul comuneĭ e de 5570 leĭ la venitură și de 5359 leĭ la cheltuelĭ.

Locuitorii posedă: 220 pluguri: 189 cu boi şi 31 cu cai; 305 care şi căruţe: 249 cu boi, 56 cu cai.

Comerciul se face de 7 cîrciumari şi 2 hangii.

Vite sunt: 229 cai şi iepe, 15 armăsari, 901 boi, 570 vaci şi viţei, 68 tauri, 24 bivoli şi bivoliţe, 6 capre, 615 porci şi 2566 oi.

Meria, *loc*, pe care s'a construit mănăstirea Ghighiul, jud. Prahova, fost al cucoanei Uţa-Cantacuzino-Comăneanca, (călugăriţă mai tîrziu sub numele de Anastasia şi înmormîntată în această mănăstire), dăruit mănăstirei Ghighiul, împreună cu moşia Vatra-Mănăstirei-Ghighiul.

Merica saŭ **Măgura-Mericheĭ**, *măgură* şi *punct trigonometric de observaţie*, la S.-E. de Maglavitul, plasa Cîmpul, judeţul Dolj.

Merieni, *deal*, spre E. de satul Bahnari, com. Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ. Pe coasta luĭ e aşezată o parte a satuluĭ Bahnari.

Merieni, *deal*, în partea despre V. a com. Tanacul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ. Se întinde spre S. de Grumăzeşti, pe d'asupra comuneĭ Munteni-d.-s., pănă aproape de Cordeni, jud. Fălciŭ. Pe coasta sa despre E. e aşezată o parte a satuluĭ Tanacul şi mai spre S. de acesta, e aşezat întregul sat Burgheleşti.

Meriĭ (Valea-), *vale*, izvoreşte din coasta pădureĭ Drăghescu, com. Vlădeşti, pl. Rîurile, jud. Muscel; străbate cătunul Prislopul; trece pe lîngă biserica aceluĭ cătun şi se varsă în rîul Bratia.

Merinaşi, *sat*, cu vre-o 10 case, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Şendreşti.

Merişani, *com. rur.*, pe rîul Argeş, jud. Argeş, pl. Piteşti, la 8 kil. spre N. de oraşul Piteşti, şi la 12 kil. de com. rur. Băscovul-Fleştiĭ, reşedinţa subprefectureĭ.

Se compune din 4 sate: Ţiganca (Ţigăneşti), Malul-Vînăt, Priba şi Valea-Boerească.

Are o populaţie de 158 familiĭ, saŭ 640 suflete; o biserică de zid, întemeiată de răposatul Tache Zisu, fostul proprietar, deservită de un preot, un cîntăreţ şi un paracliser.

Tot aicĭ sunt casele boereştĭ, cu un frumos parc, făcute de răposatul Alexandru Tache Zisu.

In Merişani era prima poştă de la Piteşti spre Curtea-de-Argeş şi Rîmnicul-Vîlceĭ.

Budgetul comuneĭ e la venituri de 2589 leĭ şi la cheltueli, de 1783 leĭ.

Vite sunt: 531 boĭ şi vacĭ, 9 bivolĭ, 36 caĭ, 284 oĭ, 95 capre şi 255 porcĭ.

Astăzĭ moşia Merişanilor aparţine doamneĭ Elena P. Grădişteanu, născută Oteteleşanu.

Merişani, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ, la E. plăşeĭ, situată pe Valea-Tecuciuluĭ, care o străbate în toată lungimea. Este aşezată pe un teren şes, puţin variat prin vălceaua pîrîuluĭ Tecuciul.

Se învecineşte: la N., cu comuna Dobroteşti (Doagele), de care se desparte prin semnul de hotar numit Cîlţea; la E., cu com. Beuca, de care se desparte prin vîlceaua numită a-Comoriĭ; la S., cu com. Dideşti; la V., cu com. Văleni, de care este despărţită prin rîul Vedea şi braniştea numită Buzatul.

Intinderea comuneĭ, împreună cu moşiile şi pădurile de pe dînsa, este de peste 4100 hect. Din acestea, statul are 1500 hect. pămînt arabil şi 220 hect. pădure; d-l C. Colibăşanu posedă pe moşia Ciuperceanca 2100 hect. pămînt arabil şi 10 hect. pădure; 182 locuitorĭ sunt împroprietăriţĭ după legea rurală pe o întindere cam de 700 hect. Terenul este fertil. Pe lîngă rîurile Vedea şi Tecuciul, sunt două eleştaie, unul numit al-Georoculuĭ care vine din spre com. Ghimpeţeni şi cel-l'alt numit Eleşteul-luĭ-Constantin-Crăciun.

Cea mai mare parte din moşia statuluĭ, aproape 1200 hect., este vîndută locuitorilor în loturĭ.

Populaţia comuneĭ, cu a cătunuluĭ eĭ, este de 250 familiĭ, saŭ 968 suflete, din carĭ 217 contribuabilĭ.

Are o şcoală, cu un local propriŭ, frecuentată de 14 elevĭ; o biserică, deservită de un preot, un cîntăreţ şi un eclesiarc, zidită de boerul Barbu Merişanu, ale căruĭ case în ruină se văd şi astăzĭ în mijlocul comuneĭ. Acel boer este înmormîntat în tinda bisericeĭ. Piatra cu inscripţiunea comemorativă a fost spartă pe la 1821 de Turcĭ, carĭ credeaŭ că vor găsi acolo scule preţioase.

Vite: 531 vite marĭ cornute, 151 caĭ, 1768 oĭ şi 187 porcĭ.

Ocupaţiunea locuitorilor este agricultura şi creşterea vitelor, mai cu osebire a oilor. Mulţĭ din locuitorii vînd laptele oilor, cu brînză şi mieĭ în oraşele marĭ.

Pe lîngă cultura plantelor făinoase, locuitorii comuneĭ se mai ocupă şi cu grădinăria, cu cultura cînepeĭ, inuluĭ şi a plantelor leguminoase.

Pe teritoriul comuneĭ sunt 8

hect. vii și ½ hect. livede de pruni.

Budgetul comunei e la venituri de 6255 lei, 70 bani, iar la cheltueli, de 5620 lei, 39 bani.

Prin comuna Merișani trecea vechiul drum al Rușilor, acum desființat; astăzi com. se leagă prin căi vecinale cu comunele Beuca, Dobrotești, Didești și Văleni, din jud. Olt.

La S. comunei, se află o măgură care se crede că a fost ridicată în timpul ocupațiunei armatelor austriace la 1853. O a doua măgură se află la V. comunei. Amîndouă aŭ înălțime de aproape 10 m.

Satul Merișani este din cele mai vechi ale județuluĭ; îl găsim și în nomenclatura comunelor din secolul XVIII, făcînd parte din plasa Mijlocul și formînd un corp cu satul Bobocești. La Salcia și Cotorga eraŭ sate populate, carĭ s'aŭ desființat; siliștea Salcieĭ se vede încă. Astăzĭ, acolo se află numaĭ conacul proprietaruluĭ, d-nul Colibășanu.

Merișani, *moșie,* a statuluĭ, în jud. și plasa Teleorman; făcea parte din averile mănăstirești și îĭ zicea Merișani-Mitropolieĭ.

Merișani, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Argeș, pl. Pitești, pe linia Pitești-Curtea-de-Argeș, pusă în circulație în anul 1899. Se află între stația Bascovul (9.6 kil.) și stația Radu-Negru (11.2 kil.).

Merișasca, *sat,* făcînd parte din com. rur. Creața-Leșile, pl. Mostiștea, jud. Ilfov. Se întinde pe o suprafață de 254 hect., cu o populație de 47 locuitorĭ.

D-l Anton Alexandrescu are 225 hect. și locuitoriĭ 29 hect. Proprietarul cultivă 200 hect. (25 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Numărul vitelor marĭ e de 34 și al celor micĭ, de 31.

Acest sat, se zice, s'a înființat cam pe la anul 1832, de Petrache Merișescu, fost proprietar.

Merișescu, *deal,* în raionul comuneĭ Budișteni, pl. Podgoria, jud. Muscel. Pe acest deal se află Schitul-Cotroceni, zidit pe la anul 1823. Astăzi nu se văd din el de cît ruine.

Merișorul, *munte,* situat pe hotarul despre județul Bacău, în partea despre V. a județuluĭ. Face parte din grupa munților Cicul-Tarcău către marginea despre N. a basinuluĭ Trotușuluĭ.

Din acest munte izvorește pîrîul Asăul și pîrîul Tazlăul-Sărat.

Merișul, *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Ploștina, situat pe Valea-Motruluĭ. Are 106 case.

Merișul, *cătun,* aparținînd de com. Pîrîieni-d.-s., pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, cu o populație de 80 loc. (42 bărbați și 38 femeĭ).

Merlari, *sat,* făcînd parte din com. rur. Jilava-Merlari, județul Ilfov, pl. Sabarul. Este situat lîngă rîul Sabarul. Pe aci trece șoseaua națională București-Giurgiŭ.

Se întinde pe o suprafață de 780 hect., cu o populație de 300 locuitorĭ.

D-l G. Diamandi are 500 hect. și locuitoriĭ, 280 hect. Proprietarul cultivă 275 hect. (75 hect. izlaz, 150 hect. pădure). Locuitoriĭ cultivă 202 hect. (10 sterpe, 60 izlaz).

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și un cîntăreț; o școală, frecuentată de 7 elevĭ și 3 eleve.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 198 și al celor micĭ, de 229.

Merlari, *trup de moșie,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, comuna Dormărunt, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile, din București, arendată, împreună cu Persica, cu 61750 leĭ (1893—98).

Merlicești, *sat,* făcînd parte din com. rur. Vaĭ-de-Eĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populație de 250 locuitorĭ; o biserică de lemn, fondată la anul 1811 de Nicolae Merlicĭ.

Meslinul, *insulă* însemnată, jud. Tulcea, din brațul Chilia, situată în partea N. a pl. Sulina, și cea E. a com. urb. Chilia-Vechie; este coprinsă între brațul principal, Cernofca și Balinof; are o lungime de 7 kil. și o întindere totală de 600 hect., neproductive, fiind acoperite numaĭ cu stuf, și supuse inundațiunilor.

Mesteacănul, *sătuc.* Vezĭ Dobronăuți, sat, com. Virful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, județul Dorohoiŭ.

Mesteacănul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Cetățeni-din-Deal, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Mesteacănul, *vîrf de deal,* jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Hîrja, din șira Cașinuluĭ, situat la V. de muntele Stanciea.

Mesteacănul, *pădure* particulară, jud. Putna, în întindere de 87 hect., cu trupurile: Ciocîrlia, Coroiul, Lungeasca, Fundul-Leșcanilor și Crucea.

Este situată pe teritoriul comuneĭ Clipicești, pl. Gîrlele.

Mesteacănuluĭ (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzău, com. Boziorul, cătunul Nucul, în pădurea Hînsarul; face hotar despre comuna Gura-Teghiĭ.

Mestecănari, *deal*, pe care stă satul Mesteceni, din com. Ciumulești, jud. Suceava.

Mesteceni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Jupînești, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel. Cade în partea de N. a satuluĭ Jupînești, cu care formează com. cu acelașĭ nume.

Este străbătut de la V. spre E. de Rîul-Tîrguluĭ, care se varsă în rîul Doamna, după ce trece prin mijlocul satuluĭ.

Are o populație de 99 locuitorĭ.

Este așezat pe malul drept al rîuluĭ Doamna și legat cu căt. Jupînești prin o șosea comunală.

Mesteceni saŭ Movileni, *sat*, pe moșia cu acelașĭ nume, comuna Ciumulești, jud. Suceava.

E străbătut de pîraiele Huhurezul și Subțirelul.

Are o populație de 38 familiĭ, saŭ 158 suflete, din carĭ 55 contribuabilĭ, locuesc în 36 case.

Vatra satuluĭ ocupă 3 fălcĭ, și 60 prăjinĭ.

Moșia care e proprietatea d-luĭ Emanuel Morțun, cumpărată de la moștenitoriĭ luĭ Constantin Hîrlescu are o întindere de 65 fălcĭ.

Improprietăriți în 1864, sunt 8 fruntașĭ, 11 pălmașĭ și 24 codașĭ, stăpînind 61 fălcĭ și 24 prăjinĭ.

Biserica și școala din Negotești servesc și acestuĭ sat.

Drumurĭ principale sunt: la Negotești (1 kil.) și la Cămîrzani (3 kil.).

Satul s'a înființat în urma împroprietărireĭ sătenilor pe la 1866, de către locuitoriĭ din Cămîrzani, cărora li s'aŭ dat pămînt aci.

Mesteceni, *colină* însemnată, jud. Buzău, a căreĭ coamă începe în com. Tisăul și se termină în com. Lapoșul, cătunul Pietricica. Se zice că pe vîrful eĭ ar fi fost drumul Doamneĭ Neaga, de la cetatea Cheea (com. Tisăul) la grădina sa din Lapoșul.

Meșinești, *sat*, pendinte de com. Potcoava, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe malul stîng al gîrleĭ Plapcea. Are 380 locuitorĭ și o biserică, zidită la anul 1822 de preoțiĭ Ioan și Teodor.

Metăva, *grind* saŭ *loc ridicat* deasupra stufuluĭ înconjurător, situat în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Sf. Gheorghe saŭ Cadîrlez; este situat lîngă malul Măriĭ, în partea S.-E. a plășeĭ și în cea de S.-V. a comuneĭ; este maĭ mult o prelungire estică a grinduluĭ Perișorul; are o direcție de la S.-V. spre N.-E.; se prelungește spre E. cu alte două grindurĭ maĭ micĭ, Grindul-Cerbuluĭ și Carasovschi; în partea S., către Mare este acoperit cu nisip; are o formă lungăeață și o întindere de 120 hect., neproductive, fiind acoperite cu nisip și pietriș.

Meteleul, *com. rur.*, în jud. Buzău, pl. Cîmpuluĭ, la extremitatea de S. a județuluĭ și la 59 kil. de Buzău.

Limitele sale sunt: la N., hotarele de S. ale moșiilor: Rotunda (com. Brădeanul), Călțuna, Udați (com. Albești), Pogoanele și Căldărești; la E., tot Căldărești și moșia Balaciurile din jud. Ialomița; la S., hotarele moșieĭ Groasa saŭ Rogoazele, Grindul, Grindașul și Broșteni-Noĭ (jud. Ialomița); la V., drumul Grinduluĭ, limitîndu-se cu capul moșiilor: Cotorca și Frecățeanca (jud. Buzău), pe al căreia hotar merge, pănă dă în hotarul moșieĭ Rotunda.

Suprafața sa este de 5950 hect., din carĭ 4983 arabile, 180 pădure, 700 izlaz și 87 sterpe.

Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Meteleul-Scutelnici (satul), Meteleul-Lipănesc, Arcani și Dobrogeancea.

Terenul e un vast șes, care amintește Bărăganul Ialomițeĭ. Totuși cultura se face pe o scară întinsă, pămîntul producînd maĭ cu seamă porumb și orz.

Sunt 2 stîne pe moșiile Scutelnici și Arcani.

Comerciul constă în desfacerea cerealelor, care se transportă la gara Cilibia.

Căĭ de comunicație sunt: șoseaua Meteleul-Cilibia prin Pogoane; însemnatul drum natural Grindul-Buzăul pe lîngă Meteleul, și altele, carĭ o pun în legătură cu comunele vecine.

Comuna e formată din cătutunele: Arcani, Meteleul-Lipănesc și Meteleul-Scutelnici, cu o populație de 1250 locuitorĭ, din carĭ 268 contribuabilĭ, locuind în 263 case.

Meseriașĭ sunt: 1 lemnar, 3 rotarĭ, 1 croitor, 2 fierarĭ și 1 cojocar.

Vite sunt: 473 boĭ, 455 vacĭ, 276 viței, 276 caĭ, 173 țepe, 54 mînjĭ, 3200 oĭ, 18 capre, 4 asinĭ și 361 porcĭ.

Budgetul com. e de 4361,65 leĭ.

Are o școală, în cătunul Scutelnici, frecuentată de 97 elevĭ

și 30 eleve; 2 biserici, în cătunele Scutelnici și Lipănești, deservite de 3 preoți, 2 cîntăreți și 1 paracliser. Catedrala e cea cu hramul Nașterea-Maicei-Domnului.

Circiumi sunt 8.

Cătunul Meteleul-Scutelnici datează de pe la 1825. Primii locuitori stabiliți aŭ fost ceĭ aduși de călugării mănăstirei Căldărușani, ca să aibă brațe pentru cultura pămîntuluĭ; lis'aŭ acordat atunci mai multe foloase, pe lîngă scutirea de dări, de unde a și rămas numele de scutelnicĭ. Cele-l'alte cătune sunt mai noĭ.

Meteleul-Lipănesc, *cătun* al com. Meteleul, jud. Buzăŭ, cu 330 locuitori și 62 case.

Meteleul-Lipănesc (Zapa), *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Meteleul; are cam 1870 hect., din care 170 hect. pădure; este proprietatea bisericeĭ Sf. Nicolae din Brașov.

Meteleul-Scutelnici, *cătun* de reședință, al com. Meteleul, jud. Buzăŭ, cu 650 locuitori și 140 case.

Meteleul-Scutelnici, *moșie*, în com. Meteleul, jud. Buzăŭ, proprietate a statuluĭ, pendinte de Căldărușani; are cam 2130 hect., mai toate arabile, din care 750 s'aŭ dat împroprietăriților.

Meterez (La-), (Zidul-Doamneĭ-Neaga), *ruine*, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Nișcovuluĭ, cătunul Mierea, pe Poiana-Ulmeasa, atribuite Doamneĭ Neaga, care ar fi făcut aicĭ un schit.

Meterezele, *urme de săpături de șanțuri*, în partea de E. a com. Stănilești, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, pe șesul dintre apa Prutețuluĭ și rîul Prutul, spre V. de localitățile Impărăteasa și Crăiasa.

Urmele acestor șanțuri, carĭ merg paralel cu apa Prutuluĭ, sunt de diferite întinderi, unele avînd lungimea de 300—500 m.

Se crede că aceste metereze aŭ fost făcute pentru apărarea cuartieruluĭ împărătesc, în timpul războiuluĭ, urmat între Rușĭ și Turcĭ, la 1711. (Vezĭ Stănilești, sat).

Meterezele, *deal*, în com. rur. Degerați, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinți; aci se văd redute.

Metericul, fost *pichet de graniță*, în plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Meterizul, *pichet de graniță*, în plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Meterizul-luĭ-Tudor, *munte*, în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, din care izvorește pîrîul Ciorovățul. Are o înălțime de 730 m.

Meterizul-Padeșuluĭ, *loc* și *redute*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Negoești, satul Padeșul, de unde Tudor Vladimirescu a ridicat pentru prima dată stindardul revoluțiuneĭ din 1821, plecînd cu pandurii săĭ. Este situat pe cîmpie în apropiere de șoseaua ce duce de la Negoești spre Cloșani.

Meteul, *sat*, pl. Jiul-d.-s., com. Brădești, cu 382 suflete și 105 case.

Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Brădești-d.-s., care este la 4 kil.

Metodica, *munte*, în jud. Neamțu, plasa Piatra-Muntele, în grupa munților Bistriței-Moldovei, situat la N. mănăstireĭ Bistrița, pe hotarul dintre com. Doamna și Gîrcina.

Metoful, *sat*, cu 200 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Slătioarele.

Metohul-Mănăilești, *moșie*, a statuluĭ, jud. Vîlcea, fostă pendinte de mănăstirea Bistrița.

Meza, *munte*, jud. Muscel, între rîul Dîmbovița și rîul Doamna, aproape de hotarul despre Transilvania.

Mezarlîc, *vîrf de deal*, în jud. Mehedinți, pl. Medjidia, com. Taș-Punar, cât. Chior-Cesme, la 1 kil. spre E. de acest cât., pe culmea dealuluĭ Mezarlîc-Bair; are 100 m. înălțime și este acoperit cu verdeață.

Mezarlîc-Bair, *deal*, în județul Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Taș-Punar și anume pe acela al cătunuluĭ Chior-Cesme; se întinde spre V. cătunuluĭ, începînd de la vîrful Miulten-Tepe, îndreptîndu-se către N. și avînd o direcțiune de la S.-V. către N.-V.; se întinde printre văile Hagi-Sîrt-Dere și Sali-Bei-Dere; este situat în partea vestică a plășeĭ și cea centrală a comuneĭ; are o înălțime de 100 m.

Mezarlîc-Bair, *deal*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, com. Ghiuvegea și Caranlîc; se îndreaptă spre E., avînd o direcție generală de la S.-V. spre N.-E.; se întinde printre Beilic-Ceair și adiacenta sa Cîșla-Punar; la poalele sale nordice se află satul Curu-Orman; se ridică la o înălțime de 142 m., dominînd văile de mai sus și satul Curu-Orman; e acoperit cu păduri la V., cu fînețe și semănături

la E.; pe muchia luĭ se află drumul comunal care duce de la Curu-Orman la Ghiuvegea.

Mezarlîc-Iuc, *movilă*, în jud. și pl. Constanța, pe teritoriul com. rur. Techir-Ghiol și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Agîgea; este vîrful cel maĭ înalt al dealuluĭ Agîgea, avînd 38 m. înălțime și dominînd satul Agîgea precum și Marea, care este la 500 m.; este situată în partea de S.-E. a plășeĭ și cea de E. a com.; e acoperită cu pășunĭ.

Mezarlîc-Sîrtĭ, *deal*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Cheragi și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Valali; se desface din dealul Egi-Iuiuc; se îndreptează spre S., avînd o direcțiune de la N.-V. spre S.-E. și se întinde printre văile Acagea și Daulu-Chioi; are o înălțime maximă de 103 m., pe care o atinge în vîrful Valali, dominînd cătunele Acargea, Valali și Daulu-Chioi, carĭ sunt așezate la S. și V. de acest deal, la cîte 1 kil.

Este situat în partea de S. a plășeĭ și cea de V. a com.

Mezarlîc-Tepe, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Congaz; este unul din vîrfurile cele maĭ sud-estice ale pietrosuluĭ deal Taș-Bair, situat în partea de E. a plășeĭ și cea de S. a com., la marginea nord-estică a satuluĭ Congaz, cu 48 m. înălțime, dominînd satul Congaz, valea Telița și drumurile comunale Eni-Chioi-Congaz și Congaz-Agi-Ghiol; e acoperit cu verdeață; la poalele sale sudice se află cimitirul musulman.

Mezarlîc-Tepe, *vîrf*, în jud. și pl. Constanța, pe teritoriul com. rur. Pazarli și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Ghelingec, care se află cu 1 kil. maĭ spre N. de acest vîrf; este așezat pe culmea V. a dealuluĭ Ghelingec-Bair și are o înălțime de 165 m., dominînd satul Ghelingec și drumurile Ghelingec-Pazarli și Ghelingec-Dorobanțul (Bilarlar); este situat în partea de N. a plășeĭ și a comuneĭ.

Mezdroaia, *nume* ce a maĭ purtat *com.* Beloțul, din jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Beloțul.

Mezinca (Fînețul), *vîrf de munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Trotuș, din șira Slăniculuĭ, situat pe stînga Slăniculuĭ. In sînul săŭ se află ceară de pămînt (ozocheritĭ), care se întrebuințа într'o fabrică ce era zidită anume chiar pe una din coastele sale.

Mica, *sat*, cu 30 familiĭ, jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Bîscovul-Fleștiĭ.

Micaia, *munte*, la N.-E. comuneĭ Baia-de-Fier, plaiul Novaci, jud. Gorj, despărțit de muntele Piscul, prin izvorul Ungurelul, care se varsă în Olteț.

Mică (Valea-), *vale*, jud. Muscel, pl. Rîurile; izvorește din coasta pădureĭ Dela-Cruce; străbate satul Vlădești-d.-s., și se varsă în rîul Bratia.

Mică (Valea-) saŭ **Valea-Lupuluĭ**, *vale*, jud. Teleorman, ce-și ia naștere din apropierea de com. Ciolănești-din-Deal, despre partea dreaptă a Văeĭ-Cîineluĭ; trece pe lîngă com. Ciolănești-din-Vale, prin cîmpul dintre com. Ciurari și Grădești; primește în dreapta gura vîlceleĭ Păucească de la comuna Săceni, cu care formează o singură vale maĭ largă; se înfundă în valea Tinoasa spre S. de com. Sfințești. Pănă în dreptul comuneĭ Butculești, poartă numirea de Valea-Petrișuluĭ, și numaĭ de aci la vale se numește Valea-Mică.

Miceasca, *pădure*, amenajată, compusă din trupurile: Țuica și Mălina, pendinte de comuna Micești, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel, proprietatea d-neĭ Elena Gogulescu.

Miceasca, *vale*, pe care se află așezată com. Micești, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel. Izvorește din dreptul comuneĭ Jupînești și, după ce se împreună cu alte vîlcele, se varsă în rîul Doamna, pe malul drept, în dreptul comuneĭ Colibași.

Micești, *com. rur.*, jud. Muscel, pl. Rîul-Doamneĭ, la S.-V. de Cîmpulung, la 42 kil. de acest oraș și la 14 kil. de reședința subprefectureĭ.

Este situată pe valea Miceasca, între două dealurĭ.

Se compune din 3 cătune: Micești, Păuleasa și Budeasca, și se mărginește: la N., cu comuna Jupînești; la S., cu comuna Ciumești; la E., cu comuna Piscani și la V., cu jud. Argeș.

Are o populație de 1205 familiĭ, saŭ 1064 suflete, din carĭ 257 contribuabilĭ, locuind în 264 case; o biserică, fondată la anul 1846 de locuitorĭ, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ; o școală, fondată la 1840, pe proprietatea statuluĭ Văcăreasca, și frecuentată de 45 elevĭ.

Vite: 170 boĭ, 90 vacĭ, 260 oĭ, 209 porcĭ, 19 caĭ și 180 capre.

Budgetul com. e la venitурĭ

de 1934 leĭ şi la cheltueli, de 1901 leĭ.

In comună sunt livezĭ, dealurĭ, păduri şi zăvoaie, compuse din sălcii, plute şi aninĭ.

Rîul-Doamneĭ udă comuna în partea de E. Pe el se află 2 morĭ cu 5 roate.

Parte din locuitorĭ sunt moşneni şi parte s'aŭ împroprietărit prin legea de la 1864, pe moşia statuluĭ Văcărească, astăzĭ a d-luĭ N. I. Micescu şi pe moşiile d-lor Gogulescu, I. Micescu, I. Băjan, Al. Micescu, Orăscu, Borănescu, a d-neĭ Bădulescu şi pe a statuluĭ Aninoasa-Buliga.

Calea ferată trece prin partea de E. a comuneĭ şi un pod de fier, al căieĭ ferate, leagă com. Micești şi Colibaşi.

Calea naţională Piteşti-Cîmpulung-Frontieră trece pe la E. de comună, precum şi şoseaua care o uneşte cu comuna Purcăreni.

In comuna Micești s'aŭ găsit silexurĭ cioplite, silexurĭ lustruite, cuţite saŭ răzuitoare şi alte obiecte de piatră şi de os, industrie a omuluĭ cuaternar.

D'asupra dealurilor dela Micești, în partea de S.-V. a com., se văd ruine dintr'o vechĭe cetate a luĭ Mircea-Basarab. D'aci e o privire frumoasă pe Valea-Argeşuluĭ.

Micești, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, jud. Musel.

Micești, *com. rur.* şi *sat*, în jud. şi pl. Tutova, spre N.-V. de Bîrlad, pe pîrîul Studineţul, aşezat la poalele unuĭ deal şi în jurul luĭ.

Are 507 locuitorĭ.

Satul Micești formează o comună (com. Micești) cu cătunele Gheorgheşti, Mănoiul, Fundul-Văeĭ, Dragomăneşti, Burlaci şi Valea-Lupuluĭ.

Are o şcoală primară de băeţĭ; 2 biserici; 8 cîrciumĭ.

Budgetul com. e de 7848 leĭ, 79 bani.

Se cultivă pe lîngă cereale: 93 hect. vie (din carĭ 27,50 nelucrătoare) şi 21,50 hect. livezĭ cu pruni.

Miceşti, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, jud. Muscel, plasa Rîul-Doamneĭ, formată din două trupurĭ: unul în întindere de 2500 hect. şi al doilea, de 75 hectare.

Miceştilor (Pîrîul-), *gîrlă*, izvoreşte din jud. Argeş, şi se varsă în rîul Doamna, jud. Muscel. Serveşte de limită, la N., între com. Ciumeşti şi Micești.

Michia (Văleanca), *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Trestia, căt. Teişul; are cam 240 hect., din care 80 hect. pădurea Pănătăul, restul arabil, livezĭ şi izlaz.

Miclăuşeni, *com. rur.*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., spre N.-E. de oraşul Roman, la 22 kil. de el pe şosea şi la 12 ½ kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Este formată din satele: Butea, Hîndreşti, Liţca şi Miclăuşeni, cu reşedinţa com. în satul Butea.

Populaţia: 701 familiĭ, saŭ 3203 suflete, din carĭ 368 familiĭ Ungurĭ şi 11 familiĭ Evreĭ.

Are: 3 biserici de zid, din carĭ 1 catolică; 2 şcoale, una de băeţĭ, frecuentată de 11 elevĭ şi a doua de fete, frecuentată de 14 eleve, case marĭ boereştĭ şi un frumos şi întins parc.

Budgetul com. e la venitурĭ de leĭ 7553,36 şi la cheltueli de leĭ 6943.

Moşia Miclăuşeni aparţine fraţilor Dimitrie şi George A. Sturdza Miclăuşeanu.

Miclăuşeni saŭ **Cenita**, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, comuna Corlăteni, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ.

Are o populaţie de 77 familiĭ, saŭ 229 suflete; 2 biserici, una cu hramul Sf. Dumitru, şi a doua, cu hramul Sf. Mihail şi Gavril, de lemn şi tencuită.

Proprietatea moşieĭ este a d-lor: Iorgu Hermeziu, D. Duber şi Ilie Moţoc. Din vechime toată moşia a fost a familieĭ Moţoc.

Sătenii împroprietăriţi aŭ 173 hect., 22 ariĭ pămînt, iar proprietariĭ moşieĭ, 720 hect., 39 ariĭ cîmp şi 8 hect., 59 ariĭ pădure.

Pe partea Hermeziu se mai află: livadă, 2 pogoane vie şi 2 ĭazurĭ, din carĭ unul numit alluĭ-Moţoc, în suprafaţă de 20 hect., 77 ariĭ.

Pîraie principale ce curg pe moşie sunt: Bahna saŭ Putreda şi rîul Jijia ce trece pe hotar.

Drumurĭ: acel de la Dorohoiŭ, ce duce prin Corlăteni la Podul-Stamateĭ şi acel de la Liveni şi Dumeni, pe Valea-Putredeĭ, ce duce la Corlăteni şi Vlădeni.

Hotarele moşieĭ cu: Carasa, Cordăreni, Corlăteni şi Văculeşti.

Insemnat aicĭ este localitatea Siliştea-Vechĭe.

Familia Moţoc, din vechime a fost proprietară a întregeĭ moşiĭ. Intre vechiĭ boerĭ ai Moldoveĭ găsim pe Marele Vornic Moţoc, în serviciul luĭ Alexandru Lăpuşneanu-Vodă; care fugărind pe Joldea logodnicul Domniţeĭ Ruxandra, fiica luĭ Petru Rareş şi pretendent la Domnie, îl prinse la Şipote pe Miletinul, în jud. Iaşi, în luna Septembrie, 1552, şi ducîndu-l înaintea luĭ Lăpuşneanu, acesta-l judecă; după care însemnîndu-l la nas, îl călugări şi-l închise în mănăstire.

Alexandru Lăpușneanu mai tîrziŭ, dîndu-se la răutăți și cruzimĭ, ca și predecesorul săŭ Ștefan Petru Rareș-Vodă, care fu ucis de boerĭ, se formă contra-ĭ o conspirație pentru a-l detrona și a pune în locu-ĭ pe Ștefan Tomșa. Intre boeriĭ conspiratorĭ se afla și Vornicul Moțoc, care, împreună cu alțiĭ, fugi în Polonia și carĭ fiind descoperiți de Alexandru, n'aŭ putut reuși în planul lor de detronare.

Lăpușneanu, cu concursul Turcilor, făcu mijlocire la regele Polonieĭ pentru a extrăda pe refugiațĭ. După multe cereri, Hatmanul Cracinsky, primi ordinul regal de aŭ mers la Liovul, unde a tăiat capul luĭ Tomșa-Vodă, a luĭ Moțoc-Vornicul, a luĭ Veveriță-Postelnicul și a luĭ Spancioc-Spătarul și i-aŭ îngropat afară din tîrg, la mănăstirea Sf. Onofreĭ.

Miclăușeni, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Miclăușeni, spre N.-N.-E. de orașul Roman, la 22 kil. de el și la 12½ kil. de reședința plășeĭ. Este așezat pe un mic deal. Este reședința com. Miclăușeni.

Are o populație de 163 familiĭ, saŭ 706 suflete, din carĭ 163 contribuabilĭ; o biserică de zid; 2 școale, una de băeți, frecuentată de 11 elevĭ și a doua de fete, frecuentată de 14 eleve.

Aicĭ se găsește parcul și casele familieĭ Sturdza.

Este legat cu orașul Roman prin șosea. In apropiere de acest sat, între el și satul Mircești, pe teritoriul com. Scheea, este un pod de fier pe rîul Siretul, peste care trece șoseaua națională Roman-Iași.

Miclăușeni, *pîrîŭ,* ce curge prin pl. Siretul-d.-s., jud. Roman, com. Miclăușeni. Izvorește la V. de satul Hîndrești; curge de la E. spre V.; trece prin marginea de S. a satuluĭ Miclăușeni și, la S.-E. de acest sat, se varsă în Pîrîul-Stînceĭ, pe stînga.

Miclăușoaia, *sătuc,* în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Gropile, satul Gropile.

Miclăușul, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Goidești, ramificație din masivul muntelui Penteleul, puțin mai jos de muntele Zănoaga, acoperit cu păduri întinse de brad și pășuni. Aci pășunează anual pănă la 1800 oĭ. Are o stînă. Laptele se fabrică în căseria de la muntele Mușea.

Miclăușul, *pîrîŭ,* jud. Vasluiŭ, pl. Stemnicul, com. Oșești; izvorește din dealul Miclăușul; curge spre S.; trece prin satele Oșești și Ruginoasa și se varsă în rîul Stemnicul, tot pe teritoriul com. Oșești, la locul numit Capul-Dealuluĭ.

Miclăușul, *pîrîŭ,* jud. Buzăŭ, com. Goidești, la poalele muntelui Penteleul, format din izvoarele ce ies din ramificațiile: Piscunașul și Miclăușul; se scurge în rîul Bîsca-Mică, în dreptul Bolovanuluĭ-Mortatul.

Miclea, *deal,* în jud. Vasluiŭ; ia naștere din coama dealuluĭ Bordea; formează valea pîr. Cuțigna; se întinde de la N., paralel cu dealul Bursucul și străbate satul Mircești, în partea de E., iar extremitatea de S., se pleacă treptat, pănă ce se pierde în Șesul-Mic.

Micleasca, *moșie,* la N. de jud. Tecuciŭ, în partea de V. a satuluĭ Țigănești, pe lîngă drumul ce merge la gara Berheciŭ.

Micleasca, saŭ Păușeasca, *sfoară de moșie,* în jud. Tecuciŭ, proprietatea d-luĭ Anton Cincu, situată între cătunele Liești și Șerbănești; se arendează locuitorilor din satul Liești-Micleasculuĭ. O parte din această moșie, coprinsă între Siret și Vălcica, a fost rescumpărată de locuitoriĭ din Liești și pe dînsa s'a format satul cu acelașĭ nume.

Miclești, *com. rur.*, în partea de E. a pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, la 24 kil. de Vasluiŭ și la 12 kil. de Codăești, reședința pl., așezată pe dealurĭ, văĭ și podișe, pe stînga pîrîuluĭ Vasluețul.

E formată din satele: Miclești, Chircești și Popești, pe o suprafață de 4100 hect., din carĭ 615 hect. pădure, 2445 hect. loc de cultură, fînaț și imaș sunt ale proprietățeĭ, iar 1039 hect. ale locuitorilor.

Calitatea soluluĭ variază după poziținea sa, fiind mai productiv pe podișurĭ și văĭ, de cît pe costișe și dealurĭ.

Are o populație de 379 familiĭ, saŭ 1792 suflete; 4 bisericĭ, deservite de 2 preoțĭ și 6 eclesiarhĭ; 1 școală; 1 moară cu aburĭ; 10 iazurĭ; 6 cîrciumĭ.

Comerciul se exercită de 7 persoane.

Vite: 1182 vite marĭ cornute, 180 caĭ, 3694 oĭ, 12 capre, 5 bivolĭ și 364 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de 3147 leĭ, 50 banĭ, la venitură și de 3041 leĭ, 87 banĭ, la cheltueli.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se mai ocupă și cu lemnăria și mai ales cu rotăria rudimentară.

Prin marginea de V. a com., trece pîrîul Vasluețul și șoseaua națională Vasluiŭ-Iași.

Locuitoriĭ posedă: 166 pluguri și 188 care cu boĭ, 16 plu-

guri şi 32 căruţe cu cai; 174 stupi cu albine.

Micleşti, *sat*, în partea de S. al com. Ţiful, pl. Mijlocul, jud. Fălciu.

Şi-a luat numele de la vechiul proprietar Miclescu, care se zice că ar fi fost şi fondatorul acestui sătuc. Se află aşezat în aceeaşi poziţiune ca şi satul Ţiful, reşedinţa com. şi la 1 kil. de el.

Are o suprafaţă de 641 hect., din care 5 hect. vatra satului, şi o populaţie de 20 familii, saŭ 90 suflete.

Proprietatea moşiei este a d-luĭ Racoviţă.

Spre V. satului se află o pădure a proprietăţeĭ, iar pe dealul numit al-Micleştilor, o movilă.

Micleşti, *sat* şi *reşedinţă*, în centrul com. Micleşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, situat de o parte şi de alta a Pîrîuluĭ-Chirceştilor. Partea din dreapta pîrîuluĭ este aşezată pe înclinarea E. a podişuluĭ dealuluĭ Văeĭ-Secĭ, iar partea satului din stînga pîriuluĭ, e aşezată pe şes şi coasta dealuluĭ Fundătura.

Teritoriul satului are o suprafaţă de 1458 hect., din carĭ 214 hect. pădure şi 849 hect. loc de cultură, finaţ şi imaş ale proprietăţeĭ, iar 395 hect. ale locuitorilor.

Are o populaţie de 152 familii, saŭ 759 suflete; o biserică, făcută de vorniceasa Raluca Miclescu, deservită de 1 preot şi 2 eclesiarhĭ; o şcoală, înfiinţată la 1867, frecuentată de 50 elevĭ; o moară cu aburĭ; 4 iazurĭ; 2 cîrciume.

Locuitoriĭ posedă: 70 pluguri şi 81 care cu boĭ, 16 pluguri şi 22 căruţe cu caĭ; 512 vite marĭ cornute, 1900 oĭ, 5 capre, 115 caĭ, 168 rîmătorĭ; 77 stupi cu albine.

Miclişoaia, *valcea*, izvoreşte din proprietatea moşnenilor comuneĭ Ioneşti-Minculuĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, curge în lungul proprietăţilor lor prin comună, şi se varsă în Olt.

Micloşani, *com. rur.*, jud. Muscel, plasa Argeşelul, situată la extremitatea de S.-E. a judeţuluĭ Muscel, pe malul stîng al rîuluĭ Dîmboviţa, într'o poziţiune frumoasă.

Este coprinsă între comunele: Văleni, Lăicăi şi Pucheni.

Se compune din 6 cătune: Copăceni-Marĭ, Copăceni-Micĭ, Meişoarele, Micloşani, Micloşani-Marĭ şi Nicolaeşti. Reşedinţa comuneĭ este în cătunul Micloşani-Marĭ.

Maĭ înainte, această comună aparţinea judeţuluĭ Dîmboviţa, de reşedinţa căruia vine maĭ aproape, locul fiind şi maĭ bun pentru transport.

Este situată pe un deal înalt, care predomină toată valea Dîmboviţa, până aproape de Rucărul şi Tîrgovişte.

Are o populaţie de 1059 locuitorĭ; o şcoală frecuentată de 37 copiĭ; o biserică, construcţie nouă, aşezată pe deal, deservită de 1 preot şi 1 dascăl.

O şosea comunală, care pleacă din şoseaua judeţeană Tîrgovişte-Cîmpulung şi care merge în zigzagurĭ, fiind şi forte repede, înlesneşte comunicaţia între oraşele Tîrgovişteа şi Cîmpulung şi comunele vecine.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 1604 leĭ şi la cheltuelĭ, de 1203 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 1207 vite marĭ şi 2419 vite micĭ.

Micloşani, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Argeşelul, jud. Muscel.

Micloşani, *deal*, înalt, pe care se află situată comuna Micloşani, jud. Muscel, şi care predomină toată Valea-Dîmboviţeĭ, până aproape de Rucărul şi Tîrgovişte.

Micloşani-Marĭ, *sat*, făcînd parte din com. rur. Micloşani, plasa Argeşelul, jud. Muscel.

Micloşi, *vale*, în jud. Gorj, pl. Jiul, com. Bolboşi; începe din hotarul moşieĭ d-luĭ Plopşoreanu; se întinde paralel cu vatra satuluĭ şi se termină în apa Jiţul-Mare. Este formată de ramificaţiile dealuluĭ Dîmba şi pe ea se află pădure.

Micşuneşti, *sat*, în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Budeşti-Ghicăi, situat pe valea pîrîuluĭ Tatomireşti, la N. dealuluĭ Hîrţeşti. Cu marginile sale de către E.-S., formează limita comuneĭ despre judeţul Roman.

Are o populaţie de 179 familiĭ, saŭ 396 suflete; o biserică, cu un preot.

Vite: 69 boĭ, 56 vacĭ, 67 oĭ, 13 caĭ, 25 rîmătorĭ, 32 juncĭ.

Acest sat a făcut parte din com. Hoiseşti, apoĭ, împreună numaĭ cu satul Hîrţeşti, a format comună a parte, şi astăzĭ aparţine com. Budeşti-Ghicăi.

Micşuneşti, *baltă*, jud. Ilfov, pl. Mostiştea, la N. cu cătunul Micşuneşti-Marĭ. Are scurgerea în rîul Ialomiţa. Conţine: lin, roşioară, caracudă, biban, ştiucă, crap şi ciortan. Creşte pe lac trestie şi papură.

Micşuneşti-Grecĭ, *com. rur.*, judeţul Ilfov, pl. Mostiştea, situată la N. de Bucureşti, pe malul stîng al rîuluĭ Ialomiţa, lîngă

balta Micșunești, la 46 kil. de București.

Se compune din satele: Balamuci, Balta-Neagră, Fundul-Danciului, Greci-de-Mijloc, Greci-d.-j., Micșunești-Marĭ și Micșunești-Moara, cu o populație de 1879 suflete, din carĭ 394 contribuabilĭ, locuind în 482 case.

Se întinde pe o suprafață de 5225 hect.

D-niĭ Gr. Pantely, N. I. Eliad, N. N. Lahovari, S. Mihălescu, D. V. Polizu-Micșunești și statul, aŭ 3613 hect. și locuitoriĭ 1612 hect. Proprietariĭ cultivă 2096 hect. (172 sterpe, 438 izlaz, 3 vie, 903 pădure).

Locuitoriĭ cultivă tot terenul, rezervînd pentru izlaz 303 hect.

Are 5 bisericĭ; 2 școale mixte; 1 moară cu apă; 1 mașină de treerat cu aburĭ; 6 heleștaie; 2 poduri stătătoare.

Dintre locuitorĭ, 421 sunt plugarĭ, 45 aŭ diferite profesiunĭ.

Locuitoriĭ posedă: 191 pluguri: 134 cu boĭ, 57 cu caĭ; 310 care și căruțe: 219 cu boĭ, 91 cu caĭ; 420 caĭ și iepe, 698 boĭ, 584 vacĭ și viței, 10 bivolițe, 8 capre, 462 porcĭ, 1651 oĭ.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ și 5 hangiĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitur̆ de 6231 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 6334 leĭ.

In partea de N. a comuneĭ se află o luncă, udată de maĭ multe lăculețe, parte lăsată pentru izlaz, parte pentru fînețe și parte pentru cultura zarzavatului.

Micșunești-Marĭ, *sat*, făcînd parte din com. rur. Micșunești-Greci, pl. Mostiștea, jud. Ilfov. Este situat la N. de București, pe malul stîng al rîuluĭ Ialomița. La N. e balta Micșunești, care are scurgere în rîul Ialomița.

Se întinde pe o suprafață de 961 hect. și are o populație de 484 locuitorĭ.

Aci este reședința primărieĭ.

D-l S. Mihălescu are 607 hect., din carĭ cultivă 379 hect. (125 izlaz, 100 pădure, 3 vie).

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 2 cîntăreț̆; 1 helesteŭ; 1 mașină de treerat cu aburĭ.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 412 și al celor micĭ, de 257.

Micșunești-Moara, *sat*, făcînd parte din com. rur. Micșunești-Grecĭ, pl. Mostiștea, jud. Ilfov. Este situat spre V. de Micșunești-Marĭ, pe țărmul stîng al rîuluĭ Ialomița.

Se întinde pe o suprafață de 888 hect., cu o popu'ație de 283 locuitorĭ.

Proprietarul, d-l D. V. Polizu-Micșunescu, are 722 hect., din carĭ cultivă 305 hect. (92 sterpe, 70 izlaz, 255 pădure). Locuitoriĭ aŭ 166 hect. și le cultivă pe toate.

Are o școală mixă, frecuentată de 16 elevĭ și 2 eleve; o moară cu apă; 1 pod stătător. Localul școleĭ s'a oferit gratis de d-l Polizu-Micșunescu.

Comerciul se face de 1 cîrciumar și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 1334 și al celor micĭ, de 2121.

Miculești, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Văilor. Este situată între două dealurĭ, pe Valea-Miculeștilor, mărginindu-se: la N., cu comunele Mătăsari și Runcurelul, de care se leagă prin o șosea comunală; la V., cu comunele Ploștina și Roșiuța; la E., cu com. Tehomirul și la S., cu com. Țirioiul. Satul formează comună cu satele Ciorani și Steiani, avînd o populație de 800 suflete, din carĭ: 128 contribuabilĭ, locuind în 180 case.

Locuitoriĭ posedă: 32 pluguri, 56 care cu boĭ, 7 căruțe cu caĭ; 400 vite marĭ cornute, 18 caĭ, 400 oĭ, 300 rîmătorĭ, 30 capre; 60 stupĭ cu albine.

Prin com. trece șoseaua comunală Ploștina-Miculești-Mătăsari.

Are 2 bisericĭ, deservite de 1 preot și 2 cîntăreț̆; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 74 elevĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitur̆ de 1154 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 1134 leĭ.

Dealurile maĭ principale din comună sunt: Dealul-luĭ-Gaspăr, pe care se află Cioaca-Mică, Cioaca-Mare și Cioaca-Țigănceĭ; Dealul-Maluluĭ, al-Sgheabuluĭ, Culmea-Croicilor, Dealul-Caseĭ și al-Gligoresculuĭ; iar văĭ printre aceste dealurĭ sunt: Valea-Maluluĭ, a-Sgheabuluĭ și a-Caseĭ. Alte dealurĭ sunt: Dealul-Ploștineĭ, în partea de S., Dealul-Viilor, al-Căsmînegeĭ, piscul Cioaca-Călugăruluĭ, Dealul-luĭ-Ivan, al-Ursuluĭ, al-Ciocîndieĭ, al-Piticuluĭ și al-Zătreneĭ; iar văĭ printre aceste din urmă dealurĭ sunt: Valea-Bisericeĭ, Valea-luĭ-Ivan, a-Ursuluĭ, a-Eleșteuluĭ și a-Zătreneĭ.

Ape sunt: Pîrîul Jilțul, în care se scurg toate pîraiele comuneĭ, și anume: Matca-Văiĭ-Maluluĭ, a-Sghiabuluĭ și a-Caseĭ, care se scurg în Matca-Mătăsarilor; Matca-Zătreneĭ și a-Eleșteuluĭ carĭ se scurg în Matca-Miuleștilor, carĭ formează pîrîul Jilțul.

In comună se fac 2 tîrguri anuale: Una la 21 Maiŭ și a doua la 6 August, în ziua hramuluĭ biserice. Pe teritoriul acesteĭ comune se găsesc cărbunĭ de pămînt.

Miculinți, *sat.* Vezĭ Cotul-Miculinți, com. Coțușca, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Miculuĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, în jud. Prahova, curge din muntele Stejeretul, com. Star-Chiojdul, pl. Teleajenul, ia direcția S.-V. și se varsă în gîrla Chiojdul, tot în raionul com. Star-Chiojdul.

Mielcești, *cătun*, jud. Argeș, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Stoilești.

Mielușei, *sat*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Slăvuța. Are o populație de 359 suflete, din carĭ 198 bărbați și 161 femeĭ; o biserică, de lemn, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ.

Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Socoteni, care este la 1 kil. depărtare.

Mielușei, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Slăvuța.

Mierea, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Mierea-Birnici. Are pe dînsa și pădure.

Mierea (Mateeștĭ), *cătun*, al com. Gura-Nișcovuluĭ, jud. Buzăŭ, cu 320 locuitorĭ și 75 case; are sub-diviziile: Adîncata și Bălțați.

Mierea, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Mierea-Birnici, pe moșia Mierea. Are o întindere de 100 hect. și e populată cu cer, corn și gîrniță, această predominînd.

Mierea-Birnici, *com. rur.*, în pl. Amaradia, jud. Dolj, așezată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Amaradia.

Se mărginește la N. cu com. Slăvuța și Stoina; la S., cu Bodăești; la E., cu Amaradia și la V., cu Valea-Bouluĭ.

Limita de N. începe din E. dealuluĭ Golumbul, coboară în Valea-Văluțeĭ, urcă dealul Slăvuța, coboară în rîul Amaradia, urcă dealul Crușețelul, dă în Valea-Verde, urcă dealul Urda, urmînd direcțiunea de la E. la V.

Limita linieĭ de S. începe din Dealul-Golumbuluĭ, cu direcțiunea de la E. la V., coboară în Amaradia și urcă Dealul-Osoiuluĭ.

Limita linieĭ de E. începe din Dealul-Golumbuluĭ, cu direcțiunea de la N. la S., și merge pînă la movila Tarnița.

Limita linieĭ de V. începe din dealul Urda, de unde se termină linia de N., coboară valea Miericeana pînă la Amaradia și se întoarce în Dealul-Bouluĭ, la S.

In anul 1873, comuna se împărțea în 8 cătune și anume: Bojinul, Crușețelul, Marinești, Mierea-Birnici, Miericeana, Slănineștĭ, care în vechime se numea și Alumeni, Văluța-d.-j., care se maĭ numea și Dragul, și Văluța. Astăzĭ tot 8 cătune compun comuna și anume: Crușețelul și Miericeana, în dreapta; iar în stînga: Bojinul, Văluța-d.-j., Văluța-d.-s. și Putineiul, care este cel maĭ depărtat și unde e reședința primărieĭ. Cătunele Mierea-Birnici și Slănineștĭ aŭ casele de-o parte și de alta a rîuluĭ.

Terenul com. este accidentat de următoarele dealurĭ: Dealul-Golumbuluĭ, al-Butanuluĭ și al-Crușețeluluĭ, a căror înălțime aproximativă e de 300 m. și carĭ sunt acoperite cu livezĭ de prunĭ, viĭ și pădure măruntă.

Principalul curs de apă este Amaradia, care udă comuna în direcțiune de la N. la S., trecînd prin mijlocul eĭ. Amaradia se revarsă primăvara și toamna și, cînd plouă mult, chiar și vara. Primește afluenți în stînga pe: Văluța, care se varsă în Amaradia, la satele Crușețelul, Valea-Mare și Mierea.

Peste Amaradia sunt 2 podurĭ: unul la Cruțești, și al doilea la Mierea; este și un vad la Slănineasa.

La 1874, com. Mierea-Birnici, împreună cu Valea-Bouluĭ, purta numele de comuna Crușețul, cu reședința în cătunul Crușețul. Inainte de 1875, cătunul de reședință aŭ fost pe rînd Mierea și Văluța-d.-s.

Are: 4 bisericĭ, făcute de locuitorĭ: una în Văluța-d.-s., cu hramul Sf. Gheorghe; a doua în Văluța-d.-j., cu hramul Intrarea în Biserică; a treia în Mierea, cu hramul S-țiĭ Treĭ-Ierarhĭ și a patra în Slănineștĭ, cu hramul sf. Ion; o școală mixtă, care funcționează din 1875, e frecuentată de 63 copiĭ, și e întreținut de stat; 4 cîrciumĭ.

Populația com. e de 313 familiĭ, saŭ 1293 suflete.

După legea din 1864, sunt împămînteniți 183 locuitorĭ.

Suprafața teritoriuluĭ comuneĭ este de 1700 hect., din carĭ 1000 hect. arabile, 75 hect. fînaț și 625 hect. pădure.

Moșiĭ în com. sunt: Văluța-d.-j., Văluța-d.-s., Crușețelul și Putineiul, cu o întindere de 1000 hect. și aducînd un venit anual de 21606 leĭ; aparțin d-lor: A. Teodorescu, Nae Murgășianu, G. Bălăcioiŭ și moșnenilor carĭ se găsesc în Văluța și Slănineștĭ.

Păduri sunt: Văluța-d.-s., de 500 hect., Miericeana, de 25 hect. și Mierea-Birnici, de 100 hect.

Viile, aparținînd d-lor Teodorescu și Nae Murgășianu, aŭ o întindere de 25 hect. Sunt și 20 hect. livezĭ de prunĭ.

Pe moșia d-luĭ Teodorescu se află o moară de aburĭ.

Comuna e străbătută de calea județeană, care leagă Craiova cu N. județului, și de căile comunale. Șoseaua comunală leagă toate cătunele cu cătunul de reședință.

Locuitorii posedă: 581 vite mari cornute, 56 cai, 576 oi, 70 capre și 100 rîmători.

Budgetul com. e la venituri de 2022 lei, 78 bani și la cheltueli de 1559 lei, 68 bani.

Mierea-Birnici, *sat*, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Mierea-Birnici, ale căruĭ case sunt așezate de-o parte și de alta a rîuluĭ Amaradia.

Are o populație de 83 familiĭ, saŭ 302 suflete; o biserică, cu hramul S-ții Treĭ-Ierarhĭ; o cîrciumă.

Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Crușețul, care este la 1 kil.

Căile de comunicație sunt: șoseaua județeană care leagă Craiova cu N. județului (Căpreni) și șoselele vecinale carĭ îl pun în legătură la N. cu satul Miericeana și cu cele-l'alte sate ale com. Mierea-Birnici.

Mierea-Moșneni, *sat*, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Valea-Bouluĭ.

Are o populație de 1217 suflete: 107 bărbați și 110 femeĭ; o biserică.

Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Bould.-s., care este la 1 ½ kil.

Satul se chema înainte Mericeana.

Mierea-Moșneni, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Valea-Bouluĭ, satul Mierea-Moșneni.

Miericeana, *sat*, jud. Dolj. Vezĭ Miericica.

Miereanca, *nume*, ce purta maĭ înainte *moșia* Zăicoiul, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul.

Miericeana. Vezĭ Mierea-Moșneni, sat, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Valea-Bouluĭ.

Miericeana, *moșie* particulară, în satul cu același nume, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Mierea-Birnici, pe care se află pădure.

Miericeana, *pădure* particulară, în satul cu același nume, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Mierea-Birnici, în întindere de 25 hect., populată cu cer și gîrniță, aceasta predominînd.

Miericica, saŭ **Miericeana**, *sat*, pendinte de com. rur. Mierea-Birnici, pl. Amaradia, jud. Dolj, situat pe malul stîng al Amaradieĭ, la 3 kil. spre N.-E. de Crușețelul, cătunul de reședință al com.

Are o populație de 30 familiĭ, saŭ 140 suflete.

Șoseaua vecinală leagă cătunul, la S., de Mierea-Birnici, iar la N., de Văluța d.-j.

Mierlari, *numire*, ce se maĭ dă uneĭ *părți* din *moșia* Urlătorile, jud. Buzăŭ, com. Pleșcoi.

Mierlari, *numire*, dată *pădureĭ* moșieĭ Clociți, a Eforieĭ Spitalelor, com. Vadul-Soreștilor, jud. Buzăŭ; se maĭ numește și Pantelimonul.

Mierlele (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moșia Muntele-Mierlele, pendinte de com. Comarnicul, pl. Pelești, jud. Prahova.

Mierlești, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Siul-d.-s., situată pe Valea-Iminoguluĭ, pe amîndouă malurile ale acestuĭ rîŭ, la 17 kil. de capitala județului și la 12 kil. de Bărcănești, reședința plășeĭ.

Se compune din 4 cătune: Măgura, Catanele, Moșteni și Schitul-Greci.

Reședința comuneĭ e în căt. Catanele.

Are o populație de 1487 locuitorĭ, din carĭ 302 contribuabilĭ, locuind în 305 case și 12 bordee; 3 bisericĭ: una în Măgura, zidită la 1793, a doua în Moșteni, fondată la 1851, și a treia în Schitul-Greci, fondată la 1830, deservite de 3 preoți, 3 cîntăreți și 3 paracliserĭ; o școală, în căt. Catanele, frecuentată de 13 copiĭ.

Locuitoriĭ sunt parte moșneni; iar 144 sunt împroprietăriți după legea rurală, pe moșia statuluĭ, din carĭ li s'aŭ dat 540 hect. 75 arĭ și 69 sunt împroprietăriți pe moșiĭ particulare.

Teritoriul comuneĭ se întinde pe o suprafață de 6000 hect.

Afară de stat, care posedă moșia Schitul-Greci, cu 2500 hect., din carĭ 2000 arabile și 500 pădure, proprietarĭ maĭ însemnați sunt: D-nul C. D. Găbunea (900 hect. din carĭ 650 arabile și 250 pădure); d-niĭ D. C. Dimitriu, Alex. N. Dumitrescu și alțiĭ, carĭ posedă și clădirĭ în comună.

Locuitoriĭ posedă: 67 cai, 126 țepe, 484 boĭ, 244 vacĭ, 25 capre, 6674 oi și 138 porcĭ.

Comerciul se face în comună de 8 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la venituri de 3218 leĭ, iar la cheltueli, de 3192 leĭ.

Șoseaua comunală vecinală străbate com. de la N. la S. prin centrul săŭ, legînd-o la N. cu Perieți și Bălteni, iar la S. cu Bărcănești și Bilănești, unde dă

în șoseaua județeană Slatina-Turnul-Măgurele.

La V. și la E., raionul comuneĭ e închis între două dealurĭ, care formează Valea-Iminoguluĭ. Aceste dealurĭ sunt întrerupte de următoarele vălcele, ce se varsă în Iminog: pe dreapta: Răducești și Ceroaica, iar pe stînga Ioan Barbul, a-Bisericeĭ, Popa-Florea, Manolache și Manca.

La S., pe teritoriul comuneĭ, trece Brazda-luĭ-Novac.

Se învecinește la N. cu Perieți, la E. cu Timpeni, la S. cu Bărcănești și la V. cu Coteana.

Mierleşti-de-Sus, *cătun*, făcînd parte din com. Perieți, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat la S. și în apropiere cu cătt. Perieți-de-Mijloc, pe coasta și malul stîng al Iminoguluĭ.

Are o populație de 316 locuitorĭ, din carĭ 44 sunt împroprietăriți după legea rurală, pe proprietatea, fostă a d-luĭ V. Perieșeanu și a altora, cu 174 hect.

Aci se află o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, fondată la anul 1810, și avînd următoarea inscripție:

Doamne, cel ce cu puterea Ta proslăvești pe ceĭ ce iubesc podoaba caseĭ Tale și locul Măriеĭ Sfințieĭ Tale, primește și acest sfînt locaș al Tăŭ, care întru cinstea și slava Sf. Erarh Nicolae s'a zidit din temelie de robiĭ luĭ Dumnezeŭ: Popa Drăghicĭ, Constantin Oporanu, Drăghicĭ Găbunea și Popa Barbu; dîndu-se gata de roșu, s'a sfințit, avînd numaĭ sfintele icoane. Iar cu anul 1855 s'a tencuit și zugrăvit cu cheltuecala preotuluĭ Drăghicĭ Duhovnicul și a d-luĭ Drăghicĭ Găbunea, în zilele prea Înălțatuluĭ nostru Domn Barbu Dimitrie Știrbeĭ, fiind episcop prea Sfinția sa Părintele nostru Climent Argeșiu, zugrav Anastasie din Slatina.

Locuitoriĭ posedă: 132 boĭ, 84 vacĭ, 44 caĭ și ĭepe, 983 oĭ și 97 porcĭ.

Mierloiul, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Hîrja, din stînga Oituzuluĭ.

Migovanul, *munte*, jud. Suceava, com. Borca, avînd 1499.1 m. altitudine.

Mihai, *pîrîŭ*, jud. Iași, izvorește din mijlocul satuluĭ Mogoșești-Frumoaseĭ, com. Mogoșești, pl. Stavnicul, și afară din sat se împreună cu alt pîrîŭ, numit Rotariul.

Mihai-Bravul, *com. rur.*, jud. Brăila, pl. Balta, așezată la V. și la 3 kil., de Dunăre pe malul săŭ stîng.

Se învecinește la N.-E. cu Bertești-d.-s. și Bertești-d.-j.; la V., cu Ciorile; la N., cu Lacul-Reziĭ și la S. cu Lucul (Ialomița).

Suprafața comuneĭ este de 8800 hect., cu o populație de 218 familiĭ, saŭ 1138 suflete din carĭ 172 contribuabilĭ.

Are 2 școlĭ, una de băeți, înființată la 1884, frecuentată de 41 elevĭ; a doua, de fete, înființată la 1889, și frecuentată de 32 eleve; 3 debite și 4 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 5083 leĭ, 95 banĭ și la cheltuelĭ de 5045 leĭ, 72 banĭ.

Locuitorĭ împroprietăriți după legea din 1878, sunt 302, și neîmproprietăriți, 60.

Drumurĭ: la Bertești-d.-s., spre N.-E., pe lîngă Grădiștea (5 kil.); la Luciul (Ialomița) spre S.; la Cioara-Doicești, spre S.-V., printre pogoanele locuitorilor și ale proprietaruluĭ (16 kil.); la Lacul-Reziĭ, spre N., pe la punctul Căprăria (13 kil.); la Vizirul, drept la podul de la Cornul-Maluluĭ, prin Pîrlita-Vizirul (24 kil.); la baltă, spre E., prin Grădiștea și Movila-Viezurilor și apoĭ peste Dunăre în baltă la Bertești-d.-j. (7 kil.); la Brăila (59 kil.).

Comuna s'a înființat prin împroprietărirea însurățeilor din 1878 și 1883 și are 6 străzĭ aliniate.

Mihai-Bravul, *sat*, pe muchia platouluĭ, în partea de E. a com. cu acelașĭ nume, jud. Brăila, la 59 kil. spre S. de Brăila, înființat la 1879 cu ocazia împroprietăririeĭ.

Suprafața satuluĭ este de 192 hect., cu o populație de 167 familiĭ, saŭ 1007 suflete, din carĭ: 479 bărbați și 528 femeĭ.

Are 2 școlĭ: una de băeți, înființată la 1883, frecuentată de 41 elevĭ; a doua, de fete, înființată la 1889 și frecuentată de 32 eleve; 5 cîrciumĭ, 1 brutărie.

Vite: 460 caĭ, 1040 vite cornute, 1470 oĭ și 230 rîmătorĭ.

Mihai-Olteanul, *prima gură de ocnă*, deschisă în jud. Prahova, com. Slănicul, plaiul Vărbilăul. Azĭ se numește Baia-Baciul, căcĭ în locul acelor ocne, în adîncătura de unde s'a scos sare, este apă sărată, ce servă pentru băĭ. D'asupra acesteĭ ape, în partea despre V., unde se înalță muntele de sare, amestecată cu pămînt, numit Sturiĭ-de Sare, se vede puțul pe unde și din care se extrăgea sare maĭ înainte.

Sarea de la această ocnă este foarte albă, de o granulare pronunțată, dar n'are o țesătură densă și deci nicĭ puterea de a coprinde într'un mic volum o sărătură puternică.

Mihai-Viteazul, *com. rur.*, în jud. Ialomița, pl. Borcea, situată spre N. de com. Ciocănești-Sîrbi, pe cîmpul Bărăganul.

Este așezată pe proprietatea

statuluĭ Ciocăneşti-Mihai-Vodă, avînd o suprafaţă de 14900 hect., fostă pendinte de mănăstirea Mihai-Vodă din Bucureşti. In partea de S. a moşieĭ este comuna Ciocăneşti-Sîrbi şi în partea de N. comuna Mihai-Viteazul.

Improprietăriţi după legea rurală din 1864 sunt, 103 locuitorĭ. In 1878 s'aŭ maĭ împroprietărit 40. Neîmproprietăriţi maĭ sunt 137 locuitorĭ.

Teritoriul comuneĭ este brăzdat de văile: Chioveanul, Tinjala, Baba-Ana, Valea-Berzeĭ şi Valea-Lupuluĭ.

Se compune din satul Mihai-Viteazul, în care este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale, şi din cătunele: Valea-luĭ-Ichim, Furciturile şi Crucea-Giurchi, cu o populaţie de 326 familiĭ, saŭ 2118 suflete, din carĭ: 517 agricultorĭ, 9 meseriaşĭ, 2 industriaşĭ, 10 comercianţĭ, 145 muncitorĭ şi 35 servitorĭ.

Are o şcoală mixtă, frecuentată de 50 elevĭ şi 2 eleve; o biserică, deservită de 3 preoţĭ şi 2 dascălĭ.

Cu ştiinţă de carte sunt 136 persoane.

Locuitoriĭ posedă 1200 vite.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 5177 leĭ şi la cheltuelĭ, de 6348 leĭ.

Mihai-Viteazul, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de comuna cu acelaşĭ nume, situat pe cîmpul Bărăganul, spre E. de satul Valea-Mare.

Numirea Mihai-Viteazul i s'a dat după numele moşieĭ pe care este satul. Maĭ înainte purta numele de Bărăganul.

Aci este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

Are o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 50 elevĭ şi 2 eleve; o biserică, deservită de 3 preoţĭ şi 2 dascălĭ.

Prin sat trece calea ce duce din Călăraşi la Lupşeani şi în plasa Cîmpuluĭ.

Mihai-Vodă, *pădure* a statuluĭ, în jud. Ilfov, în întindere de 150 hect. Vezĭ Ogrezeni, pădure.

Mihai-Vodă, *măgură* mare, pe teritoriul com. Crîmpoaia, pl. Serbăneşti, jud. Olt, în partea de E., lîngă rîul Vedea, servind drept hotar între moşia Ghioca, fostă a banuluĭ Bălăceanu, şi moşia Mihai-Vodă, azĭ Ghimpeţeni, situată pe malul stîng al Vedeĭ, care a fost, după cum se constată din documente vechĭ, proprietatea viteazuluĭ Domn. O ocolitură a sa limitează toate moşiile vecine.

Legenda spune că această măgură e făcută chiar de Mihai-Vodă, ca semn de hotar, între moşiĭ. Insă, după mărimea sa, neobicinuită la hotar şi, după cum împrejurul eĭ, prin arăturĭ, prin săpăturĭ şi în mîncăturile apeĭ, în malul Vedeĭ, se găsesc diferite scule: cioburĭ de olărie veche, bucăţĭ de aur, topoare şi ciocane de piatră, etc., se crede că această măgură are o vechime preistorică.

D-l Hristide, de la Şerbăneşti, conservă un frumos ciocan de piatră găsit aci. Mulţĭ alţĭ locuitorĭ aŭ avut ocaziunea să găsească în jurul eĭ şi comorĭ: oale cu banĭ vechĭ, scule şi altele.

Mihalache-Grecul, *gîrlă*, jud. şi pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Moru-Ghiol şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Dunăvăţul-d.-j.; se desface din gîrla Dunăvăţul; se întinde spre E., într'o direcţie generală de la N.-V. la S.-E., brăzdînd partea de E. a plăşeĭ şi S.-E. a com.; alimentează cu apă dulce gîrla Cerneţi care formează lacul Dranovul; are 17 kil. lungime.

Mihalea, *sat*, în jud. Brăila, la 3 kil. spre E. de satul Cotul-Lung, pe ţărmul drept al rîuluĭ Buzăul.

Vatra satuluĭ e de 7 hect., cu o populaţie de 63 familiĭ, saŭ 391 suflete, din care 233 bărbaţĭ şi 158 femeĭ, locuind în 66 case.

Sunt 3 cîrciumĭ.

Vite: 130 caĭ, 300 vite marĭ cornute, 880 oĭ, 4 capre şi 9 rîmătorĭ.

Mihalea, *moşie* particulară, de 900 hect., jud. Brăila; formează partea de E. a com. Cotul-Lung.

Mihăeşti, *com. rur.*, în jud. Muscel, pl. Rîurile, situată la S. de Cîmpulung, la 18 kil. de acest oraş, şi la 6 kil. de Stîlpeni, reşedinţa plăşeĭ. Este aşezată pe ambele ţărmurĭ ale Rîuluĭ-Tîrguluĭ, într'o luncă mare şi frumoasă.

Are o formă cam ovală şi se mărgineşte: la N., cu com. Schitul-Goleşti; la S., cu com. Valea-Popeĭ; la E., cu com. Drăghiciul şi la V., cu com. Băileşti.

Se compune din 4 cătune: Mihăeşti, Valea-Braduluĭ, Geabelea şi Furnicoşi, cu reşedinţa în cătunul Mihăeşti.

Are o populaţie de 212 familiĭ, saŭ 780 suflete (399 bărbaţĭ şi 381 femeĭ, din carĭ 360 contribuabilĭ); o şcoală mixtă, care datează din timpul luĭ Alexandru-Ghica (1834); 3 biserici (în cătunele Mihăeşti, Valea-Braduluĭ şi Furnicoşi).

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu fabricarea varuluĭ şi cu rotăria.

Locuitorii posedă: 328 boi, 190 vaci, 211 oi, 200 capre, 9 cai și 203 porci.

Comuna se întinde pe o suprafață de 2000 hect., din cari livezile ocupă 225 hect. Cele mai însemnate livezi sunt acelea după dealurile Dobraia și Ruda.

Budgetul com. e la venituri de 2400 lei și la cheltueli, de 1900 lei.

Prin mijlocul com. trece calea ferată și calea națională Pitești-Cîmpulung, cari merg aproape paralel și se întretaie între gîrlița Drăghiciul și Valea-Rudei.

Este străbătută, de la N. spre S. de Rîul-Tîrgului, care are de afluenți, pe partea dreaptă, gîrlița Bughea și pîriiașul Valea-Braduluĭ, iar pe partea stînga, Valea-Drăghiciului și pîriiașele Ruda și Văcarea. In partea de V. este gîrlița Priboaia, care servește de limită între comunele Mihăești și Bălilești și pîrîul Mănetul, care izvorește dintre Plaiul-luĭ-Ivan și Dealul-Vacilor și se varsă în gîrlița Priboaia.

Pe cursul Rîuluĭ-Tîrgului sunt 5 morĭ și 1 herăstrău.

In com. sunt 4 poduri: 2 micĭ peste Valea-Drăghiciului și 2 marĭ la satul Furnicoși, peste Rîul-Tîrgului, peste care trece calea ferată și șoseaua națională. Podurile căeĭ ferate sunt de fier, iar ale șoseleĭ, de lemn.

Pe malul drept al Rîuluĭ-Tîrgului, sunt 3 dealurĭ marĭ acoperite cu păduri: Dealul-Vacilor, Plaiul-luĭ-Ivan și Dealul-Vlădeanului.

Toate pădurile sunt compuse din fag și stejar. Pomiĭ roditorĭ, ceĭ maĭ mulțĭ pruni, sunt în număr de 12000.

Dintre locuitorĭ, parte sunt moșneni, parte s'aŭ împroprietărit după legea de la 1864, pe o întindere de 338 hect., pe proprietățile statului Cîlceasca și Geabelea și pe ale d-lor C. Balotă, Nae Năstăsoiŭ, Iorgu Arhimandrescu, C. Popescu, N. Iorgulescu și frațiĭ Rudeni.

Calea ferată se oprește în această com. la cătunul Furnicoși și Mihăești.

Prin Mihăești sunt maĭ multe izvoare de apă feruginoasă.

Mihăești, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., compusă din 8 cătune: Negreni, Mihăești, Măgura, Rugetul, Arsanca, Stupărei, Tătărani și Capul-Dealului.

E situată pe Valea-Oltuluĭ, între rîurile Govora și Bistrița, la 14 kil. de capitala județuluĭ și la 10 kil. de a plășeĭ.

Suprafața com. e de 3253 hect.

Are o populație de 1804 locuitorĭ (936 bărbațĭ și 868 femeĭ); 3 bisericĭ: la Mihăești, Măgura și Capul-Dealuluĭ; o școală.

Vite: 240 caĭ, 359 boĭ, 393 vacĭ, 4502 oĭ, 45 capre, 23 asinĭ și 313 porcĭ.

Pe rîul Bistrița, în raionul comuneĭ, sunt 2 morĭ și o piuă.

Locuitorii s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșia răposatuluĭ Ioan C. Brătianu, și pe moșiile Episcopieĭ Rîmnicul, mănăstireĭ Cozia și Dintr'un-Lemn.

Veniturile com. se urcă la 3340 leĭ și cheltuelile, la 2134 leĭ.

E străbătută de calea ferată Piatra-Rîmnicul-Vîlcea și de șoseaua națională Rîul-Vaduluĭ.

Se mărginește la N. cu comuna Bîrsești, la S. cu Băbeni, la E. cu jud. Argeș, de care se desparte prin rîul Oltul și la V. cu comuna Mănăstireni. E brăzdată de dealurile: Petrișul, al-Pîrîuluĭ, Rogozul, Curmătura, Arsanca, Căprăreața și Valea-Neagră și e udată la E. de rîul Oltul și de văile: Boalca și Arsanca.

Mihăești, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu același nume, pl. Rîurile, jud. Muscel, situat pe malul drept al Rîuluĭ-Tîrgului.

Aci este reședința comuneĭ.

Are o populație de 200 locuitorĭ; o biserică, deservită de 1 preot și 1 dascăl; o școală mixtă, frecuentată de 44 elevĭ și 2 eleve.

In partea de V., are 3 rînduri de dealurĭ marĭ, acoperite cu pădurĭ.

Mihăești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Albești, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. Are o populație de 352 locuitorĭ.

Mihăești, *sat*, pe moșia Rotopănești, jud. Suceava, com. Brădățelul. Așezat parte pe țărmurile pîrîuluĭ Brădățelul, parte pe coasta dealuluĭ Rădiul, are o populație de 117 familiĭ, saŭ 514 suflete: 263 bărbațĭ și 251 femeĭ, din carĭ 136 contrib.

Vatra satuluĭ ocupă 11 fălcĭ și 45 prj.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, clădită de frațiĭ Mihail și Ioan în 1785, formînd o parohie cu satul Rotopănești, a căruia școală servește și Mihăeștilor.

Improprietăriții în 1864 sunt: 37 fruntași, 32 pălmași și 5 codași (cu cîte 12 prj.), stăpînind 239 fălcĭ și 45 prj.

Drumurĭ sunt: la Rotopănești (1200 m.) și la Burghinești (2 kil.).

Intr'un ispisoc, din 6973, Aprilie 11, de la Ștefan Voevod se dă Mitropolieĭ Moldoveĭ satul Mihăești cu morĭ, iprocĭ, etc. In 7011, Aug. 27, prin alt ispisoc, tot de la Ștefan-Vodă, se întărește stăpînirea Mitropolieĭ Moldoveĭ pe satul Mihăești. Decĭ vechimea satuluĭ Mihăești întrece epoca luĭ Ștefan-cel-Mare.

Mihăeşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Mihăeşti, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s. Are o populaţie de 358 locuitorĭ şi o biserică cu următoarea inscripţie:

«Această sfîntă şi Dumnezecască biserică ce se prăznueşte hramul Sf. Nicolae ce e pe moşia Sf. Episcopiĭ, din temelie se cunoaşte a fi de D-luĭ . . . (lipseşte) şi primind la dărăpănare, din Dumnezeceasca îndemnare s'a sculat d-luĭ Barbu Pleşoianu şi cu d-luĭ Ion Postelnicu, cu toată cheltuiala d-lor de aŭ făcut tîmpla de zid şi aŭ zugrăvit de tot biserica pe din năuntru, împodobind-o cu toate odoarele, în zilele prea înălţatuluĭ Domn Ioan Gheorghe Caragea Voevod, fiind Rîmnicului Episcop Prea O. Sf. Sa părintele Galanteon, 1814, Maiŭ 29.»

Aci e reşedinţa primărieĭ şi şcoala. Cade în partea de N.-V. a comuneĭ.

Mihăeşti, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Muscel, pl. Rîurile, căt. Mihăeşti, pe linia Goleşti-Cîmpulung, pusă în circulaţie la 1 Iulie, 1887. Se află între staţiile Stîlpeni (6.8 kil.) şi Furnicoşi (5.3 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului Mării: 406.52 m. Venitul acesteĭ staţii pe anul 1896 a fost de 39878 leĭ, 20 banĭ.

Mihăeşti, *moşie* a statuluĭ, situată în com. Mihăeşti, pl. Oltul-d.-s., fostă pendinte de Episcopia Rîmnicul; se arendează cu 19012 leĭ anual, afară de Reboca, care s'a vîndut de veci.

Mihăeşti, *pădure*, în întindere de 240 hect., pe proprietatea statuluĭ Cilceasca, jud. Muscel, com. Mihăeşti, pl. Rîurile, pendinte de mănăstirea Cîmpulung.

Mihăeşti-de-Jos (Busca), *com. rur.*, jud. Olt, pl. Şerbăneşti, situată pe pîrîul Călmăţuiul (ramura a 2-a), la 53 kil. de capitala judeţuluĭ, şi la 25 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Are o populaţie de 1270 locuitorĭ, din carĭ 257 contribuabilĭ; 2 bisericĭ: una, cu hramul Sf. Nicolae, clădită de locuitorĭ la anii 1874—78, deservită de 2 preoţĭ şi a doua la cimitirul comuneĭ; o şcoală, frecuentată de 19 copiĭ.

Se zice că această comună s'a înfiinţat pe proprietatea sa, de Costache Cămărăşescu, pe la anul 1800. In vechime s'a numit şi Rusăneşti.

S'aŭ împroprietărit după legea din 1864, 244 locuitorĭ, pe 1200 hect. din proprietatea d-luĭ T. Cămărăşescu.

Vite sunt: 130 caĭ, 115 ţepe, 366 boĭ, 15 vacĭ, 20 capre, 2000 oĭ şi 600 porcĭ.

Teritoriul comuneĭ se întinde pe o suprafaţă de 3100 hect., din carĭ 45,75 hect. viĭ.

Comerciul se exercită de 6 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de leĭ 6200 şi la cheltueli, de 4700 leĭ.

Com. Mihăeşti-d.-j. se leagă: la N., printr'o şosea comunală cu Mihăeşti-d.-s.; la S., cu Băseşti din jud. Teleorman; la V., cu Radomireşti, şi la S.-E. cu Roşiori, prin şoseaua judeţeană Caracal-Roşiori.

E străbătută de la N. la S., de pîrîul Călmăţuiul. Pe dealurile care se află de o parte şi de alta a Călmăţuiuluĭ sunt aşezate viile locuitorilor şi izlazul pentru vite. La E. de comună se află o măgură, numită Măgura-Mare, pe lîngă care trece un drum, numit Drumul-Tătarilor.

Din malul stîng, s'a surpat în anul 1861, Dealul-Călmăţuiuluĭ, pe o întindere însemnată, şi de atuncĭ se numeşte Malul-Surpat. Se învecineşte la N. cu Mihăeşti-d.-s., la E. cu Măldăeni şi la S. cu Raţa, amîndouă în judeţul Teleorman, şi la V. cu com. Poiana.

Mihăeşti-de-Sus, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Şerbăneşti, situată pe pîrîul Călmăţuiul şi pe dealurĭ, la 15 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 24 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Se compune din 2 cătune: Mihăeşti-d.-s. şi Conești.

Are o populaţie de 1428 locuitorĭ (794 bărbaţĭ şi 634 femeĭ), din carĭ 265 contribuabilĭ; o biserică, în căt. Conești, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Copiiĭ din sat urmează la şcoalele din căt. Mihăeşti-d.-j. şi Roşiori.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 108 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat 450 hect. La Conești, maĭ toţĭ locuitoriĭ sunt moşneniĭ, avînd 850 hect.

Vite sunt: 383 boĭ, 89 vacĭ, 24 bivolĭ, 59 caĭ, 1455 oĭ şi 260 rîmătorĭ.

Teritoriul com. se întinde pe o suprafaţă de 1350 hect., din carĭ 35 hect. ocupate de viĭ.

Pămîntul de cultură e maĭ mult şes, prea puţin ondulat de cîte-va vălceluşe; e maĭ mult negru şi bogat în vegetaţie.

Comerciul se face de 7 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ şi la cheltueli de 10362,40 leĭ.

Este legată la N., printr'o şosea vecinală cu com. Seaca-Belciugata, şi la S., la $^1/_2$ kil., cu com. Mihăeşti-d.-j.

Pîrîul Călmăţuiul străbate comuna de la N.-V. la S.-E., iar de amîndouă părţile se ridică malurile luĭ în formă de dealurĭ, unde sunt situate viile, ţarinile şi izlazul de vite.

Mihăeşti-de-Sus, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, jud. Olt, pl. Şerbăneşti, situat

pe apa Călmățuiul și pe dealuri. E reședința comunei și are o populație de 980 locuitori, din cari 108 împroprietăriți după legea rurală, cu 450 hect. arabile.

Locuitorii posedă: 279 boi, 50 vaci, 15 bivoli, 14 cai, 1274 oi, 22 capre și 165 rîmători.

Mihăiasa, *fost sat*, desființat de vr'o 20 de ani, județul Botoșani, pl. Ștefănești, com. Ringhilești, pe valea Mihăiasa, în partea de V. a moșiei statului Ciornohalul.

Mihăileanca, *moșie*, în jud. Buzău, com. Zilișteanca, cât. Slobozia; are cam 42 hect., din cari: 22 hect. arabile și 12 hect. pădure și vie, proprietate a moșnenilor Mihăilești.

Mihăileni, *orășel*, al treilea în privirea vechimei, județul Dorohoiu.

Fondația lui datează după luarea Bucovinei. S'a înființat de proprietarul Mareș, sub Domnirea lui Alexandru C. Moruzzi Vodă.

Numirea o are după numele organizatorului și proprietarului său Mihail Grigore Sturdza-Vodă care, în urma hotărîrei obștei adunări, a dat hrisovul din 1837, prin care hotărî a se părăsi vechea numire ce-i se da: de unii Tîrgul-Vlădeni, de alții Tîrgul-Nou, și de a se numi în viitor Mihăileni.

Secționarea tîrgului este făcută în mahalalele: albă, albastră, galbenă, neagră, roșie și verde. Stradele traversînd tîrgul pe 5 locuri paralele între ele, de la E. spre V., și pe alte 5 locuri tot paralele între ele, de la N. spre S., întretăindu-se între dînsele și formînd mari patrate, sunt îndestulătoare circulației. Toate sunt bine aliniate, și mare parte sunt șoseluite. Cea mai însemnată este Strada Principală, numită din vechime Strada-Domnească întretae tîrgul în lung, de la Bariera Botoșani, la Bariera-Trecătoare, și face parte din calea națională Botoșani-Mihăileni.

Populația tîrgului este de 1260 locuitori, din cari 376 creștini de diferite rituri și națiuni și 884 Evrei.

Biserica, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoți, 1 diacon, 2 cîntăreți și 2 pălămari, este de zid, spațioasă, făcută la 1842, cu cheltuiala proprietarului tîrgului Mihăileni, Gr. Sturdza-Vodă, sub direcțiunea Banului Mihalache Mavrodin; este cam în centrul tîrgului, înconjurată cu parapete de lemn și plantație de arbori, făcută de cîți-va notabili cetățeni locali, și întreținută din veniturile casei comunale. Mai sunt în orășel: 1 sinagogă mare, în care se fac toate ceremoniile; 8 școli de rugăciuni; 4 belferii pentru copii mai mari și 6 pentru cei mai mici.

Este capitala plășei Berhometele. Aci se află: reședința subprefecturei, a judecătoriei, a perceptoriei, biuroul vamal al trecătoarei Mihăileni-Sinăuți; un biurou telegrafo-poștal, al cărui venit pe anul fin. 1896—97 a fost de lei 8737,02; sediul mediculuĭ de plasă, și un depozit al regiei tutunului.

Stabilimente culturale și sanitare sunt: 1 școală primară, cu 4 clase pentru băeți, cu 2 profesori și frecuentată de 130 elevi, fondată de N. Christescu; 1 școală primară cu 4 clase, pentru fete, cu 2 institutoare și frecuentată de 90 eleve, la care se învață și felurite cusături, împletituri și broderie. Întreținerea acestora se face de stat, com. și din venitul fondului Christescu. Este un spital cu 12 paturi pentru bărbați și femei, întreținut din spesele comunale și județene.

Stabilimente industriale și comerciale sunt: 1 farmacie, 1 moară de aburi cu 4 pietre; 2 valuri cu locomotivă; 1 săpunărie, 1 dubălărie; o lumînărie; mai multe ateliere de: croitorie, ciobotărie, blănărie, cojocărie, stolerie, rotărie, butnărie, fierărie, ș. a.

Eșirile și întrările tîrgului se fac pe la barierele: Botoșanilor, Vlădenilor, Sinăuțului și a Trecătoarei.

Izlazul pentru pășunatul vitelor este de 286 hect., 44 arii.

Așezările locuitorilor sunt făcute cu dreptul de bezmenari, în baza actului din 1839, ce stipulează drepturile și datoriile între tîrgoveți și proprietar. Aceste îndatoriri reciproce s'au observat până la 22 Aprilie 1857, cînd s'a renoit actul pentru 25 ani.

Înființîndu-se trecătoare aice și așezîndu-se autoritățile respective, se strămutară aci cîți-va negustători și locuitori, al cărora număr spori apoi. In așa împrejurare, proprietarul de atunci, Mareș, în amintirea distrusului tîrg Vlădeni de mai naînte, ce era pe moșia cu același nume, care acum participă în moșia Pîrîul-Negru, scoase de la Alexandru Const. Moruzzi Vodă, hrisovul din 30 Maiu 1792, pentru înființarea și recunoașterea tîrgului acesta, ce era în formațiune, prin continua adunătură de comercianți și alți locuitori.

Marele Logofăt Teodor Balș care devenise proprietar acestor locuri, ne avînd coboritori, a donat averea sa lui Mihail Gr. Sturdza-Vodă, prin actul din

1840 și pentru care ca recompensă căpătă titlul de Baș-Boer. Noul proprietar decise organizarea tîrgului acesta. Apoĭ strămută în el reședința acestuĭ județ, și după alte dispoziții ce a mai luat, a trimes la 1842 pe inginerul Balberitz de a aliniat și demarcat stradele, parcelînd locurile ce s'aŭ dat la tîrgoveți; iar împărțirea unor așa locurĭ și așezarea bezmenarilor s'a făcut prin Banul-Mihalache Mavrodin, persoană prudentă și de mare încredere, ca reprezentant al Domnitoruluĭ Proprietar, la care a dat mult concurs și prefectul de atuncĭ, Spătarul Nicolaĭ Iord. Bucșenescu.

Mihăileni, *trecătoare*, în Bucovina (Austria), și biuroŭ vamal, jud. Dorohoiŭ; se află în marginea tîrgului Mihăileni, la frontiera dintre Romînia și Austria; a produs în anul 1896—97 un venit de 25249 leĭ, 65 banĭ.

Mihăilești, *com. rur.*, în județul Buzăŭ, pl. Tohani, situată pe malul stîng al pîrîuluĭ Sărata, la 28 kil. de orașul Buzăŭ.

Limitele sale sunt: la N., hotarele moșiilor din com. Cioranca: Movila-Banuluĭ și Bugheni-Sărata; la E. hotarul moșieĭ Șopîrliga; la S., hotarul moșieĭ Glodeanul-Sărat (Cufuritul) și la V. cu hotarele moșiilor Dulbanul și Miroși, pănă aproape de vărsătura văeĭ Năeanca în Sărata.

Suprafața sa este de 5214 hect., din care 4037 arabile, 12 pădure, 98 fineață, 659 izlaz și 408 sterpe.

Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Mărgineanul-Misliĭ (stat), Doamna-Bălașa, saŭ Răsturnați-Doamneĭ-Bălașa (spitalul Brîncovenesc), Mărgineanul-Sărata, Doamna-Paraschiva saŭ Răsturnați-luĭ-Mișu și Mihăilești (particulare).

Terenul e șes, întrerupt de multe lacurĭ și bălți.

Comuna e formată din cătunele: Colțăneni, Mărgineanul și Mihăilești, cu o populație de 1400 locuitorĭ, din carĭ 255 contribuabilĭ.

Are o școală în căt. Mihăilești, frecuentată de 73 elevĭ și 10 eleve; două bisericĭ, în cătunele Mihăilești și Mărgineanul, deservite de 2 preoți, 2 cîntăreți și 1 paracliser. Catedrala e cea cu hramul S-ților Mihail și Gavril.

Cîrciumarĭ sunt 6.

Are o moară de aburĭ și o stînă pe moșia Mărgineanul-Sărata.

Comerciul constă în desfacerea cerealelor, care se transportă, parte la gara Mizil, parte la Cilibia.

Căĭ de comunicație are: șoseaua județeană Buzăŭ-Urziceni și alte drumurĭ naturale, care o pun în contact cu diferite comune și maĭ cu seamă cu șoseaua vecinală Mizil-Glodeanul.

Vite sunt: 525 boĭ, 369 vacĭ, 52 viteĭ, 155 caĭ, 246 țepe, 20 mînzĭ, 2050 oĭ, 28 capre și 453 porcĭ.

Meseriașĭ sunt: 2 lemnarĭ, 1 croitor și 1 cizmar.

Inceputul com. nu se poate bine preciza; se știe însă că cătunul Mărgineanul exista de aproape 300 anĭ, iar Mihăilești și Colțăneni de pe la 1830.

Mihăilești, *com. rur.*, jud. Vlașca, pl. Cîlnișteа, compusă din cătunele: Mihăilești-d.-j., Mihăilești-d.-s., Tufele, Băneasa și Costieni; situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Argeșul, la extremitatea de E. a județuluĭ, despre Ilfov.

Se află la 20 kil. de București, la 42 kil. de Giurgiŭ și la 18 kil. de Ghimpați, reședința plășeĭ.

Comuna constitue singură o parohie cu numele de Mihăilești.

Are o populație de 1892 suflete, din carĭ 385 contribuabilĭ; 3 bisericĭ, deservite de 2 preoți și 5 cîntăreți; o școală mixtă, cu 4 clase, condusă de o învățătoare și frecuentată de 50 băeți și 11 fete.

Budgetul com. e la venitурĭ de 3951 leĭ și la cheltuelĭ, de 3898 leĭ.

Mihăilești, *cătun*, jud. Argeș, pl. Oltul, făcînd parte din comuna rurală Dobrești.

Mihăilești, *cătun*, al comuneĭ Valea-Muscelului, jud. Buzăŭ, cu 30 locuitorĭ și 7 case.

Mihăilești, *cătun* de reședință, al comuneĭ Mihăilești, jud. Buzăŭ, cu 560 locuitorĭ și 124 case.

Mihăilești-de-Jos, *cătun*, pendinte de com. Mihăilești, plasa Cîlnișteа, jud. Vlașca, situată în josul cătunuluĭ Mihăilești-d.-s., care e așezat pe malul drept al Argeșuluĭ.

Are: o școală mixtă; o biserică de zid, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ.

Aci se află un pod pe vase peste rîul Argeșiul.

Mihăilești-de-Sus, *cătun*, pendinte de com. Mihăilești, plasa Cîlnișteа, jud. Vlașca, situat pe partea dreaptă a rîuluĭ Argeșul, și lipit cu căt. Mihăilești-d.-j.

Are o biserică, cu hramul Sf. Impărațĭ Constantin și Elena, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o moară cu aburĭ; un han.

Aci se află primăria.

Mihăileţul, *munte*, jud. Suceava, între comunele Şarul-Dorneĭ şi Dorna. Acoperit cu pădure.

Mihăileţul, *pîrîŭ*, jud. Suceava, izvoreşte de la Apa-Acră, de sub Piciorul-Scurt, şi se varsă la Coverca, în Călimănelul.

Mihăiţa, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., la 14 kil. de Craiova şi la 30 kil. de reşedinţa plăşeĭ, Filiaşi.

Situată pe loc şes, pe malul drept al Jiuluĭ şi la poalele Dealuluĭ-Roţeĭ.

Se învecineşte la N. cu com. Coţofeni-din-Dos; la S., cu com. Breasta; la V., cu com. Predeşti; iar la E., cu comunele Işalniţa şi Almăjelul.

Terenul comuneĭ este accidentat de dealul Poroina, avînd în comună o înălţime de 200 m., şi acoperit cu fîneaţă, păduri şi vii.

In comună se găsesc cîte-va bălţi între carĭ: Ochiul-luĭ-Galben, cu o suprafaţă de 35 m., Balta-Gîldaea, Balta-Sfîntă, Bîrvăreaţa şi Mariţa. Balta Gîldaea se scurge în Balta-Sfîntă, aceasta în Ochiul-luĭ-Galben şi împreună în Jiul-Vechiŭ.

Se zice că la anul 1830 un oare-care Mihăiţă, ar fi clădit case pe acest loc, apoĭ alţiĭ l-aŭ urmat şi ast-fel se puse începutul comuneĭ Mihăiţa.

Se compune din două cătune: Mihăiţa, care este şi cătun de reşedinţă, şi Potmelţul.

Mult timp reşedinţa comuneĭ a fost în com. Coţofeni-din-Dos, pînă la anul 1874.

Are o populaţie de 1036 suflete; două biserici, unul în cătunul Mihăiţa cu hramul Sf. Paraschiva, iar a doua în cătunul Potmelţul, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţi; o şcoală mixtă, ce funcţionează de la anul 1886, condusă de o învăţătoare şi frecuentată de 44 băeţi şi 31 fete; 3 cîrciumĭ; 1 moară cu aburĭ.

Suprafaţa teritoriuluĭ comuneĭ este de 4406 pog., din carĭ: pămînt arabil 2272 pog., fîneaţă 251 pog; izlaz 262 pog.; lac şi teren sterp 16 pog.; pădure 3017 pog.

Moşia Mihăiţa are o suprafaţă de 1424 pog. pămînt arabil şi aduce un venit de 36000 leĭ. Aparţine d-luĭ D. A. Guran.

Pădurile: Potmelţul, cu o suprafaţă de 179 hect., aparţinînd d-neĭ Eufrosina I. Suliotu, Mihăiţa, cu o suprafaţă de 625 hect. aparţinînd d-luĭ D. A. Guran, sunt populate cu cer, ulm, frasin, jugastru şi gîrniţă, care predomină.

Viile se găsesc pe moşia locuitorilor şi a proprietarilor; produc vin roşu şi alb.

Transportul se face cu carele pe calea comunală.

Comuna este străbătută de o cale comunală vecinală şi de două căĭ comunale.

Budgetul com. e la venitur de 2330,48 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2236,76 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 134 vite marĭ cornute, 49 oĭ, 22 caĭ.

Mihăiţa, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Mihăiţă. Aci este reşedinţa primărieĭ. E populat de 831 suflete, din carĭ 431 bărbaţi şi 400 femeĭ. Locuesc în 174 case. Are o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1886; o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva.

Mihăiţa, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Mihăiţa; aparţine d-luĭ D. A. Guran şi are pe dînsa pădure şi o moară cu aburĭ.

Mihăiţa, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Mihăiţa, de 625 pog. Aparţine d-luĭ D. A. Guran, şi e populată cu ceriĭ, stejariĭ, ulmiĭ, frasiniĭ şi gîrniţă, care predomină.

Mihălăşeni, *sat*, jud. Botoşani, pe partea de S.-E. a dealuluĭ, ce se prelungeşte în stînga Başeuluĭ, pînă în valea Hodoroaia, în centrul com. Brăteni.

Are o suprafaţă de 2341 hect. şi o populaţie de 145 familiĭ, saŭ 570 suflete, din carĭ 195 contribuabilĭ.

Aci este reşedinţa primărieĭ comuneĭ Brăteni.

Are o biserică, cu 1 preot şi 2 cîntăreţi; o şcoală, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 40 elevĭ; 1 cîrciumă; 2 morĭ de apă.

Vite sunt: 200 boĭ şi vacĭ, 175 caĭ, 1420 oĭ, 140 porcĭ.

In apropiere de Mihălăşeni a fost satul Serafineşti, care s'a desfiinţat, locuitoriĭ aşezîndu-se în Mihălăşeni.

Mihălceni, *numire veche* a *cătunului* Vijiitoarea, din com. Mărtineşti, jud. R.-Sărat, numită ast-fel pentru că maĭ înainte aparţinea comuneĭ Slobozia-Mihălceni.

Mihălceni-Slobozia, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginead.-j. Vezĭ Slobozia - Mihălceni, com. şi cătun.

Mihoaia, *pîrîŭ*, ce curge prin pl. Tîrgul, jud. Tutova; izvoreşte din pădurea Iepureni de lîngă cătun. Bursuci, curge de la V. spre E. şi se varsă în pîrîul Elanul, la E. de cătun. Hănăseni.

Mihoreni-Balş, *sat*, pe moşia cu acelaşi nume, com. Tureatca, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, cu 71 familiĭ, saŭ 282 suflete.

Proprietatea acesteĭ părţĭ din

trupul întreg al moşieĭ Mihoreni, este a familieĭ Balş; din vechime a fost a M-reĭ Horceca, din Bucovina, până la 1785, cînd se vîndu întreg trupul moşieĭ, divizată astăzĭ în Mihoreni-Balş şi Mihoreni-Stavrat, de pe com. Buda, pl. Herţa.

Sătenii împroprietăriţĭ aŭ 199 hect. 48 arĭĭ pămînt; proprietatea moşieĭ are 213 hect., 40 arĭĭ, cîmp şi 71 hect., 61 arĭĭ, pădure.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Bucovina, Stoeneşti, Culiceni, Tureatca şi Mogoşeşti.

Mihoreni-Stavrat, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Buda, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ, cu 75 familiĭ, saŭ 273 suflete.

Proprietatea moşieĭ este a d-lor C. Stavrat şi Năstase Brăescu.

Are o biserică, cu hramul Sf. Mihail şi Gavriil, de lemn, făcută în 1780 de Dim. Brăescu şi Costa Volcinschi.

Sătenii împroprietăriţĭ aŭ 127 hect. pămînt, ĭar proprietarii, 415 hect., 34 arĭĭ cîmp, şi 57 hect. 29 arĭĭ pădure.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Mogoşeşti, Becheşti, Tureatca şi Bucovina.

Mihuteşti, *mahala,* în com. rur. Satrucul, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Mijarca, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-j., com. rur. Fîntîna-Domnească.

Mijaţi, *sat,* făcînd parte din com. rur. Lăpuşata, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Are o populaţie de 243 locuitorĭ; o biserică, fondată la anul 1842. Este situat la 2 kil. de cătr. Săruleşti, reşedinţa cu şcoala.

Mijea, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 1150 hect., pendinte de com. Morani, pl. Filipeşti, jud. Prahova, care, împreună cu trupurile Gruiul (750 hect.) şi Ghirdoveni (650 hect.), formează pădurea Moreni.

Mijloceni, *trup de moşie* răzăşească, în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com Oancea.

Mijlocul, *plasă,* în partea de S. a jud. Fălciŭ, mărginită la N. cu plăşile: Crasna şi Prutul; la S., cu jud. Tutova; la E., cu pl. Prutul şi la V., cu jud. Tutova, de care se desparte prin apa Bîrladuluĭ.

Este formată din următoarele 22 comune:

1. *Bărboşi,* cu satele: Bărboşi şi Tăetura-Bărboşi, în partea de N.

2. *Băşeşti,* cu satul Băşeşti, la mijlocul plăşeĭ.

3. *Deleni,* cu satele: Deleni, Golăşeĭ şi Talaba, în partea de Nord.

4. *Dodeşti,* cu satul Dodeşti, la mijloc.

5. *Găgeşti,* cu satele: Găgeşti, Giurcani, Grozeşti şi Peicani, în partea de jos a plăşeĭ.

6. *Grumăzoaia,* cu satul Grumăzoaia, la N.

7. *Guşiţei,* cu satul Guşiţei, la mijloc.

8. *Hoceni,* cu satele: Hoceni, Hoceni-Tîrguşor, Tomşa şi Şişcani-Boereşti, în partea de N.

9. *Hurduji,* cu satele: Hurduji-Boereşti şi Hurduji-Răzeşi, la mijloc.

10. *Jigălia,* cu satele: Jigălia şi Răşcani, în partea de jos a plăşeĭ.

11. *Mălăeşti,* cu satele: Mălăeşti, Poşta-Elanul şi Tupilaţi, la mijloc.

12. *Oţeleni,* cu satele: Oţeleni şi Bagăul, la N.

13. *Şchiopeni,* cu satul Şchiopeni, la N.

14. *Stoeşeşti,* cu satul Stoeşeşti, în partea de jos.

15. *Şişcani,* cu satul Şişcani, la N.

16. *Şuletea,* cu satul Şuletea, în partea de jos.

17. *Tămăşeni,* cu satul Tămăşeni, în partea de jos.

18. *Ţiful,* cu satele: Micleşti şi Ţiful, în partea de jos.

19. *Urdeşti,* cu satele: Cîrpeşti, Odaia-Sîrbilor, Pogăceni, Popeni, Urdeşti şi Urdeşti-Tîrguşor, în partea de jos.

20. *Urlaţi,* cu satele: Plotoneşti şi Urlaţi.

21. *Viltoteşti,* cu satele: Văleni şi Viltoteşti, în partea de jos.

22. *Vutcani,* cu satul Vutcani, la mijlocul plăşeĭ.

Teritoriul plăşeĭ este deluros şi în mare parte acoperit cu păduriĭ.

Este brăzdat de maĭ multe văĭ, prin carĭ curg un număr de pîraie, ce se varsă, unele spre V., în rîul Bîrladul, şi altele spre E., în pîrîul Elanul.

Pîrîul Elanul face hotarul despărţitor, de la N. la S., între această plasă şi pl. Prutuluĭ.

Sunt multe livezĭ şi viĭ, maĭ cu seamă prin satele răzăşeştĭ.

Pădurile sunt abundente în lemnăriĭ de tot felul.

Plasa Mijlocul, unită cu pl. Prutul, se administrează de către un sub-prefect.

Reşedinţa ambelor plăşĭ este în tîrguşorul Fălciŭ.

Mijlocul, *plasă,* în judeţul Olt.

Se mărgineşte la N. cu pl. Vedea-d.-j., printr'o linie cercuită, care începe de la limita jud., trece pe lîngă com. Guesti, Optaşi, Negreni şi se termină la E. de pl. Oltul-d.-j. La S. se mărgineşte cu pl. Siul-d.-s. şi

Șerbănești; la E., cu jud. Argeș, de care se desparte prin rîul și dealurile rîului Vedea, iar la V., cu pl. Oltul-d.-j.

Afară de rîul Vedea, care udă partea de V. a plășeĭ, maĭ este străbătută de rîurile Plapcea și Negrișoara, care se varsă în rîul Vedea, avînd un curs regulat.

Terenul plășeĭ Mijlocul este maĭ ridicat către V. și merge înclinîndu-se în partea de E.

Calea ferată Pitești - Slatina străbate partea din centru a plășeĭ Mijlocul. Afară de această are numaĭ șosele comunale și vecinale, carĭ leagă comunele între ele.

Plasa Mijlocul cu reședința în com. Buzești coprinde 11 comune rurale: Bălțați, Birceul, Buzești, Corbul, Florul, Icoana, Optași, Potcoava, Sinești, Ursoaia și Valea-Merilor.

Are 8 școale.

Mijlocul (De-Sus-), *plasă*, în partea despre N.-E. a județuluĭ Neamțu, așezată pe văile: Moldoveĭ, Neamțuluĭ, Topoliței, maĭ mult în regiunea cîmpenească, de cît în partea muntoasă a județuluĭ.

Se mărginește la E. cu jud. Roman, de care în parte (pănă în dreptul com. Uscați), se desparte prin rîul Moldova, iar de aci prin limitele naturale ale satelor: Valea-Albă (com. Uscați), Chiliile, Talpa, Omiceni (com. Talpa), Ruginoasa (com. Bozieni), Climești, Micșunești (com. Budești-Ghicăĭ); la S., cu pl. Piatra-Muntele, trecînd linia de hotar din S. de satele Tărățeni și Cujbeni (com. Pipirigul, marginea jud. Suceava), pe culmea munteluĭ Petru-Vodă, tăind muntele Domesnicul, maĭ sus de izvorul pîrîuluĭ Crăcăul și prelungindu-se de-alungul culmeĭ Măgura-Văraticuluĭ, printre satele Valea-Arinilor (com. Bălțătești) și Crăcăoani, apoĭ pe culmea dealuluĭ Grindăul, dintre satele Bălțătești și Grindăoani, scoborînd spre S., între satele Grindăoani și Grumăzești, apoĭ pe la S. satuluĭ Poeni (com. Uscați), Unghiul, Dragomirești, Mastacănul (com. Dragomirești), pe la E. satelor Ghigoești (com. Șerbești), la V. satuluĭ Hîrtopul, Măximești (com. Bîrgăoani), și limita com. Mărgineni. La S. se limitează cu pl. Bistrița; la N., cu jud. Suceava.

Este formată din plășile unite: Bistrița-d.-s. și Mijlocul, cuprinzînd la un loc 19 com. (18 rurale și 1 urbană) și anume:

1. *Pipirigul*, cu cătunele: Pipirigul, Plutonul, Băboești, Agăpeni, Cujbeni, Dolhești, Pițilăgeni și Tărățeni, în partea de N.-V. a plășeĭ, între pl. Piatra-Muntele și jud. Suceava.

2. *Vînători*, cu cătunele: Vînători, Nemțișorul, Condreni, Drebuța, Todiriteni, Lunca și comunitățile religioase: Mănăstirea-Neamțuluĭ, Secul, Schitul-Sihlea, Sihăstria, Vovidenia și Procovul, în partea de N. a plășeĭ, între pl. Piatra-Muntele și jud. Suceava.

3. *Neamțul*, com. urb., cu mahalalele: Berăria, Boiștea, Haralambie, Pîrîul-Ursuluĭ, Pometea, Prundul și Țuțueni, în centrul pl. și între comunele Humulești, Vînători, Răucești și Petricani.

4. *Răucești*, cu cătunele: Răucești, Sîrbi, Oglinzi, Ghebeni, Lebeda, Munteni, Redeni, Suzeni, Trohinești și Aprodul-Purice, în partea de N. a pl., între com. Neamțul, Petricani, Timișești și jud. Suceava.

5. *Petricani*, cu cătunele: Petricani, Tărpești, Petricani-d.-s. (Petricani-Agapieĭ), Curechișteа-d.-j., Slobozia, Țolicea, Boiștea, Grași, Blebea (Schitul-Mănești), Fabrica, Ingărești (Sileni), Julfeni (Liești), Mănești, Plopi, Schitul și Tîrgul-Nou, în centrul pl., între com. Humulești, Neamțu, Răucești, Timișești, Uricheni, Păstrăveni, Grumăzești și Filioara.

6. *Timișești*, cu cătunele: Timișești, Preutești, Buzați, Ungheni și Dezrobiți, în partea de N.-E. a pl., între com. Răucești, Petricani, Păstrăveni și jud. Suceava.

7. *Humulești*, cu cătunele: Humulești, Ocea (Ghermănești-Oanceĭ), Topolița, Bejani, Deleni și Țolicea, în centrul pl., între com. Neamțul, Vînători, Filioara, Grumăzești și Petricani.

8. *Filioara*, cu cătunele: Filioara, Agapia, Văraticul, Cehlăești, Filorul, Gropile, Pîrîul-Tîrnoveĭ, Zembești și comunitățile religioase: mănăstirea Văraticul, Agapia și Agapia-Vechie, în centrul plășeĭ, între com. Vînători, Bălțătești, Humulești și Grumăzești.

9. *Bălțătești*, cu cătunele: Bălțătești, Mitocul-luĭ-Bălan, Valea-Arinilor și Valea-Seacă (Valea-Albă), în centru și partea sudică a plășeĭ, între com. Hangul, Vînători, Filioara și Crăcăoani.

10. *Grumăzești*, cu cătunele: Grumăzești, Arsinești, Curechișteа, Hotarul, Joseni, Mărcești, Ruseni, Urși și Hiza, în centrul pl., între com. Petricani, Crăcăoani și Păstrăveni.

11. *Uricheni*, formată din o singură cătună, în partea de E. a pl., între com. Petricani și Păstrăveni.

12. *Păstrăveni*, cu cătunele: Păstrăveni, Rădeni, Davideni, Spiești, Fundătura, Țibucani-d.-j. și Schitul-Țibucanilor, în partea de E. a pl., spre mar-

ginea despre jud. Roman și Suceava, între com. Timișești, Uscați, Uricheni și Grumăzești.

13. *Uscați,* cu cătunele: Uscați, Războeni, Borșești, Marginea, Poenile, Totoești, Lela, Drămești, în partea de E. și centru a pl., între com. Talpa, Dragomirești și Păstrăveni.

14. *Talpa,* cu cătunele: Talpa (Șerbești-luĭ-Talpă), Hlăpești, Negoești, Tăetura (Tăetura-Borșeni), Homiceni, Chilia și Crăești, în partea de E. a com., spre marginea jud. Roman, între com. Uscați, Bîrgăoani și Bozieni.

15. *Dragomirești,* cu cătunele: Dragomirești, Unghiul, Tîmpești, Mastacănul, Bornișul (Arămoaia), Negoești, în partea de S. a pl., între com. Uscați, Cîrligi și Birgăoani.

16. *Bîrgăoani,* cu cătunele: Bîrgăoani, Ghilăești, Bălănești, Breaza, Certieni, Dîrloaga, Maximești și Vlădiceni, în partea de S. a plășeĭ, între com. Șerbești, Mărgineni, Bozieni și Talpa.

17. *Bozieni,* cu cătunele: Bozieni (tîrg) și Ruginoasa, în partea de E. a pl., între com. Talpa, Bîrgăoani și Budești-Ghicăi.

18. *Budești-Ghicăi,* cu cătunele: Budești-Ghicăi, Făurei, Climești, Micșunești și Tatomirești, în partea de S. a plășeĭ, spre hotarul jud. Roman, între com. Bozieni, Mărgineni și Bîrgăoani.

19. *Mărgineni,* cu cătunele: Mărgineni, Hoisești, Itrinești și Hîrțești (Deleni și Vîrleni nu maĭ există ca sate), în partea de S. a pl., între pl. Piatra-Muntele, pl. Bistrița, jud. Roman, com. Dochia.

Teritoriul acesteĭ plăși prezintă două regiuni: muntoasă și deluroasă; linia despărțitoare între ele ar fi aceea dusă de la satul Bălțătești, spre V. de satul Filioara, pe la mănăstirea Secul, Cetatea-Neamțul, spre Baia (jud. Suceava).

Piscurile de munțĭ din această plasă sunt maĭ puțin remarcabile de cît acele din pl. Bistrița și ramurile cele maĭ importante vin în zona cuprinsă la S. de cursul pîrîuluĭ Ozana, pănă spre hotarul pl. Piatra-Muntele, între șoseaua jud. Piatra-Roman și jud. Suceava, iar la N. de cursul acestuĭ pîrîŭ sunt numaĭ ramificațiunile munteluĭ Hălăuca.

Cele maĭ principale piscurĭ sunt: Cotnărelul, Petru-Vodă, Pleșa, Procovul, Domesnicul, Stînca-Căprioarelor, Brădițelul, Osoiul, Vîrful-Fagilor, Sihlea, Ciungi, Dealul-Mare, Ceardacul, Fundul-Romăneseĭ, Corogeni, Grindăul, Palanca, Măgura și Oglinzi.

Dintre rîurĭ: Moldova; dintre pîraie, toate apele carĭ formează marele basin al Moldoveĭ și anume: Rîșca (cu afl.), Neamțul (cu Nemțișorul, Ozana și sub-afluenții), Topolița și Valea-Albă (cu afl.), Vlădiceni, Tatomirești, Mărgineni (aceste din urmă, împreună, se varsă în rîul Bistrița).

Este de observat că, în general, panta de înclinațiune a apelor, ce udă această plasă, este de la V. la E.

Agricultura se face pe o întindere de 39004 hect., 39 ariĭ.

Imașul vitelor are o întindere de 2589 hect. 10 ariĭ.

Industria e mult maĭ bine reprezentată în această plasă de cît în pl. Bistrița; numărul fabricelor de țesut fac singurul renume orașuluĭ Neamțu, mănăstirelor Văratecul și Agapia.

Are o populație de 9922 familiĭ, saŭ 43420 suflete.

Ape minerale sunt la: Bălțătești, Oglinzi (stațiunĭ balneară) și Mănăstirea-Neamțul.

Căile de comunicație sunt: șoseaua Bălțătești-Neamțu-Oglinzi-Fălticeni (continuarea șoseleĭ Piatra-Neamțu); șoseaua Neamțu-Mosca (jud. Suceava), mergînd paralel cu pîrîul Neamțu, pănă la vărsarea acestuia în rîul Moldova; șoseaua Piatra-Bozieni (continuare a șoseleĭ Piatra-Roman); șoseaua Dragomirești-Tupilați (continuare a șoseleĭ Girovul-Tupilați); șoseaua Humulești-Mănăstirea-Neamțu și Pipirigul.

Mijlocul, *plasă,* jud. Vasluiŭ, numită ast-fel de la poziținea ce ocupă în centrul județuluĭ. Se întinde de la N. spre S., din marginea jud. Iași, pănă în marginea orașuluĭ Vasluiŭ. Situată pe culmile dealurilor și văile ce se întind între pîraiele: Rebricea și rîul Bîrladul, la dreapta Dobrovățul și Vasluețul, la stînga.

Se mărginește la N. cu jud. Iași; la S., cu orașul Vasluiŭ; la E., cu pl. Crasna și la V., cu plășile: Fundurile și Stemnicul.

Este formată din 11 comune:

1. *Boreasa,* cu satele: Bereasa, Bolați, Boțoaia, Cîrlești și Rășcani.

2. *Bodești,* cu satele: Bodești, Borosăști, Rădiul, Dămăcușul, (Petrești), Scînteia, Tîrgușorul, Borosăști, Tufești-d.-j. și Tufești-d.-s.

3. *Codăești,* cu satele: Codăești (sat și tîrgușor) și Șerbotești.

4. *Dănești,* cu satele: Ciorîța, Dănești-Golieĭ și Dănești-Răzeșĭ.

5. *Fierești,* cu satul Fierești.

6. *Mircești,* cu satele: Mircești și Rădiul.

7. *Șurănești,* cu satele: Dracșani, Ghergheleul și Șurănești.

8. *Tăcuta,* cu satele: Cujba, Focşoaea, Pripoarele, Protopeşti, Ruteni şi Tăcuta.

9. *Telejna,* cu satele: Butucăria, Ciofeni, Cbioaea, Tătărani, Telejna-d.-j. şi Telejna-d.-s.

10. *Valea-Rea,* cu satele: Moara-Domnească, Rotăria-d.-s. şi Valea-Rea.

11. *Zăpodeni,* cu satele: Rotari-d.-j., Rotari-d.-mj. şi Zăpodeni.

Această plasă este deluroasă pe toată întinderea eĭ. Are maĭ multe culmĭ, carĭ toate pleacă din dealul Bordea, ce face hotarul între jud. Iaşi şi Vasluiŭ. Ast-fel e culmea dintre pîraĭele: Dobrovăţul şi Cuţigna, care se termină din jos de Tăcuta; culmea dintre pîrîul Cuţigna şi Rebricea, care fiind întretăiată de alte pîraĭe, formează diferite alte culmĭ şi văĭ, carĭ toate se termină din jos de oraşul Vasluiŭ, la confluenţa pîrîuluĭ Vaslueţul cu rîul Bîrladul; unele pe partea dreaptă în şesul Bîrladuluĭ, altele pe stînga, în valea pîrîuluĭ Vaslueţul.

Poziţiunea deluroasă a plăşeĭ face ca terenul eĭ să fie udat de un număr mare de pîraie şi pîrîiaşe ce se strecor printre văile acestor dealurĭ; osebit se găsesc îazurĭ marĭ şi micĭ.

Partea de N. a plăşeĭ este maĭ rece, fiind dealurile maĭ înalte şi acoperite cu păduri; partea de S. e maĭ cîmpeană, avînd şi o cultură maĭ întinsă de cereale.

Reşedinţa plăşeĭ este în tîrgşorul Codăeşti.

Locuitorii, pe lîngă agricultură se maĭ ocupă şi cu cultura viilor şi a livezilor, ce sunt maĭ multe în partea de mijloc a plăşeĭ.

Intinderea teritoriuluĭ e de 35865 hect.

Are o populaţie de 3818 familiĭ, saŭ 13973 suflete; 28 biserecĭ, deservite de 20 preoţĭ şi 29 eclesiarhĭ; 11 şcoale, frecuentate de 393 elevĭ şi 56 eleve.

Vite: 7118 vite marĭ cornute, 14 bivolĭ, 1008 caĭ, 14351 oĭ, 103 capre, 1526 rîmătorĭ.

Locuitorii posedă 1460 stupĭ cu albine.

Mijlocul, *sat,* cu 82 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Cremenari-Moşneni.

Mijlocul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Păroşi, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, cu o populaţie de 395 locuitorĭ.

Are o biserică cu următoarea inscripţie:

Zidită în zilele Înălţatuluĭ Împărat Alexandru Pavlovicĭ, la leatul 1807, prin ostenceala şi toată cheltuiala robilor luĭ D-zeŭ: Ereŭ George, Ereŭ Badca, Eriţa Maria, Eriţa Stanca, şi cu fiiĭ lor. Şi s'aŭ înfrumuseţat şi cu zugrăveala, după cum se vede, ca să fie spre pomenire veşnică la tot neamul lor, acum în zilele Luminatuluĭ Domn Ioan G. Caragea Voevod, la leatul 1817, cu blagoslovenia Sfinţituluĭ Episcop şi stăpîn al nostru, Ioan Argeşianu.

Mijlocul, *cătun,* pendinte de com. Potcoava, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe malul stîng al gîrleĭ Plapcea. Are 468 locuitorĭ şi o biserică zidită la anul 1855, de Diaconul Toloş.

Aci se află localul de primărieĭ şi şcoala comuneĭ.

Mijlocul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Nisipi, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 190 locuitorĭ şi o biserică, fondată la anul 1861.

E udat de rîul Cerna la S., de Loviştеanca şi Valea-Sălciĭ dela N. la S.

E brăzdată de dealurile Cerna şi Nisipi.

Aci e reşedinţa com. rur. Nisipi. Cade în centrul comuneĭ.

Mijlocul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Stăneşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 259 locuitorĭ: 129 bărbaţĭ, 130 femeĭ. Cade în partea din mijloc a comuneĭ.

Are o biserică şi o şcoală.

Mijlocul, *mahala,* făcînd parte din com. rur. Dejoiul, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 120 locuitorĭ. Aci e reşedinţa primărieĭ. In partea de V. a acesteĭ mahalale, e Dealul-Mare, care în toată întinderea luĭ s'a surpat la 1874.

Mil-vel-Alciac, *vale* însemnată, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ Enisala şi Jurilovca; izvoreşte din poalele sudice ale dealuluĭ Orta-Bair; se îndreptează spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-V. la S.-E., brăzdînd partea estică a plăşeĭ şi cea sudică a comuneĭ Enisala, pe cea estică a comuneĭ Caraman-Chioi şi cea centrală a comuneĭ Jurilovca; curge prin păduroasele dealurĭ Caramantrivi şi Biuiuc-Orman-Bair, şi, după un curs de 10 kil., se deschide în ezerul Golovița, lîngă com. Jurilovca; pe valea sa se întinde drumul comunal Visterna-Jurilovca.

Mil-vel-Culac, *vale,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comunelor rurale Cauli-Bugeac şi Ciamurli-d.-j., servindu-le şi ca hotar; se desface din dealul Visterna, din poalele luĭ sudice; se îndreaptă spre S., într'o direcţiune generală de la N. spre S.; merge printre satele Ciamurli şi Cauli-Bugeac; taie cîmpia Tatlî-Suhat, şi, după un drum de 6 kil., se deschide în

partea nordică a ĭezeruluĭ Goloviţa-cel-Mic.

Milanul, *deal* însemnat, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Luncaviţa, situat în partea nordică a plăşeĭ şi a comuneĭ, la 3 kil. spre N.-V. de satul Luncaviţa. Este de natură stîncoasă; şi are o înălţime de 48 m. După el se zăresc Văcăreni, Garvan, Galaţi şi Dunărea, pe o mare întindere. S'a crezut că pe el ar fi existat un lagăr roman, însă săpăturile de pămînt acum făcute nu în acest scop, ci pentru a scoate piatră pentru case (o carieră), n'aŭ dat peste nicĭ o înscripţie. E maĭ probabil că a fost aci un cordon saŭ bechet (întăritură turcească). Pe la poalele sale nordice curge gîrla Ciulneţul. E acoperit în partea de E. cu semănăturĭ şi în cele-l'alte, cu fineţe.

Milcoiul, *sat*, cu 280 suflete, jud. Argeş, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Milcoiul-Izbăşeşti. Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Milcoiul-Isbăseşti, *com. rur.*, pe apa Topologuluĭ, jud. Argeş, pl. Topologul, la 17 kil. de com. rur. Tigveni, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 22 kil. de Piteşti. Se compune din 5 sate: Ginerica, Isbăseşti, Milcoiul, Suricariul şi Tepsinari, avînd peste tot: 245 familiĭ, saŭ 1202 suflete, 5 bisericĭ şi o şcoală.

Budgetul comuneĭ e de 4431 leĭ la venituri şi de 5545 leĭ, la cheltuelĭ.

Vite: 366 vite marĭ: 350 boĭ şi vacĭ, 16 caĭ, şi 245 vite mărunte: 50 oĭ, 45 capre şi 150 rîmătorĭ.

Milcovelul, *pîrîiaş*, ce izvoreşte din munţiĭ comuneĭ Mera şi se varsă în Milcov, jud. Putna.

Milcoveni, *sat*, pendinte de com. Buzeşti, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe luncă, în stînga Vedeĭ, la S. de comună. Are 218 locuitorĭ, ceĭ maĭ mulţĭ moşnenĭ.

Milcovul, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Siul-d.-s., situată pe malul stîng al Oltuluĭ şi pe valea luĭ, cum şi pe vălceaua Urlătoarea, la 4 kil. de Slatina, capitala judeţuluĭ, şi la 26 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Se compune din 4 cătune: Milcovul-din-Deal, unde e şi reşedinţa comuneĭ, Milcovul-din-Vale, Prooroci şi Stejari, cu o populaţiune de 1061 locuitorĭ, din carĭ 242 contribuabilĭ, locuind în 212 case şi 28 bordee.

Se zice că comuna datează de 400 anĭ. Primiĭ săĭ locuitorĭ aŭ fost proprietarĭĭ: Mateiŭ şi Dinu Milcoveanu; iar dintre ţăranĭ: Barbu şi Radu Nedescu, Pătraşcu Nedescu şi alţiĭ.

Locuitorii se ocupă cu agricultura, afară de 6 Bulgarĭ şi 9 familiĭ de Ţiganĭ, carĭ se maĭ ocupă şi cu alte meseriĭ. Eĭ desfac productul munceĭ lor la tîrgul din Slatina.

Moşia aparţine statuluĭ şi altora, ca d. Dem. A. Polihron, care posedă 400 hect. arabile şi 70 hect. pădure, d. Ştef. P. Cantargief, 500 hect. arabile şi 90 hect. pădure, Biserica Sf. Treĭme din Slatina, etc.

Statul posedă trupurile Sfinţeşti şi Băldeasca, de 325 hect., cu zăvoaele lor: Chirdolul, Pîrloagele şi Urzăreşti.

După legea din 1864, s'aŭ împroprietărit 200 locuitorĭ, pe 513 hect. din moşiile statuluĭ, Sf. Treĭme şi a d-neĭ Birjov.

Viile ocupă o suprafaţă de 40 hect.

Comuna se întinde pe o suprafaţă de 1900 hect.

Are 3 bisericĭ: la Milcovul-din-Deal, la Milcovul-din-Vale şi la Prooroci. Cea din Milcovul-din-Deal nu funcţionează, fiind cam ruinată. Cele-l'alte sunt deservite de 2 preoţĭ şi 2 paracliserĭ.

Locuitoriĭ posedă: 220 caĭ şi ĭepe, 200 boĭ, 160 vacĭ, 10 bivolĭ, 1500 oĭ şi 100 porcĭ.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ sunt de 2600 leĭ.

Comerciul se exercită în comună de 4 cîrciumarĭ.

O şosea comunală leagă comuna la N. cu şoseaua judeţeană Slatina-Turnul-Măgurele, iar la S., cu Ipoteşti, Malul-Roşu şi Viişoara. Tot pe aci trece Oltul şi linia ferată Bucureşti-Vîrciorova.

Un singur deal, din malul stîng al Oltuluĭ, numit Icoana, brăzdează comuna, în partea de N.-E.

Văĭ sunt: Vălceaua-Bisericeĭ, Urlătoarea, a-Bouluĭ, a-Cacoveĭ, Băncilă, Trapila şi Suhatul, toate dînd în Olt.

Se limitează la N. cu Slatina, la S. şi E. cu com. Coteana şi la V. cu rîul Oltul.

Pămîntul, pe valea Oltuluĭ, e nisipos, iar pe deal, argilos şi în genere, puţin fertil.

Milcovul, *rîu*, izvoreşte din muntele Fundul-Milcovuluĭ, din Vîrful-Monteoruluĭ, jud. R.-Sărat. Se îndreaptă spre N. pănă la com. Şindrilari (jud. Putna), de aci spre E. pănă la com. Vîrteşcoi, despărţind pănă aci jud. Rîmnicul-Sărat de Putna, iar de aci întră în jud. Rîmnicul-Sărat. La com. Risipiţi ĭese din acest judeţ, întră în jud. Putna şi se varsă în rîul Putna, la E. de com. Răstoaca. De la comuna Vîrteşcoi, şĭ-a schimbat cursul;

unde până în sec. al XVIII-lea curgea prin orașul Focșani, acum îl lasă spre N. Udă în drumul său pl. Orașul, trecînd pe lîngă com. Andreiași, Broșteni, Vîrteșcoi, Cîmpineanca, Golești, Mîndrești și Risipiți, (R.-Sărat); iar în județul Putna, udă comunele: Odobești, Mera, Pătești, Răstoaca și ocolește orașul Focșani. Are un izvor mare, de unde apa, bolborosind, ĭese în mare cantitate ca dintr'o cofă. Milcovul coprinde apă dulce până la Andreiași, unde intrînd în regiunea de sare, începe și el a fi sărat.

Basinul său este coprins (în județul Rîmnicul-Sărat) între culmile Alunuluĭ, Laculuĭ, Scorușuluĭ, Deleanul, despărțindu-l de basinul Rîmneĭ; acest basin are o întindere de 15000 hect. saŭ 160 kil. pătr., coprinzînd întreaga plasă a Orașuluĭ, cu teritoriile comunelor de maĭ sus.

Afluenții Milcovuluĭ sunt: Valea-Vulcăneasa, Larga, unită cu Ciocănelul și Grozoaia, Valea-Rea, Pituluș̦a, Badea, Dregi, Seaca, Pietroasa, Faraoanele, Dălhăuțul, Mera, Dîlgovul, Reghiul, Milcovelul, Arva, etc.

Milcovul, de la Focșani în jos nu aduce bolovanĭ și pietre în cursul său, matca luĭ devine nisipoasă, malurile înguste și cursul apeĭ sale liniștit și atît de lin, pre cît este de furios în regiunea de munte. Inundațiile aŭ acoperit din vechime cu mal de lut și nisip, pămînturile vegetale ce aŭ format fața pămînțuluĭ cultivabil.

Milcovul a jucat un mare rol din punctul de vedere istoric. Cele maĭ însemnate fapte istorice, carĭ s'aŭ petrecut lîngă Milcov, saŭ în carĭ acest rîŭ se pomenește, sunt următoarele:

La 1473, are loc în apropiere de Milcov, bătălia cunoscută în istorie sub numele de bătălia de la Cursul saŭ Izvorul-Apeĭ, în care Ștefan-cel-Mare a învins pe Radu-cel-Frumos, Domnul Muntenieĭ, fugărindu-l până la cetatea Dîmbovița. Iată cum descrie Grigore Urechie, această luptă:

. . . dacă aŭ sosit Ștefan-Vodă la margine, Noembrie în 8, aŭ împărțit steagurile oștiĭ sale, pre Milcov și de aicĭ s'aŭ împreunat cu Radu-Vodă, Noembrie în 18, Joĭ, la locul ce se zice Cursul-Apeĭ și dînd războiŭ vitejește, de ambele părțĭ, s'au bătut acolo până seara, așișderea și Vineriĭ și Simbătă până în seară; iar noaptea spre Duminică, aŭ lăsat Radu-Vodă toate ale sale în tabără și aŭ fugit cu toată oastea la scaunul său, la Dîmbovița (Letop., I², p. 153—156).

Ștefan-cel-Mare, după ce învinge din noŭ pe Radu-cel-Frumos, maĭ sus de Rîmnic, trage din Milcov un canal care să serve de hotar între Moldova și Țara-Romînească, adecă cum scrie Urechie:

. . . aŭ despărțit din Milcovul cel mare o parte de pîriŭ, ce vine pre lîngă Odobești și trece de dă în apa Putneĭ și acela până astăzĭ este hotar Țăreĭ-Moldoveĭ și Țăreĭ-Romînești. (Let. I², p. 162, cf. Șincaĭ, Cron. Rom., II², 98).

In 1564 (Șincaĭ pune anul 1563. Chron. Rom., II², 342), Ștefan Tomșa, Domnul Moldoveĭ, învinge la Milcov, pe Domnul Muntenieĭ, Petre Șchiopul. Urechie scrie că această luptă a avut loc între Tomșa și Mircea (Ciobanul), Domnul Muntenieĭ:

Așa Mircea-Vodă, cu toată oastea sa, s'aŭ pornit asupra Tomșiĭ; ce Tomșa prinzînd de veste de sîrg s'aŭ gătit și i-aŭ eșit înainte la Milcov și dînd războiŭ, aŭ bătut pe Mircea-Vodă și de aci s'aŭ întors la Iași. (Let., I², 219).

Insă Mircea Ciobanul a domnit de la 1546—1552; deci lupta n'a putut avea loc de cît cu fiul și următorul său Petre Șchiopul, care a domnit de la 1560—1568.

La 1600, a avut loc, lîngă Milcov, lupta dintre Mihaiŭ-Viteazul și Simion-Movilă.

Timp de 380 anĭ, Milcovul a servit, în parte, ca linia de demarcare între cele două țărĭ surorĭ, până cînd la 1859, Domnitorul Cuza a realizat visul tutulor Romînilor, rupînd pentru tot-d'auna stavila care despărțea Moldova de Muntenia și formînd o singură Țară, Romînia.

Milcovul-din-Deal, *sat*, făcînd parte din com. rur. Milcovul, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat în partea de N.-E. a comuneĭ, pe Dealul-Oltuluĭ, numit Icoana. E reședința comuneĭ și are o populație de 300 locuitorĭ, din carĭ 70 contribuabilĭ.

Are o biserică vechĭe, cu hramul Sf. Dumitru, aĭ căreĭ ctitor sunt: Comisul Mateiŭ și Ion Polihron.

Vite sunt: 60 boĭ, 100 vacĭ, 30 caĭ, 350 oĭ și 37 porcĭ.

Milcovul-din-Vale, *sat*, făcînd parte din com. rur. Milcovul, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat pe valea Oltuluĭ, sub mal, și cam la gura vîlceleĭ Biserica, la 1 kil. de reședința comuneĭ.

Are o populație de 275 locuitorĭ, din carĭ 65 contribuabilĭ; o biserică cu hramul Sf. Nicolae, zidită la anul 1875 de către ctitorii D. A. Polihron și alțiĭ, și deservită de 1 preot și 1 dascăl.

Locuitorii posedă: 40 boĭ, 55 vacĭ, 28 caĭ, 250 oĭ și 40 porcĭ.

La N., pe valea Oltuluĭ, se află o măgură aproape de vîlceaua Băncila.

Milcovuluĭ (Dealul-), *deal*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Văcăreni și

Jijila; se desface din Dealul-Cărărilor și anume din vîrful Movila-Fusei; se îndreaptă spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-E. la S.-V. și brăzdînd partea de N. a comunei Jijila și a plășei și pe cea de S. a comunei Văcăreni; se întinde printre pîrîul Jijila și afluentul său Valea-lui-Bran; din poalele de E. își ia naștere pîrîul Valea-Glodului; are o înălțime de 88 m.; punct trigonometric de rangul al 3-lea; pe poalele de N. trece șoseaua județeană Isaccea-Măcin, iar pe la cele de S. drumul comunal Jijila-Greci; este acoperit cu finețe.

Milcovului (Fundul-), *munte*, în jud. R.-Sărat, pl. Andreiași, în partea de E. a sa de unde izvorește rîul Milcovul; e acoperit cu păduri.

Milea, *pîrîu*, în jud. Buzău, com. Goidești; începe de sub muntele Fața-Viforitei; desparte muntele Penteleul de muntele Cursele și dă în pîrîul Bîsca-Mare, la Gura-Milei.

Mileanca, *com. rur.*, în partea de S.-V. a pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiu, formată din satele: Codreni, Ghitcăuți, Mileanca și Tătărășeni, cu reședința primăriei în satul Mileanca.

Are o populație de 575 familii, sau 2353 suflete; 2 biserici, deservite de 2 preoți, 4 cîntăreți și 2 pălămari; 1 școală condusă de 1 învățător și frecuentată de 60 elevi; 1309 hect., 3 arii, pămînt sătesc, 6536 hect., 54 arii, cîmp proprietăresc, 10 iazuri și 2 pogoane vie.

Budgetul com. e de 6523 l. la venit. și de 4525 lei, la chelt.

Vite mari cornute sunt 1686, oi 3855, capre 10, cai 331 și porci 206; stupi cu albine 222.

Mileanca, *sat*, pe moșia cu același nume, com. Mileanca, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiu, cu 362 familii, sau 1812 suflete.

Proprietatea moșiei este a d-nei Catinca Mișolu, născută Softa, soția defunctului Manolache Mișolu.

Are 2 biserici, cu 1 preot, 2 cîntăreți și 1 pălămar; una este mică de lemn și tencuită și s'a reparat în mod radical la 1857 de defunctul Mișolu; a doua este nou zidită de defunctul Gh. Negru, unul din locuitorii fruntași ai satului, care a oferit în acest scop 1000 de galbeni. Școala, condusă de 1 învățător, e frecuentată de 60 elevi.

Calitatea pămîntului este mai în totalitate bună. Sătenii împroprietăriți au 812 hect., 05 arii, pămînt, iar proprietatea moșiei 2311 hect., 56 arii, cîmp.

Are un iaz, numit al Mișoului, în suprafață de 3 1/2 hect., pe cursul pîrîului Podriga, ce trece pe moșie.

Drumurile principale sunt: acel de la Rădăuți-Bivolul, ce duce prin Havîrna la Dorohoiu; acel de la Darabani-Conțești, ce duce pe deasupra Tătărășenilor la Slăveni, iar pe la Balinți la Botoșani, și acel ce duce prin Puțureni la Coțușca și Mitocul.

Hotarele moșiei sunt cu: Drăgușeni, Codreni, Darabani, Ghitcăuți, Gîrbeni și Tătărășeni.

La 1763, în Domnia lui Grigore Ioan Calimah-Vodă, vedem că între boerii greci cari au fost ridicați în fieare și duși la Constantinopole, era și Spătarul Ștefan Mișolu și Aga Alexa Mișolu (Let., tom. II, pag. 249).

In trecut, se făcea pe această moșie o cultură specială a rasei vitelor. Vitele albe și cornute, oile și caii erau căutate pretutindene pentru frumusețea și calitatea lor.

Tot aici se introdusese printre femeile sătenilor, țesătoria cea mai frumoasa a scoarțelor și pînzăriturii.

Mileasca, *moșie*, a statului, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta; formează cu Cocora un trup de 4000 hect., purtînd numirea Cocora-Mileasca și a fost pendinte de mănăstirea Mărgineni și Sf. Gheorghe.

Milei (Plaiul-), *deal* mare, în jud. Buzău, com. Gura-Teghii, între munții Podul-Grecilor, Tega, Podul-Caluluĭ și Cernatul, acoperit cu fîneață și puțin porumb.

Milencanei (Piscul-), *pisc*, pe dealul cu același nume, pe moșia Știubeeni, com. Știubeeni, pl. Bașeul, jud. Dorohoiu.

Mileni, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Blahnița, com. rur. Burila-Mică. A mai purtat și numele de Străini.

Milescu, *munte*, situat la N. com. Racovița, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Pe acest munte, în timpul verei, păsunează vite mari și mici. Aci se fabrică brînză, unt și urdă. In acest munte, pe valea rîului Cerna, e o mare cavernă.

Mileşti, *com. rur.*, în jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., pe dreapta pîrîului Răcătăul. Este alcătuită din 5 cătune: Mileşti-d.-j., reședința, Mileşti-d.-s., Văleni, Valea-lui-Drag, sau Dragul și Larga.

Această com., unită cu satele din com. Părincea, ținea mai înainte de jud. Tecuciu.

După Statistica din 1874, com. se compunea din cătunele: Aprodul, Buzduganul (astăzi alăturat de com. Părincea), Chif-

telnița (din vechime moșia Sturdzeĭ), Milești-d.-j., Milești-d.-s., Valea-luĭ-Drag și Văleni.

Se mărginește la E. cu com. Părincea, la V. cu com. Tămași, la S. cu satul Horgești (com. Gioseni) și la N. cu com. Lecca.

Pe teritoriul com. se găsește Valea-Aproduluĭ, cu urme vechĭ, numite Cetățuia-Buzduganuluĭ, Balta-Aproduluĭ și altele.

Dealurĭ maĭ însemnate sunt: spre V., dealul Porcariul, spre S. dealul Cucuețul și spre N. și E. dealurile: Piscul-Laculuĭ, Staniștea, Trocinta și Dealul-Corbuluĭ.

Pîrîul Răcătăul primește în această com., pîrîașele Babinilor și Șipotelor.

Are o populație de 241 familiĭ, saŭ 968 suflete, din carĭ: 643 Romînĭ, 320 Ungurĭ și 5 Evreĭ, toțĭ de protecțiune romînă; 576 agricultorĭ, 4 meseriașĭ, 2 comercianțĭ, 9 cu profesiunĭ libere, 192 muncitorĭ și 15 servitorĭ.

Sunt 17 contribuabilĭ.

Are o școală mixtă, care funcționează din 1865 în cătr. Milești-d.-s., frecuentată de 17 copiĭ; 2 bisericĭ: una ortodoxă în satul Milești-d.-s. și una catolică în satul Văleni, deservite de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ. Case de locuit sunt 238; cîrciumĭ 3.

Teritoriul com. are o întindere aproximativă de 1920 hect. Proprietar este C. Lecca, cu o moșie de 183 hect., aducînd un venit de 5624 leĭ anual.

Pădurile ocupă 600 hect. Maĭ însemnată este pădurea Milești; încolo pădurea este măruntă și cu tufărișe.

Viile ocupă 36,13 hect.

Vite sunt: 90 caĭ, 449 vite marĭ cornute, 544 oĭ și 277 porcĭ.

Budgetul com. e la venitur de leĭ 4459, banĭ 9 și la cheltuelĭ, de leĭ 1468, banĭ 34.

Teritoriul com. este străbătut de calea județeană Bacău-Părincea.

Distanțele: la Bacău, capitala districtuluĭ, 22 kil.; la com. Părincea, reședința plășeĭ, 3 kil.; la com. Tămași, 12 kil.; la com. Lecca, 8 kil.; la com. Gioseni, 18 kil.

Milești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Făurești, pl. Oltețul-d.-j., jud. Vălcea. Are o populație de 116 locuitorĭ; o biserică, fondată de Protopopul Ivan Făurescu, la anul 1828.

Milești, *moșie*, în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Smulți, fostă a mănăstireĭ Adam și a statuluĭ, acum cumpărată de răzășiĭ Smulțenĭ. Pe această moșie se află o piatră de marmură înfiptă în pămînt de 1m.50, unde a fost o biserică, Sf. Ioan, și casele luĭ Fotache și Păuna, proprietariĭ primitivĭ aĭ moșieĭ, pe care o hărăzîră apoĭ mănăstireĭ Adam.

Milești-de-Jos, *sat*, și reședința com. Milești, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., situat pe dreapta pîrîuluĭ Răcătăul, la 670 m. de Milești d.-s. Are o populație de 70 familiĭ, saŭ 284 suflete.

Vite: 23 caĭ, 144 vite marĭ cornute și 62 porcĭ.

Milești-de-Jos, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești, așezat spre N. de satul de reședință Milești-d.-s. Are o populație de 321 suflete; 189 bărbațĭ și 132 femeĭ, locuind în 63 case; o școală mixtă ce funcționează din 1834, frecuentată de 43 băețĭ, din carĭ: 11 din Milești-d.-s., 20 din Milești-d.-j. și 12 din Fîntînelele; o biserică, fondată de Mateiŭ Milescu, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ, și care în anul 1852 s'a reparat de răposatul George Diculescu.

Milești-de-Jos, *pădure* particulară, pl. Ocolul, com. Mălăești, situată pe moșia Milești-d.-j. Are o întindere de 95½ hect. și e populată cu cer și gîrniță, care predomină.

Milești-de-Jos, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești. Are pe dînsa pădure.

Milești-de-Sus, *sat*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Milești, situat pe dreapta pîrîuluĭ Răcătăul. Are o populație de 44 familiĭ, saŭ 172 suflete; o biserică, clădită de locuitorĭ și de unul anume Toader Spoială, la 1843.

Vite: 12 caĭ, 69 vite marĭ cornute și 56 porcĭ.

Milești-de-Sus, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești, reședința primărieĭ. Are o populație de 639 suflete: 307 bărbațĭ și 332 femeĭ. Locuesc în 153 case.

Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Milești-d.-j., care este la 760 m.

Milești-de-Sus, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești, satul Milești-d.-s., aparținînd bisericeĭ Sf. Treime din Craiova. Pe ea se găsește pădure.

Milești-de-Sus, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești, satul Milești-d.-s., aparținînd bisericeĭ Sf. Treime din Craiova. Are o întindere de 76 hect. Se găsește pe moșia Milești-d.-s. și e populată cu cer și gîrniță.

Miletinul, *plasă*, situată în partea

de mijloc a județului Botoșani. Se întinde pe dealurile dintre Sicna și Jijia și pe văile pîraielor Dristea, Cozancea, Ursoaia, Valea-Grajdului și Sicna.

Se mărginește la N.-E. cu pl. Jijia; la V., cu plasa Tîrgul; iar la S., cu plasa Coșula.

Este formată din 5 comune:

1. *Dracșani* cu satele: Cerchejeni, Dracșani, Dracșini, Sulițoaia și Zlătunoaia-Mică, în partea de S. a plășeĭ.

2. *Gorbănești*, cu satele: Blîndești (Gogeasa), Burla (Borcilă), Gorbănești (Bozieni), Siliscani, Soroceni (Uriceni-Herescul), Talpa (Tîlhărești), Tomești-Ciolacul (Tomești-Fotea), Tomești-Vîrnăvoaia, Urlați (Tomești-Rusetul) și Vînători la N. plășeĭ.

3. *Sulița*, tîrg în centrul plășeĭ, lîngă lacul Dracșani.

4. *Șoldănești*, cu satele: Bărînești, Borcileni, Ionășeni, Socrujeni, Starosilța-Stavri, Starosilța-Radul, Soldănești, Viforeni-Cerchezul, Viforeni-Cuzeĭ, la E. de Dracșani.

5. *Zlătunoaia*, cu satele: Bîznoasa, Cernești, Cociugeni, Iurești, Stănești și Stroești, la S.-E. de Dracșani.

Intinderea plășeĭ e de 39240 hect.

Pămîntul este maĭ mult argilos, variind în galben orĭ negru.

Teritoriul plășeĭ este maĭ mult deluros. Dealurile ce o străbat fac parte din grupele ce se întind între Sicna și Jijia și aŭ în general direcțiunea N.-V. și S.-E.

Inălțimea cea maĭ mare o ating dealurile din centrul plășeĭ, numite Țugueta și al-Băbicenilor, în com. Șoldănești.

Alte dealurĭ maĭ însemnate sunt: Dealul-Mare, Botoaia și Dealul-Turculuĭ, în com. Gorbănești; Buda, Piciorul, Dracșini, Piscul Dracșani, Prihodul, Gornit, Lipoveni și Cerchejeni, în com. Dracșani; Benchiul, al-Bisericeĭ, Badăĭ, Cornișuluĭ, Cozancea, Cruceĭ, Dolina, Luchiĭ, Holmul, Groziĭ numit și al-Țiganilor, Tălpoaceĭ, Valea-Seacă, Vieĭ și Zlătunoaia, zis și al-Bisericeĭ, în com. Zlătunoaia.

Dealurile în general sunt platourĭ întinse.

Văĭ sunt puține și înguste. Maĭ întinsă este Valea-Sicneĭ în partea de S. a plășeĭ. Alte văĭ maĭ însemnate sunt: Dristea, Cozancea și Ursoaia, înguste și urmînd direcțiunea dealurilor.

Apele ce udă plasa sunt: Lacul Dracșani, în partea de S. a plășeĭ, în comuna Dracșani, conținînd multă apă, și bogat în peștĭ, racĭ și trestie, șiare o suprafață de 1360 hect.; apoĭ pîraiele: Sicna, care izvorește din jud. Dorohoiŭ, udă plasa Tîrguluĭ, formează maĭ multe iazurĭ marĭ, udă partea de S. a plășeĭ Miletinul, intră în lacul Dracșani, ĭese din lac prin valea întinsă numită Valea-Sicneĭ și se varsă în Jijia la Todireni; Ursoaia, care izvorește din com. Mănăstireni și se varsă în Sicna lîngă Sulița; Cozancea, care izvorește din pădurea Cozancea, com. Șoldănești, udă partea de S.-E. a plășeĭ și se varsă în Sicna la Cernești; Drîstea, udă comuna Gorbănești, în partea de N. a plășeĭ și se varsă în Jijia la Ionășeni.

Pămîntul plășeĭ e ocupat cu cultura cerealelor, finețe, imașurĭ și parte cu pădure.

Din suprafața totală de 39240 hect., cerealele ocupă 22280 hect.; pădurile, 6574 hect.; finețele, 9200 hect.; imașele și locurile satelor 10500 hect.

Are 22 biserică, deservite de 15 preoți și 28 cîntăreți; 9 școale mixte, 1 școală de băeți și 1 de fete conduse de 10 învățătorĭ și 2 învățătoare și frecuentate de 450 elevĭ și 90 eleve; 5 morĭ de apă și 3 de aburĭ, 1 fabrică de spirt (velniță).

Are o populație de 3467 familiĭ, saŭ 15963 suflete, din carĭ 3335 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor, iar ceĭ din tîrgul Sulița, parte cu comerțul și industriĭ manuale.

Sunt vr'o 200 meseriașĭ.

Vite: 8943 boĭ și vacĭ, 1573 caĭ, 10000 oĭ, 300 capre, 13 bivolĭ, 2097 porcĭ.

Locuitoriĭ posedă 788 stupĭ cu albine.

Comerciul se face cu cereale, vite, lemne și alte obiecte de consumație, iar piețele de desfacere sunt Sulița și Botoșani. In tîrgul Sulița, în fie-care săptămînă, Lunea, se face iarmaroc.

E străbătută prin centru, de la V. spre E., de șoseaua județeană Botoșani-Ștefănești, prin comunele Gorbănești și Șoldănești; apoĭ de calea Talpa-Sulița, de calea județeană precum și maĭ multe căĭ vecinale comunale.

Această plasă e unită cu plasa Tîrguluĭ în administrație, subprefectura fiind în Botoșani.

In privința judiciară formează un ocol cu plasa Coșula, judecătoria fiind în orașul Hîrlăŭ.

Serviciul sanitar se face de 1 medic de plasă, 1 vaccinator etc., carĭ fac serviciul și în plasa Tîrguluĭ.

Miletinul, *pîrîŭ*, izvorește din pădurea Balta-Arsă, în com. Curtești, jud. Botoșani, curge în direcție de la N.-V. spre S.-E. și udă satele Orășeni, Curtești, Coșula, Copălăul, Chițoveni, Prisecani și Prăjeni pe țărmul stîng și Lătăi pe dreapta. Formează maĭ multe iazurĭ în cursul săŭ, între carĭ: Lipoveni, Coșula, etc. Intră în jud. Iași prin

partea de N. a plășeĭ Bahluiul, printre comunele: Bădeni și Șipotele, pe la satul Lupăria; apoĭ se lasă prin mijlocul comuneĭ Șipotele, trece printre satele: Onești, Plugari, Chișcăreni, Șipotele, Hîlceni și din jos de satul Vlădeni, se varsă în Jijia.

Primește ca afluenți în jud. Botoșani, în dreapta, pîraiele: Unguroaia cu Alghia și Dumbrava, com. Cristești; Cornaciul cu pîraiele Lingurarilor (Oniaga), Pălăncuța (Țiganilor) și Pîrîul-Cruceĭ, com. Slobozia-Secătura; apoĭ Pîrîul-Lupuluĭ, în com. Coșula; Tulburea cu Stahna și Bahna, com. Flămînzi; Pîrîul-Satuluĭ cu Fetița și Pietricelul, com. Storești; Pîrîul-Vlădenilor cu pîrîul Rădeni, com. Rădeni; Scînteia și Dodolea, în com. Lătăi și Deleni. Pe stînga primește: pîraiele Prăjeni și Novaci. In jud. Iași, după ce formează maĭ multe iazurĭ primește afluențiĭ: Stirleuca, Curcă, Mitocul, Comanacul și Prăjeni.

Acest pîrîŭ este de o mare însemnătate economică, căcĭ alimentează cu apele sale un număr de sate și cele maĭ întinse cîmpiĭ din plasa Bahluiul, carĭ alt-fel ar fi rămas neproductive, din cauza lipseĭ de apă.

Miletinuluĭ (Valea-), *vale*, jud. Botoșani și Iași, prin care curge pîrîul Miletinul. E cea maĭ întinsă vale din plasa Coșula, jud. Botoșani, pe care o străbate în partea de N.

Milicești, *sat*, făcînd parte din c. r. Telega, jud. și pl. Prahova.

Militari, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Znagovul, situată la V. de București, la 7 kil., între oraș și forturĭ. Prin mijlocul comuneĭ trece șoseaua județeană București-Oltenița.

Este în legătură cu comuna Roșul prin o șosea vecinală.

Se întinde pe o suprafață de 1182 hect., din carĭ 889 hect. aparțin însurățeilor, 43 hect. d-luĭ I. I. Machedon, iar restul de 250 hect. s'a cumpărat în loturĭ de maĭ mulțĭ locuitorĭ.

Are o populație de 584 locuitorĭ; o școală mixtă, frecuentată de 32 elevĭ și 9 eleve; o fabrică de cărămidă; o moară cu apă.

Vite sunt: 69 caĭ și ĭepe, 87 boĭ, 34 vacĭ și viteĭ, 3 taurĭ, 14 bivoli și bivolițe, 264 oĭ și 56 porcĭ.

Locuitorii posedă: 47 pluguri, 40 cu boĭ și 7 cu caĭ; 65 care și căruțe, 42 cu boĭ și 23 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietăriți sunt 138 și neîmproprietăriți, 5.

Comerciul se face de 10 cîrciumarĭ.

Militarul, *tîrlă*, jud. Brăila, la 3 kil. spre S. de satul Ulmul, pe hotarul dintre com. Ulmul și Fleașca.

Miloramul, *trup de pădure*, al statuluĭ, jud. Vîlcea, pl. Oltul, com. Șușani, în întindere de 125 hect., formînd, împreună cu cu trupurile: Grauri (280 hect.) și Sîrbi (275 hect.), pădurea Șușani-Sîrbĭ.

Milostea, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., compusă din 2 cătune: Sacota și Guești. E situată pe valea rîuluĭ Tîrîia, la 58 kil. de capitala județuluĭ și la 18 kil. de a plaiuluĭ.

Se mărginește cu com. Slătioara, Greci și județul Gorj.

Are o populație de 378 locuitorĭ; 2 bisericĭ; 2 morĭ pe apa Tîrîia.

Locuitorii posedă: 40 caĭ, 100 boĭ, 200 oĭ; 30 stupĭ cu albine.

In comună sunt 22 locuitorĭ moșnenĭ; restul s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșia statuluĭ Milostea, din care li s'aŭ dat 400 hect. pămînt.

Toată comuna se întinde pe o suprafață de 1750 hect.

Aci se găsesc multĭ merĭ, perĭ, nucĭ și cireșĭ; iar livezile daŭ pănă la 1000 care de fîn.

Cînd timpul e prielnic se fabrică în com. 3000 decal. țuică.

Veniturile și cheltuelile com. sunt de 1030 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Sacoti, Piscuiata, Muncelul și udată de văile: Bălțoiul, Trifon și Răstoaca.

Milostea, *moșie*, a statuluĭ, situată în com. Milostea, pl. Olteț-ul-d.-s., jud. Vîlcea, fostă pendinte de mănăstirea Bistrița. Se arendează cu 5610 leĭ anual.

Milostea, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 275 hect., situată în com. Milostea, pl. Olteț-ul-d.-s., jud. Vîlcea, și formată din trupurile: Bujora cu Taura (175 hect.) și Păduricea (100 hect.).

Miloșești, *com. rur.*, în jud. Ialomița, plasa Ialomița - Balta, situată spre V. de comuna Smirna și în partea de N. a plășeĭ, la capătul de N. al moșieĭ Andrășești, pe care se află și com. Andrășești.

După legea rurală din 1864 sunt împroprietăriți 48 locuitorĭ, neîmproprietăriți maĭ sunt 140.

Se compune din satele: Miloșești, Nicolești și Pastrama, cu reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale în satul Miloșești.

Are o populație de 1207 locuitorĭ, din carĭ: 300 agricultorĭ, 21 meseriașĭ, 3 industriașĭ, 8 comercianți, 5 avînd profesiunĭ libere, 91 muncitorĭ și 69 servitorĭ.

Are două școlĭ primare mixte, una în satul Miloșești și a doua în Nicolești, frecuentate de 37 elevĭ și 15 eleve; o biserică, deservită de un preot și doĭ cîntăreți.

Vite 475 caĭ, 1112 boĭ, 2136 oĭ și 731 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 3362 leĭ și la cheltuelĭ, de 3236 leĭ.

Miloșești, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de comuna cu același nume, situat la N. plășeĭ, spre V. de satul Smirna.

Vechea numire a satuluĭ este Cîlnăeni.

Aicĭ este reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

Populația comuneĭ este compusă din 145 familiĭ romîne, 4 familiĭ ungare, 1 familie greacă și 3 familiĭ de Țiganĭ.

Are o școală mixtă, condusă de un învățător; o biserică, deservită de un preot și doĭ cîntăreți.

Vite: 265 caĭ, 817 boĭ, 1294 oĭ și 512 porcĭ.

Milotina, *vale*, jud. Ilfov și Ialomița, cu o lungime de 8 kil. Incepe din jud. Ialomița în direcțiunea de la E. către S. și servă de pășunat. Pe această vale trece un mic pîrîŭ, ce poartă numele văiĭ, și care udă com. Obilești-Vechĭ, plasa Negoești, jud. Ilfov.

Milovanul, *sat*, jud. Dolj, plasa Dumbrava-d.-s., com. Pleșoiul. Are o populație de 1200 suflete: 650 bărbați și 550 femeĭ. Locuesc în 404 case. Copiiĭ din sat urmează la școala din satul Pleșoiul, ce este la 2 kil. depărtare.

Are o biserică vechĭe, fondată de locuitorĭ.

Milovanul, *moșie* particulară, județul Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Pleșoiul.

Miluiți, *cătun*, al com. Grăjdana, jud. Buzău, cu 360 locuitorĭ și 81 case; se subdivide în patru: Miluiți propriŭ zis, Miluiți-Barbu, Miluiți-Ciolanul și Miluiți-Moșnenĭ.

Miluiți, *sub-divizie* a *cătunului* Linia-Ciolanul din com. Tisăul, jud. Buzău.

Miluiți I, *moșie*, în jud. Buzău, com. Grăjdana, cătun. Miluiți, proprietate a statuluĭ; afară de ce s'a dat locuitorilor, statul maĭ posedă încă 90 hect., din carĭ 15 arabile și 75 pădure.

Miluiți II, *moșie*, în jud. Buzău, com. Grăjdana, cătun. Miluiți; are 160 hect., din carĭ 9,50 hect. pădurea moșnenilor Săsenĭ.

Miluiți III, *moșie*, în jud. Buzău, com. Grăjdana, proprietate a statuluĭ; are 86 hect., din carĭ 74 hect. pădure.

Miluiți IV, *moșie*, în jud. Buzău, com. Grăjdana, proprietate a statuluĭ; are 240 hect., din care 220 hect. pădure. Pădurile de pe Miluiți I, III și IV, statul le-a grupat în două: Miluiți I și II, cu o suprafață de 471 hect.

Miluiți-Barbu, *pădure*, a statuluĭ, pendinte de Văcărești, jud. Buzău, face un corp cu Lăstarul, de 752 hect., de pe moșia Bădeni-Miluiți.

Miluiți-Bădeni, *moșie*. Vezĭ Bădeni-Miluiți.

Miluta, *com. rur.*, jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., la 60 kil. de orașul Turnul-Severin. E formată dintr'un singur sat, avînd 560 locuitorĭ, din carĭ 80 contribuabilĭ, locuind în 116 case.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală, condusă de 1 învățător și frecuentată de 20 elevĭ; o cîrciumă.

Locuitoriĭ posedă: 16 pluguri, 30 care cu boĭ, 3 căruțe cu caĭ; 36 stupĭ cu albine.

Prin această comună trece șoseaua Văgiulești-Miluta-Mențidin-Dos.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 750 leĭ și la cheltuelĭ, de 493 leĭ.

Vite sunt: 300 vite marĭ cornute, 8 caĭ, 345 oĭ și 200 rîmătorĭ.

Pe teritoriul acesteĭ comune posedă statul moșia cu pădure, cunoscută sub numele de proprietatea statuluĭ Miluta. Este arendată.

Miluta-de-Jos, *pădure*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., făcînd parte din com. rur. Miluta. Această pădure este pe proprietatea statuluĭ Miluta.

Minciunești, *vechie numire* a *cătunului* Trestioara, com. Trestioara, jud. Buzău.

Minciunești, *numire* ce se dă uneĭ *părți* din *comuna* Lăicăi-Runceasa, pl. Argeșelul, jud. Muscel.

Minea, *cătun*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Dormărunt, situat la 6 kil. spre S.-E. de satul de reședință.

Mineasa, Măneasa sau **Șasa**, *rîŭ*, jud. Vîlcea, afluent al Oltețuluĭ. Izvorește din Dealul-Berbeștilor, curge de la N. că-

tre S. și se varsă în Olteț, la com. Testoiul, după ce a udat comunele: Românești, Roșiile, Nenciulești, Crăpăturile, Măneasa și Șerbănești. Acest rîŭ seacă în timpurĭ secetoase. Fundul albieĭ e nisipos.

Mineşti, *cătun*, în jud. și pl. Argeș, făcînd parte din com. rur. Mălureni-Bădicești.

Mingărdoaia, *cătun*, pendinte de com. Buteasca-d.-j., pl. Glavaciocul, jud. Vlașca, proprietatea d-luĭ Ap. Grăjdănescu.

Minia-Mijloculuĭ, *sat*, în jud. Argeș, pl. Oltuluĭ, pendinte de com. rur. Bărsoiul.

Minoaia, *ostrov*, în jud. Brăila, coprins între Lata, ramificație a Dunăreĭ, și Minoaia, în dreptul com. Tichitești, din pl. Balta.

Minoaia, *ramificație* a Dunăreĭ, jud. Brăila, trece pe lîngă com. Tichilești și udă partea de V. a ostrovuluĭ Minoaia în toată întinderea sa.

Minţichiĭ (Pdurea-), *pădure*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, la 3 kil. spre S. de satul Sudiți, com. Fundul-Crăsani.

Minzinelele, *izlaz* întins, jud. Teleorman, prin mijlocul căruia curge Călmățuiul. Incepe din apropierea com. Voivoda și Piatra și se întinde pănă la punctul unde se varsă acest pîrîŭ în baltă, la com. Viișoara. Loc bun de pășunat, maĭ ales pentru oĭ.

Miorcani, saŭ **Hudeşti-Micĭ**, *sat*, pe moșia cu acelașĭ nume, com. Hudești-Micĭ, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ, cu o populație de 413 familiĭ, saŭ 1809 suflete.

Biserica, cu hramul Sf. Dimitrie, deservită de 1 preot, 2 cîntărețĭ și 1 pălămar, este de zid, făcută în 1845 de d. Suțu, proprietarul moșieĭ. Școala primară, condusă de 1 învățător, e frecuentată de 40 elevĭ.

Locuitoriĭ împroprietăriți aŭ 1200 hect. 18 ar. pămînt; iar proprietarul moșieĭ 3723 hect. 71 ar. cîmp și 3 iazurĭ, din carĭ unul numit al-Muscaluluĭ, în suprafață de 4 hect., 30 ariĭ.

Pîrîul principal ce trece pe moșie este Ghireni.

Piatră calcarică este multă și la suprafața pămîntuluĭ, dar se extrage numaĭ pentru trebuințele locale.

Drumurile principale sunt: acel de la Rădăuți la Ștefănești, numit din vechime Calea-Hotinuluĭ, și acel de la Rădăuți ce duce la Coțușca, Nichițeni și Botoșani.

Hotarele moșieĭ cu: rîul Prutul, com. Miculinți, Ghireni-Tăutuluĭ, Coțușca, Bivolul și Rădăuți.

Localităț de însemnat sunt: Zamca și Stăncuța (v. a. n.).

Mioveanca, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, com. Movileni, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel; are, împreună cu trupul de pădure Ciumeasca, o întindere de 750 hect.

Mioveanca, *pădure* de diferite esențe, maĭ mult tufan, pe teritoriul com. Mioveni, jud. Muscel, în apropiere de gara Clucereasa. Are o întindere de 772 hect., împreună cu Scărlătoaia și Strîmba.

Este așezată pe coaste cu pante puțin accidentate și cu teren neexpus surpăreĭ.

Mioveni, *com. rur.*, jud. Muscel, pl. Rîul-Doamneĭ, la S. de Cîmpulung, situată pe țărmul stîng al rîuluĭ Argeșelul; la 37 kil. de Cîmpulung, și la 5 kil. de Stîlpeni, reședința plășeĭ.

Se mărginește la N. cu comuna Racoviță; la S., cu comuna Colibași; la E., cu pădurea Mioveni și la V., cu rîul Argeșelul.

Biserica, clădită la 1840 de către răposatul Robea Focănescu, pe ruinele uneĭ vechĭ bisericĭ, și care la 1880 s'a maĭ reparat de soția sa Safta; este deservită de 1 preot și 1 dascăl.

Are o școală frecuentată de 38 elevĭ și 2 eleve; 2 morĭ pe rîul Argeșelul.

Vite sunt: 140 boĭ, 120 vacĭ, 80 capre și 100 porcĭ.

In jurul comuneĭ sunt puține viĭ, livezĭ, dealurĭ și pădurĭ, compuse din fagĭ, tufanĭ și carpenĭ.

Rîul Argeșelul udă partea de V. a comuneĭ și în el se varsă, pe țărmul stîng, Valea-Bisericeĭ, Valea-Stanculuĭ și Valea-Iaduluĭ.

Budgetul com. e la venitur de 892 leĭ, iar la cheltueliĭ, de 844 leĭ.

Parte din locuitorĭ sunt moșneni și parte s'aŭ împroprietărit după legea din 1864. Proprietar mare în comună este d-l Toma Bucșan.

Comuna se întinde pe o suprafață cam de 1000 hect.

Linia ferată Golești-Cîmpulung trece pe la V. comuneĭ. Un pod de fier s'a construit pe rîul Argeșelul în dreptul comuneĭ, pe care trece linia ferată, și unul de lemn pentru comunicația locuitorilor, tot peste rîul Argeșelul.

Mirăeşti, *moșie*, jud. Tecuciŭ, situată la S. com. Lieștĭ, proprietatea d-luĭ Gheorghiade.

Mirăul, *izvor mineral*, în jud. Buzăŭ, com. Brăești, pe moșia

Arsenia; izvorește din muntele Piatra-Mirăuluĭ, și dă în pîrîul Sărățelul-Bălănești.

Mirăul, *cătun*, pendinte de com. Tangîrul, pl. Călnișteа, jud. Vlașca, proprietatea statuluĭ, fostă înainte de secularizare a mănăstireĭ Sărindarul. Aci s'a împroprietărit la 1860 un număr de 74 locuitorĭ foștĭ clăcașĭ, carĭ aŭ luat 310 hect.

Formează, împreună cu Tangîrul, o comună.

Se arendează împreună cu Tangîrul și Albale cu 14690 leĭ. Are o suprafață rămasă statuluĭ de 150 hect.

Are o biserică, cu 1 preot și 1 dascăl, ținînd de parohia Stoenești.

Mirăuțeni, *sat*, în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Rădiul, situat la S.-V. de satul Rădiul și la S. de satul Polobocul, pe valea a două culmĭ eșite din Dealul-Juncanilor. Este înconjurat cu păduri, și udat prin mijloc de pîrîiașul cu același nume.

Are o întindere de 150 hect. și o populațiune de 175 familiĭ, saŭ 428 suflete.

Locuitoriĭ posedă: 40 boĭ, 12 vacĭ, 13 juncĭ, 11 gonitorĭ, 20 mînzațĭ, 3 caĭ și 26 rîmătorĭ.

Mircea, *deal*, la V. comuneĭ Bunești, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Legenda spune că Mircea-cel-Bătrîn a poposit aci, pe cînd gonea pe inamiciĭ țăreĭ, și că chiar ar fi voit să zidească aci mănăstirea pe care a zidit-o la Cozia.

Mircea (Movila-luĭ-), *movilă*, pe teritoriul com. Coteana, pl. Siul-d. s., jud. Olt, situat pe platoul dintre vălcelele Purcelul și Fîntîneaua, la N.-E. de Coteana, reședința comuneĭ.

Mircea-Ciobanul, *pisc*, jud. Muscel, com. Priboeni, pl. Podgoria.

Mircea-Vodă, *com. rur.*, jud. Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovița, situată la 22 kil. spre S.-E. de Tîrgoviște. Pănă la 1887 era cătun al comuneĭ Cazaci. Este o com. nouă, care se maĭ numește Satul-Noŭ, făcut din tinerĭ însurățeĭ și oamenĭĭ carĭ n'aŭ avut pămînt de cultură.

Este situată pe șoseaua națională Tîrgoviște-București. Se află aproape de gara Nucetul și are o școală condusă de un învățător plătit de Stat.

Mircea-Vodă, *sat*, în jud. Constanța, pl. Medjidia, căt. com. Mamut-Cuiusul. Este situat în partea de V. a plășeĭ și cea de N.-V. a com., la 12 kil. spre N.-V. de căt. de reședință, Mamut-Cuiusu. Este un sat noŭ, în valea Bechiraga-Culac, între cele 2 corpurĭ principale ale bălțeĭ Cara-Su.

Este închis la N. de dealul Bechiraga-Bair, iar la S., de către dealul Cara-Durac-Bair, care are niște ramificațiunĭ stîncoase prin apropierea satuluĭ.

Suprafața sa este de 3612 hect., din carĭ 5 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ.

Populațiunea sa, compusă numaĭ din Romînĭ transilvănenĭ, numițĭ mocanĭ saŭ ciobanĭ, pentru că se ocupă numaĭ cu creșterea vitelor și în special a oilor, este de 14 familiĭ, saŭ 60 suflete.

Singur drumul comunal Celebi Chioi-Cernavoda trece prin sat. La S., se află ruinele fortuluĭ Acsan-Demir-Tabiasa, fort turcesc.

Mircea-Vodă, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Constanța, plasa Medjidia, com. Tortomanul, pe linia Cernavoda-Constanța, pusă în circulație la 4 Octombrie 1860. Se află între stațiile Saligny (8.2 kil.) și Medjidia (10 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mărĭĭ de $9^{m}.70$. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 18523 leĭ, 25 banĭ.

Mircea-Vodă, *măgură*, în jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. Lăpușata.

Asupra acesteĭ măgurĭ, legenda spune: Mircea-Vodă, Domnul Țăreĭ-Romînești, prefăcut în păstor, s'a refugiat aci din cauza multelor războaĭe de pe timpul acela. El șĭ-a ales acel loc, numit și Dealuĭ-Mărarului, fiind maĭ la adăpost și de vînturile furtunoase și de vederea lumeĭ. Acest Domn îșĭ păștea turmele pe micele poenĭ de prin prejurul dealuluĭ și putea trece cu mare iuțeală de aci, cînd în partea de E. cînd în cea de V. Maĭ adesea orĭ sta în partea cea înaltă a dealuluĭ, cu tovarășiĭ săĭ, tot păstorĭ.

Acesteĭ înălțimĭ, care are o formă conică, înaltă de 20 metri, i s'a dat numirea de Măgurаluĭ-Mircea.

In vîrful acesteĭ măgurĭ, acel Domn a ridicat o culă, în formă tripedică, făcută din 3 copacĭ în diametru de 2 metri și înaltă de 40 palme. Acea culă servea luĭ Mircea de observator. De aci putea să vadă peste o întindere foarte mare de pămînt. Craiova o vedea în toată întinderea.

Astăzĭ, suindu-se cine-va pe acea măgură, nu poate vedea decît peste Olt, la Cocorul, jud. Argeș, ca localitate maĭ depărtată, iar Craiova nu se maĭ vede, din cauză că nu maĭ există acea culă.

Legenda maĭ spune că acea culă s'a reînoit din cînd în cînd

şi că acum 50 anĭ s'a refăcut de Lascu, un proprietar vestit.

Locul de unde a venit Mircea nu se ştie, dar că a fost, un Mircea însemnat prin aceste locurĭ, nu rămîne îndoială, căcĭ a rămas chiar zicătoarea printre oamenĭĭ localĭ: «judecă drept cum judeca Mircea oile».

Mirceasca, *moşie* moşnenească, în jud. Buzău, com. Lipia, subdivizată în sforile: Antonească, Cocorasca, Colceagul, Dănăileşti, Drăgostească, Saragelele şi Slătineanca, după cum s'a subdivizat şi fie-care ceată de moşnenĭ. Are cam 700 hect., mare parte vĭĭ, apoĭ pădure şi loc arabil.

Mirceasca, *hotar de moşie*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, com. Cireşul.

Acest hotar de moşie şĭ-a luat numele de la Mircea, Voevodul Ţărei-Romîneştĭ, şi se stăpîneşte de către un neam de oamenĭ, numiţĭ Basarabĭ.

Mircei (Izvorul-) (Sărăţelul-Mircii, Negoşina), *izvor*, în jud. Buzău, com. Cănești. Incepe din muntele Negoşina, şi se scurge în Sărăţelul-Bercii, în com. Policiori, cătr. Scorţoasa. Conţine multă sare în disoluţie.

Mirceşti, *com. rur.*, în jud. Olt, pl. Vedea-d.-j., compusă din 5 cătune: Mirceşti, Sfirlogi, Boroeşti, Momaiul şi Şurpanul, saŭ Martineşti.

Comuna cu izlaz cu tot are cam 685 hect.

Are o populaţie de 151 familiĭ, saŭ 950 suflete, locuind în 200 case.

Este situată pe lîngă rîul Eiul şi pe dealul despre E. al rîuluĭ Vedea, la 50 kil. de oraşul Slatina, capitala judeţuluĭ, la 30 kil. de gara Corbul şi la 5 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Are 3 bisericĭ: una la Mirceşti, cu hramul sf. Nicolae, fondată de Nicolae Stoenescu şi Răducanu Martinescu; a doua, în cătr. Boroeşti, fondată la 1822 de Ion Drăguşin şi fratele săŭ Voicu Drăguşin, şi a treia, în cătr. Momaiul, vechĭe de lemn, sunt deservite de 2 preoţĭ; o şcoală, înfiinţată la 1896, frecuentată de 38 băeţĭ.

Meseriaşĭ sunt: 10 dulgherĭ, 3 rotarĭ şi 3 cojocarĭ. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la Slatina şi gara Corbul.

Cea maĭ mare parte dintre locuitorĭ sunt moşnenĭ: 5 s'aŭ împroprietărit la 1864, pe 15 hect. în moşia Buricească, vîndută de vecĭ Preotuluĭ Dimitrie Sfîrlogeanu şi altor locuitorĭ din Mirceşti.

Vite sunt: 60 caĭ, 70 ĭepe, 200 boĭ, 230 vacĭ, 2500 oĭ şi 340 porcĭ.

Şosele sunt: din com. Călugări prin Mirceşti, către Bărăşti-de-Cepturĭ, şi din Eiul, către com. Vlaici, spre Piteşti.

Spre S., cam la 2 kil. de com. Mirceşti, pe proprietatea locuitorilor com. Călugări, pe malul despre E. al rîuluĭ Vedea, este dealul numit Rîpa-Roşie, din cauză că faţa pămîntuluĭ săŭ e roşie, deal din care curge un mic izvor, ce se numeşte Fîntîna-de-Leac.

Dealurile şi coastele servă maĭ mult pentru păşune.

Budgetul com. e la venitурĭ şi la cheltuelĭ de 1665.17 leĭ.

In centrul comuneĭ se află văl-ceaua Jidova, unde s'a găsit un os de o mărime neobicĭnuită.

Se mărgineşte la E. cu com. Vlaici; la V., cu com. Spineni; la N., cu Bărăşti-de-Cepturĭ şi Mereni şi la S., cu com. Călugări şi Tătuleşti.

Mirceşti, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Bilieşti. Se compune din cătunele: Mirceşti, unde e şi primăria comuneĭ, Paraipani şi Rădulești.

Cătunul Mirceşti este aşezat pe malul Putneĭ, avînd Rădulești la E. şi maĭ în apropiere de malul bălţeĭ.

Distanţa comuneĭ de sub-prefectura plăşeĭ e de 6 kil., iar de capitala judeţuluĭ de 9 kil.

Pe teritoriul acesteĭ comune se află o baltă din care se formează o gîrlă, care pune în mişcare maĭ multe morĭ şi care se varsă în Putna.

Are o populaţie de 276 familiĭ, saŭ 1072 suflete: 570 bărbaţĭ şi 502 femeĭ; o biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ în cătunul Mirceşti şi una filială în Rădulești, tot cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ; o şcoală, zidită de comună şi frecuentată de 23 copiĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 3250,86 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2940.50 leĭ.

Vite sunt: 445 boĭ, 395 vacĭ, 84 caĭ, 673 oĭ, 3 capre şi 354 porcĭ.

Moşia Mirceşti a fost dată zestre, împreună cu altele din ţinutul Putneĭ, hatmanuluĭ Alexandru Mavrocordat, de către socrul săŭ, Domnul Alexandru Moruzzi al Moldoveĭ.

Această moşie aparţinea altădată familieĭ Danu.

Mirceşti, *com. rur.*, în jud. Roman, pl. Moldova, spre N. de oraşul Roman, la 20 kil. de el şi la 21 kil. de reşedinţa plăşeĭ. Este aşezată în mare parte pe platoul ce separă basenul Moldoveĭ de al Siretuluĭ.

Se compune din satele: Iugani (Cozmeşti), Mirceşti şi Teţcani (Steţcani).

Are o populaţie de 385 fa-

milii, saŭ 1429 locuitorĭ, din carĭ 288 contribuabilĭ, locuind în 360 case; 3 bisericĭ de lemn, din carĭ 1 ortodoxă și 2 catolice; o școală mixtă, frecuentată de 16 elevĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 5607 leĭ și la cheltuelĭ, de 5301 leĭ.

Este legată cu orașul Roman prin drum de fer și șosea. Pe teritoriul comuneĭ este gara Mircești.

Locuitoriĭ posedă 1486 vite marĭ cornute.

Mircești, *com. rur.*, în partea de N.-E. a plășeĭ Mijlocul, jud. Vasluiŭ, la 35 kil. de orașul Vasluiŭ, și la 9 kil. de Codăești, reședința plășeĭ, situată maĭ mult pe o vale, formată din două dealurĭ paralele, care o străbat de la N. la S.

Natura soluluĭ e de 3 calităţĭ, foarte bine deosebite; coastele dealurilor ce o străbat, prezintînd oare-care povîrnișurĭ sunt de natură cleioasă, cu deosebire în partea de V., improprie pentru orĭ-ce cultură, producînd niște arbuștĭ sălbaticĭ; pe platoul de la N. și E. precum și pe cel de V., de natură humos, se cultivă orĭ-ce soiŭ de cereale; dealul estic și parte cel de N., e de natură calcaros, propriŭ pentru cultura viilor ce sunt multe în localitate.

Este formată din două sate: Mircești și Rădiul, pe o suprafață cam de 1859 hect., din carĭ: 57 hect. pădure și 1092 hect. loc de cultură, fînaț și imaș ale proprietăţeĭ, iar 770 hect. ale locuitorilor, din care 18½ hect. acoperite cu viĭ.

Are o populație de 220 familiĭ, saŭ 673 suflete; 2 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ și 2 cîntăreţĭ; o școală; 2 morĭ, una cu apă și alta cu vaporĭ; 3 cîrciumĭ.

Vite: 491 vite marĭ cornute, 79 caĭ, 1433 oĭ, 16 capre și 153 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de 1358 leĭ, 18 banĭ, la venitурĭ și de 1349 leĭ, 21 banĭ, la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 51 pluguri și 54 care cu boĭ, 5 pluguri și 8 căruțe cu caĭ.

Mircești, *vechie numire* a *cătunuluĭ* Odăile, com. Merei, jud. Buzăŭ.

Mircești, *vechie numire* a *cătunuluĭ* Nenciul, com. Lipia, jud. Buzăŭ.

Mircești, saŭ **Mărcești**, *sat*, județul Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Bogdana, situat în valea Căiuțuluĭ-Mare, la 8 kil. de satul Bogdana. Este înconjurat de păduri. Are o populație de 26 familiĭ, saŭ 67 suflete.

Locuitoriĭ posedă: 37 vite marĭ cornute, 6 caĭ, 3 porcĭ, 60 oĭ și 3 capre.

Mircești, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu acelașĭ nume, pl. Vedea d.-j., jud. Olt.

Mircești, *cătun*, în jud. Putna, plasa Bilieștĭ, comuna cu acelașĭ nume, situat pe malul Putneĭ, avînd Rădulești spre E., în apropiere de malul bălțiĭ.

Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Voevozĭ; o școală mixtă, construită de comună și frecuentată de 14 copiĭ.

Mircești, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Mircești, spre N. de orașul Roman, la 20 kil. de el și la 21 kil. de reședința plășeĭ. Este așezat pe coasta de E. a platouluĭ ce separă basenul Moldoveĭ de al Siretuluĭ.

Are o populație de 167 familiĭ, saŭ 596 suflete, din carĭ 124 contribuabilĭ; o biserică; o școală mixtă, frecuentată de 16 elevĭ; un oficiŭ poștal rural. Este reședința comuneĭ Mircești.

Este legat cu orașul Roman prin linie ferată și șosea. In apropiere de sat e stațiunea de drum de fer Mircești.

Aci a stat multă vreme poetul V. Alexandri, a căruĭ proprietate era satul Mircești; aci a scris el cele maĭ multe din operele sale și tot aci, în Mircești, a murit și s'a înmormîntat la 22 August, în anul 1890, fiind în vîrstă de 69 de anĭ.

Mircești, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul d.-j., com. Săcueni, spre E. de satul Săcueni, pe malul stîng al pîrîuluĭ Poarca. Este așezat pe șes. Are o populație de 105 familiĭ, saŭ 375 suflete.

Locuitoriĭ posedă 160 vite marĭ cornute.

Este legat cu orașul Roman prin șosea.

Mircești, *sat* și *reședință*, în partea de N. a comuneĭ Mircești, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ, la 35 kil. de orașul Vasluiŭ, situat pe valea dintre dealurile: Șurănești și Ciomagul, prin care curge pîrîul Recea.

Are o suprafață cam de 860 hect., din care 687 hect. pămînt cultivabil, iar restul e coprins de fînețe, imaș și loc steril.

Populațiunea satuluĭ e de 99 familiĭ, saŭ 417 suflete, Romînĭ răzeșĭ, carĭ, după cum spun documentele, se trag din fraţiĭ Mircești, ce aŭ avut acest loc în stăpînire, se zice, din timpul Domnuluĭ Ștefan-cel-Mare. In decurgerea timpuluĭ, pămîntul acestor doĭ moșneni, fracționîndu-se din generație în generație, s'a format satul numit maĭ din vechime Mircești-Răzeșĭ.

Are o biserică de lemn, fă-

cută la 1834, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală, înființată la 1868, frecuentată de 34 elevi; o moară de aburi; 2 cîrciumi.

Vite sunt: 362 vite mari cornute, 297 oi, 1 capră, 54 cai și 54 rîmători.

Locuitorii posedă: 53 pluguri și 22 care cu boi, 5 pluguri și 8 căruțe cu cai; 40 stupi cu albine.

Mircești, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Roman, pl. Moldova, comuna Mircești, pe linia Roman-Burdujeni, pusă în circulație la 15 Decembrie, 1869. Se află între stațiile Roman (15.1 kil.) și Hălăucești (4.3 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mării de 233.56. m. Venitul acestei stații pe anul 1896 a fost de 67307 lei, 15 b.

Mirdărești, *vechie numire* a *satului* Măldărești, com. Negulești, jud. Tecuciu.

Mireni, *sat*, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, spre N.-V. de Bîrlad. Formează o comună (com. Mireni) cu cât. Slobozia-Nicăi.

Are o populație de 585 locuitori; o biserică.

Pe teritoriul comunei sunt 24 hect. vie (din cari 1,50 nelucrătoare) și 6,50 livezi cu pruni.

Comerciul se face de trei persoane.

Veniturile și cheltuelile com. sunt de 3184 lei, 84 bani.

Mireni, *parte* din *moșia* Albești, com. Buimăceni, pl. Jijia, jud. Botoșani.

Mireși, *sat*, făcînd parte din comuna rurală Călugăreni, plasa Cricovul, jud. Prahova.

Mirești, *mahala*, în com. rur. Folești-d.-s., plaiul Horezul, jud. Vîlcea, la 2 kil. de mahalaua Dosul, unde e școala. Cade în partea de S.-V. a comunei.

Mireșul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Sîngerul, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Are o populație de 1008 locuitori; o biserică cu următoarea inscripție:

Acest sfînt lăcaș ziditu-s'au și înfrumusețat după cum se vede, întru cinstea sfîntului Erarh Nicolae și a Sf. Mucenic Dimitrie, în zilele prea înălțatului Domn Grigore Ghica Voevod, cu blagoslovenia Prea O Sfințitului Episcop de Buzău Constandie, cu toată osîrdia și cheltuecala D-lui Biv vel Stolnic Alecu Văcărescu, cu soția sa Ana, la anul 1823, August.

Mireul, *pîrîu*, jud. Fălciu. Izvorește din valea satului și a comunei Corni, pl. Crasna; curge prin mijlocul satului, și spre S. trece în com. Albești, sub numirea de pîrîul Strașnicul; apoi, unindu-se cu alte pîraie, se varsă în stînga rîului Bîrladul.

Miricescu, *numire vechie* a *cât.* Moara-de-Mărăcini, jud. Prahova, com. Bucovul, pl. Cricovul.

Mirila, *cătun*, al com. Leolești, pl. Olteț-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat la V. pe Dealul-Saruluĭ și de rîul Burluiul, pe valea pîrîului Genge, unde șoseaua națională Slatina-Craiova se taie cu cea județeană după stînga Oltețului. Altitudinea terenului d'asupra nivelului Mării este de 160 m.

Are 60 familii, saŭ 238 suflete.

Aci se află casele proprietărești ale familiei G. Chițu și niște ruine antice.

Pădurea de pe Dealul-Saruluĭ se numește tot Mirila.

Mirileasa, *deal*, în jud. Gorj, pl. Jiul, com. Fărcășești. Se întinde de la N. spre S.-V. pănă în Valea-Boureluluĭ, jud. Mehedinți; este acoperit cu pădure.

Mirilei, *vale*, în jud. Vlașca, pl. Cîlnișteа, satul Buteasca.

Miroasa, *sat*, în jud. Tutova, pl. Corodul, com. Lungești, spre E. de satul Lungești. Are 80 locuitori și 20 case.

Miron (Pîrîul-luĭ-), *pîrîu*, (2700 m.), afluent al Siretuluĭ, în jud. Suceava, com. Dolhasca.

Miron, *fîntînă cu apă minerală*, pe coasta pisculuĭ Miron (dealul Blănarul), în apropiere de satul Tomești, pl. Codrul, jud. Iași, la 7 kil. de Iași.

Această fîntînă se zice că a fost făcută de un posesor al moșieĭ Tomești, anume Costea Polieny, care, avînd ceair în această localitate, a construit o fîntînă pentru adăpatul cailor.

Mironeasa, *com. rur.*, pl. Stavnicul, jud. Iași. Formează colțul de S.-E. al jud. Iași spre jud. Vasluiŭ. E alcătuită din satele: Mironeasa, Hadîmbul, Schitul-Hadîmbuluĭ, Spărieți și tîrgușorul Țibana. Are o populație de 415 familiĭ, saŭ 1846 suflete.

Locuitorii, pe lîngă agricultură, se mai ocupă și cu cărăușia pentru transportarea lemnelor și facerea mangaluluĭ.

Teritoriul com. e deluros, acoperit cu păduri, lunci și huceaguri; din păduri se exploatează lemne pentru foc și diferite trebuinți.

Are: 2 biserici, deservite de 3 preoți, 3 cîntăreți și 1 eclesiarh; o mănăstire și o școală.

Budgetul com. e de 6319 lei,

43 banĭ, la venitură și de 6182 leĭ, 38 banĭ, la cheltuelĭ.

Vite: 992 vite marĭ cornute, 135 oĭ, 18 capre, 105 caĭ, 2 bivolĭ și 293 rîmătorĭ.

Mironeasa, *sat*, în jud. Iași, pl. Stavnicul.

E așezat pe coastele dealurilor Mironeasa și Raclariul, fiind despărțit în două de pîrîul Brusturețul. Are la E. Dealul-Mare și la V. dealurile: Armanul, Cărbunariul și Hanțul, formînd o întărire naturală ca o cetate.

Are o populație de 733 locuitorĭ, carĭ se ocupă maĭ mult cu negoțul lemnelor și mîngălăria.

Aci se află: reședința comuneĭ; o biserică, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 eclesiarh; o școală, înființată la 1865, frecuentată de 18 elevĭ.

Moșia Mironeasa a fost a statuluĭ pînă la 1886, cînd s'a vîndut, afară de pădurĭ, carĭ aŭ rămas în proprietatea sa.

Vite: 451 vite marĭ cornute, 128 oĭ, 13 capre, 43 caĭ și 180 rîmătorĭ.

Mironeasa, *deal*, în jud. Iași, pl. Stavnicul, com. Mironeasa. Se întinde de la N. spre S.; străbate prin sat și se termină în șesul Urșițeĭ. Poalele luĭ sunt udate la E. de pîrîul Urșița și spre V. de pîrîul Brusturețul. Fața e acoperită, parte cu pădurĭ, parte cu locurĭ cultivabile.

Miroslava, *com. rur.*, în partea de N.-E. a pl. Stavnicul, jud. Iași, așezată pe podișele din dreapta și din stînga rîuluĭ Bahluiul, precum și pe șesul Bahluiuluĭ, și formată din satele: Miroslava, Uricani, Proselnici, Cornești, Vorovești, Găureni, Balciul, Iezereni, Dancașul, Ciurbești, Valea-Lupuluĭ și Capul-Rădiuluĭ, cu o populație de 483 familiĭ, saŭ 2455 locuitorĭ, între carĭ sunt și un număr de Italienĭ colonișt ĭ.

In com. sunt viĭ, livezĭ și puține pădurĭ.

Are: 9 bisericĭ, deservite de 4 preoțĭ, 8 cîntărețĭ și 6 eclesiarhĭ; 3 școlĭ, conduse de 3 învățătorĭ și frecuentate de 86 elevĭ.

Budgetul com. e de 18873 leĭ, 23 banĭ, la venitură și de 18779 leĭ, 72 banĭ, la cheltuelĭ.

Numărul vitelor din întreaga comună se urcă la 4531 capete, din carĭ: 2562 vite marĭ cornute, 910 oĭ, 26 capre, 279 caĭ și 754 rîmătorĭ.

Miroslava, *sat*, în centrul com. Miroslava, pl. Stavnicul, jud. Iași, situat pe coasta nordică a podișuluĭ dintre dealurile: Miroslava la E. și Găureni spre V. Este reședința comuneĭ.

Are o populație de 27 familiĭ, saŭ 166 suflete.

Pe culmea dealuluĭ Miroslava, în marginea satuluĭ, se află biserica și casele proprietățeĭ, zidirĭ frumoase, ce se văd în depărtare de pe șesul Bahluiuluĭ și de la orașul Iași, de la o distanță de 6 kil.; iar în partea despre S. a dealuluĭ se află localul primărieĭ.

Vite sunt: 212 vite marĭ cornute, 27 caĭ și 37 rîmătorĭ.

Miroslava, *deal*, în jud. Iași, pl. Stavnicul, com. Miroslava, formînd culmea șesuluĭ din dreapta rîuluĭ Bahluiul.

Pe podișul și coasta acestuĭ deal, e situat satul cu acelașĭ nume.

Miroslava, *iaz*, pe șesul din dreapta rîuluĭ Bahluiul, lîngă satul Uricani, com. Miroslava, pl. Stavnicul, jud. Iași, format prin iezirea rîuluĭ Bahluiul; are pe el o moară, numită Moara-luĭ-Beldiman.

Miroslava, *pîrîŭ*, jud. Iași, pl. Stavnicul, com. Miroslava. Izvorește din dealul cu asemenea numire, trece prin valea dintre dealurile Miroslava și Găureni și se varsă în Bahluiŭ.

Miroslăvești, *com. rur.*, situată în partea de S.-V. a plășeĭ Siretul-d.-j., jud. Suceava. Se mărginește la E. cu com. Stolniceni; la V., cu com. Davideni și Păstrăveni, din jud. Neamțu; la S. cu com. Mogoșești și Tupilați, din jud. Roman și la N., cu com. Cristești.

Forma teritorială a comuneĭ este a unuĭ patrulater aproape regulat.

Se compune din satele: Miroslăvești-Năvrăpești, Soci, Ciohoreni, Verșeni și Mitești, cu reședința în cel d'întîiŭ.

Are o populație de 1082 familiĭ, saŭ 4228 suflete, din carĭ 1029 contribuabilĭ; 4 bisericĭ, deservite de 6 preoțĭ și 8 cîntărețĭ; 2 școale mixte, frecuentate de 69 elevĭ.

Budgetul com. e la venitură de 12152.52 leĭ și la cheltuelĭ, de 11542.20 leĭ.

Vite sunt: 294 caĭ, 1462 boĭ, 908 vacĭ, 3008 oĭ, 2 capre și 830 porcĭ.

Altitudinea comuneĭ de la nivelul Mărieĭ variază între 315—335 m.

E udată de rîul Moldova și de micĭĭ afluențĭ: Siliștea, Sohodorul, Gruiul și Rangul.

Moșia e proprietatea succesiuneĭ Prințuluĭ Gr. M. Sturdza, afară de Mitești, care e răzășească.

Suprafața com. e de 4387 fălcĭ, din carĭ 2841 fălcĭ cultivabile, 515 falcĭ pădure, 705

fălcĭ fînaț și imaș și restul prundiș și locurĭ sterpe.

Improprietăriți în 1864 sunt 285 fruntașĭ, 255 pălmașĭ și 119 codașĭ, stăpînind 2156 fălcĭ.

Drumurile principale: șoseaua națională Roman-Fălticeni (50 kil. pănă la Fălticeni), la Poșcani (12 kil.) și la Verșeni (6 kil.).

Miroslăvești, *sat,* jud. Suceava, numit în partea de N. și Năvrăpești, pe moșia și în comuna cu același nume. Așezat pe coastele dealuluĭ ce țărmurește șesul stîng al Moldoveĭ și străbătut de pîraiele Gruiul și Sohodorul.

Are o populație de 395 familiĭ, saŭ 795 suflete, din carĭ 280 contribuabilĭ; o biserică, cu hramul Cuv. Paraschiva, clădită de locuitorĭ (pe atuncĭ răzeșĭ) în 1515, restaurată în 1698, după cum se constă după o inscripție de pe ușe, și deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți; o școală mixtă, înființată în 1865, condusă de un învățător plătit de stat, și frecuentată de 45 elevĭ.

Moșia, proprietatea succesiuneĭ Prințuluĭ Gr. M. Sturdza, are 2234 fălcĭ.

Improprietăriți în 1864 sunt: 137 fruntașĭ, 62 pălmașĭ și 34 codașĭ, stăpînind 757 fălcĭ.

In 1803. Miroslăvești, moșie răzășească, avea 43 liuzĭ, carĭ plăteaŭ 748 leĭ bir anual.

Mirosloveni, *cătun,* făcînd parte din com. Albeni, pl. Amaradia, jud. Gorj, situat pe malul stîng al Gilortuluĭ, la N. de cătunul de reședință Albeni, și la S. de Bengești.

Are o suprafață de 455 hect. și o populație de 70 familiĭ, saŭ 300 suflete, din carĭ 64 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 15 pluguri, 36 care cu boĭ, 1 căruță cu caĭ; 25 stupĭ; 284 vite marĭ cornute, 26 caĭ, 230 oĭ, 91 capre și 106 rîmătorĭ.

Comunicația în acest cătun cu com. sa Albeni și com. Bengești, se face prin drum ordinar.

Are 1 biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; 4 morĭ pe apa Gilortuluĭ.

Miroși, *com. rur.,* în jud. și pl. Teleorman, situată pe Valea-Burdeĭ, între două dealurĭ. Se mărginește la E. cu com. Rîca și Gumești; la V., cu com. Tufeni și Mozăceni; la S., cu com. Surdulești; iar la N. cu moșia Căldărarul saŭ cătunul Adunați, din com. Strîmbeni.

Intinderea comuneĭ, dimpreună cu moșia și pădurea de pe dînsa, este de 3500 hect., din carĭ 3000 sunt pămînt arabil și 200, pădure.

Locuitorĭ împroprietăriți sunt 160, pe o întindere de aproape 356 hect.

Solul comuneĭ este parte mlăștinos, parte roșcat.

Populațiunea comuneĭ este de 262 familiĭ, saŭ 1026 suflete, din carĭ 215 contribuabilĭ.

Are o școală, frecuentată de 27 elevĭ; 2 bisericĭ, din care una servă de capelă la cimitir; a doua e întreținută de proprietar, și deservită de 1 preot si 2 cîntăreți.

Numărul vitelor din comună este de 3525 capete, din carĭ 617 vite marĭ cornute, 167 caĭ, 2617 oĭ și 124 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de 8874 leĭ, 95 banĭ, la venitурĭ și de 8852 leĭ, 49 banĭ, la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicațiune are spre Strîmbeni, prin șoseaua jud. care străbate chiar prin mijlocul comuneĭ, la S.; prin aceeași șosea la com. Surdulești,; iar la V. prin șoseaua vecinală spre com. Bîrla și cele-l'alte comune de pe Valea-Cotmeniĭ.

Stațiunea Miroși a linieĭ ferate Costești-Măgurelele, se află la o depărtare de ½ kil. Proprietarul moșieĭ, d-nul colonel P. Maca, are aci o clădire măreață, cu o grădină și magaziĭ de producte.

Cultura cîmpuluĭ și creșterea vitelor se face aci cu deosebită îngrijire.

Pe teritoriul comuneĭ Miroși se țin anual două bîlciurĭ: la Sf. Gheorghe, 23 Aprilie, și la Vinerea-Mare, 14 Octombrie. După vechia împărțire administrativă din secolul trecut, satul Miroși făcea parte din pl. Mijlocul-d.-s.

Miroși (Băjenari-Crețuluĭ), *cătun,* jud. Buzăŭ, com. Amarul, cu 630 locuitorĭ și 135 case.

Miroși, *stație de dr.-d.-f.,* în jud. Teleorman, pl. Teleorman, com. Miroși, pe linia Costești-Roșiori, pusă în circulație la 1 Ianuarie 1887. Se află între stațiile Burdea (14 kil.) și Balaci (8.7 kil.) Inălțimea d'asupra niveluluĭ Mărĭ de 167^{m}.68. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 78724 leĭ și 98 banĭ

Miroși (Vasileasca), *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Amarul, căt. Miroși; are 250 hect., din carĭ 205 hect. arabile, restul fîneață și sterp.

Miroși, *moșie* moșnenească, în jud. Buzăŭ, com. Amarul, căt. Miroși; are 128 hect., din carĭ 75 hect. arabile, restul fîneață și sterp.

Miroși, *moșie* și *pădure,* în jud. și pl. Teleorman, proprietatea d-luĭ colonel P. Maca.

Această moșie a făcut parte

din întinsele moşiĭ ale Bălăcenilor, din care o descendentă se găseşte căsătorită cu d-nul colonel Maca.

Mirul-Mare, *munte*, în jud. Gorj, plaiul Novaci, la V. munteluĭ Bora, şi la N. de com. Baia-de-Fier.

Mirul-Mic, *munte*, în jud. Gorj, plaiul Novaci, la V. munteluĭ Mirul-Mare, şi la N. de com. Baia-de-Fier. Se maĭ numeşte şi Meriuţul. E acoperit cu păşune.

Mischi, *com. rur.*, în jud. Dolj, pl. Ocolul, la 7 kil. de Craiova, situată pe ambele maluriĭ ale rîuluĭ Tesluiul.

Se învecineşte la N. cu com. Vulpeni, din jud. Romanaţi; la S., cu com. Ghercești; la V., cu com. Motoci şi la E., cu oraşul Craiova.

Se compune din treĭ sate: Mischi, Mlecăneşti şi Munteni. Satul de reşedinţă este Mischi. In vechime com. se numea Ciuteşti-Mischi.

Terenul com. este şes.

Este udată de rîul Tesluiul, ce curge prin centrul com., cu direcţiunea de N.-V. spre S.-E. şi primeşte pe malul stîng pîrîul Oda. Rîul Tesluiul, are pe dînsul 3 poduriĭ: podul din capul satuluĭ Munteni, podul din dreptul luĭ Dincă Modrea şi podul din dreptul Conaculuĭ, în faţa căruia se varsă pîrîul Oda în rîul Tesluiul.

Fîntînĭ sunt: Fîntîna-Vilculuĭ, Fîntîna-din-capul-satuluĭ-de-la-Chisar, Fîntîna-Buduroiul, Fîntîna-cu-Lanţ, Fîntîna-de-sub-coastă, Fîntîna-de-la-Conac, Fîntîna-de-la-Boier-Ghiţă, Fîntîna-de-la-Popeşti, Fîntîna-de-la-Nuţă, Fîntîna-de-la-Primărie, Fîntîna-de-la-Moară şi Fîntîna-de-la-Birjar.

Populaţia com. este de 1680 suflete, carĭ locuesc în 373 case.

După legea rurală din 1860 s'aŭ împămîntenit 160 locuitorĭ.

Are: 2 bisericĭ, una în satul Mischi, fondată de sătenĭ în 1862, cu hramul Sf. Nicolae şi a doua în Mlecăneşti, fondată la 1874 de enoriaşĭ, cu hramul Sf. Dumitru, ambele deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1869, frecuentată de 50 copiĭ; 10 cîrciumĭ.

Suprafaţa com. este de 5010 pog., din carĭ: 4512 pog. arabile, 210 pog. fîneaţă, 100 pog. izlaz, 10 pog. lac şi teren sterp, 178 pog. pădure.

Moşiĭ se găsesc în satul Mlecăneşti, aparţinînd bisericeĭ Sf. Treimĭ din Craiova; în satul Mischi, aparţinînd d-luĭ Nicolaidi Alexandru şi în satul Munteni, aparţinînd sătenilor.

Păduriĭ se găsesc, în satul Mlecăneşti: Lunca-Mare, în întindere de 89 hect., aparţinînd bisericeĭ Sfinteĭ Treimĭ din Craiova, Poiana-Caluluĭ, Lunca-Oprită, în întindere tot de 89 hect., din carĭ 81 sunt amenajate.

Viĭ se află în întindere de 151 hect. şi aparţin locuitorilor din Craiova, şi sătenilor din Mischi, găsindu-se în satul Mlecăneşti.

Transportul se face cu carele cu boĭ pe şoseaua comunală ce uneşte această com., cu oraşul Craiova.

Budgetul com. e la venituri de 4515 leĭ şi la cheltueli, de 4182.02 leĭ.

Mischi, *sat*, în jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mischi, reşedinţa primărieĭ.

Are o populaţie de 701 suflete: 385 bărbaţi şi 316 femeĭ, locuind în 190 case; o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1869, frecuentată de 50 copiĭ: 12 din Munteni, 20 din Mischi, şi 18 din Mlecăneşti; o biserică de zid, cu hramul Sf. Nicolae, fondată de com. în 1862; 4 cîrciumĭ.

Mischi, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mischi, aparţinînd d-luĭ Al. Nicolaidi.

Misci, *sat*, jud. Argeş, pl. Gălăşeşti, făcînd parte din com. rur. Mozăceni. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Miseşti, *sat*, jud. Iaşi, pl. Copoul, com. Gropniţa, continuitate a satuluĭ Mălăeşti.

Misihăneşti, *sat*, jud. Roman, pl. Fundul, com. Ciuteşti, avînd o populaţie de 38 familiĭ, saŭ 186 suflete.

Acest sat aparţinea maĭ înainte Episcopieĭ de Roman.

Mislea, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Dealul-Dîmboviţa, cătunul com. Lucieni. Pe teritoriul satuluĭ este o pădure de 50000 ariĭ.

Mislea, *sat*, făcînd parte din com. rur. Scorţeni, pl. Prahova, jud. Prahova.

Are o populaţie de 355 locuitorĭ.

In cătun se află un penitenciar instalat în interiorul fosteĭ mănăstirĭ Mislea.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864 pe Vatra-Mănăstireĭ-Mislea.

Mislea, *penitenciar* de minorĭ, jud. Prahova, instalat în interiul fosteĭ mănăstirĭ Mislea, unde se deţin minoriĭ căzuţi în diferite crime şi al căror număr variază între una şi două sute.

Minorii, pe lîngă că aŭ şcoală aci în toată regula, se ocupă şi cu sculptura, executînd lucrări de artă.

Pănă la intrarea în penitenciar, este o frumoasă şosea cu o alee minunată, avînd pe dreapta un platoŭ încîntător, iar pe stînga un lac bine îngrijit, pe care plutesc cîte-va bărci. Aceasta se datoreşte ofiţerilor şi comandantuluĭ garnizoaneĭ, însărcinaţĭ cu paza arestaţilor.

Mislea, *mănăstire*, jud. Prahova, fondată pe la 1534, de Radu Voevod, care a înzestrat'o cu maĭ multe moşiĭ. Petre Cercel o restaurează din noŭ pe la 1584.

A maĭ fost înzestrată cu alte moşiĭ şi de Comisul Vintilă, Vornicul Voicu, Spătarul Stroe, Jupîneasa Caplea şi Mihaiŭ-Vodă Viteazul, nepotul fondatoruluĭ, care ĭ-a dăruit Cocorăşti şi Piscani.

Un hrisov al luĭ Radu-Voevod, fiul luĭ Mihnea-Voevod, cu data 7124, ce se află între hîrtiile acesteĭ mănăstirĭ, arată că mănăstirea Mislea era metoh la mănăstirea Paterisa, întemeindu-se pe un alt hrisov al luĭ Gavriil Movilă Voevod cu anul 7126.

Mateĭ Basarab, printr'un hrisov din anul 1639, liberează mănăstirea Mislea şi o dă spre locuinţă călugărilor ţăreĭ.

Mănăstirea Mislea avea înainte de secularizare 10 moşiĭ cu un venit de 362000 leĭ vechĭ anual.

Un incendiŭ întîmplat în anul 1883, a distrus biserica cu desăvîrşire, pînă chiar şi pĭeatra de fundaţiune a eĭ. Azĭ se află acolo un penitenciar.

Mislea-Dulce, *gîrlă*, izvoreşte din cătunul Buştenari, com. Telega, plaiul Prahova, jud. Prahova, şi se varsă în gîrla Sărata, la cătunul Mislea, com. Scorţeni.

Mislea-Gostinari, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 1155 hect., pendinte de com. Gostinari, pl. Sabarul, jud. Ilfov, formată din trupurile Mislea-Gostinari de 626 hect. şi Mislea, de 529 hect.

Misleanca, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 250 hect., pendinte de com. Gura-Vitioareĭ, pl. Teleajenul, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Livadea, de 100 hect., formează pădurea Gura-Vitioareĭ.

Misleanca, saŭ **Găgeni-Mislea**, *pădure*, a statuluĭ, jud. Prahova, în întindere de 420 hect., formată din trupurile: Drumul-Băicoiuluĭ, 67 hect.; Găgeanca, 106 hect.; Degeraţi 62 hect.; şi Gura-Cumetriĭ, 185 hect.

Misleanul, *numire veche* a *satuluĭ* Brătescu, com. Perieţi, pl. Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa.

Misolineĭ (Iazul-), *iaz*, jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-j., com. Mileanca, pe cursul Başeuluĭ, moşia Tătărăşenĭ, în suprafaţă de 64 hect., 45 arĭi.

Mistreaţa, *lac*, în insula Balta, pl. Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa, com. Cegani.

Mistreţul, *lac*, în insula Balta, jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Bordușani.

Mişcodani, *mahala*, în com. rur. Negomirul, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Mişina, *munte*, jud. Putna, aparţinînd comuneĭ Năruja. Conţine cantitate însemnată de sare şi e acoperit de păduri de brad şi de fineţe.

Mişina (Muntele-), *pădure* seculară, în întindere de 1750 hect., pe teritoriul comuneĭ Paltinul, pl. Vrancea, jud. Putna, aparţinînd d-lor A. S. Dimitriu şi Ştefan Gheorghiu. Aci funcţionează o fabrică sistematică de cherestea.

Mitărcea, *munte*, plaiul Dîmboviţa, jud. Dîmboviţa, în apropiere de muntele Leaota. Acest munte, împreună cu muntele Pietrele-Albe, coprinde cam 135000 arĭi pădure.

Mitărcea, *munte*, la hotar, la E. de Rucăr şi Dragoslavele, situat la extremitatea judeţuluĭ Muscel.

Miteşti, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, com. Miroslăveşti, aşezat pe ţărmul stîng al Moldoveĭ.

Are o populaţie de 158 suflete: 81 bărbaţĭ şi 77 femeĭ.

Locuitoriĭ sunt răzeşĭ, stăpînind 218 fălcĭ.

Biserica şi şcoala din Verşeni servesc şi acestuĭ sat.

Drumurĭ principale sunt: la Verşeni (350 m.) şi la Tupilaţi, jud. Roman, (250 m.)

Bătrînii susţin că răzăşiile le aŭ de la Tăutul Logofătul, care căpătase moşia de la Ştefan-Vodă. Unul dintre răzaşĭ, din familia Boereştilor, păstrează încă hrisovul moşieĭ scris în limba slavă pe pergament.

Mititelul, *deal*, jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Măstăcani, dintre pîraiele Valea-Părăluluĭ şi Covurluiul. Se întinde despre N. şi se termină în lacul Covurluiul, moşia şi satul Chiraftei.

In partea despre E., împreună

cu un alt deal, formează Valea-Părului și despre V., Valea-Pavelucă.

Mitocul, *com. rur.*, în jud. Dorohoiu, pl. Prutul-d.-j., formată din satele: Crasnaleuca, Ghereni-Curt, Hătcăuți (Zoițanul și Panaiteoeĭ) și Bodronul, cu reședința primărieĭ în satul Mitocul.

Are o populație de 753 familiĭ, saŭ 2665 suflete; 3 bisericĭ, deservite de 2 preoți, 2 cîntăreți și 3 pălămarĭ; o școală, condusă de 1 învățător și frecuentată de 40 elevĭ; 1470 hect. 86 arii pămînt sătesc; 9799 hect. 17 arii cîmp și 220 hect. 55 arii pădure, ale proprietarilor și 8 iazurĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 5977 leĭ și la cheltuelĭ de 5950 leĭ.

Vite marĭ cornute 1450, oĭ 5500, capre 12, caĭ 300 și porcĭ 300.

Mitocul, *sat*, pe moșia cu același nume, com. Mitocul, plasa Prutul-d.-j., cu o populație de 404 familiĭ, saŭ 1424 suflete.

Proprietatea moșieĭ este a d-luĭ Vasile Calmuschi, proprietar din Basarabia.

Are o biserică, mică, de lemn, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoți, 2 cîntăreți și 2 pălămarĭ, făcută de preotul Ioan Netedu.

Sătenii împroprietăriți aŭ 752 hect. 3 arii pămînt, iar proprietarul moșieĭ: 3093 hect. 54 arii, cîmp și 114 hect. 57 arii pădure.

Sunt 3 iazurĭ, din care cel mai mare, în suprafață de 10 hect., se numește Prodanul.

Pîrîul principal ce curge pe moșie este Ghireni, iar pe hotar curge rîul Prutul.

Peatră calcarică se află în multă cantitate.

Drumurĭ principale sunt: acel de la Rădăuți la Ștefănești; acel ducător la Săveni și acel spre Dorohoiu și Săveni.

Moșia se hotărește cu: rîul Prutul, Liveni-Mitropolieĭ, Tescureni, Hătcăuți, Adășăni și Ghireni-Curt.

Insemnat aicea este: Stîncuța, mare bloc prea frumos de piatră cu poziție înaltă, dominînd asupra maluluĭ drept al Prutuluĭ, la o latură a satuluĭ.

Aicĭ se află multe și marĭ izvoare de apă.

Familia Netedu, din a căreia urmași aŭ viețuit în astă localitate a fost una din cele maĭ vechĭ familiĭ ale Moldoveĭ. Din uricul de la 1392 (6900), Maĭ 30, dat de Roman-Vodă, viteazuluĭ Ionășcu, prin care-ĭ dărueste 3 sate cu moșiĭ pe Siret, anume: Ciursăcăuți, Vladimirăuți și Bucurăuți, se vede pomenit în acel uric între veliții boerĭ de credință și Netedul.

Familia Calmuschi, a actualuluĭ proprietar al moșieĭ, este vechie și distinsă în Moldova, cunoscută sub numirea de Calmășul; însă maĭ în urmă uniĭ din membriĭ eĭ fiind des în contact cu Leșiĭ, aŭ adăogit la urma numeluĭ terminațiunea «schi» și astfel a devenit din Calmășul, Calmuschi.

Toader Calmășul, boer mazil și proprietar în ținutul Orheiuluĭ din Basarabia, trimese pe fiul săŭ Ioan la școalele înalte din Cracovia; acesta după ce isprăvi cursurile, venind în patrie, fu luat la 1710 de Nicolae Mavrocordat-Vodă și trimes în Constantinopol la fratele săŭ Ioan Mavrocordat, ce era dragoman la Poartă, spre a-l înlesni cu știința ce avea în traducerea și scrierea limbelor europene la lucrările diplomatice. (Let., tom. 3, pag. 189).

Grigorie Mateĭ Ghica-Vodă, venind Domnitor în Moldova la 1727, luă cu sine pe Ioan T. Calmășul și l'a pus în slujbă ca om luminat; apoĭ l'a trimes la Constantinopol ca Terziman al săŭ. Prin așa împrejurărĭ s'a deprins cu toate trebile Impărăției și ale Domnieĭ; iar pe de alta ș'a prefăcut familia în Calimah, ajungînd în fine și Domn al Moldoveĭ. (Let., tom. 3, pag. 189, 190).

Ceĭ-l'alțĭ membri aĭ familieĭ rămași între boeriĭ Țăreĭ, și-aŭ păstrat vechia numire. Așa: la 1747, Grigorie Ghica în a treia Domnie, făcu pe Dimitrie Calmășul, mare Ban. La 1748, fu rînduit în slujbă de Const. Mavrocordat-Vodă. La 1749, asemenea fu rînduit de Racoviță-Vodă, și la 1753, de Vodă-Ghica.

La 1767, Grigorie Calimah-Vodă, în a doua Domnie, pune în slujbă între alțĭ boerĭ și pe Calmăș-Cîrnul, vel Paharnic.

Mitocul (Șipotele-de-Jos), *sat nou*, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași, înființat în anul 1879, cu locuitorĭ din noŭ împroprietăriți. Situat pe dealul Mitocul (de la care și-a luat numele), în stînga pîrîuluĭ Miletinul; are o populație de 33 familiĭ, saŭ 163 suflete.

Mitocul, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Berzunțul.

Mitocul, *parte* din *pădurea* Deleni, jud. Botoșani, împrejurul schituluĭ Hacurile, căruia aparține.

Mitocul, *deal*, la N.-E. de satul Bazga, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Mitocul, *deal*, pe care e situat satul Mitocul, com. Șipotele, pl.

Bahluiul, jud. Iaşi; se zice că, din vechime, pe acest deal ar fi fost un mitoc de maicĭ.

Mitocul, *pîrîŭ*, în jud. Iaşi, pl. Bahluiul, com. Băiceni; izvoreşte din coasta dealuluĭ Cetăţuia şi, împreună cu izvorul mineral Puturosul, se varsă în pîrîul Recea.

Mitocul, *pîrîŭ*, în jud. Iaşi, pl. Bahluiul, com. Şipotele, izvoreşte dintre dealurile Mitocul şi Bărbăcuţi; curge prin sat, unde formează iazul Mitocul şi apoĭ se varsă în pîrîul Miletinul.

Mitocul, *fost schit de călugărĭ*, jud. Tecuciŭ, în partea de V. a Nicoreştilor, lîngă pădurea Catargiul. Astăzĭ acest loc e acoperit cu viĭ.

Mitocul-Borleşti, *pădure* a statuluĭ, în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Borleşti; se arendează cu 4031 leĭ anual.

Mitocul-Dragomirneĭ, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Adîncata, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ. In vechime se numea Dragomireşti.

Satul e despărţit în două, prin săpătura unuĭ şanţ ce demarcă linia de hotar dintre Romînia şi Bucovina, cîte o parte din sat fiind situată în fie-care din ambele ţărĭ vecine.

Proprietatea moşieĭ este a statuluĭ, fostă a mănăstireĭ Dragomirna din Bucovina, şi maĭ în urmă a schituluĭ Sofroni.

Are o populaţie de 161 familiĭ, saŭ 644 suflete.

Biserica, cu hramul S-ta Paraschiva, deservită de 1 cîntăreţ şi 1 pălămar, este vechie, făcută din lemn, de către locuitorĭ.

Sătenĭĭ împroprietăriţĭ aŭ 351 hect., 87 ar., pămînt; iar statul 286 hect., 44 ar., cîmp şi 716 hect., 10 ar., pădure.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Burdujeni, Adîncata, Zvorăştea şi Bucovina.

Aci din vechime se afla Mitocul-Mănăstireĭ-Dragomirna.

Mitocul-luĭ-Bălan, *cătun*, jud. Neamţu, pl. De-Sus-Mijlocul, com. Bălţăteşti.

Mitocul-luĭ-Bălan, *schit*, aşezat pe Dealul-Doamneĭ, jud. Neamţu, pl. De-Sus-Mijlocul, com. Bălţăteşti; pe aci în vechime era drumul care ducea la Ceahlăŭ.

Mitocul - Mănăstireĭ - Dragomirna, *locul* caselor ce mănăstirea avea în satul Mitocul-Dragomirneĭ, com. Adîncata, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ. Asemenea case cu locurĭ avea în vechime fie-care episcopie şi mănăstire, pe moşiile dependinte de ele, menite pentru găzduirea clericilor ce vizitaŭ moşiile pentru diferiţe interese.

Mitreasca, *moşie*, ce făcea parte pănă în anul 1889 din moşia Ţigăneşti, pl Marginea, jud. Teleorman, a fraţilor D. şi C. Butculescu, cînd a trecut în posesiunea d-luĭ N. Popescu; are o întindere cam de 500 hect.

Mitreni-Clăteşti, *com. rur.*, în jud. Ilfov, pl. Olteniţa, situată la S.-E. de Bucureşti, la 54 kil., în apropiere de rîul Argeş. Stă în legătură cu calea judeţeană Bucureşti-Olteniţa prin o şosea vecinală.

Se compune din satele: Clăteşti, Luica şi Mitreni, cu o populaţie de 1182 suflete, locuind în 260 case şi 12 bordeie.

Se întinde pe o suprafaţă de 3915 hect. Eforia Spitalelor Civile şi statul aŭ 3000 hect. şi locuitoriĭ 915 hect. Proprietariĭ cultivă prin arendaşiĭ lor 2610 hect. (90 sterpe, 100 izlaz, 200 pădure). Locuitoriĭ cultivă 815 hect. (100 izlaz).

Are 2 biserici: la Clăteşti şi Mitreni; 1 şcoală mixtă; 1 maşină de treerat cu aburĭ.

Budgetul com. e de 4416 leĭ la venitурĭ şi de 4322 leĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt: 580 caĭ şi epe, 193 boĭ, 276 vacĭ şi viţeĭ, 6 taurĭ, 6 bivolĭ, 58 bivoliţe, 215 porcĭ şi 1320 oĭ.

Locuitoriĭ posedă: 153 pluguri: 79 cu boĭ, 74 cu caĭ; 150 care şi căruţe: 83 cu boĭ, 67 cu caĭ.

Improprietăriţĭ sunt 185 locuitorĭ şi neîmproprietăriţĭ, 80. Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ.

Mitreni (Mitreni - Fundeni), *sat*, făcînd parte din com. rur. Mitreni-Clăteşti, pl. Olteniţa, jud. Ilfov. Este situat la S.-E. de Bucureşti, pe şoseaua judeţeană Bucureşti-Olteniţa, în apropiere de rîul Argeşul.

Maĭ înainte era situat maĭ spre S., dar din cauza rîuluĭ Argeşul, care 'ĭ rodea teritoriul şi ameninţa a-l inunda, s'a mutat spre E. pe o culme maĭ înaltă.

Aci este reşedinţa primărieĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 3599 hect. (împreună cu satul Luica), cu o populaţie de 767 locuitorĭ.

Statul are 3000 hect., din carĭ cultivă prin arendaşiĭ săĭ 2610 hect. (90 sterpe, 100 izlaz, 200 pădure). Locuitoriĭ reservă 100 hect. pentru izlaz.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ; 1 şcoală mixtă

frecuentată de 21 elevĭ şi 8 eleve.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 617 şi al celor micĭ, de 1350.

Miroaia, *com. rur.*, jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cătun com. Slobozia-Ciorăşti.

Mitrofani, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j. Este situată pe valea rîuluĭ Vedea; la 55 kil. de capitala judeţuluĭ.

Are o populaţie de 469 locuitorĭ, 222 bărbaţĭ şi 247 femeĭ; două bisericĭ.

Locuitoriĭ sunt moşneni; 28 s'aŭ împroprietărit la 1864 pe moşia statuluĭ Drăgăşani, din care li s'a dat 77 hect. pămînt.

Vite sunt: 7 caĭ, 80 boĭ, 20 vacĭ, 9 bivolĭ, 6 capre, 65 oĭ şi 70 porcĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 1016 leĭ, şi la cheltuelĭ de 809 leĭ.

E brăzdată de dealurile Oltuluĭ şi Verzeĭ şi udată de văile: Vedea, Cazaculuĭ, Stoicanul, Scoarţa şi Draculuĭ.

Mitrofani, *deal*, în raionul com. Mitrofani, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 258 hect. vie.

Mitrofani, *pădure* a statuluĭ, jud. Vîlcea, pl. Oltul, în întindere de 125 hect. Impreună cu trupurile: Verdea (20 hect.), Zlătărei (216 hect.), Părăseşti (885 hect., Dobruşa (76 hect.) şi Noropiţa (22 hect.), ţine de comunele: Drăgăşani, Ştefăneşti şi Creţeni.

Mitropolia, *sat*, făcînd parte din com. rur. Dărăşti, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat pe malul stîng al rîuluĭ Sabarul.

Aci e reşedinţa primărieĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 322 hect., cu o populaţie de 583 locuitorĭ. D-l G. D. Economu are 102 hect. şi locuitoriĭ 220 hect. Proprietarul şi locuitoriĭ cultivă tot terenul. Locuitoriĭ reservă 60 hect. izlaz şi 8 vie.

Are 1 şcoală mixtă, frecuentată de 15 elevĭ şi 1 elevă.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 367 şi al celor micĭ, de 90.

Mitropolia, *trup de pădure* al statuluĭ, jud. Olt, în întindere de 100 hect. care, împreună cu trupul Zăvoaele-Mărunţei, formează pădurea Drăgăneşti-Mărunţei.

Miuleşti, *sat*, cu 90 familiĭ, jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Cremenari-Flămînda.

Miuleşti, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Bolintinul, cătunul com. Crovul.

Miuluĭ (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzăŭ, com. şi cătunul Calvini, gol şi pietros; de sub ramificaţiile sale începe frumoasa vale Marcoşul.

Miustegep, *fost sat* şi acum *cişlă*, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Sari-Ghiol şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Caraci-Culac, pe marginea laculuĭ Mangalia şi pe malul săŭ cel drept; înainte vreme, constituia singur un sat mare, însă cu timpul, acest sat s'a redus numaĭ la o tîrlă de oĭ, din pricina frigurilor provenite din apropierea laculuĭ Mangalia; este situată în S. plăşeĭ, în partea de N. a comuneĭ şi la 1 ½ kil. spre V. de cătunul Caraci-Culac.

Mizil, *com. urbană*, în pl. Tohani, jud. Buzăŭ, situată pe ambele maluri ale pîrîuluĭ Istăul, la 36 kil. de oraşul Buzăŭ, şi la 92 kil. de Bucureşti.

Limitele sale sunt: la N., hotarul moşiilor: Tohăneanca, Măţăul şi Scurta; la E., hotarul moşiilor: moşneniĭ Năeni-Proşca, Săhăteni şi Vintileanca; la S., hotarul moşiilor Schiopoaia şi Baba-Ana; iar la V., hotarul moşiilor: Ghenoaica, Conduratul, Fîntînelele şi Vadul-Săpat.

Suprafaţa sa este de 4480 hect., din carĭ: 3270 hect. arabile, 641 hect. fineaţă, 432 hect. izlaz, 2 hect. vie şi 135 hect. sterpe.

Proprietăţĭ maĭ însemnate sunt: Mizil, Istăul, Fefelei, Cireşianul, Mărăcini, Trestianca, Ulmi, Valea-Dobriĭ, Lungeanca, Porumbarele, Şindrilita şi Ceapa-Mocească.

Terenul e şes şi fertil, ondulat puţin în partea de N. prin cîte-va dealurĭ şi movile.

Comuna e formată din cătunele: Cireşeanu, Fefelei, Mărăcini şi Mizil, cu o populaţie de 5200 locuitorĭ, din carĭ 931 contribuabilĭ.

Meseriaşĭ sunt: 15 lemnarĭ, 9 tîmplarĭ, 10 rotarĭ, 6 butnarĭ, 5 căruţaşĭ, 50 croitorĭ, 197 cizmarĭ, 45 fierarĭ, 6 maşinişti, 196 cojocarĭ, 4 boeangiĭ, 20 brutarĭ, 6 vărarĭ, 2 pietrarĭ, 15 zidarĭ, 3 bărbierĭ şi 7 tinichigiĭ.

Veniturile şi cheltuelile com. sunt de 74809 leĭ anual.

Are: două şcoale primare urbane în com. Mizil: una de băeţĭ, frecuentată de 218 elevĭ şi a doua de fete, frecuentată de 102 eleve instalată într'un frumos local zidit de Pr. Cazotti; 3 bisericĭ: 2 în Mizil şi 1 în Fefelei, deservite de 4 preoţĭ, 1 diacon, 4 cîntăreţĭ şi 2 paracliserĭ; 67 cîrciumĭ; 2 morĭ

de aburĭ; 2 căşării; 4 stîne; 1 fabrică de făină şi 3 de lumînărĭ.

Comerciul constă în desfacerea cerealelor, şi a obiectelor lucrate în localitate.

Afară de tîrgul săptămînal, mai are tîrgurile: Duminica-Floriilor, Duminica-Tomiĭ, şi mai cu seamă tîrgul Drăgaicei, care, după ce se termină în Buzău, se stabileşte în Mizil la 29 Iunie.

Căĭ de comunicaţie are: Linia ferată Bucureşti-Roman, şoseaua naţională Ploeşti-Focşani; şoselele vecinale: Mizil-Cotorca şi Mizil-Tohani, şoseaua comunală Mizil-Boldeşti prin Baba-Ana şi alte drumurĭ naturale.

Vite sunt: 650 boĭ, 340 vacĭ, 148 viţeĭ, 73 bivolĭ, 86 bivoliţe, 375 caĭ, 121 ĭepe, 62 mînjĭ, 2700 oĭ, 10 capre, 18 asinĭ şi 453 porcĭ.

Comuna şĭ-a luat naştere în următoarele împrejurărĭ: Mizilul, în vechime Istăul, a fost proprietate a Domnuluĭ Constantin Brîncoveanu, care îşĭ construise un vast palat la via Corbeanca (Dealul-Dumbrăvii) din apropiere şi înfiinţase pe proprietatea sa un tîrg de toamnă, embrionul oraşuluĭ actual. Nepoata luĭ Brîncoveanu, marea băneasă Safta Gr. Brîncoveanu, vîndu Mizilul în 1828 Generaluluĭ Nicolae Mavru, acesta îl dete de zestre ginereuluĭ săŭ, marele agă, Ioan Cantacuzino.

In 1866, oraşul a ars şi Cantacuzino, temîndu-se să nu se spargă tîrgul, a convenit cu soţia sa, ca locuitoriĭ, carĭ pănă aci fuseseră embaticarĭ, să se răscumpere, plătind băştinaşiĭ embaticul ce se cuvenea pe 30 anĭ în 15; iar ceĭ din noŭ veniţĭ, după învoială. Condiţiunile convenind, locuitoriĭ şĭ-aŭ rescumpărat locurile de case şi aşa Mizilul a devenit oraş liber. Nu mai puţin vechiŭ e şi cât Feleĭ, unde se stabilise în jurul luĭ Brîncoveanu mai mulţĭ proprietarĭ, boerĭ curtenĭ şi boernaşĭ, din care cauză ajunsese la oare-care renume. După moartea luĭ Brîncoveanu curteniĭ aŭ încetat de a mai veni aci. Invaziunile şi alte împrejurărĭ nenorocite sărăcindu-ĭ, ĭ-aŭ silit a se împrăştia. Cele-l'alte cătune sunt înfiinţate după 1830.

Mizil, *oraş* şi reşedinţă a com. Mizil, jud. Buzău. Are 4780 locuitorĭ şi 830 case. E reşedinţa sub-prefectureĭ plăşeĭ Tohani (acum unită cu pl. Sărata), staţiune comercială şi însemnată a căeĭ fierate, la 35 kil. de oraşul Buzău şi la 93 kil. de gara Bucureşti şi staţiune telegrafo-poştală, al căruĭ venit pe anul 1896—97 a fost de leĭ 15152.

Are 2 şcoale primare; 2 bisericĭ: Sf. Ioan (catedrală) şi Maica-Precista; o farmacie; un spital şi o sală de teatru.

Industrie are: multe cojocăriĭ, cizmăriĭ şi renumite ţesăturĭ de scoarţe şi chilimurĭ; o importantă fabrică de făină, etc.

Tîrgul săptămînal e Sîmbăta.

Mizil, *moşie*, în jud. Buzău, com. Mizil, pe care e situat oraşul Mizil. Are 1240 hect., cea mai mare parte arabile, apoĭ viĭ, livezĭ, izlaz şi puţin loc sterp.

izil, *staţie de dr.-d.-f.*, în jud. Buzău, pl. Tohani, com. Mizil, pe linia Ploeşti-Buzău, pusă în circulaţie la 13 Septembrie 1872. Se află între staţiile Inoteşti (7.4 kil.) şi Vintileanca (7.4 kil.) Înălţimea d'asupra nivelului Mării de 116m.47. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 334681 leĭ şi 10 banĭ.

Mizili, *sat*, făcînd parte din com. rur. Suteşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 219 locuitorĭ şi o biserică cu următoarea inscripţie:

Această sf. biserică din temelie e făcută de robiĭ luĭ D-zeŭ Marin Naglăbeală şi Giura Vătăşoiul la leatul 1601; iar la leatul 1821, arzîndu-se de Turcĭ, s'a făcut de isnoavă de ctitoriĭ cnoriaşĭ la anul 1822. Dar acum, la leatu 1874, Ghenarie 22, s'a reparat preastolul şi s'a tîrnosit, etc.

Mîcul-Orman, *vale*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Lipniţa, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Coşlugea; se desface din poalele de E. ale dealuluĭ Coşlugea; se îndreaptă spre E., avînd o direcţiune generală de la V. spre E., brăzdînd partea de N. a plăşeĭ şi pe aceeaşĭ a com. şi a cătunuluĭ; după un drum de 2 kil. se uneşte cu văile: Tanasaia şi Valea-luĭ-Iroftic, pentru a forma împreună valea Coşlugea; malurile sale sunt joase, cel drept fiind acoperit cu verdeaţă, şi malul stîng avînd o pădurice de 18 hect.

Mîgla, *sat*, în jud. Roman, plasa Fundul, com. Negri, pe malul stîng al rîuluĭ Siretul, spre S. de satul Negri şi la 1½ kil. de el.

Are o populaţie de 57 familiĭ, saŭ 234 suflete, din carĭ 50 contribuabili, locuind în 57 case.

Locuitoriĭ posedă 73 vite marĭ cornute.

Mîineasca, *sat*, făcînd parte din com. rur. Cătunesti-Mîineasca, pl. Mostiştea, jud. Ilfov, situat la V. de Cătunesti, pe valea Mostiştea.

Se întinde pe o suprafaţă de 785 hect., cu o populaţie de 230 locuitorĭ.

Proprietarul are 600 hect. şi locuitoriĭ 185 hect. Proprietarul cultivă 500 hect. (100 pădure).

Locuitorii cultivă tot terenul (8 hect. izlaz).

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 moară cu apă; 1 heleșteu.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 266 și al celor micĭ, de 511.

Mîndăul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Prahovița-d.-s., jud. și pl. Prahova. Are o populație de 78 locuitorĭ.

Mîndra, *mahala*, în com. Socetul, p. Tîrgulu, jud. Teleorman.

Mîndra, *cătun*, în jud. și pl. Teleorman, com. Ciocești-Mîndra. Are o populație de 375 suflete, din carĭ 79 contribuabilĭ.

Mîndra, *moșie*, în jud. Teleorman, pl. Călmățuiul, proprietatea d-luĭ Zaharia Mavromati.

Mîndra, *vale*, jud. Fălciu, în întindere de 140 hect., situată în ramificarea rîuluĭ Bîrladul, pe partea de E., spre Valea-Crasneĭ, com. Tîrzii, pl. Crasna. Aci s'aŭ găsit urme de sat și biserică.

Mîndra - Stănișoara (Munte-), *proprietate* a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, fostă pendinte de schitul Cornetul, jud. Vîlcea, pl. Cozia, com. Robești, în întindere de 1127 hect., cea maĭ mare parte goluri.

Mîndrești, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, la hotarul către jud. Putna.

Este așezată la N.-E. județuluĭ, la 44 kil. de orașul R.-Sărat, și la 18 kil. de com. Cotești, reședința plășeĭ.

Comune învecinate sunt: Goleștĭ și Gologanul, la 8 kil.; Cîmpineanca, la 9 kil.; Risipiți, la 4 kil.

Se mărginește: la N., cu Jorăști (jud. Putna); la S., cu Risipiți, de care se desparte prin rîul Milcovul; la E., cu com. Răstoaca; la V., cu Focșani (jud. Putna).

Rîul Milcovul o udă la N., de la V. la E., trecînd prin Lunca-Mîndreștilor, unde formează o mică baltă. Sunt și 34 puțurĭ (8—12 m. adîncime).

Se compune din 3 cătune: Mîndrești-Vechĭ, reședința, Mîndrești-Noĭ la V. și Lămotești la S., pe rîul Rîmna.

Suprafața comuneĭ este de 1267 hect., din carĭ 85 hect. vatra satelor, 965 hect. ale locuitorilor și 217 hect. ale particularilor.

Are o populație de 208 familiĭ, saŭ 854 suflete; 2 bisericĭ, una în căt. de reședință, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită în 1844, de arhiereul Troadus cu călugăriĭ mănăstireĭ Sf. Ion din Focșani, a doua în căt. Lămotești, cu hramul Sf. Nicolae, zidită în 1893 de locuitorĭ, ambele deservite de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, în căt. Lămotești, fondată în anul 1865 de locuitorĭ, condusă de 1 învățător și frecuentată de 67 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 60 pluguri; 222 boĭ, 225 vacĭ, 19 caĭ, 78 ĭepe, 855 oĭ și 215 rîmătorĭ.

Comerciul se face în com. de 5 cîrciumarĭ.

Căĭ de comunicație sunt drumurile vecinale: spre Focșani, spre Risipiți și spre Goleștĭ-Plăinești-R.-Sărat.

Budgetul com. e la venitur de 3238 leĭ, 53 banĭ și la cheltueli de 2772 leĭ, 19 banĭ.

Mîndrești, *sat*, pe dreapta Jijieĭ, în partea de N. a com. Mănăstireni, pl. Tîrgul, jud. Botoșani, cu o suprafață de 1487 hect. și o populație de 67 familiĭ, saŭ 271 sufl., din carĭ 67 contribuabilĭ

Vite: 344 vite marĭ cornute, 66 caĭ, 993 oĭ, 5 bivolĭ, 283 mascurĭ.

Locuitoriĭ posedă 110 stupĭ cu albine.

Mîndreşti, *sat*, în partea de N. a com. Brehucești, pl. Siretul, jud. Botoșani, cu o suprafață de 1052 hect. și o populațiune de 144 familiĭ, saŭ 687 suflete, din carĭ 168 contribuabilĭ.

Are: 1 biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; 1 școală, frecuentată de 36 elevĭ; 1 cîrciumă; 3 meseriașĭ.

Vite: 275 vite marĭ cornute, 30 caĭ, 340 oĭ și 50 mascurĭ.

Mîndreşti, *cătun*, în jud. Putna, pl. Bilieștĭ, com. Jorăști, situat în cîmpia Focșanilor, între Jorăști și Răstoaca.

Are o populațiune de 239 suflete, carĭ locuesc în 44 case; 1 biserică filială, cu hramul S-țiĭ Impărațĭ.

Mîndreşti, *sat*, pendinte de comuna Puțeni, plasa Nicorești, județul Tecuciŭ, situat la N. comuneĭ.

Are o populație de 160 familiĭ, saŭ 650 suflete, carĭ locuesc în 156 case; o biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, zidită la 1867, cu spesele Doamneĭ Ecaterina Ghica; o școală mixtă, înființată la 1892, frecuentată de 50 copiĭ.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Pe lîngă sat trece pîrîul Gerul care formează limita între jud. Tecuciŭ și Covurluiŭ.

Locuitoriĭ sunt răzeșĭ.

Mîndreşti, *fost sat*, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Mîndreşti, *luncă*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, pendinte de com. Mîndrești; pe ea se află vechiul pichet Mîndrești, cu No. 58, spre Moldova; azĭ aci e un han spre Focșani.

Mîndreşti, *baltă*, jud. Putna, pe teritoriul com. Răstoaca, în apropiere de Focșani, în întindere cam de 25 hect. Conține pește în mare cantitate, iar în stuhăriile eĭ trăesc o mulțime de păsărĭ sălbatice.

Mîndreşti, *moșie*, fără sat, situată lîngă satul Bîrcul, comuna Siliștea, plasa Bistrița, jud. Neamțu, între Hîrțești și Romîni, proprietatea Epitropieĭ Sf. Spiridon din Iași.

Mîndreşti, *moșie*, a statuluĭ, în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, com. Mîndrești.

Mîndreşti, *moșie*, jud. Tecuciŭ, com. Puțeni, cu o suprafață de 3220 fălcĭ, din carĭ 900 fălcĭ sunt ale locuitorilor clăcașĭ din satul Mîndrești.

Mîndreşti, *pîrîŭ* și *vale*. Incepe din pădurea Bulboasa, de pe teritoriul satuluĭ Chircești, com. Micleşti, (jud. Vasluiŭ); trece în jud. Fălciŭ prin com. Boțești și Gugești, spre S. și ese în valea Crasna, pe teritoriul comuneĭ Tăbălăești, unde se varsă în pîrîul Crasna.

Mîndreşti (Moldoveni-), *moșie* a statuluĭ, pe teritoriul comuneĭ Jorăști, jud. Putna. Această moșie a fost parcelată în loturĭ și vîndută la țăranĭ conform legeĭ din 1889. Terenul vîndut e de 188 hect.

Intinderea cultivabilă e de 220 hect. teren neparcelat, 31 hect. teren arabil, 1976 hect. bălțĭ și fînețe, 33 hect. rezervate pentru ministerul de rezbel pentru instalarea uneĭ herghelĭĭ și unuĭ tir.

Mîndreşti (Petreşti-), *moșie*, a statuluĭ, pe teritoriul comuneĭ Jorăști, jud. Putna, fostă pendinte de mănăstirea Mera. Se arendează cu 15000 leĭ anual. Are pe dînsa și o pădure de 100 fălcĭ.

Mîndreşti-Noĭ, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, căt. comuneĭ Mîndrești, așezat la V., pe malul stîng al vechiĭ albiĭ a rîuluĭ Milcovul, în cîmp, la 2 kil. 380 m. spre V. de cătunul de reședință.

Mîndreşti-Vechĭ, *sat*, în județul R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, cătunul de reședință al comuneĭ Mîndrești, așezat spre E., la hotarul județuluĭ, în cîmp.

Are o suprafață de 46 hect.; o populație de 106 familiĭ, saŭ 435 suflete, din carĭ 87 contribuabilĭ; o biserică.

Mîndrilă (Burcutul-luĭ-), *fîntînă cu apă minerală*, în jud. Suceava, comuna Șarul-Dorniĭ.

Mîndrilă (Pîrîul-luĭ-), saŭ **Pîrîul-Burtucului** și **al-Spărtureĭ**, *afluent* al Călimăneluluĭ, în jud. Suceava, com. Șarul-Dornii.

Mîndrișca, *com. rur.*, în județul Putna, pl. Răcăciuni, situată în valea prin care curge pîrîul Valea-Seacă, în apropiere de Păucești, la 18 kil. de sub-prefectura plășeĭ și la 62 kil. de capitala județuluĭ.

Are o populație de 113 familiĭ, saŭ 447 suflete, din carĭ 98 contribuabilĭ; o biserică parohială, cu hramul Sf. Nicolae.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 2613,51 leĭ și la cheltuelĭ de 2601,50 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 10 pluguri de lemn, 70 de fier, 8 tăvălugurĭ, 4 morĭ de apă, 1 mașină de vînturat; 40 boĭ, 60 vacĭ, 12 caĭ, 200 oĭ și 80 porcĭ.

Industria și comerciul se practică de către 4 cîrciumarĭ și 2 băcanĭ.

Satul Mîndrișca purta maĭ înainte numirea de Lunca-Mîndrișcăĭ, care ne întîmpină în condica liuzilor, lucrată pentru Domnitorul Moruzzi în 1803. In sec. al XVII-lea, satul purta numirea de Lunca-Mîndrișcăĭ. Așa, Neculcea vorbind de măsurile luate de Logofătul Miron Costin ca staroste de Putna, pentru a stîrpi tîlhariĭ care se înmulțiseră foarte mult pe vremea luĭ Constantin Cantemir, zice:

Pus-aŭ Miron Logofătul de aŭ lărgit și drumul la Lunca-Mîndrușcăĭ; că fiind drumul strîmpt, nu puteaŭ oamenii să umble de răul tîlharilor. Și așa cu acestea aŭ început a se maĭ stîrpi tîlharii; ce de ce omora, de ce se făceaŭ maĭ mulțĭ în zilele acestuĭ Domn. (Letop., II, 234).

Mîndrișca-Cărbunești, *pădure*, a statuluĭ, de 929 hect., pe teritoriul com. Mîndrișca, jud. Putna.

Mîndrul, *pichet*, cu No. 11, jud. Gorj, situat pe culmea munteluĭ Tărtărăul.

Se mărginește la N.-V. cu Mîndrul, la E. cu Rîpa-Mare și la S. cu Rîpa-Mică.

Poteca ce se priveghează de acest pichet intră în țară pe la Cursa, apoĭ pe la Mîndrul, urmînd Culmea-Moldovișuluĭ pănă la Vîrful-Moldovișuluĭ, de unde se bifurcă, o parte luînd direcția spre E. pănă la muntele

Cerbul, și apoĭ spre S., pănă la Hirișești, iar cea-l'altă ramură urmînd Culmea-Moldovișuluĭ, pănă la muntele Urma-Bouluĭ, de unde iar se bifurcă, una din ramurĭ ducînd la Crasna, iar cea-l'altă urmînd Culmea-Moldovișuluĭ pănă la Drăgoești.

Patrularea între Mîndrul și Prisloapele se face pe poteca ce trece pe dealul Mîndrul, apoĭ pe partea sudică a munteluĭ Parîngul, pe Cursa-Parînguluĭ, și la Prisloapele, unde e pichetul.

Această potecă poate fi străbătută de animale încărcate. Intreținerea se face cu greutate, din cauză că potecile străbat locurĭ rîpoase, carĭ prin prăbușirile ce aŭ loc cîte odată, fac comunicația foarte anevoioasă.

Mîndrul (Mîndra), *trecătoare*, în Transilvania, jud. Vîlcea. De la această trecătoare și pănă la Galbenul, cea maĭ apropiată trecătoare, sunt 5 kil.

Mîndruluĭ (Dealul-), *prelungire* a *dealuluĭ* Catelina, jud. Iași, pl. Bahluiul, com. Cotnari. Incepe de la S. și îșĭ lasă coastele sale, una spre V., în marginea satuluĭ Cîrjoaia, com. Băiceni, pl. Bahluiul, și alta spre N., în valea Rîșcana. Se leagă prin o culme cu dealul Sărata, ce se prelungește prin o linie curbă pănă în Gura-Cotnaruluĭ.

La sfîrșitul acestuĭ deal despre E. și a dealuluĭ Chiscovul despre S., se află deschizătura numită Gura-Cotnaruluĭ, în fața căreia se află un mic deal, numit Dealul-Furcilor.

Mîngureni, *sat*, cu 146 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Corbi-Mîngureni. Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Mînieți, *trecătoare* și *pichet de graniță* despre Transilvania, jud. Prahova, pl. Bătrînĭ.

Mînjești, *com. rur.*, în partea de S.-E. a pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, la 7 kil. de orașul Vasluiŭ, și la 44 kil. de Codăești, reședința plășeĭ, situată pe dealurile dintre pîraiele Vasluiuluĭ și Crasneĭ. Este formată din satele: Mînjești, Secuia și Dobîrceni-Răzeșĭ; pe o suprafață de 1692 hect. și cu o populație de 215 familiĭ, saŭ 1650 suflete.

Are o școală; o biserică și o cîrciumă.

Comerciul se face de 5 persoane.

Vite: 658 vite marĭ cornute, 2400 oĭ, 110 caĭ și 134 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de 1704 leĭ, 15 banĭ la venitурĭ și de 1681 leĭ, 77 banĭ la cheltuelĭ.

Locuitorii posedă: 52 pluguri și 100 care cu boĭ; 2 pluguri și 2 căruțe cu caĭ; 100 stupĭ cu albine.

Mînjești, *sat*, în partea de S.-V. a com. Mogoșești, pl. Stavnicul, jud. Iași, situat pe costișa dealuluĭ și a pîrîuluĭ Mînjești.

Are o populație de 96 familiĭ, saŭ 415 suflete; o biserică, făcută din timpurile călugărilor Grecĭ, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală înființată la 1880, frecuentată de 32 elevĭ.

Moșia Mînjești a fost proprietatea statuluĭ, care vînzînd-o a rămas numaĭ cu pădurea ce se află pe ea.

Vite: 526 vite marĭ cornute, 55 oĭ, 260 capre, 30 caĭ și 73 rîmătorĭ.

Mînjești, *sat*, reședința com. Mînjești, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, situat pe coasta de N.-E. a dealuluĭ Mînjești, pe o suprafață de 1200 hect.

Are o populație de 936 locuitorĭ romînĭ răzeșĭ; o școală, înființată în anul 1881, frecuentată de 45 elevĭ; o biserică, făcută la 1866, deservită de 2 preoți și 2 cîntărețĭ; 2 cîrciumĭ.

Vite: 512 vite marĭ cornute, 2000 oĭ, 45 caĭ și 90 rîmătorĭ.

Locuitorii posedă: 40 pluguri și 80 care cu boĭ, 2 pluguri și 2 căruțe cu caĭ; 100 stupĭ cu albine.

Mînjești, *deal*, pe care e situat satul cu același nume, jud. Vasluiŭ. Se întinde de la N. spre S. Poalele sale se lasă spre rîul Bîrladul și pîrîul Crasna.

Mînjești, *moșie*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Șerbești, situată pe lîngă moșiile Bungești, Trudești, Ghigoești, acum fără sat. In trecut însă a avut sat, precum se dovedește din următorul hrisov, scris de Acsinte Uricariul:

Io Mihaĭ Racoviță Voevod, Bojiĭo milosti Gaspodar Zemli Moldavskoĭ. Facem știre cu această carte a Domnieĭ Mele, tuturor cuĭ se cade a ști. Iată că aŭ venit înaintea noastră și înaintea a patru sfinți Arhieriĭ aĭ țăreĭ noastre, boerĭ Moldovenești a marĭ și a micĭ Dumneeĭ Laria jupîneasa răposatuluĭ Ilie Cantacuzino, ce aŭ fost Visternic Mare, și cu mare jalobă aŭ pîrît de față pe călugării de Hangu pentru două sate anume Bălțătești și Mînjești, de la ținutul Neamțuluĭ, zicînd d-neĭ Maria Visterniceasca, cum aceste două sate i-aŭ rămas eĭ de la soțul eĭ Ilie Visternicul, iară luĭ Ilie Visternicul i-aŭ fost drepte ocinĭ și moșiĭ de la părinții și moșiĭ luĭ, precum ne-aŭ arătat și un uric de la veleatul 7116 de la Constantin Movilă Voevod într'acest chip scriind, precum au aceste două sate aŭ miluit din osebita sa milă pe Pătrașcu ce aŭ fost Vornic Mare pentru a luĭ dreaptă slujbă și alta că i-aŭ dat Pătrașcu Vornicu 6 caĭ bunĭ de preț și 600 uzĭ banĭ de s'aŭ dat în treaba Domniei sale și a țăreĭ, ce unde aŭ avut nevoe și greutate. Și pre urma luĭ Pătrașcu Vornicu le-aŭ ținut aceste sate ginere-săŭ Bucioc-Vornicul,

iară pe urma luĭ Bucioc aŭ căzut aceste sate pe mîna ginerilor săĭ luĭ Șoldan.... și Iordachi cel bătrîn ce aŭ fost Visternic Mare, moșul luĭ Ilie Visternicul, și de atunceĭ sunt vr'o 80 de anĭ și maĭ bine, de cînd stăpînește acele sate tot neamul Cantacuzineștilor din zilele răposatuluĭ Vasile-Vodă și de atîțea anĭ nimenĭ nu saŭ sculat din călugăriĭ ceĭ bătrînĭ de la Hangul cu această pîră, iată cînd aŭ fost acum în anul trecut s'aŭ sculat Egumenul Anastasie și cu alțĭ călugărĭ din Hangu și aŭ pîrît la Neculaĭ-Vodă, scoțînd un uric de la răposatul Barnovski-Vodă din veleatul 7135 puind pricină și zicînd precum acele sate Bălțătești și Mînjești sunt a lor drepte ocinĭ, date la mănăstirea Hangul de ctitorul lor răposatul Barnovski-Vodă, și cum că le-aŭ luat Cantacuzinești de la Mănnăstire cu mare nedreptate, și cu acea pîră ne cercîndu-se direptatea de a măruntul, i-aŭ luat călugăriĭ satele cu mare strîmbătate. Deciĭ călugăriĭ de Hangu așa aŭ dat seamă înaintea noastră, cum eĭ aflînd la mănăstire acel uric de la ctitorul lor răposatul Barnovski-Vodă, și un ispisoc de întăritură de la răposatul Vasile Vodă din veleatul 7142, și cu acele drese aŭ tras pîră la Domnia sa Neculaĭ Vodă arătînd și ispisocul de judecată de la Neculaĭ Vodă ca să aibă a ținea mănăstirea Hangul acele sate. Deciĭ Dumneceĭ Maria Visterniceasa așa aŭ dat seamă, precum cu mare strîmbătate i s'aŭ luat acele sate, căciĭ cîte drese aŭ avut de dat răspunsul atuncea la judecată, nu s'aŭ tîmplat la mîna eĭ, fiind date pe mîna gineluluĭ d-sale în Țara Romînească, anume la răposatul Ștefan Bezede, feciorul răposatuluĭ Constantin Basarabă Vodă, și tîmplîndu-i-se mazilie l'aŭ luat puternica împărăție cu toțĭ feciorĭĭ luĭ de l'aŭ dus la Țarigrad și le-aŭ tăiat capetele tuturor, și luĭ și feciorilor luĭ, și luîndu-le toată avuția aŭ perit și dresole satelor acolo; iară cîțĭ boerĭ sunt în țară bătrînĭ, toțĭ știŭ de strîmbătatea d-sale, și cum i s'aŭ luat acele sate cu mare nedreptate. Intru aceea Domnia Mea văzînd plîngerea eĭ, întîiŭ am luat seama aceluĭ uric de la Barnovski Vodă în care scrie, că și d-sa dacă aŭ stat la domnie aŭ venit înaintea d-sale feciorĭĭ luĭ Pătrașcu Logofătul și aĭ luĭ Bucioc Vornicul, care a fost ginere luĭ Pătrașcu Logofătul și arătîndu-ĭ dresele cele de miluire și de cumpărătură a părinților săĭ de la Constantin Movilă Voevod, iară-și le-aŭ dat și de la d-sa ca să-șiție acele sate. Iară după ce s'a zidit mănăstirea Hangul, aŭ făcut d-sa schimbătură cu dinșiĭ, de le-aŭ dat satul Căcăceni de la Hîrlăŭ și satul Miclăușeni de la Dorohoiŭ, din ocinile luĭ Isac Balica Hatmanu, puind pricină că n'aŭ treabă alțiĭ la moșiile Balicăĭ, căciĭ n'a avut feciorĭ din trupul săŭ, după pierirea luĭ, niciĭ alte rude maĭ aproape de cît pe d-sa, fiindu-ĭ unchiŭ Balica Hatmanul. Iară satul Bălțătești și Minjești după ce aŭ făcut schimbătură le-aŭ dat danie mănăstireĭ sale Hanguluĭ. Deciĭ dintru această pricină aceluĭ uric cu schimbare a răposatuluĭ Barnovski Vodă cum am aflat din deresele altor Domnĭ maĭ în urmă carĭ se vor pomeni la rînd maĭ jos anume, cum am socotit cu tot sfatul nostru, că mare strîmbătate s'aŭ făcut, de s'aŭ luat acele sate din mîna d-sale Visterniceseĭ, căciĭ măcar că scrie și adivereză d-sa Neculaĭ-Vodă, cu judecata Divanuluĭ Domnieĭ sale, de pune pricinĭ din sfînta pravilă pentru daniile ce se daŭ la sfintele bisericĭ saŭ mănăstirĭ, din moșiĭ saŭ dintru alte bucate saŭ lucrurĭ, haine, mutate saŭ nemutate; aceste toate luĭ D-zeŭ le-aŭ dat și sunt neridicate în veciĭ și nimenĭ nu maĭ poate de aceea să le maĭ scoată de unde s'aŭ închinat. Iar cine ar îndrăzni, orĭ cela ce le-aŭ dat, saŭ fiiĭ luĭ, saŭ rudeniile luĭ, saŭ moșeniiĭ luĭ să le ceară, să le înstrăineze de la biserică, să se canonească ca furiĭ de sfinte. Carĭ niciĭ noĭ cu tot sfatul nostru nu le călcăm, ci le adeverim și le întărim că este așa. Dară încă-mĭ se cade să cunoască județul, și să iea sama foarte de amănuntul și să cerce să vază fost-aŭ acea danie a răposatuluĭ Barnovschi-Vodă bună și adevărată aŭ ba. De aiciĭ dară se cunoaște că precum se află la deresele altor răposațĭ Domnĭ bătrînĭ de la Ștefan-Vodă Gheorghie și de la Gheorghe Ghica-Vodă și de la Istrate Dabija-Vodă și din mărturia boierilor celor marĭ de pe acele vremĭ, se dovedește dară, cum acea danie și schimbare a răposatuluĭ Barnovschi-Vodă, cu aceste sate ce s'aŭ numit maĭ sus în deresele sale, precum la Domnia răposatului Vasile-Vodă s'aŭ sculat toate rudele a Movileștilor și a luĭ Isac Balica Hatmanul, și aŭ desbătut toate moșiile cîte aŭ fost a Movileștilor și de pre Balica, și de moșiĭ și de cumpărătură, și s'aŭ împărțit între eĭ sine, și într'acele izvoade din împărțeala lor, se află luate și satul Căcăceni și Miclăușeni din mîna acelora cu care aŭ fost făcut schimbătură răposatul Barnovschi-Voevod și le-aŭ ținut pănă la domnia răposatuluĭ Ștefan-Vodă Gheorghe, carele s'aŭ pomenit maĭ sus. Atunciĭ aŭ venit din țara ungurească în Țară, și altă seminție a Movileștilor, rudă maĭ de aproape, anume Ileana, fata luĭ Ioan Movileĭ, pe care o luase maĭ pe urmă Miron Costin Logofătul, și a tras pîră, ca cu aceĭ boierĭ, semințiia Balicăĭ, pentru toate moșiile cu cîte s'aŭ fost împărțit eĭ la zilele luĭ Vasile-Vodă aflîndu-se că este semințiia maĭ aproape Balicăĭ de cît ceĭ-l'alțĭ ce luase moșiĭ; căciĭ eĭ aŭ fost nepoțĭ, iară ea a fost fata luĭ Ioan Movileĭ, nepoată de văr primare Balicăĭ. Și fără de niciĭ un răspuns aceĭ boierĭ ce se împărțise între sine cu moșiile Balicăĭ, aŭ dat toate moșiile la mîna Ileneĭ, ca la o moșneancă dreaptă cu zapisul lor și cu izvod iscălit de dinșiĭ de toate satele cîte aŭ fost pre mîna lor, precum era împărțiala lor din veleatul 7150, în care izvod s'aŭ aflat și satele Căcăceni și Miclăușeni precum s'aŭ arătat maĭ sus, care se dovedește maĭ vîrtos dintr'o mărturie de judecată a 4 sfinți răposați arhiereĭ aĭ Țăreĭ noastre, carĭ aŭ fost atuncea: Kir Ghedeon mitropolitul Moldoveĭ, și... Episcopul Romanuluĭ, și Teofan Episcopul de Rădăuți și Serafim Episcopul de Huși, din veleatul 7172 scriind că s'aŭ fost sculat călugăriĭ de Balica cu pîră asupra luĭ Miron Costin Logofătul și asupra jupîneseĭ luĭ, ce s'aŭ numit maĭ sus Ileana, fata luĭ Ioan Movileĭ, cerșind călugăriĭ partea din moșiile Balicăĭ, fiindu-le ctitor, și i-aŭ dat rămașĭ pe călugărĭ, căciĭ acel Meluite Balica ce aŭ zidit mănăstirea aŭ fost venit din țara Muntenească și aŭ luat pe sora Eremieĭ-Vodă, pe Șcheca, și a luĭ Simion Movilă-Vodă, și moșiile n'aŭ fost de pe Șcheaca Movilească. De aiciĭ dară se cunoaște că acea schimbare a răposatuluĭ Barnovschi-Vodă a fost rea, căciĭ s'aŭ aflat alțiĭ, rude maĭ aproape Balicăĭ de cît D-sa, și le-aŭ luat acele sate ce s'aŭ zis maĭ sus Căcăceni și Miclăușeni din mîna feciorilor luĭ Pătrașcu Logofătul și a luĭ Coste Bucioc Vornicul ce le-aŭ fost dat Barnovschi-Vodă schimb; drept aceea aŭ luat și eĭ satele părinților săĭ înapoĭ Bălțătești și Mînjești cu judecata răposatuluĭ Vasile-Vodă.

Osebit de acestea, pentru alte pricinĭ ce scrie D-sa Neculaĭ-Vodă la ispisocul D-sale cel de judecată, precum să fiie mărturisit și aŭ întărit cu cuvîntul și Sfinția Sa părintele Kir Ghedeon Mitropolitul, lucrurile ce sunt închinate la sfintele lăcașurĭ să nu se maĭ deslipească de la dînsele în veciĭ. Ce Sfinția Sa fiind față aŭ dat seamă că aŭ răspuns și atuncea, că n'a fost cu voia Sf. Sale, niciĭ

mănăstirea Hangul fiind a Țăreĭ, și ales la munte, nu primea ca să se închine la patriarhia de Alixandria, și peste voia sfinției sale s'a făcut cu acea închinăciune.

Așișderea să se fie întrebat și de Sfinția Sa părintele Kir Sava Proiu-Mitropolitul, ca să-și arate și socotința Sf. Sale, și să fie răspuns atuncea, cum că știe de acea strîmbătate ce s'aŭ făcut sf. mănăstirĭ, și de multe orĭ i s'aŭ jăluit călugăriĭ zicînd că li s'aŭ împresurat moșiile, și n'aŭ pe ce să se hrănească. Ci fiind Sf. Sa și acum de față la divan și cetindu-se aceste pricinĭ, la ispisocul D-sale luĭ Neculaĭ-Vodă, decĭ Sf. Sa așa aŭ răspuns, că n'aŭ mărturisit într'acela chip fără cît a zis că, a apucat pe aceĭ boierĭ, ales pe Toderașcu Visternicul, carele ține acele sate, și nu era boier năpăstuitor, și luîndu-se satele de atîta vreme ținute, de la mîna D-sale Visterniceseĭ cu nedreptate va fi, și nu i s'aŭ ținut nicĭ într'o samă aceste graiurĭ.

Așișderea și pentru Sf. Sa părintele Sava Episcopul de Roman, cum să fie răspuns atuncea cu mai multă osîrdie, și aŭ arătat strîmbătatea ce s'aŭ făcut Sf. mănăstirĭ, și cum că pe cînd era Sf. sa Egumen la această mănăstire, și văzînd-o că s'aŭ pustiit din luătura acelor sate, și cu mare durere de inimă vrea să scornească pîră, dară n'a putut să afle direptate. De care lucru întrebat-am și Domnia mea pe Episcopul Sava, să mărturisească cu frica luĭ D-zeŭ cum știe cu sufletul săŭ mai direpț; ce Sf. Sa încă aŭ dat samă, cum n'aŭ grăit de aceste, fără cît aŭ mărturisit că pe cînd era Egumen a zis luĭ Ilie Cantacuzino Vistiernicul, ca să știe cum are sf. mănăstire Hangul uric de la răposatul Barnovschi Vodă, și ispisoc de la răposatul Vasile Vodă, pre Bălțătești și pre Mînjești și va avea odată gîlceavă cu călugării de Hangul. Iară Ilie Cantacuzino i-aŭ răspuns, că deacolo n'are nicĭ o grijă el, că are la mîna luĭ cu ce răspunde călugărilor, iară alta n'aŭ avut mai mult a mărturisit.

Așișderea și ceĭ-l'alțĭ doĭ Episcopĭ cum să fie cu un glas aŭ răspuns atuncea că împotriva sfinților Pravilĭ, și de lăcomie și netemere de D-zeŭ le-aŭ înstreinat acele moșiĭ aceĭ boierĭ de la acea sf. mănăstire; ce fiind față la Divan și acum, aŭ dat samă că de aceste strîmbătățĭ nicĭ știŭ, nicĭ aŭ grăit.

Așișderea și pentru D-lor boeriĭ ceĭ marĭ, precum întrebîndu-se de D-sa Neculaĭ Vodă, și osebițĭ cîte unul, și cu toțiĭ într'un glas, iară-și să fie răspuns, după socoteala sfinților sale Archiereilor, cum că cu mare strîmbătate s'aŭ luat acele sate de la sf. Mănăstire de le aŭ stăpînit pănă acum. Ce fiind cu toțiĭ și D-lor boeriĭ la Divan, și auzind aceste răspunsurĭ cetindu-se, le-am arătat și noĭ frica luĭ D-zeŭ să grăiască și acum direpț, precum aŭ grăit și atuncea, să nu fățărească; ce D-lor fără nicĭ o tăgadă aŭ dat samă, cum că știea precum este drept, dar chemîndu-ĭ pe rînd Necolaĭ Vodă, și dîndu-le a înțelege, să nu răspunză, împotrivă nicĭ cum la Divan. Decĭ știind acea poruncă n'aŭ avut gură să grăească spre dreptate, ce cum aŭ zis Domnia Sa așa aŭ poftorit și Dumnealor cu toțiĭ. Iar așa știŭ și cunosc că s'aŭ făcut mare strîmbătate D-sale Marieĭ Visterniceseĭ. Care mai chiar s'aŭ arătat înaintea noastră mărturia de credință: Sfinția-sa părintele Chir Iorest, Episcop de Huși, apoĭ și Hermeziŭ, om bătrîn, diacul de Cămară, că pe cînd eraŭ mai tinerĭ, știŭ cu sufletul lor, că satul Mînjești l'aŭ stăpînit Necolae Stîrcea, osebit de Bălțătești, și avea și curțĭ în sat, trăind acolo din părinții săĭ, și apoĭ scoțînd satul, de lipsă la vînzare, s'aŭ sculat Toderașc Visternicul, tatăl luĭ Ilie Vistiernicul Cantacuzino, și aŭ dat luĭ Niculaĭ Stîrceĭ 500 leĭ, plata pe Mînjești la a treia domnie a răposatuluĭ Ducăĭ Vodă bătrînul.

De accea dară se vede dreptate, căcĭ de n'aŭ..... de Hangu.... cu, Neculaĭ Stîrcea, cum era om scăpătat aŭ putut să vînză satul la mîna altora, dacă aŭ avut călugăriĭ strîmbătate. Decĭ așa am socotit cu tot sfatul nostru împreună și cu sfinții Archiereĭ carĭ s'aŭ numit mai sus cum că călugării de Hangu n'aŭ avut nicĭ o treabă în acele sate căcĭ am cercat din boerĭ bătrînĭ și dintr'alțiĭ pămîntenĭ, și așa am aflat: că Bucioc Vornicul avînd ginere pe Iordache Vistiernicul cel bătrîn, și pre Șoldaŭ, și acele sate le aŭ fost de zestre de la Bucioc Vornicul, satul Bălțătești luĭ Iordachi Visternicul, iară satul Mînjești luĭ Șoldaŭ și Șoldaŭ iarăși l-aŭ dat de zestre ginere săŭ Miron Stîrceĭ. De la Miron Stîrcea aŭ căzut la mîna fiuluĭ săŭ Neculaĭ Stîrcea și ajungînd la lipsă s'aŭ vîndut luĭ Toderașco Visternicu, precum s'aŭ pomenit mai sus. Iar călugăriĭ de Hangu aŭ ținut acele derese a lor tăinuite, nefiind bune; s'aŭ rămas de înaintea noastră și din toată legea țăriĭ, ca să n'aibă în vecĭ treabă cu satul Bălțătești și cu Mînjești, s'aŭ umblat în pîră fără de ispravă, și li s'aŭ luat și dresele acele din mîna lor. Iară d-neĭ Visterniceasă Maria s'aŭ îndreptat. Decĭ ca să aibă a-și ține satele cu bună pace, precum le-aŭ ținut moșiĭ, și părinții, și dumneiĭ cu feciorii săĭ pănă acum, și precum îĭ scriŭ deresele de la Vasile Vodă, și uricul de la Constantin Movilă Vodă; și ca să-ĭ fie de la Domnia mea, dreaptă ocină și moșie, și uric cu tot venitul stătător în vecĭ de vecĭ, și aceasta pîră să nu se maĭ pîrască în vecĭ.

Și precum am aflat cu mare direptate, am iscălit, cu sf. Archiereĭ aĭ țăriĭ noastre, și cu toțiĭ boeriĭ ceĭ marĭ și micĭ din sfatul nostru, că să stea neclătită și nerușăit în vecĭ. Aceasta scriem.

u Iași let 7224, (1716.) lunie 30. (Sub scris) Io Mihaĭ Racoviță Voevod.

(L. P.)

(Asupra acestuĭ uric, vezĭ lămuririĭ îndeplinătoare: 1. Uricul: Ștefan Voevod 7130 (1622); Radu Mihnea Voevod 7132 (1624); Suret: Miron Barnovschi Movilă Voevod 7235 (1627); Gr. Ghica Voevod 1765; Anaforaua din 1765; în «Uricariul», de Th. Codrescu, pag. 378 — 391, t. V).

Mînjești, *pîrîŭ*, izvorește din culmea dealuluĭ Mînjești, jud. Iași, pl. Stavnicul, com. Mogoșești, trece prin partea de E. a satuluĭ și maĭ în jos se împreună cu pîrîul Berească.

Mînjina, *com. rur.*, în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, la 43 kil. de Galați. Se mărginește la V. cu pîrîul Gerul, ce o desparte de com. Călmățuiul (jud. Tecuciŭ), la N. cu Cudalbi, la E. cu cătunele Oasele (com. Cuca) și com. Pechea și la S. cu Hanul-Conachi.

E formată dintr'un singur sat, locuit de foștĭ clăcași.

Are o populație de 196 familiĭ, saŭ 800 suflete, din carĭ 406 bărbați și 394 femeĭ; o biserică parohială, cu hramul Sf. Apostolĭ Petru și Pavel, sfințită la 29 Iunie 1883, deservită de un preot și 2 cîntărețĭ; o școală

mixtă, frecuentată de 30 elevĭ; 3 cîrciumĭ și o prăvălie cu mărfurĭ.

Suprafața teritoriuluĭ com. e de 6239 hect., din carĭ 4234 hect. arabile, 1500 imaș, 415 fînețe, 25 viĭ și 60 vatra satuluĭ; pădure maĭ de loc. Din acestea, 5720 hect. ale proprietarilor marĭ și 514 hect. ale proprietarilor micĭ. Proprietățĭ marĭ sunt: moșiile Mînjina, Negrea - Potîrnichea-Cocoraș și Fîntîna-Geruluĭ.

Pămîntul e maĭ mult șes, cu puține văĭ și ridicăturĭ; este favorabil culturei cerealelor.

Vite: 13 taurĭ, 544 boĭ, 323 vacĭ, 49 juncĭ, 20 junce, 20 gonitorĭ, 5 gonitoare, 46 mînzațĭ, 24 mînzate și 15 viței; 9 armăsarĭ, 68 iepe, 68 caĭ, 2 asinĭ, 18 berbecĭ și 1293 oĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 4426 leĭ și 12 banĭ, iar la cheltuelĭ, de 4375 leĭ.

Prin comună trece calea vecino-comunală Pechea - Mînjina-Pechea.

Drumul către Mînjina trece prin o vale, numită Potîrnichea.

Prin com. curge pîrîașul Gologanul, ce formează și Iazul-Mînjineĭ.

Intreaga moșie Mînjina a fost odinioară proprietatea mareluĭ patriot și bărbat de stat Costache Negri. In satul Mînjina s'aŭ ținut multe din conciliabulele bătrînilor noștri patrioțĭ din ambele țărĭ surorĭ (Moldova și Muntenia), carĭ lucraŭ pentru renașterea națională a Romînilor și pentru unire; dar, pentru că cauza redeșteptăreĭ neamuluĭ romîn și a recăștigăreĭ drepturilor de neatîrnare ca Stat cereaŭ sacrificiĭ marĭ, C. Negri, care nu cruța nimica pentru aceasta, fu nevoit a o vinde, și ast-fel trecu în alte mînĭ. Casa, în care a locuit Costache Negri și în care se țineaŭ sfaturile patrioților ambelor țărĭ romîne, se vede și azĭ în Mînjina.

Mînjina, *moșie* particulară, de 2145 hect., în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. cu același nume.

Mînza, *pîrîiaș*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa; izvorește din ramura munților Tarcăul, și se varsă pe dreapta pîrîuluĭ Iapa, aproape de obîrșia acestuĭ pîrîŭ.

Mînzatul, *pîrîiaș*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Pipirigul; izvorește din ramificațiunile despre E. a ramureĭ munților Hălăuca, spre marginea jud. Suceava și, după un curs scurt, se varsă pe partea stîngă a pîrîuluĭ Pipirigul, aproape de satul Băboești.

Mînzați - Boerești, *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Mînzați, spre V. de satul Mînzați-Răzăși. Are o populația de 309 locuitorĭ și 76 case.

Mînzați-Răzăși, *com. rur.* și *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, spre N. de orașul Bîrlad, pe pîrîul Mînzățelul.

Satul formează o com. (com. Mînzați), cu cătunele Ibana și Mînzați-Boerești, cu o populație de 833 locuitorĭ din carĭ 162 contribuabilĭ, locuind în 216 case.

Are 44,75 hect. vie, din carĭ 150 hect. nelucrătoare, și 2,50 hect. livezĭ cu pruni.

Se lucrează puțin olăria.

Comerciul se face de 6 persoane.

Are o școală de băeți și o biserică.

Budgetul com. e de 5347 leĭ și 40 banĭ.

Mînzălești, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, plaiul Slănicul, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Slănicul, la 58 kil. de Buzăŭ.

Limita, la N., începe din muntele Giurgiul și se lasă spre S.-E. prin plaiurile munților: Mușa-Mare, Mușa-Mică, Vetrilele, Neharna, Piatra-Secuiuluĭ, Paltenul, de unde face o proeminență spre E. prin plaiurile: Nerezul, Furul-Mic și Furul-Mare, coboară la Belciul în fundul Rîmnicelului (izvorul Recea), pe care merge pe lîngă Muntele-Martinuluĭ, pănă la Măluțelul și de aci în jos, tot pe Recea, pănă la vărsătura sa în rîul Rîmnicul-Sărat; trece rîul, urcă în dealul Urzicăriile și de aci în muntele Curcubeta-Mare, de unde coboară pănă sub Muchĭa-Bisericuțeĭ, se lasă pe Izvorul-Coiteĭ, pănă la unirea sa cu izvorul Sărățelul, se abate pe Sărățel în jos pănă la gura izvoruluĭ Bisoca, ia pe Bisoca în sus pănă la hotarul moșieĭ Bisoca, apoĭ prin Piscul-Mîndru, pănă în Vîrful-Socetuluĭ, de unde se lasă pe izvorul Ghizdita, pănă la vărsarea sa în rîul Slănic (lîngă primărie), urcă puțin pe albia Slăniculuĭ și trece pe malul opus, prin Valea-Porculuĭ, pe care merge pănă în vîrful Dosul-Sălcieĭ. La S., hotarul începînd din Dosul-Sălcieĭ, merge în Vîrful-Bumbaruluĭ, în Vîrful - Poeneĭ-Ascunse, la Copaciul-Hoților și de aci se dirige spre Muchia-Ghizuniilor, de unde urcă în muntele Cerchezul; la Piatra-Pigoiuluĭ, se lasă pe plaiul Tainiștea-Vacilor și coboară iar în rîul Slănicul, la punctul numit Lunca-Baliĭ. La V., hotarul începînd de la Lunca-Baliĭ, trece Slănicul, urcă pe izvorul Valea-Sărieĭ, pănă la Crucea-din-Posadă, o ia pe plaiŭ, pănă la Curmătura-Trestioareĭ, se lasă în izvorul Rugina, pe care merge pănă în Fundul - Ruginelor, de aci, pe șipotul Brazeuluĭ, pe d'asupra

cătr. Buste, urcă în Curmătura-Caluluĭ de unde se lasă în jos, întîlnește pîrîul Sturdza și urcă pe dînsul pănă la sorgintea sa, apoĭ iar urcă pe la Urzicării în vîrful munteluĭ Măceșul, se lasă de Izvorul-Șterpilor, se abate pe plaiul de V. al munteluĭ Măceșul și ajunge în Lunca-Odoboae; de aci întălnind, Izvorul-Opriĭ, urcă cît-va pe dînsul și se abate pe Izvorul-Lespezilor pănă la Rîpa-Galbenă, unde întîlnind Izvorul-Secuiuluĭ se lasă pe dînsul pănă la vărsarea sa în pîrîul Bîsca-Mică, apoĭ pe malul stîng al Bîstiĭ, merge în sus pănă în muntele Tăietura (Mușa-Albă), de unde se lasă pe Izvorul-Giurgiuluĭ, apoĭ pe plaiul Dealuluĭ-Negru, urcînd în muntele Giurgiul.

Suprafața sa este de 9248 hect., din care 3830 pădure, 460 arabile, 942 fineață, 2877 izlaz, 29 livezĭ, 1 vie și 1109 sterpe.

Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Jumătate muntele Cireșul și căte-va sforicele ale statuluĭ, Munțiĭ-Giurgiuluĭ, Mușele și Furul (proprietatea Gherman). Meledicul, Poiana-Ascunsă, Bustea și Trestioara, pe lîngă care se adaogă proprietatea moșnenilor Mînzălești, subdivizațĭ după moșiĭ în două: Mînzălești și Stamătești, Ichimești, descendințĭ din Nicolae Ichim și Pătulești.

Terenul este muntos și străbătut de nenumărate văĭ și izvoare.

Agricultura se mărginește numaĭ la cultura porumbuluĭ. Are însă fînețe întinse și superioare, precum și pădurĭ seculare, din care cea maĭ mare parte nu se pot exploata. Cele din muntele Giurgiu se exploatează din Transilvania.

E avută în substanțe minerale, precum: fier (pirită), plumb, aramă și chiar aur în muntele Bisoca, apoĭ sare, lignită, urme de petroleŭ, ocru, etc.

Muntele Cireșul este un vast conglomerat de unio, diferite speciĭ de psilodonĭ și alte fosile. Muntele Grunjul nu e de cât o masă de ghips, iar pe Valea-Sghiabuluĭ se găsește foarte multă sigă, pe carĭ locuitoriĭ o pisează de spoesc casele cu dînsa. Siga, adusă de apă, se găsește pe toată albia rîuluĭ Slănicul, pănă la vărsarea sa și chiar în rîul Buzăul. Italienii aŭ început să o strîngă, pentru a sculpta statuete. Are în fine sorginți cu apă minerală, precum: Bustea, Săreni, Bîsceni, Zghiabul, etc.

Are o școală, în cătunul Gura-Bădiculuĭ, frecuentată de 40 copiĭ; 2 biserici, în cătr. Sghiabul, deservite de 2 preoți, 2 cîntăreți și 2 paracliserĭ, catedrala fiind cea cu hramul Mihail și Gavril, schitul Găvanul; 5 cîrciumĭ, 9 morĭ de apă, 2 făcae, 1 pivă, 4 herăstrae, 1 căsărie în muntele Mușa și maĭ multe stîne.

Vite sunt: 358 boĭ, 196 vacĭ, 65 viței, 26 caĭ, 30 țepe, 3 mînjĭ, 276 oĭ, 257 capre și 196 porcĭ.

Stupĭ sunt 80.

Comuna e formată din cătunele: Bîsceni, Bustea, Cireșul, Ghizdita, Gura-Bădiculuĭ, Grunjul, Ichimești (Mînzălești), Plăvățul, Poiana-Vîlculuĭ, Zghiabul, Trestioara, Săreni și Valea-Porculuĭ, cu o populație de 1160 suflete, din carĭ 251 coatribuabilĭ, locuind în 325 case.

Meseriașĭ sunt: 4 lemnarĭ, 2 rotarĭ, 14 butnarĭ, 1 fierar, 3 cojocarĭ și 2 boeangiĭ.

Dintre cătunele, carĭ compun această comună, Dionisie Fotino menționează numaĭ Mînzălești; se știe însă că și Poiana-Ascunsă, pe la 1740, era locuită și servea adesea ca refugiŭ în timp de invaziĭ. Tradiția locală despre începutul eĭ e identică cu cea de la com. Mănești.

Mînzălești (Ichimești), *cătun* de reședință al comuneĭ Mînzălești, jud. Buzăŭ, cu 220 locuitorĭ și 44 case.

Mînzălești, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzălești, proprietate a moșnenilor; are cam 2800 hect., din care cam 500 pădure, formată din Valea-Porculuĭ și jumătate muntele Cireșul (ceal'altă jumătate e a statuluĭ), apoĭ fînețe, livezĭ, izlaz, curăturĭ și loc sterp.

Mînzățești, *sat*, în jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Lupești, la 4 kil. maĭ jos de reședința comuneĭ. Are 121 familiĭ, saŭ 546 suflete; o biserică.

Mînzățești, *sat*, în partea de V. a com. Bosia, pl. Braniștea, județul Iași, situat pe coasta despre E. a dealuluĭ Mînzățești, pe o suprafață de 635 hect., e populată cu 78 familiĭ, saŭ 301 suflete, carĭ se ocupă cu agricultura, pescăria, facerea rogojinelor.

Are o biserică, zidită la 1815, de Alexandru Ghica.

Vite: 546 vite marĭ cornute, 550 oĭ, 36 caĭ și 134 rîmătorĭ.

Mînzățești, *pîrîiaș*, ce udă satul cu același nume, jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Lupești, și se varsă în Horincea.

Mînzățelul, *pîrîŭ*, ce curge prin pl. Simila, jud. Tutova. Izvorește din com. Mînzați, curge de la N. spre S., udă com. Mînzați și Ibănești și se varsă în pîrîul Simila, pe dreapta, lîngă cătunul Puțul-Olaruluĭ.

Mînzica, *vale*, în jud. Ialomița,

pl. Cîmpul, la mijlocul căiĭ între satele Ştefăneşti şi Lupşani.

Mînzul, *cătun*, al com. Cilibia, jud. Buzău, cu 290 locuitorĭ şi 56 case.

Mînzul, *moşie*, în jud. Buzău, com. Albeşti.

Mînzul (Slătineanca-), *moşie*, în jud. Buzău, com. Cilibia, cătunul Mînzul. Are 1400 hect., din care 80 pădure, Cotul-Mihalea, restul arabil şi sterp.

Mîrcioica, al 5-lea *pichet de graniţă* pe Dunăre, începînd de la hotarul Doljuluĭ, spre S. de balta Cuşniţa şi în dreptul satuluĭ Vidin din Bulgaria.

Mîrleanul, *com. rur.*, jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă.

Este aşezată în partea V. a judeţuluĭ, la 82 kil. spre V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ şi în partea N.-E. a plăşeĭ, la 37 kil. spre N.-E. de oraşul Ostrov, reşedinţa eĭ.

Comunele învecinate cu dînsa sunt: Aliman, la 5 kil., spre S.-E.; Beilicul, la 5 kil., spre S.-V.; Cuzgunul, la 11 kil., spre S.; Oltina, la 10 kil., spre S.-V.; Rasova, la 12 kil., spre N.-E.

Se mărgineşte la N. cu jud. Ialomiţa, de care se desparte prin Dunăre; la E., cu comuna rurală Aliman; la S. şi V., cu com. rur. Beilicul, de care se desparte prin dealul Cuir-Cuius, valea Mîrleanul, dealul Demircea şi malul de V. al întinseĭ bălţĭ Mîrleanul.

Reliefuł soluluĭ său e puţin accidentat de dealurile: Zbreia (99 m.) la N., şi prin interiorul comuneĭ; Cuir-Cuius (121 m.), Demircea (121 m.), la S., pe hotar, avînd prin comună ramificaţiile lor nordice. Natura lor este pietroasă maĭ cu seamă spre V., pe malul laculuĭ Mîrleanul.

Movile sunt 3; principala este Drăgaica (108 m.) la N., dominînd Dunărea, satul şi lacul Mîrleanul; este artificială şi a servit ca punct de observaţie.

Apele care udă comuna sunt: Dunărea, la N., pe o distanţă de 6 kil., avînd malul său de V. jos, iar cel de E. înalt şi rîpos; formează ostrovul Hozunada, acoperit cu pietriş şi nisip, şi a căruĭ parte V. aparţine comuneĭ.

Văile sunt numeroase, cu maluri ridicate şi mult cotite. Cele maĭ însemnate sunt: valea Canasanul la N., se deschide în Dunăre; Valea-Mîrleanul, unită cu valea Ormanul, pe la S. şi prin interiorul comuneĭ, se deschide în lacul Mîrleanul lîngă satul Mîrleanul.

Bălţĭ este numaĭ una: balta Mîrleanul, (370 hect.), în partea V., are maluri înalte. Maĭ cu seamă cele E. sunt înalte şi pietroase. Lacul pe o bună întindere este acoperit cu stuf şi comunică cu Dunărea printr'o gîrliţă (1 kil. lungime) prin care se alimentează cu apă şi peşte ce se consumă în localitate.

Este formată dintr'un singur cătun de reşedinţă, Mîrleanul, aşezat în partea V. a comuneĭ, pe malul E. al laculuĭ Mîrleanul, puţin înalt şi stîncos. Poziţiunea luĭ este frumoasă, înconjurat de dealurĭ înalte, acoperite cu verdeaţă şi cu viĭ, avînd o deschidere spre V. pe stufosul mal al laculuĭ. Casele sunt frumoase, bine făcute, de zid, şi aşezate pe 8 uliţĭ.

Are o populaţie de 230 familiĭ, saŭ 971 suflete, din carĭ 237 contribuabilĭ; o biserică, cu hramul Sf. Dumitru, fundată şi întreţinută de locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 dascăl şi 1 paracliser; o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător, şi frecuentată de 20 elevĭ; 1 moară pe apă şi 3 de vînt.

Suprafaţa comuneĭ este de 3556 hect., din carĭ 70 hect. ocupate de vatra satuluĭ, 950 hect. ale statuluĭ şi 2536 hect. ale locuitorilor.

Locuitoriĭ posedă: 85 pluguri, 150 care şi căruţe, 1 trior; 2 maşinĭ de vînturat; 4200 vite, maĭ cu osebire oĭ şi boĭ.

Comerciul este activ şi se face de 3 comercianţĭ, prin orăşelul Ostrovul şi gara Cernavoda.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 2718 leĭ, şi la cheltueli de 2397 leĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: un drum judeţean Cernavoda-Rasova-Oltina ce trece prin sat, apoĭ drumurĭ comunale ce duc la Beilic, Aliman, Demircea, etc.

Mîrleanul, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de com. Gîldăul, situat pe ţărmul stîng al Borceĭ, sub coasta Bărăganuluĭ şi lipit spre V. de satul de reşedinţă.

Are o populaţie de 486 locuitorĭ, din carĭ 231 bărbaţĭ şi 112 femeĭ.

Mîrleanul, *insulă* pe Dunăre, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Gîldăul, cu pădure şi păşune.

Mîrleanul, *pichet* de frontieră, pe Dunăre, în dreptul satuluĭ Gîldăul, pl. Borcea, jud. Ialomiţa.

Mîrleanul, *deal* însemnat, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor Mîrleanul şi Beilicul, brăzdînd partea de S.-V. a căt. Mîrleanul, cea de E. a căt. Beilicul şi cea de N. a plăşeĭ; este cuprins între lacul

Mîrleanul și Beilicul, valea Demircea și valea Mîrleanul; are 126 m. înălțime, dominînd cele 2 lacurĭ, cele 2 văĭ și drumurile comunale ce duc de la Beilicul la Mîrleanul, Demircea și Bac-Cuius; este acoperit cu semănăturĭ și fînețe.

Mîrleanul, *lac* însemnat, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, situat pe teritoriul comunelor rurale Mîrleanul și Beilicul. Ca toate lacurile de pe malul drept al Dunăreĭ, el trebue să fi fost format de Dunăre în vre-una din marele sale revărsărĭ, maĭ cu seamă că nivelul apelor sale e acelașĭ ca al Dunăreĭ; astăzĭ comunică cu Dunărea printr'un mic braț, lung de 1 kil., larg de vre-o 20 m. și puțin adînc; prin acest braț lacul este alimentat cînd fluviul este în creștere. La S. de el se află un mic lac, acoperit cu stuf, numit Beilicul, care poate fi considerat ca o prelungire a sa, căcĭ limba de pămînt, ce le desparte, este joasă și acoperită dese-orĭ cînd apele sunt marĭ. Forma laculuĭ este maĭ mult lunguiață, cu o direcție generală dela N. la S. Intinderea sa totală este de 360 hect. Malurile sale abia se cunosc din pricină că stuful le acoperă ca o bandă de jur împrejur; ele sunt joase, afară de două locurĭ, la N. și la S. de satul Mîrleanul, unde sunt înalte și rîpoase, pietroase chiar.

Pe maluri vin de se termină ultimile ramificațiunĭ ale dealurilor Tuna-Orman și Calburgina, la V., Zbreia și Catița, la E.

Satele așezate lîngă lac sunt: Mîrleanul, pe malul N.-E. și Beilicul, lîngă lacul cu acelașĭ nume, la 1 1/2 kil. de lacul Mîrleanul.

Basinul săŭ are o întindere de 25000 hect., și cuprinde teritoriile comunelor: Beilicul, Mîrleanul, Caranlîc, Cuzgun, Cara-Amat, Dobromirul, Enișenlia și Hazarlîcul. Este cuprins între dealurile Tuna-Orman, Calburgina, Macucul, Cioial, Merchez, Cîșla, Distrail, Baș-Punar, Siniv - Bair, Aslama - Bair, Siniv-Iol-Bair, Uzun - Bair, la V.; hotarul Dobrogeĭ spre Bulgaria și dealurile: Ghiol-Punar, Mulver-Acceuci, Imail-Iuc, Echi-Iuiuc-Olceac, Catița și Zbreia, la S.

Văile care brăzdează acest basin sunt: a-Beiliculuĭ, unită cu Valea-luĭ Ghenciŭ, se deschide în lacul Beilicul; Derinea-Ceair, formată din unirea Văeĭ-Cișmeleĭ cu Migedetul numită și Dudutlu-Cucuciu-Alcea; valea Derinea, care la începutul eĭ se maĭ numește și Gheren-Ceair și primește sub acest nume văile: Babuci-Culac, Teche-Chioi, formată din Iurcuri - Mahala-Ceau, Dobromirul și Medmedi-Culac, apoĭ valea Enișenlia; pe stînga are valea Demircea unită cu valea Voinea-Mare; valea Mîrleanul unită cu valea Orman și Bac-Cuius. Aceste văĭ aŭ apă numaĭ în timpul ploilor.

Peștele din această baltă e acelașĭ ca cel din Dunăre și se pescuește de locuitorĭ, venitul aparținînd statuluĭ.

Mîrleanul, *vale*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Mîrleanul, Alimanul și Beilicul, formată din treĭ văĭ maĭ micĭ, din carĭ cea maĭ însemnată este Bac-Cuius-Culac, care se consideră ca ramură principală; se desface din ramificațiile vestice ale dealuluĭ Echi-Iuiuc-Olceac, de pe teritoriul satuluĭ Bac-Cuius al com. Beilicul; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S.-E. spre N.-V.; trece prin satul Bac-Cuius, pe la poalele vestice ale dealurilor Uzun-Culac-Bair, Chior-Cuius și Mîrleanul la V. și, după un drum de 12 kil. se deschide în ĭezerul Mîrleanul, spre E., la 1 1/2 kil. spre S. de satul Mîrleanul; are pe dreapta, ca adiacentă, valea Orman; pe valea sa merg drumurĭ ce duc de la Mîrleanul la Alimanul, Demircea și Bac-Cuius.

Mîrlogea, *sat*, făcînd parte din com. rur. Apostolache, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Are o populație de 125 locuitorĭ; o biserică, fondată la anul 1825 de Panait Prapogic, și reparată la anul 1858 de Dumitru Caramalîu.

Locuitoriĭ satuluĭ s'aŭ împroprietărit la 1864.

Mîrșani, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., la 47 kil. de Craiova și la 58 kil. de reședința plășeĭ, Căciulătești, situată pe șesul Mîrșani, și compusă dintr'un singur cătun.

Se învecinește la N. cu com. Apele-Viĭ; la S., cu com. Locusteni; la E., cu com. Marotinul-d.-s. și la V., cu cătunul Tîmboești, ce ține de com. Murta.

Hotarul către fie-care comună este format de drumurĭ și numaĭ din distanță în distanță se găsesc movile de hotar, făcute pe marginea drumurilor.

In N. comuneĭ se găsesc o mulțime de lacurĭ carĭ nu aŭ scurgere. Intre cele maĭ însemnate sunt: Lacul-Galeșuluĭ, al-Gugulești-lor și Lacul-Lung, cu o suprafață de 2 1/2 hect. fie-care; Lacul-luĭ-Preduț, al-luĭ-Anghel și al-Bădicelor, de 1 1/2 hect. fie-care; Lacul-Ghineștilor, al-Copiluluĭ, al-Femeilor și al-Uștiubelor, de 1 hect. fie-care; toate conțin pește.

Sunt 80 fîntînĭ, toate cu cumpănă, 66 în comună și 14 afară

pe cîmp. Crucĭ sunt 40, din carĭ 25 în comună și 15 afară pe cîmp. Pe furcile fîntînilor carĭ sunt maĭ nouă, și pe ale crucilor se vede scris numele celor carĭ le aŭ ridicat.

Se zice că temelia comuneĭ a fost pusă de treĭ familiĭ venite din cătunul Apele-Viĭ, din care una se numea Mîrșolea, de unde a venit cu modificare numele comuneĭ Mîrșani.

Are o populație de 4178 suflete.

Sunt treĭ bisericĭ: una cu hramul Sf. Ioan, a doua cu hramul Sf. Nicolae și a treia cu hramul Intrarea în Biserică, deservite de 2 preoțĭ, 3 cîntărețĭ și 3 paracliserĭ și avînd fie-care cîte o inscripție.

Inscripția bisericeĭ Sf. Ioan:

Această sfîntă biserică este zidită din temelie în anul 1793, în zilele prea sfințitului episcop Nectarie, și în zilele prea Înălțatului Domn Alexandru Moruzzi. Ctitor Mateĭ Burada și alțiĭ.

Inscripția bisericeĭ Sf. Nicolae:

Cu ajutorul luĭ D-zeŭ ziditu-s'aŭ din temelie această sfîntă și Dumnezeeasecă biserică la leatul 1831, unde se serbează hramul Sf. Erarh Nicolae, prin îndemnul și osteneala acestora si anume: Radu Diaconu, I. Popa Mitroĭ cu fiiĭ seĭ, Preotul Nicola, Mitran Mără, Ion Rachieriŭ, Stan Ereu Duhovnicu. Prin dare de banĭ și ostenelĭ ajutînd și ceĭ-l'alțĭ sătenĭ.

Iar acum la anul 1868 s'a prefăcut amvonul din temelie, turla, acoperișul, iar din noŭ învelit cu tinichea precum și zugrăveala acestora și hramul de afară. Prin osteneala și dare de banĭ acestora și anume: Dascălu Ion Cărceanu, Niță Diaconu Radu Dumitre, Diaconu Petru și cu ajutorul și dărĭ de banĭ și al celor-l'alțĭ sătenĭ. In zilele prea Înălțatuluĭ nostru Domn Carol I, cărora pomenire să le fie în vecĭ amin. Ion Gugu, Teodor Popescu, Vancea Mitrache, Ilie Diaconu Ion.

Inscripția bisericeĭ Intrarea-în-Biserică:

Această sfîntă biserică s'aŭ zidit din noŭ în zilele prea Înălțatuluĭ Domn Alexandru Ion I Cuza, cu bine-cuvîntarea Sf Episcopiĭ Vîlcea-Noul Severin D. D. Calinic, luînd săvîrșire în zilele M. S. Carol I, la anul 1868, Noembrie 9, hramul Intrarea în biserică a Maiceĭ Domnuluĭ, cu cheltuiala comuneĭ Mîrșani, ajutînd și alte comune învecinate și a celor maĭ de aproape epitropĭ Dincă Pupezeanu, Dumitru Anghel, Ion Gg. Burada, Ion M. Burada, Radu Uritu, Ion Cărceanu, Stoian Ghisdavu, Diaconu Stan, Mihaĭ Buță, Preotul Nistor. Cel dintîiŭ cîntăreț al bisericeĭ Grigorie popa Ion.

Sunt 2 școlĭ primare, una de băeți și a doua de fete; școala de băeți funcționează din 1838, are un local de zid construit de comună și este frecuentată de 115 băeți; școala de fete funcționează de la 1879, și este frecuentată de 43 fete.

Suprafața teritoriuluĭ comuneĭ este de 2712 hect., din carĭ: 425 hect. ocupate de vatra satuluĭ; 2104 hect. pămînt arabil și 16 hect. lac.

Moșia Mîrșani este proprietatea moșnenilor.

Viile, în întindere de 166 hect., sunt ale moșnenilor.

Meseriașĭ sunt: 9 fierarĭ, 3 tîmplarĭ, 4 cojocarĭ și 4 cizmarĭ.

Sunt 8 cîrciumĭ.

O cale comunală străbate comuna pe o lungime de 4½ kil.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 3534.50 leĭ și la cheltuelĭ de 3363.31 leĭ.

Vite: 480 vite marĭ cornute, 750 oĭ și 35 caĭ.

Mîrșani, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., formînd comuna Mîrșani. Vezĭ acest nume.

Mîrșani, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Mîrșani, în întindere de 2104 hect. arabile. Aparține cetelor de moșnenĭ, ce se găsesc pe dînsa.

Pe moșie sunt 166 hect. de vie.

Mîrșia, *com. rur.*, jud. Vlașca, pl. Neajlovul, situată pe Valea-Drîmbovniculuĭ, în jos de Sadina, proprietatea moștenitorilor Răducanu Dumitriu, fostă a familieĭ Bolintineanu.

Este situată la 36 kil. de București, la 60 kil. de Giurgiŭ și la 8 kil. de Obedeni, reședința plășeĭ.

Se compune din două mahalale: Mîrșia-din-Deal, a d-luĭ R. Dumitriu, azĭ zestrală a d-luĭ C. Nacu și Mîrșia din-Vale a d-luĭ Nicolae Cioflic; ele nu se despart de cît printr'o linie de hotar.

Suprafața ambelor proprietățĭ este de 2054 hect.

S'a dat la 256 locuitorĭ, în 1864, o suprafață de 468 hect.

Este un petic de pădure de 200 hect. spre Purani.

Arenda anuală a ambelor trupurĭ este de 22009 leĭ.

Are o populație de 1100 locuitorĭ, din carĭ 212 contribuabilĭ; o școală mixtă, condusă de un învățător, și frecuentată de 40 băeți și 10 fete; o biserică, zidită de familia luĭ Bolintineanu, ținînd de parohia Ueștĭ-Moșteni și deservită de 1 preot și 2 dascălĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 3544 leĭ și la cheltuelĭ, de 3679 leĭ.

Pe aci trece șoseaua județeană ce vine din Glavaciocul-Cîrtojani și duce spre București și Obedeanca, pe Valea-Drîmbovniculuĭ.

Poetul Dumitru Bolintineanu, s'a născut în acest sat, unde-și avea și proprietatea Mîrșia.

Mîrțani, *parte* a *comuneĭ* Capul-Pisculuĭ, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Mîrza, *sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Sălcuța, cu 489 suflete și 74 case.

Mîrza, *moşie*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Sălcuţa, satul Mîrza. Aparţine d-luĭ M. Boicescu. Pe dînsa sunt 28 pog. viĭ, 8 ale d-luĭ Boicescu şi 20 ale locuitorilor. Se maĭ găseşte şi pădure.

Mîrza, *două trupurĭ de pădure*, în întindere de 350 hect., pendinte de com. Apostolache şi Sîngerul, plasa Podgoria, judeţul Prahova, supuse regimuluĭ silvic.

Mîrza, *pădure*, în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Sălcuţa, satul Mîrza, în întindere de 50 hect., aparţinînd d-luĭ M. Boicescu. Este populată cu cer, stejar şi gîrniţă.

Mîrzăneşti, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Marginea, comuna Pielea. Are o populaţie de 486 suflete, din carĭ 94 contribuabilĭ.

Mîrzăşti, *pîrîŭ*, pe valea Mîrzăşti, com. Tăuteşti, pl. Copoul, jud. Iaşi. Izvoreşte de sub pădurea Mîrzăşti, se întinde spre E., printre dealurile Mîrzăşti şi Horleşti, pănă la Podul-de-Lut, unde dă în valea şi pîrîul Zahorna.

Mîrzea (Vîrful-), *vîrf de deal*, situat la N. de com. Gornetul-Cuibul, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Mîţa, *deal*, continuare a dealuluĭ Popeşti, jud. Vasluiŭ, com. Miclesti, se întinde pe teritoriul com. Ştioborăni, în partea-ĭ de N., şi se termină aproape de Docolina.

Mîzganul, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 763 hect., pendinte de com. Hîrtieşti, pl. Argeşelul, jud. Muscel.

Mlăceni, *sat*, cu 120 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Loviştea, făcînd parte din com. rur. Perişani. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Mlăciĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Cătina, cătunul Săticul; pe malurile sale se văd marĭ gropĭ, numite ale-Jidovilor.

Mlăcile, *cătun*, al com. Sibiciul-d.-s., jud. Buzăŭ, cu 20 locuitorĭ şi 6 case; are sub-diviziile Drăgănoi şi Moara-Sibiceanuluĭ.

Mlăcile, *sat*, în jud. Dîmboviţa, pl. Dîmboviţa-Ialomiţa, cătunul com. Pietrari.

Mlăjetul, *com. rur.*, în jud. şi pl. Buzăuluĭ, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Buzăul, la 61 kil. de oraşul Buzăul.

Limita, la N., începe din poalele munteluĭ Vîrful-Oiĭ, continuă cît-va pe izvor, urcă în Vîrful-Ciniilor şi se lasă în Poiana-Lazuluĭ, urcă plaiul munteluĭ Leurdeanul, apoĭ, pe izvorul Leurdeĭ, trece pe la Văcăriĭ, atinge cătunul Gîrbovi (com. Nehoiaşul), la capul dealuluĭ, urcă în Vîrful-Strungilor şi se lasă pe valea Napiţa pănă în rîul Buzăul; la V., continuă pe matca Buzăuluĭ pănă la gura izvoruluĭ Cătiaşul, ia pe Cătiaşul în sus pănă la Piscul-luĭ-Bălan, de aci în vîrful munteluĭ Măgura, în apropiere de cătunul Poeniţele (com. Chiojdul), se lasă apoĭ pe slemnea plaiuluĭ pănă în muntele Muscelul; la S., din muntele Muscelul coboară drept pe muche pănă la Malul-Alb, dă în rîul Buzăul şi îl trece în dreptul gureĭ Valea-Sibiciuluĭ, la Bordusoaia; la E., în sus pe malul stîng al Văeĭ-Sibiciuluĭ, urcă de la Bordusoaia în Vîrful-Roşiilor, apoĭ în vîrful Fulgoiul, se lasă în vale la Dogăriţa, de unde apucă pe drumul munteluĭ Goşea şi urcă în vîrful Vlădani, de unde se lasă în izvorul Brusturişul, atinge Muscelul-Cărăimănesc, la Groapa-Baciuluĭ şi urcă iar pe Goşea pănă în vîrf şi iar se lasă în vale pănă la Ţăruşele, de unde ia drumul pănă în Seciul-Muscelenilor, unde se întîlneşte cu Izvorul-Ruginos, cu care coincide pănă în hotarul moşieĭ Colţi, unde după ce urcă în muche, se coboară în izvorul Valea-Bouluĭ, apucînd pe acest izvor pănă la vărsarea sa în Valea-Colţilor, pe care o părăseşte ca să urce Vîrful-Pal; de aci se lasă pe plaiŭ, trece pe la lac, urcă vîrfurile: Stermina, Cheea şi Coriiul, de unde se coboară iar în Valea-Colţilor, pe care merge pănă la sorgintea sa sub muntele Valea-Oiĭ.

Suprafaţa acesteĭ com. este de 3756 hect., din carĭ: 243 hect. arabile, 931 hect. pădure, 186 hect. fîneaţă, 1230 hect. izlaz, 140 hect. livezĭ, 7 hect. vie şi 1019 hect. loc sterp.

Proprietăţĭ însemnate sunt: Mlăjetul-Topilele şi Trestioara-Ruginoasă, ale statuluĭ; Mlăjetul-Ursoaia, Lereasca şi Poenele, particulare; iar Mlăjetul, Gorgăneasa, Stănilă, Hărhădăul, Valea-Rea, Bordusoaia şi Păcura, ale cetelor de moşnenĭ: Mlăjetenĭ, Gorgăneştĭ, Stănilenĭ, Vălirenĭ şi Lupenĭ, numiţĭ şi Lereştĭ, pe care le posedă singurĭ, saŭ în devălmăşie cu statul, saŭ cu particularĭĭ.

Terenul com. e muntos, stîncos şi sălbatic, totuşĭ are şi poziţiunĭ favorabile culturĭ şi de o plăcută înfăţişare. Aşa, Valea-Sibiciuluĭ merită a fi văzută nu numaĭ pentru impor-

tanța eĭ geologică, dar și pentru frumusețea loculuĭ.

E avută în minerale și maĭ cu seamă în ape sulfuroase și feruginoase.

Comuna e formată din cătunele: Chirilești, După-Piatră, Intre-Sibicee, Mlăjetul, Păcura, Stănile, Topilele, Trestioara, Valea-Lupuluĭ, Valea-Rea și Valea-Sibiciuluĭ, cu o populație de 3150 locuitorĭ, din carĭ 433 contribuabilĭ, locuind în 588 case.

Meseriașĭ sunt: 20 lemnarĭ, 4 rotarĭ, 11 butnarĭ, 1 croitor, 1 fierar, 1 cojocar și 1 boeangiŭ. Se țin anual 4 tîrgurĭ: 8 Septembrie și 8 Noembrie la Mlăjetul; 29 August, la Valea-Sibiciuluĭ; 30 Noembrie, la Valea-Lupuluĭ.

Căĭ de comunicație n'are, altele, de cît drumurile naturale.

Vite sunt: 646 boĭ, 157 vacĭ, 64 viteĭ, 11 caĭ, 7 iepe, 4 mînzĭ, 1200 oĭ, 380 capre și 175 porcĭ.

Stupĭ sunt 60.

Are o școală frecuentată de 30 elevĭ; 4 bisericĭ, în Mlăjetul, Stănila, Valea-Lupuluĭ și Valea-Sibiciuluĭ, deservite de 3 preoți, 3 cîntăreți și 4 paracliserĭ, catedrala fiind cea cu hramul Nașterea Maiciĭ Domnuluĭ; 4 cîrciumĭ; 2 morĭ și 1 făcău.

Budgetul com. e de 2911 leĭ, 80 banĭ.

Comuna e vechĭe. Cătunul Valea-Sibiciuluĭ exista la 1640. Dionisie Fotino maĭ menționează cătunele Mlăjetul și Stănila, înființate cu mult maĭ înainte.

E demn de vizitat muntele Vîrful-Pietreĭ, care are în partea de N., maĭ multe peșterĭ săpate în piatră unde, după tradiție, ar fi locuit Tătariĭ și care aŭ servit de ascunzătorĭ și locuitorilor în timp de invaziĭ.

Mlăjetul, *cătun* de reședință al com. Mlăjetul, jud. Buzău, cu 800 locuitorĭ și 125 case; are subdivizia Cincarul.

Mlăjetul, *moșie*, în jud. Buzău, com. Mlăjetul, proprietatea moșnenilor Mlăjetenĭ; are cam 230 hect., din care 30 hect. arabile, apoĭ izlaz, livezĭ, pădure și sterp.

Mlăjetul, *pădure*, în jud. Buzău, com. Mlăjetul, proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopie; are 630 hect. și e formată din trupurile: Corîiul, Topilele, Vîrful-Pinișoruluĭ și Vîrful-Sterminеĭ.

Mlăjetul și Topilele, *moșie*, în jud. Buzău, com. Mlăjetul, proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopie; are 800 hect., din care 170 hect. acoperite de curăturĭ, livezĭ, izlaz și sterp, iar restul pădurea Mlăjetul.

Mlăjetul-Ursoaea (Macoveanca, Jitianca), *moșie*, în jud. Buzău, com. Mlăjetul. Vezĭ Macoveanca.

Mlecănești, *sat*, în jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mischi, cu o populație de 492 suflete: 256 bărbațĭ și 236 femeĭ. Locuesc în 95 case.

Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Mischi, ce este la 380 m.

Are o biserică cu hramul Sf. Dumitru, fondată de enoriașĭ în 1874; 3 cîrciumĭ.

Mlecănești, *moșie* particulară, în jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mischi, aparținînd bisericeĭ S-teĭ Treimĭ din Craiova. Are o pădure pe dînsa, numită Lunca-Mare.

Mlenăuți, *sat*, pe moșia cu acelașĭ nume, com. Suharăul, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ. Are o populație de 131 familiĭ, saŭ 491 suflete.

Proprietatea moșieĭ este a maĭ multor răzeșĭ. Din vechime, a fost a mănăstireĭ Solca din Bucovina, dăruită la 25 Iunie 1623 de Miron Barnovski, Hatman și Pircălabul Suceveĭ. A stăpînit-o mănăstirea pănă la 1785.

Are 2 bisericĭ, deservite de 1 preot, 2 cîntăreți și 2 pălămarĭ, una pe partea proprietaruluĭ Balasinovicĭ, cu hramul Sf. Gheorghe, făcută de zid la 1803, de Costache Manole, proprietarul moșieĭ; a doua pe partea din sus a răzeșilor, cu hramul Sf. Mihaĭl și Gavril, făcută din lemn în 1814, de Ioan Pîrîŭ, răzeș.

Sătenii împroprietăriți aŭ 120 hect., 30 ariĭ, pămînt, ĭar proprietariĭ moșieĭ, 1074 hect., 15 ariĭ, cîmp și 71 hect., 61 ariĭ, pădure. Vie se află pe moșie în întindere de $3^1/_2$ pogoane.

Drumul principal este acel de la Darabani la Dorohoiŭ.

Hotarele moșieĭ sunt cu: Lozna, Havîrna, Hudești și Suharăul.

Moara, *cătun*, jud. Argeș, plasa Pitești, făcînd parte din com. rur. Borlești-Vărzari.

Moara-Cîmpineanuluĭ, *numire vechie* a *satuluĭ* Pantazi, din comuna Coslegiul, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Moara-Cîmpul-Cruceĭ, *sat*, județul Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Argetoaia. Are o populație de 169 suflete, 83 bărbațĭ și 86 femeĭ. Locuesc în 31 case și 12 bordee.

Copiiĭ din sat urmează la școalele din satul Argetoaia-d.-s., ce este la 1 kil. 500 m. departe.

Moara-Conachi, *sătuc*, județul Bacău, pl. Siretul-d.-s., comuna Filipeni, făcînd trup cu satul Frunteștĭ, care este spre E.

Moara-de-Mărăcinĭ, *mahala*, din com. rur. Bucovul, județul Prahova, pl. Cricovul.

Moara-de-Vînt, *munte* și *punct trigonometric*, jud. Buzău, acoperit de izlaz, pe malul drept al rîuluĭ Slănicul. Face limită între comunele: Aldeni, Beciul, Cernătești, Pîclele și Pleșcoi.

Moara-din-Groapă, *cătun*, jud. Vlașca, pendinte de com. Patruzecĭ-de-Crucĭ, situat pe dealul drept al Neajlovuluĭ, în sus de Vadul-Stanchiĭ.

Proprietatea răposatuluĭ Sp. Gazoti, are o suprafață de 600 hect., din care pădure de tufă în întindere de 300 hect. S'a dat la 30 locuitorĭ foștĭ clăcașĭ, în 1864, o suprafață de 90 hect. Aduce un venit anual de 9000 leĭ.

Are o biserică, deservită de un preot și un dascăl; ține de parohia Patru-zecĭ-de-Crucĭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu facerea de cărbunĭ din lemnele ce se exploatează din pădurile învecinate: Corbi, Vadul-Stanchiĭ, Udeni și Moara-din-Groapă.

Moara-din-Siliște, *sat*, județul Argeșul.

Moara-Domnească, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, situată la N.-E. de București, lîngă valea Pasărea, la 28 kil. de București.

Se compune din satele: Găneasa, Moara-Domnească și Șindrilita, cu o populație de 1180 suflete, din carĭ 212 contribuabilĭ, locuind în 239 case și 11 bordee.

Se întinde pe o suprafață de 1870 hect. D-l Kotzebue, ginerile răposatuluĭ general Mavros, are 1350 hect., și locuitoriĭ, 520 hect. Proprietarul cultivă 900 hect. (45 izlaz, 5 vie, 400 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul, fără să aibă locurĭ de izlaz.

Proprietarul are case marĭ și un parc frumos.

Are 2 bisericĭ (la Găneasa și Moara-Domnească); o școală mixtă; 1 mașină de treerat cu aburĭ; 2 heleștae; 2 podurĭ stătătoare.

Vite sunt: 124 caĭ și ĭepe, 1 armăsar, 379 boĭ, 221 vacĭ și viței, 4 taurĭ, 26 bivolĭ, 36 bivolițe, 65 capre, 73 porcĭ, 975 oĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 4974 leĭ, iar la cheltueli, de 4915 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 93 plugurĭ, 80 cu boĭ și 13 cu caĭ; 198 care și căruțe: 164 cu boĭ și 34 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietărițĭ sunt 131 și neîmproprietărițĭ maĭ sunt 174.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ și 2 hangiĭ.

Moara-Domnească, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu același nume, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov. Este situat la V. de Găneasa, pe malul stîng al văiеĭ Pasărea.

Se întinde pe o suprafață de 1480 hect., cu o populație de 187 locuitorĭ.

D-l Kotzebue are 1350 hect. și locuitoriĭ, 130 hect. Proprietarul cultivă 900 hect. (45 izlaz, 5 vie, 400 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae; o școală mixtă; 1 mașină de treerat cu aburĭ; 1 heleșteu; 1 pod stătător.

Comerciul se face de 1 hangiu.

Numărul vitelor marĭ e de 114 și al celor micĭ, de 415.

Moara-Domnească, *sat*, făcînd parte din com. rur. Rîfovul, județul Prahova, pl. Crivina, situat pe malul drept al rîuluĭ Teleajenul. Are o populație de 332 locuitorĭ.

Moara-Domnească, *sat*, la S. com. Valea-Rea, pl. Mijlocul, jud. Vasluiu, la 9 kil. de Vasluiu, situat de o parte și de alta a șoseleĭ naționale, Vasluiu-Iași, întinzîndu-se parte pe șes și parte pe ambele coaste ale dealuluĭ ce vine din satul Valea-Rea.

Suprafața satuluĭ e de 2824 hect. din care 274 hect. pădure și 2161 hect. loc de cultură, fînață, imaș ale proprietățeĭ, iar 386 hect. ale locuitorilor.

Are o populație de 140 familiĭ, saŭ 440 suflete; o biserică, făcută de locuitorĭ, la 1829, deservită de 1 preot și 1 eclesiarh; o moară de apă și una cu vaporĭ; două cîrciumĭ.

Vite: 207 vite marĭ cornute, 819 oĭ, 19 caĭ și 30 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 26 plugurĭ și 50 care cu boĭ; 1 plug și 2 căruțe cu caĭ.

In partea de N. a satuluĭ, se vede locul unuĭ iaz și urmele ĭezătureĭ.

Moara-Draculuĭ, *cascadă* înaltă, în jud. Suceava, formată de pîrîiașul Bogolinul, ce se vede la scoborișul cu pluta pe Bistrița, în partea dreaptă, după ce s'a trecut Cheile și Scăricica.

Moara-Grecilor, *sat*, în jud. Vasluiu, pl. Crasna, com. Munteni-d.-s., la 5 kil. spre N. de orașul Vasluiu, așezat pe șesul din dreapta șoseleĭ naționale Vasluiu-Iași.

Teritoriul satuluĭ e de 2298 hect., din carĭ: 1454 hect. arabile, 258 hect. fînață, 314 hect. imaș, 214 hect. pădure, 10 hect.

vĭi şi 45 hect. vatra satuluĭ, ocupat de case, grădinĭ, drumurĭ, etc.

Are o populaţie de 110 familiĭ, saŭ 454 suflete; o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ, zidită la 1815 de spătarul V. Miclescu, şi care la 1869 s'a restaurat şi înfrumuseţat de postelnicul Temistocle Bastachi; o moară cu aburĭ; o cîrciumă.

La marginea de E. a satuluĭ este un iaz cu moară, al proprietăţeĭ.

Vite: 215 vite marĭ cornute, 10 bivolĭ, 251 oĭ, 40 caĭ şi 38 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 56 pluguri şi 60 care cu boĭ; 10 căruţe cu caĭ; 12 stupĭ cu albine.

Moara-Joreĭ, *parte* din *moşia* Hăneşti, jud. Dorohoiŭ, pl. Başeul, com. Sirbi.

Moara-luĭ-Ciorneĭ, *sat*, în jud. Vasluiŭ, pl. Fundurile, com. Tîngujei, situat pe ţărmul stîng al Şacovăţuluĭ, pe o întindere de 286 hect. şi cu o populaţie de 44 familiĭ, saŭ 133 suflete.

Moşia e proprietatea d-luĭ I. Filipescu.

Moara-luĭ-Enică, *cătun*, al com. Cătina, jud. Buzăŭ.

Moara-Mocanuluĭ, *sat*, făcînd parte din com. Leurdeni, pl. Podgoria, jud. Muscel. E situat în partea de S.-E. a com., lîngă Ciulniţa şi pe malul stîng al rîuluĭ Argeşul.

Are o populaţie de 47 familiĭ, saŭ 210 suflete.

Prin centrul satuluĭ trece calea ferată şi şoseaua naţională Bucureşti-Piteşti, carĭ merg aproape paralel.

Moara-Nouă, *sat*, făcînd parte din com. rur. Lămoteşti-Gălbinaşi, plasa Negoeşti, judeţul Ilfov.

Are o suprafaţă de 416 hect. şi o populaţie de 82 locuitorĭ.

Statul are 355 hect. şi locuitoriĭ, 61 hect.

Statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ 235 hect. (7 sterpe, restul pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul, fără rezervă de izlaz.

Numărul vitelor marĭ e de 77 şi al celor micĭ, de 48.

Moara-Nouă, *sat*, făcînd parte din com. rur. Ploeştiori, pl. Tîrgşorul, jud. Prahova. Are o populaţie de 108 locuitorĭ.

Moara-Popiĭ, *sat*, în jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, cătunul com. Dragodana.

Moara-Prefectuluĭ, saŭ **Armanul**, *sat*, în partea de S.-E. a com. Cepleniţa, pl. Bahluiul, jud. Iaşi, situat pe coasta dealuluĭ Hulpoiul, numit şi al-Perilor.

Are o populaţie de 41 familiĭ, saŭ 144 suflete.

Vite: 103 vite marĭ cornute, 23 caĭ, 485 oĭ şi 39 rîmătorĭ.

Moara-Săracă (Ţurloaia), *sat*, făcînd parte din com. rur. Căciulaţi, pl. Znagovul, jud. Ilfov. E situat la E. de căt. Căciulaţi, între valea Pociovalişteа şi pădurea Gradiştea.

Se întinde pe o suprafaţă de 728 hect., cu o populaţie de 644 locuitorĭ.

Statul are 325 hect. şi locuitoriĭ, 403 hect. Statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ 200 hect. (restul pădure). Locuitoriĭ rezervă pentru izlaz 25 hect.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, frecuentată de 20 elevĭ şi 14 eleve; 1 moară de apă; 1 heleşteŭ; 1 pod.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 446 şi al celor micĭ, de 879.

Moara-Săracă, *moşie*, a satuluĭ, jud. Ilfov, pendinte de mănăstirea Căldăruşani.

Se arendează cu 8800 leĭ anual.

Are şi o pădure de 200 hect.

Moarele-de-Vînt, *suburbie*, în oraşul Bîrlad, jud. Tutova, situată în partea de S.-V. a oraşuluĭ, pe dealul cu acelaşĭ nume.

Moarta, *rîŭ*, jud. Ilfov, începe din rîul Păltinaşul şi se varsă în rîul Sterpul. Udă moşia Prundul şi are o lungime de 5 kil., curgînd în direcţiunea N.-E.

Moarta, *zăvoiŭ*, jud. Vlaşca, pl. Călniştea, pe malul Argeşuluĭ, pendinte de proprietatea Gradiştea-d.-s. a d-luĭ N. Tătăranu.

Moaşa (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia Muntele-Moaşa, pendinte de com. Strîmbeni, plaiul Vărbilăŭ, jud. Prahova.

Mocanca, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Deduleşti; izvoreşte din dealul Pleşeşti; udă com. în partea de E. şi se varsă în rîul R.-Sărat, pe stînga luĭ.

Mocani, *sat*, în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, situat în drumul ce duce de la tîrgul Buhuşi, prin Cioplani, pe rîul Bosculeasa. Cu marginele sale formează hotarul către jud. Roman.

Mocani. Vezĭ Bărtălușul, sat, com. Puieşti, jud. Tutova.

Mocani, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., căt. com. Racoviţeni, aşezat în partea de E. a comuneĭ, pe rîul Cîlnăul, la poalele dealuluĭ Mocani, de la care şĭ-a luat numele, la 1 1/2 kil. spre N. de cătunul de reşedinţă, Racoviţeni. Are o întindere de 35 hect., cu o populaţie de 81 familiĭ, saŭ 328 suflete, din carĭ 45 contribuabilĭ; o biserică.

Mocani, *mahala*, în partea de E. a com. Măneciul-Pămînteni, pl. Teleajenul, jud. Prahova, populată cu mocanĭ veniţĭ de dincolo, şi carĭ s'aŭ retras din Măneciul-Ungureni.

Mocani, *tîrlă*, jud. Brăila, la 1 kil. spre V. de satul Batog, pe vîlceaua Batoguluĭ, înfiinţată de locuitorĭ transilvăneni. Vatra satuluĭ e de 25 hect. cu o populaţie de 35 familiĭ, saŭ 171 suflete.

Vite sunt: 60 caĭ, 160 cornute, 410 oĭ şi 50 rîmătorĭ.

Mocanilor (Drumul-), *drum*, la N.-E. judeţuluĭ Ilfov. Formează limita între jud. Ialomiţa, începcpînd dela căt. Sărindarul-d.-j. şi pănă la Drăgoeşti-d.-s., pl. Mostiştea.

Peacest drum treceaŭ primăvara nenumărate turme de oĭ de la baltă la munte.

Mocanul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Pătîrlagele, acoperit de pădure şi izlaz.

Mocanul, *deal*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Podari, înalt cam de 175 m.; este acoperit cu finеţe şi viĭ.

Mocanul, *ostrov*, cu pădure de salcie, pe domeniul Giurgiul, jud. Vlaşca, pl. Marginea, proprietatea statuluĭ. Are o suprafaţă de 300 hect. şi ţine de ocolul silvic cu reşedinţa în Giurgiŭ.

In acest ostrov, la 1853, aŭ avut loc lupte între Turcĭ şi Ruşĭ.

Mocanuluĭ (Balta-), *lac*, în jud. Tulcea, pl. Măcinul, pe teritoriul com. rur. Pisica, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Azaclîul; este situată în partea de N.-V. a plăşeĭ şi în cea de V. a com.; e formată de Dunăre, cu care comunică prin două gîrlişe şi se varsă în balta Lăţimea; are 112 hect. întindere şi e înconjurată cu stuf; conţine peşte.

Mocească (Ceapa-), *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Mizil.

Moceşti, *vechie numire* a *cătunuluĭ* Lipia, com. Lipia, jud. Buzăŭ.

Moceşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Iordăcheanu, pl. Cricovul, jud. Prahova. Are o biserică, fondată la 1694 de loc.

Moceşti, *moşie* moşnenească, în jud. Buzăŭ, com. Lipia; are cam 700 hect., arături, viĭ, izlaz şi pădure; e sub-divizată, după ramificările vechĭelor cete de moşneni, în următoarele sforĭ: Buzoianca, Culoeşti, Domnia, Filitis, Măroeşti, Pîslăreasa, Potopeasa, Turculeasa, Vătăşeasca şi Vetreşti.

Mociarul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Trestioara, căt. Criveleşti, acoperit de pădure, izlaz şi sterp şi avînd multă humă albă.

Mociarul, *lac*, în jud. Buzăŭ, com. Trestioara, pe vîrful munteluĭ Mociarul. Are o suprafaţă cam de 8 hect. şi e înconjurat de pădure de anin şi trestie. Conţine peşte. Merită a fi vizitat pentru frumuseţea loculuĭ.

Mociarul, *pîrîŭ*, în jud. Buzăŭ, com. Trestioara; iese din lacul Mociarul, desparte muntele Piţigoiul de muntele Mociarul şi se scurge în rîul Slănicul, în faţa cătunuluĭ Lopătari din com. Lopătari.

Mociarul, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Trestioara, căt. Criveleşti; are 620 hect. curăturĭ, fineaţă, livezĭ, pădure şi sterp.

Mocirlele-Leotiĭ, *poiană*, în jud. Muscel, la o înălţime de 2 kil., înconjurată de toate părţile de înălţimĭ. De la bata acelor înălţimĭ izvoresc o mulţime de izvoare, carĭ favorizînd desvoltarea maĭ abondentă a vegetaţiuneĭ, face ca suprafaţa aceleĭ poenĭ să se acopere de turbă.

Locuitoriĭ maĭ numesc aceastăă localitate şi Căldarea, din cauza formeĭ sale.

Mocra, *pădure*, pe teritoriul satuluĭ Comarna, com. Poeni, pl. Codrul, jud. Iaşi, proprietatea comuneĭ Iaşi.

Modîrceni, *mahala*, făcînd parte din com. rur. Tomşani, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Are, împreună cu Bogdăneşti, o populaţie de 350 locuitorĭ (150 bărbaţĭ, 200 femeĭ).

Aci e o biserică, fondată la anul 1810 de Anghel Chiceanu şi alţĭ.

Modîrceni, *vale*, izvoreşte din Dealul-Pietrarilor şi se varsă în rîul Bistriţa, în raionul comuneĭ Tomşani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Modnia, *vale*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. Broşteni, izvoreşte de la E. comuneĭ; udă cătunul Gîteji şi se varsă în rîul Cerna, între comunele Broşteni şi Lăpuşata.

Modoaia, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., formată din 2 cătune: Modoaia și Groși, situată pe valea rîuluĭ Cernișoara, la 45 kil. de capitala județuluĭ și la 40 kil. de a plășeĭ.

Are o populație de 595 locuitorĭ, 316 bărbațĭ, 279 femeĭ, locuind în 207 case; 2 bisericĭ, în fie-care cătun cîte una.

Meseriașĭ sunt: 8 lemnarĭ, 3 croitorĭ și 2 cizmarĭ.

Vite: 15 caĭ, 118 boĭ, 70 vacĭ, 48 capre, 30 oĭ, 150 porcĭ.

Locuitoriĭ din cătunul Groși sunt moșnenĭ, iar 79 din Modoaia s'aŭ împroprietărit la 1864, cînd li s'aŭ dat 276 hect. pe moșia statuluĭ Modoaia, fostă pendinte de Episcopia Rîmnicul.

Cînd timpul e prielnic, se fabrică aci pănă la 1000 decalitri țuică.

Toată comuna, cu izlaz cu tot, are 1044 hect.

Veniturile și cheltuelile comuneĭ se urcă la 600 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Cerneĭ, Luncavățul, Valea-luĭ-Filip, Trașca, Socetul, Valea-Voiciĭ.

Modoaia, *sat*, făcînd parte din com. rur. Modoaia, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Are o biserică.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864.

Modoaia, *deal*, la Vestul comuneĭ Popești, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Are direcția de la N. spre S. și separă comuna Modoaia de comuna Popești.

Modoaia, *moșie* a statuluĭ, fostă pendinte de Episcopia Rîmnicul, situată în comuna Modoaia, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Se arendează cu 1100 leĭ anual.

Modoaia, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 1263 hect., situată în com. Broșteni, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, formată din trupurile: Hotărasca (127 hect.), Aninosul (896 hect.) și Valea-Urzica (240 hect.).

Modorani, *mahala*, în jud. Mehedinți, com. rur. Negomirul, pl. Văilor.

Modreni, *sat*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătunul comuneĭ Valea-Sălcieĭ, situat în partea de E. a comuneĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Cilnăul, la poalele dealuluĭ Modreni, la 200 m. spre E. de cătunul de reședință, Valea-Sălcieĭ. Are o întindere cam de 32 hect., cu o populație de 48 familiĭ, saŭ 212 suflete, din carĭ 38 contribuabilĭ.

Modruzeni, *cătun*, în jud. Putna, pl. Șușița, com. Pădureni.

Are o populațiune de 180 suflete, locuind în 55 case.

Modruzești, *fost sat*, în județul Buzăŭ, comuna Vadul-Soreștilor.

Modruzești și Căpreștĭ, *moșie* a statuluĭ, în jud. Buzăŭ, com. Vadul-Soreștilor, pendinte de Episcopie. Are 520 hect., cea maĭ mare parte arabile, apoĭ fineață, vieș și pădurea Nănia, saŭ Căpreasca, de 138 hect.

Această moșie a fost dăruită de Dan, marele Voevod, boeruluĭ Stroe și luĭ David Mareș. Hrisovul e scris în Argeș, anul... Martie 25. (Condica Episcopieĭ, fila 111). Maĭ tîrziŭ s'a dăruit Episcopieĭ. Mateĭ Basarab iartă pe locuitoriĭ de aci de bir, ca poslușnicĭ aĭ Episcopieĭ. Doĭ țăranĭ aŭ venit la Mateĭ să ceară a fi pușĭ la bir, însă Mateĭ dă hrisovul din 7162, Septembrie, prin care interzice de a se lua bir de la Modruzești.

Modruzul, *deal*, se întinde de la E. la V., în partea de S. a dealuluĭ Schiniĭ-Tesculuĭ, com. Tîrziĭ, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, și se termină în șesul Lohanul; pe el se cultivă cereale, pe o suprafață de 122 hect.

Modruzul, *pîrîŭ*, care e scurgerea apelor din valea Modruzul, Struna și Ichim de pe moșia Deleni, pl. Coșula, jud. Botoșani. Curge spre N. și se varsă în Miletin.

Mofleni, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Balta-Verde, situat pe apa Jiuluĭ, la V. de satul de reședință, Braniștea. Are o populație de 338 suflete, 177 bărbațĭ și 161 femeĭ. Locuesc în 75 case. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Braniștea, ce este la 3½ kil. In sat se află: 1 croitor, 1 cizmar și 8 cîrciumĭ.

Alăturĭ de podul Bucovățuluĭ, se găsește o lăptărie model, unde se face unt, brînză albă și caș-caval de bună calitate.

Mofleni, *fost sat* deosebit, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Bucovățul. Aĭ ține de com. Balta-Verde, din pl. Ocolul.

Mofleni, *moșie*, a statuluĭ împreună cu Vîrvorul, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Vîrvorul și pl. Ocolul, com. Balta-Verde. Are o întindere de 266 hect. Se găsește pe dînsa și pădure.

Mofleni, *pădure*, a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Balta-Verde, în întindere de 65 hect. Se găsește pe ambele părțĭ ale șoseleĭ județene Craiova-Bucovățul. Este populată cu arțarĭ, cerĭ, frasinĭ și stejarĭ, aceștia predominînd.

Mogăndăneni, *cătun*, jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din

com. rur. Richițelele-d.-j. Are o populație de 69 familiĭ, saŭ 284 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de un preot și un cîntăreț.

Mogești, *mahala*, făcînd parte din com. rur. Slătioara, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Cade în partea de N.-V. a comuneĭ și este udată de Valea-Oarbeĭ și de Valea-luĭ-Stan. Are o biserică.

Mogoi, *vale*, jud. Vîlcea, plasa Ocolul, com. Titireciul, la ½ kil. și spre E. de vatra satuluĭ.

Mogorogea, *munte*, în județul Neamțu, pl. Piatra-Muntele, comuna Călugăreni, situat spre satul Coroiul, în ramura munteluĭ Domesnicul și în prelungirea munteluĭ Vîrful-Mare.

Mogorogea, *pîrîiaș*, în județul Neamțu, pl. Piatra-Muntele, comuna Călugăreni; izvorește din dealul cu acelașĭ nume și se varsă pe stînga pîrîuluĭ Hangul, între satele Coroiul și Gălbăzeni.

Mogoșanca, *moșie* a statuluĭ, în jud. Teleorman, pl. Margineĭ, com. Furculești. Are o întindere de 250 hect. Se maĭ numește și Ulmeni-Mogoșanca.

Mogoșani, *com. rur.*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, situată pe o cîmpie, numită Cîmpia-Argeșuluĭ, la cîțiva kil. spre S.-E. de Găești și lîngă calea ferată București-Pitești-Vîrciorova.

Prin raionul comuneĭ, curge apa Tinoasa și spre S., rîul Argeșul. Are un singur podeț peste apa Tinoasa.

Se compune din patru cătune: Mogoșani, Frăsinei, Puroinica și Tetcoiul, cu o populație de 1400 locuitorĭ.

In comună sunt treĭ bisericĭ; o școală, condusă de un învățător, plătit de stat; o moară de apă.

Se învecinește: la E. cu Costești, la V. cu Cojocarul, la N. cu Mătăsarul și la S. cu com. Greci. De Mătăsarul se desparte prin apa Tinoasa, de Greci prin rîul Argeșul, iar de Cojocarul și Costești prin cîmpie, unindu-se maĭ cu toate comunele vecine prin șosele vecino-comunale. E situată la ½ kil. spre S. de halta Mătăsarul.

Mogoșani, *cătun*, aparținînd comuneĭ Bobul, pl. Amaradia, județul Gorj, situat la V. comuneĭ Bengești, pe malul drept al rîuluĭ Blahnița.

Are o suprafață de 970 hect., din carĭ: 445 hect. arabile, 381 hect. fînețe, 13 hect. viĭ, 20 hect. pădure mare, 55 hect. pădure mică, 35 hect. pomet, 16 hect. izlaz, și 5 hect. vatra satuluĭ.

Are o populație de 76 familiĭ, saŭ 384 suflete, din carĭ 76 contribuabilĭ; o biserică, deservită de preotul de reședință.

Locuitoriĭ posedă: 15 pluguri, 28 care cu boĭ; 263 vite marĭ cornute, 27 caĭ, 754 oĭ, 137 rîmătorĭ, 12 capre; 13 stupĭ cu albine.

Comunicația se face prin drumurĭ ordinare.

Din centrul cătunuluĭ pleacă, un drum ordinar numit Bălăceanul.

In sat se găsesc: 1 puț și 2 fîntînĭ.

Mogoșani, *mahala*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Susița.

Mogoșanul, *pîrîŭ*, pe moșia Mihoreni, jud. Dorohoiŭ, pl. Herța, com. Buda.

Mogoșească (Salcia-), *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Smeeni.

Mogoșești, *com. rur.*, în partea de S.-E. a plășeĭ Stavnicul, județul Iași, situată pe costișa despre E. și N. a culmeĭ dealuluĭ Bordea, ce înconjură toată plasa în partea despre S.

Se compune din satele: Mogoșești-Frumoaseĭ, Mogoșești-Gălățeĭ, Budești, Mînjești și Vocotești, cu o populație de 462 familiĭ, saŭ 1947 suflete.

Tot pămîntul comuneĭ este deluros, acoperit cu pădurĭ, livezĭ și viĭ; sunt și puține șesurĭ, udate de maĭ multe pîrae.

Are 5 bisericĭ, deservite de 2 preoțĭ, 5 cîntărețĭ și 3 eclesiarhĭ; 2 școlĭ, conduse de 3 învățătorĭ și frecuentate de 101 elevĭ; o moară de vînt, 2 de apă și 2 cariere de piatră.

Prin această comună trece drumul județean Iași-Vasluiŭ, peste Dealul-Bordeĭ. Prin mijlocul eĭ trece drumul comuno-vecinal de la Iași la Vasluiŭ prin satele: Budești, Hadîmbul și Mironeasa, tot peste Dealul-Bordeĭ.

Budgetul comuneĭ e de 9703 leĭ, 47 banĭ, la venitурĭ și de 9681 leĭ, 75 banĭ, la cheltuelĭ.

Vite: 2337 vite marĭ cornute, 320 oĭ, 260 capre, 152 caĭ și 407 rîmătorĭ.

Mogoșești, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Vedea-d.-j., situată pe valea Mogoșasca, spre V. de Plapcea-Mare, la 20 kil. de capitala județuluĭ.

Casele răspîndite atît pe vale cît și pe ambele dealurĭ s'aŭ pus la linie încă din timpul luĭ Alexandru Ghica (1834—1842).

Afară de numirea oficială, comuna Mogoșești în partea de N. se maĭ numește Grajdul, iar în partea de S., Olteni. Statul a dat o parte la însurățeĭ în 1864

și 1879 și parte a vîndut-o în loturi.

Are o populație de 1014 locuitori.

Sunt 3 biserici, deservite de 2 preoți.

Biserica despre S. poartă inscripția următoare:

Această sfîntă și Dumnezeească biserică, ce se cinstește și se prăsnuește hramul Sf. Nicolae s'a ridicat din temelie și s'a înfrumusețat, după cum se vede de robul lui D-zeŭ... (lipsește), în zilele prea Luminatului Domn Io Grigorie Ghica Voevod. Insă, după spusa locuitorilor bătrîni, ctitor al acestei biserici a fost un anume Stroe Ciobanul, care, se zice, a ridicat acest lăcaș, pe locul unde era o altă biserică de lemn în crîng.

A doua biserică, din centru, cu hramul Adormirea Maicei Domnului s'a rezidit la anul 1882 și este de lemn. A treia biserică, de la N. comunei, cu hramul Sf. Dumitru și Cuvioasa Paraschiva, s'a zidit la a. 1841.

Are o școală, înființată la 1875, frecuentată de 44 copii.

Locuitorii sunt moșneni; 47 s'aŭ împroprietărit la 1864, cînd li s'aŭ dat 158 hect., și 28 la 1879, dîndu-li-se 140 hect. în moșia statului Clocociovul.

Vite sunt: 57 cai și iepe, 220 boi, 56 vaci, 1500 oi și 20 porci.

Comuna se întinde pe o suprafață de 1914 hect.

Veniturile și cheltuelile com. sunt de 2814 lei, 94 bani.

Comerciul se face de 4 cîrciumari.

O șosea comunală, care merge de la N. la S. și care se întîlnește cu șoseaua națională Slatina-Pitești, înlesnește comunicația între această comună și comuna Constantinești.

E brăzdată de dealul Plapcea, pe care se cultivă cereale, fiind și cîte-va petece de vie.

De la N. la S., o udă gîrla Mogoșasca, în care se varsă pîraiele: Bechianca, Barbul, Iacovul, Băjasca, Răduca, Săraru, Pahonțul, Gerul, Grajdul, Basamacul, Gropile, afară de alte multe vîlcele.

Se zice că datează din timpul lui Negru-Vodă. Primul locuitor, spune legenda, ar fi Mogoș, care avea 4 copii (3 băeți și o fată) și din cari aŭ rămas 4 neamuri: Budești, Schiopești, Saraolești și Cuingești.

Mogoșești, *com. rur.*, în jud. Roman, pl. Moldova, spre N. de orașul Roman și aproape de extremitatea județului, la 30 kil. de el și la 31 kil. de reședința plășei.

Este formată din satele: Mogoșești și Muncelul-d.-s., cu reședința com. în satul Mogoșești.

Are o populație de 526 familii, saŭ 1797 suflete, din cari 200 fam. de Ungurĭ și 17 fam. de Evrei.

Sunt 4 biserici de lemn: 2 ortodoxe și 2 catolice; o școală mixtă.

Budgetul com. e la venituri de 5227 lei, și la cheltueli, de 4957 lei.

Mogoșești, *sat*, pe moșia cu același nume, com. Buda, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ, cu o populațiune de 196 familii, saŭ 799 suflete.

Este situată la poalele pădurei și e formată din cătunele: Mogoșești, ce formează vatra satului și Lunca, așezată mai jos, lîngă un smîrc.

Proprietatea moșiei e a moștenitorilor răposatului Grigore M. Holban. In vechime a fost a mănăstirei Holcea din Bucovina, pînă la 1785; iar în urmă a mănăstirei Mogoșești.

Are 2 biserici, deservite de 2 preoți, 2 cîntăreți și 2 pălămari: una, fostă mănăstire de călugări, cu hramul Nașterea-Maicei-Domnului, zidită în 1818 de monahul Sava Holban și a doua de lemn, făcută la 1794 de Ignat Bătrînul și restaurată în 1851 de spătarul Mihalache Holban, fost epitrop al mănăstirei.

Sătenii împroprietăriți aŭ 321 hect., 8 ar., pămînt, iar proprietarul, 130 hect., 33 ar., cîmp, 286 hect., 44 ar., pădure și 10 pogoane vie.

Drum principal este acel de la Mihăileni la Mamornița, trecînd pe lîngă sat.

Moșia se limitează cu Mihoreni, Buda-Mare și Becești.

Mogoșești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Copăceni-Mogoșești, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat la S. de București, pe malul stîng al rîului Argeșul. Pămîntul săŭ e mlăștinos în partea de N.

Se întinde pe o suprafață de 656 hect., cu o populație de 371 locuitori.

D-l V. M. de Gravie are 360 hect. și locuitorii, 296 hect. Proprietarul și locuitorii cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Intîmpinarea Domnului, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă, frecuentată de 21 copii.

Comerciul se face de 2 cîrciumari.

Numărul vitelor mari e de 219 și al celor mici, de 232.

Acest cătun se crede a fi întemeiat de la 1814. Mai înainte se zice că ar fi fost așezat în valea Argeșului, nu departe de locul ce-l ocupă azi, și că în urma unui înec mare, locuitorii, pe la anul 1826, și-aŭ așezat casele pe deal.

Poartă numele lui Mogoș-Vor-

nicul, care, după cum se zice, a fost întemeetorul cătunuluĭ, pe moșia sa. Nu se știe cu siguranță cînd a fost întemeiat în vale, dar se constată că de la anul 1824 cătunul a trecut în stăpînirea luĭ Constantin Bălăceanu și a urmașilor săĭ, pănă în timpiĭ maĭ din urmă.

Despre Mogoș, se povestește că cu înființarea cătunuluĭ în vale ar fi zidit niște frumoase case în coasta dealuluĭ și după aceea ar fi ridicat și o biserică tot în vale, dar rămășițele acestora nu se maĭ văd azĭ. Mogoș-Vornicul, boier de divan, a adus la cunoștință locuitorilor de prin prejur și a veneticilor, că orĭcine ar avea dorința să se așeze cu familia sa pe moșia luĭ, va fi scutit de toate dăjdiile către stat, nu va avea nicĭ o supărare din partea verĭ-căruia și pămînt de hrană în de-ajuns.

Mogoşeşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Bărăști-de-Vede, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt; este situat la E. comuneĭ și are o populație de 140 locuitorĭ.

Mogoşeşti, *sat,* în jud. Roman, pl. Moldova, com. Mogoșești, la 30 kil. spre N. de orașul Roman și la 31 kil. de reședința plășeĭ, situat aproape de extremitatea județuluĭ, pe malul drept al rîuluĭ Siretul.

Este reședința com. Mogoșești.

Are o populație de 164 familiĭ, saŭ 571 suflete, din carĭ: 100 familiĭ de Ungurĭ și 2 familiĭ de Evreĭ.

Sunt 2 bisericĭ de lemn: una ortodoxă și alta catolică. Ungurii din acest sat țin de parohia Hălăucești.

Are un pod umblător pe rîul Siretul.

Se face aci bîlciŭ la 14 Septembrie.

Mogoşeşti, *numire,* ce se da maĭ înainte *satuluĭ* Volintirești, din jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Heleștieni.

Mogoşeşti, *mănăstire,* în jud. Dorohoiŭ, pl. Herța, com. Buda, la 2 ore de Herța și la 1½ ore de Mamornița, pe un drum cam anevoios.

Biserica bine zidită se înalță între casele egumenești, acele pentru soborul monahal și încăperile pentru institute, toate înconjurate de solidul zid al ogrăzeĭ; iar de-asupra porțeĭ se ridică turnul clopotnițeĭ. Lîngă acestea se adaugă pe o parte grădina cultivată bine formată, pe de altă parte satul Mogoșești.

Biserica are hramul Nașterea-Maiceĭ-Domnuluĭ.

Ștefan Holban, boer, proprietar mare din acest județ, dedat vieței celibatare, se ocupa cu exploatarea proprietăților sale și cu întinsă apicultură; avînd multe și marĭ prisecĭ, chiar și pe moșiĭ străine. Cu așa preocupare, avutul săŭ creștea, vrîsta înainta și aplicarea către devoțiile religioase sporea încă maĭ mult, determinîndu-l a lua shima monahală, cînd căpătă numele de Sava. Spre complectarea aplicăreĭ sale pioase, la 1818, pe moșia sa Mogoșești, alese frumoasa poziție într'o înfundătură a dealurilor spre Mihoreni și Culiceni și fondează această mănăstire, de care instituții, județul era cam lipsit. După terminare înzestrînd-o abondent cu necesariile oficiuluĭ Divin, adună sobor de călugărĭ și solicită de la Chiriarchie, numirea unuĭ Egumen, în care calitate a venit Arhimandritul Athanasie Sevastias, ce în urmă deveni Arhiereul Athanasie Sevastias, după care supuse mănăstirea către Mitropolia din Iași, pentru controlul conducereĭ și al întreținereĭ.

Sava Holban prin testamentul săŭ prevedea: cum să se întrețină mănăstirea, soborul și toate ale eĭ; cum să se întrețină o bolniță (spital) cu 15 paturĭ, spre vindecarea sărmanilor suferințĭ, căutîndu-se cu leacurile cuvenite de un doctor învățat, avînd toate cerute de știință și regulă pentru asemenea așezămînt, fără întrerupere vre-o dată; cum să se urmeze cu bisericile de pe toate proprietățile sale; cum să se întrețină o școală la care să se deprinză copiiĭ sătenilor cu lumina învățăturereĭ; cum hărăzește în nestrămutată proprietate a mănăstireĭ Mogoșești averea sa compusă: din toate vitele și prisăcile, ce le avea în diferite locurĭ și din moșiile: Mogoșești, Horbova (Sanihăul), Pilipăuți, Hilișăul, toate în acest județ, și Epureni în jud. Botoșani; cum să se facă bisericĭ la moșiile aceste, carĭ nu aŭ așa sfinte locașurĭ. După aceste dispune, ca averea aceasta să se administreze de epitropia ce institue, și nicĭ vr'o rudenie să nu aibă amestec saŭ părtășie la venit; ca moșiile să se arendeze licitativ la locașul Mitropolieĭ din Iași și administratorul epitropieĭ să dea seamă controlicește la comisia ce o rînduește.

Dispozițiile acestea mulțĭ anĭ după moartea fondatoruluĭ s'aŭ îndeplinit, dîndu-se regulat la Mitropolia din Iași, seamă de administrare pănă în anul 1859.

Murind Spătarul Mihalache Holban ce era lăsat epitrop administrator prin testament, ereziĭ frațiĭ Iorgu și Grigore Holban, un timp luară în arendă moșiile mănăstireĭ; apoĭ în prevederea legeĭ de secularizare, puseră stăpînire absolută pe acele moșiĭ.

Ministerul bazîndu-se pe testamentul răposatuluĭ monah Sava Holban; pe legea secularizăreĭ din 1859 și 1863 și pe art. 760 din Codul Calimah, reclamă la 20 Iulie 1867 asupra D. Gr. M. Holban, ca să dea în primirea statuluĭ mănăstirea Mogoșești cu toate bunurile venite eĭ de la răposatul monah Sava Holban, și la 29 Aprilie 1868, avocatul statuluĭ a susținut înaintea Tribunaluluĭ din Dorohoiŭ, că, după promulgarea legeĭ de secularizare, urmînd Statul să lămurească averea afierosită de monahul Sava Holban, Mogoșești se stăpînește de d-nul Grig. M Holban, în baza clauzeĭ din testamentul recunoscut de Guvern prin Hrisovul Domnesc din 26 Aprilie 1847. Că combătînd aplicarea acesteĭ clauze, ceru restituirea totaleĭ averĭ către Stat și tot odată a fi obligat să dea socoteală de administrarea eĭ de la 1859 pănă la predare.

Tribunalul a hotărît:

Mănăstirea Mogoșești, în baza testamentuluĭ fiind persoană juridică, trebue să fie proprietara avereĭ lăsată eĭ prin testament și acelei venită maĭ în urmă; că representantul familieĭ (D. M. Holban) d-nul Gr. M. Holban să administreze averea după dispozițiile testamentuluĭ și să dea seamă la Curtea de Compturĭ, con-

form legeĭ respective cu începere de la 1869, pe tot timpul cît a fost și va fi îngrijitor și administrator mănăstireĭ. Că statul este drept și dator a observa și să oblige la dare de seamă pe epitropul de administrația avereĭ. Că pentru îndeplinirea și abaterea sa, poate să fie tras la răspundere.

D-nul Gr. M. Holban, nemulțumit cu așa hotărîre, a recurs la autoritățile superioare, de la carĭ cîștigînd hotărîrea după dorință, în urmă împărți averea cu frații și surorile sale.

Mogoșești, *fost sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești, atuncĭ cînd com. Mălăești făcea parte din pl. Amaradia.

Mogoșești, *mahala,* jud. Vîlcea, pl. Ocolul, com. rur. Stoenești.

Mogoșești, *deal,* pe care se află așezată com. Copăceni-Mogoșești, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Are o lungime cam de 2 kil. și pe dînsul se cultivă 260 hect. vie.

Mogoșești, saŭ Dealul-Ciureștilor, *deal,* jud. Vasluiŭ, pl. Funduri. Este o prelungire a dealuluĭ Mogoșești din jud. Iași; se întinde de la N. spre S., pănă la mijlocul com. Scheia, de unde se ramifică în alte treĭ părți, numite: Dealul-Tauruluĭ, al-Moviliței și al-Muncelului.

Mogoșești, *moșie,* în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Costișa. Se maĭ numește și Lițani; este situată pe lîngă moșiile Bodești-Buhușoaia și Cărmănești.

Mogoșești, *moșie,* a statuluĭ, jud. Olt, fostă pendinte de mănăstirea Clocociovul. Se arendează cu 5200 leĭ anual.

Mogoșești, *pădure,* în jud. Roman, pl. Moldova, com. Mogoșești, în întindere de 200 hect.

Mogoșești, *pădure,* a statuluĭ, în întindere de 100 hect., com. Mogoșești, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt.

Mogoșești-Frumoaseĭ, *sat,* în partea de S.-E. a com. Mogoșești, pl. Stavnicul, jud. Iași, situat pe costișa dealuluĭ Chiscul-luĭ-Toader, cu fața spre N.-E.

Legenda spune că numele îĭ vine de la un răzeș, numit Mogoș, care avea în stăpînire acest loc, și în urmă împărțindu-l la treĭ fiĭ aĭ săĭ, s'a întemeiat satele acestea, numindu-se ale Mogoșeștilor, iar numele de Frumoasa i s'a dat după mănăstirea Frumoasa, căreia 'i-a fost închinată moșia, pe timpul călugărilor Grecĭ.

Are o populație de 192 familiĭ, saŭ 824 suflete; o biserică, zidită la 1842, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 e clesiarh; o școală, înființată în 1865, frecuentată de 69 elevĭ.

Moșia aparține statuluĭ. Pe ea se află păduri, livezĭ și viĭ.

Locuitoriĭ posedă: 720 vite marĭ cornute, 47 caĭ, 107 oĭ și 180 rîmătorĭ.

Mogoșești-Gălățeĭ, *sat,* în partea de E. a com. Mogoșești, pl. Stavnicul, jud. Iași, spre V. de satul Mogoșești-Frumoaseĭ, situat pe dealul Gălățeĭ și costișa dealuluĭ Huma.

Are o populație de 85 familiĭ, saŭ 357 suflete; o biserică, făcută de locuitorĭ la 1868, cu 1 cîntăreț.

Moșia Galata e proprietatea statuluĭ. Parte din ea s'a vîndut în 1886.

Vite sunt: 19 caĭ, 302 vite marĭ cornute, 11 oĭ și 65 rîmătorĭ.

Mogoșești-Volintirești, *moșie,* a statuluĭ, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Mogoșești, arendată anual cu 15600 leĭ anual.

Mogoșoaia, *sat,* jud. Ilfov, pl Znagovul, făcînd parte din com. rur. Bucoveni. Cade spre N.-V. de București și la S.-E. de Buciumeni, pe malul stîng al rîuluĭ Colintina, unde acesta formează lacul Mogoșoaia.

Prin sat trece șoseaua județeană București-Tîrgoviște.

Suprafața satuluĭ e de 3507 hect., împreună cu Chitila și Odăile, cu o populație de 647 locuitorĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, frecuentată de 16 elevĭ și 7 eleve; 1 pod.

Moșia, fostă proprietate a Principeluĭ N. G. Bibescu, aparține d-luĭ Movilă, care are 2820 hect. și locuitorilor, carĭ aŭ 687 hect. Proprietarul cultivă 1000 hect. (143 hect. izlaz, 1600 hect. pădure, restul necultivabile). Locuitoriĭ cultivă 659 hect. (37 hect. sterpe).

Comerciul se face de 1 cîrciumar și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 238 și al celor micĭ de 577.

Mogoșoaia, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, căt. Băneasa-Herăstrăŭ, pe linia București-Ciulnița, pusă în circulație la 17 Noembrie 1886. Se află între stațiile București (6.8 kil.) și Pantelimon (9.6 kil.). Înălțimea d'asupra niveluluĭ mărĭ de $82^{m}.57$. Venitul acesteĭ stațiĭ a fost de 51635 leĭ, 35 b.

Mogoșoaia, *fort,* în jurul Bucureștilor, jud. Ilfov.

Mogoșoaia, *pădure,* (1600 hect.), jud. Ilfov, pl. Znagovul, fostă proprietate a Principeluĭ N. G. Bibescu.

Mogoșoaia, *gîrlă,* izvorește din

munții com. Teșila, pl. Peleșul, jud. Prahova; curge de la E. spre V. și se varsă în rîul Doftana, pe țărmul stîng, în raionul comuneĭ Teșila.

Mogoșul, saŭ Țuțumeica, *deal,* în jud. Gorj, plaiul Novaci; se întinde din hotarul Aninișiul, spre S., formînd malul drept al Ciocădieĭ, pănă în dreptul cătunuluĭ Ciocădia, unde se termină.

Mogoșul, *pîrîŭ,* jud. Prahova, pl. Teleajenul, com. Măneciul-Ungureni; izvorește din muntele Fățaluĭ-Gherghel; curge de la N.-V. către S.-E. și se varsă în rîul Teleajenul, pe malul drept.

Mogoșul, *vale,* jud. Vlașca, pe proprietatea Dușani, a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, pendinte de com. Letca-Vechie; se varsă în apa Glavaciocul.

Mohorăni, *suburbie,* a orașuluĭ Roman, jud. Roman, situată în partea de V.

Mohorîți, *sat,* făcînd parte din com. Motoșeni, jud. Tecuciŭ, situat pe coasta estică a dealuluĭ cu acelașĭ nume, la 4 kil. de reședința com. Are o populație de 57 familiĭ, saŭ 255 suflete, carĭ locuesc în 52 case.

Pe dealul Mohorîți se află 4 morĭ de vînt.

Mohorul, *munte,* în jud. Gorj, plaiul Novaci, și în direcție N. de comuna Novaci, situat între munții Urda, Păpușa, Pleșcoaia și Iezerul, pendinte de comuna Pociovalișteа.

Moi, *com. rur.* și *sat,* în jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, la S. com. Rovinari, pe șoseaua națională Filiași-Pietroșani și în partea stîngă a Jiuluĭ.

Suprafața comuneĭ, formată dintr'un singur sat, e de 1086 hect. din carĭ: 500 hect. pădure, 60 hect. izlaz, 25 hect. fînețe și 521 hect. arabile.

Are o populație de 100 familiĭ, saŭ 650 suflete; 1 școală, frecuentată de 37 copiĭ; 1 biserică de lemn, fondată de locuitorĭ în anul 1882, deservită de 2 preoți și 2 cîntărețĭ.

Locuitoriĭ posedă: 40 pluguri, 31 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ; 181 vite marĭ cornute, 11 caĭ, 113 oĭ și capre și 64 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e la venituri de 1033 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 936 leĭ.

Comunicația în această comună se face prin șoseaua națională.

Moiasa, *munte,* al com. Cartiul, plaiul Vulcan, jud. Gorj, spre N.-V. comuneĭ, cea maĭ mare parte gol, iar pe vîrf puțin acoperit de brad și fag.

Moiceni, *sat,* făcînd parte din com. rur. Prahovița-d.-s., jud. și pl. Prahova.

Are o populație de 106 locuitorĭ.

Moimești, *sat,* în partea de S.-E. a com. Rădiul-Mitropolieĭ, pl. Copoul, jud. Iași, situat pe coasta despre E. a dealuluĭ Moimești. Are o populație de 16 familiĭ, saŭ 94 suflete.

Vite: 379 vite marĭ cornute, 42 caĭ, 1270 oĭ, 6 rîmătorĭ și 11 bivolĭ.

Moimești, *deal,* pe a cărui costișă de E. e situat satul Moimești, com. Rădiul-Mitropolieĭ, pl. Copoul, jud. Iași.

Moimești, *pîrîŭ,* jud. Iași, pl. Copoul, com. Rădiul-Mitropolieĭ; izvorește din partea de S.-V. a dealuluĭ Moimești, curge spre S., printre dealurile Pițcani și Vulturi, pănă ce dă în valea și pîrîul Zahorneĭ, la Capul-Dealuluĭ.

Moinești, *com. rur.,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, așezată pe Podișul-Moinești lor, format de munții și de dealurile: Strigoiul, Santa, apoĭ Tașbuga, Măgura, Osoiul, Gavreĭ și Dealul-Mare, ce despart Tazlăul-Sărat de Trotuș.

Se compune din 4 cătune: Tîrgușorul-Moinești, primăria și reședința plășeĭ, Lunca-Moinești, Pîrîul-Moinești și Dealul-Mare.

- Moinești încă pe la 1803 (Condica-Liuzilor) îĭ găsim cu moșiĭ răzășești, producînd păcură, despre care dovedesc numeroasele fîntînĭ de păcură părăsite; apoĭ a trecut în stăpînirea Hatmanuluĭ Alex. Mavrocordat și un hrisov domnesc al luĭ Mihaiŭ Sturdza, din 1844, regulează embaticurile.

Se mărginește la N. cu com. Valea-Arinilor; la V. și S., cu com. Văsiești; iar la E., cu com. Podurile. Este străbătută de Pîrîul-Moinești lor și de Urminișul-Mare.

Are o populație de 790 familiĭ, saŭ 3777 suflete; 3 școale, una primară urbană de băeți, care funcționează din 1862, a doua, de fete, care funcționează din 1867 și a treia, școală izraelită; 2 biserici ortodoxe, în Tîrgușorul-Moinești, deservite de 2 preoți și 2 cîntărețĭ și una catolică; 42 cîrciumĭ.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de aproape 3000 hect. Pădurile: Măgura, Fundul-Gavreĭ, etc., ocupă 2500 hect.

Proprietar mare este «Societatea de comerț și industrie a petroleuluĭ, Moinești-Tazlăŭ-Șolonțul», care are o moșie, Moinești, în întindere de 1700 hect.,

din care 750 pămînt productiv. Această moşie dă un venit anual de 34000 leĭ.

Pe terenul comuneĭ se găsesc 4 izvoare de ape minerale: clorosodice, fĭer, sulf. Păcură în mare cantitate, se scoate necontenit de maĭ bine de 100 anĭ. Sunt 70 fîntînĭ în exploatare pe moşie.

Sunt 15 fabricĭ de petroleŭ; una fabrică de lumînărĭ de stearină; una fabrică sistematică pentru lemne de construcţie; un herăstrăŭ de apă.

După legea rurală din 1864, la 47 locuitorĭ s'aŭ dat 162 fălcĭ şi 40 prăjinĭ în împroprietărire.

Vite sunt: 196 caĭ, 454 vite marĭ cornute şi 208 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 45080 leĭ, 24 banĭ şi la cheltuelĭ de 33786 leĭ.

Teritoriul comuneĭ este străbătut de calea judeţeană Bacăŭ-Moineşti-Tîrgul-Ocna. Intre acest din urmă oraş şi Moineşti este o cale ferată, care trece pe malul Trotuşuluĭ până la Comăneşti, şi de aci la Moineşti.

Distanţele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 47 kil.; la comuna Valea-Arinilor, 4 kil.; la com. Văsieşti, 3 kil.; la com. Podurile, 5 kil.

Moineşti, *tîrguşor*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, reşedinţa com. Moineşti, situat pe un podiş al munţilor Măgura şi Osoiul.

Are 665 familiĭ, saŭ 3248 suflete; 2 şcolĭ primare urbane, una de băeţĭ şi a doua de fete; o şcoală izraelită; 2 bisericĭ ortodoxe: una cu hramul Sf. Niculae, clădită de locuitorĭ în 1814, şi a doua cu hramul Sf. Gheorghe, clădită tot de locuitorĭ în 1862, deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o biserică catolică, clădită de locuitorĭ în 1836, cu 1 cîntăreţ; un templu evreesc, cu un rabin; cîrciumĭ sunt 40.

In acest tîrg este reşedinţa sub-prefecturеĭ plăşeĭ Munteluĭ, a judecătorieĭ de pace, şi percepţia circumscripţieĭ.

Se maĭ află un spital întreţinut de judeţ, cu 10 paturĭ de bărbaţĭ şi 9 de femeĭ; o farmacie; un biroŭ telegrafo-poştal; o societate evreiască de economie «Armonia» înfiinţată în 1887. Tîrgul de aci (12 pe an, cel de la Sf. Gheorghe maĭ mare) este bine aprovizionat şi comerţul constă maĭ cu seamă în petroliŭ. Sunt aci peste 100 puţurĭ de păcură.

Vite sunt: 123 porcĭ, 115 oĭ, 177 caĭ şi 238 vite marĭ cornute.

Tîrguşorul a fost înfiinţat în 1781.

Un hrisov al Domnuluĭ Mihaĭ Sturdza de la 1844 a regulat relaţiunile dintre tîrgoveţĭ şi proprietarul Moineştilor, care era hatmanul Al. G. Mavrocordat. Din timpul domnieĭ luĭ Mihaĭ Sturdza a luat un mers regulat.

Intinderea tîrguluĭ este de aproape 100 hect., străbătut de o şosea principală şi de 3 stradele.

Moineşti, *moşie*, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Moineşti, avută în mine de păcură, cu pămînt productiv în întindere de 750 hect., carĭ daŭ «Societăţiĭ pentru exploatarea petroleuluĭ», 34000 leĭ anual.

Moineşti, *trup de moşie* răzăşească, în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Oancea.

Moineştilor (Culmea-), *şiră de munţi*, ce-şĭ ia naştere din com. Gosmeanul (jud. Neamţu); trece prin muntele Geamăna în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ; des. parte Asăul de Tazlăul-Sărat, apoĭ trece prin Podişul-Moineştilor, şi se continuă spre V. cu munţiĭ Tarniţa, Obcina-Berzunţuluĭ, Ursoaia, Ouşorul, Drăcoaia şi Dealurile-Salinelor. Tot din podiş se ramifică o şiră ce ia direcţia spre Oneşti, până la dealul Perchiul şi a treia trece prin Maloiul şi Gilea. Aceştĭ munţĭ formează o ghebozitate cuprinsă între Trotuşul şi cele două Tazlăurĭ.

Moineştilor (Podişul-), *podiş*, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Moineşti, format de dealurile Strigoiul şi Santa, pe care se află satul Tîrguşorul-Moineşti.

Moiseşti, *sat*, cu 60 case, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., com. rur. Vîrciorova.

Moiseşti, *trecătoare* peste graniţă, spre Temişoara, jud. Mehedinţi.

Moisica, *cătun*, al com. Zmeeni, jud. Buzăŭ, cu 330 locuitorĭ şi 70 case.

Moisica, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Zmeeni, căt. Moisica; are cam 360 hect., maĭ toate arabile, apoĭ sărăturĭ şi locurĭ sterpe.

Moisica, jud. Buzăŭ. Vezĭ Furul-Mic-Muşica.

Moisica-Banul, *moşie*, foastă a statuluĭ, în jud. Buzăŭ, com. Zmeeni, căt. Moisica, pendinte de Banul; are 640 hect., arătură, izlaz, sărăturĭ şi puţin loc sterp; azĭ e vîndută locuitorilor.

Moisie, *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ; izvoreşte din pădurea Lintea şi Zgura, din vecinătatea pădureĭ Bărboşi; trece prin satul şi comuna cu acelaşĭ nume şi se varsă în balta de la satul Poşta-Elanul.

Moişa, *sat*, pe moşia şi în com.

Boroaia, jud. Suceava, așezat pe pîrîul cu același nume și pe podișul dintre pîrîurile Saca și Moișa, cu o populație de 184 familiĭ, saŭ 650 suflete, din carĭ 327 bărbațĭ și 323 femeĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 11 fălcĭ, 70 prăjinĭ.

Improprietăriții la 1864 sunt: 14 fruntașĭ, 23 pălmașĭ și 26 codașĭ, stăpînind 234 fălcĭ; la 1879, 19 însurățeĭ aŭ maĭ luat 57 fălcĭ și în 1889, 8 locuitorĭ aŭ cumpărat cîte un lot mic de 5 hectare.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, clădită de locuitorĭ, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, înființată la 1892, condusă de un învățător plătit de stat și frecuentată de 45 elevĭ.

In 1803, Moișa, a Mănăstireĭ Rîșca, avea 23 liuzĭ, plătind 328 leĭ bir anual.

Moișa, *pîrîŭ*, în jud. Suceava, pl. Moldova-d.-j., format din pîraiele Alunișul și Plopul. Udă satul cu același nume și după un curs de 5 kil. se varsă în Rîșca. Are de tributarĭ din dreapta: Trăstioara, Țiganca, Slatina, Sihastruluĭ, Arșița, Comorilor, și din stînga Runcul, Luleiĭ și Bolohănosul. Conține pește.

Moișa-si-Rîșcuța, *șir de munți*, în com. Bogdănești, jud. Suceava.

Molani, *sat*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Comănești; are 30 case.

Moldova, *plasă*, în jud. Roman, situată în partea de N.-V. a luĭ. Are forma unuĭ poligon neregulat cu 5 laturĭ, din care cea maĭ mare este cea despre V.

Se mărginește la N. cu jud. Suceava, de care se desparte pe o foarte mică distanță prin rîul Moldova și apoĭ prin o linie convențională, ce începe din malul rîuluĭ Moldova, la N. de satul Tupilați și duce spre E., ridicîndu-se puțin către N. pănă în malul rîuluĭ Siretul, la S. de satul Cozmești (jud. Suceava). La S., se mărginește cu pl. Siretul-d.-j., de care se desparte maĭ întîiŭ prin o linie convențională trasă drept de la V. către E., din dreptul tîrgușoruluĭ Bozieni (jud. Neamțu), pănă la N. de satul Corhana și de aicĭ prin rîul Moldova pănă la vărsare. La V., se mărginește cu jud. Neamțu, de care se separă iarășĭ prin o linie convențională, ce urmează în linie dreaptă direcțiunea de la N. spre S., începînd puțin maĭ de la N.-V. de satul Tupilați și pănă în dreptul și la E. de tîrgușorul Bozieni, urmînd în cea maĭ mare parte culmea dealurilor despre V. a plășeĭ. La E., se învecinește cu pl. Siretul-d.-s., de care se separă prin rîul Siretul, începînd de la S. de satul Cozmești (jud. Suceava) și pănă la vărsarea rîuluĭ Moldova în Siret.

Lungimea cea maĭ mare a plășeĭ este de 30 kil., socotită de la orașul Roman și pănă la extremitatea de N. a plășeĭ, dincolo de Hanul-Ancuțeĭ; iar lățimea cea maĭ mare o atinge între satele: Văleni și Răchiteni, 10—15 kil.

Pămîntul plășeĭ Moldova este un platoŭ întins și puțin înalt, care merge îngustîndu-se cu cît se apropie de orașul Roman, mărginit de o parte (spre V.) de rîul Modova și de alta (spre E.) de șesul Siretuluĭ. La N. este dealul Muncelul, care vine din jud. Suceava și care nu este alt-ceva de cît ultima ramificațiune a munților dintre Siret și Moldova. La S. de satul Muncelul-d.-s., acest deal se pleacă spre a forma un întins platoŭ. Spre V. se mărginește cu o culme de dealurĭ, care vine din jud. Neamțu și se continuă spre S. prin dealurile: Chicera, Cetățuia, Corhana, Dealul-Călineĭ și Dealul-luĭ-Stan, de unde apoĭ trece în plasa Siretul-d.-j.

Pămîntul eĭ ca și al plășeĭ Siretul-d.-j., formînd aproape în total un șes, este cultivabil.

Păduri sunt puține în comparație cu cele-l'alte plășĭ. Cele maĭ marĭ sunt în comunele Văleni, Gherăești și Mogoșești.

Plasa Moldova se compune dintr'o com. urb., Roman, și 15 com. rur. cu 30 sate, și cu o populație de 5894 familiĭ, saŭ 20986 suflete, din carĭ 3197 familiĭ Ungurĭ și 81 familiĭ Evreĭ.

Sunt 5133 contribuabilĭ.

Are 15 bisericĭ ortodoxe și 18 catolice; 13 școlĭ rurale, din carĭ 11 mixte, 1 de băețĭ și 1 de fete; un oficiŭ poștal rural la gara Mircești.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă și cu tîmplăria, cojocăria, rotăria, căruțăria și olăria.

Se găsesc morĭ de apă la Văleni, Moreni și Simionești.

Căile de comunicație a plășeĭ sunt:

Linia ferată Roman-Păscani, care străbate această plasă în lungul săŭ de la S. la N., avînd în această plasă 2 stațiunĭ: la Mircești și la Hălăucești. Ea urmează marginea de E. a platouluĭ.

Șoseaua națională Roman-Iași și Roman-Fălticeni, pleacă din orașul Roman și merge spre N. pănă în dreptul satuluĭ Săbăoani, de unde se desparte în două ramurĭ: o ramură apucă spre N.-E., trece peste rîul Siretul, pe un pod de fĭer, în fața

satuluĭ Miclăușeni, trece prin Tîrgul-Frumos la Iași și o altă ramură apucă spre N.-V., trece prin satul Tețcani, pe la E. de satul Botești și pe la V. de satul Nisporești (Zăpodia), pe la Hanul-Anicuțeĭ, pe unde și ese din județ, după ce străbate jud. aproape 30 kil. (socotită din orașul Roman). Această șosea este o continuitate a șoseleĭ Bacăŭ-Roman.

Șoseaua județeană Piatra-Iași intră în acest județ la satul Tupilați și se continuă de la V. către E., trecînd în această pl. prin satele: Tupilați, Hanul-Ancuțeĭ, Hălăucești și de aicĭ peste Siretul, în pl. Siretul-d.-s. la satul Cogălniceanu. Această șosea trece peste rîul Moldova, la satul Tupilați, pe un pod de lemn stătător; trecerea însă în pl. Siretul-d.-s., între satul Hălăucești și Cogălniceanu, este întreruptă din cauza lipseĭ de pod, așa că acum această trecere se face maĭ în sus, la satul Mogoșești.

Șoseaua vecino-comunală Roman-Mogoșești începe din orașul Roman și merge spre N. legînd între ele satele: Cordunul, Simionești, Săbăoani, Mircești, Hălăucești și Mogoșești, avînd o lungime de 30 kil. Ea urmează de aproape linia drumuluĭ de fier.

Din aceste șosele se desfac apoĭ în dreapta și în stînga altele maĭ micĭ.

O altă șosea vecino-comunală leagă între ele satele din dreapta rîuluĭ Moldova. Ea începe din șoseaua județeană Roman-Piatra, maĭ la V. de satul Dulcești și duce, prin Bretcani și Moreni, la Văleni.

Plasa Moldova este unită în privința administrativă cu pl. Siretul-d.-j., avînd amîndouă un sub-prefect cu reședința în com. Elizabeta-Doamna. (Inaintea unireĭ plășilor reședința subprefectureĭ acesteĭ plășĭ era în satul Săbăoani). Aceste plășĭ așa unite sub administrațiunea unuĭ sub-prefect poartă numele de Plășile-Unite.

In privința judiciară, această pl. depinde de judecătoria de ocol din orașul Roman.

Moldova, *rîŭ,* afluent al Siretuluĭ. Izvorește în Bucovina din Culmea-Lucineĭ, de sub vîrful Cîrlibaba, la N. de satul Moldova și ceva maĭ spre V. de vîrful Vezul-Velăĭ. Curge spre S.-E. în sens invers cu rîul Suceava care izvorește din acelașĭ loc; udă satele Moldova, Breaza și Fundul-Moldoveĭ, de unde schimbă direcția spre E.; trece pe lîngă orașul Cîmpulung și Gura-Humoreĭ, de unde schimbînd direcția spre S.-E., intră în Romînia pe la Cornul-Lunciĭ; traversează jud. Suceava pînă la cătunul Preoțești de unde 'șĭ continuă scurgerea către S.-E., formînd limita între jud. Suceava și Neamțu, pînă la pătrunderea sa în jud. Roman, la marginea N. a satuluĭ Tupilați, formînd cît-va limită între cele treĭ județe: Suceava, Neamțu și Roman; iar d'aci, dirigindu-se spre S.-S.-E., către orașul Roman, ocolește partea sudică a acestuĭ oraș pentru a se vărsa în Siret, în dreptul com. Cotul-Vameșuluĭ.

Intră în jud. Suceava din Romînia, la 140 m. de locul numit Malul-Moldoveĭ, la cota 397 m.; străbate teritoriul comunelor Mălini (2 kil.), Sasca ($1\frac{1}{2}$ kil.), și Ruși (2 kil.); udă Baia printr'o ramură și un canal lung de 1200 m.; străbate teritoriul comunelor Fîntîna-Mare (3 kil.), Ciumulești (2 kil.), Bogdănești (3 kil.), Boroaia (4 kil.) și Uidești (6 kil.); trecînd în apropierea cătunului Oniceni, udă com. Drăgănești ($8\frac{1}{2}$ kil.), cătunul Șoimărești, în dreapta rîuluĭ; trece pe lîngă com. Drăgușeni (8 kil.), situată pe malul stîng pe o înălțime de 340—350 m. și udă cătunul Preoțești. In apropierea acestuia, rîul Moldova formează limita între județele Suceava și Neamțu pe o lungime de 5200 m. pînă la com. Temisești, pe limita jud. Neamțu; iar d'aci dirigindu-se către S.-E. continuă a face limita acestor județe, cînd cu o ramură, cînd cu cursul său, pînă în dreptul satuluĭ Păstrăveni, în apropiere de cătunul Spiești, de unde, străbătînd șesul mlăștinos format de bălțile Tinov, Burghei și Chitei, își reia cursul de limită a jud. Suceava și Neamțu, din dreptul punctuluĭ trigonometric 307 m. (Davideni), pînă la pătrunderea sa în jud. Roman.

Intră în jud. Roman la locul numit Valea-Bouluĭ, la marginea N. a satuluĭ Tupilați; d'aci îndreptîndu-se spre S.-E., udă satele: Tupilați, Botești, Munteni-Ghirăești, Pildești, Corhana, Roșiori, Simionești și Cordunul; ocolește pe la S. orașuluĭ Roman, strecurîndu se între acesta și comunele Elizabeta-Doamna, Carol și Cotul-Vameșuluĭ, se varsă în Siret, pe dreapta, la vre-o $3\frac{1}{2}$ kil. maĭ jos de Roman, în dreptul com. Cotul-Vameșuluĭ.

Afluențiĭ maĭ principalĭ aĭ Moldoveĭ sunt:

In Bucovina, primește pe stînga: pîraiele Sadova, lîngă satul Sadova; Moldovița (mărită în dreapta cu pîraiele Rosianul, iar în stînga cu pîraiele Putna, Ciumarna și Drăguța), lîngă satul Vama; pîraiele Dobra și Humoara, lîngă tîrgul Gura-Humoreĭ; iar pe dreapta, pîraiele Suha saŭ Ostra (mărită pe stînga cu pîrîul Cominca, iar pe dreapta cu Brătească saŭ Negrileasca), Vornețul, Ivăleni și Suha-Mică,

care izvorește în jud. Suceava.

In jud. Suceava, primește pe dreapta pîraiele: Suha-Mare, Sasca-Mare, Șinca, Bogata, Icobelul, care împreună cu pîraiele Miclăușa și Jerna se varsă în Moldova, la locul numit Plopiĭ-Băeĭ; Rișca, Seaca, Brustul, Sărata și Toplița; pe stînga primește pîraiele: Șomuzul-Mare și Șomuzul-Rece; Midiasca care udă satele Negoești, Ionești și Ruși se varsă lîngă satul Drăgușeni; Hateiul format din cursurile Uidești, Valea-Arinilor și pîrîul La-Izvor, udă com. Drăgușeni formînd Lacul-Moreĭ, iar la eșire lacul Stroești; Cristești format din pîraiele Herești, Drăganul și Luncașul trece prin com. Cristești pe sub podul de piatră al șoseleĭ naționale se varsă în Moldova, în dreptul com. Temisești; Moțca; Boura, format din pîraiele Prisaca, Valea-Tionuluĭ și a-Bărganuluĭ, după ce se unesc în satul Boureni, trece pe sub un podeț de lemn șoseaua între kil. 185 și 186 de unde prin un șanț de scurgere străbate șesul de la V-ul acesteĭ șosele prin care se varsă în Moldova, în dreptul pădureĭ Costisca-Vasiloaeĭ; pîraiele Soci și Bahna, care unite cu pîrîul Gruiul trece șoseaua națională pe sub un podeț de piatră și prin un șanț se varsă prin mlaștinele Moldoveĭ din dreptul Balta-Bîrgheĭ.

Din jud. Neamțu, primește pîraiele: Valea-Arinilor și pîrîul Neamțu, mărit pe stînga cu pîrîul Nemțișorul și pe dreapta cu Plotinul, Toplița și Pîrîul-Umbrarilor.

In jud. Roman, Moldova primește pe dreapta: Valea-Albă, ce izvorește din jud. Neamțu; valea Matca-Mare și pîrîul Moreanca, iar pe stînga pîrîul Ciurlicul, maĭ jos de satul Pildești, și Gîrla-Moareĭ, braț al Moldoveĭ, ce udă com. Pildești în partea de S.

Valea Moldoveĭ este maĭ pretutindenea locuită; dar pe cînd partea de sus în Bucovina nu priește de cît ovăzuluĭ, porumbuluĭ și fineților, cu cît scoborĭ maĭ la vale în Romînia, ea devine maĭ fertilă. O mică parte e acoperită de lunciĭ de loziĭ, răchițĭ și arinĭ.

Incepînd de la satul Moldova, șesul prin care curge Moldova nu este maĭ larg de 1 kil. pănă la Gura-Humoreĭ de unde ese din munțiĭ; de aci șesul se maĭ lărgește pănă la 6 kil.

Moldova eșind din regiunea muntoasă a Bucovineĭ, în Romînia, curge în mare parte de-a lungul dealurilor: din dreapta pănă maĭ jos de com. Baia și din stînga pănă la com. Miroslăvești; apoĭ iar pe lîngă dealurile din dreapta pănă la căt. Roșiori și d'aci pănă în vărsătura sa în Siret.

Lungimea sa totală în Romînia este cam de 100 kil.; și aproape tot atîta în Bucovina. Lărgimea albieĭ variază în partea de sus a Moldoveĭ între 40—60 m.; iar la Roman atinge 200 m.; ea este foarte neregulată și plină de prundiș. Cursul săŭ maĭ cu seamă în Romînia este foarte neregulat, format din maĭ multe brațe carĭ se unesc și se desunesc formînd diferite insule mlăștinoase pănă în dreptul orașuluĭ Roman, de unde are numaĭ un singur braț pănă la vărsătură. Cursul săŭ este torențial pe toată lungimea sa, căcĭ chiar aproape de orașul Roman duce bolovanĭ pănă la 1 kilgr. de greutate.

Basenul săŭ este mărginit la N. de munțiĭ Lerseĭ și spre E. de dealurile ce separă basenul săŭ de basenul Suceveĭ și Siretuluĭ și care dealurĭ se continuă pănă în dealul Muncelul și de aicĭ prin un platoŭ, care se termină la Roman; iar spre V. de culmea centrală a Bistrițeĭ-Marĭ și de dealurile ce pleacă din aceasta.

Valea Moldoveĭ în tot cursul săŭ în țară este însoțită de șoseaua națională Roman-Cornul-Lunceĭ, bine impĭetrită și bine întreținută.

Trecerile de pe un mal pe altul cînd apele sunt micĭ se fac prin vaduri. La epoca creștereĭ apelor trecerile nu se pot face de cît pe podurile de la Pracsia între Fălticeni și Bogdănești și la Temișești între Tîrgul-Neamțuluĭ și Pașcani.

Numele Moldova, pare a fi de origină germano-gotică: mulde = praf. (A. D. Xenopol, «Istoria Romînilor», vol. I, p. 318 și 371 și B. P. Hasdeŭ, «Istoria Critică a Romînilor», vol. I, p. 300).

Unĭĭ cred că 'șĭ-ar fi luat numele de la țara, care pentru frumușețea eĭ fusese numită de Romanĭ Molis Dacia saŭ Molis Davia. («Scrieri» de C. Negruzzi, vol. I, p. 194, ediț. din 1872).

Legenda maĭ spune că 'șĭ-ar fi luat numele de la căteaua Molda a primuluĭ descălicător Dragoș. In această privință Marele Vornic Gr. Urechie, ca și alțĭ cronicarĭ, scrie:

Oamenĭĭ din Maramureș, venind peste munțiĭ ungurești și peste munțiĭ Moldoveĭ, vînînd fieare sălbatice, pănă aŭ eșit la apa ce-ĭ zicem Moldova, gonind un zimbru, carele 'l-aŭ și vînat, la locul unde se chiamă satul Boureni, pe acea apă a Moldoveĭ; și aŭ pus nume apeĭ, de-ĭ ziseră Moldova, pre numele uneĭ cățele ce-ĭ ziceaŭ Molda, care atuncĭ gonind zim-

brul, s'aŭ înecat întru acea apă și de pre numele apeĭ se zice acum și țăreĭ Moldova. («Letopis.», vol. I, pag. 131 și Miron Costin, «Letop.», III, pag. 511).

In călătoria ieromonahuluĭ Silvestru și Nicodin la 1722, din Mănăstirea Rîlovsca (Sf. Nicolae), Moldova se numește «Mulduva».

Moldova-de-Jos, *plasă*, jud. Suceava. Se mărginește la E. cu pl. Siretul-d.-s. și Siretul-d.-j.; la V., cu jud. Neamțu; la S., cu pl. Siretul-d.-j. și jud. Neamțu și la N., cu pl. Moldova-d.-s.

Partea vestică este muntoasă, iar cea-l'altă ondulată, ne-avînd de cît un singur șes, al Moldoveĭ.

Intinderea teritorială a acesteĭ plăși e de 75380 hect., 72 ar., din carĭ numaĭ jumătate sunt cultivabile.

Reședința sub-prefectureĭ e în com. Ciumulești.

Se compune din 6 com. rurale: Ciumulești, Uidești, Drăgușeni, Drăgănești, Boroaia și Bogdănești, carĭ sunt formate din 37 sate.

Are o populație de 4967 familiĭ, saŭ 19314 suflete, din carĭ 9612 bărbațĭ și 9702 femeĭ, locuind în 4556 case.

Sunt 3607 contribuabilĭ.

In această plasă se află mănăstirea Rîșca și schiturile lipovenești din Manolea.

E străbătută de șoseaua națională Roman-Fălticeni și de șoseaua județeană Dumbrăvița-Neamțu.

Ca așezămînt industrial este fabrica de spirt din Drăgușeni și teascurile de uleiŭ de cînepă din Manolea.

Budgetul comunelor e la venitură de 51546 leĭ și la cheltueliĭ, de 50462 leĭ.

Statul posedă 4 proprietățĭ, aducînd un venit anual de 51684 leĭ, 84 banĭ, avînd și 19649 hect. pădure.

Moldova-de-Sus, *plasă*, în jud. Suceava. Se mărginește la E., cu pl. Șomuzul; la V., cu pl. Muntele; la S., cu pl. Moldova-d.-j. și la N. cu Bucovina. Maĭ mult de jumătate este muntoasă și treĭ părțĭ din teritoriul eĭ e acoperită de pădurĭ, ale căror esențe principale sunt: bradul, fagul, mesteacănul, plopul și stejarul.

Suprafața plășeĭ e de 75698 hect.

Reședința sub-prefectureĭ e la Cornul-Lunceĭ.

Este formată din orașul Fălticeni și 7 com. rurale: Baia, Fîntîna-Mare, Sasca, Brădățelul, Rădășeni, Oprișeni și Mălini, carĭ sunt alcătuite din 21 sate și un oraș.

Are o populație de 6641 familiĭ, saŭ 26251 suflete, din carĭ 12864 bărbațĭ și 13418 femeĭ, locuind în 5763 case.

Sunt 9677 contribuabilĭ.

In plasă se află: mănăstirea Slatina, schitul Preutești și fostul tîrg Baia, cu Biserica-Albă, Biserica-Săsească și a-luĭ-Petru-Rareș.

E străbătută de șoseaua Cornul-Lunceĭ-Dorna.

Așezăminte industriale sunt: instalațiunile forestiere de pe Domeniul-Coroaneĭ (Găinești și Ieslele), Mălini și multe alte herăstraie de pe moșiile Sasca și Baia, precum și morile: Ciorsaci, Moara-Doftoruluĭ și a-Călugăruluĭ de pe Șomuzul-Mare, și fabrica de spirt de la Baia.

Budgetul comunelor e la venitură de 353850 leĭ și la cheltueliĭ, de 353182 leĭ.

Statul posedă o proprietate aducînd un venit de 8318 leĭ, 95 banĭ; iar teritoriul com. Mălini, face parte din Domeniul-Coroaneĭ.

Moldova-Seacă, *vale*, care se întinde în partea de E. a pl. Siretul-d.-j., jud. Roman. Incepe din sus de orașul Roman și se termină la S. de satul Cotul-Vameșuluĭ. Această vale este fosta albie a rîuluĭ Moldova, care curgea maĭ înainte cu vre-o 2 kil. spre V. de orașul Roman. Este acoperită cu finețe. Pănă la construirea linieĭ ferate, această vale era adese-orĭ acoperită cu apă, în timpurile ploioase, prin revărsarea Moldoveĭ.

Moldoveanul, *șir mic de munțĭ*, în jud. Muscel, care pornește din Carpațĭ, avînd direcțiunea aproape perpendiculară pe acesta. Se întinde spre S. printre județele Argeșul și Muscelul, formînd culmea cea maĭ înaltă la N.-V. de pl. Nucșoara. După o cale de 2 ceasurĭ spre S., se bifurcă și ramura Moldoveanul intră în jud. Argeș, iar Galbina merge prin jud. Muscel.

Moldoveanul, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Bisoca, numit ast-fel pentru că curge puțin și pe hotarul Moldoveĭ; izvorește din muntele Bisoca; udă partea de V. a comuneĭ și se varsă în rîul R.-Sărat, pe dreapta luĭ; maĭpoartă și numele de Recea-Moldovanul.

Moldoveni, *com. rur.*, lîngă Olt și spre N. de Izlaz, în pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, la 18 kil. de Corabia și la 46 kil. de Caracal. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului Mărĭĭ este de 58 m.

Comuna e formată numaĭ din satul cu acelașĭ nume.

Are o populație de 1031 lo-

cuitorĭ, din carĭ 172 contribuabilĭ; o școală, condusă de un învățător și frecuentată de 43 elevĭ; o biserică, cu hramul Sf. Ioan, clădită la 1845 de Barbu Știrbeiŭ, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți; un pod pe cablu peste Olt; o pădure spre E.; 4 cîrciumĭ.

Budgetul com. e de 2876 leĭ la venitурĭ și de 2777 leĭ la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 769 vite marĭ, 400 vite micĭ și 205 rîmătorĭ.

Moldoveni, *com. rur.*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, situată pe partea stîngă a rîuluĭ Ialomița, la extremitatea de V. a plășeĭ, între comunele Bărbulești, Jilavele și com. Dridul, din județul Ilfov.

Teritoriul com. e de 3850 hect., din carĭ 535 hect. pădure și coprinde cincĭ trupurĭ de moșiĭ din carĭ patru aparțin particularilor, iar a cincea, numită Cîrnuleasa, este proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, căruia îĭ aduce un venit anual de 5800 leĭ.

Pe moșie sunt împroprietărițĭ 383 locuitorĭ; neîmproprietărițĭ maĭ sunt 293.

Se compune din satele: Moldoveni, Patru-Frațĭ și Pantoiul, cu reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale în satul Moldoveni.

Are o populație de 577 familiĭ, saŭ 2168 suflete; două școlĭ mixte, una în satul Patru-Frațĭ și a doua în satul Moldoveni, frecuentate de 92 elevĭ și 13 eleve; două bisericĭ, deservite de treĭ preoți și patru dascălĭ.

Vite: 170 caĭ, 1550 boĭ, 3050 oĭ, 19 capre, 3 asinĭ și 700 porcĭ.

Moldoveni, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, pendinte de com. cu acelașĭ nume, situat pe malul stîng al rîuluĭ Ialomița, în apropiere de vărsarea rîuluĭ Prahova în Ialomița.

Aci este reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

Are o populație de 266 familiĭ; o școală mixtă; o biserică, deservită de un preot și doĭ cîntăreți.

Vite sunt: 100 caĭ, 800 boĭ, 1500 oĭ, 16 capre, 3 asinĭ și 400 porcĭ.

Moldoveni, *sfoară de moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Pietroasa d.-s., a moșnenilor Moldoveni. Are o întindere de 64 hect., din care 30 pădure.

Moldovișul, *pisc* (859 m.) al munteluĭ Mălaia, jud. Vîlcea, la S.-V. de Piscul-Ursuluĭ și la S. de Piscul-Vătafuluĭ.

Molenta, *pisc*, în partea de S. a satuluĭ Porcărețul, com. Doagele, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Molfa, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. urb. Babadag; se desface din dealul Cula-Cula-Bair; se îndreaptă spre E., brăzdînd partea de E. a plășeĭ și a comuneĭ; se prelungește spre E. cu dealul Calabalîc-Bair; pe la V. curge Valea-Nucelor; are 100 m. înălțime; este tăiat de drumul județean Babadag-Jurilofca; e acoperit cu livezĭ și cu viĭ.

Molidul, *pîrîiaș*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Dobreni; izvorește de lîngă poiana Dascălul-Petrea; curge în direcțiune N.-E., apoĭ către S.-V., vărsîndu-se în Pîrîul-Almașuluĭ, în dreptul herăstrăuluĭ, numit Herăstrăul-Molidului.

Moldișul, *pîrîŭ*, jud. Prahova, plaiul Teleajenul, com. Măneciul-Ungureni; izvorește de sub Poiana-Mare, curge de la V. spre E. și se varsă în rîul Teleajenul, pe malul drept.

Molna, *șesul* drept al Moldoveĭ, trecînd podul șoseleĭ Cornul-Luncii-Dorna, între Sasca și Mălini, jud. Suceava.

Molna, *pîrîŭ*, (2 kil.), în jud. Suceava, com. Sasca, care după ce a fost mărit de pîrîul Toplița și un canal din Moldova, se varsă în rîul Moldova.

Molnicioara, *pîrîŭ*, jud. Dorohoiŭ, pl. Berhometele, com. Tureatca; începe de pe moșia Culiceni, și se varsă în pîrîul Molnița.

Molnița, *sat*, pe moșia cu acelașĭ nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Herța, com. Pilipăuți.

Are o populație de 193 familiĭ, saŭ 892 suflete; 2 bisericĭ: una în partea de sus a satuluĭ, cu hramul Înălțarea Domnuluĭ, de zid, făcută în 1816 de Ilie Holban; a doua, pe partea de jos a satuluĭ, cu hramul Sf. Nicolae, făcută în 1820, de Spătarul Iordache Chiriac; ambele sunt deservite de 1 preot, 2 cîntăreți și 2 pălămarĭ.

Sătenii împroprietăriți aŭ 570 hect. 02 ariĭ, pămînt, iar proprietatea: 1148 hect. 26 ariĭ, cîmp, 25 hect. 78 ariĭ, pădure și 4 pog. vie.

Proprietatea moșieĭ este a erezilor defunctuluĭ G. Giurgiovanu și a soțieĭ sale Ecaterina, născută Baron Vasilco.

Pîrîul ce trece pe moșie este Mihăleasca.

Drumurĭ principale sunt: acel de la Mamornița la Darabani, și calea județeană Herța-Mamornița.

Moșia se hotărăște cu: Herța, Hreațca, Bănceni, Știreanga, Pilipăuți, Movila și rîul Prutul.

Familia Giurgiovanu este veche proprietară în Moldova. Așa: St. Giurgiovanu, Ioan Tăutu, Gh. Tomuzeiu și St. Ciurezul, toți proprietarî răzeșî aŭ întemeiat mănăstirea Coribnița din Bucovina, înzestrînd-o cu proprietățî carî s'aŭ stăpînit până la 1785, cînd s'a desființat.

Molnița, *trecătoare*. Vezî Treî-Hotare.

Molnița, *pîrîŭ*, izvorește din pădurea de pe moșia Mogoșești, com. Buda, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ, și, după ce formează pe o parte bună hotarul despre Bucovina, se varsă în Siret, pe moșia Talpa, din sus de sat.

Mologești, *cătun*, al com. Știrbeiŭ, la 5 kil. spre N., pl. Oltețul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat într'o vale, aproape de hotarul județuluî, pe un teren a căruî altitudine d'asupra niveluluî mariî este de 220 m. Are 100 de locuitorî.

Mologești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Laloșul, jud. Vîlcea, pl. Oltețul-d.-j., situat în partea de S. a comuneî, și la 2½ kil. de reședința, unde e școala.

Are o populație de 473 locuitorî; o biserică, făcută de Protopopul Ștefan, la anul 1823.

Este udat la V. de rîul Oltețul.

Molomoțul, saŭ **Molomocul**, *fost schit*, jud. Prahova, com. urb. Sinaia, fondat de un haiduc vestit, anume Nicolae Grozea, din Brebu.

Nu s'a dat până acum de urma nicî unuî document, care să ne-aducă vre-o lumină asupra timpuluî cînd s'a construit acest schit. Urmele rămase, precum și confirmarea daniilor făcute acestuî schit, ne îndreptățesc a crede că aci avem de a face cu o instituțiune religioasă importantă. Locul unde a existat această biserică, d'asupra mănăstireî Sinaia, este însemnat printr'o cruce, ce poartă următoarea inscripțiune:

Pentru veciniса pomenire s'a înălțat această sf. cruce, în locul sfinteî și Dumnezeeștеî biserică cu hramul Sf. Nicolae, ce s'a ruinat în răzmirița anuluî 1788.

La anul 1581, Mihnea-Vodă confirmă mănăstireî Sf. Nicolae, ce se numește Molomoc saŭ Molomoț, două vadurî de moară. La anul 1626, Alexandru, fiul luî Radu-Vodă, confirmă daniile făcute acesteî mănăstirî de Iane Giormănescu și adică 5 pog. de vie, 10 stupî, un pahar de argint și un loc.

Dealul pe care a fost zidit acest schit, și pe care s'a construit și mănăstirea Sinaia, se numea pe atunci Molomoțul saŭ Molomocul și numaî maî tîrziŭ i s'a dat numele de Furnica.

Momaia. Vezî Bălteni, jud. Argeș.

Momaiul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Mircești, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt.

Momiceni, *sat*, pendinte de com. Șerbănești-d.-s., pl. Șerbănești, jud. Olt, situat pe o coastă, în mijlocul Boianuluî, la V. de comuna Șerbănești-d.-j.

Moșia, proprietatea principeluî Brîncoveanu, are o întindere de 1000 hect. arabile și 500 hect. pădure.

Locuitoriî posedă: 20 boî, 15 vacî, 6 caî, 850 oî și 25 porcî.

Momoteștî, *cătun*, în jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., com. Drăgășani.

Monteorul, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, pl. Sărățiî, pe ambele malurî ale rîuluî Sărata, la 14½ kil. de orașul Buzăŭ.

Limita, la N., începe din muntele Chilmiziul, unde se atinge cu cătunul Leiculești (com. Grăjdana), merge în liniî curbe până la Piatra-Barbuluî, apoî în zig-zaguri atinge pădurea Izvoranul și se întoarce iar în hotarul Pietrele-Banuluî, pe care continuă până în via Eleșteul (com. Sărata); la V., începînd din via Eleșteul, se curbează în sus și atinge hotarul moșieî Sărata-Banul, se lasă în zig-zaguri prin viile în otașniță, până în valea Huiubul, merge puțin pe dînsa, urcă muchea și se lasă în pîrîul Sărata, pe albia eî, până în hotarul moșieî Sărata-Comana, apoî pe hotarul acesteî moșiî până la Dan-Floroiul, de unde o ia pe hotarul moșieî Hagi-Moscu, până în hotarul moșieî Stîlpul; la S., continuă pe hotarul Stîlpuluî până în gara Monteorul; la E., din gara Monteorul urcă în sus prin hotarele moșiilor Petrescu, Handavara, apoî direct în drumul Pragului, de unde se curbează și se învecinește cu sforile Mercenilor până în drumul Plaiuluî, la Copaciul-cu-Icoana și de aci merge în poiana munteluî Chilmiziul.

Comuna e formată din cătunele: Monteorul, Bugheni și Ogrăzile, cu o populație de 1770 locuitorî, din carî 333 contribuabilî.

Are 2 școale: una de băeți și a doua de fete, frecuentate de 43 elevî și 28 eleve, și care, împreună cu primăria, se află instalate într'un frumos local, construit cu cheltuiala răposatu-

luĭ Gr. Monteoru; o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser; 10 cîrciumĭ; o moară cu aburĭ; o moară de apă cu turbine; 2 fabricĭ de petroleŭ, din care cea de la gara Monteorul e una din cele maĭ însemnate din țară.

Se fabrică aci: vin, țuică, țesăturĭ de borangic, etc.

Comerciul constă în desfacere de producțiunĭ și în transporturĭ.

Meseriașĭ sunt: 5 lemnarĭ, 1 tîmplar, 1 rotar, 2 butnarĭ, 2 căruțașĭ, 2 croitorĭ, 2 cizmarĭ, 3 fĭerarĭ, 2 mașinișt ĭ și un vărar.

Vite sunt: 220 boĭ, 82 vacĭ, 70 viței, 7 bivolĭ, 28 caĭ, 12 țepe, 6 mînjĭ, 640 oĭ, 20 capre și 400 porcĭ.

Sunt 10 stupĭ cu albine.

Suprafața com. este de 4135 hect., din carĭ 684 hect. arabile, 2560 hect. pădure, 35 hect. fîneață, 127 hect. izlaz, 42 hect. livezĭ, 425 hect. vie și 262 hect. loc sterp.

Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Monteorul, format din fostele moșiĭ: Hagi-Moscu, Sărata și sforile: Nenciulești, Ogrăzile și Lipia, apoĭ Sărata-Comana, numită și Iatropolu saŭ Buzoianca.

Terenul e accidentat la N. Are un șes acoperit de semănăturĭ, în partea de S.-E., avută în substanțe minerale și maĭ cu seamă în păcură, sare, piatră de construcțiunĭ și ape minerale, între care renumita sorginte de la Murătoarea.

Pe lîngă mina de păcură și instalațiunile necesare, com. are demn de văzut: pe vîrful dealuluĭ Pragul, ruinele uneĭ vechĭ fortificațiĭ numită Cetățuea.

In timpul verĭĭ sunt vizitate mult apele de la Murătoarea, care daŭ rezultate bine-făcătoare și sigure suferinzilor.

Căĭ de comunicație are: șoseaua comunală Monteorul-Gura-Sărățiĭ; șoseaua Monteorul-Gara Monteorul și șoseaua comunală Merei, care prin drumurĭ naturale merge prin cătt. Ogrăzile pănă în com. Monteorul. Afară de acestea, maĭ sunt: drumul plaiuluĭ Chilmiziul, drumul Romînești lor, drumul Neaga din Poiana-Mare la cătt. Miluiți și altele.

Această com. s'a înființat în 1885, luîndu-se cătt. Sărata-Nenciulești, (azĭ Bugheni) și Fundul-Sărățiĭ (azĭ Monteorul), de la com. Gura-Sărățiĭ, iar cătt. Ogrăzile de la com. Merei, maĭ toate propietatea d-luĭ Gr. Monteoru, care apoĭ reunindu-le într'un corp a dat naștere noueĭ com. Monteorul.

Aci se află și stațiunea de băĭ Sărata. A se vedea acest cuvînt.

Monteorul (Fundul-Sărățiĭ), *cătun*, de reședință, al com. Monteorul, jud. Buzăŭ, cu 620 locuitorĭ și 110 case. Are subdiviziunea Seaca, pe moșia Hagi-Moscu.

Monteorul, *stație de-dr.-d.-f.*, în jud. Buzăŭ, pl. Sărata, cătt. Monteorul, pe linia Ploești-Buzăŭ, pusă în circulație la 13 Sept. 1872. Se află între stațiile Ulmeni (4.6 kil.) și Buzăŭ (10.6 kil.). Înălțimea d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ de $93^{m}.62$.

Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 54879 leĭ, 05 banĭ.

In jurul acesteĭ gărĭ se află o fabrică de petroleŭ; o fabrică de derivate ale păcureĭ, precum: uleiurĭ, etc., maĭ multe instalațiunĭ necesare acesteĭ industrĭĭ și o moară de aburĭ.

De aci pleacă un drum spre băile minerale Sărata.

Monteorul, *munte* însemnat, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bîsca, între pîrîul Siriul și izvorul Bonțul; are 1388 m. înălțime și e punct trigonometric; din vîrful săŭ se vede orașul Buzăul.

Monteorul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Goidești, ramificație din muntele Cursele, despărțind muntele Piciorul-Capreĭ de muntele Viforîta.

Monteorul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghiĭ, formînd un însemnat plaiŭ între munțiĭ: Fața-Mare, Podul-Caluluĭ, Tega și Bîsca-Mare. Are izlaz și puțină pădure.

Monteorul, *munte*, în Lanțul-Alunișuluĭ, jud. Putna, prezintînd vîrfurile: Dealul-Bouluĭ, Dealul-Negru, Titila, Drăguțaia și Secătura-luĭ-Chiriac.

E situat la hotarul Vranceĭ, din spre județul Rîmnicul-Sărat. E proprietatea răzeșilor din com. Nerejul. Conține sare la suprafață.

Monteorul, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul, pe muntele Monteorul. Are 380 hect., din carĭ 220 hect. pădure și restul izlaz. E proprietatea moșnenilor Codeștĭ și Izbășoĭ.

Monteorul, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Monteorul. Are 3800 hect., din carĭ 2600 hect. pădure, 500 hect. arabile, 250 hect. vie și restul livezĭ și sterp. E formată din moșiile Hagi-Moscu și Sărata.

Monteorul, *pîrîŭ*, în raionul com. Măneciul-Ungureni, plasa Te-

leajenul, județul Prahova; izvorește din Culmea-Clăbucetu luĭ, dintre Orățiĭ și Brusturețĭ, maĭ sus de pichetul Orățiile (cam la 100 m.), și se varsă în rîul Teleajenul.

Monteorul, *pîrîiaș*, pe teritoriul com. Nerejul, pl. Vrancea, jud. Putna; izvorește din muntele cu același nume și se varsă în Zăbala; desparte Secătura-luĭ-Chiriac de Lunca-Nerejuluĭ-Mic.

Monumentul, *plantațiune*, jud. Brăila, în întindere de 100 hect., situată la S. de com. Izlazul, la 1 kil. de orașul Brăila.

Se compune în mare parte din salcîmĭ, oțetarĭ și vre-o cîțĭva plopĭ bătrînĭ, carĭ indică și azĭ începutul acesteĭ grădinĭ, ce servă ca loc de petrecerĭ orășenilor brăilenĭ. Aproape de intrare se află o movilă în vîrful căreia generalul rus Chiselef, în timpul administrăreĭ provizoriĭ a principatelor, în 1838, a ridicat un monument de piatră în forma uneĭ piramide patrunghiulare și susținută de patru tunurĭ de tuciŭ.

Acest monument poartă în limba rusă pe patru plăcĭ următoarele inscripțiunĭ: pe placa de E.: «Fortăreața Brăila a fost luată de armata rusă la 6 Iunie, 1828»; pe cea de V.: «Tractatul de Adrianopole, 2 Sept., 1829»; pe cea de S.: «In memoria generaluluĭ Chiselef» și pe cea de N.: «Un decret imperial».

Acest monument a fost mult timp îngrijit de bătrînul Alex. Cîmpeanu, plătit de guvernul rusesc. Acesta a făcut primele plantațiunĭ în jurul monumentuluĭ, de la care și-a luat numele și grădina. De cîțĭ-va anĭ primăria urbeĭ Brăila a luat sub îngrijirea eĭ această grădină.

Moraetoaia, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, pe proprietatea Cîrstieni, com. Gorganul, pl. Podgoria, jud Muscel, în întindere de 150 hect., populată cu stejar, fag, carpen și frasin.

Moraetoaia, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, com. Voroveni, pl. Argeșelul, jud. Muscel, în întindere de 600 hect.

Morari, *tîrlă*, jud. Brăila, pe mucheа platouluĭ de N. din com. Gurgueți, la 5 kil. spre E. de satul Gurgueți, spre hotarul despre com. Roman.

Vatra satuluĭ e de 1 hect., avînd 7 case, cu 42 locuitorĭ.

Vite: 80 vite marĭ cornute, 30 caĭ, 590 oĭ și 40 rîmătorĭ.

Morarul, *culme de munte*, lipită de Omul, jud. Prahova, d'asupra căreia este hotarul țăreĭ. Aparține familieĭ Blebea și, împreună cu Urechia, Steiasa-Mare și Seciurile, a fost cumpărată la 1853 de la baronul Barbu Belu, pe prețul de 2900 galbenĭ.

Morarul, *vale*, izvorește de la poalele muntcluĭ cu același nume, com. Predealul, plaiul Peleșul, jud. Prahova; curge de la N.-V. către S.-E.; se împreună cu Valea-Clăbucetul-Baiuluĭ, și formează apa valea Cerbuluĭ, ce se varsă în rîul Prahova, spre N. de cătr. Bușteni.

Morarul (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din 1883, pe moșia Muntele-Morarul, pendinte de com. Sinaia, plaiul Peleșul, jud. Prahova.

Morăreni, *mahala*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Cernelile.

Morărești, *sat*, jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Săpata-d.-j. Aci se află reședința primărieĭ și școala.

Morărești, *sat*, cu 304 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Deduleștĭ-Vărzari. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa - Paraschiva, deservită de un preot și un cîntăreț.

Morăreștilor (Dealul-), *munte*, în jud. Suceava, com. Neagra-Șaruluĭ.

Morăști, *sat*, cu 1448 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Loviștea, făcînd parte din com. rur. Șuici. Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, cu un preot și un cîntăreț.

Morcovești, *moșie* pe care la 1864 s'aŭ împroprietărit locuitoriĭ din com. Homorîciurile, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Mordana, *cătun*, al com. Cătina, jud. Buzăŭ, cu 90 locuitorĭ și 20 case.

Moreanca. Vezĭ Moreni, pîrîŭ, ce curge prin jud. Roman, pl. Moldova, com. Văleni.

Moreni, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Filipești, situată pe valea rîuluĭ Cricovul-Dulce, la 32 kil. de capitala județuluĭ și la 10 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din 5 cătune: Moreni, Stavropoleos, Pleașa, Țuiceni și Tisa, cu o populație de 1350 locuitorĭ, din carĭ 222 contribuabilĭ, locuind în 296 case.

Are: două biserici: una în Moreni, fondată la 1868 și a-doua, în Tisa, reconstruită în 1893, deservite de un preot; o școală, înființată la 1864, frecuentată de 58 băeți și 3 fete; 2 morĭ.

Locuitorii, pe lîngă agricultură, se mai ocupă cu brutăria, dulgheria, zidăria, fabricarea varului alb, cultura viei și fabricarea gazului.

Locuitorĭ împroprietăriți după legea rurală din 1864 sunt 96, cărora li s'aŭ dat 529 hect. din moșia Moreni.

Vite sunt: 34 caĭ și ĭepe, 139 vacĭ, 37 oĭ și 167 porcĭ.

Toată com. are o suprafață de 780 hect.

La locul numit Păcurile, în partea de E. a com., și la Sîngerișul, în partea de N.-E., sunt izvoare de apă minerală, iar la Puscovul-Prăsazi, în partea de V., se găsește sare în pămînt.

In termen mijlociŭ se fabrică aci anual 394 hectol. țuică și peste 980 hectol. vin.

Gîndacĭ de mătase se cultivă în mare cantitate.

Stupĭ cu albine sunt 36.

Comerciul se exercită în com. de 6 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la venitur̆ de 4444,58 leĭ și la cheltuelĭ, de 2746,22 leĭ.

Șoseaua principală a com. se desparte în patru ramificațiuni și leagă com. Moreni cu Edera, Ghirdoveni, Dițești și Gura-Ocniței.

O altă șosea pleacă din cea principală spre E., la com. Filipești-de-Pădure.

E brăzdată de dealurile: Fața, Cîrlanul și Viișorul, spre E.; Mara, Cîrstianul și Pleșa, spre V. Aceste dealurĭ aŭ direcția V.-E. și sunt acoperite cu viĭ. Afară de aceste dealurĭ mai sunt: Piscul-Lupoaia; Rîpa-Țuicanilor, a-Poeneĭ, a-Tronăreseĭ și a-Marichii.

In pădurea statuluĭ Lupoaica-Stavropoleos este Poiana-Stîneĭ și a-Scoruș̆uluĭ.

Afară de rîul Cricovul-Dulce, este străbătută de văile: Dobreștilor, Sîngerișul, Păcureĭ, Puscovul, Tiseĭ, Făureasa și Frasinuluĭ.

Se mărginește cu comunele: Dițești și Filipești-de-Pădure, la E.; Ghirdoveni, la S.; Gura-Ocniței (jud. Dîmbovița), la V. și Ederile, la N.

Moreni, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul d.-j., com. Berzunțul, situat între dealurile Prisaca și Moreni, la 2 kil. de satul Berzunțul (școala).

Are o populație de 58 familiĭ, saŭ 295 suflete; o biserică, zidită de locuitorĭ, la 1821, deservită de 2 cîntărețĭ; 2 cîrciumĭ.

Vite: 26 caĭ, 314 vite marĭ cornute, 22 capre și 50 porcĭ.

Moreni, *sat*, în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Fîntîna-Banuluĭ. Are o populație de 452 suflete, 240 bărbațĭ și 212 femeĭ, locuind în 74 case și 30 bordee; o școală mixtă, ce funcționează din 1885, frecuentată de 25 băeți; o biserică de zid, fondată de locuitorĭ, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Moreni, *sat*, în jud. Iași, pl. Braniștea, com. Prisăcani, situat pe șesul și malul drept al Prutuluĭ, mai în sus de satul Prisăcani.

Are o suprafață de 994 hect., și o populație de 123 familiĭ, saŭ 503 locuitorĭ; o biserică, făcută la 1750, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 eclesiarh.

Moșia este proprietatea statuluĭ.

Locuitoriĭ posedă: 425 vite marĭ cornute, 781 oĭ, 90 caĭ și 199 rîmătorĭ.

Moreni, *sat*, făcînd parte din comuna rurală Moreni, pl. Filipești, jud. Prahova. Are o populație de 864 locuitorĭ.

Moreni, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Văleni, spre S.-E. de satul Văleni, pe pîrîul Moreanca, la 1 1/2 kil.

Are o populație de 94 familiĭ, saŭ 322 suflete, din carĭ 77 contribuabilĭ; o biserică de lemn.

Locuitorĭĭ, pe lîngă agricultură, se mai ocupă cu căruțăria și rotăria; cĭ aŭ 136 vite marĭ cornute.

In apropiere de acest sat este o pădure mare, cunoscută sub numele de Codrul-Morenilor, cu arborĭ secularĭ.

Este legat cu orașul Roman prin șosea.

Moreni, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Fîntîna-Banuluĭ, aparținînd sătenilor.

Moreni, *moșie*, jud. Roman, situată pe lîngă moșia Bozieni.

Moreni, *moșie*, a statuluĭ, jud. Prahova, pl. Filipești, com. Moreni, fostă pendinte de biserica Stavropoleos.

Se arendează cu 800 leĭ anual.

Moreni, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 2550 hect., pendinte de com. Moreni, pl. Filipești, jud. Prahova, formată din trupurile: Mijea (1150 hect.), Gruiul (750 hect.) și Ghirdoveni (650 hect.).

Moreni (cu trupurile), *moșie*, a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Mărgineni, jud. Prahova. Se arendează cu 11077 leĭ anual.

Moreni, *pîrîŭ*, ce curge prin pl. Moldova, com. Văleni, județul Roman; izvorește din județul Neamțu; curge de la V. spre E.; trece prin satele Văleni și Moreni și la E. de acest sat

se varsă în rîul Moldova, pe dreapta. Cursul acestuĭ pîrîŭ fiind repede, şĭ-a săpat o albie adîncă. Pe el sunt morĭ. Maĭ este cunoscut şi sub numele de Moreanca.

Morii (Coasta-), *ramificaţie* a *muntelui* Tainiţa, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghiĭ, cătunul Nemertea, d'asupra moriĭ de lîngă stabilimentul Bîsca; prin deasa sa pădure se fac plăcute escursiunĭ.

Morii (Dealul-), *deal,* se întinde prin mijlocul com. Tîngujei, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, între Valea-Vasilĭţoaeĭ şi şesul Mîndra.

Morii (Pîrîul-), *pîrîŭ,* format din iazul Scobîlţeni, com. Păuşeşti, pl. Cîrligătura, judeţul Iaşi; se varsă în Bahlueţul, lîngă gara drumuluĭ de fier Podul-Iloaeĭ.

Morii (Pîrîul-), *pîrîŭ,* ce curge prin plasa Siretul-d.-s., comuna Scheea, jud. Roman; izvoreşte la N. de satul Scheea şi curge de la N.-E. către S.-V.; trece pe la S. de satul Scheea şi puţin maĭ în jos de acest sat se varsă în rîul Siretul, pe stînga.

Morii (Podişul-), *podiş,* jud. Iaşi, pl. Bahluiul, com. Belceşti, întinzîndu-se pe malul drept al rîuluĭ Bahluiul, spre V. de podişul Ciomagul; străbate moşia în aceiaşĭ direcţiune, începînd din hotarul Hodureĭ, com. Cotnari, şi merge pănă la iazul Şarja, pe o întindere de 1 ½ kil., avînd forma triunghiulară; de acolo începe Dealul-Ulmiĭ, care nu este alt-ceva de cît o prelungire a sa, unindu-se în partea S. cu podişul Bahluiuluĭ.

Morii (Valea-), *izvor cu apă minerală,* jud. Prahova, com. Breaza-d.-j., cătun. Valea-Tîrseĭ, plaiul Prahova, situată pe deal, aproape de şoseaua naţională, aparţine obştеĭ locuitorilor. Apa sa este sărată.

Morile, *sat,* în judeţul Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Mărculeşti, situat pe ţărmul drept al rîuluĭ Ialomiţa, spre N. şi în apropiere de satul Mărculeşti.

Are o populaţie de 71 familiĭ, din carĭ 40 familiĭ Ţiganĭ.

Vite sunt: 20 caĭ, 142 boĭ, 250 porcĭ, 1800 oĭ, 6 bivolĭ şi 7 asinĭ.

Morilor (Dealul-), *deal,* întinzîndu-se de la V. din şesul Balosina, com. Ciorteşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, spre E., unindu-se cu Dealul-Vieĭ şi cu Dealul-Ciorteşti, ce sunt spre E. de satul Ciorteşti; formează hotarul între satele: Şerbeşti şi Ciorteşti, cu satul Dolheşti din jud. Fălciŭ.

Morilor-de-Vînt (Dealul-), *deal,* pe culmea căruia e situat satul Hîrşova-Mănăstireĭ, com. Hîrşova, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Morilor (Gîrlele-), *micĭ gîrle* saŭ *iazurĭ,* jud. R. Sărat. Ies dintr'un rîŭ, trec prin sate, întorc roţile morilor, ce se află pe dînsele, şi se varsă iarăşĭ în rîul din carĭ aŭ eşit. Cele maĭ însemnate din aceste iazurĭ sunt:

1. *Alevra,* în com. Broşteni.

2. *Bălţaţi,* în com. Bălţaţi, plasa Rîmnicul-d.-s.; se desface din rîul Rîmnicul Sărat, pe dreapta luĭ, trece prin cătunele Bălţaţi şi Rubla, şi se varsă iarăşĭ în Rîmnicul-Sărat; are 2 morĭ pe el.

3. *Deduleşti,* în plasa Rîmnicul-d.-s., com. Deduleşti, pe partea dreaptă a rîuluĭ Rîmnicul-Sărat; se desface din el, udă cătunul Deduleşti, şi se varsă tot în Rîmnicul; are 3 morĭ.

4. *Jideni,* prelungire a celuĭ de sus; udă cătunul Jideni, şi se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat; are 2 morĭ.

5. *Măxineni,* se desface din rîul Siretul; trece prin cătunele Măxineni şi Sîrbeşti, şi se varsă tot în Siret, lîngă gura rîuluĭ Buzăul; are o moară.

6. *Obidiţi,* în plasa Gradiştea; se desface din rîul Rîmnicul-Sărat, din comuna Bălţaţi; trece prin cătunul de reşedinţă; are 3 morĭ.

7. *Sgîrciţi,* în plasa Rîmnicul d.-s.; se desface şi se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat, pe dreapta luĭ; are 3 morĭ.

8. *Ştubeiul,* continuaţia celuĭ din comuna Obidiţi; udă cătunul de reşedinţă; are o moară.

9. *Andreaşi,* în plasa Oraşuluĭ, se desface din pîrîul Valea-Largă; are 1 moară.

10. *Mititelul,* în plasa Oraşul, com. Cîmpineanca, este continuaţia celuĭ din com. Vîrteşcoi; are 2 morĭ.

Morilor (Izvorul-), alt *nume* al *pîrîuluĭ* Luncaviţa, jud. Tulcea, numit ast-fel de la 4 morĭ ce se află pe apa sa, dintre carĭ cea maĭ cunoscută este Moaraluĭ-Trandafir, la locul unde se uneşte Luncaviţa-Mare cu cea mică; sub acest nume curge numaĭ prin tufărişurĭ, brăzdînd partea nordică a plăşeĭ Isaccea şi cea centrală a comuneĭ Luncaviţa, trecînd prin sat.

Morilor (Pîrîul-), *pîrîŭ,* jud. Dolj, pl. Jiul-d. j., com. Roziştea şi Adunaţi-de-Giormane, ce servă de scurgere Bălţilor-Giormanuluĭ, com. Adunaţi-de-Giormane;

pătrunde în com. Roziştea; curge prin partea joasă şi vestică a comuneĭ, zisă şi Matca-Jiuluĭ şi se varsă în Balta-Strîmbă, la punctul numit Copacul luĭ-Trică.

Morilor (Valea-), *alt nume* al *pîrîuluĭ* Teliţa, jud. Tulcea, care ţine de la izvorul săŭ, până la confluenţă cu pîrîul Cilscul, numit ast-fel din cauza a 14 morĭ, aşezate pe apa sa; sub acest nume, brăzdează nordul plăşeĭ Isaccea, şi comunele Teliţa şi Nicoliţel; primeşte pe stînga Valea-Plopila; este tăiată de Valul-luĭ-Traian şi de drumul comunal Nicoliţel-Cibiul.

Moriştea, saŭ **Ursoaia**, *mahala*, în com. rur. Bala-d.-s., plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Moriştele, *pichet de graniţă*, pe marginea Dunăreĭ, jud. Mehedinţi.

Morleveşti, *sat*, pe apa Teleormanuluĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti, pendinte de com. rur. Albota; are 69 familiĭ, saŭ 200 suflete.

Morloveşti (Gei), *sat*, făcînd parte din com. rur. Păroşi, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populaţiune de 240 locuitorĭ şi o biserică.

Mormanul, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s.; com. rur. Dedoviţa.

Morminte (La-), *loc izolat* pe moşia Foleşti-d.-s., plaiul Horezul, jud. Vîlcea, fost pendinte de mănăstirea Bistriţa. S'a vîndut de stat în baza legiĭ de înstrăinare a bunurilor statuluĭ din 6 Aprilie 1889.

Mormintele, *loc*, pe moşia Boldişorul, com. Manoleasa, pl. Başeul, jud. Dorohoiŭ, pe care se văd ridicăturĭ însemnate de-asupra pămîntuluĭ, şi sub carĭ, se zice, zac osemintele luptătorilor căzuţĭ într'un războiŭ cu păgîniĭ.

Mormintele, *deal*, la S. de com. Văleni, pl. Argeşelul, jud. Muscel.

Mormintelor (Dealul-), *deal*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Casap-Chioi şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Sari-Iurt; se desface din dealul Haidan; se întinde spre E., cu o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea sudică a plăşeĭ şi estică a comuneĭ; are 124 m. înălţime, dominînd asupră văeĭ şi satuluĭ Saricurt şi şoseleĭ naţionale Babadag-Constanţa; e presărat cu movile şi acoperit cu livezĭ.

Mormînt (La-), *loc izolat*, în jud. Buzăŭ, com. Mărunţişul, cătunul Benga, unde se află îngropaţĭ ceĭ căzuţĭ în lupta de la Pătîrlagĭ, dată la 1821 între Turcĭ şi Eteriştĭ.

Mormîntul-Crăeseĭ, *loc*, pe moşia Conţeşti, jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-s., com. Hudeşti-Mari, căt. Alba, în găvanul şi coasta văeĭ cu acelaşĭ nume. Pe coasta stîngă a pîrîuluĭ, la poalele dealuluĭ din partea de N. a văeĭ, se cunoaşte locul săpăturelor făcute, unde la 1808, în timpul ocupaţiuneĭ Muscalilor, Ioniţă Iamandi, Ispravnicul de Dorohoiŭ şi co-proprietarul moşieĭ, a desgropat o catacombă de oseminte de om înconjurate de numeroase podoabe şi un schelet de cal. In năuntru, pe partea stîngă s'a dat peste un sicriŭ putrezit ale căruia legăturĭ eraŭ încă neclintite şi în care se aflaŭ oseminte de om, învelite în stofă de mătase, putrezite, dar bogate în ornamente de fir şi pĭetre scumpe; la cap era o coroană de aur masiv, cu colţurĭ şi bătută cu pĭetre scumpe; la stînga sicriuluĭ era scheletul caluluĭ cu ornamente cuvenite şeleĭ în aur, din dreapta sicriuluĭ, o tablă mare de aur cu obiecte ce s'aŭ risipit în cenuşe la contactul mîneĭ; maĭ la fund un vas de argint aurit, ornat cu pĭetre scumpe şi în figurĭ; iar pe capacul luĭ un chip de om călare, şi toartele făcute în formă de doĭ caĭ sărind în gura vasuluĭ; lîngă acel vas o tablă cu maĭ multe pahare de aur, din carĭ 2 le păstră mult timp d. Iordache Iamandi. Din cauza neînţelegereĭ ivite între fraţiĭ Ioan şi Iordache Iamandi asupra împărţireĭ acestor obiecte, nu le-aŭ putut tăinui pe toate.

Din toate obiectele găsite, 3 bucăţĭ aŭ fost luate de Admiralul Ciceacof, care le-a trimes Impăratuluĭ Alexandru I, cu prosfora din partea ţăreĭ; aceste obiecte se pot vedea şi azĭ în muzeul imperial al Ermitagiuluĭ, din Petersburg.

Obiectele din Muzeul Ermitagiuluĭ de la Petersburg sunt: o tavă mare rotundă de argint, pe care sunt gravate scene de vînătoare, unele reale, altele mitice; un vas de argint în forma uneĭ micĭ gălete saŭ a uneĭ căldăruşe cu toartă mobilă, pe suprafaţa căreia se văd figure în relief, treĭ scene eroice din mitologia greacă, reproduse cu fineţe şi graţie; aceste sunt: Hylas, favoritul luĭ Hercule furat de Nymfele de pe rîul Ascanios; Dafne surprinsă scăldîndu-se, de Apolon însoţit de amor, ce sboară cu o faclă în mînă; în fine Leda în pi-

cioare, sărutată de lebăda ce ascunde pe zeul Joie şi pe care o susţine un amor. Pe buze şi la poalele vasuluï este un ornament de frunze şi florï; toarta mobilă este săpată cu un şir de boabe. Pe fundul căldăruşeï se văd niştе litere nedescifrabile, însemnate cu puncturï (au pointillé). Acest vas are o înălţime de 5 1/2 verşoce (om 231 şi o greutate de 9 funzï (3 k. 691). Un alt vas maï mare de argint, în parte aurit, în formă de urnă, pe care 'l descria, ca şi pe cele-l'alte, d-nul D. Raoul Rochette şi Koehne, este înalt de 10 verşoce (om 440) şi greŭ de 12 funzï (4 k. 908).

Lucrarea în relief, de şi foarte fină în amănunţime, este însă maï puţin corectă în desemn, de cît a vasuluï precedent. Amîndouă însă dovedesc o decadenţă în arta greco-romană şi se par a nu fi maï vechï de cît din al doilea secol după Christos. Vasul se poate divide în 3 părţï: gîtul saŭ capacul cu toartele, carï sunt rezemate jos pe umeriï vasuluï; pîntecele, şi scaunul, cu fundul rotunzit al vasuluï. In partea superioară, care este cea maï îngustă, nu se maï vede omul călare, care după descrierea colonelului Alexandru Guriţă, orna capacul, a rămas un simplu trunchiŭ cu solzï care ese din gîtul vasuluï. De fie-care parte, un centaur, purtînd pe umer cîte o oală, îşi răzima picioarele de dinainte pe buza gureï. Umărul vasuluï, pe care staŭ picioarele de dinapoï, reprezintă în relief o vînătoare de fiare sălbatice, precum este descrisă şi în relaţia profesoruluï Săulescu; de o parte 2 vînătorï în costum antic şi 3 cîinï gonesc un porc-mistreţ; de cea-l'altă, alţï 2 vînătorï, din carï unul cu glugă (cucullus) pe cap, tind laţurï unuï cerb şi uneï ciute. Pe pîntecele vasuluï se vede, printre brazï saŭ ciparoşï, o bătălie între 4 amazoane, din carï 3 sunt încălecate pe caï cu bogate podoabe şi port satîre (bipene) în mînï şi între 4 ostaşï grecï cu coifurï, hlamide şi armaţï cu pale şi cu suliţe. Pe fund saŭ împrejurul scaunuluï rotund, care este ornat cu pietre, sunt 3 Nereide, şezînd pe monştri marinï, adecă: un ţap, o panteră şi un cal, toate cu coadele de balaur; ele ţin în mînï văluri umflate de vînt.

Aceste 3 obiecte în carï se recunoaşte lucrarea greco-romană, prezintă multă analogie cu piesele de orfevrerie ce s'aŭ găsit în mormintele greco-scythice din Crimeea şi Rusia meridională. Existenţa bolţeï de la Conţeşti şi a celor-l'alte obiecte de aur, armături şi vase, precum şi sicriul de lemn ornamentat; stofele decorate cu poleală; coroana cu pietre scumpe; scheletul caluluï cu podoabe de aur; în fine chiar şi scenele lucrate în bas-relief pe vase, toate aceste îşï aŭ semnele lor, în bogatele morminte descoperite pe malurile septentrionale ale Mărіï-Negre, şi maï cu seamă în movila Cul-Oba de la Chereï, în Curhanul (gorganul) Certamlic pe lîngă tîrgul Nicopol pe Nipru, şi în tezaurul aflat acum în urma luï Hohlacï, lîngă Novo-Cer-Casc, în ţara Cazacilor de Don. Toate aceste comorï funerare, în carï metalele preţioase şi pietrele scumpe abundaŭ, aŭ înfăţoşat un curios amestec de obiecte greco-romane, cu bogate unelte şi podoabe de un uz şi de un stil saŭ barbar saŭ oriental, cărora în lipsă de un termin maï bine apropiat li-saŭ zis Scythice. O însoţire cam analogă cu acelea se recunoaşte şi în splendidele remăşiţï ale tezaurului de la Pietroasa care împodobesc Muzeul nostru naţional de la Bucureşti.

Mormîntul-Jidovuluï, *grămadă de pămînt*, între hotarul com. Glogova şi Comăneşti, jud. Mehedinţi. Vezï com. rur. Comăneşti.

Mormîntul-Tătaruluï, *movilă*, prelungită la E.-V. văcï Lozova, com. Braniştea, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Mormîntul-Uriaşuluï, *ridicătură de pămînt* pe şesul Jijioareï, teritoriul satuluï Hilişeul-Curt, către hotarul despre satul Corjeuţi, com. Hilişeul, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ. Această movilă are forma lungăreaţă a unuï mormînt, a căreï periferie este cam de 100 m. la bază şi care are 3 1/2 m. înălţime.

Mormîntul-Uriaşuluï, *rădicătură de pămînt*, înaltă de 4 1/2 m., largă la bază de 18 m. şi lungă de 90 m., cu ambele capete maï ridicate şi maï groase; se află lîngă drumul de la Herţa la Săveni, pe teritoriul satuluï Ibăneşti, com. Ibăneşti, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ. Legenda spune că, în vremea de demult, trăia aicea văduva unuï uriaş cu un copil al săŭ, şi că acel copil, umblînd odată pe cîmp a găsit doï oamenï de statura oamenilor de astăzï, arînd pămîntul cu un plug cu 4 boï; el i-a luat, cu plug, cu boï, cu tot, în poala cămăşeï şi ï-aŭ dus la mamă-sa zicînd: «uïte mamă, am găsit aceste gîngăniï scurmînd pămîntul». Mama sa ï-a zis: «lasă-ï, dragul mameï, că aceştia sunt oamenii carï aŭ să trăiască după noï». La vîrsta de 7 anï, acel copil a murit şi mama sa

l'a îngropat în locul ce aztăzĭ se numește Mormîntul-Uriașuluĭ. Pentru ca să-ĭ acopere cadavrul, a cărat țărînă cu poala de la o depărtare de 1 kil.; ĭar locul de unde a luat țărîna fiind adîncit prin săpătură, s'a umplut de apă și se numește Dragulea.

Moroeni, *com. rur.*, jud. Dîmbovița, plaiul Ialomița-Dîmbovița. Această com. este cea maĭ depărtată spre N. a jud. și este situată pe ambele malurĭ ale Ialomițeĭ în văĭ și pe dealurĭ. De la această comună, încep munțiĭ ceĭ marĭ aĭ județuluĭ Dîmbovița. In raionul comuneĭ se află suhatul, numit Malăul, precum și dealul Plaiul-Plopilor. Afară de Ialomița prin raionul comuneĭ, curge și pîrîul Rușețul.

Se compune din treĭ cătune: Moroeni, Lunca și Muscelul, cu o populațiune de 1132 locuitorĭ.

Are o biserică; o școală; o moară; o dîrstă; o pivă și 5 herăstrae de tăiat scînduri.

In munțĭ nu departe de comuna Moroeni se află schiturile Peștera și Obîrșia.

Locuitoriĭ se ocupă cu tot felul de țesăturĭ de lînă, cu creșterea vitelor: boĭ, vacĭ, caĭ, multor capre, oĭ și porcĭ.

Pe teritoriul com sunt multĭ pomĭ roditorĭ și pădurĭ marĭ și multe.

Pe munțĭ are suhaturĭ întinse, unde pasc tîrle de oĭ și cirezĭ de boĭ și vacĭ.

Se află pietre de var în muntele Brîndușile și în muntele Priporul se află cărbunĭ de pămînt.

Se învecinește: la E. cu com. Talea, plaiul și jud. Prahova; la V., cu com. Runcul; la N. cu culmea și piscurile munțiloг Carpațĭ și la S. cu com. Pietroșița. De Talea și Runcul, se desparte prin dealurĭ rîpoase acoperite cu pădurĭ, iar de Pietroșița este nedespărțită, ținîndu-se cam tot una pe albia Ialomițeĭ. Cu Talea și Runcul se leagă prin micĭ potecĭ peste dealurĭ, iar cu Pietroșița prin linie de șosea.

Moroești, *numire* ce se dă uneĭ *părțĭ* din *comuna* Nămăești, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Moroianuluĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Aldeni; începe din plaiul Muntele-Vîrful-Mare; primește Valea-Laculuĭ și se varsă în rîul Buzăul, lîngă biserica din căt. Măteștĭ, com. Mărăcineni.

Moroteștĭ (Hoinari), *cătun*, pendinte de com. Osmanul, pl. Balta, jud. Brăila, la 4—5 kil. spre V. Populația sa e de 288 suflete.

Moroteștĭ, *moșie*, pendinte de com. Osman, pl. Balta, județul Brăila, proprietatea moștenitorilor Maria Niculescu și Al. Chrisoscoleŭ. Suprafața sa e de 4000 hect., aducînd un venit anual de 53000 leĭ.

Mortatul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Goideștĭ, căt. Fundata; are pădure și izlaz; e ramificația de N. a munteluĭ Războiul.

Mortatul, *pădure* moșnenească, pe moșia Goideștĭ, com. Goideștĭ, jud. Buzăŭ; are 250 hect.

Morteni, *com. rur.*, în jud. Dîmbovița, pl. Cobia, situată pe cîmpie și pe malul drept al rîuluĭ Neajlovul, la S.-V. de Găești.

Se compune din 4 cătune: Morteni, Cacova, Vultureanca și Balomireasa, cu o populație de 1842 locuitorĭ.

Are treĭ bisericĭ; o școală; o moară și o piuă cu aburĭ.

Se învecinește: la E., cu com. Puntea-de-Greci; la V., cu com. Teiul, din jud. Argeș; la N., cu Ioneștĭ și la S. cu com. Mozăceni, tot din jud. Argeș. De Ioneștĭ se desparte prin apa Neajlovul, iar de cele-l'alte prin pădure. Se leagă cu comunele vecine prin drumurĭ fără șosele.

Are o pădure cam de 70000 ariĭ.

Mortul, *tîrlă*, în jud. Brăila, la S. moșieĭ Brateșul, com. Surdila-Găiseanca, la 6 kil. spre S.

Are o suprafață de 4 hect.; 7 case și 30 locuitorĭ.

Vite sunt: 15 caĭ, 35 vite marĭ cornute, 250 oĭ și 10 rîmătorĭ.

Mortul, *grupă de* maĭ multe *movile*, la N.-E. tîrleĭ cu acelașĭ nume, jud. Brăila, com. Surdila-Găiseanca.

Moru-Ghiol, *com. rur.*, în jud. și pl. Tulcea, situată în partea de E. a jud., la 36 kil. spre S.-E. de orașul Tulcea, capitala districtuluĭ și în partea de N.-E. a plășeĭ, la 8 kil. spre S.-E. de orășelul Mahmudia, reședința plășeĭ.

Se mărginește: la N. și la V. cu com. urb. Mahmudia; la E., cu com. Cara-Orman, despărțindu-se prin gîrla Litcovul; la S., cu com. Cadîrlez (Sf. Gheorghe), de care se desparte prin gîrla Cerneț și la V., cu com. Sari-Nasuf, și anume cu cătunul săŭ Beĭ-Bugeac.

Teritoriul com. este în cea maĭ mare parte la nivelul Dunăreĭ și chiar al Măriĭ, dar maĭ cu seamă în partea de E., în multe locurĭ, e chiar maĭ jos de cît nivelul Dunăreĭ, de aceea s'aŭ format bălțĭ numeroase și înconjurate cu stuf. Pămîntul ferm saŭ solid ocupă numaĭ a 20-a

parte din tot teritoriul comunei, cam vr'o 2400 hect.; în acest pământ ferm, este dealul Moru-Ghiol (41 m.), la V., de natură pietroasă; dealul Cara-Bair, tot la V. (79 m.), cu pământ arabil.

Movilele sunt numeroase, cu o înălțime de 20—25 metri, cele mai multe artificiale și datînd din vechime; cea mai însemnată este aceia de pe dealul Cara-Bair, de 13 m., săpîndu-se până la 8 m. adîncime, s'au găsit într'însa urme de zid și o chee grea de fier. Lîngă satul Dunăvățul-d.-s., se află Dealul-cu-Cetate, al cărui vîrf, Dunăvățul (25 m.), are la poalele sale ruine de cetate vechie, cum sunt la poalele dealului Cara-Bair ruinele cetății Zaporojenilor, cari avuseseră aci o cetate bogată și întinsă.

Este udată la N. de brațul Sf. Gheorghe, pe o lungime de 32 kil. Dunăvățul, ce pleacă din Dunăre, spre S., udă satele Dunăvățul-d.-s. și Dunăvățul-d.-j., și se varsă în lacul Razelm, prin două brațe. Comunică cu lacul Dranovul prin 3 gîrle: Pietuaț, Semnaț, Dvațatca, care udă comuna la S.-E.; gîrla Dranovul o udă la E.; Gîrla-Lipovenilor, care este o comunicație a brațului Sf. Gheorghe și gîrla Dunăvățul, la N.; gîrla Priboina, tot la N., e scurgerea loculuĭ Moru-Ghiol în Dunăre; gîrla Cernețul și alte treĭ micĭ gîrle: Lungul, Sulemanca și Mihalache-Grecul, prin cari gîrla Cernețul comunică cu Dunăvățul, udă com. la E.; gîrla Marchel, la N.-V.; gîrla Litcovul, la E. și N.; gîrla Clinețul, la V.; mai multe micĭ gîrlițe străbat, cari pleacă din lacurĭ și se pierd în stufăriĭ.

Bălțĭ sunt numeroase; principalele sunt: balta Moru-Ghiol, lîngă satul Moru-Ghiol, spre V. comuneĭ; bălțile Isacovul, Iuslina-Mare și Iuslina-Mică, la E., scurgîndu-se în gîrla Litcovul; întinsul iezer Razelm cu golful Holbina, în care intră o mică peninsulă cu 2 capete numite Cojburunul-Mare și Cojburunul-Mic, la S. și V.; balta Dranovul, la E.

Locul liber este ocupat de stuf, ce acopere o întindere de 20000 hect., cîmpie întinsă, întretăiată de bălțĭ și lacurĭ și în care la marĭ distanțe se ridică cîte un punct mai înalt; așa avem: Paulo (1 m.), la S.-V.; Dranovul-Cherhana (1 m.), la E.; Parvuloc, tot la E. (2,2 m.), Calinova (6 m.), la S.-E.; Dunăvățul-Copac (1 m.) și Cernețul-Florea (1 m.), tot la E., și altele.

Cătunele cari compun com. sunt: Moru-Ghiol, cătunul de reședință, așezat la V., lîngă lacul Moru-Ghiol; Dunăvățul-de-sus, spre E. de cătunul de reședință, pe malul drept al gîrleĭ Dunăvățul, de la care șĭ-a luat și numele; Dunăvățul-d.-j., la 7 kil. spre S.-E. de cătunul de reședință, pe malul gîrleĭ Dunăvățul; Uzlina, spre N., pe malul stîng al brațuluĭ Sf. Gheorghe, la 8 kil. spre N.-V. de cătunul de reședință.

Mai sunt apoĭ așa numitele Cherhanele saŭ pescăriĭ, treĭ așezate pe brațul Sf. Gheorghe, una pe lacul Dranovul, și alta pe lacul Razelm.

Intinderea comuneĭ este de 46000 hect., din cari 2400 hect. pământ ferm, iar restul de 43600 hect. apă, gîrle, bălțĭ și stufurĭ, al căror venit este ale statuluĭ. Din 2400 hect. pământ, 100 hect. sunt ocupate de vetrele celor patru sate; 2160 hect. sunt ale locuitorilor și 45 hect. ale proprietarilor, date în arendă locuitorilor.

Populațiunea comuneĭ în majoritate compusă din Ruși, este de 290 familiĭ, saŭ 1477 suflete, din carĭ 312 contribuabilĭ.

Are două școlĭ: una în căt. Moru-Ghiol, fondată în 1884 de locuitorĭ, frecuentată de 58 elevĭ; a doua, în căt. Dunăvățul-d.-j., la care urmează și copiiĭ din căt. Dunăvățul-d.-s., care este la 2 kil., fondată la 1892 de locuitorĭ, și frecuentată de 50 elevĭ; 3 bisericĭ: una în căt. Moru-Ghiol, cu hramul Sf. Gheorghe, fondată în 1879 de locuitorĭ, cu 10 hect. pământ, deservită de un preot și un cîntăreț; a doua în căt. Dunăvățul-d.-s., cu hramul Acoperămîntul-Maiciĭ-Domnuluĭ, fondată în 1889 tot de locuitorĭ, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț și a treia în căt. Dunăvățul-d.-j., zidită în 1894, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Stufuł conține papură; bălțile și gîrlele, pește, al căruĭ venit aparține statuluĭ.

Pădurile se întind de-alungul Dunăriĭ, pe o lungime de 8 kil. și pe o întindere de 200 hect.; finețele ocupă 400 hect.; pășunele, 2500 hect., și sunt toate aflătoare în stuf, și numaĭ puține pe pământul ferm.

Locuitoriĭ posedă: 50 pluguri și 2 mașinĭ de secerat; 400 boĭ, 250 vacĭ, 350 caĭ, 400 oĭ și 100 rîmătorĭ.

Sunt 3 meseriașĭ, 2 ferarĭ și 1 lemnar, 5 comercianțĭ (2 lipscanĭ, 3 circiumarĭ).

Comerciul este activ și constă în import de coloniale și vinurĭ, și în export de cereale, pește proaspăt și sărat.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 6275 leĭ, și la cheltuelĭ, de 5568 leĭ.

Căĭ de comunicație sunt pe uscat și pe apă; pe uscat sunt drumurile comunale: Mahmudia-Tulcea, la Sari-Nasuf și cât.

Beibugeac-Carailcil; pe apă, prin stuf și pe malul Dunărei, este un drum comunal la Cara-Orman și Cadîrlez.

In această comună sunt ziduri cari dovedesc urmele coloniștilor romani. După cum arată numele său, comuna a fost la început locuită de Turci și Tătari, ce au fondat acest sat, cam pe la anul 1860, venind din Crimeea, de sub dominațiunea rusească, și primind pămînturi în aceste ținuturi ale Dobrogei, găsind acest pămînt bun de cultură, de păsunat, și neplătind nici o dare către statul turcesc, au locuit comuna și cătunele ei până la 1877, cînd, în urma războiului turco-rus, s'a retras populațiunea mohametană, rămînînd numai vr-o 30 familii tătărești, iar satele au fost ocupate de Ruși-Lipoveni din comunele învecinate, Cara-Orman și Uzlina.

Moru-Ghiol, *sat*, în jud. și pl. Tulcea, cät. de reședință al com. Moru-Ghiol, așezat în partea de E. a plășei, și în cea de V. a com., într'o scobitură a laculuí Moru-Ghiol.

Se mărginește la N. și la V. cu com. urb. Mahmudia; la S., cu cät. Dunăvățul-d.-j.; la S.-V., cu cät. Bei-Bugeac; la E., cu cät. Dunăvățul-d.-s. și com. Cara-Orman.

Are o întindere de 1745 hect., din cari 30 hect. ocupate de vatra satului, 1670 hect. ale locuitorilor și 45 hect. ale proprietarilor.

Populațiunea, compusă din Ruși și Tătari e de 162 familii (30 tătare și 132 ruse), cu 794 suflete (102 Tătari și 692 Ruși).

Are o școală și o biserică.

Moru-Ghiol, *deal*, în jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. urb. Mahmudia, și pe acela al cät. Moru-Ghiol; este o prelungire orientală a dealului Cairacile; se întinde spre E., avînd o direcție generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de E. a plășei și a orașului Mahmudia și cea de V. a com. Moru-Ghiol; e de natură stîncoasă; are 41 metri înălțime; punct trigonometric de rangul al 3-lea; la poalele de N. se întinde lacul Moru-Ghiol și satul Moru-Ghiol, iar la cele de S., două mici lacuri sărate și cät. Bei-Bugeac (al com. Sari-Nasuf); este acoperit cu păsuni și arături.

Moru-Ghiol, *lac*, în jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Moru-Ghiol, situat în partea de E. a plășei și cea de V. a com., la poalele dealului Moru-Ghiol; pe malul său de S. se află satul Moru-Ghiol; comunică cu Dunărea prin gîrla Priboina; are o întindere de 200 hect., din care jumătate e acoperită cu stuf; conține pește, care se transportă la Mahmudia și al cărui venit aparține statului.

Morunești-de-Jos, *cătun*, al com. Morunglavul, spre S.-E., pl. Olteț-ul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, lîngă rîul Burluiul; are 196 m. altitudine d'asupra nivelului Mării. Are o populație de 70 familii, saŭ 260 suflete; o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva (1705), deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți.

Morunești-de-Sus, *cătun*, al com. Morunglavul, spre N.-E., pl. Olteț-ul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, lîngă apa Burluiul, la o altitudine d'asupra nivelului Mării de 197 m. Are 200 locuitori.

Morunglavul, *com. rur.*, în jud. Romanați, pl. Olteț-ul-Oltul-d.-s., formată din satul: Morunglavul (802 locuitori) și 5 cătune, situate pe apa Burluiul: Ghioșani (255 locuitori), Bărăști (Burluiul, 380 locuit.), Morunești-d.-j. (260 locuitori), Morunești-d.-s. (200 locuitori) și Poiana-Mare (288 locuitori). Este situată la 12 kil. de Balș și la 14 kil. de Caracal, la o altitudine de 198 m. d'asupra nivelului Mării.

Are o populație de 558 familii, saŭ 2185 suflete: 1110 bărbați și 1075 femei), din cari 416 contribuabili; o școală primară, condusă de 1 învățător, și frecuentată de 41 elevi; 4 biserici, din cari una în satul Morunglavul, cu hramul Sf. Treime, din 7160 (1652), deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; 7 cîrciumi.

Morunglavul, *deal* și *punct trigonometric* de observație, lîngă satul cu același nume, jud. Romanați.

Morunul, *pîrîu*, în jud. Vîlcea, izvorește din poalele dealului Pleșul și se varsă în rîul Muereasca, în raionul com. Muereasca-d.-s., pl. Cozia.

Moruşul, *eleșteu*, în jud. Teleorman, com. Măgureni, format din revărsările pîrîului Bratcovul și alimentat de apa diferitelor izvoare.

Moruzi, saŭ **Leaotul**, *iaz*, derivat din rîul Prahova, din dreptul com. Nedelea, pl. Filipești, jud. Prahova.

Mosafirul, *insulă*, în Dunăre, cu 4 hect. pădure, pendinte de com. Celeiul, jud. Romanați.

Moscul, *sat* răzășesc, pe valea Chinejei, com. Bujorul, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ, din sus de

Golășei. Are 124 familiĭ, saŭ 594 suflete; o biserică și o școală. Până în 1886, satul Moscul forma comună a parte.

Mosoarele, *suburbie*, a orașuluĭ T.-Ocna, pl. Trotușul, jud. Bacăŭ, situată la N.-V., pe dreapta Trotușuluĭ, pe drumul Moineștilor. Are o populație de 64 fam. de Romînĭ, 8 fam. de Ungurĭ și 5 fam. de Evreĭ; o biserică, cu hramul Schimbarea-la-Față, clădită la 1844 de Spiridon Chiriță, Sandu Chiriță și Tănase Negri.

Teritoriul săŭ este bogat în păcură, care se exploatează.

Mosorali, saŭ **Musura**, *pescărie*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, comuna Sfiștofca. Este așezată pe malul Măriĭ, unde cea maĭ de S. gură a brațuluĭ Chilia, se sfîrșește în apa Măriĭ-Negre. Pescariĭ, maĭ toțĭ lipovenĭ, sunt în număr de 22 familiĭ, saŭ 103 suflete.

Mosoroasa, *sat*, făcînd parte din com. rur. Olănești, pl. Cozia, jud. Vîlcea. Este situat pe valea cu acelașĭ nume și are o populație de 42 locuitorĭ.

Mosoroasa, *sat*, făcînd parte din com. rur. Păușești-Măglași, pl. Cozia, jud. Vîlcea, situat la 3 kil. de căt. Coasta, unde e școala.

Mosoroasa, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bujoreni, pl. Cozia, jud. Vîlcea. Are o populație de 55 locuitorĭ. Cade la V. de com., la 4 kil. de satul Olteni, reședința com.

Mosoroasa, *trup de moșie*, a statuluĭ, în întindere de 75 hect., în jud. Vîlcea, pl. Cozia, com. Păușești-Măglași, formînd, împreună cu trupul Urzicari, pădurea Dosul-cu-Morile.

Mostiștea, *plasă*, jud. Ilfov, contopită cu pl. Dîmbovița de la 1 Aprilie 1882, de la care dată singură plasă, ambele avînd reședința sub-prefecturei în com. Pantelimon.

Se compune din 70 sate, carĭ formează 16 comune rurale, și anume: Belciugatele-Cojești, Cătunești-Mîineasca, Crîngul-Fundulele, Creața-Leșile, Drăgoești-Biținele, Dridul-Sărindarele, Ferbinți-Stroești, Greci-Gradiștea, Hagieștĭ-Mariuța, Ileana-Sulimanul, Maia, Meri-Petchi-Netezești, Micșunești-Greci, Rădulești-Resimnicea, Roșiori, Tămădăul-Dirvari.

Reședința sub-prefecturei era maĭ înainte în com. Fierbinți-d.-s.

Teritoriul plășeĭ coprinde partea de E. a jud. și are o populație de 23343 locuitorĭ, din carĭ: 5362 locuitorĭ se ocupă cu plugăria, 147 sunt cîrciumarĭ, 23 industriașĭ, 416 aŭ diferite profesiunĭ.

Suprafața totală a plășeĭ e de 136284 pogoane. Statul și proprietariĭ aŭ 48882 hect., iar locuitoriĭ 19260 hect. Din acestea, statul cultivă prin arendașiĭ săĭ 32523 hect. (2486 hect. rămîn sterpe, 3546 hect. izlaz, 25 hect. cultura vieĭ, 7302 hect. pădure). Locuitoriĭ cultivă 17314 hect. (406 rămîn sterpe, 1489 hect. izlaz, 51 hect. vie).

La Fierbinți este reședința judeluĭ de ocol.

Are: 48 biserici, deservite de 47 preoți; un biuroŭ telegrafo-poștal; un spital rural cu 18 paturĭ; 6 morĭ cu aburĭ și 11 cu apă; 24 poduri stătătoare; 24 mașinĭ de treerat cu aburĭ.

Vite sunt: 6278 caĭ și ĭepe, 97 armăsarĭ, 8798 boĭ, 5032 vacĭ, 2231 viței, 257 taurĭ, 192 bivolĭ, 625 bivolițe, 294 capre, 37552 oĭ și 5850 porcĭ.

Comerciul se face de 31 hangiĭ și 116 cîrciumarĭ.

Locuitoriĭ posedă: 1897 plugurĭ cu boĭ și 1211 cu caĭ; 3887 care și căruțe: 2372 cu boĭ și 1515 cu caĭ.

In cuprinsul plășeĭ sunt o baltă și 50 heleștaie.

Și-a luat numele de la valea Mostiștea, care o udă în partea de S.

Pămîntul acesteĭ plășĭ este o cîmpie întinsă, brăzdată de la N.-V. spre S.-E. de maĭ multe văĭ, carĭ fac pămîntul mult roditor și de cîte-va micĭ dealurĭ.

Mostiștea, *lac*, jud. Ilfov, pl. Oltenița si jud. Ialomița, pl. Borcea, lîngă care se află satele: Bosneagul, Ulmul, Nenciulești și Făurei. Acest lac desparte jud. Ialomița de jud. Ilfov. Maĭ poartă numirea de Iezerul. Conține mult pește. Țărmiĭ săĭ în partea de S. sunt mlăștinoșĭ. Se scurge în Dunăre în fața ostrovuluĭ Albina, trecînd pe lîngă com. Mănăstirea, pl. Oltenița, jud. Ilfov.

Mostiștea, *gîrlă*, în jud. Ilfov. Izvorește din partea de N. a județuluĭ, dintre satul Vărăști-d.-s. și Vărăști-d.-j., pl. Dîmbovița, curgînd de la N.-V. spre S.-E.

Comunică cu valea Pasărea printr'un braț, spre N. de mănăstirea Pasărea. Lîngă com. Tăriceni, pl. Oltenița, se varsă în balta Mostiștea și d'aci se scurge în Dunăre în fața ostrovuluĭ Albina.

Are un curs lin și în mare parte e așa de lată că pare a fi o baltă.

Moș-Coman, *vale*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pe teritoriul com. Hagieni, situată pe

coasta Bărăganului, printre viile locuitorilor din Hagieni.

Moşaca, *pădure*, pe moşia Pîrîul-Negru, com. Dersca, pl. Berhometele, jud. Dorohoiu.

Moşeasca, *moşie*, în jud. Buzău, com. Bălăneşti, cătr. Cozieni; are 60 hect., din carî 35 hect. pădure, proprietate moşnenească.

Moşeasca, *numire* dată unei *părţi din pădurea* satului Tihuleşti-Cozieni, jud. Buzău, com. Bălăneşti; are cam 54 hect.

Moşeşti, *vechie numire* a *cătunului* Cozieni-d.-j., jud. Buzău, com. Bălăneşti.

Moşeşti, *vechie numire* a *cătunului* Pietrarul, jud. Buzău, com. Trestia.

Moşeşti-Noi, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., com. Nisipuri, aşezat în partea de V. a com., pe malul stîng al rîului R. Sărat, la 5 1/2 kil. spre V. de cătr. de reşedinţă, Nisipuri. Are o întindere de 6 hect., cu o populaţiune de 66 familii, saŭ 314 suflete, din carî 64 contribuabili; o biserică şi o şcoală.

Moşeşti-Vechi, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., cătunul comunei Nisipuri, aşezat în partea de V., pe malul stîng al rîului Buzăul, la 2 kil. de cătunul de reşedinţă. Are o întindere, de 6 hect. şi o populaţie de 88 familii, saŭ 386 suflete, din carî 82 contribuabilî; o biserică.

Moşia-Archita, *răzăşie*, în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Mastacănul, proprietatea Căpitanului Gh. Popescu. Are un venit anual de 400 leî.

Moşia-Episcopiei, *moşie*, ce se întinde spre V. şi E. de oraşul Roman, jud. Roman, şi care aparţinea din timpurî vechî Episcopiei de Roman. Ea se întindea, după cum ne arată o hotărnicie veche, pe temeiul căreia C. Racoviţă-Vodă, la 10 Septembrie 1752, dă un hrisov domnesc, din hotarul ţinutului Neamţu, prin tîrgul Roman, spre Siret, până în moşia Ghedinţilor. Episcopii luaŭ dijmă din tot venitul eî, din zece una.

Moşia-Tîrgului, *numire* ce se da maî înainte unei *părţi* din *încunjurătoarea* oraşului Roman, jud. Roman, părţeî ce vine din sus de oraş (spre N.) şi aceasta spre deosebire de alta, ce venea din jos şi care purta numele de Moşia-Episcopiei. Această parte aparţinea Domnului, căcî din un document de la C. Racoviţă-Vodă, din 15 Iulie 1756, se vede că acesta hărăzăşte o bucată de loc de 1740 stînjenî din moşia tîrgului, Episcopiei de Roman şi cu această ocaziune arată că întreagă această moşie a tîrgului era de 3000 stînjenî, afară de vatra tîrgului.

Moşiasca, *numire*, ce se dă *satului* Vizireni, jud. Brăila, care a fost format de locuitorii veniţi din satul Moşieşti, din jud. R.-Sărat.

Moşiei (Capul-), *sub-divizie* a *cătunului* Fundeni-Cuculeasa, comuna Fundeni, jud. Buzău.

Moşiilor (Vîrful-), *vîrf de munte*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Solonţul.

Moşna, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., la 32 kil. de Craiova şi la 17 kil. de reşedinţa plăşeî, com. Şopotul, situată pe costişa dealului, numit Faţa-Moşneî.

Se învecineşte la N. cu com. Răchita şi Seaca-de-Pădure; la V., cu Carpeni; la S., cu cătr. Ştubeiul şi la E., cu com. Căciulatul.

Limita linieî de N. începe din moşia statului Seaca, din punctul numit Piatra, şi merge spre E. până la movila numită Băşica, apoî cu direcţiunea spre S.-E., până în Gura-Moşneî, zisă Leamna.

Limita linieî de S. începe din moşia Geblești şi merge până în moşia Căciulatul.

Limita linieî de E. se întinde din moşia statului Vîlcomul, până în moşia Căciulatul.

Limita linieî de V. ţine din moşia statului Seaca, până în moşia Geblești.

Terenul comuneî este accidentat de dealul numit Faţa-Moşneî. Dealurile aŭ o înălţime cam de 200 m. Sunt acoperite cu semănăturî de grîŭ, porumb, viî şi pădurî.

La anul 1874, com. Moşna era unită cu comunele Răchita şi Căciulatul. Azî se compune din două cătune şi anume: Caraimanul şi Moşna, care este cătunul de reşedinţă.

Are o biserică, fondată la 1735, de Pîrvu Ion Arca şi alţiî. Reedificată la 1792 de Mihail Trandafir, etc. A treia oară a fost reedificată, în 1864, de obştea comunelor Moşna şi Ştubeiul. Biserica e făcută din bîrne, şi serbează hramul Sf. Paraschiva.

Este o şcoală mixtă în cătr. Moşna, ce funcţionează din 1875 şi frecuentată de 28 copiî.

După legea rurală din 1864, sunt 35 locuitorî împămînteniţî, iar după cea din 1872 sunt 12 însurăţeî, avînd pămînt pe moşia statului Seaca-de-Pădure.

Suprafaţa teritoriului comuneî este de 800 hect., din carî:

600 hectare pămînt arabil, 20 hect. fineaţă, 20 hect. sterp, 40 hect. păduri şi 100 hect. vatra satuluĭ.

Moşia de pe teritoriul comuneĭ are o întindere cam de 600 hect. fără pădure şi fineaţă. Are un venit de 7200 leĭ şi a aparţinut d-lor Geblescu, Iacovache şi cetelor de moşneni. Azĭ toată aparţine moşnenilor.

Pădurea Moşna de 40 hect. şi aparţine cetelor de moşneni; e populată cu cer, gîrniţă, şi ulm, predomnind gîrniţa.

Viile, în întindere de 20 hect., aparţin locuitorilor moşneni, şi produc vin roşu.

Transportul se face cu carele pe calea vecinală Breasta-Cleanovul, pe o întindere de 70 kil.

Budgetul com. e la venituri de 1166.40 leĭ şi la cheltueli de 1097.32 leĭ.

Vite cornute sunt 417, oĭ 120 şi caĭ 42.

Moşna saŭ **Mojna**, *com. rur.*, în partea de N.-V. a pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, cam la mijloc, şi spre N. de oraşul Huşi.

Se mărgineşte la E. cu com. Bohotinul şi Gura-Bohotinuluĭ; la V., cu Ghermăneşti; la N., cu Răducăneni şi la S., cu Cozmeşti şi o parte din Buneşti. Situată pe dealurile Cetăţueĭ şi Bohotinul şi pe valea dintre aceste dealurĭ, ce înconjoară de toate părţile satul Moşna, din care e formată comuna, avînd deschidere numaĭ în partea de S., pe unde trece Pîrîul-Moşneĭ.

Suprafaţa teritoriuluĭ comuneĭ e cam de 2210 hect., din carĭ 715 hect. pădure, iar vatra satuluĭ de 86 hect.

Are o populaţie de 552 familiĭ, saŭ 1510 suflete, din carĭ 289 contribuabilĭ; o şcoală, înfiinţată la 1867, frecuentată de 33 elevĭ; două biserecĭ, din carĭ una vechĭe cam de 200 anĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Pe teritoriul acestuĭ sat, se află urmele unor sanţurĭ, care străbate localitatea în partea de N.-E., iar în partea de N.-V. se află movila numită Cetăţuia. In aniĭ din urmă s'aŭ găsit prin marginea şanţurilor, instrumente de fer agricole, precum seceriĭ, sape, ş. a., de forme curioase.

Vite marĭ cornute sunt 586, oĭ 1317, capre 21, caĭ 117 şi porcĭ 605.

Moşna, *sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Moşna, cu reşedinţa primărieĭ. Are o populaţie de 459 suflete: 239 bărbaţĭ şi 220 femeĭ, locuind în 121 case; o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1874, frecuentată de 25 băeţĭ şi 3 fete, 19 băeţĭ şi 3 fete din Moşna, 6 băeţĭ din Caraimanul; o biserică, fondată de locuitoriĭ satuluĭ şi anume: Hamza, Barbu, Arca şi alţiĭ la 1735, reparată de Pîrvu la 1792 şi reînoită de obştea locuitorilor la 1864; serbează hramul S-ţiĭ Voevozĭ şi Cuvioasa Paraschiva şi e deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Moşna, *sat*, jud. Fălciŭ. Vezĭ Moşna, comună.

Moşna, *loc*, cu rămăşiţe de cetăţue, jud. Fălciŭ. Vezĭ Cetăţuia.

Moşna, *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ, format din pîraiele: Cetăţueĭ, Răcea şi Plochiĭ, carĭ, unindu-se din jos de sat, la Podul-Boeruluĭ, iaŭ numirea de Moşna. Pîrîul după ce primeşte în şes Pîrîul-Văcĭ-luĭ-Vodă, trece pe teritoriul comunelor Cozmeşti şi Podoleni, unde unindu-se cu pîraiele din aceaste comune, numite Cozmeşti şi Podoleni, se varsă în ĭazul de la Gura-Cîlceĭ, de pe teritoriul com. Ghermăneşti şi de aicĭ în băltile Prutuluĭ.

Moşneanuluĭ (Culmea-), *şirĭ de munţi*, în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, ce se ramifică din culmea Ciculuĭ (Transilvania) şi desparte Ciobănuşul de Uzul.

Moşneaguluĭ (Valea-), *vale*, se întinde între satele Valea-Caselor şi Lipova-Răzeşi. Pe această vale e situat satul Valea-Moşneaguluĭ, din com. Lipova, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Moşneni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Surpatele, pl. Oltul-d.-s., jud. Vilcea. Are o populaţie de 169 locuitorĭ, şi cade în partea de S.-E. a comuneĭ, la 1/5 kil. de căt. Surpatele, reşedinţa com. Locuitoriĭ sunt moşneni.

Are o biserică, numită Colnicul, fondată de Episcopul Clement la 1642.

De la E. spre V. e udat de rîul Otăsăul, în care se varsă valea Petrădaia. La S. are Dealul-Ciinesc, la poalele căruia se află cetatea Cetatea.

Moşneni, *mahala*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Floreşti.

Moşneni, *despărţire* a *comuneĭ* Grădinile, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi.

Moşneni-Albotesti, *sat*, pe apa Teleormanuluĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti, pendinte de com. rur. Albota; are 150 locuitorĭ şi o biserică.

Moşoaia, *com. rur.*, pe apa

Teleormanuluĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti, la 9 kil. de com. rur. Bîscovul-Fleşti, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 12 kil. de Piteşti.

Se compune din satele: Belciul, Ciocănei, Curăturele, Dealul-Lung, Moşoaia, Piscul-Moşuluĭ şi Cordeşti, cu o populaţie de 460 familiĭ, saŭ 1859 suflete, din carĭ 10 familiĭ de Ţiganĭ.

Are 3 bisericĭ, din carĭ una foarte vechĭe, deservite de 6 preoţĭ, 3 cîntăreţĭ şi 2 paraclisĕrĭ; 2 şcolĭ, una de băeţi şi a doua de fete.

Budgetul com. e de 4445 leĭ la venitурĭ şi de 3285 leĭ la cheltuelĭ.

Vite: 600 boĭ şi vacĭ, 22 caĭ, 600 oĭ şi 200 rîmătorĭ.

Moşoaia, *sat*, în jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume. Aci este reşedinţa primărieĭ.

Moşonoaele, *schit* de călugărĭ, în com. Fitioneşti, pl. Zăbrăuţul, jud. Putna, înfiinţat în 1812 de părintele Dimitrie.

Moşonoaele, *pădure*, în întindere de 1824 fălcĭ, proprietate a statuluĭ, situată pe teritoriul com. Fitioneşti, pl. Zăbrăuţul, jud. Putna, avînd trupurile: Moşonoaele, Răschitoaia, Petroaia şi Repezoaia.

Moşoroaele-Marĭ, *munte*, jud. Muşcel, între comunele Lereşti, Nămăeşti şi munţiĭ Rucăruluĭ.

Moşoroaele-Micĭ, *munte*, jud. Muşcel, la S. de Moşoroaele-Marĭ.

Moşoroaele-Marĭ şi Micĭ, *păduri* ale statuluĭ, în întindere de 1351 hect., jud. Muşcel, făcînd parte din munţiĭ mănăstireĭ Cîmpulung, comunele Corbşori şi Berevoeşti, plaiul Nucşoara.

Moşteni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Mierleşti, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat pe valea Iminoguluĭ, între Cătanele şi Schitul-Greci.

Are o populaţiune de 240 locuitorĭ, din carĭ uniĭ sunt moşneniĭ, alţiĭ împroprietăriţĭ după legea rurală; o biserică, fondată la anul 1851, aĭ căreĭ ctitorĭ sunt: Preotul Theodor Moştenescu, Preotul Ion Moştenescu şi Preoteasa Stanca.

Locuitoriĭ posedă: 20 caĭ, 16 ĭepe, 60 boĭ, 35 vacĭ, 250 oĭ şi 50 porcĭ.

Moşteni, *cătunaş*, pendinte de com. Dudul, pl. Siul-d.-j., jud. Olt. Are vr'o 45 locuitorĭ, maĭ toţĭ moşneniĭ, carĭ posedă cam 300 hect. arabile şi 125 hect. pădure.

Acest cătun e maĭ mult o mahala a căt. Dudul, situat la N. săŭ.

Moşteni, *mahala*, com. rur. Foleşti-d.-s., plaiul Horezul, jud. Vîlcea, situat la $1^1/_2$ kil. de mahalaua Dosul, unde e şcoala. Cade în partea de S.-E. a comuneĭ, lîngă rîul Bistriţa.

Motîlva, *moşie* nelocuită, a statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Slobozia, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pe teritoriul com. Pribegi, cu o suprafaţă de 1400 hect., din carĭ 130 hect. pădure. Se arendează cu 22000 leĭ anual.

Motîlva, *pădure*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Pribegi; formează cu pădurea Rîiosul un trup de 130 hect., populat cu stejar şi ulm.

Motnăul, *rîŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul; izvoreşte din vîrful Alunuluĭ; udă com. Dumitreşti, cătunele Dumitreşti-d.-s. şi Dumitreşti-d.-j., şi se varsă în rîul R.-Sărat, pe stînga, după un curs de 30 kil.

Motocani, *moşie*, fără sat, în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Rădiul, situată pe lîngă moşiile Braniştea şi Polobocul.

Motoceşti, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, situat în şesul din stînga Trotuşuluĭ şi pe coasta dealuluĭ Ciortolomul, la 4 kil. 900 m. de satul Rîpile.

Are o populaţie de 50 familiĭ, saŭ 180 suflete.

Vite sunt: 10 caĭ, 87 vite marĭ cornute, 4 capre şi 30 porcĭ.

Motoci, *com. rur.*, în jud. Dolj, pl. Ocolul, la 14 kil. de reşedinţa plăşeĭ, com. urb. Craiova, situată pe şesul Motoci, de ambele maluri ale rîuluĭ Tesluiul.

Se compune din două cătune: Motoci, care este cătunul de reşedinţă, şi Urecheşti.

Se învecineşte la N. cu com. Mălăeşti; la S., cu com. Mischi; la E., cu com. Vulpeni şi la V., cu com. Izvorul şi Floreşti.

Terenul com. este şes, compus din argilă şi nisip.

Este udată de pîrîul Tesluiul, care curge prin com. cu direcţia N.-S., şi peste care sunt două podeţe, unul în cătunul Motoci şi al doilea în cătunul Urecheşti. Sunt patru lacurĭ: Lacul-Raţeĭ, al-Corbuluĭ, al-luĭ-Lazăr şi al-Dumbrăviţeĭ.

Se zice că com. a fost înfiinţată la 1713 de un păstor numit Marin-Motocul, cînd, stabilindu-se cu turma sa aicĭ, a fost urmat şi de alţĭ locuitorĭ de prin comunele vecine.

Are o populaţie de 800 lo-

cuitorĭ, din carĭ 475 locuitorĭ în Motoci şi 325 în Urecheşti, locuind în 158 case; două biserecĭ: una în cătunul Motoci, cu hramul Sf. Paraschiva, zidită de Bălaşa-Teodoru şi reedificată de fostul proprietar B. Solomon, la 1853, avînd 17 pog. date de stat şi 150 pog. date de fondatoare şi a doua în cătunul Urecheşti, cu hramul Naşterea-Maicei-Domnuluĭ, zidită de locuitorĭ şi reedificată la 1858 de Marin Greceanu, avînd 17 pog. arabile, date după legea rurală din 1864, ambele deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă în cătunul Motoci, ce funcţionează din 1881, frecuentată de 27 băeţĭ din Motoci şi 18 din Urecheşti.

După legea rurală din 1864 sunt 90 locuitorĭ împămînteniţĭ.

Suprafaţa teritoriuluĭ com. e de 2090 pog., din carĭ: 1600 pog. arabile, 200 pog. fîneaţă şi 290 pog. izlaz.

Moşiile de pe teritoriul com. sunt: Motoci şi Urecheşti.

Moşia Motoci are o întindere de 400 pog., şi aduce un venit anual de 700 leĭ. Aparţine d-luĭ N. Opran şi locuitorilor. Moşia Urecheşti are o suprafaţă de 250 pog., şi un venit anual de 5000 leĭ. Aparţine d-luĭ G. Cionca. Restul pămîntuluĭ arabil aparţine loc. împămînteniţĭ la 1864.

Viile, în întindere de 103 pog., aparţin locuitorilor. Produc vin roşu de bună calitate.

Locuitoriĭ desfac productele lor la tîrgul săptămînal ce se ţine Joia în Craiova. Transportul îl fac cu carele pe calea judeţeană ce duce la Craiova, şi care are în com. o lungime de 13 kil.

In com. sunt 31 comercianţĭ, din carĭ 3 cîrciumarĭ.

Budgetul e la venitурĭ de 3522,90 leĭ şi la cheltuelĭ, de 3251,54 leĭ.

Motoci, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Motoci, reşedinţa primărieĭ. Are 475 suflete; o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1881, frecuentată de 45 băeţĭ, din carĭ: 27 din Motoci şi 18 din Urecheşti; o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, de zid, avînd 17 pog. de la stat şi 150 pog. dăruite de fondatoare, zidită de Bălaşa Teodoru şi reedificată la 1853 de fosta proprietară, Bălaşa Solomon.

Motoci, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Motoci, în întindere de 400 pog. arabile şi cu venit anual de 7000 leĭ, aparţinînd d-luĭ N. Opran şi locuitorilor.

Motoful, *cătun*, pendinte de com. Cosmeşti, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca.

Motohani, *culme de deal*, lungă, în jud. Buzăŭ, cătunul Cărpiniştea, servind ca hotar despre jud. Rîmnicul-Sărat.

Motoşeni, *com. rur.*, jud. Tecuciŭ, compusă din şapte cătune: Burlugul, Chicerea, Fundătura, Mohoriţi, Motoşeni, Negoaia şi Ţepoaia, situată pe Valea-Zeletinuluĭ şi a Dobrotforuluĭ, la 61 kil. de reşedinţa oraşuluĭ Tecuciŭ, spre N.

Are o populaţie de 416 familiĭ, saŭ 520 suflete, locuind în 412 case; 4 biserecĭ: în Chicera, în Burlug, în Ţepoaia şi în Fundătura, deservite de 3 preoţĭ şi 5 cîntăreţĭ; o şcoală, care datează de la 1868, frecuentată de 30 băeţĭ; 4 morĭ de vînt.

Vite sunt: 59 caĭ, 105 boĭ, 100 vacĭ şi 278 oĭ.

Stupĭ cu albine sunt 90.

Vĭea se cultivă pe o întindere de 90 hect., 40 ariĭ.

Locuitoriĭ desfac produsul munceĭ lor la tîrgul Podul-Turculuĭ şi la oraşul Bîrlad.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ se urcă la 2400 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Chicera, Fătăciunele, Burlugul, la E.; Ţepoaia, Gornetul, la V. şi e străbătută de pîrîul Zeletinul, care trece prin centru.

Se mărgineşte la N. cu com. Burdusaci; la S., cu com. Muncelul; la V., cu com. Crăeşti; la E., cu jud. Tutova.

Motoşeni, saŭ **Ursa**, *sat*, făcînd parte din com. cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ, situat pe partea dreaptă a Zeletinuluĭ, pe coastă.

Aicĭ se află reşedinţa com.

Are o populaţie de 64 familiĭ, saŭ 226 suflete, carĭ locuesc în 60 case; o biserică, cu hramul Sf. Dumitru, făcută de cărămidă la 1864, Martie 28, după cum arată inscripţia de pe uşorul uşeĭ, cu sprijinul şi iniţiativa Protoiereuluĭ Ioan Spirescu, şi cu concursul locuitorilor, pe locul uneĭ alte biserecĭ de lemn care a ars; o şcoală, care datează de la 1868 şi e frecuentată de 30 băeţĭ.

Satul maĭ înainte a fost în partea de E., pe malul stîng al Zeletinuluĭ, unde se cunosc şi astăzĭ urme de construcţiĭ vechĭ.

Locuitoriĭ sunt vechĭ răzeşĭ.

Motoşeşti, *vechie numire a satului* Motoşeni, jud. Tecuciŭ.

Mototoleşti, *cătun*, pendinte de com. Bordeiul-Verde, pl. Balta, jud. Brăila, spre E. şi la 5 kil. de comună.

Are o populaţie de 24 familiĭ, saŭ 109 suflete.

Vite sunt: 54 caĭ, 6 taurĭ, 109 boĭ, 70 vacĭ, 23 rîmătorĭ, 37 viţeĭ şi 267 oĭ.

Motroşoaia, *vale*, jud. şi plaiul Prahova, com. Breaza-d.-s.; udă cât. Nistoreşti; are direcţia de la E. spre V. şi se varsă în rîul Prahova; curge numaĭ în timpurĭ ploioase.

Motrul, *com. rur., sat* şi *mănăstire*, jud. Mehedinţi. Vezĭ Gura-Motruluĭ.

Motrul, *rîu*, izvoreşte din munţiĭ; Frumosul, Turcineasa şi Boul, dintre judeţele Mehedinţi şi Gorj. Primeşte maĭ multe pîraie, intră pe la locul numit Gura Cheiĭ în satul Motrul-Mare şi se uneşte la Poiana cu Motrişorul (Motrul-Sec) ce este format şi el din 2 pîraie: Capra şi Dobra. De la Poiana îşĭ continuă cursul, trecînd prin com. Orzeşti şi satele Văeni şi Padeşul. La satul Apa-Neagră primeşte rîurile Bueba şi Brebina unite. De aci trece prin comunele: Negoeşti, Glogova, Cătunele, Ploştina, Corcova, Strehaia şi se varsă în Jiul, în jud. Dolj, la com. rur. Gura-Motruluĭ, după ce a primit maĭ mulţĭ afluenţĭ ca: Iupca, Coşustea, Huşniţa, etc.

Motrul-de-Jos, *plasă*, jud. Mehedinţi, situată în partea de E. a judeţuluĭ. Se mărgineşte la N. cu plasa Văilor şi jud. Gorj; la E., cu jud. Dolj şi Gorj; la S., cu plasa Dumbrava; iar la V., cu plăşile Ocolul-d.-j. şi Motrul-d.-s.

Este formată din 21 comune:

1. *Bîltanele*, cu cătunul Bîltanele.

2. *Bresniţa*, cu cătunele: Bresniţa, Higiul şi Pîrlita.

3. *Butoeşti*, cu cât. Butoeşti.

4. *Circeni*, cu cât. Circeni.

5. *Cernaia*, cu cătunele: Cernaia, Vlădăseşti şi Vieşi.

6. *Cosovăţul*, cu cătunele: Cosovăţul, Deleni şi Tîrsa.

7. *Greci*, cu cătunele: Greci, Creţeşti şi Duţeşti.

8. *Grozeşti*, cu cât. Grozeşti.

9. *Gura-Motruluĭ*, cu cătunele: Gura-Motruluĭ, Argineşti, Buiceşti, Jugastrul şi Racoviţa.

10. *Jirovul*, cu cătunele: Jirovul, Coici, Mărul-Roşu, Puşcaşul şi Valea-Udriştеĭ.

11. *Menţi-din-Dos*, cu cât. Menţi-din-Dos.

12. *Menţi-din-Faţă*, cu cătunele: Menţi-din-Faţă, Bădeşti şi Robeşti.

13. *Miluta*, cu cât. Miluta.

14. *Pluta*, cu cătunele: Pluta, Ţînţarul şi Buiceşti.

15. *Rocşoreni*, cu cătunele: Rocşoreni şi Varadia.

16. *Sălătrucul*, cu cătunele: Sălătrucul, Blidarul şi Vărgatul.

17. *Socoleşti*, cu cătunul Socoleşti.

18. *Stîngăceaua*, cu cătunele: Stîngăceaua-d.-j., Stîngăceaua d.-s., Bîrlogeni, Cearîngani, Podul-Motruluĭ şi Insurăţei.

19. *Strehaia*, cu cătunele: Strehaia, Ciochinţul, Comanda, Slătiniciul-Mare, Slătiniciul-Mic şi Stăncești.

20. *Suşiţa*, cu cât. Suşiţa.

21. *Voloiacul*, cu cătunele: Voloiacul, Lacul şi Valea-Bună.

Reşedinţa sub-prefectureĭ şi a judecătorieĭ este în comuna rurală Strehaia.

Are: 20 şcolĭ primare, conduse de 19 învăţătorĭ şi 3 învăţătoare; 44 bisericĭ şi 2 mănăstirĭ: Strehaia şi Gura-Motruluĭ.

Suprafaţa pl. este de 77739 hect., acoperite cu locurĭ de muncă, viĭ, pometurĭ, pădurĭ, sate, etc.

Statul posedă în această pl. 4 moşiĭ, avînd un venit anual de 68011 leĭ.

Este udată de rîurile Motrul şi Huşniţa.

Prin plasă trece calea ferată Vîrciorova-Bucureşti, avînd 2 staţiĭ: Gara-Strehaia şi Butoeşti, precum şi şoseaua naţională ce merge paralel cu calea ferată.

Locurĭ istorice în pl. sunt: Mănăstirea-Strehaia, Gura-Motruluĭ, Comanda, Menţi-din-Dos şi Straja.

Motrul-de-Sus, *plasă*, jud. Mehedinţi. Se mărgineşte la E. cu pl. Văilor şi pl. Motrul-d.-j.; la S., cu pl. Ocolul-d.-j. şi Ocolul-d.-s.; la V., cu pl. Ocolul-d.-s. şi plaiul Cerna; iar la N., cu plaiul Cloşani.

Se compune din 21 comune:

1. *Broşteni*, cu cătunele: Broşteni, Boaca, Condureşti, Găleata, Orbeni şi Căpăţineşti.

2. *Cătunele*, cu cătunele: Cătunul-d.-s., Cătunul-d.-j., Stăicul, Valea-Perilor şi Valea-Caselor.

3. *Căzăneşti*, cu cătunele: Căzăneşti, Jigniţa şi Roşia.

4. *Ciovîrnăşani*, cu cătunele: Ciovîrnăşani, Cocorova, Ilovul, Ludul şi Suharul.

5. *Corcova*, cu cât.: Corcova, Cordunul, Pîrvuleşti şi Stejarul.

6. *Crăgueşti*, cu cătunele: Crăgueşti şi Prejneni.

7. *Ercea*, cu cătunele: Ercea şi Poiana.

8. *Floreşti*, cu cătunele: Floreşti-d.-j., Floreşti-d.-s., Băşîci, Călieni, Copăcioasa, Gărdoaia şi Moşneni.

9. *Gîrbovăţul*, cu cătunul Gîrbovăţul.

10. *Gîrbovăţul-Stricani*, cu cătunele: Gîrbovăţul şi Stricani.

11. *Govodarva*, cu cătunele: Govodarva şi Valea-Rea.

12. *Imoasa*, cu cât.: Imoasa şi Berdeşti.

13. *Lupoaia*, cu cătunele: Lupoaia, Rîpa şi Valea-Mănăstireĭ.

14. *Lupşa*, cu cătunele: Lupşa-d.-j., Lupşa-d.-s., Siliştea şi Izvorul.

15. *Peștenuța,* cu cătunele: Peștenuța și Stroești.

16. *Ploștina,* cu cătunele: Ploș tina, Cireșul, Merișul și Porcești.

17. *Samarinești,* cu cătunele: Samarinești, Valea-Biscriceĭ și Valea-Poeneĭ.

18. *Severinești,* cu cătunele: Severinești, Valea-Alunuluĭ și Cîrnești.

19. *Siseștĭ-de-Jos,* cu cătunele: Siseștĭ-d.-j., Căiniceni, Cărămidari și Noapteșa.

20. *Siseștĭ-de-Sus,* cu cătunul Siseștĭ-d.-s.

21. *Zegujani,* cu cătunele: Zegujani, Peșteana, Stroești și Gărdoaia.

Reședința subprefecturei e în com. rur. Broșteni. Jumătate din plasă ține de judecătoria ocoluluĭ Baia-de-Aramă, iar jumătate de judecătoriile ocoluluĭ Strehaia și Turnul-Severin.

Are 51 biserici și 15 scolĭ.

Statul posedă în această plasă 2 moșiĭ, aducînd un venit anual de 18000 leĭ.

Motrul-Mare, *sat,* cu 143 case, în plaiul Cloșani, jud. Mehedinți, reședința com. rur. Cloșani.

Motrul-Sec, *sat,* cu 102 case, în plaiul Cloșani, jud. Mehedinți; formează com. Cloșani cu satul Motrul-Mare.

Motruluĭ (Dealul-), *deal,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Filiași, prin care trece hotarul de V. către jud. Mehedinți.

Motruna, (Siliștea), *cătun,* al comuneĭ Cătina, județul Buzăŭ, cu 350 locuitorĭ și 89 case.

Motruna, *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Cătina; începe din localitate și se scurge în pîrîul Bisca-Chiojduluĭ.

Moțăeni, *com. rur.,* jud. Dîmbovița, plaiul Ialomița-Dîmbovița, spre N. și peste gîrlă de băile Pucioasa, situată parte pe văĭ, parte pe dealurĭ și cea maĭ mare parte pe cîmpie, pe malul drept al Ialomițeĭ, la 25 kil. de Tîrgoviște.

In raionul comuneĭ se află Dealul-Hireței, Valea-Serejiĭ și valea Cicioara. Prin apropiere de comună curge în afară de rîul Ialomița, pîrîul Ialomicioara, afluent al Ialomițeĭ.

Se compune din patru cătune: Moțăeni, Berevoești, Ialomicioara și Fieni, cu o populație de 2000 locuitorĭ.

Are: două bisericĭ; două școlĭ; treĭ morĭ de apă.

Locuitoriĭ posedă multe vite: boĭ, vacĭ, caĭ, capre și oĭ.

Se învecinește la E. cu com. Bela și Șerbănești; la S., cu Podurile. De Bela și Șerbănești se desparte prin dealurĭ, pădure și rîul Ialomița; de Cucuteni, prin dealurĭ și prin Ialomicioara; de Țița și Runcul, prin o cîmpie și de Poduri prin rîul Ialomița, unindu-se cu Podurile și Țița prin șoseaua națională Tîrgoviște-Transilvania, iar cu Cucuteni, Șerbănești, Bela și Runcul, prin șosele comunale.

Moțăteiuluĭ (Vălceaua-), *vălcea,* județul Dolj, plasa Cîmpul, pe care este așezată com. Dobridorul; se unește cu vălceaua Coțobățul și împreună poartă în comuna Moțăței, numele de Vălceaua-Moțăteiuluĭ.

Moțăței, *com. rur.,* jud. Dolj, pl. Cîmpul, la 61 kil. de Craiova și la 28 kil. de urbea Calafat.

Situată pe loc șes și pe o vale umbrită de două dealurĭ, se învecinește la N. cu comunele Caraula, Rudari și Galicea; la S., cu comunele Fîntîna-Banuluĭ, Hunia și Maglavitul; la V., cu com. Dobridorul și la E., cu com. Băileștĭ.

Terenul comuneĭ este șes; se găsesc cîte-va movile vechĭ, făcute din pămînt.

Este udată de pîrîul Moțățeiul, care curge prin centrul comuneĭ, printr'un canal făcut anume. Izvorește din comuna Dobridorul, trece prin centrul comuneĭ și se îndreptează spre comuna Băileștĭ, curge pănă la un punct oare-care cînd se pierde, apoĭ apare în comuna Băileștĭ și se varsă în balta din această comună.

Pe acest pîrîŭ se află 4 podețe, din carĭ unul în dreptul șoseleĭ județene.

La început comuna s'a numit Bălăceni și se zice că a fost jefuită de Turcĭ. Cătunul de reședință este Moțăței. Intre anĭ 1875—76 cuprindea cătunul Dobridorul, azĭ comună a parte.

Are o populație de 966 familiĭ, saŭ 3799 suflete; o biserică cu hramul Sf. Niculae, de zid, fondată la anul 1802, terminată la 1804 și reedificată la anul 1848 de către locuitoriĭ comuneĭ, deservită de un preot și doĭ cîntăreți; două școlĭ, una de băeți și a doua de fete, frecuentate de 147 băeți și 35 fete; 11 cîrciumĭ.

După legea rurală din 1864 sunt 587 împămînteniți.

Suprafața teritoriuluĭ comuneĭ este de 20000 pog. pămînt arabil, din carĭ 20 pog. sunt izlaz.

Moșia de pe teritoriul comuneĭ se numește Moțăței.

Viile în întindere de 300 hect., aparțin proprietarilor moșiilor.

Morĭ de aburĭ se găsesc pe proprietatea particularilor.

Meseriașĭ sunt: 4 fierarĭ și 4 cizmarĭ.

Se găsesc stîne la care se adună oile din satele vecine.

In comună se țin trei bîlciurĭ pe an, pe marginea de N. a comuneĭ, pe proprietatea d-luĭ Vălimărescu.

Prin marginea comuneĭ trece calea ferată, la o depărtare de 5 kil., unde se află și o stație de drum-de-fier.

Budgetul comuneĭ e la venitur̆ de 10850,97 leĭ și la cheltueli, de 10809,07 leĭ.

Vite: 500 vite marĭ cornute, 170 oĭ, 56 caĭ, 42 porcĭ.

Comunicația se face prin șosele comunale, care pun com. în legătură: la S., cu șoseaua județeană Craiova-Calafat; la N.-V. cu Dobridorul, iar la S.-V. cu Hunia.

In timpul războiuluĭ Romino-Ruso-Turc, în lunile Iunie și Iulie 1877, aŭ fost stabilite aci regimentele al 10-lea și al 12-lea de dorobanțĭ, bateriile a 2-a și a 4-a din regimentul al 3-lea de artilerie.

Moțăței, *sat*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Moțăței, reședința primărieĭ. Vezĭ com. Moțăței.

Moțca, *sat*, pe moșia și în com. Cristești, jud. Suceava, așezat pe dealurile: Moțca, Surda și Coasta-Uneĭ, și e străbătut de pîraiele Moțca, Albia, Ienache și Răzima.

Are: o populație de 360 familiĭ, saŭ 1470 suflete, din carĭ 282 contribuabilĭ, locuind în 325 case; o școală mixtă, frecuentată de 30 elevĭ; o biserică de lemn, zidită la 1776 de Sofronie și Elisaveta, de fel din Muncel, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o cîrciumă; 2 băcăniĭ și un debit de tutun.

Vatra satuluĭ ocupă 83 fălcĭ și 46 prăjinĭ.

Improprietăriți în 1864 sunt 69 pălmașĭ și 94 codașĭ, stăpânind 306 fălcĭ și 58 prăjinĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Păscani, 10 kil.; la Cristești, 2 1/2 kil. și la Boureni, 3 kil.

Moțca era satul robilor luĭ Mihaiŭ Sturdza și de aci vine că și astăzĭ sunt mulțĭ Țiganĭ în sat.

Moțca, *pădure*, de diferite esențe, lîngă satul cu același nume, jud. Suceava.

Moțca, *pîrîŭ*, format din văile Ienache, Piscul-Babeĭ și Tănase, jud. Suceava; udă satul cu același nume, străbate șoseaua națională care are aci un pod de lemn și, după un curs de 4 kil., în care s'a mărit cu Pîrîul-luĭ-Ienache, 1940 m., și Răzima, 735 m., se pierde în Șesul-Teișuluĭ, în rîul Moldova.

Moțoc (Dealul-luĭ-), *deal*, în jud. Suceava, satul Brusturi, între pîraiele Brustura și Pîrîuțul, proprietatea răzeșilor de baștină Moțocĭ.

Moțocul, saŭ Valea-luĭ-Moțoc, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., al com. Păncești, situat pe malul drept al pîrîuluĭ Dienețul, la 4 kil. de satul Păncești.

Are 14 familiĭ, saŭ 42 suflete.

Loc. posedă: 7 caĭ, 44 vite marĭ cornute, 21 porcĭ și 7 capre.

Moțocul, *pădure*, la N. com. Poiana, jud. Tecuciŭ, situată între drumul ce duce la Ploscuțeni și cel ce vine din Buciumeni și se întinde până în Valea-Runculuĭ.

Moțocul, *pîrîŭ*. Vezĭ Valea-Caselor, pîrîŭ, com. Poenești, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Moțoești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bărăști-de-Vede, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, situat în partea de E. a com. Are o populațiune de 100 locuitorĭ, și o biserică.

Movila, *com. rur.*, în jud. Dorohoiŭ, pl. Herța, formată din satele: Baranca, Herțușca, Mahala, Movila, Poiana și Slobozia, cu reședința primărieĭ în Movila.

Are o populație de 580 familiĭ, saŭ 2900 suflete; 2 bisericĭ, cu 3 cîntărețĭ și 2 pălămarĭ; 622 hect., 29 ariĭ pămînt sătesc; 3441 hect., 56 ariĭ cîmp și 800 hect., 60 ariĭ pădure, proprietăresc; 4 ĭazurĭ și 12 pog. vie.

Budgetul comuneĭ e la venitur̆ de leĭ 4153, banĭ 10 și la cheltueli de leĭ 4040, banĭ 21.

Vite: 79 caĭ, 453 vite marĭ cornute, 440 porcĭ, 2 capre și 526 oĭ.

Sunt 226 stupĭ cu albine.

Movila, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovița, cătun. com. Cazaci.

Movila, *sat*, pe moșia cu același nume, com. Movila, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ.

Are o populație de 120 familiĭ saŭ 600 suflete; o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, cu 1 cîntăreț și 1 pălămar, este mică de zid, făcută de bătrînul Iordache Herțanul.

Sătenĭ împroprietăriți aŭ 136 hect., 06 ariĭ pămînt; iar proprietariĭ: 1075 hect., 58 ariĭ cîmp și 247 hect., 68 ariĭ pădure.

Sunt 3 iazurĭ, din carĭ unul numit al Herțanuluĭ.

Pîraiele principale ce trec pe moșie, sunt: Herțușca și Pujina.

Drum principal este acel ce

duce prin Orofteana la Darabani.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Tîrnauca, Pilipăuţi, Molniţa şi Hreaţca.

Localitate însemnată este Movila-Herţuluĭ.

Familia Herţanul, este vechĭe în Moldova. In 1773, găsim în judecată pe Vasile Herţa cu Slugerul Constantin Jora; acest din urmă cumpărînd de la Domnie darea numită *Conița* de la ţinutul Cernăuţuluĭ, după stăruinţele urmate, rînduind pe Herţanul strîngător de banĭ la un ocol (plasă) şi acesta remîindu-i dator cu banĭ, l'a chemat în judecată.

Movila, *sat*, făcînd parte din com. rur. Poenari-Vulpeşti, pl. Znagovul, jud. Ilfov, situat la S. de Vulpeşti, între pădurea Păduroaica şi Valea-Nedeĭ. Spre E. trece calea ferată Bucureşti-Ploeşti.

Se întinde pe o suprafaţă de 2785 hect., cu o populaţie de 203 locuitorĭ.

Moştenitoriĭ D. H. Vasile aŭ 2670 hect. şi locuitoriĭ 115 hect. Proprietariĭ cultivă 217 hect. (25 sterpe, 100 izlaz, 2325 pădure, 3 vie). Locuitoriĭ cultivă tot terenul, afară de 5 hect., carĭ rămîn sterpe.

Are o biserică, cu hramul Sf. Ioan Botezătorul.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 119 şi al celor micĭ, de 15.

Movila, *deal* şi *movilă*, jud. Fălciŭ, făcînd hotar între comunele Covasna şi Costuleni, din jud. Iaşi.

Movila de pe acest deal este mare şi ridicată; din vîrful eĭ se vede la o mare depărtare pe şesul Jijieĭ şi al Prutuluĭ. Viile plantate pe acest deal produc un vin bun şi căutat.

Movila, *deal*, în jud. Neamţu, com. Mărgineni, pl. d.-Sus-Mijlocul, situat lîngă satul Mărgineni; în urma unor săpăturĭ făcute în localitate s'aŭ găsit maĭ multe oseminte omeneştĭ.

Movila (Cochirleanca), *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Cochirleanca, proprietatea spitaluluĭ Gîrlaşul; are 1130 hect., mare parte arabile şi suhaturĭ.

Movila, *pădure*, de 2325 hect., în jud. Ilfov, pl. Znagovul.

Movila, *loc*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Gioseni, situat la 600 m. de Gioseni, unde se zice că ar fi fost un cimitir catolic. Azĭ este transformat în holde roditoare.

Movila-Bortoasă, *movilă*, pe podişul dealuluĭ cu acelaşĭ nume, de pe moşia Dimăcheni, com. Dimăcheni, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ. Este cea maĭ mare movilă din cîte se află pe această moşie.

Movila-Bortoasă, *movilă*, pe moşia Coţuşca, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ. Se află spre V. de livada curţeĭ din sat, în apropiere de drum. Vîrful eĭ este prăbuşit din cauza săpătureĭ ce i s'a făcut de către proprietarul moşieĭ.

Movila-Bortoasă, saŭ **Movila-Săpată**, *movilă*, în jud. Suceava, la hotarul moşieĭ Sasca, din spre Mălini, aproape de şoseaua Cornul-Lunceĭ şi de Hanul-luĭ-Istrate.

Movila-Cetăuţia, *movilă*, pe teritoriul satuluĭ Bozia, com. Bozia, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, spre S. şi la 3 kil. de sat, situată pe prelungirea dealuluĭ Nucul. Este înconjurată cu şanţ împrejur, pentru care locuitoriĭ o numesc Cetăţuia. Legenda spune că ar fi făcută de Turcĭ.

Movila-Comoareĭ, *movilă* mare şi cu multe semne de săpăturĭ pe ea, în pădurea de pe moşia Herţuşca, com. Movila, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Movila-Condreĭ, *movilă*, pe moşia Suharăul, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ. Este cea maĭ mare dintre cele 3 movile ce se află nu departe de sat; are la bază o circumferinţă de 102 m. 58 c. m. Se zice că ar fi făcută de către un boer mare numit Condrea ce era între veliţiĭ boerĭ şi consilier domnesc sub Ştefan Bogdan-Vodă, în 1520 (7028), Iulie 28.

Movila-Cruceĭ, *movilă*, pe moşia Coţuşca, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ, din sus de sat, pe podişul dealuluĭ.

Movila-de-la-Budu, *movilă*, în jud. Fălciŭ, pl. Prutul, com. Stănileşti, pe Dealul-Buduluĭ, spre V. de satul Stănileşti.

Movila-de-la-Iada, *movilă*, pe teritoriul com. Stănileşti, jud. Fălciŭ. Vezĭ istoricul satuluĭ Stănileşti.

Movila-de-Piatră, *vîrf de deal*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ rurale Tocsof şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Rîmnicul-d.-s.; prin el trece hotarul dintre comunele Beidant şi Tocsof; este de natură pie-

troasă, de unde și numele luĭ; are 201 m. înălțime, dominînd asupra văilor Sari-Ghiol-Dere și Rîmnicul-Dere, asupra satelor Sari-Ghiol și Rîmnicul, precum și asupra drumuluĭ comunal ce le unește.

Movila-Giurchea, *movilă*, în jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., comunele Rîpile și Brătila, situată pe șesul Belciul, unde se zice că ar fi fost maĭ înainte o cetate făcută de niște străinĭ. Acel loc astă-zĭ se numește Cetățuia și este înconjurat de toate părțile cu șanțurĭ.

Movila-Herțuluĭ, *movilă*, pe moșia Movila, com. cu același nume, pl. Herța, jud. Dorohoiu. In urma unor săpăturĭ ce s'a făcut pe această movilă în 1865, s'a găsit, la o mică adîncime, o sabie în lungime de 1 m. 274; și de o vechime mare.

Movila-Lată, *movilă*, în partea de N. a satuluĭ Santa-Maria, com. Rînghilești, jud. Botoșani.

Această movilă, situată pe un deal înalt, este un punct însemnat de observație. Legenda spune că e făcută de Tătarĭ; lîngă movilă sunt două movilĭ maĭ micĭ, iar în partea de E. se văd urmele a două șanțurĭ.

Movila-luĭ-Burcel, *movilă*, ce se înalță la coasta despre V. a dealuluĭ, ce se lănțuește de la N. la S., pe teritoriul com. Micleștĭ, pl. Crasna, jud. Vasluiu.

Pe valea din marginea dealuluĭ curge pîrîul Vasluețul și paralel, trece șoseaua națională Vasluiu-Iași.

Despre această movilă se povestește în localitate următoarea legendă: Eraŭ 2 frațĭ, unul bogat și altul sărac. Cel bogat nu se îndura să dea celuĭ sărac plugul ca să are, de cît numaĭ Dumineca și serbătoarea; așa într-o Duminecă voind să are, s'a suit pe vîrful movileĭ și a strigat la frate-său să-ĭ trimată plugul cu boĭ. Din întîmplare, trecînd pe acolo Ștefan-Vodă și auzindu-l, l'a chemat la sine și l'a întrebat că de ce ară serbătoarea; el spunînd pricina Domnuluĭ, acesta a poruncit să ia plugul de la cel bogat și să-l dea celuĭ sărac.

Movila-luĭ-Dumitru, *movilă*, în partea de S.-E. a com. Găgești, pl. Mijlocul, jud. Fălciu, în hotarul com. Bozia. Legenda spune că această movilă a fost făcută de oștenĭ moldovenĭ aĭ luĭ Dumitru, o căpetenie a lor, care era însărcinat de Vodă, pentru a sta de pază, ca să observe și să dee de știre, cînd vor veni Tătarĭ prin împrejurimile localitățeĭ.

Movila-luĭ-Niță, *movilă*, în jud. Covurluiu, pl. Siretul, com. Piscul, în spre căt. Vameșul.

Movila-Mare, *movilă*, în jud. Dorohoiu, pl. Coșula, com. Șendriceni, pe podiș, aproape de calea județeană, și pe moșia Șendriceni-d.-s.

Movila-Mare, *movilă*, aproape de Rădiul, pe moșia Trestiana, com. Broscăuți, pl. Coșula, jud. Dorohoiu; este de formă mare și veche.

Movila-Mare, *movilă*, spre N. de satul Broscăuți, com. Broscăuți, pl. Coșula, jud. Dorohoiu. A fost maĭ înainte deschisă, pentru care s'a numit și Bortoasa. Are 134 m. în periferie la bază și 6 m. înălțime. Se zice că movila a fost cu mult maĭ înaltă și că servea ca punct de strejuire, în timpurile de năvălirĭ dușmane.

Movila-Mare, *movilă*, pe moșia Verpole, com. Grămești, pl. Berhometele, jud. Dorohoiu. Pe vîrful eĭ se află înfiptă o cruce mare și frumoasă de peatră, pusă de cătră un comandant al trupelor ruseștĭ în 1849, în amintirea trecereĭ armateĭ pe aicĭ, cu prilejul războiuluĭ dintre Ungurĭ și Austriacĭ.

Movila-Mare, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Poturul; se desface din dealul Maadem-Bair; se întinde spre V., într'o direcție de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd partea centrală a plășeĭ și de S. a com.; e presărat cu movile naturale, din care una, înaltă de 116 m., domină satele Sari-Iurt și Potur; e acoperit cu verdeață.

Movila-Mare, *movilă* însemnată, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Luncavița, așezată pe o prelungire răsăriteană a dealuluĭ Sevastin, în partea de N. a plășeĭ și cea de E. a comuneĭ la 3 kil. spre N.-V. de sat; are o înălțime de 82 m., punct trigonometric și strategic de rangul I-iu, dominînd satul Luncavița, gîrla Ciulnețul și drumul județean Măcin-Isaccea; este acoperită cu verdeață; este artificială și a servit Turcilor de cordon (fort).

Movila-Măneștilor, *movilă*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Brătila, situată pe șesul Măneștĭ. Se zice că ar fi fost făcută de un vechiu Domnitor spre a servi de apărătoare la hotare. Aicĭ s'aŭ găsit o mulțime de săgețĭ, arcurĭ, etc. Sub movilă se află

o peșteră, făcută o dată cu movila, în care însă n'a putut intra nimenĭ. Maĭ de mult s'ar fi săpat o groapă spre a se putea scoborî intr'însa, groapă care se vede și până astă-zĭ.

Movila-Miresei (Mototolea), *com. rur.*, jud. Brăila, pl. Ianca, situată pe loc șes, la V. de lacul sărat Seaca.

Suprafața com. e de 2288 hect., cu o populație de 1029 suflete, din carĭ 161 contrib.

Sunt 353 loc. împroprietărițĭ din 1878; neîmproprietărițĭ maĭ sunt 13.

Are: o biserică, cu hramul Dumineca sfinților, zidită de locuitorĭ la 1889, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 2 școale, una de băeți, înființată la 1884, frecuentată de 80 elevĭ, și a doua de fete, înființată tot la 1884 și frecuentată de 16 fete; 1 moară de vînt; 1 brutărie, 10 cîrciumĭ.

In com. sunt 6 strade și o piață.

Vite: 606 boĭ, 421 vacĭ, 15 taurĭ, 181 viței, 526 caĭ, 2 măgarĭ, 1603 oĭ, 294 rîmătorĭ.

Budgetul com. e la venitură de 5590 leĭ, și la cheltuelĭ, de 4755 leĭ.

Drumurĭ: la Scorțarul-Nou spre N. (12 kil.); la cătunul Deșiați, spre N.-V. (12 kil.); la Sutești, spre V. (14 kil.); la Ianca, spre S.-V., prin Golășei, (14 kil.); la gara Muftiul, spre E.; la Urleasca, spre S., traversînd calea ferată Brăila-București, pe la cant. 125 (10 kil.) la Scorțarul-Vechiŭ, spre E., prin cătunul Comănească (12 kil.); la Roman, spre N.-E. (10 kil.); la Brăila, spre E. (30 kil.).

Comuna e înființată la 1878 prin împroprietărirea însurățeilor. In acest loc maĭ înainte se aflaŭ tîrlele Mototolea.

Movila-Miresei, *sat*, jud. Brăila, pe țărmul de V. al laculuĭ Iazul, la 30 kil. de orașul Brăila, înființată la 1879, cu ocazia împroprietăririi, pe locul unde se afla tîrla Mototolești.

Are o populație de 242 familiĭ, saŭ 1030 suflete, locuind în 190 case; o biserică, clădită de locuitorĭ la 1890, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser; 2 școale, una de băeți, înființată la 1893, frecuentată de 63 elevĭ, și a doua de fete, înființată la 1836, frecuentată de 15 eleve; 1 moară de vînt.

Suprafața satului e de 220 hectare.

Vite sunt: 530 caĭ, 2 asinĭ, 1300 v. cornute, 1600 oĭ și 284 rîmătorĭ. Sunt 30 stupĭ cu albine.

Partea de E. a satuluĭ de pe malul laculuĭ Iazul, se numește Mototolești.

Movila-Pescaruluĭ, *deal*, în partea de V. a com. Pogănești, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, pe acăruĭ coastă de E. se află așezat satul Pogănești; se prelungește de la N. la S., formînd culmea șesuluĭ Prutul, până la locul numit Gura-Văeĭ, unde este curmat de o vale.

Movila-Roșie, *movilă*, pe teritoriul com. Șuletea, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, despre care se zice că ar fi ridicată de Ștefan-cel-Mare. Spre S.-E. de această movilă este loc deschis.

Movila-Ruptă, *com. rur.*, în partea de N. a pl. Ștefănești, jud. Botoșani, în dreapta și de-a lungul Prutuluĭ. E formată din satele: Lehnești, Maghistan, Lehnești-Razășĭ, Lehnești-Rîșca, Movila-Ruptă (Damachi), Ripiceni, Sărata (Jovîrteni) și Zahareni (Caraiman).

Teritoriul com. e format din dealurĭ, carĭ se ridică cite puțin de la Prut spre V. Șesul Prutuluĭ are 90 metri deasupra niveluluĭ Mării Negre, iar dealurile cele maĭ înalte din com. nu trec peste 150 m. deasupra niveluluĭ Mării.

Centrul com. se găsește la 10 kil. de tîrgul Ștefănești.

Are o suprafață de 6902 hect. și o populație de 624 familiĭ, saŭ 2733 suflete.

Calitatea pămîntului este bună. Pe malul Prutuluĭ și în albia sa se văd stîncĭ de pietre calcaroase de unde se și scoate și se fabrică var; sunt 2 carierĭ însemnate: la Damachi și Lehnești-Maghistan carĭ produc aproximativ 280000 kilogr. var pe an.

Intinderea locurilor cultivate e de 4869 hect. finețe, 859 hect. imaș, 685 hect. pădure, parte de stejar, parte de salcie de Prut.

Are 4 bisericĭ, deservite de 4 preoți și 7 cîntăreți; 2 școlĭ mixte, conduse de 2 învățătorĭ și frecuentate de 94 elevĭ și 10 eleve; 9 cîrciumĭ; 8 iazurĭ; 5 morĭ de apă pe Prut și 1 pe iaz.

In comună sunt 11 comercianți și 9 meseriașĭ.

Vite sunt: 1060 boĭ și vacĭ, 250 caĭ, 3800 oĭ și 240 porcĭ. Loc. posedă 70 stupĭ cu albine.

Comuna e străbătută de drumul mare Ștefănești-Rădăuți (Dorohoiŭ).

Budgetul com. e la venitură de 6000 leĭ; iar la cheltuelĭ, de 6450 leĭ.

Movila-Săpată, *movilă*, situată la N. pe teritoriul com. Crăciuneĭ-d.-s., pl. Siul-d.-j., jud. Olt, pe cîmpia numită Burdeanca. Legenda spune că aicĭ, Batalionul sacru, comandat de însuși

Ipsilante, în fuga luĭ către Drăgăşani, ar fi avut o luptă cu Turcii.

Movila-Şapte-Frasinĭ, *movilă*, situată pe deal între com.: Micleşti, din jud. Vasluiŭ şi Gugeşti, din jud. Fălciŭ, pl. Crasna, servind şi de hotar între moşiile: Micleşti, Popeşti şi Gugea.

Movila-Turculuĭ, saŭ **Monete**, *moşie* particulară, de 400 hect., în jud. Covurluiŭ, com. Tulucești, pl. Siretul.

Movila-Turculuĭ, *ridicătură de pămînt* artificială, pe teritoriul satuluĭ Andrieşeni, com. Iepureni, pl. Turia, jud. Iaşi, care datează din timpurĭ foarte vechĭ. Se maĭ află încă două movile artificiale pe teritoriul acesteĭ comune, însă nu aŭ nicĭ o numire.

Movila-Vămeĭ, *cătun*, pendinte de com. Osman, pl. Balta, jud. Brăila, cu o populaţie de 37 sufl.

Movila-Verde, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, com. Beidant, prelungire de S.-E. a dealuluĭ Solugean; brăzdează partea centrală a plăşeĭ şi de E. a com.; satul Beidant e aşezat la poalele luĭ de V.; e dominat de o movilă înaltă de 100 m. şi acoperită cu verdeaţă; e tăiată de drumurile comunale Beidant-Hamangi şi Ciamurli-de-sus — Ivan-Ceşme.

Movila-Vîrcolicĭ, *punct ridicat geodesic*, în jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Rogojeni, pe deal şi lîngă drumul Brăileĭ.

Movile (La-), *loc* izolat, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, la marginea com. Iepureni. Aicĭ se văd patru movilĭ, carĭ, spune legenda, sunt ridicate în urma unor războaie, pe la 1711, din ordinul Vorniculuĭ Lupu Costachi, care se retrăsese la mănăstirea Bursuci şi de aicĭ se apăra contra Tătarilor, carĭ prădaŭ aceste locurĭ.

Movile (La-), *deal*, jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Strunga, spre N.-V. de satul Movileni. Pe acest deal sunt 4 movile înalte făcute din timpurĭ vechĭ.

Movile (Patru-), *movile*, aproape una de alta, pe teritoriul moşieĭ Vameşul, com. Piscul, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ, la hotarul moşieĭ Hanul-Conachi.

Movileanca, *cătun*, al com. Amarul, jud. Buzăŭ, cu 20 locuitorĭ şi 4 case.

Movileanca, *sat*, făcînd parte din com. rur. Rădulești-Resimnicea, pl. Moştiştea, jud. Ilfov, situat la N. de Filitis şi servind de hotar între jud. Ilfov şi Prahova.

Se întinde pe o suprafaţă de 225 hect., cu o populaţie de 80 locuitorĭ.

D-l G. Z. Nicolaŭ are 180 hect. şi locuitoriĭ 45 hect. Proprietarul cultivă 112 hect. (3 hect. sterpe, 62 hect. izlaz, 3 hect. pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Numărul vitelor marĭ e de 97 şi al celor micĭ de 87.

Movileanca, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Amarul, căt. Movileanca. Are 400 hect., cea maĭ mare parte arabile, apoĭ puţină fineaţă şi izlaz. Prin dotă s'a despărţit în 3 părţĭ egale: Movileanca-Cărbunescu, Movileanca-Dănescu şi Movileanca-Păltineanu.

Movileanca, *pădure*, a statuluĭ, în jud. Tecuciŭ, pl. Bîrlad, com. Movileni.

Movilele, *un şir de ridicăturĭ de pămînt* aflate pe culmea dealuluĭ ce se prelungeşte între satele Hriţeni, din com. Manoleasa, şi Volovăţul-Stroici, pl. Başeul, jud. Dorohoiŭ. Ele sunt de felurite mărimĭ, şi se zice că ar fi rămase din timpul unuĭ războiŭ.

Movilele, *două movile*, ridicate pe culmea unuĭ deal de pe moşia Mileanca, com. Mileanca, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ; sunt destul de marĭ şi de formă regulată.

Movilele - Breazuluĭ, *movile*, spre N. de satul Dersca, com. Dersca, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, una pe vîrf şi alta pe coasta de E. a dealuluĭ, înalte de $3\frac{1}{2}$ m., şi ambele prăbuşite la vîrf.

Movilele-Catreĭ, *movile*, în număr de 3, pe moşia Cordăreni, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ. Una se află spre S. de Satul-Mănăstireĭ, avînd 40 m. circumferinţa la bază, iar 2 spre V., către marginea Rădiuluĭ, avînd fie-care 21 m. la bază.

Movilele - Inşirate, *şir de 10 movile*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. urb. Isaccea, situate în partea de N. a plăşeĭ şi cea de S.-E. a com.; începe cu Vizir-Tepe, şi într'o direcţie de S.-E. se termină la poalele Dealuluĭ-Nicoliţeluluĭ; sunt artificiale, făcute de locuitorĭ, sub Turcĭ.

Movilele-Inşirate, *şir de 8 movile*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, în partea de V. a eĭ, şi pe teritoriul com. rur. Luncaviţa,

spre V. de sat, pe la poalele dealurilor; începe cu Movila-Mare; sunt artificiale.

Movilele-Marĭ, *movile*, aproape una de alta, pe deal, spre V. de satul Pîrîul-Negru, com. Lozna, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ; lîngă una din aceste movile se află maĭ multe moviliţe micĭ; legenda spune că ele sunt făcute din timpurile războaelor cu Turcii şi Tătarii.

Movilele-Rugineştilor, *movile*, în număr de 3, în jud. Putna, care, după cum zice legenda, ar fi din timpul luĭ Vlad-Ţepeş.

Movileni, *com. rur.*, în partea de V. a plăşeĭ Copoul, jud. Iaşi, situată pe dealurile dintre rîul Jijia şi Bahluiul, formată din satele: Movileni, Larga, Romîneşti şi Potîngeni. Are o întindere de 6200 hect. şi o populaţie de 411 familiĭ, saŭ 1900 suflete.

Pe marginea de S. a acesteĭ com. trece calea ferată Iaşi-Podul-Iloaeĭ, precum şi şoseaua naţională. Marginea despre N. este udată de rîul Jijieĭ, iar cea despre S. de rîul Bahluiul.

Are 4 biserici, deservite de 3 preoţĭ, 5 cîntăreţĭ şi 3 eclesiarcĭ; 2 şcolĭ, conduse de 2 învăţătorĭ şi frecuentate de 66 elevĭ; 2 morĭ de aburĭ şi 2 de apă.

Budgetul com. e de 8546 leĭ, 71 banĭ, la venitурĭ şi 8468 leĭ 37 banĭ, la cheltuelĭ.

Vite: 2038 vite marĭ cornute, 2350 oĭ, 165 caĭ şi 281 rîmătorĭ.

Movileni, *com. rur.*, în jud. Tecuciŭ, pl. Bîrladul, compusă din 2 cătune: Movileni-d.-j. şi Movileni-d.-s., situată pe malul stîng al Siretuluĭ, la 15 kil. de capitala judeţuluĭ, spre V.

Are o populaţie de 314 suflete; 2 bisericĭ: una în Movileni-d.-s. şi a doua în Movileni-d.-j., deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; o şcoală, care datează din 1866, frecuentată de 55 copiĭ.

Locuitoriĭ sunt vechĭ răzeşĭ.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ din 1864 sunt 183, iar din 1879 sunt 30.

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ şi la cheltuelĭ de 3139 leĭ, 35 banĭ.

Locuitoriĭ posedă: 150 pluguri de fier, 5 de lemn, 4 cazane de fabricat rachiŭ; 512 boĭ, 235 vacĭ, 63 caĭ, 98 ţepe, 95 mînzaţĭ, 65 mînzate, 127 viţeĭ, 3 taurĭ, 2 armăsarĭ, 1149 oĭ, 83 berbecĭ şi 180 porcĭ; 150 stupĭ cu albine.

Suprafaţa întregeĭ com. este de 2506 hect.

Intinderea viilor este de 45 hect. şi 55 ariĭ.

La 1875, com. ţinea de Cozmeşti, unde era şi reşedinţa.

Este străbătută de o şosea ce trece prin mijlocul Movilenilor-d.-s., avînd o întindere de 6 kil. şi 200 m., în direcţia N.-S. Aceasta are maĭ multe ramificaţiĭ în interiorul com. şi în diferite sate lăturaşe, la N. şi S

Se mărgineşte la N. cu com. Cozmeşti, despărţită printr'un drum; la S., cu com. Umbrăreşti; la V., cu rîul Siretul în toată întregimea com. şi la E., cu com. Barcea, de care se desparte prin Valea-Adîncă.

Movileni, *sat*, în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Fileşti. Are 28 familiĭ, saŭ 114 suflete; o biserică.

Movileni, *sat*, în centrul com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iaşi. Maĭ înainte se numea Baş-Ceauş, după numele unuĭ proprietar. E situat pe valea dintre dealurile: Coşerile şi Movileni, printre care trece pîrîul Movileni, ce formează două ĭazurĭ marĭ.

Are o suprafaţă cam de 767 hect. şi o populaţie de 52 familiĭ, saŭ 252 suflete. Este reşedinţa com. Aicĭ se află: o biserică, zidită la 1804; o şcoală înfiinţată la 1871, frecuentată de 32 elevĭ, şi casele proprietăţeĭ.

In acest sat «La movile» (după cum scrie în «Letop.», tom. I, p. 151), a urmat războiŭ între Alexandru-Vodă şi Petru-Aron-Vodă la anul 6963 (1455), luna Maĭ, în care războiŭ, a învins Petru-Aron.

Movileni, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Strunga, spre N. de băile Strunga, şi la 7 kil. de ele. Este aşezat pe deal.

Are o populaţie de 112 familiĭ, saŭ 537 suflete, din carĭ 115 contribuabilĭ; o biserică de lemn.

Satul se maĭ numeşte şi Movileni-Răzăşi.

Spre N. de acest sat şi lîngă dînsul, se văd ridicate, pe punctul cel maĭ înalt al unuĭ deal, 4 movile marĭ de pămînt dispuse în forma unuĭ drept-unghiŭ.

Movileni, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, com. Ciumuleşti, aşezat pe coasta dealuluĭ Movileni. Are o populaţie de 35 familiĭ, saŭ 143 suflete, din carĭ 25 contribuabilĭ. Biserica şi şcoala din Negoteşti servesc şi acestuĭ sat.

Vatra satuluĭ ocupă 3 fălcĭ şi 10 prj.

Moşia, proprietatea d-luĭ Em. Morţun, are o întindere de 109 fălcĭ şi 60 prj., din carĭ 70 fălcĭ cultivabile, 20 fălcĭ pădure, 10 fălcĭ finaţ şi restul neproductiv.

Improprietăriţĭ în 1864 sunt

5 fruntași, 13 pălmași și 2 codași, stăpînind 52 fălci, 40 prj.

Un singur drum principal duce la Cămîrzani (1 ½ kil.).

Movileni, *sat*, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Ciocani, spre V. de satul Ciocani. Are 141 locuitori și 40 case.

Movileni, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Iași, pl. Copoul-Turia, căt. Movileni, pe linia Iași-Dorohoiu, pusă în circulație la 1 Iulie 1896. Se află între stațiile Cucuteni (13 kil.) și Larga (8.6 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului mării a fost de 68.54. Venitul acestei stații pe anul 1896 a fost de 3811 lei, 85 bani.

Movileni, *deal*, jud. Suceava, d'asupra satului cu același nume.

Movileni, *moșie*, particulară, de 572 hect., în jud. Covurluiu, pl. Siretul, com. Filești.

Movileni, *moșie*, a statului, în județul Tecuciu, comuna Movileni. Inainte aparținea mănăstirei Neamțu.

Movileni-de-Jos, *sat*, făcînd parte din com. cu același nume, pl. Bîrlad, jud. Tecuciu, așezat sub malul stîng al Siretului, și în partea de S. a lunceĭ formate de acest rîu.

Are o populație de 288 suflete, locuind în 146 case; o biserică cu hramul S-ții Voevozi; o școală, condusă de un învățător, frecuentată de 33 copii.

Comerciul se face de 3 cîrciumari.

Movileni-de-Sus, *sat*, făcînd parte din com. cu același nume, jud. Tecuciu.

Aici este reședința comuneĭ. Este situat pe deal, la 600 m. spre N. de Movileni-d.-j. De aci se deschide o privire frumoasă spre N.-V. Spre N. e Șesul-Furcenilor, iar spre V. lunca Siretului, pănă în jud. Putna.

Are o populație de 640 suflete, locuind în 169 case; o biserică, cu hramul S-ții Voevozi, zidită la 1862 de un călugăr grec și care s'a reparat de două ori.

Comerciul se face de 3 cîrciumari.

Movileni-Răzăși, *numire*, ce se mai dă *satului* Movileni, din jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Strunga.

Moviliță, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Șușița, numită ast-fel de la movila lîngă care este situată. Pe malul pe care e situat satul Moviliță, pămîntul este în mare parte argilos, iar în dosul viilor, este negru.

Distanța com. de reședința sub-prefecturei e de 4 kil., iar de capitala județului de 32 kil.

Se compune din cătunele: Chețcani, Frecăței, Moviliță (unde e și primăria comuneĭ), și Trotușanul, numit ast-fel de la fostul schit Trotușanul, situat lîngă pîrîul Careona.

Are o populație de 527 familii, saŭ 2008 suflete, din carĭ 363 contribuabilĭ, locuind în 480 case; treĭ bisericĭ: una parohială, cu hramul S-ții Impărați, a doua, filială, cu hramul S-ții Voevozi în căt. Moviliță, a treia, tot filială, cu hramul Sf. Nicolae în căt. Trotușani; o școală mixtă, frecuentată de 18 copii; 3 cîrciumi.

Meseriași sunt: 2 fierari, 1 rotar, 3 lemnari, 2 morari și 13 fabricanți de rachiu.

Vite: 384 boi, 243 vaci, 122 cai, 938 oi, 31 capre și 446 porci. Stupi cu albine sunt 288.

Viea se cultivă pe 365 hect.

Budgetul com. e la venituri de 5729 leĭ, 43 banĭ și la cheltueli, de 5484 leĭ, 17 banĭ.

Moviliță, *cătun*, în com. cu același nume, jud. Putna. Are două bisericĭ, una parohială cu hramul S-ții Impărați, și a doua filială, cu hramul S-ții Voevozi; o școală mixtă, frecuentată de 18 copii.

Moviliță, *cătun*, al com. Cochirleanca, jud. Buzăŭ, cu 60 locuitori și 14 case.

Moviliță, *cătun*, al com. Găvănești, jud. Buzăŭ, cu 20 locuitori și 6 case.

Moviliță, *sat*, făcînd parte din com. rur. Dridul-Sărindarele, jud. Ilfov, pl. Mostiștea, situată la S. de Dridul, în niște locurĭ smîrcoase, formate de Valea-Călugăreni.

Se întinde pe o sufrafață de 900 hect., cu o populație de 250 locuitorĭ.

Statul cultivă prin arendașii săĭ 284 hect., rezervînd 30 hect. pentru izlaz. Locuitoriĭ aŭ 600 hect., din carĭ 15 izlaz.

Are o școală, frecuentată de 25 copii.

Numărul vitelor marĭ e de 264 și al celor micĭ, de 953.

Comerciul se face de 1 cîrciumar și 1 hangiu.

Moviliță, *movilă*, d'asupra dealuluĭ cu același nume, jud. Vasluiu, pl. Funduri, com. Scheia, avînd o grosime la bază de 180 m., și o înălțime de 45 m. Are forma unuĭ con. Se zice că a fost mult mai înaltă, dar, din cauza arăturilor ce se fac pe dînsa, s'a micșorat. Este formată din pămînt și pietre sfărîmate. Ar fi făcută, după legendă

de către Ștefan-cel-Mare, Domnul Moldoveĭ, cam în acelaș timp, pe cînd s'a zidit biserica din Scheia; scopul pentru care a fost făcută era de a servi ca punct de observațiune, pentru invaziunile Turcilor și Tătarilor.

Din vîrful acesteĭ movile se poate vedea departe în toate direcțiunile.

Moviliță, *deal*, ramificație a dealuluĭ Mogoșești, jud. Vasluiŭ; trece prin partea de S.-E. a com. Scheia și, de la un loc, ia numirea de Dupăita, iar către marginea com., de Dealul-Faguluĭ, unde se zice că în vechime a fost un sat, numit Fagul.

Movrea, *munte*, județul Mușcel, plaiul Nucșoara. Vezĭ Galbina.

Mozăceni, *com. rur.*, pe apa Drîmbovnicul, jud. Argeș, pl. Gălășești, la 19 kil. de com. rur. Costești, reședința sub-prefectureĭ, și la 59 kil. de Pitești. Se compune din 4 sate: Baba-Roaga, Dumbrăveni, Misci și Mozăceni, cu o populație de 430 familiĭ, saŭ 1620 suflete, din carĭ 410 contribuabilĭ.

Are o biserică; o școală primară; un spital rural cu 30 paturĭ.

Vite sunt: 2100 boĭ și vacĭ, 450 caĭ, 10 măgarĭ, 6510 oĭ, 50 capre și 455 rîmătorĭ.

Budgetul com. e la venitur̆ de 5894 leĭ, și la cheltuelĭ, de 4155 leĭ.

Mozăceni, *com. rur.*, la V. plășeĭ Teleorman, jud. Teleorman, pe Valea-Vedeĭ, la punctul unde se varsă pîrîul Cotmeana în rîul Vedea. Se compune dintr'un cătun, Bădești, situat la V. Mozăcenilor, lîngă pîrîul Cotmeana, unde acesta se împreună cu Vedea.

Limitele comuneĭ sunt: la N., cătunul Podișorul, ce ține de com. Bîrla; la S., com. Tufeni; la V., com. Icoana, din jud. Olt, de care este despărțită prin rîul Vedea și la E., com. Miroși, la o depărtare de 7 kil.

Intinderea comuneĭ, cu moșiile moștenești și particulare aflate pe dînsa, este cam de 850 hect.

Proprietarul principal este d-nu N. Butculescu, care posedă 500 hect.

Numărul locuitorilor împroprietăriți după legea rurală este de 39.

Are o populație de 179 familiĭ, saŭ 797 suflete, din carĭ 143 contribuabilĭ; două bisericĭ, una în com. de reședință Mozăceni, de zid, a doua în cătun. Bădești, de lemn; o școală frecuentată de 20 elevĭ; o moară cu aburĭ.

Vite: 592 vite marĭ cornute, 155 caĭ, 3364 oĭ și 322 porcĭ.

Budgetul com. e de leĭ 2078, banĭ 25 la venitur̆ și de leĭ 2049, banĭ 97, la cheltuelĭ.

Drumur̆: șoseaua județeană la N.; la S., spre com. Tufeni și la E., șoseaua vecinală spre cătun. Bădești.

Mozăceni, *sat*, jud. Argeș, pl. Gălășești, făcînd parte din com. rur. cu același nume. Aci este reședința primărieĭ. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de 2 preoți și 1 cîntăreț.

Mozăceni, *moșie*, în jud. și pl. Teleorman, proprietatea d-luĭ N. Butculescu. Are o întindere de 500 hect.

Mozocul, *lac*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, lîngă satul Giurgeni.

Mozolea, *baltă*, în valea Urși, aproape de podul șoseleĭ Corabia-T.-Măgurele, între com. Gîrcovul și Giuvărești, din pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați.

Mreneștĭ, *sat*, făcînd parte din com. rur. Creței, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populație de 710 locuitorĭ; o biserică, fondată de Eromonahul Rafael la 1781 (data după clopot). Locuitoriĭ cătunuluĭ sunt moșneni.

Mucești, *sat*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătun com. Buda. Și-a luat numele de la cătun. Mucești, com. Dănulești, lîngă care se află. E așezat pe rîul R.-Sărat, la 1½ kil. N., de cătun de reședință. Are 400 hect. întindere, și o populație de 71 familiĭ, saŭ 312 suflete, din carĭ 86 contribuabilĭ.

Mucești, *sat*, jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dănulești, în partea de V., pe malul stîng al rîuluĭ R.-Sărat, la 3900 m. spre V. de cătun de reședință, Dănulești. Are o întindere de 14 hect., și o populație de 119 familiĭ, saŭ 406 suflete, din carĭ 114 contribuabilĭ; o biserică cu 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser.

Mucheni, *sat*, pe muchia Baldovinești, jud. Brăila, com. Nazîrul, la 1 kil. spre N. de satul Nazîrul. Acest sat n'are vatră regulată. Pe o întindere de 37 hect. sunt viĭ și prin ele 67 case și 3 cîrciumĭ. Populația satuluĭ e de 37 familiĭ, saŭ 234 suflete.

Locuitoriĭ posedă: 50 caĭ, 140 vite marĭ cornute, 110 oĭ, 70 rîmătorĭ; 38 stupĭ de albine.

Muchia, *sat*, în partea de S.-E. a com. Cotul-Lung, jud. Brăila, sub muchia Baldovinești pe șoseaua Brăila-Focșani, la 5½ kil.

spre S. de satul Cotul-Lung. Vatra satuluĭ e de 20 hect, cu o populație de 27 familiĭ, saŭ 395 suflete, locuind în 55 case.

Sunt două cîrciumĭ.

Vite: 150 caĭ, 730 vite marĭ cornute, 230 oĭ și 120 rîmătorĭ.

Muchia - Căprărețul, *trup de pădure* al statuluĭ, în întindere de 450 hect., situat în com. Surpatele, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, formînd, împreună cu trupurile Melcera (601 hect.) și Culmea-Dealuluĭ - Stejeretul saŭ Mitul (821 hect.), pădurea Mănăstireni-Frînceștĭ.

Muchia-Cornetuluĭ și Muchia-Corbuluĭ, *două dealurĭ* cu direcția de la E. spre V. către rîul Oltul, în com. Cucueți, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt, acoperite cu pădurĭ. Pe parte din ele se cultivă cereale.

Muchia-cu-Banĭ, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Cislăul, cătr. Bărăștĭ, în apropiere de muntele Gîlma.

Muchia - Feței - Nuculuĭ, *pisc*, pe creasta șiruluĭ de dealurĭ ce brăzdează în lung și în lat com. Costești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Acest șir de dealurĭ se prelungește pe toată partea de E. a comuneĭ, în stînga rîuluĭ Costești.

Muchia - luĭ - Pîrpală, *pisc*, pe culmea de deal ce se lasă din creasta Carpaților, printre gîrlele Drajna și Ogretinul, com. Drajna-d.-s., plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Muchia-Marmoreĭ, *rădicătură*, pe dealul Marmora, jud. Fălciŭ, com. Bohotinul, pl. Podoleni, pe care se produce un vuet, cînd se trece cu piciorul saŭ cu trăsura. Acest vuet provine de la straturile de piatră, ce se află sub pămînt.

Muchia-Sabaruluĭ, *coastă*, pe care se află situat satul Slobozia, pl. Sabarul, jud. Ilfov, pe malul stîng al rîuluĭ Sabarul. Începe din com. Bolintinul-din-Vale, despre N. și se întinde spre S., pînă aproape de com. Străini-Dobreni, pe o distanță de aproape 40 kil. Pe această muchie sunt înșirate numaĭ sate și grădinĭ ale locuitorilor din pl. Sabarul.

Mucuca, *movilă* însemnată, în partea de N. a jud. Tulcea, pl. Isaccea, și cea de mijloc a com. rur. Luncavița, la 2 kil. spre S. de sat, pe o prelungire N. a dealuluĭ Oltoiul, între plaiul Luncavița și Valea - Stupineĭ. Are 47 m. și e punct trigonometric de rangul al 3-lea, dominînd pîrîul și satul Luncavița, și drumul comunal Luncavița-Balabancea. Este acoperită cu verdeață.

Muereasca, *sat*, făcînd parte din com. rur. Muereasca-d.-s., pl. Cozia, jud. Vîlcea. Are o populație de 953 locuitorĭ, 467 bărbațĭ și 486 femeĭ.

Muereasca, *rîŭ*, izvorește din muntele plaiuluĭ Cozia, jud. Vîlcea, udă partea de N. a com. Bogdănești, plaiul Cozia, și se varsă în rîul Oltul.

Muereasca-de-Jos, *com. rur.*, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Numirea ĭ vine de la rîul Muereasca, ce curge printr'însa.

Este situată pe valea rîuluĭ Muereasca, între dealul Bogdănești și Călimănești, la 20 kil. de Rîmnicul și la 5 kil. de Olănești.

Are o populație de 660 locuitorĭ, din carĭ 130 contribuabilĭ, locuind în 160 case; o biserică foarte vechie; o școală, înființată la 1858, frecuentată de 85 copiĭ; 2 morĭ.

Vite sunt: 10 caĭ, 100 boĭ, 80 vacĭ, 125 capre și 300 oĭ.

Cea maĭ mare parte din locuitorĭ sunt clăcașĭ, împroprietăriți la 1864 și însurățeĭ de la 1880, cărora li s'aŭ dat 500 hect. în moșia Muereasca.

In raionul com. este un izvor, numit «La-Preda», cu apă minerală conținînd pucioasă.

Vatra satuluĭ are 75 hect., iar toată comuna, 507 hect.

O șosea vecinală unește această com. cu Muereasca-d.-s. și dă în calea națională Rîmnicul - Vîlcea, - Rîul - Vaduluĭ, la Gura-Văĭeĭ.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la 700 leĭ.

Muereasca-de Jos, *pădure*, a statuluĭ, pendinte de com. Muereasca-d.-j., pl. Cozia, jud. Vîlcea, în întindere de 900 hect.

Muereasca-de-Jos, *deal*, în raionul com. cu același nume, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 50 ariĭ vie.

Muereasca-de-Sus, *com. rur.*, pl. Cozia, jud. Vîlcea, compusă din 3 cătune: Șiuta, Comanca și Muereasca-d. s. Are două izvoare: Moriștița-Mare și Moriștița-Mică, ce isvoresc de sub poalele munteluĭ Fruntea-luĭ-Dat și carĭ unindu-se formează gîrla Muereasca, ce trece prin centrul comuneĭ.

Este situată pe ambele malurĭ ale gîrleĭ Muereasca, la 21 kil. de capitala județuluĭ și la 5 kil. de a sub-prefecturеĭ.

Are o populație de 1458 locuitorĭ, din carĭ 247 contri-

buabilĭ, locuind în 452 case; o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, zidită la anul 7250 (1722) de Andreĭ Cătana cu soţia sa; un schit, Frăsineiul, cu 9 părinţĭ monahĭ, zidit la anul 1763 de Hagi Cîrstea şi Damian Rîmniceanul; o şcoală, frecuentată de 38 copiĭ.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură şi creşterea vitelor, se maĭ ocupă cu zidăria, băniceria, dulgheria subţire şi groasă, rotăria, etc.

Meseriaşĭ sunt: 22 zidarĭ, 30 băniceriĭ, 30 dulgheriĭ, etc.

Produsul munceĭ îl desfac la bîlciul Rîureni şi în cele două bîlciurĭ ce se ţin alăturĭ de Rîmnic, la 29 Iunie şi 14 Octombrie.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864 (în număr de 217), pe moşia statuluĭ Muereasca, din care li s'aŭ dat 987 hect.

Eĭ aŭ: 160 boĭ, 60 caĭ, 350 vacĭ, 920 oĭ şi 110 capre.

Pe gîrla Muereasca, în raionul com., sunt 7 morĭ.

In Muereasca e un izvor cu apă minerală, numit In-Cheĭ. Iese din gaura uneĭ stîncĭ de peatră la N.-V. com. Apele acestuĭ izvor conţin: iod, sare, fĭer şi sulf. Locuitoriĭ le întrebuinţează ca leac.

Se zice că prin pădurile acesteĭ com., înainte vreme, se ascundeaŭ oameniĭ din vecinătate, de frica Turcilor, carĭ umblaŭ după prăzĭ.

Vatra satuluĭ, cu izlaz cu tot, are 987 hect.

Ţuică se fabrică până la 2800 decal. anual. Aproximativ sunt în com.: 615 merĭ, 500 perĭ, 700 nucĭ şi 200 cireşĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 1181 leĭ şi la cheltuelĭ, de 1135 leĭ.

O şosea leagă această com. cu Muereasca-d.-j. şi Olăneşti. O altă şosea pleacă din centru spre Călimăneşti.

Dealurĭ sunt: Dealul-Pleşuluĭ, al-Călimăneştilor şi al-Olăneştilor.

In jurul com. sunt locurile: Pleşul (E.), Strîmbul (S.), Lăcşoarele (V.). Acestea formează moşia statuluĭ.

Se mărgineşte cu comunele: Muereasca-d.-j. (E.), Călimăneşti (N.) şi Olăneşti (V.).

Muereasca-de-Sus, *pădure* a statuluĭ, pendinte de com. Muereasca-d.-s., pl. Cozia, jud. Vîlcea, în întindere de 300 hect.

Muereĭ (Cetatea-), *urme de cetate*, jud. Dolj, comuna Goeşti, unde se văd şanţurĭ şi urme de cetate.

Muereĭ (Dealul-), *deal*, ce se întinde din muntele Păpuşa de la N. la S., străbătînd plaiul Vulcan, plasa Amaradia şi pl. Gilortuluĭ în părţile lor de E., formînd hotar despărţitor între judeţul Gorj şi Vîlcea, de la Sitoaia din Amaradia, până la Văleni din Vîlcea şi se termină aproape de Dunăre, dincolo de Locusteni, judeţul Dolj. Poartă deosebite denumirĭ, ca: Culmea-Zănoaga, Dealul-Muereĭ, Poenari, etc. Servă de drum mocanilor ce se cobor cu oile de la munte, pentru a evita trecerea rîurilor care în general primăvara sunt crescute.

In partea despre com. Saca, se află nişte ruine, într'o poiană, zisă Cetatea. Despre acest deal legenda spune că, în vechime, nişte Tătarĭ s'ar fi aşezat prin prejur şi aŭ construit cetatea, ale căreĭ urme se cunosc şi astăzĭ. Jaful şi barbariile Tătarilor, disperînd populaţiunea şi maĭ cu seamă pe femeĭ, ele s'ar fi decis ca să se înarmeze cu ce or putea şi aŭ izbutit a'ĭ goni în toată lungimea aceluĭ deal, până i-aŭ trecut spre Craiova, iar dealul de atuncĭ încoa s'a numit Dealul-Muereĭ.

Acest deal este acoperit pe toată întinderea sa cu pădure, livezĭ de prunĭ, viĭ, locurĭ arabile şi fineţe. El se ramifică pe toată întinderea sa în maĭ multe ramurĭ de dealurĭ: al-Zorleştilor, al-Prigorieĭ, al-Măruluĭ şi al-Tîndăleştilor.

Muereĭ (Dealul-), *pădure*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Negoeşti, pe Dealul-Muereĭ. Are o întindere de 1700 pog. Aparţine fraţilor L. şi C. Paciurea şi locuitorilor.

Muereĭ (Dealul-), *deal*, judeţul Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, Tălpaşul, Veleşti, ce se lasă din culmea Zănoaga (jud. Gorj), străbate pl. Amaradia, prin partea de E., cu direcţiunea de la N.-S.; continuă cu dealul Floreşti şi Prisaca până în pl. Jiul-d.-j.; desparte rîurile ce se varsă pe malul stîng al Jiuluĭ, de rîurile ce se varsă pe malul drept al rîuluĭ Olt.

Pe acest deal se găsesc păduri şi locurĭ de păşune.

Muereĭ (Dealul-), *deal*, între Tesluiul şi Olteţul, jud. Romanaţi, e păduros şi o ramură a sa, dealul Bobul, are 144 m. 44 altitudine d'asupra nivelului Mărĭi. Se termină la satul Potopinul.

Muereĭ (Valea-), *vale*, pe proprietatea Corbi-Ciungi a răposateĭ Sultana Creţeanu, plasa Neajlovul, jud. Vlaşca.

Muereni, *deal* şi *punct trigonometric de observaţie*, lîngă satul cu acelaşĭ nume, plasa Ama-

radia, jud. Dolj. Are o înălţime de 241 m.

Muereştile, *moşie* a statuluĭ, pendinte de Episcopia Rîmnicul, jud. Vîlcea. Se arendează cu 4320 leĭ anual, afară de poiana Lăcşoarele.

Muerişul, *sat,* pendinte de com. rur. Goeşti, pl. Amaradia, jud. Dolj, situat pe stînga Amaradieĭ, la 4 kil. spre N. de Goeşti, cătunul de reşedinţă al comuneĭ. E aşezat într'o vale, care formează la N. Dealul-Muereĭ, iar la S., dealul Muereni.

Are o populaţie de 85 familiĭ, saŭ 370 suflete; o biserică, de lemn, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, fondată de slugerul Băluţa, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 1 cîrciumă.

In apropiere de sat se văd ruine dintr'o vechie cetate romană. Ţăraniĭ din prejur numesc acest loc Cetatea-Muereĭ.

Prin cătun trece şoseaua judeţeană care leagă Craiova cu Nordul judeţuluĭ. Prin această şosea, satul e pus în legătură la N.-V. cu Negoeşti, iar la S. cu Goeşti.

Intre acest sat şi satul Negoeşti, şoseaua judeţeană trece Amaradia peste un pod de lemn.

Muerişul, *sat,* jud. Dolj, plasa Amaradia, com. Melineşti, reşedinţa primărieĭ.

Are 191 locuitorĭ; o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1870, frecuentată de 56 copiĭ, din carĭ: 4 băeţĭ şi 2 fete din Muerişul, 19 băeţĭ din Odoleni, 3 din Popeşti, 13 băeţĭ şi 2 fete din Drumul-Mare, 6 băeţĭ din Valea-Muereĭ şi 7 din Valea-Muereĭ-d.-j.; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae.

Meseriaşĭ sunt: 1 cojocar, 1 cizmar şi 1 fierar.

Muerişul, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Goeşti, aparţinînd cetelor de moşneni ce se găsesc pe dînsa. Are pădure.

Muerişul, *pădure* particulară, judeţul Dolj, pl. Amaradia, com. Goeşti, în întindere de 17½ hect. Se găsesce pe moşia Muerişul, pe proprietatea d-luĭ Radu Constantin Moşneanu, căruia aparţine. Este populată cu cer şi gîrniţă, care predomină.

Muerişul, *pîrîŭ,* jud. Dolj, plasa Amaradia, com. Melineşti, ce se varsă pe malul drept al rîuluĭ Amaradia, la punctul numit Dosul-Mare.

Mueruşul, *vîrf de munte,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Comăneşti, cu o înălţime de 1366 m. E situat pe graniţă.

Mueruşul, *pîrîaş,* în jud. Bacăŭ, pl. Muntelui, com. Comăneşti, care curge pe graniţă de la S. spre N., de la Curmătura-Mueruşul pănă ce dă în pîrîul Ciobănuşul.

Muftiul, *staţie de dr.-de-f.,* în jud. Brăila, pl. Vădeni, căt. Silistrarul, pe linia Făurei-Brăila, pusă în circulaţie la 13 Septembrie 1872. Se află între staţiile Urleasca (8.7 kil.) şi Silistrarul (11.9 kil.). Inălţimea d'asupra nivelului Mării de 11m.53. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 13702 leĭ şi 20 banĭ.

Mulciova, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, cătunul com. Enigea, situat în partea de S.-V. a plăşeĭ şi cea de N. a com., pe valea Mulciova, la 22 kil. spre N.-V. de reşedinţă, într'o poziţie frumoasă. Are o întindere de 2220 hect., din care 19 hect. ocupate de vatra satuluĭ. Populaţiunea, în maioritate Romînĭ şi Bulgarĭ, este de 122 familiĭ, saŭ 536 suflete, locuind în 102 case.

Muncelul, *com. rur.,* în jud. Tecuciŭ, pl. Zeletinul, compusă din 5 cătune: Glăvăneşti, Frumuşelul, Fundătura, Poiana-luĭ-Stan şi Muncelul, situată pe ambele laturĭ ale pîrîuluĭ Zeletinul, la 49 kil. de capitala jud., spre N.

Are o populaţie de 489 familiĭ, saŭ 3328 suflete, din carĭ 410 contribuabilĭ, locuind în 439 case; 4 bisericĭ: în Glăvăneşti, Muncelul, Fundătura şi în Frumuşelul, deservite de 3 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; 2 şcolĭ, una în Frumuşelul şi a doua în Glăvăneşti. Cea din Frumuşelul datează de la 1866 şi e frecuentată de 60 copiĭ, cea din Glăvăneşti s'a înfiinţat la 1878 şi e frecuentată de 28 copiĭ.

Locuitoriĭ posedă: 160 boĭ, 240 vacĭ, 104 caĭ şi 486 oĭ; 350 stupĭ cu albine.

Intinderea terenuluĭ arabil e de 2460 hect., din care rămîne: 43 hect. fîneţe, 1510 hect. păşune, 68 hect. viĭ, 1680 hect. pădure şi 24 hect. pruni, ĭar restul se ară.

Locuitoriĭ din Frumuşelul, Fundătura şi Muncelul sunt răzăşĭ. Locuitoriĭ din Poiana-luĭ-Stan sunt împroprietăriţĭ la 1864.

Veniturile şi cheltuelile com. se urcă la suma de 5853 leĭ, 40 banĭ anual.

Este brăzdată de dealurile: Sohodoluluĭ, Muncelul, Ruşteĭ, Şipotelor şi Farfara. Străbătută de pîrîul Zeletinul, pe o întindere de 600 metri, şi de pîrîul Apa-Neagră, care în raionul com. are o lungime de 5½ kil.

Se mărgineşte la N. cu com. Motoşeni, la S. cu com. Podul-Turculuĭ, la V. cu com. Vultureni şi la E. cu jud. Tutova.

Prin com. trece şoseaua judeţeană; un drum care duce la Frumuşelul, unul care duce la Fundătura şi altul care leagă Muncelul cu Glăvăneşti (3 kil.).

Muncelul, *cătun*, în jud. Putna, pl. Zăbrăuţi, com. Străoani-d.-s. Este aşezat pe apa Şuşiţeĭ, lîngă coasta Răpedeĭ, pe care e aşezat şi cătunul Străoani-d.-s.

Are o populaţie de 650 suflete, locuind în 157 case; o biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ.

Muncelul, *sat*, făcînd parte din com. cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ, la poalele dealuluĭ Muncelul, în partea de V. a com., la 4 kil. şi 750 m. de reşedinţa com.

Are o populaţiune de 68 familiĭ, saŭ 278 suflete, locuind în 59 case.

Biserica, cu hramul Înălţarea Domnuluĭ, este făcută de Simion Oprişan, la 1839, Octombrie 9, după cum se vede din inscripţia ce se află deasupra uşeĭ şi după un pomelnic rămas de atuncĭ.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Locuitoriĭ sunt răzăşĭ. Satul datează de 450 anĭ.

Muncelul, *staţie de dr.-de-f.*, în jud. Suceava, pl. Siretul, cătunul Stolniceni, pe linia Roman-Burdujeni, pusă în circulaţie la 15 Decembrie 1869. Se află între staţiile Hălăuceşti (9.7 kil.) şi Păşcani (10.8 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului Mărĭĭ de $229^{m}.10$. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 10209 leĭ şi 55 banĭ.

Muncelul, *munte*, al com. Dobriţa, jud. Gorj, în direcţiunea N.-E. de com. Pe el se află pichetul No. 5 şi se face păşunarea vitelor com. Dobriţa, din plaiul Vulcan.

Muncelul, *vîrf de munte*, al lanţuluĭ Vranceĭ, jud. Putna.

Muncelul, *munte*, în jud. Suceava, com. Mălini, avînd 1308.4 m. altitudine.

Muncelul, *deal*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Dobreni, situat în fundul văeĭ pe care este aşezat satul Negriteşti; formează o întinsă ramură ce face legătură spre V. cu Dealul-Doamneĭ (com. Hangul) şi Dealul-Biserica (din com. Pîngăraţi), spre S., cu Dealul-Cucjdiul şi spre N.-E. cu Dealul-Negreştilor, aceste 3 ramurĭ (Dealul Muncelul, Cuejdiul şi Negreşti), formînd ast-fel un enorm «ot» chirilic.

Muncelul, *deal*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Mogoşeşti, spre V. de satul Mogoşeşti. Este ultima ramificaţiune spre S. a munţilor ce separă basenul Moldoveĭ de al Siretuluĭ.

Muncelul, *deal*, în jud. Suceava, între com. Preoteşti şi Dolheşti, îmbrăcat în pădure de fag şi mesteacăn.

Muncelul, *deal*, întinzîndu-se în partea de V. a satuluĭ cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ, şi avînd o înălţime de 125 m. şi o întindere de 800 m. Are direcţia N.-S., formînd şi limita com. spre V.

Muncelul, *deal*, ramificare a dealuluĭ Mogoşeşti, întinzîndu-se spre S.-V., prin com. Scheia, pl Funduri, jud. Vasluiŭ, apoĭ spre E. şi spre N.-E. Se împreună cu dealul Dupăita, formînd un cerc, avînd d'asupra un platoŭ întins.

E o formaţiune din piatră de o calitate bună şi care se exploatează în marĭ cantităţĭ, exportîndu-se prin judeţele limitrofe, sub numirea de piatră de Scheia.

Pe coasta de S.-V. a acestuĭ deal, spre V. de satul Scheia-Căpoteşti, se află o movilă cu o grosime la bază de 132 m. şi o înălţime de 20 m., avînd vîrful ascuţit; de jur împrejurul eĭ are un şanţ, care spre N.-V. şi N.-E. este înalt de 18 m., iar spre S. şi S.-V., de 6—8 m., avînd două locurĭ de eşire în formă de porţĭ, unul spre S. şi altul spre V.

Suprafaţa interioară a acesteĭ cetăţuce dimpreună cu locul ocupat de movilă este de 4500 m. p.

Atît pe coastele movileĭ, cît şi pe ale şanţurilor, se fac de către locuitorĭ semănăturĭ cu sapa.

In partea de S. a acesteĭ movile, se află 23 valurĭ de pămînt de diferite lungimĭ şi întinzîndu-se în diferite direcţiunĭ; unele se întind de la N. la S., altele de la V. către E.; înălţimea lor variază între 3 şi 5 m. Spre S. de aceste valurĭ, la o depărtare de 6 kil., în marginea gîrleĭ Stavnicul-cu-Apă, la locul numit Promoroace, se văd alte rînduri de valurĭ de pămînt maĭ înalte. Ele sunt în număr de 24, aşezate neregulat, unele de la N. la S., altele de la V. la E.; 10 însă sunt puse în formă de semicerc. Locul coprins între curba descrisă de ele şi gîrla Stavnicul, este de 25 m. maĭ sus de la vîrful lor.

Movila şi cu valurile acestea, spune legenda, aŭ fost făcute de Ştefan-cel-Mare, valurile servind ca redute de apărare, iar

cetatea ca loc întărit de retragere. Legenda mai spune că pe movilă a fost biserică de «uriași», și că valurile sunt mormintele lor.

De curiozitate s'a săpat un val în care s'a găsit cenușe.

Muncelul, *moșie*, în jud. Neamțu, com. Rădiul, pl. Bistrița, situată lîngă moșiile Branișteа și Giurcani.

Muncelul, *pîrîiaș*, în jud. Neamțu, com. Crăcăoani, pl. Piatra-Muntele. Izvorește din dealul cu același nume și curge în direcțiune N., pănă aproape de satul Cracăul-Negru, unde se varsă pe dreapta pîrîiașuluĭ cu acecași numire.

Muncelul, *pîrîiaș*, jud. Neamțu, com. Gîrcina, pl. Piatra-Muntele, izvorește dintre dealul cu același nume și dealul numit Poiana, despre hotarul com. Dobreni.

Se varsă pe partea stîngă a pîrîuluĭ Cuejdiul, aproape de obîrșia sa.

Muncelul, *pichet*, cu No. 5, pe muntele cu același nume, din jud. Gorj, mărginindu-se la N. cu Austro-Ungaria, la V. cu Scurtul, la E. cu Muntele-Mare și la S. cu Știrsura.

Poteca ce se priveghează din acest pichet trece pe dealurile: Muncelul, Știrsura, Schirjoletele, Poiana-Borduluĭ, apoĭ pe plaiul Dobriței pănă la sat. Patrularea între Muncel și Siglăul se face pe poteca ce scoboară prin pădure pănă la Poiana-Ștefuluĭ, de acĭ urcă pe coasta de S. a Siglăuluĭ-Mic și în fine pe Siglăul-Mare, unde se află și pichetul; această potecă poate fi străbătută și de animale încărcate.

Muncelul-de-Jos, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Giurgeni, la 3 kil. de satul Giurgeni. Este așezat pe vîrful dealuluĭ Muncelul.

Are o populație de 91 familiĭ, saŭ 439 suflete, din carĭ 103 contribuabilĭ; o biserică de lemn.

Se cultivă vie și foarte mult arborii fructiferĭ.

Sunt 223 vite marĭ cornute.

In apropierea acestuĭ sat sunt cariere de piatră pe care le exploatează locuitoriĭ.

Muncelul-de-Jos forma înainte de 1886 o com., com. Muncelul, cu satul Golani și Fundul-Sișturuluĭ.

Despre acest sat amintește un document de la 1742, Februarie 2, cînd Gedeon, Episcop de Roman, se jeluește luĭ Const. Mavrocordat că niște părțĭ din proprietatea Episcopieĭ de la Averești și de la Muncelul se împresoară de răzășĭ.

Muncelul-de-Sus, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Mogoșești și spre V. de satul Mogoșești, la $2^1/_2$ kil. de el. Este așezat pe dealul Muncelul. Are 362 familiĭ, saŭ 1226 suflete, din carĭ 15 familiĭ Evreĭ și 100 familiĭ Ungurĭ, locuind în 284 case.

Se lucrează budăe (trunchiurĭ de arborĭ scobite în mijloc, ce se întrebuințează la fîntînele, care aŭ izvorul în față, spre a servi ca întărire a malurilor). Se cultivă anisonul. Se fac iarmaroace la 6 și 29 August.

Sunt 671 vite marĭ cornute.

Are o biserică ortodoxă și una catolică, ambele de lemn; o școală mixtă, frecuentată de 31 elevĭ. Ungurii din acest sat țin de parohia catolică Hălăucești.

Este legat cu orașul Roman prin șosea.

Muncelul-Dureĭ, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Iucșești, spre N. de satul Iucșești-d.-j., și la 4 kil. de el. Este așezat pe dealul cu același nume, și este alcătuit numaĭ din cîteva case.

Muncelul-Dureĭ, *deal*, înalt, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Iucșești, pe care este așezat satul Muncelul-Dureĭ. Panta despre E. a acestuĭ deal este așa de înclinată, în cît suirea cu trăsura este aproape imposibilă.

Muncii (Podul-), *cătun*, al com. Niculești, jud. Buzăŭ, cu 320 locuitorĭ și 71 case.

Muncii (Podul-), *proprietate* a statuluĭ, pendinte de schitul Poiana-Măruluĭ, jud. Buzăŭ, com. Niculești, căt. Podul-Munceĭ.

Munteanul, *pichet*, la hotarul Țăreĭ cu Transilvania, jud. Putna.

Munteanuluĭ (Dealul-), *deal*, se întinde în partea de E. a com. Cozmești, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ.

Muntele, *plasă*, jud. Bacăŭ, numită ast-fel pentru că cuprinde partea cea maĭ muntoasă a județuluĭ. Se întinde de la graniță spre Ardeal, pe ambele maluri ale Trotușuluĭ, pănă maĭ jos de Dărmănești, cuprinzînd tot colțul N.-V. al județuluĭ, basinurile: Ciugheșul, Sulța, Ciobănașul și Uzul, precum și ghebositățile muntoase dintre Camînca și Asăul, Tazlăul-Sărat și Trotușul, pănă dincolo de malul stîng al Tazlăuluĭ-Sărat.

Se mărginește la N.-V. și V. cu Transilvania, de la izvoarele pîrîuluĭ Nemira, pănă la N. de

muntele Ciudomirul, din vîrful N.-V. al județuluĭ; la N., cu jud. Roman, de la Ciudomir până la izvoarele pîrîuluĭ Coman; la E., cu comunele: Schitul-Frumoasa, Băhnășeni, Șolonțul, Leontinești și Bocșești, din pl. Tăzlăul-d.-s., și cu comunele: Berzunțul și Bărsănești, din pl. Tazlăul-d.-j.; la S.-E. și S., cu com. Doftana, din pl. Trotușul.

Forma sa este aceea a unuĭ patrulater neregulat, care ar avea două unghiurĭ obtuse la E., în satul Magirești și la V., în trecătoarea Ghimeșuluĭ, iar două ascuțite, unul la N., la izvorul pîrîuluĭ Comanul și al doilea la S., în vîrful de munte Nemira-Mică.

Rîul Trotușul intră în această plasă pe la pasul Ghimeș, acolo unde șira Carpaților Moldovenĭ, care aŭ direcția generală spre N.-N.-V., descrie un arc de cerc cu convexitatea spre V. Acest rîŭ o străbate în direcție de la N.-V. spre S.-E., până maĭ la V. de confluența sa cu Ciobănașul, apoĭ curge spre E. până la confluența sa cu pîrîul Urmenișul și iar apucă direcția primă, până la împreunarea sa cu Uzul. In drumul săŭ, Trotușul se încarcă: d'a dreapta cu pîraiele Ciugheșul, Sulța, Cîobănușul, Șipanul și Uzul, care-ĭ vin din șira principală a Carpaților, numită a Oituzuluĭ, iar de-a stînga cu pîraiele Ciudomirul, Camînca, Asăul și Urminișul, care aŭ direcția generală de la N. la S., afară de Asăul, ce se abate spre S.-E., aducînd contingentul lor de apă, din munțiĭ Tarcăuluĭ (jud. Neamțul), și din ramificările sale estice, de pe granița județelor. Toate aceste ape aŭ caracterul torențial; multe din ele fac cascade frumoase (Uzul) și toate se umflă foarte mult, producînd înecurĭ în epoca desghețurilor și pe timpurĭ ploioase. Plutele după ele tîresc butuciĭ ceĭ marĭ de copacĭ, răpușĭ în pădurile de brazĭ și pinĭ secularĭ, de pe moșiele domeniuluĭ Comănești, precum și plute până la satul Comănești. Pentru înlesnirea acestuĭ comerciŭ plutitor s'aŭ făcut stavilărĭ (haiturĭ) pe la confluențele rîurilor, de către Societatea Goetz, care exploatează pădurile. Acest comerciŭ de lemne s'a mărit considerabil, cu punerea în circulație a linieĭ ferate Tîrgul - Ocna - Comănești - Moinești, prelungită până la Palanca, chiar la pasul Ghimeșul, punct de trecere important în Ardeal, în văile Oltuluĭ și ale Bargăuluĭ.

Din punctul de vedere orografic, Valea-Trotușuluĭ, adînc săpată în una din părțile cele maĭ masive ale Țăreĭ noastre, împarte tărîmul acesteĭ plășĭ în două: d'a dreapta rîuluĭ, de la Ghimeșul până la Dărmănești, tărîmul este brăzdat de ramificațiunea Culmeĭ-Oituzuluĭ, care prezintă trecătoarea Uzuluĭ, și anume: de șirele Haușuluĭ, Cotumbeĭ, Bordeĭ, Lăpușuluĭ, și Oituzuluĭ propriŭ zis; d'a stînga rîuluĭ se desfășoară șire relativ maĭ lungĭ, ca cele care nasc în munțiĭ Tărcăuluĭ, precum sunt: culmele Ciudomiruluĭ, Pietroaseĭ, Moineștilor și ale Pietreĭ. Această din urmă șiră, mărginește plasa spre E., dincolo de apa Tazlăuluĭ-Sărat, dimpreună cu podișul Moineștilor.

Ocupația de căpetenie a locuitorilor este păstoria.

Această plasă există de la noua împărțire administrativă; ea s'a format din 8 comune deslipite din pl. Tazlăul-d.-s. Azĭ cuprinde 9 comune, fiind-că din Februarie anul 1893, s'a înființat com. Agășul, cu cîte-va cătune ale com. Brusturoasa. Reședința se afla în Tîrgușorul-Moinești.

1. *Brusturoasa,* cu cătunele: Palanca, Ciugheșul, Brusturoasa, Beleghetul și Ciobănașul, situate pe ambele malurĭ ale Trotușuluĭ, de la Ghimeșul în josul apeĭ.

2. *Agășul,* cu cătunele: Cotumba, Agășul, Sulța și Goioasa, situate tot pe ambele malurĭ ale Trotușuluĭ.

3. *Comănești,* cu cătunele: Gura-Ciobănușul, Straja, Asăul, Leloaia, Lunca-Asăul, Șupanul și Comănești, situate pe ambele malurĭ ale Trotușuluĭ.

4. *Dărmănești,* cu cătunele: Lapoșul, Plopul, Dărmănească, Păgubeni, Poiana-Uzuluĭ și Dărmănești, situate pe malurile Trotușuluĭ și ale Uzuluĭ.

5. *Văsîești,* cu cătune: Vermești, Șipoteni, Gloduri, Leoarda, Văsîești și Urmenișul, situate de-a stînga Trotușuluĭ și pe pîrîul Urmenișul.

6. *Moinești,* cu cătunele: Dealul-Mare, Lunca-Moinești, Tîrgușorul-Moinești și Pîrîul-Moinești, situate pe pîrîul cu acelașĭ nume și pe podișul Moineștilor.

7. *Poduri,* cu cătunele: Schitul-Sava, Podurile, Rusăești, Valea-Soșeĭ, Prohogești și Brănești, situate în cursul superior al pîrîuluĭ Cernuluĭ.

8. *Valea-Arinilor,* cu cătunele: Asăul, Chiliile, Gîrlele, Lucăcești, Valea-Arinilor și Tazlăul, situate pe valea Tazlăuluĭ-Sărat.

9. *Măgirești,* cu cătunele: Mădărzăul, Măgirești, Prăjești, Șesurile, Stănești și Tazlăul, toate pe valea Tazlăuluĭ-Sărat.

Tîrgul Moinești este reședința plășeĭ, și are și o judecătorie de pace pentru toată plasă.

După noua împărțire parohială, această plasă coprinde 14

parohiĭ, deservite de 24 preoţĭ şi 58 cîntăreţĭ; 12 şcoale; dintre care 2 urbane, în Tîrgul-Moineşti; 4 biserici catolice, deservite de 4 preoţĭ.

Căile naţionale sunt: Bacău-Moineşti-Tîrgul-Ocna, trecînd prin comunele: Măgireşti, Valea-Arinilor, Moineşti, Comăneşti, Dărmăneşti; cea de la Văsieşti-Comăneşti-Palanca, mergînd d'a lungul Trotuşuluĭ la pasul Ghimeşul. Satele maĭ răzleţe sunt legate cu aceste 2 căĭ judeţene prin drumurĭ vecinale-comunale, care în genere sunt croite prin văile rîurilor.

Toate satele acesteĭ plăşĭ cuprind 5858 case, dintre carĭ 205 cîrciumĭ.

Are o populaţie de 5732 familiĭ, saŭ 24974 suflete: 21171 Romînĭ, 1478 Unguri, 2279 Evreĭ, 24 Italienĭ, 8 Germanĭ, 3 Armenĭ, 2 Bulgarĭ şi 1 Francez; 24649 de protecţiune romînă, 43 austriacă, 270 ungară, 9 germană, 2 bulgară, 1 franceză; 6309 agricultorĭ, 755 meseriaşĭ, 182 industriaşĭ, 683 comercianţi, 256 profesiunĭ libere, 632 servitorĭ, 2221 muncitorĭ.

Stiŭ carte 4519 locuitorĭ.

Contribuabilĭ sunt 4942.

Improprietăriţĭ, după legea de la 1864, sunt 2088 locuitorĭ, cu 7283,04 fălcĭ pămînt.

Budgetul com. e la venitурĭ de 17384,40 leĭ şi la cheltuelĭ, de 21370,52 leĭ.

Teritoriile comunale aŭ aproape întinderea de 103247 hect., la care se maĭ adaugă peste 100000 hect. pădure, şi din care se scade vre-o 14340 hect. pămînt de cultură.

Viile ocupă 21 hect.

Stupĭ cu albine sunt 554.

Comunele din această plasă sunt bogate în izvoare de apă ce conţin iod, pucioasă şi sare.

Sunt 31 piue de bătut sucmane şi multe stîne care produc brînzeturĭ bune.

Minele de păcură (peste 200 băĭ), de ozocherită şi chihlibar, abundă, maĭ cu seamă în comunele Brusturoasa, Comăneşti, Moineşti şi Măgireşti. Fabricĭ de petroleŭ, de lumînărĭ de stearină, sunt de asemenea multe.

Muntele, *plasă*, jud. Neamţu, acum unită cu pl. Piatra, sub numele de Piatra-Muntele, numită ast-fel din cauza poziţiuneĭ sale cu totul muntoasă.

Cuprindea comunele: Pîngăraţi, Vadurile, Buhalniţa, Bistricioara, Galul, Călugăreni, Bicazul şi Hangul. Vezĭ Piatra-Muntele, plasă.

Muntele, una dintre cele şase plăşĭ ale judeţuluĭ Suceava. Se mărgineşte la E. cu com. Mălini şi Boroaia; la V., cu Transilvania şi Bucovina; la N., cu Bucovina şi la S., cu Transilsilvania şi jud. Neamţu.

Maĭ toată plasa Muntele e îmbrăcată în frumoase pădurĭ de brad, împărţite în treĭ proprietăţĭ marĭ: moşia M. S. Regeluĭ, Domeniul Coroaneĭ şi moşiile răzăşeştĭ.

Suprafaţa plăşeĭ e de 98901 fălcĭ, saŭ 141645 hect., din carĭ numaĭ 1509—2000 fălcĭ cultivabile.

Este formată din comunele: Broşteni, Borca, Mădeiul, Sabasa, Fărcaşa, Dorna, Şarul-Dornĭ şi Neagra-Şaruluĭ, cu reşedinţa sub-prefectureĭ în Broşteni.

In toate comunele plăşeĭ Muntele sunt 36 sate, formate din 3404 case şi cu o populaţie de 3258 familiĭ, saŭ 13115 suflete, din carĭ 3447 contribuabilĭ.

N'are de cît o singură cale principală, care leagă oraşele Fălticeni şi Piatra cu Dorna.

Pe moşia M. S. Regeluĭ, Broşteni, şi pe Domeniul Coroaneĭ, Borca şi Sabasa, sunt însemnate instalaţiunĭ forestiere.

Locuitorĭĭ din plasa Muntele se ocupă cu plutăritul, exploatarea pădurilor şi creşterea vitelor.

Budgetul comunelor e la venitурĭ de 61457 leĭ, şi la cheltuelĭ de 60982 leĭ.

Pe moşia Broşteni se află schitul Rarăul.

Muntele-Arnota, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 365 hect., situată în com. Costeşti, pl. Horezul, jud. Vîlcea, şi formată din trupurile: Arnota (190 hect.) şi Schinteia (175 hect.).

Muntele-Arnota, *moşie* a statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Arnota, situată în com. Costeşti, pl. Horezul, jud. Vîlcea.

Muntele-Clăbucetul, *moşie* a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Horezul, jud. Vîlcea.

Muntele-Cocora, *moşie* a statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Horezul, jud. Vîlcea.

Muntele-Gera, *moşie* a statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Cozia, jud. Vîlcea.

Muntele-Govora, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 200 hect., situată pe muntele cu acelaşĭ nume, jud. Vîlcea.

Muntele-Govora, *moşie* a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Horezul, jud. Vîlcea.

Muntele-Neteda, *trup de pădure*, al statuluĭ, jud. Vîlcea, plaiul Horezul. Impreună cu Măgura-Albul şi Dosul, are 1625 hect., şi formează pădurea Costeşti,

împreună cu Padina-Seacă, Pîraiele și Alunul.

Muntele-Părcălabul, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 600 hect., pendinte de com. Voineasa, pl. Cozia, jud. Vîlcea.

Muntele-Părcălabul, *moșie*, a statuluĭ, fostă pendinte de Schitul Dintr'un-Lemn, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Muntele-Piscul-Lung, *moșie*, a statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Horezul, jud. Vîlcea.

Muntele-Văleanul și Bărcaciul, *moșiĭ*, ale statuluĭ, pendinți de mănăstirea Horezul, jud. Vîlcea.

Munteluĭ (Izvorul-), *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Buhalnița.

Muntenești, *sat*, în partea de N.-V. a com. Bîrzești, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ. Situat în înfundătura formată de dealul Ruginoasa-Mereĭ și ramificarea Ludești-Budăiul, se întinde pe o suprafață de 100 hect., cu o populație de 49 familiĭ, saŭ 195 suflete.

Are o biserică, facută la 1785, de Ieromonahiĭ Avram, Lupu, Ghenadie și Dorofteiŭ, apoĭ reparată în urmă de proprietariĭ Caracaș, Cornea și Racoviță.

Vite: 120 vite marĭ cornute, 40 caĭ, 70 oĭ și 30 rîmătorĭ.

Muntenești, *pîrîŭ*, jud. Vasluiŭ, pl. Stemnicul, com. Bîrzești. Își are obîrșia din izvoare, la marginea de S. a satuluĭ Muntenești și din izvoarele Fîntînele; străbate teritoriul com., curgînd de la N. spre S., printre ramificațiunea Ludești-Budăiul, în stînga, și ramificațiunile: Merei, Bolocanul, (com. Cozmești), Corbul, Preda și Bîrzești, în dreapta; trece prin mijlocul satuluĭ Bîrzești și, spre S.-E., la marginea satuluĭ, se varsă într'un iaz, ceșĭ are scurgerea în apa Bîrladuluĭ, printr'un șanț al șoseleĭ comunale, ce trece din Bîrzești, spre E., în curmezișul șesuluĭ Bîrlad.

Munteni. Vezĭ Slobozia-Secătura, sat și comună, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Munteni, *sătuc*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Bogdănești, care face un trup cu satul Bogdănești.

Munteni, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mischi.

Are o populație de 487 suflete, locuind în 88 case și 2 bordee. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Mischi, ce este la 400 m. depărtare.

Munteni, *sat*, în jud. Iași, plasa Bahluiul, com. Belcești, înființat la 1879. E așezat pe coasta despre V. a podișuluĭ Lungeĭ și pe coasta dreaptă a ridicătureĭ numită Movila-Dorneĭ. Are o populație de 32 familiĭ, saŭ 141 suflete.

Vite: 371 vite marĭ cornute, 40 caĭ, 660 oĭ și 133 rîmătorĭ.

Munteni, *sat*, făcînd parte din podgoria Copoul, situat pe înclinațiunea V. a dealuluĭ Copoul, pl. Copoul, jud. Iași. Are o populație de 46 familiĭ, saŭ 103 suflete.

Vite: 161 vite marĭ cornute, 9 caĭ și 37 rîmătorĭ.

Munteni. Vezĭ Prisăcani, sat, comuna Prisăcani, pl. Braniștea, jud. Iași.

Munteni, *sat*, în județul Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Răucești, situat pe coastele unuĭ deal, aproape de satul Răucești.

Are o întindere de 50 hect., cu o populație de 27 familiĭ.

Numărul vitelor se urcă la 214 capete.

Munteni, saŭ Țigănești-Noĭ, *sat*, făcînd parte din com. Țigănești, jud. Tecuciŭ, situat în partea N.-V. a comuneĭ. Spre V., trece șoseaua județeană și calea ferată Tecuciŭ-Bîrlad. E despărțit de comună prin rîul Bîrlad.

Are o populație de 324 familiĭ, saŭ 1620 suflete, locuind în 314 case; o biserică, cu hramul Buna-Vestire, făcută de Costache Conachi, la 1820, fostul proprietar al comuneĭ Țigănești și reparată de locuitorĭ în 1872; o școală, frecuentată de 50 copiĭ.

Are o suprafață de 3627 hect. 79 ariĭ, din care 2506 hect. sunt pămînt arabil.

Numărul vitelor este de 2334.

Satul poartă numele primilor locuitorĭ Muntenĭ, aduși aicĭ de Eustatiŭ Dabija, la 1662.

Munteni, *sat*, în jud. Tutova, pl. Tutova, com. Plopana, compus din vr'o 7 bordee.

Munteni, *suburbie*, situată în partea de N.-E. a orașuluĭ Bîrlad, jud. Tutova.

Munteni, *mahala*, în com. rur. Cîrceni, pl. Motrul-d.-j., județul Mehedinți.

Munteni, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Vasluiŭ, pl. Crasna, căt. Munteni-d.-j., pe linia Bîrlad-Vasluiŭ, pusă în circulație la 13 Noem. 1886. Se află între stațiile Crasna (10.8 kil.) și Vasluiŭ (4.5 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mă-

rii de 85 m. 57. Venitul acestei staţii pe anul 1896 a fost de 56222 lei, 24 bani.

Munteni, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mischi, aparţinînd sătenilor.

Munteni, *pădure* foioasă, supusă regimului silvic, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Brătila. Are o întindere de 473 hect., din cari d-na Ecaterina Codreanu are 143 hect., şi restul aparţine răzeşilor din comună.

Munteni, *pădure* foioasă, judeţul Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., comuna Drăgugeşti, proprietatea răzeşilor din comună. Are o întindere de 240 hect. şi este supusă regimului silvic.

Munteni, *pîrîu*, jud. Tutova, curgînd prin oraşul Bîrlad, de la N. spre S.; ia naştere din sus de oraş, trece prin suburbia Munteni şi se varsă în pîrîul Căcaina.

Munteni, *pîrîu*, în jud. Vasluiu, pl. Crasna, com. Munteni-d.-j.; izvoreşte din fundul văei Munteni, de sub dealul Bahnari; curge de la N. spre S., prin mijlocul satului Munteni, despărţindu-l în două şi se varsă în rîul Bîrladul, lîngă satul Gura-Munteni.

Munteni-Buzău, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, fost pendinte pănă la 1891 de com. Reviga. De atunci a format împreună cu satul Cocora, com. Cocora. E situat la 12 kil. spre S. de satul de reşedinţă, lîngă calea Slobozia-Urziceni, pe un mic deal şi în apropiere de satul Căzăneşti.

Are o populaţie de 310 familii, veniţi aci de prin munţii judeţului Buzău, de la care şi satul a primit numirea; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător.

Vite sunt: 50 cai, 200 boi, 1050 oi, 25 capre şi 508 porci.

Munteni-de-Jos, *com. rur.*, în partea de S. a plăşei Crasna, jud. Vasluiu, spre S.-E. judeţului, la 8 kil. de oraşul Vasluiu, şi la 37 kil. de Codăeşti, reşedinţa plăşei. Şi-a luat numele de la valea, podişul şi pîrîul cu acelaşi nume ce trec prin mijlocul satului Munteni-d.-j.; situată între dealurile: Varniţa, spre S.-V., Merieni şi Murgeni, spre E.

Se compune din satele; Munteni-d.-j., Buhnari, Dobîrceni, Gura-Munteni, Paiul şi Chiţocul, întinzîndu-se pe o suprafaţă de 4819 hect., din cari 429 hect. pădure şi 3675 hect. loc de cultură, fînaţ şi imaş, sunt ale proprietăţei, iar 1387 hect. ale locuitorilor.

Populaţia este de 364 familii, sau 1281 suflete, care se ocupă cu agricultura, cultura viilor şi a livezilor.

Este udată de rîul Bîrladul, ce şerpueşte pe şesul ce'l formează, curgînd paralel cu şoseaua naţională; intră în comună pe la locul numit Moara-lui-Palade, şi mai în jos de fabrica d-lui Topale, trece în com. Lipovăţul, după ce primeşte mai mulţi afluenţi.

In drumul său, de la N. spre S., udă teritoriul satelor: Plaiul, Gura-Munteni şi Munteni-d.-j.

Teritoriul com. mai este udat de pîrîul Racova, numit şi Oliseiul, care intră în com. mai în sus de satul Paiul; curge de la N. spre S., pe lîngă satul Paiul şi se varsă în rîul Bîrladul, lîngă podul Oliseiul, mai sus de fabrică.

Are: 4 biserici, deservite de 4 preoţi şi 6 cîntăreţi; două şcoli; două mori; o fabrică de spirt şi 5 cîrciumi.

Comerciul se face de 14 persoane.

Vite: 1279 vite mari cornute, 1453 oi, 47 capre, 36 cai şi 473 rîmători.

Budgetul com. e de 5688 lei, 39 bani, la venituri şi 5450 lei, 47 bani, la cheltueli.

Locuitorii posedă: 136 pluguri şi 318 care cu boi; 314 stupi cu albine.

Munteni-de-Jos, *sat*, în centrul com. Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiu, situat pe coasta dealului Neagera, pe valea şi podişul Munteni, despărţit în două de pîrîul cu acelaşi nume.

Se întinde pe o suprafaţă de 261 hect., cu o populaţie de 155 familii, sau 427 suflete.

Satul Munteni este proprietatea statului, făcînd parte din moşia închinată mănăstirei Bîrnovschi din Iaşi.

Pe teritoriul satului, spre N., pe şesul Bîrladului, lîngă terasamentul căei ferate, la 5 kil. de oraşul Vasluiu, se află fabrica de spirt a d-lui Topale.

Are o biserică de lemn, deservită de 1 preot şi 2 eclesiarci; o şcoală, înfiinţată la 1869, frecuentată de 30 elevi; 2 cîrciumi.

Vite: 252 vite mari cornute, 3 cai şi 85 rîmători.

Locuitorii posedă: 53 pluguri şi 64 care cu boi; 16 stupi cu albine.

Munteni-de-Sus, *com. rur.*, în partea de S. a pl. Crasna, jud. Vasluiu, la 7 kil. de oraşul Vasluiu, şi la 26 kil. de Codăeşti, reşedinţa plăşei.

Pămîntul său în mare parte este accidentat, prezintînd dealuri înalte şi văi, cari în multe locuri formează rîpi profunde.

E formată din satele: Munteni-d.-s. și Moara-Grecilor, avînd o suprafață de 3319 hect., din care 1894 hect. pămînt arabil, 469 hect. fînaț, 596 hect. imaș, 40 hect. vii, 214 hect. pădure și 104 hect. vatra satuluĭ, în care intră locul caselor, drumurile, rîpĭ, grădinĭ, etc., cu o populație de 332 familiĭ, saŭ 1465 suflete.

Are două bisericĭ; o școală; o velniță; o moară cu aburĭ, una de apă și maĭ multe morĭ de vînt; 3 cîrciumĭ.

Vite: 545 vite marĭ cornute, 10 bivolĭ, 54 caĭ, 761 oĭ și 125 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de 3035 leĭ la venitурĭ și 3022 leĭ, 42 banĭ, la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 153 pluguri și 160 care cu boĭ; 17 căruțe cu caĭ; 62 stupĭ cu albine.

Munteni-de-Sus, *sat*, în județul Vasluiŭ, pl. Crasna, com. Munteni-d.-s., spre N. de orașul Vasluiŭ, la 7 kil. de a dreapta șoseleĭ naționale Vasluiŭ-Iași.

Locul pe care e situat satul se numește Valea-Mariței, fiind închis de toate părțile cu dealurĭ rîpoase, purtînd numirile de: Dealul-luĭ-Vlaicu la V., care prelungindu-se spre E. ia numele de: Fundoaia, Goicea, La-Izvorul. Față cu acest deal spre S. este dealul Mămăruța.

Pe prelungirea și costișa acestor dealurĭ se întinde satul, în două părțĭ despărțite printr'o rîpă adîncă, formată de scursurile apelor ce vin în timpurĭ ploioase.

Teritoriul satuluĭ se întinde pe o suprafață de 1027 hect., din carĭ 440 hect. pămînt arabil, 410 hect. fînaț, 261 hect. imaș, 30 hect. vii și 58 hect. în vatra satuluĭ, ocupate de locul caselor, de drumurĭ, rîpĭ, grădinĭ, etc., cu o populație de 330 familiĭ, saŭ 1194 suflete.

Are o biserică de lemn, făcută de locuitorĭ. Despre această biserică legenda spune că are o vechime de maĭ bine de 200 anĭ. Ceĭ dintîĭ locuitorĭ, refugindu-se în aceste locurĭ din pricina invasiunilor turcești și tătărești, ar fi dat peste această biserică, care atunci era lăcută din nuele, lipită și cu acoperămîntul de scîndurĭ de stejar.

Are o școală, înființată în 1865, frecuentată de 20 elevĭ; 2 morĭ de vînt și 2 cîrciume.

Vite: 330 vite marĭ cornute, 520 oĭ, 13 caĭ și 87 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 97 pluguri și 100 care cu boĭ; 7 căruțe cu caĭ; 50 stupĭ cu albine.

Munteni-Gherăești, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Văleni, spre E. de satul Văleni, pe malul drept al rîulul Moldova. Are o populație de 16 familiĭ.

Munteni-Văleni, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Văleni, spre E. de satul Văleni, pe malul drept al rîuluĭ Moldova. Are o populație de 41 familiĭ.

Muntenilor (Mahalaua-), *trup de sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăŭl-d.-j., comuna Brătila, satul Brătila.

Munteorul, *munte*, în jud. Putna, la hotarul Vranceĭ, despre jud. R.-Sărat. Are sare la suprafață. De aci izvorește rîul Milcovul și pîrîul Valea-Bouluĭ. E situat la hotarul moșieĭ Mera și al jud. Putna.

Muntinul, *munte*, în jud. Gorj, plaiul Novaci, și în direcțiune N. de com. Novaci, situat între munțiĭ Urda, Coasta-Benghiĭ și Pietrimanul.

Muntișoarele, *munte*, al satelor Măgura și Nistorești, jud. Putna. De aci izvorește Alunul, afluent al pîrîuluĭ Coza.

Muntișoarele (Muntele-), *pădure*, în întindere de 480 hect., situată pe teritoriul com. Herăstrăul, pl. Vrancea, jud. Putna. Proprietatea schituluĭ Valea-Neagră.

Muntișoarele (Muntele-), *pădure*, în întindere de 2025 hect., situată pe teritoriul com. Nistorești, pl. Vrancea, jud. Putna. Proprietatea locuitorilor com. Nistorești în indiviziune.

Muntișoarele (Muntele-), *pădure*, în întindere de 2200 hect., pe teritoriul com. Herăstrăul, pl. Vrancea, jud. Putna. Proprietatea locuitorilor com. Nistorești în indiviziune.

Muntișorul, *munte*, în jud. Muscel, plaiul Dîmboviței. Formează linia de despărțire între rîul Dîmbovița și rîul Argeșelul, împreună cu munțiĭ: Draxinul, Mera, Țefelega, Căpitanul, Preajma, Plăișorul, Pravățul, Altămușul și Mateiașul.

Munții-Coșana și Groșetul, *păduri* particulare, supuse regimuluĭ silvic, aflate pe munțiĭ cu același nume, com. Vaideeni, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Munții-Mănăstireĭ, *proprietate* a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Cîmpulung, jud. Muscel, care se arendează cu 10150 leĭ anual.

Munții-Mănăstireĭ-Cîmpulung, *munțĭ*, carĭ aparțin de

comunele Corbșori și Berevoești, plaiul Nucșoara, jud. Muscel. Sunt acoperiți cu 10839 hect. pădure, formată din următoarele 15 trupuri: Roșul, Spinarea, Portăreasa, Media, Plavățul, Berevoescul-Mic, Brătila, Valea-Vladului, Ludișorul, Grădișteanul, Runcul, Vija, Gruiul-Ursului, Lutele-Mari și Mici, Moșoroaele-Mari și Mici.

Munții-Mușetescu, *pădure*, a statului, com. Nucșoara, județul Muscel, în întindere de 900 hect., formată din 3 trupuri: Mușetești (500 hect.), Bourețul (200 hect.), Piscul-Leotii (200 hect.).

Munusoaia, *numire*, ce se dă Dunăreî-Vapoarelor, din dreptul satului Mihaiu-Bravul, jud. Brăila, de unde se desparte canalul Cremenea și până unde iarăși se unește cu Dunărea-Vapoarelor, din dreptul satului Gura-Gîrlușeî.

Murat-Bair, *deal* însemnat, în jud. și pl. Constanța, pe teritoriul com. rur. Cara-Murat și Carol I (Dana-Chioi); se întinde de la vîrful Dana-Chioi Iuiuc și până în valea Cara-Murat-Ceair, trecînd pe la S. cătr. Cara-Murat și Carol I; are o înălțime maximă de 130 m. pe care o atinge în vîrful Murat-Iuc; este situat în partea de S. a pl., cea de S.-V. a com. Cara-Murat și cea de S.-E. a com. Carol I, avînd o direcție generală de la N.-V. către S.-V.

Muratan-Buiuc, *sat*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, cătr. com. Musurat, situat în partea de N.-E. a pl. și cea de V. a com., la 5 kil. spre S. de cătr. de reședință, Musurat. Este așezat pe valea unită Cuba-Dere — Cara-Iuc-Dere, avînd o suprafață de 300 hect., din carî 8 hect. sunt ocupate de vatra satului. Populațiunea, în maioritate Turcî, este de 48 familii, saŭ 148 suflete.

Drumurî com. pleacă în toate părțile: spre Musurat, prin Muratan-Chiuciuc; spre Taprai-Sari; spre Ghirengec și spre Pervelei.

Muratan-Chiuciuc, *sat*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, cătr. com. Musurat, situat în partea de N.-E. a pl. și cea de E. a com. la 4½ kil. spre S. de cătr. de reședință, Musurat, pe văile unite Cuba-Dere și Cara-Iuc-Dere. Suprafața sa este de 1060 hect., din carî 14 hect. sunt ocupate numaî de vatra satului și de grădinî. Populațiunea sa, în maioritate Turcî, este de 56 familii, saŭ 228 suflete, ocupîndu-se cu agricultura și cu creșterea vitelor. Pămîntul, de o calitate bună, produce grîŭ și porumb în cantități marî. Este situat la o egală distanță de satele Carlî-Chioi și Muratan-Buiuc, fiind vîrful unuî unghiŭ ale căruî laturî le-ar forma drumurile comunale: Muratan-Buiuc-Muratan-Chiuciuc și Muratan-Chiuciuc-Carlî-Chioi.

Murătoarea, *cătun*, al com. Pătîrlagi, jud. Buzăŭ, cu 40 locuitorî și 8 case.

Murătoarea, *cătun*, al com. Sibiciul d.-s., jud. Buzăŭ, cu 40 locuitorî și 10 case.

Murătoarea, *sorginte de apă minerală*, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul, la poalele dealuluî Murătoarea; se scurge în izvorul Murmurătoarea; conține magnezie și sare.

Murătoarea, *sorginte însemnată de apă minerală*, în com. și cătr. Munteorul, jud. Buzăŭ. Vezî Sărata.

Murătoarea, *sorginte de apă minerală*, în jud. Buzăŭ, com. și cătr. Tisăul; conține sulf și sare.

Murătoarea, *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Bălănești, începe din com. Odăile, de la lacul Cletecinul și vîna Ciochina; trece prin com. Posobești, com. Boziorul, unde i se dă numele de Murătoarea-Posobeștilor; primește izvoarele Piatra-Albă, Gortea, Glodurile, etc. și se varsă în Sărățelul-Bălăneștilor, în com. Valea-Banuluî, com. Trestia; conține substanțe minerale și maî cu seamă sare.

Muretul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Oteșani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Are o populație de 404 locuitorî; o biserică, fondată de Neagu, Vițioana și Giuclea.

Murfat, *sat*, în jud. Constanța, pl. Medjidia, cătr. com. Biulbiul, situat în partea S.-E. a com., la 5 kil. spre N. de cătr. de reședință, pe valea Murfat-Ceair. Are o întindere de 3179 hect., din carî 9 hect. ocupate de vatra satului. Populația sa, în maioritate turcească, este de 25 familii, saŭ 133 suflete.

Murfatlar, *com. rur.*, în jud. și pl. Constanța, situată în partea de E. a județului, la 20 kil. spre V. de orașul Constanța, capitala luî, și în cea de V. a plășeî, la 23 kil. spre S. de satul Cara-Murat, reședința eî.

Se mărginește la N. cu com. Ala-Capî, pl. Medjidia; la S., cu com. Osman-Facî, pl. Mangalia; la E., cu com. Omurcea; și la V., cu com. Biulbiul, pl. Mangalia.

Relieful soluluĭ e puțin accidentat. Dealurile care o brăzdează, sunt: Cara-Acic-Bair, 73 m., la N.-V.; Gherme-Bair, 79 m., la N.; Chiuciuc-Murfat-Bair, 89 m., la V.; Mangala-Culac-Bair, 82 m., la S.; Canara-Bair la E.; Orman-Bair, prin centru. Ele sunt acoperite cu fînețe și semănăturĭ.

Movile sunt două, fără importanță; sunt artificiale, servind ca puncte de observație.

Văĭ sunt: Cara-Su saŭ Medjidia, ce poartă în comună numele de Murfatlar și Cara-Cuius-Dere, cu adiacentele sale pe stînga: Cara-Suluc-Dere, Tatar-Orman-Dere, unită cu Mezatlac-Ceair și Canara-Ceair; sunt largĭ și cu malurile acoperite cu verdeață.

Este formată dintr'un singur cătun, Murfatlar, așezat în valea Cara-Su, pe stînga căeĭ ferate Constanța-Cernavoda, unde are și o stație, între dealurile Murfat la V. și Gherme-Bair la N.-E.

Suprafața sa este de 3612 hect., din carĭ 79 hect. ocupate de vatra satuluĭ, cu 52 case; 1133 ale locuitorilor, 2400 hect. ale statuluĭ cu proprietariĭ.

Are o populație de 77 familiĭ, saŭ 343 suflete: bărbațĭ 186 și femeĭ 157; cetățenĭ romînĭ 317; supușĭ străinĭ 26; ortodoxĭ 201; mahometanĭ 122; catolicĭ 13, de alte religiĭ 7; agricultorĭ 100; comercianțĭ 2.

Contribuabilĭ sunt 102.

Locuitoriĭ posedă: 32 pluguri; 46 care și căruțe; 1 mașină de treerat cu aburĭ; 3 mașinĭ de secerat; 15 grape de fier; 2 mașinĭ de vînturat; 1 moară de vînt; 3400 capete de vite, maĭ cu seamă oĭ.

In Murfatlar este o geamie.

Comerciul e activ; se face prin gara Murfatlar, de 2 comercianțĭ cîrciumarĭ și constă în import de coloniale și manufactură și în export de vite și cereale.

Budgetul com. e de 8667 leĭ la venitурĭ, și de 4628 leĭ la cheltuelĭ.

Căile de comunicație sunt: Calea ferată Constanța-Cernavoda ce trece pe lîngă sat, avînd și o stație în comună; apoĭ drumurĭ comunale și vecinale la Chiuciuc, Mufat, Alacapî, Omurcea, Biulbiul, Osman-Facî, Nazîrcea, Ende-Cara-Chioi.

La N. de sat trece un val de piatră și la S., un val mic de pămînt, la 1 ½ kil. de com. cel d'intiiŭ, și la 3 kil. cel d'al doilea.

Murfatlar, *stație de dr.-d.-f.*, jud. și pl. Constanța, cătun. Murfatlar, pe linia Cernavoda-Constanța, pusă în circulație la 1-iŭ Octombrie 1860. Se află între stațiile Medjidia (18.1 kil.), și Constanța (20.1 kil.). Inălțimea d'asupra nivelului Măriĭ e de 17m.91. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 37120 leĭ, 35 banĭ.

Murgașul, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Amaradia, la 24 kil. de Craiova și la 22 kil. de reședința plășeĭ, com. Melinești.

Situată pe loc șes, înconjurat de toate părțile de dealurĭ.

Se învecinește: la E. cu com. Băzgărăi; la V., cu com. Balota; la N., cu com. Bulzești și la S., cu com. Motoci.

Terenul com. este accidentat de Dealul-Murgașuluĭ, acoperit cu viĭ și fînețe, și în legătură cu Dealul-Muereĭ.

Comuna este udată de rîul Geamartaluiuluĭ, ce udă com. spre V., avînd direcțiunea N.-V. spre S.-E.

Se compune din treĭ cătune: cătun. Gaia-d.-j., cătun. Murgașul, care este cătun. de reședință și cătun. Picăturile.

Un pod unește cătun. Gaia-de-Jos cu cătun. Murgașul.

Are două biserică: una în cătun. Murgașul, făcută din zid la anul 1811, de către Hristea Belivacă și a doua în cătun. Gaia, zidită la anul 1795, de Dimitrie Babadacu. Cea din Murgașul a fost reedificată la anul 1860 și reparată la 1866. Cea din Gaia a fost reedificată la anul 1882. Pe frontispiciul ambelor biserică se văd însemnate numele fondatorilor, precum și data fondăreĭ și a reedificăreĭ. Sunt deservite de doĭ preoțĭ și doĭ cîntărețĭ.

Este o școală mixtă, în satul Murgașul, ce funcționează de la anul 1864, și este frecuentată de 65 copiĭ: 27 din Murgașul, 41 din Gaia-d.-j. și 22 din Picăturile.

Populația com. este de 1051 suflete, locuind în 207 case.

După legea rurală din 1864, sunt 160 împămînteniți, iar după cea din 1879 sunt 13 însurățeĭ. Suprafața întreguluĭ teritoriŭ comunal este de 2800 pog., din carĭ: 2300 pog. pămînt arabil, 450 pog. izlaz și 300 pog. pădure.

Moșiile de pe teritoriul comuneĭ sunt:

Murgașul, ce aparține statuluĭ. Suprafața vîndută este de 441 hect. Suprafața rămasă este de 152 hect. Se arendează cu 6200 leĭ anual.

Moșiile Gaia și Puțurile, ce aparțin locuitorilor împroprietăriți la 1864 și 1879.

Pădurea se numește Murgașul, are o suprafață de 300 pogoane și aparține statuluĭ. Este populată cu cer, stejar, fag și gorun.

Viile produc vin de bună

calitate; se găsesc pe moşiile locuitorilor cărora aparţin.

In comună se află o moară de aburĭ, ce aparţine statuluĭ, găsindu-se pe moşia sa.

Căĭ comunale vecinale o unesc cu comunele vecine; potecĭ şi drumurĭ naturale unesc cătunele între ele.

Budgetul com. e la veniturĭ de 3400 leĭ, şi la cheltuelĭ, de 1000 leĭ.

Vite: 68 caĭ, 664 vite marĭ cornute, 1309 oĭ, 54 porcĭ şi 18 capre.

Murgaşul, *sat*, pendinte de comuna rurală Murgaşul, pl. Amaradia, jud. Dolj, situat pe malul stîng al pîrîuluĭ Geamartaluiul, la 24 kil. N.-E. de Craiova. Aci e reşedinţa comuneĭ.

Se compune din 2 mahalale: Murgaşul-d.-s. şi Murgaşul-d.-j. cu o populaţiune de 203 familiĭ, saŭ 810 sufl., locuind în 212 case.

Are o biserică parohială, construită din zid în anul 1811 de Hristea Belivacă, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ, carĭ fac serviciul şi bisericeĭ din cătunul Gaia-d.-j. Biserica s'a reparat între 1860—66.

Este o şcoală mixtă, frecuentată de 18 copiĭ.

Comunicaţia se face prin şoselele comunale, care pun cătunul în legătură la S.-E. cu Băzgărăi din jud. Romanaţi; la N.-V., cu Gaia-d.-j., iar la N.-E., cu Bulzeşti.

Murgaşul, *deal*, ramificaţie a culmeĭ Zănoaga; străbate judeţul Dolj, de unde se ramifică; pătrunde în jud. Romanaţi, în pl. Olteţul-Oltul-d.-s., desparte apele Frăţila şi Geamartaluiul şi se termină cu împreunarea lor; are o înălţime de 200 m. d'asupra niveluluĭ Măriĭ.

Murgaşul, *deal*, judeţul Dolj, străbătînd plasa Amaradia, în partea-ĭ de V.; desparte apele pîrîuluĭ Frăţila de ale Geamartaliuluĭ; pleacă din Dealul-Muereĭ; străbate comuna cu acelaşĭ nume, prelungindu-se până în jud. Romanaţi. Din bifurcaţia Dealuluĭ-Muereĭ cu al Murgaşuluĭ izvoreşte Geamartaluiul.

Murgaşul, *moşie* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Murgaşiul. Suprafaţa moşieĭ este de 152 hect. Inainte era maĭ mare, dintr'însa s'aŭ dat în loturĭ 441 hect. Are pădure pe dînsa. Se arendează cu 6200 leĭ anual.

Murgaşul, *pădure*, a statuluĭ, judeţul Dolj, pl. Amaradia, com. Murgaşul, pe moşia statuluĭ. Are o întindere de 300 pog. Populată cu stejarĭ, gorunĭ, fagĭ şi cerĭ.

Murgaşul şi Dan (Munţiĭ-), *proprietăţĭ* ale Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, pendinţĭ de schitul Cornetul, com. Robeşti, pl. Cozia, jud. Vîlcea, în întindere de 1207 hect., cea maĭ mare parte golurĭ.

Murgeanca, *com. rur.*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, situată la N. plăşeĭ şi limitîndu-se cu teritoriul comunelor: Ţîndărei, Iazul, din acest judeţ şi Cioara-Doiceşti, din jud. Brăila.

Teritoriul comuneĭ, în suprafaţă de 4380 hect., din carĭ 600 hect. lac şi băltiş, coprinde maĭ multe sforĭ de moşiĭ, aparţinînd parte particularilor. Statul posedă moşia Bucşea cu 380 hect., care înainte de secularizare ţinea de mănăstirea Plumbuita şi acum se arendează cu suma de 4000 leĭ anual.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietăriţĭ pe moşie 97 locuitorĭ; neîmproprietăriţĭ se maĭ află 60 locuitorĭ.

Teritoriul comuneĭ este brăzdat de valea Strachina, în care se află lacul cu acelaşĭ nume, avînd o suprafaţă de 500 hect.

Se compune din satele: Murgeanca, Dumitreşti şi Pribegi, cu reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale în satul Murgeanca.

Are: o populaţie de 178 familiĭ, saŭ 1249 suflete, din carĭ 302 agricultorĭ, 7 comercianţĭ, 4 avînd profesiunĭ libere, 53 meseriaşĭ şi 32 servitorĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 23 elevĭ şi 15 eleve; o biserică, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Ştiŭ carte 238 persoane.

Vite: 600 boĭ, 2400 oĭ, 430 caĭ şi 460 porcĭ.

Budgetul e la veniturĭ de 4013 l. şi la cheltuelĭ de 5232 l.

Pe teritoriul comuneĭ trece calea ferată Feteşti-Făureĭ, avînd staţia Murgeni, lîngă satul Murgeanca.

Murgeanca, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. cu acelaşĭ nume, situat pe coasta de N. a laculuĭ Strachina.

Aicĭ este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

Are o populaţie de 90 familiĭ; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător; o biserică, deservită de doĭ preoţĭ şi doĭ dascălĭ.

Vite sunt: 300 boĭ, 250 caĭ, 1500 oĭ şi 300 porcĭ.

Spre E., în apropiere de sat, trece calea ferată Făurei-Feteşti, unde se află şi staţia Murgeni.

Murgeasca, *sfoară de moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Săgeata, căt. Coiteasca, încorporată acum cu moşia Dîmbroca.

Murgeni, *tîrguşor*, în jud. Tu-

tova, pl. Tîrgul, spre E. de Bîrlad, pe pîrîul Elanul.

Formează o comună (com. Murgeni), cu cătunele: Raiul şi Hănăseni, cu o populaţie de 1830 suflete, locuind în 514 case.

Se cultivă viea pe o suprafaţă de 52,75 hect.

Comerciul se face de 104 persoane.

Are o şcoală primară de băeţi şi una de fete; un oficiŭ poştal rural (sucursala celuĭ din Slobozia-Zorleni), care în 1896—97, a adus un venit de 3385 leĭ, 83 banĭ; 3 bisericĭ; o moară cu aburĭ.

Aicĭ este reşedinţa subprefectureĭ pl. Tîrgul.

Are bîlciŭ în fie-care Duminică.

Murgeni, *staţie de dr.-de-f.*, în jud. Ialomiţa, pl. Balta, căt. Murgeanca, pe linia Făurei-Feteşti, pusă în circulaţie la 21 Noembrie 1886. Se află între staţiile Ţăndărei (12.1 kil.) şi Cioara (9.5 kil.). Înălţimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ, de 28m.97. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 19397 leĭ şi 50 banĭ.

Murgeni, *deal*, se întinde în partea de V. a com. Mînjeşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, paralel cu Dealul-Boghineĭ.

Coasta despre V. a acestuĭ deal se numeşte Cracatiţa.

Murgeni, *pîrîŭ*, izvoreşte de pe teritoriul satuluĭ Bahnari, com. Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; curge spre S., trece printre dealurile Murgeni şi Boghineĭ din com. Mînjeşti şi se varsă în pîrîul Crasna.

Murgescu, *sub-divizie a cătunuluĭ* Coiteasca, com. Săgeata, jud. Buzăŭ.

Murgeşti, *sat* şi *com. rur.*, în jud. Gorj, pl. Jiul, la N. com. Turceni-d.-s.

Situat pe loc şes şi lîngă lanţul de înălţimĭ din dreapta Jiuluĭ.

Are o suprafaţă de 990 hect., din carĭ 300 hect. pădure, 570 hect. cultură, fîneţe şi păşune, 10 hect. viĭ şi 20 hect. livezĭ de prunĭ.

Are o populaţie de 90 familiĭ, saŭ 350 suflete, din carĭ 80 contribuabilĭ; o biserică de lemn, făcută de locuitorĭ la 1820, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală, frecuentată de 10 elevĭ.

Pămîntul este fertil. Locuitoriĭ sunt împroprietăriţĭ şi se ocupă cu munca cîmpuluĭ şi creşterea vitelor. Eĭ posedă: 12 pluguri, 42 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ, 37 vite marĭ cornute, 14 caĭ, 410 oĭ, 22 capre şi 28 rîmătorĭ; 20 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la venituri de 661 leĭ şi 50 banĭ, iar la cheltueli de 522 leĭ şi 15 banĭ.

Comunicaţia în com. se face prin şoseaua vecinală, care o pune în legătură la N. cu Gîrbovul, iar la S., cu Turceni-d.-s.

In com. sunt 3 puţurĭ şi o fîntînă.

Murgeşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populaţiune de 381 locuitorĭ. Cade în partea de S. a com. Are o biserică cu următoarea inscripţie:

Această sfîntă şi Dumnezeească biserică, unde se prăznueşte hramul sfinţilor şi marilor Voevozĭ Mihail şi Gavril, din temelie s'a zidit de răposatul Murguleţul de sunt acum peste 500 anĭ trecuţĭ şi ajungînd după vremĭ în mare derăpănare din toate s'a sculat în zilele Prea Înălţatuluĭ nostru Domn Barbu Dimitrie Ştirbeĭ şi cu blagoslovenia Prea O sfinţituluĭ nostru Episcop DD. Climent Arşiul, fiind îndemnaţĭ de rîvna Dumnezeească D-lor Dumitra, fiul Postelniculuĭ Dinu Locusteanu, etc.

Murgeşti, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătunul com. Valea-Raţeĭ. Şĭ-a luat numele de la moşia Murgeşti. E aşezat pe pîrîul Cîlnăul, la 700 m. spre N. de cătunul de reşedinţă. Are o suprafaţă de 52 hect., cu o populaţie de 85 familiĭ, saŭ 359 suflete, din carĭ 107 contribuabilĭ; o biserică, deservită de preotul din cătunul Valea-Raţeĭ.

Murgileşti, *mahala*, în jud. Mehedinţi, pl. Văilor, com. rur. Costeni-Covrigi.

Murgociul, *moşie* particulară, de 321 hect., în com. Cudalbi, pl. Zimbrul, jud. Covurluiŭ.

Murta, *com. rur.*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., la 38 kil. de Craiova şi la 42 kil. de reşedinţa plăşeĭ, com. Căciulăteşti, situată pe locul şes numit Giorocelul.

Se învecineşte la E. cu com. Lăcusteni; la V., cu com. Valea-Stanciuluĭ; la S.-E., cu com. Căciulăteşti şi la N.-V., cu com. Roziştea.

Limita de V. este formată de rîul Jiul, iar cele-l'alte sunt limite convenţionale, formate prin movile de hotar

Terenul com. este şes, aproape accidentat foarte puţin de o mică înălţime de dealurĭ ce mărgineşte valea numită Giorocelul şi prin care vale curge pîrîul cu acelaşĭ nume.

Este udată de Jiul şi de pîrîul Giorocelul. Acest pîrîŭ se formează din micĭ izvoare ce se găsesc în N. com., curge pe valea cu acelaşĭ nume şi se varsă în Balta-Brebenilor, care se scurge în rîul Jiul. Pe pîrîul Giorocelul se găsesc maĭ multe morĭ de apă ale locuitorilor. Din cauză că morile sunt numeroase, pîrîul se maĭ numeşte şi Pîrîul-Morilor.

Se compune din 3 cătune: Murta, Țîmburești și Giorocelul. Inainte coprindea numaĭ cele două d'intîĭ cătune.

Are două biserici, una în căt. Murta, fondată la 1850 de către Alecu Gioroceanu; a doua în căt. Țîmburești, de zid fondată la 1848 de către Gheorghe Cacalețeanu; ambele sunt deservite de un preot și doĭ cîntăreți.

Fie-care biserică are o proprietate de 17 pog. date după legea rurală din 1864.

In cătunul Murta, se află o școală mixtă, ce funcționează de la 1881 și e condusă de 1 învățător și frecuentată de 30 copiĭ.

Populațiunea comuneĭ este de 1590 suflete, locuind în 164 case și 224 bordee.

Mare număr de case aŭ pe lîngă ele și grădinĭ.

Populația com. este de 1590.

Suprafața com. este de 5000 pog., din carĭ 3000 pog. pămînt arabil, 500 pog. fîneață, 500 pog. lac și teren sterp și 1000 pog. pădure.

Moșia de pe teritoriul com. se numesc Murta. Aparține la maĭ mulțĭ locuitorĭ.

Partea statuluĭ din moșie se numește Murta - Zglavaciocul și e arendată cu 9050 leĭ anual.

Pădurĭ: Pădurea statuluĭ, numită Murta-Zglavaciocul, în întindere de 800 pog. Pădurĭ de 100 pog. pe moșia proprietaruluĭ Colonel Gigîrtu; 100 pog. pe proprietatea bisericeĭ Madona - Dudu, situate în cătunele Murta. Toate pădurile sunt amenajate. Sunt populate cu stejar, cer și gîrniță.

Fînețele aŭ întindere de 500 pogoane.

Prin com. trece șoseaua națională ce duce la Craiova. Căĭ comunale vecinale o unesc cu comunele vecine.

Sunt 4 cîrciumĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 2763 leĭ și la cheltuelĭ, de 2602.73 leĭ.

Murta, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Murta, reședința primărieĭ. Are o populație de 654 suflete; o școală mixtă, ce funcționează din 1881, frecuentată de 30 copiĭ; o biserică, fondată la 1850 de Alecu Gioroceanu, cu 1 preot și 2 cîntăreți ce slujesc și la biserica din Țîmburești. Are 17 pogoane proprietate.

Muru-Alichi-Alceac, *vale* însemnată, în jud. Constanța, pl. Medjidia, com. Chioseler; este continuarea văeĭ Chioseler - Ceair, care își schimbă numele de la movila Basa-Iuiuc; se îndreaptă spre S.-E., mergînd printre dealurile Chioreu-Bair, la N. și Curu-Giugiuc-Bair și Muru-Alichi-Bair la V. și la S.

Muru-Alichi-Bair, *deal* însemnat, în jud. Constanța, pl. Mangalia, com. Chioseler; se desface o dată cu dealul Chiorcu-Bair din vîrful Chioseler și se îndreaptă spre S., mergînd printre satul Borungea și Chioseler; atît acest deal, cît și valea cu același nume sunt situate în partea N.-V. a plășeĭ și a comuneĭ.

Murul, *proprietate* a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, fostă pendinte de mănăstirea Poiana, com. Albești-de-Mur, pl. Cricovul, jud. Prahova, în întindere de 617 hect., toată pămînt arabil și fînețe, arendată cu 6805 leĭ anual.

Musa (Muntele-) și Vetrila, *pădure*, în întindere de 2000 hect., situată pe teritoriul com. Poiana, pl. Vrancea, jud. Putna, proprietatea obștească a locuitorilor comuneĭ.

Musafir-Culac, *vale*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, com. Bas-Chioi și Atmagea; se desface din dealul Ghiobilche-Bair, sub numele de vîrful Ghiobilche; se îndreptează spre E., printre dealurile Dautcea d'o parte, Canara-Ceiu, Sasa-Orman și Echili-Orman de alta, se unește cu valea Baș-Chioi și după 10 kil. se deschide în pîrîul Taița pe dreapta, la V. de satul Atmagea; pe vale merge drumul comunal Atmagea-Baș-Chioi.

Musait, *pădure*, în jud. Ialomița, insula Balta, pl. Borcea, com. Cocargea, are o întindere de 30 hect. și e populată cu salcie și plop.

Musait, *pichet* vechiŭ de frontieră, pe Dunăre, jud. Ialomița, pl. Borcea, com. Petroiul.

Musait-Pacui, *pădure*, jud. Ialomița, insula Balta, pl. Borcea, teritoriul com. Cocargea; are 40 hect., populate cu salcie și plop.

Musca, *cîșlă* (tîrlă) de oĭ, în partea de E. a pl. Sulina, jud. Tulcea, și cea din S.-V. a com. rur. Sf. Gheorghe saŭ Cadîrlez, pe malul drept al brațuluĭ Sf. Gheorghe, în partea de N. a grinduluĭ Carasevschi.

Muscani, *cătun*, al com. Păltineni, jud. Buzăŭ, cu 70 locuitorĭ și 18 case.

Muscălești, *mahala*, în jud. Mehedinți, com. rur. Bîltanele, pl. Motrul-d.-s.

Muscelul. Pentru cuvintele cu acest nume și derivatele luĭ, vezĭ *Mușcelul*.

Musculești, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Gilortuluĭ, la V. de com.

Vladimirul, compusă din cât. Musculeşti, Dolceşti, Hubavi şi Purcari, situată pe şes, coaste şi vălcele, de ambele ţărmurĭ ale rîuluĭ Gilortul.

Are o suprafaţă de 1450 hect., din carĭ: 450 hect. pădure, 500 hect. arabile, 450 hect. fineţe, 20 hect. vie, 20 hect. livezĭ de prunĭ şi 10 hect. izlaz.

Pămîntul fiind fertil, produce tot felul de cereale. Viile şi pometurile se cultivă mult.

Locuitorĭĭ, în număr de 285 familiĭ, sunt împroprietăriţĭ după legea rurală.

Eĭ posedă: 44 pluguri, 88 care cu boĭ, 4 căruţe cu caĭ; 480 vite marĭ cornute, 23 caĭ, 1166 oĭ, 120 capre şi 210 rîmătorĭ.

In com. se găsesc 8 puţurĭ şi 20 fîntînĭ.

Budgetul com. e la venitur de leĭ 2342, banĭ 32, iar la cheltuelĭ, de leĭ 2075, banĭ 50.

Comunicaţia în com. se face prin şoseaua judeţeană care o străbate prin centru şi o pune în comunicaţie la N. cu Petreşti-d.-j.

Are 5 biserică, deservite de 3 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; o şcoală, frecuentată de 49 elevĭ şi 4 eleve.

In partea de E., către com. Săuleşti, la locul zis Dealul-Cerbuluĭ, se zice că în vechime a fost ridicată o ţeapă, pentru ceĭ condamnaţĭ.

Musculeşti, *cătun,* al comuneĭ cu acelaşĭ nume, pl. Gilortul, jud. Gorj, situat pe şes şi coastă. Are o suprafaţă de 419 hect., din carĭ 100 hect. pădure, 150 hect. arabile, 150 hect. fineţe, 7 hect. vie, 5 hect. livezĭ de prunĭ şi 7 hect. izlaz.

Are o populaţie de 96 familiĭ, saŭ 345 suflete, din carĭ 85 contribuabilĭ; o biserică de zid, făcută de proprietarĭ la anul 1817, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 14 pluguri, 28 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ; 180 vite marĭ cornute, 7 caĭ, 366 oĭ, 45 capre şi 70 rîmătorĭ.

Comunicaţia se face prin şoseaua judeţeană Filiaşi-Petreşti-de-Sus.

In cât. se află 4 puţurĭ şi 3 fîntînĭ.

Muslu, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, cătunul comuneĭ Şiriul, situat în partea centrală a plăşeĭ şi cea septentrională a comuneĭ, la 4½ kil. spre N.-V. de cât. de reşedinţă, Şiriul, aşezat pe valea Muslu, tocmaĭ unde izvoreşte pîrîul Sarai. Dominat la N.-E. de către vîrful Gheldi-Hagi-Tepe (122 m.), şi la S.-E. de vîrful Emir-Saale-Tepe (82 m.).

Are o suprafaţă de 1137 hect., din carĭ 117 hect. sunt ocupate de grădinĭ şi vatra satuluĭ.

Populaţiunea, în maioritate Bulgarĭ, este de 62 familiĭ, saŭ 291 suflete.

Drumurĭ comunale pleacă spre satele: Muslu-Bei, Şiriul, Balgin, Eni-Sarai, Eschi-Sarai, Cadi-Cîşla şi Ghizdăreşti.

Muslu, *vale* însemnată, în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, pe teritoriul com. rur. Şiriul, şi anume pe acela al cătunelor sale Muslu-Bei şi Muslu; se desface din dealul Cadi-Cîşla, îndreptîndu-se spre S., cu o direcţiune generală de la N. către S.-V.; trece prin satele Muslu şi Muslu-Bei; primeşte de la E. valea Batacli-Dere şi de la satul Tichileşti îşĭ schimbă numele în Cechirger, care merge urmînd aceeaşĭ direcţiune şi se deschide în Dunăre în faţa Ostrovuluĭ Atîrnaţi, după ce a trecut şi prin satul Tichileşti şi a maĭ primit, de la N., valea Dalaşma-Culac, de la S.-E. valea Tichileşti şi de la S., Picioarele-Cechirgeli. Prin mijlocul văeĭ curge un pîrîŭ.

Muslu-Bei, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, cât. com. Şiriul, situat maĭ mult în partea meridională a plăşeĭ şi cea apusană a comuneĭ, la 4 kil. spre V. de reşedinţă, Şiriul.

Este aşezat în valea Muslu, pe malul stîng al pîrîuluĭ, şi este dominat, la E. de vîrful Muslu-Bei-Tepe (113 m.).

Are o suprafaţă de 1707 hect., din carĭ 150 hect. sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ şi de grădinĭ. Populaţiunea, în maioritate Bulgarĭ, este de 76 familiĭ, saŭ 445 suflete.

Drumurĭ comunale duc la Capugi, Şiriul, Mudu-Cadi-Cîşla, Ghizdăreşti şi Tichileşti.

Muslu-Bei-Ciflic, *fermă* (moşie), în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, pe teritoriul com. rur. Şiriul şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Muslu-Bei, aşezată pe marginea drumuluĭ Muslu-Bei Ghizdăreşti, la 1 kil. spre S.-V. de satul Muslu-Bei, avînd o suprafaţă de 80 hect.

Muslu-Bei-Tepe, *vîrf,* saŭ *movilă artificială,* în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, pe teritoriul com. rur. Şiriul. Are o înălţime de 113 m. şi domină satul Şiriul, care este la 1 kil. spre S.-E. şi satul Muslu-Bei, care e la 3 kil. spre V. E acoperit cu verdeaţă şi a fost punct trigonometric de observaţiune de rangul al 3-lea.

Musta-Facî, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, cât. com. Azaplar, situat în partea centrală a plăşeĭ şi cea nordică a

comuneĭ, la 7 kil. spre N. de cătun. de reședință, pe valea Azaplar. Are o întindere de 3520 hect., din carĭ 60 hect. ocupate de vatra satuluĭ cu 38 case. Populația, în majoritate turcă-tătară, este de 22 familiĭ, saŭ 159 suflete.

Mustana, *deal*, în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Rasova și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Vlah-Chioi; se desface din culmea principală, din vîrful numit Vlah-Chioi; se întinde spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea apusană a plășeĭ, și cea meridională a comuneĭ; se întinde de-a lungul malului vestic al bălțiĭ Baciul și pe valea Ceraclar; se ridică pănă la o înălțime de 140 m., dominînd prin înălțimea sa, balta Baciul, valea Ceraclar și drumurile comunale ce vin de la Aliman și Vlah-Chioi spre Rasova; este acoperit pe o parte cu păduriĭ și tufărișuriĭ, cu pășunĭ și pe pantele meridionale, cu cîte-va locuriĭ arabile.

Mustăcioaia, *lac*, în jud. Ialomița, insula Balta, pl. Ialomița-Balta, teritoriul com. Dudești.

Mustăfiția, *fost sătuc* turcesc, jud. Vlașca, ce se vede pe planul orașuluĭ și Domeniul Giurgiŭ, plan făcut la 1831 și care se află la primăria din Giurgiŭ.

Acest sătuc a dispărut.

Se găsesc și acum în Giurgiŭ familiĭ carĭ poartă numele de Mustăficeanu, luat de la satul unde locuiaŭ părințiĭ lor.

Mustățești, *sat*, jud. Argeș, pl. Argeșul, făcînd parte din com. rur. Cerbureni Iașul.

Musteața, *pîrîŭ*, isvorește din dealul cu acelașĭ numire, de pe teritoriul satuluĭ Comarna, com. Poeni, pl. Codrul, jud. Iași și, unindu-se cu pîrîul Curagăul, se varsă în Pîrîul-Moareĭ.

Musur-Cuiuc, *vale*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Agemler și Buiuc-Enghez și anume pe acela al cătun. Sofular și Casîcci. Satul Sofular este așezat chiar în această vale, iar satul Casîcci puțin spre E. cam la 1 kil. Este îndreptată de la N. către S. și situată în partea de N.-V. a pl., în cea de S. a com. Agemler și cea de V. a com. Buiuc-Enghez.

Musurat, *com. rur.*, jud. Constanța, pl. Mangalia, situată în partea de E. a jud., la 23 kil. spre S.-V. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ, și în cea septentrională a pl., la 28 kil. spre N.-V. de orășelul Mangalia, reședința sa, pe pîrîul Musurat.

Se mărginește la N. cu com. Osman-Facî și Techir-Ghiol, pl. Constanța; la E., cu com. Tuzla; la S., cu com. Tatlîngeac și cătun. Perveli, al com. Tuzla; iar la V., cu com. Gheringec.

Relieful soluluĭ e în general accidentat, maĭ cu osebire în partea sa centrală, unde văile dintre dealuriĭ sunt cu maluriĭ înalte, și lungĭ. E brăzdată de culmea Tuzla, ale căreĭ principale ramificațiunĭ sunt următoarele: dealul Musurat (140 m. la N.-V.), dealul Toprai-Sair (82 m.), dealul Muratan (70 m.), la V.; dealul Perveli (90 m.), la S.; dealul Sarî-Bair (74 m.), la S.-E.; dealul Tauşan-Bair (70 m.), la E.; dealul Carli-Chioi Cuciuc-Bair (15 m.), prin interiorul com.; apoĭ dealurile Abdulah-Bair (90 m.), Aitan-Bair (81 m.), Urlu-Chioi-Bair (82 m.), și Osmancea-Bair (74 m.), la N., carĭ se desfac din culmea Techir-Ghiol. Aceste dealuriĭ sunt acoperite cu semănăturiĭ și fînețe întinse, precum și cu izlazuriĭ pentru păşunatul vitelor.

Movilele sunt numeroase, răspîndite icĭ și colo, maĭ cu seamă în partea de E. Ele sunt toate artificiale și construite pentru a servi ca puncte de orientare. Principalele sunt: Iuci-Iuc-Berichi (81 m.), la N.; Techir-Ghiol (82 m.), Ciatal-Iuiuc (75 m.), Urlu-Chioi (55 m.), la E.; Tuzlu (70 m.); Băldara-Iuiuc (71 m.), la S.-E.; Sarî-Iuc (74 m.), la S.; Taşlî-Iuc (90 m.), la S.-V.; Musurat-Tepe (82 m.), la V.; Carli-Chioi (51 m.), în interior.

Com. Musurat are multe lacurĭ, e udată de pîrîul Musurat și străbătut de cîte-va văĭ micĭ. Principalul lac este Tuzla, așezat în partea de E. a com. în întindere de 700 hect., din care 55 hect. ocupate cu stuf; malurile sale sunt joase; conține pește ce se consumă în localitate și al căruĭ venit aparține statuluĭ.

Este formată din 5 cătun. și anume: Musurat, reședința, spre N., pe ambele maluriĭ ale pîrîuluĭ Musurat. Urlu-Chioi, spre E. com. pe ambele maluriĭ ale pîrîuluĭ Urlu-Chioi și pe valea Urlu-Chioi-Dere, la 4 kil. spre S.-E. de reședință. Muratan-Buiuc, spre S. com., pe valea Muratan, la 6 kil. spre S. de reședință. Muratan-Cuciuc, în partea centrală a com., pe valea Muratan, la 5 kil. spre S. de reședința. Carli-Chioi, spre E., pe valea Carli-Chioi, la 5 kil. spre S.-E. de reședință. Ciatmalar, format de curînd, spre ruinele satuluĭ cu același nume, lîngă locul Ciatmalar-Tuzla,

la 6 kil. spre S.-E. de reşedinţă.

Suprafaţa totală a com. este de 6279 hect., din carĭ 51 hectare, ocupate de vetrele celor 5 sate cu 244 case. Statul cu proprietariĭ posedă 3504 hect., iar locuitoriĭ aŭ 2722 hect.

Are 4 geamiĭ, 2 în cătunul Musurat şi cîte una în cătunul Buiuc-Muratan şi Chiuciuc-Murat, cu 4 hogĭ; o şcoală mixtă, înfiinţată de judeţ şi frecuentată de 37 copiĭ.

Locuitoriĭ posedă: 98 pluguri, 121 care şi căruţe, 1 maşină de treerat cu aburĭ, 1 maşină de semănăt, 9 maşinĭ de secerat, 3 maşinĭ de bătut porumb, 15 grape de fier; 9500 capete de vite mari cu seamă oĭ, boĭ şi caĭ; 8 morĭ de vînt.

Comerciul e puţin activ; se face de către 5 comercianţi (1 cîrciumar), prin gara Murfatlar, la 26 kil. spre N. şi constă în import de coloniale, instrumente agricole, manufacturĭ şi import de vite cu produsele lor.

Budgetul com. e la venitur̆ de 5470 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 2449 leĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: calea jud. Constanţa-Mangalia, ce trece prin satele Urlu-Chioi şi Ciatmalar, apoĭ drumurĭ micĭ spre: Tătlăgeac, Tuzla, Techir-Ghiol, Osman-Facĭ, Abdulah, Ghelingec, etc.

Musurat, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Musurat, situat în partea de E. a plăşeĭ şi cea de V. a comuneĭ, pe valea Musurat, la poalele dealuluĭ cu acelaşĭ nume, cu o întindere de 2825 hect., din carĭ 22 hect. ocupate de vatra satuluĭ, cu 158 case.

Populaţia, în maioritate turcă, este de 144 familiĭ, saŭ 703 suflete.

Are o şcoală şi 2 geamiĭ.

Muşa, *pîrîŭ*, în judeţul R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Chiojdeni; izvoreşte din Dealul-Lubanuluĭ; udă comuna în partea de E., şi se varsă în rîul Motnăul, pe partea dreaptă.

Muşata, *sat*, în partea N.-E. a comuneĭ Rănceni, plasa Prutul, jud. Fălciŭ, situat pe costişă, cu o suprafaţă de 723 hect. şi o populaţie de 94 familiĭ, saŭ 403 suflete, din carĭ 95 contribuabilĭ. Se cultivă 20 hect. vie. Are o biserică, cu 1 preot şi 2 dascălĭ.

Muşata, *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ, izvoreşte din partea de N. a comuneĭ Rănceni, pl. Prutul, trece în lungul com., prin satul Muşata şi, din jos de satul Rănceni, unindu-se cu pîrîul Suhuleţul, trece pe partea de N. a comuneĭ Berezeni şi se varsă în Pruteţ, mai în jos de pîrîul Sărata.

Muşatul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Balaciul.

Muşatul, *ruinele unuĭ sat vechiŭ*, jud. Olt, cam în mijlocul Boianuluĭ, cîmpie întinsă între Iminogul şi Vedea. Locuitoriĭ săĭ se zice că aŭ fost măcelăriţĭ în ziua de Paşte de către Turcĭ. (Vezĭ Boianul).

Muşatul, *braţ* (prival), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, comuna Vlădeni, punînd în comunicaţie lacul Mocilna cu Borcea.

Muşatul, *pădure*, pe proprietatea statuluĭ Schitul-Greci, comuna Mierleşti, pl. Siul-d.-s., judeţul Olt. Formează un trup cu Schiteanca şi Brănişt̆ioara, în întindere cam de 500 hect., populat cu stejar şi gîrniţă.

Muşatul (Muntele-), *proprietate* a răzeşilor din satele Poiana şi Bodeşti, jud. Putna, pl. Vrancea.

Muşăteşti, *com. rur.*, pe apa Vălsanul, jud. Argeş, pl. Argeşul, la 14 kil. de Curtea-de-Argeş, reşedinţa sub-prefecturei, şi la 38 kil. de Piteşti. Se compune din 4 sate: Muşăteşti, Prosica, Robaia şi Valea-luĭ-Moşu, avînd peste tot 289 familiĭ, saŭ 1397 suflete, din carĭ 222 contribuabilĭ.

Are 2 biserici, din care una în Schitul-Robaia; 2 şcolĭ primare, una de băeţĭ şi a doua de fete; 5 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitur̆ de 4489 leĭ şi la cheltuelĭ, de 3934 leĭ.

Vite sunt: 1000 boĭ şi vacĭ, 25 caĭ, 6 asinĭ, 5 bivolĭ, 2300 oĭ, 10 capre şi 700 rîmătorĭ.

Muşăteşti, *sat*, pe apa Vălsanul, jud. şi pl. Argeş, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume. Aicĭ este reşedinţa primărieĭ. Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Muşăteşti şi Pietrari, *moşie*, jud. Argeş, pl. Argeşul, cu o întindere de 3896 pog., din care 3000 pog. pădure, proprietatea statuluĭ. Aparţinea mai nainte Episcopieĭ de Argeş. La anul 1871 avea un venit anual de 10700 leĭ şi a fost ipotecată împreună cu alte 380 moşiĭ ale statuluĭ pentru împrumutul domenial de 78 milioane leĭ. Arenda acesteĭ moşiĭ a scăzut la suma de 7510 leĭ. Pe moşie se află o moară, case, han şi magaziĭ.

Muşceleanca, *pădure*, în jud. Buzău, com. Gura-Sărăţii, pe moşia Brînzeasca. Are cam 300 hect., despărţite în 5 sfoĭ de mărimĭ deosebite, purtînd numele proprietarilor: Muşceleanca, Mihăescul, Poenarul, Radovici şi Sărăţeanul.

Muşcelul, *judeţ* de munte al Romîniei, numit ast-fel din cauza muscelelor celor multe acoperite cu dumbrăvĭ şi fineţe.

Marca judeţuluĭ este un vultur, stînd pe o ramură de stejar, în loc de a sta pe coif, cum era stema vechiă a dinastieĭ Basarabe, spre amintire că la Cîmpulung a fost primul scaun domnesc al Ţăreĭ-Romîneştĭ.

Forma judeţuluĭ e aceia a unuĭ poligon neregulat.

Limitele. Se mărgineşte la N. cu Transilvania, de care se separă printr'o linie convenţională, începînd de la V. judeţuluĭ, trecînd prin munţiĭ Dara, Berevoescul-Mare, Berevoescul-Mic, apoĭ cotind spre S.-E. pe lîngă munţiĭ Tămăşelul, Piatra-Craiuluĭ, Grindul, Colţi, Mitîrcea şi Leota, după care trece pe lîngă munţiĭ Luţele-Marĭ şi Luţele-Micĭ, Comişul, Tămaşul-Mare şi Tămaşul-Mic; la E., se mărgineşte cu judeţul Dîmboviţa, de care se desparte prin muntele Roşu şi comunele: Pucheni, Micloşani, Hîrtieşti, Vultureşti, Bîrzeşti, Priboeni, Glîmbocelul şi Ciulniţi; la V., se mărgineşte cu jud. Argeş printr'o linie aproape perpendiculară pe rîul Argeşul, plecînd din munţiĭ Carparţĭ (la V. de muntele Dara) şi de care se desparte prin comunele Nucşoara, Corbi, Poenărei, Domneşti, Petroşani, Berevoeşti, Jupîneşti, Micesti, Ciumeşti şi Mărăcineni; la S., se mărgineşte tot cu judeţul Argeş, de care se desparte prin rîul Argeşelul.

Orografia. Judeţul Muşcel se împarte în treĭ regiunĭ: regiunea muntoasă la N., regiunea colinelor în centru şi regiunea cîmpiilor la S.

Culmea Carpaţilor ocupă Nordul plaiurilor Nucşoara şi Dîmboviţa şi din această culme se scoboară ramurĭ spre S., perzîndu-se încetul cu încetul în centrul judeţuluĭ.

Ramificaţiunile principale care traversează plaiurile sunt:

1. Munţiĭ Dîmboviţeĭ, cu vîrfurile Prislopul, Roşu, Algîiul, Runcul şi Priseaca.

2. Şirul de înălţimĭ ce formează linia de despărţire între rîul Dîmboviţa şi Argeşelul: Muntele Păpuşa, Draxinul, Măra, Ţefeleica, Preajma, Muntişorul, Căpitanul, Plăişorul, Pravăţul, Altămuşul şi Mateiaşul.

3. Munţiĭ Găinaţul-Mare şi Găinaţul-Mic, Piscul-Caluluĭ, Moşoroaele-Marĭ şi Moşoroaele-Micĭ, Dobriaşul-Mare şi Dobriaşul-Mic, Strîmtul, Clăbucetul, Chiciora, Dealul-Şelarilor, Cuculuĭ, Măţăul, etc.

4. Oticul, Iezerul, Zănoaga, Boldul, Măgura, spre V. plaiuluĭ Dîmboviţa, carĭ merg paralel cu Rîul-Tîrguluĭ.

5. Moldoveanul, care porneşte chiar din şirul cel mare al Carpaţilor.

Toţĭ aceştĭ munţĭ, împreună cu ramurile lor, sunt descrişĭ la plaiurĭ şi la cuvintele respective.

Hidrografia. De la N. spre S., jud. Muşcel este udat de numeroase ape, care toate curg în forma unuĭ evantail.

Rîurile cele maĭ marĭ ale judeţuluĭ, carĭ 'şĭ iaŭ naştere chiar din cercul luĭ, sunt:

Rîul Dîmboviţa, care izvoreşte din muntele Oticul, şi care, după ce primeşte maĭ mulţĭ afluenţĭ (vezĭ Dîmboviţa, rîul), se varsă în Argeş la satul Budeşti, judeţul Ilfov.

Rîul Argeşelul, care izvoreşte din muntele Găinaţul-Mare şi care, după ce primeşte afluenţiĭ Valea-Cărsteĭ şi Topliţa-Mateiaşuluĭ, se varsă în rîul Doamna la comuna Piscani. (Vezĭ Argeşelul, rîŭ).

Rîul Doamna, care izvoreşte din muntele Valea-Rea, şi după ce primeşte Rîul-Tîrguluĭ, se varsă în rîul Argeş, la N. de oraşul Piteşti. (Vezĭ Doamna, rîŭ).

Rîul-Tîrguluĭ, care izvoreşte din muntele Bătrîna şi care, după ce primeşte de afluenţĭ: Cuca şi Rîuşorul, Bratia şi Bughea, se varsă în rîul Doamna, la Colibaşi. (Vezĭ Tîrgul, rîŭ).

Gîrliţa Bughea, care izvoreşte din munţiĭ Boldul şi Zănoaga şi se varsă în Rîul-Tîrguluĭ, la comuna Mihăeşti.

Gîrliţa Slănicul, care izvoreşte din pădurea comuneĭ Slănicul, plaiul Nucşoara, din Lacul-Rotund şi se varsă în Bratia, la comuna Aninoasa.

Bratia, care izvoreşte din muntele Iezerul-Mare şi se varsă în Rîul-Tîrguluĭ, la locul numit Întîlniturile, plasa Rîurile. (Vezĭ Bratia, rîŭ).

Cîrcinovul, gîrliţă, care izvoreşte după teritoriul comuneĭ Vultureşti şi se varsă în rîul Argeşul, în dreptul comuneĭ Coteasca-Popeşti, judeţul Argeş, la locul numit Moara-Mocanuluĭ.

Rîul Argeşul, care udă partea de S. a judeţuluĭ.

Pe lîngă acestea maĭ sunt următoarele pîrae: Dîmbovicioara, Rîuşorul, Valea-Caselor, Bădeni şi văile maĭ principale: Valea-Vălenilor, Valea-Mare, Gorganul, Vrăneşti, Glîmbocelul, precum şi alte multe văĭ şi vîlcele, carĭ brăzdează judeţul în toate di-

recţiunile, devenind torente în timpiĭ ploioşĭ şi primă-vara cînd se topeşte zăpada.

Căile de comunicaţie. 1. Calea ferată Bucureşti-Vîrciorova, trece prin partea de S. a jud. Muşcel, pe malul stîng al rîuluĭ Argeşul, şi merge pe la S. de comunele: Ciulniţa, Leurdeni, Goleşti-Badiĭ, Topoloveni, Călineşti, Vrăneşti, Văleni şi Goleşti.

De la Goleşti, drumul de fer se bifurcă: o parte apucă spre Piteşti, Slatina, Craiova, etc., iar cea-l'altă continuă drumul spre N., la Cîmpulung, trecînd pe lîngă comunele: Ştefăneşti, Valea-Mare, Mărăcineni, Colibaşi, Piscani, Livezeni, Stîlpeni, Rădeşti, Valea-Popiĭ, Mihăeşti şi Schitul-Goleşti.

In jud. Muşcel, drumul de fer se opreşte pănă la Cîmpulung în următoarele gărĭ: Leurdeni, Goleşti, Florica, Gropeni, Ciumeşti, Cluceresa, Stîlpeni, Mihăeşti, Furnicoşi şi Schitul-Goleşti, parcurînd în tot judeţul 71 kil.

El merge pănă la N. de Piteşti, pe malul stîng al rîuluĭ Argeşul, apoĭ trece pe un pod mare (aproape de confluenţa rîuluĭ Doamna cu rîul Argeşul, la S. de com. Mărăcineni), pe malul drept al rîuluĭ Doamneĭ, pănă la com. Colibaşi, unde taie din noŭ Rîul-Doamneĭ şi apoĭ se dirige spre N., pe malul stîng al rîuluĭ Tîrgul, pănă la Furnicoşi şi d'aci pe malul drept pănă la Cîmpulung.

Acest drum este foarte pitoresc; străbate frumoasele văĭ: Valea-Argeşuluĭ, Valea-Doamneĭ, Valea-Argeşeluluĭ, Valea-Tîrguluĭ.

2. Calea naţională Bucureşti-Piteşti străbate partea de S. a judeţuluĭ, pl. Podgoria, mergînd aproape paralel cu calea ferată Bucureşti-Piteşti (în ceea ce priveşte jud. Muşcel) şi trecînd prin comunele: Ciulniţa, Leurdeni, Goleşti-Badiĭ, Topoloveni, Călineşti, Ştefăneşti. Intre Florica şi Piteşti întretaie calea ferată Goleşti-Cîmpulung.

Această cale este bine executată şi bine întreţinută.

Aproape perpendicular pe această cale cad următoarele:

a) Şoseaua care pleacă de la Ciulniţa, merge pe Valea-Glîmboceluluĭ, legînd comunele: Ciulniţa, Budişteni şi Glîmbocelul, cu Bogaţi din jud. Dîmboviţa.

b) Şoseaua care pleacă la Topoloveni (Circinovul), merge pe valea Circinovuluĭ, legînd comunele: Topoloveni, Ţigăneşti, Priboeni, Dobreşti şi Beleţi-Negreşti. Această şosea la N. de Priboeni se bifurcă: o parte merge la Dobreşti, iar alta la Beleţi-Negreşti.

c) Şoseaua care leagă com. Călineşti cu Gorgani.

d) Şoseaua care leagă com. Ştefăneşti cu Goleşti.

e) Şoseaua care pleacă de la V. de gara Florica, merge pe valea rîuluĭ Doamna şi a rîuluĭ Argeşelul, legînd comunele: Valea-Mare, Vieroşul, Colibaşi, Mioveni, Racoviţa, Davideşti, Voroveni, Bîrzeşti, Vultureşti, Hîrtieşti, Boteni şi Valea-Mare din plaiul Dîmboviţa. De la Boteni o şosea dă în calea Cîmpulung-Frontieră, prin comunele Jugurul şi Poenari.

De la N. de Vultureşti este o şosea comunală care leagă aceasta com. cu com. Văleni, pl. Argeşelul.

3. Calea naţională Piteşti-Cîmpulung-Frontieră, merge pe valea rîuluĭ Doamna şi a rîuluĭ Tîrgul şi leagă comunele: Mărăcineni, Piscani, Livezeni, Stîlpeni, Rădeşti, Valea-Popiĭ, Mihăeşti şi Schitul-Goleşti cu oraşul Cîmpulung. De la acest oraş merge la Frontieră (Pajera Giuvala) prin comunele Voineşti, Valea-Mare, Nămăeşti, Dragoslavele, Rucărul.

Cu această cale staŭ în legătură următoarele şosele:

a) Şoseaua pe valea rîuluĭ Doamna, care leagă com. Purcăreni cu comunele: Jupîneşti, Retovoeşti, Petroşani, Domneşti, Stăneşti, Corbşori, Poenărei, Corbi şi Nucşoara.

b) Şoseaua care leagă com. Piscani, pe malul stîng al rîuluĭ Doamna, cu comunele: Dîrmoneşti, Coşeşti, Leiceşti şi se împreună cu şoseaua descrisă la litera *a*, la S. de Retevoeşti, mergînd pănă la com. Nucşoara.

c) Şoseaua care leagă com. Băjeşti pe malul drept al rîuluĭ Bratia cu comunele: Bălileşti, Goleşti şi Vlădeşti şi apoĭ Aninoasa cu Berevoeşti-Ungureni.

d) Şoseaua care leagă com. Mihăeşti cu comunele Drăghiciul şi Jugurul.

e) Şoseaua care leagă oraşul Cîmpulung cu oraşul Curtea-de-Argeş şi trece prin comunele: Godeni, Berevoeşti-Ungureni, Slănicul şi Domneşti, şi apoĭ intră în jud. Argeş.

f) Şoseaua judeţeană care leagă oraşul Tîrgovişte cu oraşul Cîmpulung. Această şosea intră în jud. Muşcel pe la com. Gemenea (jud. Dîmboviţa), merge pe malul drept al rîuluĭ Dîmboviţa şi trece prin comunele: Lăicăi, Cetăţeni-din-Vale, Bădeni-Pămînteni şi Ungureni. De la com. Bădeni-Pămînteni, această şosea apucă spre V. şi dă sub Mateiaş, în şoseaua naţională Piteşti-Cîmpulung-Rucăr. O şosea vecinală leagă com. Bădeni-Ungureni cu Dragoslavele şi Rucărul.

O altă şosea, care pleacă din calea judeţeană Tîrgovişte-Cîm-

pulung apucă spre V. de com. Văleni și leagă această com. cu Mățăul și Cîmpulung, trecînd pe la N. de Boteni, unde tae rîul Argeșelul.

Populația jud. Mușcel era în 1859 de 78255 locuitorĭ; în 1884, de 90399; în 1899, de 113458: 56434 bărbați și 57024 femeĭ.

Învățămîntul public. In anul școlar 1888—89, funcționaŭ în jud. Mușcel 15 școale de băeți, 2 de fete și 66 mixte; 60 cu localurĭ de zid, clădite anume pentru școală; 23 cu localurĭ închiriate.

In anul școlar 1889—90 aŭ frecuentat școalele 3881 băeți și 914 fete, din numărul de 5733 băeți și 3879 fete în vîrstă de școală.

Acum, — 1901 — numărul școalelor rurale este de 95: 1 de băeți, 1 de fete, 85 mixte și 8 de cătun.

Cultul. Numărul bisericilor în jud. este de 165, din carĭ 5 reedificate, iar 2 ruinate.

La aceste biserici oficiază 179 preoți, 1 diacon, 156 cîntăreți și 115 paracliserĭ. Afară de aceste biserici maĭ sunt 2 schiturĭ (Ciocanul și Nămăești).

Budgetul pe anul fianciar 1889—900 zecimĭ: Venitur lei 192905, banĭ 71; cheltuelĭ leĭ 190535, banĭ 40.

Drumurĭ: venitur și cheltuelĭ, leĭ 36746, banĭ 70.

Vitele. Locuitorii județului Mușcel posedă (1901): 65968 vite marĭ cornute, 5619 caĭ, 113571 oĭ, 8493 capre și 42347 porcĭ.

Sunt 7209 stupĭ cu albine.

Agricultura. Totalul pămîntuluĭ cultivat este de 1500 hect.

Livezile daŭ în termen mijlociŭ 40—50000 care fin. Prunele produc pănă la 250000 decalitri țuică.

Mașinele și uneltele agricole. In anul 1888 aŭ fost în județul Mușcel, următoarele mașinĭ și unelte agricole: 3 mașini de sămănat, 3 de secerat și de cosit, 5 de treerat cu abur, 3 de treerat cu manej, 28 de vînturat, 1 de bătut porumb cu abur, 21 de bătut porumb cu manivelă, 2296 pluguri de lemn, 1163 pluguri de fier, 67 scarificătoare, 9 grape de fier, 2 tăvăluguri, 43 rariță, 3 mașini de ales sămînța, 7 morĭ cu abur, 165 morĭ cu apă.

Industria. In anul 1889 aŭ funcționat în județul Mușcel: 224 cuptoare cărămidă, carĭ aŭ fabricat 11964000 bucăți; 245 vărării și 4 fabricĭ, carĭ aŭ dat 2473000 kil. var; 216 herăstrae carĭ aŭ dat 657440 dușumele, scînduri și lăturoaie, 13550 lemne de brad de construcție, 18730 blănĭ de fag, 8980 blănĭ de anin, 14102 doage, 1513200 șiță și șindrilă, 7960 buțĭ, butoaie, putinĭ și hîrdae; 21097 doniți; 6580 m. cubĭ de piatră brută; 5470 m. cubĭ de piatră cioplită.

De și ocupația principală a locuitorilor județuluĭ Mușcel este creșterea vitelor și agricultura, se ocupă maĭ mult de cît în alte județe cu industria casnică.

Țesăturile de lînă, pentru fabricarea dimiilor, saricelor, plocadelor, scoarțelor și altor haine țărănești, precum și a pînzeĭ de cînepă, in, bumbac și chiar a borangiculuĭ, sunt executate cu multă abilitate de țărance și aceste producțiunĭ sunt mult căutate.

Se confecționează încălțăminte groasă, precum: cizme, opincĭ. Sunt mulțĭ tăbăcarĭ.

Pentru fabricarea pîineĭ sunt o mulțime de morĭ, carĭ macină griŭ, porumb și mulțĭ brutarĭ.

In unele comune dela munte, locuitoriĭ se ocupă cu fabricarea șiteĭ pentru învelișul caselor, cherestelelĭ, varuluĭ, vaselor de lemn, precum: doniți, buțĭ, putinĭ și alte vase trebuincioase.

Asemenea, fabricarea vaselor de pămînt a luat un avînt foarte mare.

Sităria se lucrează, maĭ ales în comunele din plășile Rîurile și Argeșelul.

Pentru fabricarea țuiccĭ sunt o mulțime de poverne, carĭ, începînd de toamna, fabrică zecĭ de miĭ de decalitri de țuică.

Personalul sanitar al județuluĭ se compune din 1 medic primar, 2 medicĭ de arondisment și 2 vaccinatorĭ.

Spitalul rural Racoviță este întreținut de județ.

Puterea armată. Din punctul de vedere militar, jud. Mușcel făcea parte în 1891 din Corpul al 2-lea de armată.

Afară de oameniĭ ce dă pentru armata permanentă, maĭ are:

a) un regiment de Dorobanțĭ, numit al 30-lea, cu un efectiv de peste 2000 oamenĭ, împărțit în 2 batalioane și 8 companiĭ cu reședințele: Comp. 1-a la Rucăr; Comp. 2-a în Domnești; Comp. 3-a în Cîmpulung; Comp. a 4-a în Mihăești; Comp. a 5 a în Ștefănești; Comp. a 6-a în Leurdeni; Comp. a 7-a și a 8-a în județul Argeș.

Batalionul 1 are reședința în Cîmpulung; iar al 2-lea în Tîrgul-Dealuluĭ.

b) Un escadron de călărași, cu reședința în Cîmpulung și cu un efectiv de peste 270 oamenĭ.

Producțiunĭ. Principalele producțiunĭ ale județuluĭ Mușcel sunt cele carĭ se fac în toate județele de munte; maĭ ales brînză bună, lemne de con-

structiĭ, scînduri, poame gustoase: piersicile și strugurii după Valea-Ștefănești-lor și Valea-Mare, plasa Rîul-Doamnei.

Pășunele după munți sunt foarte căutate, iarba fiind sănătoasă și nutritivă.

Pădurile, în timpul ierneĭ, sunt străbătute de turme de porci, carĭ vin mai ales din județul Vlașca și Teleorman spre a se nutri și îngrășa cu jirul pădurilor din Mușcel.

Pădurile de stejar produc coltani cu care se face un bun comerț, căci coltaniĭ servesc la tăbăcirea pieilor de lux. Stejarul de Mușcel produce coaja cea mai bună, cea mai bogată în tanin.

Din punctul de vedere silvic, jud. Mușcel face parte din circumscripția VII-a și se împarte în 3 ocoale: Nucșoara, Podgoria și Rîurile-Argeșel.

Văile rîurilor și parte din dealuri sunt acoperite cu arături de porumb, orz, ovăz și grîu. Poalele dealurilor, carĭ se întind pe lîngă rîurĭ, sunt acoperite cu livezĭ de prunĭ, din care se face cea mai bună țuică.

Dintre cereale, pe lîngă cele arătate mai sus, se mai cultivă inul și cînepa, din care se fabrică pînză, căutată pentru soliditatea eĭ.

Fînețele aŭ trifoiul și o varietate imensă de florĭ, așa că laptele oilor produce brînza și cașcavalul cel mai bun.

Munțiĭ sunt bogați în minerale, însă nu se exploatează de cît peatră de calcar și de construcție, care se scoate în mare cantitate.

Rocele din care se compune stratele județuluĭ Mușcel sunt calcare, cînd compacte, marmoreene albicioase saŭ gălbiĭ.

Pe lîngă acestea, jud. Mușcel este bogat în ape minerale, carĭ conțin iod și pucioasă. Prin pădurile munților se vînează multe animale sălbatice: ursĭ, lupĭ, capre, mistreți; iar prin pădurile după dealurĭ și cîmpiĭ se vînează lupĭ, vulpĭ și ĭepurĭ.

Creșterea porcilor în acest județ se face pe o scară mică, însă se cresc mult oile, caprele, caiĭ și boiĭ.

In partea de S., pădurile sunt de tufanĭ; iar în partea de N. de fagĭ și brazĭ, din care se face cherestea pentru clădirĭ și șiță renumită.

Ocolul Nucșoara, cu reședința în Cîmpulung, se compune din pădurile: Berevoești-Ungureni cu Munțiĭ, Corbșori, Stănești, Corbi cu Munțiĭ, Muntele-Mușetescul, Boureț-ul, Hîrtoapele, Oticul, Netotul, Spinarea, Roșul, Aninoasa, Grigoreni, Valea-Ursuluĭ, Straura, Coteasca, Capul-Pisculuĭ, Negrești. Siliștea, Bagna, Vieroșanca și Priboaia.

Ocolul Podgoria, cu reședința în Pitești, coprinde pădurile: Valea-Mare, Gorganul, Furești, Golești-Badiĭ, Budișteni, Albuțele, Cotroceanca, Nămăeasca, Văleni, Bădești-Niculești, Călinești, Văcărească, Aninoasa, Colibași-Vieroși, Piscanul, Coșești și Corbi-Pădureț-ul.

Ocolul Rîurile-Argeșelul, cu reședința în Cîmpulung, coprinde pădurile: Rădești, Hîrtiești-Bîrzești, Cîlceasca, Poenari-Răcăciobul, Gradiștea, Bădeni-Ungureni și munțiĭ: Valea-Lenteĭ, Obîrșia, Valea-Vladuluĭ, Portăreasa cu Piscul-Capreĭ, Meza, Berevoescul-Mic, Lutele-Marĭ și Micĭ, Brătila, Ludișorul, Fața-luĭ-Plavățuĭ, Moșoroaele-Marĭ și Micĭ, Grădișteanul, Runcul, Vîjia și Gruiul-Ursuluĭ.

In jud. Mușcel, toate pădurile situate pe munți, începînd de la 5 hect. pînă la cele mai marĭ, pe coastele munților și pe dealurile regiunilor muntoase, s'aŭ supus regimuluĭ silvic.

Județul Mușcel în anul 1856. Cele 5 plăși, care formaŭ jud. Mușcel, aveaŭ: 164 munți, 117 sate, 143 biserici, 192 preoți, 23 diaconi, 126 boerĭ de neam, 195 mazîlĭ, 99 patentarĭ, 10561 Romînĭ contribuabilĭ, 756 Țigani emancipați contribuabilĭ.

Județul avea 823 care cu 4 boĭ, 55 care cu 8, 6 și 4 caĭ, 4598 care cu cîte 2 boĭ, 106 care cu cîte 2 și 3 caĭ, 15267 vacĭ și viței.

Avea 173 militarĭ, 212 dorobanți și 312 grăniceri.

Se găseaŭ în județ 150 herăstrae; 150 morĭ; 11 dîrste; 21 piue; 275 poverne; 495 dulgherĭ și morarĭ, 107 fierarĭ.

Grîŭ producea vr'o 50 chile și porumb, 22548 chile.

In magazinele de rezervă se aflaŭ 5922 chile porumb.

S'aŭ altoit 1590 copiĭ; aŭ murit 2100 și s'aŭ născut 1190.

Capitalul cutiilor în ființă era 13776 leĭ și 32 parale, afară de 22395 leĭ ridicați de Visterie în anul 1854.

Populația județuluĭ se urca la 13046 familiĭ, saŭ 52438 suflete, din carĭ 26961 bărbați și 25486 femeĭ.

Vechia împărțire a județuluĭ. Pe la începutul sec. al XVIII-lea, județul Mușcel era împărțit în 6 plăși și 2 plaiurĭ, avînd cîte doĭ zapciĭ de plasă.

Plaiul (plaiurile pe atuncĭ se numeaŭ *scaune* și slujitorii scaunelor, *dorobanți de plaiurĭ*) Nucșoara se compunea din satele: Nucșoara, Corbi, Slănicul-Ungureni, Berevoești-Ungureni, Berevoești-Pămînteni, Albești, Corbșori, Poenărei, Stănilești, Cirstieni și Slănicul-Pămînteni.

La 1845, s'a lipit de acest plaiŭ, partea de la Bădești pînă la Domnești, de la Berevoești-

Ungureni până la Aninoasa și de la Godeni până la Capul-Pisculuĭ, împreună cu comuna Schitul-Goleşti.

Plaiul Dîmboviţa avea tot întinderea de azĭ, afară de satele Rucărul și Dragoslavele ce eraŭ atunciĭ date de plasa Argeşelul-d.-s., după chiar cererea acestora la guvern, ca să scape de sub privegherea vătafuluĭ de plaiŭ, care le controla pichetele pe unde treceaŭ eĭ pe ascuns obiecte felurite de exportare, oprite de guvern.

Plasa Argeşelul se împărţea în Argeşelul-d.-s. și Argeşelul-d.-j. Cel de sus coprindea tot terenul cu satele coprinse între Cotești până la Rucărul și cel de jos, teritoriul de la Boteni până la Colibaşi.

Plasa Rîurile se împărţea în plasa Rîul-Doamneĭ, de la Domnești până la Mărăcineni și plasa Bratia-Bughea, de la Aninoasa până la Băjești și de aci în sus până la Poenari, împreună cu Godeni, Furnicoşi și cu Capul-Pisculuĭ.

Plasa Podgoria se împărţea în Plasa-Dealuluĭ, de la Valea-Mare până la Călinești și plasa Cîrcinovul, de la Cîrcinovul până la Glîmbocata, lîngă satul Bădulești, unde se termină judeţul Muşcel.

După *Actuala împărţire administrativă*, jud. se împarte în 6 plăşĭ, adică:

Plasa Argeşelul cu reşedinţa sub-prefectureĭ din Hîrtieşti; plaiul Dîmboviţa, cu reşedinţa sub-prefectureĭ în Nămăești; plaiul Nucşoara, cu reşedinţa sub-prefectureĭ în Domnești; plasa Podgoria, cu reşedinţa sub-prefectureĭ în Topoleni; plasa Rîurile, cu reşedinţa sub-prefectureĭ în Mihăești; plasa Rîul-Doamneĭ, cu reşedinţa sub-prefectureĭ în Piscani.

Fie-care din aceste plăşĭ coprinde următoarele comune:

I. Plasa Argeşelul:

1. *Bîrzeşti*, cu cătunele: Albuleşti și Bîrzeşti.

2. *Boteni*, cu cătunele: Balabani, Boteni-Pămînteni și Boteni-Ungureni.

3. *Conţeşti*, cu cătunele: Conţeşti-d.-j., Conţeşti-d.-s. și Corobeşti.

4. *Davideşti*, cu cătunul: Davideşti.

5. *Hîrtieşti*, cu cătunele: Hîrtieşti, Lucieni și Valea-Vaceĭ.

6. *Jugurul*, cu cătunele: Jugurul, Valea-din-Dărăt și Valea-Ituluĭ.

7. *Lăicăi*, cu cătunele: Lăicăi, Minciuneşti, Păişeşti și Runceasa.

8. *Micloşani*, cu cătunele: Copăceni-Marĭ, Copăceni-Micĭ, Meişoarele, Micloşani, Micloşani-Marĭ și Nicolăeşti.

9. *Poenari*, cu cătunele: Brebeneşti, Grojeani, Poenari, Şerbăneşti și Valea-din-Dărăt.

10. *Pucheni*, cu cătunele: Pucheni și Valea Largă.

11. *Văleni*, cu cătunele: Lunca saŭ Pojarul, Plopişorul, Văleni și Vrăbieşti.

12. *Voroveni* cu cătunele: Gura-Ulubi, Rădulești și Voroveni.

13. *Vultureşti*, cu cătunele: Bătieşti, Vultureşti-d.-j. și Vultureşti-d.-s.

II. Plaiul Dîmboviţa:

1. *Albeşti*, cu cătunele: Albeşti și Cândeşti.

2. *Bădeni-Pămînteni*, cu cătunele: Bădeni-Pămînteni, Coteneşti și Stoeneşti.

3. *Bădeni-Ungureni*, cu cătunele: Bădeni-Ungureni, Lunca-Gîrteĭ, Piatra și Slobozia.

4. *Cîmpulung*, comună urbană și oraș.

5. *Cetăţeni-din-Deal*, cu cătunele: Cetăţeni-din-Deal și Mesteacănul.

6. *Cetăţeni-din-Vale*, cu cătunele: Cetăţeni-din-Vale și Diaconeşti.

7. *Dragoslavele*, cu cătunul Dragoslavele.

8. *Lereşti*, cu cătunele: Lereşti și Lereşti-d.-j.

9. *Măţăul*, cu cătunele: Călueşti, Chiliile, Cocenești, Măţăul și Suslăneşti.

10. *Nămăeşti*, cu cătunele: Moroeşti, Nămăeşti și Valea-Romîneştilor.

11. *Rucărul*, cu cătunele: Dîmbovicioara și Rucărul.

12. *Valea-Mare*, cu cătunele: Bogăteşti, Şelari și Valea Mare.

13. *Voineşti*, cu cătunele: Răceni, Valea-Foiĭ și Voineşti.

III. Plasa Nucşoara.

1. *Bădeşti*, cu cătunul Bădeşti.

2. *Berevoeşti-Pămînteni*, cu cătunele: Berevoeşti-Pămînteni și Oţelul.

3. *Berevoeşti-Ungureni*, cu cătunele: Berevoeşti-Ungureni, Gămăşeşti și Măneşti.

4. *Corbi*, cu cătunele: Corbi și Zboghiţeşti.

5. *Corbşori*, cu cătunul Corbşori.

6. *Domneşti*, cu cătunul Domneşti.

7. *Leiceşti*, cu cătunele: Corbi, Lăpuşani, Leiceşti, Păcioiul și Pădureţul.

8. *Nucşoara*, cu cătunele: Nucşoara, Secăturile și Slatina.

9. *Pietroşani*, cu cătunele: Pietroşani și Vărzăroaia.

10. *Poenărei*, cu cătunul Poenărei.

11. *Retevoeşti*, cu cătunele: Găneşti și Retevoeşti.

12. *Slănicul*, cu cătunul Slănicul.

13. *Stăneşti*, cu cătunele: Părăeşti și Stăneşti.

IV. Plasa Podgoria:

1. *Beleţi*, cu cătunele: Albutele, Beleţi, Negreşti și Sgripţeşti.

2. *Budișteni,* cu cât.: Băila, Budișteni și Schitul.

3. *Călinești,* cu cătunele: Călinești și Vițichești.

4. *Ciulnița-Eustatiade,* cu cătunele: Ciulnița și Prundeni.

5. *Dobrești,* cu cătunele: Dobrești și Furești.

6. *Glîmbocelul,* cu cătunul Glîmbocelul.

7. *Golești,* cu cătunele: Golești, Udeni și Valea-Boerească.

8. *Golești-Badii,* cu cătunul Golești-Badii.

9. *Gorganul,* cu cătunele: Cîrstieni, Drăghicești, Gorganul și Rîncăciovul.

10. *Leurdeni,* cu cătunele: Cîrciumărești, Leurdeni și Prundul-Leurdeni.

11. *Priboeni,* cu cât. Priboeni.

12. *Topoloveni,* cu cătunele: Cîrcinovul, Inurile și Topoloveni.

13. *Țigănești,* cu cătunul Țigănești.

14. *Văleni,* cu cătunele: Ciocănești și Văleni.

15. *Vrănești,* cu cătunele: Bădești, Gușați, Udeni, Vrănești și Zăvoiul.

V. Plasa Rîurile:

1. *Aninoasa,* cu cătunele: Aninoasa și Valea-Siliștei.

2. *Băjești,* cu cătunul Băjești.

3. *Bălilești,* cu cătunele: Bălilești, Romînești și Valea-Mare.

4. *Capul-Pisculuĭ,* cu cătunul Capul-Pisculuĭ.

5. *Cotești,* cu cătunul Cotești.

6. *Drăghiciul,* cu cătunul Drăghiciul.

7. *Godeni,* cu cătunul Godeni.

8. *Golești,* cu cătunele: Golești, Grigoreni, Poenița, Priboaia și Ulița.

9. *Livezeni,* cu cătunele: Livezeni și Hîrtiești.

10. *Mihăești,* cu cătunele: Călceasca, Furnicoși, Geabelea, Mihăești și Valea-Braduluĭ.

11. *Rădești,* cu cătunele: Pițigaia și Rădești.

12. *Schitul-Golești,* cu cătunele: Lăzărești și Schitul-Golești.

13. *Stîlpeni,* cu cătunele: Mateești, Oprești, Stîlpeni și Surdeni.

14. *Valea-Popiĭ,* cu cătunele: Uluba, Văcarea și Valea-Popiĭ.

15. *Vlădești,* cu cătunele: Aurei, Băgneni, Coteasca, Negești, Prislopul, Valea-Ursuluĭ, Vlădești-Pămînteni și Vlădești-de-Sus.

VI. Plasa Rîul-Doamneĭ, reședința plășeĭ, com. Piscani, cât. Piscani.

1. *Ciumești,* cu cătunele: Ciumești și Sărărești.

2. *Colibași,* cu cătunele: Colibași și Vierușul.

3. *Coșești,* cu cătunele: Coșești, Păcioiul și Petrești.

4. *Dîrmonești,* cu cătunele: Caracal, Dîrmonești, Tămășești, Valea-Nandriĭ, Valea-Riziĭ și Zăhărești.

5. *Jupînești,* cu cătunul Jupînești.

6. *Mărăcineni,* cu cătunele: Gropeni și Mărăcineni.

7. *Micești,* cu cătunele: Budeasa, Micești, Păuleasca și Purcăreni.

8. *Mioveni,* cu cătunele: Mioveni și Părășești.

9. *Piscani,* cu cătunele: Negreni și Piscani.

10. *Purcăreni,* cu cătunele: Pițigaia-Valea-Badii, Purcăreni-Adunați și Tărseni.

11. *Racoviță,* cu cătunele: Cătănești, Racoviță-d.-j., Racoviță-d.-s. și Valea-Stîneĭ.

12. *Ștefănești,* cu cătunele: Izvorani, Ștefănești și Tîrgul-Dealuluĭ.

13. *Țițești,* cu comunele: Bucșenești, Țițești, Valea-Mănăstireĭ și Valea-Stîneĭ.

14. *Valea-Mare,* cu cătunele: Enculești și Valea-Mare.

Traiul și îmbrăcămintea locuitorilor. — Locuitoriĭ din comunele: Rucărul, Nămăești, Dragoslavele, Valea-Mare, Lerești, Valea-Popiĭ, Drăghiciul, Bălilești, Leurdeni, Ștefănești, Boteni, Vlădești, Topoloveni, Gorganul, Domnești și Corbi, aŭ locuințe foarte bune și higienice.

Costumul bărbătesc se compune din căciulă saŭ pălărie, cămașă înrîurată, bete saŭ chimir (ca încingătoare), lăibărică (haină scurtă fără mînecĭ), mintean (haină scurtă cu mînecĭ), zeghe, manta, orĭ pieptar (un fel de cojoc mic înflorat și fără mînecĭ), apoĭ cojoc mic saŭ mare. La picioare sunt cioarecĭ albĭ și strîmțĭ, peste care se dă cămașa, opincile încălțate peste obiele cu nojițe, cizme orĭ ghete.

Costumul femeesc constă din iie mult înrîurată, brîŭ și bete, fotă cu florĭ, lăibărică, bundă și pe cap marămă de borangic (aceasta însă numaĭ pentru neveste, fetele purtînd capul neînvelit).

Toate cămășile, iile, fotele, cioarecĭĭ, zeghiile, mărămile, se confecționează în casă din cînepă, bumbac, lînă și borangic. Lăibăricile și mintenele însă se fac cîte o dată din postav maĭ subțire cumpărat din orașe. Acesta este costumul țărănesc ce face admirațiunea tutulor oamenilor cunoscătorĭ.

Femeele de țară Mușcelence nu poartă capul dezvelit nicĭ o dată, fie chiar prin casă, ba încă se feresc mult ca atuncĭ cînd îșĭ pieptănă părul capuluĭ să nu fie zărite cu capul dezvelit, chiar de bărbații lor.

Ele poartă pe cap ștergar. In sărbătorĭ poartă marama de borangic cu fel de fel de alesăturĭ în războiŭ.

Femeele tinere lasă părul de atîrnă pe spete, împletit în una saŭ două coade; iar cele maĭ

bătrîne îl strîng pe crestetul capuluĭ formînd o ridicătură sub maramă, numit conciŭ. Mijlocul tot de-a-una îl încinge cu brîŭ roșu, apoĭ cu bete multicolore. In picioare poartă opincĭ, cizme saŭ ghete.

Imbrăcămintea femeeĭ, afară de pînzeturĭ, este maĭ aceeașĭ ca la bărbațĭ.

Ornamentul capuluĭ la femeĭ este maĭ acelașĭ ca la fete, cu deosebire că se adaogă marama. Pe piept poartă sfanțĭ, ruble saŭ rubiele, aranjate în 2 saŭ 3 rînduri semi-cerculare.

Un costum bun țărănesc pentru femee costă 350—400 leĭ, iar pentru bărbat 150 leĭ.

Obiceiurĭ la nașterĭ, căsătorieĭ și înmormîntărĭ. Aceste obiceiurĭ diferind puțin de cele din restul țăreĭ, credem necesar să arătăm aci cîte-va din ele, așa după cum ni s'aŭ comunicat de d-niĭ învățătorĭ aĭ județuluĭ.

Cînd femeia se găsește în munca nașterei nu lasă alte persoane să vie în casă spre a o vedea. Copilul nu-l scaldă cu apă din ziua trecută. Cînd 'l scaldă 'l pune cu capul spre E. și după ce termină, mișcă albia tot spre E. și scutură copilul de apă spre foc. Cînd femeia e lehuză, 40 de zile nu rămîne singură în casă cu copilul, ci însoțită de altă femee; ține pe lîngă dînsa furca de tors, ițele de țesut și babița și afară ĭese cu furca în mînă și cu o altă persoană, nu singură. La treĭ zile după naștere, seara, pune cu moașa ursitorile, ce constaŭ din mîncărĭ de tot felul, banĭ, etc. La botez, duce pe copil înfășat în cămașa tatăluĭ săŭ. (com. Lăicăi-Runceasa).

La nașterea copiluluĭ, în timpul chinuluĭ, nu trebue să asiste femee orĭ bărbat cu ochiĭ căpruĭ, căcĭ se apropie ucigă-l-toaca de lehuză și copil. După naștere, copilul se îmbăiază cu apă vie la prima dată ca să fie voinic.

Orĭ de cîte orĭ îl scaldă suflă și scuipă de treĭ orĭ spre cel necurat. Albiturile fătuluĭ nu trebue să le apuce afară sfințitul soareluĭ, căcĭ e răŭ de Miează-Noapte. Copilul se scaldă înainte de apus pentru acelașĭ cuvînt. (Cetățeni-din-Deal).

După ce se naște copilul se scaldă în apă rece, zicînd să fie iute, și cînd îl scaldă a doua oară pune și încălzește apă într'o oală nouă, zicînd să aibă glas să cînte frumos, și după ce l'a scăldat și l'a înfășat, îl atinge cu capul de căminețul coșuluĭ, zicînd să fie bun și să nu plîngă, după aceea de pragul ușeĭ de sus, zicînd să nu ia deochĭ. Apoĭ îl dă cu capul de icoană ca să aibă cinste în fața lumeĭ ca icoana; după aceea rade de la icoană puțin lemn și 'ĭ dă copiluluĭ pe gît zicînd să nu se maĭ sperie. Apoĭ, înainte d'a-ĭ da țîța, ĭĭ dă puțin unt proaspăt ca să fie vorbele luĭ unse orĭ cu cine va vorbi. Cînd mama, după lehuzie, ĭese la biserică, dacă se întîlnește cu bărbat, crede că, dacă va maĭ naște, va face băiat; iar dacă se întîlnește cu femeie crede că va naște fată. (Comuna Vlădești).

Dacă femeia nu poate face copilul lesne, i se dă sămînță de cînepă pisată, se spală icoanele cu apă neîncepută și i se dă să bea, iar bărbatul șade în genuchĭ înaintea icoanelor, rugîndu-se. (Bîrzești).

La căsătorie. Tînărul care voește a se căsători cere consimțimîntul părinților și aceștia ĭĭ daŭ saŭ nu îndemnul lor. Dacă fata peținută convine și fiuluĭ și părinților, căsătoria e ușoară.

Mirele se duce cu părinții și cu prieteniĭ căutătorĭ de casă așa numițĭ, la casa femeeĭ, spre a face propunerea de căsătorie și a se tocmi asupra zestreĭ. De le convine, se duc în altă zi și fac foaia de zestre, — după ce și părinții feteĭ aŭ fost căutătorĭ de casă la bărbat. Dacă și asupra zestreĭ s'aŭ înțeles, nunta e gata. Se face o masă și o petrecere cu lăutarĭ, de bucurie că a pornit căsătoria. Se hotărește tot acum și ziua nunțiĭ. Logodna se maĭ chiamă, în unele localități ale jud. Mușcel *așezat.*

Dacă nunta e Duminica, de Joĭ seara ginerile și socriĭ marĭ (părinții ginereluĭ) se duc cu merinzĭ la socriĭ micĭ (părinții mireseĭ), cu un plocon (lucrurĭ de mîncare) și după ce se tocmesc asupra încălțămînteĭ de socru, soacră, surorĭ și frațĭ de aĭ mireseĭ, pe care ginerile e dator a le cumpăra, se maĭ face o masă și petrecere.

Sîmbăta, pe la amiazĭ, ginerile și alțĭ tinerĭ cu ploscile cu vin și rachiŭ și cu lăutarĭ, umblă din casă în casă și după ce dă bună dimineața poftește pe fie-care aĭ caseĭ să bea din ploscă. Aceasta este pofteala la masa ce se va da la ginere Duminică seară.

Tot Sîmbătă seara se face o adunare de fete la mireasă, pentru facerea braduluĭ, din o cracă de brad împodobită cu hîrtiĭ colorate și înflorate frumos.

La nun în acelașĭ timp sunt adunațĭ toțĭ flăcăiĭ.

Un om cu părinții rade pe ginere, o avea orĭ nu barbă, și lăutarul 'ĭ cîntă:

Razĭ barba de tinerețe
Și o daĭ spre bătrînețe, etc.

După aceasta, iar masă. Aceasta se chiamă *fedeleș.*

Duminică dimineață, ginerile și mireasa se întîlnesc la biserică. Mireasa are cu sine un flăcău, tot cu părinți, care poartă bradul (numit frate de ginere). Până a intra în biserică, preotul 'i întreabă la ușă: — Vreți să vă însoțiți? Ei răspund: — Da! Atunci intră în biserică și se oficiază slujba.

După cununie se duce fiecare la casa părinților.

Ginerile se pregătește să se ducă să ia mireasa. Dînsa, cu fratele de ginere și cu lumea poftită și nepoftită, se duc la puț, iaŭ apă într'o vadră, o țin amîndoi de un șervet băgat pe urechile vedrei și până acasă se opresc în trei locuri și fac horă. Atunci se zice că joacă vadra.

Ginerile, cu căruțele încărcate de prieteni, cu nașul și nașa, cu lăutari, cu călărași (flăcăi călări) pornesc la mireasă. Ginerile e tot călare. Aceștia vestesc pe mireasă că sosește nunta, apoi se întorc spre a veni cu ceĭ din urmă. Ajunși acolo, de călări, unul din ei spune oratiile. După aceea ĭese mireasa, alege un număr de oameni (rude și fruntași) ce se numesc acum colăceri, și le dă cîte un șervet. Apoi tot mireasa toarnă mireluĭ, să se spele mai 'nainte d'a intra în casă.

Intrînd în casă șed la masă (tinerii alături), și după terminare se spun orațiile. Cînd se zice: Și se roagă (tinerii) cu smerenie, ca să le dați blagoslovenie, tinerii se roagă: Iertați-ne taică și maică și ne blagosloviți.

Apoi sărută mîinile părinților, nunilor și mesenilor mai bătrîni. După aceea mireasa și nuna se sue într'o căruță, în care i se pune și zestrea: pernele, lada, etc., plîngînd și lăutarul cîntînd:

Foaie verde avrămeasă,
Rămîĭ maică sănătoasă,
Dacă n'aĭ fost bucuroasă
Să fiĭ cu mine la masă, etc.

. . . . . .

Pe unde-aĭ pus florile
O să curgă palmele;
Unde-aĭ pus panglicele
O să curgă bicele, etc.

Cînd e aproape să pornească căruța, nuna pune un pahar cu vin pe capul mireseĭ și d'asupra luĭ rupe o azimă, din care aruncă bucăți în toate părțile. Lumea se repede și le ia, avînd credința că azima e bună pisată spre a o presăra pe vitele ce se duc la tîrg de vînzare, ca să se caute cum se caută miresele.

După aceea, căruțele o retează d'a fuga; lumea chiue, lăutarii cîntă de părere bună că aŭ luat mireasa. Ginerile se întoarce, rupe gura iieĭ la soacră și 'i aruncă în sîn o monedă de argint saŭ aur legată în șervet.

Cînd mireasa a ajuns acasă la ginere, se slobod pistoale; ea se dă jos, intră în casă, și nuna o îmbrobodește.

După aceea ĭese în horă (hora mireseĭ), cu ginerile și nunii de mînă și învîrtesc jocul de 3 ori, ast-fel ca a treia oară să vie tot în locul de unde a pornit.

Jocurile țin până seara, apoi se pune masa. In timpul meseĭ lăutarii cîntă doine haiducești: Jianu și Codreanu. La sfîrșitul meseĭ vine lăutarul cu un taler cu covrigi pe el și mesenii pun bani pe el zicînd: De la noi puțin, de la D-zeŭ mult. Ginerile răspunde: Foarte mulțumim; de unde aĭ dat, D-zeŭ să izvorească.

După masă se încep jocuri. Luni se mai pune o masă la ginere; Marți alta la nun; Joi la socrii micĭ. Această din urmă vizită ce tinerii fac socrilor micĭ se numește pe calea primară saŭ pe calea-valea.

La înmormîntări nu se prea văd obiceiuri diferite de cele de prin alte județe.

Istoric. Din istoricul județuluĭ Mușcel vom aminti numaĭ cîte-va date în afară de cele indicate la localitățile istorice ale județuluĭ. District de munte, a servit drept azil al locuitorilor cîmpeni la vreme de invaziuni. Grație trecătoareĭ însemnate pe la pasul Bran, s'a stabilit de timpuriŭ legături strînse comerciale cu Transilvania, în particular cu Brașovul. Aceleași împrejurări se datorește faptul multor evenimente istorice petrecute tot pe acolo. In 1395, Sigismund, regele Ungarieĭ, poposește cu armata sa la Cîmpulung, cînd cu expediția întreprinsă la Nicopoli-Mic. In 1595, Sigismund Batori, principele Transilvanieĭ, vine împreună cu Ștefan Răzvan, domnul Moldoveĭ, ca să se împreune cu Mihaiŭ Viteazul la Cetatea Stoenești (Negru-Vodă), și să alunge pe Vizirul Sinan Pașa din Țară (Vezi Gr. G. Tocilescu, *Istoria Romînilor*, 1900, p. 160 și 291).

Pe la începutul secoluluĭ al XVII-lea, locuitorii cîmpeni, nevoiți de impilările slujitorilor domnești, emigrară la munți. Parte din ei veniră în Cîmpulung unde fură bine primiți. Noi oaspeți deveniră frați buni cu ospătarii; frați d'același sînge și interese. Proprietarii satelor despopulate cerură la Domni reîntoarcerea emigraților la căminurile lor. Mateiŭ-Vodă, după plîngerile boerilor și călugărilor, trimite poruncă în toate orașele și satele Romînieĭ și în părțile Turcieĭ unde eraŭ emigrați sătenĭ, îndemnîndu-i a se reîntorna la vetrele strămbune și promițîndu-le ușurare și protecție.

Sătenii emigrați însă ședeau loculuĭ, fie-care pe la proprietatea unde apucase a se stabili.

La a doua plîngere către Domn din partea marilor proprietarĭ contra emigraților rebelĭ, Mateĭ ordonă capilor de districte și de comune a trimite îndată la urma lor pe cultivatoriĭ cîmpiilor, și trimise gonacĭ după fugarĭ. Parte din aceștĭ gonacĭ se arătară și în Cîmpulung și în comunele vecine reclamînd pe fugarĭ. Toți Cîmpulungeniĭ și sătenii se opuseră și trimiseră la Domnie pe județ, pîrgarĭ și bătrînĭ, reclamînd dela Domn indulgență, măcar pentru emigrațiĭ dela 1612, fiind legați cu dînșiĭ prin legăminte, zicînd eĭ că «alungarea streinilor amerință spargerea orașuluĭ».

Mateiŭ-Vodă dă atunci poruncă ca emigrațiĭ aflați în Cîmpulung cu 4 anĭ înainte de Alexandru Iliaș să rămîe acolo, privindu-se în viitor ca Cîmpulungenĭ; iar ceĭ așezați în oraș din zilele luĭ Alexandru Iliaș și ale luĭ Leon, aceia să fie aduși la urma lor.

La anul 1806, mulțĭ Romînĭ (Oltenĭ și Ardelenĭ), veniră a se așeza în Mușcel și pe moșia orașuluĭ, ca clăcași. Unĭĭ din aceștia, încuscrindu-se cu moșnenii, deveniră moșneni eĭ înșiși și părtași la veniturile comunelor; iar alțĭ din eĭ nesupărați de clacă 30 anĭ, se făcură moșnenĭ cu voința tăcută a proprietarilor și a moșnenilor.

Județul Mușcel la anul 1821 a fost ocupat militărește de Ipsilante, unde așezase o companie de Eteriștĭ sub comanda unuĭ căpitan, iar pentru împlinirea contribuțiunilor dela locuitorĭ 'șĭ-a instalat de ocazie un ispravnic de încredere. (C. D. Aricescu).

Pe cînd Tudor (scrie răp. I. N. Șoimescu, în *Istoria Romînilor din ambele Principate*) guverna țara cu concursul boerilor, Ipsilante ocupa militărește maĭ multe județe ale țăreĭ, între carĭ și Mușcelul, avînd în fiecare cîte un ispravnic pentru împlinirea contribuțieĭ dela locuitorĭ. Nicĭ o dată biciul luĭ D-zeŭ n'a trecut maĭ distrugător peste județul Mușcel ca în timpul Eterieĭ luĭ Ipsilante.

Județul Mușcel este leagănul maĭ multor familiĭ vechĭ: familiile Brătienilor, Goleștilor, Crețuleștilor, Neculcilor, Rucărenilor, Rudenilor, Ariceștilor, etc.

Mușcelul, *cătun*, al comuneĭ Pleșcoiul, jud. Buzăŭ, cu 170 locuitorĭ și 41 case.

Mușcelul, *sat*, jud. Dîmbovița, plaiul Ialomița-Dîmbovița, căt. com. Moroeni.

Mușcelul, *vechie numire a cătunuluĭ* Manolești, jud. Buzăŭ, comuna Valea-Mușceluluĭ.

Mușcelul, *proprietate* a sătenilor din Domnești, situată spre E. de comună, peste rîul Doamna, jud. Mușcel. Acest pămînt este bun și produce porumb, grîŭ, secară și fînețe alese. Din această proprietate, 86 hect. aparțin d-luĭ I. Negulicĭ.

Mușcelul, *moșie*, în jud. Buzăŭ, comuna Colți. Are 630 hect., din care 80 hect. pădure, restul izlaz, fîneață și sterp.

Mușcelul, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Pleșcoiul, căt. Mușcelul, 150 hect. arabile, livezĭ, vie și izlaz.

Mușcelul, *moșie* a statuluĭ, despărțită de Glodeanul, pendinte de mănăstirea Cotroceni, jud. Prahova, care se arendează cu 8050 leĭ anual.

Mușcelul, *pădure*, în jud. Buzăŭ, comuna Beceni, căt. Ocea, pe moșia Ceata-Preoților, a moșnenilor Becenĭ. Are cam 80 hect. și face un corp cu Rotunda și Valea-Țiganuluĭ.

Mușcelul-Țigan (Bonci, Marinești), *cătun*, al com. Rușiavățul, jud. Buzăŭ, cu 400 locuitorĭ și 89 case.

Mușcelul-Țigan, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Rușiavățul, de cam 540 hect., din care 200 hect. pădure, restul arăturĭ, fîneață, livezĭ și sterp. Se încorporează moșiceĭ Rușiavățul.

Mușceluluĭ (Valea-), (Drăgulinești), *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, plaiul Buzăuluĭ, situată pe malul drept al rîuluĭ Buzăul și pe ambele malurĭ ale văeĭ Mușceluluĭ, la 60 kil. de orașul Buzăŭ.

Limita, la N., începe din Dealul-Feței, și merge la Piatra-Cheeĭ, se lasă pe izvorul Văeĭ-Rele, trece pe la Altoac și se urcă în vîrful munteluĭ Măgura; la V., din vîrful Măgureĭ, merge pe plaiŭ în Vîrful-Manteĭ, în vîrful Pătîrlagi, la Piatra-Izvorul-cu-Brad, urcă în Vîrful-luĭ-Bălan, în Vîrful-Stîneĭ și ajunge în Fundul-Munteluĭ-Balosinul; la S., din Balosinul, urcă în Piscul-Mieriorei și pe slemne merge în plaiul Boteĭ, în Vîrful-Rezeĭ și se lasă la gura izvoruluĭ Maloteasa; la E., din gura Maloteseĭ, o ia pe apa Văeĭ-Mușceluluĭ în sus, pănă la gura izvoruluĭ Trăistoaia, de unde urcă în Dealul-Feței, lîngă căt. Fundăturile.

Suprafața sa e de 1570 hect.,

din care 154 hect. arabile, 520 hect. pădure, 150 hect. fineaţă, 435 hect. izlaz, 82 hect. livezi, 2 hect. vie şi 227 hect. sterp.

Proprietăţi mai însemnate sunt: Brăduleţul (particulară), Piscul-Staiculuĭ, Valea-Rea, Lazul-Cheeĭ şi Balosinul, ale cetelor de moşneniĭ: Drăgulineşti, Dodăneşti, Deduleşti, Grijeşti, Dăscăleşti, Niculăeşti, Băngueşti, Jipeşti şi Muşeteşti, stabiliţĭ în această comună, precum şi ale cetelor: Păltineni, Goţeşti, Oproieşti-Marĭ şi Micĭ, Gavriloi, Jitieni, Pîslăreşti şi Ch. Nicolaŭ, stabiliţĭ în comunele vecine, dar care maĭ toţĭ iaŭ numirea generică de moşneniĭ Sibieştĭ.

Terenul e muntos şi puţin fertil, pe alocurea pospăios.

Comuna e formată din cătunele: Brusturişul, Calea-Chiojduluĭ, Malul-Alb, Manoleşti, Măceşul şi Poiana, la care se maĭ poate adăuga şi cătunaşul Mihăileşti.

Are o populaţie de 700 suflete, din carĭ 131 contribuabilĭ, locuind în 183 case; o biserică cu hramul Sf. Dumitru, în căt. Manoleşti, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 3 cîrciumĭ.

Meseriaşĭ sunt 2 fierarĭ.

Budgetul com. e de 2728,19 leĭ.

Căĭ de comunicaţie n'are, afară de albia Văeĭ-Muşceluluĭ şi de Drumul-Chiojduluĭ, dar şi acestea anevoioase şi adesea întrerupte.

Vite are: 11 caĭ, 5 ţepe, 184 boĭ, 41 vacĭ, 4 mînjĭ, 29 viţeĭ, 64 porcĭ, 109 capre şi 300 oĭ.

Stupĭ sunt 40.

Comuna în vechime se numea Drăgulineşti. De pe la începutul secoluluĭ a luat numele apeĭ care o parcurge. Cătunul cel maĭ vechiŭ e Manoleşti; cele-l'alte sunt din a treia decenie a secoluluĭ al XIX-lea.

Muşceluluĭ (Valea-), *vălcea,* izvoreşte din Muşcelul comuneĭ Văleni, pl. Argeşelul, jud. Muşcel, se împreună în centrul comuneĭ cu vălcelele: Săroaia, Brăduleţul şi Lespezile, şi se varsă în rîul Dîmboviţa, la E. de com. Lăicăi.

Muşceluluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Valea-Muşceluluĭ; se formează din izvoarele Brăduleţul şi Leurdişul; străbate în lung această com., unde primeşte izvoarele Trăistoaia, Maloteasa, Izvorul-Răŭ, etc., şi se varsă în rîul Buzăŭl, în com. Pătărlagele. Ţărmurile sale sunt sterile şi humoase.

Muşceluşa, *cătun,* al com. Nehoiaşul, jud. Buzăŭ; are 80 locuitorĭ şi 18 case.

Muşea-cu-Furul, *moşie,* a statuluĭ. Vezĭ Furul-Mic, judeţul Buzăŭ.

Muşea-Mare, *munte* însemnat, în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, pe hotarul Vranceĭ; are păşunĭ frumoase şi o căşărie însemnată, unde se adună laptele din munţiĭ apropiaţĭ, şi se transformă în caşcaval, brînză, etc., care în comerţ se vinde sub numele de Penteleŭ.

Muşea-Mică, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, pe hotarul Vranceĭ, între munţiĭ Muşea-Mare şi Ventrilele; are izlaz şi pădure.

Muşeţeanca, *moşie,* pendinte de com. Insurăţei, proprietate a statuluĭ. Are o suprafaţă de 2400 hect., dînd un venit anual de 37044 leĭ.

Muşeteasca-Finţeşti, saŭ **Tăbărăşti-Muşeteşti,** *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Ţinteşti; are 600 hect., maĭ toate arabile.

Muşetescu, *munte,* în jud. Muşcel, aproape de frontieră, spre Transilvania, proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopia Argeşuluĭ. Se arendează cu 450 leĭ anual.

Muşeteşti, *com. rur.,* jud. Gorj, plaiul Novaci, situată la E. de com. Gruiul. Este formată din 4 cătune: Muşeteşti, unde e şi reşedinţa, Capuzul, Larga şi Stăncesti, cu o întindere de 1500 hect., din carĭ: 220 hect. arabile, 330 hect. fineţe, 10 hect. vie, 11 hect. pomet, 504 hect. izlaz, 400 hect. pădure şi 25 hect. vatra satuluĭ.

Are o populaţie de 290 familiĭ, saŭ 1170 de suflete, din carĭ: 259 contribuabilĭ; 3 bisericĭ, din care cea din Muşeteşti a fost reparată la 1815, deservite de 1 preot şi 3 cîntăreţĭ; 1 şcoală, înfiinţată la 1881, frecuentată de 39 copiĭ; un cimitir; 8 morĭ; 4 puţurĭ şi 18 fîntînĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 60 pluguri, 115 care cu boĭ; 57 caĭ, 480 vite marĭ cornute, 303 rîmătorĭ, 151 oĭ şi 415 capre.

Budgetul com. e la venitur de 910 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 900 leĭ.

Este udată de pîrîul Amaradia, care curge pe la E. de căt. Muşeteşti, cu numele de apa Muşeteşti şi de pîrîul Văleni, pe la V. de căt. Muşeteşti. Aceste ape, pe lîngă că se pot trece prin vad, dar aŭ şi cîte-va poduri peste ele.

Comunicaţia se face prin şoseaua comunală, în lungul căt. Muşeteşti; prin şoseaua vecinală care o pune în legătură cu com. Gruiul şi prin drumurĭ ordinare care o pun în comunicaţie cu cătunele Cu-

puzul, Larga, Sîrbeşti şi Drăgoeşti.

Legenda spune că Constantin Brîncoveanu, înainte de a fi Domn, nu se ştie din ce cauză s'a refugiat în cât. Stăncesti, unde a stat aproape 3 anĭ într'un bordeiŭ, şi că în acest timp a şi cumpărat proprietatea, ce se află astăzĭ în posesiunea d-luĭ D. I. Nădăeanu. Urma bordeiuluĭ se vede chiar şi astăzĭ; iar împrejur se află nişte vie părăsită, numită Viea-Domnească, care se zice că a fost plantată chiar de fostul Domn.

Muşeteşti, *cătun* de reşedinţă al com. Muşeteşti, jud. Gorj, situat pe colina dealuluĭ Muşeteşti, pe o întindere de 500 hect., din carĭ: 80 hect. arabile, 130 hect. fineţe, 4 hect. pomet, 4 hect. vie, 74 hect. izlaz, 200 hect. pădure şi 8 hect. vatra satuluĭ.

Are o populaţie de 100 familiĭ, saŭ 570 suflete, din carĭ 100 contribuabilĭ; o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Locuitoriĭ pe lîngă agricultură se maĭ ocupă şi cu lemnăria. Eĭ posedă: 25 pluguri, 40 care cu boĭ; 20 caĭ, 150 vite marĭ cornute, 115 rîmătorĭ, 300 oĭ şi 189 capre.

In cătun se găsesc: 2 puţurĭ şi 8 fîntînĭ.

Muşeteşti, *deal,* pe teritoriul comuneĭ Vierşani, pl. Gilortuluĭ, jud. Gorj, avînd o direcţiune N.-S.; este coprins între Valea-Gilortuluĭ la V. şi Valea-Deşuluĭ la E.; e o prelungire a Dealuluĭ-Pîrîuluĭ şi se termină la S., în Valea-Gilortuluĭ.

Muşeteşti, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 500 hect., pendinte de com. Nucşoara, plaiul Nucşoara, jud. Muşcel.

Muşiţa (Munţiĭ-), *moşie* a statuluĭ, pendinte de biserica Sărindarul, jud. Prahova; se arendează cu 3500 leĭ anual.

Muşiţa şi Urjugoaia, *păduri* ale statuluĭ, în întindere de 1500 hect., situate între plaiurile Peleşul şi Vărbilăul, jud. Prahova, şi străbătute de valea Muşiţa.

Muşoroaele, *deal,* în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Veleşti, prin care trece limita de S. către comuna Balota, satul Balota-de-sus.

Muşuroiul, *pisc* (1230 m.), pe un masiv foarte îngust, între Rîul-Tîrguluĭ şi rîul Argeşelul, jud. Muşcel. Acest masiv se termină aproape de confluenţa rîuluĭ Argeşelul cu Rîul-Tîrguluĭ şi prezintă o şea largă la S. de Nămăeşti, prin care trece şoseaua Cîmpulung-Rucărul.

Mutul, *cătun (tîrlă),* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Balaciul.

Mutulichiĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul; com. Tîrgul-Trotuşul, izvoreşte din muntele Suri şi se varsă d'a dreapta Slăniculuĭ.

Muţi, *cătun,* în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, com. Drăgşenei. Are o populaţie de 200 suflete, din carĭ 68 contribuabilĭ.

Până la 1885, forma cu cât. Odobeasca o com. osebită, sub numirea de Muţi-Odobeasca. Prin legea din 7 Februarie 1885, aŭ fost alipite amîndouă la com. Drăgşenei.

Legenda spune că numirea cătunuluĭ Muţi ar veni de la o familie de muţĭ, care trăia aci pe la începutul secoluluĭ al XIX-lea. Atît bărbatul cît şi femeia eraŭ cu desăvîrşire muţi. Din căsătoria lor s'aŭ născut 6 copiĭ şi aceştia toţĭ muţĭ. De la aceştia ar fi rămas şi numele satuluĭ.

Muţi, *moşie,* în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, com. Drăgşenei, aparţinînd maĭ multor proprietarĭ printre carĭ şi cîţĭ-va moşteni. Pe această moşie sunt 13 hect. livezĭ de prunĭ.

Locuitoriĭ şi moşteniĭ posedă aci cam 620 hect. pămînt; iar moştenitoriĭ G. Antonescu aŭ 125 hect. cumpărate tot de la moşteni. Din acestea, 50 hect. sunt pădure a moştenilor, iar viĭ sunt în întindere de 9 hectare.

Muzaisi-Orman, *pădure,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, com. Ghiuvegea, în partea centrală a plăşeĭ şi N.-V. a com., pe dealul Mezarlîc-Bair, în întindere de 110 hect., populată cu fag, carpen, etc. Pe lîngă dînsa, la V. trece drumul judeţean Lipniţa-Ghiuvegea; iar la E., calea comunală Ghiuvegea-Curu-Orman.

Muzait, *ruinele* unuĭ sat turcesc, zidit pe ruinele unuĭ oraş militar roman, în jud. Constanţa, la N.-V. plăşeĭ Silistra-Nouă şi al com. rur. Aliman, pe malul stîng al bălţeĭ Vederoasa; satul turcesc a fost distrus în timpul războiuluĭ de la 1877; la 1 kil. spre E. se află movila Comoara.

N

Naca, *loc izolat*, în jurul com. Călimănești, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Naca, *deal*, în jud. Vîlcea, plaiul Cozia, com. Călimănești, cu direcția de la V. la E.

Nacladul, *ramură de munți*, ce se detașează din Culmea-Pietroasă, jud. Neamțu (ramura Tazlăului), spre hotarul județului Bacău, formînd întru cît-va limită despre acest județ.

Nacladul, *pîrîiaș*, în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Tazlăul; izvorește dintre ramurile munților cu același nume și ramura Tazlăului; curge spre S.-E., formînd în parte hotarul despre jud. Bacău, pănă la vărsarea sa pe dreapta pîrîului Tazlăul.

Nacu (Pîrîul-lui-), *afluent* al Bistriței, în jud. Suceava, com. Broșteni.

Nacul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Borcea, com. Tonea, situat pe Bărăgan.

Nacul, *ïaz*, în partea de N.-E. a com. Rădeni, pl. Coșula, jud. Botoșani, pe hotarul moșiilor Rădeni și Feredieni, ale statului; aparține mai mult de Feredieni; are o suprafață de 5 hect. și conține pește și floare de nufăr galben; pe lîngă apele sale; comunică cu lacul Leahul din com. Feredieni, prin pîrîul Nacul.

Nacul, *pîrîu*, care pune în comunicație ïazurile Leahul și Nacul din com. Feredieni, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Nacul, *vale*, în care se află ïazul Nacul și pîrîul Nacul, în partea de E. a moșiei Feredieni, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Nadanova, *sat*, în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, com. rur. Busești. Aci a fost înainte reședința subprefecturei plaiului Cloșani. E situat pe valea Coșușteï, care este fertilă, și are 58 case.

Nadanova, *pîrîu*, în com. rur. Busești, plaiul Cerna, jud. Mehedinți.

Nadas-Iuiuc, *movilă*, în județul Constanța, pl. Constanța, pe teritoriul com. rur. Techir-Ghiol și anume pe acela al cătunului său Hasi-Diuluc, tocmaï la hotarul dintre cătunele Lazmahale și Hasi-Diuluc; este așezată pe culmea dealului Hasi-Diuluc-Bair și are o înălțime de 53 metri, dominînd calea ferată Constanța-Cernavoda, valurile lui Traian, care trec mai spre N., la o depărtare de 1 kil. și drumurile comunale Hagi-Diuluc, Anadal-Chioi și Hafii-Diuluc-Palațul-Mare; este situată în partea de S. a plășeï și cea de N. a comuneï.

Nadelul, *pîrîu*, în com. rur. Șușița, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinți; se varsă în pîrîul Șușița.

Nadișa, *com. rur.*, în jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., situată pe malul stîng al Tazlăului, pe pîrîașul Nadișa și pe dealuri. Este formată din 5 cătune: Nadișa, pe dealul Blîndul, reședința; Năsoești-Răzeși, cu Năsoești-Particulari, mai spre N.; Cetățuia, spre N.-V. de aceste din urmă; Răchitișul, pe dealul cu același nume, spre E. de Cetățuia; și Strugari.

Numele său vine de la unul, anume Ion Nadișul, care a fost întărit proprietar de Ștefan-Voevod, asupra moșiei Nadișa de la Tazlăul, cumpărată de Nadiș de la vechiï săï proprietarï. Mai în urmă, Petru Șchiopul întări tot la aceeași moșie pe strănepoții lui Ion Nadiș, în număr

de patru, din care fac parte răzeșii de astăzĭ.

In Condica Liuzilor, Nadișa este trecută ca moșie răzășească. In Statistica din 1874, se află trecut și satul Strugari.

Teritoriul său se mărginește: la N. cu al comunelor Slobozia-Luncani; la E., cu al com. Dealul-Noŭ; la S., cu al com. Boșoteni și la V., cu al com. Tețcani.

Dealurile sunt: Moșoaga, Runcul, Răchitișul, Mîndrul, Turluiul și Cetățuia; iar cursurile de apă, afară de Tazlăul-Mare: Nadișa, Turluiul și Răchitișul.

Are: o școală mixtă, care funcționează din 1867, în satul Nadișa, frecuentată de 21 copiĭ; 6 biserici, din carĭ 4 ortodoxe, cîte una în satele Nadișa, Cetățuia, Năsoești-Răzeșĭ și Răchitișul, deservite de 2 preoți și 5 cîntăreți, și 2 catolice: una în Năsoești-Particularĭ și a doua în Răchitișul; 8 cîrciumĭ.

Are o populație de 505 familiĭ, saŭ 2039 suflete: 1089 bărbați, 905 femeĭ; 1791 Romînĭ, 241 Ungurĭ și 7 Izraeliți; 2032 de protecțiune romînă și 7 austriacă; 1432 agricultorĭ, 14 comercianți, 10 cu profesiunĭ libere și 20 servitorĭ.

Pe lîngă agricultură, locuitoriĭ se maĭ ocupă și cu cizmăria, cojocăria, dulgheria, rotăria, pietrăria și cu fierăria.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 136 locuitorĭ, cu 436 fălcĭ pămînt în țarină. In 1879, s'aŭ dat la 17 însurățeĭ 34 fălcĭ pămînt în împroprietărire.

Teritoriul com. are o întindere de peste 3000 hect. Pădurile ocupă 1500 hect., dintre carĭ a statuluĭ (Cetățuia) are 832 hect.

Proprietariĭ sunt: G. Iurașcu, cu 357 hect., L. Lucian Vernier, cu 95 hect., I. Curpăneanu, cu 18 hect. și statul, cu moșiile Năsoești și Cetățuia.

Pe teritoriul cătunuluĭ Răchitișul, se găsesc izvoare cu apă sărată.

Vie se cultivă pe o întindere de 640 hect.

Vite sunt: 74 caĭ, 1232 vite marĭ cornute, 368 oĭ și 228 rîmătorĭ.

Budgetul com. e la venitur̆ de 6752 leĭ, 68 banĭ și la cheltuelĭ, de 2996 leĭ.

Comuna este străbătută de calea vecinală, care duce la Moinești prin Tețcani și Poduri.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 31 kil; la Tîrgul-Ocna, 45 kil.; la com. Dealul-Noŭ, 40 kil.; la com. Tețcani, 6 kil.; la com. Boșoteni, 4 kil.; la com. Luncani, 17 kil.; la com. Slobozia-Luncani, 15 kil.; iar la com. Scorțeni, reședința plășeĭ, 4 kil.

Nadișa, *sat*, jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-s., reședința comuneĭ cu acelașĭ numĕ, situat pe dealul Blîndul și în valea pîrîuluĭ Nadija.

Are o populație de 616 suflete; o școală mixtă, frecuentată de 11 copiĭ; o biserică, clădită la 1741 de locuitorĭ, deservită de un preot și 2 cîntăreți; 2 cîrciumĭ.

Vite sunt: 20 caĭ, 406 vite marĭ cornute, 134 porcĭ.

Nadișa, *moșie* a răzeșilor, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadișa, care în vechime cuprindea trupurile Boșoteni, Enăcheștĭ, Năsoeștĭ, Nadișa, Răchitișul, Cetățuia, Cernul, Rumînești, Berești. Astăzĭ este redusă la trupurile Nadișa și Năsoești-Răzeșĭ.

Nadișa, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadișa, care curge pe hotarul com. Nadișa, spre com. Boșoteni. Își are obîrșia de la locul numit Fîntîna-Mare, curge despărțind satele Nadișa, Năsoești și Enăcheștĭ și se varsă în Tazlăŭ, pe stînga, după ce se încarcă cu pîrîiașele Răchitișul și Adîncul.

Nadișa saŭ Orzăștea, *vale*, județul Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Nadișa.

Nadoleanul (Movila-luĭ-Lazăr), *movilă*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Jijila, situată pe una din ondulațiunile N. ale dealuluĭ Agamin, la 2 kil. spre S.-V. de satul Jijila, în partea N.-V. a plășeĭ și S. a comuneĭ; are o înălțime de 45 m.; este punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea, dominînd asupra satuluĭ Jijila și asupra Văiĭ-Popiĭ; este acoperită cu finețe și verdeață; este naturală; pe la poale trece drumul comunal Măcin-Jijila.

Nagara, *deal* și *loc de pășune*, în com. rur. Malovățul, județul Mehedinți, situat în apropiere de satul Piatra-Albă. In acest loc ese fum din pămînt în mod continuŭ.

Naiba, *munte*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, acoperit cu brazĭ, din care se face șindrilă. Se întinde pănă în apa Cerna, la locul numit Corcoaia.

Naimanul, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Oniceni, lîngă satul Oniceni. Are o populație de 17 familiĭ, saŭ 69 suflete.

Se maĭ numește și Onicenilu-Naiman.

Naipul, *com. rur.*, jud. Vlașca,

pl. Cîlnișteа, compusă din cătunele: Băleasca, Cioflicul și Naipul, situată pe partea dreaptă a apeĭ Cilnișteа. Toate cătunele sunt pe proprietatea Naipul.

Prin comună trece Valea-Naipuluĭ și a Peiusuluĭ ce se varsă în Cîlnișteа.

E situată la 32 kil. de Giurgiŭ, și la 5 kil. de Ghimpați, reședința plășeĭ.

Are o suprafață de 3100 hect., din care 2000 hect. pădure.

S'aŭ împroprietărit la 1864 200 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat 600 hect. pămînt.

Moșia se arendează cu 44000 leĭ anual.

Această comună constitue singură o parohie. Are o populație de 1133 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot și 2 dascăli; o școală mixtă cu 2 clase; 6 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 5497 leĭ, și la cheltuelĭ de 3538 leĭ.

Naipul, *cătun*, al comuneĭ cu același nume, jud. Vlașca.

Naipul, *vale*, jud. Vlașca, izvorînd din Letca-Vechie, vărsîndu-se în Cîlnișteа, la Naipul. Se maĭ numește și Valea-Cuciuluĭ.

Nalbant, *com. rur.*, situată în partea centrală a județuluĭ Tulcea, și cea N.-E. a plășeĭ Babadag, pe pîrîul Telița.

Se mărginește la N. cu com. Telița; la S., cu Armutlia și Baș-Chioi; la V., cu Alibei-Chioi; la E., cu Frecățeĭ și Congaz.

Relieful soluluĭ e destul de accidentat de dealurile: Ghel-Tepe (plești, 70 m.), Sarî-Tepe (galben, 54 m.), Stamuni-Culac (228 m.), la S.; Buiuc-Cara-Tepe (170 m.), Chiuciuc-Cara-Tepe, (157 m.), la E.; Uzum-Bair, Izmail-Bair (230 m.), Cartal-Bair (220 m.), Cîrcaman-Bair (200 m.), Cale-Bair (240 m.); Teche-Bair, (240 m.), Carcaman-Bair, Canagic-Bair, la V.; Cogea-Cara-Bair și Dealul-Ciliculuĭ (342 m.), la N.; parte sunt acoperite cu pădurĭ, parte cu izlazurĭ și fînețe.

Movile sunt: Movila-luĭ-Pătrașcu (170 m.), la V.; Movila-Verde (72 m.), la E.; Jarî-Tepe (79 m.), Eșil-Tepe (54 m.), la S.-E.; sunt toate naturale.

Ape sunt: Valea-Telița, trecînd prin cele 2 sate: Trestenicul și Nalbant și avînd ca afluent pe dreapta valea Alciac-Culac-Punar.

E formată din 2 cătune: Nalbant la S.-E., pe valea Telița, reședința; Trestenicul, la 3 kil. spre N.-V., tot pe valea Telița.

Intinderea comuneĭ e de 3800 hect., din carĭ 83 hect. vetrele celor 2 sate, restul aparținînd locuitorilor.

Populația e compusă din 278 familiĭ, saŭ 1355 suflete: 292 bărbați și 645 femeĭ; 669 Romînĭ, 370 Bulgarĭ, 22 Rușĭ, 227 Turcĭ, restul de alte națiunĭ.

Are o școală, înființată în 1882 de stat, frecuentată de 69 elevĭ; o biserică, în Nalbant, cu hramul Sf. Haralambie, zidită în 1881 de locuitorĭ, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Locuitoriĭ posedă: 216 plugurĭ de fier; 482 caĭ și epe, 613 boĭ și vacĭ, 2483 oĭ și capre; 8 morĭ, din carĭ 4 de apă și 4 de vînt.

Meseriașĭ sunt: 3 fierarĭ, 3 lemnarĭ, 1 cizmar, 1 tîmplar.

Comerciul e activ și constă în export de cereale, vin, lemne, brînză, lînă, etc., și import de coloniale și manufactură.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 4141 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 4124 leĭ.

Drumurĭ sunt: șoseaua județeană Tulcea-Baș-Chioi; apoĭ drumurĭ comunale se duc la satele învecinate: Trestenicul, Armutlia, Hagilar, Cataloi, Eni-Chioi, Telița.

Nalbant, *sat*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, cătunul de reședință al comuneĭ Nalbant, așezat pe ambele malurĭ ale văeĭ Telița.

Are o întindere de 1500 hect., pămînt bun pentru cultură, din carĭ 48 hect. vatra satuluĭ, restul al locuitorilor, o populație de 176 familiĭ, saŭ 844 suflete, din carĭ 512 Romînĭ, 302 Bulgarĭ, restul Turcĭ.

Nalbant, *sat*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, cătunul comuneĭ Chiragi, situat în partea sudică și cea centrală a comuneĭ, la 2 kil. spre răsărit de reședință, pe valea Chiragi, sub poalele stîncosuluĭ deal Copucci; este rămășița unuĭ sat odinioară mare și populat; azĭ abia are o populație de 4 suflete, Tătarĭ, ocupîndu se cu creșterea vitelor, pe o întindere pe 254 hect., din care 2 hect. ocupate de vatra satuluĭ.

Nan (Dealul-luĭ-), *deal*, între comunele Țigănești și Gorgani, pl. Podgoria, jud. Mușcel.

Nan (Fața-luĭ-), *cătun* al com. Bălănești, jud. Buzăŭ, cu 100 locuitorĭ și 27 case.

Nan (Pichetul-luĭ-), *pichet*, pe Dunăre, cu No. 16, în județul Ilfov.

Nana, *com. rur.*, pl. Negoești, jud. Ilfov, situată la S.-E. de București, la 48 kil. de acest oraș. In partea de V., pămîntul e smîr-

cos. Stă în legătură cu com. Luica prin o şosea vecinală.

Se întinde pe o suprafaţă de 1680 hect., cu o populaţie de 656 suflete, locuind în 103 case şi 23 bordeie.

Proprietatea e a însurăţeilor, care rezervă 30 hect. pentru izlaz.

Budgetul comuneĭ e la venituri de 1703 leĭ şi la cheltuelĭ de 1680 leĭ.

Are o şcoală, frecuentată de 30 elevĭ şi 7 eleve.

Vite sunt: 384 caĭ şi ţepe, 3 armăsarĭ, 181 boĭ, 220 vacĭ şi viţeĭ, 10 taurĭ, 41 bivolĭ şi bivoliţe, 16 capre, 150 porcĭ şi 2003 oĭ.

Locuitoriĭ posedă: 103 pluguri: 24 cu boĭ şi 79 cu caĭ; 139 care şi căruţe: 52 cu boĭ şi 87 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ sunt 125 şi neîmproprietăriţĭ, 31.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ.

Nanciul. Vezĭ Zătreni, comună rurală, jud. Vîlcea.

Nandra, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, com. Dîrmoneşti, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muşcel, în întindere de 2420 hect., populată cu stejar, fag, carpen şi mesteacăn.

Nanele, *lac,* pe teritoriul com. Ceacul, pl. Borcea, jud. Ialomiţa.

Naneşul, *munte,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, e hotarul com. rur. Izverna.

Naneşul, *pichet de graniţă,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna.

Nani, *fost pichet de graniţă,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna.

Nania, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Broşteni; se desface din Culmea-Scoruşuluĭ; se întinde în partea de S. a comuneĭ; este acoperit cu păşunĭ.

Nanovul, *com. rur.,* în jud. Teleorman, pl. Margineĭ, la N., pe Valea-Vedeĭ, dealungul şoseleĭ judeţene Alexandria-Roşiori. Este situată la marginea oraşuluĭ Alexandria, pe şoseaua judeţeană Roşiori.

Toată partea de N. este udată de rîul Vedea. De a curmezişul, de la V. spre S.-E., com. e străbătut de valea şi pîrîul Nanovuluĭ, ale căruĭ ape sunt oprite în mai multe puncte cu zăgazurĭ pentru udatul grădinilor de zarzavat. Uneĭ părţi din valea Nanovul, locuitoriĭ îĭ zic şi Valea-Adîncă. Terenul este mai tot fertil, afară de o mică parte despre Vedea, care este nisipoasă.

Are o populaţie de 728 suflete; o şcoală mixtă; două bisericĭ, una în Nanovul şi a doua în cătunul Icoana, deservite de un preot şi doĭ cîntăreţĭ.

Vite sunt: 383 vite marĭ cornute, 129 caĭ, 10 măgarĭ, 1581 vite micĭ şi 96 porcĭ.

Budgetul e de leĭ 5702, banĭ 44, la venituri şi de 4939 leĭ, banĭ 77, la cheltuelĭ.

La marginea comuneĭ, spre Vedea, este o fabrică de spirt, înzestrată cu cele mai perfecţionate aparate, proprietatea d-luĭ Ioan Christodorescu.

Viĭ sunt pe o întindere de 134 hect.

Calea principală de comunicaţiune şoseaua judeţeană Roşiori-Alexandria, care o străbate în toată lungimea, punînd'o în legătură cu oraşele Alexandria şi Roşiori şi cu cele-l'alte comune situate pe această şosea.

Satul Nanovul a făcut parte până la anul 1836 din plasa Teleormanul-de-jos. Pe lîngă dînsul mai era un alt sat mare şi populat, Icoana, aĭ căruĭ locuitorĭ aŭ fost strămutaţĭ în com. Adămeşti.

Nanovul îl găsim trecut şi în lista satelor întocmită la 1741, sub Mavrocordat.

La V. comuneĭ, unde se află un punct de hotar, Crucea-luĭ-Çhiriţă, se găsea satul Icoana.

Pe la N.-E. comuneĭ, în depărtare ca de 1 kil. de sat trece Brazda-luĭ-Novac, care ia direcţiunea spre Alexandria.

Nanovul, *moşie,* în jud. Teleorman, pl. Margineĭ, compusă din mai multe corpurĭ, aparţinînd mai multor proprietarĭ, dintre carĭ ceĭ mai marĭ sunt: d-l Costache Atanasiu, avînd 485 hect. arabile şi 4 hect. pădure în Balosin şi d-l I. Săndulescu-Nănoveanu, posedînd 280 hect. arabile şi 4 hect. pădure, corpul Icoana.

Locuitoriĭ împroprietăriţĭ după legea rurală sunt în număr de 111, posedînd în total 413 hect.

Nanovul, *pîrîŭ,* jud. Teleorman, format din izvoarele ce curg între comunele Mavrodinul şi Adămeşti. După ce trece pe lîngă com. cu acelaşi nume, o ia pe lîngă hotarul oraşuluĭ Alexandria, de aci pe lîngă com. Poroschia, în dreptul căreia se varsă în rîul Vedea.

Nanovul, *vale,* jud. Teleorman, începe de pe moşia Broşteanca, trece pe moşiile din com. Plosca, de aci se îndreaptă spre com. Mavrodinul, de unde izvoreşte pîrîul cu acelaşi nume.

Toată distanţa, de la începutul văeĭ până la comuna Mavrodinul, este uscată şi poartă numele de Valea-Caluluĭ. De

aci înainte începe pîrîul care, d'împreună cu valea, ia numirea de Nanovul.

Nantuluĭ (Lacul-), *lac,* lîngă satul Piciorul-Lupuluĭ, în marginea pădureĭ Bîrnova, comuna Ciurea, pl. Codrul, jud. Iaşi; serveşte pentru adăpatul vitelor şi conţine peşte.

Nanul, *munte,* la N.-V. de com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muşcel, pe la poalele căruia trece Rîul-Tîrgului şi rîul Rîuşorul.

Nanul, *pîrîŭ,* izvoreşte de la E. de com. Ibăneşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt, trece prin mijlocul comuneĭ şi se varsă în Cungrea-Mică.

Nanul, *vale,* jud. Muşcel, plasa Rîul-Doamneĭ, com. Jupîneşti; se varsă în rîul Doamna, pe malul drept, în dreptul cătunuluĭ Petreşti, com. Coşeşti.

Napiţa, *pîrîŭ,* în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, cătr. După-Piatră; începe din pădurea Mlăjetul şi se scurge în pîrîul Cepturaşul.

Narişuluĭ (Valea-), *vale,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadişa, prin care curge pîrîiaşul Răchitişul.

Naroţul (Gruiul), *loc izolat,* la S. comuneĭ Brezoiul, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Naslăul, *deal,* se întinde spre S.-E. de satul Cîrjoaia, com. Băiceni, pl. Bahluiul, jud. Iaşi. Pe el se află podgoriĭ însemnate.

Nastasachi (Băile-), *băĭ,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Ocna, situate în marginea oraşuluĭ Tîrgul-Ocna, peste Trotuş, la o altitudine de 273 m. şi la poalele munteluĭ Măgura, care pune capăt fundului grădineĭ băilor, unde se află izvoarele de apă.

Sunt 7 izvoare de apă captate, dintre care numaĭ două: No. 4 şi No. 5, dispuse ca cişmele. Apele aŭ fost analizate pentru întîia oară în 1846, de Dr. Aga C. Vîrnav, cu farmacistul Pavlovicĭ, apoĭ în 1856, de Stenner şi Snel. Izvoarele acestor băĭ aparţin claseĭ apelor minerale clorurate, carbonate, sulfuroase, conţinînd brom şi iod şi aŭ o mare asemănare cu izvorul No. 3 din Slănic. Analizele, ce s'aŭ făcut şi concluziunile la care s'aŭ ajuns sunt arătate în lucrările D-ruluĭ Fătu, 1851 şi 1874, în raportul D-ruluĭ I. Konya din 1883 (Iaşi) şi în raportul pe 1888—1889 al D-ruluĭ C. Istrati. Aparţin colonelului Panait Botez; poartă numele de Băile-Nastasachi, după numele proprietaruluĭ de maĭ înainte, Nastasachi Mihail.

Nastase, *deal,* jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., com. Stăneşti.

Nastradin, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, reşedinţa comuneĭ Enişenlia, pe ambele malurĭ ale văeĭ Nastradin - Ceair, la poalele de S. ale dealuluĭ Cara-Amat-Bair şi ale movileĭ Taslî-Iuiuc, ce'l domină şi la cele de S. ale dealuluĭ Nastradin - Bair. Casele sunt micĭ, neregulate, risipite, cu o piaţă mare în mijloc. Intinderea este de 500 hect., din carĭ 92 hect. ocupate de vatra şi grădinele satuluĭ, cu o populaţie de 41 familiĭ, saŭ 500 suflete.

Nastradin-Bair, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Silistra - Nouă, com. Enişenlia, cătr. Nastradin; se desface din dealul Ghiol-Ghelic-Bair; se întinde spre N. în direcţie de la S.-E. spre N.-V., printre văile Gheren-Ceair, (saŭ Beilicul) şi adiacenta sa, valea Nastradin-Ceair, brăzdînd partea de E. a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ; are 167 m. înălţime, dominînd satul Nastradin, aşezat la poalele sale de E., valea Beilicul, valea Nastradin-Ceair şi drumurile vecinale ce duc de la Nastradin la Bazirgian, Enişenlia şi Hazarlîc; e acoperit cu păduriĭ şi tufărişurĭ, precum şi cu păşunĭ.

Nastradin-Ceair, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Silistra - Nouă, com. Enişenlia, cătr. Nastradin; se desface din dealul Ghiol-Punar; se dirige spre V., într'o direcţie de la S.-E. spre N.-V., prin partea de E. al plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ, printre dealurile Mulver - Accuci şi Cara-Amat-Bair de o parte şi Ghiol-Ghelic-Bair şi Nastradin-Bair de alta: trece prin satul Nastradin şi, după 6 kil. de lungime, se deschide în valea Gheren-Ceair (saŭ Beilicul) pe dreapta, lîngă Taşuluc-Ceşme; prin ea merge drumul Nastradin-Bazirgian.

Nastradin-Culac, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ urbane Cuzgun şi anume pe acela al cătr. Urluia; se desface din poalele N.-V. ale dealuluĭ Cara-Amat-Bair, sub numele de Cuiuc-Culac; se îndreptează spre N., avînd direcţia generală de la S.-V. spre N. E., brăzdînd partea de E. a plăşeĭ şi a comuneĭ; se întinde printre dealurile Curu-Alceac-Bair şi Cara-Aci-Bair şi, după un drum de 10 kil., se deschide în valea Urloaia, pe stînga, în dreptul satuluĭ Susu-Punar; printr'însa merge un drum comunal ce duce de la

Nastradin la Iusuf-Punar, mai este tăiată de două drumuri comunale, unul ce duce de la Cara-Amat la Urloaia, altul de la Nastradin la Cherim-Cuius.

Nat (Valea-luĭ-), *vale*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Menți-din-Dos.

Natima, *loc izolat*, în jud. Buzău, com. Cernătești, cătun. Săpoca, unde, după tradiție, se spînzurau în vechime criminalii.

Nauruțul, *culme de munte*, care este o prelungire a culmei Olănești, jud. Vîlcea. Se îndreptează de la V. către E., formînd țărmul drept al Lotruluĭ. Are ca pisc muntele Sida.

Nazîrcea, *sat*, în jud. și pl. Constanța, cătun. com. Omurcea, situat în partea de V. a plășeĭ și cea de N. a comuneĭ, la 5 kil. spre N. de cătunul de reședință, Omurcea, pe valea Horoslar-Alceac, dominat și închis la S. de dealul Șancal, la S.-E. de dealul Horoslar-Bair, la N.-V. de dealul Caratai, cu vîrful său Caratai și la N. de dealul Nazîrcea, cu vîrful său Nazîrcea (100 m.).

Suprafața sa este de 2831 hect., din carĭ 65 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ și de grădinĭ, cu o populație de 94 familiĭ, saŭ 333 suflete.

Prin partea de S.-V. trece un val al luĭ Traian.

Drumurĭ comunale sunt o mulțime care vin din satele învecinate: Horoslar, Omurcea, Murfatlar, Alacapî, Caratai și altele.

Nazîrcea, *deal* însemnat, în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Caratai; se desface din partea de S.-V. a dealuluĭ Amat-Bair și anume din vîrful Tepe-Cara-Murat; se îndreptează spre S., avînd o direcție generală de la N.-E. spre S.-V., brăzdind partea de E. a plășeĭ și a comuneĭ; se întinde printre văile Caratai și Cioban-Dere; are o lungime de 4 ½ kil. și se continuă cu dealul Caratai; are o înălțime maximă de 100 m., pe care o atinge în vîrful Nazîrcea; pe la poalele sale de S., trece drumul comunal Caratai-Cogea-Ali; este acoperit aproape peste tot cu pășuni și cu puține semănăturĭ în partea de S.-V.

Nazîrul, *com. rur.*, pl. Vădeni, jud. Brăila, situată pe șes. Se mărginește la E. cu Cazasul; la S., cu Tudor-Vladimirescu; la N., cu Cotul-Lung și Vădeni; la V., cu Romanul.

Are o suprafață de 6900 hect. cu o populație de 907 suflete; o biserică, zidită la 1888 de locuitorĭ și proprietar, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, înființată la 1876, frecuentată de 25 elevĭ; 5 cîrciumĭ.

Sunt 65 locuitorĭ împroprietăriți din 1864; neîmproprietăriți mai sunt 47.

Budgetul com. e la venituĭ de 4075 leĭ, și la cheltuelĭ, de 4070 leĭ, 27 banĭ.

Vite sunt: 554 boĭ, 308 vacĭ, 11 taurĭ, 164 viței, 445 caĭ, 1857 oĭ, 377 rîmătorĭ.

Izlazul e de 250 hect.

Drumurĭ: la Tudor-Vladimirescu spre S. (8 kil.); la Roman, spre V. (10 kil.); la Scorțarul-Vechiŭ, tot spre S. (11 kil.); la Gurgueți, spre V. (14 kil.); la Latinul, spre N.-V., pe șoseaua Brăila-Focșani (14 kil.); la Cotul-Lung, spre N. (10 kil.); la Vădeni, spre N. (11 kil.).

Comuna pare a fi înființată înainte de 1756, căcĭ în primăvara acestuĭ an, găsim că zahereaua, adică darea în grîne către Poartă, s'a cerut pentru prima oară în cantitate de 15000 chile de Brăila. Grîul se preda în Brăila, de unde se primea de un Nazîr, adică intendent al Sultanuluĭ. Țara era reprezentată de un comisar, care observa predarea. După ce se preda cătățimea totală de grîŭ, Nazîrul libera un certificat total, care se trimetea ca justificare la Constantinopole. Intendentul Sultanuluĭ nu da certificatul până ce nu i se da plocoane.

Numele de Nazîrul, îl poartă comuna de la vre-unul din acești vechĭ proprietarĭ; mai în urmă deveni proprietatea principeluĭ Alexandru Ghica, de la care a cumpărat-o Ioan Suliotis. Prin com., aŭ trecut Rușiĭ pe la 1821, 1854 și 1877.

Nazîrul, *sat*, în partea de S. a com. Nazîrul, jud. Brăila, la 12 kil. spre N.-V. de orașul Brăila. La 1 kil. spre N. trece șoseaua Brăila-Focșani. Acest sat mai înainte era situat pe locul unde astă-zĭ este tîrla Soarele, din com. Cotul-Lung, de unde s'a strămutat la 1833.

Suprafața vetreĭ satuluĭ este de 49 hect., cu 88 case și 2 cîrciumĭ.

Are o populație de 89 familiĭ, saŭ 427 suflete; o școală mixtă, înființată la 1845, frecuentată de 38 elevĭ și 16 eleve; o biserică, rezidită la 1888 de sătenĭ și proprietar, deservită de un preot, 1 cîntăreț și un paracliser.

Vite: 150 caĭ, 272 vite marĭ cornute, 266 oĭ, 153 rîmătorĭ.

Nazîrul, *fost cătun*, pendinte de com. Bălănoaia, pl. Marginea, jud. Vlașca, pe proprietatea Efo-

riei Spitalelor Civile din București Onceasca și Coșoveni. A fost înainte de 1821 situat în josul satului Ghizdarul.

Nazîrul, *moșie*, pendinte de com. cu același nume, pl. Vădeni, jud. Brăila, proprietate a moșt. răp. I. Suliotis. Are o suprafață de 7100 hect. și aduce un venit de 80000 lei.

Năcești, sau **Năneasca**, *cătun*, pendinte de com. Brăniștari, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca, situat pe partea stîngă a apei Cîlnișteа. Are o suprafață de 145 hect.

Năeanca, *vechie numire a cătunului* Săhăteni-d.-j., com. Găneni-Vintileanca, jud. Buzău.

Năeanca, *vale însemnată*, jud. Buzău, începe în comuna Vispești, din ramificațiile Istriței, prin două izvoare: Urgoaia sau Văleanca și Fîntîna-Vulturului; udă în lung comunele Năeni și Găgeni-Vintileanca; trece șoseaua națională și calea ferată; se împrăștie pe cîmpie, se dirige apoi, parte spre com. Baba-Ana, scurgîndu-se în pîr. Istăul iar parte spre cătunele Găgeni și Miroși; se scurge în pîrîul Sărata, în fața văei Leoteasca.

Năeni (Năeni-Proșca), *com. rur.*, în jud. Buzău, pl. Tohani, pe ambele maluri ale văei Năeasca, la 35 kil. de orașul Buzău.

Limita, la N., începe din pădurea Arhimandrita, apoi pe marginea pădurei sforile Năeni, merge pînă în Predealul-Buzăului; la E., se lasă din Predeal și, pe marginea pădurei Slobozeanul, vine pînă în Piatra Săhătenilor; la S., hotarul de N. al moșiei Săhăteni; la V., din hotarul Săhăteni, ia pe marginea pădurei Gliza și ajunge în pădurea Arhimandrita. Suprafața sa e de 1362 hect. din care 270 arabile, 420 pădure, 45 fîneață, 2 izlaz, 383 vii și 224 sterp.

Proprietățile mai însemnate sunt: Năeni, Proșca și Turburești ale cetelor de moșneni: Năeni, Frăsineni, Orbești și Proșcani.

Terenul e accidentat și pietros, din care cauză e puțin fertil. Singura producțiune mai însemnată sunt viile, apoi livezile.

Comerțul constă în desfacerea acestor producțiuni.

Căi de comunicație sunt: șoseaua comunală Breaza-Fînțești prin Năeni și drumul pe valea Năeanca spre Mizil.

Vite 455 boi, 126 vaci, 69 viței, 50 cai, 28 iepe, 11 mînji, 900 oi, 13 capre și 100 porci.

Comuna e formată din cătunele: Năeni, Proșca și Tudorăcheștі, cu o populație de 1340 suflete, locuind în 314 case.

Are o școală de băeți, frecuentată de 37 elevi și una de fete, frecuentată de 30 eleve; o biserică, în Năeni și fostul schit Proșca, azi biserică de mir, deservite de 2 preoți, 2 cîntăreți și 2 paracliseri. Catedrala e cea cu hramul Sf. Dumitru.

Comuna e nouă. Cel mai vechiu sat e Proșca, pe care Dionisie Fotino nu'l menționează, dar care exista în secolul trecut.

Budgetul comunei e de 2502 lei, 71 bani.

Năeni, *cătun* de reședință al com. Năeni, jud. Buzău, cu 400 locuitori și 93 case, situat pe o frumoasă culme, ramificată din masivul munteluî Istrița.

Năeni, *moșie*, în jud. Buzău, comunele Năeni și Tisăul; are cam 470 hect., proprietate moșnenească, divizată în 5 sfori: Datcul, Frăsineni, Năeni, Cătunul și Orlești; are arături, vie, izlaz, 200 hect. pădure, apoi piatră și loc sterp.

Năeni, *moșie*, în jud. Buzău, com. Tisăul; are cam 240 hect., din cari 18 cultivabile, restul pădure, despărțită în trei sfori: Burducești, Sibiești și Marcocești, după cum s'a sub-divizat ceata moșnenilor Ghinea-Sibiu, proprietarul ei.

Năeni-Sfințeanul, *moșie* a statului, în jud. Buzău, com. Tisăul, făcînd parte din pădurea Bradul-cu-Sforile; are 200 hect., din cari 10 hect. arabile, 10 hect. fîneață și restul pădure.

Năeni-Sforile, *moșie*, în județul Buzău, com. Vispești, proprietate a statului, pendinte de mănăstirea Slobozia; are cam 840 hect., din cari 140 arături și vii, iar restul pădure.

Năeni-Sforile, *pădure* a statului, pe moșia Sforile-Năeni, pe valea rîului Nișcovul, jud. Buzău, com. Tisăul. Constă din două sfori: una la dreapta rîului, zisă și Slobozianul, care are 337 hect., iar a doua la stînga: Năeni, cu 322 hect. Sfoara Slobozianul se mai numește și Slobozianul-cu-Istrița.

Năfurdești, *vechiu sat*, care s'a desființat; depindea de com. Godinești, jud. Tecuciu.

Năfurdești, *trup de moșie* al statului, în jud. Tecuciu, comuna Muncelul. Are o suprafață de 155 hect. Mai poartă numele de Capul-Dealului.

Nămăeasca, *fostă moșie* a statului. Vezi Valea-Mare, județul Muscel.

Nămăeasca, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 231 hect., aparținînd comuneĭ Valea-Mare, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muşcel.

Nămăeşti, *com. rur.*, în județul Muşcel, plaiul Dîmboviţa, la N.-E. de Cîmpulung şi la 8 kil. de acest oraş. Este situată pe malul drept al rîuluĭ Argeşelul.

Se compune din 2 cătune: Nămăeşti şi Valea-Romîneştilor, cu o populaţie de 887 suflete, locuind în 229 case.

Locuitoriĭ se ocupă cu vărăria, lemnăria şi scîndurăria.

Vite sunt: 26 caĭ, 780 boĭ, vacĭ şi viţeĭ, 1017 oĭ, 106 capre şi 120 porcĭ.

In jurul com. sunt livezĭ de finețe (numite muscele), păduri de fagĭ şi measteacănĭ şi munţĭ, între carĭ, maĭ apropiaţĭ putem cita: Clăbucetul şi Plăişoarele. Originea numeluĭ Clăbucetul se pierde în întunecimea veacurilor; iar Plăişoarele îşĭ iaŭ numele de la două plăiuleţe ce compun muntele.

Rîul Argeşelul udă com. de la N. la S. şi pe el, în cercul com., se află 2 morĭ şi 10 ferăstrae.

Numărul contribuabililor e de 131 şi budgetul prezintă la venitură suma de 2297 leĭ şi la cheltueliĭ 2277 leĭ.

Pămîntul întregeĭ com. este de 535 hect., livezĭ, finețe şi semănăturĭ, osebit de munţĭ şi păduriĭ.

Locuitoriĭ sunt în maioritate moşneni; iar 89 s'aŭ împroprietărit la 1864.

Proprietarĭ marĭ în com. sunt d-niĭ Maior Ciudin, Dim. Bilcescu şi M. Florian.

In faţa Nămăeştilor, spre E., se află muntele Mateiaşul, de piatră calcaroasă, cu vîrful Sturul, a căruĭ înfăţişare măreaţă ridică frumuseţea poziţiuneĭ Nămăeştilor.

Sunt două şosele: şoseaua comunală şi şoseaua naţională, ce duce la Rucărul şi Frontieră. In raionul com., peste rîul Argeşelul, este un pod de lemn. Are o biserică vechie, edificată de obştea locuitorilor, deservită de 1 preot şi 1 dascăl şi o mănăstire, Nămăeşti, spre V. de sat, cu 14 chiliĭ, în carĭ locuesc vr'o 20 calugărițe; o şcoală, înfiinţată la 1861, frecuentată de 25 elevĭ şi 6 eleve.

In sînul pămîntuluĭ, la muntele Mateiaşul, se găseşte cu îndestulare piatră de var; iar în vara anuluĭ 1887 s'a descoperit în raionul com. depozite de piatră de construcţie, tot aşa de bună, se zice, ca cea de la Albeşti. Aci s'aŭ deschis şi carierĭ, de unde se exploatează piatră în mare cantitate.

Pe lunca Argeşeluluĭ, la locul numit Valea-luĭ-Bragă şi pe Mateiaşul, se văd numeroase dovezĭ de războaie ale trecutuluĭ: ghiulele, oase de oamenĭ, cosciuge de piatră, toate atîtea probe neîndoelnice că pe aceste locurĭ s'a vărsat sînge în maĭ multe rînduri. Chiar muntele Mateiaşul, spune legenda, îşĭ trage numele de la Mateiaş-Corvin, care a avut pe aci bătălie. Poate că în frămîntările urmate între Ţepeş şi Turcĭ să fi trecut şi Mateiaş prin aceste locurĭ, deşi Istoria nu pomeneşte de cît numaĭ de trecerea peste pasul Bran a luĭ Ion Corvin, vrăjmaş luĭ Vlad-Dracul.

Nămăeşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, jud. Muşcel. Se zice că satul Nămăeşti se numea la început Nemeşeşti, ceea ce ar face să se presupună că cu Radu-Negru ar fi venit şi ciţi-va Nemeşi-Unguri (nobilĭ), carĭ s'aŭ aşezat pe valea numită de eĭ Nemeşeşti.

Istoricul Engel susţine cu totul alt-fel. (Vezĭ Nămăeşti, mănăstire). Aci este reşedinţa primărieĭ. Inaintea de unirea plaiurilor, la Nămăeşti era reşedinţa plaiuluĭ Dîmboviţa. Are o populaţie de 426 locuitorĭ. Ştiŭ carte 104 bărbaţĭ şi 33 femeĭ.

Nămăeşti, *mănăstire de călugărițe*, jud. Muşcel, aşezată pe o frumoasă colină de piatră, lîngă satul cu acelaşĭ nume, pe rîul Argeşelul, la 8 kil. de Cîmpulung.

Istoricul Engel zice că Apostolul Andreiŭ, însărcinat cu propagarea Evangheliei în Bizant, Tracia, Scitia şi ambele Daciĭ, coborînd din Dacia superioară în Dacia inferioară, pe la Bran (pe la Zărneşti) şi ajungînd la locul acesta, s'ar fi uitat pe fereastra unuĭ templu păgîn ca să vadă un preot, de la care vroia să înceapă propaganda creştină şi nezărind pe nimenĭ în templu, se zice că s'ar fi întors către soţiĭ săĭ de călătorie şi ar fi zis: *nemo est;* de unde Nămăeşti.

Biserica zidită în piatră are maĭ multe legende:

Se zice că un cioban păştea oile pe această piatră mare, în care s'a săpat biserica. Intr'o noapte i se arătă în vis Maica Domnuluĭ, care 'ĭ zise: Scoală şi sapă sub tine şi veĭ afla o icoană într'o bisericuţă de piatră; aci veĭ face tu biserică, în cinstea şi slava Intrăreĭ în Biserică a sfinteĭ fecioare Maria, izvor de viaţă şi tămăduiriĭ.

Ciobanul se pune să sape şi după treĭ zile şi treĭ nopţĭ dă de o bisericuţă de piatră în formă de grotă, cu icoane şi odoare bisericeştĭ. Icoana visată de cioban este, spune legenda, chiar aceea pe care o vede vizitatorul în stînga cum intră în biserică.

Se mai zice și următoarele: Creștinii din Dacia, și înainte și după Traian, până la Constantin-cel-Mare, propagaŭ Evanghelia în grote. Aceste grote serviră de biserică până la urcarea Cruceĭ pe tronul Cezarilor, cînd fură părăsite și înlocuite cu temple. Multe din grote se astupară și se crede că grota de la Năměești, este din timpul cînd creștinismul se propaga în ascuns din cauza persecuțiunilor.

In această mănăstire sunt 20 monahine, cu întreținerea cărora statul cheltuește anual 6110 leĭ.

Călugărițele, pe lîngă serviciile ce aduc bisericeĭ, se îndeletnicesc cu diferite lucrărĭ de mînă, de exemplu: șaiacurĭ, mohaire, covoare, pînzeturĭ, etc., pe care le lucrează în mod artistic.

Mănăstirea se administrează de o superioară, ajutată de un consiliŭ spiritual și altul economic.

In mica bibliotecă a mănăstireĭ se află: Indreptarea legeĭ, parte în manuscris; un Mineŭ de la 1698 și 4 hrisoave vechĭ domnești, scrise pe pergament în limba slavonă (1548, 1579, 1590 și 1650).

Curtea mănăstireĭ Năměești se află la 767 m. d'asupra Mărĭĭ-Negre.

Năměoale (La-), *loc izolat,* în jud. Buzăŭ; com. Măgura. Aci e o sorginte de ape minerale, conținînd sulf și fier și a căror coloare e neagră. Apa e foarte rece, dar pare a fierbe cu marĭ clocote.

Năměoalele, *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Cislăul, cât. Aninoasa; se întinde de la izvorul Puturosul până în Fundul-Căcîceĭ, pe hotarul Prahoveĭ.

Năměoloasa (Năměloasa, saŭ Nomoloasa), *com. rur.*, în pl. Bilieștĭ, jud. Putna.

E așezată pe malul Siretuluĭ, satul fiind o urmare a tîrguluĭ cu acelașĭ nume, de care e despărțit prin întinderea imașuluĭ.

Se află la 22 kil. de sub-prefectura plășeĭ, și la 40 kil. de capitala județuluĭ.

Se numește ast-fel de la poziținea sa naturală, fiind situată pe un pămînt mlăștinos, năměolos, lîngă rîul Siret, unde se află un mare pod pe vase.

Se compune din următoarele cătune: Blehani, Clucerul și Năměoloasa (unde e și primăria comuneĭ).

Are o populație de 380 familiĭ, saŭ 1481 suflete, locuind în 318 case; o biserică parohială, cu hramul Pogorîrea Sf. Duh, în cătunul Năměoloasa.

Copiiĭ cu vîrstă de școală urmează la școala din Tîrgul-Năměloasa.

Știŭ carte 116 persoane.

Sunt 339 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 5281,54 leĭ și la cheltuelĭ, de 5212,56 leĭ.

Locuitoriĭ posedă pe lîngă pămînt arabil 47,50 hect. de viĭ; 2 mașinĭ de treerat cu aburĭ, 137 pluguri de fier, 15 grape de fier, 10 rariță; 885 boĭ, 714 vacĭ, 117 caĭ, 888 oĭ și 525 porcĭ.

Industria și comerciul se practică în 2 prăvăliĭ de băuturĭ spirtoase și de un fabricant de rachiŭ.

Năměoloasa (Tîrgul-), *com. rur.*, pl. Bilieștĭ, jud. Putna.

E așezată pe malul Siretuluĭ, d'asupra satuluĭ cu acelașĭ nume, de care e despărțit prin întinderea imașuluĭ.

Se află la 21 kil. de reședința sub-prefectureĭ, și la 39 kil. de capitala județuluĭ.

Acest tîrg a fost înființat în 1818 de logofătul Costache Conachi, în baza hrisovuluĭ din acel an, dat de Mihail Suțu, Domnul Moldoveĭ.

Are o populație de 232 familiĭ, saŭ 883 suflete, locuind în 232 case; 2 bisericĭ, una parohială, cu hramul Adormirea în Tîrgul-Năměoloasa și a doua filială, cu hramul Sf. Treime, în Costieni; o școală de băeți și una de fete, frecuentate de 120 copiĭ (77 băeți, 43 fete).

Vite: 426, din carĭ: 26 boĭ, 100 vacĭ, 130 caĭ, 100 oĭ, 20 capre și 50 porcĭ.

Budgetul com. e la venitură de 9383,33 leĭ și la cheltuelĭ de 9106,30 leĭ.

Industria și comerciul se practică de 31 Romînĭ, 24 Izraeliți și un Grec.

Meseriașĭ sunt: 28 cizmarĭ, 14 croitorĭ, 10 cojocarĭ, 2 brutarĭ, 20 lemnarĭ, 8 fierarĭ și 2 fabricanți de rachiŭ de tescovină.

Bîlciurĭ se fac în acest tîrg la 9 și 25 Martie, la Sf. Gheorghe și la Inălțarea Domnuluĭ.

In baza hrisovuluĭ, prin care s'a autorizat fondarea tîrguluĭ, reprezentanțiĭ actualuluĭ proprietar, contele Petru de Roma, exercită dreptul monopoluluĭ pîineĭ și percep diferite taxe asupra băuturilor și vitelor vîndute, osebit de embaticul de cîte 10 leĭ vechĭ stînjenul loc la stradă și 5 leĭ la mahala.

Dată fiind situația acesteĭ localităț la jumătatea distanțeĭ între Carpați și Dunăre și poziția ce ocupă pe Siretul-d.-j. Năměoloasa are o foarte mare importanță militară din punctul de vedere al apărăreĭ generale a Țăreĭ, contra unuĭ atac venit prin Moldova, căcĭ barează înaintarea ataculuĭ asupra capitaleĭ Regatuluĭ.

Aceasta a făcut ca Năměoloasa

să fie aleasă pentru a se fortifica, în care scop s'a constituit aci, în anii 1887—1890, mai multe grupuri de uvraje, dispuse pe mai multe linii, toate în fortificație permanentă, foarte solidă, după modelul cel mai recent și posedînd o artilerie formidabilă.

Fortificațiile de la Năməloasa formează sistem cu cele de la Galați și Focșani, constituind cea ce se numește regiunea fortificată Focșani-Năməloasa-Galați și împreună închid gîtul coprins între munți și Dunăre, interzicînd în mod absolut trecerea vrăjmașului.

Aceste fortificații aŭ fost construite de ofițerii și trupa nostră de geniŭ și, prin calitățile ce aŭ, sunt astă-zi citate ca model în școlile militare străine.

In spatele fortificațiilor de la Năməloasa se află podul militar de la Lungociul, care este apărat prin aceste fortificații și care va juca de sigur un rol mare în cazul unui războiŭ.

In timp de pace fortificațiile de la Focșani-Năməloasa-Galați sunt ocupate de regimentul 1 de Cetate, care este împărțit de o potrivă între aceste 3 puncte; de asemenea mai sunt date acestor puncte și cîte-va companii de geniŭ.

In Năməloasa există cazărmi pentru un batalion de cetate și 4 companii de geniŭ.

Năməloasa, *cătun*, în com. cu același nume, pl. Biliești, jud. Putna, așezat pe malul Siretului, lîngă tîrgul cu același nume, de care e despărțit prin întinderea imașului. Are o biserică parohială, cu hramul Pogorîrea S-tului Duh.

Năməloasa (Tîrgul-), *parohie*, în jud. Putna, com. cu același nume, pl. Biliești, formată din Tîrgul-Năməloasa și Costieni. Are 2 biserici, una parohială, cu hramul Adormirea, în Tîrgul-Năməloasa și a doua filială, cu hramul S-ta Treime, în Costieni.

Năməloasa, *parohie*, în com. cu același nume, pl. Biliești, jud. Putna. Se compune din cătunele Blehani, Clucerul și Năməloasa, avînd o biserică parohială, cu hramul Pogorîrea S-tului Duh, în cât. Năməloasa.

Năməloasa, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnic, com. Dumitrești; izvorește din dealul Turculețul; udă partea E. a com. și se varsă în rîul R.-Sărat, pe stînga luĭ, mai jos de cătunul Biceștii de-sus.

Nănășeni, *fost sat*, la N. de desființatul sat Iorcani, pe teritoriul comuneĭ Tătărușĭ, jud. Suceava.

Nănășești, saŭ **Piscul-Cocoruluĭ**, *moșie*, cu o întindere de 845 pogoane, din care 300 pogoane pădure, jud. Argeș, pl. Oltul, proprietatea statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Govora din Vîlcea. Avea la 1871 o arendă anuală de 12050, cînd a fost ipotecată, împreună cu alte 380 proprietăți ale statuluĭ, pentru asigurarea împrumutuluĭ domenial de 78 de milioane.

Pe periodul 1879—86, arenda acesteĭ moșiĭ a scăzut la 7250 de leĭ; după aceasta s'a înstrăinat de guvern în timpul din urmă.

Pe moșie se află 2 morĭ, case, han și magaziĭ.

Nănăul, saŭ **Valea-luĭ-Nănăŭ**, *vale*, în com. rur. Retezul, plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Nănceanca, *pisc de deal*, pe moșia Mogoșești, com. Buda, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ.

Năneasa, *vale*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Dofteana, pe unde se găsesc puțurĭ de păcură în abundență.

Năneasca saŭ **Năcești**, *cătun*. Vezĭ com. Năcești, jud. Vlașca.

Nănești, *com. rur.*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., așezat pe valea pîrîiașuluĭ Cornițelul și în cursul superior al pîrîuluĭ Dienețul. Se compune din 3 cătune: Nănești, reședința, Vladnicul și Mărăști.

La 1803, Nănești-Răzeșĭ făceaŭ parte din județul Tecuciŭ, ocolul Polocinuluĭ («Uricarul», Codrescu, Vol. VII, pag. 313).

In partea de E. a com. se înșiră, de la N. la S., dealurile: Ghirineasa, Stîlpi și Dealul-Mare.

Se mărginește la E. cu Găiceanca (jud. Tecuciŭ); la V., cu com. Milești; la S., cu com. Petrești și la N., cu com. Părincea.

Are o școală mixtă, care funcționează din 1859, frecuentată de 14 copiĭ; 3 biserici: 2 ortodoxe, în satul Nănești, deservite de 2 preoți, 1 diacon și 2 cîntăreți, și una catolică în Vladnicul.

Are o populație de 370 familiĭ, saŭ 1484 suflete: 1143 Romînĭ, 324 Ungurĭ și 17 Izraeliți, toți de protecțiune romînă; 1000 agricultorĭ, 4 cu profesiuni libere, 117 muncitorĭ și 23 servitorĭ, locuind în 370 case.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 90 locuitorĭ, cu 313 fălcĭ și 40 prăjinĭ pămînt în țarină.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de aproape 1000 hect.

Proprietarĭ sunt: Caton G.

Lecca, avînd o moșie de 433,20 hect.; Profira Strat, o moșie de 104 hect.; și N. Țintă, posedînd 25,06 hect.

Viile ocupă o întindere de 63 hect.

Vite sunt: 70 caĭ, 647 vite marĭ cornute, 256 porcĭ, 21 capre și 757 oĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 3956 leĭ, 70 banĭ și la cheltuelĭ, de 1979 leĭ, 26 banĭ.

Teritoriul comuneĭ este străbătut de calea vecinală Lecca-Părincea-Nănești-Pănceşti și de calea comunală ce o unește cu Văleni (com. Milești).

Distanțele: la Bacău, capitala districtuluĭ, 28 kil.; la com. Părincea, reședința plășeĭ, 5 kil.; la com. Milești, 9 kil.; la Petrești, 8 kil.

Năneşti, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Bilieşti, așezată lîngă Siret. E un sat împrăștiat și înconjurat cu grădinĭ, viĭ și alee de salcîm.

Se află la 16 kil. de sub-prefectura plășeĭ, și la 34 kil. de capitala județuluĭ.

In comună sunt 2 bălțĭ: una numită Lacul, de 30 hect., și alta, Cîrpînoaia, în întindere de 10 hect.; ambele conțin pește.

Viĭ sunt pe 82 hect.

Are o populație de 218 familiĭ, saŭ 983 suflete, din carĭ: 337 agricultorĭ, 3 meseriașĭ, 12 comercianțĭ, 8 cu profesiunĭ libere, 25 muncitorĭ și 9 servitorĭ, locuind în 237 case.

Știŭ carte 70 persoane.

Are o biserică parohială, cu hramul Inălțarea-Domnuluĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 3487.01 leĭ și la cheltuelĭ, de 3484.47 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 1 mașină de bătut porumb (cu manivelă), 2 pluguri de lemn, 60 de fier, 1 grapă de fier; 214 boĭ, 192 vacĭ, 24 caĭ, 895 oĭ și 61 porcĭ.

Industria și comerciul se practică în două stabilimente de băuturĭ spirtoase, 5 de băuturĭ spirtoase și coloniale, 3 fierărĭĭ și 7 fabricĭ de rachiŭ și tescovină.

Năneşti, *sat*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., și reședința cu acelașĭ nume, situat pe pîrîiașul Cornițelul și pe Valea-Nănești.

Are o populație de 266 familiĭ, saŭ 939 suflete; o școală mixtă; 2 bisericĭ, una clădită la 1716 de Enache Meșterul și a doua, la 1834, de preotul G. Roșu; 2 cîrciumĭ.

Vite: 52 caĭ, 472 vite marĭ cornute, 219 porcĭ și 13 capre.

In vechime satul se numea Slobozia-Nănești.

Năneşti, *sat*, formînd com. cu același nume, pl. Bilieşti, jud. Putna, așezat lîngă rîul Siretul și înconjurat cu grădinĭ, viĭ și alee de salcîmĭ; e un sat împrăștiat.

Are o biserică parohială, cu hramul Inălțarea-Domnuluĭ.

Năneşti, *sat*, făcînd parte din com. Valea-Rea, jud. Tecuciŭ, situat pe coasta dealuluĭ Vladnicul, în partea de S. a comuneĭ, la 1 ½ kil. de reședința comuneĭ.

Are o populație de 85 familiĭ, saŭ 309 suflete, carĭ locuesc în 78 case; o biserică, cu hramul Intrarea-în-Biserică, făcută de locuitorĭ la 1742 și reparată la 1803, 1875 și 1891.

Copiiĭ din sat urmează la școala din satul Galbeni.

Locuitoriĭ sunt răzeșĭ.

Teritoriul satuluĭ este de 128 hect., pe care locuitoriĭ îl stăpînesc în întregime.

Se zice că satul datează de vre-o 200 de anĭ.

Năneşti, *parohie*, în com. cu același nume, pl. Bilieşti, jud. Putna, avînd o biserică parohială, cu hramul Inălțarea-Domnuluĭ.

Năneşti, *vale*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., prin care șerpuește pîrîiașul Cornițelul și care este înclinată spre pîrîul Răcătăul.

Năneşti, *pîrîŭ*, jud. Tecuciŭ, izvorește din rîpa cu același nume; curge prin mijlocul satuluĭ Nănești, de la V. la E., și se varsă în partea dreaptă a Zeletinuluĭ, în raionul com. Valea-Rea.

Năneşti. Vezĭ Pochi-Diĭ, jud. Tutova.

Nănia, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Vadul-Soreștilor, pe moșia Modruzești și Căprești, acoperită cu pădure, în întindere de 50 hect.

Năpîrteanul. Vezĭ Berevoești, proprietatea statuluĭ, jud. Mușcel.

Năpîrteanul, *munte*, proprietate a statuluĭ, în raionul comuneĭ Berevoești-Ungureni, plaiul Nucșoara, jud. Mușcel. Este acoperit cu pădure de brazĭ și molifțĭ. Aci sunt maĭ multe căsărĭĭ. Din acest munte, izvorește Rîușorul, afluent al rîuluĭ Brătia.

Năpîrteanul, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 200 hect., jud. Mușcel, com. Berevoești-Ungureni.

Nărteasca, *numire* ce se maĭ dă *sforiĭ de pădure* Doiceasca, din marele trup Bradul-cu-Sforile, com. Tisăul, jud. Buzăŭ.

Nărteasca, *numire* dată uneĭ *părțĭ din moșia* Băduleasca, com. Vispești, jud. Buzăŭ.

Nărteşti, *deal*, jud. Tecuciŭ, con-

tinuare a dealuluĭ Gohorul. Se termină aproape de gara Berheciul. Pe dînsul sunt așezate satele: Nărteștĭ-d.-j., Nărteștĭ-d.-s. și Viile-Grecilor.

Nărteștĭ, *rîpă cu pîrîŭ*, jud. Tecuciŭ, desparte satele cu același nume, în direcție N.-V. și se varsă în partea stîngă a Berheciuluĭ.

Nărteștĭ-de-Jos, *sat*, făcînd parte din com. Gohorul, jud. Tecuciŭ, situat la Capul-Dealuluĭ, în partea de S. a comuneĭ, la 8 kil. de reședința com., care e în satul Gohorul.

Are o populație de 61 fam. saŭ 222 sufl., locuind în 67 case.

Locuitoriĭ sunt vechĭ răzeșĭ și stăpînesc tot teritoriul cătunuluĭ, care e de 292 hect.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Copiiĭ din sat merg la școala din Nărteștĭ-d.-s.

In partea de S., pe coastă, se află Viile-Grecilor, unde a fost și satul Greci.

Nărteștĭ-de-Sus, *sat*, făcînd parte din com. Gohorul, jud. Tecuciŭ, situat pe dealul cu același nume, la 5 kil. de reședința comuneĭ, și despărțit de Nărteștĭ-d.-j. printr'o rîpă.

Are o populație de 160 familiĭ, saŭ 563 suflete; o biserică, cu hramul Intrarea-în-Biserică, făcută de locuitorĭ la 1834, după cum se vede în inscripția ce se află d'asupra ușeĭ, și care s'a reparat la 1882, tot de locuitorĭ, carĭ o și întrețin; o școală mixtă, înființată la 1875 și frecuentată de 44 copiĭ.

Comerciul se exercită de 2 cîrciumarĭ.

Locuitoriĭ sunt toțĭ răzeșĭ și stăpînesc tot teritoriul, care e de 580 hect.

Satul este străbătut de un drum care'l unește cu satul Gohorul.

Năruja, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Vrancea, situată pe amîndouă părțile gureĭ, pe unde se varsă pîrîul cu același nume în Zăbala, la 16 kil. de sub-prefectura plășeĭ și la 53 kil. de capitala județuluĭ.

E udată de pîraiele Năruja, Zăbala, Peticul, Reghiul și Săratul.

Vîrfurile de munțĭ din această comună fac parte din lanțul munților Vranceĭ; la poalele lor sunt mine de sare.

Se compune din cătunele: Lunca, Năruja (unde se află și primăria comuneĭ), Petrești, Podul-Năruja, Podul Stoica, Poenița, Reghiul și Stroești.

Are o populație de 229 familiĭ, saŭ 997 suflete, din carĭ: 198 agricultorĭ, 13 industriașĭ, 2 comercianțĭ, 2 cu profesiunĭ libere, 342 muncitorĭ și 20 servitorĭ, locuind în 238 case.

Știŭ carte 61 persoane.

Sunt 212 contribuabilĭ.

Are o biserică parohială, cu hramul Cuvioasa Paraschiva; o școală mixtă, construită de comună și frecuentată de 29 copiĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 2162.01 leĭ și la cheltuelĭ, de 2141.70 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 30 pluguri de lemn; 4 morĭ de apă; 242 boĭ, 204 vacĭ, 69 caĭ, 1864 oĭ, 71 capre și 161 porcĭ.

Sunt 250 stupĭ cu albine.

Viĭ sunt de 6 hect.; cultură de cereale, pe mai mult de 500 hect.

Industria și comerciul se practică de 2 comercianțĭ de băuturĭ spirtoase, 3 fierarĭ, 3 cărăușĭ. Sunt 5 pive și dîrste și 7 herăstrae.

Năruja, *cătun*, în comuna cu același nume, pl. Vrancea, jud. Putna, situat pe amîndouă părțile gureĭ pe unde se varsă Năruja în Zăbala.

Are o biserică parohială, cu hramul Cuvioasa Paraschiva.

Năruja, *parohie*, în com. cu același nume, pl. Vrancea, jud. Putna, formată din cătunele: Năruja, Stroești, Poenița, Lunca, Reghiul, Podul-Stoica, Petrești și Podul-Năruja. Are 1 biserică parohială cu hramul Cuvioasa Paraschiva, în cătunul Năruja.

Năruja, *pîrîŭ*, jud. Putna, ce izvorește din muntele Poiana, mai sus de satul Herăstrăul, primind în cursul săŭ, următoarele pîraie: Mordanul, ce vine de la Poarta-de-Vînt, Gorul, ce vine din vîrful munteluĭ cu același nume, Verdele, ce izvorește din muntele Verdele, Pietrosul, ce izvorește din muntele Pietrosul, Băloasa, ce curge din muntele Sboina.

Se varsă în Zăbala, lîngă comuna Valea-Săreĭ, la cătunul Prisaca, după ce udă comunele: Herăstrăul, Năruja și Nistorești.

Năruja (Dealul-), *pădure*, în întindere de 50 hect., situată pe teritoriul comuneĭ Năruja, pl. Vrancea, jud. Putna. Aparține locuitorilor din sus-zisa comună în indiviziune.

Năruja (Podul-), *cătun*, în comuna cu același nume, pl. Vrancea, jud. Putna, situat pe pîrîul Năruja, lîngă locul unde dă în Zăbala.

Are o populație de 49 suflete, carĭ locuesc în 14 case.

Năsintocul, *vale*, jud. Vălcea, pl. Ocolul, com. Vlădești.

Năsipăria, *deal*, pe moșia Lu-

peni, com. Hudeşti, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Năsipăria, *deal,* ce se prelungeşte pe partea de N.-E. a satuluĭ Albeşti, comuna Albeşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ. Se numeşte astfel din cauza mareĭ cantităţĭ de năsip ce conţine.

Năsipăria, *deal,* făcînd hotarul între com. Galata, pl. Codrul şi Miroslava, din pl. Stavnicul, jud. Iaşi; pe podişul săŭ trece de-a curmezişul şoseaua judeţeană Iaşi-Roman; de pe el se scoate prundiş.

Năsipăria, *pisc de deal,* pe moşia Hudeşti, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Năsipărieĭ (Dealul-), *deal,* pe moşia Hilişeul-Curt, com. Hilişeul, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ.

Năsoeşti-Cetăţuia, *moşie,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadişa, aparţinînd statuluĭ şi aducîndu-ĭ un venit de 3100 leĭ. Inainte de secularizare, ţinea de mănăstirea Berzunţul. Pe această moşie a fost ceartă şi judecăţĭ dese între răzeşiĭ şi egumeniĭ mănăstireĭ Berzunţul. Ast-fel s'a întîmplat la 1781, pe timpul Domnitoruluĭ C. Moruzi-Voevod, în urma jalbeĭ dată de egumenul Ghenadie, ca să se hotărnicească din noŭ părţile de moşie. Acestea s'aŭ hotărît definitiv, de către Mateĭ Hurmuzache, în favorul mănăstireĭ.

Năsoeşti-Particularĭ, *sub-diviziea satului* Năsoeşti-Răzeşĭ, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., situat pe pîrîul Nadişa, la 2 kil. de satul Nadişa (şcoala).

Are o populaţie de 58 familiĭ, saŭ 225 suflete; o biserică catolică, clădită în 1865 de locuitorĭ; 2 cîrciumĭ.

Vite: 16 caĭ, 113 vite marĭ cornute şi 56 porcĭ.

Năsoeşti-Răzeşĭ, *cătun,* în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., al com. Nadişa, situat pe dreapta pîrîuluĭ Nadişa, la 2 kil. de satul Nadişa (şcoala).

Are o populaţie de 77 familiĭ, saŭ 301 suflete; o biserică ortodoxă, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ, clădită de locuitorĭ la 1777.

Vite: 15 caĭ, 193 vite cornute şi 7 porcĭ.

Năsoeşti-Răzeşĭ, *moşie,* în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., comuna Nadişa, aparţinînd răzeşilor din comună.

Năsoeştilor (Dealul-), *deal,* în judeţul Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadişa, de pe teritoriul cătunuluĭ Cetăţuia.

Năsolea, *cascadă,* în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmăneşti, formată de pîrîul Uzul, la picioarele munteluĭ Farcul şi la care se ajunge cu greŭ, printr'o pădure deasă de brazĭ şi fagĭ.

Năstase, *sat,* pe şesul din dreapta Başeuluĭ, în partea de S. a com. Brăteni, pl. Ştefăneşti, jud. Botoşani, cu o suprafaţă de 219 hect. şi o populaţie de 45 familiĭ, saŭ 129 suflete.

Vite sunt: 33 boĭ şi vacĭ, 29 caĭ, 30 oĭ şi 16 porcĭ.

Năstăseni, *sat,* făcînd parte din com. Godineşti, jud. Tecuciŭ. Pe acest loc a existat o dată satul Năfurdeşti. Locuitoriĭ de aicĭ aŭ format satul Biceşti, din pl. Zeletinul.

E situat la N. şi la 7 kil. şi 700 m. departe de reşedinţa com., la marginea de V. a dealuluĭ Medeleni.

Are o populaţie de 44 familiĭ, saŭ 174 suflete, locuind în 50 case.

Teritoriul satuluĭ este de 168 hect.

Locuitoriĭ sunt răzeşĭ.

Năstăseşti, *sat,* în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Bulzeşti, situat în valea pîrîuluĭ Frăţilă. Are o populaţie de 377 suflete, locuind în 109 case.

Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Cîrstuleşti, ce este la 3700 m.

Are o biserică; 5 cîrciumĭ.

Năstăsoaia, *vîrf de deal,* situat la N. de com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova, acoperit cu viĭ.

Năsturelul, *com. rur.,* în partea de S. a plăşeĭ Marginea, jud. Teleorman, situată pe ţărmul gîrleĭ Pasărea, care derivă din Dunăre şi udă toată partea de S. a com.

La N. şi E., se învecineşte cu proprietatea Bragadirul şi la V. cu proprietatea Zimnicea. Are un cătun, Zimnicelele, la 3 kil. de Zimnicea.

Toată partea de S.-V. a com. este şerpuită de mulţime de ape, atît stătătoare cît şi curgătoare. Afară de gîrla Pasărea, maĭ sunt: Boazul, care derivă din această gîrlă; Calota, Luciul, Rotundul, Bentul, Bouleţul şi Craca, ape stătătoare, provenite din revărsările Dunăreĭ în canalul Pasărea.

Comuna Năsturelul poartă şi numele de Herasca, după numele fostuluĭ proprietar, Banul Constantin Herescu, care a făcut moşia sa donaţiune Academieĭ Romîne şi bisericeĭ Sf. Vineri din Bucureşti.

Cătunul Zimnicelele se numea mai înainte Satul-Nou. Acest cât. se află în depărtare de Năsturelul de aproape 1 1/2 kil., în partea de V., spre oraşul Zimnicea.

Populaţia com. cu a cătunuluĭ este de 776 suflete, din carĭ 138 contribuabilĭ.

Vite: 283 caĭ, 716 vite marĭ cornute, 2840 vite micĭ cornute şi 134 porcĭ.

Budgetul com. e de 4750 leĭ şi 43 banĭ, la venitурĭ şi de 4670 leĭ şi 76 banĭ, la cheltuelĭ.

Are o şcoală, frecuentată de 18 elevĭ; 2 biserici, una în cât. Năsturelul şi alta în Zimnicelul, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Căĭ de comunicaţiune are spre oraşul Zimnicea şi spre com. Bragadirul, pe şosele vecinale; iar spre com. Frumoasa, la N.-V., are numaĭ drumurĭ naturale.

In raza acesteĭ com. se găsesc mai multe măgurĭ, dintre carĭ una la N., care poartă numele de Măgura-cu-Boz; o altă între cât. Zimnicele şi Năsturelul, cu numele de Măgura Caravaniţeĭ şi o a treia Măgura-Mare, chiar în Năsturelul. Înălţimea lor variază între 15—20 m. şi baza, de la 50—80 m. în periferie.

In partea de N. se văd încă şi azĭ urmele linieĭ ferate ruse din campania 1877, Zimnicea-Frăţeşti, care s'a desfiinţat la 1887.

Năsturelul, *moşie*, în jud. Teleorman, pl. Marginea, com. cu acelaşĭ nume, donată de către răposatul general Năsturel Herescu, parte bisericeĭ Sf. Vinerĭ din Bucureşti, parte Academieĭ Romîne.

Nătămenia, *deal*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, la hotarul com. rur. Balta. Aci a fost, se zice, o cîrciumă a luĭ Tudor Vladimirescu.

Nătărăi, saŭ Insurăţei, *sat*, pendinte de com. Seaca-Belciugata, pl. Şerbăneşti, jud. Olt, format de însurăţeiĭ împroprietăriţĭ aci, pe moşia statuluĭ, în 1879.

Are o populaţie de 100 familiĭ, carĭ posedă 550 hect.

Alăturĭ de acest sat, s'a maĭ format un alt cătun de către locuitoriĭ împroprietăriţĭ, în baza legeĭ vînzăreĭ bunurilor statuluĭ şi cărora li s'a vîndut pămînt în loturĭ. Acest cătun noŭ are o populaţie de 313 familiĭ, posedînd 1565 hect.

Năutul, *pisc*, com. Dragoslavele, jud. Muşcel, plaiul Dîmboviţa.

Năvăceşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Măgureni, pl. Filipeşti, jud. Prahova. Are o populaţie de 126 locuitorĭ.

Năvîrgeacul, *loc izolat*, cu fîntînă, com. Mădulari, pl. Cerna, jud. Vîlcea.

Năvrapul, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, proprietatea moşnenilor Berevoeştĭ-Pămînteniĭ, plaiul Nucşoara, jud. Muşcel, avînd, împreună cu pădurile Piperuşi şi Oboarele, o întindere de 3000 hect.

Năvrăpeasa, *gîrlă*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j.; desparte la E. com. Măciuca de com. Guşoeni.

Năvrăpeşti, *parte* din *satul* Miroslăveşti, jud. Suceava.

Năvrăpeşti, saŭ Sohodorul, *pîrîŭ*, jud. Suceava, udă satul şi com. Miroslăveşti, pe o lungime de 7 kil şi se varsă în Moldova.

Năzărioaia, *sat*, făcînd parte din com. Vultureni, pl. Berheciul, judeţul Tecuciŭ, situat pe coasta de V. a dealuluĭ cu acelaşĭ nume, la 5 kil. de Vultureni, în partea de N.-V.

Are o populaţie de 21 familiĭ, saŭ 82 sufl., locuind în 18 case.

Teritoriul satuluĭ este de 166 hect.

Locuitoriĭ, vechĭ clăcaşĭ, stăpînesc 76 hect., iar proprietarul, 90 hect.

Acest sat îşĭ trage numele de la nevasta unuĭ locuitor, numită Năzare, care murind a lăsat acest loc soţieĭ sale. Locuitoriĭ îĭ maĭ zic satuluĭ şi Năzăroaia saŭ Satul-luĭ-Năzare.

Neacşul, *vale*, jud. Olt, comuna Ciomăgeşti, pl. Oltul-d.-s., care se varsă în Cungrea-Mare, pe ţărmul stîng, tot în raionul comuneĭ Ciomăgeşti.

Neacşul (Stan), *vîlcea*, care se formează pe teritoriul com. Tituleşti, cât. Ungurei, pl. Şerbăneşti, jud. Olt, cu direcţia de la V. către E. se varsă în rîul Dorofeiul.

Neacşuluĭ (Movila-), *movilă*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, situată pe cîmpul Bărăgan, spre S. de satul Marsilieni; are o înălţime de 14 m.

Neacşuluĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Nişcovuluĭ, cât. Cîrlomăneşti.

Neaga, *numire*, ce a purtat din vechime şi maĭ poartă *com. rur.* Socetul din pl. Tîrguluĭ, jud. Teleorman. Numirea oficială de Socetul i s'a dat maĭ tîrziŭ.

Neaga, *sorginte de ape minerale*, în jud. Buzăŭ, com. şi cât. Ruşiavăţul; conţine sulf şi fier.

Neaga, *vălcea*, jud. Teleorman, ce trece prin com. Socetul, saŭ Neaga; începe despre comuna Bălţaţi, la N.-V., şi se terminĕ în Valea-Vedeĭ.

Neaga (Doamna), fiică a luĭ Mitrea Vornicul, unul din fruntaşiĭ boerilor din jud. Buzăŭ, devenită soţia luĭ Mihnea, fiul luĭ Alexandru-Vodă şi nepotul luĭ Mircea Ciobanul, fiul luĭ Radu Călugărul, toţĭ din Buzăŭ. Mircea domni în ţară în două rînduriĭ: la 1577—1583 şi la 1585-1590. Din cauza cruzimilor şi a împilărilor, pĭerzîndu-şĭ tronul, se duse la Constantinopole, unde se turciĭ de bună voie, sub numele de Mehmet-Bey. Soţia sa Neaga, rămîind singură, se retrase în Buzăŭ, în vastele sale proprietăţi: Cislăul, Tisăul şi Lapoşul, la care, probabil, a adăugat şi ceea ce-ĭ rămăsese de la soţul săŭ. Neaga s'a distins şi prin multe fapte de pietate, zidind mănăstirĭ şi bisericĭ.

Din nenumăratele edificiĭ pe care tradiţia le atribue şi locurĭ cu numele săŭ, vom expune pe cele maĭ însemnate:

a) Cetatea Doamneĭ Neaga, numită şi «La-Zidul-Doamneĭ», ruine în com. Cislăul, cătun. Buda, pe o frumoasă poiană, între munţiĭ Gîlma şi Scărişoara, înconjurată de izvoarele: Valea-Ziduluĭ şi Valea-Dogarilor. Aci se văd ruinele unuĭ mare palat fortificat, iar la poartă un colosal stejar bine conservat, avînd periferia de 5 m. Tradiţia adaugă că sub ruinele acestuĭ palat ar fi bolţĭ, în care sunt şi acum ascunse averile D-neĭ.

b) Palatul Checa. Vezĭ Checa, com. Tisăul.

c) Palatul şi biserica de la Cucuiata. Vezĭ Cucuiata, com. Grăjdana.

d) Biserica Doamneĭ Neaga din com. Lapoşul, ruine, care abia se maĭ cunosc.

e) Puţul Doamneĭ Neaga în com. cătun. Lapoşul, lîngă ruinele bisericeĭ, în livedea de pruni a luĭ Temistocle, unde, după tradiţie, s'aŭ aruncat fetele eĭ (unii spun 2, iar alţiĭ, 3), ca să nu cadă în mîna Turcilor, carĭ veniserĕ a le robi. Colacul puţului se conservă bine, iar inscripţiunile după dînsul aŭ devenit aproape ilizibile, ceea ce a făcut pe d-l Odobescu să zică: «e săpat cu slove pe care, zăŭ, nicĭ ceĭ maĭ cărturarĭ din ziua de astăzĭ nu le maĭ pot ghici.» (ψεύδο-κυνηγετικός, Scrieriĭ literare şi istorice, vol. III, pag. 176). Puţul e foarte adînc; la gură aŭ crescut cîţĭ-va socĭ. Se spune că în fundul luĭ ar fi aruncate avuţiĭ.

f) Poiana Doamneĭ Neaga, loc izolat şi de o rară frumuseţe în com. şi cătun. Lapoşul, unde era un palat şi o grădină de preumblare. De aci pleca alee până la cetatea din Cislăŭ şi cetatea din Tisăŭ, pe dealul Mesteceni, pe a căruĭ culme pare a fi încă urme de şosea. Tradiţia spune că aci aŭ prins-o Turciĭ şi aŭ omorît-o.

g) Drumul Doamneĭ Neaga, în com. Ruşiavăţul; începe din muntele Băidea, de la schitul Cîrnul, fondat de moşiĭ eĭ (Doamna Chiajna şi Mircea Ciobanul) şi se infundă în muntele Pănătăul. E o lucrare de artă, fiind maĭ tot săpat în stîncĭ.

h) Mănăstirea Cislăul, pe care a zidit-o mutînd aci pe călugăriĭ de la schitul Aninoasa, ce era în ruine.

i) Biserica S-ţiĭ Ingerĭ din oraşul Buzăŭ, unde, în capul pantahuzeĭ, se vede trecută Doamna Neaga cu 100 talere. Pantahuza ce conservă în biblioteca decedatuluĭ C. Don.

j) In fine drumul Doamneĭ Neaga, din com. Gura-Sărăţeĭ, care începe din malul rîuluĭ Teleajenul, trece prin Sărata, merge până la comuna Gura-Nişcovuluĭ, de unde se bifurcă, o ramură continuînd pe malul rîuluĭ Nişcovul, prin com. Grăjdana şi Tisăul, iar alta trecînd rîul Buzăŭ şi mergînd prin comuna Mărăcineni în com. Scurteşti. Acest drum e indicat prin marĭ crucĭ de piatră, maĭ toate din aniĭ 1583 şi 1584. (Vezĭ Istoricul comuneĭ Gura-Sărăţeĭ), etc.

Din lucrurile rămase de la Doamna Neaga, este şi o cruce ferecată, pe care a dăruit-o mănăstiriĭ Bratschi din Chiev în anul 1600. Se găseşte zugrăvită între ctitorĭ la Episcopia din Buzăŭ şi la mănăstirea Bradul.

Neaghiĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Vipereşti, care se scurge în rîul Buzăul.

Neagoe, *pisc*, pe malul rîuluĭ Otăsăul, com. Petrari-d.-s., pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Neagoşul, *deal*, jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Chiojdeanca.

Neagota, *parte* din *satul* Romani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea; în vechime parte se numea Neagota şi parte Desrobiţi.

Neagota, *pîrîŭ*, jud. Tecuciŭ, com. Corbasca, afluente al Rogoazeĭ; curge de la N. spre S. şi se varsă în pîrîul Corbasca.

Neagota, Romani şi Bîrzoteni, *moşiĭ* ale statuluĭ, pendinte de mănăstirea Bistriţa, situate în com. Romani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Se arendează cu 7100 leĭ anual.

Neagota şi Valea-luĭ-Neagu, *trupurĭ de pădure* ale statuluĭ,

în întindere de 750 hect., carĭ, împreună cu trupurile Crîngul-Popești (15 hect.) și Plăiețul (20 hect., formează pădurea Romani, situată în com. Horezul, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Neagota, *vale*, jud. Vîlcea, com. Romani, plaiul Horezul.

Neagotiĭ (Valea-), *vale*, izvorește de la hotarul comuneĭ Romani și se varsă în rîul Bistrița, în raionul comuneĭ Tomșani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Neagra, *sat*, cu 250 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Poiana-Laculuĭ.

Neagra, *sat*, numit în partea estică Șes-Tînă, iar în cea vestică Gura-Haiteĭ, pe moșia și în com. Neagra-Șaruluĭ, jud. Suceava, așezat pe țărmurile pîrîuluĭ Neagra-Șaruluĭ, pe o lungime de 11 kil. și o lățime de 3 kil.

Are o populație de 271 familiĭ, saŭ 1102 suflete, din carĭ 309 contribuabilĭ, locuind în 328 case; o biserică, cu hramul Sf. Dumitru, clădită din lemn de răzășĭ în 1852, pe locul alteia vechĭ ce fusese adusă din Dorna-Vatra și din care icoanele și catapeteazma se văd și acum în noua biserică, care e deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, înființată în 1865, condusă de un învățător și frecuentată de 35 elevĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Panci, 4070 m.; la Șarul-Dorniĭ, 6 kil., și la Gura-Haiteĭ, 9 kil. Vezĭ com. Neagra-Șaruluĭ și Dorna.

Neagra, *mahala*, aparținînd cătunuluĭ Baia-de-Fĭer, jud. Gorj, plaiul Novaci. Are 23 familiĭ, saŭ 69 suflete.

Neagra, *cătun*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bicazul, situat la gura pîrîiașuluĭ cu același nume și în stînga pîrîuluĭ Bicazul.

Neagra, *braț* (prival), în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, teritoriul comuneĭ Vlădeni; pune în comunicație lacul Mocilna cu Borcea.

Neagra, *baltă*, în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Desa; conține multe minerale, dintre carĭ iodul predomină.

Neagra, *baltă*, jud. Ilfov, pl. Mostiștea, la E. pădureĭ cu același nume.

Neagra, *ramură de munțĭ*, ce se detașază spre S.-E. din grupa munteluĭ Ceahlăul, pe teritoriul comuneĭ Bicazul, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu; este formată din două șire maĭ principale: Obcina-Neagră și Neagra-Săcuesculuĭ.

Neagra, *moșie*, jud. Argeș, pl. Pitești, cu o întindere de 612 pogoane, din care 450 pogoane pădure proprietatea statuluĭ, pendinte de Mitropolia din București. Se arendează cu 240 leĭ anual.

Neagra, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 1847 hect., pendinte de com. Haimanalele, pl. Filipești, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Groșetul-Mălăeasa, 150 hect., formează pădurea Haimanalele.

Neagra, *pîrîŭ*, izvorește de pe teritoriul satuluĭ Popricani, com. Rădiul-Mitropolieĭ, pl. Copoul, jud. Iași, curge de la N. spre S. și se varsă în iazul cu același nume.

Neagra, *pîrîŭ*, izvorește din Pădurea-Neagră și se varsă în rîul Cricovul-Dulce, la locul numit La-Rîpă, spre S. de com. Haimanalele, pl. Filipești, jud. Prahova.

Neagra-Broștenilor, *sat*, pe moșia și în com. Broșteni, jud. Suceava, de care ține și localitatea numită Poiana-Vinuluĭ, locuită de cîțĭ-va sătenĭ, carĭ n'aŭ proprietățile lor, ci țin cu arendă anuală cîte o bucată de loc de la proprietate.

Așezat pe țărmul drept al pîrîuluĭ cu același nume, are o populație de 51 familiĭ saŭ 290 suflete, din carĭ 60 contribuabilĭ, locuind în 62 case; o cîrciumă; o băcănie; o moară și un herestrăŭ.

Meseriașĭ sunt: 1 croitor, 3 cojocarĭ, 2 dulgherĭ, 2 pietrarĭ și 4 fierarĭ.

Școala și biserica din Broșteni servesc și acestuĭ sat.

Improprietărițĭ în 1864, sunt un fruntaș, 4 pălmașĭ și 4 codașĭ, stăpînind 57 fălcĭ, afară de ceĭ cu 20 prj.

E străbătut numaĭ de șoseaua ce leagă Broșteni cu Dorna.

Neagra-Broștenilor, *pîrîŭ*, jud. Suceava. Izvorește din Transilvania, atinge hotarul Țareĭ la Cheia-Negreĭ, formează hotar între com. Șarul-Dorniĭ și Ardeal pe o întindere de 3 kil. și după ce a învîrtit un herăstrăŭ și 2 morișce, trece în com. Broșteni, la Poiana-Vinuluĭ; udă și această comună pe o lungime de 20 kil., învîrtind alte două herăstrae și o moară, și se varsă în Bistrița, în dreptul satuluĭ Broșteni.

Acest pîrîŭ poartă maĭ multe nume: în Transilvania i se zice Neagra Secuilor; cum atinge hotarul Țareĭ, ia numele de Neagra-

Drăgoeseĭ, maĭ la vale, de Neagra-Păltinișuluĭ și în fine, de Neagra-Broștenilor.

In Romînia are de tributarĭ din dreapta: Crîstișorul, Ortoița, Ortoaia, Pîrîul-Cerbuluĭ, Pahomie, Pîrîul-Arșițeĭ-Rele și al-Salahorilor; iar din stînga: Secul, al-Ursuluĭ, al-Văcărieĭ, Țihlița, Căprăria-Mică, Căprăria, Pîrîul-Acheșuluĭ, Negrișoara, Pîrîul-Arsurilor și al-Omuluĭ. E navigabil pentru plute.

La Poiana-Vinuluĭ e un agent vamal, care priveghiază să nu se introducă în Țară plute în mod fraudulos.

Neagra-Drăgoești. Vezĭ Neagra-Broștenilor, jud. Suceava.

Neagra-Mare, *pîrîiaș,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bicazul, izvorește din apropierea munteluĭ Gruiul, vărsîndu-se pe stînga în Bicaz, lîngă satul Neagra. Pe valea sa se găsesc bolovanĭ marĭ de calcar.

Neagra-Mădeiuluĭ, *sat,* pe moșia Borca, jud. Suceava, com. Mădeiul, înșirat în lungul țărmuluĭ drept al pîrîuluĭ Neagra-Broștenilor.

Are o populație de 15 familiĭ, saŭ 73 suflete, din carĭ 48 contribuabilĭ, locuind în 17 case.

Improprietărițĭ în 1864 sunt: 3 fruntașĭ, 3 pălmașĭ și 10 codașĭ, stăpînind 48 ½ fălcĭ.

Biserica și școalele din Broșteni servesc și acestuĭ sat.

Singurul drum ce leagă Broșteni cu Dorna trece pe aci.

Neagra-Mică, *pîrîiaș,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bicazul, se varsă în pîrîiașul Neagra-Mare.

Neagra-Păltinașuluĭ. Vezĭ pîr. Neagra-Broștenilor, j. Suceava.

Neagra-Săcuesculuĭ, *ramură de munțĭ,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bicazul.

Neagra-Săcuilor. Vezĭ pîr. Neagra-Broștenilor, jud. Suceava.

Neagra-Șaruluĭ, *com. rur.,* în jud. Suceava, pl. Muntele, situată spre V. și la 113 kil. de Fălticeni. Se mărginește la E. cu com. Șarul-Dornĭĭ; la V. și S. cu Transilvania și comuna Șarul-Dornĭĭ și la N. cu comuna Șarul-Dornĭĭ și Bucovina.

Are forma unuĭ poligon neregulat, tinzînd spre rotunzime. E compusă din satele Neagra și Șărișorul, cu reședința în satul de la care și-a luat numele.

Are o populație de 314 familiĭ, saŭ 1283 suflete, din carĭ 355 contribuabilĭ; o biserică, deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, condusă de un învățător.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 6060 leĭ, și la cheltuelĭ, de 6035 leĭ.

Vite sunt: 364 caĭ, 524 boĭ, 840 vacĭ, 2532 oĭ, 58 capre și 185 porcĭ.

Moșia e proprietatea locuitorilor răzeșĭ și are 7909 hect., din carĭ 6258 hect. pădure, 1373 hect. fînață, 19 hect. cultivabil și restul sterp.

E udată de pîrîul Neagra-Șaruluĭ cu afluenții săĭ, din dreapta: Pîrîul-Braduluĭ, Băuca și Tăietura, iar din stînga: Haĭta, Panacul, Răchitișul, Pîrîul-Paltinuluĭ, Pîrîul-cu-Pește, Pîrîul-Popiĭ, al-Bărloagelor, al-Runculuĭ și al-Măganuluĭ. Maĭ sunt: Pîrîul-Tulbure, Pîrîul-Mare și Șărișorul.

Munțiĭ comuneĭ ceĭ maĭ însemnațĭ sunt: Călimani, Tăeturile, Șărbeĭ, Lucaciul și alțiĭ în număr de aproape 30.

Altitudinea comuneĭ, în Vîrful-Lucaciuluĭ, atinge 1777 m.

Locuitoriĭ se ocupă cu exploatarea pădurilor și creșterea vitelor.

Neagra-Șaruluĭ, *pîrîŭ,* jud. Suceava, intră în Țară la locul numit Gura-Haiteĭ, în com. Neagra-Șaruluĭ, pe care după ce o străbate, trece în com. Șarul-Dornĭĭ, formînd hotarul Țăreĭ din spre Bucovina pe o lungime de 6—7 kil. După un curs total de 25 kil., în care a învîrtit 12 morișteĭ, 7 ferăstraeș și 2 piue, se varsă în Bistrița, drept satul Gura-Negreĭ. Apa sa fiind foarte repede, e navigabilă pentru plute.

Are de tributarĭ în Țară, din dreapta, Pîrîul-Braduluĭ, Băuca cu Băucuța și Tăetura, Călimănelul, Pîrîul-luĭ-Mîndrilă, al-Rusuluĭ, al-Pietrenilor, al-Pichetuluĭ, Vîlcelele și Pîrîul-Rece; iar de-a stînga Pîrîul-Haĭteĭ, Pîrîul-cu-Pește, Pîrîul-Popiĭ, al-Bîrloagelor, al-Runculuĭ, al-Măganuluĭ, Pîrîul-Mare, Șărișorul-Mare și Pîrîul-Burtuculuĭ, din Bucovina.

Neagră (Movila-), *movilă* însemnată, naturală, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Canlî-Bugeac, situată în partea sudică a plășeĭ și în cea centrală a comuneĭ, pe una din ondulațiunile sudice ale dealuluĭ Actopraclac; are 65 m. înălțime; punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea, domină asupra satelor Canlî-Bugeac, Pașa-Cîșta și asupra drumuluĭ comunal Pașa-Cîșla-Caugagi, ce trece pe la picioarele sale; este acoperită cu verdeață.

Neagră (Valea-), *schit,* pe teritoriul com. Herăstrăul, jud. Putna, fondat în 1755 de niște călugărĭ ruși de la schitul Poiana-Măruluĭ, din R.-Rărat, de la carĭ

aŭ rămas 4 icoane aduse din Rusia. Are o proprietate de 100 hect.

Neagră (Valea-), *deal* însemnat, în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, com. Andreași; se desface din Culmea-Scorușuluĭ; se întinde printre pîrîul Valea-Neagră și afluentul său pîrîul Lacul; brăzdează partea estică a comuneĭ; e acoperit cu păduri și pășuni.

Neagră (Valea-), (Plaiul), una din *potecele* cele mai însemnate din Munții-Vranceĭ, jud. Putna, pe care se suie la munte oile și cele-l'alte vite ale Vrăncenilor.

Acest plaiŭ apucă Muntele-Verde și duce la Poarta-de-Vînt pe la Pietrosul.

Neagră (Valea-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moșia Comarnicul, pl. Peleșul, jud. Prahova.

Neagră (Valea-), *vale* însemnată, în jud. Buzăŭ, com. Nehoiașul, izvorește din M. Curul-Munteluĭ și se scurge în Buzăŭ, în dreptul Văeĭ-Grămăticuluĭ. Conține păstrăvĭ. Malurile sale sunt acoperite cu seculare păduri de brad.

Neagră (Valea-), *vale* însemnată, în jud. Buzăŭ, com. Goiești; începe de la M. Viforîta și se scurge în pîrîul Bîsca-Mare. Malurile sale formează grosul pădureĭ de brad, ce acopere poalele munteluĭ Penteleul.

Neagră (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, cătunul Miluiți; începe de la Piscul-Dracùluĭ și se scurge în Nișcovul.

Neagră (Valea-), *vale*, în jud. Mușcel, com. Colibași, pl. Rîul-Doamneĭ; se varsă în rîul Doamna pe malul stîng, în raionul aceleĭ comune.

Neagră (Valea-), *vale*, izvorește din Vîrful-Babeșuluĭ, curge de la N.-V. către S.-E. și se varsă în rîul Teleajenul, pe malul drept, în raionul com. Măneciul-Ungureni, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Neagră (Valea-), *vale*, izvorește de sub poalele munteluĭ Zăganul, se unește cu pîrîul Curul-Roșu și cu izvorul Tîmpa, spre E. de mănăstirea Cheia, și împreună formează pîrîul Tîmpa, care se varsă în rîul Teleajenul, pe malul stîng, în com. Măneciul-Ungureni, jud. Prahova.

Neagră (Valea-), *pîrîŭ* însemnat, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ; izvorește din Culmea-Alunuluĭ; udă partea de S. și E. a com. Andreași, trecînd prin cătunul Tîrîtul, intră în plasa Marginea-d.-s., udă com. Dealul-Lung, și se varsă în rîul Rîmna, mai jos de cătunul Petreanul, al com. Odobasca, după un curs de 22 kil. Valea sa este foarte frumoasă, mărginită de o parte și de alta de munți înalți, acoperiți cu păduri seculare. Pe albia luĭ merge drumul de la com. Dealul-Lung la comuna Andreași.

Neagră (Valea-), *vale*, la 7 kil. spre S.-E. de com. Brezoiul, pl. Cozia, jud. Vîlcea.

Neagul, *pisc* însemnat, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia, așezat în partea de V. a com.; e acoperit cu păduri și pășuni.

Neaguluĭ (Munții-), *ramură de munți*, ce se detașează spre S.-E. din grupa munților Ceahlăul, până în spre V. satuluĭ Bicazul, din com. cu același nume, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu.

Neaguluĭ (Piatra-), *deal*, jud. Prahova, pl. Prahova, com. Provița-d.-j., acoperit cu pădure mărunță. La poalele luĭ sunt livezĭ, izlazurĭ, prunĭ și se cultivă porumb.

Neaguluĭ (Pîrîul-), *pîrîiaș*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bicazul, izvorește din munții cu același nume și se varsă pe stînga pîrîuluĭ Bicazul, după ce străbate valea formată de ramura munților Neagra și Neaguluĭ.

Neaguluĭ (Valea-), *numire* dată uneĭ *părțĭ* din *moșia* Cîndești-d.-j., jud. Buzăŭ, în opoziție cu Cerbul, ce se dă celeĭ-l'alte părțĭ.

Neaguluĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Măgura, începe din Predealul-Buzăuluĭ și se scurge în rîul Buzăul.

Neajlovul, *plasă*, în jud. Vlașca. Și-a luat numele de la rîul care o străbate în tot lungul prin centru.

Este încorporată cu pl. Glavaciocul, formînd singură o pl.: Glavaciocul-Neajlovul, cu reședința în Obedeanca.

Este situată la N.-E.-E. a județuluĭ.

Limitele sale sunt: la N., jud. Dîmbovița și o parte din jud. Argeș; la E., jud. Ilfov, de care în mare parte o desparte rîul Argeș; la S., pl. Cîlnișteа; la V., pl. Glavaciocul.

Suprafața plășeĭ, în limitele arătate mai sus, este de 94813 hect.

Populația plășeĭ este de 78394

locuitorĭ, socotind şi ceĭ din Glavaciocul.

Numărul comunelor din această plasă este de 29, cu 55 cătune şi anume:

1. *Adunaţi-Sîrbeni,* constituind o comună.

2. *Babele,* cu cătunele: Babele, Dănciuleşti şi Găureni.

3. *Bucşani,* cu cătunele: Bucşani-d.-s., Bucşani-d.-j. şi Podişorul.

4. *Cîrtojani,* cu cătunele: Cîrtojani şi Sadina.

5. *Căscioarele,* cu cătunele: Căscioarele, Golăşei, Podul-Popa-Nae.

6. *Clejani,* constituind singură o comună.

7. *Corbi-Ciungi,* cu cătunele: Corbi-Ciungi şi Vadul-Stanchiĭ.

8. *Crevedia-Mare,* cu cătunele: Coşoaia şi Crevedia-Mare.

9. *Fundul-Părului,* cu cătunele: Crovul, Fundul-Părului şi Grozăveşti.

10. *Gîsteşti-Romînĭ,* cu cătunele: Gîsteşti-Romînĭ şi Gîsteşti-Sîrbĭ.

11. *Gratia-Mare,* cu cătunele: Drăghineşti şi Gratia-Fărcăşanca.

12. *Letea-Nouă,* constituind singură o comună.

13. *Mîrşia,* constituind singură o comună.

14. *Nebuna (Valea-Nebună),* constituind singură o comună.

15. *Obedeni,* cu cătunele: Angheleşti, Bucşani-d.-j., Obedeni şi Pîrlita.

16. *Obislavi,* constituind singură o comună.

17. *Patru-zecĭ-de-Crucĭ,* cu cătunele: Moara-din-Groapă şi Patru-zecĭ-de-Crucĭ.

18. *Roata-Cătunul,* constituind singură o comună.

19. *Roata-de-Jos,* cu cătunele: Roata-d.-j. şi Sgaia.

20. *Ruşi-luĭ-Asan,* cu cătunele: Ruşi-luĭ-Asan (cu mahalaua Cuneşti) şi Satul-Noŭ.

21. *Udeni,* cu cătunele: Sîrbeni-Moşteni şi Udeni.

22. *Ueşti-Goleasca,* cu cătunele: Popeasca-Ciupagea şi Ueşti-Goleasca.

23. *Ueşti-Moşteni,* constituind singură o comună.

24. *Vînători-Marĭ,* cu cătunele: Cupele şi Vînători-Marĭ.

25. *Vînători-Micĭ,* cu cătunele: Poeana-luĭ-Stîncă şi Vînători-Micĭ.

26. *Vişina,* cu cătunele: Hanul-luĭ-Pală şi Vişina.

27. *Zădăriciul,* cu cătunele: Belimoaica, Crevedia-Mică, Crevedia-d.-j. şi Zădăriciul.

In această plasă nu se găsesc cîmpiĭ întinse ca în plasa Marginea şi Cîlnişteа. La fie-ce pas se văd văĭ şi vălcele carĭ întrerup monotonia cîmpielor, ast-fel vedem că este Valea-Neajlovuluĭ, care străbate d'alungul plăşeĭ, cu văile laterale ce daŭ într'însa şi anume: Drîmbovnicul, care are pe el satele Drăghineşti, Gratia, Cîrtojani, Sadina, Roata, Mîrşia, Ueşti, Goleasca, Ueşti-Moşteni; apoĭ Jirovul, care are satele Sîrbeni-Adunaţi, Sîrbeni-Moşteni şi Udeni; valea Redivoaia care străbate satul Corbi-Marĭ; valea Ilfovăţul, ce trece pe la Gîsteşti-Romînĭ. Milcovul curge pe la Letca-Nouă şi Ruşi-luĭ-Asan. Pe malul Argeşuluĭ se află satele Fundul-Părului, Popa-Nae, Căscioarele. Maĭ sunt văile: Chiricanul ce trece pe la fundul moşielor Vadul-Lat cu Udeni; Crevedia ce vine pe la satul cu acelaşĭ nume; Boracul, Ilfovăţul, Milcovul şi alte multe vălcele de o mică importanţă.

Dealurĭ principale sunt: platoul d'intre Argeş şi Neajlov, partea de sus pe la Corbi-Marĭ şi platoul dintre Drîmbovnicul şi Neajlovul, pe la Crevedia.

Locuitoriĭ acesteĭ plăşĭ se ocupă, pe lîngă agricultură, şi cu fabricaţiunea de cărbunĭ de lemn (mangal), ceĭ maĭ bunĭ din ţară. Satele acesteĭ plăşĭ alimentează capitala cu cărbunĭ.

Se cultivează în această plasă, în 7 comune, de către 308 locuitorĭ, o cantitate de peste 12000 kilgr. de tutun.

Plasa Neajlovul este cea maĭ păduroasă din judeţ; din ea se trimet lemne la Bucureşti direct cu cărăuşiĭ din localitate.

Statul posedă pădurile: Babele (900 hect.); Cîrtojani, cu Sadia şi Braniştea (1114 hect.); Căscioarele (4456 hect.); Crevedia, Sf. Gheorghe şi Stavropoleos (352 hect.); Zăvoiul, Popa-Nae (114 hect.); Crovul şi Fundul-Părului (460 hect.); Gîsteşti-Coteni şi Romînĭ (290 hect.); Valea-Nebună de deal şi de luncă (1000 hect.).

Particulariĭ posedă un număr de 9 păduri, în suprafaţă aproximativă de 9000 hect.

Cele maĭ însemnate sunt:

Corbi-Marĭ, Vadul-Stanchiĭ, Clejani şi Letca-Nouă.

Se fac bîlciurĭ la următoarele comune:

Gratia, tîrg săptămînal în toate Duminecele, iar anual la 20 Iulie şi la 14 Octombrie.

Corbi-Marĭ, tîrg săptămînal în toate Vinerile.

Cîrtojani, tîrg anual cu oborul de vite, la 23 Aprilie.

Ruşi-luĭ-Asan, tîrg anual la 23 Aprilie şi 20 Iulie.

Ueşti-Moşteni, tîrg anual la 21 Maiŭ, 27 Iunie, 6 August şi 8 Septembrie.

Budgetul comunelor e la venitурĭ de 93591 leĭ, iar la cheltueli de 77839 leĭ.

Numărul contribuabililor este de 5173.

Această plasă, din toate care constitue jud. Vlaşca, este maĭ bogată în morĭ pe apă; sunt 24

morĭ, pe apa Neajlovuluĭ și 2 pe apa Drîmbovniculuĭ. Sunt 4 morĭ cu aburĭ; cazane de făcut rachiŭ la Vișina și Obislavi. Pe apa Neajlovuluĭ, sunt 2 piue pentru abale, la Vadul-Stanchiĭ și la Patru-zecĭ-de-Crucĭ.

Principalele artere de comunicație sunt: șoseaua ce merge pe valea Neajlovul, de la capul jud. despre Dîmbovița pe vale până la Obedeni; apoĭ șoseaua care merge pe valea Drîmbovniculuĭ venind din pl. Glavaciocul și ducînd la Obedeni și la București pe la Zădăriciul și Malul-Spart.

Maĭ este vechiul drum al Olaculuĭ care merge de la București la Craiova; străbate pl. în tot latul eĭ, de la Gîștești despre București.

Punctele unde se desfac produsele acesteĭ plăși sunt: pentru cereale, stația Titu, pe linia ferată Pitești-București și Giurgiŭ; lemne, cărbunĭ, păsărĭ, unt, tutun și alte producte se desfac la București pe 2 căĭ deosebite, pe la Malul-Spart și pe la Podul-luĭ-Popa-Nae.

Pămîntul acesteĭ plăși este argilos, amestecat cu calcar și nisip pe alocurea.

In comuna Obedeni, din această pl., este reședința plășilor Glavaciocul și Neajlovul unite. Aci este un oficiŭ telegrafic-poștal și judecătoria acesteĭ plăși.

Sunt 18 parohiĭ, cu 38 biserică, deservite de 27 preoți și 60 cîntăreți; 27 școlĭ, din care numaĭ 2 de fete și 2 de băeți; cele-l'alte sunt mixte, conduse de 5 învățătoare și 20 învățătorĭ, și frecuentate de 200 fete și 822 băeți.

Parte din comunele acesteĭ plăși depind de Regimentul al XXVIII-lea de Dorobanți cu reședința în Găești; acestea sunt: Corbi-Ciungi, Corbi-Marĭ, Crevedia-Mare, Roata-d.-j., Roata-Cătunul, Cîrtojani, Gratia-Mare, Udeni, Vînători-Marĭ, Vînători-Micĭ, Căscioarele, Patru-zecĭ-de-Crucĭ, Obislavi, Fundul-Păruluĭ, Zădăriciul, Vișina și Adunați-Sîrbenĭ.

Cele-l'alte comune depind de Regimentul V de Dorobanți cu reședința în Giurgiŭ.

Locuitorĭ sunt ortodoxĭ, de naționalitate Romînĭ, afară de satele Udeni și Drăgînești în în care sunt Sîrbĭ.

Locurĭ istorice sunt aci: Mănăstirea-Căscioarele; Vadul-Lat și Corbi-Ciungi.

Neajlovul, *rîŭ*, izvorește în dealurile situate la S. de Pitești, udă pl. Gălășești, jud. Argeș, unde se unește cu Drîmbovnicul; trece în jud. Vlașca pe la sat.l Slobozia și se varsă în rîul Argeș, la satul Gostinari, din jud. Vlașca.

Neamțul, *județ*. Are de marcă distinctivă o căprioară, semn că pe lîngă multe lemnăriĭ ce se scot din munții săĭ, are și multe vînaturĭ.

Limitele: Se mărginește la V. cu Transilvania despărțindu-se prin o linie convențională,—stabilită pentru întîia dată la 1792 de către hatmanul Neculaĭ Hangherliul și Banul Lupu Balș și reînoită prin convențiune încheiată la 25 Noembrie (7 Decembrie) 1887 începînd de la curmătura dintre muntele Țăbleșul-Mic și Obcina-Albiilor și trecînd pe la vîrfurile Straja, Prislopul, Preluca-Ursuluĭ, Piciorul-luĭ-Sfîrdea (Piciorul-luĭ-Șvaghie) și Piatra-Roșie, de unde se coboară la sorgintea pîrîuluĭ Prisăcuriul, pe care-l urmează până la revărsarea luĭ în pîrîul Bistricioara.

De acolo ea urmează pe Bistricioara în jos, până la gura pîrîuluĭ Pîntecul; se urcă pe aceas'a până la sorgintea luĭ, de unde se sue la șeaua Curmătura-Pînteculuĭ. Din acest punct linia trece pe dosul piciorului munteluĭ Chencerei (Chicerul, Chicsereĭ), de unde se coboară către E., urmînd creasta acestuĭ picior până la revărsarea pîrîuluĭ Bistrița în pîrîul Bistra; urmează pe acest din urmă pîrîŭ până la gura pîrîuluĭ Frînturile, de unde se urcă la vîrful munteluĭ Făgețelul (cota 1116), urmînd creasta piciorului N.-V.

Din vîrful Făgețeluluĭ, linia merge la șeaua dintre acest munte și Muntele-Verde, de unde se coboară la sorgintea pîrîuluĭ Chițirigul pe care'l urmează până la revărsarea luĭ în pîrîul Bicazul și apoĭ pe aceasta până la gura pîrîuluĭ Ticoșul. Se urcă apoĭ până la sorgintea luĭ și de acolo merge la șeaua dintre muntele Ivanoș și Floarea, de unde se coboară la sorgintea unuĭ mic pîrîiaș, care se află la S. de această șea, urmîndu-l până la revărsarea luĭ în pîrîul Ivanoș; merge apoĭ în sus de acest pîrîŭ până la izvorul luĭ, de unde se urcă pe șeaua Obcina-Cepcheșuluĭ.

Din acest punct, fruntaria se coboară la pîrîul Ața, pe care urmează până la punctul cotat 847, de unde se sue către S., pe muntele numit Piciorul-Cherechavaș, și se coboară apoĭ către E. la pîrîul Ața-Mare, pe care'l trece și se sue, urmînd pe creasta Piciorauluĭ-Icoaneĭ, la vîrful munteluĭ Torogleșul (cota 1266). De acolo, linia urmează creasta munților trecînd prin poiana Crucea-Roșiă, până la vîrful munteluĭ Bîtca de-Piatră, de unde se coboară la pîriiașul (cota Bratoșul 840); trece dincolo

de dînsul și se sue pe creasta munteluĭ Meleghavaș pe care merge în linie dreaptă către S.-E., pănă la întîlnirea pîrîuluĭ Bolohanoșul cu pîrîul Foldtisztpatak; urmează pe acest din urmă pănă la piciorul N. al munteluĭ Arșița-Tărcuțiĭ, de unde se sue urmînd pe creasta acestuĭ picior, la vîrful acestuĭ munte (cota 1372). De acolo, urmînd mereŭ pe creastă, se coboară în direcțiunea S. pănă la pîrîul Tărcuța (cota 1007), pe care'l trece spre a se sui din noŭ pe creastă și de acolo pe vîrfurile munților Grindușul (Tărhăoașul) și Ciudomirul coborînd la sorgintea pîrîuluĭ Ciudomirul, pe linia hotarnică a jud. Bacăŭ.

La S. se mărginește cu jud. Bacăŭ; la E., cu jud. Roman și o parte din jud. Suceava; la N. cu jud. Suceava, prin liniile convenționale dintre județe.

Forma. Teritoriul acestuĭ județ, privit din înălțime, ni se reprezintă sub o formă aproape regulată geometrică a unuĭ patrulater puțin înclinat spre N.-V., cu creștetele în muntele Streja și Tărhăoașul, al latureĭ despre Transilvania; gura pîrîuluĭ Rișca (de la hotarul despre jud. Suceava), și punctul de întretăere al rîuluĭ Bistrița cu calea ferată Bacăŭ-Piatra, al latureĭ E.

Aspectul topografic ni se înfățișează sub forma uneĭ întregĭ sisteme (catene) de munțĭ, care 'șĭ întrețese ramurile și'șĭ înalță culmele stîncoase, cu povîrnișurĭ repezĭ, pe toată partea N.-V., S. și centrală, degenerînd pe nesimțite (în formă de amfiteatru), cu cît se întinde spre E., în dealurĭ trăgănate, cu podișe și văĭ înguste.

Intinderea. Jud. Neamțul, cînd Moldova era împărțită pe zone, făcea parte, împreună cu jud. Suceava, Dorohoiŭ și Botoșani, din zona I-a.

In privința întinderiĭ, statisticile sunt foarte variabile; lucru ce e ușor de explicat din pricina greutăților uneĭ măsurătoare precise; acest județ are aproximativ: 4100 kil. pătr.

Orografia. Munțiĭ jud. Neamțu fac parte din marele masiv Carpați și anume din masivul cristalin de N.-E., cu vîrfurile și crestele cele maĭ înalte precum și ramurile cele maĭ numeroase din tot sistemul orografic al județelor Moldoveĭ.

După modul situațiuneĭ lor, formează grupele: Grințieșuluĭ, Cicul-Tarcăul și masivul Ceahlăuluĭ, ca de întîiul ordin; apoĭ munțiĭ Bistrițeĭ, Moldoveĭ, ca de la al doilea ordin; dealurile, ca de la al treilea ordin.

Pentru o cunoaștere maĭ sistematică însă îĭ vom împărți în următoarele grupe:

a) Grupa - Grințieșuluĭ, care cuprinde munțiĭ și ramurile de munțĭ dintre rîul Bistrița, pîrîul Bistricioara și hotarul Transilvanieĭ, cu sistemul stîncos numit Pietrele-Roșiĭ, care, începînd din partea despre N. a satuluĭ trecătoarea Prisăcani, se întinde spre N., pe hotar, pănă la pichetul Preluca - Ursuluĭ, mărginindu-se la N. și E. cu pîrîul Grințieșul-Mare și sistemul muntos Streaja (Steja) din ramura Prislopuluĭ, continuarea ramureĭ Grințieșul, ce se întinde de la N.-V. satuluĭ Grințieșul-Mic și a maluluĭ stîng al pîrîuluĭ Bistricioara.

b) Grupa-Ceahlăuluĭ, care se prezintă sub formă de mînă deschisă spre N.-V., între pîrîul Bistricioara la N., rîul Bistrița la E., pîrîul Bicazul la S. și hotarul Transilvanieĭ la V., cu sistemul stîncos numit Pionul (Ceahlăul), din care se întind: o ramură spre E., între pîrîul Izvorul-Alb și Pîrîul-Seculuĭ, pănă în malurile-Bistriței, lîngă satul Izvorul-Alb; două spre N.: Ramura Fîrțigilor, între pîrîul Izvorul-Alb și pîrîul Boura-Fîrțigiĭ, și ramura Durăul, continuată spre N., cu ramura Răpciuneĭ; o ramură spre V., numită Măgura (Hegeșul), cu un capăt spre N. ce se întinde pănă la satul Bistricioara la îmbucătura pîrîuluĭ Bistricioara cu Bistrița și unul spre S., care se bifurcă în alte două ramurĭ maĭ micĭ: Arșița, recurbată spre N., pănă aproape de Ticoșul și Tabla, spre S. pănă în apele pîrîașuluĭ Bistrița (în dreptul pichetuluĭ Dealul-Tableĭ); treĭ ramurĭ spre S., între pîrîul Bistra-Mare, Bistra-Mică, pîrîul Neagra, pîrîul Neagul.

c) Grupa-Tarcăuluĭ, care cuprinde munțiĭ dintre pîrîul Bicazul, hotarul Transilvanieĭ, hotarul jud. Bacăŭ și rîul Bistrița, cu ramurele:

Măgura-Șomuzuluĭ care începe pe de la S. de satul Ticoș (albia Bicazului), și se întinde în direcțiune spre E. pănă în albia pîrîuluĭ Tarcăul, printre afluențiĭ acestuia: Pîrîul-Petreĭ și Pîrîul-Cheeĭ, despărțită în maĭ multe rămurele: Piciorul-Frăsineĭ, spre N., pănă în dreptul satuluĭ Marceni (com. Bicazul); Ața, pănă în hotarul Transilvanieĭ, unde e pichetul cu aceeașĭ numire; Criva, din Piciorul-Frăsineĭ, spre E., printre pîrîul Frasinul și Pîrîul-Bătrîneĭ, pănă în apele pîrîuluĭ Tarcăul.

Culmea-Tarcăuluĭ, care se desfășoară din dreptul satuluĭ Tarcăul, (saŭ maĭ bine zis prin gura pîrîuluĭ Tarcăul și rîul Bistrița) spre S.-E. pănă la hotarul jud. Bacăŭ, cu ramure secundare ce se întind aproape maĭ toate perpendicular.

Lăptoacele, între pîrîul Mălăeș-

te și pîrîul Lăptoacele, până în albia pîrîului Tarcăul; Goșmanul, mai spre S., între Pîrîul-Părului și Pîrîul - Murgociului; iar spre E. (de culmea Tarcăului): Mălăeștea cu Harmanul, spre N. și Cernegura spre E.; Doșelul ce începe din partea de E. a obîrșiei pîrîului Lăptoacele și se întinde în linie aproape dreaptă spre E., între pîraiele Calul și Iapa terminîndu-se în apropiere de satul Calul prin ramura de munți numită a Iepei.

Din dreptul ramurei Goșmanul se întind 2 ramuri: una din fața Obîrșiei Pîrîului-Părului, între pîrîul Iapa și Pîrîul-Nechituluĭ, numită Profirul, care, către izvorul pîrîului Măstăcănoasa, se bifurcă în alte două ramuri se cundare (Alunișul prelungită cu Negulești, între pîrîul Măstăcănoasa și Iapa, și Nechituluĭ, între pîrîul Măstăcănoasa și Pîrîul-Nechituluĭ); iar cea de a doua, din dreptul izvoruluĭ pîrîului Murgociul, între pîrîul Nechitul și pîrîul Tazlău, numită Măgura-Stridinilor, care se prelungește din dreptul pîrîului Racila cu dealurile: Scaunele, Cățînul, Iurcani, Dragva. Chiar de la capătul despre S. al culmeĭ Tarcăul, se întind ramurile Pietreĭ (Pietroaseĭ), și Șoimuluĭ, și mai spre E. de acestea, ramura Tazlăuluĭ cu alte ramuri secundare și terțiare cu cari stau în legătură.

d) Grupa-Hanguluĭ cuprinde toți munții cu ramurile ce se prelungesc de la hotarul jud. Suceava, între cursul rîuluĭ Bistrița (de a stînga), pîrîul Cracăul și podișurile de la V. rîuluĭ Moldova (a se vedea împărțirea munților din județ pe grupe la numirele respective).

Regiuni. Solul jud., după structura geologică, aparține aceluiași strat geologic, care s'a ravinat prin acțiunea erosivă a cursurilor de apă cuprinse în regiunea dintre Prutul și zona munților. Acest strat se prelungește până în Muntenia unde se confundă cu zona șesuluĭ, saŭ cu terasa Danubiană.

In general aicĭ sunt două regiuni: a munților și a dealurilor.

Linia de despărțire a munților de a dealurilor se poate considera aceea care unește orașul Piatra cu Secul și Baia (din jud. Suceava); la E. acesteĭ liniĭ, drumurile se înmulțesc și pun în comunicațiune, peste dealurĭ, văile Bistrițeĭ și Moldoveĭ.

Hidrografia. Județul Neamțu este străbătut de o mulțime de ape curgătoare. Cea mai mare parte însă o formează șuvoaele (puhoaele) ce se scurg de pe munți pe urma ploilor, orĭ a topireĭ zăpeziĭ; unele dintre acestea de multe orĭ sunt de istov secate, și mai nicĭ nu lasă urmă de existență lor pe timpul călduros al vereĭ; în general însă toate sunt răpezĭ, limpezĭ și recĭ.

După chipul cum se distribuesc în curgerile lor, putem grupa toate apele acestuĭ județ în treĭ basenurĭ, și anume:

Basenul oriental, saŭ basenul Moldoveĭ, cuprinzînd toate apele carĭ izvoresc din ramurile de munți și dealurĭ ce sunt în partea de V. și N. a județuluĭ, precum din: ramura munților ce formează hotarul despre jud. Suceava; ramura munților Procovul, Pleșa, Hălauca, Oglinzi, Corojenilor, cum și apele care izvoresc din ramura munților Petru-Vodă, Domesnicul, Măgura-Agapieĭ, Văraticul, din dealurile Crăcăoani, Grumăzești și Rădeni, ce mărginesc acest basen către S.

Cele mai de căpetenie ape sunt: rîul Moldova, cu afluenții Neamțul și Rîșca.

Basenul central, saŭ basenul Bistrițeĭ, care este mărginit la E. de culmea munților Bistrițeĭ Moldoveĭ; la V. și S., de culmile Ciculuĭ, Hăușuluĭ, Goșmanuluĭ și Tazlăuluĭ-Mare.

Clina estică a basenuluĭ Bistrițeĭ, care se confundă cu coasta eĭ estică, este foarte repede și însoțește de aproape cursul rîuluĭ până la Piatra, iar de aci în jos dealurile se sfărîmă și se depărtează de rîu. Clina vestică și sudică a basenuluĭ acestuĭ rîŭ este accidentată de masiviĭ Grințieșuluĭ, Ceahlăuluĭ și de fața de N. și de E. a munților Tarcăuluĭ; aceștĭ masivĭ sunt legațĭ cu culmea centrală a Carpaților prin: culmea dintre pîrîul Bistricioara și Pîrîul-Negru, a Hegheșuluĭ (Ceahlăul-cu-Gherghine) și a Haușuluĭ (Tarcăul cu Cicul).

Cu toate că panta generală a clineĭ vestice este mult mai dulce de cît cea estică, masiviĭ Grințieșuluĭ și Ceahlăul, avînd punctele lor culminante foarte aproape de Bistrița, rezultă o înclinare foarte mare a pantelor care-ĭ mărginesc spre Bistrița; cracĭ scurțĭ și înalțĭ strîmptează valea acestuĭ rîŭ, transformînd-o într'un adevărat defileŭ până aproape de orașul Piatra.

In fundul acesteĭ văĭ înguste curge rîul Bistrița, a cărui albie variază în lărgime de la 50—70 m. Adîncimea sa este foarte variabilă, de la 1 m. 50 cm. la 3 m. până la Piatra, și de acolo în jos nu se coboară nicĭ-o-dată sub 1 metru. Inclinarea până la Buhuși a albieĭ este de 4 m. pe kil. și aceasta face din Bistrița rîul cel mai torențial și mai puternic al masivuluĭ oriental al Carpaților (precum zice și Cantemir: Bistrița este atît de răpede, în cît cele mai marĭ petre le surpă și le duce cu sine). De la Buhuși în

jos însă, panta Bistriței se mai moderează, ajungînd 1 m. 07 pe kil.

Acest rîŭ este cel mai bogat în afluenți și formează cel mai mare basen al județuluĭ (v. Bistrița, rîŭ, vale, la lit. resp.).

Basenul inferior, saŭ basenul Trotușuluĭ, ce aparține în întregul săŭ clineĭ orientale a Carpaților, coprinzînd clina sudică a munteluĭ Tarcăul, adică linia de despărțire a apelor sale de ale basenurilor circumvecine, urcă culmea Tazlăuluĭ, din dreapta pîrîuluĭ cu acest nume, apoĭ pe aceea a Goșmanuluĭ, care mărginește la N. sorgintele Tazlăclor și Asăuluĭ, culmea Hăușuluĭ, apoĭ catena centrală a Carpaților, fiind cel mai sărac în ape dintre basenurile precedente.

Panta de înclinațiune pe care curg pîraiele este foarte îngustă și mărginită de aproape la N. de ramura munților Măgura-Stridinelor și Scaunele; la E., de ramurile Căținul, Dragva și Lingurari; la V., de ramura Tarcăul cu sub ramurile eĭ: Paramiștea, Țapul, a-Șoimuluĭ, și de ramura Tazlăul, cu sub-ramurile: Cociorva și Nacladul.

Cel mai însemnat pîrîŭ din acest basen este Tazlăul.

Geologia. In straturile ce formează terenurile acestuĭ județ se cuprind aluviunĭ moderne carĭ se află mai pe toate albiile rîurilor, ocupînd o suprafață destul de mare pe Bistrița, de la satul Roznovul pănă la vărsarea eĭ în Siret, și pe rîul Neamțul, de la Tîrgul-Neamțuluĭ, pănă la vărsarea luĭ în rîul Moldova.

Grupa cuaternară saŭ deluvică e reprezintată prin petriș și năsip la bază și argil galben, mai mult saŭ mai puțin năsipos la partea superioară, formînd terațe. El se observă în următoarele regiunĭ: între pîrîul Neamțul, de la Tîrgul-Neamțuluĭ, pe pîrîŭ în jos, pănă la limita cu jud. Roman și pîrîul Cracăul, pe pîrîŭ în jos spre S., pănă la vărsarea luĭ în Bistrița; la Roznov, pe de o parte, iar pe de altă parte, între rîul Bistrița; de la Piatra în jos, spre S., pănă la Buhuși, la hotarul cu jud. Roman, și pîrîul Tazlăuluĭ, însă numaĭ în partea cuprinsă între acest pîrîŭ și rîul Bistrița, de la satul Tazlăul pănă la hotarul jud. Bacăŭ.

Sistemul miocen în localitate este destul de bine reprezentat și se caracterizează prin etagiele gipso-margoase, cu alternanțe de argiluri salifiere, năsipuri și greziuri.

Argilurile salifere, carĭ cuprind chiar cîte-va strate de sare gemă, se observă pe valea Cozla, la N.-E. de Piatra și de aci se întind spre E., pănă în basenul pîrîuluĭ Neamțul, formînd întreaga regiune a Bălțăteștilor, iar spre V. nu apare de cît pe valea Tazlăuluĭ, în apropiere de hotarul jud. despre Bacăŭ, la satul Hapina, pe acest pîrîŭ.

Nisipurile gipsoase și gipsurile se arată în basenul pîrîuluĭ Neamțul, la Bălțătești, în straturi micĭ subordonate printre argilurile salifere, pe cînd în basenul pîrîuluĭ Tazlăul apar depozitele importante de gips alb hialin (albastru) la satul Tazlăul; ele se reazămă spre N. pe șisturile cristaline, pe cînd la S. sunt acoperite de argile salifere.

Sistemul eocen ocupă basenul Bistrițeĭ, de la orașul Piatra, pe rîŭ în sus, prin valea Tarcăuluĭ, pănă în sus de Hangul, la Largul, pănă la Pipirigul, pe pîrîul Neamțuluĭ și pănă la Bălțătești. Ele se reazimă cînd pe stratele cretacice, cînd pe șisturile cristaline arhaice.

Sistemul cretaceŭ, format din o succesiune de strate compuse din greziŭ, șisturĭ și calcare, se observă pe partea dreaptă a văeĭ Bistrițeĭ, cuprinsă între Valea-Bicazuluĭ și Valea-Schituluĭ, la Hangul și Valea-Bistricioareĭ; iar pe partea stîngă, formează pe toată partea cuprinsă între Valea-Largă și Valea-Sabasa, hotarul cu jud. Suceava.

Sistemul jurasic nu apare la suprafață; el nu se vede de cît în fundul văilor Tazlăuluĭ, spre frontieră, a Bicazuluĭ, a Schituluĭ și a Bistricioareĭ, și se compune de greziĭ negricioase, cu vine albe subțirĭ de calcită, de calcare negre hidraulice și de șisturĭ negre, cu vine de calcită.

Grupa arhaică este reprezintată prin șisturĭ cristaline, puțin dezvoltate; ele se văd pe valea Tazlăuluĭ, la hotarul Transilvanieĭ, pe valea Bistricioareĭ și pe valea Ceahlăuluĭ; iar la frontieră, ele sunt compuse din micașisturĭ roșcate feruginoase și de șisturĭ negre anfibolice, străbătute de numeroase vine de quarțit (v. studiul asupra apelor minerale din jud. Neamțu, de Dr. Al. Șaabner-Tuduri, și osebĭ, în acest dicționar: Cernegura, Doamna, Sima, Cozmița, Almașul, Petricica, Cozla).

Bogățiĭ naturale. Comisul Mihalic de Hodociŭ, neobositul muntanist, dă următoarele deslușirĭ, asupra bogățielor naturale ce se găsesc în păturile ce formează teritoriul acestuĭ județ:

1. Fier-piatră de formațiunea cea maĭ nouă (Fer limoneux, Minerais de fer d'alluvions; Raseneisentein), compusă din fier-oxid, pămînt și apă, cum și din acid fosforic; el se găsește în șirul munților Pîngărăciorului, la piciorul munteluĭ Răchitișul.

2. Fier-piatră galbenă oxidată, de formațiune nouă (Sphaerosi-

derit, Thoneisenstein), se află în bolovanĭ marĭ în pîrîul Secul (la mănăstirea Buhalnița) și pîrîul Pîngărăciorul (la mănăstîrea Pîngărați); de asemenea în Valea-Doamneĭ, aproape de orașul Piatra, în grosimĭ și întinderĭ nedescoperite încă.

3. Cărbune de pămînt rășinos, de formațiunea cea maĭ vechĭe, (Houille Fasrig-Harzige-Steinkohle), în calitate foarte bună, se găsește în apropiere de satul Largul și de rîul Bistrița, din sus de Pîrîul-Vîrlanuluĭ, pe moșia Hangul; grosimea și întinderea straturilor acestuĭ cărbune de pămînt, nu s'a cercetat încă; se maĭ află lîngă satul și mănăstirea-Buhalnița, lîngă mănăstirea Pîngărați, apoĭ maĭ jos de Bisericani și anume: la Scăricica.

4. Sare gemă (Sel gemme, Rock-Salz, Xexaëdrisches Steinsalz), la satul Calul, Săvinești-d.-j., Sărata, Gîrcina, din sus de Piatra, la Bălțățești, Neamțu. (Nemțiĭ aŭ lucrat băile în aceștĭ munțĭ. Asemenea pe lîngă Neamțu, era o ocnă de sare, care de sigur, zice Hodociŭ, că în veacul al XII-lea a fost desființat prin invazia Tătarilor, în care epocă rămășița de Cumanĭ aŭ părăsit pe atuncĭ Moldova, spre a se statornici în Ungaria).

5. Piatră acră, (Schiste alunifere, Alaun slate, bituminöser Alaunschiefer), se găsește în stîncĭ puturoase, atît din jos de mănăstirea Bisericani, cum și în valea Tarcăuluĭ, din sus de gura pîrîuluĭ Bolohanoșul. Această piatră de la Bisericanie pentru producerea petreĭ acre și a vitriolului; e nemerită acea de la Tarcăul pentru producerea uneĭ pietre acre foarte curată și bună pentru boale, medicamente, fabrică de hîrtie.

6. Micașiste (mica slate, Glimmerschiefer), se compun din glimer (talc), în o textură aschioasă, coprinzînd în lăuntru sîmburĭ de silicium; se găsesc în munțiĭ din apropiere de satul Calul.

7. Păcură, gaz, se găsesc în izvoarele de pe moșia Doamna.

8. Burcut (borviz), se găsește în multe localităț, maĭ cu seamă la Terjoasa (spre hotarul despre Transilvania), la satul Mastacănul din pl. Bistrița, și pănă și în apele rîuluĭ Bistrița.

Ape minerale. Sursele minerale sunt forte multe în acest județ, și anume: la Cozea (lîngă Piatra), Bălțățești (stațiune balneară), Mănăstirea-Neamțuluĭ, Vînători, Oglinzi (lîngă Tîrgul-Neamțuluĭ, Tazlăul, Hangul, Ciungi, mănăstirea Horaița, Dărmănești, Iapa, Pîngărați, Streja, Gîrcina, Tarcăul, Bistrița, Prisăcani (v. ac. numirĭ).

Producțiunea. Producțiunele județuluĭ sunt: pădurĭ, cereale, rachiurĭ, animale; producte animale: pieĭ tăbăcite, netăbăcite, lînă, seŭ, unt, brînză; ape minerale, cariere de piatră, cariere de var, iar sursa bogățieĭ sunt: industria fabricelor, stabilimentele de băĭ, productele cerealelor, vitele, comerciul de cherestea și carierele de piatră.

Agricultura, înainte de 1830, avea în acest județ, o întindere foarte restrînsă și o producțiune din cele maĭ neînsemnate; pe acele timpurĭ multe din podișurile, văile, dealurile și alte locurĭ, carĭ aztă-zĭ sunt și formează holdele de arătură, eraŭ acoperite unele cu pădurĭ și codrĭ nestrăbătuțĭ, altele cu huceagurĭ și spinișurĭ, și multe serveaŭ numaĭ pentru pășunarea vitelor.

De la acea dată însă, avîntul agriculturеĭ crește, fie din pricina înmulțireĭ populațiuneĭ fie din faptul că începuse a se căuta productele în străinătate, așa că în anul 1860, se cultiva cereale (împreună cu leguminoase, oleioase), pe o întindere de 26366 fălcĭ 43 prăjinĭ, ceea-ce în raport cu populația dădea 4 fălcĭ 5 prăjinĭ de fiecare locuitor.

Pe o întindere de 10993 hect. 50 arĭ (a imașurilor), cresc azĭ (1901): 13696 caĭ, 74495 boĭ și bivolĭ, 120427 oĭ, 736 capre și 36408 porcĭ.

Sunt în acest județ 26957 posesorĭ de vite.

Odinioară acest județ era renumit prin herghelиile sale numeroase și prin specia de caĭ așa numițĭ de munte.

In comuna Budești-Ghicăĭ se cresc și întrețin boĭ și vacĭ de rasă svițerană și olandeză.

Sunt treĭ herghelиĭ micĭ de caĭ: una în Budești-Ghicăĭ, a doua în Mărgineni și a treia la Mănăstirea-Neamțuluĭ.

Printre animale sălbatice însemnăm: lupĭ, vulpĭ, mițe sălbatice, linxul (rîsul), căprioare, cerbĭ.

Locuitoriĭ posedă 10314 stupĭ cu albine.

Industria. Județul Neamțuluĭ este unul din cele maĭ bogate în fabricĭ de variabilă producțiune. Dintre cele maĭ însemnate cităm: 2 fabricĭ sistematice de postav, ale moștenitorilor colonelului Alcaz; 1 fabrică de sucmane și postav a d-luĭ C. A. Grülich & Fiŭ; 1 fabrică de postav și sucmane ușoare (amestecată de lînă și păr de vacă) a d-luĭ Lippa Juster; 1 fabrică de crocmală (scrobeală); 1 fabrică de bețe de chibriturĭ; 1 fabrică de cue pentru ciubote, de cherestea, de chibriturĭ și orĭ-ce fel de construcțiunĭ; 1 fabrică de bere; 1 fabrică sistematică pentru făcut grișă, făină, piclă, în urbea Neamțul; 5 fabrice sistematice de rachiŭ, spirt și cîte-va ordinare,

cu cîte un cazan; 3 fabricĭ de săpun, în Piatra; 7 fabricĭ micĭ de dubălărie ordinare, în Piatra; peste 180 de țesătoriĭ de sucmane; țesătoriĭ de șaiac; 2 tipografiĭ; 1 fabrică de văsătorie în metaluri; 1 fabrică de colțunĭ (ciorapĭ); fabricĭ micĭ de extras oleiŭ (numite teascurĭ).

Afară de acestea există industria primitivă: olăria (în Galul, Dobreni), butnăria, rotăria, cărătășia.

Industria manuală: rogojinĭ, coșurĭ (de nuele și pae), scaune.

Industria exploatativă: vărăriĭ (la Socea, Calul Iapa, Horaița), cariere de piatră (la Tazlău, Petro-Dava, Iapa); păcură, gaz (Doamna); ape minerale, fabrice de abur, pentru cherestea (la Hangul, Almașul, Negulești) și peste 129 herăstrae ordinare, purtate de apă.

Populațiunea. Locuitoriĭ județuluĭ sunt în număr de 146894 suflete (anul 1899), dintre carĭ: 72637 bărbațĭ și 74257 femeĭ; 126780 ortodoxĭ, 16543 mozaicĭ, restul de alte religiĭ.

In 1859 populația era de 114065 locuitorĭ; în 1894, de 139159 locuitorĭ.

Știŭ carte 24602 persoane.

Cultul. In tot cuprinsul județuluĭ se află 219 bisericĭ, și o capelă întreținută de Episcopia Sf. Spiridon.

La aceste bisericĭ, deservesc 200 preoțĭ, 17 diaconĭ, 264 cîntărețĭ, 17 eclesiarhĭ (împărțiți în 137 parohiĭ).

Pe lîngă bisericĭ, maĭ sunt 11 mănăstirĭ și 17 schiturĭ (din carĭ 5 pentru maice), cu 354 de monahĭ (călugărĭ), 54 fraților; 864 maice (călugărițe) și 162 de surorĭ. (In Horaița, 27 monahĭ și 2 fraților; la Bistrița, 5 monahĭ; la Pîngărați, 2 monahĭ; la Tarcăul, 12 monahĭ și 2 fraților; la Buhalnița, 2 monahĭ; la Durăul, 15 monahĭ și 5 fraților; la Dumbrăvile, 4 monahĭ; la Țibucani, 4 monahĭ și 4 fraților; la Tazlăul, nicĭ un monah; la mănăstirea Văraticul și schitul Văleni, 463 maice și 98 surorĭ; la Agapia, 355 maice și 61 surorĭ; la Războeni, 25 maice și 3 surorĭ; la Almașul, 13 maice).

Venitul fonciar anual al pămînturilor ce aparțin bisericilor se urcă la cifra de 53253 leĭ 92 banĭ.

Numărul total al școalelor primare publice, de toate gradele, comptîndu-se și acele din orașe, se urcă la 89, afară de 3 pensionate private.

Dintre școalele publice primare, 78 sunt rurale cu 78 învățătorĭ, 2 învățătoare și o populație școlară de 9287 elevĭ, 12 școlĭ sunt urbane cu 1591 elevĭ.

Cea maĭ vechie, a fost școala particulară Nanu, înființată la 1835 în orașul Piatra. La 1840 se înființează cea întîiŭ școală publică; la 1842, se pune temelie pentru zidirea școaleĭ No. 1 din Piatra, și la 1850 se sfîrșește; la 1850 eraŭ cîte-va școlĭ și pe la sate (vezĭ Dobreni, sat); la 2 Noembrie 1883 s'a terminat clădirea școaleĭ No. 2 (din Piatra), după planul arhitectuluĭ M. Țoni, clădire ce costă 70000 de leĭ (această școală s'a înființat încă de la 1859 ca școală privată, sub conducerea preotuluĭ N. Ionescu).

La 1869, s'a înființat gimnaziul clasic, care la 1883 s'a transformat în real și aztăzĭ are 10 profesorĭ, și o populație de 120 elevĭ.

Impărțirea administrativă: Județul Neamțul se împarte în 3 plășĭ unite (maĭ înainte eraŭ 5 plășĭ) și anume:

1. *Bistrița,* cu 12 comune, 1 tîrgușor și 57 sate (cătune).

3. *Piatra-Muntele,* cu 21 comunĭ, 2 tîrgurĭ și 149 sate.

3. *Sus Mijlocul,* cu 19 comune, 2 tîrgurĭ și 121 sate.

In total 52 comune, 5 tîrgurĭ (2 urbane) și 327 sate.

Tîrgul-Neamțuluĭ cuprinde 8 mahalale; orașul Piatra, 9 suburbiĭ.

Impărțirea financiară. Veniturile băneștĭ ale județuluĭ se percep de către un casier general, cu reședința în urbea Piatra, ajutat de perceptoriĭ cu agenții lor, împărțiți în 27 circumscripțiunĭ, carĭ cuprind următoarele comune:

Circ. I, com. Buhușul.

Circ. II, com. Siliștea.

Circ. III, comuna Podoleni și Costișa.

Circ. IV, com. Roznovul și Zănești.

Circ. V, com. Socea, Rădiul și Cîndești.

Circ. VI, comuna Mastacănul, Borlești și Tazlăul.

Circ. VII, com. Talpa și Dragomirești.

Circ. VIII, com. Mărgineni.

Circ. IX, com. Calul-Iapa și Vînătoriĭ-Dumbrava-Roșie.

Circ. X, com. Doamna, Vadurile și Pîngărați.

Circ. XI, com. Bicazul.

Circ. XII, com. Hangul și Buhalnița.

Circ. XIII, com. Bistricioara, Calul și Călugăreni.

Circ. XIV, com. Bodești-Precisteĭ, Gîrcina și Dobreni.

Circ. XV, com. Piatra (oraș).

Circ. XVI, Bălțătești, Filioara și Crăcăoani.

Circ. XVII, com. Grumăzești și Humulești.

Circ. XVIII, com. Petricani și Uricheni.

Circ. XIX, com. Timișești și Răucești.

Circ. XX, com. Pipirigul și Vînătoriĭ-Neamțul.

Circ. XXI, com. Neamțul (comună urbană).

Circ. XXII, com. Cîrligi și Șerbești.

Circ. XXIII, com. Căciulești, Girovul și Dochia.

Circ. XXIV, com. Uscați.

Circ. XXV, com. Bozieni și Bîrgăoni.

Circ. XXVI, com. Păstrăveni.

Circ. XXVII, com. Budești-Ghicăĭ.

Impărțirea militară. Județul Neamțu face parte (1892) din al IV-lea corp de Armată (a căruia reședință este în orașul Iași), Brigada XV (cu reședința la Bacău), cu armata teritorială, Regimentul 15 Dorobanți, din care Batalionul I are reședința în orașul Piatra și Batalionul II în Tîrgul-Neamțuluĭ; iar companiele aŭ reședința în: com. Roznovul (compania I), Piatra (compania II), Bicazul (compania III), Tîrgul-Neamțuluĭ (compania VI), Filioara (compania VII), și Bozieni (compania VIII).

Tot în acest județ, în orașul Piatra, se află reședința escadroanelor 3 și 4 de călărași.

Moșiile Statuluĭ din acest județ sunt: Boțești, Bîrcul - Goșmani, Borlești, Braniștea și Vădurelele, Calul-Iapa, Grași cu trupurile, Inconjurătoarea - Mănăstireĭ-Bistrița, Munți, cu cătunele Galul și Pipirigul, Oșlobeni, Ocea-Blebea, Petricani, Răucești și Oglinzi, Sărata-Văraticul, Săcălucești-Topolnița, Timișești, Tîrpești, Vînători, cu cătunele, Tîrgul-Neamțu-Vînători, Sarata-Pîngărați, Inconjurătoarea-Mănăstireĭ-Pîngărați, Săvinești, Tarcăul, Inconjurătoarea-Mănăstireĭ-Tazlăul, Almașul, Buhalnița, Crăcăoani, Vadurile și Gîrcina cu Tătărușul.

Proprietatea fonciară. Dintre locuitoriĭ împroprietăriți în 1864, sunt încă 6904 carĭ trăesc și-și stăpînesc singurĭ locurile încă până astă-zĭ; 5826 de locuitorĭ carĭ stăpănesc, ca urmașĭ, locurile celor împroprietăriți în acel an; 32 de locurĭ aŭ fost părăsite de către ceĭ împroprietăriți; 92½ de locurĭ aŭ fost ocupate de către alțĭ sătenĭ; 46 de locurĭ aŭ rămas în stăpînirea comunelor.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriți în 1878 sunt astă-zĭ 1971 carĭ trăesc stăpînindu-și locurile date; 530 stăpînind locurile ca urmașĭ, 88 de locurĭ părăsite; 93 ocupate de către alțiĭ; 82 locurĭ stăpînite de diverse comune; 3957 de locuitorĭ, carĭ de și înșurați și cultivatorĭ de pămînt, n'aŭ nicĭ un prilej de moștenire pe urma legiuitorilor părinți.

Serviciul sanitar. Personalul medical din serviciul județuluĭ se compune din: 1 medic primar, 4 medicĭ de plășĭ, 2 vaccinatorĭ și 15 moașe.

In privința serviciuluĭ obstetrical, județul este împărțit în 15 circumscripțiunĭ compuse din 3—4 comune, avînd fie-care o moașă cu reședința în interiorul acestor circumscripțiunĭ.

Distribuirea de medicamente se face de către medicĭĭ de plășĭ (în județ), din farmaciile lor portative aprovizionate cu medicamente în comptul județuluĭ. Afară de aceasta pe la fie-care comună rurală se află cîte-o farmacie rurală cu medicamentele cele maĭ uzuale, aprovizionată în comptul comunelor, iar în orașe sunt 4 farmaciĭ marĭ (2 Piatra, 1 Buhuși, 1 Neamțul) osebit de 1 la Bălțatești și 1 la Mănăstirea-Neamțuluĭ. Spitalul rural e acel de la Roznov.

Drumurĭ. 1. Calea ferată: Piatra-Bacăŭ, formată din o singură ramură, care pleacă din marginea spre S. a orașuluĭ Piatra, și se pune în legătură cu linia largă a celor-l'alte căĭ ferate romîne prin punctul Bacăŭ.

Această linie este construită în baza legeĭ din 15 Maiŭ 1882 și pusă în exploatare la Octombrie 1885, subvențională fiind pe timp de 10 anĭ de către județ cu cîte 20952 leĭ anual.

Debușeurile pentru transporturĭ se fac prin 4 gărĭ: Piatra, Roznov, Podoleni și Buhuși.

Intinderea linieĭ în jud. Neamțul e de 50 kil.

La 20 Martie 1885, s'a votat legea prin care s'a declarat de utilitate publică construcțiunea uneĭ alte linii, însă tot pe baza de cale îngustă, de la Piatra la Tarcăŭ; studiile sunt făcute încă din 1885, însă construcția nu s'a început, cu toate acestea, din inițiativa a proprietaruluĭ moșieĭ Hangul, d-nul Gh. Ciuntu, s'a construit și pus în circulație de la 1889 pe cuprinsul aceleĭ moșii 15 kil. de cale ferată.

2. Șoseaua națională Tîrgul-Neamțul-Cristești, peste rîul Moldova (lungime 26 kil. 165 m.).

3. Șoseaua națională mixtă Buhuși-Piatra-Prisăcani (în total peste 122 kil.).

4. Șoselele județene: Piatra-Neamțul, Piatra-Roman, Piatra-Iași, Dobreni-Moinești, Buhuși-Roman, (162 kil. 571 m. de la 1 Septembrie 1887/88).

5. Șoselele vecinale: Tupilați-Neamțul, Agapia-Văraticul, Neamțul - Mănăstirea - Neamțul, Bozieni-Climești, Tupilați-Talpa, Pipirigul-T.-Neamțul, T.-Neamțul - Oșlobeni, Bodești-Precisteĭ-Corni, Talpa-Bozieni, Talpa-Dragomirești, Grași-Uricheni, Piatra-Mărgineni, Mănăstirea-Neamțuluĭ - Feredeĭ, Pipirig-Petru-Vodă, (239 kil. 974 m.).

6. Șosele comunale (v. în parte la comune) peste 400 kil.

7. Drumurĭ naturale: (vezĭ la com. în specie).

Drumurĭ de ape servesc rîulurile Bistrița, Bistricioara și în parte Bicazul, pentru transportarea cu plutele a lemnăriilor și diverselor producte.

Locurĭ istorice. Locurile istorice din jud. Neamțu sunt:

Războeni, Cetatea și mănăstirea Neamțul, mănăstirea Secul, mănăstirea Agapia, mănăstirea Hangul, mănăstirea Tazlăul, mănăstirea Bistrița, Piatra, Mînjești, mănăstirea Bisericani, Oglinzi, Buciulești (unde se afla un deget al sf. Paraschiva, moaștă ce se găsește la sf. Treĭ-Erarhĭ din Iași) mănăstirea Pîngărați, Petro-Dava, Bîtca-Doamneĭ, Palanca Almașul; Davideni (în ținterimul bisericeĭ de acolo s'a găsit o piatră mormîntală cu inscripțiunea slavonă de la anul 1606—1607, ridicată de Teodor Bou și înfrumusețată de fiul acestuia Ștefan Bou); Șerbești (unde se află o biserică zidită de Vasile-Vodă, la 1637); Bodești-Precisteĭ (o biserică zidită de familia Racoviță, la 1650); Grumăzești, Măscătești (biserici zidite de Ștefan-cel-Mare); Crivești (acest sat, care acuma face parte din jud. Roman, posedă în ținterimul bisericeĭ o piatră cu inscripțiunea slavonă din 1647, care atestă moartea banuluĭ Dumitrașcu Buhuși, fost mare visternic, întîmplată la 1647 Martie 15.

Bîlciurĭ (iarmaroace) în județul Neamțu se țin în următoarele localități:

Bîrgăoani (la 23 Aprilie); Budești-Ghicăi (la 20 Iulie); Davideni (la 27 Iulie și 29 August); Dobreni (25 Maiŭ); Tîrgul-Neamțuluĭ (la 8 Maiŭ, Înălțarea Domnuluĭ, 6 August și 6 Decembrie și în fie-care Lunĭ); Piatra (la 8 Februarie, 18 Maiŭ, Dumineca Mare, 8 Noembrie, 5 Decembrie și în fie-care Joĭ); Roznovul (la 2 Februarie, 9 Martie, Florii, 21 Maiŭ, 25 Iunie, 27 August, 2 Octombrie și 12 Decembrie); Buhușul (în fie-care Duminecă); Talpa (29 Iunie); Bozieni.

Avuțiile mănăstirilor din vechime. Înainte de secularizarea averilor lor, mănăstirile din acest județ eraŭ foarte bogate, prin diferite daniĭ de moșiĭ, sate.

Astfel, mănăstirea Neamțul poseda: Boboești (jud. Neamțu, închinată starea I); Băiceni (jud. Roman, st. I); Băloșești (jud. Roman, înch. st. I); Bălțați (jud. Iași, partea cuvenită luĭ Baș-Ceauș a cumpărat-o mănăstirea Neamțul cu 8 galbenĭ falcea, la 1841, de la Vorniceasa Maria Drăghici); Blebea (jud. Neamțu, înch. st. I); Borcești și Oglindești (jud. Suceava, parte); Boroaia - Neamțuluĭ (jud. Suceava); Brătești cu Izvorul (jud. Roman, închinată mănăstirilor Neamțul și Secul); Buzați (jud. Neamțu, st. I).

Mănăstirea Agapia poseda: Bălășeni (saŭ Grași, din jud. Neamțu); Bălănești (jud. Tecuciuluĭ, înch. st. II); Boiștea (jud. Neamțu).

Mănăstirea Buhalnița poseda: Băiceni (jud. Iași); Bicazul și Chirigul (jud. Neamțu); Buhalnița, Izvorul-Alb și Secul (jud. Neamțu).

Mănăstirea Bisericani poseda: Braniștea (jud. Neamțu).

Mănăstirea Bistrița poseda: Bistrița și Plopușorul (jud. Neamțu); Braniștea (jud. Neamțu); Braina (jud. Covurluiŭ); Călinești saŭ Măgura (jud. Roman); Calul (jud. Neamțu).

Asemenea mănăstirele: Tazlăul, Văratecul, Pîngărați, Secul (v. ac. nume), poseda însemnate proprietăți.

Neamțul, *sat*, în jud. Ialomița pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Mărsileni, situat pe cîmpul Bărăganul, la 8 kil. spre S. de satul de reședință și în apropiere de stația căieĭ ferate Dîlga-Mare.

Are o populație de 98 familiĭ.

Vite: 240 boĭ, 187 caĭ, 510 oĭ, 15 capre și 151 porcĭ.

Neamțul, *com. urb.*, jud. Neamțu. Vezĭ Neamțuluĭ (Tîrgul-).

Neamțul, *cetate*, jud. Neamțu. Vezĭ Neamțuluĭ (Cetatea-).

Neamțul, *mănăstire*, jud. Neamțu. Vezĭ Neamțuluĭ (Mănăstirea-).

Neamțul, *moșie*, fără sat, în jud. Neamțu, com. Vînători-Neamțuluĭ, pl. de Sus-Mijlocul; are o pădure de 2964 pogoane, lîngă mănăstirea cu același nume, Inconjurătoarea-Mănăstireĭ-Neamțul.

Neamțul (Tîrgul-cu-Vînătorii) *moșie*, jud. Neamțu, care, afară de locul ce aparține vetreĭ Mănăstireĭ-Neamțuluĭ, este arendată de stat cu 24210 leĭ anual.

Neamțul, *munte*, la E. de com. Predealul, plaiul Peleșul, jud. Prahova, situat între Valea-Turculuĭ (N.), Valea-Steveĭ (S.), muntele Turcul și pîrîul Azuga. Este proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din București.

Neamțul, *dealurĭ*, situate în ramura Oglinzi, com. Vînători-Neamțul, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu.

Neamțul, *proprietate* a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, pendinte de mănăstirea Colțea din București, com. Predealul, plaiul Peleșul, jud. Prahova, și

care, împreună cu moșiile Ceaușoaia, Unghia-Mare și Pristolul, de pe Dostana, are o întindere de 606 hect. și se arendează cu 2250 leĭ anual.

Neamțuluĭ (Cetatea-), *ruine de cetate,* în jud. Neamțu, com. Vînători, pl. de Sus Mijlocul, situate spre V. de Tîrgul-Neamțuluĭ, pe partea dreaptă a drumuluĭ ce duce către mănăstirea Neamțul, pe culmea uneĭ rîpi muntoase, într'o pozițiune foarte strategică.

Spre N.-E. și V. se ridică dealurĭ în forme de piramide, acoperite cu păduri, iar în partea despre S., e rîpa dealuluĭ care pare a fi continuarea ziduluĭ cetățeĭ.

Mergerea la cetate pentru călătorul pe jos e foarte anevoioasă; cu toate acestea, pe poteca ce duce înlăuntrul castelului, se mai zăresc încă urmele șerpuitoare ale unuĭ drum astupat însă acum de mulțime de bolovanĭ și dărămăturĭ. Zidurile așezate pe niște temelĭĭ prea solide sunt construite de piatră de granit albă, verde, roșiatică, și sunt de o foarte mare grosime. In spre partea tîrguluĭ sunt întărite și sprijinite prin șase picioare înalte și solide.

In lăuntru, se vede o curte spațioasă, de formă pătrată, acoperită cu ruine, și, pe unele locurĭ, subterane adînci, acum astupate. Tradiția spune că în mijlocul curțeĭ ar fi fost o fîntînă, ce prin o subterană, conducea afară din cetate. Tot în lăuntrul cetățiĭ a fost și o bisericuță zidită de Ștefan-cel-Mare.

Dacă ne coborîm către obîrșia istoriculuĭ acesteĭ cetățĭ, găsim în diferite cronice, că ea poartă pe umerĭĭ seĭ mulțĭ și încercațĭ anĭ.

Pe la 1200, oardele tătare ale Cumanilor, încuibîndu-se în Moldova, năvăleau mereŭ în Ardeal și de acolo în Ungaria.

Din această pricină pe la 1210, regele maghiar Andrea II chiamă în părțile noastre pe cavalerĭĭ Teutonĭ (o ceată din ordinul Ioaniți saŭ cavalerĭ de Malta), opunîndu-ĭ invaziuneĭ păgînilor.

Stabiliți un moment la Nordul Moldoveĭ, noiĭ veniți ridică aci, chiar în mijlocul Cumanilor, o formidabilă cetate; și dacă nu armele inamicilor, cel puțin disgrația curțiĭ ungare, iĭ forțează peste puțin, cam pe la anul 1220, a părăsi acest avut tărîm de cucerire; în această privință este chiar o bulă a papeĭ Grigore al IX-lea, către regele maghiar Bela IV, fiul luĭ Andrea II, cu data din 1232, mustrîndu-l pentru alungarea ordinuluĭ cavalerilor teutonicĭ din partea Transilvanieĭ, pe care le-a fost dăruit-o tatăl săŭ... «După ce tatăl săŭ Andrea, printr'o pioasă libertate, dăruise Teutonilor țara Bîrseĭ, eĭ aŭ cheltuit mulțĭ banĭ, cu destulă muncă și vărsare de sînge, pănă aŭ construit acolo cincĭ cetățĭ, pentru ca să o poată cultiva și întări, fiind în calea Cumanilor, carĭ intraŭ și eșeaŭ printr'însa în desele lor năvăliri asupra regatuluĭ unguresc; și măcar că regele luase într'un rînd înapoĭ de la dînșiĭ, totuși la urmă iarăși le-a întors-o, după cum era dator, ba încă, drept îndemnizare de pagube, le-a mai dăruit și peste munți o parte din Cumania, unde numiții cavalerĭ și magistrul lor aŭ ridicat o cetate foarte tare, iar Cumaniĭ speriați și întristați pentru aceasta, aŭ adunat o oaste nenumărată, atacînd pe cavalerii, stabiliți în acea parte, dar cu ajutorul luĭ D-zeŭ aŭ fost bătuți și fugăriți cu spaimă, uniĭ chiar închinîndu-se zișilor cavalerĭ și botezîndu-se d'impreună cu muerile și pruncii lor.....» (v. B. P. Hasdeŭ, studiŭ despre Cumanĭ în «Columna luĭ Traian» 1869, No. 52; Schloezer, «Gesch. d. deutschen Siebenbürgen», Göttingen, a. 1795, p. 482—504; «Chronik der Komanen», a. 1061-1300; A. D. Xenopol «Ist. Rom.», t. I, p. 130; Dreger, «Codex Diplom.»; 1708).

Creștinarea Cumanilor din aceste părțĭ este legată însă și prin următorul fapt.

Cam pe la anul 1222, se întîmplă o nouă năvălire a Mongolilor, sub comanda luĭ Genghiskan. Cumaniĭ, spăimîntați, cerură ajutor de la Ungurĭ, promițînd în schimb de a se creștina. Pentru acest scop, Episcopul Robert de la Gran, de națiune German, cere voe de la papa a nu mai merge în expediția cruciată pentru Palestina, de oare-ce are nevoe să creștineze pe Cumanĭ,.... și în adevăr această lucrare a și fost întreprinsă prin călugăriĭ Dominicanĭ. Teodorit, unul dintre misonarĭ a fost cel d'intîiŭ Episcop de Cumania.

Sub Petre Voevod Mușat, unul dintre ceĭ de întîiŭ principĭ aĭ Moldoveĭ, de abia cu vre-o 30 de anĭ în urma luĭ Dragoș, numele Neamțuluĭ ne întîmpină deja în hrisoave (v. Hașdeŭ, «Archiva istorică», t. I, p. I, p. 140).

Există însă o mărturie și mai vechie: Un fragment geografic rusesc, scris între aniĭ 1300—1350, menționînd principalele orașe dintre Nistru, Dunăre și Carpați, zice lămurit: «Neamțul în munțĭ» (v. Ap. Karmaziŭ, t. I, n. 387, «A. Ist.»), decĭ probabil că epoca aproximativă a fondațiuneĭ e înainte de 1300.

Cumaniĭ n'aŭ pĭerit de-odată cu naşterea principatuluĭ moldovean. Aceĭ de pe lîngă Neamțul, s'aŭ conservat pănă pe la finele secoluluĭ al XV-lea, de şi cavalerĭĭ teutonicĭ îĭ botezaseră de mult în catolicizm şi de şi Romînĭĭ par a se fi convertiţĭ maĭ în urmă la ortodoxie.

Intr'un hrisov din 5 Aprilie 1453, Alexandru Vodă al doilea, dă acest nume, hărăzind mănăstireĭ Probota: «pe unul din Tătariĭ noştri de la Neamțu, anume Baico cu fiul săŭ Dumitru şi cu casele lor» (v. «A. Ist.», t. I, p. 142).

Marele Ştefan repetă acea donaţiune printr'un act de 9 Iulie 1466, în care zice: «am maĭ dat mănăstireĭ noastre dintre Tătariĭ noştri de la Neamțu» (Arh. stat. Bucur. Act. mănăst. Probota, leg. I, No. 1).

La 25 Ianuarie 1453 (6961), Alex. Voevod hărăzeşte mănăstireĭ Probota pe lîngă altele, o poiană, o pustietate pe Neamțul cel Mare, altă pustietate ca să şĭ facă heleşteŭ şi loc de văratic şi să-şĭ aşeze un sat descriindu-ĭ hotarul, 2 morĭ şi 2 locurĭ de morĭ (Hasdeŭ, «Arhiva» I, pag. 102).

La 6 Iulie 1466, Ştefan-cel-Mare zice că dărueşte «un tătar al Curţeĭ Domneştĭ de la Neamțu», (I, «Arhiva», pag. 114).

Şi ast-fel, în diferite ocaziunĭ pănă pe la 1500, Cumaniĭ de şi amestecaţĭ cu poporaţiunea romînă, totuşĭ se numeaŭ «Tătariĭ de la Neamțu».

Germaniĭ s'aŭ retras la Brandenburg; iar Moldoveniĭ aŭ conservat suvenirea şedereĭ lor în aceste părţĭ, dînd anticeĭ zidirĭ caracteristicul nume de «Neamțu» (v. Hasdeŭ, «Cetatea Neamțul», în foaia «Romînismul»; Anul I, cum şi indicaţiunele arătate acolo).

Această cetate a fost martură la maĭ multe bătăĭ ce aŭ avut Romînĭĭ cu Polonĭĭ, Tătarĭĭ, Turcĭĭ, etc.

In timpul războiuluĭ dintre Ştefan-cel-Mare şi Turcĭ la Războeni, Cetatea-Neamțuluĭ a fost bătută de Turcĭ, dar neluată.

La 7107, Cetatea-Neamțuluĭ s'a închinat luĭ Mihaiŭ-Viteazul Vodă al Ţăreĭ-Romîneştĭ (vezĭ Letop.).

In timpul războiuluĭ dintre Vasile Lupu şi Mateĭ Basarab, în cetate sta închis Ştefăniţă Paharnicul (nepotul luĭ Vasile Lupu) cu toată averea domnească.

In timpul luĭ Cantemir-Vodă, la întorsul craiuluĭ leşesc de la Fălciŭ, reşchirîndu-se Leşiĭ şi Cazacĭĭ şi Moldoveniĭ pribegĭ, prin Ţară drept jac, de aŭ ajuns şi pe sub munte, aflat-aŭ pe fata luĭ Vasile-Vodă, Doamna Ruxandra, care a ţinut-o Timuş, în Cetatea-Neamțuluĭ, şi cu multe muncĭ aŭ chinuit-o pentru avuţie; pe urmă i-a tăiat capul cu toporul pe prag. (Letop. cron. Neculce).

La 7199, a doua oară viind Sobieschi, a cuprins cetatea, puind oastea sa (v. e. Negruzzi: «Sobieschi şi Romînĭĭ», 1684, istoria fabuloasă a celor 19 plăeşĭ ce apărase cetatea; idem Cantemir, «Gesch. d. Osmanischen Reiches», Hamburg, 1745, pag. 740).

La 7183, în timpul domnieĭ luĭ Dumitraşcu Cantacuzen, Leşiĭ ce venise cu Ştefan Petriceico, aŭ ocupat cu oştĭ cetatea Neamțul crezînd că astfel vor cuceri Ţara maĭ lesne, aŭ fost spărcuiţĭ însă în parte, de către Hatmanul Sandu Buhuşi şi Spătarul Velicico Costin, care le tăiase drumul pentru a-şĭ căuta hrană.

Dumitraşcu a trimes pe Panaitache Uşerul Morona, cu un agă turc pentru ca să strice cetăţile, între care şi Neamțul (v. Cantemir, «Scris. Moldoveĭ», pag. 70. «Maĭ înainte era (Cetatea-Neamțuluĭ) înconjurată cu două zidurĭ şi avea numaĭ o poartă; iar după accea, risipind Turcĭĭ zidul cel de pe din afară, aŭ rămas acum Moldovenilor numaĭ cel din lăuntru»).

La 7202, a fost prădată de Tătarĭ, împreună cu satele de prin prejur (în timpul domnieĭ luĭ C. Duca).

In al 3-lea an al domnieĭ luĭ C. Duca, Moise Serdarul, care era reiment la Cetatea-Neamțuluĭ, a purces spre Iaşi cu vre-o 300 de panduri, omorînd pe Cerchez Aga (un Turc foarte bogat) şi reîntorcîndu-se iarăşĭ la Neamțul, pe cînd Iaşi tremuraŭ de frică (v. Neculaĭ Costin).

La 7207, fiind Domn Antioh-Vodă, Cetatea-Neamțuluĭ a fost dată din noŭ Moldovenilor.

La 1716, a fost centrul de activitate al revoluţionaruluĭ Stolnicul Vasile Ceaurul, nepotul Domnuluĭ Gheorghe Ştefan contra luĭ Mihaĭ Racoviţă Voevod. (v. N. Istrate: Cele din urmă evenimente ale Cetăţeĭ Neamțul, «Calendar.» Asachi, 1847).

In timpul luĭ Constantin Cantemir-Vodă, şi din porunca acestuia, s'a dat foc şi a ars Tîrgul-Neamțu, trimeţîndu-se pentru acest scop pe Antioh Hatmanul, care tot odată a împrăştiat şi pe toţĭ Leşiĭ cîţĭ se aflaŭ aci, fugind uniĭ la Cetate, pe care însă Hatmanul n'a putut'o lua; şi ast-fel se îndreptă spre Agapia, unde eraŭ cîţĭ-va Drăganĭ de la guvernatul din Cetatea-Neamțuluĭ, şi aŭ luat-o şi aŭ robit pe cîţĭ aŭ rămas viĭ. Aflînd Leşiĭ de această înfrîngere şi ardere a oraşuluĭ, aŭ

trimes nouă oaste cu Zaharovski și cu Turculeț și cu Moldovenĭ carĭ slujeaŭ în țara Leseascĕ; aflat'aŭ pe Antioh aproape de Neamțul, dar aŭ fost bătuțĭ și fugînd eĭ spre Cetate aŭ ajuns aproape pe Turculeț Rohmistrul, rănindu-l cu suiița și luîndu-l rob (v. Letop.).

Din timpul luĭ Mihail Sturdza a început, cu toate protestările luĭ Chrisoverghi (poet din acele vremurĭ), a se dărîma; și din piatra scoasă s'aŭ zidit foarte multe case evreeștĭ din Tîrgul-Neamțul chiar în zilele noastre: așa că astă-zĭ cu greŭ s'ar mai putea zice (ca Sobieschi la 1691, către Dieta regatuluĭ săŭ): «Neamțul este celebru nu numaĭ prin fama antichităților sale, dar încă prin tăria sa naturală și artificială (v. Theiner, «Monumenta Polonia», t. 3, Romae, 1863, p. 740).

Neamțuluĭ (Cetatea-), *cetate,* la Estul com. Pleașovul, peste dealul Oltuluĭ, jud. Teleorman.

Neamțuluĭ (Dealul-), *deal,* se întinde prin com. Mamornița, apoĭ prin com. și moșia Pilipăuți, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ, prin satul Cotul-Sanihăul, prin fața satuluĭ Molnița și pe la Cotul-Humărieĭ, unde ridicătura îĭ este ceva mai mare.

Neamțuluĭ (Iazul-), *iaz,* pe moșia Vorniceni, com. cu acelașĭ nume, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ.

Neamțuluĭ (Mănăstirea-), *mănăstire,* situată pe valea pîrîuluĭ Neamțul, între munțĭ, com. Vînători-Neamțuluĭ, pl. de-Sus-Mijlocul, jud. Neamțu, la 440 m. d'asupra nivelului Mărĭĭ-Negre.

Istoricul. La 1392, părinții Sofronie, Pimen și Silvan s'aŭ așezat aci. Ștefan Voevod I, zidi pentru dînșiĭ o biserică de piatră, cu hramul Înălțarea Domnuluĭ, pe locul unde astăzĭ se află Sf. Gheorghe, de la care biserică se mai păstrează numaĭ un clopot cu inscripția anuluĭ 1393. Tot Ștefan Voevod I dărui acesteĭ mănăstirĭ și moșiile: Dvoroneștĭ, Buzați și Fîntînele.

La 29 August 1472, s'a întîmplat un cutremur foarte mare, care a zdruncinat răŭ biserica, iar călugării, de frică, slujeaŭ într'o biserică de lemn, cu hramul Sf. Ion Bogoslavul, făcută de Alexandru-cel-Bun.

La 14 Noembrie 1497, Ștefan-cel-Mare sfințĭ biserica cea mare, cu hramul Înălțarea-Domnuluĭ, care o zidise puțin mai în sus de biserica vechĭe, în urma biruinței ce avu contra luĭ Albrect (Albert), craiul Polonieĭ.

La 1574, această biserică a suferit mult din partea Tătarilor și a Turcilor carĭ aŭ prădat Moldova.

La 1671, din pricina năvălirilor și necazurilor în care căzuse Țara, a rămas pustie 12 anĭ.

La 1691, Leșiĭ aŭ prădat și aŭ pustiit Țara; iar călugării aŭ fost siliți a se ascunde, împreună cu icoana Maiceĭ-Domnuluĭ (făcătoare de minunĭ), la moșia Strîmba, șezînd acolo 3 anĭ.

La 1700, întorcîndu-se călugării la mănăstire, aŭ găsit-o pustie și deposedată de către Leșĭ de toată averea, uricele și scrisorile împărătești, trimise de Ioan Paleologu luĭ Alexandru-cel-Bun, și carĭ se păstraŭ până atuncĭ aci.

La 1716, s'aŭ întîmplat în Țară marĭ turburărĭ din pricina luĭ Frentz, Căpitanul Cătanelor ce se încuibase în cetatea Neamțul și făcea marĭ prădăciunĭ.

La 1725, se zidi, pe locul bisericeĭ celeĭ dintăiŭ, cu hramul Înălțarea-Domnuluĭ, de către Alexandru Voevod Cornea, o trapeză, o cuhne și alte încăperĭ; iar mai pe urmă văzînd călugării că se afumă biserica cea mare, aŭ îngrijit-o și făcut-o paraclis, aŭ sfințit-o și i-a dat hramul Sf. Gheorghe; în timpul starețuluĭ Paise s'a reparat acest paraclis de Vasile Harpa, și atuncĭ i-a dat numele de biserică.

La 1754, Ieromonahul Necolae a zidit turnul, observatorul cel mare, despre E., în colțul ziduluĭ curțeĭ mănăstireĭ, de o construcție foarte solidă; în acest turn s'a păstrat biblioteca mănăstireĭ, de 1761 volume. Tot în această vreme a făcut Ioanichie, Episcopul de Roman, clopotul cel mare de 1800 oca, dăruind și alte obiecte mănăstireĭ.

La 1759, s'a făcut pentru mănăstire o evanghelie (afară de cea scrisă cu mînă pe membrană din timpul luĭ Ștefan-cel-Mare, și care poartă pe dînsa anul 6944, de format mare, ce nu se poate, în timpul slujbeĭ, purta de către un singur diacon).

Mănăstirea Neamțul are la intrarea sa, o clopotniță mare cu 7 clopote și un orologiŭ mare; pe sub această clopotniță este principala intrare printr'un gang. Curtea este pătrată și spațioasă; în stînga este biserica cea mare zidită mai mult de piatră cioplită, cu un turn mare de-asupra, altul mai mic pe altar. Biserica este foarte solidă. Intrarea eĭ este prin părțile laterale. In pridvor sunt mai multe morminte de stareți și de mitropoliți. Ușa cea mare a bisericeĭ este de granit. Intrînd în biserică se vede, în dosul tronuluĭ domnesc, cam spre ușă în partea dreaptă, mormîntul starețuluĭ Paise, organizatorul călugărizmuluĭ în țară.

Paise, cînd a venit din mănăstirea Dragomirna, a găsit aproape de Mănăstirea-Seculuĭ, lîngă Săscuța, satul Fagi; și asemenea cînd a venit din mănăstirea Seculuĭ în Mănăstirea-Neamțuluĭ a găsit sat lîngă mănăstire, pe care l'a mutat prin porunca luĭ Const. Moruzzi, din 1780, Ian. 16, la Timișești; iar satul Fagi l'a mutat la Vînători-Neamțuluĭ. Catapitezma bisericeĭ este foarte vechĭe; zugrăveală asemenea, în cît abia se cunoaște; se vede însă că a fost numaĭ cu aur; pardoseala este de cărămidă mare pătrată. Toate icoanele sunt îmbrăcate cu argint și întreaga biserică este foarte bogat împodobită.

Biserica sf. Gheorghe are 3 turnulețe și e învălită cu șindrilă; pardoseala e de cărămidă. Cel maĭ prețios ornament este un epitaf de catifea roșie lucrată bogat în fire de aur. Piatra d'asupra ușeĭ este nouă și nu s'a reprodus pe ea inscripția cea vechĭe.

In fața porțeĭ celeĭ marĭ a mănăstireĭ este un foișor de zid, învelit cu șindrilă, în oare-care mijloc un basen, în care părinții făceaŭ sfințirea apeĭ în timpul cuvenit. La spatele mănăstireĭ este institutul de alienați cu un spital și o bisericuță frumoasă. De aci la distanță oare-care este un alt foișor, unde se zice că aŭ stat părinții cu sf. Icoană, pe cînd aŭ adus-o din muntele unde era ascunsă în timpul năvălireĭ barbarilor.

De la mănăstire pănă la spital, în toată împrejurimea, sunt mahalale cu chilii unde locuesc călugăriĭ.

In parte despre S., a vetreĭ mănăstireĭ este o biserică maĭ mică numită Ovidenia, care e reînoită de către un călugăr; toate turnurile, cum și biserica, chiar, sunt acoperite cu tablă albă. La E. este biserica sf. Ion Bogoslovul; aci este cimitirul; sub biserică este o subterană unde se păstrează oasele morților (v. C. Negruzzi: Catacombele mănăstireĭ Neamțul (scris. VI) și legenda Calipseĭ (scris. VII), maĭ la vale este o curte mare în care a fost Seminariul.

Pănă la 1859 Mănăstirea-Neamțuluĭ, avînd averile în administrațiunea sa, poseda fabricĭ și instituțiunĭ; așa avea: o tipografie bogată cu 3 teascurĭ și o mașină, unde se tipăreaŭ cărțile bisericești pentru toată Romînia; o bogată fabrică de postav și de potcape; o fabrică de tăbăcit; una de căldărărie; avea fierărie, lemnărie, rotărie, croitărie, ciobotărie, mungerie; un seminar organizat pe 16 anĭ, cu cursul primar; o bibliotecă; un institut de invalizĭ și altul de alienațĭ; o farmacie.

La 1864, cînd s'aŭ secularizat averile mănăstirelor, toate aceste fabricĭ, meșteșugurĭ și instituțiunĭ, prin o rea chibzuință și neprevedere a oamenilor de la guvernul de pe atuncĭ, s'aŭ lăsat în părăsire parte, iar parte s'aŭ strămutat aiurea, așa: mașinele de la fabrica de postav s'aŭ dus la fabrica d-luĭ M. Cogălniceanu (aztă-zĭ fabrica Alcaz din satul Blebea, lîngă Neamțul); mașina de tipografie, la comisia centrală din Focșani; seminarul s'a desființat, lăsîndu-se o școală primară care a existat pănă la anul 1871.

Neamțuluĭ (Mănăstirea-), *izvoare minerale,* jud. Neamțu, la o oră depărtare de Tîrgul-Neamțul, lîngă mănăstirea Neamțul situate la 470 m. înălțimea deasupra niveluluĭ Mării-Negre), în com. Vînători-Neamțul, pl. de Sus-Mijlocul, în pădurea dinspre S.-V. mănăstireĭ.

Geologie. Terenurile pe care se află așezată mănăstirea Neamțul aparțin grupeĭ terțiare (sistemul miocen). In dreptul pîrîuluĭ Nemțișorul, aproape de mănăstire, s'a găsit un calcar bogat în Numuliți. Rocele sunt formate de greziurĭ năsipoase și schisturĭ marnoase, ce se desfac cu multă ușurință, precum și din gips.

Izvorul principal (sulfuros) ese dintr'o stîncă de gips, în jurul căreia este săpat un basen pătrat; la fund și la mijlocul basenuluĭ se află o escavațiune neregulată făcută în stîncă. Alăturea de acest basen s'a săpat un altul destinat a servi la facerea băilor recĭ. Basenurile comunică printr'un canal. Cantitatea de apă debitată de izvor într'un timp oare-care nu a putut fi determinată cu preciziune, din cauza formeĭ neregulate a escavațiuneĭ stînceĭ.

Proprietățĭ fizice și chimice. Apa este limpede și incoloră, sărată, răspîndind un miros de hidrogen sulfurat.

Temperatura în timpul vereĭ e de 4° C., cînd a aeruluĭ atmosferic e de 20° C. Densitatea este de 1011197 la temperatura de 17° C. (în 1875).

Hîrtia de turnesol nu se schimbă. Apa, fiind turburată, degajă gaze.

Cea întîiŭ analiză a acestor ape s'a făcut de dr. Th. Steiner la 1856, constatîndu-se că conțin: carbonat de calce, 0,468; sulfat de calciŭ, 1,188; sulfat de magneziŭ, 0,085; sulfat de fier, 0,012; clorur de sodiŭ, 15,494; clorur de magneziŭ, 0374; carbonat de magneziŭ, 0,056; protoxid de fier, 0,010; cilice, 0,008; aluminiŭ și clorură de potasiŭ, urme.

Suma materiilor analizate: 17,6895, hidrogen; 0,0227, acid

carbonic liber, 0,7737; temperatura 8°75 C.; densitate, 1,02005.

A doua analiză s'a făcut de către farmacistul I. Konya, la 1873, în laboratorul de la München, și a fost publicată de către dr. R. Flechsig în «Bericht über die neueren Leistungen auf dem Gebiete der Balneologie». A dat următoarele rezultate: carbonat de calciŭ, 0,630; sulfat de calciŭ, 1,600; sulfat de sodiŭ, 0,014; sulfat de magnezie, 0,110; clor de sodiŭ, 2,000; clorur de magnezie, 0,500; (suma materiilor analizate, 25,403); hidrogen, 0,550; acid carbonic liber, 1,040.

A treia analiză făcută de d. P. Poni la 1875, chiar la izvor; a dat următorul rezultat pentru 1000 cm. cub. apă minerală: hidrogen sulfurat, 0,01179; acid carbonic, 0,47790; clor, 8,88360; acid sulfuric anhidru, 0,79900; acid silic, 0,01540; sesquioxid de aluminiŭ, 0,00500; oxid de calciŭ, 0,48170; oxid de magnezie, 0,26240; clorur de sodiŭ, 14,60740; oxid de calciŭ solubil, 0,30840; oxid de calciŭ insolubil, 0,17330; (ponderea materiilor fixe, 16,2130; materiĭ fixe în stare de sulfațĭ, 19,54000).

Aceste substanțe pot fi distribuite în modul următor:

Carbonat de calciŭ, 0,30945; sulfat de calciŭ, 0,74900; sulfat de magnezie, 0,53760; clorur de sodiŭ, 14,60710; clorur de magnezie, 0,02610; carbonat de magnezie, 0,15162; acid silicic, 0,01540; tesquioxid de aluminiŭ, 0,00500 (suma materiilor analizate, 16,40127; materiĭ fixe determinate direct, 16,21300, materiĭ fixe calculate în sulfațĭ, 19,6908; materii fixe determinate în sulfațĭ, 19,5400; hidrogen sulfurat, 7cc,6; acid carbonic liber, 133cc.).

In urma acestor rezultate această apă trebuie clasată între apele sulfuroase-sodice.

Luîndu-se însă în considerare compoziținea chimică a apeĭ acesteia (sulfuroase), ea s'ar putea întrebuința cu mult succes în: boalele cronice ale pieleĭ, eczema, impetigo, etc., apoĭ contra limfatismuluĭ, sifilisuluĭ, precum și contra diferitelor afecțiunĭ la femeĭ, ca metrite cronice, leucoree, (v. Șaabner-Tuduri: «Ape Miner. din jud. Neamțul; idem P. Poni, 1877).

Acest izvor este foarte vechiŭ, și chiar prin documentele vechĭ relative la schitul Vovidenia (ce se află lîngă mănăstirea Neamțul) se vorbește despre «izvorul de la Puturosul», numire provenită de la mirosul pătrunzător de hidrogen sulfurat ce răspîndește în aer.

Afară de apele sulfuroase descrise maĭsus, maĭ există aci încă două izvoare cu ape feruginoase, analizate pentru prima oară în laboratoriul școaleĭ de Podurĭ și Șosele din Bucureștĭ, cînd s'a constatat că materiile solide aflate într'un litru de apă sunt în cantitate de 0.4 gr. și sunt maĭ cu seamă sulfat de calce și carbonat de fier. Aceste izvoare însă sunt considerate ca ape potabile maĭ mult (v. dr. Șaabner-Tuduri, op. cit.).

Neamțuluĭ (Movila-), *movilă*, în partea de E. a com. Dărmănești, pl. Filipești, jud. Prahova. Legenda spune că această movilă s'a făcut de Negru-Vodă, ca apărare în războaiele cu Tătariĭ.

Neamțuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, format din pîrîul Nemțișorul și Ozana. Curge de la unirea acestor două pîraie (despărțindu-se în două ramurĭ, dintre care una trece prin partea despre S. a tîrguluĭ Neamțul), printre Tîrgul-Neamțul și satul Humulești; străbate apoĭ satele Blebea, Grași și Bîșinari (ce vin pe partea dreaptă a sa) și se varsă pe dreapta rîuluĭ Moldova, între satul Timișești și loc. is. Buzați, în fața satuluĭ Cristești (jud. Suceava). Primește următoarele ape:

Nemțișorul, mărit din dreapta cu pîrîul Maghernița, iar din stînga cu pîrîașele: Cărbunele, Chiriac, Iftime, Niță, Gîsca, Lunca, Slatina, Corogenilor, Hatineĭ.

Ozana, cu sub-afluențiĭ săĭ.

Cantemir, vorbind despre Pîrîul-Neamțuluĭ, zice: apa Neamțuluĭ este din fire așa de tare, în cît poate să stea împotriva năvălireĭ tutulor vrășmașilor.

Neamțuluĭ (Tîrgul-), *com. urb.*, reședința pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu, situat pe pîrîul cu același nume, lîngă dealurile Neamțul și Oglinzi.

Este formată din trupurile (mahalalele, suburbiile): Neamțul, Berăria, Boiștea, Haralambie, Pîrîul-Ursuluĭ, Pometea, Prundul și Țuțueni, mărginîndu-se la V. cu satul Vînători-Neamțuluĭ, la E. cu satul Blebea și Grași, la N. cu satul Oglinzi și Muntele, la S. cu satele Humulești.

Populațiunea orașuluĭ este de 6690 suflete: 3074 bărbați și 3616 femeĭ.

Are un spital mare, cu inscripția:

In slava sfinteĭ celĭ de o ființă de viață făcătoare și nedespărțiteĭ Treimĭ și întru cinstea Sf. Marceluĭ Mucenic Dimitrie, s'aŭ zidit acest paraclis, împreună cu casele ospitaliceștĭ și cu toate celelalte încăperĭ, din temelie, de către sf. Mănăstire Neamțul, cu toată a sa cheltuială în zilele prea blagoslovituluĭ mareluĭ Domn și Impăratu, Neculaŭ Pavlovicĭ, singur stăpînitor a tuturor Rusiilor ș. c. și a bine credinciosuluĭ nostru Domnul Grigore Alexandru Ghica-Voe-

vod, prin rîvna şi stăruinţa cuviosuluĭ Archimandrit şi staritul sf. Mănăstirĭ Neamţul şi Secul, Kir Neonit, la anul 1850.

Spitalul este întreţinut de Epitropia Sf. Spiridon.

Maĭ sunt: două şcolĭ primare de băeţĭ şi una de fete, frecuentate de 276 băeţĭ şi 136 fete; opt bisericĭ ortodoxe; mai multe sinagoge evreeştĭ; o farmacie; un biuroŭ telegrafo-poştal; o judecătorie de ocol; o percepţie.

Pentru administraţiune se află: primăria, poliţia, comisiile, precum şi sub-prefectura plăşeĭ.

Tîrgul-Neamţuluĭ are treĭ pieţe publice, maĭ multe strade principale şi secundare, bine îngrijite şi prunduite.

Industria e reprezintată prin: 12 teascurĭ pentru fabricat oleiul din seminţe; 1 tăbăcărie; 8 fierărĭĭ; 1 lăcătuş, 1 alămar, 2 căldărarĭ, 1 olar, 4 caretaşĭ, 4 stolerĭ, 15 cizmarĭ, 14 croitorĭ, 1 curelar, 2 fabrice de săpun, 1 pălărier, 1 tipograf.

Se fac brînzeturĭ şi sumane. Maĭ fie care locuitor are stativa şi sumănăria sa. Sunt peste 77 stabilimente comerciale patentate cu peste 190 lucrătorĭ; apoĭ 2 morĭ foarte marĭ, dintre carĭ a d-luĭ Teoharie (premiată pentru producţiunile sale cu med. de aur) este între cele maĭ vestite din întreaga ţară pentru fabricarea făineĭ.

Comerciul acestuĭ oraş este foarte însemnat şi se maĭ face cu: cereale, lemne, ţesăturĭ de bumbac, şervete, colţunĭ împletiţĭ, şaiac călugăresc şi vite.

Neamţuluĭ (Tîrgul-), *izvoare minerale,* jud. Neamţul, situate aproape de Tîrgul-Neamţuluĭ şi cunoscute sub denumirea de Slatina, cuprinzînd: un izvor, din Poiana-Dăscăliţa, numit şi Apa Puturoasă, situat la o înălţime de 350 m. (v. Dăscăliţa, iz. min.); un izvor situat aproape de cel precedent, în localitatea numită tot Slatina, pe Pîrîul-Sărat, la o înălţime de 340 m. Apa acesteĭ din urme surse este sărată la gust şi prin evaporare dă un depozit considerabil de sare; este limpede, şi are o temperatură de 12° C.

Neamţuluĭ (Valea-), *vale,* izvoreşte de la V. de com. Negreni, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt, şi se varsă în gîrla Negrişoara, tot în raionul com. Negreni.

Neamţuluĭ (Valea-), *izvor de apă minerală,* în com. Bădeni-Pămîntenĭ, plaiul Dîmboviţa, judeţul Muşcel.

Neaunul, *pîrîŭ,* jud. Botoşani, izvoreşte din dealul Pietrăria, la N.-V. de satul Slobozia, com. Deleni, trece prin satul Slobozia şi, unindu-se cu Pîrîul-Mare şi Hurgheşul din Feredieni, udă valea Găinăria şi Mitocul, com. Deleni şi se varsă în iazul Lealul, la com. Feredieni.

Neaura, *vălcea,* izvoreşte din comuna Petrari-d.-s., pl. Ocolul, jud. Vîlcea, curge cu direcţia de la V. spre E., şi se varsă în rîul Otăsăul, în cercul acesteĭ comune.

Neavăţul, *munte,* în com. rur. Ilovăţul, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi, situat între hotarul dintre comunele Ilovăţul şi Balta.

Neavăţul, *deal* şi *punct de observaţiune,* în pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Nebuna, *comună rurală,* judeţul Vlaşca, pl. Neajlovul. Are un mic cătun numit Sterca. Se maĭ numeşte şi Velea, căcĭ este lipită cu cătunul Velea, care ţine de com. Bulbucata. Este situată la 48 kil. de Giurgiŭ, şi la 9 kil. de Obedeni, reşedinţa plăşeĭ Glavaciocul-Neajlovul.

Moşia aparţinea statuluĭ. In trecut, înainte de secularizare, era a Sf. Mitropoliĭ. Aduce un venit anual de 20000 leĭ. Suprafaţa totală a moşieĭ este de 1826 hect. S'a dat la 94 locuitorĭ o suprafată de 376 hect. Are o pădure în suprafaţă de 1000 hect., din care 50 în luncă şi 950 în deal, ţinînd de ocolul silvic Ghimpaţi.

Are o populaţie de 694 suflete, din carĭ 118 contribuabilĭ; o biserică, zidită în 1874, ţinînd de parohia Babele, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ; o şcoală mixtă cu 6 clase, condusă de un învăţător, şi frecuentată de 24 băeţĭ şi 6 fete; 3 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 6968 leĭ, 81 banĭ şi la cheltuelĭ, de 5101 leĭ, 27 banĭ.

Pe la Estul moşieĭ, curge Neajlovul ce vine despre satul Patruzecĭ-de-Crucĭ şi merge de se varsă în Cilnişţea, la satul Strîmba, pe trupul Hulubeşti.

Prin sat trece drumul Bulbucata Clejani. Pe moşie trece vechiul drum al Zimniceĭ, ce intră pe la Podul-Doamneĭ, străbate pădurea şi ese de pe teritoriul comuneĭ la Letca-Nouă.

Nebuna, *podgorie,* situată pe podişul dealuluĭ Hlincea, de pe teritoriul satuluĭ cu acelaşĭ nume, com. Galata, pl. Codrul, jud. Iaşi.

Nebunaşul, *munte,* la V. de comuna Măneciul-Ungurenĭ, plasa Teleajenul, jud. Prahova, coprins între Valea-Popiĭ (N.) şi Pîrîul-Brustureilor (S.).

Nebuni, *mahala,* în jud. Mehe-

dinți, plasa Văilor, com. rur. Miculești.

Nebunul-Mare, *munte*, la N. de com. Măneciul-Ungurenĭ, pl. Teleajenul, jud. Prahova, coprins între Valea-Carpenuluĭ (N.) și Valea-Popiĭ (S.).

Nechifor, *pîrîŭ*, pe moșia Ivăncăuți, com. Păltinișul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Nechifor, *pîrîŭ*, pe moșia Orofteana, com. Orofteana, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ.

Nechitoaia, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pielești; împrăștiat. Are 213 suflete: 107 bărbați și 106 femeĭ, locuind în 46 case și 2 bordee.

Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Pielești, ce este la 1400 m.

Are o biserică de bîrne, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ.

Nechitoaia, *moșie particulară*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pielești.

Nechitul. Vezĭ Borlești, *sat*, județul Neamțu.

Nechitul, *schit*, situat pe valea pîrîuluĭ cu acelașĭ nume, în jud. Neamțu, com. Mastacănul, pl. Bistrița; maĭ înainte a fost locuit de călugărĭ.

Nechitul, *ramură de dealurĭ muntoase*, în jud. Neamțu, com. Mastacănul, pl. Bistrița; se prelungește spre E. de ramura Porfirul, între pîrîul Mastacănoasa, care desparte această ramură de ramura munteluĭ Alunișul, și pîrîul Nechitul, care o desparte de ramura Stridinilor și a Scaunelor; este acoperită cu păduri, parte puse în exploatare.

Nechitul. Vezĭ Borlești, *moșie*, jud. Neamțu.

Nechitul, *pîrîŭ*, ce izvorește din fundacul fomat de ramura Goșmanul, Tazlăul și Porfirul, în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Mastacănul; curge spre E. prin valea formată de ramura Măgura-Stridinilor, Scaunele (din dreapta) și Porfirul, Nechitul (din stînga), trecînd prin localitatea Valea-Nechituluĭ, printre satele Borlești, Puriceni, Ruseni, și locul izolat Căținul, mergînd vr'o 5 kil. paralel cu șoseaua județeană Tazlăul-Roznov (de la kil. 31—32, unde pîrîul întretae șoseaua în cursul săŭ și pănă în dreptul kil. 27), iar la E. de satul Ruseni, se varsă pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistrița, după un parcurs de 11 kil. de la obîrșie.

Are ca afluenți maĭ multe pîrîașe micĭ dintre carĭ maĭ însemnate, sunt: Pîrîul-Poduluĭ și al-Podețuluĭ care se varsă în el pe din dreapta.

Nechituluĭ (Valea-), *trup de sat*, în jud. Neamțul, pl. Bistrița, com. Mastacănul, situat pe pîrîul cu acelașĭ nume.

Necoara, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca, izvorește din muntele Ulmușorul, brăzdează partea de E. a com. și după un curs repede de 3 kil. din cascadă în cascadă, se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat.

Necșești, *com. rur.*, la extremitatea de S. a plășeĭ Teleormanuluĭ, jud. Teleorman, pe Valea-Ciinculuĭ saŭ Ciineasca. La N. se învecinește cu com. Gărdești; la S., cu com. Gărăgăul, din pl. Tîrguluĭ; la V., cu Butculești, Săceni și Ciurari; la E., cu Deparați, Hîrlești și Netoți.

Intinderea com., dimpreună cu moșia, care este proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din București, este de 1910 hect. 133 locuitorĭ sunt împroprietăriți după legea rurală, cu locurĭ la cîmp și în vatra satuluĭ.

Solul acesteĭ com. este clasat printre cele maĭ productive din pl. Teleormanuluĭ. Se cultivă, pe lîngă cerealele obicĭnuite, cînepa și inul.

Are o populațiune de 1066 suflete, din carĭ 240 contribuabilĭ; o școală mixtă, frecuentată de 28 copiĭ.

Vite: 584 vite marĭ cornute, 190 caĭ, 886 oĭ și 301 porcĭ.

Budgetul com. e de leĭ 2815, 48 banĭ, la venitură și de 2731 leĭ, 75 banĭ, la cheltuelĭ.

Este legată prin drumurĭ vecinale cu comunele Gărăgăul și Gărdești. Cu cele-l'alte comune învecinate, comunicația se face pe drumurĭ naturale.

Satul Necșești este unul din cele maĭ vechĭ ale Țărĭĭ, dacă vom ține seama de un document foarte important pe care îl găsim în «Columna-luĭ-Traian». In acest act, care poartă data de 22 Aprilie, 1486, este vorba despre o jăluire a maĭ multor sătenĭ din satul Necșești de pe Teleorman, într'o daraveră de împăcăciune pentru stăpînirea unor pămînturĭ.

In nomenclatura satelor din 1741 îl vedem omis; este posibil ca, în curgerea vremiĭ, să se fi despopulat, căcĭ cu ocaziunea evenimentelor de la 1821, maĭ mulțĭ locuitorĭ ce pribegeaŭ prin Țară, găsind aci maĭ multă siguranță pentru a se adăposti, s'aŭ stabilit cu tot avutul lor.

Cu ocaziunea explorărilor arheologice s'a găsit și în preaj-

ma acesteĭ com. resturĭ de ceramică preromană.

Necșeteasca, *numire ce se mai da com. urb.* Urlați, pl. Cricovul, jud. Prahova. Această se constată dintr'un hrisov al luĭ Duca-Vodă, prin care se dă în posesiunea preotesei Ana, a preotuluĭ Dimitrie Stanciŭ, moșia Necșeteasca, «să le fie lor — zice hrisovul — ocină și copiilor lor în Urlați, ce se chiamă și Necșeteasca».

Neculae (Sf.-), *suburbie* a orașuluĭ Roman, jud. Roman, situată în partea de V. a luĭ.

Necule, *sat*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, comuna Jitia, așezat la poalele munteluĭ Necule, în N.-V. com., la 9 kil. de căt. de reședință, Jitia-din-Deal. Are o întindere de 330 hect., cu o populațiune de 125 familiĭ, saŭ 285 suflete, din carĭ 188 contribuabilĭ; o biserică, deservită de un preot, un dascăl și un paracliser; o școală.

Necule, *munte*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia, așezat în partea de V. a eĭ; e cel maĭ înalt vîrf din tot jud., avînd o înălțime de 1293 metri; o parte dintr'însul poartă numele de Pietrele-Feteĭ; poziția sa este cea maĭ frumoasă din tot județul.

Necule, *moșie* însemnată, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia, cu întindere de 4000 hect., pe care se află pădurea Jitia-cu-Munțiĭ.

Necule, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia, izvorește din muntele Necule, udă partea de V. a com., trece prin căt. Necule, primește pîrîul Pietrele-Feteĭ și se varsă în pîrîul Cerbul, pe dreapta luĭ.

Nedeia, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Balta, la 70 kil. spre S. de Craiova și la 12 kil. spre S.-E. de reședința pl., Măceșul-d.-s., și situată pe șesul Dunăreĭ.

Se mărginește la N. cu com. Măceșul-d.-j.; la S., cu Dunărea; la V., cu com. Cîrna; iar la E., cu com. Zăvalul și cu com. Gighera.

Comuna este maĭ mult șească, avînd cîte-va dealurĭ cu o înălțime de 15 m. Se găsesc cîteva movile, între care maĭ însemnate sunt: Movila-Turculuĭ, Movila-luĭ-Trandafir, Movila-Mare, Movila-Țigănceĭ, Măgura-cu-Dor, Grindul-cu-Mărăcinĭ, Măgura-Lupuluĭ, Măgura-Văeĭ și Măgura-Rusteanca.

In comună se află balta Nedeia, cu o suprafață de 80 hect. și cu o adîncime de 2 m., care, cînd Dunărea vine mare, se revarsă și se unește chiar, cu acest fluviŭ. Se maĭ află și Balta-Marmurele, Balta-Mare și Balta-cu-Șovorul.

Maĭ înainte comuna se numea Marmura, de la balta Marmurele; apoĭ a primit numele de Nedeia, de la o cetate foarte vechie ce se afla aci. Se compune dintr'un singur cătun, numit Nedeia. Peste Dunăre, în dreptul acesteĭ com., se văd ruinele unuĭ pod.

Are o populație de 1646 suflete; două bisericĭ, una fondată la 1882 de locuitorĭ, cu hramul Sf. Dumitru, deservită de un preot și un cîntăreț și a doua, care nu maĭ funcționează; o școală mixtă, ce funcționează din 1869, și e frecuentată de 68 băeți și 5 fete.

După legea rurală din 1864 sunt 222 locuitorĭ; însurățeĭ din 1879, sunt 32.

Suprafața teritoriuluĭ com. este de 7660 pog., din carĭ: 6100 pog. arabile, 340 pog. vatra satuluĭ, 800 pog. fineață, 400 pog. izlaz și 3600 lac și teren sterp.

Moșia se numește Nedeia și aparținea mănăstireĭ Horezul. Actualmente este a statuluĭ, și a fost arendată de la 1893—98 cu 46100 leĭ anual. Pădurea, de se numește Zătoanele; are o întindere de 200 hect. și aparține tot statuluĭ.

Viile locuitorilor se găsesc pe moșia Nedeia și produc vin roșu.

Cariere de piatră sunt în Dealul-cel-Mare.

Maĭ sunt pe teritoriul com.: o moară de aburĭ; 3 stîne pe moșia Nedeia, care produc brînză obicĭnuită.

Este străbătută de calea comunală spre Ghighera și de calea comunală ce duce la Măceșul-d.-j.

Budgetul com. e la venitурĭ de 3047,24 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 2710,63 leĭ.

Vite cornute sunt 560, oĭ 600, caĭ 26.

Nedeia, *sat*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Nedeia, reședința primărieĭ.

Nedeia (Nedeuța), *munte*, jud. Gorj, plaiul Vulcan, situat pe partea de V. a munților Răstavanul și Prisloapele.

Are o suprafață de 230 hect. și se prelungește de la S. spre N. Pe acest munte se află 2 stînĭ.

Nedeia, *moșie* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Balta, com. Nedeia, arendată de la 1893—98 cu 46100 leĭ anual. Inainte aparținea mănăstireĭ-Horezul.

Nedeia, *fostă cetate*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Nedeia, de la care și-a luat comuna numele.

Nedeia, *baltă*, jud. Dolj, pl. Bal-

ta, com. Nedeia, cu o suprafață de 80 hect. și o adîncime de 2 m. In timpul primăverei, cînd vine Dunărea mare, se revarsă. Conține pește. Comunică în partea de V. cu balta Cîrna, prin pîrîul Craviția și cu balta Zglavociul, prin Gîrla-Torneĭ.

Nedeicul, *tîrlă*, în jud. Brăila, pl. Balta, pe malul stîng al Vîlciuluĭ, la V. de pădurea Bustea, pendinte de com. Bertești-d.-s. Are o populație de 48 suflete.

Nedeiĭ (Dealul-), *deal*, la E. de satul Boușori, com. Solești, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; se întinde spre S., paralel cu dealul Onaca.

Nedeița, *deal*, la Estul comuneĭ Oteșani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Nedeița. Vezĭ Oteșani, deal, jud. Vîlcea.

Nedeiul, *gîrlă*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Nedeia și Măceșul-d.-j., ce alimentează balta Nedeia. Se varsă în Dunăre.

Nedelcul, *sat*, făcînd parte din com. Hurueștĭ, jud. Tecuciŭ, situat pe coasta dealuluĭ cu acelașĭ nume, la 6 kil. 700 m. de reședința comuneĭ.

Are o populație de 35 familiĭ, saŭ 134 suflete, carĭ locuesc în 30 case.

Maĭ înainte satul Nedelcul purta numele de Chițești, după cum se vede în actele de hotărnicie. Locuitoriĭ de aicĭ sunt parte veniți din satul Șendrești, care s'a desființat.

Nedelea, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Filipești. Despre înființarea acesteĭ comune se povestesc următoarele: In anul 1792, cîteva familiĭ de Romînĭ din Transilvania aŭ trecut cu oile în Romînia și s'aŭ așezat pe moșia Baba-Ana din județul Buzăŭ, proprietatea hatmanuluĭ Mihăiță Filipescu. Și fiind-că acolo suferea de lipsă de apă pentru vite, în anul 1793, cu voia proprietaruluĭ, s'aŭ mutat pe moșia Filipeasca, tot a hatmanuluĭ Mihăiță Filipescu, pe malul stîng al rîuluĭ Prahova, unde nu locuia de cît o singură cîrciumăreasă, numită Nedelea, în jurul căreia s'aŭ așezat pentru tot-dea-una. Tot în acel an (1793), unul dintre eĭ, care știa carte, anume Ioachim, prin stăruința și recomandația proprietaruluĭ, a fost hirotonit preot, punîndu-se și temelia bisericeĭ.

Este situată pe malul stîng al rîuluĭ Prahova, la 17 kil. de capitala județuluĭ și la 2 kil. de reședința plășeĭ.

Are o populație de 995 suflete, din carĭ 170 contribuabilĭ, locuind în 194 case; o biserică, fondată la 1793 prin ajutorul și stăruința proprietaruluĭ moșieĭ, hatmanul M. Filipescu, și a preotuluĭ Ioachim, reparată în anul 1849 de d-l C. Filipescu, proprietarul moșieĭ și acum deservită de 2 preoți; o școală, care funcționează de la 1870 și e frecuentată de 61 băeți și 4 fete; o moară, pe iazul Moruzzi saŭ Leaotul, despărțit din rîul Prahova.

Locuitoriĭ pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu transportul lemnelor de la pădure, cu olăria, dulgheria și cizmăria. Produsul munceĭ agricole și olăria se desface la orașul Ploești.

Locuitoriĭ, în număr de 117, s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșia Nedelea, din care li s'aŭ dat 533 hect.

Vite sunt: 74 caĭ, 334 boĭ, 59 vacĭ, 32 bivolĭ, 48 viteĭ, 1203 oĭ, 38 capre, 362 porcĭ.

Suprafața teritoriuluĭ comuneĭ este de 2000 hect., din carĭ: 1120 pogoane suprafața proprie a comuneĭ cu locurile delimitate după legea din 1864, între carĭ se coprinde și 54 pogoane pe seama proprietaruluĭ, 1066 pogoane sunt ale locuitorilor comuneĭ.

In termen mediŭ, țuica se fabrică aci anual 1100 decalitri.

Se cultivă gîndacĭ de mătase.

Comerciul se exercită în comună de 5 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 2936,72 leĭ, și la cheltuelĭ, de 2550,16 leĭ.

In comună sunt două șosele: una apucă spre E. și înlesnește comunicația între com. Nedelea și Ploești și alta spre S., care înlesnește comunicația între Nedelea și Aricești.

Toată partea de N. și E. a comuneĭ este cîmpie întinsă, pe care se află 21 movile.

In partea de V. a com. trece rîul Prahova și iazul Moruzzi.

Se mărginește cu comunele: Aricești (S.); Ploești și Băicoiul (E.); Filipești (V.); Floreștĭ (N.).

Nedelea, *sat*, făcînd parte din com. rur. Nedelea, pl. Filipești, jud. Prahova.

Nedelea, saŭ **Nedeicul**, *tîrlă*, jud. Brăila, situată la E. de com. Bertești-d.-s., lîngă hotarul despre jud. Ialomița, pe țărmul stîng al canaluluĭ Vîlciul. Vatra satuluĭ este de 4 hect. cu 8 case și 48 locuitorĭ, carĭ aŭ 19 caĭ, 114 vite marĭ cornute, 350 oĭ și 45 rîmătorĭ.

Nedi, *pîrîŭ*, izvorește dela N. de pădurea Păduroaica, trece pe la N. de căt. Poenari-Niculescu, pl. Znagovul, și alimentează balta Znagovul. Locul din jurul săŭ este mlăștinos.

Nedieni, *deal*, în partea de E. a com. Voineşti, pl. Stavnicul, jud. Iaşi, care unindu-se cu dealul Corhan (Frasinul), formează Valea-Frasinuluĭ şi valea Nedieni, unde se află şi iazul cu acelaşĭ nume.

Nedocul, *mahala*, în pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi, com. rur. Broşteni.

Nefliul, *sat*, jud. Ilfov, pl. Sabarul, făcînd parte din com. rur. Vîrtejul-Nefliul, situat pe deal, la E. de Vîrtejul, pe malul stîng al rîuluĭ Sabarul.

Se întinde pe o suprafaţă de 698 hect., cu o populaţie de 335 locuitorĭ.

D-l I. Ogrezeanu are 500 hect. şi locuitorii, 198 hect. Proprietarul cultivă 350 hect. (40 sterpe, 66 izlaz, 44 pădure şi vie). Locuitorii cultivă 170 hect. (restul e loc sterp, izlaz şi vie).

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 1 moară cu apă şi 2 poduri peste rîul Sabarul.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 190 şi al celor micĭ, de 40.

Negaia şi Richita, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Prejoiul, pl. Oltetul-d.-j., jud. Vîlcea.

Negana, *pîrîŭ*, în com. rur. Baloteşti, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Negelul, *sat*, jud. Bacău, pl. Bistriţa-d.-j., com. Liuzi-Călugăra. Şĭ-a luat numele de la pîrîul Negelul, pe care este aşezat. Are o populaţie de 14 familiĭ, saŭ 48 suflete. E situat la 2 kil. de reşedinţa cu şcoala.

Negelul, *pîrîŭ*, jud. Bacău, pl. Bistriţa-d.-j., care, de la satul Negelul se îndreptează spre N. şi apoĭ spre V. despărţind com. Osebiţi-Mărgineni de com. Călugăra-Mare, dupa care înconjură oraşul Bacău, descrie o curbă pe la N. săŭ şi se varsă în Bistriţa, pe malul săŭ drept, maĭ sus de confluenţa pîrîuluĭ Bîrnatul cu Bistriţa. Pe el sunt 4 poduri.

Negeşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bascovele, jud. şi pl. Argeş. Are 15 familiĭ, saŭ 50 suflete.

Negeşti, *numire ce se dă uneĭ părţĭ din com.* Vlădeşti, pl. Rîurile, jud. Muşcel.

Negeşti-Băhneni, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 600 hect., ţinînd de com. Vlădeşti, pl. Rîurile, jud. Muşcel.

Negoaia, *sat*, făcînd parte din com. Motoşeni, jud. Tecuciŭ, situat pe coasta dealuluĭ Mohorîţi, la 4½ kil. de reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 19 familiĭ, saŭ 78 suflete, carĭ locuesc în 17 case.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Locuitorii sunt clăcaşĭ.

Este străbătut de şoseaua ce duce la Stănişeşti, în partea de E. Copiiĭ din sat merg la şcoala din Motoşeni.

Negoeşti, *plasă*, jud. Ilfov. Ocupă partea centrală a judeţuluĭ. Se mărgineşte la E. cu jud. Ialomiţa; la S., cu pl. Olteniţa, de care se desparte pănă la com. Curcani prin rîul Argeşul; la V., cu pl. Sabarul şi parte din pl. Dîmboviţa; la N., cu pl. Mostiştea şi parte din pl. Dîmboviţa.

Este udată spre V. de rîul Dîmboviţa, care se varsă în rîul Argeşul, în această pl., la com. Budeşti.

In partea de E. e udată de Valea-Mostiştеĭ, care formează mulţime de văĭ şi bălţĭ marĭ şi micĭ, iar la S., de rîul Argeşul, care o limită în parte de plasa Olteniţa.

Intinderea totală a plăşeĭ e de 70113 hect., din carĭ statul şi proprietariĭ aŭ 55223 hect. şi locuitoriĭ, 14890 hect.

Statul şi proprietariĭ cultivă 42502 hect. (3958 hect. sterpe, 4238 hect. fineţe, 17 hect. vie şi 4508 hect. pădure).

Locuitoriĭ cultivă 13627 hect. (1145 hect. izlaz, 118 hect. cultura vieĭ).

Populaţia plăşeĭ este de 23265 suflete: 5964 bărbaţĭ şi 5864 femeĭ, locuind în 4867 case şi 267 bordee; 5283 locuitorĭ se ocupă cu plugăria; 146 sunt cîrciumarĭ, 113, industriaşĭ; 503 aŭ diferite profesiunĭ; contribuabilĭ sunt 4310; 2800 sunt împroprietăriţĭ şi 3245, neîmproprietăriţĭ.

Are: 28 biserici, deservite de 39 preoţĭ; 21 şcoale, 1 de băeţĭ, 1 de fete şi 19 mixte, frecuentate de 572 copiĭ (476 băeţĭ şi 96 fete); 7 morĭ cu apă; 1 moară cu aburĭ; 11 poduri stătătoare şi 27 maşinĭ de treerat cu aburĭ.

Vite sunt: 8857 caĭ şi iepe, 180 armăsarĭ, 5286 boĭ, 4651 vacĭ, 2153 viţeĭ, 349 taurĭ, 308 bivolĭ, 853 bivoliţe, 6182 capre şi 41493 oĭ.

Comerciul se face de 20 hangiĭ şi 136 cîrciumarĭ.

Locuitoriĭ posedă: 2839 pluguri: 1227 cu boĭ, 1612 cu caĭ; 3669 care şi căruţe: 1551 cu boĭ, 2118 cu caĭ.

In cuprinsul plăşeĭ sunt 24 heleştaie.

Această plasă și-a luat numele de la com. și mănăstirea Negoești.

Producțiunea eĭ este identică cu a celor-l'alte plăși ale jud., cu deosebire că parte principală din teritoriul său, ca și al plășeĭ Znagovul, este păduros și băltos. Are păduri seculare.

Bălți sunt: Luica, Mostiștea și Obilești, conținînd pește, racĭ și scoicĭ. Papura și trestia crește în abundență.

Reședința plășeĭ este în Budești. Are 53 cătune carĭ formează 16 com. rur. și anume: Aprozi-Negoești, Budești, Călărești-Șeinoia, Frumușani-Custureni, Gurbănești-Cotofanca, Herăști-Buciumeni, Luica, Lămotești-Gălbinași, Nana, Obilești-Vechĭ, Obilești-Noĭ, Pîrlita-Sărulești, Preasna-Nouă, Sohatul, Valea-Draguluĭ și Vasilați-Popești.

Căile de comunicație sunt:

Calea județeană București-Oltenița, care apucă spre S.-E., trece prin com. Budești, Negoești și o duce la Oltenița.

Calea ferată București-Călărași, care apucă spre E. și trece puțin prin partea de N. a plășeĭ.

Maĭ multe căĭ vecinale com. și maĭ multe drumurĭ naturale.

La Budești este reședința comp. 1-iŭ de dorobanțĭ, unde este o mare cazarmă și un oficiŭ telegrafic, care face și serviciul poșteĭ rurale.

Negoești, *com. rur.*, pl. Amaradia, jud. Dolj, la 24 kil. S.-V. de Craiova și la 5 kil. de Melinești, situată pe malul drept al rîuluĭ Amaradia.

Se învecinește la N. cu com. Godeni; la S., cu com. Adîncata; la E., cu com. Balota și la V., cu com. Brădești.

Limita linieĭ de N. începe de la E., din punctul numit Stanul, din Dealul-Mereĭ, vine în Bărdoiul, trece Amaradia, Focșorul, dă în Vîlceaua-luĭ-Vîespe, trece curmeziș valea Bîncaci și merge la obîrșia Lupoĭ, pe hotar cu comuna Brădești.

Limita linieĭ de S. începe de la E., din Dealul-Mereĭ, merge în Valea-Balauruluĭ, apoĭ în apa Amaradia, trece în valea Bîncaci, sue în piscul din Obîrșia-Sîrbuluĭ, trece în curmeziș Brebeni și esc în piscul Bădești, la V.

Limita linieĭ de E. e formată de Dealul-Mereĭ; iar limita linieĭ de V., de Culmea-Brădeștilor.

Inainte de anul 1831, com. Negoești era compusă din două sate: unul numit Negoești, pe locul unde se află azĭ comuna și altul la 2 kil., care se numea Vocna. La anul 1831, prin intervenirea proprietaruluĭ Paciurea Trandafil, s'a unit cătunul Vocna cu Negoești, formînd un singur sat în comuna Negoești.

In timpurile celе maĭ vechĭ, com. a aparținut familieĭ Brăiloiŭ, care a fost trecută ca zestre unuĭ principe, graf austriac, prin căsătoria sa cu o fiică a luĭ Neagoe Basarab; apoĭ a devenit moștenire luĭ Brăiloiŭ Cornițoiŭ și în fine, vîndută luĭ Paciurea, pe timpul Domnieĭ luĭ Alexandru Șuțu.

La anul 1853, Paciurea a adunat pe toțĭ locuitoriĭ de pe moșie în satul Negoești, formînd comuna Negoești de azĭ.

In anul 1872, comuna Negoești era compusă din cincĭ cătune și anume: Cotul-Moareĭ, Delureni, Drumul-Mare, Negoești și Rogojina. Azĭ un singur cătun numit Negoești, formează comuna.

Comuna este mărginită la E. și la V. de două șiruri de dealuri: Dealul-Mereĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Amaradia, deal, din care, vîlceaua Vocna, se desparte prin Dealul-Tesluiuluĭ. Dealul-Brădeștilor saŭ Culmea-Jiuluĭ, pe malul drept al rîuluĭ Amaradia, avînd o înălțime de 100 m. și din care deal prin Vălceaua-Bîncaciuluĭ, se desparte, dealul Bîncaciul de asupra căruia pe lîngă pădurĭ întinse, se află și o poiană numită Bîncaciul.

Rîul Amaradia udă partea de E. a comuneĭ Negoești, cu direcțiunea N.-S. Peste Amaradia, în dreptul satului se află un pod.

Chiar în vatra comuneĭ se află o baltă, în întindere de 3860 m. p.

In Negoești se găsesc cîteva fîntînĭ: Fîntîna-Giurgiuveanca; la S. Fîntîna-Zidaruluĭ, în valea Bîncaciul; Fîntîna-Vocna, care îșĭ are izvorul la V. Dealuluĭ-Mereĭ și Fîntîna-din-Față, pe Dealul-Mereĭ.

Are o populație de 1263 suflete; două biserici, una fondată între anii 1774—1782 de banul Cornea Brăiloiŭ, a doua, la anul 1824, pe locul unde se află cătunul Vocna, de către pitarul Enea și ambele deservite de un preot și un cîntăreț; 2 școale, una de băeți, frecuentată de 54 elevĭ, a doua de fete, frecuentată de 50 eleve.

După legea rurală din 1864, sunt 244 locuitorĭ împroprietăriți.

Suprafața întreguluĭ teritoriŭ comunal este de 5600 pog., din carĭ: 2000 pog. arabile, 50 izlaz, 25 loc sterp și 3300 pădure.

Moșia Negoești aparținea înainte luĭ Cornițoiŭ Brăiloiŭ, iar astăzĭ aparține d-luĭ Leonida Paciurea. Are o suprafață de 3663 pog., cu un venit de 24000 leĭ.

In această moșie, locuitorĭ

clăcași aŭ o suprafață de 1763 pog. arabile.

Păduri se găsesc în comună: una pe Dealul-Muereĭ, cu o suprafață de 1700 pog. și alta numită Brădești, pe dealul cu același nume, se întinde pe o suprafață de 1600 pog. Aparțin clăcașilor și fraților Paciurea.

Lemnul ce predomină este gîrnița.

Vii sunt pe o suprafață de 45 pog. și aparțin locuitorilor clăcași.

Livezile de pruni aŭ o întindere de 25 pog.

In comună se află un cizmar și un tîmplar.

Se găsesc în comună 2 cîrciumi.

In ziua de Duminica-Mare se ține aci bîlciŭ anual.

Pe calea județeană Amaradia-Craiova, locuitorii se duc la orașul Craiova unde desfac productele.

Calea comunală Vocna, ce merge spre Balta, străbate comuna pe o întindere de 3 kil.

Mai sunt: două șosele vecinale pe o întindere de 1½ kil. și treĭ potecĭ: una ce duce pe valea Amaradia la Adîncata; una ce duce la Godeni și alta ce duce la Ploștina, din com. Godeni.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 3025,34 leĭ și la cheltueli, de 2972,16 leĭ.

Vite cornute 576, caĭ 44, oĭ 857, porcĭ 213, capre 53.

Negoești, *com. rur.*, pl. Amaradia, jud. Gorj, la S. comuneĭ Bengești, așezată pe Valea-Cîlniculuĭ, pe dealul Negoești și pe Valea-Curveĭ.

Se compune din 3 cătune: Negoești, Călugăreasca și Țoțoi.

Are o suprafață de 700 hect., din care 500 proprietărești, formate din 260 hect. viĭ, 247 hect. arături, 193 hect. livezĭ și pășune.

Are o populație de 223 familiĭ, saŭ 992 suflete, din carĭ 96 contribuabilĭ; 1 școală, frecuentată de 41 elevĭ; 4 bisericĭ, deservite de 2 preoțĭ și 3 cîntărețĭ.

Locuitoriĭ posedă: 30 pluguri, 70 care cu boĭ, 1 căruță cu caĭ; 396 vite marĭ cornute, 22 caĭ, 275 oĭ, 72 capre, 228 porcĭ, 2 bivolĭ; 10 stupĭ.

Comerciul se face de 4 persoane.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 965 leĭ, iar la cheltueli, de 952 leĭ.

Rîul Cîlnicul străbate comuna, în care se mai găsește și 23 fîntînĭ.

Comunicația se face prin șosele vecinale, care pun comuna în comunicație spre S.-V. cu Albeni, spre N.-V. cu Prigoria și spre S.-E. cu Poiana-Seciurile.

Pe teritoriul Negoeștilor, pe văile de lîngă dealul Cornețul, sunt cărbunĭ de pămînt.

Se zice că odinioară ar fi locuit aci Tătarĭ, sădind și o vie, numită Viea-Tătărască.

Negoești, *com. rur.*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, la 55 kil. de orașul Turnul-Severin. Se compune din satele: Padeșul, Apa-Neagră și Cămueștĭ, avînd mai multe mahalale. E situată pe Valea-Motruluĭ.

Are o populație de 2000 suflete, din carĭ 307 contribuabilĭ, locuind în 625 case; 5 bisericĭ: 2 sunt în satul Padeșul, 2 în satul Negoești și 1 în cătunul Cămueștĭ, deservite de 3 preoțĭ și 5 cîntărețĭ; 2 școale, una în satul Padeșul și a doua în com. rur. Negoești, conduse de 2 învățătorĭ și frecuentate: cea din Padeșul de 40 elevĭ, iar cea din Negoești de 52 elevĭ; 2 cîrciumĭ.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se mai ocupă cu comerciul șindrileĭ, pe care o cumpără de la comunele Cloșani, Orzești și Măreșești și o transportă cu care și căruțe spre vînzare la Severin și Strehaia.

Eĭ posedă: 77 pluguri, 123 care cu boĭ, 20 căruțe cu caĭ; 200 de stupĭ.

Prin comună trec 2 șosele: Baia-de-Aramă-Negoești-Severin și Baia-de-Aramă-Padeșul-Tismana-Tîrgul-Jiŭ. Pe lîngă acestea mai sunt încă 2 șosele: una care se desparte din șoseaua Baia-de-Aramă-Tîrgul-Jiŭ și merge prin satul Padeșul la Văeni, Ordești și Cloșani; iar a doua, despărțindu-se din șoseaua Baia-de-Aramă-Severin, la locul numit Gura-Cheeĭ, trece prin satele Cămueștĭ și Glogova, mergînd spre Strehaia.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 1408 leĭ, iar la cheltueli, de 1081 leĭ.

Vite: 1806 vite marĭ cornute, 102 caĭ, 1500 oĭ, 1100 rîmătorĭ și 200 capre.

Loc istoric în această comună este Padeșul (v. a. n.).

Este udată în lungul săŭ de rîul Motrul.

Se mărginește: la E. cu jud. Gorj; la S., cu comunele Glogova și Comănești; la V., cu com. urb. Baia-de-Aramă; iar la N., cu com. Orzești și Sohodolul, din județul Gorj.

Mahalale sunt: Bratiloveni, Bălănești, Porăști, Păiușești, Hildani, a-Bobieștilor, a-Spinenilor și a-Ularilor.

Dealurĭ mai principale sunt: Dealul-Mare, Măgura, Coasta-Motruluĭ, Dealul-Spinenilor, acoperit cu viĭ și pomĭ roditorĭ, Dealul-Licăreților, Dealul-Bo-

bieștilor, Cuca, Pleșa, Șușara, Brusturi, Ziua și Leordișul.

Dintre cîmpiĭ sunt: Cîmpul-Padeșuluĭ, Plăbaia și Șușara.

Văĭ: Valea-Motruluĭ, Valea-Mare și Valea-Morăgilor.

Pîraie: Aninoasa și Ogașul-Samanilor și cel de la Crăculuĭ-Burchi.

In comună se găsește piatră bună pentru fabricarea varuluĭ și facerea pietrelor de moară.

Negoești, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Tîrgșorul, situată pe marginea apeĭ Leaotul și a rîuluĭ Prahova, la 10 kil. de capitala județuluĭ și la 4 kil. de a plășeĭ.

Se compune din 4 cătune: Negoești saŭ Braniștea, Zahanceaua, Piatra și Ștejarul saŭ Găvana, avînd o populație de 940 locuitorĭ, în carĭ intră și 7 familiĭ de Țiganĭ, locuind în 225 case.

Sunt 171 contribuabilĭ.

Are treĭ bisericĭ: una la Negoești (Branište), fondată la 1834, a doua la Ștejarul, fondată în 1888, și a treia la Zahanaua, fondată în anul 1811, deservite de 2 preoțĭ; o școală, înființată la 1890, al căreĭ local s'a construit din fondurile proprietaruluĭ, N. N. Turnescu și care e frecuentată de 43 băeți și 22 fete.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura și cultura zarzavaturilor, și s'aŭ împropietărit, în număr de 130, la 1864, cînd li s'aŭ dat 515 hect. Eĭ posedă: 50 caĭ și ĭepe, 443 boĭ, 220 vacĭ, 191 oĭ și 338 porcĭ.

Toată comuna se întinde pe o suprafață de 2500 hect., din carĭ 1500 hect. pămînt arabil; 300 hect. fînețe; 75 hect. izlaz; 25 hect. loc sterp; 600 hect. pădure.

Se cultivă gîndaciĭ de mătase. Stupĭ cu albine sunt 150.

Comerciul se exercită de 4 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 6220,59 leĭ și la cheltueli, de 4331,30 leĭ.

Stă în legătură prin șosele pietrite cu comunele: Ploești, Popești, Tîrgșorul-Vechiŭ și Tîrgușorul-Noŭ, Strejnicul, Șirna, etc.

Pămîntul comuneĭ e șes, avînd numaĭ o movilă, numită Gorganul, lîngă rîul Prahova, făcută, se zice, de Tătarĭ.

Afară de rîul Prahova, comuna maĭ e udată de gîrlele: Viișoara, Budurosul și Leaotul (Iazul Moruzzi).

Se mărginește cu comunele: Ploești, Strejnicul, Tîrgșorul-Vechiŭ, Popești, Brazi și Tătărani.

Negoești, *sat*, cu 90 loc., jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Poiana-Laculuĭ.

Negoești, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Căiuțul, situat pe dreapta Trotușuluĭ, maĭ sus de satul Gîrbovanul și în stînga căeĭ ferate și șoseleĭ Adjud-Ocna, la 4 kil. și 200 m. de satul Căiuțul.

Are o populație de 245 suflete; o biserică, clădită de locuitorĭ, cu ajutorul preotuluĭ Andreĭ, la 1805, deservită de 2 cîntărețĭ; 2 cîrciumĭ; 2 morĭ și o piuă de bătut sucmane.

Vite sunt: 3 caĭ, 129 vite marĭ cornute și 34 porcĭ.

Negoești, *sat*, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Negoești, reședința primărieĭ. Vezĭ com. Negoești.

Negoești, *cătun*, al com. Negoești, jud. Gorj, pl. Amaradia, situat pe Dealul-Negoeștilor și la E. comuneĭ.

Are o populație de 77 familiĭ, saŭ 316 suflete, din carĭ 82 contribuabilĭ; o școală, frecuentată de 41 elevĭ; o biserică, deservită de 2 preoțĭ și 1 cîntăreț.

Locuitoriĭ sunt împămînteniți după legea rurală din 1864. Eĭ posedă: 12 pluguri, 27 care cu boĭ, 133 vite marĭ cornute, 7 caĭ, 72 oĭ și 85 rîmătorĭ.

Ape și drumurĭ (a se vedea com. Negoești).

In cătun se găsesc 11 fîntînĭ.

Negoești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Aprozi-Negoești, pl. Negoești, jud. Ilfov, situat la S.-E. de București, pe malul stîng al rîuluĭ Argeșul. Prin mijlocul satuluĭ trece șoseaua județeană București-Oltenița. Spre E., curge valea Aprozi. Această vale taie șoseaua unde este 1 pod.

Se întinde pe o suprafață de 2500 hect.

Proprietatea aparține statuluĭ, care cultivă prin arendașiĭ săĭ 1860 hect. (200 hect. sterpe, 40 hect. izlaz, 400 hect. pădure).

Are o populație de 350 suflete; 1 moară cu aburĭ; 1 mașină de treerat cu aburĭ; 1 heleșteŭ; 1 pod stătător; o biserică, cu hramul S-țiĭ Voevozĭ, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ, care s'a zidit de Mateiŭ-Basarab și soția sa Elena Doamna, la 1643. Biserica e așezată pe malul stîng al rîuluĭ Argeșul, lîngă șoseaua județeană București-Oltenița; a fost mănăstire de călugărițe; în 1884 s'a trecut de la stat la com. și astă-zĭ se întreține cu spesele eĭ, administrîndu-se de un preot îngrijitor.

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 319 și al celor micĭ de 2292.

In timpul rezbeluluĭ din 1877,

divizia IV-a, comandată de d-l general G. Manu, a ocupat acest sat.

Negoești, *sat*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Talpa. Are o populațiune de 150 suflete; o biserică, deservită de 1 dascăl; 1 moară de apă.

Numărul vitelor e de 106 capete.

Negoești, *trup de sat*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Dragomirești.

Negoești, saŭ **Braniștea**, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu acelașĭ nume, pl. Tîrgșorul, jud. Prahova. Aci e reședința com. Este situat pe loc șes, pe marginea apeĭ Leaotul. Are o populație de 524 suflete; o biserică, fondată la 1834 de d-na Safta Brîncoveanu și reparată în 1889, cu ajutorul locuitorilor.

Negoești, *fost sat*, la gura ĭpîrîuluĭ Bădilița, com. Lespezi, jud. Suceava.

Negoești, *deal*, jud. Gorj, pl. Amaradia, com Negoești, întinzîndu-se de la hotarul Poiana-Seciurile, pănă la cătunul Călugăreasa și separînd apa Giovia de Cîlnicul. Pe dînsul sunt sădite multe viĭ.

Negoești, *moșie* nelocuită, în jud. Dîmbovița, plaiul Dîmbovița. Are peste 65000 ariĭ pădure.

Negoești, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Negoești, aparținînd d-luĭ Leonida Paciurea și locuitorilor clăcașĭ. Inainte aparținea în întregime răposatuluĭ Cornițoiŭ Brăiloiŭ.

Negoești, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 325 hect., pendinte de com. Aprozi-Negoești, plasa Negoești, jud. Ilfov.

Negoești, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 550 hect., pendinte de com. Negoești, pl. Tîrgșorul, jud. Prahova, formată din trupurile: Piatra (250 hect.) și Găvanul (300 hect.).

Negoești, *vale*, izvorește din Dealul-Dobricenilor și se varsă pe țărmul stîng al rîuluĭ Otăsăul, în raionul com. Bărbătești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Negoești-Poșta, *sat*, făcînd parte din com. rur. Budești, pl. Negoești, jud. Ilfov, situat spre E. de Budești, pe malul stîng al rîuluĭ Argeșul și pe calea județeană București-Oltenița. E format din 2 trupurĭ: Negoești și Poșta.

Satul Poșta e legat cu Radovanul, spre S., printr'o șosea vecinală care trece prin niște locurĭ smîrcoase.

Se întinde pe o suprafață de 775 hect., cu o populație de 91 locuitorĭ.

D-l Gr. Filipescu, are 750 hect. și locuitoriĭ, 25 hect.

Se cultivă tot terenul afară de 55 hect., rezervate pentru izlaz și 85 hect., carĭ rămîn sterpe.

Numărul vitelor marĭ e de 114 și al celor micĭ, de 166.

Negoești și Cenușari (Moșneni-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moșia moșnenilor Negoești și Cenușari, pendinte de com. Aricești, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Negoia, *baltă*, în partea de E. a comuneĭ Sălăgeni, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, în suprafață de 3 hect.

Negoiasa, *vale*, jud. Vîlcea, com. Cîineni, plaiul Cozia.

Negoioasa, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, pe teritoriul com. Casinul.

Negoița, *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Sărățiĭ, cătunul Nenciulești; începe din Brînzeasca și dă în pîrîul Sărata; pe malul eĭ se văd ruine, carĭ, după tradiție ar fi ale unuĭ fost schit; poartă numele de: La-Nuciĭ-luĭ-Negoiță.

Negoiul, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Băilești, la 71 kil. S.-V. de Craiova și la 12 kil. de reședința plășeĭ Băilești.

Situată pe o mică coastă, numită Măgura-Cîrsteĭ.

Se învecinește la N. cu com. Băilești, la S. cu Dunărea, la E. cu com. Cătanele și la V. cu com. Rastul.

Limita linieĭ de N. începe de la crîngul Brobințariul, merge cu direcțiunea N.-E. spre S.-V. pănă la măgura Coteiașul.

Limita linieĭ de S. începe de la pichetul Galaoana, merge de alungul Dunăreĭ pănă la pichetul Cătanele, unde se întîlnește cu linia limiteĭ de E.

Limita linieĭ de E. începe de la măgura Coteiașul, merge cu direcțiunea N.-S. pănă la pichetul numit Cătanele.

Limita linieĭ de V. începe de la crîngul Brobințarul, merge de la N. la S., pănă la pichetul de frontieră Galaoana.

Terenul comuneĭ este șes, prezintînd numaĭ cîte-va măgurĭ, între carĭ: măgura Zăvelca, măgura Coteiașul și Măgura-Cîrsteĭ.

Este udată de gîrla Urîți, ce se scurge din bălțile de pe moșia Rastul și se varsă în Dunăre, prin gîrla numită Zi-

toca, de pe comuna Cătanele, la pichetul Cătanele. In gîrla Urîți se scurge pe stînga gîrla Pădureanul, la punctul numit Intinsura (cotul gîrlei).

Bălțile sunt: balta Renea, care prin gîrla Urîți, se scurge în Dunăre; Cotlova, care prin gîrla Porumbul se scurge în balta Renea; Lunga, Săcata, care străbat teritoriul comunei, și se întind de la com. Rastul la comuna Cătanele.

Comuna Negoiul datează de mult cînd purta numele de Urîți, și era situată pe grind.

Pe la anul 1790, din cauza inundărilor dese la care era expusă com. Urîți, s'aŭ mutat locuitoriĭ cu casele lor la tîrla (conacul) luĭ Neagoe, unde se află azĭ comuna și de la el (Neagoe) comuna s'a numit Negoiul.

Cătunul de reședință este Negoiul.

Are o populație de 1397 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită la 1816 de Hagi Enușĭ, fost proprietar al moșieĭ Negoiul, deservită de doĭ preoți și doĭ cîntăreți; o școală mixtă, ce funcționează de la 1882, frecuentată de 68 băeți și 7 fete.

După legea rurală din 1864, sunt 152 locuitorĭ împămînteniți.

Suprafața teritoriuluĭ comuneĭ este de 10721 pogoane, din carĭ: 7415 pogoane arabile, 1200 fineață, 300 izlaz, 1806 pogoane loc sterp, bălți și vatra satuluĭ.

Moșia de pe teritoriul comuneĭ se numește Negoiul: din această moșie, 6415 pogoane, cu un venit de 59000 leĭ aparțin d-luĭ V. M. Teodorovicĭ, iar 1000 pogoane aparțin locuitorilor împroprietăriți după legea din 1864; și produce un venit de 25000 leĭ. In trecut întreaga moșie aparținea Principeluĭ Miloș Obrenovicĭ al Serbieĭ.

Pe marginea Dunăreĭ se află ostrovul Galaoana, în întindere de 440 hect., acoperit cu pădurĭ, aparținînd statuluĭ, care o dă în exploatare din zece în zece anĭ.

O moară de aburĭ se găsește pe moșia Negoiul, aparținînd d-luĭ V. M. Teodorovicĭ.

Meseriașĭ sunt: 4 fĭerarĭ, 2 lemnarĭ, 1 cojocar și 1 cizmar.

Stîne se găsesc pe moșia Negoiul, producînd brînză bună.

Prin comună sunt urme de ziduri vechĭ.

Calea comunală ce duce la Calafat și trece prin com. are în toată întinderea eĭ o lungime de 67 kil.; o altă cale comunală vecinală duce la Băilești, avînd o lungime de 24 kil.

Sunt 6 cîrciumĭ și o băcănie.

Budgetul comuneĭ e la venitur̆ de 3733,90 leĭ și la cheltuelĭ, de 3222,14 leĭ.

Vite cornute 196, oĭ și capre 98, porcĭ 41, caĭ 12.

Negoiul, *sat*, jud. Dolj, pl. Băilești, com. Negoiul, reședința primărieĭ. Vezĭ com. Negoiul.

Negoiul, *baltă*, situată la S. comuneĭ cu acelașĭ nume, pl. Băilești, jud. Dolj, în apropiere de Dunăre.

Negoiul, *vîrf de munte*, în apropiere de frontieră, în plaiul Loviștea, jud. Argeș. Dintr'însul purcede Culmea-Comarniculuĭ, care desparte valea Argeșuluĭ de valea Topologuluĭ.

Are o înălțime de 2547 m. d'asupra nivelulu Mărĭĭ. Din el izvorește rîul Argeșul.

Negoiul, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ Balabancea (și al cătunuluĭ săŭ Țiganca-Taița); are o direcțiune generală de la N. la S., brăzdînd partea de V. a plășeĭ și a comuneĭ; se întinde printre pîraiele: Valea-Lupuluĭ și Valea-Lungă, afluente ale pîrîuluĭ Taița-Țiganca; la N. are o prelungire, Dealul-Ștubeilor; la S., se unește, în vîrful Almalia (370 m.), cu dealul Țiganca; e unul din cele maĭ înalte dealurĭ din plasă și județ, avînd 405 m. înălțime; e tăiat de drumurile comunale Greci-Taița și Jijila-Balabancea; acoperit în cea maĭ mare parte cu pădurĭ seculare și nepătrunse.

Negoiul, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Băilești, com. Negoiul, în întindere de 6415 pog. Aparține parte d-luĭ V. M. Teodorovicĭ, aducînd un venit anual de 59000 leĭ și parte locuitorilor împroprietăriți după legea rurală din 1864, cărora le aduce un venit anual de 25000 leĭ. In trecut aparținea Principeluĭ Miloș Obrenovicĭ al Serbieĭ. Pe partea d-luĭ V. M. Teodorovicĭ se găsește o moară de aburĭ.

Negomirul, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Văilor. Se mărginește: la E., cu comuna Raci; la S., cu com. Dragotești și Corbăile; la V., cu com. Temișani și la N. cu comuna Fărcășești și Valea-cu-Apă din jud. Gorj. Este situată pe vale, la 68 kil. de orașul Turnul-Severin. Satul formează comună cu următoarele mahalale: Voinești, Buzești, Sîrbi, Grivei-din-Dos, Grivei-din-Față, Velicani, Negulești, Belgi, Topolița, Ursoaia, Oițești, Popești, Mișcodani și Ursoița, avînd peste tot 1300 locuitorĭ, din carĭ 207 contribuabilĭ, locuind în 266 case.

Locuitoriĭ posedă: 40 pluguri, 69 care cu boĭ, 7 căruțe cu caĭ; 150 stupĭ. Femeile din această comună se ocupă pe

lîngă cultura cînepeĭ şi a inuluĭ, şi cu creşterea gîndacilor de mătase.

Prin comună trece şoseaua ce duce la com. Raci din judeţul Gorj; maĭ sunt 2 şosele care o pun în comunicaţie cu comunele Corăbiile, Dragoteşti şi Mătăsari.

Sunt treĭ biserecĭ, deservite de 1 preot şi 3 cîntăreţi; o şcoală, condusă de un învăţator şi frecuentată de 40 elevĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 1748 leĭ; iar la cheltuelĭ, de 1347 leĭ.

Vite: 600 vite marĭ cornute, 19 caĭ, 500 oĭ şi 370 rîmătorĭ.

Dealurĭ maĭ principale sunt: Dealul-Mreneĭ, Poiana-Grînelor, Piscul-Tocelĭ, Tîlva, Pelinăşiţa, Floreştilor, Viea-Mare, Dealul-Griveĭ, Velicani, Belgi, al-Pîrîuluĭ, Dealul-Staneĭ, Ursoaia şi Ursoiţa. Văĭ sunt: Valea-Mreneĭ, Coteliciul, Valea-luĭ-Semen, Valea-luĭ-Bot, Nene, a-Fîntîneĭ, Velicani, a-Pîrîuluĭ, a-Porculuĭ, a-Petreĭ, a-Staneĭ, a-Slăveiuluĭ, Detunatele şi Ursuiţa.

Este udată în lungul săŭ de apa Jilţuluĭ, în care se varsă, pe teritoriul acesteĭ comune, următoarele pîraie: Matca-Văiĭ-luĭ-Bot, Buzeţi, Ogaşul-Sîrbilor, Valea-Mreneĭ, Velicani, Nene, a-Fîntîneĭ, a-Păruluĭ, a-Petreĭ, a-Staneĭ, a-Slăveiuluĭ, Detunatele şi Ursoiţa.

Pe teritoriul comuneĭ se află cărbunĭ de pămînt în 6 locurĭ şi anume: în Valea-Mreneĭ, în Viea-Mare, în Valea-Griveĭ, Velicani şi în Ursoaia, în dealurile despre E.

Negomirul, *deal*, se întinde din spre S.-V., din com. Negomirul, pendinte de jud. Mehedinţi, şi se termină în hotarul com. Fărcăşeşti, jud. Gorj, pl. Jiul; pe el se află plantaţiĭ de viĭ, prunĭ şi pădure.

Negoşina, (Plopeni, Zărneasca), *cătun*, al com. Căneşti, jud. Buzăŭ, cu 420 locuitorĭ şi 98 case. Are sub-divizia Bondrea.

Negoşina, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Căneşti, cătun. Negoşina; conţine sare, precum şi diferite fosile, maĭ cu seamă psilodonĭ.

Negoşina, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Căneşti, cătunele Gonţeşti şi Pîrlita, proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopie; are 1600 hect., mare parte locurĭ sterpe şi pădurea Negoşina.

Negoşina, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Căneşti, proprietatea moşnenilor Negoşinenĭ; are 1620 hect., cea maĭ mare parte gol şi sterp, apoĭ izlaz, puţine arăturĭ, livezĭ şi pădurea Negoşina, cam de 270 hect.

Negoşina, *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Căneşti, proprietate a statuluĭ, pe moşia Negoşina; are 446 hect., şi constă din 3 trupurĭ: Dîlma, Bădiloaia şi Călugărelul.

Negoşineĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Căneşti, cătun. Negoşina. Se maĭ numeşte şi Mircea. Vezĭ Mircii (Izvorul-).

Negoteilor (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Calvini; începe din muntele Teişul şi se scurge în rîul Bîsca-Chiojduluĭ.

Negoteşti, *sat*, numit în partea S.-V. Poiana, şi care maĭ înainte se numea Negutești, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, com. Ciumulești. E aşezat pe coastele dealurilor Cucoşeni, Tătăreni, Codrul şi al Mănăstireĭ.

Are o populaţie de 135 familiĭ, saŭ 594 suflete, din carĭ 169 contribuabilĭ, locuind în 137 case; o biserică de lemn, cu hramul Adormirea Maiciĭ Domnuluĭ, clădită pe la 1763, de 24 călugărĭ de la schitul ce a fost maĭ înainte, In-Poiană, în Codrul-Mănăstireĭ şi care azĭ e deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, înfiinţată în 1889, condusă de un învăţător şi frecuentată de 29 copiĭ.

Vatra satuluĭ ocupă aproape 14 fălcĭ.

Moşia e proprietatea d-luĭ Beriş Last, cumpărată de la Maria Moruzzi, care o moştenise de la Al. Moruzzi.

Intinderea moşieĭ e de 223 fălcĭ, din carĭ 90 fălcĭ cultivabile, 125 fălcĭ pădure şi restul neproductiv.

Improprietăriţĭ în 1864 sunt: 50 fruntaşĭ, 32 pălmaşĭ şi 6 codaşĭ, stăpînind 293 fălcĭ şi 6 prăjinĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Ciumulești (2 kil.), la Udești (3 kil.) şi la Ioneasa (1 ½ kil.).

In 1803, Negoteşti a Spătaruluĭ Başotă, avea 34 liuzĭ, carĭ plăteaŭ bir 820 leĭ anual.

Negoteştilor (Dealul-), *deal*, pe care este aşezat satul cu acelaşĭ nume, jud. Suceava.

Negovani, *mahala*, în com. rur. Samarineşti, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Negovanul, *munte*, în jud. Gorj, plaiul Novaci, la N. com. Polovraci; formează malul stîng al apeĭ Olteţuluĭ.

Negoveneasa, *baltă*, lîngă satul Pîrvul-Roşu, pl. Cotmeana, jud. Argeş. Conţine peşte.

Negraia, *mahala*, com. rur. Ro-

eşti, plasa Cerna-d.-s., judeţul Vîlcea.

Negraia, *deal*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. Coeni.

Negraşi, mai înainte **Piscul**, *com. rur.*, jud. Argeş, pl. Gălăşeşti, la 15 kil. de com. rur. Costeşti, reşedinţa sub-prefecturei, şi la 52 kil. de Piteşti. Se compune din Adunaţi (Adunaţi-Negraşi), Negraşi (Piscul) şi Romanaţi, cu o populaţie de 1080 locuitorĭ, din carĭ 230 contribuabilĭ.

Are o biserică; o şcoală primară rurală; 4 cîrciumĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 2027 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2113 leĭ.

Negraşi, *sat*, jud. Argeş, pl. Gălăşeşti, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume. Are o biserică, cu hramul Sf. Teodor, deservită de 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ.

Negraşi, mai înainte **Piscul**, *sat*, cu 800 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Gălăşeşti, pe apa cu acelaşĭ nume, reşedinţa com. rur. Negraşi.

Negraşul, *mahala*, făcînd parte din com. rur. Teşila, pl. Peleşul, jud. Prahova. E situată la poalele munteluĭ Negraşul, de unde curg maĭ multe izvoare de apă minerală.

Negraşul, *pîrîŭ*, izvoreşte de la N. com. Teşila, pl. Peleşul, jud. Prahova; curge spre S.-V. şi se varsă în rîul Doftana, pe malul stîng, tot în raionul comuneĭ Teşila.

Negraşul (Muntele-), *moşie*, proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, fost pendinte de mănăstirea Sinaia, com. Teşila, jud. Prahova, care, împreună cu moşiile Ziliştea-Trestieni şi Saşilor, are o întindere de 1246 hect., din carĭ 1046 hect. pădure şi 200 hect. pămînt cultivabil şi fineţe. Se arendează cu 8421 leĭ anual.

Acest munte şi Piciorul-Cĭineluĭ aŭ fost date prin cartea de schimb, iscălită la 24 Octombrie 1818, de Arhimandritul Ioachim, mănăstireĭ Mărgineni, luînd în schimb muntele Piatra-Arsă.

Această carte de schimb a fost prezentată «cinstiteĭ judecătoriĭ a judeţuluĭ Prahova» de cuviosul Paisie, Staritul Sinaeĭ, cînd cu delimitarea hotarelor munţilor mareluĭ Postelnic Filipescu.

Negrăiţa, *pîrîŭ*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. Coeni.

Negrea, *sat desfiinţat*, în Valea-Geruluĭ, jud. Tecuciŭ, comuna Călmăţuiul. A fost înfiinţat de Costache Negri, care era proprietarul moşieĭ. Făcea parte din com. Lieşti, avînd şi o biserică adusă din satul Lieşti, din locul numit Gura-Bîrladuluĭ.

Unde a fost satul şi biserica, nu se maĭ vede astăzĭ de cît o cruce; alăturĭ de ea este un loc izolat, numit Cerdacul, unde era casa luĭ Costache Negri; astăzĭ în aceste locurĭ nu sunt de cît 2 case proprietatea moştenireĭ Tache Anastasiu.

Negrea, *numire* dată de locuitorĭ *moşieĭ* Slobozia-Negrea, unde a fost satul cu acelaşĭ nume, com. Călmăţuiul, jud. Tecuciŭ.

Negrea-Potîrnichea-Cocoraş, *moşie* particulară, de 1430 hect., în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Mînjina.

Negreana, *pîrîŭ*, în jud. Gorj, plasa Gilortuluĭ, izvoreşte din com. Licuriciul, de la Măgura-Mireĭ, curge de la N. la S., străbătînd comunele Frumuşei şi Negreni şi se varsă în Amaradia, la com. Hurezani-d.-s., unde retează Culmea-Dealuluĭ-cu-Perĭ. Ţărmurile 'ĭ sunt rîpoase pe alocurea, iar în alte părţĭ dispar cu desăvîrşire. Lărgimea variază între 1—3 m., iar trecerea peste dînsul se face prin vaduri şi pe podurĭ, din care 2 se găsesc în com. Negreni, iar 1 în com. Frumuşei.

Negreana, *vale*, în jud. Gorj, pl. Gilortul; dă scurgere apelor pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume; este formată din Dealul-Negreni şi Dealul-cu-Perĭ, numit şi Dealul-Scrădeĭ; are o întindere de aproape 21 kil.; lărgimea-ĭ variază între 1000 şi 1500 m.; pe această vale se află situate comunele: Frumuşei, Negreni şi Licuriciul.

Negreasca, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Simileasca, căt. Odaia-Banuluĭ, proprietate a statuluĭ, pendinte de Banul; are 620 hect., maĭ toate arabile şi pădurea Ştuculeasa.

Negreasca, *vechia numire* a *moşieĭ* Cotorca, jud. Buzăŭ, com. Cotorca.

Negreasca, *numire* ce purta *un trup din moşia* Mitropolieĭ, pe care se află oraşul şi domeniul Alexandrieĭ, jud. Teleorman.

Negreasca, *pîrîiaş*, în jud. Buzăŭ, com. Simileasca; izvoreşte din pădurea Frasinul, primeşte viroaga Strîmba, udă comuna Maxenul şi se varsă în rîul Călmăţuiul la comuna Albeşti.

Negreĭ (Dealul-), *deal*, se în-

tinde în partea de S.-E. a satuluï Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; formează un podiș pe a căruï coastă e situat satul Munteni.

Negreï (Valea-), *vale* și *pîrîŭ*, izvorește din fundul Văeï-Negre, com. Oșești, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ, curge spre S. și, unindu-se cu pîrîul Heleșteul, la locul numit Durducul, se varsă în pîrîul Stemnicul, tot pe teritoriul com. Oșești.

Negreni, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Gilortul, la S. de com. Frumușei și pe aceeașï vale (Negreana).

Se compune din cătunele: Negreni, Băleasa și Hăinari.

E situată pe șes, coastă și vălcele, pe ambele țărmurï ale pîrîuluï Negreana și are o suprafață de 1382 hect., din carï: 280 hect. pădure, 490 hect. arabile, 552 hect. fînețe, 37 hect. vie, 42 hect. livezï și prunï și 11 hect. izlaz.

Are o populație de 243 familiï, saŭ 925 suflete, din carï 137 contribuabilï; 2 biserică, deservite de 1 preot și 2 cîntăreți; 1 școală, frecuentată de 35 elevï.

Pămînturile cele maï bune pentru cultură sunt numaï pe vale; pe coaste sunt pometurï și viï.

Locuitoriï sunt moșneni. Eï posedă: 46 pluguri, 75 care cu boï, 3 căruțe cu caï; 453 vite marï cornute, 18 caï, 778 oï, 62 capre și 266 rîmătorï.

Budgetul e la venituri de leï 1525, banï 85, iar la cheltuelï de leï 1375, banï 58.

Comunicația în Negreni se face prin șoseaua județeană Petrești-d.-s.-Craiova ce trece prin comună.

In comună se găsesc: 14 puțurï și 19 fîntînï.

Dealurile principale sunt: Dealul-Negrenilor spre V. și Dealul-Gîlceștilor la E.; cel d'întîiŭ o desparte de albia Gilortuluï, iar cel d'al doilea de Amaradia.

In partea de E. a comuneï este lacul Băgăul, care acoperă o suprafață de aproape 1 hect.

Negreni, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Vedea-d.-j., compusă din 2 cătune: Negreni și Chițeasca.

E situată pe valea Negrișoara, la 24 kil. de capitala județuluï și la 6 kil. de Tătulești, reședința plășeï; are o populație de 333 familiï, saŭ 1600 suflete, din carï 360 contribuabilï, locuind în 320 case.

Sunt 3 bisericï, (două în Negreni și una în Chițeasca). Cele din Negreni sunt fondate, una în anul 1843 și reparată în 1881, avînd de ctitorï pe Diaconul Ion Cucu, Preotul Nicolae, Ion Negreanu și alțiï, a doua în anul 1872, avînd de ctitorï pe Preotul C. Alexandrescu, Diaconul Nicolae Floru și alțiï. Cea din Chițeasca s'a zidit la 1881 de Preotul C. Stoicănescu, Gheorghe Cojocaru, Radu Pielaru și alțiï. Sunt deservite de 3 preoți.

Are o școală, frecuentată de 71 copiï.

Maï înainte, comuna a fost pe dealurï și vîlcele și maï în urmă s'a așezat pe Valea-Negrișoareï.

Cătunul Chițeasca se maï numește și Matul.

Meseriașï sunt: 4 cizmarï, 6 cojocarï, 3 dulgherï și 2 zidarï. Eï desfac produsul munceï lor la Slatina și Pitești.

Locuitoriï sunt moșneni, afară de 75 familiï, carï s'aŭ împroprietărit la 1864, pe proprietatea Doamneï Maria T. Orășanu, din care li s'aŭ dat 188 hect. Eï posedă: 20 ïepe, 10 caï, 180 boï, 65 vacï, 1320 oï, 43 porcï.

Comuna se întinde pe o suprafață de 1875 hect.

Comerciul se face de 4 cîrciumarï.

Veniturile și cheltuelile comunale, sunt de leï de 2745,83.

Sunt două șosele: una națională, care înlesnește comunicația spre Slatina și Pitești și a doua comunală, care o pune în comunicație la N. cu com. Șuica și la S. cu com. Birci.

Tot teritoriul comuneï spre E. este un cîmp întins.

E udată de valea Negrișoara, în care daŭ vălcelele: Hotaruluï, Berbeculuï, Gropilor, Faguluï, toate în partea de E.; Scoarța, Neamțuluï, Gura-Văiï, Păruluï și Isăroaia, la V. Pe valea Negrișoara curge apa cu acelașï nume, în direcția N.-S.

Negreni, *com. rur.*, jud. Vlașca, pl. Glavaciocul, compusă din cătunele: Negreni-d.-s., Negreni-d.-j. și Osebiți-Negreni. E situată la extremitatea N.-V. a județuluï Teleorman, pe partea stîngă a apeï Cleniță, la 82 kil. de Giurgiŭ, la 37 kil. de Obedeni, reședința plășeï Glavaciocul-Neajlovul, la 72 kil. de București și la 40 kil. de stația drumuluï de fer Titu.

Are o populație de 1288 suflete, din carï 240 contribuabilï. Locuitoriï sunt maï toți moșneni.

Comuna constitue singură o parohie cu numele de Negreni-d.-j. Are: 1 biserică, făcută la 1863 de locuitorï, cu hramul Adormirea Maiceï Domnuluï, deservită de un preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă cu 4 clase, condusă de un învățător și frecuentată de 23 băeți și 3 fete.

Budgetul comuneï e la venituri de 3485 leï și la cheltuelï, de 2487 leï.

Negreni, *cătun*, de reședință, al comunei cu același nume, jud. Gorj, se întinde pe o suprafață de 476 hect., dintre cari: 100 hect. pădure, 180 hect. arabile, 170 hect. fînețe, 10 hect. vie, 12 livezi.

Are o populație de 80 familii, saŭ 265 suflete, din cari 77 contribuabili; 1 biserică de lemn, refăcută de locuitori în anul 1889, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Locuitorii sunt moșneni. Ei posedă: 13 pluguri, 28 care cu boi, 1 căruță cu cai, 133 vite mari cornute, 8 cai, 228 oi, 22 capre, 74 rîmători.

In cătun se găsesc: 6 puțuri și 8 fîntîni.

Negreni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Piscani-Negreni, pl. Rîul-Doamnei, jud. Muscel. Valea-Catii separă acest cătun de Piscani, cu care formează comuna Piscani-Negreni.

E situat pe malul stîng al rîului Doamna, la poalele dealului Piscani. Aci este reședința com.

Are o populație de 515 locuitori; o biserică, deservită de 1 preot și 1 dascăl; o moară și o piuă.

Pănă la 1851, cătunul Negreni forma singur o comună, avîndu-și primăria și școala deosebită. Școala datează de la 1840. De la 1851, unindu-se cu cătunul Piscani, s'aŭ unit și școalele, formîndu-se una singură cu reședința în Piscani.

Cătunul este udat de la E. spre V. de gîrlele: Chițoaia, Din-Prunii-Zamfirei, Fîntînei, și la S. de Gîrla-Catii, care se varsă în rîul Doamna, pe malul stîng. In mijlocul satului e un mic platoŭ cu o vedere încîntătoare asupra diferitelor văi din jurul săŭ și care predomină valea rîului Doamna.

Comerciul se face de 3 hangii.

Negreni, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu același nume, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt. Are o populațiune de 1265 locuitori; 2 biserici, una fondată în 1843 și reparată la 1881 și a doua fondată la 1872.

Negreni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Mihăești, pl. Oltul-d.-s., jud. Vilcea. Are o populație de 254 locuitori. Cade în partea de N. a com. P'aci trece calea ferată Piatra-Rîmnicul și șoseaua națională Rîmnicul-Rîul-Vaduluĭ. E situat la 1 1/2 kil. de cătunul Mihăești, unde e școala.

Negreni, *deal*, în jud. Gorj, aparținînd com. Licuriciul. Are direcția N.-S., începînd de la culmea Măgura-Mucrei, este coprins între Valea-Licuriciului la E. și valea Hurezani-d.-s., la V., și se termină în Valea-Amaradiei.

Negreni, *deal*, în raionul com. Negreni, pl. Vedea-d.-j., județul Olt, pe care se cultivă 8 hect. vie.

Negreni-de-Jos, *cătun*, pendinte de com. Negreni, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca, lipit cu Negreni-d.-s.

Negreni-de-Sus, *cătun*, în jud. Vlașca, pendinte de com. Negreni, situat în partea de sus a com. și lipit cu Negreni-d.-j.

Negreni-Osebiți, saŭ **Osebiți-Negreni**, *cătun*, pendinte de com. Negreni, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca.

Negrescu, *sat*, care se mai numea și Silișcani, în partea de S. a com. Brăteni, jud. Botoșani, cu o suprafață de 781 hect. și o populație de 10 familii, saŭ 48 suflete.

Moșia e formată din două trupuri, din care o parte o stăpînea Negrescu, iar o parte Costeanu.

Vite: 14 boi și vaci, 5 cai și 11 porci.

Negrești, *com. rur.* și reședința plășei, pl. Fundurile, jud. Vasluiŭ, la 32 kil. de orașul Vasluiŭ, situată de o parte și de alta a rîului Bîrladul, care o străbate în toată întinderea ei și de-a stînga pîrîului Rebricea.

Este formată din satele: Negrești (Tîrgușor), Negrești (sat), Valea-Mare și Căzănești, pe o suprafață de 4627 hect. și cu o populație de 577 familii, saŭ 2862 suflete, din cari 277 contribuabili.

Pe teritoriul com. se află o pădure cam de 1000 hect.

Are 2 școli, una de băeți, și a doua de fete; 3 biserici; 3 mori.

Comerciul se face de 86 persoane.

Vite: 1443 vite mari cornute, 119 cai, 1746 oi, 46 capre și 100 rîmători.

Locuitorii posedă 300 stupi cu albine.

Budgetul com. e la venituri de 10098 lei și la cheltueli, de 9490 lei.

Tîrgușorul Negrești, satul Negrești, Valea-Mare și Cazănești, formează un singur trup de moșie, pe o întindere de 4008 hect., proprietatea prințului N. Gr. Șuțu.

Negrești, *tîrgușor*, în centrul com. Negrești, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, înființat la 1814, situat pe țărmul stîng al rîului Bîrladul, pe un podiș înalt.

Are o populație de 195 familii, saŭ 963 suflete.

Este reședința comunei și a plășei.

Are: o judecătorie de ocol; 2 companii de dorobanți; un biuroŭ-poștal; un medic; o moară; 2 școale, una de băeți, înființată la 1865, frecuentată de 46 elevi și a doua de fete, înființată la 1871, frecuentate de 28 eleve; o biserică de lemn, făcută de locuitori la 1837.

In curtea bisericei se află o clădire mare de piatră, neterminată, al cărei zid e ridicat pănă la ferestre, avînd o înălțime cam de 8 metri și o grosime de mai bine 1 m.

De a dreapta rîului Bîrladul, spre V. de tîrg, se află un rădiac numit Iurcești, compus din feluriți copaci, ce aŭ o desime de nestrăbătut.

In tîrgușor se mai află un feredeŭ al comunității izraelite, o sinagogă și mai multe școli evreești.

Tîrgușorul nu e rescumpărat și locuitorii plătesc bezmîn cătră proprietar pentru locurile ce ocupă.

In zile de sărbători se fac însemnate iarmaroace de vite.

Vite: 372 vite mari cornute, 926 oi, 59 cai, 46 capre și 58 rîmători.

Locuitorii posedă 208 stupi cu albine.

Negreşti, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s., com. rur. Husnicioara. Are 75 case.

Negreşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Beleți, pl. Podgoria, jud. Mușcel. Cade în partea de N. a com.

Are o populație de 538 locuitori; o biserică clădită de locuitori.

Gîrla Cîrcinovul și valea Lentea, după ce udă cât. Negrești, se împreună în centrul luĭ.

Negreşti, *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Dobreni, situat pe valea pîrîuluĭ cu acelașĭ nume, între ramura de deal Muncelul și Negrești.

Are o populație de 1057 suflete, carĭ locuesc în 235 case; o biserică, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ; o școală, frecuentată de 76 elevĭ; 2 morĭ de apă; 1 herăstrăŭ; 1 fierărie; 1 olărie și 1 rotărie.

Vite sunt: 178 boĭ, 150 vacĭ, 300 oĭ, 50 caĭ, 100 rîmătorĭ și 84 juncĭ.

Negreşti, *numire ce se da mai înainte satuluĭ* Călugărița din com. Stănița, pl. Siretul-d.-s., jud. Roman.

Negreşti, *sat*, în jud. Vasluiŭ, com. Negrești, pl. Funduri, alăturea de tîrgușorul Negrești, în partea de S.-E. Satul e cu mult mai vechiŭ de cît tîrgul, căcĭ pe la 1814, cînd s'a înființat tîrgușorul, satul Negrești exista.

E așezat pe o costișă, de a stînga rîuluĭ Bîrladul, despărțit de tîrgușor prin un mic pîrîiaș și avînd o întindere de 225 hect. și o populație de 134 familiĭ, saŭ 668 suflete.

De a dreapta rîuluĭ Bîrladul, pe țărm, se află o mică mahala compusă din vr'o 25 familiĭ de Țiganĭ, carĭ sunt stabiliți aicĭ de la 1864; mai 'nainte locuiaŭ în pădurea de pe teritoriul acesteĭ comunĭ; eĭ se ocupă cu ciubotăria, etc.

Aceștĭ Țiganĭ sunt împroprietăriți după legea rurală din 1864 și sunt descendenți din desființațiĭ robĭ aĭ Hatmanuluĭ Nicolae Mavrocordat, vechiul proprietar al moșieĭ Negrești.

Vite sunt: 22 caĭ, 160 vite marĭ cornute, 34 rîmătorĭ și 500 oĭ.

Sunt 40 stupĭ cu albine.

Negreşti, *mahala*, jud. Vîlcea, com. rur. Genuneni, pl. Oltul-d.-s.

Negreşti, *ramura muntoasă*, ce se prelungește pe hotarul dintre com. Dobreni și com. Crăcăoani, jud. Neamțul. In partea de V., face legătură cu ramura Muncelul, și spre N. de aceasta, cu ramura Cracăul-Negru și Munțiĭ-Horaițeĭ, bogați în calcar.

Aceste ramurĭ sunt acoperite cu păduri întinse de brad, între carĭ se găsește și stejar de construcțiunĭ.

Negreşti, *sfoară de moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Pietroasa-d.-s., proprietate a moșnenilor Negreștĭ; are 110 hect., din care 53 pădure.

Negreşti, *moșie*, în jud. Neamțu, com Dobreni, pl. Piatra-Muntele.

Are un venit anual de 23774 leĭ.

Negreşti, *pîrîŭ*, izvorește dintre ramurile munților Muncelul și Cuejdiul, în com. Dobreni, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu; curge pe o vale îngustă, formată de acele ramurĭ, udînd satele Poiana-Almașuluĭ, Negrești și Dobreni, care e situat aproape de îmbucătura din dreapta cu plaiul Almașul, și aproape de vărsarea sa pe dreapta pîrîuluĭ Cracăul.

Negreştilor (Dealul-), *deal* înalt, între com. Neagra-Șaruluĭ și Șarul-Dorneĭ, jud. Suceava.

Negri, *com. rur.*, în extremitatea de S. a jud. Roman, la 34 kil. de reședința județuluĭ și la 9 kil. de a plășeĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Siretul. Este așezată parte pe șes, parte pe deal și e

formată din satele: Bradul, Călineşti, Drăgeşti, Mîgla, Negri şi Ursoaica, cu reşedinţa în satul Călineşti.

Are o populaţie de 274 familiĭ, saŭ 1133 suflete, locuind în 294 case; 3 bisericĭ: 2 de lemn şi una de zid; o şcoală mixtă.

Budgetul com. e la venitурĭ de leĭ 3314,87 şi la cheltueliĭ, de leĭ 3289.

Sunt 723 vite marĭ cornute.

Negri, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Negri, spre S. de oraşul Roman, la 34 kil. de el şi la 9 kil. de reşedinţa plăşeĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Siretul. Este aşezat pe şes. Are 85 familiĭ, locuind în 86 case. Acest sat este înfiinţat în 1879, prin dare de pămînt la însurăţeĭ şi numit ast-fel în amintirea luĭ C. Negri.

Locuitoriĭ posedă 134 vite marĭ cornute.

Negri, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Putna, pl. Răcăciuni, com. Orbeni, pe linia Mărăşeşti-Bacaŭ, pusă în circulaţie la 13 Sept. 1872. Se află între staţiile Sascut (9.3 kil.) şi Răcăciuni (6.8 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului Mării e de $114^{m}.84$.

Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 31336 leĭ, 30 b.

Negri, *lac*, jud. Prahova, com. Ghirdoveni, pl. Filipeşti.

Negri, *vale*, în partea de N. a com. Bordeni, pl. Prahova, jud. Prahova; şĭ-a luat numele de la apa neagră, ce curge pe dînsa.

Negri (Rîpa-luĭ-), *deal* prăpăstios şi acoperit cu păşuni, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Lacul-luĭ-Băban, în partea de V.

Negri (Valea-luĭ-), *vale*, în jud. Buzaŭ, com. Măneşti; începe de la Bisocuţa şi se scurge în rîul Slănicul.

Negrila, *vale*, la E. de satul Mîndreşti, com. Puţeni, jud. Tecuciŭ; formează limită între jud. Covurluiŭ şi Tecuciŭ.

Negrileasa, *pîrîŭ*, izvoreşte de sub muntele Muncelul, com. Mălini, jud. Suceava, şi trece în Bucovina, unde se varsă în Moldova.

Negrileşti, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Vrancea, situată pe malul stîng al Putneĭ, sub dealurile Zeica şi Babeĭ, la 20 kil. de reşedinţa sub-prefecturеĭ şi la 57 kil. de capitala judeţuluĭ.

Teritoriul comuneĭ este udat de pîraiele Dejiul, Tiviţăul, Arseminoaia şi Petra-Leĭ şi de rîul Putna. Solul comuneĭ este accidentat, comuna fiind aşezată pe dealurĭ pĭetroase şi pe un podiş argilos.

Se compune din cătunele: Grumăzeşti, Negrileşti, unde e şi primăria, şi Vrîncioara.

Are o populaţie de 225 familiĭ, saŭ 1004 suflete; o biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozi, în cătunul Negrileşti; o şcoală mixtă, frecuentată de 15 copiĭ.

In anul 1886 eraŭ 205 contribuabilĭ, iar în anul 1869 eraŭ 182.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 1783,74 leĭ şi la cheltueliĭ, de 1699,06 leĭ.

Totalul pămînturilor de cultură e de 1020 hect.

Locuitoriĭ posedă: 30 pluguri de lemn, 1 de fier şi 4 morĭ de apă; 46 caĭ, 288 boĭ, 366 vacĭ, 103 porcĭ, 2256 oĭ şi 32 capre; 227 stupĭ cu albine.

Industria şi comerciul se practică de către 2 cîrciumarĭ, 6 rotarĭ şi 1 morar.

Negrileşti, *com. rur.*, jud. Tecuciŭ, pl. Nicoreşti, situată în valea Bîrlăzeluluĭ, la 17 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 32 kil. de a plăşeĭ.

Este compusă din 4 cătune: Negrileşti, Slobozia-Băneasa, Slobozia-Corni şi Slobozia-Tălpigi.

Are o populaţie de 361 familiĭ, saŭ 2206 suflete, din care 418 contribuabilĭ; 2 bisericĭ: una în Negrileşti şi a doua în Tălpigi, deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; 2 şcoale, una în satul Negrileşti, înfiinţată la 1868, frecuentată de 37 băeţĭ, iar alta în Tălpigi, frecuentată de 44 copiĭ; 2 morĭ de apă, 1 cu vapor; 4 maşinĭ de treerat, 7 de secerat, 1 de bătut porumb; 2 vînturătorĭ şi 1 maşină de legat snopĭ, toate proprietatea d-luĭ Iordache Giurgea, fost prefect al judeţuluĭ.

Vite: 1780 vite marĭ cornute, 420 caĭ şi 2073 oĭ.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ se urcă la 8306 leĭ şi 50 banĭ.

Prin comună trece şoseaua comunală care vine din şoseaua naţională Tecuciŭ-Birlad şi trece prin satele: Ţigăneşti-Noĭ, Ungureni, Slobozia-Blăneasa, Negrileşti, Slobozia-Corni şi se termină în satul Tălpigi.

Se mărgineşte la N. cu pîrîul Bîrlăzelul-Vechiŭ, la S. cu pîrîul Blăneasa, la E. cu dealul Tălpigi şi la V. cu pădurea Cîrligul.

Negrileşti, *cătun*, în comuna cu acelaşĭ nume, pl. Vrancea, jud. Putna, situat pe malul stîng al Putneĭ, sub dealurile Zeica şi Babeĭ şi străbătut de pîrîul Bahna.

Are o biserică parohială, cu

hramul Sf. Voevozĭ; 1 școală mixtă frecuentată de 15 copiĭ.

Negrileşti, *sat*, făcînd parte din comuna cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ, situat pe valea Bîrladuluĭ. Aicĭ este reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 195 familiĭ, saŭ 700 suflete; o biserică cu hramul Sf. Nicolae, făcută din cărămidă în 1854 de defunctul Iancu Giurgea, tatăl d-luĭ Giurgea.

Comerţul se face de 4 cîrciumarĭ.

Negrileşti, saŭ Catalina, *cătun*, pendinte de com. Scurtul, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca.

Negrileşti, *parohie*, în comuna cu acelaşĭ nume, pl. Vrancea, jud. Putna, avînd 1 biserică parohială, cu hramul Sf. Voevozĭ, în cătunul Negrileşti.

Negrileşti, *loc izolat*, la S. satuluĭ Porcăreţul, jud. Vasluiŭ, plasa Racova, com. Doagele. Se zice că în această localitate ar fi fost din vechime un tîrgŭşor, numit Negrileşti, de pe timpul luĭ Ştefan-cel-Mare, şi care nume i s'a dat de un logofăt al săŭ Negrilă.

Astă-zĭ pe această localitate se face cultură de cereale. Cînd se ară adînc cu plugul, se scot cărămizĭ şi pietre de format mare.

Negrişoara, *pîrîŭ*, se formează în partea de V. a comuneĭ Spineni, pl. Vedea-d.-j., judeţul Olt, şi se varsă în rîul Vedea.

Negrişoara, *pîrîŭ*, izvorînd de la S. com. Şuica, trece prin centrul comuneĭ Negreni, plasa Vedea-d.-j., jud. Olt, avînd direcţia de la N. la S. şi intră în com. Birci. In acest pîrîŭ se varsă văile: Faguluĭ, Popilor, Berbeculuĭ, Hotaruluĭ, Scoarţa, Neamţuluĭ, Gropilor, Pîrîuluĭ, Beliţa şi Isăroaia. Se varsă în Plapcea-Mare, la S.-E. de comuna Bălţaţi.

Negrişoara, *pîrîŭ*, în jud. Suceava, pl. Muntele; izvoreşte de sub muntele Tunzăria; face hotar între comunele: Dorna şi Şarul-Dorniĭ, pe o lungime de 10 kil.; intră în com. Broşteni la îmbucătura-ĭ cu Toplicioara; străbate şi această comună pe o întindere de 6½ kil. şi, după ce a învîrtit un herăstrăŭ şi o morişcă şi a format un iaz pentru hait, se varsă în Neagra-Broştenilor. Primeşte din stînga: Pîrîul-Sihăstrieĭ, Păltinişul, Toplicioara, Pîrîul-Pinuluĭ, Pîrîul-Paltinuluĭ, şi din dreapta: Catrinarul, Pîrîul-Braduluĭ, Pîrîul-Opcioareĭ, Jumalţul, Pîrîul-luĭ-Bitan şi Dărmoxul, mărit cu Pîrîul-Scoruşuluĭ.

Negrişoareĭ (Dealul-), *deal*, în jud. Gorj, plaiul Novaci, începe din muntele Florile-Albe, spre E. de comuna Radoşi şi se termină d'asupra acesteĭ comune.

Negrişori, *vale*, jud. Vîlcea, comuna Fometeşti, plaiul Horezul.

Negrita, *deal*, jud. Muşcel, plasa Argeşelul, com. Pucheni.

Negrita, *vale*, jud. Vîlcea, plasa Cerna-d.-s., com. Broşteni, izvoreşte de la V. comuneĭ, udă cătunul Şerbăneşti şi se varsă în rîul Cerna, tot în raionul comuneĭ Broşteni.

Negriţeşti, *sat*, în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Roznovul, avînd o populaţie de 24 familiĭ.

Negriţeşti, *moşie*, în jud. Neamţul, pl. Bistriţa, com. Roznovul, proprietatea d-luĭ Anton Gh. Pruncu.

Are un venit anual de 23000 leĭ. Proprietatea maĭ posedă: 40 boĭ, 8 caĭ, 10 vacĭ, 5 bivoliţe, 10 pluguri.

Intinderea totală a moşieĭ e de 1000 hect., din care o parte s'a dat locuitorilor împroprietăriţĭ, din satul Negriţeşti, la 1864.

Negru (Dealul-), *vîrf al munteluĭ* Monteorul, pl. Vrancea, jud. Putna.

Negru (Dealul-), *deal*, judeţul Vîlcea, pl. Cozia, com. Robeşti, numit ast-fel după multele pîrjoale ce sufere din cauză că produce multe ferigĭ şi locuitoriĭ sunt siliţĭ a le arde maĭ în toţĭ aniĭ.

Negru (Lacul-), *lac*, în judeţul R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Coteşti, în partea de V.; conţine caracudă măruntă, ce se consumă de locuitorĭ.

Negru (Lacul-), *baltă* şi *mlaştină*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Băleşti, formată de revărsările rîur. Slimnicul şi Coţatcul; este acoperită cu stuf.

Negru (Pîrîul-), *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Mănăstirea-Caşinul; curge prin lunca Brădetul şi se varsă d'a dreapta Caşinuluĭ, după ce s'a mărit cu pîrîiaşul Tartoiul.

Negru (Pîrîul-), *pîrîŭ*, ĭese de pe moşia Pîrîul-Negru, jud. Dorohoiŭ, com. Dersca, pl. Berhometele, şi se varsă în pîrîul Molniţa.

Negru (Pîrîul-), *pîrîŭ*, izvoreşte

din pădurea cu acelaşĭ nume, străbate cât. Vlădeşti-Pămînteni, pl. Rîurile, jud. Muşcel, şi se varsă în rîul Bratia, pe ţărmul drept.

Negru (Pîrîul-), *pîrîiaş*, în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Vînători-Neamţul, numit ast-fel din cauza apelor sale, care colorează în negru saŭ ruginiŭ pĭetrele din albia luĭ, cu pulberea adusă probabil din vre-un teren feruginos, situat împrejurul schituluĭ Sihăstria.

Negru-Vodă, saŭ Radu-Vodă, *fost schit* mic, scobit în piatră, comuna Bădeni-Pămîntenĭ, plaiul Dîmboviţa, jud. Muşcel, situat în una din cele maĭ admirabile poziţiunĭ, pe ţărmul stîng al rîuluĭ Dîmboviţa şi pe creasta unuĭ munte măreţ de piatră, unde nu poţĭ urca de cît cu multă anevoinţă. Acest schit, care datează din timpul luĭ Radu Negru Voevod, este înconjurat cu prăpăstiĭ şi munţĭ acoperiţĭ cu păduriĭ seculare şi livezĭ frumoase, străbătute de Dîmboviţa.

In partea stîngă a schituluĭ, se vede o scobitură în piatră, unde, spune tradiţia, în timpul serviciuluĭ divin 'şĭ făcea rugăciunea Doamna, soţia luĭ Radu Negru, fiind catolică. Biserica era despărţită în două: o parte pentru Doamna Ana şi alta pentru Radu-Negru.

Sub acelaşĭ acoperemînt, doĭ preoţĭ, de rituriĭ diferite, citeaŭ Evanghelia, unul în limba latină şi altul în cea naţională.

D'asupra uşeĭ din mijloc, despre tindă, se găseşte următoarea inscripţiune:

Acest sfînt schit s'a preinoit în zilele Prea Inaltuluĭ Prinţ Alexandru Ioan I-iŭ, fiind Mitropolit Prea sf. sa Nifon, prin osîrdia şi cheltuiala d-lor părintele Ioan Sin popa Ene, Bucur Apostol, G. Diaconescu şi Nicolae Sin Bucur, la 1859, Iunie.

La dreapta, d'asupra uşeĭ, sunt zugrăviţĭ Radu Negru Voevod şi Nicolae Alexandru Voevod; restul este stricat; iar la stînga sunt zugrăviţĭ 2 bărbaţĭ şi 2 femeĭ ale căror nume s'a şters.

In mijlocul altaruluĭ este preastolul (dintr'o bucată de piatră), cioplit frumos, şi în zid, jos, în partea din lăuntru a altaruluĭ, curg 4 izvoare carĭ izvoresc tot prin altar, şi de unde femeile iaŭ apă spre a tămădui pe suferinzĭ de diferite boale.

La intrarea în schit este o chilie de bîrne. Aci şedea un pustnic care, une orĭ, servea liturgia şi vespera. Pănă la 1871 s'a oficiat aci sfînta liturgie de preoţiĭ din Cetăţeni-din-Vale.

In toate verile este vizitat de un numeros public. M. S. Regele Carol I-iŭ l'a vizitat în două rînduriĭ.

Negru-Vodă, saŭ Cetatea luĭ Negru-Vodă de la Stoeneşti, *fostă cetate*, acum *loc izolat*, pe malul Dîmboviţeĭ, jud. Muşcel, com. Bădeni. Are treĭ colţĭ înalţĭ în treĭ direcţiunĭ opuse şi în loc de şanţurĭ, are abize adînciĭ, pe la poalele cărora curge rîul Dîmboviţa. Această citadelă cavalerească, ce încununează culmea munţilor, era înconjurată de un zid gros de piatră gresie, ale căruĭ ruine se văd şi acum.

Spre a face lesnicioasă urcarea în Cetatea-luĭ-Negru, s'aŭ săpat în piatră niştе scărĭ.

Apa în cetate o ridica (locuitoriĭ păstrează încă tradiţia), cu scripeţĭ, dintr'o vălcea, despre E.

Se zice că Citadela luĭ Negru-Vodă de la Stoeneşti este ridicată pe ruinele verĭ-uneĭ citadele romane saŭ dace. Aci s'aŭ găsit multe monede de bronz.

Acest loc maĭ este vestit printr'o bătălie ce cîştigă la 1342, Dragomir, comandantul puterilor luĭ Ladislaŭ-Vodă, asupra oştireĭ Craiuluĭ Unguresc, Ludovic I-iŭ, care sub comanda luĭ Nicolae Garan şi Simion Megheşel năvălise în Ţară. Aceştĭ ducĭ ungurĭ căzură morţĭ în acea bătălie. (N. Bălcescu, «Ist. Rom. sub Mihaiŭ-Viteazul»).

Negru-Vodă, Vezĭ Căscioarele, jud. Ilfov.

Negru-Vodă, *pisc*, spre V. de Ripile-Turnuluĭ, de care se desparte printr'o vălcea, com. Berevoeşti-Pămîntenĭ, plaiul Nucşoara, jud. Muşcel.

Legenda spune că acolo şedea Negru-Vodă cînd se bătea cu Tătariĭ. Se maĭ zice că Negru-Vodă cînd s'a bătut cu Tătariĭ a potcovit caiĭ cu potcoavele întoarse, ca să nu-ĭ găsească cînd s'ar întîmpla să-ĭ bată, ci să crează că s'aŭ dus de vale.

Negru-Vodă (Cetatea-luĭ-), *ruine de cetate*, pe dealul Gruiul, jud. Buzăŭ, com. Şarînga, pe care tradiţia le atribue luĭ Radu-Negru, de şi par a fi mult maĭ vechĭ. Se găsesc hîrburĭ, resturĭ de arme, oase. In apropiere e o subterană.

Negru-Vodă (Scaunele-luĭ-), *loc izolat*, în jud. Buzăŭ, com. Brăeşti, cât. Ruginoasa, unde valea Ruginoasa a săpat în stîncile, peste care se scurge, maĭ multe scobiturĭ în formă de scaune.

Tradiţia spune că aci sta Negru-Vodă cu boeriĭ, ca să judece poporul.

Negrul, *munte*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani.

Negruleşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Costeşti, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Cade în partea de E. a com., la poalele dealuluĭ Costeşti. E la distanţă de peste 3 kil. de cătunul Costeşti, unde e reşedinţa primărieĭ şi şcoala.

Negruşa, *sat*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, com. rur. Cireşul; are 84 case.

Negruşca, *vale*, în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, formînd linia despărţitoare între jud. Ialomiţa şi Buzăŭ. Această vale este în comunicaţie cu valea Siliştea.

Negulești, *com. rur.*, în jud. Tecuciŭ, pl. Berheciuluĭ, compusă din 7 cătune: Blaga, Căuia-d.-j., Căuia-d.-s., Lărgăşeni, Măldăreşti, Negulești şi Răspochi. Situată pe valea Berheciuluĭ, la 50 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 6 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 377 familiĭ, saŭ 1314 suflete; 4 biserici în Blaga, Lărgăşeni, Măldăreşti şi Răspochi, afară de una ruinată, în satul desfiinţat Şerboaia; o moară de apă pe pîrîul Certieni.

Locuitoriĭ posedă: 434 boĭ, 380 vacĭ, 39 caĭ, 2139 oĭ şi 470 porcĭ; 250 stupĭ cu albine.

Intinderea terenuluĭ cultivabil e de 1878 hect.

Şcoala datează în com. de la 1868 şi e frecuentată de 32 copiĭ.

Ştiŭ carte 96 bărbaţi şi 18 femeĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ şi la cheltuelĭ, de 5782 leĭ.

E brăzdată de dealurile carĭ se continuă de la N. la S. în partea de V. a com., purtînd numele satelor ce sunt aşezate pe coastă.

Fie-care sat este străbătut de pîrîiaşe, carĭ toate se varsă în Berheciul şi care formează limita com. la E.

Locuitoriĭ sunt parte răzeşĭ, parte împroprietăriţĭ.

Se mărgineşte cu com. Vultureni la N., com. Corbiţa la S., pîrîul Berheciul la E., com. Hurueşti şi Condrăcheşti la V.

Negulești, *sat*, cu 100 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Cocul-Popeşti.

Negulești, *sat*, cu 17 familiĭ moşnenĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Groşi.

Negulești, *sătuc*, în jud. Neamţu, plasa Bistriţa, comuna Mastacănul.

Negulești, *sat*, făcînd parte din com. cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ, situat pe coasta dealuluĭ cu acelaşĭ nume, în partea de S. a com., la 2 kil. şi 720 m. de reşedinţă.

Are o populaţie de 100 familiĭ, saŭ 367 suflete, carĭ locuesc în 95 case; o biserică, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, construcţie de gard, făcută de Iancu Plitos, la 1851, după cum se vede din o notiţă în Triod, biserică care s'a reparat la 1880 şi se întreţine de locuitorĭ, avînd şi $8^1/_3$ fălcĭ de pămînt.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Negulești, *mahala*, în jud. Mehedinţi, pl. Văilor, com. rur. Negomirul.

Negulești, *ramură de munţĭ*, ce formează în parte hotarul despre com. Calul-Iapa, jud. Neamţu. In partea satuluĭ Iapa, acest deal se numeşte Corhana, întinzîndu-se de la ramura Alunişul şi pănă în malul drept al rîuluĭ Bistriţa. Este acoperit cu păduri de brad.

Negulești, *moşie*, în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Mastacănul, proprietatea d-luĭ Leon Bogdan.

Are: 1 casă de locuit, 2 morĭ, 2 cîrciume, 1 fabrică de cherestea. Venitul anual al moşieĭ e de 20000 leĭ.

Negulești, *pîrîiaş*, în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Mastacănul; izvoreşte din dealul cu acelaşĭ nume şi se varsă pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Iapa.

Negulești, *pîrîŭ*, în jud. Tecuciŭ, pleacă din Fundul-Blageĭ, la N. de Căpoteşti; curge pe o vale frumoasă în direcţie N.-E.; trece prin satul Negulești şi se varsă în Berheciul, la E. de satul Măldăreşti.

Negura, *baltă*, pe teritoriul satuluĭ Ghermăneşti, com. Ghermăneşti, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, în partea de E.

Neguroaeĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, izvoreşte din 5 şipote, din fundul văeĭ Neguroaia, com. Scheia, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, curge de la N. la S. şi se varsă în pîrîul Humăria-Mare.

Neguroaeĭ (Valea-), *vale*, ce se întinde între dealurile: Holmul-Mare şi o ramură a dealuluĭ Dupăita, din com. Scheia, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, pănă în com. Drăguşeni.

Neguşeni, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Poiana-luĭ-Iuraşcu, spre E. de satul Poiana-luĭ-Iuraşcu, pe pîrîul Sasa. Are 33 familiĭ, saŭ 139 suflete, din carĭ 25 contribuabilĭ, locuind în 33 case. Are o biserică de lemn. Sunt 472 vite marĭ cornute.

Neharna, *munte* însemnat, în jud. Buzău, com. Mînzălești, pe hotarul Vrancii; are 1402 m. înălțime; e bogat în păduri și fineață.

Neharnei (Izvorul-), *izvor*, în jud. Buzău, com. Mînzălești; începe din muntele Neharna și se scurge în pîrîul Bîsca-Mică.

Neharnița, *munte*, în jud. Buzău, com. Lopătari, ramificație, la S., din muntele Neharna.

Nehoiașul, *com. rur.*, în jud. Buzău, plaiul Buzău, situată pe ambele maluri ale rîului Buzău, la 73 kil. de capitala județului. Limita sa, la N., începe din muntele Poiana-din-Cale, urmează linia de frontieră până în rîul Buzău și ia pe pîrîul Crasna în sus, până la gura Urlătoarei; la V., se urcă în sus pe apa Urlătoarei, până în muntele Fețele, trece pe la lacul Siriului și se lasă în jos pe izvorul Mreaja, până la vărsarea sa în pîrîul Siriul; continuă pe albia Siriului până în Gura-Văei-Vacii-Mari, pe care merge până la Muntele-Caprei, de unde urcă pe plaiul munteluĭ Monteorul, se curbează spre E. și dă în apa Nehoiului, pe care merge până la Seciul-lui-Piță, apoĭ pe marginea hotaruluĭ Pîslărești (muntele Cumpenile) până la Vîrful-Iaduluĭ, se lasă la vale pe Seciul-luĭ-Marin, până la Lazul-Zburliĭ, apoĭ urcă în muntele Vîrful-Nehoiuluĭ; la S., se lasă din Vîrful-Nehoiuluĭ, pe la Pruniĭ-Blidăriĭ, întîlnește Izvorul-Borciĭ, merge pe dînsul până la scurgerea sa în rîul Buzău și trece Buzăul la comuna Bădîrlegi; la E., începînd de la Bădîrlegi, urcă pe Izvorul-Adînc până la Vîrful-Strungilor, de aci trece prin Dealul-cu-Pinĭ, Poiana-Verzelor, urcă în Vîrful-Barbuluĭ, de unde coboară în rîul Bîsca-Rozileĭ, trece această apă și pe la Vascu o ia pe ruptură în sus, urcă în Dealul-Frunților și de aci în jumătatea munteluĭ Cășoca-Mică, la Curmătura-Știrigoaeĭ, urcă în muntele Podul-Caluluĭ, de aci în muntele Cășoca-Mare și pe plaiŭ în sus până în muntele Poiana-din-Cale, unde izvorul Surducul se varsă în rîul Bîsca-Mare.

Suprafața sa e de 25275 hect., din care 287 arabile, 17234 pădure, 1390 fineață 5340 izlaz, 78 livezĭ, 1 vie și 945 sterpe.

Proprietățĭ mai însemnate sunt: moșiile Bota-Mare și Bota-Mică, ale statuluĭ; Arsele, Spedișul, Cășoca și Lunca-Mare, particulare; Jariștea, Tehărăul, Bîsca și Stănila, ale moșnenilor: Nehoioșanĭ, Briceștĭ, Cuțitenĭ, Poșeștĭ, Mănăileștĭ, Puricoșanĭ și Popeștĭ.

Terenul este foarte muntos și păduros, avînd poziținĭ frumoase. Din substanțe minerale are: fier, aur și mai multe izvoare de ape minerale, din care mai însemnate sunt: Izvorul termal de la Poeana-Berbeculuĭ, Gura-Iaduluĭ în muntele Jariștea, Știubeul-Burlaculuĭ, etc.

Industria e mărginită numaĭ la exploatarea și lucrarea braduluĭ. Sunt 58 herăstrae, apoĭ o moară de apă, 16 făcae, 4 pive. Este o cășărie în muntele Siriul.

Comerțul constă în vinderea scîndurilor, șițeĭ, doniților, etc. și în transport.

Are 5 tîrgurĭ: la 23 Aprilie, 21 Maiŭ, 20 Iulie, 15 August și la Rusaliĭ.

Căĭ de comunicație: șoseaua județeană Buzău-frontieră și mai multe drumurĭ naturale dificile.

Vite: 794 boĭ, 500 vacĭ, 220 viteĭ, 25 caĭ, 40 țepe, 18 mînjĭ, 4360 oĭ, 1732 capre și 324 porcĭ.

Stupĭ cu albine sunt 83.

E formată din cătunele: Arsele, Bădîrlegiul, Bîsca-Rozileĭ, Bonțul, Broasca, Cășoca, Gîrboiul, Gura-Siriuluĭ, Înșelata, Jețul, Mușcelușa, Nehoiașul, Lunca-Priporuluĭ, Pițigoiul, Prundul, Puricoasa, Ruptura și Venețișul.

Are o populație de 3030 suflete, din carĭ 510 contribuabilĭ, locuind în 675 case; o școală, în cătunul Priporul, frecuentată de 45 elevĭ; 4 bisericĭ, în comunele Nehoiașul, Jețul, Bîsca și Cășoca, cu 4 preoți și și 4 cîntăreți; 16 cîrciumĭ.

Meseriașĭ sunt: 1 lemnar, 1 tîmplar, 1 rotar, 1 butnar, 1 cizmar, 7 fierarĭ și 1 brutar; maĭ toțĭ locuitoriĭ trăesc din lucrarea braduluĭ.

Budgetul comuneĭ e de 4752 leĭ.

Comuna e vechie. Cătunele Nehoiașul și Bîsca-Rozileĭ sunt menționate din secolul al XVII-lea, și actele moșnenilor aci stabiliți poartă date și maĭ vechĭ. Are o trecătoare în Transilvania, pe albia rîuluĭ Buzău. Punctul de vamă, de la Prund, s'a mutat acum la Cheea. Ca locurĭ demne de vizitat are: frumoasa vale a Buzăuluĭ, de la Priporul și până la Cheea-Cordunuluĭ; muntele Poiana-din-Cale cu renumitele sale izvoare de apă; Arțagele și Valea-Neagră avute în păstrăvĭ; Pruncea, azilul mistreților din toțĭ munțiĭ circumvecinĭ; ruinele schituluĭ Arsele cu ascunzătorile sale de vulpĭ; frumoasa Cășoca cu izvoarele ce o înconjoară, etc.

Nehoiașul, *cătun*, al com. Nehoiașul, jud. Buzău. Are o populație de 320 suflete, locuind în 71 case; o biserică de lemn vechie, demnă de văzut pentru portul cu care e îmbrăcat preotul ctitor în secolul al XVII-lea.

Nehoiaşul, *pîrîiaş*, în jud. Buzău, com. Nehoiaşul, format din izvoarele: Gherţălăul, Seciul şi Păstoreasa, care, după ce se unesc, udă com. Nehoiaşul şi se varsă în rîul Buzăul.

Nehoiul (Gura-Nehoiuluĭ), *cătun*, de reşedinţă al com. Păltineni, jud. Buzău, cu 390 locuitorĭ şi 70 case.

Nehoiul, *moşie*, în jud. Buzău, com. Păltineni, pe munţiĭ: Cumpenile, Spedişul-Nehoiuluĭ şi Impistritul. Are cam 1550 hect., din carĭ 70 hect. arabile, 540 hect. pădure, 80 hect. fineaţă, 450 hect. izlaz, 30 hect. livezĭ şi restul sterp. Se stăpîneşte în devălmăşie de moşneniĭ: Nehoenĭ, Pîslarĭ, Răduleştĭ, Albinarĭ, Botenĭ, Muscanĭ şi Pietrenĭ.

Nehoiul, *pîrîŭ*, în jud. Buzău, com. Păltineni; începe din munţiĭ Monteorul şi Stevia; primeşte maĭ multe izvoraşe şi se varsă în rîul Buzăul. Conţine multă pucioasă.

Nehoiuluĭ (Fîntîna-), *loc izolat* şi *sorginte de apă minerală*, în poalele munteluĭ Monteorul, jud. Buzău, de unde îşĭ ia naştere pîrîul Nehoiul.

Nehoiuluĭ (Fundul-), *cătun*, al comuneĭ Păltineni, jud. Buzău, cu 130 locuitorĭ şi 40 case.

Nehoiuluĭ (Spedişul-), *munte*, în jud. Buzău, com. Păltineni, cătunul Fundul-Nehoiuluĭ, între munţiĭ Impistritul şi Cumpenile.

Nehoiuluĭ (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzău, com. Păltineni, ce se ridică d'asupra cătunului Gura-Nehoiuluĭ.

Nei, *vale*, în jud. Buzău, com. Cernăteşti; ieşe din Muchea-Săpoceĭ, face hotar despre com. Pleşcoi şi se scurge în rîul Slănicul.

Neichiĭ (Movila-), *movilă*, între com. Gura-Padineĭ şi com. Urzica, din pl. Balta-Oltul-d.-j., judeţul Romanaţi; face parte dintr'un şir de măgure paralel cu cursul Dunăreĭ.

Neicul, *cătun*, în jud. Putna, pl. Zăbrăuţul, com. Crucea-d.-s., pe malul Şuşiţeĭ, pe acelaşĭ podiş pe care e şi Panciul, despărţit de Crucea-d.-s., prin pîr. Hăulita.

Are o populaţiune de 820 suflete, carĭ locuesc în 211 case; 1 biserică parohială, cu hramul Adormirea.

Neiculuĭ (Dealul-), *deal*, pe teritoriul comunelor: Crucea-d.-j. şi Crucea-d.-s., pl. Zăbrăuţul, jud. Putna, situat pe malul drept al pîrîuluĭ Hăulita. Pe acest deal sunt viile cele maĭ bune din com. Crucea-d.-j.

Nelipeşti, *podiş*, pe teritoriul comuneĭ Lătăi, pl. Coşula, jud. Botoşani, prelungire a dealuluĭ ce se întinde între pîraiele Miletinul şi Prăjanul.

Nemernicul, *munte*, situat în partea de N. a com. Brebul, plaiul Prahova, jud. Prahova.

Nemernicul (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia Muntele-Nemernicul, pendinte de com. Brebul, plaiul Prahova, jud. Prahova.

Nemertea, *cătun* de reşedinţă, al comuneĭ Gura-Teghiĭ, jud. Buzău, cu 200 locuitorĭ şi 40 case. Are sub-diviziile: Bogzoi, Brăgoi şi Piatra-Stoineĭ.

Nemerteĭ (Dealul-), *colină*, în jud. Buzău, com. Gura-Teghiĭ, cătunul Nemertea, acoperită de pădure şi izlaz.

Nemerteĭ (Pădurea-), *pădure*, pe moşia Bîsca-Rozileĭ, judeţul Buzău, a moşnenilor din com. Gura-Teghiĭ; are cam 150 hect.

Nemerteĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzău, com. Gura-Teghiĭ; începe din Dealul-Nemerteĭ şi dă în rîul Bîsca-Rozileĭ.

Nemira, *pîrîiaş*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, comuna Dărmăneşti; curge pe graniţă, de la muntele Nemira-Mare, de unde o-bîrşeşte, până la confluenţa sa cu malul drept al pîrîuluĭ Berzăuţul, avînd o lungime de 5 kilometri.

Nemira-Mare, *munte*, jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Doftana, situat pe graniţă pe la izvoarele pîrîuluĭ Doftana. Are o înălţime de 1000 m. Se maĭ numeşte şi Ţiganca.

Nemira-Mică, *munte*, jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Doftana, situat pe graniţă, maĭ sus de Nemira-Mare.

Nemoiul, *com. rur.*, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, compusă din 5 cătune: Comanul, Mereşeşti, Capul-Pisculuĭ, Cetăţuia şi Racul.

E situată pe gîrlele Nemoiul, Peşteana şi Verdea şi văile: Racul, Cetăţuia şi Năvrăpiţa, la 60 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 8 kil. de a plăşeĭ.

Are: o populaţie de 377 familiĭ, din carĭ 370 contribuabilĭ; 4 bisericĭ: una în cătunul Capul-Pisculuĭ, zidită la anul 1857 şi reparată la 1867; a doua în cătunul Mereşeşti, reparată la anul 1865; a treia în cătunul Cetăţuia,

zidită de Pîrvu Cătana la anul 1750 și reparată de Florea Cătana la anul 1848 și a patra în cât. Racul, fondată la 1808.

Școala datează în comună de la 1838. Actualul local, în stare bună, s'a clădit la 1884. E frecuentată de 16 copii.

Locuitorii se ocupă cu cultura pămîntului și a vieĭ; iar parte cu butăria, croitoria și rotăria. Eĭ desfac produsul muncei lor la Drăgășani; iar vinurile, prin Corabia, Turnul-Măgurele, Ruși-de-Vede, Alexandria, Caracal, etc.

Locuitorii sunt moșneni. Eĭ posedă: 25 căĭ, 134 boĭ, 67 vacĭ și 1000 oĭ.

Pe pîrîul Pește ana și gîrlița Nemoiul sunt 2 morĭ de măcinat.

In raionul comuneĭ se vede încă ruina biserice Coman, făcută de banditul Coman la 1800 și distrusă de foc la 1887.

Se fabrică anual 1000—1500 decal. țuică. Sunt mulțĭ merĭ, perĭ, cireșĭ și nucĭ.

Șoseaua care vine din Drăgășani înlesnește comunicația cu comunele: Sutești, Creteni, Izvorul, Nemoiul, Amărăști, Glăvile și Cermegești.

Veniturile comuneĭ se urcă la 4124 leĭ și cheltuelile, la 2711 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Măgurilor, Nemoiuluĭ, Mare, Cetățeaua, de piscurile: Izvorul, Ursul, Cucula, Hotarul și Caloianul și udată de văile: Izvorașul, Petroșica, Pietroasa, Omeaga, afară de cele arătate mai sus.

Se mărginește cu com. Amărăști (N.), Izvorul (S.), Zăvideni (E.) și Gușoeni (V.).

Nemoiul, *deal*, în raionul com. Nemoiul, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 286 hect. 50 ariĭ vie.

Nemoiul, Seciul și Loviștenca, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, aparținînd de com. Nisipi, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Nemoștiul, *braț* (prival), în jud. Ialomița, pl. Borcea, pe teritoriul comuneĭ Jegălia; curge prin insula Balta.

Nemțeanca, *pădure* a statuluĭ, în partea de S. a com. Cosmești, jud. Tecuciu. Are o suprafață de 720 fălcĭ, cu trupurile: Nemțeanca, de 60 fălcĭ; Furceni, de 60 fălcĭ; Dealul, de 300 fălcĭ și Lunca, de 300 fălcĭ.

Lîngă această pădure se cunoaște locul unde a fost biserica de la Furceni. In mijlocul pădureĭ se văd ruinele lagăruluĭ.

Nemțeasca, *colină*, în jud. Buzău, com. Vintilă-Vodă, cătunul Bodinești, acoperită de izlaz, și pe vale cu fineață.

Nemțeni, *numire* a satuluĭ Nemțișorul, jud. Neamțu, căruia i se maĭ zice și Cetățeni.

Nemțeni. Vezĭ satul Boroaia-Neamțuluĭ, jud. Suceava.

Nemțeni, *pîrîu*, izvorește din pădurea Nemțeni, curge de la N. la S., pe teritoriul comuneĭ Rusca, pl. Prutul, jud. Fălciu, trece prin satele Leoști și Davidești și din jos de acest sat se unește cu pîrîul Rusca.

Nemțești, *sat*, jud. Argeș, pl. Oltul, pendinte de com. rur. Stoilești.

Nemți, *măgură*, situată în partea de V. a teritoriuluĭ com. Seaca-Belciugatele, pl. Șerbănești, jud. Olt. Are o circomferință la bază de 25 m. și o înălțime de 4 m. E acoperită de semănăturĭ.

Nemților (Dealul-), *deal*, în jud. Neamțul, pl. de Sus-Mijlocul, situat spre hotarul despre satul Negrițești.

Nemților (Măgura-), *măgură*, pe dealul Țundroaia, la V. de com. Maldărul, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt.

Nemților (Măgura-), *măgură și semn cadastral*, făcut de Ingineriĭ nemțĭ la 1856 cu ocazia triangulațieĭ Țăreĭ situată pe proprietatea Mereni-Ciohani, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca.

Nemților (Momîia-), *deal*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dumitrești, spre N., numit ast-fel din cauză că statul major austriac, la facerea hărțeĭ Munteniei, stabiliseră un punct trigonometric de observație; e acoperit cu pășunĭ; are o înălțime cam de 800 m.

Nemților (Surla-), *punct culminant și trigonometric* al munteluĭ Istrița, jud. Buzău, com. Pietroasa.

Nemțișorul, *sat*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Vînători, situat pe valea pîr. cu acelașĭ nume, între Cetatea-Neamțuluĭ și Mănăstirea-Neamțuluĭ.

Are o întindere de 603 hect. și 29 ariĭ, cu o populație de 800 suflete, din carĭ 169 contribuabilĭ; 1 biserică, cu 1 preot și 2 eclisiarhĭ; 1 școală; 2 morĭ de apă.

Vite: 507 vite marĭ cornute, 33 caĭ, 103 mascurĭ.

Acest sat se maĭ numește și Cetățeni, și Nemțeni.

Nemțișorul, *pădure*, în județul

Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, având o întindere de 5325 pogoane, cuprinzîndu-se și acele de pe Mănești, Secul și Vînători.

Nemțișorul, *pîrîaș*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Vînători, izvorește din muntele Pleșa, marginea despre jud. Suceava; curge spre S., trecînd pe la Mănăstirea-Neamțuluĭ; udă satele Nemțișorul, Debruța, Lunca și Codreni în partea stîngă, iar, în dreptul satuluĭ Vînători, se unește pe dreapta cu pîrîul Ozana, curgînd apoĭ spre E., sub numele de pîrîul Neamțul.

Nemțișorul, *pîrîŭ*, jud. Suceava, izvorește de sub muntele Poiana-Lungă, udă com. Mălini pe o lungime de 7 kil., și se varsă în Suha-Mare, la Podul-Muntenilor.

Are de tributarĭ: Pîrîul-Sigeĭ și Arșița-Nemțișoruluĭ.

Nemțiul saŭ **Blejești**, *proprietate* a fraților C. și Gr. Olănescu, pendinte de com. Blejești, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca.

Nenciul (Mircești), *cătun* de reședință, al com. Lipia, jud. Buzăŭ, cu 120 locuitorĭ și 31 case; are sub-divizia Ceauș-Tatu.

Nenciul, *deal*, în jud. Buzăŭ, com. Lipia, cătunul Nenciul, acoperit de vie.

Nenciuleasa, *numire dată părțiĭ de moșie*, posedată de moșnenĭ în moșia Brînzeasca, com. Gura-Sărățiĭ, jud. Buzăŭ.

Nenciulești, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, pe Valea Vedeĭ, la S.-V. com. Mavrodinul, și la 44 kil. de capitala județuluĭ.

La S., rîul Vedea și șoseaua județeană Roșiori-Alexandria îĭ formează limita naturală; la E., se învecinește cu comunele Mavrodinul și Buzescul; la V., cu com. Albești; iar la N. cu un deal, numit al-Viilor.

Este situată pe domeniul Mavrodinuluĭ și are alipit și cătunul Părul-Rotund, situat pe aceeași coastă cu comuna, la 1 ½ kil. spre V.

Pe teritoriul com. se găsesc împroprietăriță 250 locuitorĭ, dintre carĭ 203 în Nenciulești, pe o întindere de 832 hect. și 47 în cătunul Părul-Rotund, pe o întindere de 186 hect.

Sunt și 94 ½ hect. viĭ.

Terenul este puțin accidentat, și cam nisipos.

Populația comuneĭ cu a cătunuluĭ este de 1321 suflete, din carĭ 285 contribuabilĭ.

Numărul vitelor este de 3824 capete, din carĭ: 168 vite marĭ cornute, 228 caĭ, 2356 oĭ și 172 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e de 9878 leĭ, 30 banĭ, la venitурĭ și de 5031 leĭ, 45 banĭ, la cheltuelĭ.

Are o școală frecuentată de 15 elevĭ; 2 bisericĭ, una în cătunul Nenciulești, cu un preot și un cîntăreț, și a doua în Părul-Rotund, cu 1 preot și 1 cîntăreț. Pe rîul Vedea este o moară de măcinat.

Căile de comunicațiune sunt: șoseaua Roșiori-Alexandria și căile vecinale spre com. Albești, prin cătunul Părul-Rotund și spre com. Mavrodinul cu care se leagă printr'un pod peste pîrîul Tinoasa.

Cătunul Părul-Rotund forma comună osebită pănă în anul 1884, cînd a fost alipit la com. Nenciulești.

Satul Nenciulești poartă și numirea de Vătășani. Îl găsim, tot sub numirea de Nenciulești, printre satele maĭ însemnate, figurînd în tabloul întocmit la 1741, sub domnia luĭ Mavrocordat.

Nenciulești, *com. rur.*, în jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., formată din două mahalale: Șeasa și Budele, situate pe valea Șeasa, la 74 kil. de capitala județuluĭ. Are o populație de 703 locuitorĭ, din carĭ 149 contribuabilĭ, locuind în 200 case; 2 bisericĭ vechĭ, reparate pe la 1830.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu dulgheria și rotăria. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la tîrgul Bălcești și orașul Craiova.

Totalul pămînturilor de cultură e de 500 hect.

Locuitoriĭ sunt moșnenĭ. Eĭ posedă: 15 caĭ, 100 boĭ, 300 vacĭ, 100 capre și 250 oĭ.

Pe rîul Șeasa, în raionul com. sunt 4 morĭ.

Veniturile și cheltuelile com., se urcă la 1209 leĭ anual.

O șosea comunală o leagă cu comuna Crăpăturile.

Nenciulești, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Borcea, pendinte de com. Ulmul. E situat pe țărmul de E. al laculuĭ Mostiștea și unit cu satul Ulmul. Îĭ maĭ zice și Chirnogi.

Are o populație de 48 familiĭ; o biserică, deservită de preotul din satul Ulmul.

Locuitoriĭ posedă: 60 caĭ, 66 boĭ, 30 bivolĭ, 190 oĭ, 7 capre, 2 asinĭ și 120 rîmătorĭ.

Nenciulești, *deal*, în raionul comuneĭ Nenciulești, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 36 hect. și 50 ariĭ vie.

Nenciulești-Bogdana, *moșie*, a statuluĭ, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ.

Nenciulești - Moșnenĭ (Puri-

ceşti), *cătun* al com. Gura-Să-răţeĭ, jud. Buzău, cu 220 locuitorĭ şi 50 case. Are sub-divizia Brînzeşti.

Nenciuleşti-Sărata, saŭ Bugheni, *cătun,* al com. Monteorul, jud. Buzău, cu 840 locuitorĭ şi 236 case.

Nenciuluĭ (Piscul-), *pisc,* jud. Muşcel, pl. Rîul-Doamneĭ, com. Racoviţa.

Neniceanca, *vale,* pe moşia Zamostia, com. cu acelaşĭ nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiu.

Nenişoaia, *proprietate* a statuluĭ, în jud. Buzău, com. Boziorul, încorporată cu Vatra-Schituluĭ-Găvanele. Are 50 hect. pădure şi fîneaţă.

Nenişori, *numire veche* a *satuluĭ* Armăşeşti, pl. Cîmpuluĭ, jud. Ialomiţa.

In această localitate a fost o luptă decizivă între Vasile Lupu, Domnul Moldoveĭ, şi Mateiu-Basarab, Domnul Muntenieĭ. Istoria ne spune că Vasile Lupu, dorind a se face Domn în Muntenia şi în îndeplinirea acestuĭ plan, fiind în înţelegere şi cu Sultanul, intră în Muntenia cu o armată numeroasă, între care şi 15000 Tătarĭ şi un corp de ianiceriĭ. Ajungînd la rîul Prahova, îşĭ aşează tabăra la satul Ojogeni, la gura Teleajenuluĭ, în apropiere de marginea jud. Ialomiţa. După cinci zile de hărţuială, Mateiu trece în timpul nopţiĭ Prahova, tot călăreţul luînd cu sine pe cal cîte un pedestraş, şi cu toată oastea se aruncă asupra armateĭ moldovene. Bătălia se dete la Nenişori, numit acum Armăşeşti, nu departe de Ojogeni. Vasile Lupu, avînd oştile risipite după prăzĭ în toate părţile, apucă fuga cu călărimea şi ianiceriĭ, lăsînd pe mîna luĭ Mateiu corturile, carele cu muniţiunĭ şi bagaje şi tunurile, cu toată pedestrimea. Peste 8000 numaĭ de Tătarĭ rămaseră morţĭ pe cîmpul de luptă. Această bătălie s'a întîmplat în Decembrie, 1639.

In amintirea izbîndeĭ cîştigate la Nenişori, Mateiu-Vodă zidi în 1641 o biserică în satul Gherghiţa, jud. Prahova, cu numele muceniculuĭ Procopie, pe care-l luase într'ajutor de biruinţă într'această luptă, precum se află în inscripţiunea de la uşa bisericeĭ:

«Această sfîntă şi Dumnezeească biserică din temelia eĭ ziditu-o-am eŭ, robul luĭ Dumnezeŭ Ioan Mateiu Basarab Voevod, întru numele mareluĭ a luĭ Christos Mucenic Procopie, de care lucru întîmplîndu-se domnieĭ mele a avea războiŭ la Nenişori pre Ialomiţa, cu vrăjmaşul domnieĭ mele şi al ţăreĭ, cu Vasile-Vodă, luat-am domnia mea într'ajutor de biruinţă pe marele mucenic Procopie şi cu vrerea milostivuluĭ Dumnezeŭ şi cu ajutorul sfîntuluĭ Mucenic, supus-am vrăjmaşiĭ sub picioarele domniei-mele şi ĭ-am ruşinat şi ĭ-am gonit din pămîntul ţăriĭ şi am ridicat această sfîntă biserică pentru stăruinţa cea de vitejie şi a puterniculuĭ mareluĭ Dumnezeŭ şi într'ajutorul sfîntuluĭ Mucenic Procopie, ca să fie domnieĭ mele pomană nesăvîrşit în veciĭ, luna Maiŭ 26, din anul 7149 (1641).»

(«Ist. Rom.», de Gr. G. Tocilescu.)

Nenişori-de-Jos, *trup al moşieĭ* Armăşeşti, jud. Ialomiţa, plasa Cîmpul, com. Armăşeşti.

Nenişori-de-Sus, *trup al moşieĭ* Armăşeşti, jud. Ialomiţa, plasa Cîmpul, com. Armăşeşti.

Nerejul, *com. rur.,* în jud. Putna, pl. Vrancea, situată pe ambele maluri ale pîrîuluĭ Zăbala, la 4 kil. de Spulberul, la 40 kil. de sub-prefectura plăşeĭ şi la 77 kil. de capitala judeţuluĭ.

Teritoriul com. este brăzdat de pîraiele: Zăbala, Zîrna, Valea-Bouluĭ, Lapoşul, Cremenea, Hulturul, Monteorul, Hurjuiul, Drăguţoiul, Pîrîul-Chinuluĭ şi Nerejul-Mic.

Pămîntul pe dealurĭ este pietros, iar pe podiş argilos. Munţiĭ: Monteorul, Ţipăul şi Poenele-Săreĭ, situaţĭ în această comună, conţin sare.

Se compune din cătunele Nerejul-Mare (unde e primăria com.) şi Nerejul-Mic.

Are o populaţie de 354 familiĭ, saŭ 1498 suflete, din carĭ 289 contribuabilĭ, locuind în 349 case; 2 bisericĭ, una parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, în cătunul Nerejul-Mic şi a doua filială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, în cătunul Nerejul-Mare; o şcoală mixtă, construită de com. şi frecuentată de 34 copiĭ.

Budgetul com. e la venituri de 3207.74 leĭ şi la cheltueli, de 2889.74 leĭ.

Totalul pămînturilor de cultură: 760 hect.

Locuitoriĭ posedă: 1 piuă şi 10 herăstrae; 70 pluguri de lemn; 8 morĭ de apă; 450 boĭ, 800 vacĭ, 150 caĭ, 3200 oĭ, 350 capre şi 250 porcĭ.

Industria şi comerciul se practică de 4 cîrciumarĭ, 6 morarĭ, 3 rotarĭ, 40 dogarĭ.

Parte din locuitorĭ se ocupă cu exploatarea pădurilor, iar uniĭ, cu cultura oilor.

Nerejul, *pîriŭ,* ce izvoreşte din Poiana-Ascunsă şi se varsă în Dejul, jud. Putna.

Nerejul-Mare, *cătun* de reşedinţă al com. cu acelaşĭ nume, pl. Vrancea, jud. Putna, situat pe Zăbala, la 4 kil. de Spulberul.

Are o populaţiune de 900 suflete, care locuesc în 200

de case; o biserică filială, cu hramul Sf-ților Voevozi; o școală mixtă, construită de comună și frecuentată de 14 copii.

Nerejul-Mic, *cătun*, în com. cu același nume, pl. Vrancea, jud. Putna, așezat pe pîrîul Zăbala în sus de Spulberul, și străbătut de pîrîul Chinul.

Are o populațiune de 533 suflete, locuind în 149 case; o biserică parohială, cu hramul S-ților Voevozi.

Nerejul-Mic, *pîrîiaș*, jud. Putna, format din scurgerea pîraielor de pe Ursa și Nerejul-Mic; desparte cîmpia Nerejului-Mic de Ursa și după ce se unește în partea dreaptă cu pîrîiașul Bercărească, se varsă în Zăbala, lîngă Berzari.

Nesecul, *munte*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, numit și Muntele Secul.

Nesporești, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Botești, spre N.-E. de satul Botești și la 3 kil. de el. Este așezat pe șes. Are o populație de 134 familii, din carî 113 contribuabilî, locuind în 119 case. Populația este compusă numaĭ din Unguri. Are o biserică catolică.

Bîlciŭ se face la 15 August.

Se maĭ numește și Sapodia.

Locuitoriĭ posedă 206 vite marî cornute.

Nestea, *braț* (prival), în insula Balta, teritoriul comunelor Jegălia și Gîldăul, pl. Borcea, jud. Ialomița.

Neștiuta, *baltă*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Bîra, la N.-E. de tîrgușorul Bîra, la confluența pîrîului Călugărița și Pricopul cu pîr. Poenele-Oanceĭ.

Neștiutul, *pîrîiaș*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Schitul-Frumoasa, care se unește cu pîrîiașul Ghidionul, la satul Schitul-Frumoasa.

Netedul, *munte*, în jud. Neamțu, com. Buhalnița, pl. Piatra-Muntele.

Netedul, *șes*, jud. Iași, pl. Codrul, com. Ciurea, între dealurile: Șeapte-Teĭ, Răcea, Bîrsanul, Vărăticelul, Șanta, Oița și Bordea; e acoperit cu mult fîn.

Netezești, *sat*, facînd parte din com. rur. Meri-Petchi-Netezești, pl. Mostiștea, jud. Ilfov. Este situat spre S.-E. de Nuci, pe țărmul stîng al rîuluĭ Ialomița Intre sat și riŭ, locul e smîrcos.

Se întinde pe o suprafață de 561 hect., cu o populație de 378 locuitorî.

Familiile Serghiescu, M. Protopopescu și D-na Zinca Bunescu aŭ 362 hect., și locuitoriĭ, 199 hect.

Proprietariĭ cultivă 308 hect. (54 izlaz). Locuitoriĭ cultivă 179 hect. (20 sterpe).

Comerciul se face de 1 cîrciumar și de 1 hangiŭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 mașina de treerat cu aburî.

Numărul vitelor marî e de 349 și al celor micî, de 333.

Netezi, *trup de moșie*, în jud. Neamțu, com. Humulești, pl. de Sus-Mijlocul, în întindere de 1 hect. 6640 m. p., fost pendinte de mănăstirea Văraticul, iar acum rezervat pe seama statuluĭ, cu ocazia împroprietăririeĭ însurățeilor.

Netezi, *pîrîiaș*, pe teritoriul com. Humulești, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu; desparte prin cursul săŭ moșia Topolița de moșia Grămărești și se varsă în pîrîul Topolița.

Netoești, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Balta, com. Valea-Stanciuluĭ; are un venit anual de 30000 leĭ.

Netotul, Piscul, Obîrșia și Oticul, *munți* aĭ statuluĭ, jud. Mușcel. Se arendează cu 1300 leĭ anual.

Netoți, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Cîmpul. Are o populație de 1216 locuitorĭ.

Terenul com. e mlăștinos.

Se compune din 3 cătune: Netoți, Trestieni-d.-s. și Zănoaga. Reședința com. e în căt. Netoți, unde se află și școala.

Comerciul se exercită de 4 cîrciumarĭ.

Veniturile com. sunt de 7988 leĭ anual.

Netoți, *com. rur.*, jud. Teleorman, situată la limita despre E. a plășeĭ Tîrguluĭ, pe partea stîngă a rîuluĭ Teleormanul.

Se învecinește la E. cu com. Talpa din jud. Vlașca; la V., cu com. Gărăgăul și Necșești; la S., cu căt. Broșteni din com. Peri-Riioși; și la N., cu com. Deparați-Hîrlești.

Se compune din 5 cătune: Netoți-d.-s., Netoți-d.-j. (reședința), Moșteni, Brătășani și Trivalea.

Pănă la 1884, Netoți-d.-s. și Netoți-d.-j. formaŭ comune separate și se împărțeaŭ ast-fel: Netoți-d.-s. cu căt. Moșteni și Netoți-d.-j. cu căt. Brătășani.

Netoți-d.-s. și Netoți-d.-j. sunt situate pe dealul stîng al rîuluĭ Teleormanul, iar cătunele Brătășani și Trivalea, pe vale, la 2 kil. unul de altul. Căt. Mos-

teni formează un singur corp cu cătunul Netoți-d.-s.

Intinderea com., cu moșiile de pe dînsa, este cam de 2860 hect. Proprietariĭ principalĭ: Statul, cu moșia Netoți-Trivalea în întindere de 874 hect., din carĭ 350 hect. pădure și restul arabile. Pădurea Netoți-Trivalea, se împarte în maĭ multe trupurĭ: Cîmpșorul, Ceretul, Timnica și Bordeiul.

Moștenitoriĭ răposatuluĭ G. Cădescu posedă 860 hect. arabile și 120 hect. pădure, și d. M. Xenu are cam 220 hect., din care o mică parte pădure.

In cătunul Brătășani sunt 3½ hect. vie, ale proprietățiĭ.

Loc. împroprietăriți, după legea din 1864, sunt 210, cărora li s'aŭ dat 750 hect. In 1879, aŭ maĭ fost împroprietăriți cîți-va însurățeĭ pe moșia statuluĭ Trivalea, unde aŭ format cătunul Trivalea.

Terenul comuneĭ Netoți este foarte variat, parte mlăștinos și humos, parte deluros și nisipos; partea de șes despre E. comuneĭ este productivă. La marginea cătunului Netoți-d.-s. curg pîrîiașele Răcica și Teleormănelul.

Populațiunea com. este de 1786 suflete, din carĭ 382 contribuabilĭ.

Ocupațiunea locuitorilor, afară de agricultură, maĭ este și comerciul de păsărĭ domestice, pe care le transportă la București.

Vite sunt: 395 caĭ, 16 măgarĭ, 2202 oĭ și 297 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 9735 leĭ, 79 banĭ, iar la cheltueli de 7051 leĭ, 10 banĭ.

Are: două școlĭ, una în Netoți-d.-s., frecuentată de 17 elevĭ, și a doua în Netoți-d.-j., frecuentată de 15 elevĭ; treĭ bisericĭ, una în Netoți-d.-j., deservită de 2 preoți și 1 cîntăreț, a doua în Netoți-d.-s., deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ și a treia în cătunul Brătășani, cu 1 preot și 1 cîntăreț.

Pe apa Teleormanuluĭ sunt 3 morĭ cu făcăŭ, una în cătunul Trivalea, a doua în Netoți-d.-j. și a treia în cătunul Brătășani.

Cătunele sunt legate prin șosele vecinale. De la Netoți-d.-j. pornește o ramură de șosea spre com. Talpa, din județul Vlașca; Cătunele Netoți-d.-s. și Netoți-d.-j. sunt străbătute în toată lungimea lor de șoseaua județeană Alexandria-Pitești, care le pune în comunicație directă cu com. Lada, din plasa Teleormanuluĭ prin pădurea Hîrleților. La S. se leagă cu comuna Peri-Riioși prin aceiașĭ șosea județeană. Tot de la Netoți-d.-j. pornește o ramură de șosea vecinală la com. Gărăgăul și o alta spre comuna Hîrlești.

In preajma comuneĭ Netoți s'aŭ făcut importante descoperirĭ arheologice. «Pe malurile Vedeĭ, scrie Cezar Boliac, în excursiunile sale arheologice din 1869, am dat peste o cetate de pămînt ocolită cu un singur bloc larg de pămînt, de diferite înălțimĭ, care după ce fusese așezat prin garduri și stinghiĭ de lemn, s'a fost ars de toate părțile și întărit ca o cărămidă. De aci provin maĭ multe obiecte de bronz, o seceră, un fier de plug de bronz și olărie foarte primitivă.

Boliac zice Netoților «Nedați» și adaugă că s'aŭ maĭ descoperit aci pălăriuțe și ornamente de purtat la gît, ceeace denotă o stare maĭ înaintată de civilizațiune în epoca dominațiuneĭ romane în această regiune.

Satul Brătășani se găsește trecut în nomenclatura din secolul trecut; Netoți însă nu-ĭ vedem trecuțĭ.

Netoți, *sat*, făcînd parte din com. rur. Netoți, pl. Cîmpul, jud. Prahova.

Netoți-de-Jos, *cătun*, în jud. Teleorman, com. Netoți, care, pănă la 1884, era separat de cătunul Netoți-d.-s. Are o populație de 1032 suflete, din carĭ 297 contribuabilĭ.

Netoți-de-Sus, *cătun*, jud. Teleorman, alipit la comuna Netoți-d.-j., unde este reședința. Pănă la anul 1884 forma comună osebită. Are o populație de 1015 suflete, din carĭ 197 contribuabilĭ; o biserică.

Netoți-Moșteni, *cătun*, pendinte de cătunul Netoți-d.-s., jud. Teleorman.

Netoți-Trivalea, *moșie* a statuluĭ, jud. Teleorman, pe teritoriul comuneĭ Netoți, pe care s'a împroprietărit, în 1880, un număr de însurățeĭ. Are o pădure cam de 350 hect.

Nețești, *cătun*, jud. Argeș, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Urși.

Nevesile (Muntele-), *pădure*, în întindere de 2145 hect., situată pe teritoriul comuneĭ Păulești, pl. Vrancea, jud. Putna, și aparținînd în indiviziune locuitorilor din sus zisa comună.

Nevestească, *sat*, făcînd parte din com. rur. Podeni-Noĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Nevestelnițeĭ (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Luncavița; izvorește din poalele orientale a-

dealuluĭ Sevastiul; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S. spre N., brăzdează partea de N.-V. a plășeĭ și V. a comuneĭ, făcînd în tot cursul eĭ limita între comunele Văcăreni și Luncavița; trece pe la poalele Movileĭ-Marĭ, și, după un curs de 4 kil., se varsă în gîrla Ciulnețul saŭ Luncavița, pe dreapta; taie drumul județean Isaccea-Măcin; malurile sale sunt joase și acoperite cu verdeață.

Nevoia, *pîrîŭ*, izvorește din raionul com. Rîjețul-Vieroș, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, și se varsă în gîrla Ciorîca, în cercul com. Rîjețul-Govora.

Nevrinţul, *pădure*, în jud. Muscel, com. Vlădești, pl. Rîurile, din coasta căreia izvorește Valea-Nevrințuluĭ.

Nevrinţuluĭ (Valea-), *vale*, jud. Muscel; izvorește din coastele pădureĭ cu acelașĭ nume; străbate satul Vlădești-d.-s., pl. Rîurile, în partea de N.-E. și se varsă în rîul Bratia, pe țărmul stîng.

Nicani, *sătuc*. Vezĭ Zamostia, sat, com. cu acelașĭ nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Nicani, *deal*, pe moșia Zamostia, com. cu acelașĭ nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Nicioaia, *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Pănătăul. Vezĭ Coasta-Babețuluĭ.

Nichiforeni, *rădiŭ*, pe moșia Zamostia, com. cu acelașĭ nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Nichita, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, com. Vîrtoapele-d.-j. Are o populațiune de 303 suflete.

Nichita, *moșie*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, situată în raza cătunuluĭ Nichita din com. Vîrtoapele-d.-j.

Nichita, *pîrîiaș*, jud. Băcăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Drăgugești, care se scurge în pîrîul Helegiul.

Nichiteni, *sat*, pe moșia cu acelașĭ nume, com. Drăgușeni, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ. Are o populație de 65 familiĭ, saŭ 235 suflete.

Proprietatea moșieĭ este a d-luĭ Mateĭ Rosetti. Calitatea pămîntuluĭ e bună. Locuitoriĭ împroprietăriță aŭ 33 hect., 30 ariĭ pămînt, iar proprietarul, 1288 hect., 98 ariĭ cîmp. Sunt 3 îazurĭ, vie în întindere de 6 pogoane, și livadă cu fructieră. Pîrîul principal ce trece pe moșie este Bodronul.

Drumurĭ sunt: acel de la Darabani la Săveni, acel de la Mitocul la Dorohoiŭ și acel de la Coțușca la Botoșani.

Moșia se hotărește cu: Bodronul, Puțureni, Drăgușeni și Coțușca.

Nicoglava, *deal*, în partea de E. a com. rur. Ilovățul, plaiul Cerna, jud. Mehedinți.

Nicolaești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Micloșani, pl. Argeșelul, jud. Muscel.

Nicoleĭ (Balta-), *baltă*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Malul-Mare, în V. com. Se scurge în rîul Jiul.

Nicoleşti. Vezĭ *Niculești*.

Nicolina, *pîrîŭ*, izvorește de sub dealul Bordea, din pădurea Bîrnova, com. Buciumi, pl. Codrul, jud. Iași, trece prin comunele: Ciurea și Galata, pe sub dealurile Hlincea și Cetățuia și se varsă în Bahluiŭ, dincolo de bariera Treĭ-Calicĭ a orașuluĭ Iași, după ce primește în stînga afluențiĭ: Pietrosul, Bolohanul și Roșa, din com. Ciurea.

Nicoliţelul, *com. rur.*, situată în partea N. a jud. Tulcea și cea centrală a plășeĭ Isaceea, la S.-E. de orășelul Isaccea.

Se crede a fi fost aci orașul roman Traianopolis, după numeroasele ruine de valurĭ și lagăre ce se găsesc pe teritoriul com.

Se mărginește la N. cu Isaccea și Dunărea; la V., cu Balabancea; la S., cu Maidan-Chioi și la E., cu com. Parcheșul și Telița.

Relieful soluluĭ e accidentat; astfel găsim la V. dealurile: Bădila, Hoților, Breazul, Cocoșul, Țugulea, Piatra-Roșie; la S., dealurile Nicoliței, Gîrlița, Izvoarelor, Dealul-mare; la E., dealul Sarica, acoperit cu viĭ, iar cele-l'alte acoperite numaĭ cu pădurĭ și pășunĭ; aŭ o înălțime de 2—300 m.

Ape sunt: Valea-Morilor saŭ Telița la S., Gîrlița la V., Valea-Cărbunelor la S., valea Capaclia la N.-V., Valea-Plopilor la E., Dunărea la N.

Bălțĭ sunt: Sauna, Capaclia, Telița.

Cătunul de reședință, Nicoliței, așezat pe Valea-Cărbunelor, la poalele dealuluĭ Nicoliței și Țugulea, formează singur comuna.

Intinderea comuneĭ e de 3153 hect., din carĭ 76 hect. vatra satuluĭ, 2677 hect. ale locuitorilor, 400 hect. pădurile Statuluĭ.

Are o populație de 340 familiĭ, saŭ 1167 suflete, din carĭ 336 contribuabilĭ; 2 biserici, una

foarte vechie, făcută pe ruinele unuĭ templu roman, a doua zidită de locuitorĭ în 1890, cu hramul Sf. Paraschiva, ambele deservite de 2 preoți și 2 cîntăreți; o școală, condusă de 2 învățătorĭ, fondată în 1881 de locuitorĭ, frecuentată de 170 copiĭ.

Locuitoriĭ posedă: 115 pluguri de fier; 200 caĭ și ĭepe, 400 boĭ, 200 vacĭ, 300 oĭ și 2300 capre.

Meseriașĭ sunt: 6 lemnarĭ, 5 fierarĭ, 4 dogarĭ, 3 zidarĭ, 8 cizmarĭ, 1 brutar, 1 cojocar.

Comerciul constă în import de coloniale și manufactură, și export vin, vite și cereale.

Budgetul comuneĭ e de 6770 leĭ la venituri și de 6538 leĭ, la cheltueli.

Drumurile sunt: șoseaua națională Tulcea-Isaccea la N. și drumurĭ comunale ce duc la Cocoșul, Balabancea, Telița, Parcheșul și Sanova.

Nicolițelul, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. Nicolițelul; prelungire sud-orientală a dealuluĭ Țugulea, se îndreaptă spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E.; brăzdează partea centrală a com. și cea de N. a plășeĭ; se întinde de-alungul rîuluĭ Nicolițelul; ultimele sale ramificațiunĭ sudice se termină pe malul de N. al pîrîuluĭ Telița; la cele de E. se află situat satul Nicolițelul; lasă spre S. două prelungirĭ numite Dealul-Mare și Dealul-Izvoruluĭ; la poalele sale occidentale se văd niște ruine ale unuĭ castru roman, numit de popor cetate și de la care pleacă în sus și în jos niște valurĭ în ruine, numite de popor Valul-luĭ-Traian; din panta orientală izvorește pîrîul Valea-Cărbunelor, afluent al văeĭ Nicolițelul; este acoperit cu păduri întinse și frumoase.

Nicolițelul, *pîrîĭ*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Nicolițelul; izvorește din dealul Țugulea; curge spre E., pe la poalele dealuluĭ Nicolițelul; trece prin satul Nicolițelul, unde primește pe dreapta afluentul Valea-Cărbunelor; de aci se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E.; trece prin păduri; este tăiat de șoseaua națională Tulcea-Isaccea, la locul numit Podul-Gheneĭ și, după un curs de 8 kil., brăzdînd partea de N. a plășeĭ și a com., se varsă în balta Capaclia, pe partea sa de S.

Nicopoli, *sat*, în jud. Tutova, pl. Corodul, com. Fundeanu, spre S. de satul Fundeanu. Are o populație de 108 locuitorĭ și 30 case. Este fundat în 1878 de către însurățeĭ împroprietăriți pe moșia Statuluĭ în memoria luptătorilor de la Nicopoli.

Nicorești, *plasă*, situat în centrul județuluĭ Tecuciŭ. Și-a luat numele de la tîrgul cu același nume.

Se mărginește la N. cu plășile: Berheciul și Zeletinul; la S., cu pl. Bîrladul; la E., cu jud. Covurluiŭ și la V., cu rîul Siretul.

Se compune din 12 comune: Buciumeni, Corodul, Cosmești, Ionășești, Matca, Negrilești, Nicorești, Pojana, Puțeni, Tecuciul, Țepul și Țigănești. Cătune sunt 40.

Reședința sub-prefectureĭ este în tîrgul Nicorești.

Această plasă, pînă la 1892, a fost unită cu pl. Bîrladul.

Suprafața com. e de 626 hect., cu o populație de 22165 suflete.

Are 21 școlĭ, din care 19 de băeți și 2 de fete.

In această plasă s'a făcut următoarea împărțire bisericească:

Parohia Buciumeni, cu biserica parohială S-ții Voevozĭ, compusă din satele: Argea, Buciumeni și Tecucelul-Sec, deservită de 1 preot paroh și 2 cîntăreți.

Parohia Vizurești, compusă din satele: Braniștea, Hînțești și Vizurești, cu biserica parohială S-ții Voivozĭ, cu 3 bisericĭ, deservite de 2 preoți și 4 cîntăreți.

In com. Corodul sunt 2 parohiĭ: una în satul Corodul, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, și a doua, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, deservite de 3 preoți și 5 cîntăreți.

Parohia Blînzi, cu biserica parohială Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, compusă din satele: Blînzi și Brătulești.

Parohia Cozmești, cu biserica parohială Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, compusă din satele: Băltărețul, Cozmești-Noĭ și Cozmești-Vechĭ.

Parohia Furceni, cu biserica parohială Sf. Nicolae, compusă din satele: Furceni și Satul-Noŭ.

Parohia Ionășești, cu biserica parohială S-ții Voevozĭ, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Parohia Matca, satul Matca, avînd biserica parohială Sf. Nicolae, deservită de 3 preoți și 4 cîntăreți.

Parohia Negrilești, cu biserica parohială Sf. Nicolae, compusă din: Negrilești și Slobozia-Blăneasa, deservită de 1 preot paroh și 3 cîntăreți.

Parohia Tălpigi (com. Negrilești), cu biserica parohială S-ții Voevozĭ, compusă din Slobozia-Corni și Slobozia-Tălpigi, deservită de un preot paroh și 3 dascălĭ.

Parohia Nicorești, cu biserica

parohială Sf. Nicolae, compusă din Nicoreşti şi Grozăveşti, deservită de 2 preoţi şi 4 cîntăreţi.

Parohia Coasta-Lupeĭ, cu biserica parohială Intrarea-în-Biserică, compusă din Coasta-Lupuluĭ şi Piscul-Corbuluĭ, deservită de 2 preoţi şi 3 cîntăreţi.

Parohia Fîntînelele, cu biserica parohială Cuvioasa Paraschiva, compusă din Nicoreşti-d.-s. şi Fîntînelele, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţi.

Parohia Dobrineşti, cu biserica parohială Cuvioasa Paraschiva, compusă din satele Dobrineşti şi Sîrbi.

Parohia Poiana, cu biserica parohială Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, compusă din satele Diaconi, Huleşti şi Poiana, deservită de 2 preoţi şi 3 cîntăreţi.

Parohia Homocea, cu biserica parohială Sf. Gheorghe, compusă din Homocea şi Lespezi, deservită de 2 preoţi şi 3 cîntăreţi.

Parohia Puţeni, cu biserica parohială Naşterea-Maiceĭ-Domnuluĭ, compusă din Puţeni şi Mîndreşti, deservită de 2 preoţi şi 4 cîntăreţi.

Parohia Ţepul, cu biserica parohială Sf. Nicolae, compusă din Ţepul-d.-s. şi Ţepul-d.-j., deservită de 2 preoţi şi 4 cîntăreţi.

Parohia Munteni, com. Ţigăneşti, cu biserica Buna-Vestire, deservită de 1 preot şi 3 cîntăreţi.

Parohia Ţigăneşti, cu biserica parohială Schimbarea-la-Faţă, compusă din Ţigăneşti şi Ungureni, deservită de 1 preot paroh şi 2 cîntăreţi.

Agricultura se practică pe o scară întinsă.

Viea se cultivă maĭ mult ca în cele-l'alte plăşi, avînd şi pămînt prielnic şi o întindere maĭ mare. Sunt frumoase viĭ în următoarele comune: Corodul, 161 hect., 75 ariĭ; Matca, 20 hect., 50 ariĭ; Buciumeni, 625 hect., 50 ariĭ; Cosmeşti, 43 hect., 25 ariĭ; Negrileşti, 41 hect.; Nicoreşti, 1437 hect., 75 ariĭ; Ionăşeşti, 123 hect., 50 ariĭ; Poiana, 79 hect., 50 ariĭ; Puţeni, 115 hect., 75 ariĭ; Tecuciŭ, 13 hect., 75 ariĭ; Ţepul, 176 hect.; Ţigăneşti, 26 hect., 50 ariĭ.

Nicoreşti, *com. rur.*, în pl. cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ, formată din 7 cătune: Nicoreşti, Coasta-Lupeĭ, Piscul-Corbuluĭ, Fîntînelele, Sîrbi, Grozăveşti şi Dobrineşti, la 15 kil. spre N.-V. de Tecuciŭ. Aicĭ este reşedinţa plăşeĭ şi a comuneĭ.

Are o populaţie de 945 familiĭ, saŭ 3869 suflete; 9 bisericĭ: 3 în Nicoreşti, şi cîte una în fie-care din cătunele: Coasta-Lupeĭ, Dobrineşti, Fîntînelele, Piscul-Corbuluĭ, Sîrbi şi în aşa zişiĭ Nicoreşti-d.-s., deservite de 6 preoţi şi 11 cîntăreţi; 3 şcolĭ, 2 în Nicoreşti, una de băeţi şi a doua de fete, şi una mixtă în Coasta-Lupeĭ. Cea de băeţi din Nicoreşti, datează de la 1864 şi e frecuentată de 70 copiĭ; a doua de fete, înfiinţată la 1867, şi frecuentată de 51 fete; a treia, în Coasta-Lupeĭ, datează din 1868 şi e frecuentată de 83 copiĭ.

Vite sunt: 760 boĭ, 894 vacĭ, 532 caĭ, 149 ţepe, 14 capre, 1045 oĭ şi 670 porcĭ.

Intinderea terenuluĭ cultivabil e de 1216 hect., iar viile aŭ o suprafaţă de 1437 hect., carĭ anual produc în mediŭ 70000 hectol. vin alb şi 30000 hectol. vin roşu. Cazanele de rachiŭ fabrică de asemenea cîte 1300 hectol. de rachiŭ anual.

Veniturile şi cheltuelile com. sunt de 19314 leĭ şi 66 banĭ anual.

Com. Nicoreşti, avînd cele maĭ frumoase şi productive locurĭ pentru viticultură, face un mare comerţ de vinurĭ, nu numaĭ în ţară, dar şi în străinătate. Podgoriile de la Piscul-Corbuluĭ şi Coasta-Lupeĭ produc un vin negru, de o calitate care poate rivaliza cu vinurile cele maĭ bune din străinătate.

Nicoreşti este situat pe un loc accidentat şi ridicat. E brăzdat de maĭ multe dealurĭ, care poartă numele satelor pe lîngă care sunt aşezate.

E străbătut de pîrîul Tecucelul în partea de E., şi de o mulţime de rîpĭ, pîrîiaşe şi văĭ, carĭ aŭ izvoare cu apă.

Este străbătut de şoseaua judeţeană care vine din Tecuciŭ, merge la Poiana, Buciumeni, spre N.; şoseaua comunală din Nicoreşti, care se desface în maĭ multe ramurĭ, la Coasta-Lupeĭ, Ionăşeşti şi Piscul-Corbuluĭ; de maĭ multe drumurĭ naturale.

Se mărgineşte la N. cu com. Poiana; la S., cu com. Cozmeşti; la E. cu com. Ionăşeşti şi la V., cu com. Buciumeni.

Nicoreşti, *tîrg*, făcînd parte din com. cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ. Situat în centrul comuneĭ, pe coastă şi pe vale. Are o vechime de 400 anĭ. Şi-a luat numele de la Nicoară, mare Vornic al Ţăreĭ-de-jos.

Aicĭ se află reşedinţa subprefectureĭ care pănă la 1892 era unită cu plasa Bîrladul, avînd un singur subprefect cu reşedinţa în Iveşti.

Are o populaţie de 296 familiĭ, saŭ 951 suflete.

Sunt 4 bisericĭ. Una cu hramul Sf. Nicolae, numită şi Mănăstirea, se întreţine de stat. Este făcută la 1807 de Nicolae Banu, închinată după moartea luĭ Mă-

năstireĭ-Neamțuluĭ. A avut călugărĭ până la 1868. Este înconjurată și astă-zĭ de un zid, avînd și chiliĭ de jur împrejur. S'a reparat în 1892. Se maĭ numește și Banul. A doua, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, spune tradiția, este făcută de un oare-care Manolache Serdarul. A treia, numită și biserica Cenușă, este rezidită de Pitarul Zamfir Săndulescu la 1851, 20 Octombrie, după cum se vede din inscripție. In locul cĭ a fost alta făcută de Ursu Cenușă; se vede de pe un pomelnic care se păstrează și în fruntea căruia este pus Cenușă, c'ar fi zidită pe la 7285 (1777). A patra, cu hramul Sf. Gheorghe, este făcută la 1820 de familia Ghelțu, după cum ne adeverește inscripția de pe mormînt. S'a reparat la 1865 și 1884. Se întreține de locuitorĭ.

Are 2 școale, una de băeți și a doua de fete; cea de băeți înființată la 1864 și frecuentată de 60 băeți, iar cea de fete înființată la 1867 și frecuentată de 54 fete; un oficiŭ telegrafo-poștal (înființat la 1882), cu serviciul de telefon, al căruĭ venit pe anul fin. 1896—97 a fost de leĭ 4741, banĭ 21; spitalul Cincu, înființat la 1892, întreținut de donator, d-l Anton Cincu; o farmacie.

Tîrgul Nicorești a ars de 3 orĭ, aproape în întregime.

Relativ la Nicorești, găsim un Uric din anul 1677 dat de Ion Antonie Ruset Voivod, prin care întărește pe Mușat și Ivanc, pe a patra parte din Nicorești-d.-s. și Nicorești-d.-j., ca fiind propriĭ lor de la moșĭ-strămoșĭ. (Acest uric se află la d-l Papadopol-Calimah și a fost publicat de d-l V. A. Urechiă în «Opere complecte, Miron Costin», tom. I, pag. 221).

Nicoreşti, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Bogdănești, situat pe Dealul-Nicoreștilor, la 5 kil. de satul Bogdănești. Are o populație de 29 familiĭ, saŭ 135 suflete.

Vite: 89 vite marĭ cornute, 8 porcĭ și 12 capre.

Nicoreşti, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Bogdănești, care face parte din șira dealurilor ce despart Slănicul de Oituzul.

Nicoreşti-de-Sus, *mahala*, în partea de sus a Nicoreștilor, jud. Tecuciŭ.

Nicoriţa, *sfoară de moșie*, pendinte de com. Valea-Rea, jud. Tecuciŭ, la N. de satul Gohorul; maĭ înainte a fost proprietatea mănăstireĭ Răchitoasa, până la 1862; de atuncĭ s'a vîndut locuitorilor din Gohorul și Valea-Rea.

Nicoriţa, *pădure*, situată în raionul com. Valea-Rea, jud. Tecuciŭ, parte proprietatea răzeșilor din satul Gălbenul și parte a răzeșilor din Vladnicul.

Nicoriţa, *pădure*, în jud. Tutova, pl. Corodul, com. Fundeanul, proprietatea statuluĭ.

Nicoriţa, *pîrîŭ*, jud. Tecuciuluĭ, izvorește din rîpa cu acelașĭ nume și se varsă în partea dreaptă a Berheciuluĭ.

Nicovala, *mahala*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s.; com. rur. Hinova.

Nicovanul, *munte*, jud. Buzăŭ, com. și cătun. Cislăul, acoperit de vie și livezĭ. Masivul săŭ e un conglomerat de cerițĭ.

Nicșana, *vale*, pe moșia Dimăcheni, com. cu acelașĭ nume, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ.

Nicşeni, *sat*, în centrul comuneĭ Costești, pl. Tîrgul, jud. Botoșani, cu o populație de 250 familiĭ, saŭ 1390 suflete, din carĭ 241 contribuabilĭ.

Aci este reședința primărieĭ comuneĭ Costești. Are 1 biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, condusă de 1 învățător, frecuentată de 49 elevĭ; 4 cîrciumĭ; 5 comercianți și 3 meseriașĭ.

Vite sunt: 576 boĭ și vacĭ, 108 caĭ, 1167 oĭ, 8 bivolĭ și 280 porcĭ.

Stupĭ cu albine sunt 160.

Niculeasca, *numire ce se maĭ dă moșieĭ* Udați-Marĭ, din com. Albești, jud. Buzăŭ.

Niculeşti, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, plaiul Slănicul, situat pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Slănicul, la 37 kil. de orașul Buzăul. Limita, la N., începe din dealul Bodinești și se lasă pe slemne până în Dealul-Liliecilor, trece rîul Slănicul și urcă pe plaiŭ la muchia Frasinul, și alăturĭ de moșia Cîmpulungeanca, dă în hotarul jud. Rîmnicul-Sărat; la E., merge în jos pe hotarul județuluĭ Rîmnicul, prin dealurile: Cîmpulungeanca și Homocioaia, până în hotarul moșieĭ Dimiana; la S., continuă pe hotarul Dimieni și Asăneasca, trece Slănicul și urcă în Muchia-Tocileĭ: la Groapa-Părăluĭ; la V., din Muchia-Tocileĭ, urcă în linie dreaptă, pe plaiul Băligoși, trece pe la Deleni, tot în linie dreaptă, merge în muchia munteluĭ Umbrărelul, de aci pe plaiul care limitează (la S.) pădurile: Mavru și Bodineasca, și urcă în dealul Bodinești.

Suprafața sa e de 3547 hect.,

din care 1028 arabile, 316 pădure, 629 fineață, 930 izlaz, 60 livezĭ, 20 vie și 564 sterpe.

Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Cîmpulungeanca, Homocioaia, Petrăcheștĭ, Niculeștĭ, Verneasca, Coca-Scheĭ (particulare), Coca-Mereeascâ (sfoară a statuluĭ), apoĭ Coca-Mereĭ, Gurgueștĭ, Strechioaea, ale cetelor de moșneni: Berhuleștĭ, Gurgueștĭ, și Mereeștĭ, derivate cîte trele din vechia ceată Berhoiul.

Terenul e accidentat, dar propriŭ cultureĭ. Din punctul de vedere geologic, teritoriul acesteĭ comune prezintă un deosebit interes.

Din minerale are: multă lignită, ozocherită, urme de păcură, etc.

Comerțul constă în desfacerea cerealelor, a țuiceĭ și în transporturĭ.

Comuna e formată din cătunele: Coca-Antemireascà, Coca-Niculești, Petrăcheștĭ, Podul-Munciĭ și Merei.

Are o populație de 1790 suflete, locuind în 406 case; o școală în cât. Podul-Munciĭ, frecuentată de 89 elevĭ și 7 eleve; 4 bisericĭ, deservite de 2 preoțĭ și 3 cîntărețĭ și din care catedrala e cea cu hramul Sf. Petru și Pavel; 3 cîrciumĭ; 2 morĭ de apă.

Meseriașĭ sunt: 6 lemnarĭ, 1 căruțaș, 4 fierarĭ, 6 cojocarĭ și 1 brutar.

Are 3 tîrgurĭ: la Ispas, la 29 Iunie și la 14 Octombrie.

Căĭ de comunicație are: șoseaua Săpoca-Lopătari și alte drumurĭ naturale.

Vite sunt: 270 boĭ, 250 vacĭ, 36 viței, 2 bivolĭ, 17 caĭ, 36 epe, 15 mînjĭ, 2860 oĭ, 166 capre și 265 porcĭ.

Stupĭ cu albine sunt 306.

Comuna e foarte vechie și-șĭ a păstrat din vechime și pănă astăzĭ numele de Coca. Numirile de Coca-Merei, Coca-Niculești, etc. sunt maĭ din urmă împrumutate de la proprietarĭ, ce posedaŭ părțĭ din teritoriul acesteĭ comune. Dionisie Fotino înumără aci următoarele sate: Petrăcheștĭ, Podul-Munciĭ, Cîmpulungeanca și Coca. Cele-l'alte cătune saŭ subdiviziunĭ sunt din timpĭ foarte apropiațĭ.

Niculești, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Gradiștea, pe malul drept al rîuluĭ Rîmnicul-Sărat.

Este așezată în partea de E. a județuluĭ, la 15 kil. spre E. de orașul R.-Sărat, și în partea de N. a plășeĭ, la 26 kil. spre N. de com. Gradiștea-d.-s., reședința plășeĭ.

Comunele învecinate sunt: Pueștĭ, la 1 kil.; Macrina, la 3 kil.; Ciorăștĭ, la 3 kil. și Băbeștĭ, la 5 kil.

Se mărginește la N. cu com. Bălești; la E., cu com. Ciorăști; la V., cu com. Păești și la S., cu com. Boldul.

Este o com. de cîmp, avînd pe teritoriul săŭ, afară de malul înalt al Rîmniculuĭ, numaĭ cîte-va movile risipite.

Rîul R.-Sărat o udă la V., de la S.-V. la N.-E. Maĭ sunt și 48 puțurĭ (10—15 m. adîncime).

Cătunele carĭ o compun sunt: Nicolești, reședința la V.; Dăscălești, la E.

Suprafața com. este de 1946 hect., din carĭ 40 hect. vatra comuneĭ, 856 hect. ale locuitorilor, 1950 hect. ale proprietățiĭ particulare. Din acestea: 850 hect. arabile, 150 hect. imaș, și 50 hect. neproductiv.

Are o populație de 310 familiĭ, saŭ 1428 suflete; 2 bisericĭ: una în cât. Nicolești, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, deservită de 2 preoțĭ și 1 cîntăreț, a doua, în cât. Dăscălești, cu hramul Ioan Botezătorul, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț, ambele fondate de comună în 1888; o școală de băeți, fondată în 1871 de locuitorĭ, condusă de un învățător și frecuentată de 61 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 210 pluguri; 707 boĭ, 327 vacĭ, 301 caĭ, 132 țepe, 329 oĭ, 52 capre și 60 rîmătorĭ.

Comerciul constă în import de țesăturĭ, postavurĭ, coloniale, spirtoase și în export de cereale. Transportul se face prin gara R.-Sărat. Sunt 11 comercianțĭ, din carĭ 5 cîrciumarĭ.

Căile de comunicație sunt: calea județeană Rîmnicul-Măicănești, ce trece prin comună; spre Pueștĭ; spre Boldul și spre Vălcele-Gradiștea-d.-s.

Budgetul com. e la venitură de 5637 leĭ, 70 banĭ și la cheltuelĭ, de 5444 leĭ, 23 banĭ.

Niculești, *sat*, pe malul stîng al Oltuluĭ, jud. Argeș, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Olanul. Are o biserică.

Niculești, *cătun*, pendinte de com. Ianca, jud. Brăila, situat la N.-V. de com., la 4 kil. Are o populație de 136 suflete. S'a înființat la 1882 și poartă numele proprietaruluĭ moșieĭ.

Niculești, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Miloșești, situat la 1 kil. spre N.-V. de satul de reședință.

Are o populație de 63 familiĭ; o școală mixtă, condusă de un învățător.

Locuitoriĭ posedă: 120 caĭ, 295 boĭ, 345 oĭ și 150 porcĭ.

Niculești, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de

com. Țîndărei, situat la 7 kil. spre N. de satul de reședință.

Niculești, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Grădiștea, căt. de reședință al com. Niculești, așezat spre E., pe malul drept al Rîmniculuĭ. Are o întindere de 25 hect., cu o populație de 165 familiĭ, saŭ 743 suflete, din carĭ 208 contribuabilĭ; o biserică și o școală.

Niculești-Coca (Coca-Seacă), *cătun*, de reședință al com. Niculești, jud. Buzăŭ, cu 270 locuitorĭ și 69 case. Are sub-divizia Berhoiul.

Niculești-Coca, *moșie*, particulară, în jud. Buzăŭ, com. Niculești. Are cam 200 hect., încorporată cu moșia Coca-Scheiĭ, cu care face un singur corp.

Niculești-de-Munte, *sat*, în jud. R.Sărat, plaiul Rîmnicul, căt. com. Chiojdeni, așezat pe rîul Rîmnicul.

Niculi, *insulă*, pe Dunăre, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Fetești, în care se află pădurea cu același nume.

Niculi, *pădure*, în insula cu același nume, pe Dunăre, în plasa Ialomița-Balta, jud. Ialomița, de 100 hect., populată cu salcie și plop.

Niculiță, *pîrîiaș*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Doftana, care se varsă în pîrîul Valea-Codruluĭ.

Niculițele, *lac*, în insula Balta, com. Stelnica, pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița.

Nicuțari, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Vispești, în apropiere de Urgoaia; are viĭ, finețe și piatră; proprietate moșnenească.

Nifon, *schit de călugărĭ*, în com. și căt. Măgura, jud. Buzăŭ, situat pe un frumos pisc, de unde se desfășură ochilor una din cele maĭ frumoase priveliștĭ. Acest schit a fost fondat la 1811 de Ierodiaconul Nifon, care a ridicat aci o bisericuță de lemn. In 1842, Nicolae Pîcleanu ajutat de starițul Constantie, l-a zidit din noŭ, după cum se vede astă-zĭ. Biserica Cimitiruluĭ s'a zidit 1860 tot de Nicolae Pîcleanu și soția sa Casandra.

Frontispiicile sunt acestea:

Intru slava celuĭ în treime D-zeŭ: a Tatăluĭ, a Fiuluĭ și a Sf. Duh, s'a clădit acest Sf. schit și bisericuță de lemn cu hramul Sf. Nicolae, pentru părinții sihaștri cu viața de obște, să fie în vecĭ slobod nesupus la nimenĭ, de Ierodiaconul Nifon, pe pămîntul dăruit de d-l Vătaf Nițu Fintescu la 1811. Iar această biserică cu hramul Izvorul tămăduireĭ și mucenicul Pantelimon, s'a zidit din temelie la 1842 de marele Clucer Nicolae Pîclea și de smertilu starițul Constantie cu tot sborul și cu ajutorul a maĭ multora; și s'a isprăvit la leatul 1845 Noembre 9, în zilele Măriceĭ Sale Domnuluĭ Gheorghe Bibescu, Episcop Eparhieĭ Buzăŭ D. D. Chesarie.

Frontispiciul bisericeĭ Cimituluĭ:

La 1856, Aprilie 26, s'a zidit din temelia această biserică cimitirul, fiind stariț cuviosia sa Constantie; în zilele prea Inălțatuluĭ Domn Alexandru Ghica, Episcop Buzăŭ D. D. Filoteĭ; și s'a isprăvit în zilele prea Inălțatuluĭ Domn al Principatelor Unite Alexandru I; locotenent al Eparhieĭ fiind D. D. Archimandritul Dionisie, stariț fiind cuviosul Iliodor; fondator D. D. Marele Clucer Niculae Pîcleanu cu soția sa Casandra și cu ajutorul maĭ multora. Anul 1860, Iunie 28.

Episcopul Dionisie l-a avut în de aproape priveghiere și la ridicat la apogeul săŭ, atît prin ordinea și curățenia schituluĭ, cît și prin organizarea băilor sulfuroase, și înființarea uneĭ școli primare, unde veneaŭ fiiĭ de sătenĭ ca să învețe și din carĭ se recruta eleviĭ seminariștĭ. Cu moartea sa, totul a decăzut; instalația băilor s'a ruinat; școala s'a mutat la mănăstirea Berca; călugăriĭ s'aŭ împrăștiat, abia maĭ rămîind 11. Statul a instalat aci spitalul rural Nifon, care aduce foloase reale întregeĭ populațiĭ muntene.

Nifon, *băĭ minerale*, în jud. Buzăŭ, căt. com. Măgura, lîngă schitul Nifon, situate într'o romantică pozițiune înconjurată de dealurĭ umbrite de pomĭ și pădure. Apa curge cu mare abundență pe 7 izvoare, din care unele se întrebuințează pentru băut, iar altele pentru scăldat. Puțin la vale se reunesc toate într'un basin de piatră, avînd o temperatură de + 6°. Elementele ce conțin sunt: sulf în abundență, iod și puțină sare. Se întrebuințează pentru reumatism boale de piele, rănĭ, scrofule, etc.

Nifon (Vatra-Schituluĭ-), *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Măgura, proprietate a statuluĭ, pendinte de schitul Nifon; are 22 hect., fără locul de băĭ și al spitaluluĭ, din care 3 hect. arabile, 8 hect. fineață, 5 hect. livede, restul izlaz și hîgiŭ.

Nighiuți, *deal*, în jud. Mehedinți, com. rur. Orzești, plaiul Cloșani.

Nihocul, *șir de dealurĭ*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., de pe hotarul comunelor Băsăști și Schitul-Frumoasa.

Nimirceni, *fost punct vamal*, în jud. Suceava, com. Pleșești. Pe aci se făcea maĭ înainte trecerea

de la Fălticeni spre Suceava, în Bucovina.

Nimirceni, *deal* cultivabil, în jud. Suceava, com. Pleşeşti.

Nineasa, *vale* şi *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Doftana, care se varsă în pîrîul Doftana.

Nisipeni, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., sub-diviziune a cătunuluĭ de reşedinţă din comuna Racoviţa.

Nisipeni-Văceni, *parte din lacul* Văceni, ce aparţine com. Nisipuri, pl. Rîmnicul-d.-j., jud. R.-Sărat.

Nisipi, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., compusă din 4 cătune: Cioponeşti, Mijlocul, Gîrnicetul şi Seciul. Situată pe valea rîuluĭ Cerna, lîngă şoseaua judeţeană, la 40 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 15 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 772 locuitorĭ, din carĭ 118 contribuabilĭ, locuind în 189 case; 3 bisericĭ: una, în cătunul Cioponeşti, fondată la anul 1851; a doua, în cătunul Mijlocul, fondată la anul 1861 şi a treia, în cătunul Seciul, fondată la anul 1860.

Locuitorĭĭ moşneni, se ocupă cu agricultura şi parte cu lemnăria. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la Craiova şi Drăgăşani.

Vite sunt: 15 caĭ, 200 boĭ, 140 vacĭ, 22 capre, 108 porcĭ, 360 oĭ.

Ţuică se fabrică aproximativ 2800 decalitri anual.

Comuna se întinde pe 365 hect. în care intră şi izlazul.

In comună se află merĭ, perĭ, nucĭ şi cireşĭ.

Veniturile şi cheltuelile se urcă la 1309 leĭ anual.

Se mărgineşte la N. cu com. Dejoiul, la S. cu Vîrleni, la E. cu dealul Nemoiul, şi la V. cu com. Dozeşti.

E brăzdată de dealurile: Nemoiul, Cerneĭ, Nisipi şi Cioponea, pe care se găsesc viĭ, şi e udată de văile: Seciul, Loviştеanca, Valea-Rea şi Selci.

Nisipi, *deal*, în raionul comuneĭ Nisipi, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 100 hect., 50 ariĭ vie.

Nisipoasa, *sat*, făcînd parte din com. rur. Hîrsa, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are o populaţie de 240 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Adormirea şi Sf. Nicolae, fondată de locuitorĭ, la anul 1874.

Nisipoasa, *mahala*, com. Valea-Lungă, plaiul Prahova, jud. Prahova.

Nisipoasa, *sătuc*, în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa.

Nisipoasa, *deal*, cu viĭ, în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa, com. rur. Vînjul-Mare.

Nisipoasa, *pisc*, jud. Muşcel, pl. Rîurile, com. Mihăeşti.

Nisipoasa, *proprietate* a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, jud. Prahova, care se arendează, împreună cu trupurile Valea-Mantiĭ şi Pantazi, cu 3612 leĭ anual. Aŭ fost pendinte de mănăstirea Poiana şi ţin de com. Hîrsa, pl. Podgoria. Intinderea lor totală e de 937 hect., din carĭ 471 hect. suprafaţă împădurită şi 466 hect. pămînt cultivabil şi fîneţe.

Nisipoasa, *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana; începe din Muchia-Cerbuluĭ şi se scurge în rîul Nişcovul.

Nisipoasa, *vale*, udă cătunul Valea-Biserицeĭ, din com. Orleşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, şi se varsă în rîul Oltul, maĭ spre S. de cătunul Scaioşi.

Nisipul, *cătun*, al com. Valea-Teanculuĭ, jud. Buzăŭ, cu 380 locuitorĭ şi 101 case. Are subdiviziunlie Ciobănoaĭa şi Pîrlita.

Nisipul, *cătun (tîrlă)*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Ţonea, pe cîmpul Bărăgan.

Nisipul, *vale*, com. urb. Ocnele-Marĭ, pl. Ocolul, jud. Vîlcea; se varsă în Rîul-Sărat.

Nisipul-Roşu, *deal*, la S. com. Zăvideni, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Nisipuluĭ (Piscul-), *pisc*, com. Berbeşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea

Nisipuluĭ (Plaiul-), *deal*, jud. Prahova, pl. Prahova, com. Prahoviţa-d.-j., numit ast-fel pentrucă terenul săŭ e foarte nisipos. E acoperit cu pădure măruntă şi la poalele luĭ sunt livezĭ, izlazurĭ, pomĭ şi se cultivă porumb.

Nisipuluĭ (Valea-), *vale*, curge de la poalele munteluĭ Gurga, jud. Prahova, com. Breaza-d.-j., plaiul Prahova, de la V. spre S.-E. şi apoĭ se varsă în rîul Sunătoarea.

Nisipuluĭ (Valea-). Vezĭ Porcilor (Dealul-), *deal*, continuare a munţilor Arnota şi Buila, jud. Vîlcea.

Nisipurile, *com. rur.*, în judeţul R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., pe malul drept al rîuluĭ Buzăul.

Şĭ-a luat numele de la albia nisipoasă a Buzăuluĭ.

Este așezată în partea de S. a jud., la 35 kil. spre S.-E. de orașul R.-Sărat, și în partea de S. a plășeĭ, la 18 kil. spre S.-E. de Bălăceanu, reședința plășeĭ.

Comune învecinate sunt: Jîrlăul și Vișani, la 7 kil.; Drogul, la 11 kil.; Galbenul, la 21 kil.

Se mărginește la N. cu Jîrlăul; la V., cu Găvănești (jud. Buzău); la E., cu Vișani; la S., cu Vizireni (jud. Brăila), de care se desparte prin rîul Buzăul.

E o comună de cîmp; nu are alt acident de teren de cît malul stîng al Buzăuluĭ și cîte-va movile ca: Secetoasa, Buga, Preoteasa, etc.

Rîul Buzăul o udă la S., de la V. la E.; Apa-Coasteĭ, la V. Are și 66 puțurĭ (5—8 m. adîncime) și lacul Băltișul, la V.

Cătunele carĭ o compun sunt: Nisipuri, reședința, la E.; Moșești-Vechĭ și Moșești-Noĭ, la V.

Suprafața comuneĭ este de 3286 hect., din carĭ: 18 hect. vatra comuneĭ, 1065 hect. ale locuitorilor, 2203 hect. ale proprietățeĭ particulare. Din acestea: 3000 hect. arabile, 120 hect. imaș, 150 hect. pădurĭ, 110 hect. neproductive.

Are o populație de 314 familiĭ, saŭ 1302 suflete, din carĭ 298 contribuabilĭ; 2 biserici: una, în cătunul Nisipuri, cu hramul Sf. Nicolae, zidită în 1851, reparată în 1890 de locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 dascăl și 1 paracliser; a doua, în cătunul Moșești-Vechĭ, cu hramul Sf. Niculae, zidită în 1855 de locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 dascăl și 1 cîntăreț; 2 școlĭ, fondate de comună, una, în Nisipuri și a doua, în Moșești, conduse de 2 învățătorĭ și frecuentate de 34 elevĭ; 10 cîrciumĭ.

Locuitoriĭ posedă: 92 pluguri; 1 moară cu aburĭ; 2 mașinĭ de semănat, 1 de treerat, 1 de secerat; 580 boĭ, 640 vacĭ, 225 caĭ, 230 ĭepe, 2800 oĭ, 2 capre și 80 rîmătorĭ.

Comerciul constă în importul de coloniale, spirtoase, marchidăniĭ, și în exportul cerealelor. Transportul se face prin gara Făurei (jud. Buzăŭ), la 8 kil. spre S.

Căile de comunicație sunt: drumul vecinal Rîmnicul-Sărat-Făurei; spre Vișani-Ciineni; spre Jirlăŭ-Drog-Amara-Balta-Albă.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 5530 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 5420 leĭ.

Nisipurile, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovița, căt. com. Colanul.

Nisipurile, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., cătunul de reședință al comuneĭ Nisipurile, așezat spre E., pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul. Are 6 hect. întindere; o populație de 160 familiĭ, saŭ 602 suflete, din carĭ 152 contribuabilĭ; o biserică și o școală.

Nisipurile, saŭ Urecheștĭ, *cătun*, al comuneĭ Dobrotești, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, situat pe un teren nisipos, numit astfel pentru că pe aci sunt dune de nisip mișcător. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ este de 110 m. Se află situat la 24 kil. de Caracal și la 34 kil. de Corabia.

Are o populație de 130 familiĭ, saŭ 413 suflete; o biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, cu un preot și 2 cîntărețĭ.

Nisipurile, *munte* mare, la N. de comuna Nucșoara, plaiul Nucșoara, jud. Mușcel, pe linia graniței.

Nisipurile, *pichet de graniță*, la marginea Dunăreĭ, jud. Mehedinți.

Nisipurile, *cîmpie*, cam de 3000 pog., acoperită cu nisip, în județul Mehedinți, pl. Blahnița, com. Crivina.

Nisipurile, *dune de nisipurĭ*, carĭ încep la S. de pădurea Torcești, com. Torcești, jud. Tecuciŭ, continuă spre S. paralel cu calea ferată Ivești-Hanul-Conachi, pănă în pădurea Hanul-Conachi, trece calea ferată, apucă spre S.-V., pe lîngă viile Braniștea, pănă în malul Siretuluĭ, în fața tîrguluĭ Nămoloasa.

Pe aceste dune cresc diferițĭ pomĭ: salcîmĭ, sălciĭ, plopĭ, etc.

D-l Gr. Ștefănescu, în tratatul săŭ de Geologie, zice că aicĭ trebue să fi fost un fluviŭ mare; alt-fel nu se poate explica aceste enorme mase de nisipurĭ.

Aztăzĭ se găsesc în aceste nisipurĭ: cremene, săgețĭ, oale nearse, etc.

In raionul satuluĭ Șerbănești există o pădure mare de sălciĭ, proprietatea domnuluĭ I. Gheorghiade.

Nisipurile, *vale nisipoasă*, jud. Brăila, care se întinde între moșiile Domnița, Esna și Movila-Miresei. Pe această vale se formează maĭ multe lacurĭ primăvara și toamna.

Nisipurilor (Dealul-), *deal*, la E. de Mîndrești, se întinde din Valea-Macurelor pănă în Dealul-Hudeĭ, com. Puțeni, pl. Nicorești, jud. Tecuciŭ. Formează valea cu același nume.

Nistoiul, *sat*, pendinte de com. rur. Tălpașul, plasa Amaradia, jud. Dolj, situat pe dreapta pîrîuluĭ Plosca, la 2 kil. de Tăl-

pașul, cătunul de reședință al comuneĭ.

Are o populație de 75 familiĭ, saŭ 320 suflete, carĭ locuesc în 78 case.

Comunicația se face prin șoseaua comunală, care pune comuna în legătură: la S., cu Soceni, iar la N., cu Zăicoiul.

In vechime făcea parte din com. Zăicoiul.

Nistoiul, *lac*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Tălpașul, cu o suprafață de 800 m. p. (20 m. lățime și 40 lungime), adînc de 10 m.

Nistoiul, *pîrîŭ*, izvorește din dealul Leul, jud. Dolj, pl. Amaradia, comuna Zăicoiul; curge printr'o vale coprinsă între dealul Leul și dealul Dănciulești, chiar pe limita acesteĭ comune către com. Băcești (Gorj), pănă în punctul unde se termină dealul Leul, apoĭ pătrunde pe teritoriul com. Tălpașul, tot din pl. Amaradia, unde se varsă pe stînga rîuluĭ Plosca.

Nistoiuluĭ (Dealul-), *deal*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Tălpașul, prin care trece limita de N. către com. Zăicoiul.

Nistor, *tîrlă*, jud. Brăila, la S.-E. de satul Ulmul și Feașca, și la S. de tîrla Militari.

Nistor, *pîrîiaș*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Hîrja, care se scurge pe dreapta pîr. Oituzul.

Nistora, *deal*, cultivabil și huceagurĭ, între vălcelele Nistora-Mare și Nistora-Mică, jud. Suceava, com. Drăgănești.

Nistora, *pîrîiaș*, în jud. Suceava, com. Drăgănești; izvorește de sub Dealul-Țiganilor și se varsă în Culeșa, avînd o lungime de 8—9 kil.

Nistora-Mare, *vale*, în jud. Suceava, com. Drăgănești, parte cultivabilă, parte stearpă.

Nistora-Mică, *vale*, în jud. Suceava, com. Drăgănești, parte cultivabilă, parte stearpă.

Nistorani, *mahala*, în com. rur. Jegujani, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinți.

Nistoreşti, *com. rur.*, în județul Putna, pl. Vrancea, așezată pe malul pîrîuluĭ Năruja și la poalele dealuluĭ cu acelașĭ nume, la 23 kil. de sub-prefectura plășeĭ și la 60 kil. de capitala județuluĭ.

Se compune din următoarele cătune: Bătcari, Găinari, Nistorești (unde e și primăria com.), Ogoarele, Rebegari și Romînești, toate așezate pe malul Nărujeĭ.

Este udată de pîrîul Năruja și de pîrîiașele: Valea-Rea, Cocîrcilul și Măgura.

Solul în mare parte e pĭetros.

Are o populație de 232 familiĭ, saŭ 1402 suflete, din carĭ 201 contribuabilĭ, locuind în 253 case; o biserică parohială, cu hramul Sf. Nicolae.

Locuitoriĭ, care se ocupă maĭ mult cu păstoritul, posedă: 43 pluguri de lemn; 5 morĭ de apă; 390 boĭ, 411 vacĭ, 58 caĭ, 2250 oĭ, 134 capre și 110 porcĭ.

Sunt în comună: 3 comercianțĭ de băuturĭ spirtoase, 3 fierarĭ, 4 rotarĭ; 1 pivă, 6 herăstrae și 6 fabricĭ de rachiŭ de tescovină.

Budgetul com. e la venitурĭ de 1664 leĭ și la cheltuelĭ, de 1598 leĭ.

Nistoreşti, *cătun*, al com. Trestia, jud. Buzăŭ, cu 90 locuitorĭ și 15 case.

Nistoreşti, *sat*, jud. Dîmbovița, plaiul Ialomița-Dîmbovița, căt. com. Bela.

Nistoreşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Breaza-d.-s., jud. și pl. Prahova. Are o populație de 311 suflete. Cade în partea de E. a comuneĭ și e udat de văile: Temnicul, Văcăreața, Bradul, Smeurătul, Plopișul, Motroșoaia și Fiarele, și de rîul Prahova, care îl străbate în partea de V.

Nistoreşti, *cătun*, în com. cu acelașĭ nume, pl. Vrancea, jud. Putna, așezat pe pîrîul Năruja și sub poalele dealuluĭ cu acelașĭ nume.

Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Nicolae.

Nistoreşti, *mahala*, în jud. Vîlcea, pl. Olteț-ul-d.-s., com. Greci. Este udată de valea Vlădoaia și de vălceaua Cazanul.

Nistoreşti, *munte*, jud. Prahova, plaiul Prahova, com. Breaza-d.-s.

Nistra, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Boghicea, spre E. de satul Boghicea și la 5 kil. de el.

Are o populație de 70 familiĭ, saŭ 243 suflete, din carĭ 46 contribuabilĭ, locuind în 59 case.

Locuitoriĭ posedă 59 capete de vite marĭ.

Nistriĭ (Dealul-), *deal*, pe teritoriul com. Tăbălăești, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Nisuleşti, *mahala*, în jud. Mehedinți, plasa Motrul-d.-s., com. rur. Peștenuța.

Nişcovelul, *numire dată unei*

părţĭ din pădurea moşnenilor din com. Lipia, jud. Buzău, situată pe muntele Chilmiziul.

Nişcovelul, *vale*, în jud. Buzău, com. Nişcovul, căt. Săseni-Vechĭ; începe din muntele Chilmiziul şi se scurge în rîul Nişcovul.

Nişcovul (Nişcovul-Adunat), *cătun*, al com. Gura-Nişcovul, jud. Buzău, cu 210 locuitorĭ şi 53 case.

Nişcovul, *moşie*, în jud. Buzău, com. Gura-Nişcovuluĭ, căt. Săseni-Vechĭ; are 670 hect., din care 260 hect. arabile şi vie, restul pădure.

Nişcovul, *rîu*, în jud. Buzău, pl. Sărata. Izvoreşte în com. Lapoşul din două izvoare, care ĭes din pădurile Podul-Ştefuluĭ şi Podiacul şi se reunesc în Valea-Unghiuluĭ, zisă şi Fundul-Nişcovuluĭ, udă apoĭ în curmeziş comunele Tisăul, Grăjdana, Gura-Nişcovuluĭ şi se varsă în rîul Buzăul, în comuna Vernĕşti. Malurile sale fiind nisipoase, apa se înfiltră în pămînt, scăzîndu-ĭ din ce în ce volumul, care atinge maximul, după ce primeşte pîrîul Tisăul; iar la Fîntîna-Draculuĭ, în apropiere de Mierea, dispare cu desăvîrşire sub maluri. Numaĭ în timp de ploae, undele sale ajung în rîul Buzăul cu o mare repeziciune. Se crede că Nişcovul, după ce dispare, ĭese la suprafaţă pe teritoriul com. Lipia, sub forme de micĭ bălţi, care se reunesc la Crăcănata şi daŭ naştere rîuluĭ Călmăţuiul. Cursul săŭ e în genere lin. Intre căt. Tisăul şi căt. Glodul are aspectul maĭ mult al uneĭ bălţĭ, avînd albia plină de richită şi trestie. Nişcovul are maĭ mulţĭ afluenţĭ. Maĭ însemnaţĭ, pe partea dreaptă, sunt: Valea-Capriĭ, Putinciul, Tisa, Valea-Rea, Valea-Barbuluĭ, Salcia, Ismana şi Leurda; iar pe stînga: Murătoarea, Stupina, Pietrosul, Tisăul, Ţogoia, Valea-Seacă, Haleşul, Mierioara, Borul, Bărbuleanca şi Mierea. Nişcovul, la sorgintea sa, e crezut de locuitorĭ ca apa cea maĭ eficace pentru a vindeca unele boale.

Nişcovul-de-peste-Gîrlă, *cătun*, al com. Gura-Nişcovuluĭ, jud. Buzău, cu 230 locuitorĭ şi 45 case.

Nişcovuluĭ (Gura-), *com. rur.*, în jud. Buzău, pl. Sărata, situată pe ambele maluri ale rîuluĭ Nişcovul şi la distanţă de capitala jud., de 17 kil. Limita sa, la N., începînd de la Pietriş, merge pe valea Tina-Neagră, de unde se urcă în muchia Ţinta şi de aci în muchia Solniţele; la V., din muchia Solniţele merge în Podul-Adîncateĭ, se lasă pe valea Mirea, trece rîul Nişcovul, urcă la Lacul-cu-Zălogĭ, o ia pe Valea-Nişcoveluluĭ, dă în fîntîna Produleasa, şi de aci în Fîntîna-Piclelor; la S., din Fîntîna-Piclelor, apucă pe matca Văiĭ-Teanculuĭ şi apoĭ pe drumul tîrguluĭ Valea-Teanculuĭ, pe care merge pănă în cătunul Săseni-Noĭ; la E., din marginea cătunuluĭ Săseni-Noĭ, urcă în Malul-Ciairuluĭ, se lasă în marginea cătunuluĭ Valea-Nişcovuluĭ, întîlneşte matca rîuluĭ Nişcovul, continuă puţin pe cotul ce'l face aci, apoĭ, urcînd spre N., ajunge iar în căt. Cîrlomăneşti, la sub-divizia numită Pietrişul.

Suprafaţa com. este de 4250 hect., din care 458 hect. arabile, 1653 hect. pădure, 52 hect. fîneaţă, 280 hect. izlaz, 117 hect. livezĭ, 630 hect. vie şi 760 hect. loc sterp. Proprietăţĭ maĭ însemnate sunt: Mierea şi Produleasa (pădurĭ ale statuluĭ), Săseni-Vechĭ, Gura-Izvoruluĭ, Săseni-Noĭ (particulare); Cîrlomăneşti, Bălţaţi şi Tîrcoveanca ale cetelor de moşnenĭ: Cîrlomăneştĭ, Tîrcovenĭ şi Moşnenĭ după vale, numiţĭ: Bleveştĭ şi Ghiveţeştĭ.

Terenul e accidentat de numeroase dealurĭ, din care Săseni şi Cîrlomăneşti sunt renumite prin viile ce le acoperă şi cantitatea vinuluĭ ce produc; cele maĭ multe însă sunt nişte conglomerate argilo-nisipoase, sterpe saŭ acoperite de pădurĭ.

Are renumite fîntînĭ cu apă bună de băut şi în mare abundenţă; se disting însă: Dişca, Pleşea şi Heleşteul.

Comerciul constă în desfacerea producţiunilor şi în transporturĭ, maĭ cu seamă lemne de foc, ce se consumă în oraşul Buzăul.

Căĭ de comunicaţie are şoselele: Buzăul-frontiera, Vernĕşti-Tisăul, prin Nişcovul şi Mizil-Nişcovul prin Sărata (Drumul-Dealuluĭ).

Locuitoriĭ posedă: 566 boĭ, 128 vacĭ, 78 viţeĭ, 4 bivolĭ, 28 caĭ, 17 ĭepe, 4 mînjĭ, 1040 oĭ, 20 capre şi 320 porcĭ.

Stupĭ sunt 95.

Comuna e formată din cătunele: Cîrlomăneşti, Mierea, Nişcovul, Nişcovul-de-peste-Gîrlă, Poşircĕşti, Săseni-Noĭ, Săseni-Vechĭ şi Valea-Săseni-Noĭ, zisă şi Valea-Teanculuĭ.

Are o populaţie de 2100 suflete, din carĭ 414 contribuabilĭ, carĭ locuesc în 491 case.

Meseriaşĭ sunt: 24 lemnarĭ, 3 tîmplarĭ, 5 rotarĭ, 40 butnarĭ, 2 croitorĭ, 2 cizmarĭ, 1 fierar, 2 cojocarĭ, 1 brutar şi 2 vărarĭ.

Budgetul com. e de 3840 leĭ.

Are o şcoală frecuentată de 48 elevĭ; 4 biserică în cătunele Nişcovanul-Adunat, Săseni-Noĭ, Săseni-Vechĭ şi Cîrlomăneşti, de-

servite de 3 preoţi, 3 cîntăreţi şi 4 paracliseri. Catedrala e cea cu hramul Sf. Voevozi.

Sunt 11 cîrciumi.

Comuna e vechie. Cătunele care se găsesc menţionate în secolul al-XVII-lea sunt: Nicşovul şi Săseni, unde a fost adusă o colonie de Saşi, azi romînizaţi. Ca locuri demne de văzut are: Dealul-Pandurului, unde în 1821 a fost o crîncenă luptă între Turci şi Eterişti. Sub dînsul se găsesc multe hîrburi nearse. Cetăţuia, în Cîrlomăneşti, un imens depozit de oale de diferite forme, atît din perioada dacă, cît din cea cumană-tătară. Aci a trebuit să fie un cimitir.

De la 1806—1812, Gura-Nişcovului a servit ca tîrg al întregului judeţ, fiind-că oraşul Buzău fusese ars şi orăşenii se refugiaseră aci, în Nicşovul-Adunat, precum şi ca centru de cultură, de la 1823—1834, cînd a fost aci renumita şcoală a lui Codru.

Nişcovului (Valea-), *vale* însemnată, în pl. Sărăţi, jud. Buzău, prin mijlocul căreia curge rîul Nişcovul. Ea începe de la obîrşia Nişcovului, cu o deschidere de 6 m. şi merge din ce în ce lărgindu-se, pănă la com. Gura-Nişcovului, avînd pe partea stîngă muntele Predealul-Buzăului, acoperit de vaste şi seculare păduri, iar pe partea dreaptă stîncoasa Istriţa şi Chilmiziul, acoperiţi asemeni parte de păduri, parte de livezi şi vii. Terenul ei este argilo-nisipos. Din punct de vedere istoric şi arheologic, această vale prezintă un deosebit interes. Cîrlomăneşti, tumulul Cetatea, şanţul Tătarilor, nenumăratele fortificaţii, ce se văd pe vîrful dealurilor ce o domină, cetăţi în ruine, mănăstirile: Grăjdana, Barbul, Izvoranul, Ciolanul şi Bradul, din care unele înconjurate de ziduri tari, arme şi ghiulele, ce se găsesc prin păduri, etc., rezumă secole întregi, care ne amintesc de timpii de invazii, de glorie şi de decadenţă a trecutului nostru. Totul arată că pe această vale a trebuit să se fi dat lupte crîncene.

Nu mai puţin plăcută este şi pentru excursiuni, mergînd ore întregi, mai cu seamă de la Tisăul pănă la Glodul, numai sub umbra ştejarilor seculari, avînd de văzut: faimosul plop (plută) din comuna Strejeni, a cărui grosime de 9.67 m. în periferie (la jumătatea trunchiului), îl face a fi, poate, cel mai mare arbore din Ţară; muntele Faţa-Inaltă cu avutele şi fortele sale ape minerale; Vîrful-Gloduluĭ, de unde se desfăşură una din cele mai frumoase priveliştĭ, etc.

Niţă, *pîrîiaş*, în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Vînători, izvoreşte din ramura despre S. a dealului Oglinzi (Neamţu) şi se varsă pe partea stîngă a pîrîului Nemţişorul, aproape de satul Debruţa.

Niţeni, *trup de sat*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Vaduri, aproape de satul Oanţul.

Niţenilor (Pîrîul-), *afluent* al Bistriţeĭ, în com. Broşteni, jud. Suceava.

Niţuleşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Vaţa, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Este contopit cu cătunul Ciureşti. Cade în partea de E. a comuneĭ. Are o populaţie de 266 locuitori; o biserică vechie, construită din lemne groase de stejar, adusă aci din cătunul Chiriţeşti la anul 1834, după cum se poate constata din două table de piatră ce 'ĭ servesc ca inscripţie.

Niţuluĭ (Pîrîul-), *pîrîiaş*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, care se varsă în Pîrîul-Scăricicăĭ.

Niţuluĭ (Şesul-), *şes*, între satele Iezerelul şi Valea-Oneĭ, com. Coşeşti, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, prin care trece pîrîul Racova.

Niul, *japşe*, jud. Brăila, din care o ramură se varsă în ĭezerul Pusdercul; iar spre S. alta în ĭezerul Terteleţul.

Noapteşa, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Siseşti-d.-j.; are 50 case.

Noapteşa, *pîrîŭ*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Jegujani.

Noapteşul, *sat*, pe malul drept al rîuluĭ Argeşul, la 5 kil., spre S. de Curtea-de-Argeş, jud. şi pl. Argeş, com. rur. Tutana. Are o populaţie de 308 suflete şi o biserică cu hramul Sfinţiĭ Ingeri, făcută de locuitori, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Nogea, *deal*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Văsieşti, de pe teritoriul satuluĭ Leorda.

Nogea, *pădure* foioasă, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Văsieşti; are o întindere de 90 hect. şi aparţine răzeşilor din comună.

Nogea, *pîrîiaş*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Văsieşti, care izvoreşte de sub dealul cu acelaşĭ nume şi se varsă în pîrîul Urmenişul.

Nogea-Runcul, *pădure* foioasă,

jud. Buzău, pl. Muntele, com. Văsîești, proprietatea răzeșilor din comună; este supusă regimului silvic.

Nohai, *movilă*, în jud. Buzău, com. Cotul-Ciorii, pe hotarul despre Vizireni, din jud. Brăila.

Noi, *torent*, trece prin cât. Vijoești, com. Tetoiul, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, și se varsă în rîul Oltețul.

Noianul, *lac* mare, jud. Brăila, la 1 kil. de satul Ciacîrul, sub mucheа platoului; e unit cu lacul Groapele, din com. Gropeni, prin privalul Noian.

Noianul, *lac*, pe țărmul stîng al canaluluĭ Lata, jud. Brăila, com. Chiscani, între satul Chiscani și cât. Vărsătura, la 1 kil. spre N. de satul Chiscani.

Nomoale. Vezĭ Nămoale, Nămoloasa, etc.

Nona, *fost sat*, jud. Ilfov, lîngă vălceaua Nona, numit azĭ Strahovi. Se află în partea de N.-E. a com. Afumați.

Nona, *numirea vechie a vălceleĭ* Strahovi, județul Ilfov.

Noroaiele, *tîrlă*, în jud. Brăila, com. Gropeni, între canalul Vîlciul și Dunărea-Vechie, unde privalul Lata se unește cu privalul Gingărășoaia.

Norocelul, *deal*, în jud. Iași, pl. Bahluiul, com. Bîrlești, avînd treĭ ramurĭ: Moșinoaeĭ, Poșteĭ și Moreĭ, pe care se întinde moșia cu satul Spinoasa, de la N. spre S., pînă în malul stîng al Bahluiuluĭ.

Noroioasă (Apa-), *gîrlă*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Turcoaia; se desface din Dunăre, la 2 kil. maĭ jos de Ostrovul-luĭ-Moș-Dobre; se îndreptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E.; brăzdează partea V. a plășeĭ și pe cea S.-V. a comuneĭ, și, după un curs de 4 ½ kil. se varsă iar în Dunăre, la 1 kil. maĭ jos de satul Turcoaia; închide între el și Dunăre o insulă de 300 hect., acoperită cu pădurĭ, pe jumătate exploatate; prin gîrla, numită Apa-Redeluia, comunică cu gîrla Apa-Bălanul, închizînd, între ele și Dunăre, un grind pietros de 100 hect.

Noroiul-Mare, *tezer*, cam de 1 kil., în jud. Brăila, com. Gropeni, între privalul Arimăneasa și Gingărășoaia.

Noropița, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 22 hect., jud. Vîlcea, care, împreună cu trupurile: Verdea (20 hect.), Tătărei (216 hect.), Părășești (885 hect.), Dobrușa (76 hect.) și Mitrofani (125 hect.), ține de comunele: Drăgășani, Ștefănești și Creței, pl. Oltul-d.-j.

Notaruluĭ (Viroaga-), *viroagă*, jud. Brăila, care pleacă din rîul Buzăul, de la E. satuluĭ Vizireni, ocolind spre E., intră în com. Strîmbul, unde se unește cu viroaga Făurei, la stînga drumuluĭ de fier Brăila-Buzău.

Notinuluĭ (Valea-), *vale*, jud. Olt, pl. Vedea-d.-s., com. Fata; se varsă în Gîrla-Bouluĭ, în raionul com. Fata.

Noŭ (Satul-), *sub-divizie a cătunuluĭ* Benga, jud. Buzău, com. Mărunțișul, formată din însurățeĭ. Îĭ maĭ zice și Haimanale. Vezĭ Mănăstirea.

Noua-Văcărească, (Pupăza), *sat*, făcînd parte din com. rur. Frăsinetul, pl. Oltenița, județul Ilfov. Este situat la E. de Frăsinetul, pe malul stîng al gîrleĭ Mostiștea.

Se întinde pe o suprafață de 5000 hect., cu o populație de 494 locuitorĭ.

D-l T. Urlățeanu are 4800 hect. și locuitoriĭ, 200 hect. Proprietarul cultivă 175 hect. (25 izlaz).

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 baltă.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 317 și al celor micĭ, de 1295.

Nouă-Funiĭ, *înfundătură*, formată din împreunarea a doua culmĭ ale dealuluĭ Tătărăni, com. Telejna, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ. Puțin maĭ la vale de această înfundătură e așezat satul Tătărani.

Nomoalelor (Valea-), *vale*, com. Racovița, plaiul Nucșoara, jud. Muscel.

Novac (Brazda-luĭ-), *urme de val de pămînt*, adică șanț mare, cu o ridicătură cam de 3 m. Aceste fortificațiunĭ militare aŭ fost studiate de d. profesor Gr. G. Tocilescu, și rezultatul cercetărilor sale se pot rezuma astfel:

Se deosibesc în Țara Romînească 2 asemenea valurĭ:

1. *Valul* saŭ *limesul de Nord*, care, plecînd de la Dunăre, de la Hinova în Sud de Turnul-Severin, trece prin Craiova, Puntea-de-Grecĭ, pe lîngă gara Ploești, și ajunge la cel-l'alt punct al Dunărĭĭ, cite-va kil. spre S. de Brăila.

O atare uriașă fortificație mi-

litară, taie Țara Romînească în două părți, despărțind regiunea cîmpielor de regiunea munților. Poporul o numește, în limbagiul său figurat, *Brazda-lui-Novac* sau *Calea-lui-Traian.*

Frontul valului este îndreptat către N.

2. *Valul* sau *limesul de Sud,* cu frontul îndreptat tot spre N., situat la S. de primul val, dar mai puțin lung de cît acela. El leagă două puncte ale Dunării: unul la V., numit *Cetatea,* la N. de Calafat, altul la E., numit *Frasinul,* la N. de Giurgiu, trecînd pe lîngă orașul Alexandria, jud. Teleorman.

D-l Tocilescu recunoaște în amîndouă aceste lucrări fortificatorice primele etape ale dominațiunei romane la Nordul Dunărei, adică în epoca anterioară cuceririi Daciei de către Traian, din care epocă datează și *Municipium Flavium Drobetta* (Turnul-Severin). Vezi opera sa: *Fouilles et nouvelles recherches archéologiques,* Bucarest, 1901, p. 118.

Legenda spune că prima brazdă ar fi fost făcută de un uriaș anume Novac, cu un plug tras de doi bivoli albi. Alții cred că a fost croită de șarpele-balaur, în fuga lui, cînd era urmărit de Iorgovan, care l'a tăiat în bucăți pănă la Orșova, unde i-a rămas numai capul, din care ĭese primăvara musca cea otrăvitoare pentru vite.

Novac (Pietrele-lui-), *trei stînci de piatră,* în interiorul cât. Zăhărești, com. Mărunțișul, jud. Buzău.

Novac (Valea-lui-), *vale,* în com. rur. Siseşti-d.-j., pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinți.

Novaci, *plaiu,* în jud. Gorj, situat în partea de N.-E. a județului. Pănă la 1883, forma singur o diviziune administrativă, cu reședința la Novaci, dar de atunci s'a unit cu pl. Amaradia și formează o singură diviziune administrativă sub denumirea de pl. Novaci-Amaradia, cu reședința în cât. Hirișești, pendinte de com. Novaci.

Se mărginește la N. cu Carpații, ce'l despart de Austro-Ungaria; la V., cu plaiul Vulcan, de care se desparte prin rîul Jiul; la S., cu vechia plasă Amaradia și cu parte din pl. Ocolul, și la E., cu jud. Vîlcea.

Pămîntul plaiului este muntos. Limita munților atinge următoarele localități: Bumbești-de-Jiĭ, Drăgăoești, Radoși, Novaci, Cernădia și Polovraci.

Culmile mai importante ce se detașează sunt: Culmea-Saduluĭ, a-Moldovișuluĭ, a-Cornețuluĭ și masivul dintre Gilortul și Olteț, saŭ culmea Zănoaga, toate avînd mai multe ramificațiunĭ de dealurĭ importante.

Văile carĭ despică solul plaiuluĭ Novaci sunt, începînd de la V. la E.: Valea-Jiuluĭ, a-Saduluĭ, a-Crasneĭ, a-Curpenișuluĭ, a-Gilortuluĭ, a-Galbenuluĭ saŭ Baia-de-Fĭer și a-Olteț, străbătute de rîurile cu același nume; precum și alte mai multe văĭ de un ordin inferior, deschise de afluențiĭ lor.

Solul plaiuluĭ, din cauza natureĭ sale muntoase, nu este productiv. Sunt 32869 hect. pădure.

Șoselele din acest plaiŭ sunt: 1. Șoseaua națională, care intră în această plasă puțin mai la S. de com. Cîineni, trece pe la Bumbești-de-Jiĭ, intră în defileul Lainici, urmînd acest defileŭ pănă la frontieră.

2. Șoseaua județeană T.-Jiŭ-Vîlcea, care intră în această pl. la com. Pițicul și trece pe la Zorlești, Poenari, Ciuperceni, de unde intră în Vîlcea.

Șoselele jud. sunt:

1. Șoseaua care pleacă din comuna Bumbești-de-Jiĭ și trece prin următoarele localități: Berlești, Tetila, Gruiul-d.-j., Mușetești, Drăgoești, Crasna, unde se desparte în două, o ramură apucînd spre Surpați, unde intră în pl. Amaradia, iar alta mergînd spre Cărpenișĭ, Aninișĭ, Hirișești, pe unde o ramură apucă spre S. spre Huluba, Ciocădia, unde intră în plasa Amaradia, iar cea-l'altă ramură merge spre Novaci, Cernădia, Baia-de-Fĭer și Polovraci, de unde intră în Vîlcea.

Șoselele com. sunt:

1. Șoseaua care pleacă din com. Tetila și trece pe la Cîineni și Sofrăceni, de unde intră în plasa Ocolul.

2. Șoseaua, care duce de la Turbați la Drăgoești.

3. Șoseaua care pleacă din cătunul Huluba și trece prin Pociovalișteа, Sitești și Pițicul, de unde intră în pl. Amaradia.

In plasă, este o judecătorie de ocol, cu reședința în Cărbunești, o companie de dorobanți, cu reședința în Novaci.

Locurĭ istorice sunt: La Bumbești-de-Jiĭ și la Mușetești-de-Jiĭ, Tetila, Cîineni, Gruiul-d.-j., Mușetești, Ohaba, Drăgoești, Turbați, Crasna, Cărpinișul, Radoși, Aninișul, Surupați, Ciocădia, Pociovalișteа, Novaci, Cernadia, Bumbești-Pițicul, Poenari, Baia-de-Fĭer și Polovraci. (v.a.n.).

Centre de desfacere sunt: Bumbești-Pițicul cu bîlciŭ mare de vite, odată pe an, la 24 Februarie.

In plaiul Novaci sunt: 9 pichete; o trecătoare la Lainici, și potecĭ la fie-care din pichetele respective.

Are o populaţie de 4872 familiĭ, saŭ 17529 suflete, din carĭ 3273 contribuabilĭ; 16 şcoale, frecuentate de 471 copiĭ.

Novaci, *com. rur.*, în jud. Gorj, plaiul Novaci, situată pe ambele ţărmurĭ ale rîuluĭ Gilortul, la E. de Aninişi. Se compune din 4 cătune: Novaci-Străinĭ, Novaci-Romînĭ, Hirişeşti şi Ghebani.

Numele se crede că'ĭ vine de la Baba-Novac, general al luĭ Mihaiŭ-Viteazul şi întemeietorul com. pe la 1595.

Are o suprafaţă cam de 7900 hect., din carĭ: 100 hect. moşia statuluĭ, 3800 hect. ale moşnenilor, 3000 hect. ale proprietarilor şi 1000 hect. ale împroprietăriţilor. Jumătate din toată suprafaţa e pădure. Limita a. cesteĭ suprafeţe este: spre E., muntele Corneşiul; la V., pîrîul Aninişul; la N., o linie paralelă cu frontiera, linie care trece prin muntele Redeiul (lîngă Corneşi); la S., com. Pociovalişteа.

Are o populaţie de 468 familiĭ, saŭ 1484 suflete, din carĭ 305 contribuabilĭ; o şcoală de băeţĭ, frecuentată de 45 elevĭ şi 1 de fete, frecuentată de 12 eleve; 5 bisericĭ, deservite de 3 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ; 48 fîntînĭ, 8 morĭ pe apa Gilortuluĭ; 9 piue; 12 joagăre; 5 cîrciumĭ.

Comerciul se face de 31 persoane.

Locuitoriĭ posedă: 100 pluguri, 139 care cu boĭ, 72 căruţe cu caĭ; 1209 vite marĭ cornute, 311 caĭ, 9051 oĭ, 370 capre, 26 măgarĭ şi 645 rîmătorĭ; 92 stupĭ cu albine.

Venitul com. este de 2550 leĭ, iar cheltuelile, de 2447 leĭ, 92 banĭ.

Prin com. trece rîul Gilortuĭ şi pîraĭele Gilorţelul-de-Vest şi Gilorţelul-de-Est.

Comunicaţia se face prin şoseaua vecinală Bumbeşti-de-Jiĭ-Polovraci şi calea vecinală Ciocădia-Hirişeşti. Comunicaţia cu cele-l'alte comune se face prin potecĭ şi drumurĭ de care. Din comună maĭ pleacă o potecă de caĭ, care merge în Transilvania pe la muntele Piatra-Albă (vama austro-ungară), iar de aci se ramifică în diferite direcţiĭ ale Transilvanieĭ.

In privinţa potecilor ce pleacă din această com., vezĭ pichetul Bora.

Sucursala văméĭ romîneştĭ are reşedinţa iarna la Novaci şi vara la Tîmpa.

Novaci, *com. rur.*, jud. Vlaşca, pl. Cilnişteа, situată pe coasta dreaptă a Argeşuluĭ, din jos de Mihăleşti, la extremitatea N.-E. a plăşeĭ, despre jud. Ilfov, la 24 kil. de Bucureşti, la 55 kil. de Giurgiŭ, prin Călugăreni, şi la 21 kil. de Ghimpaţi, reşedinţa plăşeĭ.

Are o populaţie de 683 suflete, din carĭ 158 contribuabilĭ; o biserică, deservită de un preot şi 2 dascălĭ; o şcoală mixtă cu 3 clase, condusă de o învăţătoare şi frecuentată de 30 băeţĭ şi 10 fete.

Budgetul com. e la venitурĭ de 2879 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2824 leĭ.

Novaci, *sat*, aşezat în partea de S.-V. a com. Zlătunoaia, pl. Miletinul, jud. Botoşani, în valea Novaci. Moşia, în întindere de 7407 hect., e proprietatea prinţuluĭ Gr. M. Sturdza.

Are o populaţie de 20 familiĭ, saŭ 71 suflete; o fabrică de spirt (velniţă), care produce 50000 de decalitri anual.

Novaci, *sat*, în partea S.-V. a com. Duda, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, la 4 kil. de satul de reşedinţă, Duda, situat pe coasta dealuluĭ Căcaina, prin valea căruia trece pîrîul Răcea (Novaci).

Suprafaţa teritoriuluĭ e de 1934 hect., cu o populaţie de 120 familiĭ, saŭ 497 suflete, din carĭ 80 contribuabilĭ.

Are o biserică, fondată pe la 1680. Se presupune a fi făcută de către un cioban, pentru că, la reparaţiunea ce i s'a făcut, s'a găsit, sub pragul uşeĭ de la intrare, un băţ păstoresc, bine lucrat, în forma obicĭnuită, şi care băţ s'a aşezat iar în locul unde a fost găsit, spre a servi de document, în lipsă de alte dovezĭ. Biserica e deservită de 1 preot şi 1 dascăl.

Proprietatea moşieĭ, pe care se află satul, este a statuluĭ.

In privinţa numireĭ şi înfiinţăreĭ satuluĭ, legenda spune că un haiduc, cu numele de Baba-Novac, s'a aşezat aci din vechime, într'o poeniţă din codrul nestrăbătut, ce se află în această localitate, unde a trăit multă vreme; pe lîngă el s'aŭ strîns mulţĭ refugiaţĭ, carĭ umblaŭ pribegind prin Ţară de răul Tătarilor şi, sub ocrotirea luĭ, formînd bordee şi, tăindu-se pădurea împrejurul bordeelor, după mortea luĭ, s'a format satul, dîndu-i-se numele de Novaci, urmaşĭ de-aĭ luĭ Novac.

Novaci, *cîmpie*, jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-j., com. Laloşul.

Novaci, *podiş*, jud. Botoşani, care se întinde în dreapta pîrîuluĭ Sicna, la N. de satul Novaci, între pîraĭele Novaci şi Prăjanul.

Novaci, *pîrîŭ*. Vezĭ Răcea, pîrîŭ, com. Duda, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Novaci, *pîrîŭ*, pe teritoriul sa-

tuluĭ Onești, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași; se varsă în pîrîul Miletinul.

Novaci, *vale*, prin care curge pîrîul Novaci, jud. Botoșani, com. Zlătunoaia, în partea de S. a comuneĭ.

Novaci, *pîrîŭ*, jud. Botoșani; izvorește din coasta de S. a podișuluĭ Novaci, com. Zlătunoaia; formează ĭazul Novaci; curge spre E. și se varsă în Miletin.

Novaci, *vale*, pe moșia Zahoreni, com. Avrămeni, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ.

Novaci-Romînĭ, *cătun*, al com. Novaci, jud. Gorj, situat pe malul drept al Gilortuluĭ, în plaiul Novaci.

Are o suprafață de 500 hect., cu o populație de 121 familiĭ, saŭ 458 suflete, din carĭ 83 contribuabilĭ; 1 biserică, deservită de 1 preot și 1 dascăl; 10 joagăre; 7 pive; 7 morĭ pe apă și 8 fîntînĭ.

Locuitoriĭ posedă: 23 pluguri, 44 care cu boĭ; 240 vite marĭ cornute, 95 caĭ, 120 oĭ, 150 capre și 120 porcĭ.

Novaci-Străinĭ, *cătun*, al com. Novaci, jud. Gorj, situat pe malul stîng al Gilortuluĭ. Se numește ast-fel, pentru că locuitoriĭ sunt veniți din Transilvania.

Are o suprafață de 525 hect., cu o populație de 141 familiĭ, saŭ 560 suflete, din carĭ 112 contribuabilĭ; 1 biserică, deservită de preotul și cîntărețul din căt. Novaci-Romînĭ; 1 școală de băeți și 1 de fete; 1 joagăr; 2 morĭ pe apă și 13 fîntînĭ.

Locuitoriĭ posedă: 31 pluguri, 40 care cu boĭ, 72 căruțe cu caĭ; 418 vite marĭ cornute, 185 caĭ, 8601 oĭ, 160 capre și 340 porcĭ.

Novacilor (Valea-), *vale*, formată din prelungirea dealuluĭ Novaci, jud. Iași, pl. Bahluiul, com. Șipotele.

Novacul, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Argetoaia. Are o populație de 280 suflete, carĭ locuesc în 44 case și 19 bordee.

Copiiĭ din sat urmează la școalele din satul Argetoaia-d.-s., ce este la $2^1/_2$ kil.

Novacul, *deal*, pe moșia Domoșani, com. Manoleasa, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ.

Novacul, *pîrîŭ*, începe de pe Liveni-Mitropolieĭ, com. Manoleasa, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ, și se varsă în Volovăț, la Hrițeni.

Novaculuĭ (Dealul-), *deal*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Argetoaia, înalt de aproape 150 m. Se lasă din Dealul-Poroineĭ (Mehedinți).

Novo-Seliță. Vezĭ Păsatul, sat, com. Buda, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ.

Nucari-Mănăstireĭ, *sat*, făcînd parte din com. rur. Copăceni-Mogoșești, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Se întinde pe o suprafață de 677 hect., cu o populație pe 733 sufete. Aci este reședința primărieĭ.

Moșia, proprietate a statuluĭ, are 277 hect., din carĭ se cultivă 187 hect. Locuitoriĭ aŭ 400 hect. și le cultivă pe toate.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 2 preoți și 2 cîntărețĭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 282 și al celor micĭ, de 376.

Nucarilor (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. Sari-Ghiol: izvorește din prelungirile de E. ale Dealuluĭ-Mare, sub numele de Sari-Ghiol; se îndreaptă spre S., avînd o direcție generală de la N.-V. spre S.-E.; curge prin dealurile Iacob-Mog, Imalac, Ciatal-Tepe, Taușan-Tepe și Calica; primește pe stînga Valea-Viilor; trece prin mijlocul satelor Sari-Ghiol și Calica, și, după un curs de 10 kil., se varsă în lacul Razelm; puțin maĭ jos de satul Calica, pe valea luĭ, merge drumul vecinal Malcoci-Sari-Ghiol.

Nuceteanca, *pădure* de 15000 ariĭ, pe teritoriul moșiilor Plopul și Titu, pl. Bolintinul, jud. Dîmbovița.

Nuceteanca, *pîrîŭ*, izvorește din poalele dealuluĭ Nucetul, com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova, curge de la N. spre S., primind în dreapta valea Beni și pîrîul Turburea, și se varsă în pîrîul Sărățelul, tot în raionul com. Gornetul-Cuib.

Nucetul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova. Este situat pe culmea dealuluĭ Nucetul, în partea de N.-E. a com. Are o populație de 295 loc.; o biserică construită de lemn, fondată la 1814, deservită de un preot.

In partea de N.-E. a căt. Nucetul, în localitatea numită Valea-Sălcieĭ, se află în pămînt multă sare.

Se zice că biserica din acest sat a fost adusă la 1814 din căt. Izești, unde se construise una de zid.

Satul ar fi înființat pe la 1714. In apropiere se află metohul Episcopiei de Buzău, ale cărui urme se văd și azi. Legenda spune că pe culmea dealului, pe care se stabiliseră primii locuitori, călugării plantaseră nuci, de unde s'a dat satului numele de Nucetul.

Nucetul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Chiojdeanca, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are o populație de 549 locuitori.

Nucetul, *mănăstire* și *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovița, com. Cazaci, pe malul stîng al rîului Dîmbovița, la 25 kil. spre S.-E. de Tîrgoviște, lîngă calea ferată Tîrgoviște-Titu. Mănăstirea se întreține de stat. Pe moșiile ei se află instalată herghelia statului. La 1821, în timpul zaverei, Turcii au bătut în două rînduri pe Grecii în Nucet. Lîngă această mănăstire și lîngă grajdurile și cazărmile herghelieĭ de la Nucet se află gara Nucetul. Imprejurul mănăstirei se mai află un mare cătun, numit tot Nucetul, care ține de com. Cazaci.

In cătunul Nucetul se află o școală condusă de un învățător plătit de stat. (Vezi Cazaci și Broșteni).

Din hrisovul cu anul 7010 al Raduluĭ Voevod pronumit cel mare, se dovedește că mănăstirea Nucetul a fost fondată de pîrcălabul Gherghina de la satul...., încă din zilele luĭ Vlad Voevod cel mare, și pusă de numitul fondator sub protecția (hramul) Sf. Gheorghe, patronul zileĭ sale onomastice. Tot acest Gherghina a înzestrat-o atît cu moșia Nucetul, cu osebitele sale numiri și trupuri, precum și cu moșia Bădești.

Cu toate acestea, din alt hrisov al acestuĭ Radu-Voevod-cel-Mare, tot cu data 7010, se face netăgăduită încredințare că la întemeierea și înzestrarea acesteĭ mănăstiri, a contribuit mult și Vlad al V-lea, tatăl său, fiindcă atît hrisovul acesta, ce vorbește de moșia Topoloveni, făcută danie mănăstireĭ de către Vlad Voevod, cît și cela al luĭ Neagoe Basarab Voevod, cu anul 7014, cu care întărește stăpînirea mănăstireĭ asupra numituluĭ ce i-a făcut danie tot Vlad al V-lea, îl numește și pe el (pe acest Vlad al V-lea), fondator al mănăstireĭ. Așa dar, atît pîrcălabul Gherghina cît și Vlad al V-lea, sunt ceĭ d'întîiu fondatori ai acestor mănăstiri.

Donații de moșii i s'a făcut mai în urmă, nu numai de urmașii pîrcălabuluĭ Gherghina, dar și de alți particulari: astfel moșia Topșani s'a făcut danie acesteĭ mănăstiri de comisul Vlaicu de la Văleni (hrisovul luĭ Alexandru Voevod la anul 7077); moșia Mărcești, de Jupîneasa Grăjdana, sora Banuluĭ Udrea de la Văleni (hotărnicia a 6 boeri, cu anul 7124); moșia Culcați, de Radu, fiul Voineĭ (cartea acestuĭ Radu, cu anul 7154); moșia Cacaleți, de Ioan Văcărescu, ce s'a înmormîntat la mănăstire (cartea cu anul 7248, a Badiĭ Văcărescu).

Din hrisovul luĭ Mateiu Basarab, cu anul 7148, Maiu, se vede că închinarea acesteĭ mănăstiri la cea numită Dușca de peste Dunăre, s'a făcut de Radu Voevod, fiul Mihneĭ Voevod, la 7111, cu voia urmașilor fondatoruluĭ Gherghina, anume Vornicul Ivașcu și Clucerul Vucina, cu condiție ca egumenul să trimeată d'acolo om înțelept, cuvios și cu bune purtări, capabil de a administra trebile acesteĭ mănăstiri Nucetul, și a veghea la paza regulelor bisericeĭ și a sf. slujbe, mărginindu'l a nu trimite mănăstireĭ Dușca mai mult de 20000 bani (1 leu=40 par.; 1,=3 bani, de unde 20000 bani =6666⅔ parale=166⅔ lei) pe an din venitul mănăstireĭ Nucetul, și ordonînd ca să păzească nestrămutat aceste tocmeli. Mai tîrziu, zice bătrînul Mateiu Voevod, în hrisovul citat, făcînd anchetă la toate mănăstirile de modul închinărilor, fiind-că cele mai multe au fost făcute prin mituire, fără voia și știrea fondatorilor lor, a venit cu rîndul și la această mănăstire Nucetul, și întrebînd pe postelnicul Gheorghe, fiul vorniculuĭ Ivașcu și pe slujerul Preda, fiul clucerului Bucincă, i s'a dat răspuns că în adevăr a fost închinată de părinții lor; și în virtutea acesteĭ declarări, întărește și Mateiu Basarab această închinare la mănăstirea Dușca, cu condiție ca egumenul să trimită pe tot anul suma de bani mai sus arătată regulat și fără nici un fel de adaos sau scăzămînt, spre ajutorul călugărilor de la Dușca și pomenirea fondatorilor.

Metohul Panaghia s'a fondat și s'a înzestrat cu mai multe proprietăți, între care și moșia Racovița, de banul Udrea de la Băleni, ceea ce se dovedește atît din testamentul acestuia, cu anul 7106, cît și din cartea luĭ Grigore și a frățîne-seu Ivașcu Bălciu, cu anul 7200, prin care închinînd această mănăstire la mănăstirea Nucetul, zic că și această din urmă se ține tot de la neamul lor. (Vezi Ion Brezoianu, «Mănăstirile Țăreĭ»).

Nucetul. Vezi Cozia, mănăstire, jud. Vîlcea.

Nucetul, *deal*, spre E. de com. Chiojdeanca, pl. Podgoria, jud.

Prahova, pe care se află vîrfurile Chirila şi Capul-Mieluluĭ. Servesc pentru păşunat.

Nucetul, *deal*, în partea de S.-V. a com. Păcureţi, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are direcţia de la N. la S. A fost plantat cu viĭ, care s'aŭ distrus de filoxeră. Astă-zĭ dealurile com. Păcureţi servă parte pentru păşunatul vitelor, parte pentru cultura porumbuluĭ.

Nucetul, *munte*, jud. Dîmboviţa, în sus de Moroeni, pe partea dreaptă, pe matca Ialomiţeĭ; este acoperit cu pădure. Vezĭ Brînduşile.

Nucetul, *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, cătunul Topilele, format din izvoraşele: Mosorul, Pacioaga şi Zămoaia, care, după ce se reunesc, se scurge în iazul rîuluĭ Buzăul.

Nucetul, *gîrlă*, izvoreşte din poalele dealuluĭ Piatra, com. Opăriţi, plaiul Teleajenul, jud. Prahova; curge de la V. spre E. şi se varsă în gîrla Sărăţelul, în apropiere de com. Păcureţi, pl. Podgoria.

Nucetul (Valea-) şi Rogojasca, *moşiĭ* ale statuluĭ, pendinţĭ de biserica Sf. Ioan din Bucureşti, jud. Prahova. Se arendează cu 1900 leĭ anual.

Nucetul, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Dîmboviţa, pl. Dealului-Dîmboviţa, cät. Cazaci, pe linia Titu-Tîrgovişte, pusă în circulaţie la 2 Ianuarie 1884. Se află între staţiile Titu (15.3 kil.) şi Văcăreşti (9.1 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului Mării, de 199^{m}.64. Venitul acesteĭ staţiĭ, pe anul 1896, a fost de 58438 leĭ, 90 banĭ.

Nucetuluĭ (Vîrful-), *vîrf de deal*, la N. de com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova. Este acoperit cu viĭ şi este cel maĭ înalt vîrf de pe culmea dealuluĭ Nucetul.

Nuci, *sat*, făcînd parte din com. rur. Meri-Petchi-Netezeşti, plasa Mostiştea, jud. Ilfov. Este situat la N. de Bucureşti, pe malul stîng al rîuluĭ Ialomiţa. Aci este reşedinţa primărieĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 538 hect., cu o populaţie de 350 locuitorĭ.

D-l C. Deşliŭ are 250 hect. şi locuitoriĭ, 288 hect. Proprietarul cultivă 220 hect. (30 izlaz). Locuitoriĭ cultivă 218 hect. (80 izlaz).

Are o biserică, cu hramul Sf. Impăraţĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, frecuentată de 37 copiĭ şi al căruĭ local s'a oferit gratuit de D-l C. Deşliŭ.

Comerciul se face de 1 cîrciumar şi 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 384 şi al celor micĭ, de 393.

Nuci, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Bordeşti; se desface din dealul Streaja; se întinde printre afluenţiĭ Rîmneĭ şi aĭ Slimniculuĭ; brăzdează partea de V. a com.; este acoperit cu păduriĭ, în care predomină nuciĭ.

Nuci-luĭ-Baltag, *localitate*, în jud. Prahova, plasa Teleajenul, com. Drajna-d.-j., ceva maĭ sus de Valea-Stăneştilor, unde se găseşte stîncĭ de sare, acoperite cu un mic strat de pămînt.

Nuci-şi-Arhimandrita, *pădure*. Vezĭ Arhimandrita.

Nucilor (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul comunelor rurale Văcăreni şi Jijila; izvoreşte din poalele de V. ale Dealuluĭ-Cărărilor; se îndreaptă spre V., avînd o direcţiune generală de la E. spre V., brăzdînd partea de N. a com. Jijila şi pe cea de S. a com. Văcăreni, făcîndu-le şi pe o oare-care întindere şi hotarul despărţitor; curge numaĭ printre viĭ, ceea-ce îĭ face micul săŭ curs de 3 kil. frumos şi plăcut; se aruncă în balta Jijileĭ, la 800 metri maĭ sus de Jijila, după ce maĭ întîiŭ a scăldat picioarele ruinelor Cetăţueĭ Gherma; pe valea sa merge un drum comunal Jijila-Văcăreni; este tăiat de drumul comunal Jijila-Azaclîul.

Nucilor (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. urb. Babadag; izvoreşte din poalele sud-orientale ale dealuluĭ Balta-Bair, se îndreaptă spre N., avînd o direcţiune generală de la S. spre N., brăzdînd partea de N. a plăşeĭ şi centrală a com.; curge printre dealurile Balta-Bair, Canara-Bair, Culaculac-Bair şi Molfa, nu departe de oraşul Babadag; curge maĭ întîiŭ prin păduriĭ, apoĭ printre dealuriĭ acoperite cu verdeaţă, şi, după un curs de 5 kil., se aruncă în Iezerul Babadag, în partea de S., la poalele dealuluĭ Sultan-Tepe; pe valea luĭ merge drumul comunal Babadag-Jurilovca; este tăiat de drumurile vecinale Babadag-Vistenca şi Babadag-Enişala.

Nucşoara, *plaiŭ*, în jud. Muşcel, avînd reşedinţa subprefectureĭ în oraşul Cîmpulung; coprinde partea de N.-V. a judeţuluĭ; are forma unuĭ dreptunghiŭ; este acum contopit cu pl. Dîmboviţa.

Se mărginește la N. cu Transilvania, de care se desparte prin culmea munților Carpați; la V., cu jud. Argeș, separîndu-se de acest județ printr'o linie ce trece pe la Vestul comunelor: Nucșoara, Corbi, Poenărei, Domnești și Petroșani; la S., cu pl. Rîurile, de care se desparte printr'o linie ce trece pe la S. de comunele: Petroșani, Bădești, Aninoasa și Capul-Pisculuĭ; iar la E. cu plaiul Dîmbovița, de care se desparte prin Rîul-Tîrguluĭ.

Numele-ĭ vine de la muntele Nucșoara.

Se compune din orașul Cîmpulung și din 33 sate, etc. carĭ formează 16 comune rurale: Nucșoara, Poenărei, Corbi, Corbșori, Stănești, Domnești, Petroșani, Bădești, Aninoasa, Slănicul, Berevoești-Ungureni, Berevoești-Pămînteni, Godeni, Coteștĭ, Capul-Pisculuĭ și Schitul-Golești.

Vechia împărțire a plaiuluĭ. — In secolul XVIII-lea, plaiul Nucșoara era maĭ mic în întindere și era administrat de 2 zapcii. P'atuncĭ, se compunea din comunele: Nucșoara, Corbi, Slănicul-Ungureni, Berevoești-Ungureni, Berevoești-Pămînteni, Albești, Corbșori, Poenărei, Cîrstieni și Slănicul-Pămînteni.

La 1845, s'a lipit de acest plaiŭ partea de la Bădești pănă la Domnești, de la Berevoești-Ungureni pănă la Aninoasa, de la Godeni pănă la Capul-Pisculuĭ, împreună cu Schitul-Golești.

Orografia. Din munțiĭ Carpați, pornesc spre S. un șir mic de munțĭ, numit Moldoveanul, avînd o direcțiune aproape perpendiculară pe aceasta. Se întinde spre S., printre jud. Argeș și Mușcel, formînd culmea cea maĭ înaltă în N.-V. plaiuluĭ Nucșoara. După o cale de două ceasurĭ, spre S. se despică și ramura Moldoveanul, care se îndreaptează în jud. Argeș, iar a doua ramură, Galbina, continuă spre S. prin plaiul Nucșoara unde dăm de munțiĭ: Scărișoara, Valea-Lungă, Movrea, Basa, Lespezi și Clăbucetul, din care apoĭ coborîm în satul Nucșoara, comuna cea maĭ de N. a plaiuluĭ Nucșoara.

De pornim din muntele Galbina spre E., dăm în munțiĭ Valea-Rea, Băndea, Dara, Zîrna, Ludișorul și Brătila, toțĭ pe lîngă graniță. Maĭ fie-care din acești munțĭ are la poale un plaiŭ, ce poartă numele munteluĭ. Adesea acesta e mic, și n'are un nume bine cunoscut de toțĭ.

Dacă pornim din muntele Bîndea, spre S., dăm în munțiĭ Nisipi, Fărfuescul și Malița, apoĭ muchiile acestuia se contopesc în munțiĭ Valea-Lungă și Movrea, formînd un singur șir ce se continuă sub numele de Basa.

Hidrografia. Principalele rîurĭ ale plaiuluĭ Nucșoara sunt:

Rîul Doamna, care izvorește din munțiĭ Valea-Rea și Băndea, curge pe lîngă munțiĭ Nisipi, Fărfuescul, Valea-Lungă, Movrea, Basa, Lespezi și Clăbucetul, udă comunele: Nucșoara, Corbi, Poenărei, Corbșori, Stănești, Domnești, Petroșani, Bădești, Retevoești, Lăicești, Coșești, Dîrmonești, Piscani, Colibași, Ciumești și Mărăcineni, toate din jud. Mușcel, și după ce primește Rîul-Tîrguluĭ la comuna Colibași, afară de ceĭ-l'alțĭ afluenți torențioșĭ, se varsă în rîul Argeș foarte aproape spre N. de orașul Pitești, jud. Argeș.

Rîul Slănicul udă N.-V. plaiuluĭ și se varsă în rîul Bratia, la S. de comuna Aninoasa.

Rîul Bratia, care se varsă în Rîul-Tîrguluĭ, din jos de com. Băjești, la locul numit Intîlnituri, udă în cursul săŭ comunele: Aninoasa, Vlădești, Golești, Bălilești și Băjești.

Rîul Bughea, puțin maĭ mare ca Slănicul, și maĭ mic ca Bratia, udă comunele Bughea, Godeni și Capul-Pisculuĭ și se varsă în Rîul-Tîrguluĭ, pe teritoriul comuneĭ Mihăești, din pl. Rîurile.

Rîul-Tîrguluĭ, numit ast-fel, pentru-că trece prin tîrgul Cîmpulung, udă partea de E. a plaiuluĭ și formează limita între plaiul Nucșoara și plaiul Dîmbovița.

Căile de comunicație. Plaiul Nucșoara este străbătut în partea de V. de șoseaua națională Pitești-Cîmpulung, care trece prin comunele: Mărăcineni, Ciumești, Piscani, Livezeni, Stîlpeni, Rădești, Valea-Popiĭ (pl. Rîurile) și Schitul-Golești.

De șoseaua județeană Cîmpulung-Curtea-de-Argeș, care pleacă din șoseaua națională, de la S. de com. Godeni și trece prin comunele Berevoești-Ungureni, Slănicul și Domnești.

De calea județeană Rîul-Doamna, care începe din calea națională Pitești-Cîmpulung și se termină în com. Nucșoara, trecînd prin comunele: Ciumești, Purcăreni, Dîrmonești, Coșești, Leicești, Retevoești, Petroșani, Domnești, Stănești, Corbșori, Corbi și Nucșoara.

In partea de E. trece calea ferată Golești-Cîmpulung.

Pe lîngă acestea sunt maĭ multe șosele comunale și vecinale, carĭ înlesnesc comunicația între sate.

Ocupația locuitorilor. Animalele domestice. Pămîntul acestuĭ plaiŭ nu este nicĭ îndestul de fertil, nicĭ îndestulător pentru întreaga populație. De aceea, locuitoriĭ se îndeletnicesc cu comerciul ca și ceĭ din plaiul

Dîmbovița și în special cu creșterea vitelor.

Comerciul plaiuluĭ constă în exploatarea lemnelor sub diferite forme: șiță, scînduri, lemne micĭ și marĭ. Desfacerea rachiuluĭ de prune încă se face pe o scară întinsă. Apoĭ comerciul cu vitele domestice, maĭ ales cu oĭ, boĭ, vacĭ și porcĭ; cu lîna, țesăturile, brînza, etc.

Dintre animale sunt multe oĭ și de aci multă lînă, brînză, cașcaval, unt. Oile sunt de rasă proprie munteană, căcĭ se deosebesc de cele din regiunea cîmpeană a Țărĭĭ. Nu sunt degenerate și aŭ lînă moale și lungă, nu însă așa de moale ca a oilor dela cîmp. Oile de regiunea cîmpeană nu pot trăi la munte, din cauza asprimeĭ climeĭ. Județele Dolj, Teleorman, Dîmbovița, caută berbecĭ aicĭ pentru îmbunătățirea raseĭ oilor de acolo.

Rasa vitelor marĭ cornute a degenerat. Chiar cele bine îngrijite sunt mărunte la corp (dar pline de carne), cu forma rotunzită, avînd picioarele scurte, corpul gros, gîtul scurt, coarnele scurte și groase. Soiul acesta de vite a provenit din două rase: Ungurească (coprinzînd vite marĭ, osoase, picioarele subțirĭ lungĭ, capul șuĭ (subțirel), coarnele marĭ și în formă de liră cu părul de obiceĭŭ alb), și Moldovenească (în care intră vitele de felul celor descrise, dar nedegenerate).

Caiĭ din plaiul Nucșoara formează o rasă deosebită a localităței; sunt foarte micĭ, dar ageriĭ.

Albinele se cresc pe o scară mică; gîndacĭĭ de mătase nu se cultivă maĭ de loc.

In fie-care comună se află povernĭ pentru fabricatul rachiuluĭ de prune, apoĭ teascurĭ pentru extragerea uleiuluĭ din nucĭ, semințe de in, cînepa și dovleac.

In plaiul acesta, maĭ mult ca în alte părțĭ ale județuluĭ, femeia 'și lucrează singură și cu deosebită îndemănare, îmbrăcămintea caseĭ și a familieĭ.

Instrucție și Culte. In fiecare comună din plaiŭ este o școală rurală mixtă. Vezĭ Mușcel, jud.

In plaiŭ sunt 24 bisericĭ, deservite de 30 preoțĭ și 32 dascălĭ. In fie-care comună sunt una saŭ două bisericĭ, saŭ cîte unul saŭ maĭ mulțĭ preoțĭ.

Producțiuni. Plaiul Nucșoara, la N. (cam pe unde este comuna Nucșoara), din cauza climeĭ aspre nu produce de cît finețurĭ bune. Rare-orĭ semănăturile se coc fără a fi brumate, dar puțin maĭ la Sud produce porumb, cînepă, fasole, secară și mazăre. Dintre toate acestea, porumbul ocupă primul loc.

Intre producțiunile plaiuluĭ maĭ citĭm: prunele, merele, perele și nucile, care se exportă.

Locuitoriĭ posedă: 1 mașină de treerat cu manej, 1 mașină de vînturat, 3 mașinĭ de bătut porumb cu manivelă, 912 pluguri de lemn, 55 pluguri de fier, 31 scarificatoare, 2 grape de fier, 54 morĭ cu apă.

Plaiul Nucșoara în anul 1856. In acest an găsim că plaiul Nucșoara are 69 moșiĭ, carĭ daŭ un venit de 109356 leĭ vechĭ anual; 46 herăstrae, cu venit anual 12600 leĭ; 21 morĭ, cu venit 2530 leĭ; 6 dîrste cu venit 1150 leĭ; 5 piue cu venit 870 leĭ; 22 poverne cu venit de 2960 leĭ.

Populația plaiuluĭ era de 9768 locuitorĭ, din carĭ 4758 bărbați și 5010 femeĭ, cu 2133 capĭ de familie.

Avea 17 sate, 24 bisericĭ, 32 preoțĭ, 2 diaconĭ, 11 boerĭ de neam, 25 mazîlĭ, 1708 contribuabilĭ romînĭ, carĭ plăteaŭ 15244 leĭ vechĭ și 113 contribuabilĭ țiganĭ carĭ plăteaŭ 5650 leĭ vechĭ.

Pentru proprietățile locuite și nelocuite și contribuția drumurilor se plătea după regula stabilită atuncĭ 37045 leĭ și 4 parale.

In plaiul Nucșoara eraŭ 108 care cu 4 boĭ, 4 care cu 8, 6 și 4 caĭ, 486 care cu 2 boĭ, 2 care cu 3 și 2 caĭ, 2957 vacĭ și viteĭ. In ceea ce privește armata, acest plaiŭ avea: 21 militarĭ, 30 dorobanțĭ și 116 grăniceriĭ.

Plaiul producea 1625 kile porumb, iar în magazinele de rezervă eraŭ 1044 kile porumb și 1 baniță.

Copiĭ altoițĭ 203, născuțĭ 338, morțĭ 226.

Capitalurile cutiilor sătești, în ființă: 1531 leĭ și 13 parale; iar ridicațĭ de visterie la 1854, cu No. 3297, leĭ 6425 și 10 parale. (C. D. Aricescu).

Nucșoara, *com. rur.*, plaiul Nucșoara, jud. Mușcel, la N. de Cîmpulung, așezată pe malul drept al rîuluĭ Doamna, la 35 kil. de Cîmpulung. Drumul e șoseluit în cea maĭ mare parte și trece prin comunele Godeni, Berevoești-Pămînteni și Ungureni, Slănicul, Stănești, Corbșori și Corbi.

Se compune din 3 cătune: Nucșoara, Slatina și Secăturile și se mărginește la N. cu munțiĭ comuneĭ (pănă la frontieră nu maĭ e nicĭ o comună); la S., cu com. Corbi; la E., cu rîul Doamna și la V., cu jud. Argeș.

Are o populație de 180 familiĭ, saŭ 777 suflete, din carĭ 139 contribuabilĭ; o biserică, clădită la 1881 prin îndemnul reposatuluĭ preot Petre Arnăuțoiŭ; o școală, frecuentată de 31 copiĭ.

Ştiŭ carte 183 bărbaţĭ şi 27 femeĭ.

Locuitoriĭ comuneĭ se ocupă maĭ mult cu facerea cheresteleĭ din brad şi molift şi puţină agricultură. Produsul munceĭ îl desfac la Piteşti şi alte tîrgurĭ periodice.

Vite sunt: 203 boĭ, 259 vacĭ, 60 caĭ şi 2117 oĭ.

Veniturile şi cheltuelile com. sunt de 1489 leĭ 36 banĭ.

In jurul comuneĭ sunt în abondenţă livezĭ, dealurĭ şi păduri de fag. In părţile de sus se găseşte brad.

Rîul Doamna, ce formează hotarul de E. al comuneĭ, o străbate de la N. spre S. In el se varsă Valea-Moriĭ, formată din Valea-Braduluĭ şi Valea-Seacă, şi care udă Nucşoara în partea de V. şi S. Toate aceste văĭ izvorăsc de la N. com. Pe rîul Doamna sunt 5 herăstrae şi 3 morĭ; iar pe rîul Vîlsanul sunt 2 morĭ şi 1 herăstrăŭ.

De această comună aparţin munţiĭ: Clăbucetul, Lespezile, Dobroneagul, Căpăţîna, Mălureni şi Nisipurile.

Parte din locuitorĭ s'aŭ împroprietărit pe moşia d-lor Nae şi Alexandru Iorgulescu, iar ceĭ din satul Secăturile s'aŭ împroprietărit în trupul moşieĭ statuluĭ, Corbi, numit Alunişul, pe 100 hect.

In raionul comuneĭ sunt maĭ multe stîne şi înţărcătorĭ. Înţărcătorĭ sunt: Gruiul, Negrul, Rusul, Slatina, Ulmul, etc.

O şosea comunală leagă Nucşoara cu com. Corbi.

In cercul comuneĭ se găseşte piatră de var, care se întrebuinţează la necesităţile locuitorilor.

Poziţiunea aci este foarte frumoasă (situată pe o muchie înaltă de deal). Ca să mergĭ la Nucşoara, de la comuna Corbi, urcĭ şi scoborĭ maĭ multe muscele, carĭ prezintă ochiuluĭ o priveliştе din cele maĭ frumoase.

In mijlocul comuneĭ este lacul Invîrtita care 'şĭ are legenda luĭ.

Aci este sucursala vămeĭ Giuvala, numită Nucşoara.

Nucşoara, *numire ce se maĭ dă comuneĭ* Rîncezi, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Nucşoara, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, plaiul Nucşoara, jud. Muşcel. Aci este reşedinţa comuneĭ. Are o populaţie de 432 locuitorĭ; o biserică şi o şcoală mixtă.

Este situat pe malul drept al rîuluĭ Doamna şi străbătut de Valea-Moriĭ, Valea-Braduluĭ şi Valea-Seacă.

Locuitoriĭ cătunuluĭ s'aŭ împroprietărit pe moşia fraţilor Iorgulescu.

Nucşoara, *sat*, făcînd parte din com. rur. Rîncezi, pl. Teleajenul, jud. Prahova, cu o populaţie de 803 locuitorĭ.

Are două bisericĭ, una fondată în anul 1840, cu inscripţia următoare:

Biserică sunt eŭ sfinţită, pentru slava luĭ Dumnezeŭ zidită. Alexandru Ghica, domnia; Chesarie, Episcopia.

Prin osîrdia Nucşorenilor şi a Egumenuluĭ Motrenilor, arhimandrituluĭ Efrosin Poteca, născut în satul acesta, in veceĭ să fie pomeniţĭ.

A doua biserică s'a zidit la anul 1875, avînd de ctitorĭ pe Gheorghe Salaoru şi soţia sa Rada, Nicolae Ionescu cu soţia sa Rada, şi alţĭ locuitorĭ din comună.

Nucşoara, saŭ Cărpinişul, *plaiŭ*, se întinde de la N. spre S., prin centrul com. Rîncezi, plaiul Teleajenul, jud. Prahova; separă cătr. Nucşoara de cătr. Rîncezi; e plantat cu pomĭ roditorĭ: merĭ, prunĭ, nucĭ, cireşĭ, etc.

Nucşoara, *gîrlă*, izvoreşte din com. Rîncezi, pl. Teleajenul, jud. Prahova; curge de la N.-E. spre S.-V., şi, la locul numit Gura-Rîncezi, se uneşte cu pîrîul Rîncezi; se varsă în rîul Ogretinul, com. Ogretinul.

Nucşoara, *pichet de graniţă şi trecătoare* peste munţĭ spre Transilvania, jud. Muşcel. Aci e un biuroŭ vamal, sucursală a vămeĭ Giuvala.

Nucul, *cătun*, al com. Boziorul, jud. Buzăŭ, cu 270 locuitorĭ şi 54 case; de dînsul se alipeşte şi cătunaşul Sf. Gheorghe.

Nucul, *deal*, în jud. Gorj, pl. Amaradia, com. Albeni, trece printre cătunele Prunești şi Albeni şi formează malul stîng al Cîlniculuĭ.

Nucul, *poiană*, jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Tazlăul, situată pe pîrîiaşul Cociorva.

Nucul, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Merei; are cam 1070 hect. arăturĭ şi viĭ, livezĭ, etc., împărţită în sforĭ de diferite mărimĭ şi posedate de deosebiţĭ proprietarĭ.

Nucul (Cantacuzino), *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Boziorul, cătr. Nucul; are cam 3000 hect.; e formată din trupurile: Băleanca, Bursucăria, Hînsarul şi Tainiţa.

Nuculuĭ (Dealul-). Vezĭ Dealul-Nuculuĭ, com. Bozia, pl. Prutul, jud. Fălciŭ.

Nuculuĭ (Dealul-), *deal*, în partea de E. a satuluĭ Bazga, com. cu acelaşĭ nume, pl. Podoleni,

jud. Fălciŭ, paralel cu Dealul-Gorguluĭ, şi formînd Valea-Bazgăĭ.

Este acoperit cu viĭ, între carĭ se află şi aceea numită a Căminaruluĭ, vestită prin calitatea de vin ce produce.

Nuculuĭ (Dealul-), *deal,* jud. Vîlcea, pl. Cerna, com. Mădulari.

Nuculuĭ (Piciorul-), *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Odobasca; se desface din culmea Scorușuluĭ; se întinde printre rîul Rîmna şi afluentul său pîrîul Mahriul, şi se sfîrşeşte în rîul Rîmna; este acoperit cu păduri şi puţine păşunĭ.

Nuculuĭ (Piscul-Văeĭ-), *deal,* în jud. Buzău, com. Beceni, cătun. Ocea, acoperită de pădure.

Nuculuĭ (Plaiul-), *cătun,* al com. Goideşti, jud. Buzău, cu 210 locuitorĭ şi 43 case; de dînsul se alipeşte cătunaşul Pistritul.

Nuculuĭ (Valea-), *vechie numire a cătunului* Crivelești, com. Trestioara, jud. Buzău.

Nuculuĭ (Valea-), *pădure,* pe moşia Pîrlătească saŭ Zărneşti, com. Cernăteşti, jud. Buzău.

Nuculuĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzău, com. Pleşcoi, cătun. Urlători, izvoreşte din Muchia-Săpoceĭ şi se scurge în rîul Buzăul.

Nuculuĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzău, com. Nişcovuluĭ, cătun. Mierea; se scurge în rîul Nişcovul.

Nuculuĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzău, com. Beceni; începe din Piscul-Nuculuĭ şi se scurge în valea Ocea.

Nuculuĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzău, com. Cernăteşti, cătun. Mălăeşti; se scurge în Valea-Laculuĭ.

Nuculuĭ (Valea-), *vale,* izvoreşte de la E. de com. Prahoviţa-d.-j., pl. Prahova, jud. Prahova, şi se varsă în rîul Prahoviţa, tot în raionul com. Prahoviţa-d.-j.

Nuculuĭ (Valea-), *vale,* ce se varsă în gîrla Doftăneţul, în raionul comuneĭ Cocorăşti-Misliĭ, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova.

Nugroşul, *pisc,* jud. Vîlcea, pl. Ocolul, com. Smeurătul.

Nursus-Ceair, *vale* însemnată, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor rurale Garvan şi Gîrliţa; este formată din două văĭ maĭ micĭ şi anume: Cuiugic-Ceair şi Demecican-Cula-Ceair, desfăcîndu-se, cea d'întîiŭ din poalele S. ale dealuluĭ Sopo-Bair, şi ceal'altă, din poalele N. ale dealuluĭ Garvan-Bair, de pe teritoriul bulgăresc al comuneĭ Garvan; se împreună, după ce aŭ trecut hotarul Dobrogeĭ spre Bulgaria, la poalele N.-V. ale dealuluĭ Garvan; de aci se îndreaptă spre V., păstrînd o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-V.; după ce face un mare înconjur ce poartă numele de Taslî-Burun-Ceair, străbate partea de V. şi S. a plăşeĭ, pe cea N.-V. a comuneĭ Garvan şi pe cea S.-E. a comuneĭ Gîrliţa; după un drum de vre-o 12 kil., se deschide în valea Ese-Chioi-Ceair, pe partea dreaptă, aproape de intrarea acesteia în satul Gîrliţa; malurile sale sunt potrivite, în partea mijlocie acoperite cu păduri, iar în cea superioară şi inferioară, cu tufărişurĭ şi păşunĭ; teritoriul străbătut de această vale şi adiacentele sale, este coprins între dealurile Cuiugiuc-Iolu-Bair, Cara-Burum-Bair la dreapta, Versat-Sîrtî, Regene-Bair, Ceatal-Iolu-Bair pe stînga, Garvan-Bair la S. şi ĭezerul Oltuia la N.; e tăiată de drumul judeţean Ostrov-Lipniţa şi serveşte uneĭ însemnate căĭ comunale ce duce de la Gîrliţa la Cuciuc-Cainargi în Bulgaria.

O

Oacheşe (Viile-), *podgorie* însemnată, în jud. Tulcea, plasa Isaccea, pe teritoriul com. rurale Nicoliţelul, situate în partea de N. a com. şi a plăşeĭ; continuaţie de V. a viilor însemnate, numite Sarica; sunt situate la Estul satuluĭ Nicoliţelul şi cuprinse între şoseaua judeţeană Tulcea-Isaccea-Babadag, drumul comunal Nicoliţelul-Parcheşul, viile Sarica; sunt aşezate pe poalele Dealuluĭ-Mare, maĭ în jos de ruinele unuĭ val roman, numit Valul-luĭ-Traian; produce mult vin negru, de unde şi numele său.

Oaia, *vălcea*, începe din dealurile com. Albeşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, şi se varsă în Cungrea-Mică, pe teritoriul com. Oteşti-d.-j.

Oaieĭ (Balta-), *lac*, în jud. Tulcea, pl. Măcinul, pe teritoriul com. rur. Jijila şi oraşuluĭ Măcin, situat în partea de N.-V. a plăşeĭ; este format de vre-o revărsare a Dunăreĭ, cu care acum comunică prin o gîrliţă; are 70 hect. întindere; este înconjurat numaĭ cu stuf.

Oaieĭ (Drumul-), *drum* natural, în jud. Teleorman, înlocuit pe alocurea prin şosele vecinale. Vine de la munte, intră în judeţ printre comunele Crîngeni-Băşeşti, apucă pe cîmpia moşieĭ Dorobanţul şi merge pe lîngă com. Şegarcea-din-Deal pănă în dreptul com. Liţa.

Oaieĭ (Grindul-), *grind*, saŭ loc ridicat deasupra stufuluĭ înconjurător, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul comuneĭ urbane Măcin şi pe al cătunuluĭ săŭ Gheceţ; are o formă lunguiaţă, îndreptîndu-se de la S.-V. spre N.-V., punînd în comunicaţie Grindul-Pietroiuluĭ cu grindul Clecea-Mare; are o întindere de 8 hect. neproductive; prin el trece gîrla ce uneşte Balta-Oaieĭ cu Dunărea.

Oaieĭ (Movila-), *cătun*, al com. Colibia, jud. Buzăŭ, cu 560 locuitorĭ şi 114 case.

Oaieĭ (Movila-), *movilă*, în jud. Buzăŭ, com. Cilibia, pe care e zidită biserica cătunuluĭ Movila-Oaieĭ.

Oaieĭ (Movila-), *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Cilibia, cătunul Movila-Oaieĭ, formată din două trupurĭ: Movila-Oaieĭ şi Sforile-Banuluĭ; are 1400 hect., mare parte arabile, puţin smîrc şi stufăriş şi 20 hect. crivină.

Oaieĭ (Vadul-), *trecătoare* peste pîrîul Bîsca-Mică, jud. Buzăŭ, com. Goideşti.

Oalelor (Grindul-), *grind*, saŭ loc ridicat deasupra stufuluĭ înconjurător, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Pisica şi pe al cătunuluĭ săŭ Azaclîul; este situat în partea de N.-V. a plăşeĭ şi în cea de V. a comuneĭ; pleacă de pe malul Dunăreĭ şi se îndreaptă spre E.; are o formă lunguiaţă; la V., stă în legătură cu Grindul-Vălcanuluĭ; la S., e mărginit de balta Combra; are o întindere de 40 hect.; cu pămîntul de pe el se fac oale de locuitoriĭ din Azaclîŭ.

Oalelor (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, com. Faraoanele; izvoreşte din Dealul-Capreĭ; trece prin mijlocul com.; udă cătunul de reşedinţă şi se varsă în rîul Milcovul, pe dreapta luĭ.

Oanca, *sat*, în jud. Tutova, pl. Corodul, com. Rădeşti, spre S.-V. de satul Rădeşti. Pe lîngă acest sat, care este cel maĭ din mar-

ginea de S.-E. a jud., trece șoseaua județeană Bîrlad-Galați, trecînd de aicĭ la Bursucani, în jud. Covurluiŭ.

Oancea, *com. rur.*, în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, a cincea comună a jud. Covurluiŭ de pe malul Prutuluĭ. Numirea sa vine de la pîrîiașul Oancea, ce-o străbate. Se află la 58 kil. de Galați, în dreptul orașuluĭ basarabean Cahul. Se mărginește la N. cu com. Rogojeni; la E., cu Prutul; la S.-V., cu teritoriul com. Vlădești. Este formată din două cătune: Oancea (reședința) și Slobozia-Oancea saŭ Onești, întîiul la vr'o 4 kil. spre N. de al doilea. Oancea locuită numaĭ de răzășĭ, iar locuitoriĭ din Slobozia-Oancea sunt foștĭ clăcașĭ împroprietăriță.

Satul Oancea are înfățișarea unuĭ orășel și servește ca mic port pe Prut și ca trecătoare în Basarabia, avînd și biuroŭ vamal, sucursală a biurouluĭ Galați. Are o populație de 555 familiĭ, saŭ 2231 suflete, din carĭ 407 contribuabilĭ; 2 bisericĭ, una, în partea din valea a Oanceĭ, cu hramul Sf. Arhanghelĭ, de lut și învelită cu stuf, vechĭe de peste 100 anĭ și a doua, în partea din deal, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, de piatră, construită de vr'o 70 anĭ de familia Onu, constituind ambele o parohie, cu catedrala Adormirea, avînd un preot paroh, un preot ajutor și 4 cîntărețĭ; 2 școlĭ, una de băeți și a doua de fete, cea de băeți înființată la 1865, condusă de 2 învățătorĭ și frecuentată de 119 elevĭ și cea de fete înființată în 1869 și frecuentate de 32 eleve. Pentru ambele școlĭ s'a clădit în anĭ 1889—90 un local dublu din fondul de 50000 ruble, hărăzit în acest scop de către filantropiĭ soțĭ Stroescu, Romînĭ basarabenĭ din Odesa.

In Oancea, proprietatea mare e reprezintată prin moșiile Slobozia-Oancea a d-luĭ Mihail Onu, ambasador al Rusieĭ la Atena (Romîn băștinaș din Oancea, născut pe la 1834—35, din părințiĭ medelnicerul Constantin Onu și soția sa Elena, născută Străjescu), și moșia Oancea, împărțită în treĭ trupurĭ micĭ; iar proprietatea mică e a răzășilor și foștilor clăcașĭ împroprietăriță la 1864.

Ocupația de căpetenie a locuitorilor e agricultura și creșterea vitelor; se face însă și puțin negoț; femeile cultivă pe o scară întinsă vĭermiĭ de mătase.

Numărul total al vitelor e de 1343 capete.

Veniturile comunale se ridică la 15768 leĭ și 83 banĭ și cheltuelile, la 9041 leĭ și 42 banĭ.

Vechimea Oanceĭ este depărtată. Cu privire la formarea acestuĭ sat, iată ce se spune într'un suret de la Ștefănița-Vodă (cel-Tînăr), Domnul Moldoveĭ:

Facem înștiințare precum aŭ venit înaintea noastră și înaintea tuturor boerilor noștri, slugile noastre: Barbul și cu frate-săŭ Șerban, feceoriĭ luĭ Ivașcu Plop de nimenĭ siliță și aŭ împărțit între sine a lor drepte ocine și aŭ rămas împăcate slugele noastre. Barbuluĭ partea luĭ, satul anume Sîrbi, în gura Oanceĭ, unde a șezut Judjula și pre din sus de Scheea și cu jumătate de Ezurcani și jumătate din sat de Grăpeni pe Horincea; iar din partea frăți-ne-săŭ slugeĭ noastre, luĭ Șerban, a rămas satul anume Dănești și la Prut Sovîrcani și jumătate din sat de Grăpeni pe Horincea și jumătate de Ezurcani. Deci noĭ văzînd a lor bună învoială și împărțială, așișderea și de la noĭ am dat și am întărit slugeĭ noastre Barbuluĭ, pe cele de maĭ sus arătate, anume: Sîrbi în satul Oancea, unde a șezut Judjula și pre din sus de Scheea și cu jumătate de Ezurcani și pre jumătate de sat din Grăpeni pe Horincea, ca să fie luĭ de la noĭ uric cu tot venitul, luĭ și copiilor luĭ, nepoților și strănepoților și tot neamul ce se va alege maĭ aproape, nerășluit nicĭ-o-dată în vecĭ. Iar hotarul acelor sate ce s'aŭ zis sus, anume Sîrbi la gura Oanceĭ și cea maĭ de sus Schee, și cea jumătate de Ezurcani și jumătate de sat din Grăpeni pe Horincea, să le fie lor de pe toate părțile după hotarul cel vechiŭ, pe unde aŭ umblat din vecĭ. Pentru aceea, cine va fi Domn Țăreĭ acestia să nu strice a noastră danie și întăritură, ci maĭ vîrtos să dea și să întărească, de vreme ce le am dat și le am întărit, pentru a lor dreaptă și încredințată slujbă, și pentru întărirea a celor de maĭ sus scrise, am poruncit domnuluĭ credinciosuluĭ boerul nostru Trotușanu, vel logofăt, să scrie, și a noastră pecete către această carte să o lege.

Anul Creațiuneĭ 7029 (1521 d. Christ.), Aprilie, 20.

Oancea, *sat*, la E. de com. Șuțești pe drumul Șuțești-Movila-Mireseĭ, jud. Brăila, la 5 kil. spre S. de satul Șuțești.

Are 15 case, cu 73 locuitorĭ, carĭ aŭ 149 vite marĭ cornute, 80 caĭ, 650 oĭ și 49 rîmătorĭ.

Oancea, *sat* răzășesc și reședința comuneĭ cu acelașĭ nume, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ, mic port pe Prut și trecătoare în Basarabia, cu biuroŭ vamal, sucursală a celuĭ din Galați. Are 409 familiĭ, saŭ 1835 suflete; 2 bisericĭ și 2 școlĭ.

Oancea, *moșie* particulară, în treĭ trupurĭ, com. Oancea, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ, maĭ înainte unite la un loc, din carĭ unul de 170 hect., al doilea de 146 și al treilea de 150 hect.

Oancea, *pădure*, jud. Neamțu, în întindere de 290 pog. (vezĭ Ocea-Blebea).

Oancea, *pîrîiaș*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Grozești, care se varsă în Pîrîul-Sărat.

Oancea, *pîrîiaș*, ce trece prin satul Oancea, jud. Covurluiŭ, și se varsă în Prut.

Oanceĭ (Valea-), *vale,* izvorește de la locul numit Poiana-Mare, com. Salcia, pl. Podgoria, jud. Prahova; se împreună în raza comuneĭ cu izvoarele: Ciuciurul, Bîlcilor, Cîineluĭ, Păcureĭ, Stupina-Popiĭ, Burlacul și Vulpea, și formează gîrla Salcia.

Oanțul, *sat,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Vadurile, situat pe malul drept al rîuluĭ Bistrița.

Are o populație de 128 fam., saŭ 488 suflete, carĭ locuesc în 129 case; 1 moară și 1 piuă.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura și plutăria.

Oanțul, *pîrîiaș,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Vadurile; izvorește dintre Culmea-Tarcăului și a Harmanuluĭ; se varsă pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistrița, lîngă satul cu acelașĭ nume.

Oarba, *sat,* făcînd parte din comuna rurală Zătreni, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea. Are o populațiune de 295 locuitorĭ.

Oarba, *pisc,* ce se lasă din Dealul-Oltețuluĭ, în partea de E. a com. Zătreni, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea. Se numește ast-fel pentru-că maĭ înainte eraŭ aci păduriĭ dese, grele de străbătut.

Oarba, *deal,* la V. comuneĭ Slătioara, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, numit ast-fel de la pădurile dese și întunecoase ce aŭ existat aci.

Oarba, *pîrîiaș,* ce izvorește din treĭ locurĭ: văile Carpeni, Gruiul și Viile, jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Rogojeni, și se varsă în jos de Rogojeni (la marginea sudică a satuluĭ), în pîrîul Horincea.

Oarbeĭ, saŭ Chirileștilor (Valea-), *vale,* pe care se află satul Chirilești, jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Rogojeni.

Oarzele, *trup de moșie,* a moștenilor Coșoești, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca.

Oarzelor (Dealul-), *deal,* jud. Tecuciŭ, la E. de satul Crăești.

Oasele, *sat,* jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Cuca, la 4 kil. în partea de N.-V. de reședința comunală. E satul cel maĭ mare din com. și format din puțin răzeșĭ, maĭ mulțĭ foștĭ clăcașĭ și însurățeĭ împroprietăriți.

Are 182 case, 209 familiĭ, saŭ 886 suflete; o biserică și o școală, situate în valea și pe coasta ce vine despre N., de la Băleni, către S., spre Pechea. Are un teritoriŭ în întindere de 4860 hect., din carĭ 2431 arabile, 514 hect. 80 ariĭ pădure, 715 imaș și restul viĭ și vatra satuluĭ. Terenul săŭ e în mare parte nisipos și clisos.

Legenda spune că numele de Oasele ar veni de la un războiŭ întîmplat aice, în urma căruia aŭ murit maĭ mulțĭ oșteniĭ, ale căror rămășițe aŭ fost înmormîntate în acest loc.

Oasele, *moșie* a statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Sf. Sava, jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Cuca. Are o întindere de 1350 hect. și se arendează cu 20600 leĭ anual.

Oasele, *lac,* pe proprietatea Stănești, pl. Marginea, jud. Vlașca, de unde încep vîlcelele Tutunarul, Sgîrciților și Ciunguluĭ.

Oasele, *pichet pe Dunăre,* cu No. 13, jud. Ilfov, la S. de Oltenița.

Oba-Bair, *deal* însemnat, în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul comunelor Cernavoda (urb.) și Teleorman (rur.); se desface din Dealul-Turculuĭ și anume din vîrful Deocea-V.; se îndreptează spre S., avînd o direcție generală de la N.-V. către S.-E.; merge printre văile Geaba-Culac, spre N.-E. și Oba-Culac, spre S., pănă la satul Cilibi-Chioi; înălțimea sa este de 126 m., în vîrful Maiac-Oba; este așezată în partea de N.-V. a plășeĭ, cea de E. a comuneĭ Cernavoda și cea de S.-V. a com. Tortoman; este acoperită cu pășunĭ și finețurĭ.

Obădăria, *parte din șesul* Șomuzuluĭ-Mare, în mijlocul satuluĭ Dolhești, jud. Suceava.

Obcina, *plaiŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Schitul-Frumoasa.

Obeada, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Sudiți, situat pe cîmpul Bărăgan.

Obedeanca, *rîŭ.* Izvorește din jud. Mehedinți, din micĭ izvoare. Pătrunde în jud. Dolj prin pl. Dumbrava-d.-s. și se varsă pe malul drept al rîuluĭ Jiul, în com. Breasta după ce udă, afară de Breasta, comunele: Țiul, Cernătești, Rasnicul, Predești. In cursul săŭ superior, este format din treĭ micĭ pîraie, care curgînd de la V. spre E., către com. Beloțul, se unesc, în apropiere de com. Predelești, cu gîrla ce trece prin com. Țiul, Cernătești și Rasnicul, dînd naștere rîuluĭ Obedeanca. Cele treĭ pîraie ce formează cursul superior al acestuĭ rîŭ sunt: Gogoșul, Ștefănelul și Beloțul. Cu aceste pîraie se maĭ unesc și acele din comuna

Șopotul: Valea-Recea și Șopotul. In com. Țiul, rîul Obedeanca este cunoscut sub numele de Valea-Corzuluĭ. De aci trecînd în com. Cernătești, curge prin valea Cernătești și se încarcă pe stînga cu pîrîul Cernătești. Udă com. Rasnicul, unde se încarcă pe stînga cu pîrîul Rasnicul. Pănă în dreptul acesteĭ comune are direcțiunea de la V.-E.; de aci se lasă în jos către com. Beloțul, unde se încarcă cu pîraiele de maĭ sus. Trece în com. Predești, de unde se încarcă pe dreapta cu pîrîul Merețelul și în fine intră pe teritoriul comuneĭ Breasta, unde primește pîrîul Breasta.

Obedeanu, *fîntînă*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Cernelile, zidită la 1821 de Petrache Obedeanu și rezidită la 1893 de d-na Eliza Opran.

Obedeni, saŭ **Obedeanca**, *com. rur.*, și reședința pl. Glavacioculŭ-Neajovul, jud. Vlașca. Se compune din: Angheleștĭ, Bucșani-d.-j., Obedeanca, Pîrlita și Vadul-Lat, situate în pl. Neajlovuluĭ, pe valea cu acelașĭ nume, ce vine din sus de Corbi-Ciungi, la 32 kil. de București și la 56 kil. de Giurgiŭ. Aci dă Drîmbovnicul în Neajlov.

Are o populație de 1279 suflete, din carĭ 269 contribuabilĭ; o biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, ținînd de parohia Obedeanca, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ; o școală mixtă, cu 4 clase, frecuentată de 44 băețĭ și 3 fete.

Budgetul com. e la venitурĭ de 11787 leĭ și la cheltuelĭ, de 7019 leĭ.

S'a arat în această comună (1894) o suprafață de 1480 hect., cu diferite cereale.

Cea maĭ mare depărtare între cătunele din această parohie este de 4½ kil.

Obedeni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Vărăști-Obedeni, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat la S. de Vărăști, pe malul stîng al rîuluĭ Sabarul. La S. e înconjurat de pădure. Aci țărmul drept al Sabaruluĭ e smîrcos.

Se întinde pe o suprafață de 955 hectare, cu o populație de 655 locuitorĭ.

D-niĭ fraț Obedenaru aŭ 685 hect. și locuitoriĭ, 270 hect. Proprietariĭ cultivă 610 hect. (40 izlaz, 20 vie, 15 pădure). Locuitoriĭ cultivă 252 hect. (15 sterpe, restul vie).

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 moară cu apă; 1 mașină de treerat cu aburĭ; 2 podurĭ stătătoare.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 392 și al celor micĭ, de 721.

Obedeni, saŭ **Obedeanca**, *cătun*, pendinte de com. cu același nume, jud. Vlașca, pl. Neajlovuluĭ, situat în valea Neajlovuluĭ unde este gura văiĭ Drîmbovniculuĭ. Proprietate a d-luĭ Ghiță Niculescu, cumpărată din trupul cel mare al moșieĭ Clejani. Acest trup merge pănă la Coșoaia, de care o desparte apa Milcovuluĭ.

Are o suprafață de 1300 hect. S'a dat la 102 locuitorĭ foștĭ clăcașĭ o suprafață de 306 hect. Are un venit anual de 20000 leĭ.

In cătun este o școală și o biserică.

Tot aci este reședința plășeĭ Neajlovul, azĭ unită cu a Glavacioculuĭ, și reședința judecătorieĭ de ocol.

Are un oficiŭ telegrafo-poștal înființat în 1882 și al căruĭ venit pe 1896--97 a fost de leĭ 5754, banĭ 98; un han mare de zid; o casă, tot de zid, pentru subprefectură și judecătoriă. Case pentru proprietar, pătule, magaziĭ bune și îndestulătoare; o moară cu turbină pe apa Neajlovuluĭ.

Locuitoriĭ posedă vite multe și în special oĭ și rîmătorĭ.

Obedeni. Vezĭ Ciocoveni, Ilfov.

Obedinul, *sat*, jud. Dolj, pl. Doljul-d.-s., com. Breasta, cu 81 locuitorĭ și 37 case. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Breasta, ce este la 2 kil.

Obeni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Ionești-Minculuĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populație de 322 locuitorĭ; o școală, frecuentată de 29 copiĭ; o biserică, zidită la anul 1842 de Duțu Comănoiŭ. Cade în centrul comuneĭ. Este străbătut la E. de calea ferată și șoseaua națională.

Obiala-Mare, *movilă*, jud. Brăila, situată în pl. Ianca, spre N. de com. Cireșul, în drumul de la Cireșul la Filipești.

Obiala-Mică, *movilă*, situată în pl. Ianca, jud. Brăila, spre N. de com. Cireșul, în drumul de la Cireșul către Filipești.

Obidiți, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., pe malul drept al rîuluĭ Rîmnicul-Sărat.

Și-a luat numele de la moșia Obidiți.

Este așezată în partea de E. a județuluĭ, la 4 kil. spre E. de orașul Rîmnicul-Sărat și în partea de E. a plășeĭ, la 8 kil. spre E. de com. Sgîrciți, reședința plășeĭ. Comunele învecinate sunt: Știubei, la 5 kil. și Bălțați, tot la 5 kil.

Se mărgineşte la N.-E. cu com. Ştubei; la S., cu com. Costieni-d.-j.; la V., cu com. Bălţaţi.

Este o comună de cîmp, neavînd alt accident de teren afară de malurile Rîmniculuĭ.

Rîul Rîmnicul-Sărat o udă în partea de N., de la V. la E.; Iazul-Morilor, la S. Maĭ sunt şi 11 puţurĭ (1—12 m. adîncime).

Cătunele care o compun sunt: Obidiţi, reşedinţa, la V., şi Mărăcini-Greculuĭ, la E.

Suprafaţa comuneĭ este de 2563 hect., din carĭ 200 hect. vatra comuneĭ, 363 hect. ale locuitorilor, 2000 hect. ale particularilor. Din acestea: 1368 hect. arabile, 400 hect. imaş, 100 hect. păduriĭ, 150 hect. fineţe, 345 hect. neproductiv.

Are o populaţie de 189 familiĭ, saŭ 771 suflete; o biserică, cu hramul S-ţiĭ Voevezĭ, zidită la 1857 de preoţiĭ Ion şi Mihalcea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală de băeţĭ, fondată în 1876 de stat, condusă de 1 învăţător şi frecventată de 27 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 60 pluguri; 230 boĭ, 112 vacĭ, 105 caĭ, 60 ţepe, 484 oĭ, 9 capre şi 110 rîmătorĭ. Comerciul constă în importul de coloniale, ţesăturĭ, spirtoase şi în exportul de cereale; transportul se face prin gara Rîmnicul-Sărat. Sunt 7 comercianţĭ, din carĭ 4 cîrciumarĭ.

Căile de comunicaţie sunt: calea judeţeană Rîmnicul-Măicănesti, ce trece prin comună; calea spre Sălcioara-Ghergheasa-Amara.

Budgetul comuneĭ e la venitur ĭ de 3000 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 2796 leĭ.

Obidiţi, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătunul de reşedinţă al com. Obidiţi, aşezat pe Rîmnicul, la E. com. Are 130 hect., cu o populaţie de 105 familiĭ, saŭ 447 suflete, din carĭ 93 contribuabilĭ; o biserică şi o şcoală.

Obieleĭ (Valea-), *vale*, izvoreşte de la poalele de E. ale munteluĭ Pleşuva-Mare, curge de la V. spre E. şi se varsă în rîul Prahova, pe ţărmul drept, în raionul com. Comarnicul, plaiul Peleşul, jud. Prahova.

Obileşti, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., pe pîrîul Valea-luĭ-Bălan.

Este aşezat în Nordul judeţuluĭ, la 32 kil. spre N.-E. de oraşul R.-Sărat şi în Vestul plăşeĭ, la 15 kil. spre V. de Măicăneşti, reşedinţa plăşeĭ. Comunele învecinate sunt: Mărtineşti, la 7 kil.; Gologanul şi Slobozia-Mihălceni, la 8 kil.

Se mărgineşte la N. cu com. Gologanul; la V., cu com. Slobozia-Ciorăşti; la E., cu Rîmniceni şi la S., cu Mărtineşti.

Pîrîul Bălanul e singurul care o udă prin mijloc. La E. e rîul R.-Sărat. Maĭ sunt şi 54 puţurĭ (7—10 metri adîncime).

Cătunele carĭ o compun sunt: Obileşti, reşedinţa, la N., Bordeasca, la S.

Suprafaţa com. este de 6357 hect., din care 2224 hect. ale locuitorilor, 120 hect. vatra com. şi 4133 hect. ale particularilor. Din acestea: 4311 hect. arabile, 1400 hect. imaş, 21 hect. păduri, 65 hect. viĭ, 600 hect. finete.

Are o populaţie de 371 familiĭ, saŭ 1600 suflete; 2 biserici, una în cătunul Obileşti, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, zidită în 1873 de preotul Andreĭ Chiru cu locuitoriĭ şi deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser; şi a doua în cătunul Bordeasca, cu hramul Naşterea Maiceĭ Domnuluĭ, zidită în 1873 de locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser; o şcoală mixtă, fundată în 1878, condusă de 1 învăţător şi frecventată de 102 elevĭ.

Calitatea pămîntuluĭ este bună, acesta fiind negru şi argilo-nisipos.

Locuitoriĭ posedă: 280 pluguri; 1 moară cu aburĭ, 1 maşină de semănat şi 1 de secerat; 760 boĭ, 466 vacĭ, 100 caĭ, 232 ţepe, 3 măgarĭ, 2528 oĭ, 2 capre şi 280 rîmătorĭ.

Comerciul constă în importul de coloniale, spirtoase, bumbac şi manufacturĭ, şi în exportul de cereale şi vite; transportul se face prin staţia Gugeşti la 20 kil. spre V.

Sunt 13 comercianţĭ, din carĭ 1 băcan, 8 cîrciumarĭ şi 1 marchidan; 2 cojocarĭ, 2 potcovarĭ, 1 plăpămar, 1 tîmplar, 1 măcelar, 1 geamgiŭ şi 1 bogasier.

Căile de comunicaţie sunt: calea judeţeană Vîrteşcoi-Brăila şi drumurile spre: Mărtineşti, Rîmniceni, Maluri, Bogza-Voetinul-R.-Sărat, gara Gugeşti.

Budgetul com. e la venitur ĭ de 6482 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 6444 leĭ.

Obileşti, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cătunul de reşedinţă al com. Obileşti. Are 4857 hect. întindere; o populaţie de 202 familiĭ, saŭ 847 suflete, din carĭ 252 contribuabilĭ; o biserică şi o şcoală.

Obileşti, *fostă staţie de caĭ de poştă* la 1836, pe drumul între Bucureşti şi Călăraşi, jud. Ilfov.

Obileşti, *lac*, în jud. Ilfov, plasa Mostiştea, format de Valea-Mostiştea şi Valea-Cioranilor.

Obileşti-Noĭ, *com. rur.*, în jud.

Ilfov, pl. Negoeşti, situată la E. de Bucureşti, lîngă lacul Obileşti, la 66 kil. de Bucureşti. Stă în legătură cu com. Frăsinetul şi Obileşti-Vechĭ prin şosele vecinale.

Se compune din satele: Buzoeni, Orăşani şi Obileşti-Noĭ, cu o populaţie de 1688 suflete, din carĭ 301 contribuabilĭ, carĭ locuesc în 314 case.

Suprafaţa totală a com. este de 4760 hect.

Moştenitoriĭ Principeluĭ N. Bibescu aŭ 3983 hect. şi locuitoriĭ, 777 hect. Proprietarul cultivă tot terenul, rezervînd pentru izlaz 200 hect. (400 hect. pădure). Locuitoriĭ, din pămîntul lor, rezervă pentru izlaz 57 hectare.

Are: o biserică; 2 şcoale; 1 moară cu apă; 2 maşinĭ de treerat; 1 heleşteŭ; 1 pod stătător.

Aci se fac 3 tîrgurĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 7232 leĭ şi la cheltuelĭ, de 6260 leĭ.

Dintre locuitorĭ, 369 sunt plugarĭ, 8 sunt industriaşĭ, 16 aŭ diferite profesiunĭ.

Locuitoriĭ posedă: 177 pluguri: 24 cu boĭ şi 153 cu caĭ; 230 care şi căruţe: 27 cu boĭ şi 203 cu caĭ; 785 caĭ şi ĭepe, 8 armăsarĭ, 218 boĭ, 661 vacĭ şi viţeĭ, 7 taurĭ, 73 bivoliţe, 31 capre, 2327 oĭ şi 168 porcĭ.

Comerciul se face de 10 cîrciumarĭ şi 2 hangiĭ.

Locuitoriĭ împroprietăriţĭ sunt 176 şi neîmproprietăriţĭ, 229.

La 1821, Turciĭ sub conducerea luĭ Chehaia-Bei, venind de la Silistra spre Bucureşti, aŭ poposit la Obileşti.

Obileşti-Noĭ, *sat*, pl. Negoeşti, jud. Ilfov, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume. E aşezat la E. de Bucureşti, între Valea-Argoveĭ şi malul de E. al laculuĭ Obileşti. Aci este reşedinţa primărieĭ.

Suprafaţa totală a satuluĭ e de 4760 hect. (împreună cu cătunele Buzoeni şi Orăşani), cu o populaţie de 1391 locuitorĭ.

Moştenitoriĭ Principeluĭ N. Bibescu aŭ 3983 hect. şi locuitoriĭ, 777 hect. Pentru izlaz s'aŭ rezervat 200 hect., iar 400 hect. sunt pădure. Locuitoriĭ aŭ şi eĭ 57 hect. izlaz.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; 2 şcoale, una de băeţĭ şi a doua de fete, frecuentate de 32 elevĭ şi 23 eleve; 1 moară cu apă; 2 maşinĭ de treerat; 1 heleşteŭ; 1 pod.

In fie-care an se fac aci treĭ tîrgurĭ de vite, obiecte şi băuturĭ spirtoase, la 25 Martie, 21 Maiŭ şi 6 August.

Comerciul se face de 9 cîrciumarĭ şi 2 hangiĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 1407 şi al celor micĭ, de 1677.

Obileşti-Vechĭ (Silişteа), *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Negoeşti, aşezată la E. de Bucureşti, între Valea-Argoveĭ şi malul de N. al laculuĭ Obileşti, la 69 kil. de Bucureşti. Populaţia comuneĭ este de 941 suflete, din carĭ 176 contribuabilĭ, locuind în 191 case şi 2 bordee. Stă în legătură cu com. Obileşti-Noĭ prin o şosea vecinală.

Această comună este însemnată în istoria Ţăreĭ prin lupta ce se dete aci între Turcĭ, Ruşĭ şi Romînĭ la anul 1807.

Aci se face ŭn bun comerţ cu peştele ce se scoate din lacul Obileşti şi cu lemnele din pădurile vecine.

Suprafaţa totală a comuneĭ e de 1500 hect.

Moştenitoriĭ Principeluĭ N. Bibescu aŭ 885 hect. şi locuitoriĭ, 615 hect. Proprietarul cultivă 845 hect. (30 izlaz, 10 pădure). Locuitoriĭ rezervă 75 hect. pentru fineţe.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, frecuentată de 25 copiĭ; 1 heleşteŭ, pe proprietatea familieĭ Bibescu.

Budgetul com. e de 2989 leĭ la venitурĭ şi de 2937 leĭ, la cheltuelĭ.

Dintre locuitorĭ, 211 sunt plugarĭ, 41 aŭ diferite profesiunĭ.

Eĭ posedă: 110 pluguri: 12 cu boĭ şi 98 cu caĭ; 142 care şi căruţe: 17 cu boĭ şi 125 cu caĭ; 540 caĭ şi ĭepe, 52 armăsarĭ, 105 boĭ, 302 vacĭ şi viţeĭ, 57 taurĭ, 20 bivolĭ, 45 bivoliţe, 28 capre, 335 porcĭ, 979 oĭ.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ.

Improprietăriţĭ sunt 126 locuitorĭ şi neîmproprietăriţĭ, 141.

Pe teritoriul acesteĭ comune este Dealul-Beciuluĭ, numit astfel pentru că pe el a avut Constantin Brîncoveanu palat la 1712 după ducerea luĭ Brîncoveanu la Constantinopole, palatul căzut în ruine şi a rămas numaĭ beciul de sub palat ale căruĭ urme se văd şi azĭ. Pe acest deal Brîncoveanu a avut observator de unde privea în Bucureşti.

Această comună este străbătută de văile: Gura-Văiĭ, Valea-Cotuluĭ, Palanga, Valea-Vieĭ, Valea-Cocoruluĭ, pe care se cultivă tot felul de cereale. Afară de acestea maĭ sunt văile: Milotina şi Ciorani, prin carĭ trec micĭ pîraie, ce poartă aceste nume.

Obislavi, *com. rur.*, pl. Neajlovul, jud. Vlaşca, situată la extremitatea N. a plăşeĭ, pe rîul Obislavi, la hotarul spre jud. Dîmboviţa. Proprietate a statu-

luĭ, fostă a mănăstireĭ Mitropolieĭ, se arendează cu Crovul, cu 15400 leĭ anual.

Intinderea moșieĭ e de 1800 hect. S'a dat la 200 locuitorĭ foștĭ clăcașĭ o suprafață de 600 hect. Are o pădure în 3 pilcurĭ, în suprafață de 199 hect.

Are o populație de 1248 suflete, din carĭ 249 contribuabilĭ; o biserică, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ, ținînd de parohia Fundul-Părului; o școală mixtă, condusă de 1 învățător, și frecuentată de 21 copiĭ; 3 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 7125 leĭ și la cheltuelĭ, de 6608 leĭ.

Este departe de Giurgiŭ, de 82 kil.; de Obedeni, reședința plășeĭ, de 9 kil.; de București, de 48 kil. și de stația drumuluĭ de fer Titu, de 18 kil.

Are o șosea județeană, ce duce la Pitești, apoĭ pe Valea-Neajlovuluĭ, la București, pe la Popa-Nae.

Obislavul, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Olteț-ul-d.-s., formată din 3 cătune: Diaconești, Linia și Țuțurul. Este situată pe rîul Obislavul, între Dealul-Muereĭ și Urziceni, la 70 kil. de reședința județuluĭ și la 5 kil. de a subprefectureĭ.

Pănă la anul 1875, comuna Obislavul era întrupată la comuna Tina, iar dela această dată s'a separat.

Are o populație de 781 suflete, din carĭ 158 contribuabilĭ, carĭ locuesc în 230 case; o biserică reparată, la anul 1852.

Locuitoriĭ se ocupă maĭ mult cu plugăria. Eĭ posedă: 27 caĭ, 300 boĭ, 235 vacĭ, 80 capre, 270 oĭ, 380 porcĭ; mulțĭ merĭ, perĭ, nucĭ și cireșĭ.

Toțĭ locuitoriĭ sunt moșneni.

Cu izlaz comuna are 878 hect. pămînt.

Veniturile și cheltuelile comuneĭ se urcă la 1130 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Muereĭ, Urzici, Țuțurul, Măgura și udată de văile: Obislavul, Edera și Valea-Stîneĭ. Locurile din jurul comuneĭ se numesc: Obislavul, Moșteni și Hotarul.

Obislavul, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, în jud. Vîlcea, pl. Olteț-ul-d.-s., com. Obislavul.

Obislavul, *vale*, com. Obislavul, pl. Olteț-ul-d.-s., jud. Vîlcea. Se varsă în Oltețul.

Obița, *pîrîŭ*, în com. rur. Vidimirești, plaiul Cloșani, jud. Mehedinți, formată din pîraiele Rudina și Șovernele; are morĭ pe dînsa și se varsă în rîul Iupca la Popești.

Obîrșa, *munte*, comuna Albești, pl. Dîmbovița, jud. Mușcel.

Obîrșeni, *com. rur.* și *sat*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, spre S.-E. și la 19 kil. de Bîrlad, la marginea jud., pe pîr. Jeravățul. Formează o comună (com. Obîrșeni) cu cătunul Pleșa. In toată com. sunt 528 locuitorĭ, din carĭ 179 contribuabilĭ, locuind în 149 case. Satul are o populație de 126 locuitorĭ și 55 case.

Are o școală primară de băeți; 2 bisericĭ; o moară cu vaporĭ.

Se cultivă viea pe o suprafață de 39,50 hect. Se lucrează rotăria și se fac spete, ce se întrebuințează de femeĭ la țesutul pînzeĭ. Se cultivă gîndaciĭ de mătase.

Comerciul se face de 6 persoane.

Obîrșeni-Boerești. Vezĭ Obîrșeni-Clăcași, *sat*, jud. Tutova.

Obîrșeni-Clăcași, *com. rur.* și *sat*, în jud. și pl. Tutova, spre N.-V. de oraș pe pîr. Iezerul și aproape de sorgintea sa. Satul formează o comună (com. Obîrșeni) cu cătunul Obîrșeni-Răzășĭ și Valea-Iezeruluĭ (Lingurari), avînd o populație de 484 suflete, din carĭ 85 contribuabilĭ și 140 case.

Are 14,25 hect. vie, din carĭ 825 nelucrătoare și 2 hect. livezĭ de prunĭ.

Comerciul se face de 3 persoane.

Se maĭ numește și Obîrșeni-Boerești.

Obîrșeni-Răzășĭ, *sat*, în jud. și pl. Tutova, com. Obîrșeni, lîngă satul Obîrșeni-Clăcași. Are o populație de 87 locuitorĭ și 27 case.

Obîrșia, *com. rur.*, pl. Siretul-d.-s., jud. Bacăŭ, situată pe deal și în valea superioară a pîrîuluĭ Berheciul, care obîrșește pe teritoriul eĭ, din dealul Raiul, de unde 'ĭ vine și com. numele de Obîrșia.

In vechime purta numele de Naforniță-luĭ-Conachi.

Este alcătuită din 2 cătune: Obîrșia, reședință, și Băimacul.

Se mărginește la E. cu com. Colțești, jud. Tecuciŭ; la N., cu com. Odobești; la V., cu com. Mărăști și la S., cu com. Tîrgul-Glodurile.

Are: o populație de 321 familiĭ, saŭ 1220 suflete, din carĭ 641 agricultorĭ, 8 meseriașĭ, 2 comercianțĭ, 14 cu profesiunĭ libere, 107 muncitorĭ și 35 servitorĭ, locuind în 328 case; o școală în satul Băimacul; 2 bisericĭ, una în satul Obîrșia, a doua în cătunul Băimacul, deservite de 1 preot și 4 cîntărețĭ.

La Băimacul, sătenĭĭ Romînĭ, lucrează cobze, foarte căutate și răspîndite în toată țara.

Budgetul comuneĭ e la ve-

nituri de lei 5395, bani 93 și la cheltueli, de lei 1835, bani 7.

Totalul pămînturilor de cultură este de 850,85 hect.

Teritoriul comunei are o întindere de aproape 1317 hect.

Pădurea Bulăul ocupă o suprafață de 65 hect.

Proprietari sunt: C. Șendrea, posedă 5589 hect.; Familia Ciuchi, 340,80 hect.; Pr. I. Știrbei, 35,10 hect.

Viile aŭ o întindere de 25,45 hect.

Vite sunt: 77 cai, 861 vite mari cornute, 375 porci, 20 capre și 322 oi.

Stupi cu albine sunt 73.

Com. Obîrșia este legată cu comunele: Secueni, Mărăști și Glodurile, prin căi vecinale.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 27 kil.; la com. Odobești, 5 kil.; la Mărăști, 4 kil.; la com. Tîrgul-Glodurile, 7 kil. și la com. Secueni, reședința plășeĭ, 9 kil.

Obîrșia, *com. rur.*, în pl. Gilortul, jud. Gorj, la N. comuneĭ Rădinești, pe valea Plosca, valea cea mai despre E. a plășeĭ Gilortuluĭ. Este numită ast-fel pentru-că este așezată la obîrșia văeĭ Plosca, între județul Vîlcea și comunele Rădinești și Piscoiul-de-Gorj.

E situat pe coaste și vîlcele și e formată dintr'un singur sat. Are o suprafață de 374 hect. din cari: 74 hect. pădure, 100 hect. arabile, 150 hect. fînețe, 10 hect. vie, 15 hect. livezi de pruni și 25 hect. izlaz, locurile fiind cam ripoase.

Are o populație de 138 familiĭ, saŭ 540 suflete, din cari 129 contribuabilĭ; o biserică de lemn, făcută de locuitorĭ la anul 1852 și deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Locuitoriĭ sunt moșneni. Ei posedă: 45 pluguri, 54 care cu boĭ, 2 căruțe cu cai; 160 vite mari cornute, 6 cai, 80 capre, 85 oi și 170 rîmători.

Budgetul comuneĭ e la venituri de lei 768, bani 90, iar la cheltueli, de lei 762.

Comunicația se face printr'o șosea comunală, care pune comuna în comunicație la S. cu com. Rădinești, precum și prin drumuri ordinare, care duc la alte cătune.

In Obîrșia se găsesc: 3 puțuri și 6 fîntîni.

Obîrșia, *com. rur.*, în jud. Mehedinți, pl. Cîmpul, la 64 kil. de orașul Turnul-Severin, situată pe deal și cîmpie. Și-a luat numele de la frumoasele izvoare și numeroasele fîntîni ce are în partea despre S., pe valea numită a Obîrșieĭ, pe unde curge și rîul cu același nume. Se mărginește: la E., cu com. Guneni; spre N.-E., cu Dîrvari-d.-j.; spre N., cu Oprișorul; spre V., cu Izimșea; iar la S., cu Salcia. Comuna e formată dintr'un singur sat, avînd o populație de 1400 suflete, din cari 206 contribuabilĭ, locuind în 250 case.

Ocupațiunea locuitorilor este agricultura și creșterea vitelor; unii dintre ei se ocupă și cu facerea rogojinelor; alții se ocupă cu cizmăria și abageria.

Locuitoriĭ posedă: 80 pluguri, 139 care cu boĭ, 26 căruțe cu cai; 80 stupi.

Prin comună trece șoseaua care duce de la Severin la Calafat.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 31 copiĭ.

Budgetul comuneĭ e la venituri de 6479 leĭ, iar la cheltueli, de 2685 leĭ.

Vite: 762 vite mari cornute, 700 oi, 60 cai și 669 rîmători.

In comună sunt: 2 dealuri: Dealul-Bîlciuluĭ și Dealul-Obîrșieĭ, care se află spre S. de rîul Obîrșia, Valea-Ivașculuĭ; pîrîul Obîrșia ce se formează din izvoarele comuneĭ și pe care se află și morĭ de măcinat.

Se fac treĭ bîlciurĭ anuale și anume: unul la Sf. Teodor, al doilea la Înălțarea Domnuluĭ și al treilea la 6 August (Schimbarea la față).

Loc istoric în comună sunt niște ridicăturĭ de pămînt, unde Rușiĭ, la 1854, aŭ fost bătuți cumplit de Turcĭ.

Obîrșia, *com. rur.*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, la 72 kil. de orașul Turnul-Severin. Și-a luat numele de la numeroasele văĭ (obîrșiĭ) ce are, și pe care este așezată.

Se mărginește: la E. cu comuna Mărășești; la S., cu comuna Siliștea; spre V., cu comuna Izverna; iar la N., cu rîul Cerna. Obîrșia este formată dintr'un singur sat și este comuna cea mai ascunsă în munte dintre com. județuluĭ Mehedinți, cu drumuri grele de practicat.

Are o populațiune de 700 suflete, din care 70 contribuabilĭ, cari locuesc în 130 case.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se ocupă mai cu seamă cu cultura albinelor, fiind singura comună din județul Mehedinți, aĭ căreĭ locuitorĭ posedă mulți stupi; alți locuitorĭ se ocupă cu facerea șindrileĭ.

Eĭ posedă: 8 pluguri, 2 care cu boĭ și 1 căruță cu caĭ; 80 stupi cu albine.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 3 cîntăreți.

Budgetul comuneĭ e la venituri de 546 leĭ, iar la cheltueli, de 453 leĭ.

Vite: 590 vite mari cornute, 460 oi, 900 capre, 42 cai și 460 rîmători.

Are o șosea, care leagă centrul comunei cu comuna Mărășești.

Dealuri mai principale în comună sunt: la S., Dealul-Paharniculuĭ; la N., Culmea-Obîrșieĭ, Vîrful-Inalt și Poiana-Obîrșieĭ; iar spre V., Dealul-Godeanuluĭ.

Ape: Cerna, ce formează hotarul spre N., între Austro-Ungaria și Țara-Romînească; pîraiele: Brebina, Ogașul-Gheciuluĭ, Braduluĭ, Șderuluĭ, Rămnuța-Mare și Rămnuța-Mică.

Văĭ sunt: Valea-luĭ-Dragne, de unde începe și Piscul-luĭ-Dragne, Valea-Seacă și Valea-Șderuluĭ.

Obîrșia, *com. rur.*, în mijlocul plășeĭ Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, formată din satul cu acelașĭ nume și din cătt. Coteni și Pîslari. Mai înainte a fost reședința subprefecturei pl. Balta.

Se învecinește la V. cu moșia Sadova; la S., cu com. Urzica spre S.-V., cu Vădastra și Vădăstrița și spre N.-E. cu Brastavățul. Se află la 24 kil. de Caracal și la 17 kil. de Corabia.

Are o populație de 263 familiĭ, saŭ 1020 suflete, din carĭ 225 contribuabilĭ; 2 bisericĭ, Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ (1867) în Obîrșia și Sf. Dumitru în Coteni, deservite de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală, frecuentată de 13 copiĭ; 7 cîrciumĭ.

Vite marĭ sunt 773, vite micĭ 2100 și rîmătorĭ 437.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 3977 leĭ și la cheltuelĭ, de 3939 leĭ.

Obîrșia, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., reședința com. rur. cu acelașĭ nume, situat în vale, la obîrșia pîrîuluĭ Berheciul. E înconjurat de dealurile: Godovanul, Raiul și Băimacul. Are o populație de 180 familiĭ, saŭ 669 suflete; o biserică, clădită la 1875 de obștia locuitorilor, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; 2 cîrciumĭ.

Vite sunt: 46 caĭ, 468 vite marĭ cornute, 6 capre și 190 porcĭ.

Obîrșia, *mahala*, în com. rur. Brădetul, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Obîrșia, *mahala*, făcînd parte din com. rur. Mădulari, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populație de 250 locuitorĭ; o biserică, fondată la 1802. Cade în partea de N. a comuneĭ și este udată de rîul Cernișoara.

Obîrșia, *munte*, jud. Dîmbovița, aproape de graniță; în vîrful săŭ se află Omul, pisc înalt și ascuțit lîngă Bucegi.

Obîrșia, *moșie*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., comuna Berzunțul, făcînd parte din moșia Berzunțul.

Obîrșia, *moșie* a statuluĭ, în jud. Romanați, arendată anual cu 86440 leĭ, împreună cu trupurile Arvătești, Rotunda și Praporul. Aceste trupurĭ aŭ 733 pog. pădure, sunt pendinte de mănăstirea Brîncoveni, și țin de com. Obîrșia.

Obîrșia, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 250 hect., plaiul Nucșoara, jud. Mușcel.

Obîrșia, *potecă*, jud. Mehedinți, care merge peste Cerna în munte și peste graniță în Austria, ajungînd la satul Cereneva din Banatul Temișoareĭ.

Obîrșia, Piscul, Netotul și Oticul, *munțĭ* aĭ statuluĭ, jud. Mușcel, arendațĭ cu 1300 leĭ anual.

Obîrtul, *cătunaș*, în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ, com. Lada, aproape la un loc cu comuna.

Obleagul, *munte*, acoperit cu pădure seculară, în com. rur. Ilovățul, plaiul Cerna, jud. Mehedinți.

Obleagul, *vălcea*, care se formează la capul de E., al teritoriuluĭ com. Perieți, pl. Siul-d.-s., jud. Olt; curge mai întîiŭ paralel cu Vălceaua-Vedițeĭ, apoĭ, trecînd pe teritoriul com. Mierlești, se împreună cu această vălcea și se varsă în gîrla Dorofeiul.

Oboga, *com. rur.*, în pl. Oltețul-Oltul-d.-s., jud. Romanați. Se compune din satele: Oboga-d.-s. (464 locuitorĭ), Oboga-de-Mijloc (400 locuitorĭ), unde e și primăria și Oboga-d.-j. (218 locuitorĭ), așezate lîngă apa Oltețul, în partea dreaptă, la 7 kil., spre N., de Balș și la 37 kil. de Caracal. Altitudinea terenuluĭ e de 190 m. d'asupra niveluluĭ Mării.

Are o populație de 257 familiĭ, saŭ 1082 suflete, din carĭ 250 de contribuabilĭ; 3 bisericĭ: S-f. Dumitru (1814), Sf. Niculae (1859) și Sf. Niculae în Oboga-d.-s. (1846), deservite de 3 preoțĭ și 6 cîntărețĭ; o școală, condusă de un învățător și frecuentată de 20 elevĭ.

Budgetul com. este de 5509 leĭ la venitурĭ și de 4491 leĭ la cheltuelĭ. Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Vite marĭ sunt 559, vite micĭ 960 și rîmătorĭ 360.

Aci se fac, pe proprietatea

particulară, 2 bîlciurĭ, unul la 24 Iulie și al doilea la 15 August; țin cîte o zi; se face comerț de vite marĭ și micĭ, cereale și alte producte ale industrieĭ domestice.

Oboga, *moșie*, în jud. Romanați, pl. Oltețul, com. Oboga, pendinte de schitul Șerbănești din Vîlcea, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din București; are o întindere de 630 pogoane, din care 460 pog. pădure.

Oboga, *deal*, situat pe teritoriul com. Coteana, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, în partea de N.-V., cu direcțiunea N.-S., cam paralel cu Valea-Oltuluĭ și Dealul-Brebenilor și în lungime de aproape 4 kil. E acoperit cu arăturĭ.

Oboga, *vale*, în jud. Olt, între dealul Oboga și Brebeni, pe care curge pîrîul cu acelașĭ nume. Incepe de la N. de Fîntîna-Turculuĭ; udă Ordorești și se varsă în Olt, la S. de Ipotești, după ce parcurge o distanță de 6—8 kil.

Oboga-de-Jos, *cătun* al com. Oboga, pl. Oltețul-Oltul-d.-j., jud. Romanați, la 1 kil. spre S. de Oboga-de-Mijloc, situat pe malul drept al apeĭ Oltețuluĭ; are 218 locuitorĭ.

Oboga-de-Mijloc, *sat*, în care se află primăria com. Oboga, jud. Romanați, situat lîngă Oltețul, la 7 kil. spre N. de Balș; are 400 locuitorĭ și o biserică.

Oboga-de-Sus, *cătun* al comuneĭ Oboga, pl. Oltețul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat lîngă rîul Oltețul, la 1 kil. spre N. de Oboga-din-Mijloc; are 464 locuitorĭ și o biserică, cu hramul Sf. Nicolae (1846).

Oboarele, *munte*, în jud. Dîmbovița, care se mai numește și muntele Pietroșița. Se află în sus de Moroeni, în dreapta, pe matca Ialomițeĭ. Pe vîrful munteluĭ se află Vîrful-cu-Dor. Acest vîrf este vara plin de florĭ frumoase și mirositoare și de pe el se poate privi în depărtare spre Ploești și Prahova. Coastele acestuĭ munte sunt pline de pădurĭ marĭ și bătrîne.

Oboarele, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, proprietate a moșnenilor Berevoești-Pămîntenĭ, plaiul Nucșoara, jud. Mușcel, avînd, împreună cu pădurile Năvrapul și Pipărușĭ, o întindere de 3000 hect.

Oboarele-Marĭ, *înțărcătoare*, în jud. Mușcel, plaiul Nucșoara, com. Berevoești-Ungurenĭ.

Oboarele-Micĭ, *pădure*, în jud. Mușcel. Vezĭ Plaiul-Lung.

Oboroceni-de-Jos, *sat*, în jud. Roman, plasa Siretul-d.-s., com. Heleștieni, spre S. de satul Heleștieni și la 3 kil. de el, pe pîrîul Caracașul. Este așezat pe vale. Are o populație împreună cu Oboroceni-d.-s., de 137 familiĭ, saŭ 585 suflete, din carĭ 158 contribuabilĭ; o biserică ortodoxă, de zid, și una catolică, de lemn, la care vin Ungurii din acest sat, ce ține de parohia catolică Butea; o școală primară mixtă, frecuentată de 24 elevĭ. Se mai numește și Caracașul. Acest sat, împreună cu satele Oboroceni-d.-s. și Volintirești, forma înainte de 1886 o com. separată, com. Oboroceni, iar de la această dată s'a alipit la com. Heleștieni.

Oboroceni-de-Sus, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Heleștieni, spre S. de satul Heleștieni, la 3 kil. de el și la N. de satul Oboroceni-d.-j. și alăturea cu el. Este așezat pe deal.

Are o biserică de zid. Este legat prin șosea cu orașul Roman. Prin sat trece șoseaua județeană Piatra-Tupilați-Tîrgul-Frumos-Iași.

Locuitorii posedă 238 vite marĭ cornute.

In ce privește populația, vezĭ Oboroceni-d.-j.

Oborul-Bîlciuluĭ, *vale*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Argetoaia, pe care este situată com.

Oborul-luĭ-Bîlbîe, *poiană*, jud. Mușcel, plaiul Dîmbovița, com. Bădeni-Ungurenĭ.

Obraji, *trup de sat*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Răuțești.

Obrațele-de-pe-Sfoara-Predealul, *trup de pădure*, al statuluĭ, jud. Prahova, în întindere de 25 hect., care, împreună cu trupurile: Poiana-Laculuĭ (13 hect.), Valea-Garduluĭ și Cotul-cu-Plopĭ (62 hect.), Bughea-d.-s. (45 hect.) și Runcul (40 hect.), formează pădurea Văleni.

Obrăjeasca, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana a moșnenilor Obrăjeștĭ. Are cam 1700 hect., cea mai mare parte pădure și puțin teren arabil. Se împarte în sforile: Cîrlovoaia, Măcești, Potlogeasca, Stroești, Pițigoaica și Ulmul.

Obreja, *deal*, situat în partea de E. a orașuluĭ T.-Jiul, jud. Gorj. Aci se fac 2 bîlciurĭ pe an, unul la Inălțare și al doilea la Cuvioasa Paraschiva; tot aci se face tîrg săptămînal în toate Joile. Pe acest deal se află și o

grădină a Primăriei, hala de instrucție a regimentului de dorobanți, casarma regimentului de dorobanți și a escadronului de călărași, cîmpul de tras la semn; o fabrică de cărămidă; cîte-va magazii pentru grîu și porumb; un obor pentru porci; cimitirele orașului, unul romîn și altul catolic.

Obreja (Trupul-), *moșioară* a statului de 12 stînjeni, jud. Covurluiu, pl. Zimbrul, com. Cudalbi, arendată cu 178 lei anual.

Obrejeni, *cătun*, al com. Polovraci, plaiul Novaci, jud. Gorj, situat la S. comunei și pe cîmpia Polovraci. Are o populație de 17 familii, saŭ 52 suflete, din carî 20 contribuabilî.

Locuitorii posedă: 5 pluguri, 2 căruțe cu caĭ, 10 care cu boĭ; 51 vite marî cornute, 6 caĭ, 65 oĭ, 37 capre și 42 porcî.

Comunicația dintre cătun și comuna sa se face prin drumurî ordinare.

In Obrejani se găsesc 7 fîntînî.

Obrejița, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cătun. com. Slobozia, așezat la E., pe pîrîul Slimnicul, la 1650 m. spre E. de cătun. de reședință. Are 30 hect., cu 135 familii, saŭ 490 suflete, din carî 100 contribuabilî; o biserică.

Obretinul, *baltă*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman, situată în partea de V. a plășeĭ și a comuneĭ; este formată de revărsare anterioară a brațului Sulina, cu care acum comunică prin două gîrle; maĭ comunică și cu lacul Fortuna prin o gîrliță; are o lungime de aproape 5 kil. și o lărgime medie de 5 kil.; întinderea totală este de aproape 6 kil. p. (600 hect.), aparținînd comuneĭ Cara-Orman; conține pește în mare cantitate, care se exportă prin Cara-Orman la Tulcea și Mahmudia, și de aci la Galați.

Obrijanca, *pîrîŭ*, jud. Iași, izvorește din pădurea Obrijeni, de sub Dealul-Mare, trece prin șesurile: Hertezul, Constandachi, Podobița și Mohorîța, făcînd hotarul dintre comunele: Sinești și Popești, pl. Cîrligătura; de la locul numit Zmăul, curge pe teritoriul satului Obrijeni, com. Popești, pănă se varsă în pîrîul Bahluețul, în partea de N. a comuneĭ.

Obrijeni, *sat*, în jud. Iași, pl. Cîrligătura, com. Popești, situat pe dealul Obrijeni, pe marginea căruia curge pîrîul Obrijanca. Are o întindere de 1216 hect., din carî 214 hect. sunt ale locuitorilor, iar restul, pe care se află și 214 hect. pădure, este proprietatea d-luĭ Ghica. Are o populație de 95 familiĭ, saŭ 496 suflete; o biserică de lemn, făcută la 1825.

Vite: 154 vite marî cornute, 15 caĭ, 326 oĭ și 32 rîmătorî.

Obrijeni, *deal*, jud. Iași, pl. Cîrligătura, com. Sinești; începe din șesul Constandachi, cu ramificările: Mohorîța și Rața, ce se prelungesc pe de-asupra satului Cotîrgaci; se întinde spre N., formînd un întins podiș, pe carî se face semănăturî de cereale.

Obrijeni, *deal*, pe care e situat satul Obrijeni, com. Popești, pl. Cîrligătura, jud. Iași; pe coasta luĭ se află o vie, în întindere cam de 18 hect.

Obrocari, *mahala* a orașului Slatina, jud. Olt, situată în partea de N., prelungindu-se pe valea Oltului, pănă la Valea-Muereĭ.

Ocea, *sat*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Humulești, avînd o întindere de 765 hect., cu o populație de 162 locuitorî, din carî 82 contribuabilî.

Vite: 137 vite marî cornute, 12 caĭ, 23 porcî, 105 oĭ și 24 juncî.

Acest sat se află în aceeași linie cu satul Topolița.

Ocea, *deal* al comuneĭ Pocegeni, jud. Gorj. Este întorsătura Dealuluĭ-luĭ-Bran, din partea despre E., care urmează malul drept al rîuluĭ Blahnița, dînd naștere spre S. dealuluĭ Boia.

Ocea, *pîrîŭ*, ce curge prin pl. Fundul, com. Oniceni, jud. Roman; izvorește puțin maĭ la N. de satul Fundul-Oceĭ; curge de la N. la S.; udă satele Fundul-Oceĭ și Ciorneiul și, puțin maĭ spre N. de acest din urmă sat, se varsă în rîul Bîrlad, pe dreapta. Valea sa este mărginită de dealurî foarte înalte.

Ocea, *vale* însemnată, în jud. Buzăŭ, com. Beceni; începe din Valea-Puțuluĭ și primește izvoarele: Gherghina, Ghinea, Dița, Bordeiul-luĭ-Vlad, Lacurile, Nucul, Pietrele, Țiganul, Ulmul, etc. și se varsă în rîul Slănicul, la dreapta, în fața comuneĭ Beceni, între colinele Berhanacea și Dărdăușul; în timp de ploae e mare și foarte violentă.

Ocea-Blebea, *moșie*, care a fost pendinte de Mănăstirea-Neamțuluĭ, jud. Neamțu, iar acum e proprietatea statuluĭ. Se află pe teritoriul com. Humulești, plasa de Sus-Mijlocul.

Arenda anuală: 2000 leĭ.

Oceţul, *pîrîŭ*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, care se varsă în Trotuș.

Ocheni, *sat*, făcînd parte din com. Condrăcheşti, jud. Tecuciŭ, situat pe dealul cu acelaşĭ nume, înconjurat de toate părțile de văĭ, la 2 kil. de reşedința comuneĭ, spre N.

Are o populație de 88 familiĭ, saŭ 440 suflete, locuind în 84 case; o biserică, cu hramul S-ţiĭ Apostoliĭ, făcută la 1780, după cum se vede scris în Mineiŭ. A fost reparată de două orĭ, în urmă s'a ruinat şi în anul 1894 s'a zidit alta cu spesele d-luĭ Teodor Sturdza, proprietarul satuluĭ Ocheni, şi cu ajutorul obşteĭ locuitorilor. Are o Evanghelie şi sfinte vase donate de Maria, fiica luĭ Alexandru Moruzzi, Domnul Moldoveĭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

In partea de E. şi V. a satuluĭ, pe vale, se găsesc izvoare cu apă de băut.

Locuitoriĭ, foştĭ clăcaşĭ, s'aŭ împroprietărit la 1864.

Teritoriul satuluĭ este de 663 hect., din carĭ locuitoriĭ stăpînesc 230 hect., iar d-l Th. Sturdza, restul.

Ocheni, *deal*, jud. Tecuciŭ, se întinde la N. de satul Ocheni, şi separă com. de tîrgușorul Găiceana.

Ocheşeşti, *sat*, făcînd parte din com. Corbița, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ, format în anul 1893. E situat pe ambele laturĭ ale şoseleĭ ce duce din Tecuciŭ la Podul-Turculuĭ.

Are o populație de 14 familiĭ, saŭ 50 suflete, carĭ locuesc în 10 case.

Locuitoriĭ sunt veniţĭ din comunele din apropiere.

Ocheşeşti, *fost sat*, pe malul Bîrladuluĭ, jud. Tecuciŭ, aĭ căruĭ locuitorĭ, după desfiinţarea satuluĭ, s'aŭ aşezat în mahalaua Cernicari şi Peri, pendinte de oraşul Tecuciŭ.

Satul a existat nu se ştie până cînd; la 1663, Coceala şi femeea sa Grăjdeana, vînd satul Ţigăneşti şi Ocheşeşti luĭ Eustaţiu Dabija.

Ocheşeşti, *deal*, situat pe malul stîng al Bîrladuluĭ şi făcînd parte din com. Ţigăneşti, pl. Nicorești, jud. Tecuciŭ. Pe acest deal a fost satul cu acelaşĭ nume.

Ocheşti, *parte* din comuna Zlotești, jud. Telcorman.

Ocheşti, *moşie*, în jud. Telcorman, pl. Telcormanuluĭ, com. Zlotești.

Ochĭ-Albĭ (Vălceaua-luĭ-), *ramificaţie* din Valea-Bucovuluĭ, jud. Teleorman; trece prin pădurea Bucovuluĭ, aproape de comuna Tătărești-d.-s.

Ochĭa, *pîrîaş*, format pe teritoriul com. Herăstrăul, pl. Vrancea, jud. Putna, şi care se varsă în Năruja.

Ochinca, *baltă*, formată din vărsarea Prutuluĭ, la E. de satul Costuleni, com. Costuleni, pl. Braniștea, jud. Iaşi.

Ochiota, *lac*, jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Rastul, ce se scurge în Dunăre printr'un canal.

Ochişori, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Braloştița, aparţinînd principeluĭ Gr. C. Ghica. Pe ea se găseşte pădure.

Ochişori, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Jiui-d.-s., com. Braloştița, în întindere de 30 hect. Se află pe moşia Ochişori şi aparţine principeluĭ Gr. C. Ghica. E populată cu stejar, cer, fag şi gîrniță.

Ochişorul, *sat*, jud. Dolj, pl. Siul-d.-s., com. Braloştița. Are o populație de 420 suflete.

Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Braloştița, ce este la 600 m.

Ochişorul, *numire vechie a satuluĭ* Matița, jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Păcureți.

Ochişorul, *baltă*, formată din vărsarea Prutuluĭ, lîngă satul Şendreni, com. Sculeni, pl. Braniștea, jud. Iaşi.

Ochiul, *deal*, în partea de E. a com. Păhnești, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, în valea căruia se află aşezat satul Păhnești. Pe el sunt plantate viĭ, carĭ produc un vin renumit.

Ochiul, *gîrlă*, în partea de N. a com. Gura-Bohotinuluĭ, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, numită astfel de la adîncimea sa.

Ochiul, *baltă*, la S. com. Desa, pl. Cîmpul, jud. Dolj, cu o suprafață de 10 hect.

Ochiul, *baltă*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Roziștea, pe moşia bisericeĭ Maica Domnuluĭ Dudu. Intr'însa se scurg băltile: Strîmba, Metița, Ocrugli, Seaca, Groşeţul, Lunga, Trestina şi Jieţul. Această baltă, printr'un canal făcut de fostul proprietar Barbu Golfineanu, dă în rîul Jiul, la punctul numit Clocotici.

Ochiul, *ochiŭ de apă*, spre E. de Balta-Orbejăĭ, pe moşia Pomîrla,

com. cu acelaşi nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ. Este foarte adînc şi coloarea apeĭ e neagră. Scurgerea apeĭ formează un pîrîiaş. Se crede că acest ochiŭ de apă ar fi în legătură sub-terană cu Bolborosita, o baltă de pe Hilişeul-Curt. Iarna nu înghiaţă de cît atunci cînd sunt geruri foarte mari.

Ochiul, *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ, pl. Podoleni, com. Păhneşti; ia naştere din izvorul numit Ochiul, de la poalele dealuluĭ cu acelaşĭ nume; se află în partea de S. a satuluĭ Păhneşti; mărit cu afluentul său Fundătura, trece în com. Duda.

Ochiul, *pîrîŭ*, jud. Tecuciŭ, ia naştere dintre viile de pe dealurile dimprejurul oraşuluĭ Huşi şi, în unire cu pîraele: Draslăvăţul, Schitul şi Zavati, formează pîrîul Broşteni.

Ochiul-Bolătăuluĭ, *izvor*, în jud. Suceava, com. Sasca, formînd un lac în suprafaţă de 2 stj. p. Din el se formează un pîrîiaş ce dă în Şomuzul-Mare — al-Băceĭ.

Ochiul-Bouluĭ, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Ialomiţa, căt. com. Cătunul.

Ochiul-Bouluĭ, *deal*, în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, com. Jilavele.

Ochiul-Bouluĭ, *lac*, în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, com. Jilavele.

Ochiul-Bouluĭ, *lac*, în lunca de lîngă satul Leurdeni, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov.

Ochiul-luĭ-Damaschin, *lac*, saŭ *ochiŭ*, format din izvoare propriĭ, cu o suprafaţă de 29 m. p., situat în partea de S.-E. a com. Fîntînelele, pl. Siretul, jud. Botoşani.

Ochiurile, *3 bălţĭ* saŭ *ochiurĭ*, pe moşia Salcea, com. Salcea, pl. Siretul, jud. Botoşani, cu o suprafaţă de 7 hect., formate din izvoare; conţin peşte.

Ochiurile, *baltă*, în jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, com. Urdari-d.-j., spre S. de com., formată din rîul Jiul, acoperă o suprafaţă de ½ hect., şi conţine mult peşte.

Ocia, *cătun*. Vezĭ Gîrceni, sat, jud. Vasluiŭ.

Ocii (Gura-), *cătun* al com. Beceni, jud. Buzăŭ, cu 190 locuitorĭ şi 40 case.

Ocina, *com. rur.*, în jud. Prahova, plaiul Peleşul. Parte este aşezată pe albia pîrîuluĭ Prahoviţa, iar parte pe valea numită Valea-Braduluĭ, la 55 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 22 kil. de reşedinţa plaiuluĭ.

Se compune din 3 cătune: Valea-Braduluĭ, Adunaţi-Prahoviţeĭ şi Băltişul, cu o populaţie de 270 familiĭ, saŭ 1342 suflete, din carĭ 253 contribuabilĭ, locuind în 290 case.

Are 2 bisericĭ: una fondată în 1881, de către obştea locuitorilor şi a doua, cu hramul Adormirea, începută de preotul Ioan şi terminată cu zugrăveala de D-nul Radu Novian şi Cucoana Anica State; o şcoală, înfiinţată la 1850, şi frecuentată de 60 copiĭ.

Ocupaţia de căpetenie a locuitorilor este dogăria. Eĭ desfac produsul muncheĭ lor la oraşele Ploeşti şi Bucureşti.

In raionul com. sunt 2 morĭ: una pe rîul Prahoviţa şi a doua pe vălceaua Valea-Braduluĭ.

Parte din locuitorĭ sunt moşnenĭ; 120 s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşia Ocina, din care li s'aŭ dat 420 hect. pămînt. Eĭ posedă: 85 caĭ, 15 ĭepe, 291 vacĭ, 385 capre şi 160 rîmătorĭ.

Ţuică se fabrică anual pănă la 3600 decal.

Comerciul se exercită în com. de 3 cîrciumarĭ.

Budgetul e la venitурĭ de 2446 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2444 leĭ.

In com. e o şosea vecinală, care o leagă cu com. Breaza şi Bezdeadul, jud. Dîmboviţa.

E brăzdată de dealurile: Măgura, Vîrful-Moşuluĭ, Vîrful-Stîlpuluĭ, Sultanul şi Vîrful-Stîrminilor.

Afară de rîul Prahoviţa, maĭ e străbătută de Valea-Braduluĭ, Valea-Bisericeĭ şi Băltişul şi are şi un izvor cu apă de pucioasă.

Se mărgineşte cu comunele: Valea-Tîrseĭ, Prahoviţa-d.-s., Breaza-d.-s., Talea şi jud. Dîmboviţa.

Toată com. are o suprafaţă de 750 hect.

Ocina, *moşie* a statuluĭ, pe care la 1864 s'aŭ împroprietărit locuitoriĭ din com. Ocina, plaiul Peleşul, jud. Prahova.

Ocina, *izvor de apă minerală*, situat pe un loc muntos, în căt. Adunaţi, com. Ocina, plaiul Peleşul, jud. Prahova, proprietatea d-neĭ Anica State. Se află în apropiere de centrul com. şi comunicaţia se face aci cu înlesnire. Izvorul conţine sare şi pucioasă. Tot în acest căt. maĭ este un izvor de apă minerală, pe proprietatea d-luĭ Ion I. Anca.

Ociogi, *cătun*, spre E. şi la 3 kil. de com. Brîncoveni, din care face parte, pl. Oltul-Olteţul-d.-s., jud. Romanaţi, situat între Ol-

tişorul şi Oltul, unde albia acestuĭ din urmă rîŭ are 113 m. altitudine d'asupra nivelului Mărĭi; are 40 de locuitorĭ.

Ocna. Vezĭ Ocnele-Marĭ, judeţul Vîlcea.

Ocna. Vezĭ Pochiţa, sat, judeţul Bacăŭ.

Ocna, *mahala,* numită şi Mahalaua Ocnenilor, în plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi, comuna urbană Baia-de-Aramă.

Ocna, saŭ **Cracul-Ocneĭ,** *deal,* jud. Mehedinţi, pe care este aşezată mahalaua Ocna, din comuna urb. Baia-de-Aramă. Este acoperit cu pădure de gorun.

Ocna, *deal,* în raionul comuneĭ Ocna, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 48 hect., 50 ariĭ vie.

Ocna, *culme de deal,* care este o prelungire a culmeĭ Smeurătul şi care începe de la com. Bunești, jud. Vîlcea. Dintre acest deal şi dealul Sohorătul, ia naştere rîul Ocniţa (Sărata), afluent al Oltuluĭ.

Ocna, *mină,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, de unde odiniŏară s'a scos aramă. Vezĭ Baia-de-Aramă.

Ocna. Vezĭ Salinele, *mine de sare,* jud. Bacăŭ.

Ocna, *mine de sare,* jud. Vîlcea, com. Ocnele-Marĭ. Vezĭ Ocna-Mare.

Ocna, *izvor cu apă minerală,* jud. Dîmboviţa, avînd gustul de pucioasă şi conţinînd mare cantitate de sare amară. Se află pe Vîrful-Voineĭ în raionul comuneĭ Besdeadul, în partea de E., şi în apropiere de com. Ocina, din plaiul şi jud. Prahova.

Ocna, *pîrîŭ,* ce izvoreşte din poala Craculuĭ-Ocnelor, jud. Mehedinţi, şi se varsă în apa Bulba. Are o apă galbenă.

Ocna, saŭ **Rîul-Sărat,** *rîŭ,* jud. Vîlcea, izvoreşte de sub poalele dealuluĭ Teiuşi, com. Titireciul, curge de la N.-V. către S.-E. şi se varsă în Olt aproape de Rîureni. Apa sa este sărată. Udă Tîrgul-Ocna. In valea sa, se află Salinele-Marĭ şi şoseaua ce leagă Rîmnicul cu Tîrgu-Jiŭ.

Rîul Ocna primeşte pe stînga pîraiele: Pîrîul din căt. Lunca, Valea-Goiĭ, Valea-Sărată, Gîngiuleşti şi Creţuleşti; iar pe dreapta: Ocniţa, Cosota, Valea-Fîntîneĭ saŭ Ruginoasa, Valea-luĭ-Mogoş, valea Nisipi şi Valea-Adîncă.

Ocna (Tîrgul-), *com. urb.,* jud. Bacăŭ. Vezĭ Tîrgul-Ocna.

Ocna (Tîrgul-), *staţie de dr.-d.-f.,* jud. Bacăŭ. Vezĭ Tîrgul-Ocna.

Ocna (Tîrgul-), *pădure,* judeţul Bacăŭ. Vezĭ Tîrgul-Ocna.

Ocna-de-la-Baican, *a patra gură de ocnă,* ce s'a deschis în com. Slănicul, plasa Vărbilăul, jud. Prahova, după ce s'a părăsit gura Cărbuneanu. Această ocnă a fost alăturĭ de Cărbuneanu, la 60—80 m. N'a fost tocmaĭ adîncă. Azĭ totul s'a distrus aci de o vălcea, ce curge pe locul unde a fost mina.

Ocna-Mare, jud. Vîlcea. Vezĭ Ocnele-Marĭ, comună.

Ocna-Mare, (Ocnele-Marĭ), *mine de sare,* jud. Vîlcea, com. Ocnele-Marĭ. Se găseşte aci o mare cantitate de sare, cu care se alimentează mare parte din Romînia, Serbia şi Bulgaria şi care aduce un venit însemnat statuluĭ. Sarea se taie şi se scoate din mine de către criminalĭ, condamnaţĭ la muncă silnică şi în număr de peste 200.

In Sulzer (1781), găsim că cea maĭ productivă salină din Muntenia se află dincolo de Olt, aproape de Rîmnic, reşedinţa Episcopuluĭ, în localitatea care din cauza aceasta se numeşte Ocna-Mare.

Raicewicĭ, în descrierea sa a călătorieĭ, făcută în 1789, în Principatele-Romîne, descrie astfel modul cum se fac săpăturile minelor de sare:

«Se sapă aceste mine foarte adînc; minerĭĭ fac două deschizăturĭ, una perpendiculară şi alta oblică. Se pune la oarecare adîncime, în gura celeĭ d'întîiŭ, un grătar de fier pe care se arde o mare cantitate de lemne, pentru a schimba şi purifica aerul din mină; cea-l'altă serveşte pentru eşirea lucrătorilor. Lucrătorĭĭ sunt de două feluri; unĭĭ sunt oamenĭ liberĭ, carĭ exercită această meserie prin ereditate; ceĭ-l'alţĭ, criminalĭ, carĭ sunt condamnaţĭ la muncă pentru grave delicte. Existenţa acestor feluri de oamenĭ este de mică durată şi coloarea feţeĭ lor este un indiciŭ al sănătăţeĭ lor rele. Eĭ taie bucăţĭ pătrate de sare minerală de greutatea unuĭ quintal ce se scoate prin deschizătura perpendiculară, prin ajutorul unor funiĭ legate de o piele de boŭ foarte tare.

«Minerĭĭ, ca să lucreze în excavaţiunĭ, fac drumurĭ foarte vaste, susţinute de stîlpĭ, pe care timpul şi experienţa i-aŭ învăţat construcţiunea. Se în-

tîmplă adesea, că eĭ întîlnesc un izvor de apă, care face mina saŭ incomodă saŭ nepracticabilă, şi inundaţiunea este cîte odată aşa de repede, că minerii n'aŭ timpul de a fugi; dar ea este de obiceiŭ precedată de un sgomot subteran, care îĭ previne cu o zi saŭ două înainte; toată groapa se umple de apă, care cu timpul se transformă în sare, după cum pretind eĭ. Aceasta este cu atît mai adevărat, cu cît se întîlnesc adesea în sare oase, unelte de fier şi alte scule ordinare ale lucrătorilor».

In colecţiunea de documente Hurmuzaki, privitoare la Istoria Romînilor, volumul IX, partea I, găsim publicat un raport al unuĭ ofiţer al armateĭ austriace (1718-1730), în care se pomeneşte pe scurt despre Ocnele-Marĭ şi se spune că acestea se arendaŭ pe timpul dominaţiuneĭ turceştĭ cu 40000 fiorinĭ.

Ocnele-Marĭ, numită şi **Salinele-Marĭ**, **Ocna**, **Tîrgul-Ocna**, *com. urb.*, jud. Vîlcea, ce şĭ-a luat numele de la ocnele ce sunt în localitate, precum şi de la Ocnele-Vechĭ, părăsite astă-zĭ, carĭ se exploataŭ de Romanĭ.

Acest oraş este situat între două lanţurĭ de dealurĭ: unul la N., numît Licura şi altul la S., numit Dealul-Ocneĭ.

Are o populaţie de 1020 familiĭ, saŭ 4059 suflete, din carĭ 1174 contribuabilĭ.

Se compune din 14 cătune: Ocnele-Marĭ (cu Trăistari, Cărpenişul şi Goroneni), Ocniţa, Slătioarele, Lunca, Ţeica, Casota, Făcăi, Buda, Copăcelul, Braviţa, Stolniceni, Rîureni, Răstoaca şi Valea-Răĭĭ.

E situată la 7 kil. de reşedinţa judeţuluĭ şi se mărgineşte la N. cu oraşul Rîmnic, de care se separă prin culmea Înăteşti, şi cu com. Vlădeşti, de care se separă prin culmea Ţeica; la S., cu comunele Căzăneşti şi Govora, de care se separă prin culmea Slătioară; la E., cu rîul Oltul şi la V., cu com. Titireciul.

Suprafaţa comuneĭ este de 1978 hect. în care intră şi vatra oraşuluĭ, cu izlazul de 363 hect.

Locuitoriĭ sunt moşneni, iar 314 s'aŭ împroprietărit după legea din 1864, cînd li s'aŭ dat 964 hect., pe moşiile statuluĭ din Valea-Răĭĭ, Rîureni, Copăcelul, Slătioarele, pe moşia Eforieĭ, Schitul-Titireciul şi pe alte proprietăţĭ.

Eĭ se ocupă pe lîngă agricultură şi cu cizmăria, croitoria şi brutăria, şi desfac produsul munceĭ lor în piaţa oraşuluĭ, la Rîmnicul, şi toamna la Rîureni.

Rîul-Sărat curge de la E. spre V., trece prin centrul oraşuluĭ şi se varsă în Olt la punctul Rîureni.

Sunt 3 şcoale, două de băeţĭ şi una de fete, frecuentate de 169 copiĭ.

Ştiŭ carte 622 bărbaţĭ şi 349 femeĭ.

In toată comuna sunt 13 bisericĭ, iar la reşedinţa comuneĭ sunt: *a)* Biserica Domnească, zidită de marele boer Jupan Statie «întru cinstea şi lauda mareluĭ mucenic Gheorghe, purtătorul de biruinţă», iar turla s'a făcut cu cheltuiala Visterieĭ «şi s'aŭ miluit cu mertic de sare, precum arată hrisoavele Domnilor Ţăreĭ, şi cu casele în care şade cămărăşul; decĭ cu ce se ia şi cu mertic de sare să se chivernisească această sfîntă casă, însă fiind şi altă biserică domnească şi învechindu-se s'aŭ surpat, iar feciorul Constantin Basarab Voevod aŭ socotit'o şi aŭ numit'o a fi această biserică domnească, precum adeverează hrisovul Mărieĭ sale şi ale altor Domnĭ.

«Neputîndu-se să se zugrăvească aŭ rămas, iar acum fiind cămăraş Jupîn Duca de la Sinop şi Jupan Statie de la Cernavodă, 'ĭ aŭ îndemnat Dumnezeŭ şi aŭ cheltuit de aŭ zugrăvit biserica şi altarul. Insă temelia s'aŭ pus la leatul 7185 (1677), iar cu zugrăveala la leatul 7226 (1718)».

Din inscripţia uneĭ pietre pusă la Fîntîna-Domnească din localitate, pe care a ridicat-o d-l Gr. G. Tocilescu şi a depus-o în colecţia Muzeuluĭ, se constată că biserica domnească Sf. Gheorghe, care s'a surpat, a fost făcută în secolul al XIV-lea de Alexandru Basarab şi de atuncĭ se numeşte Domnească. Sfînta masă de la biserica cea vechie s'a închis cu zid de jur împrejur şi pe dînsa se face sfinţirea apeĭ la ocaziĭ.

b) Biserica din Mahalaua Trăistarilor, preînoită la anul 1856, cu stăruinţa părinteluĭ Silion Egumenul la Oto-Titireciul şi terminată de Panait Rusu, la 1862.

c) Biserica, cu hramul Maica Domnuluĭ, zidită de ispravnicul judeţuluĭ Constantin Fiotu şi soţia sa Casandra, în zilele luĭ Ion Constantin Nicolae Voevod, la 1746.

d) Biserica din Broşteni, cu hramul Sf. Ion Slataost, s'a rezidit în anul 1793 de Popa Chera, Popa Radu şi Dinu Lupu.

Această sf. biserică s'a fondat înainte de 7105 (1597) şi aceasta se adevereşte prin următorul zapis de cumpărătoare:

Să se ştie cum am cumpărat eŭ jupîn Nan din Buneşti-d.-j., din Păuleni, dela Stanciu şi frate-săŭ Bran 3 fălcĭ în deal la Brustureţu şi 2 în vale, una înghiul Cîrsteĭ şi alta în manco (maĭ încoa), derept aspri 270 şi leaŭ vîndut aceştĭ oamenĭ ce's sus scrişĭ de a lor bună

voie şi cu ştirea tutulor megiaşilor şi din sus şi din jos şi din crucişul locului şi a pus mărturie pop Stanciul din Stanciul din Bunești şi dela Ocnă anume popa Stanciul, pop Constantin, i starița din Slătioare pe anume Mariia, i Săr...a şi o aŭ dat jupan Nan acele fălcĭ sfinteĭ mănăstirĭ la sfeti Ion Zlataustu (gură de aur) de la Ocna cea mare, ca să-ĭ fie pomeană şi luĭ şi feciorilor luĭ, aşa să se ştie: scris în luna Iulie 3 zile şi aŭ fost trecuţĭ anĭ dela Adam până acum 7105. (Dumnezeuluĭ nostru slavă în vecĭ şi amin).

e) Biserica Bradul, zidită la anul 1844 de Eromonahul Nectarie. In curtea bisericeĭ se află doĭ brazĭ marĭ. Unul era maĭ vechiŭ, de la care şĭ-a luat numele biserica.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ şi la cheltuelĭ, de 9361 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 58 plugurĭ de fier, 2 maşinĭ de vînturat; 436 boĭ, 375 vacĭ, 297 viţeĭ, 9 bivolĭ, 177 caĭ, 1055 oĭ, 17 capre, 793 porcĭ; 184 stupĭ cu albine.

Sunt de remarcat aci cele 3 bălţĭ marĭ cu apă sărată, în carĭ pătimaşiĭ fac băĭ pentru diverse boale şi din care se scotea sarea.

Apa laculuĭ salifer din gura Ocneĭ-Vechĭ de lîngă tîrg, se încălzeşte în Iulie, pe cînd a celor-l'alte este caldă în Maiŭ şi Iunie. Adîncimea eĭ trece peste 120 m.

Pe la E. comuneĭ, trece drumul Roman saŭ drumul luĭ Traian, pe Valea-Oltuluĭ. In raionul comuneĭ, în cătunul Rîureni se face vestitul tîrg Rîureni.

Locurĭ demne de amintit sunt: Cetatea Ruconium, Cîrstoagele, Lacul-Doamneĭ, culmea Licura, Slătioarele, Titireciul şi fîntîna Dobromir, astăzĭ în ruină, aproape de altarul bisericeĭ Maica Domnuluĭ, făcută de Dobromir Creţulescu, la anul 1590.

Se zice că în această comună a fost şi un rezbel numit Cîrjalia cu Turcii, cînd aŭ ars şi o biserică dela Căpăţîna, în dealul Licura, pe la începutul anuluĭ 1802.

In oraşul Ocnele-Marĭ, este reşedinţa subprefecturеĭ Ocolul-Otăsăul; reşedinţa uneĭ companiĭ de dorobanţĭ, însărcinată cu paza criminalilor, şi care are o frumoasă cazarmă pusă pe una din cele maĭ frumoase coline; un penitenciar pentru criminalĭ.

Căile de comunicaţie sunt: şoseaua naţională d'alungul Oltuluĭ, care trece prin capitala judeţuluĭ; şoseaua care pleacă dela salină şi dă în şoseaua naţională; şoseaua comunală, care trece prin cătunele Valea-Răiĭ şi Copăcelul spre comunele din plasa Ocolul şi şoseaua dela Ocniţa la Govora.

Are şi o staţie de drum de fer a linieĭ Rîureni-Ocnele-Marĭ.

Dealurĭ sunt: Titireciul, Voreţul, Zaria, Coasta-Braşovenilor, Ţeica şi culmea Licura.

Vinerea se ţine la reşedinţa comuneĭ un tîrg săptămînal.

Ocnele-Marĭ, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. R.-Vîlcea, pl. Ocolul, com. Ocnele-Marĭ, pe linia Rîureni-Ocnele-Marĭ, pusă în circulaţie la 15 Iulie 1888. Se află la 1.8 kil. la Ocniţa staţia cea maĭ apropiată. Înălţimea d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ de 281 m. 25. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 41035 leĭ, 65 banĭ.

Ocnele-Micĭ, *loc izolat*, între rîul Sărat şi cătunele: Carpinişul, Înăteşti şi Buda, com. Ocnele-Marĭ, pl. Ocolul, judeţul Vîlcea.

Ocniţa, *com. rur.*, jud. Dîmboviţa, pl. Dealul-Dîmboviţa, la 10 kil. spre N.-E. de Tîrgovişte, situată parte pe dealurĭ şi parte pe văĭ. Dealurile sunt: Ruşeţul, Scoarţa Plaiul-Salinelor-Vechĭ, Bleajul şi Barzul; iar văile sunt: Gorgota, Valea-Dulce, Linia şi Sărătura.

Prin centrul com. curg pîraiele Slănicul-Sărat şi Valea-Gorgoteĭ, fiind un poduleţ peste Slănicul-Sărat şi alt poduleţ peste rîul Vecheĭ-Gorgote.

Se compune din două cătune: Ocniţa şi Gorgota, cu o populaţie de 3946 locuitorĭ. Are cincĭ uliţe: Ruşăţul, Linia, Scoarţa, Gorgota şi Panaghia.

In raionul com. sunt treĭ păduri: una, de 300000 ariĭ, a doua, de 80000 ariĭ şi a treia, de 45000 ariĭ. Pămîntul com. conţine sare multă. Se zice chiar că pe timpul luĭ Mircea-cel-Mare aci eraŭ Salinele-cele-marĭ ale Ţăreĭ. Păcura se află la Ocniţa, unde deja sunt cîte-va puţurĭ în exploatare. Numele comuneĭ vine dela ocna de sare care a fost în vechime aci.

Se mărgineşte la E. cu Colibaşi; la V., cu Viforîta; la N., cu com. Valea-Lungă şi Glodeni şi la S., cu com. Gura-Ocniţeĭ. De toate aceste comune se desparte prin dealurĭ acoperite cu viĭ şi păduri.

Ocniţa, *cătun*, com. Ocnele-Marĭ, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, situat spre E. com. şi udat de Pîrîul-Sărat. Aci este un lac sărat în care se face băĭ şi un lac cu apă dulce în apropiere. Tot aci e Gura-Ocneĭ din care se scoate sare.

Are o biserică, de lemn, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită de unul Brătescu şi alţiĭ.

Bîlciul ce se ţine azĭ la Rîureni se ţinea înainte vreme pe locul unde este Ocniţa, dar fiind în maĭ multe rînduri jefuit de Turcĭ, borfaşĭ din Vidin, s'a mutat.

Ocniţa, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. R.-

Vîlcea, pl. Ocolul, com. Ocnele-Mari, pe linia Rîureni-Ocnele-Mari, pusă în circulație la 15 Iulie 1888. Se află între stațiile Rîureni (4.7 kil.) și Ocnele-Mari (1.8 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mării, de 201.35 m.

Ocnița, *pîrîu*, jud. Vîlcea, pl. Ocolul, com. Ocnele-Mari, care se varsă în Pîrîul-Sărat, tot în raionul acestei comune.

Ocnițeĭ (Gura-), *com rur.*, jud. Dîmbovița, pl. Dealul, situată pe o vale între două dealuri: Dealul-Crucilor și Dealul-Fîntînei (Pițigoiul). Se află spre N.-E. de Tîrgoviște, puțin mai la S. de Ocnița, tot pe Valea-Slăniculuĭ. Apa Slăniculuĭ este sărată fiind-că izvorește, dintr'un deal cu sare, din com. Ocnița.

In com. este un pod peste Slănicul, făcut de locuitorĭ.

Are o populație de 840 locuitorĭ; o biserică și o școală.

Se învecinește: la E., cu Adînca; la V., cu Răsvadul; la N., cu Ocnița și la S., cu Săcueni, despărțindu-se de Ocnița prin pădure, iar de cele-l'alte prin cîmpie și unindu-se cu toate prin drumurĭ practice neșoseluite.

Are o pădure cam de 25000 hect.

Ocnițele, *măgură*, la N.-E. com. Bogdana, jud. Teleorman, pe dealul numit Heria.

Ocoalelor (Pîrîul-), *afluent* al Siretuluĭ (8 kil.), în jud. Suceava, com. Pașcani. Are de tributar Pîrîul-Seculuĭ.

Ocolul, *plasă*, în jud. Gorj, situată în centrul județuluĭ, prelungindu-se de la V. spre N.-E. și coprinsă între 2 lanțurĭ de înălțimĭ. Pănă la anul 1883, își avea reședința în T.-Jiul, dar de atuncĭ s'a unit cu plaiul Vulcan, cu care formează o singură plasă sub numirea de Ocolul-Vulcan, cu reședința în Brădiceni.

Numirea de Ocolul și-a luat-o de la orașul T.-Jiul, ca fiind pl. care mărginește acest oraș.

Se mărginește la N. cu plaiul Vulcan, cu care se atinge prin următoarele puncte luate de la V. spre E.: Telești, Stolojani, Rasova, Ursătei, Lelești și Turcinești; la V., cu județul Mehedinți; la S., cu pl. Jiuluĭ, cu care se atinge prin următoarele puncte: Pinoasa, Stejerei, Poiana, Tîlvești, Bratuia și Crețești; la E., cu pl. Amaradia, cu care se atinge prin punctele: Petrești d.-s., Comănești, Rugi, Scoarța, Copăcioasa și Ohaba.

Solul acestei plăși este puțin ondulat și brăzdat de cîteva pîraie, carĭ curg din Dealuluĭ-Bran, ramificație din Culmea-Moldovișuluĭ.

Dealurĭ mai însemnate în pl. sunt: Dealul-Bujorăsculuĭ, prelungire a celuĭ din Vulcan; Dealul-luĭ-Bran, Dealul-Strajeĭ și Dealul-Peptani în com. Hodorasca; dealurile din com. Stejerei numite: al-Pinoaseĭ și al-Vîrfuluĭ, și dealul Cuca din com. Bălești.

Văĭ sunt: Valea-Răstăcioaseĭ, a-Pinoaseĭ, a-Tismaneĭ, în com. Stejerei; Valea-Cîrsteĭ, a-Dumbraveĭ și a-Corbuluĭ în comuna Corbași; Valea-rîuluĭ-Jiul.

Pe teritoriul pl. sunt: 17885 hect. pădure.

Pămîntul în general este fertil; albia Jiuluĭ îl desparte în două părțĭ, ast-fel că cîmpiile lăsate între dînsa și ramificațiile dealurilor între care este coprinsă, aŭ pămînt foarte roditor, produce tot felul de cereale, dar mai cu seamă porumb, grîŭ și orz.

Rîurile ce străbat plasa sunt: Rîul Jiul, care intră în această pl. lîngă cătunul Turcinești și udă comunele Vădeni, Șișești, orașul T.-Jiul, com. Romanești, Iași, Drăgutești, Ciaurul, Bălăcești-d.-s. puțin mai la S. de Bălăcești, în dreptul cătunuluĭ Poiana, intră în plasa Jiuluĭ.

Rîul Tismana, care intră în această plasă ceva mai la N.-V. de com. Hodorasca.

Bistrița, Sohodolul unit cu Jalești, Șușița, Amaradia-Mică și Slasciul.

Șoselele din plasă sunt:

Șoseaua națională ce vine de la Filiași, intră în această plasă la Poiana, urmează Valea-Jiuluĭ și trece prin următoarele localități: Drăguțești, Iași, Romanești, T.-Jiul, Șișești, Vădeni, intră în defileul Lainici și merge pănă la fruntarie.

Șoselele județene:

1. Șoseaua județeană T.-Jiul-Vîlcea, trece pe lîngă Monești, Petrești, prin Piștești și intră în plasa Amaradia.

2. Șoseaua județeană T.-Jiul-Mehedinți, trece pe la Slobozia-Mare, Voinicești, Rălești, Copăceni, Buduhala, Șomănești, Cîlnicul, Ciuperceni, și apoĭ intră în jud. Mehedinți.

Șoselele vecinale:

1. Șoseaua vecinală, care pleacă din șoseaua T.-Jiul-Vîlcea și trece prin următoarele localități: Viezuri, Piștești-din-Deal, Bălănești și Voitești-din-Vale, de unde intră în plasa Amaradia.

2. Șoseaua vecinală, care pleacă din comuna Slobozia-Mare, trece prin Slobozia-Mică pe lîngă Bărsești și, mai jos de Urseței, intră în plasa Vulcanul.

3. Șoseaua vecinală care pleacă din șoseaua județeană T.-Jiul-Mehedinți, din căt. Copăceni, și din care o ramură apucă către Telești-d.-j., iar alta către Brădiceni, în plaiul Vulcan.

4. Şoseaua vecinală care pleacă din com. Şomăneşti şi trece prin Bălăceşti-d.-s., de unde mai la S. intră în pl. Jiŭ.

Şoselele comunale:

1. Şoseaua comunală, care pleacă din com. Bălăceşti-d.-s., şi trece prin Stejerei, de unde o ramură merge spre Cîlnicul, iar alta spre Hodorasca, amîndouă aceste ramurĭ atingînd şoseaua judeţeană T.-Jiul-Mehedinţi-Bălăceşti-d.-s. Această şosea trece Ciaurul şi duce iarăşi la şoseaua judeţeană T.-Jiul-Mehedinţi.

2. Şoseaua comunală, care pleacă din com. Şomăreşti, trece prin Teleşti-d.-j., şi intră în pl. Vulcan.

3. Şoseaua comunală, care pleacă din cătunul Copăceni şi trece prin Cornesti, de unde o ramură, mai jos de Găvăneşti, intră în plaiul Vulcan, iar alta trece prin Tălpăşeşti şi Stroeşti-d.-j. şi intră în plaiul Vulcan.

4. Şoseaua comunală, care pleacă din com. Slobozia-Mică, trece prin Bîrseşti, Urseţei, unde se desparte în două ramurĭ, intrînd în plaiul Vulcan.

5. Şoseaua comunală, care pleacă din com. Vădeni, trece prin Turcineşti şi, la Cartiul, intră în plaiul Vulcan.

6. Din şoseaua naţională pleacă o şosea comunală care trece prin Curtişoara-d.-s., de unde intră în plaiul Novaci.

7. Din şoseaua judeţeană T.-Jiul-Vîlcea, pleacă o şosea comunală, care trece prin Budieni, Şasa şi aci se desparte în două: o ramură apucînd prin Bucureasa spre Tîrgul-Jiul, iar alta ducînd la: Dăneşti, Văcarea, Urecheşti, unde iarăşi se desparte, o ramură ducînd spre Iaşi, iar alta spre Cărbeşti, pănă în şoseaua naţională şi Bălăşeşti şi iarăşi pănă în şoseaua naţională.

8. Şoseaua comunală Dăneşti-Brătuia.

9. Şoseaua comunală Romaneşti-Botorogi.

In plasă este: o judecătorie de ocol şi un tribunal, ambele cu reşedinţa în T.-Jiul.

Are un oraş, Tîrgul-Jiul, reşedinţa plăşeĭ şi capitala judeţuluĭ şi 26 comune şi anume: Peşteana, Ciuperceni, Hodorasca, Strejerei, Cîlnicul, Şomăneşti, Teleşti, Cornesti, Ceaurul, Bălăceşti, Bălesti, Slobozia, Romaneşti, Iaşi, Cărbeşti, Urecheşti, Dăneşti, Brătuia, Şasa, Budieni, Bălăneşti, Voeteşti, Curtişoara, Vădeni, Petreşti-de-Vărsăturĭ.

Are o populaţie de 7411 familiĭ, saŭ 32700 suflete, din carĭ 7014 contribuabilĭ; 18 şcoale, frecuentate de 698 copiĭ.

Ocolul, *plasă*, jud. Dolj, compusă din comunele şi satele care fac ocolul oraşuluĭ Craiova, capitala judeţuluĭ.

Forma eĭ, abstracţie făcînd de cotiturĭ, este a unuĭ paralelogram alungit de la N.-V. spre S.-E., în care latura de V. este formată de rîul Jiul.

Se învecineşte la N. cu plăşile Amaradia şi Jiul-d.-s. printr'o linie convenţională. Limita acesteĭ liniĭ începe din dreptul comuneĭ Băzgărăi, merge spre V., pănă dă în rîul Amaradia, care face limita acesteĭ plăşĭ pănă în dreptul comuneĭ Izvorul, din plasa Ocolul, către plasa Jiul-d.-s., apoĭ iar spre S.-V. pănă în dreptul comuneĭ Işalniţa, plasa Ocolul, de unde începe limita de V. Limita de V. este formată de apa rîuluĭ Jiul, care în tot lungul săŭ face o mulţime de cotiturĭ, pănă în dreptul cătunuluĭ Teascul, din comuna Secuiul, plasa Ocolul. De aci începe limita de S., către plasa Jiul-de-Jos, care merge spre E. pănă în dreptul com. Leul din jud. Romanaţi. Limita linieĭ de E., către jud. Romanaţi, începe din dreptul com. Goeşti şi ţine tot pănă în dreptul comuneĭ Leul, jud. Romanaţi.

Incepînd din limita de E. către Romanaţi, terenul plăşeĭ se înclină încetul cu încetul pănă în malul stîng al Jiuluĭ, unde pe alocurea are înălţimea cam de 25 m., cum de exemplu în com. Malul-Mare. Teritoriul acesteĭ plăşĭ se poate împărţi în următoarele regiunĭ: regiunea dealurilor de N., a dealurilor de E. şi spre S.-V. şesul Jiuluĭ. Dealurile sunt acoperite parte cu păduriĭ, iar parte cu viĭ, fineţe şi grădinĭ de lemne şi de pomĭ roditorĭ.

Este udată de rîul Jiul, care intră prin dreptul com. Işalniţa, curge de la N.-V.—S.-E., pănă în dreptul comuneĭ Calopărul. Pe stînga primeşte pîrîul Amaradia, ce curge cu direcţiunea spre S. pănă se varsă în Jiul, în dreptul com. Cernelile, cătunul Troaca. Pe dreapta primeşte Obedeanul şi Breasta, carĭ se varsă mai sus de com. Breasta şi Leamna, care se varsă la Bucovăţul, în dreptul oraşuluĭ Craiova, de pe malul stîng.

Este formată din 17 comune şi anume: Balta-Verde, Cernelile, Coşoveni-d.-s., Coşoveni-d.-j., Craiova, reşedinţa plăşeĭ şi capitala judeţuluĭ Dolj, Ghercesti, Ghindeni, Işalniţa, Izvorul, Malul-Mare, Mălăeşti, Mischi, Motoci, Pieleşti, Preajba, Secuiul şi Şimnicul. Inainte coprindea, împreună cu pl. Amaradia, cu care forma pl. Ocolul-Amaradia, 30 comune. Vezĭ pl. Amaradia.

Locurĭ însemnate în plasă, sunt:

Craiova, oraș vechiŭ, situat în apropiere de malul stîng al Jiuluĭ, într'o poziţiune plăcută. In vechime era capitala banatuluĭ Olteniеĭ și reședința Banilor. Azĭ e capitala județuluĭ Dolj, reședința prefecturеĭ județuluĭ, a tribunaluluĭ, a uneĭ curţĭ de apel și a curţiĭ cu juraţĭ. In centrul Craioveĭ se văd și până astăzĭ rămășiţele din ruinele Hanuluĭ-Nemţilor, pronumit Zidul-Baraţilor, unde era citadela înălţată de Austriacĭ, pe cînd ocupaŭ Oltenia, acum vre-o 80 anĭ.

In Craiova e catedrala, numită Madona-Dudu, căcĭ e zidită pe locul unuĭ dud, în care s'ar fi găsit icoana Maiceĭ Domnuluĭ. Lîngă Craiova, spre V., se găsește balta Craiovița. După o tradiţiune locală, se zice că în vechime forma o mahala a orașuluĭ Craiova, dar prin vre-un cutremur s'ar fi scufundat pămîntul cu locuitoriĭ împreună și cu o biserică. Astăzĭ crește trestie și papură în ea.

In plasă se găsesc o mulţime de movile saŭ măgurĭ, grupate saŭ izolate, și maĭ dese în regiunea șesuluĭ. Aceste movile sunt înălţate de mîna omuluĭ, unele din epoca preistorică a Dacilor și unele din epoca romană.

Osebit de Craiova, maĭ sunt staţiunĭ de drum de fier la: Işalniţa, Pielești și cătunul Cîrcea, care leagă T.-Severin cu București. In com. Balta-Verde, cătunul Braniștea, se află mănăstirea Jiteanul, zidită din vechime și prefăcută în 1657 de Doamna Bălașa, soţia luĭ Constantin Brîncoveanu-Cîrnul.

Are o populaţie de 8812 familiĭ, saŭ 33270 suflete; 56 bisericĭ, deservite de 74 preoţĭ; 40 școale, frecuentate de 2960 copiĭ.

Vite sunt: 2588 caĭ, 16177 vite marĭ cornute, 24336 oĭ, 1007 capre, 6364 porcĭ.

Această plasă, una din cele maĭ micĭ din județ, se întinde pe malul stîng al rîuluĭ Jiul, care o străbate de la N. la S. și se numește ast-fel pentru-că comunele carĭ o compun, înconjoară orașul Craiova de jur împrejur.

Solul acesteĭ plășĭ are spre N. multe dealurĭ, acoperite cu pădurĭ, livezĭ, viĭ și pomĭ roditorĭ; iar spre E. are cîmpiĭ întinse, văĭ, lunciĭ și șesurĭ, pe carĭ rodesc tot felul de cereale.

Pe lîngă comunele Preajba, Cîrcea, Coșoveni, Șimnicul și în jurul Craioveĭ sunt dealurĭ cu viĭ frumoase, care produc vin de bună calitate.

Căĭ de comunicaţie sunt: Calea ferată Craiova-Severin și Craiova-Tîrgul-Jiul, care trece prin staţia Işalniţa; calea ferată Craiova-Bucureștĭ, care trece prin Cîrcea și Pielești; șos. naţionale: Craiova-Bechet, Craiova-Tîrgul-Jiuluĭ, Craiova-Bucureștĭ; căile judeţeane: Craiova-Negoești spre Căpreni, Craiova-Livezile-Calafat, Craiova-Breasta prin Cernelile, Craiova-Bucovăţ-Leamna, Craiova-Bistreţul, Craiova-Caracal prin Coșoveni, Craiova-Tîrgul-Jiul prin Șimnicul și Izvorul, precum și o mulţime de căĭ comunale ce unesc între ele maĭ toate comunele.

Ocolul, *plasă*, compusă din comunele și satele care fac ocolul orașuluĭ Caracal, capitala judeţuluĭ Romanaţi și reședința subprefecturеĭ plășeĭ. Ocupă partea mijlocie a jud. și are forma unuĭ paralelogram, divizat în 3 plășĭ, prin 2 liniĭ aproape paralele la bază, care e formată de cursul Dunărеĭ. E formată din cîmpiĭ vaste, căcĭ din regiunea dealurilor abia străbat cîte-va ramificaţiunĭ, între spaţiul dintre Tesluiul și Olteţul, ramificaţiunĭ care se termină la N. de Caracal.

La Sudul acesteĭ plășĭ se tae al 44-lea grad de lat. boreală cu al 22-lea grad de longit. orientală.

Forma eĭ, abstracţie făcînd de cotiturĭ, este a unuĭ trapez, cu 2 laturĭ paralele, adică limita dinspre Dolj cu cursul fluviuluĭ Oltul.

Se învecinește la E. cu jud. Olt, de care e despărţită printr'un hotar natural, rîul Olt; la S., cu pl. Balta-Oltul-d.-j. (Romanaţi); la V., cu jud. Dolj; la N., cu pl. Olteţul-Oltul-d.-s. In aceste din urmă treĭ părţĭ hotarul este format de o linie imaginară, determinată prin împărţirea administrativă a comunelor.

Plasa Ocolul are 8372 hect. saŭ 170000 pog., din 333660 hect. ale întreguluĭ județ. Se întinde de la S. către N., pe o distanţă de 30 kil., socotită pe șoseaua Corabia-R.-Vaduluĭ, de la com. Vișina până la podul peste Olteţul; iar de la E. spre V., pe o distanţă de 32 kil., socotită pe șoseaua Stoenești până la Zănoaga prin Caracal, saŭ de 45 kil. de la Stoenești până la Leul din aceeașĭ șosea.

Făcînd parte din regiunea cîmpuluĭ, înclinarea terenuluĭ spre Dunăre este mică, dar e superioară unuĭ metru ($1^{m}.03$) pe kil.; dar fiind-că între Tesluiul și Olteţul străbat și cîte-va ramificaţiĭ din regiunea dealurilor, în partea de N. a plășeĭ avem o înclinaţie maĭ mare a soluluĭ. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului Mărиĭ: Dealul Bobul, $144^{m}.44$ altitudine; Caracalul, 138 m. d'asupra nivelului Mărиĭ; spre V. de com.

Cacaleți, 170m.37; la V. de Leul, unde șoseaua Caracal-Corabia ese din Romanați, 178m.28.

Teritoriul plășeĭ se poate împărți în treĭ regiuni: *a)* Valea-Oltuluĭ, formată de un mare șes, de la N. spre S., de la vărsarea Oltețuluĭ până la hotarul de S. al plășeĭ; *b)* regiunea dintre Tesluiul și Olteț, formată din ultimele ramificațiuni ale dealuluĭ Balș, Dealuluĭ-Muereĭ și dealuluĭ Bobul și *c)* regiunea mareluĭ șes, care cuprinde partea de S.-V. a plășeĭ, la S. de Tesluiul.

Afară de dealurile expuse, o mulțime de altele maĭ micĭ formează partea accidentată a terenuluĭ, împreună cu alte multe movile saŭ măgure, grupate saŭ izolate și maĭ dese în regiunea șesuluĭ. Acest curios accident e înălțat de mîna omuluĭ, unele din epoca preistorică a Dacilor și unele din epoca romană.

Maĭ multe sunt la: Cacaleți, Leul, Reșca, Hotărani etc. Unele din ele s'a găsit a fi morminte; altele, neconținînd cadavre, aŭ servit de călăuze popoarelor ce s'aŭ resfirat peste aceste locurĭ; altele aŭ servit ca puncte strategice de observare, etc.

Cursurile de apă care udă această plasă sunt: La E., Oltul și Olteț aproape de gura sa. Tesluiul, la N. plășeĭ, începînd de la com. Drăgotești, trecînd pe lîngă Reșca și vărsîndu-se în Oltul la comuna Stoenești, după ce a strîns în cursul săŭ maĭ multe pîraie. Caracalul îșĭ ia naștere de la Liiceni, ese din eleșteele din V. orașuluĭ Caracal și se varsă în Olt la com. Slăveni. Maĭ sunt alte multe ape micĭ, care formează fie-care valea sa adesea strîmtă. La S. de Caracal, e Lacul-Turculuĭ și, între Leul și Zănoaga, Lacul-cu-Cîrligele.

Pănă la com. Viișoara, se pogoară sistemul pliocen din regiunea colinelor și afară de punctele deluroase, restul plășeĭ e format din terenurĭ cuartenare care se continuă pănă în Dunăre și se observă la com. Viișoara, Ciocănești, Zănoaga, Dioști, etc. pănă în Olt.

Clima e dulce și plăcută.

Plasa Ocolul e formată din comuna urbană Caracalul, capitala județuluĭ și reședința subprefecturеĭ plășeĭ, și 27 comune rurale și anume: Băbiciul (1646 loc.), Boșoteni și Cacaleți (1966 loc.), Cezieni (1664 loc.), Clocănești, Deveselul, Dioști, Dobrosloveni, Drăghiceni, Drăgotești, Fălcoiul, Fărcașele, Gostavățul, Hotărani și Leul (3400 loc.), Oșica-Mică (de jos), Preajba-de-Pădure, Radomirul și Predea (3232 loc.), Reșca, Scărișoara, Slăveni, Stoenești, Strîmba-Țerțelul, Viișoara, Vlădila și Zănoaga.

Are o populație de 32518 suflete, din carĭ 8473 contribuabilĭ, locuind în 1699 case și 5694 bordee; 8 hanurĭ, 95 cîrciume și 13 alte stabilimente comerciale; 65 cazane de spirt, 123 de făcut rachiŭ, o cărămidărie, 5 morĭ de aburĭ și 37 de apă; 52 biserică, deservite de 57 preoțĭ, 64 cîntăreți și 16 paraclisерĭ; 23 școale, din carĭ 4 mixte conduse de 20 învățătorĭ și frecuentate de 819 copiĭ.

Se află în Caracal o judecătorie de ocol, pendinte de trib. Caracal și deosebită de judecătoria Caracaluluĭ.

In Caracal este spitalul județuluĭ și reședința mediculuĭ de arondisment. La biuroul telegrafo-poștal din Caracal se expediază scrisorile pentru toate comunele rurale, care apoĭ se împart de primarĭ la destinație. Tot în Caracal se află cazarme pentru dorobanțĭ și călărași, etc. Vezĭ Caracal.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultura și creșterea vitelor, se maĭ ocupă și cu diferite industriĭ ca: cojocăria, tăbăcăria, brutăria, etc.

In plasa Ocolul sunt 107 proprietarĭ marĭ și 8061 proprietarĭ micĭ.

Sunt: 51005 hect. pămînt arabil; 2842 hect. izlaz și pășune; 1500 hect. livezĭ și fîn; 178 hect. livezĭ și pruniĭ; 293 hect. grădinărиĭ; 2144 hect. viĭ; 5223 hect. pădurĭ și 28 bălțĭ cu o suprafață de 83 hect.

Vite marĭ sunt 26423, vite micĭ 35672 și rîmătorĭ 10383.

Agricultura de alt-fel este foarte dezvoltată. Se întrebuințează foarte multe mașinĭ agricole.

Bilciurĭ sunt la Caracal și la Băbiciul.

Agricultoriĭ îșĭ transportă productele la Tîrgul-Caracaluluĭ, saŭ le îndrumează spre Corabia; pentru înlesnirea transportuluĭ este o linie ferată și șosele.

Linia ferată Corabia-Rîmnicul-Vilcea, intră în pl. Ocolul la gara Vlădila, trece la Caracal, spre E. de oraș și merge spre Romula și Piatra (Olt).

Șosele: Șoseaua națională Corabia-Rîul-Vaduluĭ, tae această pl. în direcția S. spre N.; șoseaua Caracal-Craiova unește capitala județuluĭ cu maĭ multe comune de la V.; șoseaua Caracal-Cezieni, care se continuă maĭ departe pe malul Tesluiuluĭ; Stoienești-Reșca care calcă pe drumul roman; Stoienești-Scărișoara-Izlaz, pe lîngă Olt; Stoienești-Caracal, Caracal-Rede și alte drumurĭ naturale.

Ocolul, *plasă*, unită administrativ cu pl. Otăsăul, jud. Vilcea. S'a numit ast-fel pentru că comu-

nele carĭ o compun formează un fel de ocol în jurul Rîmnicului, oraş de reşedinţă.

Forma plăşeĭ e a unuĭ pentagon mixtilin.

Se compune din 12 comune rurale şi 2 urbane (Rîmnicul şi Ocna), şi anume: Bîrseşti, Bogdăneşti, Bujoreni, Căzăneşti, Frînceşti, Genuneni, Govora, Mănăstireni, Mihăeşti, Surpatele, Titireciul şi Vlădeşti.

Are, împreună cu Otăsăul, 34055 locuitorĭ.

Reşedinţa subprefectureĭ este în com. Ocnele-Marĭ.

Cele maĭ populate comune în această plasă sunt: Govora, Mihăeşti şi Vlădeşti.

Are 10 şcoale rurale mixte, frecuentate de 288 copiĭ.

Sunt 80 bisericĭ, afară de cele 11 bisericĭ din com. Ocnele-Marĭ, pentru întreţinerea cărora, comunele înscriŭ în budgetele lor anual suma de 3085 leĭ.

Pl. Ocolul-Otăsăul se împarte în 21 parohiĭ, la carĭ după regulamentul sfîntuluĭ Sinod, urmează să fie 21 preoţĭ parohĭ, 21 preoţĭ ajutorĭ, 113 cîntăreţĭ, în plus 10 preoţĭ.

Aceste parohiĭ fixate de la 1888, sunt următoarele: Parohia Bujoreni, cu biserica catedrală Adormirea Maicĭĭ Domnuluĭ, compusă din cătun. Olteni, avînd 248 familiĭ, saŭ 993 suflete, 2 bisericĭ, 1 preot paroh, 3 cîntăreţĭ.

Parohia Bogdăneşti, cu biserica catedrală Sf. Voevozĭ, compusă din cătunele Gura-Văeĭ şi Bogdăneşti, avînd 277 familiĭ, saŭ 871 suflete, 2 bisericĭ, un preot paroh, 3 cîntăreţĭ.

Parohia Vlădeşti, cu biserica catedrală Naşterea-Maicĭĭ-Domnuluĭ, compusă din cătun. Arhanghelul, avînd 417 familiĭ, saŭ 1234 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh cu 1 ajutor şi 4 cîntăreţĭ.

Parohia oraşuluĭ Ocna, compusă din cătunele Flăcăi, Slătioarele, Lunca, Teişul-Ţeica, Buda, avînd 796 familiĭ, saŭ 2467 suflete, 11 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 ajutoare, 1 diacon, 6 cîntăreţĭ, 11 paracliserĭ şi 4 preoţĭ în plus.

Parohia Ocna, cu biserica catedrală Sf. Gheorghe, compusă din cătunul Trăist.ri, Valea-Răĭ, Rîureni, Stolnicenĭ şi Căzăneşti, avînd 347 familiĭ, saŭ 1084 suflete, 3 bisericĭ 1 preot paroh, 6 cîntăreţĭ şi în plus 1 preot.

Parohia Mihăeşti, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din cătunele Măgura, Stupăria, Capul-Dealuluĭ, Buleta şi com. Bîrseşti, avînd 638 familiĭ, saŭ 2204 suflete, 5 bisericĭ, 1 preot paroh cu 2 ajutoare şi 8 cîntăreţĭ.

Parohia Govora, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din cătun. Preajba şi Curăturile, avînd 350 familiĭ, saŭ 1263 suflete, 1 biserică, 1 preot paroh şi 2 cîntăreţĭ.

Parohia Titireciul, cu biserica catedrală S-ţiĭ Apostolĭ Petru şi Pavel, compusă din cătun. Buneşti şi Gîtejeşti, avînd 415 familiĭ, saŭ 1595 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh cu 1 ajutor şi 4 cîntăreţĭ.

Parohia Băbeni, cu biserica catedrală Buna-Vestire, avînd 315 familiĭ, saŭ 1214 suflete, 2 bisericĭ, 1 preot paroh cu 1 ajutor şi 2 cîntăreţĭ.

Parohia Frînceşti, cu biserica catedrală S-ţiĭ Voevozĭ, compusă din cătun. Rudari şi Coşani, avînd 434 familiĭ, saŭ 1434 suflete, 2 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 ajutor şi 4 cîntăreţĭ.

Parohia Surpatele - Mănăstireşti, cu biserica catedrală Naşterea Maicĭĭ Domnuluĭ, avînd 434 familiĭ, saŭ 1000 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 ajutor şi 5 cîntăreţĭ.

Parohia Genuneni, cu biserica catedrală S-ţiĭ Treĭ-Ierarhĭ, compusă din cătun. Mănăileşti, avînd 236 familiĭ, saŭ 971 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 ajutor şi 4 cîntăreţĭ.

Parohia Şirăneasa-Ciorăşti, cu biserica catedrală Cuvioasa Paraschiva, compusă din cătunul Ciorăşti, avînd 806 familiĭ, saŭ 2729 suflete, cu 6 bisericĭ, 1 preot, 4 ajutoare şi 9 cîntăreţĭ.

Parohia Urşi-Cîrstăneşti, cu biserica catedrală Sf. Ioan Botezătorul, compusă din cătun. Cucesti şi Bogdăneşti, avînd 343 familiĭ, saŭ 1292 suflete, 4 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 ajutor şi 5 cîntăreţĭ.

Parohia Ioneşti-Minculuĭ-Bocşani, cu biserica catedrală Buna-Vestire, compusă din com. Marcea şi cătunele: Bocşani, Ioneşti-Govoriĭ, Slăviteşti şi Valea-Mare, avînd 479 familiĭ, saŭ 1955 suflete, 6 bisericĭ, 1 preot paroh, 4 ajutoare şi 9 cîntăreţĭ.

Parohia Glăvile, cu biserica catedrală Sf. Voevozĭ, compusă din cătun. Valea-Peşteneĭ, Aninoasa şi Olteanca, avînd 796 familiĭ saŭ 2889 suflete, 6 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoţĭ ajutoare şi 9 cîntăreţĭ.

Parohia Vîrleni, cu biserica catedrală Cuvioasa Paraschiva, compusă din cătun. Nisipi şi com. Stăneşti, avînd 433 familiĭ, saŭ 1599 suflete, 8 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 5 cîntăreţĭ, în plus un preot.

Parohia Cermegeşti, cu biserica catedrală Cuvioasa Paraschiva, compusă din cătun. Şueşti, Gîrnicetul, Peştina, Negroaia-Peştina, avînd 656 familiĭ, saŭ 2554 suflete, 4 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoţĭ ajutoare, 7 cîntăreţĭ.

Parohia Roeşti-Băjenari, cu biserica catedrală Cuvioasa Paraschiva, compusă din cătunele

Băjenari, Ciocîlteiul, Mînosul și Motoleşti, direcţiunĭ de celelalte cătune ce compun parohia, avînd 302 familiĭ, saŭ 1081 suflete, 4 biserică, 1 preot paroh, 5 cîntăreţĭ.

Parohia Găgeni-Ciumagi, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din cătunul Stăneşti şi Ciumagi, avînd 318 familiĭ, saŭ 1172 suflete, 3 biserică, 1 preot paroh, 1 preot ajutor şi 5 cîntăreţĭ.

Parohia Lăpuşata, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din cătunele Bereşti, Mijaţi, Sărueşti, Zărneşti, com. Măldăreşti şi cătunul Lădeşti, avînd 609 familiĭ, saŭ 2225 suflete, 6 biserică, 1 preot paroh, 2 preoţĭ ajutorĭ, 9 cîntăreţĭ.

Parohia Scundul, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din cătunele Blejani, Păduriţi, Fundul-Scunduluĭ, avînd 416 familiĭ, saŭ 1541 suflete, 3 biserică, 1 preot paroh, 1 preot ajutor şi 5 cîntăreţĭ.

Ocolul, *cîmpie*. Vezĭ Porcilor (Dealul-), jud. Vîlcea.

Ocolul, *lac*, în jud. Gorj, pl. Gilortul, spre E. de com. Aninoasa. Acopere o suprafaţă de 2 hect.

Ocolul-Catanelor, *loc*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, cu întăriturĭ şi şanţurĭ, făcute, se zice, de pe timpul războaelor dintre Turcĭ şi Nemţĭ.

Ocolul-de-Jos, *plasă*, situată în partea de mijloc a jud. Mehedinţi. Se mărgineşte la E. cu pl. Motrul-d.-j. şi pl. Dumbrava; la S., cu pl. Blahniţa; la V., cu pl. Ocolul-d.-s., şi la N., cu pl. Motrul-d.-s.

Este formată din 21 comune rurale şi anume:

1. *Broscari*, cu cătunul Broscari.
2. *Cacoţi*, cu căt. Cacoţi.
3. *Cremenea*, cu cătunele: Cremenea-d.-j. şi Cremenea-d.-s.
4. *Degeraţi*, cu cătunele: Degeraţi, Linia-Boerească şi Albina.
5. *Gutul*, cu cătunele: Gutul, Gîrniţa, Ghelmegeoaia şi Porceşti.
6. *Igiroasa*, cu cătunele: Igiroasa, Arvăteşti şi Biltanele.
7. *Fîntîna-Domnească*, cu cătunele: Fîntîna-Domnească, Dragoteşti şi Mijarea.
8. *Fîntînele-Negre*, cu căt. Fîntînele-Negre.
9. *Izvorul-Aneştilor*, cu cătunele: Izvorul-Aneştilor, Petrişul şi Valea-Hoţuluĭ.
10. *Izvorălul*, cu cătunele: Izvorălul, Boceni şi Manul.
11. *Lumnicul*, cu cătunele: Lumnicul, Lumnicul-d.-j. şi Lumnicul-d.-s.
12. *Pavăţul*, cu căt. Pavăţul.
13. *Peri*, cu cătunele: Peri, Borugea-din-Dos, Borugea-din-Faţă, Biserica şi Seliştea.
14. *Plopi*, cu cătunele: Plopi şi Colăreţul.
15. *Poroina-Mare*, cu cătunele: Poroina-Mare, Novaci, Fîntîna-Mare şi Şipotul.
16. *Prunişorul*, cu cătunele: Prunişorul, Gîrniţa şi Floştina.
17. *Ruptura*, cu cătunele: Ruptura, Cotoroia-d.-j., Cotoroia-d.-s., Sperleşti, Ţiţîrigi şi Voloiecelul.
18. *Tîmna*, cu căt.: Tîmna, Valea-Perilor, Gurăneşti şi Drăgulani.
19. *Valea-Petreĭ*, cu cătunul Valea-Petreĭ.
20. *Valea-Ursuluĭ*, cu căt. Valea-Ursuluĭ.
21. *Zăgaia*, cu cătunele: Zăgaia, Bădeşti şi Ciolanul.

Se administrează de un subprefect cu reşedinţa în comuna rurală Prunişori; iar în privinţa judiciară aparţine, parte judecătorieĭ ocoluluĭ Turnul-Severin, parte ocoluluĭ Strehaia.

Are 12 şcolĭ, conduse de 12 învăţătorĭ.

Este brăzdată de o mulţime de dealurĭ şi văĭ, prin carĭ şerpuesc maĭ multe pîraie, între carĭ maĭ principale sunt: Huşniţa şi Cerveniţa.

Prin mijloc trece calea ferată Vîrciorova-Bucureşti, care are în plasă gara Prunişorul, precum şi şoseaua naţională.

Locurĭ istorice în această plasă sunt: Poroina-Mare, Fîntîna-Domnească, Degeraţi, Broscari şi Zăgaia.

Ocolul-de-Sus, *plasă*, ce ocupă partea despre V. a jud. Mehedinţi. Se mărgineşte: la N. cu plaiul Cerna; la E., cu pl. Motrul-d.-s. şi pl. Ocolul-d.-j.; la S., cu fluviul Dunărea, care o desparte de regatul Serbieĭ; iar la V., cu Banatul Temişoareĭ, de care se desparte prin munţiĭ Carpaţi pe o mică distanţă, la Vîrciorova, prin rîul Bahna. Aceasta însă numaĭ din anul 1888, căcĭ adevărata limită vechîe este rîul Cerna, după cum se constată atît din documentele locuitorilor din comunele vecine, cît şi din convenţiunile făcute între Turcĭ şi Austriacĭ.

Are o suprafaţă de 120581 hect., parte cultivabilă şi parte acoperită cu păduri şi altele.

Se compune din 18 comune, din carĭ 17 rurale şi 1 urbană.

1. *Baloteşti*, cu cătunele: Baloteşti şi Pîrlagele.
2. *Bistriţa*, cu cătunele: Bistriţa, Erghevita şi Poroina.
3. *Bobaiţa*, cu cătunele: Bobaiţa şi Şiscul-Roşu.
4. *Bresniţa*, cu cătunele: Bresniţa şi Magherul.

5. *Colibaşul,* cu cătunul Colibaşul.

6. *Dedoviţa,* cu cătunele: Dedoviţa, Mormanul, Poroina-Mică şi Valea-Copceĭ.

7. *Hinova,* cu cătunele: Hinova, Cîrjeĭ, Nicovala, Ordiştea şi Siliştea.

8. *Husnicioara,* cu cătunele: Husnicioara, Cernata, Dumbrăviţa, Negreşti, Oprăneşti şi Priboeşti.

9. *Izvorul-Bîrzeĭ,* cu cătunele: Izvorul-Bîrzeĭ, Halînga, Curecea, Petoleşti, Răscoleşti, Schinteeşti şi Schitul Topolniţa.

10. *Jidoştiţa,* cu cătunele: Jidoştiţa şi Şuşiţa.

11. *Malovăţul,* cu cătunele: Malovăţul şi Putineiul.

12. *Pitulaşul,* cu cătunele: Pitulaşul şi Bîrza.

13. *Schela-Cladoveĭ,* cu cătunele: Schela-Cladoveĭ, Dudaşul şi Gura-Văiĭ.

14. *Silişteni,* cu cătunul Silişteni.

15. *Şimianul,* cu cătunele: Şimianul, Dudaşul, Piatra-Albă şi Tunari.

16. *T.-Severin (oraş),* cu cătunele: Turnul-Severin şi Cernetul.

17. *Valea-Boerească,* cu cătunele: Valea-Boerească, Lazul şi Stoicani.

18. *Vîrciorova,* cu cătunele: Vîrciorova, Bahna, Iloviţa şi Moiseşti.

Reşedinţa subprefecturei e în Turnul-Severin, unde este şi reşedinţa ocolului Turnul-Severin. Oraşul Severin e şi reşedinţa prefecturei şi a tuturor autorităţilor judeţene.

Este brăzdată de o mulţime de munţi, dealuri şi văi, prin cari şerpuesc mai multe ape, precum: Topolniţa, Bahna şi altele. E udată la S. de Dunăre.

Sunt 77 biserici; 11 şcoale rurale, conduse de 11 învăţători şi 1 învăţătoare; 6 şcoale primare urbane, din cari 3 pentru băeţi, conduse de 8 institutori şi 3 institutoare, şi 3 pentru fete, conduse de 11 institutoare; o şcoală profesională de fete; 1 liceu clasic şi mai multe şcoli private.

Statul posedă în această plasă 7 moşii, cu un venit anual de 90298 leĭ şi 74 bani.

In plasă se mai află şi senalul Dunăreĭ, precum şi podul de la Bahna, cari daŭ statuluĭ un venit anual de 41700 leĭ.

Drumuri sunt: calea ferată Vîrciorova-Bucureşti; calea ferată îngustă Vîrciorova-Minele Bahna; şoseaua naţională Vîrciorova-Bucureşti, care merge paralel cu calea ferată, şoselele judeţene Turnul-Severin-Tîrgul-Jiul, Turnul-Severin-Calafat şi Turnul-Severin-Dumbrava, precum şi alte multe şosele comunale vecinale.

Ocracul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Colţeşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 380 locuitori; o biserică, fondată la 7303 (1795) şi reparată la anul 1860.

Oculeşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Goruneşti, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 284 locuitori.

Oda, *pîrîŭ,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mischi; se varsă pe stînga rîuluĭ Tesluiul între moara şi conacul d-luĭ Alexandru D. Nicolaid.

Odabul. Vezĭ Odobul, pîrîŭ, jud. Bacăŭ.

Odaia. Vezĭ Crivina, com. rur., jud. Prahova.

Odaia, *com. rur.,* la extremitatea de S.-V. a pl. Călmăţuiul, jud. Teleorman, lîngă oraşul de reşedinţă T.-Măgurele, situată pe dealul din stînga Oltuluĭ. Se învecineşte la N. cu com. Liţa; la S., cu T.-Măgurele; la V., cu Lunca-Oltuluĭ şi la E., cu viile locuitorilor Odăieni.

E aşezată pe proprietatea statuluĭ domeniul Turnul. Partea ce cade în raza acesteĭ comune este cam de 900 hect.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ sunt 232, pe o întindere de 690 hect.

Partea de V. a comuneĭ este udată de rîul Oltul şi de ramura luĭ numită Oltul-Mic; iar de sub dealul pe care se află aşezată comuna, porneşte o vîlcea numită Strîmba, prin care adesea curge apă vărsîndu-se în Oltul-Mic.

Viile locuitorilor, în suprafaţă de 129½ hect., sunt situate parte la E. comuneĭ, spre cimitirul oraşuluĭ T.-Măgurele, parte la V., de-a lungul maluluĭ Oltuluĭ.

Are o populaţie de 1346 suflete, din cari 234 contribuabilĭ; două şcolĭ, una de băeţĭ frecuentată de 27 elevĭ, şi una de fete, frecuentată de 15 eleve; o bisericică cu doĭ preoţĭ şi doĭ cîntăreţĭ; o moară cu aburĭ şi o brutărie.

Vite: 147 caĭ, 495 vite marĭ cornute, 1450 vite micĭ şi 83 porcĭ.

Budgetul com. e de leĭ 4242, banĭ 27, la venitur şi de leĭ 5239, banĭ 73, la cheltuelĭ.

Este străbătută în toată lungimea de şoseaua judeţeană Turnul-Slatina care o leagă cu com. Liţa la N. şi cu oraşul de reşedinţă T.-Măgurele. La S., locuitoriĭ comunică cu cîmpul prin drumuri naturale.

Satul Odaia, aşa cum se găseşte astăzĭ, nu este vechiŭ. El făcea parte, pănă la desfiinţarea raialeĭ Turnuluĭ, din raza ocupată de Turcĭ. La fixarea ho-

tarelor Țăriĭ despre Dunăre, în secolul trecut, se făcea menţiune despre un sat desfiinţat maĭ jos de satul Piscul (Liţa de astăzĭ), şi care nu poate fi altul de cît Odaia.

După desfiinţarea raialeĭ Turnuluĭ, satul Odaia s'a populat încetul cu încetul, cu locuitorĭ veniţĭ de peste Olt, din jud. Romanaţi, din comunele Izlazul, Izbiceni, Moldoveni şi din alte sate de prin prejur.

Pănă pe la jumătatea acestuĭ veac, satul era împărţit: jumătate era în lunca Oltuluĭ şi purta numirea de Odăiţa; cea-l'altă jumătate era tot pe deal, unde e astăzĭ Odaia şi purta numirea de Fripţi, numire pe care locuitoriĭ o păstrează şi astăzĭ. Locuitoriĭ din luncă s'aŭ mutat pe deal, din cauza deselor revărsărĭ ale Oltuluĭ.

Odaia, *cătun* (tîrlă), în judeţul Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de com. Ciocănești-Mărgineni.

Odaia, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, pendinte de com. Ştefăneşti, situat spre N. şi în apropiere de satul de reşedinţă.

Maĭ poartă numirea şi de Odaia-Protopopuluĭ. Are o populaţie de 100 familiĭ.

Vite sunt: 270 caĭ, 300 boĭ, 600 oĭ, 4 capre şi 250 porcĭ.

Odaia, *deal*, se întinde spre S. de satul Larga, com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iaşi. Pe el se află multe stîne, fiind bogat în păşunĭ.

Odaia, *deal*, lîngă satul Iazul-Noŭ, com. Şipotele, pl. Bahluiul, jud. Iaşi; la poalele luĭ se află iazul cu acelaşĭ nume.

Odaia, *iaz*, lîngă dealul cu acelaşĭ nume, com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iaşi; conţine peşte şi racĭ.

Odaia, *vechea numire a localităţeĭ* unde se află astăzĭ satul Griviţa, jud. Tutova.

Odaia, *moşie*, pe teritoriul cătunuluĭ Dobrineşti, pl. Nicoreşti, jud. Tecuciŭ, în întindere de 2404 hect. şi 75 ariĭ, proprietatea d-luĭ A. Cincu.

Odaia, *moşie* răzăşească a locuitorilor din com. Matca, pl. Nicoreşti, jud. Tecuciŭ.

Odaia, *moşie* a statuluĭ, jud. Tecuciŭ, com. Negrileşti. Aparţinea mănăstireĭ Răchitoasa.

Odaia, *trup de moşie*, al statuluĭ, în partea de N. a oraşuluĭ Tecuciŭ, jud. Tecuciŭ. In anul 1881, s'a împărţit la locuitorĭ, formînd o mahala a oraşuluĭ, sub numele de suburbia Tecuciul-Noŭ.

In documentele vechĭ, această parte de loc se numea Odaia-de-Beilic, din cauză că servea de staţie cînd treceaŭ Turcĭĭ în Moldova.

Odaia, *pădure* a statuluĭ, jud. Tecuciŭ, pendinte de mănăstirea Răchitoasa.

Odaia, *pîrîiaş*, pe teritoriul com. Colonești, jud. Tecuciŭ; curge de la N. spre E. şi la mijlocul com. se varsă în dreapta Zeletinuluĭ.

Odaia-Bogdana, *sat*, în centrul com. Bozia, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, situat pe coasta de E. a dealuluĭ Marcu. Are o suprafaţă de 1706 hect. şi o populaţie de 23 familiĭ, saŭ 97 suflete, din carĭ 10 contribuabilĭ.

Pe teritoriul satuluĭ sunt 2 ĭazurĭ.

Odaia-Bosie, *sat*, pe coasta văcĭ Ibăneasa, com. Ştiubeeni, pl. Baseul, jud. Dorohoiŭ, cu 14 familiĭ, saŭ 43 suflete.

S'a înfiinţat de actualul proprietar, după ce a cumpărat această parte din trupul moşieĭ Ştiubeeni.

Moşia e proprietatea moştenitorilor luĭ Vasile Bosie. Are o întindere de 572 hect. 88 ariĭ cîmp; un ĭaz format de pîrîul Ibăneasa, numit Velniceriul, de 57 hect., 29 ariĭ întindere. Pîrîul este Ibăneasa. Drum principal acel de la Săveni ce duce la Dorohoiŭ.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Balinţi, Vorniceni, Vlăsineşti şi Ştiubeeni.

Insemnat aicĭ este familia Bosie ca maĭ vechie.

In 1755, găsim că Sandu Bosie vinde o casă ce o avea în poarta bisericeĭ Sf. Spiridon din Iaşi, către Episcopia de Roman. («Cron. Rom.», Melhisedec.)

In 1758, Episcopul de Huşi Ionichie, cumpără de la Constantin Bosie moşia Berbenţeni pentru Episcopie; iar la 1761, cumpără de la Ştefan Bosie-Logofăt, satul Pojorîta, cu vadul poduluĭ de pe Nistru. («Cron. Huşilor», de Melhisedec).

La 1822, Ioniţă Sturdza-Vodă, trimise înainte pe fiul său Beizede, cu Armaşul Bosie, de a regula ceremoniele întronăreĭ. («Ist. Mold.», Drag., t. r, p. 161).

Odaia-Bran-cu-Bobul, *sat*, jud. Iaşi, pl. Braniştea, com. Golăeşti, situat pe malul rîuluĭ Prutul, înconjurat de toate părţile cu pădurĭ; avînd fîneţe multe. Este format din treĭ cătune: Odaia, Branul şi Bobul, cu o populaţie de 20 familiĭ, saŭ 117 suflete.

Locuitoriĭ posedă: 77 vite marĭ cornute, 42 oĭ, 20 caĭ şi 16 rîmătorĭ.

Odaia-Bursucanul, *com. rur.*, și *sat*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, spre S.-E. de Bîrlad și în apropiere de el. Satul formează comună, cu cătunul Grivița, având o populație de 1130 locuitorĭ, din carĭ 183 contribuabilĭ, locuind în 322 case. Are o școală primară de băeți și o biserică. Se cultivă vie pe o suprafață de 18,50 hect., din carĭ 50 ariĭ nelucrătoare. Sunt 50 ariĭ livezĭ cu prunĭ.

Comerciul se face de 12 persoane.

Odaia-Bursucanul, *moșie*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Odaia-Bursucanul, proprietatea statuluĭ, arendată cu 22210 leĭ anual. Pe această moșie statul are o livadă cu aguzĭ.

Odaia-Bursucanul, *pădure*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Odaia-Bursucanul, în întindere de 28 hect., proprietatea statuluĭ. Maĭ e numită și La-Odaie.

Odaia-Călugăruluĭ, *moșie* a statuluĭ, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Copuzul, fostă înainte de secularizare, pendinte de mănăstirea Căldărușani. Suprafața moșieĭ e de 850 hect.; are și o pădure în întindere de 130 hect.

Odaia-Călugăruluĭ, *pădure*, pe moșia Bărăganul, jud. Ialomița, pl. Borcea, com. Lupșani. Are o suprafață de 20 hect., populată cu stejar. Este situată la 2 kil. de calea ferată București-Fetești.

Odaia-Călugăruluĭ, *loc izolat*, la S. de cătunul Rădulești, pl. Mostiștea, jud. Ilfov.

Odaia Chiruluĭ. Vezĭ Portăreasa, jud. Ilfov.

Odaia-luĭ-Manolache, *sat*, pe moșia cu același nume, com. Tulucești, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ, în partea S.-V. a reședinței comunale. Are 54 familiĭ; o școală și o biserică.

Odaia-luĭ-Manolache, *moșie* particulară, de 500 hect., în jud. Covurluiŭ, com. Tulucești, pl. Siretul.

Odaia-Lupa, *moșie* particulară, de 715 hect., în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Pechea.

Odaia-Maghistan. Vezĭ Odaia-Silișcani, sat, com. Brăteni, pl. Ștefănești, jud. Botoșani.

Odaia-Maria, *moșie* particulară, de 2864 hect., în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Pechea. Este un trup din marea moșie Pechea, fostă proprietate a răposatuluĭ principe Alexandru Moruzzi.

Odaia-Panculuĭ, *numire ce purta maĭ înainte comuna* și *moșia* Conțești, pl. Marginea, jud. Teleorman.

Odaia-Pașeĭ, *movilă*, jud. Brăila, com. Nazîrul, în dreptul vaduluĭ lung, dintre viile de pe muchea Baldovinești.

Odaia-Pitaruluĭ. Vezĭ Cîmpurelul, pl. Sabarul, jud. Ilfov.

Odaia-Popiĭ, *altă numire a satuluĭ* Vameșul, jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Piscul.

Odaia-Protopopuluĭ, *moșie* a statuluĭ, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, com. Lehliul, fostă pendinte de mănăstirea Radu-Vodă din București.

Odaia-Rînghilești. Vezĭ Rînghilești, sat, com. Rînghilești, jud. Botoșani.

Odaia-Silișcani, *sat*, pe valea pîrîuluĭ Fundoaia, com. Brăteni, pl. Ștefănești, jud. Botoșani. Are o suprafață de 772 hect., cu o populație de 36 familiĭ, saŭ 118 suflete; 2 iazurĭ și 1 moară de apă.

Locuitoriĭ posedă: 20 boĭ și vacĭ, 10 caĭ, 20 porcĭ.

Odaia-Sîrbilor, *sat*, pe moșia Hulubățul, în partea de N. a comuneĭ Urdești, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, așezat pe dealul cu același nume, pe o întindere cam de 720 hect. și cu o populație de 13 familiĭ, saŭ 61 suflete.

Odaia-Turculuĭ, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, căt. comuneĭ Mătăsarul. Are o pădure de 18000 ariĭ.

Odaia-Vechie, *pîrîŭ*, pe moșia Corlăteni, com. cu același nume, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ.

Odaia-Vlădichiĭ, *sat*, făcînd parte din com. rur. Tăriceni, pl. Oltenița, jud. Ilfov. Este situat la S. de Tăriceni, pe malul drept al bălțeĭ Mostiștea.

Se întinde pe o suprafață de 330 hect., cu o populație de 385 locuitorĭ.

Proprietatea e a locuitorilor, carĭ rezervă 30 hect. pentru izlaz.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o baltă.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 423 și al celor micĭ, de 1122.

Odaia-Vlădichiĭ, *moșie* a statuluĭ, pendinte de Mitropolie și Cotroceni, jud. Ilfov. Se aren-

dează cu 61300 leĭ anual, împreună cu Tăriceni-Curăteşti, afară de trupul Cotroceanca, care s'a vîndut de veci, cu dreptul pentru arendaş şi locuitoriĭ din Făurei (jud. Ialomiţa) la adăparea vitelor în balta moşieĭ.

Odăeni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Ţuţuleşti-Gălăşeşti, pl. Gălăşeşti, jud. Argeş.

Are o populaţie de 120 familiĭ, saŭ 600 suflete; o biserică, cu hramul Înălţarea Domnuluĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Odăianca, *baltă*, pe moşia Suharăul, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Odăieĭ (Dealul-), *deal*, cu o întindere de 5 kil. 626 m., întinzîndu-se în direcţie N.-V. S.-E., în partea de E. a comuneĭ Onceşti, pl. Stănişeşti, judeţul Tecuciŭ.

Odăieĭ (Valea-), *vale*, jud. Tecuciŭ, se întinde la E. de satul Griviţa, spre S., pănă la Odaia-Călmăţuiul, lîngă satul Călmăţuiul.

Odăieĭ (Vîrful-), *vîrf de deal*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., comuna Păncești, situat în partea despre jud. Tecuciŭ. Pe acest deal se află şanţurĭ adîncĭ, făcute, se zice, pe la isprăvitul secoluluĭ XVIII.

Odăile, *com. rur.*, în plaiul Pîrscovul, jud. Buzăŭ, situat pe valea Murătoarea-Posobeştilor, la 54½ kil. de Buzăŭ. Limita sa, la N., începe din Dealul-Gloduluĭ (moşia Valea-Fîntîneĭ) şi se lasă pe Valea-Largă, urcă în piscul Muşceluluĭ (com. Trestioara) şi pe la capul Muşceluluĭ, alăturĭ de valea Macri, merge în hotarul moşieĭ Brăeşti, continuînd pe acest hotar pănă la Gaura-luĭ-Mocan unde se lasă în apa Brăeşti; la V., continuă în jos cursul apeĭ Brăeşti (Sărăţelul-Bălăneştilor), pănă în gura izvoruluĭ Cioclinul, o ia pe izvor în sus, urcă în Vîrful-Cioclinuluĭ, apoĭ pe slemne drept în vîrful munteluĭ Malul-Breaz, de unde se lasă pe la Piatra-Roşie în gura izvoruluĭ Piatra-Albă; la S., urcă pe plaiul pănă în vîrful munteluĭ Dîlma; la E., începe din muntele Dîlma şi merge pe slemnea luĭ pănă în hotarul Negoşineĭ, de unde se lasă în jos pe Izvorul-Strîmbuluĭ, trece pe la capul de N. al comuneĭ Scoruşeşti şi urcă în Dealul-Gloduluĭ.

Suprafaţa sa e de 2890 hect., din care 950 hect. arabile, 496 hect. pădure, 364 hect. fineaţă, 483 hect. izlaz, 30 hect. livezĭ, 13 hect. vie şi 553 hect. sterp.

Proprietăţĭ maĭ însemnate sunt: Pădurea-Valea-Fîntîneĭ a statuluĭ, Valea-Fîntîneĭ, Odăile (particulare) şi Odăile-Posobeşti a moşnenilor Posobeştĭ.

Terenul e accidentat, cu dealurĭ, acoperite de fineţe aromatice, de semănăturĭ şi livezĭ.

Are 3 tîrgurĭ anuale: la 23 Aprilie, 29 Iunie şi 6 Decembrie.

Căĭ de comunicaţie sunt drumurile naturale.

Comuna e formată din cătunele: Capul-Satuluĭ, Lacul, Odăile, Papuci, Piatra-Albă, Scoruşeşti şi Valea-Fîntîneĭ.

Are o populaţie de 1240 locuitorĭ, din carĭ 231 contribuabilĭ; 3 bisericĭ, în cătunele: Odăile, Capul-Satuluĭ şi Valea-Fîntîneĭ, deservite de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 2 paracliserĭ; 4 circiumĭ.

Vite sunt: 68 boĭ, 75 vacĭ, 23 viţeĭ, 4 caĭ, 7 ţepe, 4 mînjĭ, 870 oĭ, 21 capre şi 79 porcĭ. Stupĭ sunt 47.

Budgetul com. e de 1470.63 leĭ.

Comuna e fondată de demult. Cel maĭ vechiŭ cătun e Valea-Fîntîneĭ; locuitoriĭ de aci îşĭ aveaŭ odăĭ, ceva maĭ la E., unde mîncaŭ vitele. Aceste odăĭ cu timpul s'aŭ transformat în sat şi aŭ dat naştere Odăilor, pe care Dionisie Fotino îĭ menţionează. In acest cătun, probabil, a fost un vechiŭ schit, azĭ biserică de mir, dar care păstrează încă numele de mănăstire. N'are inscripţiĭ.

Odăile (Mănăstirea-), *cătun* de reşedinţă al com. Odăile, jud. Buzăŭ, cu 100 locuitorĭ şi 27 case.

Odăile (Mirceşti), *cătun* al com. Merei, jud. Buzăŭ, cu 220 locuitorĭ şi 50 case.

Odăile, *sat*, făcînd parte din com. rur. Jilava-Merlari, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat lîngă rîul Sabarul. P'aci trece şoseaua naţională Bucureşti-Giurgiŭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 130 hect., cu o populaţie de 224 locuitorĭ.

Proprietatea e a locuitorilor, carĭ cultivă 94 hect. (5 hect. sterpe şi 31 izlaz).

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 94 şi al celor micĭ, de 1149.

Odăile (Podari), *sat*, făcînd parte din com. rur. Ileana-Suliman, pl. Mostiştea, jud. Ilfov. Este situat la S.-V. de Ileana, lîngă Valea-luĭ-Ilie.

Se întinde pe o suprafaţă de 1402 hect., cu o populaţie de 263 locuitorĭ.

D-niĭ Fraţĭ Ghermani aŭ 1193

hect. şi locuitorii, 209 hect. Proprietarii cultivă 943 hect. (75 hect. sterpe şi 175 hect. izlaz). Locuitorii cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Haralambie; 1 heleşteŭ; 1 pod.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor mari e de 469 şi al celor mici, de 902.

Odăile, saŭ Odăile-luĭ-Brîncoveanu, *sat,* făcînd parte din com. rur. Bucoveni, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Cade spre E. de Buciumeni. Pe la E. trece şoseaua naţională Bucureşti-Ploeşti.

Are o populaţie de 125 locuitorĭ. Satul, împreună cu Mogoşoaia şi Chitila, are 3507 hect. Banca Romînieĭ (proprietara fosteĭ proprietăţi a Principeluĭ N. G. Bibescu) are 2820 hect. şi locuitorii, 687 hect.

Pe moşia proprietăţeĭ se cultivă 1000 hect. (143 hect. izlaz, 1600 hect. pădure, restul rămîn necultivate).

Locuitorii cultivă 650 hect. (37 hect. sterpe).

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Odăile, *sat,* făcînd parte din com. rur. Pucheni-Micĭ, pl. Crivina, jud. Prahova.

Odăile, *deal,* situat la N.-E. pe teritoriul com. Perieţi, pl. Siul-d.-s., jud. Olt. Se întinde între Vîlceaua-Caselor, la V. şi Vîlceaua-Oblegului, la E. E acoperit, pe toată întinderea luĭ, cu arăturĭ.

Odăile-de-Sus, *loc izolat,* jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa, com. Cucueţi.

Odăile - Posobeşti, *moşie,* jud. Buzăŭ, com. Odăile, avînd 1300 hect., arăturĭ, fineaţă, livede şi 215 hect. pădurile Dîlma şi Cerbul.

Odăile-Posobeşti, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Odăile, proprietatea moşnenilor Posobeştĭ; are 510 hect. cultivabile şi 90 hect. pădurile Dîlma şi Ţiţîrea.

Odăilor (Pîrîul-), *pîrîiaş,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Bodeşti-Precisteĭ; izvoreşte din dealul cu acelaşi nume şi se varsă în pîrîul Cracăul.

Odăiţa, *veche numire a comuneĭ* Odaia, jud. Teleorman, pe cînd o parte dintr'însa se află în lunca Oltuluĭ.

Odăiţa, *movilă,* situată la S.-E. în apropiere de cătunul Polizeşti, pendinte de com. Bertești-d.-j., pl. Balta, jud. Brăila.

Odiagaşul, *pîrîŭ,* în jud. Bacăŭ, plasa Bistriţa-d.-j., com. Valea-Mare, care se varsă în pîrîul Valea-Mare.

Odivoaia, *movilă* mare, în judeţul Vlaşca, pe proprietatea Odivoaia; pănă aci era hotarul Giurgiuluĭ, înainte ca acest domeniŭ să fi fost luat de la Turcĭ.

Odoba. Vezĭ Hodoba, *vale,* jud. Buzăŭ.

Odobasca, *com. rur.,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, aşezată pe rîul Rîmna, în partea de N. a judeţuluĭ, la 46 kil. spre N. de oraşul R.-Sărat, şi în partea de S. a plăşeĭ, la 7 kil. spre S.-V. de com. Coteşti, reşedinţa plăşeĭ. Comunele învecinate sunt: Dealul-Lung, la 6 kil.; Lacul-luĭ-Băban şi Blidare, la 7 kil.; Bonţeşti, la 10 kil.

Se mărgineşte la N. cu Broşteni, de care se desparte prin Dealul-Nuculuĭ şi Dealul-Cuculuĭ; la E., cu com. Blidare, Bonţeşti, Coteşti, de care se desparte prin Dealul-Corniţilor şi Valea-Cîrceĭ; la S., cu Urecheşti, de care se desparte prin pîrîul Oreavul; la V., cu Andreaşi, de care se desparte prin dealul Petreanul; la S. cu Dealul-Lung şi Lacul-luĭ-Băban.

Este o com. din regiunea dealurilor, şi este brăzdată la N. de dealurile: Piciorul-Nuculuĭ, al-Cuculuĭ, al-Deleanuluĭ, Valea-Draculuĭ; la E. de dealurile: Corniţelor, Doruluĭ, Puturoasa şi Poiana-Crestiĭ; la S. de dealurile: Poenilor, Alba şi Tăiatul; la V. de dealurile: Petreanul şi Ţăruşele.

E udată de Rîmna prin mijloc, de la N.-V. la S.-E.; şi de afluenţiĭ săĭ: Mahriul, Tinosul, la N., Valea-Neagră la V., Ruptura şi Broşteanul la S., Oreavul şi Cîrceiul la E. Maĭ are: lacurile Chiriţoaia, Cocoşul şi Podul-Laculuĭ; 1 puţ şi 57 fîntînĭ (3—6 m. adîncime).

Cătunele carĭ o compun sunt: Odobasca, reşedinţa, la E.; Podul-Laculuĭ, la S.-E.; Mahriul, la N.; Petreanul, la V.

Are o suprafaţă de 1600 hect., din carĭ: 1400 hect. ale locuitorilor, 800 vatra comuneĭ, şi 200 hect. ale proprietăţeĭ particulare.

Are o populaţie de 339 familiĭ, saŭ 1425 suflete; două bisericĭ: una cu hramul Naşterea Maiceĭ Domnuluĭ, fondată în 1860 de locuitorĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ, cea-l'altă reparată în 1841 de Panait Costescu, şi azĭ deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, fondată de locuitorĭ, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 65 elevĭ.

Locuitorii posedă: 50 pluguri; 373 boĭ, 230 vacĭ, 10 caĭ, 23

ĭepe, 1238 oĭ, 141 capre, 477 rîmătorĭ.

Comerciul constă în importul de cereale, coloniale, vestminte și în exportul de vite și lemne. Transportul se face prin stația Cotești, la 13 kil. spre E. In com. sunt 13 comercianțĭ.

Căĭ de comunicație sunt drumurile vecinale: spre Cotești; spre Botești, Blidare, Faraoane; spre Andreași, pe lîngă rîul Rîmna; spre Dealul-Lung, Plăinești, R.-Sărat.

Budgetul comuneĭ e la venitur̆ĭ de 6367 leĭ, 22 banĭ, iar la cheltuelĭ de 5887 leĭ, 39 banĭ.

Odobasca, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, cătunul de reședință al comuneĭ Odobasca, așezat spre E., la poalele dealuluĭ Poenile. Are 200 hect. întindere, cu o populație de 180 familiĭ, saŭ 728 suflete, din carĭ 190 contrib.; o biserică și o școală.

Odobasca, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, cătunul comuneĭ Cotești, așezat spre V., lîngă comuna Odobasca, căreia aparținuse maĭ înainte. Are o suprafață de 114 hect., cu o populație de 49 familiĭ, saŭ 203 suflete, din carĭ 41 contribuabilĭ; o biserică.

Odobeasca, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, com. Drăgșenci. Are o populație de 298 suflete, din carĭ 61 contribuabilĭ. Pănă la 1885, forma comună cu cătunul Muți și avea numirea de Muți-Odobeasca. Prin legea din 7 Februarie 1885, a fost alipit de comuna Drăgșenci.

Odobeni, *vechiŭ sat*, în jud. Buzăŭ, com. Măgura; acum desființat.

Odobeni, *vechie numire a cătunuluĭ* Palaga, jud. Buzăŭ, com. Măgura.

Odobești, *com. rur.*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., așezată în valea rîuluĭ Odobul, la locul de concentrare a patru districte: Bacăŭ, Roman, Tutova și Tecuciŭ, în centrul Moldoveĭ.

Teritoriul comuneĭ este înconjurat de dealurĭ, care o despart de comunele vecine, afară din spre com. Berbinceni. Spre jud. Roman se întinde dealul Băiceni; spre Săcueni, dealul Bălușul; spre Mărăști, dealurile Godovanul și Raiul; spre Obîrșia, dealurile Baimacul și Bogdana, și spre județul Tutova, dealurile Tutova, Țigîra și Trestia.

Este formată din 6 cătune: Odobești, reședința, Țigîra, Trestia, Tisa-Silvestriĭ, Glodișoarele și Balușul saŭ Baloșul.

«La 1803, Udobești răzeșeștĭ și Silvestri răzeșeștĭ se găseaŭ în jud. Roman, ocolul de jos». («Uric.», Codrescu, vol. VII, pag. 281 și 282).

Este scăldată de pîrîul Odobul, care curge prin mijlocul teritoriuluĭ cĭ de la S. spre N. și se încarcă cu pîrîașele: Glodișorul, Tisa și al-Silvestreĭ pe stînga.

Se mărgineste la E. cu comunele Plopana (jud. Tutova) și Colonești (jud. Tecuciŭ); la S., cu comunele Mărăști și Obîrșia; la V., cu comunele Secueni și Berbenceni, și la N., cu com. Ciutureștĭ (jud. Roman).

Are o populație de 394 familiĭ, saŭ 1569 suflete, din carĭ 311 contribuabilĭ; o școală mixtă în satul Odobești, înființată la 1864, frecuentată de 30 copiĭ; 2 biserici: una în satul Odobești și a doua în Tisa-Silvestriĭ, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț. La Tisa, a fost schit de călugărĭ, metoc al mănăstireĭ Dolgești (jud. Roman).

După legea rurală din 1864, s'aŭ dat la 102 locuitorĭ, 261 fălcĭ pămînt în împroprietărire.

Din această comună și anume de pe moșia statuluĭ Tisa-Silvestriĭ, la 1879, s'aŭ împroprietărit 27 însurățeĭ, cu 54 fălcĭ pămînt în țarină.

Teritoriul com. are o întindere de 3450 hect.

Proprietarĭ sunt: Al. Lupașcu, posedînd 432.95 hect.; Eugenia Sion, 152.61 hect.; Al. Bogicĭ, 64.49 hect.; El. Stamati 35.81 hect.; Ilie Dăscălescu, 75.65 hect. și Gh. Nichitache și Ath. Țîrțescu cu părțĭ de moșie.

Totalul pămînturilor de cultură este de 938.08 hect.

In comună se găsesc pădurile foioase: Tisa-Silvestriĭ, Mărul-luĭ-Schin, Odobești, care ocupă o suprafață de 713 hect. Este o moară de aburĭ pe moșia statuluĭ Tisa-Silvestriĭ.

Viile aŭ o suprafață de 32.71 hect.

Vite sunt: 115 caĭ, 1132 vite marĭ cornute, 203 porcĭ.

Budgetul com. e la venitur̆ĭ de leĭ 1967, banĭ 56 și la cheltuelĭ, de leĭ 1943, banĭ 63.

Comuna este străbătută de calea județeană Bacăŭ-Bîrlad, care, de la Săcueni spre Odobești, pănă ese din district, este neprunduită. Satul Baloșul, așezat pe drumul Bîrladuluĭ, era vestit înainte pentru hoțiĭ marĭ și dese.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 24 kil.; la com. Mărăști, 8 kil.; la com. Săcueni, reședința plășiĭ, 6 kil; la com. Obîrșia, 5 kil.; la com. Berbenceni, 14 kil.

Odobești, *com. urb.*, jud. Putna, reședința plășiĭ Gîrlele, situată pe malul stîng al rîuluĭ Milcovul, în partea de S. a județuluĭ. Este înconjurată de viile ce for-

mează vestita podgorie Odobești, renumită prin calitatea și cantitatea vinurilor ce produce.

Distanța comuneĭ de sub-prefectura plășeĭ e de 12 kil.

Altitudinea comuneĭ e de 150 m. d'asupra nivelului Mării.

Se compune din cătunele: Grozești, Odobești (Tîrgul-), unde e și reședința comuneĭ, și Vinețești.

Are o populație de 1107 familiĭ, saŭ 3594 suflete, din carĭ 813 contribuabilĭ, locuind în 954 case; 2 bisericĭ parohiale, una cu hramul Nașterea Maicei Domnuluĭ și a doua cu hramul Sf. Cruce și 5 filiale cu hramurile Intrarea în Biserică, Sf. Impărațĭ, Sf. Ioan Bogoslovul, Sf. Gheorghe și Sf. Apostolĭ, toate în tîrgul Odobești; 2 școale, una de băeți și a doua de fete, frecuentate de 297 copiĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 107493 leĭ și la cheltuelĭ, de 131631 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 5 mașinĭ de treerat (cu manej), 5 de bătut porumb (cu manivelă), 24 pluguri de lemn, 33 de fier; 4 morĭ de apă.

Vezĭ Odobești, podgorie.

Odobești, *com. rur.*, jud. Dîmbovița, pl. Bolintinul, situată pe cîmpie, la 4 kil. spre S.-E. de com. Titu. Prin raionul comuneĭ, curg pîraiele Răstoaca, Șuța și Spălăturile, avînd numaĭ un pod peste Șuța.

Are o populație de 1500 locuitorĭ; o biserică; o școală.

Se învecinește: la E. cu Văcărești de Răstoaca, la V. cu cătĭ. Voinești, com. Crovul, la N. cu Cornetul și la S. cu Crovul.

Odobești, *sat*, jud. Bacăŭ, plasa Siretul-d.-s., și reședința comuneĭ cu același nume, situat pe rîul Odobul. A fost întemeiat de Ioan Odob, care a trăit pe timpul luĭ Ștefan-cel-Mare, zice legenda.

Are o populație de 162 familiĭ, saŭ 698 suflete; o școală; o biserică, făcută de sătenĭ la 1864, cu 1 preot și 2 cîntărețĭ; o cîrciumă.

Vite sunt: 59 caĭ, 566 vite marĭ cornute și 129 porcĭ.

Odobești, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Putna, pl. Gîrlele, cătĭ. Odobești, pe linia Focșanĭ-Odobești, pusă în circulație la 22 Sept. 1893. Se află la (5.2 kil.) de Pățești, stația cea maĭ apropiată. Inălțimea d'asupra niveluĭ Mării, de 134.59 m. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 351758 leĭ, 70 banĭ.

Odobești, saŭ (**Măgura-Odobeștilor**), *deal*, care se ramifică din poalele munților Carpați, jud. Putna, acoperit în mare parte cu viĭ, care formează renumita podgorie Odobești, compusă din comunele Odobești, Vărsătura și Jariștea.

Odobești, *podgorie*, în județul Putna, plasa Gîrlele, com. cu același nume. Reputația podgoricĭ, cîștigată încă din timpurile celе maĭ vechĭ, se dorește buneĭ credințe cu care proprietariĭ vinicultorĭ aŭ încheiat transacțiunile lor comerciale, atît cu cumpărătoriĭ din țară, cît și cu ceĭ din streinătate. Sunt 896 hect. de viĭ în Odobești. Incă de pe timpul Domnuluĭ Cantemir, vinurile din Odobești se bucuraŭ de un mare renume. Acest principe, în scrierea-ĭ «Descriptio Moldaviæ», pune Odobești în al 3-lea rînd între localitățile vinifere maĭ renumite din Moldova, considerînd ca maĭ bun vinul de Cotnari, apoĭ cel de Huși.

Odobești, *pădure* foioasă, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., comuna Odobești, aparține d-neĭ Eugenia Sion; are întindere de 61 hectare.

Odobești, *parohie*, jud. Putna, avînd 2 bisericĭ parohiale, din carĭ una cu hramul Sf. Cruce, și a doua cu hramul Nașterea Maiceĭ Domnuluĭ și 5 filiale, toate situate în Tîrgul-Odobești.

Odobești (Tîrgul-), *tîrg*, făcînd parte din com. urb. Odobești, jud. Putna, situat în partea de S. a județuluĭ, pe malul stîng al Milcovuluĭ și înconjurat de vestita podgoria Odobești, renumită prin calitatea și cantitatea vinurilor ce produce.

Distanța tîrguluĭ de capitala județuluĭ e de 12 kil.

Are o populație de 902 familiĭ, saŭ 3473 suflete, locuind în 954 case; 2 bisericĭ parohiale, din carĭ una cu hramul Nașterea Maiceĭ Domnuluĭ și a doua, cu hramul Sf. Cruce și 5 filiale, cu hramurile: Intrarea în biserică, Sf. Impărațĭ, Sf. Ioan Bogoslovul, Sf. Gheorghe și S-țiĭ Apostolĭ; o sinagogă; două școale, una de băeți și a doua fete, frecuentate de 297 copiĭ; un biuroŭ telegrafo-poștal, înființat în 1878, și al căruĭ venit pe 1896—97, a fost de leĭ 17048 banĭ 92; o farmacie.

In anul 1884, s'a instituit aci o societate, cu numele de «Caritatea» în scop de bine-facere și ajutoare reciproce.

Budgetul com. e de 63846 leĭ.

Tîrg săptămînal se face Marțea.

In tîrgul Odobești se află în garnizoană o companie a regimentuluĭ Putna.

Alimentarea orașuluĭ se face tot prin primitivele cișmele și, la neajungerĭ, din rîul Milcovul.

Industria şi comerciul se practică de 129 persoane.

Meseriaşĭ sunt: 30 fierarĭ, 12 rotarĭ, 20 dogarĭ, 16 cizmarĭ, 4 morarĭ, 21 croitorĭ, 1 pietrar, 50 cărăuşĭ.

Sunt 11 restaurante şi 55 fabrice de rachiŭ.

Odobeşti se bucură de o mare vechime. Grigorie Urechie îl pomeneşte însă sub anul 1475, vorbind de canalul tras de Ştefan-cel-Mare din Milcov şi care înconjura acest tîrg.

In anul 1686, un anume Moţoc din Odobeşti, începe construirea mănăstireĭ Mira, dar n'o isprăveşte, rămîind în sarcina principeluĭ Constantin Cantemir, săvîrşirea acesteĭ lucrărĭ.

La 1689, săteniĭ din Odobeşti vînd ocinele lor luĭ Constantin Cantemir, care le face danie mănăstireĭ Mira.

In anul 1716, cătanele nemţeştĭ de sub conducerea luĭ Frenţa (Ferenz), sunt lovite fără de veste, de oastea moldovenească unită cu Tătariĭ, la Odobeşti.

Parte din ele sunt împrăştiate, parte omorîte (Nic. Muste, «Let.», III², pag. 65).

O parte din Odobeşti aparţinea altă dată visterniculuĭ Dan.

Familia Burada se trage de aci din răzeşĭ.

Nişte Vasiliĭ aŭ avut viĭ pe aci, dar le aŭ vîndut.

Familia Nacu se trage de aci; unul Ion Nacu a fost peste 30 de anĭ zapciŭ peste ocolul Milcovuluĭ-d.-s.

Familia Faur, răzăşească, îşĭ are aci obîrşia, de asemenea şi familia Pamfilie; un Pamfiliŭ Popa a fost rînduit ca pristav asupra viilor, ce le-aŭ avut Mihaĭ-Vodă Sturdza la Odobeşti.

Odoboaia, *luncă*, în jud. Buzăŭ, com. Lopătari, la poalele munteluĭ Furul-Mic, între Izvorul-Opriĭ şi Izvorul-Furuluĭ.

Odobul, *pîrîŭ*, care udă colţul N.-E. al judeţuluĭ Bacăŭ, şerpuind prin com. Odobeşti, unde se încarcă cu pîrîiaşele: Glodişoarele, Tisa şi Silvestri pe stînga, apoĭ prin com. Berbinceni şi prin judeţul Roman unde îşĭ are confluenţa cu Siretul, la Călineşti. De la satul Băluşul şi până la Călineşti (jud. Roman) pe o lungime de 30 kil., curge direct spre N., lucru foarte excepţional pentru apele noastre, care aproape toate aŭ direcţia de la N.-V. spre S.-E.

Odocheni. Vezĭ satul Dîrmoxa, jud. Suceava.

Odoleni, *sat*, pendinte de com. rur. Melineşti, plasa Amaradia, jud. Dolj. E situat la 1 kil. S.-V. de Melineşti şi e străbătut de dealurĭ, prelungirĭ ale dealurilor Chicoralul şi Fratoştiţa.

Are o populaţie de 67 familiĭ, saŭ 287 suflete, locuind în 65 case; o biserică parohială, de lemn, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, deservită de un preot paroh şi un cîntăreţ.

Satul e legat de Melineşti printr'o şosea vecinală.

Odoleni, *deal*, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Melineşti, pe care este situată comuna.

Odoleni, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Melineşti, pe care sunt cete de moşnenĭ. Are pădure pe dînsa.

Oeşti, *com. rur.*, pe apa Argeşuluĭ, jud. Argeş, plaiul Loviştea, la 11 kil. de com. rur. Şuici, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 46 kil. de Piteşti. Se compune din satele: Oeşti-Pămînteni şi Oeşti-Ungureni, avînd peste tot 567 locuitorĭ şi două bisericĭ.

Locuitoriĭ lucrează lemnărie, şindrilă, şiţă, doage, etc.

Budgetul com. e de 1853 leĭ la veniturĭ şi de 1526 leĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt: 301 boĭ şi vacĭ, 56 caĭ, 1200 oĭ, 50 capre şi 64 rîmătorĭ.

Oeşti-Pămîntenĭ, *sat*, pe apa Argeşuluĭ, jud. Argeş, pl. Loviştea, făcînd parte din com. rur. Oeşti.

Are o populaţie de 467 suflete; o biserică vechie, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi un cîntăreţ.

Oeşti-Ungurenĭ, *sat*, pe apa Argeşuluĭ, jud. Argeş, pl. Loviştea, pendinte de com. rur. Oeşti.

Are o populaţie de 300 suflete; o biserică vechĭe, cu hramul S-ţiĭ Ingerĭ, deservită de doĭ preoţĭ şi un cîntăreţ.

Oful, *deal*, în partea de N. a com. Dazga, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ. Vîrful luĭ se numeşte Doĭ-Leĭ.

Ogarul, *trup de pădure*, în jud. Vlaşca, pl. Cîlniştea, com. Tangîrul, pe proprietatea statuluĭ Tangîrul, care se numeşte Tangîrul-Ogarul, în suprafaţă de 4000 hect.; depinde de ocolul silvic Ghimpaţi.

Ogaşul-Mănăstireĭ, *pîrîŭ*, în locul unde a fost mănăstire, com. rur. Ilovăţul, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Ogeloaia, *măgură* şi *punct trigonometric* de observaţie, la N.-V. de Negoiul, pl. Băileşti, jud. Dolj.

Oglindeşti. Vezĭ Borceşti, jud. Suceava.

Oglinzi, *sat*, în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Răucești, situat în apropierea Tîrguluĭ-Neamţul, pe valea pîrîuluĭ Rîșca și în drumul șoseleĭ județene Neamţul-Fălticeni, la 5 kil. spre tîrgul Neamţul.

Are o suprafață de 736 hect. 50 arĭi (515 fălcĭ), cu o populație de 41 familiĭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura, creșterea vitelor și comerciul speculînd produsele lor maĭ cu deosebire vara vizitatorilor ce vin în localitate pentru băĭ minerale.

Origina acestuĭ sat este foarte vechie. Iată ce găsim într'un document din 1646:

Se ubo az (iată decĭ eŭ) Nistor Batiște i cneaghinea moĭa (și princesa mea) Ileana fica Dochieĭ nepoată Mihăilesculuĭ, scriem și mărturisim cu această scrisoare a noastră de nime nevoiţĭ, nice asupriţĭ, ce de a noastră bună voe am vîndut a noastră dreaptă ocină și moșie giumătate de sat de Oglinzi ce este în ţinutul Neamţuluĭ, din vatra satuluĭ și din cîmp și din apă și din fînețe și din tot venitul ce se va alege pre acea giumătate de sat, aceea am vîndut dumisale luĭ Ghiorghie Roșca ce aŭ fost Visternic drept o sută de stupĭ preţuind drept o sută de leĭ, și ne-aŭ făcut dumnealuĭ plata deplin dinaintea dumisale Tăutuluĭ ce aŭ fost logofăt și Constantin Ciogoli Vornicul de gloată și Buta vornicul de gloată și Ursul vornicul și Gligore Pilipochie vornicul și Toderașco ce a fost vornic și mulţĭ vornicĭ de folos din curtea Mărieĭ sale domnu nostru, și eŭ Vasile Corlătescul am scris către acest adevărat zapis și am fost în tocmeala lor ca să se știe.

Az Tăutul biv logofăt.
Nestor Baltysta (iscăl. cu lit. latine).
U. Ias vlto 7154 Oct. S.
Buta vornic Az Ursul vornic
Az Toderașco biv vornic

La 7074 (1566), un oare-care Ștefan, poreclit Mîzgă, a fost, se zice, bătut aci de către Alexandru Lăpușneanu.

Oglinzi. Vezĭ Brusturi-Neamţuluĭ, *sat*, în jud. Suceava; maĭ înainte, împreună cu satul Brusturi-Răzeșĭ, făcea parte din jud. Neamţu.

Oglinzi, *stațiune balneară*, aproape de Tîrgul-Neamţu, jud. Neamţu. Long. E. Gr. 26°.21′; lat. N. 47°,12′. Sunt aci treĭ izvoare cu ape minerale sărate, cunoscute sub denumirea de Slatina și anume:

a) Izvorul cel maĭ depărtat de Tîrgul-Neamţu, este în pădure, în sus de o poiană numită Poiana-Dăscăliţa. Locuitoriĭ numesc apa această Apa-Puturoasă; izvorul se află la o altitudine de 350 metri.

Apa este turbure, cu un miros de hidrogen sulfurat, foarte pronunţat, de unde și numirea-ĭ de apă puturoasă; la gust este foarte sărată; conține gaze.

b) Al doilea izvor, nu departe de cel d'intîiŭ, este în localitatea numită tot Slatina, pe Pîrîul-Sărat, la o înălțime de 340 m.

Apa este sărată și prin evaporare dă un depozit considerabil de sare; este limpede și nu are miros de hidrogen sulfurat; temperatura: 12° C.

c) Al treilea izvor este acel al apeĭ cunoscută sub denumirea de Apa-minerală-de-la-Oglinzi.

Este cunoscut de toţĭ localniciĭ și este cel maĭ aproape de oraș, la spatele Tîrguluĭ-Neamţu, pe dealul numit Curugea. Localitatea se numește Curugea-în-fața-Slatineĭ. Apa este limpede, incoloră, cu un miros puțin pronunţat de hidrogen sulfurat; prezintă un gust foarte sărat și prin evaporare lasă un deposit de sare.

Izvoarele sunt proprietatea com. Neamţul, care le și exploatează. Se află la Oglinzi un otel cu maĭ multe camere și o instalație modernă pentru băĭ. Otelul e înconjurat de păduriĭ frumoase.

Apa e captată. Debit suficient pentru 300 băĭ zilnic.

Apele de la izvoarele *a* și *b*, aŭ fost analizate de d-l Poni. Densitatea este de 1,1889 la 21° C.

Temperatura apeĭ din fîntînă, luată la o adîncime de un metru sub nivel, este 12°,4 C., temperatura exterioară fiind de 23°,4 C.

Iată rezultatele analizeĭ calculate pentru 1000 grame de apă:

Clorură de sodiŭ .	252,7194
Bromură de magneziŭ .	0,0309
Iodură de magneziŭ ..	urme
Sulfat de sodiŭ . . .	1,2229
Sulfat de potasiŭ . .	1,2815
Sulfat de calciŭ . . .	3,0217
Carbonat de calciŭ . .	0,0752
Carbonat de litiŭ . .	0,0042
Carbonat de fier. . .	0,0016
Fosfat de aluminiŭ . .	0,0007
Borat de magneziŭ . .	0,0006
Anhidrită silicică . .	0,0067
Suma subst. fixe	259,4479
Anhid. carb. în bicarb.	0,0482
Anhid. carb. liberă	0,1485

Comparînd analiza apelor de la Oglinzi a d-luĭ P. Poni, cu analiza apelor de la Reichenhall, atît de cunoscute nouă, prin faptul că un număr însemnat de Romînĭ merg la Reichenhall, constatăm următoarele:

	Reichenhall. Anal. Buchner	Oglinzi Anal. Poni
Clor. de sod.	224,36	252,7194
Clor. de mag.	1,800	—
Br. de mag.	0,030	0,0309
Iod. de mag.	—	urme
Sulf. de sodiŭ	2,000	1,2229
Sulf de potas.	0,611	1,2815
Sulf. de mag.	—	1,0825
Sulf. de calciŭ	4,159	3,0217
Carb. de calciŭ	0,1010	0,0752
Carb. de litiŭ	—	0,0042
Carb. de fer	0,0007	0,0062
Fosf. de alum.	—	0,0007
Borat de mag.	—	0,0006
Anhidr. silicică	0,010	0,0067
Suma sub. fixe	233,00	269,4479
Anhid. carb. în bicarb.		0,0482
Anhid. carb. liberă		0,1485

Din acest tablou se vede că apele minerale de la Oglinzi sunt superioare celor de la Reichenhall, căci afară de clorură de magneziu, sulfat de sodiu și sulfat de calciu, toate cele-l'alte săruri sunt în cantități mai mari în apele de la Oglinzi.

Băile de la Oglinzi sunt eficace contra: scrofulelor, rachitismului, în boalele uterine, boalele pielei, ca eczeme, prurigo, etc.

In 1896, au fost vizitate de 173 bolnavi; în 1897, de 217.

Oglinzi, *deal*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Răucești; se află în prelungirea dealurilor Neamțul, Pleșa și ram. Hălauca din jud. Suceava.

Oglinzi, *pădure*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Răucești; are o întindere de 384 pogoane, cuprinzîndu-se și acele din Răucești; este proprietatea statului.

Oglinzi, *pădure*, jud. Neamțu, pe hotarul jud. despre jud. Suceava; are o întindere de 1285 pogoane, în care se cuprind și acele de pe moșia Groși.

Ogoarele, *cătun*, în jud. Putna, pl. Vrancea, com. Nistorești, situat pe malul pîrîului Năruja și sub poalele dealului cu același nume.

Are o populație de 160 suflete, locuind în 31 case.

Ogoarele, *deal*, în jud. Gorj, pl. Amaradia, com. Albeni, ramificație din Dealul-Muerei; formează țărmul drept al Cîlniculuĭ și pe o oare-care întindere malul stîng al Gilortuluĭ, în care se și termină.

Ogoarele, *deal*, com. Runcul, plaiul Vulcan, jud. Gorj, spre N. comunei; pe el sunt sădite viile locuitorilor.

Ogori, *deal*, la N.-V. de com. Lăicăi-Runceasa, pl. Argeșelul, jud. Mușcel. Vîrful său poartă același nume. Este rîpos și acoperit cu pădure și tufăriș.

Ograda, *com. rur.*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, situată pe partea stîngă a rîuluĭ Ialomița, între comunele Bucul și Țîndărei, la 63 kil. de Călărași, capitala districtuluĭ.

Teritoriul comunei, în suprafață de 6450 hect., din carĭ 185 hect. pădure și 180 hect. teren băltos, coprinde treĭ moșiĭ: Ograda, de 1450 hect., Dimieni, de 500 hect., proprietățĭ particulare și Buciumeni-Frățilești, proprietate a statuluĭ, de 4500 hect., pendinte de bisericile Sărindar și Sf. Sava din București.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietăriți pe moșie 129 locuitorĭ; neîmproprietăriți mai sunt 78.

Teritoriul comunei este udat de rîul Ialomița și de lacurile: Ograda și Strachina.

Se compune din satele: Ograda și Dimieni și din cătunul Sărindăreanu, cu reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale în satul Ograda.

Are o populație de 227 familiĭ, saŭ 945 suflete, din carĭ 164 contribuabilĭ; o școală mixtă frecuentată de 32 elevĭ și 8 eleve; două bisericĭ, deservite de doĭ preoți și patru dascălĭ.

Locuitorĭ posedă: 357 caĭ, 260 boĭ, 2710 oĭ, 3 asinĭ și 405 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 2793 leĭ și la cheltuelĭ, de 2771 leĭ.

Ograda, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de comuna cu același nume, situat pe țărmul stîng al rîuluĭ Ialomița; spre E. și N. se întinde o mică vale în care este lacul Ograda.

Aci este reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

Are o populație de 96 familiĭ; o școală primară mixtă, condusă de un învățător; o biserică, deservită de un preot și doĭ cîntărețĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 233 caĭ, 215 boĭ, 2500 oĭ, 3 asinĭ și 255 porcĭ.

Ograda, *deal*, în jud. Gorj, plaiul Novaci, com. Polovraci, situat între dealurile Runcul și Porcul, pe partea stîngă a Oltețuluĭ.

Ograda, *lac*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, situat spre N. și în apropiere de satul Ograda.

Ogrăzeleĭ (Pîrîul-), *pîrîĭ*, izvorește de la locul numit Dintre-Poenĭ și Dealul-cel-Mare, la N. de com. Stîlpeni, pl. Rîurile, jud. Mușcel; udă proprietățile d-lor Petre Venetopol, Sache Dumitrescu, Stîlpeanu, d-neĭ Elena Serafopol, și se varsă în Rîul-Tîrguluĭ, pe malul stîng, în raionul comuneĭ Stîlpeni.

Ogrăzelele, *vălcea*, ce izvorește din com. Genuneni, pl. Oltul-d.-s., jud. Vălcea, și se varsă în rîul Bistrița, tot pe teritoriul acesteĭ comune.

Ogrăzelele-Marĭ, *poiană*, jud. Vîlcea, plaiul Horezul, com. Foleștĭ-d.-s.

Ogrăzeni, *comună*. Vezĭ Talpa-Ogrezeni, jud. Vlașca.

Ogrăzile, *cătun* al com. Monteorul, jud. Buzăŭ, cu 310 locuitorĭ și 41 case.

Ogrăzile, *moşie*, în jud. Buzău, com. Monteorul, cam de 600 hect., încorporată acum cu Monteorul saŭ Hagi-Moscu.

Ogrăzilor (Valea-), *vale*, în jud. Gorj, com. Cîrligei; începe de la E. de Bălceşti şi Pereşti; prin ea se scurge torentul cu acelaşĭ nume ce se varsă în apa Galbenul (Baia-de-Fer), între cătunele Pereşti şi Bălceşti.

Ogrăzul, *mahala*, făcînd parte din com. rur. Petrari-d.-s., pl. Ocolul, jud. Vălcea.

Ogretinul, *com. rur.*, jud. Prahova, plaiul Teleajenul, la 39 kil. de Ploeşti, capitala judeţuluĭ.

Până la anul 1877, a fost unită cu com. Rîncezi. Este situată pe ambele maluri ale gîrleĭ Ogretinul şi la poalele dealurilor Plopisul şi Coasta, la 40 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 11 kil. de a plaiuluĭ.

N'are nicĭ un cătun alipit.

Are o populaţie de 142 familiĭ, saŭ 720 suflete, din carĭ 135 contribuabilĭ, locuind în 190 case.

Biserica, care servă şi pentru locuitoriĭ din com. Cătunul, s'a fondat în anul 1817, şi are următoarea inscripţie:

«Această sfîntă şi Dumnezeească biserică s'a ridicat întru cinstea şi slava sf. Dimitrie şi a Cuvioaseĭ Paraschiva; s'aŭ ridicat în zilele Domnuluĭ nostru Ioan Caragea Voevod, fiind Episcop Kirio Kirio Costande şi s'aŭ ridicat de robiĭ luĭ Dumnezeŭ Radu Negustorul Ogretin şi de Stana, soţia dumnealuĭ Radu, Maria, soţia Negustoruluĭ Cărbuneanu cu tot neamul lor: Popa Mihaĭ cu tot neamul, Leat 1817».

Biserica e deservită de un preot.

Are o şcoală înfiinţată la 1886, frecuentată de 87 copiĭ.

Locuitoriĭ din comună se ocupă cu pomicultura, fabricarea ţuiciĭ, fabricarea cărămideĭ, creşterea vitelor, lemnăria, dulgheria, zidăria şi cizmăria. Produsul munceĭ îl desfac la Bucureşti şi Ploeşti.

In raionul comuneĭ, pe apa Ogretinul, sunt 2 două morĭ de măcinat grîŭ şi porumb.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ; 56 s'aŭ împroprietărit la 1864 pe moşia moşnenilor. Eĭ posedă: 13 caĭ şi ĭepe, 160 vacĭ, 6 bivolĭ, 60 capre, 500 oĭ şi 200 porcĭ.

Toată comuna se întinde pe o suprafaţă de 1250 hect.

Ţuică se fabrică în comună cam la 4000 decal. anual.

Stupĭ cu albine sunt 60.

Se găsesc mulţi merĭ, perĭ, duzĭ, cireşĭ şi nucĭ.

Comerciul se exercită de 5 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la venituri de 3296 leĭ, şi la cheltuelĭ, de 2221.75 leĭ.

Prin centrul com. trece şoseaua judeţeană ce merge spre N. la com. Rîncezi şi spre S. la Drajna-d.-j. O altă şosea vecinală merge spre Drajna d.-s.

E brăzdată de dealurile: Mircea, Leurdeanul, Vîrful-Cornuluĭ şi Vîrful-Roşu, acoperite cu păşune şi pădure.

Şesurĭ sunt: Buşa, Podul-luĭ-Vlad, al-luĭ-Şerban, Poiana-Păruluĭ, al-Pleşeĭ, al-Călineĭ, al-Seciuluĭ, al-Căşărieĭ, al-Călăghieĭ, al-Secătureĭ, Şireada şi Pîrloagele, toate situate în partea de V. a comuneĭ.

Văĭ sunt: Purcăreţul, Ogretinul, Trestia, a-Dragomireĭ, a-Poduluĭ, Călugăreasca, Valea-Rece, Valea-Mare şi Cheabali.

Se mărgineşte cu comunele: Drajna-de-sus, Cerăşul şi Rîncezi.

Numele de Ogretinul se crede că s'a format din cuvintele «o grădină», pentru că împrejurul gîrleĭ Ogretinul, până la sorgintea eĭ, a fost grădina principală a castruluĭ Gradiştea şi maĭ pe urmă a primilor moşnenĭ Drăjnenĭ, carĭ aŭ posedat şi teritoriul comuneĭ Ogretinul, care s'a înfiinţat maĭ tîrziŭ de Dragomir Comisul, fratele luĭ Stan Sutaşul, ambiĭ din neamul Pînteştilor din Drajna.

Ogretinul, *gîrlă*, jud. Prahova; izvoreşte din muntele Leurdeanul; curge de la N. spre S., apoĭ de la N.-E. spre S.-V., prin com. Ogretinul, printre Drajna-d.-s. şi Cătunul, şi se varsă în apa Drajna, în raionul comuneĭ Drajna-d.-s., la Moara-Bolîneştilor. Face, în cursul săŭ, zigzaguriĭ, la Reveicul şi Stan-Cioc.

Ogrezeni, *com. rur.*, pl. Sabarul, jud. Ilfov, situată la V. de Bucureşti, pe malul drept al rîuluĭ Argeş, la 29 kil. de Bucureşti.

Până la anul 1880, acest sat forma o com. cu cătt. Bălăşoeni, Hobaia şi Bolovanul; iar de la această dată repartizîndu-se, a rămas a se administra singur sub numele de Ogrezeni.

Se întinde pe o suprafaţă de 1686 hect., cu o populaţie de 1475 suflete, din carĭ 272 contribuabilĭ, locuind în 304 case. Statuluĭ aparţin 1000 hect. şi locuitorilor 686 hect.

Statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ 925 hect. (74 izlaz, 1 vie). Locuitoriĭ cultivă 606 hect. (32 sterpe, 48 vie).

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 2 preoţi şi 2 cîntăreţi; 1 şcoală mixtă, frecuentată de 12 copiĭ.

Budgetul comuneĭ e la venituri de 4287 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 4276 leĭ.

Vite sunt: 219 caĭ şi ĭepe, 12 armăsarĭ, 337 boĭ, 353 vacĭ

şi viţeĭ, 26 taurĭ, 12 bivolĭ şi bivolițe, 21 capre, 217 porcĭ, 841 oĭ.

Locuitoriĭ posedă: 136 pluguri: 88 cu boĭ, 48 cu caĭ; 244 care cu căruțe: 149 cu boĭ, 95 cu caĭ.

Improprietăriți sunt 194 locuitorĭ; neîmproprietăriți maĭ sunt 146.

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ.

Această comună datează cam de la 1806 şi se numea Vînători, pentru-că ceĭ 8 locuitorĭ, carĭ s'aŭ stabilit întîiŭ aci, se ocupaŭ cu vînătoarea prin pădurile cele întinse ale loculuĭ. Maĭ tîrziŭ, înmulțindu-se, începură să se ocupe cu cultura pomilor fructiferĭ, cu deosebire prunĭ (avînd ogrăzĭ de prunĭ) purtînd numele de Ogrăzi şi maĭ tîrziŭ Ogrăzăni şi Ogrezeni, numele actual.

Ogrezeni, *moşie* a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Mihaiŭ-Vodă, jud. Ilfov, arendată anual cu 35700 leĭ.

Ogrezeni, *pădure* a statuluĭ, jud. Ilfov, pl. Sabarul, în întindere de 308 hect., formată din trupurile: Mihaiŭ-Vodă (150 hect.), Balaşoeni (150 hect.) şi Țigănia (8 hect.).

Ogrinul, *ruinele unui sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Grindeni, lîngă care este o frumoasă fîntînă.

Ogurluiul, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Parcheşul; ia naştere din poalele de N.-V. ale pădurosuluĭ deal Comoara; se îndreaptă spre N., avînd o direcție generală de la S.-V. spre N.-E.; brăzdează partea de N. a plăşiĭ şi pe cea centrală a comuneĭ; cursul săŭ descrie un semicerc cu întorsătura spre satul Parcheşul, cu multe cotiturĭ; curge maĭ numaĭ prin pădurĭ, şi după ce trece pe la V. de satul Parcheşul, se varsă în balta Parcheşul, străbătînd un stuf mocirlos; cursul săŭ are o lungime de vre-o 3 kil.; malurile sale sunt cam stîncoase, şi acoperite cu pădurĭ şi muşchiŭ; pe valea luĭ merge drumul vecinal Nicolițelul-Parcheşul.

Ohaba, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, în partea despre N. a com. Borăscul.

E situată parte pe vale şi parte pe deal, în partea dreaptă a rîuluĭ Jilțul, pe o suprafață de 3290 hect., din carĭ 2000 hect. pădure mare, 1000 hect. arabile, fînețe şi păşune, proprietate a d-luĭ C. Săvoiŭ; iar 290 hect., din carĭ 12 hect. viĭ şi 23 hect. livezĭ de prunĭ ale locuitorilor.

Are o populație de 208 familiĭ, saŭ 680 suflete, din carĭ 143 contribuabilĭ; 1 şcoală, înființată la anul 1886 şi frecuentată de 35 elevĭ; 1 biserică de lemn, făcută de locuitorĭ pe la anul 1739, deservită de 1 preot şi 2 cîntărețĭ; 1 moară de aburĭ, a d-luĭ C. Săvoiŭ; 1 cîrciumă; 2 puțurĭ şi 4 fîntînĭ.

Locuitoriĭ posedă: 30 pluguri, 60 care cu boĭ, 3 căruțe cu boĭ, 3 căruțe cu caĭ; 435 vite marĭ cornute, 43 caĭ, 178 oĭ şi 199 rîmătorĭ; 42 stupĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 1855 leĭ, 07 banĭ, iar la cheltueli, de 1526 leĭ, 27 banĭ.

Comunicația se face printr'o şosea comunală, care vine de la comuna Borăscul şi străbate Ohaba, îndreptîndu-se spre com. Bolboşul.

Dealurĭ maĭ însemnate sunt: Ohaba, Menți şi Dealul-Racilor, printre care se formează văile Ursa, Izvorul, Valea-luĭ-Adam, Chițoiul, etc.

Ohaba, *com. rur.*, în partea despre S.-V. a plaiuluĭ Novaci la S. com. Muşeteşti, jud. Gorj, situată parte pe valea Amaradieĭ şi parte pe dealurĭ. E formată din 3 cătune: Ohaba, unde e şi reşedința Blidari, şi Sîrbeşti, care înainte de 1875 făcea parte din com. Glodeni.

Suprafața com. e de 800 hect., din care 190 hect. arabile, 335 hect. fînețe, 256 hect. pădure, izlaz, pomet şi vie şi 19 hect. vatra satuluĭ şi a cimitiruluĭ.

Are o populație de 150 familiĭ, saŭ 500 suflete, din carĭ 110 contribuabilĭ; 1 şcoală, înființată la 1882 şi frecuentată de 40 elevĭ; 2 bisericĭ, construite de locuitorĭ, una în 1805, iar a doua în 1830, deservite de 2 preoți, 4 cîntărețĭ şi 1 paraclisier.

Locuitoriĭ posedă: 19 pluguri, 43 care cu boĭ; 260 vite marĭ cornute, 780 oĭ, 11 caĭ, 70 rîmătorĭ; 33 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la venitură de leĭ 1034 banĭ 55, iar la cheltueli, de leĭ 1000, banĭ 40.

Comuna este udată de pîrîul Amaradia.

Comunicația se face prin şoseaua vecinală, care vine de la Glodeni. Maĭ este un drum ordinar ce trece peste dealul Larga şi se îndreaptă spre com. Turbați.

In comună sunt: 2 puțurĭ şi 11 fîntînĭ.

Dealurĭ maĭ însemnate sunt: Dealul Lazurile, plantat cu viĭ, care produc un vin de o bună calitate şi cu pomĭ roditorĭ; dealul Ohaba şi dealul Sîrbeşti.

E străbătută de valea Ohaba.

Ohaba, *cătun* de reşedință al comuneĭ Ohaba, jud. Gorj, plaiul

Novaci, situat pe valea Amaradieĭ, pe loc șes.

Are o suprafață de 250 hect., din carĭ 80 hect. arabile, 100 hect. fînețe, 62 hect. pădure și izlaz și 8 hect. vatra satuluĭ, cu o populație de 102 familiĭ, saŭ 315 suflete, din carĭ 75 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 7 pluguri, 20 care cu boĭ; 109 vite marĭ cornute, 4 caĭ, 300 oĭ, 30 rîmătorĭ; 10 stupĭ cu albine.

Se mai găsește în cătun 1 puț și 2 fîntînĭ.

Ohaba, *sat*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Bodăești, situat pe dealul Fratoștița, la 3 kil. N.-V. de Bodăești, unde este reședința comuneĭ.

Are o populație de 639 suflete, locuind în 139 case; o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, fondată de locuitorĭ în 1843.

Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din com. Bodăești, ce este la 1 kil.

Comunicația se face prin șoseaua vecinală, care o pune în legătură la S.-E. cu Bodăești, cătunul de reședință.

Ohaba, *sat*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Vidimirești, avînd 117 case.

Ohaba, *deal*, în com. rur. Menți-din-Dos, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinți.

Ohaba, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Bodăești.

Ohaba, *pădure*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, pe teritoriul satuluĭ Ohaba.

Ohaba, *vale*, se întinde din spre V., din jud. Mehedinți, de la com. Costeni și se termină la extremitatea E. a com. Ohaba, jud. Gorj, pl. Jiuluĭ; pe această vale este situată partea despre S. a comuneĭ.

Oileşti, *cătun*, al com. Beceni, jud. Buzăŭ, cu 40 locuitorĭ și 9 case.

Oilor (Dealul-), *deal*, situat în mijlocul com. Cermegești, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, și pe care se află piscul Măgura.

Oilor (Drumul-), *drum*, formînd limita între jud. Ilfov și Ialomița; începe de la cät. Drăgoești-d.-s. (plasa Mostiștea) și duce pînă la balta Mostiștea.

Oilor (Movila-), *movilă*, între comunele Urzica și Vădăstrița, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați; face parte dintr'un șir de măgure, ce merge de la V. spre E., în direcție paralelă cu cursul Dunăreĭ.

Oilor (Valea-), *vale*, pe teritoriul satuluĭ Onești, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași.

Oinacul, *com. rur.*, în jud. Vlașca, pl. Marginea, situată pe Domeniul Giurgiuluĭ, la 6 kil. de acest oraș, spre N., și la 14 kil. de Stănești, reședința plășeĭ. In vechime se numea Cidîrgiul.

Are o populație de 1000 suflete, din carĭ 239 contribuabilĭ; o școală, frecuentată de 51 copiĭ; o biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, făcută de locuitorĭ și deservită de 1 preot și 1 cîntăreț. Constitue cu cät. Braniștea parohia Oinacul.

In 1864, s'a dat la 181 locuitorĭ, foștĭ clăcașĭ, suprafața de 726 hect. In 1882, s'a mai dat, la 31 însurățeĭ, o suprafață de 175 hect.

Intinderea locurilor ce prisosește peste cele arătate mai sus aparține domeniuluĭ Giurgiul. Arenda anuală se face pe întregul domeniŭ.

Budgetul com. e la venitur de 9107 leĭ și la cheltuelĭ, de 4935 leĭ.

Oineşti, *nume de sat vechiŭ*. Vezĭ Păușești, sat, com. Păușești, pl. Cîrligătura, jud. Iași.

Oineşti, saŭ Iazul-Vechiŭ, *iaz*. Vezĭ Păușești, sat, pl. Cîrligătura, jud. Iași.

Oituzul, *masiv muntos*, în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, cuprins între rîurile Uzul, Trotușul, Oituzul și Pîrîul-Negru. Culmea principală are direcțiunea de la N. la S., din țărmul Uzuluĭ, pînă în muntele Mușatul, la sorgintea Oituzuluĭ.

Vîrfurile mai principale sunt: Dealul-Mare, Farca, Nemira-Mică, Țiganca, Șandrul-Mic, Șandrul-Mare, Vapa (Transilvania), Tarnița și Mușatul. E tăiat de Pasul-Oituzuluĭ (853 m.). Ramurile care pleacă din acest masiv sunt: spre E.: Culmea-Doftaneĭ, ce pleacă din vîrful Farca și desparte pîraiele tributare Pîrîuluĭ-Negru de acelea ale Doftaneĭ-Micĭ. Această culme se întinde pînă în satul Doftana. Culmea-Slăniculuĭ, ce pleacă din muntele Vapa (134 m.), merge printre Slănicul și Doftana-Mare și se prelungește pînă la Tîrgul-Ocna. E bogată în sorginte minerală, Culmea-Oituzuluĭ propriŭ zisă. Spre V.: din vîrful Șandrul-Mare pleacă Culmea-Magheruș uluĭ, care apoĭ se îndreptează spre N. sub numele de Culmea-Capostanuluĭ (Transilvania) pînă în Uzul, de unde încep Munțiĭ-Ciculuĭ (Transilvania).

Oituzul, *plaiŭ*, în jud. Putna, între rîul Trotușul și pîrîul Șușița.

Oituzul, *rîŭ*, în jud. Bacău, pl. Trotușul; izvorește din muntele Mușatul (Transilvania); curge de la S. la N., printre Culmea-Bretcanilor și a Lipșeĭ (jud. Putna), până la frontieră, la pasul Oituzul, de unde are direcția generală spre E. până la confluența sa cu Trotușul la Onești; udă satele Poiana-Sărată (Transilvania), Hîrja, Ferăstrăul, Grozești, Bogdănești și Onești; se îngroașă pe dreapta cu Măciucașul, Pîrîul-Moreĭ, Pîrîul-Chinuluĭ, Ciocanul, Nistorul, Pîrîul-Chiveĭ, Manașca, Lezunțul, care udă Huta, Sărata, Bălcoiul, Balica și Mănciucul; iar pe stînga se încarcă cu Cernica, care dă în Oituzul la Poiana-Sărată, Pîrîul-Popiĭ, Feșca-Mică, Feșca-Mare, Pușcașul, Pîrîul-Hoțuluĭ, Saroșul, Iordacatul, Hetmanul, Bahna, care udă satele Balhna și Galița.

Oituzului (Culmea-), *culme de munți*, în jud. Bacău, pl. Trotușul, dintre rîurile Slănicul și Oituzul, despărțind basinurile lor. Direcția crestei munților este de la V. spre E., începînd în muntele Lunca-Pescaruluĭ, lăsîndu-se treptat până ce se confundă cu șesul Trotușuluĭ. In această direcție prezintă vîrfurile: Piciorul-Borvizuluĭ, Lespezi, Doroftea, Păltinișul, Șuri, Bolovani, Saroșa, Saghinul, Muncelul, Piciorul-Porculuĭ, Ungureana și Croșna. Din acești munți se scurg ape, prin văile transversale de pe povîrnișul septentrional, în Slănicul, iar prin văile după cel meridional în Oituzul. Această culme se poate considera ca limită între comunele Hîrja, Grozești, la S., Tîrgul-Trotușul și Tîrgul-Ocna, la N.

Oituzuluĭ (Pasul-), *punct vamal* și *trecătoare* în Transilvania, în jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Hîrja. Biuroul vamal de aci s'a înființat la 1 Ianuarie 1860. Are sucursalele: Comănești și Uzul. A adus statuluĭ în 1896—98 un venit de leĭ 26855, banĭ 80. Înălțimea trecătoareĭ d'asupra nivelului Mării este de 853 m. Prin această trecătoare veneaŭ oștile ungare comandate de Mateiŭ Corvin, care s'aŭ luptat cu Ștefan-cel-Mare la 1467. In timpurĭ maĭ noĭ (1653), Kemeny-Ianoș, după ce ajutase pe Gheorghe-Ștefan, să se suie pe tronul Moldoveĭ, temîndu-se de vre-o sminteală saŭ de vr'un vicleșug, trimise toată oastea ungurească înapoĭ în Transilvania. Astfel la 1653, întreaga pedestrime de Nemțĭ, ce fuseseră sub comanda luĭ Kemeny-Ianoș, fu trimisă în Transilvania, pe la codrul Capoteștilor (Transilvania), prin Cobîle, drept la poteca Oituzuluĭ, însă, prin strîmtorĭ, Nemțiĭ aŭ pătimit multe de la Șalgăiĭ de la Ocna, în cît aŭ fost siliți să fugă în toate părțile, lăsînd și tunurile și bagajele lor prin munți. Mulțĭ din Nemțĭ aŭ perit și abia o parte aŭ trecut peste munțĭ în Ardeal (Miron Costin, «Letop. Mold.», I, p. 296—308).

Oituzuluĭ (Valea-), *vale*, în jud. Bacău, pl. Trotușul. Incepe în Transilvania, pătrunde în țară pe la trecătoarea cu acelașĭ nume și, după ce străbate comunele Hîrja, Grozești și Bogdănești, se sfîrșește la Onești. Munțiĭ de la N. văiĭ sunt: Lespezile, Doroftea, Păltinișul, Bolovanul, Ungureana, Muncelul, Coșna (400 m.); iar ceĭ de la S. sunt: Runcul-Alb (600 m.), Stanceica, Mesteacănul, Ploștina (400 m.), Măgura-Cașinuluĭ, Măgurișul, Runculețul și Manciuca. Această vale, prin care șerpuește Oituzul, este în general strîmtă și înconjurată de înălțimĭ păduroase și foarte puțin accesibile până la satul Grozești. De aci se lărgește, spre a se uni cu văile Trotușuluĭ și Cașinuluĭ. Pe aci, s'a construit calea națională Onești-Poiana-Sărată (Transilvania), pe timpul luĭ Gr. Al. Ghica, după 1848. Acest Domn a însărcinat cu facerea eĭ pe o companie de geniŭ austriacă.

Oița. Vezĭ Bordea, *deal*, jud. Iași.

Oița, *pîrîŭ*, jud. Iași, izvorește de sub dealul Bordea, între satele Piciorul-Lupuluĭ și Curăturile, com. Ciurea, pl. Codrul, jud. Iași; după ce se unește cu pîraiele: Groșul, Șanta și Bîrca, curge spre N., prin șesul Netedul și, din sus de Baba-Nicula, se varsă în pîrîul Nicolina, sub numele de Roșa.

Oița, *vale*, la S. de com. Vaĭ-de-Eĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt; se varsă în gîrla Cungrea-Mică, pe țărmul stîng, tot în raionul comuneĭ Vaĭ-de-Eĭ.

Ojeasca, *sfoară de moșie*, în județul Buzăŭ, com. Măgura, căt. Unguriul, dăruită, de clucereasa Luxandra Ierculeasa, Episcopieĭ de Buzăŭ și încorporată apoĭ cu moșia Unguriul, făcînd acum un singur corp cu Unguriul și Ojeasca.

Olacul, saŭ **Dealul-Olaculuĭ**, *deal*, în com. rur. Secul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Olacul-Vechiŭ, *drum vechiŭ*, în com. rur. Iablanița, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Olaculuĭ (Drumul-), saŭ **Dru-**

mul-Craioveĭ. (Vezĭ descrierea judeţuluĭ Teleorman).

Olaculuĭ (Movila-), *movilă*, judeţul Brăila, la 5 kil. spre N. de satul Ciacîrul pe drumul Brăila-Ialomiţa.

Olaculuĭ (Valea-), *vale* repede, în jud. Buzău, com. Mînzălești, cătun. Bîsceni; are în juru'ĭ fîneaţă şi tufăriş.

Olandra, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnic, com. Dumitreşti; izvoreşte din vîrful Puşcaşul; udă cătun. de reşedinţă, Dumitreşti-d.-s., si se varsă pe stînga rîuluĭ Motnăul.

Olanele. Vezĭ *Trupurile-de-Pădure*, jud. Muşcel.

Olanul, *com. rur.*, pe malul stîng al Oltuluĭ, jud. Argeş, pl. Oltul, la 40 kil. de com. rur. Tigveni, reşedinţa subprefecturei, şi la 31 kil. de Piteşti. Se compune din 5 sate: Drăgoiul, Nicolcşti, Olanul, Peretul şi Stoicăneşti, cu o populaţie de 1309 locuitorĭ, din carĭ 238 contribuabilĭ.

Are 4 bisericĭ; o şcoală primară rurală; 5 circiumĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 4529 leĭ şi la cheltuelĭ, de 4429 leĭ.

Vite sunt: 1144 boĭ şi vacĭ, 37 caĭ, 600 oĭ, 50 capre şi 1200 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ se ocupă mult cu plutirea pe Olt, coborînd lemne pe plute, de la gura Lotruluĭ pănă la Slatina şi Turnul-Măgurele.

Olanul, *sat*, cu 150 suflete, pe malul stîng al Oltuluĭ, jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume. Aci este reşedinţa primărieĭ. Are o şcoală şi o biserică, cu hramul Buna-Vestire, deservită de 1 preot şi un cîntăreţ.

Olanul, *vîrf de munte*, în plaiul Loviştea, jud. Argeş.

Olanul, *munte*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, aproape de graniţă.

Olanul, *pichet de graniţă*, în judeţul Mehedinţi, plaiul Cloşani.

Olanul, *moşie*. Vezĭ Drăgoiul.

Olanul (Săracul), *moşie*, cu o întindere de 88 pog., jud. Argeş, pl. Oltul, proprietatea statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Cozia; are o arendă anuală de 2600 leĭ.

Olanul. Vezĭ Săracul-Olanul, judeţul Olt.

Olari, *cătun*, al com. Calvini, jud. Buzău, cu 180 locuitorĭ şi 51 case; se alipeşte de cătun. Bîsceni-d.-j.

Olari, *cătun*, al comuneĭ Plopşorul, pl. Jiuluĭ, jud. Gorj, în partea despre N. a comuneĭ, situat pe loc şes şi lîngă lanţul de înălţimĭ din stînga Jiuluĭ, numit şi Curmătura.

Suprafaţa cătun. e de: 638 hect., din carĭ 20 hect. pădure mare, şi 250 hect. loc de cultură, fineţe şi păşune, proprietate a statuluĭ, iar 88 hect. ale locuitorilor, din care 10 hect. viĭ şi 20 hect. prunĭ.

Are o populaţie de 80 familiĭ, saŭ 320 suflete, din carĭ 77 contribuabilĭ; o biserică de lemn, făcută de locuitorĭ pe la anul 1830 şi deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Locuitoriĭ posedă: 20 pluguri, 40 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ; 260 vite marĭ cornute, 15 caĭ, 342 oĭ, 37 capre şi 125 rîmătorĭ.

Comunicaţia se face prin şoseaua naţională Filiaşi-Pietroşani, care îl pune în legătură la N. cu cătunul Cocoreni al comuneĭ Peşteana-d.-s., iar la S. cu com. sa, Plopşorul.

In cătun se află 1 puţ şi 2 întînĭ.

Olari, *altă numire a cătunuluĭ* Chiţani, cu mahalalele sale Putineşti şi Prodani, com. Vaţa, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt.

Olari, *sat*, făcînd parte din com. rur. Ciumaţi, pl. Cîmpul, jud. Prahova. Are o populaţie de 245 locuitorĭ şi o biserică, fondată la anul 1869.

Olari, *altă numire a comuneĭ* Mărgineni-d.-s., plasa Filipeşti, jud. Prahova.

Olari, *cătun*, al com. Pîrscoveni, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, situat la vărsarea Burluiuluĭ (Bechetul) în Olteţul, la 4 kil. spre V. de satul. Pîrscoveni, unde terenul are 150 m. de altitudine d'asupra nivelului Mărĭi. Se maĭ numeşte şi Vilsăneşti. Are o populaţie de 544 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, făcută în 1821 de proprietarul Joitoiŭ, şi deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Olari, *cătun*, com. urb. Horezul, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Aci sunt 2 bisericĭ. Una, cu hramul Sf. Voevozĭ şi S-ţiĭ Impăraţi, «zidită în zilele Prea Inălţatuluĭ Domn Grigore Dumitru Voevod, cu blagoslovenia Episcopuluĭ nostru Neofit la anul 1826».

Inainte de 1826, a fost pe acest loc o altă bisericuţă de lemn, pe carĭ fondatoriĭ celeĭ

actuale aŭ dăruit'o la niște finĭ aĭ lor din comuna Slătioara, cătunul Olari, unde funcționează și azĭ.

A doua biserică s'a înălțat în timpul Domnieĭ luĭ Grigore Ghica Voevod, cu blagoslovenia P. S. S. Părinteluĭ Kir Neofit, de Simion sin Mihaiŭ Nanes și alțiĭ.

Olari, *mahala*, făcînd parte din com. rur. Slătioara, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Cade în partea de N. a comuneĭ și este udată de văile: Omuluĭ, Olarilor, Movriĭ și Predeĭ. Aci e primăria și școala.

Olari, saŭ **Mărgineni-de-jos** și **Brătășanca**, *trup de moșiĭ* ale statuluĭ, jud. Prahova, pendinți de mănăstirea Mărgineni. De la 1891 s'a vîndut de veciĭ.

Olari, *iaz*, pe moșia Ungureni-Isăcescu, com. Ungureni, pl. Jijia, jud. Botoșani.

Olari, *vale*, ce se varsă în gîrla Doftănețul, în raionul com. Cocorăști-Misliĭ, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova.

Olariță, *cătun* (tîrlă), în județul Ialomița, pl. Ialomița-Balta, teritoriul comuneĭ Bora, situat pe cîmpul Bărăgan.

Olarul, *pîrîŭ*, pe moșia Buda, com. cu același nume, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ.

Olarul, *pîrîiaș*, izvorește din partea de E. a satuluĭ Călinești, com. Călinești, jud. Botoșani, și se varsă în pîrîul Bahna, com. Brehuești.

Olarul, *pîrîŭ*, izvorește dela locul numit Piscul-Inalt, dintre dealurile comunelor Cîrstănești și Armășești, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea; are direcția E. spre V. și se varsă în rîul Cernișoara.

Olaruluĭ (Dealul-), *deal*, între comunele Văleni și Lăicăi-Runceasa, pl. Argeșul, jud. Mușcel. Se maĭ numește și Ciocoaica. Vîrful săŭ poartă același nume. Este rîpos și acoperit cu pădure și tufăriș.

Olaruluĭ (Drumul-), *drum*, jud. Dolj, pl. Băilești, com. Galiciuica, ce conduce de la Craiova la Calafat și care trece prin centrul moșieĭ Galiciuica.

Olaruluĭ (Ograda-). Vezĭ Lacul-Cocoaneĭ, com. Beceni, jud. Buzăŭ.

Olăneasca, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., cătunul com. Gulianca, așezat în partea de E., în cîmp, la 2½ kil. spre E. de măt. de reședință, Gulianca. Are o suprafață de 10 hect., cu o populație de 46 familiĭ, saŭ 207 suflete, din carĭ 50 contribuabilĭ.

Olăneasca, *moșie* a statuluĭ, fostă a d-luĭ G. Olănescu, situată în com. Olănești, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, în întindere de 50 hectare.

Olăneasca, *pădure* supusă regimuluĭ silvic, jud. Mușcel, proprietate a moșnenilor Dragoslovenĭ, pendinte de comuna Dragoslavele, în întindere de 600 hect., avînd esențe dominante: fag și brad spre vîrf.

Se învecinește la N. cu muntele Algiiul; la S., cu comuna Bădeni-Ungureni; la V., cu pădurea Priseaca și la E., cu rîul Dîmbovița.

Olănelul, *munte*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, aproape de graniță.

Olănelul, *fost pichet de graniță*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani.

Olănești, *com. rur.*, jud. Vîlcea, plaiul Cozia, compusă din 4 cătune: Tisa, Livadia, Mosoroasa și Olănești, situată pe ambele maluri ale rîuluĭ Olănești, la 19 kil. de reședința județuluĭ.

Are o populație de 299 familiĭ, saŭ 1459 suflete, din carĭ 375 contribuabilĭ, locuind în 380 case.

Sunt 3 biserici: una cu hramul Sf. Nicolae, fondată la anul 1551 de Drăgicĭ și G. Olănescu; a doua, cu hramul Sf. Ion Botezătorul, fondată la anul 1751 de vătaful Alexe și a treia, cu hramul Sf. Gheorghe, fondată la anul 1881 de fraților G. și B. Cormoși.

Are o școală frecuentată de 36 copiĭ.

Veniturile și cheltuelile comuneĭ se urcă la 1704 leĭ.

Locuitoriĭ pe lîngă agricultură se maĭ ocupă și cu dulgheria, dogăria și rotăria. Produsul munceĭ îl desfac la Rîmnicul-Vîlcea și Rîureni.

Vite sunt: 48 caĭ, 310 boĭ, 370 vacĭ, 4 bivolĭ, 160 capre, 420 oĭ și 190 porcĭ.

Suprafața com. e de 1250 hect., din carĭ 300 hect. vatra satuluĭ.

Locuitoriĭ sunt moșneni; iar 91 s'aŭ împroprietărit la 1864, cu 210 hect., din moșia d-lor Petre Munteanu și Iordache Olănescu.

Rîul Olănești udă comuna de la N. spre S. Intr'însul se varsă văile: Rîpuroasa, Ursuluĭ, Raculuĭ, Brănești, Dosuluĭ, Mosoroasa, Tișĭ și Moasa. Pe acest rîŭ, în raionul comuneĭ, sunt 4 morĭ și o piuă.

Se mărginește la N. cu munții comunei, la S. cu comuna Sărăcinești, la E. cu com. Mucreasca-d.-s. și de-jos și la V. cu com. Cheia.

La N. comunei sunt munții Gerea, Folea și Căprăreața, în carî se fabrică brînză.

Locuitoriî posedă 100 stupî cu albine. Aci se fabrică anual pănă la 10000 litri țuică, în termen mijlociu.

Are o șosea care înlesnește comunicația între Muereasca-d.-s., Călimănești, Sărăcinești și Cheia.

E brăzdată de dealurile: Viezureî, Cornetul, Vădurelul, Glodeanul, Scaunele și Stîneî. Locurî izolate are: Răpuroasa, Gropile, Ulmi și Sturi. Poenî sunt Rotunda și Plescioara; văî: Tisa, Răpuroasa, Racul, Moasa, Mosorosi și a Brăneștilor.

Pe văile Tiseî, Olănești și Răpuroasa sunt sursele de apă minerală: Vulcan, Rubin-Esculap, Etna-Anicuța, Ion C. Brătianu, Lelia, Maria, Petre Munteanu, 30 August, Diana, Hipocrat, Carol Davila, Hygea, Ana Davila, Domnița Maria, Efrosina, Regina Elisabeta, Regele Carol I-iŭ, Semiramisa și Libertatea.

Olănești, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu același nume, jud. Vîlcea. Are o populație de 1235 locuitorî.

Olănești, *stație balneară*, jud. Vîlcea, la 14 kil. de R.-Vîlcea, aproape de Călimănești.

Long. E. Gr. 24°21′; Lat. N. 45°15′; Alt. 280 m.

Distanța de la R.-Vîlcea e de 2 ore. Localitatea e înconjurată de păduri și străbătută de rîuleț Olănești. Există un stabiliment balnear, așezat pe un platoŭ înconjurat de dealurî.

Apele de la Olănești sunt cunoscute de mult timp. Primele izvoare aflate aŭ fost analizate de Petru Poenaru și de profesorul de chimie Alexe Marin. Regretatul doctor Davila pusese mult zel în studiarea acestor ape; așa în Iunie 1869 însărcină pe d-l dr. A. Bernard cu analiza lor. Se găsise aproape 40 izvoare și cu debit mare; era mare entusiasm pe atunci pentru propășirea și desvoltarea acesteî stațiunî balneare.

Fac parte din colecțiunea ce s'a trimis la 1873 la expoziția din Viena. Din punctul de vedere al acțiuneî fiziologice și terapeutice, aŭ fost studiate de d-riî Vălleanu și dr. Zorileanu. E vechea proprietate a luî Petre Munteanu, iar azî aparțin fraților Bădescu din București.

Se află un otel mare, cu 2 caturî, cu 53 camere și 3 saloane; un otel maî mic, format din 12 camere; asemenea este acolo și o cazarmă cu 2 caturî pentru 60 bolnavî militarî. Stabilimentul balnear are 3 basinurî de marmoră, ce pot conține pănă la 1000 decalitri de apă; 10 cabine cu cîte 2 căzî pentru bărbați și femeî, pentru făcut băî calde.

Toate sursele se pot clasa între apele atermale, saline sulfidrice și iodurate; alte surse sunt alcaline; iar altele, magneziene.

După analizarea apelor, s'a constatat de dr. Bernard că: cele sulfuroase, sunt superioare apeî de Wiesbaden, Mehadia, Baden, Barrèges, Bagnères-de-Luchon, Saint-Sauveur, Aix-les-Bains, Aix-la-Chapelle și Eaux-Bonnes, cu deosebire că apele de la Olănești sunt atermale; cele alcaline staŭ în comparație cu: Vals, Vichy, Ems, la Bourboule.

Apele sulfuroase cele concentrate sunt întrebuințate în băî, iar cele maî puțin concentrate sunt întrebuințate intern.

Se recomandă contra: eczemelor, reumatismuluî articular și muscular, guteî exudatelor, articulațiunilor, ulcerelor cronice, scrofuloaselor, intoxicațiunilor saturnine, pitiriosis, psoriasis, acute; contra sifilisuluî nu aŭ dat tot-dea-una rezultate satisfăcătoare.

Intern se întrebuințează la bronchite cronice, însoțite de emfiseme, astmă, în afecțiunile cronice ale gîtuluî.

Apele feruginoase se întrebuințează intern contra anemiilor, cloro-anemiilor, etc.

Apele saline-amare (sursele 4, 6, 7, 8 și 12) se întrebuințează intern contra constipațiunilor, idropisiilor, paraliziilor de natură reumatismală, cahexielor palustre, dispepsiî.

Apele bromo-iodurate (sursele 4, 5, 7, 8, 9, 11 și 13) se întrebuințează intern contra scrofulelor, diferite tumorî, gușa, reumatisme, paralisiî, isteriî, etc.

Apele alcaline (sursa Esculap) se întrebuințează intern contra calculelor vesicale și renale.

Nămolul aplicat în cataplasme a dat rezultate foarte bune la ulcere cronice, și la supurațiile artritelor reumatice.

Contra indicațiunî: tuberculoza, boalele de cord și predispozițiunile la apoplexie.

Sezonul începe la 20 Maiŭ și ține pănă la 15 Septembrie.

A fost o stațiune foarte frecuentată. Maî mulțî anî elevele bolnave ale Azilului «Elena Doamna» se trimeteaŭ la această localitate.

Olănești, *carieră de marmoră*, ce se deschisese lîngă băile Olănești, jud Vîlcea. Marmora de la Olănesti este un calcar amorf, de o coloare maî uniformă, printre crăpăturile căruia s'aŭ infiltrat materiî colorante de dife-

rite nuanțe carĭ 'ĭ daŭ un aspect frumos. Aceasta este o rocă exclusiv sedimentară, făcînd parte din epoca secundară, după un rest de belemnit ce s'a găsit într'însa, care a trăit în epoca secundară.

Olănești, *porțiune de pămînt*, în întindere de 57 hect., cumpărată de la stat de către răzeșiĭ din satul Portari, com. Zăpodeni, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ, și alipită la moșia lor. Forma din vechime d'împreună, cu satul Moara-Domnească, din com. Valea-Rea, pl. Mijlocul, un singur trup de moșie, fostă proprietatea luĭ Mihail Racoviță-Voevod.

Intre aniĭ 1716 și 1727, Mihail Racoviță a clădit în această localitate o biserică și un palat a căror urme se văd și până astă-zĭ.

Locuitoriĭ Portărenĭ, scoțînd piatră și cărămizĭ din dărîmăturile zidurilor, aŭ zidit din noŭ o biserică, în satul Portari-d.-j., la 1804, în zilele Domnuluĭ Alexandru-Moruzzi-Voevod, la care biserică s'a întrebuințat icoanele din biserica dărîmată, iar strana Archierească, de lemn ales, foarte frumos sculptat, a fost luată de Protoereul pronumit Cloșcă și dusă la una din bisericile orașuluĭ Huși.

Această porțiune de pămînt, d'împreună cu Moara-Domnească, deveni cu timpul închinată mănăstireĭ Frumoasa din orașul Iași. Pe la 1856, boerul Scarlat Donicĭ, proprietarul moșiilor: Valea-Rea și Fereștĭ, vecin cu Olănești-Moara-Domnească, făcu proces mănăstireĭ Frumoasa, pretinzînd că ar fi proprietarul citatelor moșiĭ. Procesul terminîndu-se în favoarea sa, deveni proprietarul moșieĭ Moara-Domnească, afară de Olănești ce rămase a mănăstireĭ, iar după secularizare, a statuluĭ de la care aŭ cumpărat-o răzeșiĭ.

Olănești, *rîŭ*, jud. Vîlcea, izvorește din muntele Gera, punctul Căprăreața și curge paralel cu rîul Cheia, în care se varsă la com. Sărăcinești, formînd rîul Rîmnicul. Valea acestuĭ rîŭ este cunoscută prin existența băilor de la Olănești. Pe această vale sunt sursele: 30 August, Diana, Carol Davila, Hipocrat, Hygea, și Ana Davila.

Olăneștilor (Culmea-), *culme de munte*, jud. Vîlcea, care se desparte de culmea principală Parîngul, la muntele Chindia și se prelungește până aproape de Rîmnicul-Vîlcea, separînd rîul Rîmnicul de apa Gura-Văieĭ.

Are ca vîrfurĭ maĭ înalte piscul Olănești și Locul-Frumos (756 m.).

Din culmea Olănești se ramifică: culmea Călimănești, coprinsă între pîraiele Gura-Văeĭ și Căciulata; culmea Căciulata, care este cea maĭ scurtă și cea maĭ abruptă dintre toate, separînd pîraiele Căciulata de Puturoasa și culmea Nauruțul, care se îndreptează de la V. către E., formînd țărmul drept al Lotruluĭ și care are ca pisc muntele Sida.

Olăneștilor (Dealul-), *deal*, ocupă partea de E. a satuluĭ Portari, jud. Vasluiŭ, pl. Mijlocul, com. Valea-Rea. Pe el a fost o biserică și un palat făcute de Mihail Racoviță, Domnul Moldoveĭ, și ale căror urme se văd și astăzĭ.

Olănita, *sub-divizie a cătunuluĭ* Izvorul-Dulce, jud. Buzăŭ, com. Gura-Sărățiĭ, unde se află situată o mare cruce de piatră din 1583.

Olănita, *vie*, în jud. Buzăŭ, com. Nișcovul, cătr. Săseni, fostă proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopie; are o întindere de 20 hect., din carĭ 8 hect. vie, restul pădure, izlaz și pămînt arabil; vinul produs aci, maĭ cu seamă cel negru, e cel maĭ reputat din județ.

Olăreasa, *sat*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Stoina, situat la 1 kil. de Stoina. Are o populație de 200 suflete, carĭ locuesc în 40 case.

Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Stoina.

Olăreasa, *vechia numire a comuneĭ* Orbeasca-d.-j., jud. Teleorman; astăzĭ poartă această numire un cătunaș cu cîte-va case, dincolo de rîul Vedea, lîngă pod.

Olăreasa, *moșie* particulară, județul Dolj, pl. Amaradia, com. Stoina, aparținînd cetelor de moșnenĭ ce se găsesc pe dînsa.

Olăreasa, *vale*, formînd hotarul între moșia Oporelul și moșia moșnenilor Oporenĭ, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. Curge spre E. și se varsă în gîrla Teslуiul. Pe aci este un drum natural prin care se comunică cu satele Deleni, Comănița și Drăgășani.

Olăreni, *numire vechie a comuneĭ* Jideni, jud. R.-Sărat.

Olărești, *sat*, cu 96 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Corbi-Măgureni. Aicĭ se lucrează multă olărie, de unde a venit și numele satuluĭ.

Olărești, *vale*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., com. Frîncești.

Olăria, *vale*, jud. Gorj, pl. Oco-

lul; începe din com. Peșteana; se întinde pe 2 kil. de la E. la V. și se termină în punctul Costan; se limitează spre N. cu culmea Chiciora, iar spre S. cu Dealul-Mare.

Olăriţa, *pîrîŭ*, izvorește din com. Dobriceni, jud. Botoșani, curge pe moșia Odaia-Silișcani, com. Brăteni, și se varsă pe dreapta Bașeuluĭ, după ce a primit un mic pîrîiaș, numit Gura-Cișmăneștilor.

Oleşeasca, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Robești, având 332 hect., arabile, livezĭ, fîneață și izlaz.

Oleşeşti, *cătun*, al comuneĭ Tîrcovul, jud. Buzăŭ, cu 240 locuitorĭ și 56 case; se sub-divide în Oleșești-de-jos și Oleșești-de-sus.

Oleşeşti, *cătun*, în jud. Putna, pl. Gîrlele, com. Țifești, situat pe dealul de pe malul Putneĭ, din jos de Vitănești.

Are o populație de 259 suflete, carĭ locuesc în 102 case.

Oleşeşti, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Tîrcovul, căt. Oleșești, proprietate moșnenească; are 420 hect., curăturĭ, livezĭ, fîneață, izlaz și puțină pădure.

Olinca (Braţul-), *braț*, una din gurile prin carĭ brațul Sf. Gheorghe se varsă în Marea-Neagră, jud. Tulcea, pl. Sulina, com. Sf. Gheorghe (Cadîrlez), cuprinsă între insula Ostrovocul și grindul Carasevschi. Sunt două insule în acest braț.

Olinca, *tîrlă*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ Sf. Gheorghe, în partea E. a plășeĭ, și cea S. a comuneĭ, pe grindul Bursucul; și-a luat numele de la brațul Olinca, pe marginea căreia este așezată.

Olmul, *pîrîŭ*, jud. Botoșani, izvorește de pe moșia Stănceștĭ, com. Curteștĭ, și se varsă în pîrîul Drăsleuca.

Ologi, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Călmățuiul, situată pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Călmățuiul. Are un cătun, numit Broasca saŭ Secara, situat la $3^1/_2$ kil., pe partea opusă a Călmățuiuluĭ. Cătunul de reședință Ologi este în vale, iar Broasca pe Dealul-Ologilor. Poziținea acestuĭ cătun de pe deal este din cele maĭ frumoase.

Se învecinește: la E., cu com. Voivoda; la S.-V., cu domeniul statuluĭ Suroaia-Turnul; la N.-V., cu com. Dracea și la N.-E., cu com. Furculești.

Numărul locuitorilor împroprietăriță, pe 508 hect. arabile, este de 110 în com. Ologi, iar în cătunul Secara este de 84, pe 400 hect.

Sunt 92 hect. viĭ, care produc un vin bun. Terenul de muncă al locuitorilor și proprietățeĭ este de o bună calitate și foarte productiv.

Populațiunea comuneĭ, cu a cătunuluĭ, este de 409 familiĭ, saŭ 1537 suflete, din carĭ 304 contribuabilĭ.

Numărul vitelor este de 5190 capete, dintre carĭ 642 caĭ, 1114 vite marĭ cornute, 3009 vite micĭ cornute și 424 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 5154, banĭ 70, la venitурĭ și de leĭ 5087, banĭ 94, la cheltueliĭ.

Are o școală, frecuentată de 22 elevĭ; două bisericĭ, una în căt. Ologi și a doua în cătunul Secara, deservite de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ.

Pe apa Călmățuiuluĭ, este o moară de măcinat, în dreptul podului de piatră de pe calea națională. Șoseaua națională Turnul-Alexandria trece de-alungul comuneĭ și o pune în legătură cu comuna Furculești și cu orașul T.-Măgurele. Drumurĭ vecinale osebite are spre comuna Dracea, pornind din calea națională. Spre comuna Voivoda, trece prin căt. Secara o altă șosea vecinală, care duce la numita comună, peste un pod pe Călmățuiul.

Satul Ologi îl găsim trecut în nomenclatura întocmită la jumătatea secoluluĭ al XVIII; făcea parte din plasa Margineĭ, la care a stat până la 1879. Până la anul 1870, com. Ologi avea alipit căt. Zlata, care atuncĭ a fost dat la com. Dracea.

Ologi, *moșie*, în jud. Teleorman, pl. Călmățuiul, com. Ologi, situată între moșiile Dracea, Furculești, Voivoda și domeniul statuluĭ Turnul. Are 2500 hect., din carĭ cîte-va hect. pădure. Este proprietatea moștenitorilor coloneluluĭ Casimir.

Ologilor (Dealul-), *deal*, în jud. Teleorman, pl. Călmățuiul, com. Ologi. E împărțit în două. Începe la vre-o 3 kil. maĭ spre V. comuneĭ. Cel de la dreapta se termină aproape de pîrîul Călmățuiul, iar cel de la stînga e îndreptat spre com. Dracea. Printre cele două dealurĭ trece șoseaua națională.

Ologilor (Valea-), *vale*, jud. Teleorman, întinzîndu-se printre cele două dealurĭ ale Ologilor, și terminîndu-se la marginea com. Ologi, aproape de podul de piatră de peste Călmățuiul.

Olteanca, *sat*, format din noŭ, com. rur. Orevița, din pl. Blahnița, jud. Mehedinți; are 40 case.

Olteanca, *sat*, făcînd parte din com. rur Glăvile, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, situat la V. comuneĭ, pe valea cu acelaşĭ nume şi pe valea Otinceaua, la 3 kil. de cătun. Pesceana, unde e şcoala.

Are 3 bisericĭ, de lemn, anume: Glăvi, Bărbiori şi Barcane.

Olteanca, *mahala*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. Cermegeşti.

Olteanca, *deal*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., com. Glăvile.

Olteanca, *rîŭ*, izvoreşte din com. Roeşti, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, trece prin com. Coeni şi Cermegeşti şi se varsă în rîul Pesceana, la hotarul com. Glăvile cu Amărăşti.

Olteanca, *vale*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s.; se varsă în rîul Cernişoara, la com. Amărăşti.

Olteanca, *vălcea*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s.; izvoreşte din dealul Cărămizi şi se varsă în rîul Peşceana.

Olteanul, *sat*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, com. rur. Glogota. Are 79 case.

Olteanul, *vechie numire a cătunuluĭ* Ruşiavăţul, jud. Buzăŭ; azĭ poartă această numire numaĭ partea de N. a sa.

Olteanul-Mare, *munte* însemnat, în jud. Buzăŭ, cătun. Chiojdul, acoperit de fineţe şi semănăturĭ.

Olteanul-Mic, *munte*, în jud. Buzăŭ, cătun. Chiojdul, ramificaţie din Olteanul-Mare; are fineaţă şi izlaz.

Olteneşti, *com. rur.*, în partea de S.-V. a pl. Crasna, jud. Fălciŭ, formată din satele: Olteneşti şi Zgura, cu o populaţie de 226 familiĭ, saŭ 829 suflete, din carĭ 289 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt răzeşĭ vechĭ.

Are o şcoală; o biserică şi un schit.

Viea se cultivă pe 29 hect. Are o pădure de 205 hect.

Vite marĭ cornute 478, caĭ 77, oĭ 232 şi porcĭ 246.

Olteneşti, *sat*, în jud. Fălciŭ, pl. Crasna, com. Olteneşti, situat pe o vale şi înconjurat de dealul Olteneşti, care are forma unuĭ arc, deschis în partea de N.

Are împreună cu satul Zgura, o populaţie de 226 familiĭ, saŭ 820 suflete, din carĭ 289 contrib.; o şcoală înfiinţată la 1868, frecuentată de 28 copiĭ; o biserică, făcută la 1832, în locul alteia vechĭ şi deservită de 1 preot.

Locuitoriĭ sunt răzeşĭ.

Olteneşti, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Fălciŭ, pl. Crasna, com. Olteneşti, pe linia Crasna-Huşi, pusă în circulaţie la 25 Iulie 1888. Se află între staţiile Crasna (12 kil.) şi Creţeşti (8.1 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului Mării de 113 m. 89. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 16737 leĭ, 35 banĭ.

Olteni, *com. rur.*, jud. Prahova, plaiul Teleajenul, situată pe gîrla Valea Stîlpuluĭ, la 30 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 4 kil. de reşedinţa plaiuluĭ.

Se compune din 3 cătune: Olteni, Ştubeiul şi Valea-Stîlpuluĭ, cu o populaţiune de 1200 locuitorĭ, din carĭ 183 contribuabilĭ, locuind în 298 case.

Are două bisericĭ: una în Ştubeiul, cu hramul Sf. Nicolae şi Cuvioasa Paraschiva, construită la 1870 pe locul alteia vechĭ şi a doua, în Olteni, cu următoarea inscripţie:

«Întăreşte Doamne sfînta şi Dumnezeeasca biserică aceasta, care o aĭ cîştigat cu scump sîngele tăŭ, care din temelie şi pănă în sfîrşit s'a făcut cu toată osîrdia şi cheltueala D-luĭ Pan Manolache Crisoscolea şi a cocoaneĭ Dumnealuĭ Elena ce se prăznueşte sfînt Erarh Nicolae şi Sfinţiĭ împăraţĭ Constantin şi Elena, maica sa, şi s'aŭ făcut această biserică după moşia D-lor Teişani şi s'aŭ frumuseţat şi cu zugrăveala după cum se vede, ca să fie pomenirea sufletelor D-lor şi tot neamuluĭ, în zilele Măriteĭ-Sale Constantin Ipsilante Voevod, fiind mitropolit Dositeiŭ şi Episcop Constantin, 1805 Iulie.».

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, pe 750 hect., parte pe moşia statuluĭ şi parte pe moşia particulară. Eĭ posedă: 3 caĭ, 166 vacĭ, 800 oĭ şi 250 porcĭ.

In raionul comuneĭ, sunt 2 morĭ pe rîul Teleajenul.

Toată comuna se întinde pe o suprafaţă de 1350 hect.

Ţuică, în timpul prielnic, se fabrică pănă la 1200 decal.

Comerciul se exercită în comună de 3 cîrciumarĭ.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ se ridică la 1500 leĭ anual.

Prin com. trece o singură şosea, ce merge la Văleni.

E brăzdată de două dealurĭ: Vîrful-Păruluĭ şi Malul-Ţarineĭ.

E străbătută de la N. spre S.-E. de gîrla Valea-Stîlpuluĭ.

Olteni, *com. rur.*, la extremitatea de E. a plăşeĭ Tîrguluĭ, judeţul Teleorman, situată dincolo de rîul Teleorman pe partea dreaptă pe cîmpia care se întinde spre jud. Vlaşca. Laturea despre V. a locurilor com. este udată de rîul Teleorman.

Se învecineşte la N. cu com. Peri-Rîioşi; la S., cu Orbeasca-d.-s.; la E., cu com. Frăsinetul din jud. Vlaşca şi la V., cu com. Vîrtoapele-d.-s., de care e despărţită prin cîmpia dintre Valea-Teleormanuluĭ şi Valea-Ciineluĭ.

Are un cătun, numit Dobrogostea, situat în partea de S.-E. a comunei, tot pe cîmpie, la 2 kil. de com. Olteni. Acest cătun ţinea altă dată de com. Gălăteni, din jud. Vlaşca.

Com. Olteni, împreună cu moşiile de pe dînsa, are o întindere ca de 1500 hect., din care 50 hect. pădure. Proprietarii principali sunt: D-l I. Carp, care posedă 1050 hect. pămînt arabil şi 50 hect. pădure şi d-l C. Stoicescu, avînd 350 hect. arabile pe moşia Dobrogostea. Sunt şi 15 hect. vie, dintre cari 5 hect. în Olteni şi 10 hect. în cătunul Dobrogostea.

Numărul locuitorilor împroprietăriţi este de 181, pe o întindere cam de 450 hect. şi anume: 147 locuitori în Olteni, pe 294 hect. şi 31 locuitori în Dobrogostea, pe 111 hect.

Terenul este mai tot şes, puţin mlăştinos, dar în general productiv.

Populaţia comunei, cu a cătunului, este de 1104 suflete, din cari 242 contribuabili.

Vite sunt: 867 vite mari cornute, 172 cai, 2111 oi şi 312 porci.

Budgetul comunei e de 3466 lei, 20 bani, la venituri şi de 3418 lei la cheltueli.

Are o şcoală, frecuentată de 20 elevi; două biserici, una în cătunul de reşedinţă Olteni, cu doi preoţi şi un cîntăreţ şi a doua în cătunul Dobrogostea, cu un cîntăreţ. La biserica din cătun fac serviciul religios preoţii din Olteni.

Pe apa Teleormanului este o moară de măcinat, iar în com. Olteni o clădire frumoasă a proprietăţei.

Locuitorii transportă productele lor precum şi ale proprietăţii, mai mult la Giurgiu, rareori la Alexandria şi Roşiori.

Căi de comunicaţie are: prin cătunul Dobrogostea şoseaua judeţeană Alexandria-Piteşti care o pune în legătură cu comunele Peri-Rîioşi, la N. şi Orbeasca-d.-s., la S. Spre com. Vîrtoapele este o altă ramură de şosea vecinală; iar la E., spre comuna Gălăteni din Vlaşca, tot o şosea vecinală.

Olteni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Drăganul-Bascovel, jud. Argeş, pl. Piteşti.

Olteni, *sat*, cu 14 familii, făcînd parte din com. rur. Vulpeşti, jud. Argeş, pl. Cotmeana.

Olteni, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, com. Ulieşti.

Olteni, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, com. Şuţa-Seacă.

Olteni (Ciorogîrla), *sat*, făcînd parte din com. rur. Slobozia-Clinceni, plasa Sabarul, judeţul Ilfov, situat la E. de Slobozia, între rîul Ciorogîrla şi fortul Slobozia.

Se întinde pe o suprafaţă de 344 hect. cu o populaţie de 263 locuitori.

D-l T. Metaxa are 243 hect. şi locuitorii 101 hect. Proprietarul cultivă 212 hect. (6 vie şi 25 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul.

Numărul vitelor mari e de 116 şi al celor mici de 269.

Satul s'a format pe la începutul secolului de cîţi-va Romîni de peste Olt, cari venind după munca cîmpului, ca de obiceiu, şi văzînd că aci este mai bine de trăit, au cerut de la proprietarul moşiei Slobozia să le dea voie să-şi facă case aci.

Olteni. Vezi Olteni-Călţuna, pl. Sabarul, jud. Ilfov.

Olteni, *sat*, jud. Olt. Vezi Vălcelele-d.-j.

Olteni, *parte* de S. a *comunei* Mogoşeşti, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt. Această numire o are de la nişte familii de Olteni fugari, cari au poposit aci, pe moşia călugărească Strihareţul. Moşia s'a vîndut de stat însurăţeilor, parte la 1864, parte la 1879; iar parte s'a vîndut în loturi la locuitori.

Olteni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Olteni, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Olteni, *sat*, în jud. Rîmnicul-Sărat, pl. Oraşului, com. Vîrteşcoi. Şi-a luat numele de la o colonie de Olteni, stabilită aci. E aşezat în partea de E. a com., pe malul drept al rîului Milcovul, la 3 kil. spre E. de cătunul de reşedinţă, Rotăreşti. Are o întindere de 25 hect., cu o populaţie de 50 familii, sau 247 suflete, din cari 47 contribuabili; o biserică, la care serveşte preotul din căt. Rotăreşti.

Olteni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bujoreni, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Cade în partea de E. a comunei, pe malul Oltului.

Aci e reşedinţa comunei.

Are o populaţie de 503 locuitori; o şcoală, frecuentată de 15 copii; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită la 1831.

Se ştie că Tugomir Basarab, numit în Domnie Radu-Negru-Vodă, a zidit în Rîmncul-Vîlcea, pe la anul 1304, o a doua catedrală de mitropolie, după îndemnul arhiepiscopului Eftimie al Severinului, pentru a strămuta mitropolia laturilor din Severin aci, pentru siguranţă.

Această mitropolie fu mutată definitiv în 1355, sub mitropo-

litul Athanasie, de către fiul luĭ Tugomir, Alexandru Basarab, și i se dete numele de arhiepiscopia Rîmnicul-Noul-Severin.

Locul de reședință al acesteĭ mitropoliĭ a fost la început în cătunul Olteni. De aci o strămută la Rîmnicul, în anul 1500, Radu-Vodă cel Mare, după îndemnul luĭ Nifon, mitropolitul Țăreĭ, fost patriarh al Constantinopoleĭ.

In acest loc, se află acum biserica, care reamintește pe întîiul mitropolit Eftimie și pe Episcopul Mihail (1492), carĭ țin biserica în mînă la intrare, biserică refăcută de acest din urmă.

Legenda spune că Radu-dela-Afumați n'ar fi fost ucis în schitul dela Cetățuia, ci în biserica din satul Olteni, fiind-că aci pădurile înlesneaŭ ascunderea.

Olteni (In-vîrful-Oltenilor), *pisc*, în jud. Buzăŭ, com. Tohani, căt. Valea-Scheilor, culminație a dealuluĭ Dumbrava. Aci se văd încă ruinele caselor fostuluĭ Domn C. Brîncoveanu.

Olteni, *localitate*, la 1 1/2 kil. spre S.-V. de satul Roșiori, județul Brăila, în hotarul jud. Ialomița, unde a fost tîrla cu acest nume.

Olteni, *moșie*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, cu o întindere de 1200 hect.

Olteni-Călțuna (Olteni), *sat*, făcînd parte din com. rur. Domnești-Călțuna, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat la S. de Domnești-d.-j., pe malul stîng al rîuluĭ Ciorogîrla.

Se întinde pe o suprafață de 457 hect. (împreună cu Domnești-Călțuna), cu o populație de 179 locuitorĭ.

D-l D. Frangulea, proprietar, are 265 hect. și locuitoriĭ, 66 hect., din carĭ 2 hect. vie.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Are 1 pod pe rîul Ciorogîrla.

Numărul vitelor marĭ e de 68 și al celor micĭ, de 120.

Oltenița, *plasă*, în jud. Ilfov, ocupînd partea de S. a județuluĭ.

Se mărginește la N. cu pl. Negoești și o mică parte din pl. Sabarul; la V., cu jud. Vlașca; la E., cu jud. Ialomița și la S., cu Bulgaria, de care se desparte prin fluviul Dunărea.

La S., de la insula Lunga și pănă la com. Mănăstirea, este udată de Dunăre; la N., și prin centru, de rîul Argeșul, care o desparte de pl. Sabarul și Negoești, pănă la com. Curcani; la E., de gîrla Mostiștea, care trece prin balta Mostiștea și se varsă în Dunăre, în dreptul ostrovuluĭ Albina.

Intinderea totală a acesteĭ plășĭ e de 93967 hect., din carĭ statul și proprietariĭ aŭ 60310 hect. și locuitoriĭ, 24657 hectare.

Din numărul total de hect. ce aparțin statuluĭ și proprietarilor, se cultivă 34304 hect.

Din numărul total de hect. ce aparțin locuitorilor, se cultivă de aceștia 21000 hect. (1178 hect. sterpe, 1837 hect. izlaz, 642 hect. vie).

Populația plășeĭ este de 35012 suflete, din carĭ 5543 contribuabilĭ, locuind în 6219 case și 180 bordeie.

9309 locuitorĭ se ocupă cu plugăria, 168 sunt cîrciumarĭ, 117 industriașĭ, 618 aŭ diferite profesiunĭ.

Căsătoriți 7912, fruntași 2989, mijlocași 3802, cu mîinile 3421; împroprietăriți 4645 și neîmproprietăriți 5567.

Are 29 biserici, deservite de 43 preoți; 26 școale: 3 de băeți, 3 de fete și 20 mixte, frecuentate de 719 elevĭ și 124 eleve; 6 morĭ cu aburĭ, 2 morĭ cu apă, 16 mașinĭ de treerat cu aburĭ și 4 poduri stătătoare.

Vite sunt: 8394 caĭ și ĭepe, 99 armăsarĭ, 6384 boĭ, 4225 vacĭ, 2285 viței, 255 taurĭ, 511 bivolĭ, 824 bivolițe, 1775 capre, 46000 oĭ și 8646 porcĭ.

Comerciul se face de 9 hangiĭ și 160 cîrciumarĭ.

Locuitoriĭ posedă: 4094 pluguri: 2350 cu boĭ, 1744 cu caĭ; 4519 care și căruțe: 2612 cu boĭ și 1907 cu caĭ.

Pe teritoriul plășeĭ sunt 21 bălți și 21 heleștaie.

Pămîntul său, ca și al celor-l'alte plășĭ, e fertil și primitor de orĭ-ce fel de cereale. Locurĭ de pășune sunt în întindere de peste 10000 hect. și daŭ o fineață bună și abundentă.

Viile sale, maĭ ales cele de la N. laculuĭ Greaca, daŭ un vin mult căutat. Locuitoriĭ prin aceste locurĭ, pe lîngă cultura pămîntuluĭ și pescuitul, se ocupă mult și cu cultura vieĭ.

Pe lîngă Dunăre, pămîntul e argilos și foarte bun pentru facerea cărămizeĭ și a diferitelor vase.

Reședința plășeĭ e în comuna Oltenița-Urbană. Plasa e compusă din Oltenița și 34 cătune, carĭ formează 17 com. rur., anume: Căscioarele, Chirnogi, Chiseletul, Criveții, Curcani, Frăsinetul, Greaca, Hotarele, Izvoarele, Mitreni-Clătești, Mănăstirea, Oltenița-Rurală, Prundul, Radovanul, Spanțovul, Tăriceni și Ulmeni.

Calea județeană București-Oltenița înlesnește transportul în această plasă; asemenea și drumurile naturale și șoselele vecinale-comunale, care leagă comunele între ele.

Oltenița, *com. urb.*, jud. Ilfov, pl. Oltenița, la 63 kil. de București, situată la gura rîuluĭ Argeș, aproape de Dunăre, în fața orașuluĭ bulgăresc Turtucaia, care domină malul romînesc.

S'a fondat la 1853 pe moșia principeluĭ Al. Ghica.

Are forma unuĭ patru-later drept-unghiular cu 12 strade în lung și 4 în curmeziș. Pentru apărarea în contra rîuluĭ Argeșul, orașul e înconjurat de digurĭ din spre partea de afară N.

De la locul numit Sub-Viĭ, este un prival (Valea-Seacă), care trece prin oraș și merge pănă în Dunăre. Locuitoriĭ cred că p'aci a fost vechia albie a Argeșuluĭ și credința lor poate că e întemeiată, pentru că maĭ în toțĭ aniĭ acest rîŭ își abate matca.

Are o populație de 4727 suflete, carĭ locuesc în 754 case.

Dintre locuitorĭ, 225 sunt plugarĭ, 73 cîrciumarĭ, 83 industriașĭ și 1298 aŭ diferite profesiunĭ.

Căsătoriță 1118, fruntașĭ 250, mijlocașĭ 485, cu măinile 944, împroprietăriță 208 și neîmproprietăriță 1471.

Vite sunt: 1329 caĭ și țepe, 133 boĭ, 267 vacĭ, 10 viței, 63 porcĭ și 2725 oĭ.

Suprafața com., cu locurile ce-ĭ aparțin, este de 550 hect., din carĭ 100 hect. sunt vatra orașuluĭ și 450 izlaz, proprietatea orășenilor.

Locuitoriĭ posedă: 240 pluguri: 15 cu boĭ și 225 cu caĭ. Pentru transport aŭ 349 care și căruțe: 10 cu boĭ, 339 cu caĭ.

Are 2 biserică, cu hramul Sf. Nicolae și Cuvioasa Paraschiva, deservite de 5 preoțĭ și 5 cîntăreți; două școale primare de băeți, frecuentate de 208 elevĭ; o școală de fete, un spital cu 18 paturĭ, numit Regina Elisabeta, întreținut de județ; un oficiŭ telegrafo-poștal, al căruĭ venit pe anul finanaiar 1896-97 a fost de leĭ 27854, banĭ 15; o farmacie; o fabrică de apă gazoasă și două oteluri.

Aci se face un mare tîrg, numit tîrgul Moșilor, odată cu cel din București la care se vînd vite, diferite obiecte și băuturĭ spirtoase.

Este reședința subprefecturеĭ plășeĭ Oltenița, a judecătorieĭ de ocol și a mediculuĭ plășeĭ.

Oltenița se numea sub Romanĭ Constanțiola. Aci a fost cea d'întîiŭ episcopie a Dacieĭ, sub numirea de Dafnes. Orașul Oltenița s'a înălțat pe ruinele vecheĭ cetățĭ Constanța, zidită de împăratul Constantin - cel-Mare, la confluența Argeșuluĭ cu Dunărea.

P'aci treceaŭ Domniĭ Romînĭ spre a se întrona la București, cînd se întorceaŭ de la Constantinopole.

La anul 1855, Rușiĭ fură la Oltenița bătuțĭ de Turcĭ și rămășițele lor s'aŭ îngropat la biserica din centrul orașuluĭ.

In timpul rezbeluluĭ din 1877, divizia a IV-a, comandată de d-l General Manu, a ocupat digul ce se află între Oltenița și Dunăre și a așezat vedete la dreapta spre malul Argeșuluĭ și în stînga spre satele: Ulmeni, Tatina și Spanțovul, spre a observa mișcările Turcilor.

Oltenița este legată cu București și malul Dunărieĭ prin șosele bune și bine întreținute. Acest oraș este singurul port al județuluĭ Ilfov la Dunăre și face un mare comerț cu grîne.

Biroul vamal de aci s'a înființat la 1 Ianuarie 1860. In anul 1896—97 a produs statuluĭ un venit de 31830 leĭ, 70 banĭ.

Intre Oltenița și Chirnogi este un pod stătător peste rîul Argeșul.

Oltenița, *pichet* pe Dunăre, cu No. 12, la portul Oltenița, jud. Ilfov.

Oltenița-Rurală. Vezĭ Oltenița-Vechie, jud. Ilfov.

Oltenița-Vechie (Oltenița-Rurală), *com. rur.*, pl. Oltenița, jud. Ilfov, situată la S.-E. de București, pe țărmul stîng al rîuluĭ Argeș, la 63 kil. de București. Stă în legătură cu Oltenița-Urbană prin calea județeană București-Oltenița și cu com. Ulmeni, spre N.-E., prin o șosea vecinală.

Această comună, înainte vreme, era situată maĭ spre V., s'a tot mutat spre E. din cauza rîuluĭ Argeșul, care, maĭ în ficcare an, îĭ mînca pămîntul și amenința a o inunda.

Are o populație de 1804 suflete, din carĭ 398 contribuabilĭ, locuind în 316 case și 8 bordeie; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntăreți; o școală mixtă, frecuentată de 27 copiĭ; 1 moară cu aburĭ; 1 mașină de trecrat cu aburĭ.

Suprafața totală a comuneĭ este de 3837 hect., din carĭ 3000 hect. sunt ale proprietarilor, d-nele Alexandrina și Pulheria Raspony și d. T. Urlățeanu, iar 837 hect. ale locuitorilor.

Proprietariĭ cultivă 2000 hect. (660 sterpe, 250 izlaz, 50 cultura vieĭ și 40 pădure). Locuitoriĭ cultivă 653 hect. (176 izlaz, 8 vie).

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 8526 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 8070 leĭ.

Dintre locuitorĭ, 385 sunt plugarĭ, 11 industriașĭ, 34 aŭ diferite profesiunĭ.

Locuitorii posedă: 196 pluguri: 69 cu boi, 127 cu cai; 188 care și căruțe: 61 cu boi, 127 cu cai.

Comerciul se face de 12 cîrciumari.

Vite sunt: 682 cai și iepe, 3 armăsari, 283 boi, 269 vaci, 134 viței, 16 tauri, 15 bivoli, 22 bivolițe, 10 capre, 520 porci, 2250 oi.

Improprietăriți sunt 166 locuitori, și neîmproprietăriți mai sunt 276.

Oltenicioara, *pichet* pe Dunăre, cu No. 14, la N. de insula Carul-Colargi, jud. Ilfov.

Olteţani, *cătun*, al com. Știrbei, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat pe țărmul stîng al Olteţuluĭ, spre E. de satul Știrbei, unde terenul are aproape 230 m. d'asupra nivelului Mării.

Are o populație de 300 loc.

Olteţul, *plasă* desființată, care ocupă partea de N.-V. a jud. Romanați și care își luase numele de la rîul Olteţul, ce o străbate d'alungul, de la N. spre S. Avea de reședință tîrgul Balș.

Se mărginește la N. cu jud. Vîlcea; la V., cu jud. Dolj, la S. cu pl. Ocolul, și la V., cu pl. Oltul-d.-s., cu care acum s'a unit. Era formată din 22 com., și avea pănă la 25000 locuitori. Această pl. s'a contopit cu pl. Oltul-d.-s., spre a forma una singură cu subprefectura în Balș. Era partea cea mai ridicată d'asupra nivelului Mării din tot teritoriul jud. Romanați, căci, în pl. Oltul-d.-s., Valea-Oltului făcea ca șesul să ocupe o porțiune considerabilă.

Olteţul, *sat*, făcînd parte din comuna rur. Ciorteşti, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea. Are o populație de 447 locuitori. Este pe valea Olteţul. Are o biserică, fondată la anul 1814 și reparată la anul 1854.

Olteţul, *deal*, la E. comuneĭ Știrbești, pl. Olteţul-d.-j., județul Vîlcea.

Olteţul, *deal*, la V. com. Greci, pl. Olteţul-d.-s., județul Vîlcea. Vîrful său formează limita între această comună și comunele Corșorul și Alimpești, din județul Gorj.

Olteţul, *rîŭ*, unul din afluenții principalĭ după dreapta aĭ Oltuluĭ. Izvorește dintre muntele Curmătura-Olteţuluĭ și Negovanul, jud. Gorj, curgînd de la N. la S. In jud. Gorj, malul său drept este format de munții Piscul-Boeruluĭ, lîngă Curmătura, Stănișoara, Zănoaga, Craiul-luĭ-Giovan și Baia-de-Fĭer; malul stîng, de Negovanul, Cujba, Beloaia, Pleșa, precum și de dealurile Runcul, Ograda și Porcul. Intră în com. Sîrbești, trece prin Alimpești și Corșorul, intrînd, în dreptul satuluĭ Mateeștĭ, în jud. Vîlcea. In județul Vîlcea udă com. Aluna, Colțești, Sinești, Gradiștea, Tina, Pleșoiul, Pîrîeni-d.-s., Pîrîeni-d.-mj. și Pîrîeni-d.-j., Zătreni, Gănești, Locusteni, Cîrlogani, Benești, Otetelișul, Bălcești, Foleşti, etc., și apoĭ intră în județul Romanați pe la com. Laloșul. Intră în jud. Romanați, la com. Laloșul, udă com. Balșul și se varsă în Olt, între Fălcoiul și Cioroiul (Romanați), în fața satuluĭ Gigîrtul-Viișoara (jud. Olt), după ce a parcurs aproape 150 kil. în curgerea sa. Lărgimea medie a Olteţuluĭ este de 30 m., adîncimea, de 0.70 m., iar iuțeala curentuluĭ, de 1.80 m. pe secundă în timpul apelor micĭ; această iuțeală crește considerabil cînd Olteţul vine mare. Fundul luĭ conține pietriș, pănă din jos de confluența Cerneĭ, iar de aci la vale, numaĭ nisip. Țărmurile aŭ o înălțime care variază de la 1.50 m. la 5 m. De la origină și pănă la Mănăstirea Polovraci, valea Olteţuluĭ este strîmptă și foarte adîncă; prezintă aspectul uneĭ considerabile crăpături; este un adevărat șanț, săpat în calcar, larg la fund de 3 m. și adînc de 50 m., avînd pereții aproape verticalĭ.

De la Mănăstirea Polovraci în jos, valea Olteţuluĭ începe a se lărgi și atinge 1 kil. aproape de confluența rîuluĭ Tîrlia, la com. Colțești, de unde continuă a se lăți necontenit pănă la Balș, unde are maximul său de lărgime de 6 kil.

Valea Olteţuluĭ este populată, productivă și viabilă. In această vale, se află două șosele: una comunală, care urmează țărmul drept al Olteţuluĭ, începînd de la Fălcoiul (lîngă Olt) și pănă aproape de confluența Cerneĭ; a doua, județeană, care pornește aproape de satul Vlăduleni (lîngă șoseaua națională Caracal-Piatra) și merge pe țărmul stîng, pănă la confluența Cerneĭ, iar de aci în sus trece Olteţul.

Afară de aceste căĭ de comunicație, ce urmează lungul văeĭ Olteţuluĭ, maĭ sunt și altele care o străbat numaĭ; acestea sunt: șoseaua națională Slatina-Craiova, ce trece prin Balș; linia ferată Slatina-Craiova, ce trece de asemenea prin Balș, și șoseaua națională Piatra-Caracal, ce străbate valea aproape de Fălcoiul.

Peste rîul Olteţul sunt 9 poduri, din carĭ 8 de lemn: 1-iul

la Polovraci, în jud. Gorj; al 2-lea, la Fălcoiul, lung de 65 m.; al 3-lea și 4-lea, la Balș, din care unul de piatră, al drumuluĭ de fĭer, lung de 60 m., iar cel-l'alt, al șoseleĭ naționale, lung de 64 m.; al 5-lea, între Dobriceni și Laloșul, aparținînd șoseleĭ comunale; al 6-lea, la Oteteliș, puțin maĭ sus de confluența Cerneĭ, lung de 38 m.; al 7-lea, la Bănești; al 8-lea, la Zătreni și al 9-lea, la Strâchinești. Afluenții Oltețuluĭ din stînga sunt: Tîrîia, Măneasa, Cerna în jud. Vîlcea, și în jud. Romanați, Burluiul (Bechetul); pe dreapta, în jud. Romanați, primește Căluiul și Geamartaluiul.

Olteț-de-Jos, *plasă*, în jud. Vîlcea, unită administrativ cu pl. Oltul, situată pe ambele maluri ale rîuluĭ Oltul, la S. județuluĭ. Se compune din 25 comune rurale: Băbeni, Bălcești, Bătășani, Benești, Cîrlogani, Diculești, Făurești, Frățila, Gănești, Ghioroiul, Gorunești, Laloșul, Lăcusteni, Măciuca, Mărgineni, Otetelișul, Pietroasa, Poenari, Prejoiul, Rusănești, Șerbănești, Stirbești, Tetoiul, Vasilați și Zătreni.

Are, împreună cu plasa Oltul, 52000 locuitorĭ.

Se mărginește la N. cu pl. Olteț-ul-d.-s., la S. cu județul Romanați, la V. cu jud. Dolj, și la E. cu pl. Oltul.

Reședința sub-prefectureĭ plășilor unite e în Drăgășani.

Forma acesteĭ plășĭ e a unuĭ exagon neregulat. Comune maĭ populate are: Bălcești, Făurești, Ghioroiul, Laloșul, Pietroasa și Știrbești și maĭ puțin populată: Benești.

Are 16 școale rurale mixte, frecuentate de 359 copiĭ.

Locuitoriĭ posedă: 144 pluguri de lemn, 1668 pluguri de fier, 1 mașină de secerat și cosit, 6 de treerat cu aburĭ, 1 de treerat cu manej, 27 de vînturat, 8 de bătut porumbul cu manivelă, 11 grape de fier, 27 moșoroitoare, 3 trioare saŭ mașinĭ de ales sămînța; 35 morĭ cu apă și una cu abur.

Vica se cultivă pe o întindere de 1049 hect., 50 ariĭ.

Are 109 bisericĭ, afară de 3 bisericĭ din com. Drăgășani.

Sf. Sinod a împărțit plășile Olteț-ul-d.-j.-Oltul în 28 parohiĭ rurale, la carĭ după regulamentul Sf. Sinod urmează să fie 28 preoțĭ parohĭ, 29 preoțĭ ajutoare, 134 cîntărețĭ, în plus 20 preoțĭ.

In aceste parohiĭ, sunt 13223 familiĭ cu 36931 suflete.

Parohiile fixate de Sf. Sinod încă dela 1888 sunt următoarele:

Parohia Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, în orașul Drăgășani, avînd 830 familiĭ, saŭ 3146 suflete, cu 3 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare, 1 diacon, 6 cîntărețĭ, 3 paracliserĭ, în plus un preot.

Parohia Călina, cu biserica catredală Sf. Teodor Tiron, avînd 351 familiĭ, saŭ 1541 suflete, cu 2 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 2 cîntărețĭ.

Parohia Prundeni, cu biserica catredală Sf. Nicolae, compusă din comuna Zăvideni, avînd 459 familiĭ, saŭ 1900 suflete, cu 4 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 5 cîntărețĭ.

Parohia Aurești-Orlești, cu biserica catredală Sf. Nicolae, compusă din comunele: Aurești, Orlești și Fișcălia și cătt. Aurești, Valea-de-Casă și Scăioși, avînd 759 familiĭ, saŭ 2826 suflete, 5 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare, 8 cîntărețĭ, în plus 3 preoțĭ.

Parohia Zlătarci, cu biserica catredală Sf. Nicolae, compusă din com. Voicești și cătunele: Dobreasca, Voicești-din-Deal și Voicești-din-Vale, avînd 358 familiĭ, saŭ 1313 suflete, cu 4 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 6 cîntărețĭ.

Parohia Petculești-Ștefănești, cu biserica catedrală Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, compusă din comunele: Voicești și Ștefănești, avînd 449 familiĭ, saŭ 1880 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor și 5 cîntărețĭ.

Parohia Lungești, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din comunele: Stănești și Fumureni, avînd 674 familiĭ, saŭ 2188 suflete, 4 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 ajutoare și 7 cîntărețĭ.

Parohia Rîmești-Șușeni, cu biserica catedrală Sf. Dumitru, compusă din com. Șușani-d.-s. și Șușani-d.-j., avînd 662 familiĭ, saŭ 1991 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare și 6 cîntărețĭ.

Parohia Ușurei, cu biserica catedrală Sf. Voevozĭ, compusă din cătunul Sîrbi, avînd 309 familiĭ, saŭ 1167 suflete, o biserică, 1 preot paroh și 2 cîntărețĭ.

Parohia Mădulari cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din cătunul Mamul, are 410 familiĭ, saŭ 1562 suflete, 2 bisericĭ, 1 preot paroh și 2 cîntărețĭ.

Parohia Capul-Dealuluĭ, compusă din comunele: Sutești și Mitrofani și cătunele: Boroșești, Sutești, Mazîlul și Vedea, avînd 691 familiĭ, saŭ 2575 suflete, 7 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare și 9 cîntărețĭ, în plus 2 preoțĭ.

Parohia Amărăști, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din cătunele: Palanga, Padina, Jarostea, Verdea-de-Amărăști, com. Nemoiul și cătunul Verdea-

de-Nemoiul, avînd 751 familiĭ, saŭ 2886 suflete, 7 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare, 8 cîntărețĭ, în plus 3 preoțĭ.

Parohia Izvorul, cu biserica catedrală Sf. Ion Botezătorul, compusă din cătunul: Mrenești, Creței, Măgureni și Pietroasa, avînd 588 familiĭ, saŭ 2003 suflete, 6 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare, 8 cîntărețĭ, în plus 1 preot.

Parohia Gușoeni, cu biserica catedrală S-țiĭ Voevozĭ, compusă din cătunele: Spărieni, Butari și Episcopia, avînd 304 familiĭ, saŭ 935 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh, 4 cîntărețĭ, în plus 1 preot.

Parohia Măciuca, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din com. Zăvoeni și cât. Spărieni, avînd 740 familiĭ, saŭ 2314 suflete, 6 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare, 6 cîntărețĭ.

Parohia Rusănești-Afînata, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din cătunele: Rusănești, Afînata și Omorîcea, avînd 323 familiĭ, saŭ 1069 locuitorĭ, 3 bisericĭ, 1 preot paroh și 4 cîntărețĭ.

Parohia Mărgineni, cu biserica catedrală Sf. Gheorghe, compusă din com. Bătășani, avînd 460 familiĭ, saŭ 1461 suflete, 4 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor și 4 cîntărețĭ.

Parohia Pietroasa, cu biserica catedrală Sf. Paraschiva, avînd 434 familiĭ, saŭ 1306 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor și 4 cîntărețĭ.

Parohia Băbeni-Diculești, cu biserica catedrală Adormirea Maicei Domnuluĭ, avînd 290 familiĭ, saŭ 1206 suflete, 5 bisericĭ, 1 preot paroh, 3 cîntărețĭ, în plus 1 preot.

Parohia Făurești, cu biserica catedrală Sf. Ion Botezătorul, avînd 392 familiĭ, saŭ 1012 suflete, 2 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 4 cîntărețĭ.

Parohia Laloșul-Ganța, cu biserica catedrală Sf. Paraschiva, compusă din cătunele: Ganța, Laloșul, Știrbeiul și Mărcușeul, avînd 539 familiĭ, saŭ 1846 suflete, 4 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare, 7 cîntărețĭ.

Parohia Goruneștĭ, cu biserica catedrală Sf. Voevozĭ, avînd 281 familiĭ, saŭ 970 suflete, 4 bisericĭ, 1 preot paroh și 2 cîntărețĭ.

Parohia Frățila, cu biserica catedrală Sf. Dumitru, compusă din com. Prejoiul, avînd 304 familiĭ, saŭ 1135 suflete, 2 bisericĭ, 1 preot paroh, 3 cîntărețĭ, în plus 1 preot.

Parohia Poenari-Ghioroiul, cu biserica catedrală S-țiĭ Voevozĭ, avînd 530 familiĭ, saŭ 1818 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 5 cîntărețĭ.

Parohia Știrbești-Bălcești, cu biserica catedrală Sf. Voevozĭ, compusă din comunele: Știrbești, Bălcești și Otetelișul, avînd 679 familiĭ, saŭ 2696 suflete, 7 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare, 6 cîntărețĭ, în plus 1 preot.

Parohia Benești, cu biserica catedrală Sf. Treime, compusă din comunele: Benești, Locusteni și Gănești, avînd 474 familiĭ, saŭ 1812 suflete, 6 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 5 cîntărețĭ, în plus 2 preoțĭ.

Parohia Zătreni, cu biserica catedrală Sf. Ion Botezătorul, avînd 322 familiĭ, saŭ 1062 suflete, 2 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 3 cîntărețĭ.

Parohia Șerbănești-Tetoiul, avînd 415 familiĭ, saŭ 1380 suflete, 4 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 4 cîntărețĭ.

Parohia Cîrlogani-Vasilați, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, avînd 275 familiĭ, saŭ 1077 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh, 3 cîntărețĭ.

Olteț-de-Sus, *plasă*, în jud. Vîlcea. Se compune din 31 com. rur.: Băești, Broșteni, Ciorteștĭ, Colțești, Copăceni, Crăpăturile, Dejoiul, Dozești, Drăganul, Găgeni, Giulești, Gradiștea, Nenciulești, Nisipi, Obislavul, Pîrîieni-d.-j., Pîrîieni-d.-mij., Pîrîieni-d.-s., Pîrîușani, Pleșoiul, Roșiile, Romînești, Săscioara, Sinești, Tereuja, Tina, Ulmetul, Văleni și Veaca.

Are o populație de 22018 locuitorĭ.

Se mărginește: la N., cu plaiul Horezul, de care se desparte printr'o linie, trasă dintre județele Gorj și Dolj, trecînd pe la S. de comunele: Alunul, Berbești, Bălteni și Urși; la S., cu plasa Oltețul-d.-j., de care se desparte printr'o linie dreaptă, dusă dela E. județuluĭ Dolj, pe lîngă comunele Ciorteștĭ și Șerbănești, la Măciuca; la E. cu plășile Ocolul-Otăsăul, avînd hotar despărțitor întru cît-va albia riurilor Cerna și Cernișoara; la V. cu jud. Gorj.

Reședința sub-prefecturei este în comuna Pîrîeni-de-Mijloc.

Forma plășeĭ e aceea a unuĭ pentagon mixtilin. Comune maĭ populate în această plasă sunt: Broșteni, Colțești, Dozești, Drăganul și Roșiile și maĭ puțin populate: Copăceni, Giulești, Pîrîieni-d.-s., Pîrîieni-d.-mij., Pîrîieni-d.-j., Tina, Zgubea și Pleșoiul.

Are 10 școale rurale mixte, frecuentate de 102 copiĭ.

Locuitoriĭ posedă: 34 pluguri de lemn, 819 pluguri de fier, 1 mașină de treerat cu aburĭ, 1 de treerat cu manej, 9 de vînturat, 2 trioare saŭ mașinĭ de ales sămînța, 1 moară cu aburĭ, 1 cu vite și 26 cu apă.

Vie se cultivă pe o întindere de 847 hect. 50 arii.

Sunt 68 biserici.

Sf. Sinod a împărțit plasa Olțul-d.-s. în 14 parohii, la cari, după regulamentul Sf. Sinod, urmează să fie 14 preoți parohi, 14 preoți ajutori, 72 cîntăreți, în plus 5 preoți.

In aceste parohii rurale sunt 5975 familii, saŭ 21722 suflete.

Parohiile fixate de Sf. Sinod sunt următoarele:

Parohia Romînești-Roșiile, cu biserica catedrală Intrarea-în-Biserică, compusă din cătunele: Romînești, Roșiile, Pleșești, Rățătești, Păsărei, Lupuești, Herăști, Hotăroaia, Osăceni și Pertești, avînd 689 familii, saŭ 2313 suflete, 6 biserici, 1 preot paroh, 2 preoți ajutoare, 8 cîntăreți.

Parohia Crăpăturile, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, avînd 435 familii, saŭ 1458 suflete, 3 biserici, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 5 cîntăreți, în plus 1 preot.

Parohia Budele-Sălcioarele, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din ambele comune și parte din comuna Nenciulești, avînd 250 familii, saŭ 944 suflete, 4 biserici, 1 preot paroh, 3 cîntăreți.

Parohia Ciortești-Veleni, cu biserica catedrală Sf. Voevozi, compusă din ambele comune, avînd 361 familii, saŭ 1493 suflete, 4 biserici, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 4 cîntăreți, în plus 1 preot.

Parohia Pîrîeni-d.-j.-Tina, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din comunele: Pîrîeni-d.-j., Pîrîeni-d.-mij., Pîrîeni-d.-s., Pleșoiul, Veaca, Tina și Grădiștea, avînd 703 familii, saŭ 1588 suflete, 9 biserici, 1 preot paroh, 2 preoți ajutoare, 8 cîntăreți, în plus 1 preot.

Parohia Pîrîușani, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din comunele Pîrîușani și Băești, avînd 320 familii saŭ 1157 suflete, 3 biserici, 1 preot paroh și 3 cîntăreți.

Parohia Zgubea-Tereuja, cu biserica catedrală Sf. Dumitru, compusă din comunele: Zgubea, Tereuja, Obislavul, avînd 349 familii, saŭ 1380 suflete, 5 biserici, 1 preot paroh, 1 preot ajutor și 5 cîntăreți.

Parohia Sinești-Slăvești, cu biserica catedrală Sf. Ion Botezătorul, compusă din ambele comune, avînd 504 familii, saŭ 1680 suflete, 6 biserici, 1 preot paroh, 2 ajutori și 6 cîntăreți.

Parohia Colțești, cu biserica catedrală Cuvioasa Paraschiva, avînd 314 familii, saŭ 1251 suflete, 3 biserici, 1 preot paroh și 2 cîntăreți.

Parohia Dozești, cu biserica catedrală Adormirea, compusă din cătunele Tărtășești, Cățelul, Cuci și com. Dozești, avînd 676 familii, saŭ 2492 suflete, 9 biserici, 1 preot paroh, 3 preoți ajutoare și 9 cîntăreți.

Parohia Becșani-Mijlocul, cu biserica catedrală Sf. Voevozi, compusă din com. Nisipi și cătunele Becșani, Mijlocul, Seciul și com. Dejoiul, avînd 360 familii, saŭ 1392 suflete, 4 biserici, 1 preot paroh, 2 preoți ajutoare și 6 cîntăreți.

Parohia Drăganul, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, avînd 322 familii, saŭ 1060 suflete, 2 biserici, 1 preot paroh și 2 cîntăreți.

Parohia Broșteni, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din com. Broșteni și cătunele: Șerbănești, Veţelul, Gîtejei și Pochești, avînd 360 familii, saŭ 1236 suflete, 4 biserici, 1 preot paroh, 1 preot ajutor și 6 cîntăreți.

Parohia Copăceni, cu biserica catedrală Buna-Vestire, compusă din comunele: Copăceni, Ulmetul și Bălteni, avînd 322 familii, saŭ 1178 suflete, 6 biserici, 1 preot paroh, 1 preot ajutor și 5 cîntăreți.

Olteţul-Oltul-de-Sus, *plasă*, în partea de N. a jud. Romanați, numită ast-fel, pentru că e formată din plășile de mai înainte Olteţul și Oltul-d.-s., odinioară separate.

Din jud. Romanați, care are forma unui paralelogram și e împărțit în trei plăși, prin două linii paralele cu Dunărea, această plasă ocupă porțiunea de N.

Ea coprinde mai toată regiunea colinelor din Romanați. Spre E.; se întinde între Olt și linia ferată Corabia-R.-Vîlcea, întinsa și fertila vale a Oltului, care, de la gura Olteţului, se pierde în regiunea șesului.

E coprinsă între 41°35 și 42°5 long. orient. și între 44°15 și 44°35 grade de latit. boreală. Forma ei, făcînd abstracție de cotituri, este a unui romb, prin urmare cu toate laturile paralele și egale. Hotarul de E., cursul Oltului, e paralel cu hotarul din spre Dolj, iar laturea de S., de la cât. Buzducul la gura Olteţului, paralelă cu linia de N., de la Geamartaluiul și până la cât. Runcul lîngă Oltul.

Se învecinește la E. cu jud. Oltul, de care se desparte prin cursul Oltului; la S., cu pl. Ocolul din jud. Romanați, de care se desparte prin cursul de jos al Olteţului și printr'o linie determinată de împărțirea administrativă a comunelor, care linie trece pe la S. de satele Roșieni, Loloești și Buzducul; la V., cu jud. Dolj, de care se desparte printr'o linie imaginară, ce trece pe la V. de satele Gol-

finul, Robănești, Ungureni, până unde apa Geamartaluiul intră în Romanați; la N., cu jud. Vîlcea, de care o desparte o linie convențională care trece pe lîngă Dobriceni și Strejești.

Această plasă e cea mai mică în întindere, din cele 3 ale jud. Romanați. Are 75379 hect. (150000 pog.), din 333660 hect. cît are județul întreg. Se întinde în lat de la N. spre S., pe o distanță de 39 kil. de la satul Runcul, până la podul de peste Olteț, al șoseleĭ R.-Vaduluĭ-Corabia; în lung, pe o distanță, de la E. la V., de 33 kil., de la podul peste Olt al șoseleĭ Slatina-Craiova, până în Valea-Teslueț uluĭ.

Fiind în regiunea dealurilor, înclinarea terenuluĭ e mai mare ca în cele alte 2 plăși, adică e de 1 m. 06; căcĭ Caracalul (138 m. altitudine d'asupra niveluluĭ Mării) e departe de R.-Vîlcea (264 m.) de 119 kil. Aci avem și altitudinile cele mai marĭ din județ, d. ex.: dealul Strejești, avînd 246 m. 56 de altitudine d'asupra niveluluĭ Mării; dealul Dobriceni, 231 m.; Dealul-Secilor, 195 m. 60; Dealul-Saruluĭ, 187 m. 76; Dealul-de-la-Știrbei, 246 m.; Dealul-Murgașuluĭ, 198 m. 95; Dealul-Chilieĭ, 187 m. 76. Albia Oltuluĭ are la Mărgeni 113 m. 80 și la Colibașul 132 m. 76.

O mulțime de dealurĭ și văĭ formează partea accidentată a terenuluĭ.

Teritoriul plășeĭ se poate împărți în 3 regiunĭ: regiunea văeĭ Oltuluĭ; regiunea dealurilor, spre E. de Olteț ul și regiúnea deluroasă, spre V. de Olteț ul.

Dealurile plășeĭ vin din regiunea muntoasă a județelor de la N., iar cele de N.-V. sunt ramificațiunĭ ale culmeĭ Zănoaga; unele din ele sunt acoperite cu pădurĭ și lin înclinate, altele excarpate, altele formează puncte militare strategice, d. ex.: Dealul-Balșuluĭ și al-Șaruluĭ.

Cursurile de apă care brăzdează această regiune aŭ direcția generală de la N. la S.-E. și sunt următoarele, începînd de la E. spre V.:

Oltul, rîŭ mare, servind de hotar județuluĭ, Maimul, Beica, Cornești ul și Dranovățul unite, Burluiul (Bechetul), afluent pe stînga al Olteț uluĭ, Olteț ul, rîŭ mare care poate fi navigabil și e utilizat la transportul lemnăriilor, important mai ales pentru că are o vale productivă, populată și viabilă; Căluiul, care trece prin o vale strîmptată de niște dealurĭ păduroase; Frăția, care, unită cu Geamartaluiul se varsă pe dreapta în Olteț ul, și în fine Tesluiul și Sesluieț ul, spre limita Doljuluĭ.

Sistemul pliocen, cu argilurĭ de diferite colorĭ, marge, nisipurĭ fine și grosolane, pietrișurĭ și gresiĭ, formează mai toate colinele și dealurile acesteĭ plăși, și se prelungește spre S. de Balș până la Viișoara, pe valea Tesluiuluĭ și mai jos de Mărgărițești, pe valea Olteț uluĭ.

Intre Olteț ul și Olt, pliocenul constitue un promontor, care e format de Dealul-Saruluĭ. Terenurile cuaternare se continuă din Vîlcea pe valea Oltuluĭ și formează coastele unor dealurĭ și chiar cîmpiĭ.

Clima e dulce și plăcută; aerul sănătos, căcĭ pădurĭ sunt mai multe ca în cele-l'alte plăși.

E formată din 47 comune rurale: Arcești, Baldovinești, Balș (2021 loc.), Băzgărei, Băleasa, Bechetul, Bobicești, Barza, Brîncoveni, Brăneț ul, Căluiul, Cîmpeni, Cepari, Cioroiul, Cocorăști, Colibașul, Cîrlogani, Doba, Dobriceni, Dobrunul, Dranovățul (1985 loc.), Enoșești, Găneasa, Găvănești, Greci, Golfinul, Gropșani (1583 loc.), Leotești, Mărgărițești, Morunglavul, Oboga, Osica-d.-s. (2351 loc.), Pîrscoveni, Piatra (1500 loc.), Popînzălești, Racoviț a, Robănești, Roșieni, Rusănești-d.-s., Slătioara, Șopîrlita, Știrbei (2448 loc.), Strejești-d.-j., Strejești-d.-s., Ungureni, Vîrtina și Vulpeni (1645 loc.).

Reședința sub-prefectureĭ este în tîrgușorul Balș.

Are o populație de 54961 suflete, carĭ locuesc în 11926 case și 1040 bordee; 94 bisericĭ, deservite de 82 preoțĭ, 101 cîntăreț ĭ și 27 paracliserĭ; 25 școale, din carĭ 2 de băeț ĭ, 2 de fete și 21 mixte, conduse de 33 învățătorĭ și frecuentate de 1333 copiĭ; 33 hanurĭ; 172 cîrciumĭ; 6 stabilimente comerciale; 243 cazane de făcut rachiŭ; 17 morĭ cu aburĭ și 19 pe apă.

Se mai află în Balș: o judecătorie de ocol, pendinte de trib. din Caracal; un spital cu 10 paturĭ, un medic, un subchirurg și 4 infirmierĭ; un biuroŭ telegrafo-poștal, (afară de acel al căilor ferate).

Sunt 130 proprietarĭ marĭ și 11924 proprietarĭ micĭ.

In ceea-ce privește calitatea soluluĭ, are: 60562 hect. arabile, 7782 hect. izlaz, 5113 hect. livezĭ de fin, 486 hect. livezĭ de prunĭ, 344 hect. grădinării, 2332 hect. viĭ, 11027 hect. pădurĭ și 540 hect. bălțĭ și heleștae.

Vite sunt: 3264 caĭ, 15799 boĭ, 11294 vacĭ, 1646 taurĭ, 324 bivolĭ, 11 asinĭ, 67437 oĭ, 1157 capre și 18067 porcĭ.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, lucrează și olăria, rotăria, dogăria, cojocăria, cizmăria, tăbăcăria, etc. Productele se transportă cu calea ferată, saŭ se duc la porturile Dunărene.

Comerciul interior se face în bilciurile din Slătioara, Osica-d.-s., Pîrscoveni, Oboga, Strejești-d.-s., etc.

Căile de comunicație sunt: calea ferată Slatina-Craiova ce trece prin Balș și care, la stațiunea Piatra (Olt), se întretae cu linia ferată Corabia-Rîmnicul-Vîlcea. Pe întîia sunt stațiile Piatra și Balș, și pe a doua, Vlăduleni, Piatra și Arcești.

Șoseaua națională Corabia-Rîul-Vaduluĭ străbate, de la N. la S., plasa, de la căt. Vlăduleni la Runcul, în direcție paralelă cu linia ferată.

Șoseaua națională Slatina-Craiova trece prin Balș, mai paralel cu linia ferată cu același nume.

Apoĭ sunt șoselele județene: de la Vlăduleni, pe malul stîng al Oltețuluĭ, prin Mirila, pănă la extremitatea județuluĭ; din Fălcoiul, pe partea dreaptă a Oltețuluĭ, tot pănă la hotarul județuluĭ. Afară de acestea, mai sunt numeroase drumurĭ vecino-comunale.

Oltina, *com. rur.*, în pl. Silistra-Nouă, jud. Constanța.

Situată în partea V. a județuluĭ, la 94 kil. spre S.-E. de orășelul Ostrovul, reședința ocoluluĭ.

Se mărginește la N. cu jud. Ialomița, de care se desparte prin fluviul Dunărea; la S. cu com. Caranlîc, de care se desparte prin dealurile Cîșla și Merchez; la E., cu com. Beilicul; iar la V., cu comunele Lipnia și Satul-Nouŭ, despărțindu-se de amîndouă prin lacul Oltina.

Relieful soluluĭ e puțin accidentat de culmea Oltina și de ramificațiunile eĭ de E. In partea de V., solul e jos, băltos și mlăștinos.

Principalele dealurĭ, carĭ o brăzdează, sunt: Macucul, cu vîrful Oltina (100 m.) la N.; Tuna-Orman și Calburgina, cu vîrful Calburgina (126 m.) la N.-E.; Beilicul, la E.; Ciacal, cu vîrful Movila-Oltina (132 m.) prin interior; Cîșla și Merchez (140 m.), la S.

Aceste dealurĭ sunt acoperite cu livezĭ, arborĭ izolațĭ, pășunĭ, cîte-va semănăturĭ și puține pădurĭ. Pe dealul Cîșla se află pădurea Duan-Chioi.

Movilele sunt numeroase și aŭ avut importanță odinioară, servind ca puncte de observare și de orientare; principalele sunt: Oltina (132 m.) la centru; Iepurașul (143 m.), Ghimpina (144 m.), Stanciul (137 m.), Cîșla (138 m.), Iortmac (140 m.), la Sud.

Dunărea o udă la N., de la ostrovul Pîrlitul pănă la ostrovul Talerul, pe o distanță de 6 kil.; are malurile joase și pe la V. mlăștinoase, și formează ostroavele următoare: Strîmbul (140 hect.), Puiul-Strîmbuluĭ (40 hect.), Teni-cel-Mic (70 hect.), cîte trele acoperite cu pădurĭ de sălciĭ; într'însa se deschid treĭ gîrlițe, prin care lacul Oltina comunică cu Dunărea.

Văĭ sunt: Beilic-Ceair, la E., ce se deschide în lacul Mîrleanul și Giuvegea, la S., deschizîndu-se în balta Iortmac.

Baltă mai însemnată: Oltina, la V. (aproape 1000 hect. din carĭ 600 hect. aparținînd com.), formată de Dunăre într'o revărsare anterioară și comunicînd cu ea prin treĭ gîrlițe, între care pămîntul e mlăștinos; conține mult pește ce se exploatează în țară; malurile sale sunt înalte și pe alocurea pietroase; prelungirile sale de S. și anume balta Ciamurlia, cu vadul Podul-Pieĭ și balta Iortmac aparțin comuneĭ Lipnița și sunt acoperite cu stuf.

Se compune din două cătune: Oltina, reședință, în partea centrală a comuneĭ, pe malul E. al laculuĭ Oltina, închis și dominat la N.-E. și S. de dealul Ciacal; sat frumos, bogat și bine așezat.

Cîșla, în partea de S. a comuneĭ, la 4 kil. spre S.-V. de reședință, pe malul de S., înalt și pietros al laculuĭ Oltina, închis și dominat de dealul Cîșla; sat curat și așezat într'o poziție plăcută.

Suprafața com. este de 5316 hect., din care 145 hect. ocupate de vatra satelor; restul împărțit între stat, care posedă 1991 hect. și locuitoriĭ, carĭ stăpînesc 3180 hect.

Are o populație de 324 familiĭ, saŭ 1238 suflete, din carĭ 337 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 160 plugurĭ, 364 care și căruțe, 1 mașină de vînturat; 6 morĭ de vînt; 3850 capete de vite, mai cu seamă oĭ; 66 stupĭ cu albine.

Comerciul, destul de activ, se face de 5 comercianțĭ, prin orașul Ostrovul saŭ gara Cernavoda, și constă în importul colonialelor și manufacturelor și în exportul peștelui, cereĭ, mereĭ și a vitelor, cu produsele lor.

Are două biserică, una în cătunul Oltina, cu hramul Sf. Gheorghe, și a doua în căt. Cîșla, cu hramul Sf. Nicolae, înființate de locuitorĭ și deservite de 1 preot, 2 dascălĭ și 2 paracliserĭ.

Este o școală în cătunul Oltina, frecuentată de 99 elevĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 3484 leĭ la venitурĭ și la cheltuelĭ, de 3187 leĭ.

Căĭ de comunicație: un drum mare, care vine de la Ostrov pe malul Dunăreĭ, și trece prin sat spre Cernavoda; apoĭ dru-

muri comunale la Lipniţa, Beilicul, Satul-Nou, etc.

Oltina, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, cătunul de reşedinţă al comunei Oltina, situat în partea N a plăşei şi a comunei, pe malul E. al lacului Oltina. Are o întindere de 3511 hectare, din care 106 hectare ocupate de vatra satului şi o populaţie de 299 familii, sau 1143 suflete, cari locuesc în 282 case.

Oltina, *lac* însemnat, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor rurale Oltina, Satul-Nou şi Lipniţa; situat în partea de V. a judeţului şi în cea de N. a plăşei. Partea de E. udă com. Oltina, cea de V. udă com. Satul-Nou, iar cea de S., com. Lipniţa.

Are o formă lunguiaţă, mai umflată spre E., unde malul îi este mai jos, terminîndu-se spre S. cu o coadă, numită balta Ciamurba sau Iortmac. Direcţiunea generală a sa este de la N. spre S., iar a coadei sale de la N.-V. spre S.-E. Malurile sale sunt, la V. şi N.-V., în general înalte şi rîpoase, pe alocurea pietroase; la N.-E., joase şi acoperite cu stuf, ce se întinde până în Dunăre; la E. şi S.-E., puţin înalte, potrivite, pe alocurea rîpoase, ca în dreptul satelor Oltina şi Cîşla. Comunică cu Dunărea prin două mici braţe: unul, care se deschide la N. în dreptul insulei Pîrlitul, de 200 m. lungime, adînc de 1 ½ m., tăiat de drumul comunal Pîrjoaia-Mîrleanul; un altul mai spre E., la N.-E., mai lung, avînd 2200 m., mai puţin adînc de 50 cm., deschizîndu-se în Dunăre, în faţa ostrovului Strîmbul, lîngă vîrful Oltina, al dealului Macuc.

Dealurile între cari este coprins acest iezer, sunt: la V.: Dealul-de-la-Cetate, Dealul-de-dincolo-de-Silişte, Dealul-Pietrei şi Sîrt-Iol-Bair; la E.: dealurile de deasupra Cişlei, Dealul-de-la-Merchez, dealul Ciocal şi dealul Macuc. Cele din V. îi fac malul înalt şi rîpos.

In partea S., se găsesc nişte mici insuleţe formate de stuf, une-ori puţin rezistente, alte-ori destul de rezistente spre a putea suporta greutatea omului şi a animalelor şi cari au particularitatea de a călători încet, după suflarea vîntului; prelungirea numită Ciamurlia şi Iortmac, este formată numai din acest fel de insuleţe.

Dimensiuni: lungimea de la N. la S., a lacului numai, este de 5 kil.; dinpreună cu Ciamurlia şi Iortmac, are aproape 10 kil.; lărgimea lacului este de 3 ½ kil.; a prelungirei, de 1 ½ kil.; adîncimea este de 4—8 m.

Malurile sale sunt acoperite, în partea V., cu iarbă; în cea N.-E., cu stuf, coprins între Dunăre şi cele două scurgeri ale lui în fluviu; în cea E., cu finеţe, semănături şi puţin cu păduri. Prelungirea Ciamurlia şi Iortmac sunt aşezate între tufărişuri şi păduri, ca Curt-Orman la V., Duari-Chioi-Orman la E. şi Buiuc-Orman la N.

Satele aşezate pe malurile sale sunt: Oltina la E., Satul-Nou la V., Cîşla la S., Coşlugea şi Lipniţa la S.-V., Curu-Orman şi Ghiuvegea la S.-E.

Basinul său este considerabil, coprinzînd a 4-a parte din pl. Silistra-Nouă, (anume teritoriile comunelor Satul-Nou, Lipniţa, Oltina, Para-Chioi, Ghiuvegea, Regep-Cuius, partea de E. a comunei Gorvan (căt. Vel-Chioi) şi cea de V. a comunei Caranlîc (cătunul Curu-Orman). Are o întindere de 70000 hect. Este coprins între: Dunăre la N.; dealurile Coşlugea, Canlî-Dere, Curdeli, Sîrt-Iol-Bair, la V.; hotarul judeţului, spre S.; dealurile Macuc, Ciacal, Merchez, Cîşla, Mezarlîc-Bair, Ciatal-Orman, Distrail, Sînîr-Bair, Orta-Burun, Echenli-Orman-Bair, la E.

Văile sau pîr. care se deschid în lac la V. sunt: valea Coşulgea, formată din văile Iroftie, Micul-Orman, Gaia, Almalîcula; valea Ghiol-Ceair sau Almalîcul; valea Derea-Ceair; valea Ciali-Ceair; la S., sunt două pîraie: Dermen-Ceair, numit şi Sati-Chioi-Ceair şi Canara-Ceair, format din văile Cuiugic-Culac şi Buiuc-Orman-Bair.

Căile de comunicaţie de pe lîngă lac sunt căile comunale ce unesc satele între ele şi drumul judeţean Ostrov-Cuzgun, pe la S., înlesnind astfel transportul peştelui.

Oltina, *vîrf de deal*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Oltina, situat în partea N. a plăşei şi în cea N.-E. a com.; este vîrful culminant al dealului Macuc; are 140 m. înălţime; punct trigonometric de observaţie de rangul I, cu ocazia lucrării hărţei Dobrogei, de către statul-major romîn; este acoperit cu verdeaţă; prin înălţimea sa domină malul dobrogean al Dunărei, de care e despărţit prin o distanţă de 800 m.; domină şi drumul comunal ce duce de la Oltina, pe la poalele sale, la Beilicul.

Oltina, *movilă*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunei rurale Oltina, aşezată în partea de N. a plăşei şi cea de E. a comunei, la 1 ½ kil.

spre E. de sat; este artificială şi aşezată pe muchia dealuluĭ Ciacal; are o înălţime de 132 m.; punct trigonometric de observaţie, rangul al 3-lea, dominînd prin înălţimea sa satul Oltina, o bună parte din ţezerul Oltina, drumul comunal ce duce de la Oltina la Beilicul; este acoperită cu verdeaţă şi une-orĭ şi cu semănăturĭ.

Oltişorul, *baltă*, în dreptul com. Greci, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi.

Oltişorul, *gîrlă*, jud. Romanaţi, formată din o ramură a Oltuluĭ, ce se desparte maĭ sus de Slatina şi din apele Corneşul şi Dranovăţul. Mărită adesea prin revărsările Oltuluĭ, devine maĭ mare din dreptul satuluĭ Spurcaţi şi Slătişoara, curge pe lîngă satul Fundeni şi Mărgeni şi se varsă în Olt, în dreptul com. Greci, udînd partea de V. a plăşeĭ Olteţul Oltul-d.-s.

Oltişorul, *gîrlă*, din rîul Olt, jud. Teleorman, ce se formează pe partea dintre comunele Segarcea-din-Vale şi Liţa. După ce primeşte apele pîrîuluĭ Siiul, acest crac se împreună cu cell'alt în dreptul şoseleĭ judeţene Turnul-Izlaz, după ce a format o insulă mare, numită Intre-Olturĭ. Acestuĭ crac îĭ maĭ zice şi Oltul-Mic. Adese-orĭ, vara, apa scade atît de mult, în cît pare a fi stătătoare.

Oltoiul, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ rurale Luncaviţa; se desface din dealul Pietrosul; se îndreaptă spre E., avînd o direcţie generală de la S.-V. spre N.-V.; brăzdează partea de V. a plăşeĭ şi a comuneĭ, întinzîndu-se printre Valea-Ascunsă şi valea Stupina, afluente ale pîrîuluĭ Luncaviţa; pe muchia luĭ merge drumul comunal Greci-Luncaviţa; este acoperit în mare parte cu păduri; poalele sale, maĭ cu seamă cele orientale, sunt acoperite cu păşunĭ şi fineţe bogate.

Oltuc-Orman, *pădure*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Dobromirul şi anume pe acela al cătunuluĭ său Dobromirul-din-Vale, la 1 kil. maĭ spre S. de acest sat şi la 1 1/2 kil. maĭ spre N. de satul Dobromirul-din-Deal; este aşezată pe malul stîng al văiĭ Iucari-Macala-Ceair, pe o suprafaţă de 70 hect. şi e compusă maĭ ales din ulmĭ şi fagĭ; este dominată de dealul Dobromirul şi situată în jurul plăşeĭ şi centrul comuneĭ.

Oltul, *judeţ*, numit astfel după rîul cu acest nume, care 'l udă de-alungul său, formînd limita sa de V. Este situat cam în centrul Munteniеĭ, fără să atingă nicĭ munţiĭ, nicĭ Dunărea, între 44°,7′ — 45° latitudine septentrională şi între 22° — 22°,28′ longitudine orientală.

Limite. Se limitează la N. cu jud. Argeş; la E., cu jud. Argeş şi Teleorman; la S., cu jud. Teleorman şi la V., cu jud. Vîlcea şi Romanaţi.

La Nord, hotarul începe din malul Oltuluĭ, maĭ sus de căt. Orleşti şi se îndreaptă către E., pe la N. de Casa-Vechĭe, urmînd albia rîuluĭ Trepteanca, pănă aproape de cătunul cu acest nume, de unde se întoarce către S.-E., pănă la com. Dejeşti. De aci, luînd direcţiunea N.-E., pe muchia dealuluĭ Geamăna, se lasă către E., pănă la N. de căt. Beculeşti. Apoĭ taie iarăşĭ dealurile, către S.-E., peste coada Cungreĭ şi a Vedeĭ, pănă aproape de Lereşti, de unde iarăşĭ sue drept către N. pănă la Răjleţul-Vieroş.

La Est, linia hotaruluĭ face o curbă, peste coada Vediţeĭ, se întoarce către S., pe la E. de comunele: Fata, Izvorul-d.-s., Gura-Bouluĭ, Bărăşti-de-Vede, Bărăşti-de-Cepturĭ, Vlaici, Colonesti şi Maldărul, pănă la Corbul, unde dă în Valea-Vedeĭ. De aci, începe limita cu jud. Teleorman. Linia hotaruluĭ se ţine pe malul stîng al Vedeĭ, pănă la satul Popeşti, taie Vedea şi se lasă către S., trecînd pe la Estul comunelor: Seaca, Mihăeşti-d.-s. şi Mihăeşti-d.-j.

La Sud, această linie se întoarce către V., tăind Călmăţuiul; apoĭ formează o curbă, care trece pe la S. de com. Dudul, pănă ce dă în rîul Olt.

La Vest, hotarul urmează firul apeĭ, pănă la Slatina, unde trece pe malul drept şi apoĭ urmează iarăşĭ cursul apeĭ, pănă la Orleni, de unde a plecat.

Maĭ înainte, jud. Olt se întindea spre S., pănă în Dunăre. Dionisie Fotino zice: «Acest judeţ se hotăreşte despre N. cu jud. Argeş, despre E. cu al Teleormanuluĭ, despre S. cu Dunărea şi despre V. cu judeţele Romanaţi şi Vîlcea, de către care se desparte prin rîul Oltul».

Suprafaţa. Forma judeţuluĭ Oltul se apropie de aceea a unuĭ patrulater drept-unghiular, aşezat pe stînga Oltuluĭ. Are o suprafaţă de 342032 hect.

Relieful. Teritoriul jud. Oltul este coprins între basinul Oltuluĭ, la V. şi al Vedeĭ, la E. şi prezintă două zone: a dealurilor, spre N., unde se întind ultimile ramificaţiunĭ ale Carpaţilor, şi a şesuluĭ, spre S., unde se află cîmpiĭ întinse. Regiunea dealurilor ocupă maĭ mult de

cît a treia parte din suprafața județului. Aci pămîntul e foarte accidentat, brăzdat de multe văĭ, și în cea maĭ mare parte acoperit cu păduri și livezĭ de pruni. Regiunea șesurilor ocupă cele-l'alte două părți. Aci se prezintă cîmpiĭ întinse, puțin accidentate, șerpuite de cîte-va rîurĭ și acoperite maĭ mult de țarine, cu o fertilitate, din ce în ce maĭ pronunțată cu cît se apropie maĭ mult de Dunăre.

Apele. Județul este străbătut de următoarele rîurĭ maĭ principale:

1. Oltul, udă toată laturea de V. a județuluĭ, de la Casa-Vechie și pănă la com. Dudul. Primește în județ pe stînga următoriĭ afluenți: Trepteanca, Geamăna, Cungrea-Mare, Cungrea-Mică, Comănița, Tesluiul, Dîrjovul, Iminogul și Siul, care trece în jud. Teleorman.

2. Vedea, udă maĭ toată laturea de E. a județuluĭ și primește următoriĭ afluenți, pe dreapta: Plapcea-Mare, în care se varsă Plapcea-Mică și Negrișoară, Florișorul și Dorofeiul; iar pe stînga: Eiul și Vedița.

3. Călmățuiul, compus din două ramurĭ, udă partea de S. a județuluĭ și apoĭ trece în jud. Teleorman.

Lacurĭ demne de notat în acest județ sunt următoarele: Lacul-Momicenilor, al-Șerbăneștilor, al-Radomireștilor și cele de la Seaca.

Geologia. Din punctul de vedere geologic, maĭ tot terenul accidentat, din N. județuluĭ, aparține sistemuluĭ pliocen. Aci domnește argilul galben și cenușiŭ, marna, calcarul, etc.

Partea șesuluĭ, de la S., aparține sistemuluĭ cuaternar. Aci întîlnim, pe lîngă terenurĭ argiloase, și aluviunĭ, nisipurĭ, etc. Pe lîngă Olt, în dealurile vecine, se găsesc marĭ cantitățĭ de nisipurĭ și petriș, în care se află mulțime de fosilĭ, diferite petrificațiunĭ de animale și chiar plante antidiluviane.

Clima. Județul Olt are o singură stațiune meteorologică, la școala de Agricultură de la Strihareț, lîngă Slatina. S'aŭ maĭ înființat încă stațiunĭ de ploaie, în comunele: Slatina, Buzești, Dobroteasa, Drăgănești, Gura-Bouluĭ, Șerbănești și Spineni.

Iacă cîte-va cifre, carĭ caracterizĭ clima la Strihareț și carĭ ne-aŭ fost comunicate de Institutul Meteorologic. Aceste cifre reprezintă mijlocia observațiunilor pe o perioadă de 8 anĭ, de la 1885—1892.

Temperatura mijlocie anuală este de + 10,0 grade centigrade. Luna cea maĭ rece a anuluĭ e Ianuarie, cu o mijlocie de — 4°,4; cea maĭ călduroasă este August, a căreĭ mijlocie este de + 22°, 2. Temperatura luĭ Iulie este de + 22°, 0, adică foarte apropiată de a luĭ August.

Temperatura mijlocie a anotimpurilor este: Iarna, — 2°, 7; Primăvara + 10°, 5; Vara + 21°, 3 și Toamna + 11°, 2.

Cea maĭ ridicată temperatură ce s'a observat a fost în anul 1889, la 14 August, cînd a ajuns la + 36°, 6.

Cea maĭ coborîtă, s'a observat în 1893, la 15 Ianuarie, cînd s'a lăsat la — 35°, 6.

Intr'un an sunt, în mijlociŭ, 195 zile de vară și 42 de iarnă.

Ploaia căzută reprezintă, în mijlociŭ, un strat în grosime de 437 mm. Cea maĭ multă apă cade în luna luĭ Iunie.

Vîntul dominant este cel din direcția N.-E. Intr'un an sunt 131 zile senine, 130 noroase și 104 acoperite.

Producte. Fiind-că jud. Oltul nu atinge nicĭ munțiĭ, nicĭ Dunărea, nu e însemnat nicĭ prin productele sale, nicĭ prin activitatea comercĭuluĭ.

Mineralele saŭ apele minerale, ce de sigur se vor fi aflînd în lăuntrul pămîntuluĭ, nu sunt încă cercetate. Se știe că Oltul și pîraiele carĭ daŭ într'însul, aduc nisip amestecat cu aur. Odinioară, cînd Țiganiĭ eraŭ robĭ, adunaŭ, cu ajutorul unor unelte primitive, praf de aur din acest nisip. Acest venit era de drept al Domnitoruluĭ. Și azĭ se maĭ află aurarĭ, carĭ lucrează pe seama lor, însă numărul merge descrescînd.

Pădurile sunt principala avuție a județuluĭ: în părțile de N., prin regiunea dealurilor, sunt păduri seculare, carĭ daŭ lemne de construcțiĭ de tot felul, precum și material avut pentru confecționarea vaselor: butĭ, boloboace, putinĭ, etc., precum și lemne de foc și altele.

Esențele cele maĭ răspîndite sunt: stejarul, cerul, fagul, carpenul, plopul, salcia, teiul, ulmul, părul și altele. Pădurile ocupă aproximativ o suprafață de 18940 hect.

Din registrul ținut la ministerul Domeniilor, Statul posedă în jud. Olt, următoarele păduri, cu o suprafață de 9441 hect.

Bîrca, 150 hect.; Bîrseasca, 600 hect.; Braniștea-luĭ-Stănilă, 19 hect.; Căzănești, cu trupurile: Zăvoiul și Valea-Fetei, 350 hect.; Dăneasa, 450 hect.; Drăgănească, 100 hect.; Drăgănești-Mărunțeĭ, 200 hect.; Iezerul, 100 hect.; Ibănești, 150 hect.; Milcovul, 17 hect.; Mogoșești, 100 hect.; Proaspeți, Strihareț și Secuța, 145

hect.; Profa și Ciorîca, 300 hect.; Puturoasa, 325 hect.; Rîjleţul-Govora, 800 hect.; Rîjleţul-Vieroşul, 900 hect.; Recea, cu trupurile, 150 hect.; Sărindăreanca, 100 hect.; Seaca, 1650 hect.; Săracul-Olanul, 300 hect.; Sfinteşti, cu trupurile, 303 hect.; Sprincenata, 7 hect.; Schitul-Deleni, 150 hect.; Schitul-Greci-Sineşti, 300 hect.; Sprîncenata cu trupurile, 500 hect.; Topană, 750 hect.; Ursul și Poiana, 125 hect.; Văcăreasca, 300 hect.; Valea-Mare, 100 hect.

Dintre pomii roditorĭ, prunul se cultivă pe o întindere de 1703 hect., numaĭ în părţile de N. ale judeţuluĭ, în plășile Oltul și Vedea-d.-s., unde formează principala ramură de producţiune a locuitorilor.

Viea se cultivă maĭ mult în părţile de V. și S., pe dealurile Oltuluĭ și ale Călmăţuiuluĭ.

Dealurile cu viĭ cele maĭ însemnate din judeţ sunt: Dealul-Slatineĭ, care produce vinul cel maĭ bun; Dealul-Comanilor și Dealul-Drăgăneștilor, care daŭ un vin destul de bun și abundent, dar nu atît de durabil ca cel din Dealul-Slatineĭ. Soiurile de struguri, cele maĭ răspîndite sunt: negru-tare (Corbul), negru-moale și braghina, care daŭ vinul negru; băşicata, gordinul, mischetul, roşioara, tămîioasa și altele, carĭ produc vinul alb.

Prin viĭ — în obraţe — se cultivă și mulţĭ pomĭ roditorĭ: cireşĭ, vişinĭ, caişĭ, perĭ, persicĭ și gutuĭ, dar maĭ ales nucĭ.

In tot jud. se cultivă 2863 hect. vie, repartizate ast-fel:

Plasa Mijlocul, 3 hect.; plasa Oltul-d.-j., 527 hect.; pl. Oltul-d.-s., 353 hect.; pl. Șerbăneşti, 99 hect.; plasa Siul-d.-j., 1331 hect; pl. Siul-d.-s., 351 hect.; pl. Vedea-d.-j., 82 hect.; plasa Vedea-d.-s., 115 hect.

Fineţele se produc în livezĭ naturale, carĭ sunt separate numaĭ în părţile de N. ale judeţuluĭ, iar în cele de S., la cîmp, sunt amestecate printre ţarine. Plantele ce le compun sunt maĭ ales dintre graminee, amestecate cu o mulţime de florĭ.

Livezile artificiale, după statistica ţinută la Ministerul Domeniilor, pe anul 1890—91, aŭ ocupat o întindere de 6 hect. și aŭ dat 4000 kilog. Cele naturale, pe o întindere de 5158 hect., aŭ produs 3910015 fin.

Afară de livezĭ, sunt terenurĭ rezervate pentru păşunatul vitelor, numite imaşurĭ și suhaturĭ, carĭ ocupă peste 14000 hectare.

Agricultura. In părţile de N., plășile Oltul și Vedea-d.-s., se cultivă puţine cereale; numaĭ porumbul are o cultură ceva maĭ întinsă, din cauza natureĭ soluluĭ și accidentelor luĭ. Pădurile, livezile cu pruni și fineţele ocupă mare parte din teren. Viile sunt puţine, situate numaĭ pe malul Oltuluĭ. Prin centru, plășile Oltul și Vedea-d.-j., și Mijlocul, cu cît se împuţinează pădurile, și dealurile cele rîpoase încep a se maĭ perde, cu atît și cultura cerealelor se întinde. Calitatea soluluĭ maĭ înbunătăţindu-se, producţiunea devine maĭ abundentă. La S., plășile Șerbăneşti, Siul-d.-s. și Siul-d.-j., sunt cîmpiĭ întinse și un pămînt din ce în ce maĭ fertil. Cultura cerealelor și chiar a vieĭ ia mare întindere.

Intinderea terenurilor cultivate e de 135385 hect., producînd 880445 hectol. cereale.

Inul s'a cultivat pe 162 hect. și a produs 2430 hectol.

Terenurile cultivate cu legume sunt de 5267 hect., producînd 3920951 hectol.

Animale domestice. In judeţul Olt sunt (1901): 16047 caĭ (858 armăsarĭ, 6959 ĭepe, 6609 caĭ, 1621 mînjĭ), 199 măgarĭ, 57804 vite marĭ cornute (829 taurĭ, 35237 boĭ, 11652 vacĭ, 4942 mînzaţĭ și mînzate, 4597 viţeĭ și viţele, 330 bivolĭ, 295 bivoliţe, 243 malacĭ și malace), 190024 oĭ, 53579 porcĭ (6010 purceĭ, 3054 vierĭ, 18000 scroafe, 26515 porcĭ castraţĭ), 3888 capre.

In anul 1860, jud. acesta poseda: 9629 caĭ, 83010 boĭ, 181876 oĭ, 2014 capre, 56444 porcĭ și 119 asinĭ, adică un total de 351319 capete de vite.

Apicultura. Era un timp cînd jud. Olt era unul din cele care poseda în abundenţă miere și ceară. Priseci numeroase eraŭ aci și un negoţ însemnat se făcea. Azĭ cu toate că florĭ multe și variate sunt pe cîmpiile judeţuluĭ, cu toate că întreţinerea stupilor costă prea puţin în comparaţie cu valoarea productuluĭ, totuşĭ stupiĭ s'aŭ împuţinat cu totul. Sunt 8130 stupĭ cu albine (1901).

Cultura gîndacilor, introdusă din timpurĭ depărtate la noĭ în ţară, nu de mult ajunsese și în jud. Olt una din culturile cele maĭ de căpetenie și bogate. Cămășile și iile cu felurite florĭ, cusute în mătase și încărcate cu fluturĭ, maramele cele frumoase, ţesute numaĭ din borangic, care împodobeaŭ femeile oltence, dovedeaŭ că cultura acestuĭ verme luase o întindere însemnată în acest judeţ. Azĭ, această industrie a căzut.

Moşiile statuluĭ. Din tabloul aflat la Ministerul Domeniilor, se vede că statul posedă în judeţul Olt 36 moşiĭ, cu maĭ multe trupurĭ, carĭ produc anual o a-

rendă de leĭ 206883,64, plus 11040 leĭ, plata pădurarilor și confiniștilor, puși tot în sarcina arendașilor, adică un total de 217923,64 leĭ.

Aceste moșiĭ aŭ fost pendinte de Mitropolia din București, Biserica Sărindarul, Sf. Gheorghe-Noŭ, Episcopia de Argeș și de mănăstirile: Cozia, Horezul, Govora, Clocociovul, Plumbuita, Brîncoveni și Vieroșul.

Iudustria. Industria mică, industria casnică, nu prea s'a dezvoltat în județ; de cîțĭ-va anĭ, chiar, de cînd cu regimul conveńțiunilor, e în decadență.

Mica industrie, pe care necesitățile domestice și de toată ziua o impune locuitorilor, se exercită asupra următoarelor materiĭ prime:

1. Materiĭ animale. Zalhanalele procură pastrama și seul din care se fabrică și lumînările; peștele sărat, unul dintre alimentele de lux al populațiuneĭ agricole, în timpul posturilor. Cîte-va zalhanale sunt stabilite pe lîngă Olt, la Slatina și la Drăgănești.

Fabricele de tăbăcărie s'aŭ desființat. Numaĭ cojocăria se menține și pare chiar că ia o oare-care dezvoltare, prin argăsirea maĭ sistematică a picilor de oaie și de miel și prin cusăturile alese, cu lînurĭ și mătase, artistic lucrate, carĭ împodobesc cojoácele. Cizmăria tot maĭ rezistă concurenței fabricilor străine. Cojocariĭ și cizmariĭ din jud. Olt, maĭ ales ceĭ din Slatina, aŭ o reputațiune bine stabilită în toate județele circum-vecine.

Industria domestică a cam decăzut. Șaiacurile, brînele, betele, dimiile, abalele, fotele, zăvelcile, în fine toată îmbrăcămintea odinioară făcută în casă, se cumpără la tîrgurĭ. Prin casele țăranilor din părțile de N., în plășile Oltul și Vedea, se maĭ văd chilimurĭ, velințe și alte țesăturĭ alese și lucrate cu mult gust.

Fabricarea brînzeĭ, untuluĭ și altor produse ale lapteluĭ, îĭ maĭ păstrează și azĭ reputațiunea unuĭ județ bogat în asemenea materiĭ alimentare.

Mieiĭ alimentează nu numaĭ măcelăriile din Slatina, dar și pe cele din Craiova și București, aducînd un venit de aproape 500000 leĭ.

Materiile vegetale alimentează industria casnică mult maĭ puțin ca altă-dată. Cînepa se cultivă în micĭ cantități, numaĭ pentru confecționarea cergilor, sacilor și prea puțin pentru a pînzeĭ. Altă-dată maĭ toată rufăria caseĭ țăranuluĭ era meliță, dărăcită, toarsă, țesută, nălbită, croită și cusută de mîna sătencelor, numaĭ din cînepă.

Făina se fabrică în maĭ multe morĭ cu aburĭ și pe rîul Oltul. In Slatina se află un mare stabiliment de moară cu aburĭ.

Poamele, și maĭ ales prunele din întinsele livezĭ ale județuluĭ, produc o țuică bună și un fel de oțet numit poșîrca.

Pădurile, încă întinse în părțile de N. ale județuluĭ, procură un material bun și abundent pentru dogărie și construcția caselor de lemn, întrebuințate în acele părțĭ ale județuluĭ.

Comerciul. Afară de comerciul de cereale, vinurĭ, țuică și lemne, se maĭ face un comerciŭ însemnat și cu multe articole de lux, coloniale, de industrie, etc. este maĭ activ în Slatina și în bîlciurile, ce încă se obicĭnuește a se maĭ face prin următoarele com.:

Cîmpul-Mare, de 4 orĭ pe an; la Mucenicĭ, Buna-Vestire, Sf. Petru și Vinerea-Mare;

Urluiasca, de 4 orĭ pe an, tot la aceleași date;

Constantinești, de 3 orĭ: 24 Februarie, Rusaliĭ și 29 August;

Ipotești, com. Coteana, de 2 orĭ: Duminica Tomeĭ și Drăgaica;

Dobrotinetul, la 21 Maiŭ;

Bălănești, de 2 orĭ pe an: Inălțarea și Sf. Măria Mare;

Drăgănești, de 3 orĭ pe an: la Pantelimon, 14 Septembrie și Vinerea-Mare;

Văleni, de treĭ orĭ pe an: la Blagovești, Sf. Impărați și Schimbarea la Față.

Slatina, odată pe an, la Sf. Gheorghe, ținînd 3 zile.

La toate aceste bîlciurĭ se ține maĭ întîiŭ oborul de vite, după care apoĭ urmează vînzările boltașilor.

Afară de aceste bîlciurĭ, obor de vite se maĭ ține la Slatina, odată pe săptămînă, Joia, cînd e și zi de tîrg.

Comerciul, ce se face în aceste bîlciurĭ, e foarte activ. Magazinele din Austria și Germania asortează magazinele de brașovenĭ, lipscănĭ, hăinărĭ, mașinĭ agricole, încălțăminte, etc.

Căĭ de comunicație. Județul posedă următoarele căĭ de comunicație:

1. Linia ferată București-Virciorova, care intră în județ pe la com. Corbul, trece pe lîngă Potcoava și merge la Slatina, apoĭ face o curbă după care coboară în Valea-Oltuluĭ, traversînd rîul pe un pod mare și frumos; parcurge astfel județul de la N.-E. spre S.-V., pe o linie cam în zigzag de 45 kil. Pe această linie sunt treĭ gărĭ: Corbul, Potcoava și Slatina.

Șosele:

a) Calea națională Craiova-București care trece Oltul pe un pod mare și frumos, și trece prin Slatina, Valea-Mare, Negreni și Colonești, străbătînd

județul de la S.-V. către N.-E. pe o distanță de 42 kil.

b) Șosele județene: 1. Casa-Vechĭe-Dudul, care străbate jud. de la S. către N., pe valea Oltuluĭ și leagă comunele: Dudul, Beciul, Sprîncenata, Dăneasa, Peretul, Drăgănești, Comani, Bălănești, Coteana, Brebeni, Slatina, Dobrotinetul, Comănița, Căzănești, Dumitrești, Cîmpul-Mare, Drăgoești și Casa-Vechĭe, pe o distanță de 110 kil.

2. Caracal-Roșiori, numită și Rusca-luĭ-Toader, taie jud. în partea de S., trece Oltul pe la Caracal, prin Berendei-Noĭ, suie dealul Oltuluĭ pe la Rusca-luĭ-Toader, unde taie șoseaua județeană pomenită maĭ sus, trece prin Radomirești și Mihăești d.-j., și apoĭ intră în jud. Teleorman, spre Roșiori-de-Vede, parcurgînd o distanță de 24 kil.

3. Slatina-Șerbănești-Seaca, pleacă din șoseaua Casa-Vechĭe-Dudul, de lîngă Brebeni, străbate jud. de la N.-V. către S.-E. și leagă comunele: Brebeni, Greci, Serbănești-d.-j., Crîmpoaia, Văleni și Seaca, pănă la Mihăești-d.-s., (47 kil).

4. Drumul-Oaeĭ, o ramură de șosea, paralelă cu șoseaua Dudul-Casa-Vechĭe, leagă șoseaua națională cu comunele: Priseaca, Oporelul, Rădești, Ibănești, Urluiasca, Otești și căt. Vlăngărești, din comuna Vulturești (33 kil.).

5. Cornățelul-Florul, străbate jud. de la N.-V. spre S.-E., prin Valea-Plăpceĭ și leagă comunele: Cornățelul, Poborul, Scornicești, Bălțați, Potcoava, Valea-Merilor, Ursoaia, Icoana și Florul, de unde trece Vedea în jud. Teleorman (14 kil.).

c) Șosele vecinale străbat jud. maĭ în toate direcțiunele și leagă între ele maĭ toate comunele una cu alta. Cele maĭ însemnate rețele sunt:

1. Corbul-Alunișul, pe Valea-Vedeĭ, leagă comunele: Alunișul, Spineni, Tătulești, Optași, și Gara-Corbul, pe o distanță de 32 kil.

2. Rîjețul-Vieroș-Maldărul, leagă comunele: Rîjețul-Vieroș, Rîjețul-Govora, Fata, Gura-Bouluĭ, Vața, Bărăști-de-Vede, Bărăști-de-Cepturĭ, Vlaici, Colonești și Maldărul, străbătînd partea de N.-E. a jud., maĭ mult pe Valea-Vediței, pe o distanță de 32 kil.

3. Oporelul-Izvorul-d.-s., străbate jud. de la S.-V. către N.-E. și leagă comunele: Oporelul, Poborul, Alunișul, Profa, Gura-Bouluĭ și Izvorul-d.-s., pe o distanță de 35 kil.

4. Cîmpul-Mare-Chilia, străbate partea de N. a jud., de la V. la E, și leagă comunele: Cîmpul-Mare, Dobroteasa, Făgețelul și Chilia, pe o distanță de 35 kil.

5. Dobroteasa-Ciomăgești, leagă comunele: Dobroteasa, Sîmburești și Ciomăgești, pe o distanță de 22 kil.

6. Vlăngărești-Ursi, leagă comunele: Vlăngărești, Vaĭ-de-Eĭ și Ursi, (12 kil).

7. Bălteni-Bălănești, străbate jud. de la N. la S. și leagă între ele toate comunele după Valea-Iminogiuluĭ: Bălteni, Pericți, Mierlești, Bărcănești, Izvoarele, Alimănești și Bălănești, precum și gara Potcoava, pe o distanță de 30 kil.

8. Mărunței-Florul străbate jud. de la S.-V. către N.-E. prin Cîmpia-Boianul, și leagă comunele: Mărunței, Șerbănești-d.-j. și Florul, pe o distanță de 30 kil.

9. Potcoava-Șerbănești, pe Valea-Dorofeiuluĭ, leagă gara Potcoava cu comunele: Timpeni și Șerbănești, pănă în șoseaua județeană Slatina-Șerbănești-Seaca, (20 kil.).

10. Drăgănești-Văleni străbate jud. de la V. către E., prin Cîmpia-Boianuluĭ și leagă comunele: Drăgănești, Stoicănești și Văleni, pe o distanță de 22 kil.

11. Frunzarul-Poiana, leagă com. Frunzarul cu căt. Sprîncenata, și com. Poiana, (11 kil.).

12. Sprîncenata-Dudul leagă comunele de la S. județuluĭ, situate pe valea Siuluĭ: Sprîncenata, Viespești, Bîrsești, Beciul, Plăviceni și Dudul (9 kil.).

Afară de acestea maĭ sunt și alte rețele maĭ micĭ, carĭ, dim. preună cu cele de maĭ sus, daŭ un total de maĭ mult de 600 kil. de lungime. Se poate zice că județul Olt este unul din cele maĭ avute în căĭ de comunicație.

Diviziunea administrativă. — Județul Olt se divide în 8 plăși:

1. *Plasa Mijlocul,* cu reședința în com. Buzești, se compune din 11 comune: Bălțați, Birci, Buzești, Corbul, Florul, Icoana, Optași, Potcoava, Sinești, Ursoaia și Valea-Merilor.

2. *Plasa Oltul-de-jos,* cu reședința în com. Dobrotinetul, se compune din 15 comune: Albești, Circașovul, Comănița, Cucueți, Deleni, Dobrotinetul, Dumitrești, Ibănești, Oporelul, Priseaca, Rădești, Slatina, Teslуiul, Turia și Urluiasca.

3. *Plasa Oltul-de-sus,* cu reședința în com. Cîmpul-Mare, se compune din 15 comune: Cîmpul-Mare, Casa-Vechĭe, Ciomăgești, Cornățelul, Dejești, Dienci, Dobroteasa, Geamăna, Otești-d.-s., Otești-d.-j., Părași, Sîmburești, Ursi, Vaĭ-de-Eĭ și Vulturești.

4. *Plasa Șerbănești,* cu reședința în com. Șerbănești-d.-j., se compune din 9 comune: Crîmpoaia, Mihăești-d.-j., Mihăești-d.-s., Seaca, Șerbănești-d.-j., Șer-

bănești-d.-s., Tîmpeni, Titulești și Văleni.

5. *Plasa Siul-de-sus*, cu reședința în com. Bărcănești, se compune din 11 comune: Alimănești, Bălănești, Bălteni, Bărcănești, Coteana, Izvoarele, Mărunței, Mierlești, Milcovul, Pericți și Viișoara.

6. *Plasa Siul-de-jos*, cu reședința în com. Drăgănești, se compune din 13 comune: Bîrsești, Beciul, Comani, Crăciunei-d.-j., Crăciunei-d.-s., Dăneasa, Drăgănești, Dudul, Frunzarul, Gostavățul, Poiana, Stoicănești și Viespești.

7. *Plasa Vedea-de-jos*, cu reședința în com. Tătulești, se compune din 14 comune: Călugări, Colonești, Constantinești, Maldărul, Mircești, Mogoșești, Negreni, Poborul, Scornicești, Spineni, Șuica, Tătărei, Tătulești și Vlaici.

8. *Plasa Vedea-de-sus*, cu reședința în com. Chilia, coprinde 14 comune: Alunișul, Bărăști-de-Cepturi, Bărăști-de-Vede, Chilia, Făgețelul, Fata, Gura-Bouluĭ, Izvorul, Mereni, Profa, Rîjețul-Govora, Rîjețul-Vierosul, Topana și Vata.

Marca județului este un turn, semn că jud. acesta se întindea mai înainte până în Dunăre, și coprindea și orașul Turnul-Măgurele, lîngă care se află ruinele unuĭ turn de cetate, zidită, se zice, de Constantin-cel-Mare.

Budgetul zecimilor pe anul financiar 1900—1901 se închee la venituri cu suma de 265359 leĭ, 76 bani și la cheltueli, cu 259760 leĭ, 79 bani.

Budgetul drumurilor pe același an se balanțează cu suma de 90350 leĭ.

Budgetul spitaluluĭ rural din Drăgoești se prezintă cu suma de 30810 leĭ, atît la cheltueli cît și la venituri.

Serviciile pendinte de județ sunt:

1. Serviciul sanitar, care se compune din 1 medic primar, 1 medic-veterinar, 4 medicĭ, 4 vaccinatorĭ, 4 moașe și 1 secretar al consiliuluĭ sanitar; serviciul spitaluluĭ compunîndu-se din 1 doctor, un sub-chirurg, 1 econom, 3 infirmierĭ, 1 preot și maĭ mulțĭ oamenĭ de serviciŭ. Amîndouă aceste servicii costă pe județ suma de 59940 leĭ anual; iar cu material cu tot, leĭ 181920.

2. Serviciul arestuluĭ preventiv, compus dintr'un director și un gardian.

3. Serviciul drumurilor se compune din 1 inginer-șef, 4 conductorĭ, 1 copist, 8 picherĭ, 4 dulgherĭ, 1 camerist.

Justiția. — Este cîte o judecătorie comunală, instituită în fie-care din cele 100 com. rur. ale județuluĭ, 3 judecătoriĭ de ocol, în Drăgănești, Slatina și Spineni; un tribunal județean de întiia instanță în capitala județuluĭ și o curte cu juraț, care se adună de 4 orĭ pe an.

Instrucțiunea publică. — Județul posedă un gimnaziŭ real în Slatina și 4 școlĭ primare urbane, 2 de băeț și 2 de fete, cu o populațiune de 357 elevĭ și 217 eleve.

Școalele rurale sunt în număr de 101 (1901), cu o populațiune de 5888 elevĭ de ambele-sexe.

Maĭ este în județ o școală practică de agricultură la Striharet și o școală rurală la Slatina cu 84 elevĭ înscrișĭ.

Cultul. — Numărul bisericilor este de 233, cu 244 preoț și 233 cîntăreț și paracliserĭ. In numărul acestora se coprinde și vechile mănăstirĭ și schiturĭ, pendinte de stat, dar carĭ toate sunt prefăcute în biserică de mir.

Aceste schiturĭ sunt: Scaca, Deleni, Striharetul, Sopotul, Precesta, Clocociovul, Greci, Comani, Gîlmele, Plăviceni (aceasta din urmă întreținută din fondul Crețulescu).

Județul Olt aparține eparhieĭ Curteĭ-de-Argeș. Reședința Episcopieĭ este în Curtea-de-Argeș. Județul este pus sub priveghera bisericească a unuĭ protoereŭ, cu reședința în Slatina, ajutat fiind de doĭ proestoșĭ.

Populațiunea. — In recensămîntul din 1890, populațiunea județuluĭ Olt se ridica la 120853 locuitorĭ. In 1899, populația a fost de 142496 loc.: 72481 bărbațĭ și 80015 femeĭ. In 1859, a fost populat de 100651 locuitorĭ.

Serviciul telegrafo-poștal posedă în județul Olt un biurcŭ principal cu serviciul permanent în Slatina și două, cu servicii limitate, în comunele Drăgănești și Spineni.

Afară de aceste stațiunĭ, maĭ sunt și cele de la gările drumuluĭ de fier: Slatina, Potcoava și Corbul; la aceste două din urmă sunt și biurourĭ poștale rurale.

Armata. — Județul Olt face parte din corpul I-iŭ de armată cu reședința în Craiova, iar în Slatina e reședința unuĭ regiment de dorobanțĭ.

Județul Olt formează și un escadron de călărași, a căruĭ reședință e în Caracal.

Oltul, *plasă*, în partea de S.-V. a județuluĭ Argeșul. Se învecinește la N. cu plășile Topologul și Argeșul; la E., cu pl. Pitești; la S., cu jud. Oltul și la V., cu jud. Vilcea, de care este despărțită prin rîul Oltul.

Este udată de rîurile Topologul, Vedea, Cotmeana, Cotmenița și Trepteanca, precum și de rîul Oltul, care o desparte de jud. Vilcea.

Terenul este deluros și străbătut de ultimele ramificațiĭ ale Carpaților, din care se nasc maĭ multe gîrle și pîraie.

Intinderea totală a plășeĭ este de 96235 pog. (48118 hect.), din carĭ 39359 pog. cultivabile, 18947 pog. pădure și 37929 pog. sterp (1865).

Se compune din 22 comune rurale și 147 sate și cătune, avînd 22788 suflete, din carĭ 4130 contribuabilĭ, 4716 case și 60 bisericĭ. Sunt și două mănăstirĭ, Cotmeana și Flămînda.

Reședința plășeĭ a fost maĭ înainte în com. rur. Lăunele, iar în urma unireĭ acesteĭ plășĭ cu plasa Topologul (1882), reședința ambelor plășĭ s'a fixat la Tigveni. Reședința judecătoruluĭ de pace a plășilor Oltul și Topologul este în com. rur. Bălcești, din pl. Oltuluĭ.

Căĭ de comunicație sunt șoselele comunale.

Terenul este deluros și pe dînsul se cultivă grîŭ, porumb și ovăz.

Are viĭ și maĭ ales livezĭ de pruni.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă și cu rotăria și olăria, iar femeile cu țesătoria.

Budgetul comunelor din această pl. e de aproape 80000 leĭ la venituri cît și la cheltuelĭ.

Statul posedă în această plasă (împreună cu pl. Topologul) 13 moșiĭ, aducînd un venit anual de 75719 leĭ, precum și 46576 pog. de păduri.

Oltul, *plasă,* în jud. Vîlcea, unită cu pl. Oltețul-d.-j., situată pe malul drept al rîuluĭ Oltul, la S. județuluĭ.

Se compune din 23 comune rurale și una urbană (Drăgășani): Amărăști, Aurești, Călina, Creței, Fumureni, Gușoeni, Izvorul, Lungești, Mădulari, Mitrofani, Nemoiul, Orlești, Prundeni, Rîmești, Stănești, Ștefănești, Șușani-d.-j., Șușani-d.-s., Ușurei, Voicești, Zăvideni și Zlătărei.

Are, împreună cu Oltețul-d.-j., 52000 locuitorĭ.

Se mărginește la N. cu pl. Ocolul-Otăsăul; la S., cu jud. Romanați, printr'o linie trasă din rîul Oltul și până între comunele Laloșul și Rîmești; la E., cu jud. Olt, de care se desparte prin rîul Oltul, și la V., cu pl. Oltețul-d.-j.

Reședința plășilor unite e în Drăgășani.

Comune maĭ populate sunt: Amărăști, Călina, Creței, Gușoeni, Izvorul, Mădulari, Nemoiul, Orlești, Prundeni, Zlătărei și Ștefănești.

Se cultivă viea pe o întindere de 4709 hect., 50 ariĭ.

Sunt 18 școale rurale mixte, frecuentate de 366 copiĭ.

Oltul, *deal,* în raionul com. Geamăna, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Se întinde până aproape de T.-Măgurele. Pe el se cultivă grîŭ, porumb și sunt livezĭ de pruni.

Oltul, *rîŭ,* afluent pe stînga al Dunăreĭ. Izvorește din Transilvania, din punctul de încrucișare al culmeĭ Ciculuĭ, cu aceea a Laloșuluĭ, la o înălțime de 900 m. d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ. Curge maĭ întîiŭ către S.-S.-E., până la Tușnad, apoĭ către S.-S.-V. până la extremitatea meridională a munților Barduluĭ, de unde se îndreptează către N.-N.-V. până la confluența Vîrghiașuluĭ și apoĭ către S.-S.-V.

După ce primește pe dreapta Homorodul, Cibinul, și pe stînga Valea-Neagră și Bîrsa, se îndreaptă către S., intră în Romînia pe la Rîul-Vaduluĭ, la o înălțime de 340 m. d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ, după ce a parcurs în Transilvania aproape 350 kil. Trece la R.-Vîlcea, unde are un volum mic de apă, udă Slatina, lasă în dreapta Caracalul și se varsă în Dunăre, între T.-Măgurele și Izlaz, după ce a servit de linie despărțitoare între Oltenia și Romînia-Mare și între jud. Vîlcea, Argeș, Romanați, Olt și Teleorman. Direcția generală a cursuluĭ săŭ în Romînia este îndreptată de la N.-V. către S.-E. De la origine și până la Dunăre, Oltul are o lungime de aproape 600 kil., din care aproape jumătate ne aparțin.

Iuțeala cursuluĭ săŭ și frumusețile pitorești ale malurilor sale aŭ dat naștere la multe povești. De o teribilă impetuozitate, curge torentuos din munțiĭ Carpați spre Dunăre, mușcîndu-și neîncetat malurile.

Valea Oltuluĭ, lată de 5000 până la 6000 m., este ocupată, în partea stîngă, de zona albieĭ rîuluĭ, pe o lărgime medie de 1700 m., iar restul văeĭ formează numaĭ un șes supus inundațieĭ la orĭ-ce revărsărĭ ale apelor Oltuluĭ.

Curentul Oltuluĭ are, în termen mijlociŭ, o lărgime de 70 m. și o adîncime de 1.80 m.; iar nivelul apelor celor marĭ se ridică maĭ adesea la cota de 3 m. d'asupra etiagiuluĭ.

Rîul Oltul, în punctul orașuluĭ R.-Vîlceĭ, are o pantă de 0.000.926 m.; secția curentuluĭ principal este de 1,345 m.; perimetrul muiat de 397.70 m.; secția apelor de inundație, de 1.200,000 m.; perimetrul muiat, de 604.00 m.

Studiile hidrometrice, făcute aci, în 1874, apelor Oltuluĭ, în două profile depărtate de 150 m., aŭ dat următoarele rezultate:

Vitesa mijlocie pe secundă a

apelor constatate era de 0.888; secțiunea undată de 111.480; volumul mijlociu debitat pe secundă de 99.480 m. cubi.

Cu cît Oltul este de impetuos la Armăsarul, la Clopotul și la Cozia, cu atît devine de astîmpărat între Rîmnic și Slatina. Împărțindu-se în numeroase brațe, curge lin și măreț pe larga sa albie, până la vărsarea lui în Dunăre, unde formează întinse lacuri.

Verde-închis, cînd reflectează pădurile de brad și de fag de la munte, coloarea lui devine albăstrie între Rîmnic și Drăgășani, iar cînd ajunge în luncile nesfîrșite ale Romanațului, valurile sale sunt turbure și gălbie. De la intrarea sa în Romînia și până la vărsarea sa în Dunăre, Oltul străbate regiunea munților, a dealurilor și a șesului, de aceea cursul său se poate divide în: Oltul-de-sus, începînd de la frontieră și terminîndu-se la Gura-Văii; Oltul-de-mijloc, coprins între Gura-Văii și Slatina; Oltul-de-jos, de la Slatina până la Dunăre.

Potrivit cu această împărțire, vom face descrierea fie-căreĭ regiuni în parte:

Oltul-de-sus începe de la frontieră (confluența Rîuluĭ-Vaduluĭ), și se termină la Gura-Văii (jud. Vîlcea). Curge de la N. la S. descriind o mulțime de cotituri. Lărgimea medie a albieĭ este de 80 m.; fundul conține pietre mari de la 1—2 m. de diametru. Lărgimea medie a apeĭ este de 70 m., adîncimea variază de la 3 până la 5 m., iar iuțeala curentuluĭ este de 2—3 m. pe secundă. Țărmurile în general sunt ușor înclinate; pe alocurea însă sunt stîncoase și înalte.

Valea Oltuluĭ-d.-s. este îngustă, adîncă și sălbatică; aspectul său este din cele mai impunătoare. Această vale este puțin populată și prea puțin productivă. Malurile văiĭ sunt constituite de munțĭ înalțĭ, rîpoși și adesea desbrăcațĭ de orĭ-ce vegetație.

De la Ciineni în jos, pe Olt, prin Cornet spre Cozia, apele rîuluĭ formează mai multe cotiturĭ, printre stîncĭ înalte, desbrăcate de orĭ-ce vegetație. In această parte se află cele mai pitorești vederĭ ale drumuluĭ ce duce la Sibiiŭ prin munțĭ, la Armăsarul și la Clopotul.

In fața Mănăstireĭ Cozia, s'a descoperit acum cîțĭ-va anĭ, niște izvoare puternice de ape minerale termale, în marginea Oltuluĭ, la locul numit Bivolari, unde d-l Gr. Tocilescu, a descoperit un castru roman, din timpul împăratuluĭ Adrian, al primeĭ cohorte a săgetarilor. D-l Tocilescu, pe baza distanțelor indicate în Tabla-Peutingeriană, a identificat aceste ruine cu vechiul oraș roman Pons-Aluti.

La vre-o 6 kil. de Cozia, tot pe Olt în jos, este situat stabilimentul balnear Călimănești și renumitele ape de la Căciulata, ce izvorăsc în marginea rîuluĭ (v. a. n.).

In jos de Călimănești, Oltul formează frumosul Ostrov, unde, în 1552, Neagoe-Vodă Basarab, clădi mănăstirea numită Ostrovul.

Localitățile locuite, ce udă Oltul-d.-s., sunt: Vama Rîul-Vaduluĭ, Ciineni, Robești, Țuțulești, Sărăcinești, Călinești, Lotreni, Cozia, Călimănești și Gura-Văii. Pe toată distanța coprinsă între frontieră și Gura-Văii, nu se află de cît un pod umblător, stabilit între Ciineni și cîte o luntre la Cozia și Călimănești.

Principaliĭ afluențĭ aĭ Oltuluĭ-d.-s., pe dreapta, sunt: Rîul-Vaduluĭ, Rîul Ciinenilor, Valea-Robești, Valea Sărăcinești, Lotrul, Țuțulești, Lotrișorul, Puturoasa, Căciulata, Călimănești și Gura-Văii, iar pe partea stîngă: Coisca, Șimnicul, Topologul, etc.

Oltul-de-mijloc. De la Ostrov, apele Oltuluĭ curg pe o vale largă, prin satele Bogdănești și Bujoreni, și se apropie de Rîmnicul-Vîlceĭ.

Aci, în marginea orașuluĭ, apele Oltuluĭ trec, la punctul numit Guran, pe sub un pod monumental, cu suprastructură metalică, cu o lungime de 180 m. și o lățime de 6.95 m., așezat pe picioare lucrate din piatră cioplită, aparținînd șoseleĭ Rîmnicul-Curtea-de-Arges-Pitești.

Construcțiunea acestuĭ pod s'a făcut în anul 1876. Un alt pod de fier peste Olt (construit de curînd) este acela de la Drăgășani, care leagă partea de S. a județuluĭ Vîlcea cu localitățile din jud. Olt.

Oltul-de-mijloc, de la confluența Topologuluĭ, ia direcția spre S.-E., până la Slatina și, între Gura-Văii și Slatina, are o lungime de 90 kil., fără a ține seamă de cotiturĭ. Direcția generală a cursuluĭ său este de la N. către S.-E.

Lărgimea medie a Oltuluĭ, din această regiune, în timpul apelor micĭ, este de 80 m., iar în timpul mijlociŭ, de 120 m. Adîncimea medie este de 2.50 m.; iuțeala curentuluĭ, de 2.30 m. pe secundă și inclinarea albieĭ, de 1.20 m. pe kil.

Fundul albieĭ conține pietriș mare până în dreptul poduluĭ de fier (R.-Vîlcei), iar de aci la vale, pietrișul se micșorează din ce în ce, dar tot persistă până în jos de Slatina.

Țărmurile sunt înalte și escarpate, țărmul stîng fiind mult mai înalt de cît cel drept. Cel

d'întîiŭ are o înălțime care variază în medie de la 5—40 m., iar cel de al doilea are cel mult 6 m. Această dispoziție a țărmurilor rezultă din aceea că rîul se apropie de malul stîng al văiĭ, care devine în multe locurĭ țărmul stîng al Oltuluĭ.

Lărgimea medie a văiĭ este de 7 kil. Cea maĭ mare lărgime în dreptul Slatineĭ, este de 10 kil. Valea Oltuluĭ de mijloc este populată pentru că coprinde în interiorul săŭ o mulțime de localități, ca com.: R.-Vîlceĭ, Drăgășani, Colibașul, Slătioara și Slatina.

In ceea ce privește comunicațiile, putem zice că se găsește în bune condițiunĭ, căcĭ pe ambele malurĭ ale Oltuluĭ se află șosele, iar pe cel drept și o linie ferată, care unește Rîmnicul-Vîlceĭ cu Corabia, trecînd prin Drăgășani și Piatra (Olt).

In această regiune a Oltuluĭ, se află două podurĭ de fier: întîiul stabilit în dreptul Slatineĭ, compus din două podurĭ peste două brațe ale Oltuluĭ, unul de 170 m. și altul de 250 m. lungime și lat de 12 m. al șoseleĭ naționale Slatina-Craiova; al doilea, podul drumuluĭ de fier la Slatina, lung de 375 m.

Cu privire la aceste podurĭ, găsim în lucrarea d-luĭ George I. Lahovari, *Oltul*, următoarele notițe, pe carĭ credem interesant a le reproduce:

Aicĭ, în marginea orașuluĭ, a fost construit cel întîiŭ pod stătător peste Olt, de către Vodă-Bibescu, între anii 1846—1848.

Podul era de lemn, așezat pe culee de zidăric, cu palee formate din parĭ de stejar bine înfipți. Pe acele vremurĭ, acea lucrare se considera, cu drept cuvînt, extraordinară; de aceea și Bibescu anunță Obștească Adunare despre acea mare întreprindere: «Stavila, care despărțea Romînia-Mică de Romînia-Mare și aducea atîtea neîndemănărĭ la a lor comunicație, se va ridica pentru tot-d'auna, prin clădirea peste Olt, a unuĭ pod stătător, care, nădăjduesc, că în curgerea vereĭ viitoare, va lua sfîrșit».

Impetuosul rîŭ, n'a lăsat mult timp să fie robit de podul luĭ Vodă-Bibescu și a trecut mulțĭ anĭ, până ce sub domnia luĭ Cuza-Vodă, s'a construit la Slatina, de către o companie engleză, două podurĭ de fier, unul de 170 m. și altul de 250 m., peste Beica și Olt; dar și aceste podurĭ, rău construite de străinĭ, aŭ fost nimicite de apele Oltuluĭ.

Podul construit în anul 1888, după proectul și sub conducerea d-luĭ inginer Davidescu, se compune din cincĭ grinzĭ metalice, cu deschiderĭ egale de cîte 80 m.

Fondațiile pilelor și culeelor s'aŭ executat cu aer comprimat, la adîncimea medie de 12 m. sub etiagiŭ.

Podurĭ pe vase sunt la: Bujoreni, Scăioși, Băbeni, Rîureni, Slăvitești, Drăgășani, Aurești și Voicești, toate stabilind comunicația între aceste comune din județul Vîlcea și cele din județul Argeș.

In jud. Romanați, sunt podurĭ pe vase în regiunea Oltuluĭ-de-mijloc, între Mamuri și Gîrlești. Intre Colibași și Curtișoara este trecătoare pe luntre. Vadurile sunt rare și se pot trece numaĭ în timpul secetelor marĭ de către oamenĭĭ din localitate, carĭ sunt deprinșĭ cu iuțeala curentuluĭ și cu natura funduluĭ.

Principaliĭ afluenți aĭ Oltuluĭ-de mijloc, sunt: Gura-Văiĭ, Rîmnicul, Govora, Ocna, Bistrița, Luncavățul, Orleasca, Pesceana, Mamul, Beiha și Corneșul.

Localități principale situate pe țărmiĭ Oltuluĭ-de-mijloc sunt: (pe dreapta) Bogdănești, Bujoreni, Mănăstirea-Cetățuia, Rîmnicul-Vîlceĭ, Mănăstirea-Horezuluĭ, Rîureni, Baroneasa, Arcești, Rîioasa, Ionești-Minculuĭ, Ohaba, Fișcalca, Aurești, Prundeni, Cătina, Drăgășani, Tighina, Colibași, Dranovățul, etc.; (pe stînga) Fedeleșoaia, Măn. Fedeleșoaia, Gorunul, Blidari, Ruda, Cremenari-de-sus, Cremenari-de-jos, Ostroveni, Buciumeni, Cîmpul-Mare, Valea-Albă, Vergu-leasa, Schitul-de-Lemn, Tesluiul, Dobrotinetul, Slatina, etc.

Oltul-de-jos. La S. de Slatina, Oltul ĭese din regiunea dealurilor și intră în aceea a șesuluĭ. Curge de la N.-V. către S.-E. și se varsă în Dunăre, aproape la egală distanță de Turnul-Măgurele și Izlaz. Lărgimea medie a Oltuluĭ-de-jos, în timpul vereĭ, este de la 100—150 m., iar adîncimea medie este de 2.50 m. Iuțeala medie a curentuluĭ este de 2 m. pe secundă.

Lărgimea medie a albieĭ este cam de 261 m., și pentru a preciza maĭ bine avem următoarele măsurătorĭ făcute în 1886:

1. La Slatina, 2 podurĭ de fier peste două brațe ale Oltuluĭ, întîiul lung de 170 m., și al doilea lung de 250 m., prin urmare aci are 420 m. lărgime.

2. Maĭ jos de Slatina, la podul drumuluĭ de fier: 375 m.

3. La Stoenești, la podul umblător pe cablu: 105 m.

4. Intre Turnul-Măgurele și Izlaz, la podul pe vase, lărgimea albieĭ este de 145 m.

Fundul albieĭ conține pietriș până în dreptul com. Greci, de unde pietrișul e înlocuit cu nisip. Țărmurile aŭ o înălțime de la 2—5 m.

Oltul creşte în timpul toamneĭ şi maĭ cu seamă primăvara şi înalţă nivelul apelor sale de la 3—6 m. d'asupra maluluĭ; decĭ debordează in multe locurĭ şi inundează valea, maĭ cu deosebire aproape de vărsarea sa în Dunăre, unde ţărmurile aŭ abia 2.50 m. de înălţime.

Principaliĭ afluenţĭ pe dreapta Oltuluĭ-de-jos, sunt rîurile: Olteţul, Tesluiul şi Caracalul; iar pe stînga Oltişorul.

Localităţile principale aşezate pe malurile Oltuluĭ în partea sa de jos sunt: (pe dreapta) Slătioara, Criva, Piatra, Cioroiul, Fălcoiul, Fărcaşul, Slăveni, Gostavăţul, Scărişoara, Cilieni, Potlogeni, Izbiceni, Fundul-Vorniculuĭ, Gĭuvăreşti, Moldoveni, Izlazul, etc.; (pe stînga): Măn. Clocociovul, Ipoteşti, Gîldaĭa, Mărunţeĭ, Berendeiŭ, Cioflanul, Mănăst. Plăviceni, Segarcea-din-Vale, Odaia, Turnul-Măgurele, etc.

De la Cîineni şi maĭ ales de la confluenţa Lotruluĭ, Oltul este plutitor şi se fac pe el numeroase transporturĭ de lemnărĭĭ, lucrate în herăstraele sistematice stabilite în com. Brezoiul, din Valea-Lotruluĭ.

La vre-o 7 kil. aproape de gura luĭ, Oltul curge pe două cracurĭ, care se formează în dreptul comunelor Segarcea-din-Vale şi Liţa. Unul din ele ia direcţiunea spre jud. Romanaţi şi cel-l'alt spre E., pe sub poalele dealuluĭ care merge până aproape de Dunăre. Intre aceste două cracurĭ, este insula numită Intre-Olturĭ, care are o suprafaţă cam de 200 hect., e acoperită maĭ pe toată întinderea cu pădure de plop şi salcie şi servă pentru păşunatul vitelor.

Puţin maĭ la vale de unde se formează cele două cracurĭ, Oltul maĭ primeşte, sub dealurile despre S. ale com. Liţa, apele pîrîuluĭ Siul, care vine din jud. Olt (com. Comani), şi curge în sute de şerpuiturĭ aproape paralel cu Oltul. La distanţă cam de un kil. de la gura Oltuluĭ, cele două cracurĭ se împreună. La gura luĭ maĭ este o insulă cu mult maĭ mică, numită Chichineţul-de-Izlaz.

In tot cursul luĭ, pe porţiunea judeţelor Romanaţi şi Teleorman, Oltul este mult maĭ nisipos şi pe timp de secetă îndelungată este atît de mic, că îl trec oamenĭĭ cu picioarele şi cu carele cu vite. Cînd se revarsă, inundă toată lunca din drumul luĭ. Intre comunele Odaia şi Măgurele, pe sub poalele oraşuluĭ, apele Oltuluĭ şi ale Dunăreĭ, cînd vin marĭ, acoperă o întindere de sute de hectare.

La locul unde se varsă Oltul în Dunăre, la vre-o 2 kil. de portul T.-Măgurele, puţin maĭ sus de oraşul bulgăresc de pe dreapta Dunăreĭ, Nicopoli, apele rîuluĭ romînesc se întîlnesc cu ale celuĭ bulgăresc Osmolul saŭ Osmac, care vine din Balcani. Cînd apele Dunăreĭ se întîmplă să fie maĭ marĭ, şi ale Oltuluĭ maĭ micĭ, asistăm la gura Oltuluĭ, pe o distanţă de cîţĭ-va kil., la un adevărat reflux. Undele impetuoase ale Oltuluĭ, pornite cu furie împinse înapoĭ de apele puterniculuĭ fluviŭ.

Pe Oltul-de-jos, pe lîngă podurile de fier de la Goran, Drăgăşani şi Slatina, sunt o mulţime de trecătorĭ pe vase. In jud. Teleorman, cele maĭ principale sunt: podurile pe cablurĭ de sîrmă de la com. Plopi-Slăviteşti, la Rusăneşti în Romanaţi, de la com. Slobozia-Mîndra la com. Tia şi în fine cel de aproape de gura Oltuluĭ, care pune în comunicaţiune directă şoselele judeţene Turnul-Izlaz şi Caracal. La alte puncte, trecerea se face cu luntre marĭ saŭ cu dube.

Oltul, prin lărgimea şi adîncimea apelor sale, constitue o linie bună de apărare pentru armata romînă, contra uneĭ invaziunĭ ce ar veni din V., opuind o stavilă puternică armateĭ care ar voi să-l treacă, în afară de podurĭ.

Iuţeala curentuluĭ, lipsa de vadurĭ sigure şi restrînsul număr de podurĭ stabilite, precum şi comandamentul maluluĭ stîng, face ca Oltul să fie una din liniile cele maĭ bune de apărare ale ţăreĭ noastre, fiind sprijinită d : Carpaţi, iar de cea-l'altă parte de Dunăre. Are însă două defecte: întîiŭ de a putea fi întoarsă pe la Cîineni şi al doilea că lungimea cursuluĭ Oltuluĭ între munţĭ şi Dunăre este prea mare faţă cu forţele armateĭ naţionale destinate a o apăra.

Primul defect dispare dacă se întăreşte poziţia de la Cîineni; al doilea se poate micşora mult dacă se va întări Slatina.

După rîul Olt s'a dat şi numele jud. Olt, care până la anul 1837 se întindea de la com. Casa-Vechie până la Dunăre. Astă-zĭ el formează limita dintre jud. Teleorman şi Romanaţi, pe laturea de V. a plaiuluĭ Călmăţuiul.

Oltul a avut o deosebită însemnătate, din timpiĭ ceĭ maĭ depărtaţi până în zilele noastre. El a servit în diferite timpurĭ de cale de transport, în josul cursuluĭ, pentru proviziunĭ şi materiale de războiŭ.

In timpul dominaţiuneĭ romane, trecerea luĭ se făcea în burdufurĭ, de către aşa numiţiĭ utricularĭ. In timpiĭ maĭ apropiaţĭ, apele Oltuluĭ aŭ servit ca drum plutitor în multe ocaziunĭ, dar maĭ ales cu ocaziunea războaielor. Subt împăratul Austrieĭ

Carol al VI-lea, comandantul general al armatelor austriace, a organizat un serviciŭ de navigaţiune pe Olt, după ce a spart mai multe stîncĭ periculoase de la intrarea luĭ în ţară Pe la finele secoluluĭ trecut, pe cînd trupele austriace ocupaŭ Oltenia, subt prinţul de Coburg, aprovizionarea se făcea, în mare parte, pe Olt.

Cînd Tudor Vladimirescu porni în 1821 cu oastea luĭ spre Bucureşti, el trecu Oltul pe la satul Budeşti din jud. Argeş, în faţa Rîmniculuĭ din Vîlcea, iar cînd se înapoiă spre Caracal, trecu pe la satul Dăneasa. De atunci a şi rămas numirea rusceĭ, pe care a coborît, de Rusca-luĭ-Toader.

In timpul războiuluĭ din 1877, Ruşiĭ aveaŭ la Slatina ateliere pentru confecţionarea pontoanelor şi podurilor pe care le aŭ coborît în jos pe Olt până la gura luĭ şi de aci pe Dunăre, sub protecţinnea artilerieĭ romîne.

Incercărĭ pentru transporturĭ de mărfurĭ pe Olt s'aŭ făcut în mai multe rînduri, atît în secolul trecut cît şi în cel actual; dar nu aŭ ţinut mult şi nu aŭ dus la rezultate dorite.

Cestiunea de a se face navigabil Oltul, se discută de cîţĭ-va anĭ foarte serios. Astă-zĭ nu se fac pe Olt alte transporturĭ de cît numaĭ de buşteni, pe saluri, care sunt aduse pentru herăstraele de la Rîmnicul-Vîlceĭ, Slatina, Stoeneşti, saŭ pentru alte destinaţiunĭ, mai departe, pe Dunăre.

Oltul este unul din rîurile aurifere ale Romînieĭ şi în timpurile maĭ vechĭ era o seamă de Ţiganĭ (aurarĭ), carĭ se ocupaŭ cu strîngerea aurului, plătindu-şĭ birul cu aurul ce găseaŭ în malurile Oltuluĭ.

Maĭ sunt şi azĭ Ţiganĭ carĭ se ocupă cu accastă meserie. Aurul în Olt este în micĭ fărămăturĭ, care de ordinar nu trec peste mărimea bobuluĭ de grîŭ. Tocmaĭ din această cauză, d-l Hasdeŭ voeşte a deriva numirea vechiă a Oltuluĭ, Aluta, din Alt = aur, ba caută în Oltenia, chiar ţara berbeceluĭ de aur,— pentru care Argonauţiĭ cu Iason aŭ întreprins vestita călătorie.

D-l Hasdeŭ presupune un cuvînt schitic saŭ agatirsic alt = aur. Maĭ lesne însă este a cugeta la o formaţiune analogă cu latinul lutum, plantă galbenă, coloarea auruluĭ, care se reduce la un cuvînt comun unităţiĭ limbistice europene ghalt = galben, aur; căcĭ existenţa cuvîntuluĭ alt la Schyţĭ nu pare prin nimica justificată. (Tocil., «D. a R.»).

Cea d'întîiŭ menţiune de Olt (Alutum), o avem pe o inscripţie de pe altarul înălţat de C. Julius Mansuetus, unde citim: «ad Alutum flumen secus montis Caucasi» şi fiind-că Mansuetis făcea parte din Legiunea I Minerva, ce în a doua expediţie a luĭ Traian în Dacia a operat atacul din Valea-Oltuluĭ, rezultă neîndoios că ad flumen Alutum = la fluviul Olt. Numirea Alutus, Alutas (Αλουτας) este de sigur ante-romană, căcĭ o găsim în o inscripţie din timpul luĭ Traian.

Ptolomeŭ îl cunoştea, dar ne dă cifre greşite de long. şi latitudinea geografică a gureĭ sale (42°30 long. şi 43°42 lat., în realitate, Goos) şi din cauză că nu avea informaţiunĭ precise, niciĭ dispunea de mijloacele de azĭ — aşează gura Oltuluĭ cu 7°45, spre E.

In tabela luĭ Peutinger, pe calea romană Drubetis-Romula Apulum, găsim staţia Ponte-Aluti (lîngă R.-Vîlceĭ).

Imprejurul Oltuluĭ — zice d-l Hasdeŭ — a trăit Potulatensi (tr. dac.), descompunînd cuvîntul: pol = lîngă, ulata = aluta = Daci de lîngă Olt. După cucerirea Dacieĭ de Traian (105) în valea Oltuluĭ, civilizaţia romană se desvoltă foarte mult, căcĭ era apărată de Carpaţi şi de Transilvania, tocmaĭ ca de o cetate, şi apoĭ Coloniştiĭ de aci, aveaŭ contact cu ceĭ din Moesia inferioară, — provincie romanizată — şi fiind Oltenia fertilă, înflori repede, probă sunt săpăturile făcute la suprafaţă, unde s'a dat de temple, amfiteatre, baso-reliefurĭ, etc.

Oltul conţine mulţĭ şi renumiţĭ peştĭ, aşa, în părţile de sus ale rîuluĭ, sunt păstrăvĭ şi lostriţe; între Rîmnic şi Slatina, se găsesc mrene, scobarĭ şi crapĭ; iar maĭ jos sunt somnĭ şi morunĭ.

Oltul este un fetiş, pentru populaţiunea de pe rîpele sale. Poporul nu s'a putut pătrunde că Oltul e numaĭ un rîŭ; el vede, în violenţa sa, mînia, şi a recunoscut un monstru în furia undelor sale. In părţile muntoase, strecurîndu-se prin stîncĭ enorme, face sgomot mare, care se aude departe în timpul nopţeĭ liniştite.

Oltul, ca şi Rhinul din Germania, a dat naştere la o mulţime de balade şi de cîntece eroice. El a inspirat pe ceĭ maĭ marĭ poeţĭ aĭ neamuluĭ Romînesc; a inspirat maĭ ales pe aceĭ poeţĭ fără nume, care formează geniul uneĭ naţiunĭ. Poezia populară a păstrat amintirea faptelor eroice, amestecînd faptele istorice cu cele legendare, cîntînd eroiĭ şi haiduciĭ, cîntînd dorul şi amorul. (Vezĭ asupra *Oltului*, interesanta conferinţă a d-luĭ George I. Lahovari, publicată în «Bul. Soc. Geogr.», din anul 1891).

Oltul-de-Jos, *plasă*, în jud. Olt. Se mărgineşte la N. cu pl. Oltul-d.-s., printr'o linie de despărţire trasă din rîul Oltul, de la N. de com. Dumitreşti, pănă la S. de com. Cornăţelul; la E., cu plăşile Vedea-d.-j. şi Mijlocul, avînd ca hotar despărţitor o linie dreaptă dusă de la com. Cornăţelul, pănă la S. de com. Turia; la S., cu pl. Siul-d.-s. şi la V., cu jud. Vîlcea şi Romanaţi, de care se desparte prin rîul Oltul.

Terenul plăşeĭ nu este accidentat. E puţin maĭ ridicat către N.-E. şi merge înclinîndu-se către S.

Locuitoriĭ se ocupă cu tot felul de cultură; în partea de N. se ocupă cu cultura viţeĭ, iar în partea de S.-E., cu a prunilor.

Pămîntul este roditor.

In toată plasa se cultivă 527 hect., 50 ariĭ vie.

Este străbătută de şoseaua judeţeană Slatina-Casa-Vechie, care leagă com.: Dumitreşti, Comăniţa, Deleni, Tesluiul, Dobrotinetul şi Slatina, precum şi de numeroase şosele comunale.

Se compune din 14 com. rur. (reşedinţa sub-prefectureĭ, în com. Dobrotinetul): Albeşti, Cireaşovul, Comăniţa, Cucueţi, Deleni, Dobrotinetul, Dumitreşti, Ibăneşti, Oporelul, Priseaca, Rădeşti, Slatina (oraş), Tesluiul, Turia şi Urluiasca.

Afară de rîul Oltul, maĭ este udată de rîuleţele: Comăniţa şi Tesluiul, carĭ se formează maĭ mult din topirea zăpezilor şi a ploilor. Ele izvorăsc din partea de E. şi se varsă în Olt, în partea de V., a plăşeĭ, făcînd stricăciunĭ terenuluĭ, cînd es din matca lor.

Sunt în plasă 11 şcoale, frecuentate de 232 copiĭ.

Oltul-de-Jos, *desfiinţată plasă*, jud. Romanaţi, şi azĭ contopită cu plasa Balta. S'a numit ast-fel, pentru că era compusă din 14 com. rur., aşezate pe lîngă cursul de jos al Oltuluĭ, aproape de confluenţa sa în Dunăre. Vechia plasă Oltul-d.-j., avea reşedinţa sub-prefectureĭ în com. Izlaz. De la împreunarea plăşilor, sub-prefectura s'a mutat la Corabia. Teritoriul acesteĭ plăşĭ coprindea partea de V. din cea de acum Balta-Oltul-d.-j. şi avea vre-o 18000 locuitorĭ.

Oltul-de-Sus, *plasă*, în jud. Olt. Se mărgineşte la N. cu jud. Argeş, printr'o linie curbă dusă pe la N. de com. Casa-Vechie, Măgura-Rusuluĭ, Dejeşti şi Ciomăgeşti; la S., cu plasa Oltul-d.-j., avînd ca hotar despărţitor o linie dreaptă, trasă din rîul Oltul, la S. de comuna Cornăţelul; la E., cu pl. Vedea-d.-s. şi o parte din Vedea-d.-j.; iar la V., cu jud. Vîlcea, de care se desparte prin rîul Oltul.

Terenul plăşeĭ Oltul-d.-s. este mult accidentat şi este maĭ ridicat spre N., mergînd înclinîndu-se spre partea de S.

E străbătută de rîul Oltul, care udă toată partea de V. a sa şi care pe stînga sa primeşte pe Trepteanca şi Geamăna, lîngă Buciumeni. Maĭ este udată de Cungrea-Mare, Cungrea-Mică saŭ Cungrişoara şi de pîraiele Vaĭ-de-Eĭ, Leleasca, Valea-Guguluĭ şi Plapcea-Mare. Cursul lor este liniştit afară de acel al Geamăneĭ care este cel maĭ repede.

Porumbul, grîul, orzul, ovăzul, ţuica şi vinul sunt principalele producţiunĭ ale plăşeĭ Oltul-d.-s. Cultura este aceeaşĭ în toată pl., diferind numaĭ în cîte-va com. unde nu se cultivă vinul, ci numaĭ ţuica. Locuitoriĭ din apropiere de Olt se ocupă cu grădinăria. Pămîntul cel maĭ roditor e pe lunca Oltuluĭ. Pămîntul e mult prielnic ovăzuluĭ, prunilor şi viţeĭ.

Vie se cultivă pe 353 hect.

Se compune din 15 com. rur., (cu reşedinţa subprefectureĭ, în com. Cîmpul-Mare): Cîmpul-Mare, Casa-Vechie, Ciomăgeşti, Cornăţelul, Dejeşti, Dienci, Dobroteasa, Geamăna, Oteşti-d.-j., Oteşti-d.-s., Părosi, Simbureşti, Urşi, Vaĭ-de-Eĭ, Vultureşti.

E străbătută de şosele comunale şi de o şosea judeţeană, care pleacă din capitala judeţuluĭ, spre N., pe lunca Oltuluĭ în sus, pănă ce trece în jud. Argeş, legînd, în această plasă, com: Vultureşti, Cîmpul-Mare, Geamăna şi Casa-Vechie.

Sunt în pl. 8 şcoliĭ, frecuentate de 119 copiĭ.

Oltul-de-Sus, *plasă*, în jud. Romanaţi, contopită cu pl. Olteţul, şi numită ast-fel fiind-că se află com. rur. aşezate pe lîngă cursul de sus din acest judeţ al Oltuluĭ. E alcătuită din 24 com. rur. cu vre-o 30.000 locuitorĭ, avea ca reşedinţă com. Brîncoveni şi cuprindea jumătate din teritoriul plăşeĭ de azĭ Olteţul-Oltul-d.-s., şi anume partea de E., de pe lîngă Olt.

E străbătută de la N. la S. de şoseaua naţională Corabia-Riul-Vaduluĭ, căreia îĭ maĭ zice şi Drumul-Săreĭ.

Oltuluĭ (Dealul-), *deal*, la V. de com. Fişcălia, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Oltuluĭ (Dealul-), *deal*, la E. de com. Suteşti, pl. Oltul d.-j., jud. Vîlcea. Despre acest deal se spune că ar fi cel d'întîiŭ pe care s'a plantat viţă în jud. Vîlcea.

Olucli, *deal*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Gărvan, și anume pe acela al căt. săŭ Cuiugiuc; se desface din dealul Cuiugiuc-Iolu-Bair; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S. spre N., mergînd printre valea Cuiu-Iuc și afluentele sale văile Cuiugiuc-Ceair și Cara-Ghiol-Ceair, brăzdînd partea de V. a pl. și cea de N.-V. a com.; se ridică la o înălțime de 105 m., dominînd drumul județean Esc-Chioi-Lipnița, care trece pe la poalele sale sudice, drumul comunal Cîrlița-Cuiugiuc, care trece pe la poalele nordice; e acoperit cu livezĭ și tufărișurĭ carĭ sunt rămășițele întinselor păduri, ce-l acopereaŭ odinioară.

Oluluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, format din alte 2 pîraie maĭ micĭ: Recea și Chițcani; curge pe teritoriul com. Boghești și se varsă în partea stîngă a Zeletinuluĭ, în raionul com. Boghești, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ.

Omorîcea, *sat*, făcînd parte din com. rur. Rusănești, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, situat la 3 kil. de căt. Afînata, reședința comuneĭ.

Are o populație de 361 locuitorĭ. Cade în partea de S. a comuneĭ și este udat de rîul Cerna și de pîrîul Omorîcea.

Are o biserică de lemn, reparată la 1852.

Omorîcea, *vălcea*, care se varsă în rîul Cerna, pe teritoriul com. Rusănești, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, după ce udă partea de S.-V. a satuluĭ cu acelașĭ nume. Izvorește din coastele comuneĭ.

Omul, *pisc*, înalt de 2508 m. d'asupra niveluluĭ Mării-Negre, jud. Prahova și Dîmbovița, numit ast-fel pentru asemănarea luĭ cu chipul omuluĭ.

Domină toate piscurile masivuluĭ Bucegilor. De pe el se vede în Transilvania și în Romînia.

Clubul Alpin din Sibiiŭ a construit în vîrful pisculuĭ Omul o casă de piatră, unde escursionistul, care ar voi să doarmă noaptea pe munte, să poată găsi un adăpost.

Drumul, pentru a reveni de pe aceste regiunĭ, se face coborînd Valea-Cerbuluĭ. Această vale este alcătuită din șase trepte uriașe, carĭ, începînd de la piscul Omul, se sfîrșesc în rîul Prahova. Coborîtul treptelĭ de sus este foarte anevoios, apoĭ calea urmează admirabil pănă la pădure.

Privită de jos, Valea-Cerbuluĭ se prezintă în forma unuĭ gigantic și sălbatic amfiteatru.

De prin toate văgăunele, unde vecĭnic stă zăpada ascunsă, se scurg în vale izvorașe zburdalnice, care alcătuesc nepotolita apă a Cerboaiceĭ, care se rostogolește zgomotoasă pănă în Prahova.

Piscul Omul are treĭ vîrfurĭ: unul maĭ mic spre S., de pe care se văd munțiĭ Rucăruluĭ, Piatra-Craiuluĭ și Strunga; al doilea la mijloc, de pe care se vede Predealul, Temeșul și munțiĭ Brașovuluĭ; al treilea, cel maĭ înalt, de pe care se văd mănoasele cîmpiĭ din Romînia pănă la București, precum și toată țara Bîrseĭ.

Omuluĭ (Balta-), *baltă*, județul Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Scorțeni, formată din izvoare.

Omuluĭ (Dealul-), *munte*, în județul Suceava, com. Broșteni, acoperit de pădure de rășinoase. Acesta e muntele care a fost vîndut de Dornenĭ luĭ Conaki, pe prețul de 2000 galbenĭ. (Vezĭ Dorna).

Omurcea, *com. rur.*, jud. și pl. Constanța, situată, pe valea Cara-Su, în partea de E. a județuluĭ, la 15 kil. spre V. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ, și în cea de V. a plășeĭ, la 24 kil. spre S. de satul Cara-Murat, reședința ocoluluĭ.

Se mărginește la N. cu com. Ala-Capî și Caratai (pl. Medjidia); la E., cu com. Hasancea și Palazul; la S., cu com. Hasancea și Osman-Facî (pl. Mangalia); la V., cu comuna Murfatlar.

Teritoriul com. e accidentat de următoarele dealurĭ: Nazîrcea (96 m.), Caratai (76 m.), Duran-Bair (83 m.), Șancal (56 m.), Horoslar-Bair (51 m.), la N.; Gheorme-Bair (79 m.), Sistîrla (58 m.), prin partea centrală, la N. de satul Omurcea; Horoslar-Iol-Bair (58 m.), la E.; Omurcea (80 m.), la S.-E.; Mangala-Culac-Bair (72 m.) și Canara-Bair (70 m.), la V. Sunt acoperite cu semănăturĭ și finețe. Movile sunt puține, și n'aŭ înălțime deosebită, afară de movila Omurcea (83 m.), la 2 kil. spre S.-E. de satul Omurcea.

Văĭ sunt: Cara-Su, saŭ Medjidia, saŭ Omurcea, saŭ Hasancea (după numele satelor, ce se află într'însa), trecînd prin mijlocul comuneĭ; adiacentele sale, văile: Cara-Iuc-Ceair, Mahomet-cea-Ceair-Dere și Canara Dere, pe stînga; Eschi-Deran-Ceair pe dreapta; Cioban-Dere, prelungit cu Horoslar-Alceac, precum și Caratai-Alceac, tot pe dreapta. Sunt și altele maĭ micĭ.

Suprafața totală a comuneĭ este de 5648 hect., din carĭ 169 hect. ocupate de vetrele celor două sate ce o compun (Ho-

murcea și Nazîrcea), restul împărțit între stat cu proprietarii, carî aŭ 2356 hect. și locuitorii, carî posedă 3123 hect.

Se compune din două cătune: Homurcea, reședință, în valea Cara-Su, în partea centrală a com., între dealurile Gheorme-Bair la N. și Cesme Culac-Bair și Omurcea la S.; Nazîrcea, în partea de N. a comuneĭ, la 7 kil. spre N. de reședință, pe valea Horoslar-Alceac, între dealurile Caratai la N. și Horoslar-Bair la S.

Populațiunea, compusă în majoritate de Turcĭ și Tătarĭ, e de 178 familiĭ, saŭ 778 suflete, din carĭ 180 contribuabilĭ.

Sunt 3 geamiĭ, 2 în cătunul Omurcea și 1 în cät. Nazîrcea, cu 2 hogĭ; o școală mixtă, condusă de 1 învățător și frecuentată de 44 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 72 pluguri, 88 care și căruțe; 6 mașinĭ de secerat, 11 grape de fier, 1 moară cu aburĭ; 5400 capete de vite, maĭ cu seamă oĭ și boĭ.

Comerciul, destul de activ, se face prin gara Murfatlar, la 8 kil. spre V., și constă în import de manufactură și coloniale și în export de vite cu produsul lor și de cereale.

Budgetul comuneĭ e la venitur de 11824 leĭ și la cheltuelĭ, de 2742 leĭ.

Căĭ de comunicație sunt: calea ferată Cernavoda-Constanța, ce trece prin sat, apoĭ drumurĭ comunale spre Hasancea, Murfatlar, Nazîrcea, Horoslar, Osman-Facî, Mahometcea, Hagi-Diuliuc, etc.

Pe teritoriul comuneĭ, la 200 m. spre N. de sat, trece valul de piatră; la 1½ kil., tot spre N., valul mare de pămînt; la 2½ kil. spre S. de sat trece valul mic de pămînt. Valul cel mare de pămînt are la 2½ kil. spre N. de sat resturile unuĭ lagăr, pe care Turcii aŭ avut o fortăreață, numită Eschi-Deran-Iol-Tabia.

Omurcea, *sat*, în jud. și plasa Constanța, cät. de reședință al comuneĭ Omurcea, situat în partea de V. a plășeĭ și cea meridională a comuneĭ, pe valea Mahometcea-Ceair-Dere. E închis la V. de dealul Cesme-Culac-Bair; la N., de dealul Horoslar-Iol-Bair. E dominat de vîrful Omurcea (80 m.), situat la 2½ kil. spre S.-E.

Are o suprafață de 2817 hect., din carĭ 104 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ și de grădinĭ, cu o populație de 445 suflete, în maioritate Turcĭ.

Treĭ valurĭ ale luĭ Traian străbat cătunul, unul prin partea meridională a cătunuluĭ, al doilea prin centrul luĭ și al treilea în partea septentrională.

Calea ferată Constanța-Cernavoda trece prin sat împărțindu-l în două părțĭ neegale, cea maĭ mare fiind la N. linieĭ.

Drumurĭ comunale vin de la satele: Hasancea, Horoslar, Nazîrcea, Ala-Capî, Murfatlar, Osman-Facî și Mahometcea.

Omurcea, *vîrf*, în jud. și pl. Constanța, pe teritoriul com. rur. Omurcea; are o înălțime de 80 m., cu care domină satele Omurcea (la 1½ kil. spre N.-V.), Hasancea (la 1½ kil. spre N.-E.); calea ferată Cernavoda-Constanța (la 1 kil. spre N.); două valurĭ ale luĭ Traian (unul spre N., la 1 kil. și al doilea spre S., tot la 1 kil.); e situat în partea vestică și puțin sudică a plășeĭ și cea estică a comuneĭ; e acoperit cu verdeață.

Onaca, *deal*, se întinde în partea de S. a satuluĭ Boușori, com. Solești, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, prelungindu-se de la V. satuluĭ spre S.

Oncești, *com. rur.*, în jud. Tecuciŭ, pl. Stănișești, situată la N. județuluĭ, la 75 kil. de Tecuciŭ. Este formată din 10 cät.: Bărboasa, Dealul-Perjuluĭ, Gorgheștĭ, Lozinca, Taula, Tarnița, Tomozei, Oncești-Noĭ, Oncești-Vechĭ și Valea-Bouluĭ.

Are o populație de 663 familiĭ, saŭ 1470 suflete, din carĭ 648 contribuabilĭ, locuind în 624 case; 4 bisericĭ: în Bărboasa, Tomozei, Oncești-Noĭ și Tarnița, deservite de 3 preoțĭ și 6 cîntărețĭ; 3 școlĭ mixte: una în Oncești-Vechĭ, a doua în Oncești-Noĭ și a treia în Tarnița, frecuentate de 132 copiĭ.

Teritoriul com. este de 7955 hect. și 21 ariĭ.

Vite: 69 boĭ, 562 vacĭ, 7 taurĭ, 56 caĭ, 56 ĭepe, 15 armăsarĭ, 3 bivolĭ, 1385 oĭ și 16 capre.

Intinderea terenuluĭ cultivabil e de 7258 hect., 90 ariĭ.

Vatra satelor ocupă 1005 hect. Răzeșiĭ aŭ o suprafață de 3736 hect., 85 ar.; clăcașiĭ, 382 hect.; iar statul și proprietariĭ, 2840 hect., 11 ariĭ.

Locuitoriĭ posedă: 46 pluguri de fier, 266 de lemn; 1 mașină de treerat, 1 de bătut porumb, 4 de vînturat, 12 cazane de făcut rachiŭ, 8 morĭ de apă și 15 de vînt.

Budgetul com. e la venitur de 3937 leĭ, 95 banĭ, iar la cheltuelĭ, de 3760 leĭ.

Comerciul se face de 6 circiumarĭ.

E brăzdată de dealurile: Perjul, Oncești, Lazul și Gorgheștĭ, și străbătută de rîul Berheciul și de maĭ multe pîrîașe, carĭ se varsă în Berheciŭ.

Șoseaua județeană o unește cu com. Godinești și merge până în Dealul-Perjuluĭ, de unde se desparte în maĭ multe drumurĭ naturale, ducînd la satele dimprejur și la N.

Se mărginește la N. cu jud. Bacău; la S., cu com. Negulești; la E., cu com. Godinești și la V. cu com. Stănișești.

Această comună, fiind deluroasă și în mare parte acoperită cu pădurĭ seculare, a fost adăpostul oamenilor prigoniți de împrejurărĭ. Eĭ se așezaŭ în aceste pădurĭ făcîndu-și locuințe și în urmă deveneaŭ stăpînĭ. Așa ne întîmpină numirĭ ca: Curătura-Grosuluĭ, Poiana-luĭ-Antohe, etc. Din aceste familiĭ s'a format satele dimprejur. Se zice că pe moșia satuluĭ Tarnița, a fost un sat vechiŭ care s'a distrus de administrația mănăstireĭ Răchitoasa. Astăzĭ nu se văd de cît urmele unuĭ drum, care trece prin pădure și care se numește Drumul-Poteceĭ. Locul unde a fost satul se numește Valea-Cișmeleĭ.

Onceşti, saŭ **Bratul-Oncescu**, *sat*, jud. și plaiul Dîmbovița, căt. com. Gemenea.

Onceşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Profa, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt.

Onceşti, Onceasca, saŭ **Coşoveni**, *cătun*, jud. Vlașca.

Onceşti, *moșie*, nelocuită, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., pe lîngă satul Butnărești.

Onceşti-Noĭ, saŭ **Lazul**, *sat*, situat în partea de N. a com. cu același nume, jud. Tecuciŭ. Are o populație de 115 familiĭ, saŭ 493 suflete; o școală, frecuentată de 57 copiĭ; o biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, făcută la 1792, pe locul uneĭ alteia care se construise la 1772, biserică care s'a rezidit la 1834.

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ.

Onceşti-Vechĭ, *sat*, făcînd parte din com. Onceștĭ, pl. Stănișești, jud. Tecuciŭ, situat pe coasta de E. a Dealuluĭ-Medelenilor, pe malul drept al Berheciuluĭ.

Are o populație de 58 familiĭ, saŭ 190 suflete, din carĭ 42 contribuabilĭ, locuind în 48 case; o școală, înființată la 1872 și frecuentată de 62 copiĭ.

Locuitoriĭ sunt vechĭ răzeșĭ. Teritoriul satuluĭ este de 1129 hect.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Onciul, *sat*, format din foștĭ clăcașĭ împroprietăriți, în jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Slivna, maĭ jos de reședința comunală, tot pe Valea-Slivneĭ, cu 26 familiĭ, saŭ 116 suflete.

Onciul, *moșie* particulară, de 500 hect., în jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Slivna.

Oneaga. Vezĭ Slobozia-Secătura, comună, în jud. Botoșani, pl. Coșula.

Oneasca, *trup din moșiile* locuitorilor, jud. Teleorman, com. Urlueni.

Oneasca, *vale*, începînd din Valea-Seacă, com. Corodul, pl. Bîrladuluĭ, jud. Tecuciŭ; continuă spre S. pînă pe teritoriul com. Bărcea.

Oneguța. Vezĭ Lingurarilor (Pîrîul-), com. Slobozia-Secătura, jud. Botoșani.

Oneşti, *com. rur.*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, așezată în valea de pe dreapta Trotușuluĭ și în valea celor doĭ afluențĭ aĭ săĭ: Oituzul și Cașinul, în cursul lor inferior.

Se compune din 4 cătune: Onești, reședința, așezată pe dreapta Trotușuluĭ, în apropiere de confluența celor-l'alte două rîurĭ; Filipești, pe apa Oituzuluĭ; Răcăuțul și Buciumi, pe pîrîurĭ tributare rîuluĭ Cașinul.

In Condica Liuzilor găsim Onești, a Căminaruluĭ Constantin Aslan; iar Filipeni și Răcăuțul, sunt răzășeștĭ. Locuitoriĭ de aci sunt răzeșĭ din timpul luĭ Ștefan-cel-Mare.

Aci se găsesc niște zidurĭ pe un șes, în partea pe E. a com. numit Siliștea-Maluluĭ.

E înconjurată de dealurile: Perchiul, spre N.-E.; Buciumi și Ciuciurul, spre S. și de treĭ ape. Are o poziție strategică pentru operațiunĭ militare. Aci generalul Moller s'a ciocnit cu Rușiĭ la 1848.

Poziția sa bună, la locul de întîlnire a 4 rîurĭ și a 3 căĭ naționale, a făcut pe locuitorĭ de aŭ ales această comună pentru tîrgurĭ, care se țin de 6 orĭ pe an: la Sf. Paraschiva, Ziua-Crucĭĭ, Sf. Mihail și Gavril, Duminica-Tomiĭ, Duminica-Mare și la Sf. Petru și Pavel.

Se mărginește la N. cu com. Rîpile și Brătila; la V., cu com. Bogdănești și Tîrgul-Trotușul; la S., cu com. Bogdana și la E., cu com. Rîpile.

Are o populație de 893 familiĭ, saŭ 3468 suflete, din carĭ 749 contribuabilĭ, locuind în 809 case; 3 școale, 2 de băeți, una în satul Onești, funcționînd de la 1866; a doua, în satul Buciumi, funcționînd de la 1870, și a treia de fete, în satul Onești, funcționînd de la 1870,

tus-trele frecuentate de 43 copiĭ; 6 biserici, din carĭ 5 ortodoxe, 2 în căt. Buciumi și cîte una în cele-l'alte cătune, deservite de 4 preoțĭ și 8 cîntăreți și a 6-a catolică, în satul Onești, deservită de un preot.

Sunt 14 cîrciumĭ.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 233 locuitorĭ, cu 765 fălcĭ și 40 prj. pămînt în țarină.

Teritoriul com. are o întindere de 5000 hect. Pădurile Cuciurul, Buciumi, etc., ocupă aproape 450 hect.

Proprietarĭ marĭ sunt: Al. Iurașcu și moștenitoriĭ luĭ D. Iurașcu, a căror moșie cu pădurĭ cu tot, ocupă aproape 700 hect.

Totalul pămînturilor de cultură e de 1830 hect.

Pe apa Cașinuluĭ se găsește o moară în bune condițiunĭ.

Viile sunt pe o întindere de 51,56 hect. După controalele divizieĭ filoxerice (1891), viea lucrătoare are $107^{3}/_{4}$ hect.

Vite sunt: 135 caĭ, 1555 vite marĭ cornute, 25 capre, 1044 oĭ și 665 porcĭ.

Stupĭ cu albine sunt 134.

Budgetul com. e la venitur de leĭ 31759, banĭ 10 și la cheltuelĭ, de leĭ 7708, banĭ 90.

Comuna este străbătută de calea ferată Adjud-Ocna, avînd stația Onești, în jos de confluența Cașinuluĭ și un pod mare pe rîul Trotușul, de calea națională Onești-Pasul-Oituzuluĭ, precum și de cele care duc la Tîrgul-Ocna și la Tîrgul-Valea-Rea.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ (49 kil.); la Tîrgul-Ocneĭ, reședința plășeĭ (14 kil.); la com. Rîpile (7 kil.); la com. Bogdănești (8 kil.); la com. Bogdana (14 kil.); și la com. Tîrgul-Trotușul (9 kil.).

Onești, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, și reședința comuneĭ cu acelașĭ nume, situat pe malul drept al Trotușuluĭ, pe un loc șes, înconjurat de treĭ părțĭ cu ape. La marginea de E. a satuluĭ curge Cașinul, iar la cea de V., Oituzul, ambele vărsîndu-se în Trotuș în acest loc. Dincolo de Trotuș, Valea-Tazlăuluĭ-Mare se împreună cu văile rîurilor maĭ sus menționate, în fața Oneștilor.

Are o populație de 349 familiĭ, saŭ 1560 suflete; 2 școlĭ: una de băeți și una de fete, frecuentate de 16 băeți și 11 fete; 2 bisericĭ: una ortodoxă, cu 1 preot și 1 cîntăreț, clădită de fostul proprietar al moșieĭ Onești, Al. Ceaur-Aslan, la 1843; alta catolică, cu 1 preot, clădită de locuitorĭ la 1854; 8 cîrciumĭ.

Vite: 56 caĭ, 655 vite marĭ cornute și 277 porcĭ.

Aicĭ se țin 6 bîlciurĭ în timpul anuluĭ. Pe teritoriul acestuĭ sat, dincolo de apa Cașinuluĭ, se află stația de drum de fer Onești, la care duce șoseaua națională, trecînd podul peste Cașin.

Onești. Vezĭ Slobozia-Oancea, sat, jud. Covurluiŭ.

Onești, *sat*, în partea de N.-V. a com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași, situat pe valea pîrîuluĭ Miletinul, avînd o populație de 143 familiĭ, saŭ 647 suflete, între carĭ se numără și locuitoriĭ din satul Plugari, ce este peste pîrîul Miletinul în fața Oneștilor și cu care formează aproape un trup.

Are o biserică vechie, reparată în 1878, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 eclesiarc; 1 moară de apă și 1 de aburĭ, precum și casele proprietățeĭ.

Vite: 938 vite marĭ cornute, 46 caĭ, 2630 oĭ, 3 capre și 215 rîmătorĭ.

Onești, *sat*, în jud. Tutova, pl. Tutova, com. Lălești, spre N. de satul Lălești. Are 41 locuitorĭ și 10 case.

Onești, *stație de drum de fier*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Onești, pe linia Adjud-Tîrgul-Ocna, pusă în circulație la 1884, Iunie, lîngă podul drumuluĭ de fer pe Trotuș, pe care trece trenul cînd ese din stație, mergînd spre Tîrgul-Ocna. Se află între stațiile Căiuțul (14.2 kil.) și Tîrgul-Ocna (12.6 kil.). Venitul acesteĭ stațiĭ, pe anul 1884, a fost de leĭ 16692, banĭ 95; iar pe anul 1896, a fost de leĭ 105559, banĭ 88. Stația este așezată d'a stînga linieĭ, spre N.-E. de satul Onești și pe malul drept al Trotușuluĭ. Atitudinea d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ este de 199.76 m.

Onești, *subdivizie a cătunului* Rugineni, com. Cavadinești, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ.

Onești, *moșie*, jud. Bacăŭ, plasa Trotușul, de pe teritoriul comuneĭ Onești.

Onică, *vale* și *pîrîŭ*, formate din întrunirea maĭ multor izvoraș de pe lîngă satul Tîngujei, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, avînd direcțiunea spre S. V. și vărsîndu-se în pîrîul Șacovățul, pe șesul Mîndra.

Oniceni, *com. rur.*, în jud. Roman, pl. Fundul, spre S.-E. de orașul Roman, la 28 kil. de el și la 20 kil. de reședința plășeĭ. Este așezată pe un teren accidentat, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Bîrladul.

Se compune din satele: Ciorneiul, (Cotul-luĭ-Ciorneiŭ), Fun-

dul-Occĭ, Linseşti, Lunca, Mărmureni (Saca), Naiman (Oniceniluĭ-Naiman), Oniceni, Pietrosul, Pustieta, Săcătura, Solca şi Valea-luĭ-Ene, cu reşedinţa comunceĭ în satul Oniceni.

Are o populaţie de 391 familiĭ, saŭ 1621 suflete, din carĭ 394 contrib., locuind în 409 case; 3 bisericĭ: una de zid şi două de lemn.

Budgetul com. e la venitурĭ de 4328,69 leĭ şi la cheltuelĭ, de 3455 leĭ.

Sunt 2947 vite marĭ cornute.

Oniceni, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Oniceni, spre S.-E. de oraşul Roman, la 28 kil. de el şi la 20 de reşedinţa plăşeĭ, pe pîrîul Valea-luĭ-Ene.

Are o populaţie de 51 familiĭ, saŭ 189 suflete, din carĭ 67 contribuabilĭ, locuind în 50 case; o biserică de lemn.

Este reşedinţa comuneĭ Oniceni.

Sunt 312 vite marĭ cornute.

Se lucrează căruţe şi roate.

Se maĭ numeşte şi Oniceni-Răzăşĭ saŭ Dodiţeşti.

Oniceni, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, com. Uideşti, străbătut de pîrîul cu acelaşĭ nume.

Are o populaţie de 124 familiĭ, saŭ 535 suflete, locuind în 134 case; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită de foştiĭ proprietarĭ Moruzzi, deservită de un preot şi doĭ cîntăreţĭ.

Şcoala din Forăşti serveşte şi acestuĭ sat.

Vatra satuluĭ ocupă 16 fălcĭ.

Moşia e proprietatea moştenitorilor luĭ Beriş Last, fostă a Marieĭ Negri-Moruzzi. Are 447 fălcĭ, din carĭ 350 cultivabile, 50 fălcĭ fînaţ, şi restul prea puţin productiv.

Improprietăriţĭ în 1864 sunt 53 pălmaşĭ şi 37 codaşĭ; improprietăriţĭ 4 cu cîte 12 prăjinĭ, stăpînesc 320½ fălcĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Forăşti (3½ kil.) şi la Drăguşeni (4 kil.).

In 1803, Oniceni, a Spătaruluĭ Grigore Başotă, număra 72 liuzĭ, plătind 1261 leĭ bir anual, fiind şi 2 liuzĭ de ceĭ lără bir. («Uricarul», de T. Codrescu, vol. VII, p. 251).

Oniceni. Vezĭ Boscoteni, judeţul Suceava.

Oniceni-luĭ-Ene. Vezĭ Valea-luĭ-Ene, sat, jud. Roman, în pl. Fundul, com. Oniceni.

Oniceni-luĭ-Naiman. Vezĭ Naiman, sat, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Oniceni.

Oniceni-Răzeşĭ. Vezĭ Oniceni, sat, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Oniceni.

Onişcani, *com. rur.*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., la S. de oraşul Roman, la 15½ kil. de el şi la 14½ kil. de reşedinţa pl. Este aşezată pe şes şi formată din tîrguşorul Onişcani şi satele: Aldeşti, Boanţa, Cornesti, Hărleşti, Onişcani şi Şerbăneşti, cu reşedinţa com. în tîrguşorul Onişcani.

Are o populaţie de 266 familiĭ, saŭ 911 suflete, din carĭ 266 contribuabilĭ, locuind în 170 case.

Budgetul com. e la venitурĭ de leĭ 3309,50 şi la cheltuelĭ, de leĭ 3306.

Este legată cu oraşul Roman prin şosea.

Onişcani, *tîrguşor*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Onişcani, pe şoseaua naţională Bacău-Roman, la S. de oraşul Roman, la 15½ kil. de el şi la 14½ kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Este aşezat pe şes. Are o populaţie de 41 familiĭ, locuind în 19 case.

Face puţin comerciŭ cu cereale, vite şi lucrurĭ alimentare.

Este reşedinţa com. Onişcani.

Onişcani, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Onişcani, spre E. de tîrguşorul Onişcani şi lîngă dînsul, pe malul drept al rîuluĭ Siretul.

Are 35 familiĭ, saŭ 118 suflete, locuind în 30 case.

Se lucrează aci frînghiĭ.

Sunt 61 capete vite marĭ.

Onofrei, *pîrîŭ*, afluent al pîrîuluĭ Budăile, com. Văscani, jud. Suceava.

Onţeni, *sat*, aşezat pe Valea-Grajduluĭ, în partea de S.-E. a com. Mănăstireni, pl. Tîrgul, jud. Botoşani, cu o suprafaţă de 2727 hect. şi o populaţie de 170 familiĭ, saŭ 388 suflete, din carĭ 187 contribuabilĭ.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 24 şcolarĭ; un iaz, format de pîrîul Puturosul.

Vite: 428 boĭ şi vacĭ, 113 caĭ, 1830 oĭ, 6 capre, 4 bivolĭ şi 270 porcĭ. Locuitoriĭ posedă 20 stupĭ cu albine.

Sunt 4 cîrciumĭ, 4 comercianţĭ şi 4 meseriaşĭ.

Onţenilor (Pîrîul-), *pîrîŭ*, în jud. Botoşani, pe moşia Onţeni, în partea de E. a com. Mănăstireni, trece prin com. Gorbăneşti.

Opanezul, *pichet de graniţă*, cu No. 8, în jud. Constanţa, situat pe teritoriul com. rur. Ese-Chioi, pe o înălţime a dealuluĭ

Șaban-Bair, aproape de începutul văeĭ Șaban-Ceair, lîngă drumul cel mare Silistra-Varna, pe care-l domină pe o bună întindere.

Opăriți, *com. rur.*, pl. Teleajenul, jud. Prahova. Numele acesta i s'a dat de la 1860. In vechime purta numele de Vitioara și de Poiana Copaciuluĭ.

Se zice că s'a înființat cam pe la anul 1623, stabilindu-se aci cîte-va familiĭ venite de prin munți și alte părți, carĭ s'aŭ ocupat cu cultura vieĭ.

Este situată pe dealurile: Predealul, Bubicescul și Dogarul și pe văile: Opăriți, Vitioara și Poiana-Copaciuluĭ, la 35 kil. de capitala județuluĭ și la 7 kil. de a plășeĭ.

Se compune din 3 cătune: Opăriți, situat în partea de E.; Vitioara, în centru și Poiana-Copaciuluĭ, în partea de V. a com., avînd toate o populație de 358 familiĭ, saŭ 1340 suflete, din carĭ 243 contribuabilĭ, locuind în 358 case.

Are două bisericĭ: una în cât. Opăriți, fondată în anul 1852, de Polcovnicul Moise Mîrzescu, Dincă Gogulescu și George Mateescu și a doua în cât. Vitioara, fondată în anul 1841, ambele deservite de 2 preoți; o școală, frecuentată de 54 copiĭ.

Afară de agricultură, locuitoriĭ se maĭ ocupă cu dulgheria și butăria.

La 1864, s'aŭ împroprietărit 264 locuitorĭ pe moșiile: Radu-Vodă, Horezul, Mitropolia și Zoe Filipescu, din care li s'aŭ dat 816 hect. Eĭ posedă: 5 caĭ și iepe, 93 vacĭ, 23 capre, 487 oĭ și 312 porcĭ.

Toată comuna se întinde pe o suprafață de 1362 hect.

In localitățile numite La-Baia și Sărari, sunt izvoare de apă minerală, ce conțin sare și pucioasă.

In termen mediŭ se fabrică anual aci cam 619 hectol. țuică și 496 hectol. vin.

Păcură, care se exploatează, este multă în cât. Poiana-Copaciuluĭ.

In com. se găsesc mulți pomĭ roditorĭ: merĭ, perĭ, duzĭ, cireșĭ, nucĭ și gutuĭ.

Comerciul se exercită în comună de 4 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la venituri de 4145 leĭ și la cheltueli, de 3638,84 leĭ.

Comuna este străbătută în tot lungul săŭ, de la V. către E., de o șosea, care duce spre V. până în orășelul Văleni-de-Munte, iar spre E. până în com. Surani. Din șoseaua principală se despart spre N. și S. alte drumurĭ secundare, ce duc în diferite părți ale comuneĭ, și tot de odată leagă Opăriți, spre N., cu com. Predealul și cât. Valea-Garduluĭ și spre E., cu com. Păcureți și Gornetul-Cuib.

E străbătută de dealurile: Predealul (cu vîrful Pisica), Bobicești (cu vîrfurile Dogarul și Măclanul), Moreni și Slavul.

E udată de pîraiele: Copăceni, Valea-Stupineĭ, Cîlnăul, Sărățelul și Valea-Adîncă, toate acestea unindu-se sub poalele vîrfuluĭ Baia și purtînd d'aci încolo numele de Sărățelul în care se maĭ varsă gîrla Nucetul, care, în dreptul com. Păcureți, primește numele de Tulburea.

Se mărginește cu comunele: Gornetul-Cuib și Păcureți, la S.; rîul Teleajenul, la V.; com. Surani, la E. și com. Predealul, la N.

Opăriți, *sat*, făcînd parte din com. rur. Opăriți, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Opăriți, *deal*, jud. Prahova, plaiul Teleajenul, com. Opăriți, pe care se cultivă 71½ hect. vie.

Opăriți, *pîrîŭ*, izvorește din poalele dealuluĭ Slavul, com. Opăriți, plaiul Teleajenul, jud. Prahova; curge spre V., și, la poalele dealuluĭ Baia, se varsă în gîrla Sărățelul, tot în raionul com. Opăriți.

Opăriți-de-la-Ulmĭ, *numire ce se dă din vechime unor părți din moșia* Berendeasca, jud. Buzăŭ, com. Țintești.

Opătești, *cătun*, jud. Argeș, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Bleici. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de un preot și un cîntăreț.

Opcina, *munte*, în jud. Suceava, com. Neagra-Șaruluĭ.

Opcina-Ciumernii, *munte*, în jud. Suceava, comuna Mălini, avînd 1080,7 m. altitudine de la nivelul Mării. Formează hotarul Țareĭ din spre Bucovina. Pe coasta acestuĭ munte s'a instalat prima linie funiculară din țară, inaugurată în anul 1892, și care servă la exploatarea pădurilor de pe Domeniul Coroneĭ: Mălini.

Opcina-Goiĭ, *munte*, în jud. Suceava, com. Broșteni.

Opcina-Rațeĭ, *munte*, în jud. Suceava, com. Broșteni.

Opcina-Rea, *munte*, în jud. Suceava, pe vîrful căruia se află hotarul între com. Broșteni, Mălini și Bucovina, avînd 1295,7 m. altitudine de la nivelul Mării.

Opcina-Stejaruluĭ, *munte*, jud. Suceava, com. Fărcașa.

Opcina-Şuvărăţeleï, *munte*, în jud. Succava, com. Mălini.

Opcina-Varniţeï, *munte*, în jud. Suceava, com. Mălini.

Opcioara, *munte*, între com. Dorna şi Broşteni, jud. Suceava.

Opinca, *baltă*, pe şesul Jijieï, jud. Fălciŭ, pl. Podoleni, com. Isaia, formată din vărsarea riuluï Jijia.

Opinceï (Dealul-), *deal*, în jud. Iaşi, pl. Codrul; se întinde din Dealul-Păunuluï spre N. şi, unindu-se cu Dealul-Murguluï, formează o înfundătură, numită Valea-Tomeştilor, unde e aşezat satul Tomeşti; este acoperit cu viï şi livezï.

Opleşata, *munte*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani.

Opleşata, *munte*, acoperit cu pădure seculară, com. rur. Ilovăţul, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Oporelul, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Oltul-d.-j., compusă din 5 cătune: Preoteşti, Oporelul, Bria-Mică, Bria-Mare şi Corbul, cu o populaţie de 1123 locuitorï, din carï 262 contribuabilï, locuind în 280 case.

Este situată pe valea girleï Tesluiul, la 25 kil. de reşedinţa judeţuluï şi la 18 kil. de a plăşcï. La început, comuna a fost situată pe valea Oporelul, un afluent al Tesluiuluï, dar la 1836, în timpul domnieï luï Alex. Ghica, a fost strămutată pe gîrla Tesluiul. In vechime, com. Oporelul forma o comună numaï cu cât. Preoteşti; iar de la 1856 s'a întrupat la ea şi com. Beria, compusă din cât. Beria-Mare, Beria-Mică şi Corbul, primind toate numirea de Oporelul.

Are 2 biserici, una în cât. Oporelul, şi a doua, în cât. Beria-Mare, zidită la 1842, de Cîr-Serdar Deleanu şi soţia sa, Elena, deservite de 2 preoţï; o şcoală, frecuentată de 43 copiï.

Afară de agricultură, parte din locuitorï se ocupă şi cu dulgheria. Produsul munceï lor îl desfac la oraşul Slatina.

Locuitoriï din cât. Oporelul sunt moşnenï; ceï din cele-l'alte cât., în număr de 72, s'aŭ împroprietărit la 1864, cînd li s'aŭ dat 290 hect. din moşiile Preoteşti, Beria-Mică, Beria-Mare şi Corbul, foste ale statuluï.

Vite sunt: 26 caï, 63 ïepe, 618 boï, 322 vacï, 17 capre, 4670 oï şi 413 porcï.

Toată comuna se întinde pe o suprafaţă de 3645 hect.

Inul se cultivă pe o scară foarte întinsă.

Pămîntul e prielnic la orï-ce cultură. Dintre pomï roditorï, sunt: merï, perï, duzï, cireşï şi nucï.

Comerciul se exercită de 5 cîrciumarï.

Veniturile com. se urcă la 3208 leï anual, şi cheltuelile, la 3199 leï.

Pe teritoriul com. sunt: şoseaua judeţeană Slatina-Casa-Vechïe şi Slatina-Gura-Bouluï, care, din coasta Topologuluï (jud. Argeş) şi până la Turnul-Măgurele, poartă numirea de Drumul-Oaeï.

In raionul com., spre E., se află: Măgura-luï-Tănase, care servă de hotar între moşia Oporelul, proprietatea d-luï C. Fortunatu şi moşia moşnenilor Oporenï, şi măgura Gura-Lintești, spre E., care servă de hotar între moşia Preoteşti, proprietate a d-luï Simion Dimcea şi moşia moşnenilor Oporenï.

E brăzdată de dealurile: Dealul-luï-Pană, Purainici, Lintești, (la E.), Viea-Popeï, Piscul-Corbuluï, Căldăruşa, Rîpa-luï-Ivan, ş. a.

E udată de văile: Valea-Oporeluluï, Ionaş, Beria, Burciuleasa, Olăreasa şi de gîrla Tesluiul.

Oporelul, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu acelaşï nume, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt.

Are o populaţiune de 460 locuitorï şi o biserică. Locuitoriï sunt moşnenï.

Oporelul, *deal*, în raionul com. Oporelul, pl. Oltul-d.-j., judeţul Olt, pe care se cultivă 4 hect., 25 ariï vie.

Oporelul, *vale*, jud. Olt, izvoreşte din moşia Rădeştilor, trece pe lîngă Gura-Lintești, Rîpa-Popiï-luï-Ghiţă, pl. Oltul-d.-j.; curge întîiŭ spre E., apoï spre V. şi se varsă în gîrla Tesluiul. Pe această vale era aşezată com. Oporelul, până la 1836, cînd s'a aşezat pe gîrla Tesluiul.

Oprăneşti, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., com. rur. Husnicioara.

Oprea (Movila-luï-Moş-), *movilă*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, de pe teritoriul comuneï rurale Cochirleni; are o înălţime de 107 metri şi domină satul Cochirleni, lacul Cochirleni, balta Cara-Su, două valurï ale luï Traian, care trece: unul pe la N. şi altul pe la S., foarte aproape de ea, drumul comunal Ivranes-Cochirleni şi Ivranes-Cernavoda, precum şi Valea-Mare, care se întinde la N. săŭ; este situată în partea de V. a plăşeï şi cea centrală a comuneï, la 1 kil. spre S. de balta Cara-Su şi la 3 kil. spre E. de satul Cochirleni; este artificială şi acoperită cu verdeaţă.

Opreşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Stîlpeni, pl. Rîurile, jud. Muşcel. Are o populaţie de 302 locuitorĭ.

Este situat pe malul stîng al rîuluĭ Tîrgul. Pe la E. satuluĭ, trece calea ferată Goleşti-Cîmpulung şi şoseaua judeţeană Piteşti-Cîmpulung-Frontieră.

Oprică, *movilă*, jud. Brăila, la 3 kil., spre N.-E., de satul Roman, pe teritoriul com. Cotul-Lung. Aci a fost o tîrlă cu acest nume.

Oprii (Izvorul-), *izvor*, în jud. Buzău, com. Lopătari; izvoreşte din vîrful munteluĭ Chilmiziul; se uneşte cu Izvorul-Furuluĭ la lunca Odoboaia şi, împreună, dau naştere rîuluĭ Slănicul.

Oprii (Valea-), *vale*, cu direcţia de la V. la E.; trece pe la N. de com. Jieni, jud. Romanaţi, şi se termină în Valea-Oltuluĭ.

Oprişeneşti, *sat*, jud. Brăila, la 6 kil. spre N.-E.; de satul Perişorul, înfiinţat la 1859.

Are 21 case, cu 24 familiĭ, saŭ 100 suflete.

Locuitoriĭ posedă: 64 caĭ, 153 vite marĭ cornute, 197 oĭ şi 60 rîmătorĭ.

Oprişeni, *com. rur.*, situată la N.-V. de Fălticeni şi lîngă acest oraş, în pl. Moldova-d.-s., jud. Suceava. Se mărgineşte spre S.-E. cu comunele Baia şi Fălticeni; spre V., cu Rădăşeni şi spre N., cu comunele Pleşeşti şi Bucovina. In 1875—1876 era alipită la Rădăşeni; iar de atuncĭ formează comună a parte. Are forma unuĭ patrulater neregulat, înclinat spre N.-E. (albia Şomuzuluĭ-Mare).

Se compune din satele Oprişeni, Buciumeni şi Fălticeni-Vechĭ, cu reşedinţa în satul de la care şi-a luat numele.

Are o populaţie de 195 familiĭ, saŭ 829 suflete, din carĭ 255 contribuabilĭ; 3 bisericĭ, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător.

Budgetul com. e la venituri de 3186 leĭ, 51 banĭ, şi la cheltuelĭ, de 3130 leĭ, 90 banĭ.

Vite: 42 caĭ, 100 boĭ, 62 vacĭ, 250 oĭ şi 185 porcĭ. Altitudinea com. de la nivelul Mării variază între 335—345 m. E udată de Şomuzul-Mare, care formează pe teritoriul acesteĭ com. Iazul-Călugăruluĭ, şi de pîraiele Buciumeni, Oprişeni şi Fundoaia.

Suprafaţa teritoriuluĭ com. e de 533 fălcĭ, din carĭ 498 fălcĭ cultivabile, 32 fălcĭ fînaţ şi 1 ½ fălcĭ huceag.

In com. Oprişeni, la 250 m. de bariera Suceava a oraşuluĭ Fălticeni, se află o fabrică de bere; o fabrică de cărămidă; o moară a Statuluĭ, numită Moara-Călugăruluĭ.

La hotarul comuneĭ din spre Baia se află o mocirlă despre care se zice că ar fi ascunzînd unele din rămăşiţele vitejilor căzuţĭ în lupta de la Baia, dintre Ştefan-cel-Mare şi Mateĭ Corvin.

Oprişeni, saŭ **Fundoaia**, *sat*, în jud. Suceava, pe moşia şi în comuna cu acelaşĭ nume. Aşezat pe coasta dealuluĭ Cornești şi ambele ţărmurĭ ale pîrîuluĭ Fundoaia. Are 81 case, cu 80 familiĭ, saŭ 385 suflete, din carĭ 113 contribuabilĭ; o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită în 1855, cu osîrdia arendaşuluĭ Vasile Canta, dar cu banĭ mănăstireştĭ, opriţĭ din arenda moşieĭ şi deservită de un preot şi doĭ cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, înfiinţată în 1890, frequentată de 28 copiĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 92 fălcĭ.

Moşia, fostă a mănăstireĭ Slatina, e acum a locuitorilor, dobîndită în urma împroprietăririlor şi a cumpărăreĭ în loturĭ.

In 1864, s'aŭ împroprietărit 2 fruntaşĭ, 50 pălmaşĭ şi 19 codaşĭ cu 206 fălcĭ; 24 locuitorĭ şĭ-aŭ cumpărat cîte un lot mic, conform noueĭ legĭ.

In vatra satuluĭ sunt foarte bune cariere de nisip, ce servesc maĭ tuturor clădirilor ce se fac în Fălticeni.

Aproape fie-care sătean îşĭ are livada sa cu arborĭ roditorĭ, ceĭ maĭ mulţĭ altoiţĭ, şi o grădină de legume, pe care le desface în Fălticeni.

Drumurĭ principale sunt: La Fălticeni, de care n'o desparte de cît bariera, la Rădăşeni (2 kil.) şi la Buneşti (4 kil.).

In 7038 (1530), August 22, printr'un ispisoc de la Petru-Vodă, se întăreşte stăpînirea Mitropolieĭ Moldoveĭ pe «pol sat Oprişani, partea de jos, cu morĭ în Şomuz, ce este danie de la Portarul Onufreĭ Barnowschi». Iar prin alt ispisoc din 7088 (1580), Iulie 20, de la Iancu-Voevod, se dă Mitropolieĭ şi ceal'altă parte «pol sat Oprişani». (Ist. Mitrop. Mold. şi Suc., p. 20).

In 1803, Oprişeni număra 35 liuzĭ, plătind 656 leĭ bir anual («Uricarul» de T. C., Vol. VII, p. 253).

In 1822, găsim că Oprişeni devenise proprietatea mănăstireĭ Statina. (Ist. Mitrop. Mold., p. 396 şi 397).

Oprişeni-de-Jos. Vezĭ Oprişeni-d.-s., *sat*, jud. Iaşi.

Oprişeni-de-Sus cu Oprişeni-de-Jos, *sate*, în jud. Iaşi, pl. Braniştea, com. Ţuţora. Formea-

ză un trup, situat pe malul drept al Prutuluĭ, maĭ în jos de satul Țuțora.

Are o populație de 114 familiĭ, saŭ 469 suflete; o biserică, fondată la 1856, de Mitropolitul Veniamin, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 eclesiarh.

Vite: 466 vite marĭ cornute, 768 oĭ, 101 caĭ și 370 rîmătorĭ.

Oprișești, *sat*, făcînd parte din com. Burdusaci, pl. Stănișești, jud. Tecuciŭ. Situat în partea de V. a com., pe coasta dealuluĭ cu acelașĭ nume, la 2 kil. de reședința com., care e în Burdusaci.

Are o populație de 110 familiĭ, saŭ 393 suflete; 3 bisericĭ: una cu hramul Sfinților-Apostolĭ, situată pe un loc înalt, la V., zidită de Episcopul Roman-Ionichie la 1759, după-cum se vede din inscripția ce se găsește d'asupra ușeĭ bisericeĭ și care s'a reparat de locuitorĭ la 1839; a doua, cu hramul Sf. Gheorghe, zidită la 1874 de Iancu și Petrache Zota, proprietarĭ în sat; a treia, situată pe Dealul-Mare, la E., făcută de locuitorĭ în 1872, în locul unde a maĭ fost alte 2 bisericĭ, una făcută la 1680 și alta maĭ înainte. Această biserică este cea maĭ vechĭe biserică din sat. Aci se află și cimitirul.

Satul e străbătut de pîrîul Gunoaia, ce se unește cu Oprișești; de un drum ce vine din șoseaua națională. Satul este vechiŭ. De aci s'a trimis Muzeuluĭ din București cîte-va zapise din anul 1660, ce s'aŭ găsit la locuitorĭ.

Locuitorii sunt vechĭ răzeșĭ și stăpînesc tot teritoriul căt., care e de 1129 hect.

Oprișești, *pîrîiaș*, în jud. Tecuciŭ; izvorește din Dealul-Oprișești; curge în direcția V.-E. prin mijlocul satuluĭ cu acelașĭ nume, și se varsă în pîrîul Gunoaia, în satul Oprișești, com. Burdusaci.

Oprișești, *rîpă*, jud. Tecuciŭ, în partea de V. a dealuluĭ cu acelașĭ nume; se întinde în direcția E.-V. pănă în Pojorîta, la S. de satul Crăești, com. cu acelașĭ nume.

Oprișița, *sat*, în partea de S.-V. a com. Laza, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, așezat pe coasta dealuluĭ Mărineasa și pe valea Oprișițeĭ.

Teritoriul satuluĭ are o suprafață de 700 hect., din carĭ 273 hect. sunt ale locuitorilor, care aŭ și 15 hect. vie.

Are o populație de 119 familiĭ, saŭ 485 suflete; o biserică, făcută de Arhimandritul Nilu la 1848 și restaurată de locuitorĭ la 1857, deservită de 1 preot și 2 eclesiarhĭ; o moară cu apă; 3 cîrciumĭ.

Moșia aparține statuluĭ.

Locuitorii posedă: 8 pluguri și 8 care cu boĭ, 2 pluguri și 3 căruțe cu caĭ; 90 vite marĭ cornute, 24 caĭ, 500 oĭ, 10 capre, 80 rîmătorĭ; 60 stupĭ cu albine.

Oprișoreni (Moșneni-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moșia moșnenilor Oprișorenĭ, pendinte de com. Surani, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Oprișorul, *com. rur.* și *sat*, jud. Mehedinți, pl. Cîmpul, situată la marginea jud. despre județul Dolj și așezată pe coastele a două dealurĭ și pe o vale, avînd o poziție ridicată, care îĭ procură o climă bună.

Se mărginește la E. cu căt. Crungul, ce aparține com. Verbița, din jud. Dolj; la S., cu com. Gemeni și Dîrvari-d.-j.; la V., cu com. Drîncea și Cearîngul; la N., cu comuna Prisăceaua.

Comuna e formată din satul cu acelașĭ nume, avînd 3100 locuitorĭ, din carĭ 484 locuitorĭ și 542 case.

Ocupațiunea locuitorilor este agricultura și cultura viețĭ, care dă renumitul vin de Oprișor și Golul.

Calitatea pămîntuluĭ este bună.

Locuitoriĭ posedă: 138 pluguri, 243 care cu boĭ, 42 căruțe cu caĭ; 169 stupĭ.

In com. vin două șosele: una de la Drîncea și a doua de la Bălăcița și Prisăcea și care, prin Oprișor, trece la Dîrvari-d.-j.

Are: o biserică deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți; o școală, condusă de un învățător și frecuentată de 28 copiĭ; o cîrciumă.

Budgetul com. e la venitură de 6651 leĭ, și la cheltuelĭ, de 5696 leĭ.

Vite: 1500 vite marĭ cornute, 118 caĭ, 1200 oĭ și 1060 rîmătorĭ.

Dealurĭ în plasă maĭ însemnate sunt: Brănișteni, Drînceni, Cearîngul, Șopîrla și Crețul, carĭ aparțin plaiuluĭ Golul și carĭ sunt acoperite cu viĭ ce daŭ un vin negru renumit.

E udată de Pîrîul-Oprișoruluĭ, care, de la locul numit Capul-Apeĭ, pe teritoriul comuneĭ rurale Prisăceaua, curge spre S.-V., udînd în calea sa proprietatea com. Oprișorul, numită Valea-Drînceĭ, com. Drîncea, căt. Cearîngul și comuna Braniștea, unde, între Braniștea și Cujmirul, se împreună cu pîrîul cel mare ce vine de la Podul-Grosuluĭ, și care curge sub numele de Drîncea, prin com. rur. Cujmirul.

Oprișorul, *pîrîŭ*, în jud. Mehedinți, pl. Cîmpul; se formează din izvoarele com. Oprișorul și curge prin Drîncea spre Braniște, unde se unește cu apa ce vine de la Cornățelul; împreună curg sub numele de Apa-Drînceĭ.

Oprișul, *deal*, situat la N.-E. de com. Pești, pl. Ocolul, jud. Gorj; se prelungește de la E. spre V., pe o întindere de 1 kil. Pe acest deal este izlaz. E proprietate a locuitorilor com. Pești.

Opritura, *deal*, jud. Bacău, pl. Trotușul, de pe teritoriul com. Bogdănești.

Opritura, *loc cu izvoare*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Bogdănești, de la poalele dealuluĭ cu acelașĭ nume.

Opritura, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Malul-Mare, pe moșia cu acelașĭ nume, în întindere de 60 hect. E populată cu arțarĭ, plopĭ, jugaștri, frasinĭ, și maĭ mult cu stejarĭ.

Opritura, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Malul-Mare, pe moșia Malul-Mic. Aparține d-luĭ C. Dăbuleanu. Are o întindere de 20 hect. și e populată cu stejarĭ, frasinĭ, plopĭ.

Opritura, *trup de pădure* al statuluĭ, jud. Olt. Vezĭ Sprîncenata.

Opritura, *pădure*, pe moșia Doagele, pl. și jud. Teleorman, situată pe Valea-Burdeĭ, pe o suprafață cam de 100 hect. Are arborĭ groșĭ de stejar pentru lemne de lucru.

Optașani, *sat*, făcînd parte din com. rur. Cornățelul, pl. Oltul-s., jud. Olt. Are o populație de 80 familiĭ.

Optași, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Mijlocul, situată pe luncă, de amîndouă malurile rîuluĭ Vedea, la 31 kil. de capitala județuluĭ și la 12 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din 3 cătune, dispuse de la N. la S. în ordinea următoare: Optași, Jugarul și Zăvoiul, cu o populațiune de 270 familiĭ, saŭ 1500 suflete, din carĭ 250 contribuabilĭ, locuind în 272 case.

Comuna e vechie, compusă numaĭ din moșnenĭ. Maĭ 'nainte, cât. Jugarul a format singur o comună; iar Zăvoiul, cu un alt cătun, a format com. Vitănești.

Meseriașĭ sunt: 13 cojocarĭ, 8 croitorĭ, 5 tîmplarĭ, 25 dulgherĭ, 4 dogarĭ, 7 ferarĭ, 5 zidarĭ, 5 șițarĭ și 7 lăutarĭ.

Locuitoriĭ posedă: 40 caĭ, 32 ĭepe, 388 boĭ, 290 vacĭ, 55 capre, 1384 oĭ și 190 porcĭ.

Teritoriul comuneĭ se întinde pe o suprafață de 1800 hect., din carĭ 100 hect. pădure, 150 hect. livezĭ și izlaz, 2 hect. vie. Raionul săŭ e închis cu șanț. Intr'însul se află cîte-va clădirĭ bune, localul de școală, de primărie, 4 bisericĭ și o moară pe rîul Vedea. Bisericile sunt deservite de 4 preoțĭ și 5 cîntărețĭ.

Școală există aci de la 1856. Clădirea e proprietatea comuneĭ, ridicată în anul 1891. Se frecuentă de 45 copiĭ.

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ.

Aci se ține bîlciŭ de 5 orĭ pe an: la Mucenicĭ (9 Martie), la 25 Martie (Blagoveșteniĭ) cu obor de vite, la Duminica tutulor sfinților, la 29 Iunie (Sf. Petru) și la 6 August (Preobrejenie), fără obor.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 2889,71 leĭ și la cheltueliĭ, de 2889,71 leĭ.

O șosea vecinală străbate comuna de la N. la S., paralel cu Vedea și o leagă, în sus, cu Tătulești, și în jos cu Corbul. Alte ramificațiunĭ o pun în comunicație la N.-E. cu Colonești și Maldărul și la V. cu Negreni.

Două dealurĭ marĭ: Dealul-Vedeĭ și al-Vediței, limitează teritoriul comuneĭ la V. și E., avînd direcțiunea N.-S. și o lungime, pe teritoriul comuneĭ, de aproape 5 kil.

Printre aceste dealurĭ curge rîul Vedea și gîrla Vedița, carĭ primesc următoarele pîraie: Valea-Rea, Valea-Județuluĭ și Rîsul.

Se mărginește la N. cu com. Tătulești, la N.-E. cu Colănești, la E. cu Maldărul, la S. cu Corbul și la V. cu Negreni.

Optași, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu acelașĭ nume, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe lunca și malurile Vedeĭ, la N. comuneĭ. Este reședința comuneĭ. Are 650 locuitorĭ; două bisericĭ: una cu hramul Adormirea și Cuvioasa Paraschiva, zidită la 7294 (1786), în zilele Domnuluĭ Mihail Șuțu; a doua, cu hramul Sf. Nicolae, zidită la 1833 «în zilele Prea Inaltuluĭ Impărat Nicolae Pavlovicĭ».

Optoceni, *iaz*, în hotar cu satul Rădeni, com. Roșcani, și spre N. de pădurea Caraimanul, com. Cîrniceni, pl. Turia, jud. Iași.

Opt-zecĭ, *sfoară de moșie*, în raionul comuneĭ Gohorul, județul Tecuciŭ; se întinde din rîul Berheciul, pănă în muchia dealuluĭ Șipanul.

Orabovița, *insulă*, în Dunăre, în dreptul satuluĭ Izvorul-Frumos, jud. Mehedinți.

Oracul (Poşta-Vechie), *sat,* făcînd parte din com. rur. Corbeanca, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Este situat la N. de Tămaşul, lîngă Valea-Călugăruluĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 625 hect., cu o populaţie de 71 locuitorĭ.

Fam. Slătineanu are 600 hect. şi locuitoriĭ, 25 hect. Proprietarul cultivă 125 hect. (25 izlaz, 450 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Comerciul se face de 1 cîrciumar şi 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 43 şi al celor micĭ, de 195.

Oradia, *deal,* în partea de N. şi E. a com. Cornul, pl. Prahova, jud. Prahova. Servă de păşune pentru vitele locuitorilor.

Oradia, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia Breaza, pendinte de com. Breaza, jud. şi pl. Prahova.

Orasca, *sat,* făcînd parte din com. rur. Ştubeiul-Orăşti, plasa Dîmboviţa, jud. Ilfov, situat la E. de Orăşti, pe ţărmul drept al rîuluĭ Dîmboviţa.

Aci valea Pasărea se varsă în Dîmboviţa.

Se întinde pe o suprafaţă de 322 hect., cu o populaţie de 65 locuitorĭ.

D-l M. Balş are 310 hect. şi locuitoriĭ, 12 hect. Proprietarul cultivă 290 hect. In raionul satuluĭ e 1 moară cu apă şi 1 pod.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 62 şi al celor micĭ, de 45.

Orasca, *sat,* locuit de ciţi-va oameni numaĭ, făcînd parte din com. rur. Frunzineşti, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov, situat la S. de satul Frunzineşti, pe ţărmul drept al rîuluĭ Dîmboviţa.

Se întinde pe o suprafaţă de 2094 hect. (împreună cu Frunzineşti, Lilieci şi Piţigaia), din carĭ d-l N. D. Amira are 1850 hect. şi locuitoriĭ (împreună cu ceĭ din cele-l'alte sate), 244 hectare. Proprietarul cultivă 1372 hect. (100 hect. sterpe, 35 hect. izlaz, 344 hect. pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul, fără a rezerva locurĭ de păşune.

Are 1 moară cu apă şi 2 podurĭ stătătoare.

Orasca, *moşie* nelocuită, în jud. Ilfov, pl. Negoeşti, ţinînd de com. Vasilaţi-Popeşti. Are o întindere de 75 hect. şi e proprietatea d-luĭ E. A. Gugiŭ.

Oraşul, *plasă,* în jud. Rîmnicul-Sărat, aşezată în partea de N. Poartă acest nume, pentru că reşedinţa eĭ pănă la 1862 a fost în oraşul Focşani, în partea numită Focşani-Munteneşti.

Se întinde în cîte-şi trele regiunile: muntoasă, deluroasă şi cîmpeană.

La V. e străbătută de culmile Laculuĭ, Alunuluĭ, cu ramificaţiile lor: Peleticul, Dealul Lung, Scoruşul şi Deleanul.

Dealurile principale sunt: Dealul-Capreĭ, Teiuşul, Hoja, Priveghiul, Perişorul, Cornitele, Petreanul şi Piciorul-Nuculuĭ.

In privinţa apelor face parte din basinurile rîurilor Rîmna şi Milcovul. Rîmna o udă la S., avînd ca afluenţi: Valea-Neagră, Mahriul, Peleticul unit cu Strîmba, Valea-Raşca, Oreavul unit cu Circeiul. Milcovul o udă la V. şi N., avînd ca afluenţi: Vîlcăneasa, Valea-Largă, Valea-Rea, Pituluşa, Badea, Faraoanele, Pietrosul, Seaca, Dălhăuţul şi Dilgovul.

Este compusă din 14 com. rur.: Andreaşul şi Odobasca la V.; Broşteni, Vîrteşcoi, Cîmpineanca, Mîndeşti, la N.; Cîrligele, Faraoanele, Budeşti, Bruteşti, Coteşti, Blidarile, la S. şi centru; Risipiţi şi Goleşti, la E.

Are o suprafaţă de 44506 hect., cu o populaţie de 3629 familiĭ, saŭ 18220 suflete.

Producţiunile naturale sunt: la munţĭ, pădurĭ întinse şi păşunĭ; pe dealurĭ, viĭ care acoperă sute de hectare, dînd vinurile bune de Coteşti, Urecheşti, etc.; la cîmp, lanurĭ de grîŭ acoperind ţarinile.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura, cultura vieĭ, dogăria şi fabricarea viceĭ şi a rachiuluĭ.

Comerciul este destul de activ, constînd în import de lucrurile trebuincioase pentru traiŭ şi în export de vin, vite şi cereale.

Căile de comunicaţie sunt: calea ferată Rîmnicul-Focşani, şoseaua naţională Buzăŭ-Rîmnicul-Focşani, şoseaua judeţeană Vîrteşcoi-Focşani-Brăila şi numeroase drumurĭ vecinale ce leagă comunele între ele.

Oraşul, saŭ **Dealul-Oraşuluĭ**, *sat,* cu 100 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Samara.

Se zice că aicĭ ar fi fost în vechime un oraş şi de aceea a şi rămas numele acestuĭ cătun de Oraşul saŭ Dealul-Oraşuluĭ. Se maĭ găsesc încă rămăşiţe de ziduri de piatră şi cărămidă.

Oraşul-de-Flocĭ. Vezĭ cuvîntul Flocĭ (Oraşul-de-), jud. Ialomiţa.

Oraşuluĭ (Plasa-), *vechie plasă* a jud. Ialomiţa, cu 26 sate.

Oratia, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătunul de reşc-

dinţă al comuneĭ Jideni, aşezat în mijlocul comuneĭ, la poalele dealuluĭ Coţatcul. Are o întindere cam de 494 hect., cu o populaţie de 120 familiĭ, saŭ 500 suflete, din carĭ 125 contribuabilĭ; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală.

Orăşa, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Tîrgul-Valea-Rea.

Orăşa, saŭ **Coman**, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., care curge prin comunele Liuzi-Călugăra şi Sănduleni, unde se încarcă cu pîrîul Sănduleanul, şi se varsă pe stînga Tazlăuluĭ-Mare. Işĭ are obîrşia la locul numit al-Orăşuluĭ.

Orăşa, *rîpă*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Tîrgul-Valea-Rea, de lîngă cătunul Orăşa-Mare şi pe malurile pîrîuluĭ Orăşa.

Orăşa-Avram, saŭ **Orăşica**, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Sănduleni, situat pe pîrîul Lărguţa şi pe stînga Tazlăuluĭ-Mare. Are o populaţie de 39 familiĭ, saŭ 172 suflete; o biserică, deservită de 1 preot, clădită la 1852 de proprietarul moşieĭ, răposatul Căloiŭ.

Vite: 5 caĭ, 72 vite marĭ cornute şi 9 capre.

Orăşa-Mare, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Valea-Rea, situat pe pîrîul Orăşa, la 1 1/2 kil. de Tîrgul-Valea-Rea (şcoala).

Are o populaţiune de 125 familiĭ, saŭ 430 suflete; o biserică, clădită la 1790 de defunctul Lascarache Rosetti, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o cîrciumă; o moară de apă.

Vite: 19 caĭ, 289 vite cornute, 14 porcĭ şi 4 capre.

Acest sat este însemnat pentru tîrgurile de vite, de cereale, lemne şi altele, carĭ se fac în toate Duminicile.

Orăşa-Mare, *moşie*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., pe teritoriul com. Tîrgul-Valea-Rea, aparţinînd luĭ I. Neniţescu, şi aducînd un venit anual de 6000 leĭ.

Orăşani, *sat*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Grindeni, aşezat la N. de Ostroveni. Are o populaţie de 1197 suflete, locuind în 148 case şi 196 bordee; o biserică, cu hramul Sf. Treimĭ, cu un cîntăreţ şi deservită de preotul bisericeĭ din Grindeni; 4 fierarĭ; 3 cîrciumĭ.

Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din Grindeni, ce este la 1 kil.

Orăşani, *sat*, în jud. Ilfov, pl. Negoeşti, făcînd parte din com. rur. Obileşti-Noĭ. Suprafaţa totală a satuluĭ e de 4760 hect. (împreună cu căt. Obileşti-Noĭ şi Buzoeni), cu o populaţie de 192 locuitorĭ. Moştenitoriĭ Principeluĭ N. Bibescu aŭ 3983 hect. şi locuitoriĭ, 777 hect.

Numărul vitelor marĭ e de 222 şi al celor micĭ, de 592.

Orăşani, *moşie* particulară, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Grindeni.

Orăşanuluĭ (Pădurea-), *pădure* de tufanĭ, exploatată, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d. s., com. Bozga, căt. Retezaţi, în partea de S. a luĭ.

Orăşeni, *sat*, pe valea pîrîuluĭ Miletinul, în partea de S.-V. a com. Curteşti, pl. Tîrgul, jud. Botoşani. Moşia, proprietatea Epitropieĭ Spitaluluĭ Sf. Spiridon din Iaşi, are o suprafaţă de 1437 hect. şi o populaţie de 264 familiĭ, saŭ 1014 suflete, din carĭ 233 contribuabilĭ.

Pămîntul este productiv şi maĭ mult deluros. Se află: 593 hect. arătură, 343 hect. fîneţe, 129 hect. imaş şi 571 hect. pădure de stejar.

Are 1 biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător şi frecuentată de 30 copiĭ; 4 cîrciumĭ, 4 comercianţĭ şi 6 meseriaşĭ.

Vite: 410 boĭ şi vacĭ, 20 caĭ, 86 oĭ şi 25 porcĭ.

Sunt 50 stupĭ cu albine.

Despre întemeierea acestuĭ sat, legenda spune că ceĭ d'întîiŭ locuitorĭ aŭ venit aci din Transilvania şi se numeaŭ Conegĭ, care nume a rămas numaĭ dealuluĭ ce se ridică între cele două părţĭ ale satuluĭ, iar satul a luat numirea de Orăşeni, din pricină că împrăştiindu-se oamenĭĭ din Seliştea, com. Cristeşti, din cauza jafurilor, aŭ venit şi s'aŭ aşezat aci cu maĭ mulţĭ tîrgoveţĭ saŭ orăşenĭ (1754) şi ast-fel satul primi numele de Orăşeni.

Astăzĭ satul se compune din două părţi: Orăşeni-din-Deal şi Orăşeni-din-Vale.

Orăşica. Vezĭ Orăşa-Avram, *sat*, jud. Bacăŭ.

Orăşinca, *băltiş*, la S.-E. de com. Surdila-Găiseanca, jud. Brăila, între viroaga Buzeelul şi drumul de fier Făurei-Feteşti. Din acest băltiş pleacă spre E. o viroagă care trece prin satele Coltica, Moçani, Batogul, Ioneşti şi Filiul, şi care se varsă în riul Călmăţuiul, la S.-E. de satul Filiul.

Orăşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Ştubeiul-Orăşti, pl. Dîmbo-

viță, jud. Ilfov. Este situat la S.-E. de București. Pe la V. satului trece șoseaua județeană București-Oltenița. Aci este reședința primăriei.

Se întinde pe o suprafață de 620 hect., cu o populație de 159 locuitori.

D. I. G. Daniilescu are 545 hect. și locuitorii, 75 hect. Proprietarul cultivă 425 hect. (20 sterpe, 100 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Treime; o școală mixtă, frecuentată de 9 elevi și 4 eleve; un heleșteu.

Comerciul se face de 1 cîrciumar și 1 hangiu.

Numărul vitelor mari e de 111 și al celor mici, de 365.

Orășul, *loc cu izvoare*, în jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., pe teritoriul com. Sănduleni, la satul Orășa-Avram, care izvoare se scurg spre pîrîul Orășa.

Orățiile, sau **Sasul**, *munte de piatră*, jud. Muscel, proprietate a moșnenilor Rucăreni, d'asupra căruia se vede o cetățuie ruinată, numită Piscul-Turculuĭ, făcută, pe cît se pare după nume și formă, de Turci, la anul 1737, pe timpul războiuluĭ dintre Turcia și Austria.

Orățiile, *vale*, prin care trece șoseaua Ploești-Brașov; începe din poalele munteluĭ Doamnele, curge de la E. spre V. și se varsă în rîul Prahova, pe stînga, în com. Comarnicul, pl. Peleșul, jud. Prahova.

Orățiile, *vale*, izvorește de la locul numit Malul-Bosteĭ, pl. Teleajenul, jud. Prahova, curge de la V. spre E. și se varsă în rîul Teleajenul, pe malul drept, în com. Măneciul-Ungureni.

Orbanul, *pîrîiaș*, în jud. Putna; izvorește de pe teritoriul com. Colacul, și se varsă în Putna.

Orbeasca, *moșie*, compusă din mai multe corpurĭ, situate în com. Orbeasca-d.-j. și Orbeasca-d.-s., jud. Teleorman. Corpul principal din proprietatea d-neĭ Maria C. Filipescu este în Orbeasca-d.-j., iar o altă parte în Orbeasca-d.-s., unde posedă și d. C. D. Bădulescu din moșia Orbeasca.

Orbeasca-de-Jos, *com. rur.*, la E. plășeĭ Tîrguluĭ, jud. Teleorman, situată pe partea dreaptă a Văeĭ-Teleormanuluĭ. Rîul Teleormanul o udă în toată lungimea la V.

Se învecinește la N. cu com. Orbeasca-d.-s., la S. cu Lăceni, la E. cu Băbăița din județul Vlașca și la V. cu comuna Bivolița.

Teritoriul com. este de peste 6000 hect. Moșia, pe care d-na Maria C. Filipescu o posedă, în cuprinsul acesteĭ com., este cam de 5000 hect. arabile și 50 hect. pădure. Locuitorii împroprietăriți, în număr de 215, aŭ aproape 700 hect. arabile și 62 hect. vie.

Solul este foarte fertil.

Are o populațiune de 1600 suflete, din carĭ 372 contribuabilĭ; o școală, frecuentată de 20 elevi; o biserică, deservită de 4 preoți și 2 cîntăreți; o moară cu aburĭ; un heleșteŭ, numit Belciugul.

Vite: 976 vite marĭ cornute, 346 caĭ, 8 măgarĭ, 1274 oĭ, 8 capre și 355 porcĭ.

Budgetul com. e la venitur̆ de 3610 leĭ, 30 banĭ, și la cheltuelĭ, de 3602 leĭ, 47 banĭ.

Calea județeană Alexandria-Pitești străbate prin centrul comuneĭ și o pune în legătură cu com. Lăceni la S. și cu com. Orbeasca-d.-s. la N. Spre com. Bivolița are șosea vecinală.

Distanța de la comună pînă la orașul Alexandria este de 17 kil.; pînă la Zimnicea, de 56 kil.; pînă la Roșiori, de 36 kil.

Orbeasca-de-Sus, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, la 3 kil. de com. Orbeasca-d.-j., tot pe valea Teleormanuluĭ.

Suprafața comuneĭ și a moșiilor de pe dînsa este de peste 4000 hect. Din acestea, cam 1300 hect. aparțin d-neĭ Maria C. Filipescu, formînd un corp cu moșia din Orbeasca-d.-j.; iar 2500 hect. pămînt arabil și 100 hect. pădure sunt ale d-luĭ C. Bădulescu.

Locuitorĭ împroprietăriți sunt 262, pe o întindere de 660 hect.; viile locuitorilor sunt în întindere de 74½ hect.

Populațiunea comuneĭ este de 1825 suflete, din carĭ 363 contribuabilĭ.

Are o școală, frecuentată de 45 elevi; o biserică, deservită de 2 preoți, 2 cîntăreți și 1 paracliser; o moară cu aburĭ.

Vite: 1048 vite marĭ cornute, 199 caĭ, 2238 oĭ și 321 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e de leĭ 4020, banĭ 97 la venitur̆ și de leĭ 4014, banĭ 68, la cheltuelĭ.

Căile de comunicațiune sunt aceleași ca la Orbeasca-d.-j., cu deosebire de șoseaua vecinală spre com. Băbăița, din județul Vlașca.

In secolul trecut nu găsim decît un singur sat, cu numele de Orbeasca. Făcea parte din pl. Teleormanuluĭ-d.-j. Sub Domnia luĭ Alex. Constantin Moruzzi, obștea acestuĭ sat a avut mai mult timp pricinĭ de judecată pentru stăpînire de pămînt. Locuitorii aŭ jeluit luĭ Vodă, dar nu li s'a făcut nicĭ o dreptate.

Legenda spune că, până acum vre-o 70—80 de anĭ, în valea numită Ursăreasa, se ţinea tîrg însemnat şi că satul Orbeasca era cu mult maĭ mare. Pe partea dreaptă a Vedeĭ este un cătun cu cîte-va case, numit Olăreasa saŭ Olarul; aci era acel tîrg de care spune legenda. Tot aci, probabil, a fost vechiul oraş Artina.

Imprejurul celor două sate de astă-zĭ, sunt înşirate maĭ multe măgurĭ, din carĭ cele maĭ însemnate sunt: Măgura-Ciuleĭ, a-Anculuĭ, a-Lupilor, Măgura-Săpată, a-Stejarilor şi a-luĭ-Muscă.

Incă de sub domnia luĭ Grigore Ghica s'aŭ făcut săpăturĭ şi cercetărĭ arheologice prin prejurul acestor măgurĭ. Maĭ tîrziŭ, de către Cesar Bolliac şi alţiĭ, s'aŭ găsit pe aci diferite vase de lut, pe carĭ d. Tocilescu le atribue epoceĭ preromane. Produsele de ceramică de la Orbeasca, zice d-sa, se disting prin reliefurile şi brînele, care sunt lucrate cu multă eleganţă.

Orbeja, *baltă*, în suprafaţă de 15 hect., pe moşia Pomîrla, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Orbeni, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Răcăciuni, aşezată pe pîrîul cu acelaşĭ nume Orbeni-d.-j. la gura luĭ, iar Orbeni-d.-s. în vale. E situată la 24 kil. de subprefectura plăşeĭ, şi la 68 kil. de capitala judeţuluĭ.

Maĭ înainte forma două comune deosebite, care aŭ fost întrunite în 1886. Solul, pe mal e năsipos, iar pe vale argilo-năsipos.

Se compune din cătunele Orbeni-d.-j. şi Orbeni-d.-s. (unde e şi primăria comuneĭ).

Are o populaţie de 410 familiĭ, saŭ 1560 suflete, din carĭ 472 agricultorĭ, 7 meseriaşĭ, 8 comercianţĭ, avînd 10 profesiunĭ libere, 6 muncitorĭ şi 47 servitorĭ, locuind în 375 case.

Are o biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, şi 2 filiale, ambele cu hramul Sf. Nicolae, situate una în Orbeni-d.-j. şi alta în Orbeni-d.-s.; o şcoală mixtă, construită de comună şi frecuentată de 18 copiĭ.

Sunt 355 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 7997,05 leĭ şi la cheltuelĭ, de 7770,75 leĭ.

Intinderea semănăturilor: aproape 700 hect. Intinderea viilor: 252 hect.

Locuitoriĭ posedă: 60 pluguri de lemn, 14 de fier, 1 trior, 8 morĭ de apă; 380 boĭ, 347 vacĭ, 38 caĭ, 301 oĭ, 34 capre şi 281 porcĭ; 54 stupĭ de albine.

In com. sunt: 4 comercianţĭ de băuturĭ spirtoase şi coloniale, 6 fierarĭ, 2 zidarĭ, 2 cizmarĭ, 1 boiangiŭ şi 8 fabricanţĭ de rachiŭ.

Orbeni, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Broşteni; are 44 case.

Orbeni, *parohie*, în jud. Putna, com. cu acelaşĭ nume, pl. Răcăciuni. Are o biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, una filială, cu hramul Sf. Nicolae, în Orbeni-d.-s. şi una filială, cu hramul Sf. Nicolae în Orbeni-d.-j.

Orbeni, *pîrîiaş*, format pe teritoriul comuneĭ Colacul, judeţul Putna; udă comunele Orbeni-d.-j. şi Orbeni-d.-s. şi se varsă în pîrîul Drăguşani.

Orbeni-de-Jos, *cătun*, în comuna cu acelaşĭ nume, pl. Răcăciuni, jud. Putna. Este situat la gura pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume.

Are o populaţiune de 513 suflete, carĭ locuesc în 87 case; 1 biserică filială, cu hramul Sf. Nicolae.

Orbeni-de-Sus, *cătun* de reşedinţă, al comuneĭ cu acelaşĭ nume, pl. Răcăciuni, jud. Putna. Este situat pe valea pîrîuluĭ, în susul cătunuluĭ Orbeni-d.-j.

Are o populaţiune de 1060 suflete, carĭ locuesc în 228 case; 1 biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ şi 1 filială, cu hramul Sf. Nicolae; 1 şcoală mixtă, construită de comună şi frecuentată de 15 copiĭ.

Orbeni-de-Sus (Hotarul), *pădure*, în suprafaţă de 540 fălcĭ, situată pe teritoriul cătunuluĭ cu acelaşĭ nume, pl. Răcăciuni, jud. Putna. Aparţine locuitorilor din Orbeni-d.-s.

Orbeni-de-Sus, *pădure*, în întindere de 360 fălcĭ, pe teritoriul cătunuluĭ cu acelaşĭ nume, pl. Răcăciuni, jud. Putna, aparţinînd d-luĭ Nic. Nereja.

Orbeni-de-Sus, *pădure*, în întindere de 500 fălcĭ, pe teritoriul cătunuluĭ cu acelaşĭ nume, pl. Răcăciuni, jud. Putna, aparţinînd d-luĭ Petrache Buzdugan.

Orbicul, *sat*, în jud. Neamţu, com. Buhuşul, pl. Bistriţa, situat pe valea pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume. Se numeşte şi Orbicul-d.-j.

Orbicul, *sat*, în jud. Neamţu, com. Costişa, pl. Bistriţa. Se maĭ numeşte şi Orbicul-d.-s. Este situat pe valea pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume.

Orbicul, *pîrîŭ*, ce izvoreşte din Dealurile-Hîrteştilor, com. Mărgineni, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu; curge în direcţiune

E.-S., printre satele Hîrțești și Bîrcul, intrînd pe teritoriul plășeĭ Bistrița; de aci trece pe la V. de satul Gosmani (unde formează un iaz), apoĭ printre satele Romîni și Siliștea, între care formează două iazurĭ, despărțite unul de altul prin șoseaua Buhușul-Roman (iazul din dreptul satuluĭ Siliștea e maĭ mare); curge apoĭ paralel cu acea șosea pănă în dreptul satuluĭ Orbicul-d.-s. (teritoriul com. Costișa), unde o traversează din noŭ și, între satul Orbicul-d.-s. și Orbicul-d.-j. (com. Buhușul), trece din noŭ în partea dreaptă a șoseleĭ, mergînd apoĭ paralel cu dînsa, pănă în partea de V. a teritoriuluĭ Buhușul; de aci străbătînd direct șoseaua națională Bacăŭ-Piatra, precum și calea ferată, se varsă pe stînga rîuluĭ Bistrița, în dreptul unde acest rîŭ începe a forma limita județuluĭ Neamțu, despre jud. Bacăŭ.

Orbicul, *ramură de dealurĭ*, jud. Neamțu, ce se întinde paralel cu malul drept al pîrîuluĭ cu acelașĭ nume, din dreptul satuluĭ Romîni și pănă la satul Buhuș.

Orboești, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Andrășești, situat pe țărmul stîng al rîuluĭ Ialomița, spre V. și la 2 kil. de satul de reședință.

Are o populație de 61 familiĭ; o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Locuitoriĭ posedă: 130 boĭ, 146 caĭ, 3 asinĭ, 2710 oĭ și 316 porcĭ.

Orboiasca, *pădure*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița Balta, com. Andrășești, situată pe țărmul stîng al rîuluĭ Ialomița. Are o suprafață de 180 hect., populată cu ulmĭ, sălciĭ, plopĭ și stejarĭ.

Orbul, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Broșteni; se desface din Culmea-Scorușuluĭ; brăzdează partea de V. a comuneĭ și cătun. Vulcăneasa, întinzîndu-se printre pîrîul Vulcăneasa și afluentul săŭ Pîrîul-Orbul; e acoperit cu pășunĭ.

Orbul, *iezer*, jud. Brăila, situat în ostrovul Iazul, la S.-E. de ĭezerul Mareșul; comunică spre S.-E. cu ĭezerul Mrejarul.

Orbul, *ostrov*, jud. Brăila, coprins între gîrle, spre S. de punctul Ibișĭ și pănă la Trăsura, care îl desparte de ostrovul Crăcănelul.

Orbul, *prival*, la hotarul dintre com. Vizirul și Stăncuța, jud. Brăila; unește canalurile Pașca și Cremenea, despărțind ostrovul Cremenea în două, partea de N. numită Cremenea-Mică iar cea de S. Cremenea-Mare.

Orbuluĭ (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Broșteni; izvorește din Culmea-Scorușuluĭ; curge de-alungul dealuluĭ Orbul; udă partea de V. a comuneĭ, și se varsă în pîrîul Vulcăneasa, pe dreapta luĭ, după un curs repede de 4 kil.

Orcean-Bair, *deal*, în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Cuciuc-Biulbiul și pe la V. satuluĭ cu acelașĭ nume; se întinde de la S. satuluĭ Roșianul, pănă la S.-V. satuluĭ Cuciuc-Biulbiul, într'o direcție generală de la N. spre S.-E.; are o înălțime de 125 m.; este tăiat și înconjurat de drumurile comunale Copadin-Roșianul, Roșianul-Cuciuc-Biulbiul și Roșianul-Buiuc-Biulbiul; este situat la S. plășeĭ și la V. comuneĭ.

Orcean-Mezarlîc, *deal*, în jud. Constanța, pl. Medjidia, com. Cuciuc-Biulbiul, cătun. Cuciuc-Murfat; formează capul dealuluĭ Odagi-Culac, desfăcîndu-se din dealul Biuiuc-Biulbiul-Bair; se îndreaptă spre N., cu o direcție generală de la S.-E. către N.-V.; are o înălțime de 133 m., dominînd văile Șeit-Iurtluc și Odagi-Culac printre care se întinde; este situat în centrul com. și în partea de S.-E. a plășeĭ.

Ordia, *măgură*, în jud. Teleorman, com. Segarcea-din-Deal. Imprejurul eĭ se văd resturile uneĭ întăriturĭ, care a servit în timpul războaielor dintre Ruși și Turcĭ, pe cînd aceștia din urmă ocupaŭ încă cetatea Turnuluĭ. In rezbelul de la 1812, aceste întăriturĭ și măgura aŭ avut o deosebită importanță.

Ordoreanul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Slobozia-Clinceni, pl. Sabarul, jud. Ilfov, situat la S.-V. de Slobozia, pe malul stîng al rîuluĭ Argeș. La N., pămîntul e băltos. In dreptul săŭ e un pod pe vase peste rîul Argeșul.

Se întinde pe o suprafață de 127 hect., cu o populație de 184 locuitorĭ.

D-l T. Metaxa, proprietar, are 22 hect. și locuitoriĭ, 105 hect. Proprietarul și locuitoriĭ cultivă tot terenul, fără rezervă de izlaz.

Are o biserică, cu hramul Sf. Haralambie, deservită de 2 preoți și 1 cîntăreț; 1 pod stătător.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 320 și al celor micĭ, de 628.

Ordoreștĭ, *sat*, făcînd parte din

com. Coteana, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat între păduri, pe valea și malul stîng al pîrîului Oboga, la 7 kil. N.-V. de satul Coteana, reședința comunei. Are o populațiune de 107 locuitori, din cari unii sunt moșneni. Ei posedă: 20 boi, 50 vaci, 13 cai, 173 oi și 124 porci.

Oreava, *ruine vechi*, d'asupra satului Vîrciorova, jud. Mehedinți, la care e foarte anevoie de suit, din care cauză aceste ruine sunt foarte puțin cunoscute chiar în localitate. Din înălțimea acestui platou, se poate vedea până la o distanță de 10 kil., pe valea Dunării. Mai jos, și aproape de Vîrciorova, este o cîmpie care se numește Taberele și despre care se zice, că aci erau staționate trupele cari apărau cetatea Oreava, sau a lui Ioan Corvin, după cum o numesc locuitorii.

Oreavul, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Sgîrciți; se desface din dealul Fîntîna-Turculuĭ; se întinde printre pîrîul Oreavul și afluentul său pîrîul Putrida; brăzdează partea de V. a comunei și cât. Plevna; este acoperit cu pășuni și păduri.

Oreavul, *pîrîu*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s.; izvorește din dealul Fîntîna-Turculuĭ; se îndreaptă spre S., curgînd de-a-lungul dealuluĭ Oreavul; udă comunele Sgîrciți la V. și Greabănul la E., despărțindu-le; trece prin cătunele: Fîntîna-Turculuĭ, Homești, Herăști, Greabănul, Cristinești (al com. Sgîrciți), și îndreptîndu-se apoĭ spre E., se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat, pe partea dreaptă, în dreptul orașuluĭ R.-Sărat, după un curs de 30 kil.; cursul său în general este repede; primește ca afluenți pe dreapta pîraiele: Fîntîna-Turculuĭ, Homești, Herăști, Greabănul și Putrida; cei din stînga nu sunt însemnați.

Oreavul, *pîrîu*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., izvorește din Dealul-Cuculuĭ; curge de-alungul Dealuluĭ-Cornițelor; se îndreaptă spre S.-E. și trece prin com. Odobasca, udînd cât. Podul-Saculuĭ, com. Popești, și cât. Runcul; se varsă în rîul Rîmna, pe stînga luĭ, după un curs de 35 kil., lîngă cât. Gura-Oreavuluĭ, al comunei Slobozia-Ciorăști; afluenții săĭ principalĭ sunt: Vărzarul și Runcul, pe partea dreaptă; cursul său este încet; udă țarinĭ roditoare și dealurĭ acoperite cu vii; pe apa sa sunt 10 morĭ.

Oreavuluĭ (Gura-), *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Slobozia-Ciorăști, așezat în partea de S., pe malul stîng al rîuluĭ Rîmna, la gura pîrîuluĭ Oreavul, la 7120 m. spre S.-V. de cât. de reședință, Ciorăști. Are 2315 hect., cu o populație de 86 familiĭ, sau 355 suflete, din cari 90 contrib.

Orevița, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Blahnița, la 34 kil. de orașul Turnul-Severin, așezată pe vale, între 2 dealurĭ, cari se înalță unul spre N., iar cel-l'alt spre S. și din poalele cărora izvoresc mai multe izvoare.

Se mărginește: la N.-E., cu com. Iablanița, despărțită prin dealul Blușdești; la E., cu com. Pădina-Mare, despărțită prin Dealul-luĭ-Nistorel-Ureche; la S.-E., cu com. Pădina-Mică, despărțită prin dealul Tătărăscul; la S., cu com. Corlățelul, despărțită prin dealul Porcărețul-Nisipoasa; la S.-V., cu com. Vînjul-Mare, despărțită prin dealul Bogeni; la V., cu com. Rogova, despărțită prin dealul Ciocîrlani; la N., cu com. Fîntînele-Negre, despărțită prin Dealul-Olaculuĭ.

Satul Orevița formează com. cu cătunele Olteanca și Păsăruia, avînd peste tot 1800 locuitorĭ, cu 269 contrib., locuind în 201 case.

Ocupațiunea locuitorilor este agricultura, și în special cultivarea viei, care dă renumitul vin de Orevița.

Locuitorii posedă: 39 pluguri, 70 care cu boi, 16 căruțe cu cai; 96 stupi.

Are o biserică, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți; o școală, condusă de un învățător și frecuentată de 30 elevi; o cîrciumă.

Budgetul comunei e la venituri de 6563 lei, iar la cheltueli, de 3696 lei.

Vite: 900 vite mari cornute, 45 cai, 840 oi și 800 rîmători.

Are 3 șosele, care o leagă cu comunele vecine.

Loc istoric în Orevița este Cetatea-Latinilor, situată în partea de S.-V., unde și astă-zi se văd ruine vechi.

Valul-luĭ-Traian, care vine de la Dunăre, trece prin viile Orevițeĭ spre Pădina-Mică.

Orevița, *pădure* a statuluĭ, jud. Mehedinți, com. rur. Orevița.

Orevița, *pîrîu*, în jud. Mehedinți, pl. Blahnița, com. rur. Orevița, ce se formează din izvoarele com. rur. Orevița și curge spre com. rur. Vînjul-Mare, vărsîndu-se în Balta-Bucureĭ. Pe acest pîrîu sunt mai multe morĭ.

Orezi, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com.

Borduşelul, situat pe malul drept al rîuluĭ Ialomița, sub coasta Bărăganuluĭ și la 2 kil. spre V. de satul de reședință.

Are o populație de 76 familiĭ; o biserică, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ; o școală mixtă, condusă de 1 învățător.

Locuitoriĭ posedă: 130 caĭ, 200 boĭ, 1000 oĭ și 210 porcĭ.

Orghidanul, *baltă*, la V. de satul Homocea, jud. Tecuciŭ, în care se varsă pîrîul Polocinul.

Orgoești, *com. rur.* și *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, la 34 kil. spre N.-N.-E. de Bîrlad, pe pîrîul Horoeta. Satul formează com. Orgoești, cu cătt. Buda, Dinga și Fundul-Văeĭ, avînd o populație de 575 locuitorĭ. Se cultivă vica pe o suprafață de 29,25 hect., și livezile cu pruni, pe o întindere de 3 hect.

Comerciul se face de 10 persoane.

In toată com. sunt: o școală primară de băeți și 3 biserici.

Orgoeşti, *moșie*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Orgoești, proprietatea statuluĭ, arendată cu 4500 leĭ anual.

Orgoeşti, *pădure* a statuluĭ, în jud. Tutova, pl. Simila, pe moșia cu acelașĭ nume, în întindere de 117 hect.

Orgoeşti, *pîrîiaș*, jud. Tutova; curge prin com. Orgoești, de la N. spre S. și se varsă în pîrîul Horoeta.

Orgoeşti, *schit*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Orgoești. Aci a fost pănă maĭ aniĭ trecuțĭ un azil pentru infirmĭ.

Orînda, *pîrîiaș*, format pe teritoriul com. Paltinul, pl. Vrancea, județul Putna; se varsă în Zăbala, pe stînga eĭ.

Orjanca, *vale*, în raionul com. Dobrești, pl. Podgoria, județul Mușcel, care, după ce udă partea de N.-E. a comuneĭ, se varsă în Cîrcinovul.

Orjani. Vezĭ Horjani, jud. Buzăŭ.

Orjea, *sat*, cu 400 suflete, jud. Argeș, pl. Gălășești, făcînd parte din com. rur. Stănislăuești. Are o biserică, cu hramul Toțĭ-S-țiĭ, cu un preot, un cîntăreț și un paracliser.

Orjogoaia, *vale*, izvorește din raionul com. Predealul, pl. Peleșul, jud. Prahova; are direcția de la S. spre N. și se varsă în pîrîul Azuga, pe malul stîng, între muntele Ceaușoaia și Cheia-Azugeĭ.

Orlea, *com. rur.*, la S. de pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, formată din satele: Orlea (1000 locuitorĭ) și Orlița (Orlea-Nouă, 700 locuitorĭ), situată lîngă balta Potelul și în apropiere de Dunăre, pe un teren invadat de nisipurĭ, care vin din spre jud. Dolj, la 10 kil. în spre V. de Corabia și la 38 kil. de Caracal. E înconjurată de maĭ multe măgure: Drăgoaiul, Voinea, Orlea, Măgura-Florilor, Beslegiul.

Are o populație de 1700 locuitorĭ, din carĭ 305 contribuabilĭ; o școală condusă de un învățător, frecuentată de 53 elevĭ; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae (1864), deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți; 7 cîrciumĭ.

Budgetul com. e de 4716 leĭ la venitură și de 4600 leĭ, la cheltuelĭ.

Vite marĭ sunt 1717, vite micĭ 4100 și porcĭ 200.

Orlea, *munte*, jud. Dîmbovița, dela Runcul în sus, în spre jud. Mușcel.

Orlea, *pichet de graniță*, pe Dunăre, în Valea-Tomiĭ, în dreptul com. Orlea, jud. Romanați.

Orlea, *pîrîŭ*, care izvorește din muntele Cioclovina, jud. Gorj; curge de la N.-V. la S.-E., în plaiul Vulcan; trece prin com. Pocruia, iar în cîmpia Isvarni primește maĭ multe pîrîașe; în dreptul cătunuluĭ Celeiul, al com. Costeni, se varsă în Tismana.

Orlea, *vechiul nume al bălțeĭ* Potelul, jud. Romanați, întrebuințat în hrisoavele cele maĭ vechĭ.

Orlea-cu-Balta și Vlădastrița, *moșie* a statuluĭ, în jud. Romanați, aducînd o arendă anuală de 93150 leĭ.

Orleasca, *rîŭ*, care izvorește din dealul Crucea-Inaltă, jud. Gorj; primește maĭ multe pîraie; curge de la N. către S.-E., udă com. Scundul și Orlești, și se varsă în Olt, aproape de Scăioși.

Albia rîuluĭ are o lărgime de 24 m.; fundul e nisipos și în timpul verceĭ seacă.

Orlești, *com. rur.*, jud. Oltul-d.-s., compusă din 3 cătune: Valea-Bisericeĭ, Precupoalele și Scăioși. E situată pe Valea-Oltuluĭ, la 41 kil. de R.-Vîlceĭ.

Are o populație de 2064 locuitorĭ, din carĭ 400 contribuabilĭ.

Sunt 3 biserici, în fie-care cătun cîte una.

Vite: 600 boĭ, 12 caĭ, 200 vacĭ, 70 capre și 300 oĭ.

Locuitoriĭ, în număr de 400, s'aŭ împroprietărit la 1684, cînd li s'aŭ dat 1496 hect., pe mo-

șiile d-lor Lahovari și Procopie Canutz.

Pe rîul Olt, în raionul com., e o moară pentru măcinat.

Are o școală, frecuentată de 17 copii.

Țuică se fabrică anual până la 1000 decalitri.

Vatra satuluĭ are 200 hect., iar toată comuna cu izlaz cu tot, în care intră proprietățile particulare, este de 2500 hect.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la 5550 leĭ anual.

O șosea ce vine de la com. Scundul, se desface în două ramurĭ, una leagă com. cu șoseaua județeană ce trece tot prin com., iar alta duce la comuna Aurești. Paralel cu șoseaua județeană trece calea ferată Piatra-Rîmnicul.

Se mărginește cu com. Fișcălia la N., Aurești la S., rîul Oltul la E. și com. Glăvile la V. E brăzdată de Dealul-Vieĭ și udată de văile: Oltul, Valea-Biserichiĭ, Omorîcea, Nisipoasa, Corbul, Silea și Izvorașul.

Orlești, *stație de dr.-d.-f.*, jud. R.-Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., com. Orlești, pe linia Drăgășani-R.-Vilceĭ, pusă în circulație la 20 Iulie 1887. Se află între stațiile Zăvideni (4.9 kil.) și Ionești (8.4 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mărĭ de 179m.98.

Orlești, *deal*, în raionul com. Orlești, pl. Oltul-d.-s., jud. Vilcea, pe care se cultivă 298 hect. 50 arĭ vie, cu otașniță.

Orlești, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Orlești, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Orliga, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Jijila; este maĭ mult o prelungire vestică a dealuluĭ Cheia; se întinde spre V., avînd o direcțiune generală de la E. spre S.; lasă spre E. prelungirea numită Dealul-Aganim; brăzdează partea de N.-V. a pl. și cea de S.-V. a com.; ondulațiunile sale șerpuesc pe lîngă Grindul-Coticeruluĭ, Privalul și Gîrlița-Coticeruluĭ; e de natură stîncoasă; se ridică până la o înălțime de 110 m.; punct trigonometric și strategic de rangul întîiŭ, dominînd asupra orașuluĭ Măcinul și satuluĭ Jijila, și asupra drumuluĭ comunal Măcin-Jijila, ce trece pe la poalele luĭ; este acoperit cu pășunĭ și fînețe.

Orlița, *cătun*, al com. Orlea, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, situat spre V., lîngă balta Potelul; se maĭ numește și Orlea-Nouă. Are 130 familiĭ, saŭ 701 suflete.

Orman (Valea-), *vale*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, comunele Aliman și Mîrleanul; se desface din poalele nordice ale dealuluĭ Chior-Cuius; se îndreaptă întîiŭ spre N., apoĭ spre V., în direcția de la S.-E. spre N.-V.; formează puțin hotarul între cele două comune; se întinde printre dealurile Catița și Chior-Cuius, și se deschide în valea Mîrleanul, pe dreapta, nu departe de deschiderea acesteia în balta Mîrleanul; printr'însa trece drumul comunal Mîrleanul-Aliman; are o lungime de 4 kil.

Orman-Bair, *deal*, în jud. și pl. Constanța, com. Murfatlar; se desface din dealul Mangala-Culac-Bair, îndreptîndu-se spre N., cu o direcție generală de la S. spre N.; se întinde printre văile Tatar-Orman-Derea și Mezarlîc-Ceair; este străbătut pe la E. de drumul comunal Osman-Facî-Murfatlar, iar pe la V. de drumul Murfatlar-Buiuc-Biulbiul; pe la S. săŭ trece Valul-luĭ-Traian; este situat în centrul comuneĭ, la 1 kil. spre S. de satul Murfatlar și în partea de V. a plășeĭ.

Orman-Bair, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Slava-Rusă; se desface din dealul Carada-Bair; se îndreaptă spre S., avînd o direcțiune generală de la N. spre S.; brăzdează partea centrală a plășeĭ și cea de E. a comuneĭ; lasă spre S. dealul Lîsă-Hară; se întinde de-alungul pîrîuluĭ Hribesioc-Balia; se ridică până la o înălțime de 251 m.; punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea; pe la poalele luĭ orientale se află drumul comunal Babadag-Slava-Rusă; este acoperit cu pădurĭ; numaĭ pe poalele de E. sunt cîte-va pășunĭ și fînețe.

Ormangi-Cula, *pîrîŭ*, în județul Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriele comunelor rurale Baș-Chioi și Armutlia; ia naștere din poalele S.-E. ale dealuluĭ Carcaman-Bair; se îndreaptă spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de V. a plășeĭ și a comuneĭ Armutli, și pe cea de E. a comuneĭ Baș-Chioi; curge printre dealurile Tatar-Bair și Ghel-Tepe, și, după un curs de 4 kil., se varsă în pîrîul Taița, pe stînga, puțin maĭ la E. de satul Baș-Chioi; pe valea luĭ merg drumurile comunale Baș-Chioi-Nalbant, Armutli-Nalbant, Baș-Chioi-Hagilar și Armutli-Baș-Chioi; malurile sale sunt joase și acoperite cu verdeață.

Orodelul, *com. rur.*, jud. Dolj,

pl. Dumbrava-d.-j., la 57 kil. de Craiova și la 9 kil. de reședința plășeĭ, com. Vîrtopul, pe loc șes.

Se învecinește la N. cu com. Călugărei și Tăncănaul; la S., cu com. Caraula; la E., cu com. Cornul și la V., cu comuna Plenița.

Terenul comuneĭ este accidentat de două dealurĭ: dealul Belciugul, cu o înălțime de 14 m. și dealul Glogoveiul, cu o înălțime de 12 m.

Este străbătută de văile: Udubasniței și Soculuĭ.

Sunt 6 fîntînĭ, acoperite cu capac; 2 crucĭ de piatră, foarte vechĭ, în valea Orodelul-d.-j., pe locul unde se află vatra mahalaleĭ Orodelul-d.-j. și unde azĭ se află satul Orodelul.

Comuna a fost înființată acum vre-o 200 de anĭ, și cuprindea odinioară cătunele: Ulmuleț, Socul și Orodelul. Azĭ se compune dintr'un singur cătun, numit Orodelul, împărțit în două secțiunĭ: Orodelul-d.-s. și Orodelul-d.-j.

Are o populație de 2396 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, fondată de obștea locuitorilor, la anul 1866 și reedificată la anul 1893, deservită de 3 preoți și 2 cîntăreți; două școlĭ, una de băeți, înființată în 1870 și frecuentată de 130 elevĭ și alta de fete, înființată în 1880 și frecuentată de 42 fete; 8 morĭ de apă; 4 cîrciumĭ și o băcănie.

Suprafața comuneĭ este de 2700 pogoane, din carĭ 1200 pogoane arabile și 800 pogoane viĭ.

Moșia Orodelul aparține moșnenilor.

Se găsesc cazane pentru fabricarea rachiuluĭ din drojdiĭ, fabricîndu-se cam 4000 vedre anual.

Budgetul com. e la venitură de 3693 leĭ și la cheltuelĭ, de 3425 leĭ.

Orodelul, *sat*, jud. Dolj, plasa Dumbrava-d.-j., com. Orodelul, cu reședința primărieĭ.

Orodelul, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Orodelul, aparținînd moșnenilor.

Orodelul-de-Jos, *valc*, județul Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Orodelul.

Orodelul-de-Sus, *mahala*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Orodelul.

Orofteana, *com. rur.*, în județul Dorohoiu, pl. Herța, formată din satele: Orofteana-d.-j. (Popovicĭ), Orofteana-d.-s. (Șuțu) și Osebiți-de-Orofteana (Frunzete), cu reședința primărieĭ în satul Orofteana-d.-s. (Șuțu), situat la 28 kil. de capitala județuluĭ. Are o populație de 283 familiĭ, saŭ 1259 suflete; 3 bisericĭ, cu 1 preot, 2 cîntăreți și 1 pălămar; o școală primară, condusă de 1 învățător și frecuentată de 55 elevĭ; 585 hect., 77 ariĭ pămînt sătesc; 823 hect., 51 ariĭ cîmp și 1663 hect., 49 ariĭ pădure, ale proprietarilor, precum și 30 pogoane vie.

Budgetul com. e de leĭ 3050, banĭ 8, la venitură și de leĭ 2685, banĭ 16, la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 332 vite marĭ cornute, 96 oĭ, 81 caĭ, 148 porcĭ; 119 stupĭ cu albine.

Orofteana-de-Jos (Popovicĭ), *sat*, pe moșia cu același nume, com. Orofteana, pl. Herța, jud. Dorohoiu, cu 117 familiĭ, saŭ 546 suflete.

Proprietatea este a Epitropieĭ Spitaluluĭ Sf. Spiridon din Iași, dăruită în 1873 de către defunctul Iordache Popovicĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, făcută la 1830 de Const. Frunzete, ruinată.

Sătenii împroprietăriți aŭ 201 hect., 22 ariĭ pămînt, iar proprietatea, 412 hect., 47 ariĭ cîmp, 601 hect., 95 ariĭ pădure, și 20 pogoane de vie.

Pîrîul ce trece pe moșie este Duruitoarea.

Drumurĭ principale sunt: acel de la Herța-Mamornița ce duce la Darabani și acel ce duce de la Comănești la Suharăŭ.

Moșia se învecinește cu: Comănești, Hudești, Orofteana-d.-s. (Șuțu) și rîul Prutul.

Prin testamentul din 2 Ianuarie și 20 Octombrie 1873, al defunctuluĭ Iordache Ștefan Popovicĭ, acesta face danie moșia sa, Epitropieĭ Spitalelor Sf. Spiridon din Iași.

Orofteana-de-Sus (Șuțu), *sat*, pe moșia cu același nume, pl. Herța, jud. Dorohoiu, cu 141 familiĭ, saŭ 615 suflete, așezat pe costișa înclinată către Prut, cu vedere întinsă asupra Basarabieĭ.

Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, de zid, făcută la 1790 de către un maior rus; deservită de 1 preot, 2 cîntăreți și 1 pălămar; o școală primară, condusă de 1 învățător și frecuentată de 55 școlarĭ.

Sătenii împroprietăriți aŭ 321 hect., 17 ariĭ pămînt, iar proprietatea: 325 hect., 11 ariĭ cîmp, 917 hect., 31 ariĭ pădure și 2 pogoane de vie.

Pîrîul principal ce trece pe moșie este Pelihaciul.

Drum este acel de la Herța-Mamornița la Darabani.

Hotarele moșieĭ sunt cu: Pilipăuți, Cristinești, Dămileni, Suharăul, Orofteana-d.-j., Orofteа-

na-Frunzete, rîul Prutul și Baranca-Herțeĭ.

De însemnat aicĭ sunt localitățile: Piscul-Pleșuv și Seliștea-Vechie.

Oroslar, *sat*, în jud. și pl. Constanța, căt. com. Palaz, situat în partea de N. a plășeĭ și cea de V. a comuneĭ, la 7 kil. spre N.-V. de reședință, la poalele de S. ale dealuluĭ Horoslar-Iol-Bair, în valea cu acelașĭ nume. Are o întindere de 480 hect., din carĭ 45 hect., ocupate de vatra comuneĭ, cu 60 case.

Populația sa, în maioritate Turcĭ și Tătarĭ, este de 99 familii, saŭ 248 suflete.

Orsoaia, *deal*, în centrul moșieĭ Piscul, jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Piscul, în direcția spre Slemnea-Conachi și Pechea.

Orșoga, *pichet de graniță* despre Transilvania, jud. Prahova.

Orta-Bair, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. urb. Babadag; este una din ramurile orientale ale Culmeĭ-Babadaguluĭ; se întinde spre E., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de E. a plășeĭ și cea centrală a comuneĭ; se întinde de-a-lungul pîrîuluĭ Babadag; lasă spre E. dealul Coium-Baba, la poalele luĭ e așezată partea apusană a orașuluĭ Babadag; este acoperit numaĭ cu pădurĭ.

Orta-Bair, *deal*, în jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Agi-Ghiol; se desface din dealul Ceatal-Bair; se întinde spre E., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E.; brăzdează partea de S.-V. a plășeĭ și pe cea de V. a comuneĭ; stă în legătură spre V. cu dealul Taș-Bair, și spre E. cu Căușul-Mare; din poalele sale S.-E. izvorește valea Cazangia, care se varsă în marele ĭezer Razelm; pe la poalele sale de S. trece drumul comunal Congaz-Agi-Ghiol, și drumul vecinal Eni-Chioi-Agi-Ghiol; este acoperit cu pădurĭ aparținînd la 4 sate: Congaz, Eni-Chioi, Sari-Chioi și Zibil; se ridică pănă la o înălțime de 179 m.; punct trigonometric de observație rangul al 3-lea.

Orta-Bair, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Visterna, situat în partea E. a plășeĭ și cea centrală a comuneĭ; lasă spre V. dealul Savri-Bair și spre E., dealul Golovîr-Bair; are o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E.; se ridică pănă la o înălțime de 216 m., punct trigonometric de observațiune de rangul al 3-lea și punct strategic, dominînd asupra satuluĭ Enisala, drumuluĭ comunal Enisala-Caraman-Chioi și văiĭ Mil-Vel-Alciac, ce izvorește din poalele sale sudice; este acoperit cu pădurea, numită Pădurea-Mare; numaĭ poalele sudice aŭ puține pășunĭ.

Orta-Burun, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Armutli, și pe al cătunuluĭ săŭ Camber; își ia naștere din poalele S.-V. ale dealuluĭ Asmalar-Bair; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S. la N.; trece pe la poalele de V. ale dealuluĭ Taș-Bair; se unește apoĭ cu pîrîul Cara-Cialic; brăzdează partea de N. a plășeĭ și pe cea de E. a comuneĭ, și, după ce trece prin mijlocul satuluĭ Camber, se varsă în pîrîul Taița, pe dreapta luĭ, chiar lîngă satul Camber, după un curs de 5 kil., făcut parte prin pădurĭ, parte prin cîmpie; pe valea luĭ merge drumul comunal Slava-Rusă — Camber.

Orta-Chioi, *com. rur.*, așezată în partea centrală a jud. Tulcea și cea de S. a plășeĭ Isaccea, pe pîrîul Taița.

Se mărginește la N. cu com. Balabancea; la E., cu com. Alibei-Chioi; la V., cu com. Cîrjelar și la S., cu comuna Atmagea.

Relieful com. e accidentat de dealurile: Carapcea (310 m.), Ghiobilche-Bair, la V., cu pădurĭ; Cazlar-Bair (177 m.); Dautcea (279 m.), la S., tot cu pădurĭ; Consulul (329 m.), la E., păduros. Movile sunt puține și neînsemnate, toate artificiale.

Apele carĭ udă comuna sunt: pîrîul Taița, care trece de la N.-V. spre S.-E., pe lîngă comună, și afluenții săĭ: Boclogea, pe stînga, la E. și Dautcea, pe dreapta, la S.-E.

Întinderea comuneĭ este de 2300 hect., din carĭ 160 hect. vetrele satelor, 1550 hect. ale locuitorilor, 1690 hect. ale statuluĭ.

Cătunele carĭ o formează sunt: Orta-Chioi, reședința, la V., pe malul stîng al pîrîuluĭ Taița; Dautcea, la 2 kil. spre S.-E., pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Dautcea.

Populațiunea, în maioritate Turcĭ, e de 89 familiĭ, saŭ 389 suflete, din carĭ 77 contribuabilĭ.

Are o biserică, în cătunul de reședință, cu hramul Sf. Gheorghe, zidită de locuitorĭ, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală, făcută de comună, condusă de 1 învățător și frecuentată de 47 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă 55 pluguri; 1012 vite.

Budgetul com. e la venitură de 1215 leĭ şi la cheltueli, de 1200 leĭ.

Drumurĭ sunt: un drum judeţean Babadag-Măcin, ce trece prin com. şi căĭ comunale la Balabancea, Atmagea şi Baş-Chioi.

Orta-Chioi, *sat*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, cătun de reşedinţă al com. Orta-Chioi, aşezat spre V., pe malul stîng al pîrîuluĭ Taiţa, cu 98 hect. întindere şi o populaţie de 70 familiĭ, saŭ 225 suflete.

Are o şcoală şi o biserică.

Pe aci trece drumul comunal Babadag-Măcin.

Orta-Chioi, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Orta-Chioi; izvoreşte din poalele estice ale dealuluĭ Orta-Cuirac, de pe teritoriul com. rur. Cîrjelar; intră în com. Orta-Chioi; se îndreaptă spre E., avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de S.-E. a pl. şi cea de V. a com.; curge printre dealurile Ciubucluc-Bair, Carapcea, Ghiobilche-Bair şi Cazlav-Bair, şi, după 7 kil. de curs, se varsă în pîrîul Taiţa, pe dreapta, chiar în faţa satuluĭ Orta-Chioi; pe valea luĭ merg drumurile comunale Jaila—Orta-Chioi şi Homurlar—Orta-Chioi.

Orta-Cuirac, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Cîrjelar, şi anume pe al căt. sale Homurlar şi Jaila; se desface din dealul Ciubucluc-Bair; se îndreaptă spre V., avînd o direcţiune generală de la E. spre V., brăzdînd partea de S. a plăşeĭ şi centrală a comuneĭ; se întinde printre pîraiele Jaila şi Homurlar; are o înălţime de 285 m., punct trigonometric de observaţiune de rangul al 3-lea şi punct strategic important, dominînd asupra satelor Jaila şi Homurlar, a văilor cu acelaşĭ nume şi a drumurilor vecinale Homurlar-Jaila şi Homurlar-Orta-Chioi; este acoperit numaĭ cu păşunĭ şi fineţe.

Orta-Dere, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Cerna; este o ramură de V. a dealuluĭ David; se întinde spre V., avînd o direcţiune generală de la N.-E. spre S.-V., brăzdînd partea de E. a pl. şi a com.; stă în legătură la N. cu vîrful Almalia, la V., cu vîrfurile Daiaman-Bair, Raman-Bair şi Saia-Cula; în faţa luĭ, spre E., se ridică dealul Sut-Bair, printre care pîrîul Cerna şi drumul comunal Cerna-Ţiganca merg ca printr'un defileŭ; e de natură stîncoasă; are o înălţime de 177 m. şi e punct trigonometric de observaţie de rangul al 3-lea; pe la poale este acoperit cu păşunĭ şi păduri, care s'aŭ pus în exploatare.

Ortoaia, Gioseni saŭ **Bădа**, *sat*, jud. Suceava, pe moşia şi în com. Dorna, aşezat pe Dealul-Ortoaeĭ, şi Poiana-Groşenilor, cu o populaţie de 503 suflete, din carĭ 129 contrib., locuind în 138 case.

Are 2 biserici, una cu hramul Intrarea-în-Biserică, despre care se zice că ar fi fost schit de calugărĭ, şi o alta, cu hramul Duminica-Mare. Ambele sunt de lemn, şi sunt deservite de un preot şi 2 cîntăreţĭ.

Şcoalele din Gura-Negriĭ servesc şi acestuĭ sat.

Ortoaia, *munte*, în jud. Suceava, com. Borca, avînd 1561.1 m. altitudine.

Ortoaia, *pîrîŭ*, care străbate satul cu acelaşĭ nume, jud. Suceava. Izvoreşte din muntele Stegioara şi, după un curs de aproape 7 kil., în care a învîrtit un herăstrăŭ, 4 morişte şi patru piue, mărit fiind cu Colăcelul, Rachiloaca şi Hulpăria, se aruncă în Bistriţa, în dreptul satuluĭ Ortoaia.

Ortoaieĭ (Piciorul-), *munte*, în jud Suceava, com. Dorna.

Orţeşti, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Drăgăneşti, jud. Suceava, aşezat pe ţărmul drept al pîrîuluĭ Ulia şi pe cel stîng al pîrîuluĭ Tîrzia, cu o populaţie de 283 sufl., locuind în 59 case.

Vatra satuluĭ ocupă 6—7 fălcĭ.

Are o biserică, cu hramul Buna-Vestire, clădită de locuitorĭ, din lemn şi deservită de un preot şi 2 cîntăreţĭ.

Şcoala din Drăgăneşti, înfiinţată pe la 1860 în Orţeşti, serveşte şi acestuĭ sat.

Moşia e proprietatea d-luĭ E. Singurov, cumpărată de la stat; a fost a M-reĭ Neamţul şi face parte din com. Boroaia. Locuitoriĭ, carĭ s'aŭ împroprietărit în 1864, tot pe moşia Boroaia, sunt în număr de 55, stăpînind 166 fălcĭ, 30 prj.

Pănă la 1879, satul Orţeşti a făcut parte din com. Boroaia.

Printr'un hrisov din 1548, aflăm pe Petrea Oarţă vînzînd Episcopuluĭ de Roman, Macarie, a şasea parte din satul Orţeşti, drept 150 zloţi tătăreşti. («Istoria Rom.» de A. D. Xenopol, vol. III, p. 563).

Orul, *munte*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Bisoca, în partea de N., la hotarul spre judeţul Putna, înalt de 1000 m.; e acoperit cu păduri şi păşunĭ; şi vara are stîne de oĭ.

Orul, *pichet vechiŭ* cu No. 6, spre Moldova, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca, la poalele munteluĭ Orul.

Orzasca, *pichet de graniță*, în județul Mehedinți, plaiul Cloșani.

Orzăneasca, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., căt. com. Costieni-d.-j.; e așezat în cîmp, la 450 metri spre E. de cătunul de reședință; are 50 hect. întindere, cu o populație de 85 familiĭ, saŭ 223 suflete, din carĭ 100 contribuabilĭ.

Orzăneasca, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., com. Costieni-d.-j.; se formează din vine și pîraie; udă partea de E. a comuneĭ, și cătunul Orzăneasca și se varsă în pîrîul Valea-Bouluĭ, pe stînga.

Orzea, *munte*, jud. Dîmbovița, de la Morocni în sus, pe matca Ialomițeĭ, în dreapta.

Orzea, *tezere*, jud. Brăila, situate la N. de Aurelul, la S. de Catargiaua și la V. de Blasova; comunică cu Filipoiul, prin privalul săŭ, spre N.-V.

Orzești, *com. rur.*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, la 69 kil. de Severin, situată pe valea Motruluĭ. Se mărginește: la E. cu jud. Gorj; la S., cu satul Padeșul, care ține de com. rur. Negoești și cu com. urb. Baia-de-Aramă; la V., cu com. rur. Mărășești; iar la N., cu com. rur. Cloșani.

Este formată din 5 cătune: Brebina, Călugăreni, Orzești, Titerlești și Văeni, cu o populație de 1570 locuitorĭ, din carĭ 243 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 34 pluguri, 64 care cu boĭ, 16 căruțe cu caĭ; 690 stupĭ cu albine.

Prin comună trece șoseaua Cloșani-Orzești-Negoești-Turnul-Severin. Maĭ are o șosea comunală, care trece peste dealul Brebina, legînd o cu com. urb. Baia-de-Aramă.

Are 4 bisericĭ, deservite de 3 preoțĭ și 4 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 30 elevĭ; o cîrciumă.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 3106 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 1649 leĭ.

Vite: 740 vite marĭ cornute, 250 caĭ, 3500 oĭ, 690 rîmătorĭ și 860 capre.

Dealurĭ maĭ principale în com. sunt: Bordeile, Cracul, Fața, Zăbranul, Titerlea, Vîrful-Nighiuțiĭ, Priboaia, dealul Cloșani, Mazărea, Giula, Vîrful-Izvoruluĭ, Cerbul-Pleșa, Vîrful-cel-Inalt, Buzietul, Viea-Costeĭ, Morminți și Danda.

Cîmpiĭ sunt: Lunca-Mare, a-Orzeștilor, a-Văenilor, Rămeți, Brebina, Titerlești.

Văĭ: Valea-luĭ-Togan, Valea-Spurcaților, Gura-Jidovineĭ, Valea-Ponoruluĭ, Valea-Racilor, Valea-Cotanilor și Valea-Peștereĭ, numită și Valea-Călugăruluĭ.

Ape: Motrul, care o udă prin mijloc și Brebina, cu pîraiele: Călugărul, Giula, Ogașul-Vacilor, Valea-Racilor, Bejeanița-Șontropa și Jidovina.

Această comună, în vechime, purta numele de Padeșul-d.-s.

Orzinele, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Brătila.

Orziștea, *mahala*, jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Hinova.

Orzul, *cătun*, al com. Urdari-d.-s. din pl. Jiuluĭ, jud. Gorj.

E situat pe loc șes, pe o suprafață de 200 hect., din carĭ 60 hect. pădure, 22 hect. izlaz și vatra satuluĭ, 48 hect. fînețe și 70 hect. arabile.

Are o populație de 26 familiĭ, saŭ 137 suflete, din carĭ 65 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 10 pluguri, 7 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ; 50 vite marĭ cornute, 6 caĭ, 92 oĭ și capre.

Comunicația cătunuluĭ cu com. se face prin drumurĭ ordinare.

Osăceni, *mahala*, în com. rur. Roșiile, plasa Cerna-d.-j, jud. Vilcea.

Osebiți, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., com. Liuzi-Călugăra, situat pe valea pîrîuluĭ Negelul. Are o populație de 175 familiĭ, saŭ 592 suflete, toțĭ Unguri; două cîrciumĭ.

Vite: 12 caĭ, 110 vite marĭ cornute și 9 porcĭ.

Osebiți, saŭ **Bucșani-de-Jos**, *cătun*, pendinte de com. Bucșani, jud. Vlașca. Vezĭ Bucșani.

Osebiți-Blejești, *cătun*, pendinte de com. Cosmești, jud. Vlașca. Vezĭ Cosmești.

Osebiți-din-Orofteana, saŭ **Orofteana-Frunzete**, *sat*, pe moșia cu acelașĭ nume, com. Orofteana, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ.

Are o populație de 25 familiĭ, saŭ 98 suflete; o biserică, cu hramul Pogorîrea-Duhuluĭ-Sfînt, acum ruinată, făcută din cărămidă la 1837, de fostul proprietar.

Moșia, care a fost proprietatea defunctuluĭ D. C. Frunzete, astăzĭ este a d-luĭ I. C. Ciolac.

Sătenĭĭ împroprietăriți aŭ 53 hect., 35 ariĭ pămînt; iar proprietarul moșieĭ are 85 hect.,

93 ar. cîmp, 143 hect., 22 ar. pădure şi 5 pog. vie.

Drum este acel de la Herţa-Mamorniţa ce duce la tîrguşorul Darabani.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Pilipăuţi, Cristineşti, Orofteana-Suţul şi rîul Prutul.

Localitate însemnată este Cetatea. V. a. c.

Osebiţi-Mărgineni, *com. rur.*, în jud. Bacău, pl. Bistriţa-d.-j., situată între pîraiele Trebişul şi Negelul şi ondulată de dealurile: Măgura, Cujbicul, Crihanul şi Călugăra. Se compune din patru cătune: Osebiţi-Mărgineni, reşedinţa, aşezată pe stînga pîrîuluĭ Negelul; Baraţi, pe malul drept al pîrîuluĭ Trebişul; Sohodolul saŭ Crihanul, la poalele dealuluĭ Măgura; Ghiräeşti, între malul drept al Bistriţeĭ şi gîrla Limpedea.

Se învecineşte: la N., cu com. Mărgineni-Munteni, de care se desparte prin pîrîul Trebişul şi cu satul Secătura (com. Fîntînelele), de care se desparte prin pîrîul Cîrligata; la E., cu ţarina oraşuluĭ Bacăul, de care se desparte în parte prin pîrîul Negelul; la S., cu Călugăra-Mare, de care se desparte prin dealul Crihanul şi prin cursul superior al pîr. Negelul; la V., cu secţia Răchitişul (com. Nadişa).

Are o populaţie de 227 familiĭ, saŭ 872 suflete: 452 Romînĭ, 372 Ungurĭ şi 48 Izraeliţĭ, toţĭ de protecţiune romînă; o biserică catolică, în cät. Baraţi, unde era maĭ înainte reşedinţa Episcopuluĭ catolic. Moşia Episcopieĭ catolice este supusă şi azĭ bezmanuluĭ.

In toată com. se numără 210 case şi 6 circiumĭ.

După legea rurală de la 1864, s'aŭ dat 38 fălcĭ 70 prăjinĭ, la 53 locuitorĭ.

Pădurile ocupă o întindere de 50 hect., acoperind dealurile Măgura şi Călugăra.

Viile se întind pe o suprafaţă de 73.94 hect.

Teritoriul com. are o întindere de 489.43 hect.

Proprietarĭ sunt: C. Tisescu, posedînd o moşie de 80 hect.; I. Broşteanu, o parte de moşie de 103.10 hect.; Episcopia catolică, o moşie de 74.36 hect.

Totalul pămînturilor de cultură este de 367.51 hect.

Vite: 16 caĭ, 341 vite cornute, 292 oĭ şi 128 porcĭ.

In secţia Sohodolul se găsesc ape minerale, care conţin multă sare.

Budgetul com. e la venitурĭ de 2520 leĭ şi la cheltuelĭ de 2462 leĭ, 80 banĭ.

O cale comunală străbate comuna, venind de la com. Nadişa, situată la 29 kil. şi dă, aproape de Mărgineni-Munteni, în calea judeţeană Bacăŭ-Moineşti.

Spre Călugăra-Mare sunt 3 kil.; spre Bacăŭ, 9 kil.; iar spre com. Valea-Seacă, reşedinţa pl., 23 kil.

Osebiţi-Mărgineni, saŭ **Cujbicul**, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., reşedinţa com. cu acelaşĭ nume, situat la poalele dealuluĭ Cujbicul, pe stînga Negeluluĭ. Are o populaţie de 262 suflete; un local de primărie; o cîrciumă.

Vite: 9 caĭ, 111 vite cornute şi 34 porcĭ.

Osebitul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Şotrile, pl. Prahova, jud. Prahova.

Osica (Popeşti), *sat*, pendinte de com. Sineşti, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe lunca gîrleĭ Plapcea şi pe vîlceaua Osica, spre N.-E. de cătunul de reşedinţă.

Are o populaţie de 180 locuitorĭ, în maioritate moşneni; o biserică, fondată la anul 1746, şi reparată la 1846.

Locuitorĭĭ posedă: 68 boĭ, 49 vacĭ, 30 caĭ, 350 oĭ, 50 capre şi 100 porcĭ.

Osica, *deal*, situat în partea de V. a com. Corbul, pl. Mijlocul, jud. Olt. Are direcţiunea N.-S. şi se întinde paralel cu valea Osica şi dealul Potericiul. Separă com. Corbul de com. Negreni, Birci şi Potcoava.

Osica, *deal*, situat pe teritoriul com. Birci, pl. Mijlocul, jud. Olt, în stînga pîrîuluĭ Negrişoara. Are direcţiunea N.-S. şi o lungime de aproape 65 kil. E acoperit cu semănăturĭ.

Osica, *pădure*, situată pe dealul şi valea cu acelaşĭ nume, com. Corbul, pl. Mijlocul, jud. Olt. Această pădure mare, renumită în vechime pentru mulţimea corbilor, carĭ împuiaŭ aci, servea adesĕ-orĭ de adăpost oamenilor din comunele vecine, în timpul răzmeriţelor.

Osica, *pichet*, pe Dunăre, cu No. 2, la S. de lacul Greaca, jud. Ilfov.

Osica, *pîrîŭ*, izvoreşte din niştе dealurĭ vecine, în partea de E., pe teritoriul com. Sineşti, pl. Mijlocul, jud. Olt. Curge către S.-V. şi dă în Plapcea.

Osica, *vale*, în jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., com. Stăneşti.

Osica, *vălcea*, situată în partea de V. a com. Corbul, pl. Mijlocul, jud. Olt. Are direcţiunea N.-S. şi curge paralel cu dealul

Osica, dînd în Plapcea, la Gura-Osicei, cătun ce ține de com. Sinești.

Osica-Mare, saŭ **Osica-de-Sus**, *com. rur.*, în S.-E. plășei Oltețul-Oltul-de-sus, j. Romanați, formată din satele: Osica-Mare (2000 locuit.) și Vlăduleni (351 locuit.). Satul Osica e situat în valea Oltețuluĭ, în dreapta, iar Vlăduleni, spre Nord-Est, pe o parte și pe alta a șoseleĭ Caracal-R.-Vaduluĭ, și lîngă linia ferată care are aci o stațiune. Comuna se află la 15 kil. spre Nord, de Caracal și la 19 kil. spre Sud-Vest, de Balș.

Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului Mării este de 110 m.

Are o populație de 2351 suflete, din carĭ 458 contrib.; o școală, frecuentată de 50 copiĭ; 2 bisericĭ: S-țiĭ Voevozĭ (1840) în Osica și S-țiĭ Voevozĭ (1854) în Vlăduleni, cu 3 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; 8 cîrciumĭ.

Budgetul com. e de 5934 leĭ la venitурĭ și de 5652 leĭ la cheltueli.

Se cultivă gîndaciĭ de mătase.

Vite marĭ cornute sunt 1657, vite micĭ 3070 și porcĭ 759.

Aci se face un bîlciŭ la 6 August, care ține 5 zile, pe proprietatea comuneĭ. Acest bîlciŭ s'a înființat la 1883 de Consiliul județean.

Osica-Mică, saŭ **Osica-de-Jos**, *com. rur.*, pl. Ocolul, j. Romanați, formată din satul cu același nume, situat în valea Oltețuluĭ, pe țărmul drept, în fața com. Osica-Mare, la 15 kil. spre Nord de Caracal.

Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului Mării este de 144 m. pe dealul Bobul.

Are o populație de 968 suflete, din carĭ 188 contrib.; 2 bisericĭ: una cu hramul Cuvioasa Paraschiva (1869), și a doua cu hramul Sf. Niculae, cu 1 preot și 2 cîntărețĭ; 2 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e de 1509 leĭ la venitурĭ și de 2481 leĭ la cheltueli.

Vite marĭ cornute sunt 638, vite micĭ 715 și porcĭ 256.

Osica-Vlăduleni, *moșie* a statuluĭ, j. Romanați, cu o arendă anuală de 20820 leĭ; are o pădure de 800 pog., lîngă com. d.-s.

Oslea, *munte*, în jud. Gorj, plaiul Vulcan, la N. munteluĭ Boul; se prelungește de la E. la V. și are o suprafață cam de 4500 hect., din care cea maĭ mare parte este pășune de vite, iar o parte pădure de brazĭ. De acest munte țin ramurile numite Oslița, spre E. de muntele Oslea, Groapele, spre S., Turcineasa, spre V., Pestișani, spre N-V., Stîna-Ursuluĭ și Stîna-Stirbuluĭ, spre N., și Dosul-Osleĭ, care se întinde pănă în hotarul Austro-Ungar. Acest munte e proprietatea statuluĭ. Pe dînsul se află 3 stînĭ.

Oslea, *plaiŭ* (potecă) și *trecătoare* în Austria, jud. Mehedinți. Începe de la împreunarea rîurilor Capra cu Dobrota, de unde curg sub numele de Motrișorul. Poteca sue în culmea Cernei, apoĭ scoboară din culmea Cerneĭ în valea Cerneĭ, de unde trece prin frumoasa cîmpie numită Lunca-Frasinuluĭ. După ce a trecut apa Cerna, continuă în sus, pe muntele Oslea, pănă la vîrful munteluĭ Pietrele-Albe.

Pe acest plaiŭ aŭ venit Ungurii în anul 1848 sub conducerea generaluluĭ Kossuth, pănă în linia Frasinuluĭ, de unde aŭ suit dosul Cerneĭ și scoborît fața plaiuluĭ, în valea Motruluĭ-Sec și străbătînd strîmtorile Cloșanuluĭ, aŭ trecut prin Baia-de-Aramă, spre Dunăre.

Oslea, *pichet de graniță*, în plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Osman, *sat*, în partea de E. a com. cu același nume, județul Brăila, la 24 kil. spre S.-V. de orașul Brăila, înființat la 1822 de Turcul Osman-Aga, proprietarul moșieĭ.

Suprafața satuluĭ e de 120 hect.

Are o populație de 821 suflete; o școală mixtă, înființată la 1857, frecuentată de 35 elevĭ; o biserică, deservită de un preot, un cîntăreț și un paraclisier.

Vite: 413 caĭ, 999 vite marĭ cornute, 1062 oĭ și 260 rîmătorĭ.

Osman, *cătun*, (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Borcea, pendinte de com. Călărași-Vechĭ, jud. Ialomița, situat pe cîmpul Bărăganul.

Osman (Piatra-luĭ-), *stîncă*, în Bistrița, drept locul numit La-Toance, jud. Suceava.

Osman-Facî, *com. rur.*, pl. Mangalia, jud. Constanța, situată în partea de E. a județuluĭ, la 21 kil. S.-E. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ, și în cea nordică a plășeĭ, la 26 kil. spre N.-V. de orășelul Mangalia, reședința plășeĭ, pe valea Osmancea.

Se mărginește la N. cu com. Murfaltar și Omurcea, pl. Constanța; la V., cu com. Biulbiul, pl. Medjidia; la S., cu comunele Edil-Chioi și Tapraisari; la E., cu com. Techir-Ghiol, (pl. Constanța).

Relieful soluluĭ e puțin acci-

dentat. Principalele dealurĭ carĭ îĭ brăzdează teritoriul sunt: Mangala-Culac-Bair, la N.; Osmancea-Bair, la E.; Tapraisari (92 m.), la S.-E.; Elibe-Chioi (101 m.), la S.-V.; Curu-Bair (70 m.), la V.; Cuan-Derasi-Bair, la E. Aceste dealurĭ sunt de natură stîncoasă în mare parte şi sunt acoperite cu fineţe şi păşunĭ, şi puţine semănăturĭ.

Sunt 25 de movile, răspîndite în diferite părţĭ. Toate aŭ servit ca puncte de orientare şi sunt acoperite cu verdeaţă. Principalele sunt: Ebe-Chioi (108 m.), în interiorul comuneĭ; Echi-Tepe (90 m.), la E.

Văĭ sunt: Mahometcea-Ceair-Dere, unită cu Mangala-Culac şi Osman-Facî-Culac, la N.; Sarapci-Dere, unită cu Curu-Bair-Alcea şi Caranlic-Alcea la V.; Osman-Facî-Iol, la S.; Abdulah-Dere, Abdulah-Deresi şi Aitan-Dere, la E.

Se compune din treĭ cătune: Osman-Facî, reşedinţă, în spre N., pe valea Osmancea-Culac; Ebe-Chioi saŭ Elibe-Chioi, spre S., la 4 kil. spre S.-V. de reşedinţă, pe valea Curu-Bair-Alcea; Abdulah, spre E., la 5 kil. spre S.-E. de reşedinţă, pe valea cu acelaşĭ nume.

Suprafaţa totală a comuneĭ este de 6721 hect., din care 261 hect. ocupate de vetrele celor 3 sate, cu 205 case; restul împărţit între proprietarĭĭ, carĭ posedă 3060 hect. şi locuitorĭĭ, carĭ stăpînesc 3400 hect.

Populaţia sa, compusă în majoritate de Turcĭ, Tătarĭ şi Bulgarĭ, este de 288 familiĭ, saŭ 1407 suflete, din carĭ 262 contribuabilĭ.

Are o biserică ortodoxă, în cătunul de reşedinţă, cu hramul Sf. Nicolae, zidită de locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 dascăl şi 1 paracliser; 7 geamiĭ, 5 în cătunul de reşedinţă şi cîte una în cătunul Abdulah şi Elibe-Chioi, avînd toate 6 hogĭ; o şcoală mixtă, în cătunul de reşedinţă, înfiinţată de stat, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 37 elevĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 114 pluguri, 126 care şi căruţe, 1 maşină de treerat cu aburĭ, 29 maşinĭ de secerat, 5 maşinĭ de bătut porumbul, 4 grape de fier, 8 trioare; 655 caĭ, 1576 boĭ, 2 bivolĭ, 6 asinĭ, 7322 oĭ, 12 capre şi 152 porcĭ.

In com. sunt 3 morĭ de vînt.

Comerciul e destul de activ şi constă în importul manufacturilor, colonialelor şi instrumentelor agricole şi în exportul cerealelor şi produselor lor.

Budgetul com. este de 12105 leĭ la venitурĭ şi de 7823 leĭ la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: calea judeţeană Constanţa - Mangalia, care trece pe lîngă satul Abdulah; 2 drumurĭ comunale, care la S., unesc cătunele între ele şi cu satele maĭ apropiate: Tapraisar, Urlu-Chioi, Azaplar, Omurcea, Murfatlar, etc.

Osman-Facî, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Osman-Facî, situat în partea de E. a plăşeĭ şi cea de N. a comuneĭ, pe valea Osmancea-Culac, cu o întindere de 2965 hect., din carĭ 170 hect. ocupate de vatra satuluĭ cu 124 case. Populaţia, în majoritate turco-tătară, este de 137 familiĭ, saŭ 828 suflete.

Osmancea, *com. rur.*, jud. Constanţa, aşezată în partea centrală a judeţuluĭ, la 38 kil. spre V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ, şi în partea nordică a plăşiĭ Mangalia, la 33 kil. spre N.-V. de oraşul Mangalia, reşedinţa eĭ.

Se mărgineşte la N. cu com. Biulbiul (pl. Medjidia); la E., cu com. Edel-Chioi; la S., cu com. Engez şi la V., cu com. Agemler.

Relieful soluluĭ e puţin accidentat de culmea Enghezul cu ramurile sale: Bair-Ciobanisa, la N.-V.; Osmancea-Bair, la N.-E.; Edel-Chioi-Tepe, la S.-V.; Tatar-Bair, la S.-E. Aceste dealurĭ sunt acoperite cu fineţe, păşunĭ şi semănăturĭ întinse.

Văĭ sunt: Amzarea, care sub numele de Osmancea trece prin satul Osmancea, brăzdînd centrul comuneĭ; adiacenta sa, pe stînga, Canara-Dere la V. şi Cialic-Cum-Ceair, pe stînga, la S.-V.

Comuna e compusă din cătunul Osmancea, format din treĭ trupurĭ, aşezate pe valea Osmancea, între dealurile Osmancea-Bair la N. şi Edel-Chioi-Tepe la S.

Suprafaţa comuneĭ este de 3035 hect., din care 160 hect., ocupate de vatra satuluĭ cu 130 case. Proprietarĭĭ maĭ marĭ posedă 1520 hect., iar locuitorĭĭ stăpînesc 1355 hect.

Are o populaţie de 149 familiĭ, saŭ 954 suflete.

Agricultorĭĭ posedă: 50 pluguri, 125 care şi căruţe, 14 maşinĭ de secerat, 1 maşină de bătut porumb, 2540 capete de vite, maĭ cu seamă oĭ.

Pe teritoriul comuneĭ sunt 2 morĭ de vînt.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 1775 leĭ şi 54 banĭ şi la cheltuelĭ de 930 leĭ şi 82 banĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: calea judeţeană Mangalia - Medjidia la E., şi drumurĭ comunale la satele învecinate: Edel-Chioi, Agemler, Ciobanita, Osman-Facî, Uzumlar.

Osmanul (Osman-Aga), *com. rur.*, jud. Brăila, pl. Balta, situată pe şes.

Se mărginește la N. cu Silistrarul; la E., cu Gropeni și Valea-Cînepeĭ; la V., cu Urleasca și la S., cu Vizirul. Suprafața comuneĭ este de 4560 hect., compusă din moșia Moroteștĭ și făcînd parte din domeniul Brăileĭ.

Are o populație de 298 familiĭ, saŭ 1400 suflete, din carĭ 190 contribuabilĭ; 1 biserică, construită de locuitorĭ în 1890, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser; o școală de băeți, înființată la 1860, frecuentată de 30 elevĭ.

Locuitorĭ împroprietăriți din 1864 sunt 118; din 1878 sunt 152; maĭ sunt 43 neîmproprietăriți.

Budgetul com. e la venitурĭ de 5600 leĭ și la cheltuelĭ, de 5300 leĭ.

Vite: 1826 vite marĭ cornute, 747 caĭ, 2 măgarĭ, 2641 oĭ, 413 rîmătorĭ și 6 capre.

Suhatul e de 300 hect.

Drumurĭ: la Tichilești, spre E., 10 kil.; la Vizirul, prin Valea-Cînepeĭ, spre S., 22 kil.; la Valea-Cînepeĭ, spre E., 4 kil.; la Urleasca, spre V., 11 kil.; la Silistrarul, spre N., 7 kil.; la Brăila, pe șoseaua județeană Brăila-Călărași, spre N., 24 kil.

Com. e înființată la 1828 și și-a luat numele de la un oarecare Osman, agă turcesc.

Osoiul, *sat*, în partea de E. a com. Tomești, pl. Codrul, jud. Iași, situat pe coasta dealuluĭ Osoiul, pe malul drept al rîuluĭ Jijia. Are o populație de 227 familiĭ, saŭ 1086 suflete; o biserică, zidită la 1848, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală, înființată în 1865, frecuentată de 44 elevĭ.

Prin acest sat trece calea județeană Iași-Tomești-Costuleni.

In privința numireĭ și a înființăreĭ satuluĭ, legenda spune că și-a luat numele de la o familie Osoianul, care s'a statornicit pentru prima oară pe coasta de S. a Dealuluĭ-Doamneĭ. Cu timpul, înmulțindu-se locuitoriĭ, satul s'a întins spre E., pănă în capul dealuluĭ numit astăzĭ Osoiul, unde s'a făcut și o biserică; cu încetul satul s'a retras de pe deal pe coastă și în valea dealuluĭ Osoiul, unde s'a zidit din noŭ o biserică la 1848, de călugăriĭ grecĭ.

Dealul Osoiul nu este de cît o continuare a Dealuluĭ-Doamneĭ.

Locuitoriĭ posedă: 1035 vite marĭ cornute, 1731 oĭ, 125 caĭ și 219 rîmătorĭ.

Osoiul (Lingurari), *sat*, în partea de S. a com. Sinești, pl. Cîrligătura, jud. Iași, situat pe pîrîul Osoiul, în marginea pădureĭ. Are o populație de 50 familiĭ, saŭ 263 suflete și 54 case.

Locuitoriĭ sunt lingurarĭ, modorănĭ; se ocupă cu agricultura, facerea de coveți și lingurĭ.

Eĭ posedă: 232 vite marĭ cornute, 13 caĭ și 76 rîmătorĭ.

Osoiul, *sat*, pe moșia și în com. Valea-Gloduluĭ, jud. Suceava. Situat pe pîrîul cu același nume, ocupă 4 fălcĭ, 20 prăjinĭ.

Are o populație de 58 familiĭ, saŭ 270 suflete, locuind în 60 case.

Improprietăriți în 1864 sunt 8 fruntașĭ, 11 pălmașĭ și 14 codașĭ, stăpînind 64 fălcĭ.

Biserica și școala din Valea-Gloduluĭ servesc și acestuĭ sat.

Drumurĭ principale sunt: la Valea-Gloduluĭ (1200 m.) și la Runcani (4 kil.).

Osoiul (Bîtca), *munte*, în com. Dorna, jud. Suceava.

Osoiul, *deal*, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Moinești, situat spre V. comuneĭ, cu imașe. Pe coastele luĭ sunt multe gropĭ de păcură. S'a găsit aci și ozocherită (ceară de pămînt).

Osoiul, *deal*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Solonțul.

Osoiul, *deal*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Bîrsănești.

Osoiul, *deal*, pe teritoriul satuluĭ Budești, com. Curteni, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Osoiul, *deal*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Vînători-Neamțuluĭ, situat în apropierea satuluĭ Vînători.

Osoiul, *deal*, situat între satele Bălțătești și Ghindăoani, pe hotarul dintre pl. Piatra-Muntele și pl. de Sus-Mijlocul, județul Neamțu.

Osoiul, *deal*, în jud. Suceava, com. Valea-Gloduluĭ, parte cultivabil, parte acoperit cu pădure de diverse esențe.

Osoiul, *deal*, în jud. Suceava, com. Ruginoasa, parte acoperit cu pădure, parte sterp.

Osoiul, *deal*, în jud. Suceava, lîngă satul Stroești, avînd cariere de piatră.

Osoiul, *podiș*, în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Dofteana, cu pămînt arabil foarte productiv.

Osoiul, *pîrîŭ*, izvorește de sub Dealul-Mare, com. Sinești, pl. Cîrligătura, jud. Iași; curge prin satul Osoiul; trece prin Țarina-Sineștilor, satul Stornești, șesul

Brezila și la Fîntîna-Vătafuluĭ-Ion; se varsă în pîrîul Mărgineanu.

Osoiul, *pîrîŭ*, jud. Suceava, ce străbate satul cu același nume și care trecînd în com. Siliștea, ia numele de Pîrîul-Velnițeĭ.

După un curs de 3—4 kil., se aruncă în Șomuzul-Mic.

Ostea, *fost pichet de graniță*, în plaiul Cerna, jud. Mehedinți.

Ostopceni, *com. rur.*, situată în partea de S.-E. a plășeĭ Ștefănești, jud. Botoșani. Se întinde pe șesul Prutului și al Bașeuluĭ și pe un platoŭ întins și înalt, care formează șira dealurilor dintre pîr. Bașeul și Corogea.

Se compune din satele: Băscăceni, Dămideni, Ostopceni-Balușul, numit și Romînești și Ciurul saŭ Ostopceni-Răzeșĭ, întinzîndu-se pe o suprafață de 3512 hect., din carĭ 292 hect. ale răzeșilor.

Are o populație de 320 familiĭ, saŭ 1229 suflete; 3 bisericĭ, deservite de 3 preoțĭ și 3 cîntărețĭ; 1 școală mixtă, condusă de 1 învățător și frecuentată de 36 școlarĭ; 5 cîrciumĭ; 1 moară de aburĭ; 2 morĭ pe gîrla Saha, un braț al pîrîuluĭ Bașeul, braț care se varsă în Prut; 1 moară de vînt.

Calitatea pămîntuluĭ este bună. Locurile cultivate aŭ o întindere de 2500 hect.; pădurile aŭ 286 hect.; se întind pe șesul Prutuluĭ și sunt compuse din plop, salcie și stejar.

Vite: 522 boĭ și vacĭ, 160 caĭ, 3479 oĭ, 290 porcĭ. Sunt 130 stupĭ cu albine.

Se mai află în com. carierc de prund pentru șosele.

Budgetul com. e de 3197 leĭ, 90 banĭ, la venitурĭ și 3157 leĭ, 90 banĭ, la cheltuelĭ.

Comuna e străbătută de șoseaua județeană Ștefănești-Iași.

Ostopceni-Balușul. Vezĭ Romînești, sat, com. Ostopceni, jud. Botoșani.

Ostopceni-Răzeși. Vezĭ Ciurul, sat, com. Ostopceni, jud. Botoșani.

Ostopcenilor (Dealul-) saŭ **Viișoara**, *deal*, jud. Botoșani, care se prelungește în dreapta Bașeuluĭ, din com. Brăteni, prin com. Ostopceni și se apropie de Prut. Are coastele despre Prut ce compun com. Ostopceni, repezĭ și se termină la satul Ilișeni, la vărsarea pîrîuluĭ Corogea în Prut.

Ostopeni (Șalari). Vezĭ Perieni, sat, com. Cărniceni, pl. Turia, jud. Iași.

Ostovcina, *insulă* însemnată, la gura brațuluĭ Chilia, în pl. Sulina, jud. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ, în partea de E. a plășeĭ și a comuneĭ, cuprinsă între brațele Stari-Stambul, Ostovcina și malul Mărĭĭ; are 200 hect. întindere; este nisipoasă și neproductivă; se mărește din ce în ce, prin aluviunile cele marĭ ale brațuluĭ Chilia.

Ostovcina, *braț* secundar al Dunăreĭ, jud. Tulcea, prin care ramura Chilia se aruncă în Marea-Neagră; se desface din brațul secundar Stari-Stambul, închizînd între ele marea insula cu același nume; se află situat în pl. Sulina, com. Satul-Noŭ, la E. plășeĭ și al comuneĭ.

Ostra, *măgură*, la N.-E. comuneĭ Mîndra, jud. Teleorman, la hotarul despre moșia Crîngeni.

Ostratul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Corbeanca, pl. Znagovul, jud. Ilfov, situat la N. de Tămașul, între Valea-Călugăruluĭ și pădurea Vlăsia.

Se întinde pe o suprafață de 456 hect., cu o populație de 119 locuitorĭ.

D-na Elena Stefanopolu are 375 hect. și locuitoriĭ, 81 hect. Proprietarul cultivă 300 hect. (25 izlaz, 50 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot pămîntul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Treime.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 123 și al celor micĭ, de 109.

Ostrășeva, *pîrîŭ*, ce curge între com. Cacoți și Poroina-Mare, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinți.

Ostreĭ (Măgura-), *măgură*, în jud. Dolj, pl. Balta, com. Comoșteni, situată la hotarul Așezămintelor Brîncovenești, către moșia Zăvalul. Are un diametru de 22 m. și o înălțime de 5 m.

Ostrovanca, *luncă*, pe moșia Mitocul, com. cu același nume, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Ostroveni, *sat*, în jud. Argeș, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Galicea-Flămînda; aci se varsă rîul Topologul în Olt.

Ostroveni, *sat*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Grindeni. Are o populație de 1044 suflete, locuind în 129 case și 98 bordeie; o biserică, fondată la anul 1796 și terminată la 1818, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ. Biserica are în tindă următoarea inscripțiune:

Această sfîntă și Dumnezeiască biserică, cu hramul Adormirea Prea Curateĭ Născătoare de Dumnezeŭ, din teme-

lie s'a zidit în zilele Prea Luminatului Domn Alexandru Moruzzi Voevod, în zilele Prea Sfinţiei Sale Părinteluĭ Nectarie, Episcopuluĭ Nouluĭ Severin, Leatul 1796. Indemnătoriĭ şi ctitoriĭ ceĭ d'întâiŭ: Protopopul Oprea Presbiterul, Popa Manea, Dobre Măciucă, Florea Ciobanul, Pîrvu Brat şi Preda Brat, de mulţi fraţi a fost ajutor şi din pricina răzmiriţilor a rămas netencuită şi neacoperită până la leatul 1813 şi iarăşi s'a îndemnat ca să se zugrăvească de P. S. S. Protopopul Oprea Presbiterul cu Nedelcu Brat şi Stancu sin Mateiŭ, epitropi purtători de grijă: Neagu Logofătul, Popa Ilie, Popa Oprea, ctitoriĭ de obşte, ca să se pomenească carĭ aŭ dat milostenie în veceĭ şi s'a săvârşit în zilele Prea Luminatului Domn Ion Caragea şi în zilele P. S. S. Părinteluĭ Episcop Galatin. Anul 1818.

Satul Ostroveni are siliştea Biserica-Arsă.

In vechime se numea Potrojani.

Copiiĭ din acest sat urmează la şcoala din Grindeni, care se află la 2 kil.

Ostroveni, *mahala*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., com. urb. T.-Severin.

Ostroveni, *moşie* particulară şi *sat*, cu vre-o 20 de familiĭ; formează o mahala a oraşuluĭ Rîmnicul-Vîlcea, capitala judeţuluĭ Vîlcea.

Ostroveni, *moşie*, a statuluĭ, situată pe teritoriul com. Grindeiul, pl. Jiul-d.-j., jud. Dolj, fostă pendinte parte de şcoala Obedeanul şi parte de mănăstirea Horezul. Aduce o arendă anuală de 11500 leĭ, o parte arendîndu-se cu 4750 leĭ şi cealaltă cu 6750 leĭ. Are pădure şi vie pe dînsa.

Ostroveţuluĭ (Valea-), *vale cu pîrîŭ*, udă partea de S.-E. a com. Făureşti, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea, şi se varsă în rîul Olteţul.

Ostrovocul, *insulă*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Sf. Gheorghe saŭ Cadîrlez; este formată de aluviunile braţuluĭ Sf. Gheorghe.

Ostrovocul, *braţ* secundar, prin care braţul cel mare al Dunăreĭ, Sf. Gheorghe, se varsă în Mare, cuprinzînd între el şi braţul Olinca, insula nisipoasă Ostrovocul, în jud. Tulcea, pl. Sulina, com. Sf. Gheorghe.

Ostrovul, *com. urb.*, din judeţul Constanţa şi reşedinţa plăşeĭ Silistra-Nouă.

Este aşezată în partea V. a judeţuluĭ, spre V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ, şi în partea N.-V. a plăşeĭ.

Se învecineşte cu comunele: Bugeacul, la 4 kil. spre E.; Almalîul, la 3 kil. spre S.-E.; Ese-Chioi, la 7 kil. spre S.; oraşul Silistra (din Bulgaria), la 5 kil. spre V.

Se mărgineşte la N. cu jud. Ialomiţa, de care se desparte prin fluviul Dunărea; la E., cu com. Bugeacul, despărţindu-se prin dealul Cărămudiul; la S., cu com. Almalîul, de care o despart dealurile Seral-Cea-Bair, Trancoviţa şi Cărămuduiul; la V., cu oraşul Silistra (Bulgaria), despărţindu-se prin valea Rege-Deresi-Ceair.

Reliefuł soluluĭ e variat. Culmea Ostrovuluĭ o brăzdează în toate direcţiunile. Dealurile secundare maĭ însemnate carĭ brăzdează teritoriul sunt: Seral-Cea-Bair, la S. şi S.-V., cu vîrful Silistra (135 m.), avînd pe platourile de V. ruinele fortăreţelor Arab-Tabia şi Amedia-Tabia; dealul Trîncoviţa, la S. (105 m.); Iapcea-Bair la N., şi centru, cu vîrful Ostrov (102 m.), prelungindu-se spre S.-E. cu Dealul-Cărămideĭ (78 m.) şi la E. cu dealul Bugeacul (72 m.). Sunt acoperite pe muchiile lor cu păşunĭ şi semănăturĭ, iar pe poale, spre Dunăre, cu viĭ întinse, carĭ daŭ un vin renumit prin împrejurimĭ.

Pe la poalele N. ale dealurilor Seral-cea-Bair şi Iapcea-Bair, trece drumul naţional Silistra-Ostrov (Silistra-Nouă), iar pe coama celuĭ d'întâiŭ se găsesc ruinele întăriturilor turceştĭ ce apăraŭ puternica cetăţue a Silistreĭ.

Dunărea o udă la N., pe o distanţă de 8 kil. Malurile fluviuluĭ sunt în general înalte şi rîpoase şi acoperite cu viĭ. Dunărea formează maĭ multe ostroave, între carĭ maĭ însemnate sunt: Hopa (110 hect.), acoperit cu sălciĭ; Pastramagi (115 hect.), acoperit cu iarbă şi păşunĭ; Ostrovul-Vechiŭ (300 hect.), acoperit cu păşunĭ şi crînguri de sălciĭ; Pacinul-Mare şi Pacinul-Mic, acoperite cu livezĭ şi păşunĭ; toate aŭ în general malurĭ înalte şi sunt despărţite prin braţe puţin adîncĭ, dar navigabile.

Văĭ sunt: Rege-Deresi-Ceair la V., pe hotarul spre Bulgaria, făcînd chiar limită de la Ibraim-Paşa-Ceşme şi până la fortul Ilanlî-Tabia; valea Trîncoviţa prin interior, deschizîndu-se în pîrîul Almalîul, lîngă Cişmeaua-Ostrovenilor; apoĭ valea Bugeacul la E., care se deschide în lacul Gîrliţa; conţin apă numaĭ toamna şi primăvara.

Suprafaţa com. e de 3255 hect, din carĭ 120 hect. sunt ocupate de casele oraşuluĭ, în număr de 627, cu grădinele lor, iar restul este împărţit între locuitorĭ şi stat.

Populaţia oraşuluĭ Ostrov (Silistra-Nouă), e de 641 familiĭ, saŭ 2802 suflete.

Are o biserică, înfiinţată de

locuitorĭ, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoţĭ, 1 paracliser şi 2 cîntăreţĭ; 2 şcoale, una de băeţĭ şi a doua de fete, conduse de 3 institutorĭ şi 2 institutoare, frecuentate de 297 elevĭ; 1 moară cu aburĭ şi 9 de apă; 2 fabricĭ de apă gazoasă; 1 fabrică de tăbăcărie şi 1 de săpun.

Comerciul e destul de activ şi se face pe Dunăre, Ostrovul fiind port, şi cu Silistra-Vechie; se importă coloniale, confecţiunĭ şi se exportă lemne, vite şi lînă.

Sunt 43 comercianţĭ, din carĭ 6 hangiĭ şi 20 cîrciumarĭ.

Pe teritoriul com. sunt izlazurĭ întinse şi păşunĭ frumoase.

Locuitoriĭ posedă: 78 pluguri, 139 care şi căruţe, 5 trioare, 10 maşinĭ de vînturat; 336 caĭ, 596 boĭ, 117 bivolĭ, 6283 oĭ, 8 capre şi 254 porcĭ; 60 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e de 65407 leĭ la venitur şi de 44931 leĭ la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicaţie: pe Dunăre, avînd portul Ostrov; calea naţională spre Silistra-Vechie; drumul judeţean ce duce la Cuzgun şi Medjidia; pe drumul comunal ce duce la satele învecinate.

E formată din două cătune: Ostrovul, reşedinţă, spre V., pe malul drept al verigeĭ Ostrovul, la 1 kil. de la Dunăre; Aigăr-Ahmet, spre E., pe malul drept şi înalt al pîr. Aigăr-Ahmet, la confluenţa luĭ cu pîrîul Conu-Punar, la 8 kil. spre S.-E. de reşedinţă.

Suprafaţa comuneĭ este de 5921 hect., din carĭ 185 hect. ocupate de vetrele celor două sate cu 294 case, iar restul împărţit între locuitoriĭ, carĭ posedă 5272 hect. şi statul cu proprietariĭ, carĭ stăpînesc 354 hect.

Populaţiunea comuneĭ, formată din Romînĭ şi Turcĭ, e de 299 familiĭ, saŭ 1359 suflete, din carĭ 297 contribuabilĭ.

Sunt 2 biserici ortodoxe, cîte una în fie-care cătun, deservite de 2 preoţĭ, 2 cîntăreţĭ şi 1 paracliser; 1 geamie, cu 1 hoge, în cătunul Aigăr-Ahmet; 2 şcoale, cîte una în fie-care cătun, frecuentate de 116 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 212 pluguri, 162 care şi căruţe, 2 maşinĭ de secerat, 1 maşină de treerat, 1 maşină de bătut porumb, 3 grape de fier; 8500 vite, mai cu seamă oĭ şi boĭ.

In com. mai sunt 2 morĭ de apă şi 5 morĭ de vînt.

Comerciul e destul de activ; se face prin gara Cernavoda, la 80 kil. spre S.-V., de către 9 comercianţĭ, din carĭ 7 cîrciumarĭ, şi constă în import de manufacture şi coloniale şi în export de cereale, vite şi peşte.

Budgetul comuneĭ e la venitur de 13107 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 4101 leĭ.

Căĭ de comunicaţie: pe Dunăre şi verigĭ cu luntrea; calea judeţeană Măcin-Hîrşova, care trece prin satul Ostrovul; apoĭ drumurĭ micĭ, spre satele învecinate: Dăeni, Rahman, Făgăraşul-Noŭ, Urumbei, Picineaga, Coium-Punar, etc.

Pe teritoriul comuneĭ, pe malul drept al pîrîuluĭ Aigăr-Ahmet saŭ Roşt, la 3 kil. spre S.-E. de satul Ostrovul se găsesc ruinele satuluĭ Taş-Burun.

Ostrovul, *comună rurală*, în pl. Hîrşova, jud. Constanţa, situată în partea nordică a judeţuluĭ, la 110 kil. spre N.-V. de oraşul Constanţa, reşedinţa judeţuluĭ, şi în partea nordică a plăşeĭ, la 35 kil. spre N.-E. de orăşelul Hîrşova, reşedinţa eĭ, pe malul drept al verigeĭ Ostrovul, care se desparte din Dunăre.

Se mărgineşte la N. cu comuna Picineaga (jud. Tulcea); la E., cu comuna Coium-Punar (tot jud. Tulcea); la S., cu comunele Urumbei şi Dăeni; la V., cu judeţul Brăila, de care se desparte prin Dunăre.

Relieful soluluĭ e accidentat. La N. e culmea Ostrovul, formată din dealurile Ostrovul (61 m.), Coium-Punar (62 m.) şi Sinîrtaş-Tepesi (84 m.), cîte-şĭ trele prelungirĭ sudice ale culmeĭ Ghiun Ghiurmeş (jud. Tulcea); la S, culmea Dăeni, cu dealurile Moşul (117 m.); la S.-V., Roştul (294 m.); la S., Făgăraşul-Noŭ (188 m.) Sunt acoperite cu finețe, izlaz şi semănăturĭ.

Movile sunt: Movila-Porculuĭ, la N.; Movila-Săpată (51 m.); Săpata II (96 m.), prin mijloc; Movila-Popeĭ (68 m.), la S.-V.; Hasnale-Tepe (197 m.), prin centru; Ghiolgic-Tepe (184 m.), la S.-E; sunt artificiale, acoperite cu verdeaţă şi aŭ servit ca puncte de orientaţie.

La V., e udată de Dunăre, pe o lungime de 7 kil. Din Dunăre se desface braţul Ostrovul (6 kil. lungime), care formează insulele Ostrovul-Mare (300 hect.) şi Ostrovul-Mic (100 hect.), acoperite cu iarbă şi sălcii. Malul Dunăreĭ e în general jos, afară de partea sudică, unde este înalt şi stîncos. La E. de braţul Ostrovul şi la N. de satul Ostrovul, se întinde stuful Ostrovul (200 hect.). Rîul Roştul saŭ Aigăr-Ahmet, vine de la E. din dealul Cherchenes-Ceair, străbate comuna prin mijloc, trece prin satul Aigăr-Ahmet şi se varsă în Veriga-Ostrovuluĭ, ceva mai sus de satul Ostrovul; are maluri înalte, rîpoase şi stîncoase pe unele locurĭ.

Văile sunt mai toate micĭ, avînd rare-orĭ apă.

Ostrovul, *sat*, în jud. Constanţa,

pl. Hîrşova, cătunul de reşedinţă al com. Aigăr-Ahmet, situat în partea de N. a pl. şi cea de V. a com., pe pîrîul Aigăr-Ahmet, şi lîngă veriga (gîrla) Ostrovul, ce se desface din Dunăre. Are o întindere de 3856 hect., din carî 150 ocupate de vatra satuluî, cu 187 case şi o populaţie de 196 familiî, saŭ 895 suflete, ocupîndu-se cu agricultura, creşterea vitelor şi pescuitul în bălţî şi Dunăre.

Ostrovul, *cătun*, în partea de V. al com. Greci, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, situat pe şoseaua naţională Corabia-Rîul-Vaduluî şi populat cu 188 locuitorî.

Ostrovul, *mahala*, în com. rur. Dobra, pl. Cîmpul, jud. Mehedinţi.

Ostrovul, *insulă* păduroasă, formată de braţele Oltuluî, jud. Vîlcea, în mijlocul căreia se ridică mica mănăstire de călugăriţe cu acelaşî nume, în faţa stabilimentuluî balnear de la Călimăneşti.

Acest ostrov s'a unit cu parcul de la Călimăneşti printr'un pod şi serveşte ca loc de preumblare pentru vizitatorii băilor.

Se ilumineză cu lumină electrică şi are frumoase şosele. Aci se văd mulţime de crucî vechî, aşezate în marginea şoselelor.

Ostrovul, *schit de maicî*, jud. Vîlcea, situat într'o insulă păduroasă a Oltuluî, în faţa băilor de la Călimăneşti.

Această mănăstire a fost întemeiată de Despina-Doamna, soţia luî Neagoe-Vodă-Basarab, la anul 1501, aşa dar înainte de Curtea-de-Argeş.

Avea maî înainte peste 30 de maicî. Schitul Ostrovul a servit de loc de recluziune pentru femeî condamnate.

La anul 1895, maicile aŭ fost transferate la alte mănăstirî, iar schitul a rămas simplă biserică de mir, pentru întreţinerea căreia se înscrie în budgetul Ministeruluî de culte o sumă anuală de 1590 leî.

Ostrovul, *luncă* întinsă, pe moşia Runcul, com. Darabani, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Ostrovul, *gîrlă*, jud. Constanţa, numită şi Aigăr-Ahmet saŭ Roşt-Dere. Poartă acest nume pe teritoriul com. rur. Ostrovul, din pl. Hîrşova, mergînd printre dealurile Ostrovul la N. şi Roşt la S. Trece pe lîngă ruinele Taş-Burun.

Ostrovul, *gîrliţă*, care se desparte de Dunăre la 1.200 kil. spre S.-V. de satul Ostrovul, pl. Hîrşova; trece prin marginea V. a satuluî şi se deschide iar în Dunăre, după un drum de 5 kil., la N. de Ostrovul.

Ostrovul, *pichet de graniţă*, pe Dunăre, cu No. 8, între Ostrovul-Frumos şi Ostrovul-Mare, jud. Ilfov.

Ostrovul-Albina, *ostrov*, în Dunăre, jud. Ilfov, spre N.-E. de Ostrovul-Mare, în dreptul ostroavelor Cibuclue şi Gărvan, din Bulgaria.

Ostrovul-Constantin, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, făcînd parte din com. Giurgeni, situat într'o insulă din Dunăre, în dreptul satuluî Giurgeni.

Are o populaţie de 10 familiî.

Locuitoriî posedă: 90 boî, 500 oî, 30 capre şi 180 porcî.

Ostrovul-Corbuluî, *insulă*, în Dunăre, de com. rur. Batoti, pl. Blahniţa, jud. Mehedinţi, cu o suprafaţă de 2400 pog. şi o populaţie de 60 familiî.

In această insulă s'a găsit o serie de obiecte de bronz, ca aceleia de la com. rur. Batoţi.

Ostrovul-Corbuluî, *pichet de graniţă*, în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa, com. rur. Batoţi.

Ostrovul-de-la-Vale, *insulă*, în Dunăre, jud. Constanţa, pl. Hîrşova, com. Ostrovul, situată în partea de V. a pl. şi a com.; are o suprafaţă de 220 hect., din carî 115 hect., partea vestică, este acoperită cu păduri de sălciî şi richiţî, iar restul cu păşunî.

Ostrovul-de-Pietriş, *insulă*, în Dunăre, acoperită cu nisip şi pietriş, jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, comuna Mîrleanul, lungă de 1500 m. şi largă de 800 m., cu o întindere de 115 hect. şi improductivă din cauza naturel terenuluî săŭ.

Ostrovul-Frumos, *ostrov*, jud. Ilfov, format de Dunăre, în dreptul comuneî Călimoc din Bulgaria.

Ostrovul-Lung, *insulă*, în Dunăre, pl. Medjidia, com. Rasova, în partea de V. a pl. şi a com.; are o formă lunguiaţă, o întindere de 400 hect., o lungime de 9 kil. şi o lărgime de 1 1/2 kil.; se prelungeşte spre V. cu ostrovul Huzun-Ada; este despărţită de malul dobrogean prin gîrla Veriga; este formată de dealurile treptate ale Dunăreî; pămîntul e neproductiv, fiind

prea moale și acoperit cu nisip la V., cu richiți și nuiele la E.

Ostrovul-Mare, *ostrov*, în Dunăre, jud. Ilfov, spre E. de Ostrovul-Frumos, în dreptul Turtucaiei (Bulgaria). Are o formă lungăreață.

Ostrovul-Mare, *insulă*, în Dunăre, jud. Romanați, cu o pădure de vre-o 100 pog.

Ostrovul-Mare, *insulă* și *cătun*, în Dunăre, cu o suprafață de 4400 pogoane, aparținînd com. rur. Gogoșul, pl. Blahnița, jud. Mehedinți.

Are o poziție frumoasă și este cea mai mare insulă a Romînici pe Dunăre.

Teritoriul său este acoperit cu vii, pădure, locuri de muncă și bălți cu pește.

Are o populație de 120 familii; o biserică, deservită de un preot; o școală, condusă de un învățător și frecuentată de 20 elevi.

In această insulă sunt 5 pichete pentru paza frontierei despre Serbia. La 2 din aceste pichete, No. 9 și 11, se încarcă cercalele ce pornesc din această insulă.

Bălțile mai principale cu pește sunt: Balta-Nisipului, Balta-Satului, a-Braniștei și a-Prunișorului.

Locuitorii se ocupă, pe lîngă agricultură, cu pescuitul și cu facerea rogojinelor.

In anul 1889, s'a descoperit aci un zid roman, care are o grosime de 4 metri. S'a găsit o piatră cu inscripțiunea R. K. X. Piatra a fost ridicată de protoereul județului. Tot aci s'au găsit monede din timpul împăratului Sever.

Se mai află în insulă 4 metereze: una lîngă zidăria descoperită, una în sat și alte 2 în pădure. Intre pichetele No. 9 și 10 se află două măguri artificiale; una din acestea ar fi fost o stațiune romană, al cărei drum venea la Schela-Gogoșei, Grindul-lui-Toader, Glămeia-lui-Ștefan-Vodă și trecea pe lîngă această stațiune în Serbia, la orașul Negotin.

In fața acestei insule, în Serbia, se află com. Praova, înconjurată de o zidărie vechie.

Ostrovul-Mare, *pichet de graniță*, în jud. Mehedinți, pl. Blahnița, ținînd de teritoriul com. rur. Gogoși.

Ostrovul-Satului, *insulă*, în Dunăre, jud. Romanați, cu o pădure de 60 pog.

Ostrovul-Sîrbilor, *insulă*, în Dunăre, jud. Romanați, în dreptul satului Seliștioara.

Ostrovul-Vechiu, *insulă* însemnată, formată de Dunăre, jud. Constanța, la intrarea sa pe teritoriul romînesc al Dobrogei. E așezată în partea S.-V. a Dobrogei și a județului Constanța, în partea N.-V. a plășei Silistra-Nouă și a comunei urbane Ostrovul, de care ține. E formată din depozitele aluvionare ale fluviului. Pămîntul său e compus din argil, amestecat cu nisip și pietriș. Are o formă lunguiață, terminîndu-se spre E. cu un cap, ce are forma unui cioc de rață. Lungimea ei, de la V. spre E., este de 3 1/2 kil. și lungimea medie de 1500 m.; întinderea totală este de 720 hect., din care 60 hect. acoperite cu păduri de sălcii și restul cu iarbă pentru păsunatul vitelor. Pe malul de N. se află 3 colibe de păstori, înconjurate cu sălcii. Brațul care o desparte de jud. Ialomița e de 300 m. lărgime și 5 m. adîncime și puțin navigabil; cel de S., care o desparte de ostrovul Hopa e de 150 m. lărgime și 12 m. adîncime, deci navigabil în tot anul; cel de la E., iarăși îngust, dar puțin adînc și nenavigabil o desparte de insula Tilchia, ce ține de jud. Ialomița.

Oșești, *com. rur.*, jud. Vasluiu, pl. Stemnicul, la 23 kil. de orașul Vasluiu și la 9 kil. de Negrești, reședința plășei, situată mai mult pe dealuri.

E formată din satele: Oșești, Ruginoasa și Fundul-Negrei, pe o suprafață de 1819 hectare, cu o populație de 344 familii, sau 1515 suflete.

Are o biserică și o școală.

Comerciul se face de 11 persoane.

Vite: 924 vite mari cornute, 78 cai, 652 oi, 278 rîmători și 55 capre.

Budgetul comunei e de 1947 lei la venituri și de 1871 lei 37 bani, la cheltueli.

Oșești, *sat* și reședința comunei Oșești, jud. Vasluiu, pl. Stemnicul, situat pe ambele coaste ale prelungirei dealului Miclăușa, pe o suprafață de 1284 hect., cu o populație de 221 familii, sau 1130 suflete.

Are o biserică, făcută la 1826 de obștea locuitorilor și o școală, înființată la 1864, frecuentată de 45 elevi.

Vite: 665 vite mari cornute, 62 cai, 604 oi, 135 rîmători și 14 capre.

Satele Oșești și Ruginoasa formează un singur trup, avînd o formă aproape rotundă; sunt înconjurate de dealuri, afară de partea despre S.

Locuitorii sunt răzeși din timpul lui Ștefan-cel-Mare.

Satul în vechime nu a fost unde este astă-zĭ, ci pe Dealul-Țintirimuluĭ, care este cam spre N. de satul Oșești actual; acolo aveaŭ și biserică cu cimitirul eĭ, din care cauză oamenĭĭ numesc acel deal Dealul-Țintirimuluĭ. Locuitorĭĭ s'aŭ strămutat de pe acel deal din cauza năvălirei Tătarilor, retrăgîndu-se pe acest loc, unde eraŭ adăpostiți de pădurile seculare ce se aflaŭ pe atunceĭ în această localitate.

Strămutarea satuluĭ s'a făcut pe la finele secoluluĭ al XVI-lea.

Oșeștilor (Dealul-), *deal*, în cuprinsul teritoriuluĭ com. Băneasa, jud. Covurluiŭ; se hotărește cu cătt. Roșcani.

Oșlobeni, *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bodești-Precistei, situat pe podișul pe care curge Cracăul, la 16 kil. de orașul Piatra.

Are o populație de 408 suflete și un han mare.

Oșlobeni, *moșie* a statuluĭ, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, comuna Bodești-Precisteĭ, arendată cu 2926 leĭ anual.

Otăroasa, *cătun*, al comuneĭ Urdari-d.-s., pl. Jiuluĭ, jud. Gorj, situat pe o culme de deal și spre N. de comună, cam la 2 kil., avînd o populație de 49 familiĭ, saŭ 128 suflete.

Are o suprafață de 280 hect., din carĭ 90 hect. pădure, 38 hect. izlaz și vatra satuluĭ, 52 hect. fînețe și 90 hect. arabile.

Locuitorĭĭ posedă: 15 pluguri, 10 care cu boĭ și vacĭ, 4 căruțe cu caĭ; 65 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 29 porcĭ și 60 oĭ și capre.

Comunicația în acest cătun se face prin drumurĭ ordinare.

Otăroasa, *vale*, în jud. Gorj, comuna Urdari-d.-j.; începe de la casele proprietățeĭ și se terminâ în hotarul comuneĭ, la locul numit: Intre-Pogoane; pe ea se află pădure; e formată din ramificațiile Dealuluĭ-Caselor.

Otăroasa, *vale*, jud. Vîlcea, comuna Broșteni, pl. Cerna-d.-s.; izvorește de la E. comuneĭ; udă centrul eĭ; are o direcție de la V. spre E. și se varsă în rîul Cerna, tot în raionul comuneĭ Broșteni.

Otăsăul, *plasă*, în jud. Vîlcea, unită administrativ cu pl. Ocolul. Se compune din 20 com. rur.: Băbeni, Cermegești, Ciumagi, Coeni, Dăești, Fișcălia, Glăvile, Ionești-Minculuĭ, Lăpușata, Măldărești, Marcea, Modoaia, Popești, Roești, Scundul, Șirineasa, Stănești, Urși, Vîrleni și Zăvideni.

Forma plășeĭ e exagonală.

Comune maĭ populate în această plasă sunt: Băbeni, Cermegești, Glăvile, Lăpușata, Popești, Roești, Scundul, Șirineasa și Vîrleni.

Are, împreună cu plasa Ocolul, 34055 locuitorĭ și 16 școale mixte, frecuentate de 451 copiĭ.

Se mărginește la N. cu pl. Ocolul și o parte din plaiul Horezul; la S., cu pl. Oltul; la V., cu pl. Olteț-ul-d.-s., și la E., cu rîul Oltul.

Reședința subprefecturei plășilor unite e în Tîrgul-Ocna.

In plasa Otăsăul se cultivă 926 hect., 50 ariĭ vie.

Locuitorĭĭ acesteĭ plășĭ posedă: 221 pluguri de lemn, 848 pluguri de fier, 1 mașină de trecrat, 4 de vînturat, 1 de bătut porumb și 2 grape de fier; 40 morĭ cu apă.

Otăsăul, *deal*, la N. comuneĭ Genuneni, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea; separă comuna Genuneni de Păușești-Otăsăul și Șerbănești.

Otăsăul, *rîŭ*, jud. Vîlcea, cel maĭ mare afluent al rîuluĭ Bistrița. Izvorește din muntele Piciorul-Motruluĭ, curge de la N. către S.-E. și se varsă în Bistrița, pe malul stîng, la N. com. Băbeni.

Udă comunele: Bărbătești, Bîrzești, Pietrari-d.-s., Pietrari-d.-j.; cătunele: Jilava, Păușești-Otăsăul, Șerbănești, Surpatele și Mănăstireni.

La origine, valea Otăsăuluĭ e îngustă, apoĭ se lărgește de la 500—1000 m. Este productivă și foarte populată. Albia rîuluĭ are puțină apă în timpul verei și fundul conține maĭ mult nisip.

Oteșani, *com. rur.*, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, compusă din 3 cătune: Burta, Muretul și Chilia. Este situată pe valea rîuluĭ Luncavățul, la 37 kil. departe de capitala județuluĭ și la 7 kil. de a plaiuluĭ.

Are o populație de 1093 locuitorĭ, din carĭ 310 contribuabilĭ, locuind în 300 case; 3 biserici; una cu hramul Buna-Vestire, fondată de Taliu și Radu, Greci veniți din Rumelia, a doua în cătt. Chilia, fondată de Codreanu, Călimărea și alțiĭ, și a treia în cătt. Muretul, fondată de Neagu, Vițioana și Giuclea; o școală, înființată la 1859, frecuentată de 43 copiĭ.

Locuitorĭĭ sunt moșneni; 7 din eĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, pe 17 hect. Eĭ posedă: 30 caĭ, 420 boĭ, 400 vacĭ, 80 oĭ, 40 capre; 73 stupĭ cu albine.

Pe rîul Luncavățul, în raionul comuneĭ, sunt 2 morĭ.

De comuna Oteșani ține muntele Tîrnovul-Mic, cu direcția V.-E., în care e o stînă pen-

tru fabricat brînză. Acest munte aparține locuitorilor în devălmășie cu proprietarĭ și din alte comune.

In raionul comuneĭ se găsesc: ape sulfuroase, carĭ izvoresc din apropierea uneĭ stînceĭ numită Boia, și la localitatea numită La-Sărata, izvoare sărate concentrate.

Țuică se fabrică pănă la 3200 decalitri, în aniĭ productivĭ.

Intinderea com. e de 1000 hect.

Are o șosea, care pune în comunicație com. Măldărești (la N.) cu com. Cîrstănești (la S.).

Budgetul com. e la venitur̆ de 3005 leĭ, și la cheltueli de 1947 leĭ.

E brăzdată de dealurile: Nedeița, Prăvala, Cheia, Nisipi și Telechești și udată de văile: Cărpinișul, Gresarul, Găunoasa, Turbalinul, Turburea, Vîlcidorul și Cufurita.

Locurile din jurul comuneĭ se numesc: Costofirul, Dăgănia, Negara, Garamia, Groși-Costi, Secătura, Ogoara, Padina, Smida, Gînți, etc.

Se mărginește cu comunele: Cîrstănești, Măldărești, Foleștid.-s. și Mădulari.

Oteșani, *deal*, la V. com. Foleștid.-s., pl. Horezul, jud. Vîlcea, cu vîrfurile: Rîpa-cu-Iarbă, Posogul, Druganul, Măgura, Veduinele, Nedeița și Gorunul.

Oteșani, *deal*, în raionul com. Oteșani, pl. Horezul, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 2 hect., 50 ariĭ vie.

Otești, saŭ Galeri, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Gioseni, situat pe malul stîng al Siretuluĭ, la 5 1/2 kil. de Horgești (școala). Are o populație de 39 familiĭ, saŭ 139 suflete. Locuitorii posedă: 5 caĭ, 61 vite marĭ cornute și 26 porcĭ.

Otești, *sat*, situat pe pîrîul Răcătăul. Maĭ înainte ținea de jud. Putna, iar acum face parte din jud. Bacăŭ, com. Gioseni. In acest sat s'a născut Ștefan Tomșa, Domnul Moldoveĭ (Miron Costin, «Opere complecte», ediț. V. A. Urechiă, volumul I, pag. 458).

Otești, *mahala*, în com. rur. Racovița, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Se zice că această mahala datează de la anul 1656, adică cu mult înainte de constituirea comuneĭ Racovița. Ceĭ d'întîĭ locuitorĭ așezați aci ar fi fost Constantin Bulacul, Drăndoiul și Horgea.

Are o populație de 250 locuitorĭ; o biserică de lemn, simplă și nezugrăvită, construită la anul 1707 de familia Mituță Bulacul. Această dată și numele ctitorilor s'aŭ găsit săpate într'o icoană a Mîntuitoruluĭ, la ușile împărătești din dreapta.

Satul Otești, după cum se vede din următorul hrisov al luĭ Constantin Basarab Voevod din anul 1694, a fost închinată mănăstireĭ Horezul:

«Și am adus domnia mea la sf. mănăstire Horezul, tot satul Otești ot sud Vîlcea jumătate de peste tot hotarul și din toți Romînii, iar jumătate cît se vor afla din cîmp, din pădure, din apă și din șezutul satuluĭ cu pometul, cu livezile și cu munții, care moșie se hotărăște pe din sus cu Polovraci și pe din jos cu Milostea, mănăstirea Bistrița și Romînii încă să se știe anume: Văsii cu feciorul luĭ, i Manea Zaite cu feciorii luĭ, i Dan Merina cu feciorii luĭ, i Stanciu cu frate-săŭ Dan și cu feciorii lor, i Lupu cu feciorii luĭ, i Viorel cu feciorii luĭ, i Tudosie cu feciorii luĭ, i Văsii Curdeanciul cu feciorii luĭ, i Mircea cu feciorii luĭ, i Mihaiŭ Prihit cu feciorii luĭ, i Dan Boșet cu feciorii luĭ, i Toma și frate-săŭ Marco, i Avram cu feciorii luĭ, i Dragoș cu feciorii luĭ, și cu toți feciorii cîți le va da Dumnezeŭ.

«Pentru că această jumătate de sat din Otești, și cu Romînii fost-aŭ a luĭ Stanco, feciorul luĭ Pătru Clucerul Milescu. Deci el împreună cu jupîneasa luĭ Păuna, de nimenĭ siliți și nebîntuiți, aŭ mers la părintele Ioan Egumenul de la mănăstirea domnieĭ mele de la Horezul de aŭ tocmit această jumătate de sat, ci de a lor bună voie, fără de nicĭ o silă, drept banĭ gata, talere 120 cu zapis de la mîna lor de vînzare făcut la mîna părinteluĭ Ioan Egumenul, leatul 7202 (1694) și cu mulți boieri și preoți scriși în zapis, mărturiĭ carĭ s'aŭ întîmplat la tocmeala lor.»

Otești, *moșie*, a statuluĭ, jud. Olt, fostă pendinte de biserica Sf. Gheorghe-Noŭ (București), care s'a căutat în regie de stat.

Otești, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, situată pe moșia Otești, pendinte de com. Racovița, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Otești, *pîrîiaș*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Botești, care se scurge în pîrîul Răcătăul.

Otești-de-Jos, *com. rur.*, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, situată pe valea rîuluĭ Cungrea-Mică, la 29 kil. de capitala județuluĭ și la 10 kil. de a plășeĭ.

Formată numaĭ din satul cu același nume, are: o populație de 519 locuitorĭ, din carĭ 94 contribuabilĭ, locuind în 130 case; o biserică, fondată la anul 1838 de jupîn Constantin Povarnagiul și alți locuitorĭ, cu următoarea inscripție:

«Doamne cela ce cu puterea ta proslăvești pe ceia ce iubesc podoaba caseĭ tale, priimește și acest sfînt locaș al tăŭ, care întru cinstea și slava sfinților împărați Constantin și Elena s'aŭ zidit din temelie, cu toată osîrdia și cheltuiala de d-luĭ Jupîn Constantin Povarnagiul sin Ion Gogan, din satul Timpeni și cu nepotul d-luĭ Jupîn Pîrvu ce aŭ fost aci, în satul Otești cu poverne, fiind ajutorĭ

și s'aŭ săvîrșit în zilele Înălțatuluĭ Domn Alexandru Dimitrie Ghica Voevod, fiind Episcop Kir. Kir. Ilarion Argeșiul».

Pe lîngă agricultură, locuitoriĭ se maĭ ocupă și cu lemnăria. Eĭ desfac produsul munceĭ la Slatina.

Locuitoriĭ sunt moșneniĭ, afară de 6, carĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșiile d-lor Lerescu și Christu Elefterescu, dîndu-li-se 19 hect. pămînt. Eĭ posedă: 14 caĭ și iepe, 112 boĭ și vacĭ, 12 capre, 511 oĭ și 56 porcĭ.

Toată comuna, împreună cu izlazul, are 250 hect.

La 1896, Septembre 1, s'a înființat aci școală, care se frecuentă de 57 copiĭ, toțĭ băețĭ. Statul cheltuește cu ea 1242 leĭ anual.

Dintre pomĭ roditorĭ, se găsesc: merĭ, perĭ, duzĭ, cireșĭ și nucĭ.

Comerciul se exercită de 1 cîrciumar.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la 1449 leĭ.

Comuna e așezată pe 2 dealurĭ; pe dealul din spre V. se cultivă viĭ, iar pe cel din spre E. semănăturĭ.

Printr'însa trece șoseaua județeană Slatina-Casa-Vechĭe și altă șosea la com. Dumitrești, care merge spre orașul Drăgășani.

Este udată de maĭ multe vîlcele și se mărginește cu comunele: Dumitrești, Oteștĭ-d.-s., Vaĭ-de-Eĭ, Albești și Urluiasca.

Oteștĭ-de-Jos, *deal*, în raionul com. Oteștĭ-d.-j., pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, pe care se cultivă 42 hect., 50 ariĭ vie.

Oteștĭ-de-Sus, *com. rur.*, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, compusă din treĭ cătune: Aldeseci, Cepeștĭ și Cerbeni. Se crede că această comună datează cu mult înaintea anuluĭ 1602 (7110), căcĭ proprietarul St. Căpitănescu posedă un act vechiŭ (cu această dată), în care se arată că locuitorul Staicu a cumpărat moșia Oteșori, de la Ban, Titi și Corcea, feciorii Milculuĭ. Existența acestuĭ Ban se probează și prin faptul că în valea Cepturariul, fostă înainte proprietatea moșnenilor Oteștĭ, azĭ a d-luĭ Demostene Cuculi, există un puț vechiŭ, numit Puțul-luĭ-Ban.

E situată pe valea Cungrea-Mică, la 31 kil. de capitala județuluĭ și la 9 kil. de a plășeĭ.

Are o populație de 1096 locuitorĭ, din carĭ 203 contribuabilĭ; o școală, frecuentată de 66 copiĭ; o biserică, în căt. Cerbeni, fondată la 1810.

Locuitoriĭ, afară de agricultură, se maĭ ocupă și cu dulgheria, rotăria, butăria, cojocăria și fierăria. Produsul munceĭ îl desfac la Slatina și Cîmpul-Mare.

Parte din locuitorĭ sunt moșneniĭ; iar 70 s'aŭ împroprietărit la 1864 pe 205 hect. pămînt, în moșiile d-lor Deleanu (azĭ a d-luĭ Christ. Elefterescu), Căpitănescu și Bădescu. Eĭ posedă 30 caĭ și iepe, 172 vacĭ, 320 boĭ, 10 capre, 1640 oĭ, 580 porcĭ.

Pămîntul comuneĭ e deluros și se întinde pe o suprafață de 1383 hect., din carĭ 500 hect. pădure și restul bun de muncă.

In raionul comuneĭ sunt mulțĭ merĭ, perĭ, duzĭ, nucĭ, prunĭ, cireșĭ, vișinĭ, zarzărĭ și gutuĭ.

Comerciul se face de doĭ cîrciumarĭ.

Budgetul e la venitурĭ de 2031 leĭ și la cheltueli, de 970 leĭ.

Se leagă printr'o șosea vecinală, la V., cu șos. județeană, Drumul-Oaeĭ, la Vlăngărești și la N.-E., cu Vaĭ-de-Eĭ.

E brăzdată de dealurile: Dealul-de-Răsărit, Dealul-de-Apus, Dealul-Stînelor, Dealul-Moșuluĭ, al-Plopuluĭ, al-Cîrsteĭ, al-Cacoveĭ, Piscul-Vrabeleĭ, Piscul-cu-Prunĭ și Dealul-Hoțuluĭ.

Apele din comună sunt: Cungrea-Mică, care curge de la N. spre S. prin centrul Oteștilor. In ea se varsă vîlcelele: Hotarul, Sucetul, Vîlceaua-Mare, Cîrstea, Cacova și Dodeiul, pe partea dreaptă; iar pe stînga primește pîraiele Moșul, Văraticul, Plopul, Valea-cu-Perĭ, Valea-Cepoasclor, etc.

Se mărginește cu comunele: Oteștĭ-d.-j., Vaĭ-de-Eĭ, Urși, Dienci, Cîmpul-Mare și Dumitrești.

Oteștĭ-de-Sus, *deal*, în raionul com. Oteștĭ-d.-s., pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, pe care se cultivă 77 hect. vie.

Oteteleșanu, (Măgurelele-Oteteleșanu), *sat*, făcînd parte din com. rur. Măgurelele, pl. Sabarul, jud. Ilfov, situat la S. de București, pe malul stîng al riuluĭ Sabarul. Aci este reședința primărieĭ.

Se întinde pe o suprafață de 683 hect. cu o populație de 389 locuitorĭ.

Academieĭ Romîne, moștenitoarea caseĭ Otetelișanu, aparțin 465 hect. și locuitorilor, 218 hect.

Are o biserică, cu hramul Sf. Ioan, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, frecuentată de 20 copiĭ; 1 moară cu apă; 1 heleșteŭ și 4 poduri.

Comerciul se face de 1 cîrciumar și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 252 și al celor micĭ, de 325. Vezĭ Măgurelele.

Otetelișul, *com. rur.*, jud. Vîlcea,

pl. Olteţul-d.-j., situată sub capul dealuluĭ Răi, între rîurile Cerna şi Olteţul, la 70 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 40 kil. de a subprefectureĭ.

Are o populaţie de 699 locuitorĭ, din carĭ 143 contribuabilĭ, locuind în 195 case; o biserică, fondată în timpul Domnieĭ luĭ Alexandru Ipsilante, de Şerban şi Anita; o şcoală, înfiinţată la 1857, frecuentată de 25 copiĭ; 1 moară.

Locuitoriĭ se ocupă în special cu agricultura. Un număr de 118, s'aŭ împroprietărit la anul 1864, pe proprietatea d-luĭ Ion Otetelişanu, cînd li s'aŭ dat 420 hect. pămînt.

Eĭ posedă: 18 caĭ, 100 boĭ, 60 vacĭ, 2 bivolĭ, 30 capre şi 300 oĭ.

Se zice că în această com. Tudor Vladimirescu a pus de a tăiat maĭ mulţĭ Arnăuţĭ, carĭ nu se supuneaŭ poruncilor luĭ. Intre ceĭ ucişĭ a fost chiar Baraicrarul Iova, gospodarul Arnăuţilor, şi un Ion Arnăutul, cel maĭ răŭ.

Comuna se întinde pe o suprafaţă de 420 hect.

Dintre pomĭ roditorĭ, sunt: merĭ, perĭ, etc.

Şoseaua Olteţul şi Cerna, carĭ se întîlneşte la capul de V. al comuneĭ Otetelişul, înlesneşte comunicaţia între comunele: Bălceşti, Beneşti şi Rusăneşti.

Budgetul com. e la venitură de 1800 leĭ şi la cheltuelĭ, de 1300.

E brăzdată de dealul Răi şi Poiana-Lunceĭ şi e udată de valea Olteţul şi de rîul Cerna. Are 20 fîntînĭ.

La 20 Iulie, în fie-care an, se face aci bîlciŭ.

Se mărgineşte: la E. cu com. Băbeni şi Petroasa; la V., cu com. Ştirbeşti; la N., cu com. Beneşti, Vasilaţi şi Rusăneşti şi la S., cu com. Bălăceşti.

Otetelişul, *deal*, în raionul com. Otetelişul, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 2 hect., 50 arĭĭ vie.

Oticul, *munte*, din care izvoreşte rîul Dîmboviţa, jud. Muşcel.

Oticul, *moşie* particulară, de 227 hect., în jud. Covurluiŭ, com. Pechea, pl. Siretul.

Oticul, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 1500 hect., plaiul Nucşoara, jud. Muşcel.

Otinceaua, *pîrîŭ*, afluent al rîuluĭ Olteanca, în care se varsă la S. de com. Glăvile, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Udă partea de E. a comuneĭ.

Otloguluĭ (Grindul-), *grind*, în jud. Tulcea, pl. Măcinul, com. urb. Măcinul, în partea de V. a plăşeĭ şi a comuneĭ; are o formă lunguiaţă; e înconjurat cu stuf şi străbătut de o gîrliţă de 20 hect.; e nisipos şi neproductiv.

Otmătul, *tîrlă*, între com. Berteşti-d.-s. şi ostrovul Vărsătura, jud. Brăila, format din Cremenea şi Munuşoaia.

Otmătul, *numire* ce se maĭ dă *satuluĭ* Berteşti-de-sus, judeţul Brăila.

Otmocul, *prival*, jud. Brăila, situat la N. satuluĭ Gropeni, la 2 kil.; se varsă în lacul Tinosul, spre S.-V.

Otopeni, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa, situată la N. de Bucureşti, la 15 kil., lîngă valea Pasărea.

Se compune din satele: Otopeni-d.-s. şi Otopeni-d.-j., cu o populaţie de 851 suflete, din carĭ 218 contrib., locuind în 215 case.

Se întinde pe o suprafaţă de 2226 hect. Statul şi d-l Gr. G. Cantacuzino aŭ 1175 hect., iar locuitoriĭ, 1051 hect. Proprietarĭĭ cultivă 787 hect. (22 sterpe, 140 izlaz, 1 vie, 225 pădure). Locuitoriĭ cultivă 1000 hect. (restul loc sterp şi izlaz).

Budgetul com. e la venitură de 7439 leĭ şi la cheltuelĭ, de 7419 leĭ.

Are 2 bisericĭ, în fie-care cătun cîte una; o şcoală mixtă, frecuentată de 29 copiĭ.

Vite: 142 caĭ şi ţepe, 376 boĭ, 138 vacĭ şi viţeĭ, 42 bivolĭ şi 11 bivoliţe.

Locuitoriĭ posedă: 116 pluguri: 102 cu boĭ şi 14 cu caĭ; 180 care şi căruţe: 154 cu boĭ şi 26 cu caĭ.

Improprietăriţĭ sunt 136 locuitorĭ şi neîmproprietăriţĭ maĭ sunt 85.

Comerciul se face de 9 cîrciumarĭ.

Otopeni, *fort*, în jurul Bucureştilor, jud. Ilfov.

Otopeni, *moşie* a statuluĭ, jud. Ilfov, pendinte de Sf. Sava şi Radu-Vodă, arendată anual cu 20200 leĭ.

Otopeni, *pădure* particulară, situată pe moşia Otopeni-d.-j., jud. Ilfov, com. Otopeni. Porţiunea de pădure din interiorul linieĭ ferate a forturilor este supusă regimuluĭ silvic.

Otopeni-de-Jos, *sat*, făcînd parte din com. rur. Otopeni, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov, situat la E. de Otopeni-d.-s., lîngă valea Pasărea. La S., locul e băltos.

Se întinde pe o suprafaţă de 975 hect., cu o populaţie de 280 locuitorĭ.

D-l Gr. Cantacuzino are 625 hect. și locuitorii 350 hect. Proprietarul cultivă 337 hect. (12 sterpe, 50 izlaz, 1 vie, 225 pădure). Locuitorii cultivă 325 hect. (12 sterpe și 13 izlaz).

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, frecuentată de 29 copii.

Comerciul se face de 3 cîrciumari.

Numărul vitelor mari e de 250 și al celor mici, de 264.

Otopeni-de-Sus, *sat*, făcînd parte din com. rur. Otopeni, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov, situat la N. de București. Prin sat trece șoseaua națională București-Ploești. Aci este reședința primăriei.

Se întinde pe o suprafață de 1250 hect., cu o populație de 571 locuitori.

Statul are 550 hect. și locuitorii, 700 hect. Statul cultivă prin arendașii săi 450 hect. (10 sterpe și 90 izlaz). Locuitorii cultivă 675 hect. (10 sterpe și 15 izlaz).

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Comerciul se face de 6 cîrciumari.

Numărul vitelor mari e de 459 și al celor mici, de 665.

Otosola, *vale*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., de pe teritoriul comunei Milești.

Otovăești, *vechie numire a satului* Gohorul, jud. Tecuciu.

Otrocolei (Pîrîul-), *pîriu*, pe moșia Brăcești, com. cu același nume, pl. Coșula, jud. Dorohoiu.

Oța, *vechie numire a cătunului* Casota, jud. Buzău, com. Glodeanul-Cîrlig.

Oțelea, *iezer*, jud. Brăila, între Dunărea-Vapoarelor și canalul Vîlciul, pe hotarul dintre com. Ciacîrul și Vizirul.

Oțeleni, *com. rur.*, în partea de N. a plășei Mijlocul, jud. Fălciu, situată între dealuri. Mărginită la N. și E. cu com. Hoceni; la S., cu Deleni și la V., cu Oltenești.

E formată din două sate: Oțeleni și Băgăul, cu o suprafață de 1374 hect. și cu o populație de 211 familii, sau 830 suflete, din cari 178 contribuabili.

Are o școală și o biserică cu un preot.

Vite sunt 852: 63 cai, 60 oi, 439 vite mari cornute și 290 porci.

Budgetul com. e la venituri de lei 3536, bani 35 și la cheltueli, de lei 3191, bani 47.

Teritoriul comunei este udat de pîraiele: Rogosa sau Bujorul, Saca și Moiseï.

Iazuri sunt patru: Dahorul, Drăgunoiul, Botezatul și Cotacul.

Oțeleni, *sat* și reședința comunei Oțeleni, pl. Mijlocul, jud. Fălciu, așezat pe platoul și valea dealului Oțeleni, între dealurile Oțeleni și Zgura și între pîraiele Rogosa și Saca, pe o suprafață de 1345 hect. și cu o populație de 200 familii, sau 791 suflete, din cari 167 contrib.

Locuitorii sunt răzeși, și se ocupă și de cultura viilor și a livezilor.

Are o școală, înființată în 1866, frecuentată de 45 copii; o biserică, deservită de un preot și un dascăl, fondată la 1780.

Se zice că satul ar fi înființat de Aga Migdale Oțel, unii din slujbașii lui Ștefan-Vodă-cel-Mare, căruia, pentru credința sa, Domnul i-a donat acest loc.

Oțeleni, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Bîra, spre N. de tîrgușorul Bîra și la 5 kil. de el. Este așezat pe coasta despre S. a unui deal. Are o populație de 257 familii (270 contribuabili), locuind în 264 case; două biserici de zid, una ortodoxă și a doua catolică.

Populația este compusă aproape numai din Ungurï. Se lucrează olăria.

Sunt 745 vite mari cornute.

Locuitorii Ungurï din acest sat, împreună cu ceï din satul Boghicea, Buhoanca și Slobozia (Petrești), formează o parohie catolică, cu reședința în satul Oțelești. Mai înainte de 1886, acest sat forma o com. aparte, com. Oțeleni.

Oțelești, *com. rur.*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., așezată în valea pîrîului Berheci, fostă moșie răzășească, care ținea de județul Tecuciu.

Se compune din 4 cătune: Antohești, reședința, Oțelești, Făghieni și Pădureni.

Pînă în anul 1874, a făcut parte din județul Tecuciu. Această comună a fost alcătuită din cătunele: Antohești, Făghieni, Gloduri, Oțelești, Pădureni și Prisaca.

Se mărginește la E., cu com. Colonești (jud. Tecuciu); la S., cu com. Oncești (jud. Tecuciu); la V., cu com. Filipeni și la N., cu com. Glodurile.

E străbătută în lungul său de pîrîul Berheciul, care lasă pe stînga Pădureni și Antohești, lîngă care primește pîriiașul Fundul; trece prin Oțelești și după ce curge cît-va paralel cu Dunăvățul, intră în jud. Tecuciu. Valea lui este înconjurată la E. de dealurile Petrești, Domnița, Berheci și Tarnița și la V., de dealul Dobrina.

Are o populaţie de 358 familiĭ, saŭ 1349 suflete, din carĭ 327 contribuabilĭ, locuind în 354 case; o şcoală, în cătunul Antoheşti, înfiinţată în 1892; 3 bisericĭ, cîte una în satele Oţeleşti, Antoheşti şi Făghieni, deservite de un preot şi 5 dascălĭ; 3 cîrciumĭ.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de 1919 hect.

Totalul pămînturilor de cultură este de 912,34 hect.

Proprietarĭ marĭ sunt Maria T. Hanuţă, cu o moşie, în secţia Pădureni, de 645 hect.; Marghioala A. Antohi, cu o moşie de 45,11 hect.; D. Condurachi, cu 64,67 hect.

Restul pămîntuluĭ este împărţit între răzeşĭ.

Pădurile aŭ o întindere de 148 hect.

Viile ocupă o suprafaţă de 89,05 hect.

Vite 79 caĭ, 694 vite marĭ cornute, 98 porcĭ, 12 capre.

Stupĭ cu albine sunt 41.

In această com. se găseşte piatră ce se întrebuinţează la zidărie.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 7288 leĭ, 87 banĭ şi la cheltuelĭ, de 1635 leĭ, 63 banĭ.

Teritoriul comuneĭ este străbătut de calea vecinală Cîmpeni-Obîrşia-Gloduri-Oţeleşti, lungă de 13 kil.

Distanţele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 36 kil.; la Filipeni, 5 kil.; la com. Glodurile, 5 kil.; la Secueni, reşedinţa plăşeĭ, 19 kil.

Oţeleşti, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. cu acelaşĭ nume, situat pe pîrîul Berheciul. Are o populaţie de 469 suflete; o biserică clădită de Gavril Conachi în 1785; o cîrciumă.

Vite: 27 caĭ, 242 vite marĭ cornute şi 9 porcĭ.

Oţeleşti, *sat*, aşezat în valea pîrîuluĭ Berheciul, fostă moşie răzăşească, care ţinea de jud. Tecuciŭ. Astăzĭ com. Oţeleşti face parte din jud. Bacăŭ, pl. Siretul-de-Sus.

Oţeleşti, *vechĭe numire a satuluĭ* Corodul, jud. Tecuciŭ.

Oţeleşti, *moşie*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., de pe teritoriul com. Oţeleşti.

Oţelul, *sat*, făcînd parte din com. Berevoeşti-Pămînteni, pl. Nucşoara, jud. Muşcel, situat pe un loc înalt, udat la V. de rîul Bratia.

Are o populaţie de 74 locuitorĭ.

Oţelul, *deal*, astfel numit de la o vechĭe familie de proprietarĭ răzeşĭ; pe el se află aşezat satul Oţeleni, com. Oţeleni, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Oului (Piscul-). Vezĭ Dealul-Doamneĭ, com. Tomeşti, pl. Codrul, jud. Iaşi.

Ouşorul, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Dofteana, de pe stînga Trotuşuluĭ.

Ouşorul, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Bîrsăneşti.

Ouşorul, *deal cu pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Tîrgul-Valea-Rea, cu o înălţime de vre-o 300 m.

Ouşorul, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Brătila, care face parte din şira dealurilor din stînga Tazlăuluĭ-Mare.

Ouşorul, *virf de deal*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, de pe teritoriul com. Căiuţul.

Ouşorul, *pîrîaş*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Căiuţul, care se scurge în pîrîul Căiuţul.

Ouşorul, *podiş*. Vezĭ Trestiana, podiş, com. Sîrca, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi.

Ovan, saŭ **Valea-Satuluĭ**, *vale*, jud. Vîlcea, plaiul Cozia; străbate com. Brezoiul de la S. la N. şi se varsă în rîul Lotrul, tot în raionul com. Brezoiul.

Ovesele, *pîrîaş*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Căiuţul, care se scurge în pîrîul Căiuţul.

Ovesele, *baltă*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, spre E. de Tinoasa. Are o întindere aproximativă de 80 hect. şi conţine peşte. Comunică cu Tinoasa, numaĭ cînd sunt apele vărsate.

Oveselul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Măciuca, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Are o populaţie de 202 locuitorĭ; o şcoală, frecuentată de 21 copiĭ; o biserică, cu următoarea inscripţie:

Această sfîntă şi Dumnezeiască biserică, fiind maĭ din 'nainte vreme de moşiĭ şi părinţiĭ noştri făcută de lemn, cu hramul Sf. Nicolae şi iară prefăcîndu-se tot acceea cu hramul Cuvioasa Paraschiva, începîndu-se din temelie de zid la leat 1846, de d-l Boeru Alexandru Iordache Măciuceanu şi ajutorul celor-l'alţĭ ctitorĭ; cu blagoslovenia Prea sfinţieĭ sale Părinteluĭ Episcop Neofit, în zilele prea Luminatuluĭ şi Înălţatuluĭ Domn Gheorghe Bibescu şi s'aŭ înfrumuseţat cu toate podoabele şi zugrăveala pe din lăuntru precum şi pe din afară, după cum se vede şi s'aŭ săvîrşit la leatul 1849 cu toate ale dinseĭ.

Ovidiŭ (Insula-luĭ-). Lîngă Constanţa există o insulă în mijlo-

cul unuĭ lac, pe care unii o numesc Insula-luĭ-Ovidiŭ. Se crede că acest nume i-a fost dat de un Englez, pe cînd se făcea drumul de fier de la Constanța la Cernavoda.

Lacul poartă numele de Sirt-Ghiol (lacul de lapte). Marginele sale sunt lipsite de arborĭ; numaĭ la un loc se observă cîte-va sălciĭ. Insula e înconjurată de plante aquatice (trestie). In insulă se vede un tufiș compus din perĭ sălbaticĭ, fagĭ și cîte-va viță pe carĭ cresc niște strugurĭ de o micime extraordinară; iar pe jos crește cucută. La mijlocul insuleĭ se află o mare grămadă de pietre, care par a fi transportate acolo în trecut, pentru vre-o clădire în perimetrul insuleĭ. In fața eĭ, la o oare-care distanță, se află satul Canara (cuvînt turcesc, care însemnează stîncă), cunoscut prin carierele sale de piatră.

Dincolo de satul Canara, spre S.-E., se întinde o cîmpie iar la extremitatea cea-l'altă, spre E., se află un istm de nisip, care înconjoară laguna.

Ovisa, *localitate izolată*, în jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Podeni-Vechĭ, unde sunt cariere de piatră.

Ovisa, *gîrlă*, izvorește din com. Gornetul-Cuib, jud. Prahova, pl. Podgoria; curge spre E.; udă cătr. Bălțești în partea de S., și, după ce primește ca afluent gîrlița Sărățelul, se varsă în rîul Lopatna, în raionul com. Podeni-Noĭ.

Ovreiul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Borcea, pendinte de com. Rasa.

Ovreiuluĭ (Măgura-), *măgură, deal și punct trigonometric* de observație, la S.-V. de Dobridorul, pl. Cîmpul, jud. Dolj; are o înălțime de 89 m.

Ovreiuluĭ (Piscul-), *pisc*, pe dealul din stînga Cungrișoareĭ, jud. Olt, pl. Oltul-d.-s., com. Păroși.

Ozana, *pîrîŭ*, jud. Neamțu, izvorește din munțiĭ jud. Suceava; primește pe stînga pîraiele: Agăpeni, al-Crugenilor, Cotnărelul, Pipirigul, Stejarul, Dobrina cu Dobrița, Leghiul; iar pe dreapta, pîraiele: Tărățeni, Pluton, Domesnicul, Carpănul, al-Seculuĭ și al-Cociorveĭ. Vezĭ Neamțul, pîrîŭ.

Ozinca, *prival*, în partea de S.-V. a com. Vizirul, jud. Brăila, aproape de Dunărea-Vechie; unește ĭezerul Lișteghia cu Lupoiul.

Ozinca-Vechie, *prival*, la S.-V. com. Vizirul, jud. Brăila; unește privalul Băndoiul cu privalul Vidroiul, din com. Ciacîrul.

P

Pacuiul, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Broșteni; se desface din Culmea-Scorușuluĭ; brăzdează partea de V. a comuneĭ; este acoperit cu păduri.

Pacuiul-luĭ-Soare, *insulă*, în Dunăre, jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, com. rur. Gîrlița, cătun. Gîrlița; are o formă lunguiață, umflată la mijloc, cu o direcție de la S.-V. spre N.-E.; situată în partea de N. a plășeĭ și a comuneĭ; brațul, care o desparte de malul de E., are o lățime de 200 m. și o adîncime de 10 m.; insula are 2 kil. lungime, 200 m. lățime, și o suprafață de 70 hect.; este neproductivă, fiind acoperită cu nisip și pietriș.

Pacuiul-Mare, *insulă*, jud. Constanța, formată de Dunăre, la intrarea sa pe teritoriul romînesc al Dobrogeĭ; este situată în partea de S.-V. a Dobrogeĭ și a jud. Constanța, și în cea de N. a plășeĭ Silistra-Nouă și a com. urb. Ostrovul; este formată din aluviunile fluviuluĭ; pămîntul său e format din argil, nisip și pietriș; are o formă lunguiață; lungă de 1200 m. și largă de 80 m.; e acoperită cu livezĭ de pruni și alțĭ arborĭ; brațul de S. ce o desparte de țărmul fluviuluĭ, este larg de 300 m. și adînc de 10 m., decĭ navigabil; cel de N. e îngust și mic, nenavigabil; este așezată la S. de Pacuiul-Mijlociŭ și de Pacuiul cel-Mic.

Pacuiul-Mic, *insulă*, în Dunăre, jud. Constanța, așezată la N. de Pacuiul-Mare, între ostroavele Pacuiul-Mijlociŭ și Pacuiul-Vechiŭ, cu o întindere de 25 hect., formate de aluviunĭ și acoperite parte cu nisip și parte cu sălciĭ; ține tot de com. urb. Ostrovul; brațele fluviuluĭ, care o despart de țărmĭ, sunt înguste și puțin adîncĭ.

Pacuiul-Mijlociŭ, *insulă*, (40 hect.), jud. Constanța, așezată la N. de Pacuiul-Mic, ținînd de com. urb. Ostrovul; lungă de 1 kil., largă de 100 m., formată din aluviunile Dunăreĭ, și acoperită numaĭ cu pietriș și nisip.

Padea, *com. rur.* și *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., la 40 kil. de Craiova.

Situată aproape de Jiŭ, pe valea numită Padea.

Se mărginește la E. cu apa Jiuluĭ; la V., cu com. Giurgița; la N., cu com. Drănicul și la S., cu com. Bîrza.

Terenul com. este accidentat de dealul Cetatea și de valea Padea. Pe dealul Cetatea se văd niște urme de parapete.

Este udată de rîul Jiul, care curge pe la E. său, cu îndreptarea N.-E. Se găsesc în com. cîte-va scursurĭ și micĭ bălțĭ ce se varsă toate în Jiŭ.

Are o populație de 250 familiĭ, saŭ 1021 suflete, locuind în 96 case și 163 bordee; o biserică de zid, cu hramul Sf. Nicolae, fondată de vechiul proprietar Diculescu și de soția sa și deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, ce funcționează din 1888, condusă de un învățător, frecuentată de 40 băeți și 6 fete; 2 cîrciumĭ.

După legea rurală din 1864 sunt 157 locuitorĭ împroprietărițĭ.

Suprafața teritoriuluĭ comunal este de 1552 hect., din carĭ: 1512 hect. pămînt arabil, 3 hect. fîneață, 29 hect. izlaz și 15 hect. pădure.

Moșia Padea cu o suprafață de 2000 hect. arabile și o pădure, în întindere de 15 hect., populată cu stejar și gîrniță, aparțin d-lor Nicolae Popp și Dumitrache Băncoiŭ.

Fînețele aŭ o întindere de 3 hect. și aparțin locuitorilor.

Pe proprietatea d-luĭ N. T. Popp, se găsește o moară cu aburĭ și o stînă, unde se fabrică brînză.

Prin comună trece o cale vecinală ce duce la comunele vecine.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 2993 leĭ și la cheltuelĭ de 2877 leĭ, 43 banĭ.

Vite marĭ cornute 240, oĭ 450 și caĭ 41.

Padea, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Padea.

Padea, *pădure* particulară, de gîrniță și stejar, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Padea, în întindere de 15 hect., pe moșia Padea.

Padea, *vale*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, pe care este așezată comuna Padea.

Padeșul, *sat*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, cu o populație de 800 suflete, locuind în 175 case. Aparține com. rur. Negoești. In anul 1874, cînd acest sat forma comună cu com. rur. Cloșani, era reședința comuneĭ, care atunci purta numele de comuna Padeșul.

Din punct de vedere istoric, acest sat a jucat un rol însemnat. Pe o cîmpie întinsă, așezată în albia Motruluĭ, pe partea stîngă, în acest sat, Tudor Vladimirescu, în anul 1821 a ridicat stindardul revoluțiuneĭ, cu concursul prectuluĭ Gheorghe Pădeșeanu, luĭ Gheorghe Spineanu, Popa Dinu și alțiĭ. Urmele meterezuluĭ se văd și astă-zĭ, avînd o formă de circomferință, al căruĭ pămînt formează un patrulater ridicat în interior.

Locuitoriĭ Pădeșenĭ posedă și muntele Stînă-Mare, care este la graniță, și pe care Austriacii voind să-l ocupe, aŭ făcut un pichet în mijlocul luĭ. Atunci locuitoriĭ carĭ posedaŭ acest munte s'aŭ răsculat și aŭ alungat pe Austriacĭ, făcîndu-ĭ să respecte hotarul cel vechiŭ, adică pe scursura munteluĭ, după cum zice Ocolnica și pe unde este și astăzĭ.

Ocupațiunea locuitorilor, pe lîngă agricultura, este comerciul cu șindrila, precum și facerea pĭetrelor de moară.

Are: 2 biserică, deservite de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 20 copiĭ; 2 cîrciumĭ.

Padina (Macoveiul), *com. rur.* și *sat*, în jud. Buzăŭ, pl. Cîmpuluĭ, la extremitatea de S.-E. a județuluĭ și la 54 kil. 700 m. de orașul Buzăŭ.

Limita, la N., începe din hotarul moșieĭ Scărlătești și merge pe hotarul moșielor Largul, Luciul și Căldărești; la V., se lasă tot pe hotarul moșieĭ Căldărești pănă în hotarul jud. Ialomița, în moșia Balaciul; la S., din hotarul Balaciuluĭ, merge pe marginea moșielor: Colilia, Cocora, Mileasca, Căzănești, Reviga, Ciochina și Miloșești, pănă în Movila-Ciocilor, unde se și terminâ limita sa cu jud. Ialomița; la E., începînd din Movila-Ciocilor, merge pe hotarul jud. Brăila, pe marginea moșielor Ciocile, Jugureanul și Rușețul, pănă dă în hotarul moșieĭ Scărlătești.

Suprafața com. e de 15350 hect., din care 11877 arabile, 750 pădure, 2387 izlaz și 336 sterpe. Afară de pămîntul posedat de locuitorĭ, are o singură moșie, Macoveiul saŭ Padina. Teritoriul e șes, întrerupt puțin de cîte-va movile și smîrcurĭ.

Are o populație de 2820 suflete, locuind în 541 case; 2 școale: una de băeți, frecuentată de 98 elevĭ și una de fete, frecuentată de 15 eleve; 2 bisericĭ, deservite de 3 preoți, 2 cîntăreți și 2 paracliserĭ; 16 cîrciumĭ; o moară de aburĭ și 8 stîne.

Meseriașĭ sunt: 5 lemnarĭ, 2 tîmplarĭ, 3 rotarĭ, 2 croitorĭ, 15 fierarĭ, 3 cizmarĭ, 2 mașiniștĭ, 1 cojocar, 1 boiangiŭ și 2 brutarĭ.

Comuna are 498 contribuabilĭ, din care 25 comercianțĭ romînĭ și 7 străinĭ. Stabilimente comerciale sunt 29.

Aci se fac șase tîrgurĭ anuale, la 25 Martie, Ispas, Duminecа mare, 20 Iulie, 8 Septembrie și 14 Octombrie.

Vite: 1400 boĭ, 852 vacĭ, 366 viței, 10 bivolĭ, 540 caĭ, 527 țepe, 121 mînjĭ, 4600 oĭ, 6 asinĭ și 653 porcĭ.

Căĭ de comunicație: șoseaua comunală Padina-Pogoanele prin Căldărești; drumul Padina-Luciul și altele de maĭ mică însemnătate.

Budgetul comuneĭ e de leĭ 12896, banĭ 92.

Padina e foarte vechie și tradiția spune că a fost sat tătăresc. Pe la începutul secoluluĭ a fost cît-va timp sub posesiunea Turcilor, carĭ pusese aci doĭ perceptorĭ, staționațĭ lîngă movilele Cămărașul și Siminoglu, unul pentru a aplica dangana (marcă turcească) pe ciomegele ciobanilor, carĭ păsteaŭ vitele cumpărate de Turcĭ, și altul pentru a încasa taxe de la vitele străine, ce păsteaŭ aci. In 1807, satul s'a risipit, din cauza războiuluĭ Ruso-Turc. După încheerea păceĭ, locuitoriĭ aŭ început a se întoarce la vechele lor vetre, situate atunci în jurul movileĭ și laculuĭ Băndăul. Ne-

înţelegerile dintre locuitorĭ, dările ce li se împuneaŭ şi maĭ cu seamă miasmele laculuĭ Băndăul, iĭ silesc a sparge satul Macoveiul şi se refugiează, uniĭ maĭ spre S., şi pun fundamentul nouluĭ sat Padina, iar alţiĭ maĭ spre N.-V., în satul Căldăreşti, de pe moşia Trandafirul. De atuncĭ, Padina a mers din ce în ce prosperînd.

Padina, *cătun*, pendinte de com. Lacul-Reziĭ, pl. Balta, judeţul Brăila, situat spre S.-V. de reşedinţa com., la 7 kil. Are o populaţie de 112 familiĭ, saŭ 493 suflete; o biserică construită în 1876 de proprietarul moşieĭ G. Petcu.

Vite: 176 boĭ, 219 vacĭ, 9 taurĭ, 57 viţeĭ, 252 caĭ, 426 oĭ, 128 rîmătorĭ.

Padina, *sat*, făcînd parte din comuna rurală Amărăşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, situat la 2 kil. de căt. Amărăşti, reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 249 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, fondată la anul 1812 de protopopul Dobre.

E brăzdată de dealul cu acelaşĭ nume.

Padina, *numele vechiŭ al bălţeĭ* Potelul, din jud. Romanaţi.

Padina, *munte*, jud. Dîmboviţa, aproape de graniţă, în vîrful căruia este vama numită Strunga, care este trecătoare în Transilvania.

Padina, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, căt. Bîsceni, pe moşia Dosul-Sălcieĭ; e acoperită de pădurea Padina, care are 20 hect.

Padina, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Ruşiavăţul, căt. Muşcelul-Ţigan; are păşune şi arăturĭ.

Padina, *deal*, jud. Gorj, plaiul Vulcan, situat în marginea comuneĭ Pîrîul, în partea de N.-V. şi prelungindu-se de la N. spre V., pe o întindere de 2 kil. şi jumătate.

Aparţine parte locuitorilor din com. Pîrîul şi parte proprietăţeĭ.

Padina, *moşie*, pendinte de com. Lacul-Reziĭ, pl. Balta, jud. Brăila, proprietatea moştenitorilor luĭ G. T. Petcu. Are o suprafaţă de 1594 hect. şi aduce un venit anual de 16000 leĭ.

Padina (Macoveiul), *moşie*, în comuna Padina, judeţul Buzăŭ. Are 14600 hect. arăturĭ şi suhaturĭ. E cea maĭ mare moşie din judeţ.

Padina, *pădure*, pe moşia Macoveiul, judeţul Buzăŭ, de 750 hect. Se desparte în două trupurĭ: Pădurea-Mare, cu o suprafaţă de 340 hect. şi Pădurea-Mică, de 410 hect.

Padina, *trup de pădure*, jud. Vîlcea. Vezĭ Vaideeni-cu-Munţiĭ.

Padina-cu-Cetatea, saŭ **Movila**, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Brabova, satul Brabova-d.-j. Are o întindere de 140 pog. Populată cu cerĭ, gorunĭ, jugastri, ulmĭ, fagĭ şi carpenĭ.

Padina-luĭ-Paraschiv. Vezĭ Padina-Plopuluĭ, jud. Ilfov.

Padina-Oacheşuluĭ. Vezĭ Padina-Plopuluĭ, jud. Ilfov.

Padina-Plopuluĭ, Padina-luĭ-Paraschiv şi Padina-Oacheşuluĭ, foste *lacurĭ*, în vecinătate de com. Mogoşeşti, plasa Sabarul, jud. Ilfov, cunoscute o dată cu apă, peşte şi trestie, azĭ secate şi în mare parte arate.

Padina-Seacă, *trup de pădure*, a statuluĭ, situată în com. Costeşti, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, în întindere de 200 hect., formînd, împreună cu trupurile: Alunul, Pîraiele, Măgura-Albul, Muntele-Neteda şi Dosul, pădurea Costeşti.

Padineĭ (Gura-), *com. rur.*, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi. Vezĭ Gura-Padineĭ.

Pahani-Hrani, *punct trigonometric* de rangul al 3-lea, judeţul Tulcea, situat pe malul Măriĭ, în partea de E. a plăşiĭ Babadag şi cea de S.-E. a comuneĭ rurale Jurilofca, lîngă vechia gură cu care lacul Malceano comunică cu Marea; se află în mijlocul uneĭ fîşiĭ de nisip.

Paharniculuĭ (Iazul-), *iaz*, spre N.-V. de satul Buznea, jud. Iaşi, com. Buznea, pl. Cîrligătura, format din pîrîul Buznea.

Pahomie, *schit* ruinat, la N.-V. de schitul Iezerul, jud. Vîlcea, com. Cheia, plaiul Cozia, în partea dreaptă a rîuluĭ Cheia.

Pahomie, *munte*, în jud. Suceava, com. Mălini, avînd 888.2 m. altitudine.

Pahonţuluĭ (Valea-), *vale*, între Dealul-Coşerilor şi dealul Puturosul, pe moşia Stănceni, com. Băluşeni, pl. Tîrgul, jud. Botoşani.

Pahotnicai-Balca, *vale*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teri-

toriul comunei rurale Slava-Rusă; se desface din dealul Carada-Bair; se îndreaptă spre S., printre dealurile Sevaiova-Hară și Pahotnicai-Hară; se întinde numaĭ prin păduriĭ, și, după 4 kil., se deschide în pîrîul Slava, pe stînga, maĭ jos de satul Slava-Rusă.

Pahotnicai-Hară, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Slava-Rusă; se desface din dealul Carada-Bair; se întinde spre S., într'o direcție generală de la N.-E. spre S.-V.; se termină cu valea pîrîuluĭ Slava, mergînd dealungul văiĭ Pahotnicai-Balca; pe la poalele sale de S. trece drumul comunal Slava-Rusă-Congaz; este acoperit cu păduriĭ.

Paia-din-Dos, *cătun*, în com. rur. Botoșești, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Paia-din-Față, *cătun*, în com. rur. Botoșești, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Paicul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Gurbănești-Coțofanca, pl. Negoești, jud. Ilfov. Are o suprafață de 528 hect., cu o populație de 191 locuitoriĭ.

Moștenitoriĭ răposatuluĭ Sp. Gazoti aŭ 400 hect. și locuitoriĭ, 128 hect. Proprietarul cultivă 235 hect. (115 izlaz, 50 pădure). Locuitoriĭ cultivă 105 hect. (13 izlaz).

Are: o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 heleșteŭ; 1 mașină de treerat cu aburi.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 297 și al celor micĭ, de 1211.

Paisie, *iaz*, în partea de E. a com. Belcești, pl. Bahluiul, jud. Iași; se scurge în Iazul-Noŭ, tot din această comună.

Paiul, *sat*, în partea de V. a comuneĭ Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, numit ast-fel de la dealul Paiul, pe a cărui coastă e așezat. Are o suprafață de 40 hect. și o populație de 10 familiĭ, saŭ 28 suflete.

Locuitoriĭ posedă: 1 plug, 4 care cu boĭ; 13 vite marĭ cornute, 7 oĭ, 1 cal și 7 rîmătoriĭ.

Pe vîrful dealuluĭ Paiul, unde astă-zĭ este viea d-luĭ Cotăescu, pe un mic platoŭ în formă de circomferență, se văd urmele uneĭ cetățuie de pămînt, înconjurată cu șanțuriĭ și care se crede a fi urmă din timpul războiuluĭ dintre Ștefan-Vodă cu Turciĭ, care a avut loc în valea Racoveĭ, vale ce continuă pe sub poalele acestuĭ deal.

Din satul Paiul, în curmezișul șesuluĭ Bîrlad, fostul proprietar Ștefan Angheluță, a făcut un șanț; cu ocaziunea săpăreĭ șanțuluĭ, s'a găsit maĭ multe schelete și craniuriĭ omenești, cariĭ se zice că ar fi fost din timpul războiuluĭ cu Turciĭ de la Racova.

Cu ocaziunea săpăreĭ pentru temelie la gara Vasluiŭ, s'aŭ găsit maĭ multe monede din timpul luĭ Ștefan-cel-Mare.

La E. de satul Paiul, pe șesul Bîrladuluĭ, în dreapta șoseleĭ naționale Vasluiŭ-Iași-Bîrlad, e locul numit Moara-luĭ-Palade, nume luat după o moară făcută de un oare-care Palade; astă-zĭ pe acest loc este o grădinărie mare. Spre N.-E. de această grădinărie, în marginea șoseleĭ Vasluiŭ-Bîrlad, din stînga, este o grădină mare, la depărtare de 1½ kil. de oraș, numită și grădina publică, fostă proprietate a d-luĭ Ștefan Angheluță, care servea ca loc de preumblare orășenilor Vasluienĭ și era bine îngrijită odinioară. Prin grădină trece pîr. Vasluețul.

Pajerea, *sat*, făcînd parte din com. rur. Tătărești, pl. Znagovul, jud. Ilfov, situat la N.-V. de valea Călugărul, pe șoseaua națională București-Pitești.

Se întinde pe o suprafață de 307 hect., cu o populație de 272 locuitoriĭ.

D-l C. Răceanu are 176 hect. și locuitoriĭ, 131 hect. Proprietarul cultivă 80 hect. (72 izlaz și 24 pădure). Locuitoriĭ cultivă 115 hect.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; 1 moară cu aburi.

Comerciul se face de 3 cîrciumariĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 163 și al celor micĭ, de 340.

Pajerea, *unul din cele 6 pichete* ale jud. Muscel, pentru paza fruntarieĭ, la 3 kil. de pichetul Ciocanul și la 14 kil. de pichetul Sf. Ilie.

Pal (Vîrful-luĭ-), *munte* înalt și stîncos, în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, făcînd hotar despre com. Colți.

Palade, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, com. Ionești.

Palade, *baltă*, jud. Fălciŭ. Vezĭ Simineștĭ, șes, com. Vetrișoaia, pl. Prutul.

Palalogi, *izvor*, curge din muntele Plaiul-Chiojduluĭ, com. Star-Chiojdul, Plaiul-Teleajenul, jud. Prahova, ia direcția de la S.-V. la N.-E. și se varsă în gîrla Siriașul, tot în raionul com. Star-Chiojdul.

Palalogi, *fost cătun,* pe trupul Hulubeşti, din proprietatea Strîmba-d.-j., jud. Vlaşca, pl. Cîlniştea, pe malul Neajlovuluĭ. Azĭ este o moară cu acelaşĭ nume, pe proprietatea Strîmba-d.-j., a moştenitorilor răposatuluĭ Em. Grădişteanu.

Palanca, *sat,* jud. Bacău, plasa Munteluĭ, com. Brusturoasa, situat aproape de trecătoarea Ghimeşul, la 7 kil. 800 m. de satul Brusturoasa.

Are o populaţie de 656 suflete; o biserică, făcută din lemn de locuitorĭ, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 32 elevĭ (1899—1900); 4 cîrciumĭ.

Vite: 49 caĭ, 432 vite marĭ cornute, 81 porcĭ şi 91 capre.

Pe teritoriul comuneĭ se găsesc: 7 herăstrae, 2 morĭ de apă şi 1 piuă de bătut sucmane, precum şi o mulţime de clădirĭ noĭ făcute de compania Goetz.

Palanca, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cătunul comuneĭ Urecheşti; şĭ-a luat numele de la dealul Palanca, la poalele căruia este aşezat, în partea de S. a comuneĭ, pe malul drept al pîrîuluĭ Oreavul, la 670 m. spre S. de cătunul de reşedinţă, Urecheşti; are o întindere cam de 200 hect., cu o populaţiune de 122 familiĭ, saŭ 465 suflete, din carĭ 130 contrib.

Palanca, *sat,* făcînd parte din com. Condrăcheşti, jud. Tecuciŭ, situat la N. judeţuluĭ, în hotarul jud. Bacăŭ. Are o populaţie de 18 suflete. La N. se află Dealul-Mare, acoperit de pădurea Petreşti, din judeţul Bacăŭ.

Palanca, saŭ **Runcul,** *sat,* în partea de N. a com. Gîrleşti, pl. Fundurile, jud. Vasluiŭ, format din două cătune: Palanca, compus numaĭ din cîte-va case, aşezate pe coasta de V. a dealuluĭ Palanca şi Runcul, situat în partea despre V. a dealuluĭ Buzdugan. Intregul sat are o întindere de 640 hect., cu o populaţie de 141 fam., saŭ 320 sufl.

E udat de pîrîul Şacovăţul, pe marginea de E.; de Veja, pe marginea de V. şi de Runcul, unit cu Răchitoasa, care trece prin centru.

Locuitoriĭ posedă: 17 pluguri; 173 vite marĭ cornute, 70 oĭ, 80 capre, 33 caĭ şi 90 rîmătorĭ; 70 stupĭ cu albine.

Palanca, saŭ **Ghimeşul,** *punct vamal,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, lîngă Palanca şi aproape de strîmtoarea pe unde intră Trotuşul în ţară. Loc foarte important sub raportul aşezăreĭ militare. Aci se află urmele unuĭ şanţ de-a lungul fortificaţiunilor ungare.

Pămîntul reclamat de delegaţiĭ romînĭ cu ocaziunea delimitărĭĭ, numaĭ de 600 m. pătraţĭ, a fost lăsat în stăpînirea Austro-Ungarieĭ, fiind-că eraŭ stabilite clădirĭ ale vămiĭ ungare. La 1467, Mateĭ Corvin, regele Ungarieĭ, cu dor de răzbunare în contra luĭ Stefan-cel-Mare, trecu munţiĭ în Moldova prin pasurile Ghimeşul şi Oituzul, cu oaste mare şi de aci se duse fără nicĭ o piedică pănă la Baia (jud. Suceava), de unde, după ce fu ruşinos bătut de Ştefan şi rănit chiar, cu o mînă de ostaşĭ se întoarse prin aceleaşĭ potecĭ în Ardeal (Gr. Tocilescu, Istoria Romînă, pag. 61 şi 62).

La eşirea din această strîmtoare, în anul 1648, Vasile Lupu a trămis un boier de frunte cu maĭ mulţĭ lîngă el să priimească şi să aducă la Iaşi, pe Kemeny Ianoş, trămisul luĭ Racotzi I, căruia îĭ scrisese Lupul prin Ştefan Gheorghiţă, Logofătul, să i-l trămiţă, spre a vorbi de lucrurĭ, pe care nicĭ soluluĭ săŭ nu le poate încredinţa.

Ungurii aŭ clădit aci pavilioane pentru soldaţiĭ care păzesc din partea lor vama, precum şi nişte întărituri făcute chiar pe cînd se ţinea rezbelul din 1877—78.

Palanca, *staţie de dr.-d.-f.,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, pe linia Tîrgul-Ocna-Palanca, (prelungire a linieĭ Adjud-T.-Ocna), la 5 kil. de staţia Elie Radu.

Palanca, *pisc,* cel maĭ înalt al ramureĭ Doamna, situat la hotarul com. Bălţăteşti-Crăcăoani, com. Hangul, judeţul Neamţu.

Această localitate este o întărire firească, înconjurată de două rîpĭ marĭ, în care se apărară odinioară locuitoriĭ de năvălirea Tătarilor.

Se spune că Doamna Ileana s'ar fi adăpostit aci în timpul unuĭ războiŭ purtat de soţul eĭ, Petru-Rareş.

Palanca, *deal,* în jud. R.-Sărat, plasa Marginea-d.-s., comuna Urecheşti; se desface din culmea Măgerna; brăzdează partea de V. a comuneĭ; se întinde printre pîrîul Oreavul şi afluentul săŭ pîrîul Vărzarul; este acoperit cu fineţe.

Palanca, saŭ **Măgura,** *localitate,* în pădurea de pe moşia Brăeşti, jud. Dorohoiŭ, com. cu acelaşĭ nume, pl. Coşula; se află nu departe de Vatra-Tabăra; aicĭ se văd urme de gropĭ, în carĭ se păstraŭ proviziile pentru oştire; în lipsa armateĭ, sătenĭĭ îşĭ ascundeaŭ aci avutul lor în timpiĭ de invaziĭ.

Palanca, *moşie,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, pe care se află pădurea Apahaușul. Intinderea moşieĭ e de peste 8860 hect. şi este proprietatea d-luĭ Ghica Comăneşteanu.

Palanca, *pădure,* în partea de S.-E. a com. Slobozia-Secătura, jud. Botoşani; se întinde pe dealurile şi văile numite ale-Palanceĭ, cu o suprafaţă de 450 hect.; se exploatează.

Palanca, *pîrîŭ,* curge la V. de satul cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ, com. Condrăcheşti, din pl. Berheciul.

Palanca, *vale,* jud. Prahova, com. Filipeşti-de-Pădure, din pl. Filipeşti. Pe această vale sunt mine de cărbunĭ de pămînt, ce funcţionează de la anul 1884.

Palanga, (Palanga-luĭ-Zisu), *sat,* făcînd parte din com. rur. Stoeneşti-Palanga, pl. Sabarul, jud. Ilfov, situat la S.-E. de Stoeneşti, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Răstoaca. La N., sunt dealurĭ; iar spre V., locul e puţin băltos. Spre S., trece şoseaua judeţeană Bucureşti-Piteşti.

Se întinde pe o suprafaţă de 390 hect., cu o populaţie de 398 locuitorĭ.

Casa dr. Al. Boicescu posedă 202 hect. şi locuitoriĭ, 188 hect. Proprietarul cultivă 195 hect., 7 le rezervă pentru izlaz. Locuitoriĭ cultivă 156 hect., 32 rămînînd sterpe.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 303 şi al celor micĭ, de 145.

Palanga, *sat,* făcînd parte din com. rur. Buda-Palanga, plasa Cîmpul, jud. Prahova. Are o biserică, zidită la anul 1824 şi reparată la anul 1890. Locuitoriĭ numesc Cocoşei partea de S. a cătunului Palanga.

Palanga, *cătun,* făcînd parte din com. Popeşti-Palanga, pl. Teleormanuluĭ, jud. Teleorman. Are o populaţiune de 429 suflete, din carĭ 83 contrib.; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Palanga, *moşie,* jud. Buzău, comuna Măgura, de 140 hect., din carĭ 90 pădure, restul livede, fîneaţă şi izlaz. Are cărbunĭ de pămînt.

Palanga, *trup de pădure,* al statuluĭ, jud. Prahova, care, împreună cu Durducul-Mare, Durducul-Mic şi Palanga, formează pădurea Aricești, pendinte de com. Aricești, pl. Filipeşti.

Palanga, *pădure* a statuluĭ, pe moşia Drăgăneşti-Ţigănia, jud. Teleorman. Partea ce se învecineşte cu oraşul Roşiori, spre rîul Vedea, poartă acelaşĭ nume. Îĭ maĭ zice şi Căprăriile.

Palanga, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia; izvoreşte din muntele Ulmuşorul; udă partea de S. a comuneĭ, şi, după un curs de 4 kil., se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat, pe dreapta luĭ. Valea sa este foarte frumoasă.

Palanga, *valè,* cu o lungime de 700 m.; începe de pe teritoriul com. Obileşti-Vechĭ, pl. Negoeşti, jud. Ilfov, avînd o direcţie de la E. spre V. Prin ea nu trece apă; servă parte pentru păşune, parte pentru cultivarea cerealelor.

Palanga-de-Jos, *altă numire a cătunului* Sătucul, din com. Cindeşti, jud. Buzău.

Palanga-de-Sus, (Odobeni), *cătun,* al com. Măgura, jud. Buzău, alipit de marele cătun Ungureul.

Palanga-luĭ-Zisu. Vezĭ Palanga, jud. Ilfov.

Palanga-Obedeanuluĭ. Vezĭ Icoana, pl. Sabarul, jud. Ilfov.

Palazul, *com. rur.,* jud. şi pl. Constanţa, situată în partea E. a judeţuluĭ, la 12 kil. spre N.-V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ, şi în cea E. a plăşeĭ, la 19 kil. spre S.-E. de com. Cara-Murat, reşedinţa eĭ, pe malul V. al laculuĭ Sirt-Ghiol.

Se mărgineşte la N. cu com. Cicracci şi Cara-Murat; la E., cu Marea-Neagră şi oraşul Constanţa; la S., cu com. Techir-Ghiol, Hasancea şi Omurcea; la V., cu com. Caratai (pl. Medjidia) şi Ala-Capî (din aceeaşĭ plasă).

Reliefuł soluluĭ e accidentat de următoarele principale dealurĭ: Murat-Bair (89 m.), şi Tepe-Bair (90 m.), la N.-V.; Cogeali-Bair (80 m.), la N.; Duran-Bair (91 m.) şi Nazărcea (72 m.), la V.; Horoslar-Iol-Bair (71 m.), la S.-V.; Constanţa (60 m.), la S.-E.; Anadol-Chioi-Bair (61 m.), la S.-E.; Palazul (71 m.), Canara (73 m.) de natură stîncoasă, prin interiorul comuneĭ. Sunt acoperite cu păşunĭ şi semănăturĭ. Movilele sunt presărate icĭ şi colo; printre ele deosebim: Islam-Tepe (95 m.) la N., Ciatal-Iuc (71 m.), Ciatal-Iuc I (Palaz 65 m.), Tasli-Iuc (71 m.), Cunesi-Iuc (72 m.) la S., Canara-Iuc (15 m.) şi Curan-Tepe (72 m.), prin interiorul comuneĭ;

ele aŭ servit ca puncte de observaţie.

Lacurĭ: Sirt-Ghiol, la E., lîngă mare, de care e format, cu 1200 hect. întindere, conţinînd peşte ce se exportă la Constanţa şi de aci în alte părţĭ; într'însul se vede şi Insula-luĭ-Ovidiŭ. Sunt cîte-va micĭ văĭ fără apă: Canara la N., Cioban-Dere la N.-V., Horoslar-Ceair la V., Palazul şi Anadal-Chioi la S.-E.; aceste văĭ aŭ apă numaĭ toamna şi primăvara după topirea zăpezilor.

E formată din cătunele: Palazul-Mare, reşedinţă, spre E., pe malul V. al laculuĭ Sirt-Ghiol, la poalele unor stîncĭ înalte; Horoslar, spre V., la 6 kil. spre V. de reşedinţă, în valea Horoslar-Ceair, între dealurile Duran-Bair la N., şi Taslî-Bair la S.; Anadol-Chioi spre S., la 4 kil. spre S.-E. de reşedinţă, şi la 2 kil. spre N.-V. de oraşul Constanţa, pe dealul Anadol-Chioi, lîngă iazul Tăbăcăria.

Suprafaţa comuneĭ este de 11878 hect., din carĭ 300 hect. ocupate de vetrele satelor, cu 400 case, iar restul împărţit între sat şi proprietarĭĭ, carĭ posedă 6601 hect. şi locuitorĭĭ care posedă 2502 hect.

Populaţia comuneĭ, compusă din Turcĭ, Bulgarĭ şi Germanĭ, e de 410 familiĭ, saŭ 1749 suflete, din carĭ 448 contribuabilĭ.

Are 3 geamiĭ, în cătunele Anadol-Chioi, Canara şi Palazul, cu cîte 1 hoge; 2 şcolĭ mixte, în cât Canara şi Anadol-Chioi, conduse de 2 învăţătorĭ şi 1 învăţătoare, frecuentate de 143 elevĭ (1899-900).

Locuitorĭĭ posedă: 26 pluguri, 336 care şi căruţe, 5 maşinĭ de trecrat cu abur, 8 maşinĭ de sămănat, 30 maşinĭ de secerat, 22 maşinĭ de bătut porumb, 172 grape de fier, 35 maşinĭ de vînturat; 1162 caĭ, 1662 boĭ, 36 bivolĭ, 37 asinĭ, 1200 oĭ, 169 capre, 350 porcĭ.

Sunt 22 industriaşĭ (fierarĭ, lemnarĭ, mecanicĭ); 9 morĭ, din carĭ 2 cu aburĭ, 1 de apă şi 6 de vînt.

Comerciul e destul de activ şi se face de 36 comercianţĭ (din carĭ 15 cîrciumarĭ), prin gara Constanţa, la 8 kil. spre S.-E., şi constă în import de manufactură, instrumente agricole şi în export de cereale şi vite, cu produsele lor.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 12019 leĭ şi la cheltueli, de 7177 leĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: pe lac şi Mare cu luntrele; calea naţională Constanţa-Babadag-Tulcea, trecînd prin satele Anadol-Chioi şi pe lîngă Palazul şi Canara; drumul judeţean Canara-Cara-Murat-Hîrşova; apoĭ drumurĭ comunale spre satele învecinate: Cageali, Caratai, Hasancea, Omurcea, Hagi-Diuliuc, Laz-Mahale, Nazîrcea, Constanţa, etc.

Pe teritoriul comuneĭ, la S., la 24 kil. spre S.-V. de Anadol-Chioi, trec valurile de piatră şi cele marĭ de pămînt al luĭ Traian. Anadol-Chioi, a fost considerat cît-va timp ca locul unde a fost vechea Tomi, pe cînd teritoriul săŭ forma numaĭ un foburg, sub ruine de fortăreţe, ca Sarîm-Tabia. La 1 1/2 kil. spre S. de Anadol-Chioi, pe dealul Duran-Bair, este un vechiŭ cimitir turcesc.

Palazul I, saŭ **Ciatal-Iuc**, *vîrf de deal*, în jud. şi pl. Constanţa, pe teritoriul comuneĭ rur. Palazul-Mare; este aşezat pe culmea ultimelor ramificaţiunĭ nordice ale dealuluĭ Horoslar-Iol-Bair şi are o înălţime de 71 m.; situat cam la E. plăşeĭ şi în centrul comuneĭ, la 3 kil. spre S.-V. de satul Palazul-Mare; pe la S. săŭ trece drumul comunal Palazul-Mare-Horoslar; e acoperit cu verdeaţă.

Palazul II, saŭ **Ciatal-Iuc**, *vîrf de deal*, în jud. şi pl. Constanţa, pe teritoriul com. rur. Palazul-Mare, şi anume pe acela al satuluĭ Anadal-Chioi; este aşezat pe culmea dealuluĭ Constanţa, avînd o înălţime de 69 m.; situat în partea E. a plăşeĭ şi cea S. a comuneĭ, la 3 kil. spre V. de cătunul Anadol-Chioi, pe care îl domină prin înălţimea sa.

Palazul-Mare, *sat*, în jud. şi pl. Constanţa, căt. de reşedinţă al comuneĭ Palazul, situat în partea E. a plăşeĭ şi a comuneĭ, pe marginea S.-V. a laculuĭ Sirt-Ghiol, şi dominat de vîrful Ciatal-Iuc (Palazul I) care are 71 m. înălţime. Suprafaţa sa este de 3215 hect., dintre care 65 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ şi de grădinĭ.

Populaţiea compusă din Romînĭ, Turcĭ, Bulgarĭ şi Germanĭ, este de 126 familiĭ, saŭ 550 suflete.

Casele în general sunt marĭ şi frumoase, bine îngrijite şi curate. Şoseaua naţională Constanţa-Babadag trece prin apropierea sa. Un drum comunal, pleacă spre S.-V. şi se împarte în treĭ ramurĭ, ducînd la treĭ sate: Horoslar, Hasancea şi Hagi-Diuluc.

Palazul-Mic, *sat*, în jud. şi pl. Constanţa, căt. com. Cicracci, situat maĭ mult în partea N. a plăşeĭ şi cea V. a com., la 8 kil. spre N. de căt. de reşedinţă, Cicracci, pe partea stîngă a pîrîuluĭ Casîmcea, dominat de vîrful Cara-Uba (101 m.).

Suprafaţa sa este de 492 hect., dintre care 53 hect. sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ cu o populaţie de 38 familiĭ, saŭ 171 locuitorĭ.

Şoseaua naţională Constanţa-Babadag trece la 200 m. la E. de sat. Alte drumurĭ comunale duc la Chavargic, la Taşăul şi la Carol I.

Palele, *pîrîiaş*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa; izvoreşte din culmele despre S. ale ramureĭ Cernegureĭ şi se varsă pe stînga pîrîuluĭ Calul, aproape de satul Calul.

Palenga, *sat*, făcînd parte din com. rur. Amărăşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, la 3 kil. de căt. Amărăşti, reşedinţa com.

Are o populaţie de 403 locuitorĭ; o biserică, fondată de locuitoriĭ comuneĭ.

E brăzdat de dealul cu acelaşĭ nume.

Palenga, *pîrîŭ*, jud. Dolj, plasa Amaradia, com. Veleşti, ce formează limita despărţitoare în partea de E., către com. Frăţiţa (Vîlcea).

Paleşul, *baltă*. Vezĭ Topila cu Paleşul, com. Zberoaia, pl. Prutul, jud. Fălciŭ.

Palilula, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Bucovăţul, cu 903 suflete, locuind în 283 case şi 20 bordee.

Are o biserică, fondată de Agiu Ţecu şi Stanciu Barbu, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, frecuentată de 29 elevĭ (1899—1900); o circiumă.

Palilula, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Bucovăţul.

Palilula, *pîrîŭ*, afluent al Jiuluĭ, jud. Dolj; trece prin com. cu acelaşĭ nume şi se varsă în Jiŭ, în dreptul fabriceĭ de lumînărĭ Dumba.

Palmeşul, *munte*, în jud. Suceava, com. Dorna, avînd 1253 m. altitudine. E îmbrăcat cu păduri de răşinoase şi păşunĭ.

Palota, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Mehedinţi, pl. Ocolul, pe linia Craiova-T.-Severin, pusă în circulaţie la 5 Ianuarie 1875. Se află între staţiile Prunişorul (10.1 kil.) şi T.-Severin (18.8 kil.). Înălţimea d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ de 301.02 m. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 5688 leĭ, 85 banĭ.

Paltinul, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Vrancea, aşezată pe ambele maluri ale pîrîuluĭ Zăbala, pe deal fiind cătunele Ghebari şi Prahuda, iar în vale, cele-l'alte sate ce o compun, la 18 kil. de subprefectura plăşeĭ şi la 55 kil. de capitala judeţuluĭ.

Este udată de pîrîul Zăbala şi de pîrîaşele Ţipăul, Păntuşeşti, Robeşti, Cîntăceşti, Orînda, Borşani, Finîcari, Răduţari şi Drăganul.

Munţiĭ acesteĭ comune conţin sare multă.

Se compune din cătunele: Grebari, Paltinul (unde e şi primăria com.), Prahuda şi Vulcani.

Are o populaţie de 278 familiĭ, saŭ 1281 suflete, locuind în 310 case; 1 biserică parohială, cu hramul Sf. Gheorghe, în căt. Paltinul şi 1 filială, cu hramul Adormirea, în Prahuda; o şcoală mixtă, frecuentată de 37 copiĭ (1899—1900).

Budgetul com. e la venitурĭ de 4199,84 leĭ şi la cheltuelĭ, de 4199,24 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 48 pluguri de lemn şi 9 morĭ de apă; 460 boĭ, 406 vacĭ, 144 caĭ, 2122 oĭ, 196 capre şi 357 porcĭ.

Industria şi comerciul se practică de 2 cîrciumarĭ, 2 fierarĭ, 7 dogarĭ. Sunt 5 herestrae, 2 făbricĭ de săpun şi lumînărĭ.

Paltinul, *cătun*, în jud. Putna, com. cu acelaşĭ nume, pl. Vrancea, situat în valea Zăbaleĭ, lîngă locul unde dă în ea pîrîul Ţandura.

Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Gheorghe; o şcoală mixtă, frecuentată de 37 copiĭ.

Paltinul, *cătun*, al com. Colţi, jud. Buzăŭ, cu 200 locuitorĭ şi 53 case.

Paltinul, *parohie*, în jud. Putna, comuna cu acelaşĭ nume, plasa Vrancea, avînd 1 biserică parohială, cu hramul Sf. Gheorghe, în căt. Paltinul şi 1 filială, cu hramul Adormirea, în Prahuda.

Paltinul, *munte*, jud. Gorj, plaiul Novaci, la N. de com. Novaci şi muntele Dălbeni, situat între munţiĭ: Păpuşa, Coasta, Covaci şi Mohorul.

Paltinul, *munte*, jud. Gorj, plaiul Vulcan, situat la S. munteluĭ Gruiul-Negrul. Are o suprafaţă cam de 140 hect. şi se prelungeşte de la N. la S. Este acoperit cu pădure de fag, iar parte cu păşune. E proprietate a locuitorilor căt. Izverna şi Sohodolul din com. Pocruia.

Paltinul, *izvor*, curge din poalele munteluĭ Caraimanul, com. Predeal, căt. Buşteni, plaiul Peleşul, jud. Prahova; lîngă şoseaua naţională se împreună cu izvorul numit Căşăria, şi se varsă în rîul Prahova, pe malul drept, tot în raionul căt. Buşteni.

Paltinul, *vale*, spre N.-V. comuneĭ Topeşti, plaiul Vulcanul, jud. Gorj; izvoreşte din locul cu acelaşĭ nume, curge de la N. la S., trecînd printre dealurile Cracul-Geamănuluĭ şi Cracul-Lung şi dă în Valea-Tismaneĭ.

Pampur-Ghiol-Ceair, *pîrîŭ*, jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Almalîc; ia naştere din poalele de S. ale dealuluĭ Topci-Olu-Sîrtî, ceva maĭ sus de pichetul No. 5, cu numele Topci-Iol, de pe teritoriul neutru dintre Bulgaria şi Dobrogea; cu numele de Topci-Iol, se îndreaptă maĭ întîiŭ spre S., într'o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., trece pe lîngă locuinţa izolată Come-Cerne-Olu-Vîlciu, pichetul No. 6 de la hotarul spre Dobrogea bulgărească şi urmează drumul naţional Silistra-Varna; iar de la locul numit Moara-de-la-Sălciĭ îşĭ schimbă direcţia, mergînd spre E., şi ia numele de Pampur-Ghiol, ce-l păstrează pănă la vărsarea sa; se loveşte de dealul Belezlichi-Sîrti; se îndreaptă spre N.-E., şi, după un drum de 11 kil., se varsă în pîrîul Almalîc, pe dreapta, la 1 kil. maĭ sus de vărsarea acestuia în iezerul Gîrliţa. Malurile sale în general sunt joase şi acoperite cu verdeaţă. Curge printre dealurile Sarî-Meşea-Bair şi Belezlichi-Sîrti, brăzdînd partea de V. a plăşeĭ şi cea de S. a comuneĭ. Tae hotarul spre Bulgaria, maĭ jos de pichetul No. 6, drumul comunal Almalîŭ-Ese-Chioi şi alte drumuriĭ maĭ micĭ.

Panaci, *sat*, pe moşia şi în comuna Şarul-Dorneĭ, jud. Suceava, aşezat pe ţărmurile pîraielor Călimănelul şi Tăcutureĭ.

Are 246 familiĭ, saŭ 970 suflete, din carĭ 380 contrib.; o biserică, cu hramul S-ţiĭ Apostolĭ Petru şi Pavel, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală rurală mixtă, înfiinţată în 1891, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 40 şcolarĭ. Şcoala are un local, clădit de preotul Teodor Mîndrilă, care l-a înzestrat şi cu 40 prăjinĭ loc de grădină.

Panaci (Piciorul-luĭ-), *munte*, jud. Suceava, com. Neagra-Şaruluĭ, îmbrăcat în pădure de răşinoase.

Panacul, *pîrîŭ*, jud. Suceava, izvoreşte din Piciorul-luĭ-Panaci şi se varsă în pîrîul Haita, după ce a format hotarul Ţareĭ, pe o lungime de 1 kil. şi a udat teritoriul com. Neagra-Şaruluĭ, pe o lungime de 2 kil.

Panaghia, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Calopărul, cu 449 suflete, locuind în 97 case şi 7 bordee.

Are o biserică vechîe de bîrne; o şcoală mixtă, frecuentată de 42 elevĭ (1899—1900); o cîrciumă.

Panaghia, *pisc*, cel maĭ înalt al munteluĭ Ceahlăul, jud. Neamţu, situat sub 46°53 latitudine N. şi 43°34 longitudine E. (după meridianul de la Ferro). Se maĭ numeşte şi Fecioara (1908 m. după Cobălcescu).

Panaghia, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Calopărul, ţinînd de Domeniul Coroaneĭ Segărcea. Are pădure pe dînsa.

Panaghia, *pădure*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Calopărul, în întindere de 2500 pogoane. Ţine de Domeniul Coroaneĭ Segărcea. Este amenajată. Se compune din cer, gîrniţă şi stejar; predomină cerul şi gîrniţa.

Panaiotache-Asanache, *vechiŭ pichet*, cu No. 31, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, către hotarul Moldoveĭ, pe rîul Milcovul, din comuna Cîmpineanca, la E. de cătunul de reşedinţă. Azĭ e han spre Focşani.

Panaioteşti, *sat*, jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Urşi.

Panait (Dealul-luĭ-), *deal*, jud. Teleorman, la E. comuneĭ Albeşti; se întinde spre com. Dulceanca.

Panait (Măgura-luĭ-), *măgură*, jud. Teleorman, situată pe dealul cu acelaşĭ nume. S'aŭ găsit împrejurul acesteĭ măgurĭ produse de olărie, vîrfurĭ de lăncĭ şi altele.

Panait-Sima, *tîrlă*, pendinte de comuna Cotul-Lung, pl. Vădeni, jud. Brăila, situată spre V. de com. la 2 kil.

Pană, *deal*, între comunele Bîrzeşti şi Vultureşti, pl. Argeşelul, jud. Muşcel. Din coastele luĭ izvoresc vîlcelele Rădăcina-Mare, Rădăcina-Mică şi Uliul.

Pană, *pîrîŭ*, jud. Vîlcea, pl. Cerna; izvoreşte dintre dealurile com. Cîrstăneşti; curge de la E. spre V. şi se varsă în rîul Cernişoara, pe malul stîng, în raionul comuneĭ Mădulari.

Panca, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dîrmoneşti, făcînd parte din şira care desparte Uzul de Dofteana.

Pancea, *deal*, jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Podeni-Noi.

Pancii (Movila-), *movilă*, la E. de com. Marotinul-d.-j., pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați. Are o altitudine de 138 m. 45 d'asupra nivelului Mării, pe punctul triangulat prin care se termină, la N. de pădurea Săpunari.

Panciul, *com. urb.* și reședința sub-prefecturei plășei Zăbrăuțul, jud. Putna, așezată în Dealul-Mare, pe malul stîng al Șușiței și înconjurată cu vii renumite.

E situată la 28 kil. de capitala județului.

Are o populație de 581 familii, saŭ 2785 suflete; 1 biserică parohială, cu hramul S-ții Apostoli și 1 filială cu hramul Cuvioasa Paraschiva; un mic schit de călugări, numit schitul Brazi; 2 școale, una de băeți, și alta de fete, frecuentate de 367 copii (237 băeți, 130 fete); un spital cu 32 paturi, subvenționat de comună; un biuroŭ telegrafo-poștal, înființat la 1 Octombrie 1881 și al căruĭ venit pe anul fin. 1896—97 a fost de lei 15717, bani 29; o judecătorie; reședința uneĭ companii de dorobanți.

Budgetul comuneĭ e la venituri de 53104,25 lei și la cheltueli de 53094,28 lei.

Industria și comerciul se practică de 113 comercianți.

Bîlciŭ se face la 24 Iulie, iar tîrg săptămînal, în fie-care Duminică.

Panciul, *deal*, pe teritoriul comunelor Panciul, Crucea-d.-s. și Crucea-d.-j., pl. Zăbrăuțul, jud. Putna. Este alcătuit din pietre amestecate cu lut galben și năsip, prin carĭ se găsesc bucățĭ micĭ de pietricele de var, de puțină consistență. Dealul este acoperit cu o pătură de pămînt argilos pe unele locurĭ și de tărîm vegetal negru (humos), pe alte locurĭ. La suprafață e pietros și în alte părțĭ argilos.

Pancul. Vezĭ Vorona-Teodor, *sat*, com. Poiana-Lungă, pl. Siretul, jud. Botoșani.

Panculuĭ (Iazul-), *iaz*, jud. Botoșani, pe moșia Vorona-Teodor, format de pîrîul Pancul, în partea de S. a com. Poiana-Lungă.

Panculuĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, jud. Botoșani, izvorește din pădurea com. Tudorei, de la locul numit Cornișul, desparte cătunul Vorona-Teodor de Vorona-Carale, com. Poiana-Lungă, și se varsă în Gîrla-Morii de pe moșia Vorona-Carale.

Panduri, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, pendinte de com. Frumușica, situat pe luncă, în apropiere de satul de reședință și la 2 kil. spre S. de rîul Ialomița.

Are o populație de 64 familiĭ; o biserică, deservită de preotul din satul Frumușica.

Locuitoriĭ posedă: 200 boĭ, 25 bivolĭ, 60 porcĭ, 450 oĭ și 100 caĭ.

Panduri, *cătun*, făcînd parte din com. urbană Drăgășani, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Pandurul, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Nișcovuluĭ, căt. Săseni-Vechĭ. Se ramifică în Pandurul-Mare și Pandurul-Mic. E importantă prin mulțimea hîrburilor și a oaselor ce se găsesc aci. Tot prin aceste locurĭ, în 1821, a fost o crîncenă luptă între Turcĭ și Eteriștĭ.

Panghelina, *pîrîŭ*, izvorește din Dealul-Părului, jud. Iași, satul Crucea, com. Sîrca, pl. Cîrligătura, și se varsă în pîrîul Obrijanca, în com. Sinești.

Pangratia, *numire* ce se mai dă *sforiĭ de moșie* Bărbuleanca, jud. Buzăŭ, com. Merei, proprietatea statuluĭ.

Pantazi, *sat*, facînd parte din com. rur. Coșlegiul, pl. Cricovul, jud. Prahova. Are o pop. de 398 loc.; o biserică, care s'a reparat în anul 1871.

Pantazi, *proprietate* a Eforieĭ Spitalelor civile din București, care se arendează cu trupurile: Valea-Mantiĭ și Nisipoasa, care aparțin mănăstireĭ Poiana și țin de comuna Hîrsa, județul Prahova, pl. Podgoria. Intinderea lor e de 937 hect., din carĭ 471 hect. suprafață împădurită și 466 hect. pămînt cultivabil și fînețe.

Pantelimonul, *sat*, jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, făcînd parte din com. rur. Pantelimonul-Dobroești, situat spre E. de București, lîngă gîrla Colintina și pe șoseaua județeană București-Brăila.

Are 2 biserici, una cu hramul Sf. Pantelimon și a doua cu hramul Sf. Nicolae, deservite de 3 preoți și 2 cîntăreți.

Biserica Pantelimon, pe apa Colintineĭ, s'a zidit de Grigore Ghica-Vodă, la anul 1736. In hrisovul din 12 Octombrie, acelaș an, scris pe pergament, se găsesc următoarele:

> Io Grigore Ghica Voevod din inima domnieĭ mele am socotit să zidesc și să înalț din temelie o sfîntă și dumnezeiască casă întru slava luĭ D-zeŭ și întru cinstea și lauda mareluĭ mucenic și tămăduitor Pantelimon, din josul M-reĭ ce se numește a Mărcuțeĭ, pe apa Colintineĭ, la fîntîna ce se zice a-Babeĭ.

Imprejurimea seamănă cu o cetățuie întărită. In biserică, la dreapta, este mormîntul donatoruluĭ, Grigore Ghica Voevod și al familieĭ sale, de marmoră, sculptat foarte frumos.

Tot în 1736, Grigore Ghica întemeiă aci și un spital de săracĭ... «*să fie însă*, zice menționatul hrisov, *nu numaĭ de bolnavĭ ca aceia ce ar pătimi de alte boale trupeștĭ, ci și de bolnavĭ de boala ciumeĭ», spital pe care l'a înzestrat cu maĭ multe moșiĭ.

Averea acestuĭ spital se administrează de Eforia Spitalelor Civile din București și din venitul acesteĭ averĭ se întreține și spitalul «Maternitatea» din București.

La Pantelimon este reședința primărieĭ com. Pantelimon-Dobroești, a subprefectureĭ plășeĭ Dîmbovița-Mostiștea, a medicului plășeĭ și a uneĭ companiĭ de dorobanțĭ. Pănă la 1 Aprilie 1882 era numaĭ reședința plășeĭ Dîmbovița; de la această dată alipindu-se și pl. Mostiștea la pl. Dîmbovița, a devenit reședința ambelor plășĭ unite.

Aci a fost o școală de surdo-muțĭ, care s'a înființat la anul 1865 de repausatul Dr. Davila (din copiiĭ orfanĭ de la Azilul «Elena Doamna») și s'a instalat chiar în palatul luĭ Grigore Ghica. Astăzĭ se află mutată la Teiŭ.

Are o școală mixtă, frecuentată de 25 elevĭ și 11 eleve; 1 fabrică de oțet; 1 mașină de treerat; 1 pod stătător.

La 27 Iulie, în fie-care an, se face aci un tîrg de diferite obiecte și băuturĭ spirtoase.

Se întinde pe o suprafață de 2355 hect., cu o populație de 685 locuitorĭ.

Eforia Spitalelor Civile din București are 1900 hect. și locuitoriĭ, 455 hect.

Eforia cultivă prin arendașiĭ săĭ 1245 hect. (55 izlaz și 600 pădure).

Loc. cultivă 338 hect., rezervînd restul pentru cultura vieĭ.

Comerciul se face de 7 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 295 și al celor micĭ, de 662.

Pantelimonul, *vechie numire a cät.* Lunceni, jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, fiind-că era proprietate a mănăstireĭ Grăjdana, care ținea de mănăstirea Pantelimon din Ilfov.

Pantelimonul, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Ilfov, plasa Dîmbovița-Mostiștea, cät. Pantelimon, pe linia București-Feteștĭ, pusă în circulație la 17 Noembrie 1886. Se află între stațiile Mogoșoaia (9.5 kil.) și Brănești (13.4 kil.). Înălțimea d'asupra niveluluĭ Mării, de $77^{m},07$. Venitul acesteĭ stațiĭ, pe anul 1896, a fost de 94073 leĭ, 15 banĭ.

Pantelimonul, *fort*, în jurul Bucureștilor, jud. Ilfov.

Pantelimonul, *sfoară de pădure*, cam de 130 hect., din corpul Nisipoasa, jud. Buzăŭ, comuna Grăjdana.

Pantelimonul, *pădure*, pe moșia Clociți a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, jud. Buzăŭ, com. Vadul-Soreștilor.

Pantelimonul, *lac*, format de gîrla Colintina, jud. Ilfov, com. Pantelimonul-Dobroești.

Pantelimonul, *pădure* de 600 hect., jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din București.

Pantelimonul, *izvor*, curgînd prin centrul com. Tîrgșorul-Vechiŭ, pl. Tîrgșorul, județul Prahova; se varsă în rîul Prahova, lîngă cătunul Stejarul, comuna Negoești.

Pantelimonul-Dobroești, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, situată la E. de București, lîngă gîrla Colintina și pe șoseaua județeană București-Brăila, între București și forturĭ, la 10 kil. de București. Stă în legătura cu Cernica și mănăstirea Cernica, printr'o șosea vecinală.

Se compune din satele: Aleși-Pasărea, Dobroești, Mărcuța și Pantelimonul, cu o populație de 1355 suflete, locuind în 288 case.

Suprafața totală a comuneĭ e de 4194 hect. Proprietariĭ aŭ 3260 hect., din carĭ cultivă 2465 hect. (95 izlaz și 700 pădure). Locuitoriĭ cultivă 806 hect. (128 rezervate pentru izlaz și cultura vieĭ).

Are 4 biserici, la Dobroești, Mărcuța și 2 la Pantelimon; 2 școale, la Pantelimon și Dobroești; 1 mașină de treerat cu aburĭ; 2 poduri stătătoare; 1 heleșteŭ.

La 27 Iulie, în fie-care an, se face aci tîrg de obiecte și băuturĭ spirtoase.

Budgetul com. e de 13011 leĭ la venitурĭ și de 11198 leĭ la cheltueli.

Locuitoriĭ posedă: 144 plugurĭ: 114 cu boĭ, 30 cu caĭ; 165 care și căruțe: 117 cu boĭ, 48 cu caĭ.

Comerciul se face de 21 cîrciumarĭ.

Vite: 179 caĭ și ĭepe, 2 armăsarĭ, 377 boĭ, 165 vacĭ și viteĭ, 29 bivolĭ și 187 bivolițe, 26 porcĭ și 977 oĭ.

Improprietăriți sunt 140 locuitorĭ și neîmproprietăriți maĭ sunt 177.

Panțiri. Vezĭ Stroești, *sat*, com. Zlătunoaia, pl. Miletinul, jud. Botoșani.

Panțirul, *munte*, jud. Bacăŭ, pl.

Trotușul, de pe teritoriul com. Hîrja.

Panțoiul, *sat*, în jud. Ialomița, plasa Cîmpului, pendinte de com. Moldoveni, situat pe țărmul stîng al rîului Ialomița, spre V. și în apropiere de satul de reședință. Are o populație de 56 familii. Mai înainte purta numirea de Colacul.

Locuitorii posedă: 30 cai, 50 boi, 250 oi și 100 porci.

Panului (Dealul-), *deal*, situat în raionul com. Colonești, pl. Stănișești, jud. Tecuciu. Este o ramificație din zarea Dobrotforului. Separă com. Colonești de com. Antohești din jud. Bacău.

Papa, *com. rur.*, în jud. Teleorman, plasa Tîrgului, pe partea stîngă a rîului Vedea, într'o poziție foarte frumoasă.

Se învecinește la N. cu cât. Muți din com. Drăgșenei; la S., cu com. Drăgănești; la E., cu Valea-Zbîrglezii și la V., cu com. Scrioaștea, de care se desparte prin rîul Vedea.

Moșia din această com. face parte din domeniul d-lui general G. Manu, pe care se găsesc stabilite și comunele Scrioaștea și Măldăeni. Partea ce cade în raza acestei comune este cam de 510 hect. arabile și 100 hect. pădure. Vii sunt 16 hect.

Rîul Vedea udă comuna pe la margine, în direcțiunea de la N.-V. spre S.-E.

Locuitori împroprietăriți sunt în număr de 113, pe o întindere de aproape 460 hect.

Are o populație de 1000 suflete, din cari 115 contribuabili; o școală, frecuentată de 29 elevi (1899-900); o biserică, deservită de un preot și doi cîntăreți.

Vite: 359 vite mari cornute, 35 cai, 650 oi și 86 porci.

Budgetul com. e la venituri de 1705.04 lei și la cheltueli de 1553 lei.

Comunicația din com. Papa la com. Scrioaștea și Roșiori se face printr'un vad, prin Vedea, la S.-E. comunei; de acolo drumul dă în șoseaua județeană Roșiori-Strîmbeni. Cu comunele Cucueți, Drăgănești și cu cât. Muți se leagă prin șosele vecinale.

Distanța com. de Roșiori, este de 8 kil., iar de la reședința județului sunt 59 kil.

Calea ferată Costești-Măgurele străbate teritoriul com. La N.-V. comunei se află stațiunea cu același nume, avînd și un canton făcut cu cheltuiala d-lui general Manu și care servește pentru încărcatul cerealelor de pe domeniul d-sale.

Papa, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Teleorman, pl. Tîrgului, com. Papa, pe linia Costești-Roșiori, pusă în circulație la 1 Ianuarie 1887. Se află între stațiile Benca (9.6 kil.) și Roșiori (9.4 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mării de 108.77 m. Venitul acestei stații pe anul 1896 a fost de 14618 lei, 15 bani.

Papa, *coastă de deal*, la E. de cât. Simburești și Tonești, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, în apropiere de piscul Dobra. Se întinde din apa Cungrea-Mare pînă în dealul Tonești. Pe coasta Papii este drumul Papa, foarte greu de urcat și coborît.

Papa, *vale*, jud. Vîlcea, izvorește din dealul Drăganul; trece prin Dealul-Papei și Dealul-Lungului; curge puțin către S.; formează limita de S. a comunei și se varsă în rîul Cerna.

Papaciocul, *coastă de deal*, în jud. Tecuciu, com. Puțeni, începînd din Piscul-Bălan, spre E. de pădurea Buzatului, com. Puțeni.

Papazolești, *urme de ruine*, în jud. Romanați.

Papăul, *pisc*, jud. Mușcel, pe culmea Ghezera (2095 m.).

Papăul, *munte*, jud. Mușcel, comuna Corbi, plaiul Nucșoara, situat între malul stîng al rîului Doamna și Bratia-Mare.

Vîrful lui poartă același nume.

Papăul, *pădure*, jud. Mușcel, în întindere de 3190 hect., proprietate a statului. Face parte din marea pădure Corbi, din plaiul Nucșoara, formată din 10 trupuri: Plăișorul, Preotesele, Bîndea, Zănoaga, Papăul, Rusul, Plătica, Alunișul, Pădurile și Crîngul, avînd toate o întindere de 17530 hect.

Papii (Fundul-), *cătun*, al com. Vintilă-Vodă, jud. Buzău, cu 50 locuitori și 16 case.

Papii (Gura-), *cătun*, al com. Vintilă-Vodă, jud. Buzău, cu 40 locuitori și 13 case.

Papuci, *cătun*, al com. Odăile, jud. Buzău, cu 20 locuitori și 5 case.

Papucul, *pîrîu* și *iaz*. Pîriul e format din izvoare și din iazul cu același nume, de pe teritoriul satului Portarul-de-Mijloc, com. Zăpodeni, pl. Mijlocul, jud. Vasluiu; udă această com. de la N. spre S., apoi trecînd în com. Valea-Rea, se varsă în iazul de pe teritoriul satului Moara-Domnească.

Papurei (Tîrla-), *tîrlă*, în jud. Brăila, com. Bertești-d.-s., pe țăr-

mul drept al canaluluï Cremenea ,pe ostrovul Vărsătura, aproape de hotarul jud. Ialomiţa.

Papureï (Vîrful-), *pisc de deal,* la N. de satul Vultureni, com. cu acelaşï nume, jud. Tecuciŭ.

Para-Bair, *deal,* jud. Tulcea, în partea de E. a plăşeï Măcinul, şi cea N.-V. a com. rur. Cerna; este o prelungire S.-E. a dealuluï Curt-Bair; de natură stîncoasă, acoperit cu tufărişurï; pe la poalele E. are şi viï; din el îşï ia naştere valea Megina; are 158 m., dominînd satul şi pîrîul Cerna, drumul judeţean Măcin-Babadag şi cel comunal Cerna-Satul-Noŭ.

Para-Chioi, *comună rurală,* judeţul Constanţa, plasa Silistra-Nouă, aşezată în partea de V. a judeţuluï, la 90 kil. spre S.-V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluï, şi în cea meridională a plăşeï, la 27 kil. spre S.-E. de oraşul Ostrovul, reşedinţa ocoluluï.

E formată dintr'un singur sat, aşezat pe valea Ghiuvenli, între dealurile Capus-Chioi-Bair, la V. şi Distrul la E.

Se mărgineşte la N. cu com. Ghiuvegea, iar la V. cu comuna Carvan şi Bulgaria.

Relieful soluluï e accidentat de culmea Para-Chioi, cu ramificaţiunile sale. Printre cele maï însemnate dealurï sunt: Capus-Chioi-Bair la V., Macurova-Bair (168 m.) la S.-V., Uzum-Mese-Sîrti la S., Sinir-Bair şi Aslama-Sîrti, cu vîrful Calaigi (196 m.), la S.-E., Distrail (172 m.) la N. Toate aceste dealurï sunt acoperite cu păduri frumoase, cu livezi şi păşunï.

Movile sunt puţine şi fără importanţă, servind numaï ca puncte de observaţie şi orientare.

Văï sunt: Ghiuvenli, prin centrul comuneï, trecînd şi prin satul Para-Chioi, avînd ca adiacente pe dreapta valea Ciurgiuc-Culac unită cu Azadic-Culac, trece prin pădurile Asadi şi Cojocarul; valea Satis-Chioi la V. Malurile acestor văï sunt încîntătoare, acoperite cu păduri şi livezi.

Suprafaţa comuneï este de 1631 hect., din care 30 hect. ocupate de vatra satuluï, restul împărţit între stat, care posedă 163 hect. şi locuitoriï, carï stăpînesc 2439 hect.

Are o populaţie de 173 familiï, saŭ 755 suflete; o biserică, cu hramul Adormirea, fondată de locuitorï, deservită de 1 preot, 1 dascăl şi 1 paraclis er; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător şi o învăţătoare, frecuentată de 143 copiï; un spital rural, situat pe valea Ghiuvegea, la 3 kil. spre N. de sat.

Budgetul comuneï e la venituri de 2793 leï şi la cheltuelï, de 2154 leï.

Locuitoriï posedă: 80 pluguri; 202 care şi căruţe; 3 maşinï de secerat, 10 grape de fier; 3100 vite, maï cu seamă oï şi boï.

Industria este numaï casnică.

Comerciul se face de 4 cîrciumarï.

Căï de comunicaţie sunt: calea judeţeană Ostrovul, Lipniţa, Pana-Chioi, Mangalia, trecînd prin sat; apoï drumurï vecinale şi comunale, ducînd la satele învecinate: Ghiuvegea, Caranlîc, Regep-Cuius, Dobromirul, etc.

Paraipani, *cătun,* în jud. Putna, pl. Bilieşti, com. Mircesti, situat pe malul Putneï, avînd Răduleşti la E. şi maï în apropiere de malul bălţeï.

Are o populaţie de 75 suflete, carï locuesc în 21 case.

Moşia Paraipani a fost dată zestre, împreună cu altele din ţinutul Putna, hatmanuluï Alexandru Mavrocordat, de către socrul săŭ, Domnul Alexandru Moruzzi.

Paraipani saŭ Arsache, *com. rur.,* în jud. Vlaşca, pl. Marginea. Vezï Arsache.

Paraipani, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Chioara.

Paraipani, *proprietate,* în jud. Vlaşca, pl. Marginea, la S.-V. de Giurgiŭ, pe malul Dunăreï. Incepe din marginea Domeniuluï Giurgiŭ, de la malul de jos şi merge pănă la Găojani. Pe această proprietate se găseşte satul Arsache, care pănă la 1872 se chema Paraipanul, apoï satul Bălăriile şi satul Malul-de-sus.

Fraţiï Fotino în Istoria ţăreï la pag. 91, ne spun că aceste moşiï aparţineaŭ la 1735 mănăstireï Radu-Vodă. Egumenul aceleï mănăstirï îndatorindu-se, această moşie şi cu Stăneşti s'aŭ vîndut la licitaţie la Tribunalul Vlaşca, la 1829, cînd a intrat în posesie d-l Doctor Arsache.

Satul Paraipani, la 1872, şi-a luat numirea de Arsache, după numele proprietaruluï.

Paramiştea, *pîrîiaş,* în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Mastacănul. Izvoreşte din ramura munteluï cu acelaşï nume (partea S. a ramureï Tarcăul) şi se varsă pe stînga pîrîuluï Tarcăul, maï în sus de schitul cu acelaşï nume.

Paraoani, *pîrîŭ,* jud. Tecuciŭ, izvoreşte din rîpa cu acelaşï nume, curge pe lîngă satul Nicoreşti şi se varsă în partea dreaptă a Zeletinuluï, în raionul com. Valea-Rea.

Paraschiv (Vălceaua-luĭ-), *vilcea*, jud. Teleorman, situată pe cîmpia dintre moșiile Balaci și Siliștea, pe lîngă șoseaua Balaci-Tătărești.

Paraschiva, *insulă*, în Dunăre, în dreptul com. Chiseletul, pl. Oltenița, jud. Ilfov.

Paraschiva, *pichet de graniță*, pe Dunăre, cu No. 161, în dreptul jud. Ilfov, pl. Oltenița, com. Chiseletul.

Paraschiva (După-), *pichet de graniță*, pe Dunăre, cu No. 162, în dreptul com. Chiseletul-Romîn, pl. Oltenița, jud. Ilfov.

Paraschiva (Ostrovul-), *pădure* a statuluĭ, în întindere de 200 hect. Vezĭ Șanalul-Dunăreĭ, pădure, jud. Ilfov.

Paraschiveasca, *pichet vechiŭ*, cu No. 26, jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Vîrteșcoi, pe rîul Milcovul.

Paraschiveni, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Cîmpineanca, în partea de S. a comuneĭ, pe rîul Milcovul, la 1 kil. 785 m. spre S. de cătunul de reședință, Pîntecești. Are o suprafață de 150 hect., cu o populație de 52 familiĭ, saŭ 177 suflete, din carĭ 63 contribuabilĭ.

Paraschiveni, *numire vechie a comuneĭ și cătunuluĭ* Gologanul, jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s.

Paraschiveni, *vechiŭ pichet*, cu No. 37, jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Cîmpineanca, pe malul drept al riuluĭ Milcovul.

Paraschivești, *cătun*, jud. Argeș, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Cremenari-Moșneni.

Parava, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Răcăciuni, situată în valea prin care curge pîrîul cu același nume și peste dealul de la Drăgușani, la 30 kil. de sub-prefectura plășeĭ și la 74 kil. de capitala județuluĭ.

Se compune din cătunul Parava și Teiușul.

Are o populație de 203 familiĭ, saŭ 926 suflete, din carĭ 191 contribuabilĭ, locuind în 247 case; 1 biserică parohială, cu hramul S-țiĭ Voevozĭ, în cătunul Parava și 1 filială, cu hramul Adormirea, în cătunul Teiușul; o școală mixtă, frecuentată de 17 copiĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 2363 leĭ, 72 banĭ și la cheltuelĭ, de 2259 leĭ, 7 banĭ.

Locuitoriĭ posedă: 41 pluguri de fier; 190 boĭ, 160 vacĭ, 24 caĭ, 160 oĭ, 16 capre, 280 porcĭ; 40 stupĭ cu albine.

Se cultivă viea pe o întindere de 142 hect.

Sunt în com.: 3 comercianțĭ de coloniale, 1 de cereale, 2 fierarĭ, 2 lemnarĭ și 5 fabricanțĭ de rachiŭ.

Parava, *cătun*, în jud. Putna, com. cu același nume, pl. Răcăciuni, situat peste dealul de la Drăgușani și în valea prin care curge pîrîul cu același nume.

Are o biserică parohială, cu hramul S-țiĭ Voevozĭ; 1 școală mixtă, frecuentată de 17 copiĭ.

Parava, *parohie*, în jud. Putna, com. cu același nume, pl. Răcăciuni, avînd 1 biserică parohială, cu hramul S-țiĭ Voevozĭ, în cătunul Parava, și 1 filială, cu hramul Adormirea, în Teiușul.

Parava, *pîrîiaș*, pe teritoriul comuneĭ cu același nume, pl. Răcăciuni, județul Putna, care se varsă în pîrîul Drăgușani. Izvorește din Marghioțel și se unește cu pîrîul Drăgușani.

Parcheșul, *com. rur.*, așezată în partea de N. a jud. Tulcea și a plășeĭ Isaccea, lîngă gîrla Somova.

Se mărginește la N. cu Basarabia, despărțită prin Dunăre; la V., cu com. urb. Isaccea; la S., cu com. Nicolițelul și Telița, iar la E., cu com. Somova.

E formată din cătunul cu același nume, așezat pe malul drept al gîrleĭ Somova.

Relieful soluluĭ ține și de regiunea dealurilor și de a șesuluĭ; aproape jumătate din teritoriŭ e acoperit cu stuf și bălțĭ.

Dealurĭ sunt: Chri-Glic (64 m.), la V., cu pășunĭ; Cernori, la S. și Stînca-Mare, la E., ambele acoperite cu pădurĭ.

Apele care udă com. sunt: Dunărea, la N., între milele 59—62; gîrla Somova prin interior, trecînd pe lîngă sat; valea Adînca, la V.; valea Ogurluiul, prin mijloc, trecînd și prin sat.

Bălțĭ sunt: Parcheșul, de 129 hect., conținînd pește bun, și alte două maĭ micĭ.

Intinderea comuneĭ e de 880 hect., din carĭ 82 hect. vatra satuluĭ, 380 hect. ale locuitorilor, 418 hect. ale statuluĭ.

Populațiunea, în maioritate compusă din Romînĭ și Ruși, este de 144 familiĭ, saŭ 574 suflete, din carĭ 160 contrib.

In Parcheșul se află: o biserică, făcută de locuitorĭ în 1877, cu hramul Sf. Apostolĭ, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală, frecuentată de 38 elevĭ (1899—1900).

Pămîntul, parte e pietros, parte acoperit cu stuf și mlaștinĭ.

Locuitoriĭ posedă: 77 pluguri; 1800 capete de vite marĭ și micĭ.

Comerciul constă în export de pește, cereale și în import de coloniale și manufacturĭ.

Sunt 6 comercianți.

Budgetul com. e la venitur̆ de 3200 leĭ și la cheltuelĭ, de 3150 leĭ.

Drumur̆ sunt: calea națională Tulcea-Isaccea, la S., și căĭ comunale la: Somova, Telița, Nicolițelul, Frecățeĭ.

Parcheșul, *baltă*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Parcheșul, situată în partea de N. a plășeĭ și a comuneĭ, chiar lîngă sat și aproape de Dunăre, de care a fost formată prin vre-o revărsare anterioară; e alimentată prin o mică gîrlă; o parte din apa sa se varsă în balta Sauna, spre V.; din ea se desparte gîrla Somova, care se varsă în Dunăre, maĭ sus puțin de orașul Tulcea; e înconjurată cu stuf; are o suprafață de 115 hect. și conține pește, care se consumă în localitate.

Pardina, *sat*, în jud. și pl. Tulcea, cătunul comuneĭ Satul-Noŭ, așezat pe malul drept al brațuluĭ Chilia, lîngă locul de unde izvorește gîrla Pardina, la 17 kil. spre E. de reședință.

Are o întindere de 2200 hect., din carĭ 17 hect. ocupate de vatra satuluĭ, cu 50 case.

Populația, lipovenească, e de 35 familiĭ, saŭ 148 suflete.

Pămîntul e acoperit în mare parte cu bălțĭ și stufur̆.

Are o biserică.

Prin sat trece drumul comunal Tulcea-Satul-Noŭ-Chilia.

Pardina, *ostrov* însemnat, în delta Dunăreĭ, în partea N. a jud. și plășeĭ Tulcea, și cea E. a com. Satul-Noŭ; este cuprins, între brațul Chilia, gîrlele Pardina, Șondul și Lopatna; acoperit în cea maĭ mare parte cu stuf; este străbătut de gîrlele Alileoca-Suhat și Iacob-Suhat, și coprinde lacurile: Costin, Costinciuc, Bacin, etc; are o întindere de 12000 hect., neproductive.

Pardina, *grînd*, în jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ, situat în partea N. a plășeĭ și cea N.-E. a com., pe malul drept al brațuluĭ Chilia; pe el este așezat satul Pardina.

Pardina, *gîrlă*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, se desface din brațul Chilia, de lîngă satul Pardina, și curge spre E.; face apoĭ un unghiŭ drept și se termină în brațul Tătarul, lîngă orașul Chilia-Vechie, după un curs de 45 kil., brăzdînd partea V. a plășeĭ și a comuneĭ.

Pardoși, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., pe malul stîng al rîuluĭ Cîlnicul, așezată în partea V. a județuluĭ, la 23 kil. spre N.-V. de orașul R.-Sărat, și în mijlocul plășeĭ, la 15 kil. spre N.-V. de com. Sgîrcițĭ, reședința plășeĭ.

Se mărginește: la E., cu com. Deduleștĭ, despărțită prin dealurile Babeĭ și Două-Coae; la V., cu Mărgăriteștĭ, despărțită prin rîul Cîlnăul; la S., cu Valea-Rațeĭ și la N., cu Valea-Sălcieĭ.

Este o comună din regiunea dealurilor, fiind brăzdată: la S. de dealul Valea-Schiopuluĭ, la E. de Iernatica; la V. de Costomirul și Baba.

Rîul Cîlnăul o udă la V., cu afluenții săĭ Pardoși și Iernatica.

Cătunele, carĭ o formează sunt: Iernatica, reședința, în mijloc; Valea-Șchiopuluĭ, la E.; Valea-luĭ-Lalu, la N.-V.; Costomirul, la N.

Se întinde pe o suprafață de 1036 hect. din carĭ 116 hect. vatra com., 430 hect. ale locuitorilor și 490 hect. ale proprietățeĭ.

Are o populație de 189 familiĭ, saŭ 877 suflete; 3 bisericĭ, una, în cătunul Valea-Schiopuluĭ, cu hramul Intrarea în biserică, zidită în anul 1862 de locuitorĭ, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț, alta, în cătunul Iernatica, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită în 1821 de Stanciu Anghel și locuitorĭ, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț, și a treia, în cătunul Valea-luĭ-Lalu, cu hramul Pogorîrea sf. Duh, zidită în 1842 de locuitorĭ; o școală mixtă, fondată în anul 1867 de D. C. Datcu, condusă de 1 învățător și frecuentată de 27 copiĭ (1899-900).

Locuitorii posedă: 60 pluguri; 320 boĭ, 160 vacĭ, 15 caĭ, 18 țepe, 1600 oĭ, 198 capre și 186 rîmătorĭ.

Comerciul constă în importul de coloniale, brașovenĭ și în exportul de cereale. Transportul se face prin gara Rîmnicul-Sărat. Căile de comunicație sunt drumurile vecinale spre: Valea-Sălcĭ, Mărgăriteștĭ, Băbeni-Deduleștĭ, Greabănul-Sgîrcițĭ-Rîmnicul-Sărat.

Budgetul comuneĭ e la venitur̆ de 1543 leĭ, 11 banĭ, și la cheltuelĭ de 1316 leĭ, 88 banĭ.

Pardoși, *cătun*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., pendinte de com. Pardoși. V. com. Pardoși.

Pardoși, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s.; izvorește din Dealul-Babeĭ; udă com. Pardoși prin mijloc, trecînd prin cătunele Iernatica și Pardoși și se varsă în rîul Cîlnăul, pe partea dreaptă.

Parepa, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Cîmpul, situată pe văile Ceptureanca și Războiuluĭ, la 31

kil. de capitala județului și la 10 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din 3 cătă.: Degerați (spre N.), Parepa (în centru), și Rușani (spre S.), având o populație de 924 suflete, din carĭ 203 contribuabilĭ, locuind în 231 case.

Are: două bisericĭ, la Parepa și la Degerați. Cea din Parepa s'a zidit de Pitarul Ștefan Macoveiŭ, care i-a donat și o sfoară de moșie, cam de 180 pog.; iar cea din Degerați s'a zidit la anul 1892 de meșterul Anghel Ioniță din Ploești, și cu ajutorul d-lor P. S. Aurelian și Gg. Gr. Cantacuzino; o școală, frecuentată de 17 copiĭ; 3 morĭ cu aburĭ.

Locuitoriĭ, în număr de 136, s'aŭ împroprietărit la 1864, dîndu-li-se 540 hect., afară de 40 însurățeĭ, carĭ s'aŭ împroprietărit pe moșia statuluĭ Parepa, din care li s'aŭ dat 200 hect.

Locuitoriĭ posedă: 92 caĭ, 241 vacĭ, 520 boĭ, 3 bivolĭ, 2131 oĭ și 151 porcĭ; 50 stupĭ cu albine.

Comerciul se exercită în comună de 4 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 9489,84 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 5361,36 leĭ.

Prin com. trece o singură șosea.

E udată de Valea-Războiuluĭ, ce curge prin com. Tomșani, unde formează maĭ multe heleștaie și de Valea-Ceptureanca, formată din ploĭ și care se împreună cu Valea-Războiuluĭ, în dreptul cătă. Rușani.

Se mărginește cu comunele: Colceagul, Fulga, Tomșani și Drăgănești.

Parepa, *sat*, făcînd parte din comuna rurală Parepa, pl. Cîmpul, jud. Prahova.

Parepa, *moșie* a statuluĭ, jud. Prahova, pl. Cricovul, pendinte de schitul Izvoarele saŭ Crasna, care se arendează cu 1600 leĭ anual, dimpreună cu părțile posedate de stat în tot hotarul moșieĭ Izvoarele, plaiul Teleajenul, consistînd din fînețe, poenĭ și silișteе.

Paringul, *culme a munților* Carpați, jud. Vîlcea, din dreapta Lotruluĭ, avînd piscul Parîngul (2076 m.) și din care pornește: culmea Gurguiata, către S.-E., avînd ca piscurĭ: Muntele Slătioara (870 m.); Culmea-Urșanilor, către S.-E., avînd ca piscurĭ: Urșanul și muntele Frăsinetul; culmea Bistrița, către S., avînd ca piscurĭ: munțiĭ Coți, Buila și Arnota; culmea Vînturarița, către S.-E., și care se ramifică în Culmea-Petrenilor, Culmea-Bărbăteștilor și culmea Smeurătul; culmea Cheia, avînd ca vîrf maĭ înalt muntele Stogul și Culmea-Olăneștilor.

Vîrfurile maĭ însemnate ale culmeĭ Parîngul sunt: Balota, Cocorul, Briota, Chindia, Nauruțul și Sida.

Această culme, aproape paralelă cu Culmea-Plătăneștilor, care se află la 20 kil. depărtare, formează dimpreună frumoasa și bogata vale a Lotruluĭ.

Pariseși, *cătun*, jud. Vlașca, pl. Glavaciocul, pendinte de com. Tămășești, proprietate a d-luĭ Costacopolu, situat despre Crevenicul-Colfeasca. Are 70 locuitorĭ, foștĭ clăcașĭ, care, la 1864 aŭ luat 210 hect. pămînt.

Parmuva, *deal*, în partea despre N. a comuneĭ Tomești, pl. Codrul, jud. Iași. Se întinde de la V. spre S., pe partea dreaptă a șesuluĭ Bahluiul, formînd un pisc înalt, numit Doboșul. Se sfîrșește prin o vale, numită Gura-Rupturеĭ. Pe poala-ĭ despre N. trece șoseaua națională Iași-Țuțora, iar pe cea de S., șoseaua județeană Iași-Fălciŭ. Pe ambele luĭ coaste sunt: viĭ, livezĭ și semănăturĭ.

Parpaniță, *com. rur.*, în partea de S.-E. a plășeĭ Funduri, jud. Vasluiŭ, la 29 kil. de orașul Vasluiŭ și la 5 kil. de Negrești, reședința plășeĭ, situată pe dreapta și pe stînga pîr. Rebricea, care o străbate în toată întinderea.

E formată din satele: Parpaniță, Frenciugi și Glodeni, pe o suprafață de 1902 hect. și cu o populație de 1091 suflete.

Are 3 bisericĭ; 2 școlĭ mixte, în Glodeni și Frenciugi, frecuentate de 36 elevĭ (1899—1900); 2 morĭ de apă.

Vite: 547 vite marĭ cornute, 77 caĭ, 1200 oĭ și 249 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă 215 stupĭ.

Budgetul comuneĭ e de 2091 leĭ, 48 banĭ, la venitурĭ și de 1980 leĭ, 31 banĭ, la cheltuelĭ.

Parpaniță, *sat*, jud. Vasluiŭ, pl. Funduri, com. Parpaniță, situat pe costișa dealuluĭ din spre Negoești, pe dreapta pîrîuluĭ Rebricea, pe o suprafață de 298 hect. și cu o populație de 182 sufl.

Are o biserică, zidită de Petru Rosetti, deservită de un preot și 2 cîntărețĭ; o moară de apă, pe pîrîul Rebricea.

In partea despre V. a satuluĭ, se află o movilă formată din pămînt și care e foarte vechie.

Teritoriul pendinte de sat e parte proprietatea d-luĭ V. Mihăilescu și parte a d-neĭ Anghelia Șălariŭ, iar parte a locuitorilor clăcașĭ.

Vite: 145 vite marĭ cornute, 18 caĭ, 58 oĭ, 95 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă 66 stupĭ.

Parsalele (Muntele-), *pădure*, cu o suprafață de 800 fălcĭ, pe

teritoriul cătunuluĭ Coza, plasa Vrancea, jud. Putna, aparţinînd locuitorilor din com. Găurile în devălmăşie.

Parsalele (Muntele-), *pădure*, în suprafaţă de 900 fălcĭ, pe teritoriul satuluĭ Coza, pl. Vrancea, jud. Putna, aparţinînd locuitorilor din com. Negrileşti.

Parsinoaia, *cătun*, despre N., al comuneĭ Tia-Mare, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi, aşezat lîngă Olt, pe Valea-Draculuĭ.

Parvulocul, *punct trigonometric de observaţie* de rangul I-iŭ, în jud. Tulcea, pl. Sulina, comuna Cara-Orman, pe malul stîng al braţuluĭ Sf. Gheorghe, la confluenţa sa cu gîrla Parvulocul.

Pasatul, saŭ **Novo-Seliţa**, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Buda, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Are o populaţie de 109 familiĭ, saŭ 799 suflete; o biserică, cu hramul Buna-Vestire, mică, de lemn, făcută în 1814.

Proprietatea moşieĭ este: a erezilor defunctuluĭ N. Alcaz, a erezilor defunctuluĭ M. Holban şi a altor proprietarĭ.

Săteniĭ împroprietăriţĭ aŭ 129 hect. pămînt; iar proprietariĭ, 458 hect., 31 arii cîmp şi 114 hect. şi 58 arii pădure.

Pîraie ce trec moşie sunt 2: Tochile şi Bigiurea, ce vin din Bucovina (Austria).

Hotarele moşieĭ sunt cu: Slobozia, Buda-Mare şi Bucovina.

Pasateşti, *mahala*, făcînd parte din com. rur. Gănesti, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea. Are o populaţiune de 379 locuitorĭ.

Pasărea (Burduşani), *sat*, făcînd parte din com. rur. Pitesasca-Pasărea, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov, situat la N.-E. de Bucureşti, pe ţărmul stîng al văeĭ Pasărea. La S., trece şoseaua judeţeană Bucureşti-Brăila şi calea ferată Bucureşti-Călăraşi. Stă în legătură cu com. Brăneşti prin o şosea vecinală.

Se întinde pe o suprafaţă de 1070 hect., cu o populaţie de 343 locuitorĭ.

Statul are 850 hect. şi locuitoriĭ, 220 hect. Statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ 250 hect. (600 pădure). Loc. cultivă tot terenul.

Are o şcoală mixtă, frecuentată de 61 copiĭ (1899-900); un heleşteŭ.

Pasărea (Rahtivanca), *sat*, făcînd parte din com. rur. Frumuşani-Cuştureni, pl. Negoeşti, jud. Ilfov.

Are o suprafaţă de 760 hect., cu o populaţie de 150 locuitorĭ.

D-l N. Budişteanu are 526 hect. şi locuitoriĭ, 234 hect. Proprietarul cultivă 410 hect. (60 sterpe, 50 izlaz, 6 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are 1 heleşteŭ şi 1 pod.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 105 şi al celor micĭ, de 493.

Pasărea, *mănăstire de călugăriţe*, jud. Ilfov, situată pe apa Pasărea, la 2 ore depărtare de Bucureşti. Fusese maĭ nainte mănăstire de călugărĭ. S'a zidit la 1813 de cuvioşia sa Timoteiŭ, arhimandritul Cernichiĭ. La 1848, dărîmîndu-se biserica, s'a ridicat din temelie actuala biserică de părintele Calinic, arhimandritul Cernichiĭ, în zilele bine credinciosuluĭ Domn Gheorghe Bibescu.

Mănăstirea se administrează de o stariţă, ajutată de un consiliŭ economic şi de un consiliŭ spiritual. Are 129 călugăriţe.

Pasărea, *parte din moşia* statuluĭ Bucovul, jud. Teleorman, pl. Teleorman, pe care s'aŭ împroprietărit locuitoriĭ clăcaşĭ din com. Bucovul-Adunaţi, la 1864. I s'a dat această numire, pentru că acest trup a fost al mănăstireĭ Pasărea, din jud. Ilfov.

Pasărea, *pădure* a statuluĭ, în suprafaţă de 1049 hect., jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa, pendinte de com. Pasărea şi Piteasca.

Pasărea, *pichet*, în jud. Buzăŭ, situat la poalele munteluĭ Penteleul, la sorgintea izvoruluĭ Milea.

Pasărea, *pîrîŭ*, jud. Ilfov, format din două izvoare, din care unul izvoreşte din com. Tunari şi trece în direcţia de la N. spre S. pe lîngă satele: Ştefăneşti, Afumaţi, Moara-Domnească, Găneasa, Cozieni şi Pasărea şi aci se împreună cu altă vale ce-şĭ are sorgintea de lîngă satul Şindrilita. La întîlnirea acestor două ape, în cotul despre N., este situată mănăstirea Pasărea. Impreunîndu-se ambele sorginţĭ şi curgînd în direcţia de S., trec pe lîngă satele: Burdusani, Brăneşti, Vadul-Aniĭ, Fundeni-Gherasi şi Frunzăneşti, unde intră în lunca Dîmboviţeĭ, şi în dreptul satuluĭ Plătăreşti se varsă în Dîmboviţa.

Din această apă, în dreptul fie-căruĭ sat din cele indicate, prin ridicare de zăgazurĭ, s'aŭ format heleştaie ce servă la diferite trebuinţe ale loc. localĭ: adăparea vitelor, pescuitul, topirea cînepeĭ şi inuluĭ, papură pentru rogojinĭ, trestie pentru învelitul caselor şi răchită pentru coşurĭ.

Pasărea, *vale şi baltă*, în jud. Ilfov, la S. de mănăstirea Pasărea.

Pasărea, *gîrlă*, desfăcută din Du-

nare, ceva mai sus de orașul Zimnicea, jud. Teleorman. După ce primește apele cari se scurg din balta Suhaia, trece pe sub poalele orașuluĭ, curge pe lîngă cătunul Zimnicelele și, mai la vale de com. Năsturelul, împreunată și cu alte ape ale Dunăreĭ, formează Balta-Scăeștilor.

După ce ese din baltă, își continuă drumul pe lîngă com. Bragadirul, primește apele rîuluĭ Vedea și de aci înainte curge pe lîngă com. Bujorul din jud. Vlașca, pănă aproape de Giurgiu, unde se confundă cu apele Dunăreĭ.

Pascal, *baltă*, pe teritoriul satuluĭ Ghermănești, com. cu acelașĭ nume, pl. Podoleni, jud. Fălciu, în partea de E.

Pascul, *lac*, pe proprietatea Petroșani, pl. Marginea, jud. Vlașca.

Pastrama, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. și satul Miloșești, situat pe loc șes, spre S.-V.

Are o populație de 31 fam. Locuitoriĭ posedă: 90 caĭ, 205 boĭ, 524 oĭ și 69 porcĭ.

Pastramagi (Ostrovul-), *insulă*, în jud. Constanța, formată de Dunăre, la intrarea eĭ pe teritoriul romînesc al Dobrogeĭ, situată în partea S.-V. a Dobrogeĭ, în partea N.-V. a pl. Silistra-Nouă și a com. urb. Ostrovul.

Are o formă lunguiață, prezintînd o lărgime mai mare spre V. Este de origine aluvionară, cu pămînt format din nisip și pietriș. Malurile sale sunt acoperite cu pietriș mai mare. Are o lungime de 700 m. și o întindere de 120 hect. Brațul, care în partea de S. o desparte de uscat, are 200 m. lărgime și 4 m. adîncime, iar cel de la N., care o desparte de Ostrovul-Hopa, are 250 m. lărgime și 4 m. adîncime, amîndouă fiind nenavigabile. Este acoperită cu iarbă, ce servă de pășune vitelor locuitorilor. In partea de V. sunt vre-o cîte-va locuințe, iar în cea de N. o livede cu pruni.

Pasul-Bicazuluĭ, *trecătoare*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bicazul. Comunică cu Miclăușul printr'un drum, care devine potecă în Transilvania.

Pasul-Tăciuneluĭ, *trecătoare*, jud. Neamțu, care pleacă din îngusta vale a Tazlăuluĭ și trece în valea Bistrițeĭ, scoborînd cursul Nechiduluĭ.

Pasul-Tulgheșuluĭ, *trecătoare*, pietruită. De la satul Hangul, jud. Neamțu, urcă cursul Bistrițeĭ, tae muntele Gherghiuluĭ la cota 1265 m., trece la stațiunea balneară de la Borszec (Transilvania) și conduce în cîmpia Gherghiuluĭ (valea superioară a Mureșuluĭ). Această comunicație este apărată în Transilvania printr'o baterie.

Pasul-Turculuĭ, *drum*, ce trece de la satul Stănilești, com. cu acelașĭ nume, pl. Prutul, jud. Fălciu, spre S.-V., la locul numit Tabăra.

Pe aicĭ, se zice, ar fi venit și s'ar fi și retras armata turcească, în războiul ce a avut cu Rușiĭ, la 1711.

Paşa-Cîşla, *sat*, jud. Tulcea, așezat în partea S.-E. plășeĭ Babadag, și cea E. a com. Canlî-Bugeac, la 4 kil. spre E. de reședință, aproape de malul nordic al laculuĭ Golovița.

Are o întindere de 42 hect., cu o populație de 60 familiĭ, saŭ 243 suflete, Bulgarĭ, ocupîndu-se cu agricultura, grădinăritul și pescuitul.

Prin sat trece drumul comunal Ciamurli-Jurilofca.

Paşca, *canal*, al Dunăreĭ-Vapoarelor, jud. Brăila, care se desparte de Dunăre la N. satuluĭ Gura-Gîrluțeĭ; străbate partea stîngă a satuluĭ pănă la Trăsura din com. Stăncuța, unde se unește cu canalul Cremenea; de aci continuă tot pe această parte pănă la hotarul de N. al com. Vizirul, unde se unește iar cu Dunărea-Vapoarelor.

Paşcani. Vezĭ Păscani.

Paşeĭ (Balta-), *baltă*, în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, spre S.-V. de Lacul-Sărat, formată din mai multe bălțĭ cu o întindere aproximativă de 20 hect. N'are scurgere. Conține pește.

Paşeĭ (Vadul-), *cătun*, al com. Scurtești, jud. Buzău, cu 470 locuitorĭ, 153 case, o școală cu 68 elevĭ (1899—900), format în mare parte de însurățeĭ. Se numește ast-fel, pentru că pe aci, în 1789, marele Vizir, fiind învins de generalul rus Suvarof, a trecut fugind cu armata sa. Acest vad a servit în anul 1808 de trecătoare armatelor beligerante ruso-turce. Are sub-divizia Bisceni, unde sunt stabiliți însurățeĭ din munte. Aci e și cunoscuta movilă Ciocîrlia.

Pate-Răŭ, *deal*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dumitrești, în partea de E.; este acoperit cu pășunĭ și puține pădurĭ.

Patricheni, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Pănceștĭ, spre N.-E. de satul Pănceștĭ, și la 3 kil. de el. Are o populație de 70 sufl., din carĭ 18 contrib.

Locuitorii posedă 195 vite mari cornute.

Patru-Frați, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpului, pendinte de com. Moldoveni, situat pe țărmul stîng al rîului Prahova, aproape de vărsarea acestuĭ rîŭ în rîul Ialomița.

Are o populație de 163 fam.; o școală mixtă, frecuentată de 42 copiĭ (1899—900); o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Locuitorii posedă: 40 caĭ, 550 boĭ, 1300 oĭ și 200 porcĭ.

Patru-Părți, *moșie*, nelocuită, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Murgeanca.

Patru-zecĭ-de-Crucĭ, saŭ **Petrești**, *com. rur.*, jud. Vlașca, compusă din cătunele: Patruzecĭ-de-Crucĭ și Moara-din-Groapă, situată pe coasta dreaptă a văeĭ Neajlovului, la 46 kil. de București, la 82 kil. de Giurgiŭ, la 27 kil. de Obedeni, reședința plășeĭ Glavaciocul-Neajlovul și la 20 kil. de Titu.

Are o populație de 518 sufl., din carĭ 105 contrib.; 2 bisericĭ, deservite de 1 preot și 3 dascălĭ, constituind parohia Patru-zecĭ-de-Crucĭ; o școală, frecuentată de 67 elevĭ (1899—900); o moară și o piuă pe apa Neajlovuluĭ; 1 han mare și 4 cîrciumĭ.

Locuitorii se ocupă cu transporturĭ de lemne și cărbunĭ la București, și cu fabricarea cărbunilor de lemn din pădurile circumvecine: Moara-din-Groapă, Corbi-Marĭ, Vadul-Stanchiĭ și Petrești, care se exploatează continuŭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 2149 leĭ și la cheltuelĭ, de 1883 leĭ.

Patru-zecĭ-de-Crucĭ, saŭ **Petrești**, *cătun*, pendinte de com. cu același nume, pl. Neajlovul, jud. Vlașca, situat pe partea dreaptă a apeĭ Neajlovuluĭ. Numirea o are de la cele Patruzecĭ-de-Crucĭ ce eraŭ puse la intrarea în sat, spre amintirea celor 40 de sfinți mucenicĭ. Acum i s'a dat numirea de Petrești, după numele proprietaruluĭ satuluĭ. Se compune din Petrești-d.-j., aĭ d-neĭ Predescu și Petrești-d.-s., aĭ d-luĭ C. Petrescu.

Aci, d. Tocilescu, a descoperit, în 1888, o stațiune preistorică în localitatea numită Anaftemă. Vase de pămînt cu totul primitive, instrumente de silex și idolașĭ de lut s'aŭ găsit în mare număr și se pot vedea în colecțiunea Muzeuluĭ Național de antichități.

Suprafața moșicĭ este de 966 hect., din carĭ 356 hect. s'aŭ dat la 1864, la 67 locuitorĭ foștĭ clăcașĭ. Este și o pădure de stejar în suprafață de 300 hect.

Are o școală mixtă; o biserică, cu hramul Adormirea Maicĭĭ Domnuluĭ, constituind parohia Patru-zecĭ-de-Crucĭ și deservită de 1 preot și 1 dascăl.

Patiul, *tezer*, la E. com. Chiscani, jud. Brăila, între Dunărea-Veche, avînd o lungime de 3 kil. și o lățime de 1 kil.; comunică la N. cu Dunărea-Vapoarelor prin privalul Corotișca.

Paulo, *punct trigonometric* de rangul I, în jud. și plasa Tulcea, pe teritoriul com. rur. Moru-Ghiol, și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Dunavățul-d.-j., situat în partea V. a peninsuleĭ Coj-Burunul, pe malul E. al ĭezeruluĭ Razelm, în partea S. a comuneĭ și E. a plășeĭ; are 1 m. înălțime, dominînd lacul și stuful pe o mare întindere.

Pavățul, *com. rur.* și *sat*, jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-j., la 40 kil. de orașul T.-Severin. Satul formează com. cu cătt. Feteni.

Are o populație de 500 suflete, din carĭ 98 contribuabilĭ, locuind în 103 case; o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Locuitorii posedă: 20 pluguri, 30 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ; 160 vite marĭ cornute, 7 caĭ, 300 oĭ și 220 rîmătorĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 591 leĭ și la cheltuelĭ, de 539 leĭ.

Are o șosea ce o leagă cu șoseaua comuneĭ Tîmna.

Pazarlî, *com. rur.*, în jud. și plasa Constanța, situată pe valea Ester, în partea de N. a județuluĭ la 43 kil. spre N.-V. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ, și în cea N. a plășeĭ, la 12 kil. spre N.-V. de satul Palazul, reședința pl.

Se mărginește la N. cu com. Tocsof și Cogelac, jud. Tulcea; la E., cu com. Cara-Harman; la S., cu com. Cara-Murat și Carol I; la V., cu com. Taș-Punar, din pl. Medjidia și Siriul, din pl. Hîrșova.

Relieful soluluĭ e accidentat de înălțimele dealuluĭ: Tepe (181 m.), la N.-V.; Cara-Tepe-Bair (170 m.), Ghelingec-Bair (190 m.), Chirișlic-Bair (137 m.), Șeremet-Bair (140 m.), Visterna (134 m.), la N.; Beriș-Bair (145 m.), la E.; Vali-Tepe-Bair (107 m.) și Cașcalac-Bair (158 m.), la N.-E.; Cara-Murat (170 m.), Dolu-Facî (140 m.), Biladar-Bair (189 m.); la S., Cos-Tepe-Bair (203 m.), cel maĭ înalt, la V. Aceste dealurĭ sunt de natură stîncoasă, maĭ cu seamă cele de la N., și sunt acoperite cu ținețe, tufărișurĭ și puține semănăturĭ. Movile sunt numeroase și cîte-va importante, servind ca puncte de orientare și observație. Sunt acoperite cu iarbă.

Sunt treĭ pîraie şi cîte-va văĭ. Pîrîul Casimcea (Taşăul) o udă la N.-E., pe o distanţă de 5 kil.; are maluri înalte, stîncoase şi acoperite cu tufărişuri şi păşuni; primeşte ca afluenţi pîrîul Visterna pe dreapta şi apa Ali-Culac pe stînga, amîndouă udînd comuna spre E.

Văile aŭ apă numaĭ în timpul ploilor şi primă-vara după topirea zăpezilor.

Suprafaţa comuneĭ este de 8882 hect., din carĭ 569 hect. ocupate de vetrele a 4 sate, iar restul, împărţit între locuitorĭ, carĭ posedă 2496 hect., şi statul cu proprietariĭ, carĭ stăpînesc 6016 hect.

Cătunele carĭ formează comuna sunt patru: Pazarlî, reşedinţa, aşezat în partea centrală a comuneĭ, pe valea Ester; Ester, în partea E., la 2 kil. spre E. de reşedinţă, pe pîrîul Visterna saŭ valea Ester; Şeremet, tot în partea E., la 7 kil. spre N.-E. de reşedinţă, pe malul stîng al pîrîuluĭ Casimcea; Ghelingec, în partea V., la 5 kil. spre N.-V. de reşedinţă, în valea Odi-Culac, saŭ Ghelingec.

Are o populaţie de 279 familiĭ, saŭ 1350 suflete; 2 şcoale mixte, una în Ghelingec şi alta în cătunul Pazarlî, frecuentate de 60 copiĭ; 4 geamiĭ, cîte una în fie-care cătun, deservite de 4 hogĭ.

Locuitoriĭ posedă: 301 pluguri, 272 care şi căruţe, 2 maşinĭ de treerat cu aburĭ, 1 maşină de secerat, 15 maşinĭ de de bătut porumb, 26 grape de fier; 689 caĭ, 1604 boĭ, 4 bivolĭ, 12 asinĭ, 14418 oĭ, 178 porcĭ.

Comerciul destul de activ se face prin gara Murfatlar, la 24 kil. spre S.-V., de către 7 comercianţĭ, din carĭ 4 cîrciumarĭ, şi constă în export de cereale şi vite cu produsele lor, şi în import de coloniale, manufacturĭ şi instrumente agricole.

Budgetul comuneĭ e la venitur̆ de 7372 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2423 leĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: drumul judeţian Hîrşova-Cara-Murat, trecînd prin satele Ghelingec, Pazarlî şi Ester; apoĭ drumurĭ vecinale spre satele învecinate: Tocsof, Cogelac, Taşăul, Cara-Murat, Carol I, etc.

Pazarlî, *sat*, în jud. şi pl. Constanţa, cătunul de reşedinţă al com. Pazarlî, situat în partea nordică a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ, pe valea Ester şi închis la N. de dealul Chirişlic-Bair şi la S. de dealul Bilarlar-Bair, cu vîrfurile Bilarlar-Tepe (176 m.) şi Cara-Tepe saŭ Ester (177 m.).

Suprafaţa satuluĭ este de 2096 hect., din carĭ 200 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ şi de grădinĭ. Populaţia, în maioritate Turcĭ, este de 79 familiĭ, saŭ 367 suflete. V. Pazarlî, com. rur.

Drumurĭ comunale pleacă multe carĭ se întretae cu alte drumurĭ. Aşa sunt drumurĭ spre Ester, spre Ghelingec, spre Chior-Ceşme, spre Dorobanţul şi spre toate satele învecinate.

Pază (Măgura-de-), *măgură*, la E. moşieĭ Liţa, jud. Teleorman, trunchiată la vîrf. Are 4 m. înălţime şi 50 lărgime, situată lîngă şoseaua judeţeană Turnul-Roşiori. Este una din cele maĭ importante. De cînd cu rezbelul din 1877, locuitoriĭ îĭ zic şi Măgura-Impăratuluĭ.

Păbăcuţa, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuşuluĭ, situat pe stînga Slăniculuĭ.

Păcala, *cătun*, jud. Argeş, pl. Loviştea, făcînd parte din com. rur. Băboeşti.

Păcala, *sat*, făcînd parte din com. rur. Chilia, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populaţie de 320 locuitorĭ; o biserică, zidită la anul 1853.

Păcăloaia, *sat*, făcînd parte din com. rur. Podeni-Noĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Păcăloaia, *trup de pădure*, al statuluĭ, în întindere de 208 hect., pendinte de com. Podeni, pl. Podgoria, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Vărbila (2470 hect.), formează pădurea Vărbila-Păcăloaia.

Păcăloaia, *deal*, în jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Podeni-Noĭ, pe care se cultivă vie.

Păcioiul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Coşeşti, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muşcel.

Păcioiul. Vezĭ Leicesti, com. rur., jud. Muşcel.

Păcura, *cătun*, al com. Mlăjetul, jud. Buzăŭ, cu 80 locuitorĭ şi 18 case.

Păcura (Hotarul - Popeşti), *moşie*, jud. Buzăŭ, cu 130 hect., din carĭ 80 hect. acoperite de finete, 20 arabile, restul pădure şi livede.

Păcura, *sorginte de apă minerală*, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bîsca, în poalele munteluĭ Pitica; se scurge în izvorul Păcura.

Păcura, *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul - din - Bîsca, format din izvoarele: Bilbiitoarea, Păcuriţa şi Pitica, care toate es

din muntele Pitica, apoĭ, reunindu-se sub numele de Păcura, se scurg în Bîsca-Chiojduluĭ. Cursul sĕŭ e pe una din cele maĭ frumoase văĭ.

Păcura-Mare, *vale*, în jud. Buzĕŭ, comuna Monteorul, pe ale căreĭ maluri sunt săpate maĭ multe puțuri, din care se extrage păcură; începe din Pădurea-Banuluĭ și se scurge în pîr. Sărata.

Păcurarul, *pîrîŭ*, jud. Iași, izvorește dintre două stîncĭ, de sub poalele unuĭ deal, numit Pietrosul; trece prin satul Horodiștea, com. Cotnari, pl. Bahluiul; curge spre S., și, lîngă satul Cîrjoaia, com. Băiceni, se varsă în pîrîul Cirjoaia.

Păcurarului (Pădurea-), *pădure*, în jud. Muşcel, pl. Rîurile, com. Vlădești, din care izvorește Valea-luĭ-Dan și care se varsă în rîul Bratia.

Păcureĭ (Izvorul-), *izvor*, eșind din dealul Gorganul, com. Salcia, pl. Podgoria, jud. Prahova; se împreună în raza comuneĭ cu izvoarele: Ciuciurul, Bilcilor, Cîineluĭ, Oanceĭ, Stupina-Popeĭ, Burlacul și Vulpea și formează gîrla Salcia.

Păcureşti, *sat*, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Coroești, spre N. de satul Coroești.

Păcureţi, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Podgoria. In vechime se numea Izești; maĭ tîrziŭ descoperindu-se, în Valea-Seacă, păcură, locuitoriĭ aŭ început să facă puțuri de păcură și satul s'a numit Izești-Păcureți; cu încetul însă a pĭerdut numele de Izești, numindu-se numaĭ Păcureți.

Este situată pe dealul Păcureți, precum și pe văile: Matița și Valea-Seacă, la 27 kil. de capitala județuluĭ și la 5 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din două cătune: Păcureți și Matița, cu o populație de 2138 locuitorĭ, din carĭ 576 contribuabilĭ, locuind în 602 case.

Are 2 bisericĭ, una în Păcureți și a doua în Matița. Cea din Păcureți s'a zidit la anul 1807 cu cheltuiala locuitorilor, iar zugrăvitul cu a d-lor Stroe Vameșul și Moise Polcovnicul. Are următoarea inscripție:

> In numele tatăluĭ și al fiuluĭ și al sîntuluĭ Duh, s'a zidit această sf. biserică în zilele Domnuluĭ Mihail Șuțu VV. și s'a zidit cu cheltuiala cinstiților sătenĭ și s'a zugrăvit cu cheltuiala Dumnealor Stroe Vameșul și Moise Polcovnicul, să le fie pomenire Dumnealor și părinților Dumnealor. 1815, Octombrie 8, începută la 1807. Ion Zugravu.

Biserica din cătun. Matița s'a fondat la anul 1800. Ambele sunt deservite de doĭ preoți.

Locuitoriĭ se ocupă pe lîngă agricultură cu săpatul puțurilor de păcură, cu fabricarea rachiuluĭ și cu transportul păcureĭ și a gazuluĭ.

Cea maĭ mare parte din locuitorĭ sunt moșneni; parte s'aŭ împroprietărit la 1864, cînd li s'aŭ dat 150 hect. pe moșiile: Sărasca, Matița și Delnița. Eĭ posedă: 37 caĭ și iepe, 75 vacĭ, 410 boĭ, 55 capre, 450 oĭ, 317 porcĭ.

Școala există în comună de la 1864. E frecuentată de 71 băeți și 15 fete.

Toată întinderea comuneĭ e de 650 hect.

In raionul comuneĭ e o fîntînă cu apă minerală, numită Balalia, ce conține iod și pucioasă, și care se întrebuințează de locuitorĭ la băut, contra a diferite boale.

Țuică se produce anual aproape 10000 decalitri și vin, în cantitate cam de 1500 decalitri.

La localitatea numită Sărăturĭ, se presupune a fi sare în pămînt.

Comerciul se exercită în comună de 13 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitur̆ și la cheltueliĭ de 4173 leĭ.

Are o șosea, care se prelungește spre S. pănă la comuna Podeni-Vechĭ, iar spre N. pănă la com. Opăriți.

E brăzdată de dealurile: Vrănești, Pelini, Sărăști, Nucetul, Măiineĭ și Bîrzila. Toate aceste dealurĭ aŭ fost plantate cu viĭ, carĭ s'aŭ distrus de filoxeră. Astă-zĭ parte din ele s'aŭ lăsat de izlaz, parte se cultivă cu porumb.

E udată de gîrlele: Turburea, Matița, Sărățelul, Cuibeanca, Băiĭ, Seaca și străbătută de vîlcelele: Duliga, Miricească și Stoenelul.

Se mărginește cu comunele: Surani, Opăriți, Șoimari, Podeni-Noĭ, Podeni-Vechĭ și Gornetul-Cuib.

Păcureţi, *sat*, făcînd parte din com. rur. Păcureți, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Păcureţi, *loc cu mine de păcură*, jud. Bacĕŭ, plasa Tazlăul-d.-s., com. Scorțeni.

Păcureţi, *deal*, jud. Prahova, pl. Podgoria, comuna Păcureți, pe care se cultivă 99 1/2 hectare vie.

Păcureţi, *deal*, pe care e situată com. Păcureți, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Păcuricea, *vale*, jud. Bacĕŭ, pl. Trotușul, com. Dofteana, unde se găsește păcură în abundență.

Păcurile, *cătun*, al com. Căneşti, jud. Buzău, cu 130 locuitorĭ şi 24 case.

Păcurile, *sat*, ţinînd de comuna Cîmpina, plaiul şi jud. Prahova.

Păcurile, *suburbie*, a com. Tîrgul-Ocna, pl. Trotuşul, jud. Bacău, situată pe stînga Trotuşuluĭ, între munţiĭ Drăcoaia şi Bălălăul, la V. Tîrguluĭ-Ocna.

Are o biserică catolică, cu hramul Sf. Ştefan, clădită la 1886 de Ferenz Morarul. In această mahala sunt 20 familiĭ ungureştĭ.

Teritoriul eĭ abundă în păcură, care se exploatează şi a căruĭ extracţie face ocupaţiune exclusivă a locuitorilor suburbieĭ.

Păcurile, *munte*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia; se desface din Culmea-Alunuluĭ; brăzdează partea de N. a comuneĭ; se întinde printre pîraiele Gîrbova şi Valea-Neagră; este acoperit cu păduriĭ şi păşunĭ; vara se fac stîne de oĭ.

Păcurile, *moşie*, în jud. Buzău, com. Căneşti, cătt. Păcurile şi Pocnari-Pletari; are 600 hect. arăturĭ, livezĭ, izlaz şi o pădure cam de 13 hect., proprietatea moşnenilor Ghioculeştĭ.

Păcurile, *loc*, jud. Bacău, plasa Trotuşul, com. Hîrja, unde se află puţurĭ de păcură, bine instalate.

Păcurile, *loc izolat*, în jud. Buzău, com. Căneşti, pe moşia Păcurile, unde se găsesc sorginţi de ape minerale şi urme de păcură.

Păcurile, *izvor*, curgînd din partea de E. a com. Moreni, pl. Filipeşti, jud. Prahova; are direcţia de la E. la V. şi se varsă în Cricovul-Dulce, pe ţărmul stîng, tot în raionul com. Moreni.

Păcurile, *izvor cu apă minerală*, în partea de E. a com. Moreni, pl. Filipeşti, jud. Prahova.

Păcurile, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, com. Jitia; izvoreşte din muntele Păcurile; curge de-alungul Culmeĭ-Alunuluĭ şi se varsă în pîrîul Motnăul, brăzdînd partea de V. a comuneĭ, după un curs de 5 kil.

Pădina, *mahala*, în com. rur. Albuleşti, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Pădina-Mare, *com. rur.*, în jud. Mehedinţi, pl. Dumbrava, la 40 kil. de oraşul Turnul-Severin. Se mărgineşte: spre E. cu com. Podul-Gros, despărţită prin rîul Drincea; spre S., cu com. Pădina-Mică; la V., cu com. Orevita; spre N., cu com. Iablanita. Este situată pe un deal, din poalele căruia izvoresc maĭ multe pîraie.

E compusă din 4 mahalale: mahalaua Androneştilor, a-Bisericeĭ, a-Constandineştilor şi a-Georgeştilor.

Are o populaţie de 1000 suflete, din carĭ 161 contribuabilĭ, locuind în 210 case; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 26 elevĭ.

Locuitorii posedă: 60 pluguri, 112 care cu boĭ, 12 căruţe cu caĭ; 40 stupĭ cu albine.

Are maĭ multe şosele vecinale care o leagă cu comunele din prejur.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 1175 leĭ, iar la cheltueli, de 694 leĭ.

Vite: 800 vite marĭ cornute, 40 caĭ, 800 oĭ şi 500 rîmătorĭ.

Dealurĭ maĭ principale sunt: Dealul-Balauruluĭ şi Dealul-luĭ-Ureche, care sunt acoperite cu viĭ ce daŭ vin bun.

Fîntînĭ: Fîntînele-Recĭ, Fîntînele-luĭ-Ureche, Fîntîna-Mare, Fîntîna-Georgeştilor, Fîntîna-Bărţeĭ şi Fîntîna-Pariciuluĭ.

Pîrîul Drincea curge pe partea de E. a comuneĭ.

Pădina-Mică, *com. rur.*, în jud. Mehedinţi, pl. Dumbrava, la 31 kil. de oraşul T.-Severin, situată pe un mic platoŭ. Se mărgineşte: la E., cu comuna Slaşoma; la S., cu com. Almăjelul şi Corlăţelul; la V., cu cătt. Olteanca şi com. Orevita şi Vînjul-Mare; la N., cu com. Pădina-Mare.

E compusă din 6 mahalale: Mahalaua-Bobiştilor, a-Ciupercenilor, a-Chivanilor, a-Crămeştilor, a-Pilcanilor şi a-Vintileştilor, cu o populaţie de 1000 suflete, din carĭ 169 contribuabilĭ, locuind în 210 case.

Locuitorii posedă: 50 pluguri, 98 care cu boĭ, 9 căruţe cu caĭ şi 30 stupĭ cu albine.

Are o şosea comunală care o leagă cu şoseaua Corlăţeluluĭ; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 25 elevĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 3366 leĭ; iar la cheltueli, de 3310 leĭ.

Vite: 700 vite marĭ cornute, 28 caĭ, 7000 oĭ şi 500 rîmătorĭ.

Dealurĭ maĭ principale sunt: dealul Poiana-Mare şi Dealul-Viilor, care sunt plantate cu viĭ şi pomĭ roditorĭ.

Văĭ: Valea-Sălcieĭ, Valea-Cocineĭ, Valea-din-faţa-Pădineĭ-Marĭ şi Valea-S'aşomeĭ.

E străbătută de un mic pî-

rîiaș ce se formează din fîntînele acesteĭ comune și care curge prin Valea-Salcicĭ.

Loc istoric în comună este: Brazda-luĭ-Iorgovan, cum o numesc locuitoriĭ, care vine de la com. Breasta din jud. Dolj, trece prin maĭ multe comune, taie pogoanele proprietățeĭ, șoseaua comunală Pădina-Mare-Corlățelul, locurile de muncă ale locuitorilor numite Dosul-Popeĭ, trece prin locul numit Cocini, eșind pe la E. de Măgura, dintre hotarele comunelor Pădina-Mare, Pădina-Mică și Orevița.

Păducelul, *ruinele uneĭ vechĭ cetățuĭ*, în partea de N. a com. Cerașul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

In ruine se găsesc pietre de lungime ca de 1 metru și cu o lățime de 0.25, frumos lucrate în ciocane, care sunt aduse din muntele Istrița (jud. Buzău). Poporul maĭ numește această localitate Coliba-Vechie-de-la-Slon și La-Comoara.

In aniĭ 1869 și 1871, răposatul C. Boliac, studiînd semnele de pe pietrele și cărămizile din aceste ruine, credea a fi descoperit alfabetul dacic; d. B. P. Hasdeŭ luă aceleași semne drept alfabet mongoloid. D-l Tocilescu (în opera sa Dacia înainte de Romanĭ. Bucur., 1880, pag. 559 seq.) a dovedit însă că ele nu sunt de cît mărcĭ saŭ semne ale lucrătorilor (Steinmetzzeichen, marque d'ouvriers) obicĭnuite în evul-mediŭ, cu deosebire de către meșteriĭ germanĭ, cărora probabil se și datorește zidăria de la Slon.

Păducelul, *deal*, acoperit cu pădure măruntă, între comunele Văleni și Boteni, pl. Argeșelul, jud. Mușcel.

Păduchiosul, *munte*, între jud. Dîmbovița și Prahova, la 8 kil. spre N. de Pietroșița. Piscurile acestuĭ munte sunt pleșuve. Se învecinește spre N. cu muntele Furnica, spre S. cu muntele Surlele și spre V. cu muntele Dichiul. Poalele sale se lasă pănă în apa numită Izvorul, care trece prin comuna Sinaia și care se varsă în rîul Prahova.

Pădurea-Ața, *trup de pădure*, pe Domeniul-Coroaneĭ, comuna Bicazul, plasa Piatra-Muntele, județul Neamțu. Sunt aci: 16 herăstrae purtate prin o mașină cu abur, 4 herăstrae purtate cu apă, la care lucrează 60 lucrătorĭ.

Pădurea-de-la-Casă, *pădure*, jud. Mușcel. Vezĭ Trupurile-de-Pădure.

Pădurea-din-Deal, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 250 hect., pendinte de com. Dridul, pl. Mostiștea, jud. Ilfov.

Pădurea-Mare, *pădure* a statuluĭ, în jud. Tulcea, pl. Isaccea. Se întinde pe dealurile Isacceĭ și anume: Dealul-Taița, al-Cadiuluĭ, al-Fieruluĭ, al-Gîlmelor, pe teritoriul comunelor rurale Luncavița, Balabancea, Nicolițel și com. urb. Isaccea, de peste 20000 hect. populate maĭ mult cu stejar, ulm și frasin.

Pădurea-Petreasca, *pădure* măruntă, ce se posedă în devălmășie cu moșnenĭ, situată în com. Coșești, cătunul Petrești, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Mușcel, din marginile comuneĭ despre V. pănă în Muchia-Bratieĭ despre E.

Pădurea-Tăiată, *pădure*, jud. Mușcel, pl. Rîurile, com. Vlădești, din coasta căreia izvorește Valea-Drăghineĭ, care străbate satul Vlădești-d.-s. și se varsă în rîul Bratia.

Pădureanul, *gîrlă*, jud. Dolj, pl. Băilești, com. Negoiul, ce se varsă pe mălul stîng al gîrleĭ Urîți, la punctul numit Intinsura-Cotul-Gîrleĭ.

Pădureĭ (Dealul-), *deal*, la E. de com. Ciomăgești, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, cu direcția de la N. spre S. pe o lungime de 4 kil. Servă parte pentru cultură, parte pentru pășunarea vitelor.

Pădureĭ (Drumul-), *drum*, în jud. și pl. Tulcea, care unește com. Congazul cu Agi-Ghiol.

Pădureĭ (Marginea-), saŭ **Nuciĭ-Ghidieĭ**, *cătun*, al com. Jugureni, jud. Buzău, cu 430 locuitorĭ și 100 case.

Pădureĭ (Marginea-), saŭ **Runceni**, *moșie*, în jud. Buzău, com. Jugureni, căt. Marginea-Pădureĭ, proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopie; face un corp cu Buda, din com. Cislăul; are 1470 hect., din care 1278 pădure, 9 arabile și restul vie.

Pădureĭ (Vîrful-), *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., comuna Tîmboești; se desface din Dealul-Trăistenilor; brăzdează partea de S. a comuneĭ; e acoperit cu pășunĭ.

Pădureni, *com. rur.*, în județul Putna, pl. Șușița, situată în jos de Pufești. Cătunele ce o compun sunt situate unul în josul altuia și la 2—3 kil. unul de altul. Reședința se află la 21

kil. de sub-prefectura plășeĭ, și la 23 kil. de capitala județuluĭ.

Se numea în vechime Huipești.

Este situată aproape de punctul unde se varsă pîrîul Zăbrăuțul în Siret și e udată de rîul Siretul și de pîraiele: Zăbrăuțul, Balta și Călimănești.

E compusă din cătunele: Călimănești, Modruzeni și Pădureni, unde e și primăria.

Are o populație de 203 familiĭ, saŭ 903 suflete; o biserică parohială, cu hramul Intrarea în Biserică, în Pădureni și una filială, cu hramul Adormirea, în Călimănești; o școală mixtă, frecuentată de 28 copiĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 4993,51 leĭ și la cheltuelĭ, de 4836,26 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 1 mașină de trecrat cu aburĭ, 1 de bătut porumb cu aburĭ, 39 pluguri de lemn, 51 pluguri de fier, 16 grape de fier, 1 mașină de vînturat; 344 boĭ, 301 vacĭ, 116 caĭ, 875 oĭ, 37 capre și 211 porcĭ; 178 stupĭ de albine.

Comerciul se practică de către 9 comercianți, din carĭ 5 de băuturĭ spirtoase.

Meseriași sunt: 4 fierarĭ, 2 rotarĭ și 1 cojocar.

Pădureni, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-s., com. Berești, pe pîrîul Turbata, la 624 m. de satul Berești.

Are o populație de 228 sufl.

Vite sunt: 26 caĭ, 177 vite marĭ cornute și 57 porcĭ.

Pădureni, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. Oțelești, situat pe pîrîul Berheci, în sus de satul Antohești.

Are o populație de 380 suflete; 1 cîrciumă.

Vite: 9 caĭ, 159 vite marĭ cornute și 12 capre.

Pădureni, *cătun*, în jud. Putna, pl. Șușița, com. cu același nume, situat în jos de Pufești, la 10 minute de acest din urmă sat.

Are o biserică parohială, cu hramul Intrarea în Biserică; o școală mixtă, frecuentată de 25 copiĭ.

Pădureni, *cătun*, în jud. Putna, com. Vărsătura, pl. Gîrlele, situat lîngă Odobești, la poalele dealuluĭ, lîngă împreunarea Vărsătureĭ-Marĭ cu Vărsătura-Mică și vărsarea lor în canalul Putneĭ.

Are o populație de 542 suflete, carĭ locuesc în 115 case; o biserică filială, cu hramul Sf. Vasile.

Pădureni, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Dămienești, spre N.-E. de tîrgușorul Dămienești și la 4 1/2 kil. de el, pe pîrîul Crețoaia. Are o populație de 181 suflete, locuind în 50 case.

Sunt 467 vite marĭ cornute.

Pădureni, *fost sat*, în jurul Fălticenilor și pe lîngă satul Tîmpești, jud. Suceava. Existența și hotarnica moșieĭ se constată din următorul suret de pe zapisul luĭ Ștefan Șoldan:

Ștefan Șoldan, fiul răposatuluĭ Dumitrașcu Șoldan vel Vornic, care aŭ cumpărat un sat întreg Pădureni ce se hotărăsc cu Tîmpești pe din sus de la Nastasia Zădăroaia Căpităneasa și de la neamul eĭ, după cum arată maĭ jos semnele loculuĭ.

Din Șipotul Cuculuĭ tot pîrîușul pănă dă în pîrîul ce vine de la Buciumeni și peste pîrîŭ și peste cîmp drept în bahnă și tot bahna în sus pănă la obîrșia bahneĭ, tot drept în dîmbul ce este deasupra obîrșieĭ bahneĭ, între două vîlcele, ce cad în bahnă și din dîmb la vale peste o vîlcea, ce-i zic Cîrțînul, tot alăturea cu Tîmpești spre E., și pe cîmp drept într'o moviliță ce este la mijlocul cîmpuluĭ tot alăturea cu Tîmpești, și din moviliță tot pe cîmp drept în zarea dealuluĭ despre Șomuzul în drumul vechiŭ ce s'aŭ pomenit și din drumul la vale drept pe din jos de capul iazuluĭ ce-ĭ zic Iazul-Boilor, în dreptul zăreĭ dealuluĭ unde se sue acel drum vechiŭ la deal ce s'aŭ pomenit și de acolo drept în pîrîușul unde se împreună cu moșia dumisale Șoldănești.

Leat 7173 (1663), April 15.

Pentru încredințare am iscălit Ion Bașotă.

(«Uricariul», de T. Codrescu, vol. XVI).

Pădureni, *parohie*, în jud. Putna, pl. Șușița, com. cu același nume. Are 1 biserică parohială, cu hramul Intrarea în Biserică, în cătunul Pădureni și 1 filială, cu hramul Adormirea, în Călimănești.

Pădureni, *vîrf de deal*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul d.-s., com. Gloduri, care face parte din seria colinelor care desparte pîrîul Zeletinul (jud. Tecuciŭ) de pîrîul Berheciul.

Pădureni, *moșie*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. Oțelești.

Pădureni, *moșie* nelocuită, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Galbeni.

Pădureți, *cătun*, pendinte de com. Balaci, jud. Teleorman, situat pe deal, la E. de această comună. Are o populație de 420 suflete, din carĭ 56 contribuabilĭ.

Pădureți, *sat*, făcînd parte din com. rur. Scundul, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populație de 567 locuitorĭ; o școală, frecuentată de 48 copiĭ; o biserică.

Pădurețul, *sat*, pe apa Cotmeana, jud. Argeș, pl. Cotmeana, făcînd parte din com. rur. Pădureț-ul-Ciești.

Are o populație de 405 suflete; o biserică vechie, cu hramul S-ții Voevozi, deservită de un preot și un cîntăreț; case proprietărești făcute de Mihăiță Berendei, proprietarul moșiei cu același nume.

Actualmente este proprietatea moștenitorilor răp. Radu Mihaiu.

Pădurețul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Frîncești, pl. Oltul-d.-s., jud. Vilcea.

Cade în partea S.-V. a com. și e situat pe coasta dealului Zăcătoarea, la 2½ kil. de cătunul Frîncești, reședința comunei.

Are o populație de 231 locuitori.

Pădurețul, *numirea unei părți din com.* Leicești, jud. Mușcel.

Pădurețul-Ciești, *com. rur.*, pe apa Cotmeana, jud. Argeș, pl. Cotmeana, la 23 kil. de com. rur. Costești, reședința subprefecturei și la 28 kil. de Pitești. Se compune din satele: Catanele, Ciești și Pădurețul, avînd peste tot 276 familii, saŭ 1236 suflete.

Are trei biserici, cîte una în fie-care cătun, deservite de 3 preoți și un cîntăreț; o școală primară rurală și 5 cîrciumi.

Budgetul com. e de 3098 lei, 33 bani, la venituri și de 3026 lei, la cheltueli.

Vite: 1468 boi și vaci, 186 cai, 14 asini, 17 bivoli, 2403 oi, 207 capre și 565 rîmători.

Păduricea, *trup de pădure*, al statului, situat în com. Milostea, pl. Olteț-ul-d.-s., jud. Vilcea, în intindere de 100 hect., formînd, împreună cu trupurile Bujora și Taura, de 175 hect., pădurea Milostea.

Pădurile, *picket de graniță* despre Transilvania, jud. Prahova.

Pădurile, *păduri*, în ostr. Fundul-Mare, situate în pl. Vădeni, jud. Brăila, coprinzînd Fundul-Mare, Renea-luĭ-Semedru, privalele: Păioasa și Chirboaia, pe Dunărea-Vapoarelor și Durmușul. Se mărginesc la N.-E. și S. cu Dunărea, la V. cu Iezerul Fundul-Mare, Lacul-luĭ-Stan și Chirloaia.

Aŭ o suprafață de 40 hect, acoperite cu salcie.

Pădurile, *pădure* a statului, în intindere de 93 hect., făcînd parte din marea pădure Corbi, plaiul Nucșoara, jud. Mușcel, formată din 10 trupuri: Plăișorul, Preotesele, Bîndea, Zănoaga, Papăul, Rusul, Plătica, Alunișul și Crîngul, avînd toate o întindere de 17530 hect.

Pădurile, *păduri*, în ostroavele Lupul și Calia, situate în pl. Vădeni, jud. Brăila. Se mărginesc la E. cu Dunărea-Vapoarelor, la V. cu Dunărea-Lată.

Aŭ o suprafață de 70 hect., acoperite cu salcie.

Pădurile, *păduri*, în ostr. Popa, jud. Brăila, numite Toplosca, Renea-Lungă, Ruptura-luĭ-Sava, Privalul cu Chiscul-Popei și Renea-Năvodaruluĭ, Leușteanul și Dain pănă în Dunărea navigabilă. Cele de pe marginea Vîlciuluĭ, se mărginesc: la E. cu Vîlciul, la V. cu Stufăriile și Iezerul-Popa și la N. cu hotarul Moșiei-Marĭ. Cele de pe Dunăre: la E. cu Stufăriile și Iezerul-Popa, la V. și S. cu Dunărea, la N. cu hotarul Moșiei-Marĭ. Suprafața acestor păduri e de 400 hect., acoperite cu salcie.

Pădurile, *păduri* de salcie, în suprafață de 12½ hect., pe ostrovul Minoaia, situate în pl. Vădeni, jud. Brăila Se compun din Pădurea-Petculuĭ, Privalul-Țigancei, Renea, Gura-Strîmbeĭ. Se mărginesc la E. cu Dunărea Lată, la V. cu Cîmpul și Privalul-Minoaiei.

Păduroiul, *com. rur.*, pe apa Cotmeana, jud. Argeș, pl. Pitești, la 16 kil. de com. rur. Băscovul-Fleștiĭ, reședința subprefecturei și la 14 kil. de Pitești. Se compune din 3 sate: Cepari, Dealul-Păduroiul, saŭ Păduroiul-din Deal și Păduroiul-din-Vale, cu o populație de 220 familiĭ, saŭ 788 suflete.

Are 2 biserici, ambele cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservite de trei preoți, 2 cîntăreți și 2 paracliseri, și o școală primară rurală.

Budgetul comunei e la venituri de 1030 lei și la cheltueli, de 1010 lei.

Vite sunt: 244 boi și vaci, 37 cai, 437 oi, 37 capre și 253 rîmători.

Păduroiul-din-Deal. Vezi Dealul-Păduroiul, jud. Argeș.

Păduroiul-din-Vale, *sat*, cu 120 familiĭ, saŭ 377 suflete, jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Păduroiul. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de un preot, un cîntăreț și un diacon.

Păgubeni, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, al com. Dîrmănești, situat pe stînga rîuluĭ Trotușul, la 200 m. de satul Dîrmănești.

Are o populație de 28 familiĭ, saŭ 116 suflete.

Păgubeni, *munți*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești, de pe stînga Trotușuluĭ.

Păgubești, *mahala*, în com. rur. Menții-din-Față, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinți.

Păhnești, *com. rur.*, în partea de S. a plășeĭ Podoleni, jud. Fălciŭ, la 15 kil. de Hușĭ, mărginită la N. cu com. Ghermănești, la S. cu com. Duda, la E. cu Drănceni și Rășești și la V. cu Tăbălăești, Avereștĭ și Armășeni. Este formată din satele: Arsura, Fundătura și Păhnești.

Suprafața comuneĭ e de 2177 hect., din carĭ 572 hect. ale locuitorilor.

Are o populație de 480 familiĭ, saŭ 1116 suflete; o biserică și o școală.

Budgetul comuneĭ e de 3146 leĭ la venitурĭ și de 2930 leĭ la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă 800 vite marĭ cornute, 40 caĭ, 800 oĭ și 330 porcĭ.

Păhnești, *sat*, în partea de S. a com. Păhnești, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, situat pe valea cu acelașĭ nume, formată la poalele dealurilor Ochiul și Lohanul. Este reședința comuneĭ.

Are o suprafață de 1573 hect., cu o populație de 154 familiĭ, saŭ 617 suflete, din carĭ 133 contribuabilĭ; o biserică, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ, fondată la 1802; o școală, frecuentată de 25 elevĭ.

Proprietatea moșieĭ este a d-luĭ Scarlat Rosetti.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu cultura viilor, carĭ sunt sădite în jurul satuluĭ și maĭ cu seamă pe Dealul-Ochiuluĭ, formînd o podgorie. Vinul ce se recoltează din aceste viĭ și maĭ cu seamă acel din viea proprietățeĭ, este renumit.

Păhnești, *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ, format din două pîraie, Fundătura și Ochiul, trece sub numirea de Păhnești, prin comunele Duda, Pogănești și se varsă în Pîrîul-Hușuluĭ, maĭ în jos de pîrîul Răcea.

Păicuța, *deal*, pe care este situată com. Podeni-Vechĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Păioasa, *prival*, în jud. Brăila, com. Chiscani, pe ostrovul Ruptura; pleacă din canalul Lata, maĭ jos de Piscul-Lupuluĭ; curge prin mijlocul ostrovuluĭ Ruptura și se împreună cu Dunărea-Vapoarelor, aproape de unde începe canalul Bratușca.

Păiseni, *sat*, pe moșia și în com. Sasca, jud. Suceava, așezat pe țărmurile pîrîuluĭ Sasca-Mare, cu o populație de 302 suflete, locuind în 84 case.

Vatra satuluĭ ocupă 95 fălcĭ, 28 prăjinĭ.

Improprietăriți în 1864 sunt 12 fruntașĭ, 25 pălmașĭ și 18 codașĭ, stăpînind 211 fălcĭ.

Are o biserică de lemn, cu hramul Sf. Dumitru, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Școala din Sasca-Mică servă și acestuĭ sat.

Un singur drum, în lungime de 2880 m., duce la Sasca-Mare.

Tradiția spune că întemeietorul satuluĭ ar fi fost un oarecare Paisie, căruia i s'a dăruit moșia de către Ștefan Vodă, pentru că l-a găzduit o noapte.

Păiseți. Vezĭ Păișești.

Păișani, *sat*, pendinte de com. rur. Stoina, pl. Amaradia, jud. Dolj, situat la 4 kil. spre S. de cătunul Stoina, pe Dealul-Chicoraluluĭ.

Are o populație de 158 familiĭ, saŭ 339 suflete, locuind în 160 case; o biserică, cu hramul Sf. Împărațĭ, deservită de preotul bisericeĭ din Stoinița și de 2 cîntărețĭ.

Păișești, *sat*, cu 40 familiĭ, jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Biscovul-Fleștiĭ.

Păișești, *numire a unei părțĭ din comuna* Lăicăi, jud. Mușcel.

Păișești, *mahala*, în com. rur. Băsești, plaiul Cerna, jud. Mehedinți.

Păișul, *sat*, în jud. R.-Sărat, plasa Orașuluĭ, cătunul comuneĭ Faraoanele, așezat la poalele dealuluĭ Piscul-Păișuluĭ.

Păișuluĭ (Piscul-), *deal*, în jud. R.-Sărat, plasa Orașuluĭ, com. Faraoanele; se desface din dealul Teiușul; brăzdează comuna în partea de V., întinzîndu-se printre pîraiele Valea-Dregiĭ și Valea-Faraoanelor; înălțimile sale variază între 120—270 m.; este acoperit parte cu pășunĭ, parte cu semănăturĭ și viĭ.

Păișuluĭ (Valea-), *vale*, jud. Vlasca, ce pleacă din moșia Mereni-Stefani, trece prin Letca-Vechie și se varsă în Cilnișteа, la Naipul.

Păiușele, *munte* al satuluĭ Negrilești, plasa Vrancea, județul Putna.

Pălădești, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-de-Sus, com. Gîrleni, așezat pe malul drept al Bistricioareĭ, maĭ jos și aproape de Racila (170 m.). Are o populație de 57 familiĭ, saŭ 210 suflete, locuind în 56 case.

Vite sunt: 13 caĭ, 134 vite marĭ cornute, 11 oĭ și 109 porcĭ.

Pălănguța, (Pălănguța - luĭ-Florescu), *sat,* facînd parte din com. rur. Stoenești-Palanga, pl. Sabarul, jud. Ilfov.

Se întinde pe o suprafață de 480 hect., cu o populație de 236 locuitorĭ.

D-l St. Serachitopolu are 375 hect., și locuitorĭi, 105 hect. Proprietarul cultivă 355 hect. (20 izlaz). Locuitorĭi cultivă tot terenul.

Are o mașină de trecrat cu aburĭ.

Comerciul se face de 1 cîrciumar și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 143 și al celor micĭ, de 135.

Pălcani, *mahala,* în com. rur. Pădina-Mică, plasa Dumbrava, jud. Mehedinți.

Pălia, *sfoară de moșic,* între com. Piatra și Suhaia, jud. Teleorman.

Păliciul (Țiganul), *cătun,* al com. Rușiavățul, jud. Buzăŭ, cu 440 locuitorĭ și 118 case.

Păliganul, saŭ **Băliganul,** *loc izolat,* pe moșia Mozăceni, jud. Teleorman. Aci a fost sat pănă la 1866. Silișteа luĭ se vede și acum.

Pălținașul, saŭ **Comasca,** *rîŭ,* jud. Ilfov. Se desparte din Dunăre, de la locul numit Malul-Roșu, udă moșiile: Domeniul-Giurgiuluĭ, Oinacul, Braniștea, Frasinul, Băneasa, Jarcaleți, Pietrele, Pueni și Prundul și se varsă în ĭezerul Greaca. Are o lungime de 21 kil., în direcțiune N.-E.

Păltinata, saŭ **Păltinata-Gropile,** *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Gropile, situat pe pîrîul cu acelașĭ nume, la 200 m. de satul Gropile. Are o populație de 338 suflete; 1 cîrciumă.

Locuitorĭi posedă: 115 vite marĭ cornute, 47 capre și 40 porcĭ.

Păltinata, saŭ **Păltinata-Rîpile,** *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, situat pe pîrîul cu acelașĭ nume, la 5 kil. de satul Rîpile. Are o populație de 270 suflete.

Locuitorĭi posedă: 5 caĭ, 92 vite marĭ cornute, 19 capre și 45 porcĭ.

Păltinata, *pădure* foioasă și amenajată, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, cu o întindere de 390 hect.

Păltinata, *pîrîiaș,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, care își are obîrșia în culmea Ciortolomuluĭ; curge pe teritoriul satelor cu acelașĭ nume și se varsă în Pîrîul-Beneĭ.

Păltinata-Mare, saŭ **Benea,** *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., care curge pe teritoriile comunelor Gropile și Rîpile și se scurge pe stînga Trotușuluĭ.

Păltinata-Gropile, *sat,* jud. Bacăŭ. Vezĭ Păltinata.

Păltinata-Rîpile, *sat,* jud. Bacăŭ. Vezĭ Păltinata.

Păltineiul, *munte,* la N. com. Călinești, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, cu direcția spre S.-V., la 8 kil. de vatra comuneĭ.

Păltineiul, *plaiŭ,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, ce duce din com. rur. Cloșani, satul Motrul-Mare, la apa Cerna, unde se bifurcă în două plaiurĭ: plaiul Bulzuluĭ și plaiul Gîrdomanuluĭ, ambele ducînd la graniță.

Păltineni, *com. rur.,* în jud. și plaiul Buzăŭ, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Buzăul, la 69½ kil. de orașul Buzăŭ.

Are o suprafață de 6127 hect., din carĭ 278 hect. arabile, 2720 hect. pădure, 498 hect. fîneață, 1680 hect. izlaz, 74 hect. livezĭ, 3 hect. vie și 874 hect. loc sterp.

Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Șețul (particulară), Păltineni, Nehoiul și Cătiașul, ale cetelor de moșnenĭ: Păltinenĭ, Curmăturenĭ-Ploscarĭ, Cătișenĭ, Nehocnĭ, Rădulești și Pîslarĭ.

Terenul e muntos și puțin fertil, constînd din coline și munțĭ nisipo-pietroșĭ, din care cauză e supus adesea mișcăreĭ. E avut în substanțe minerale și maĭ cu seamă în ape.

Se compune din cătunele: Albinari, Botele, Cătiașul-Ploscari, Curmătura, Fundătura, Fundul-Nehoiuluĭ, Gura-Cătiașuluĭ, Muscani, Nehoiul, Păltineni, Pîslari și Piatra, cu o populație de 1920 locuitorĭ, din carĭ 323 contribuabilĭ.

Are o școală în cătunele: Păltineni, frecuentată de 28 copiĭ; 3 bisericĭ, în cătunele: Păltineni, Nehoiul și Curmătura, deservite de 2 preoțĭ, 3 cîntărețĭ și 2 paracliserĭ; 8 cîrciumĭ; 3 morĭ pe apă; 2 făcae și o stînă în Fundul-Nehoiuluĭ.

Vite sunt: 467 boĭ, 190 vacĭ, 112 viței, 22 caĭ, 33 țepe, 15 mînjĭ, 2400 oĭ, 1600 capre și 187 porcĭ.

Locuitorĭi se ocupă cu transportul scîndurilor și lucrarea șițeĭ.

Meseriașĭ sunt: 1 tîmplar, 1 cizmar, 1 rotar, 2 fierarĭ, 1 cojocar, 2 brutarĭ și 1 pietrar.

Are 4 tîrgurĭ: la 25 Ianuarie, 29 August, 14 Octombrie și 8 Noembrie.

Budgetul com. e de 2136 leĭ anual.

Căi de comunicație: șoseaua Buzău-Frontieră; drumurĭ naturale pe Valea-Nehoiuluĭ și Valea-Cătiașuluĭ.

Comuna e vechie. Cătunele carĭ existaŭ pe la începutul secoluluĭ al XIX-lea eraŭ: Fundătura, Nehoiul și Pălținenĭ; celelalte sunt maĭ nouă.

Pălținenĭ, *cătun*, al com. Pălținenĭ, jud. Buzăŭ, cu 420 locuitorĭ și 84 case.

Pălținenĭ, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. și căt. Pălținenĭ, proprietate în devălmășie a moșnenilor. Are 520 hect., din carĭ 84 hect. pădure; restul: curăturĭ, livezĭ, izlaz și gol.

Pălținenĭ, *vale* însemnată, în jud. Buzăŭ, com. Pălținenĭ, începînd din muntele Cătiașul și scurgîndu-se în rîul Buzăul. S'a format de vre-o 30 de anĭ, din cauza tăereĭ pădurilor. In prima eĭ vărsătură a surpat biserica și maĭ multe case, înecînd și fertila luncă a Pălținenilor, unde a rămas acum un vast prund, acoperit cu bolovanĭ marĭ.

Pălțineșți, *sătuc*, jud. Roman, pl. Fundul, com. Băcești, cu 51 locuitorĭ țigani (lingurarĭ), care lucrează covețĭ, linguri, fuse, etc. și posedă 59 capete de vite marĭ.

Pălținetul, *munte*, la N. de com. Rucărul, jud. Mușcel, udat în partea de V. de rîul Dîmbovița. Pe aci e o potecă care merge în Transilvania.

Pălținetul (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din 1883, pe moșia Muntele-Pălținetul, pendinte de com. Bertea, jud. Prahova, plaiul Vărbilăul.

Pălținetul-Boldul, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, jud. Mușcel, plaiul Dîmbovița, com. Albești, în întindere aproximativă de 400 hect.

Pălținișul, *com. rur.*, în jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-j., formată din satele: Grivița, Ivăncăuți, Pălținișul și Teioasa, cu reședința primărieĭ în satul Pălținișul.

Are: 734 familiĭ, saŭ 2843 suflete; 3 bisericĭ, deservite de 4 preoțĭ, 5 cîntărețĭ și 3 pălămarĭ; 1 școală, condusă de un învățător și frecuentată de 70 elevĭ; 2879 hect., 33 ariĭ pămînt sătesc; 3055 hect., 44 ariĭ cîmp și 277 hect., 85 ariĭ pădure proprietărească; 3 iazurĭ și 19 pog. vie.

Vite: 1271 vite marĭ cornute, 407 caĭ, 2449 oĭ, 16 capre, 450 porcĭ.

Sunt 50 stupĭ cu albine.

Pălținișul, *sat*, pe moșia cu acelașĭ nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-j., com. Pălținișul, format din două părțĭ, una așezată către Prut și a doua, spre cîmp, străbătută prin mijloc de șoseaua județeană.

Are o populație de 302 familiĭ, saŭ 1198 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Vasile, deservită de 2 preoțĭ, 2 cîntăreți și 1 pălămar, de zid și spațioasă, făcută în 1820, de Mihaĭ Mironescu (Cracalei), în calitate de posesor al moșieĭ, fiind obligat la aceasta prin contractul de împosesiere, de către Mitropolitul Veniamin Costache; o școală, condusă de un învățător și frecuentată de 70 elevĭ.

Sătenii împroprietăriți aŭ 856 hect., iar statul, 1313 hect., 32 ariĭ cîmp și 64 hect., 45 ariĭ pădure de stejar.

Pîraiele ce trec pe moșie sunt: Iznovățul și Volovățul.

Drumurĭ principale: calea județeană Rădăuți-Darabani; acel ce duce la Bivolul, și acel de la Darabani, ce duce la Ștefănești pe deasupra Bivoluluĭ.

Moșia se hotărește cu: Ivăncăuți, Bivolul, Darabani, Teioasa și rîul Prutul.

Însemnat aci este localitatea Șiliștea-Bădiliță (v. a. c.).

Pălținișul, *sat*, pe moșia și în com. Șarul-Dorneĭ, jud. Suceava, împrăștiat pe coastele dealurilor ce țărmuresc pîrîul Neagra-Pălținișuluĭ, cu 79 case, populate cu 288 suflete.

Biserica din Drăgoiasa și școala din Panaci servesc și acestuĭ sat.

Pălținișul, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Trotușuluĭ, de pe dreapta pîrîuluĭ Slănicul, înalt de 500 m.

Pălținișul, *serie de munți și coline*, jud. Buzăŭ, ce începe de la Piatra-Corbuluĭ și se dirige spre N. pănă în muntele Cășoca; e acoperită cu fineață, izlaz și pădure moșnenească.

Pălținișul, *pisc*, în jud. Mușcel, plaiul Nucșoara, com. Bădești.

Pălținișul, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghiĭ, pe muntele Pălținișul, proprietate a moșnenilor Roșcoĭ, Furtunești și Corbeni; are 340 hect. pădure, fineață și curăturĭ.

Pălținișul, *pîrîiaș*, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghiĭ, format din Pălținișul-Mare, care izvorește din poalele munteluĭ Podul-Caluluĭ și din Pălținișul-Mic, care izvorește din muntele Cășoca-Mică; d'asupra căt. Ruptu-rile

se reunesc și se varsă în rîul Bîsca-Rozileĭ, la Gura-Păltinișuluĭ. Pe el se află 5 herăstrae.

Păltinișul, *pîrîŭ*, izvorește din pădurea de pe moșia Tureatca, com. cu același nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, și se varsă în pîrîul Pietrosul.

Păltinișul-de-Sus, *cătun*, al com. Gura-Teghiĭ, jud. Buzăŭ, cu 200 locuitorĭ și 54 case.

Păltinișuluĭ (Culmea-), saŭ a Oituzuluĭ propriŭ zis, *culme*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, care desparte Oituzul de Slănic și are direcția de la V. spre E.

Păltinișuluĭ (Dealul-), *munte*, în jud. Suceava, com. Șarul-Dorneĭ, avînd 1444.8 m. altitudine.

Păltinișuluĭ (Dealul-), *deal*, la S.-V. de com. Bătrîni, pl. Teleajenul, județul Prahova. Pe o parte din el se cultivă cereale, iar parte servă pentru fînețe.

Păltinișuluĭ (Gura-), **Păltinișul-de-Jos**, *cătun*, al com. Gura-Teghiĭ, jud. Buzăŭ, cu 100 locuitorĭ și 22 case.

Păltinița, *pădure*, pe moșia cu același nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Pămînteni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Boteni, pl. Argeșelul, jud. Mușcel, situat pe malul stîng al rîuluĭ Argeșelul. Cade cam în centrul comuneĭ. Aci e reședința comuneĭ.

Are o populație de 314 suflete; o școală mixtă, condusă de 2 învățătorĭ și frecuentată de 82 copiĭ; 2 bisericĭ, deservite de 1 preot și 1 dascăl. Una din ele nu maĭ funcționează, rămînînd cameră mortuară a cimitiruluĭ; iar a doua, după cum se vede dintr'un hrisov, s'a zidit de d-na Paraschiva Vlădescu. Ruinîndu-se și aceasta, s'a construit alta frumoasă și spațioasă. Primul ctitor al acesteĭ biserici este d-l C. G. Vlădescu, proprietar.

Pănătăul, *com. rur.*, în jud. și plaiul Buzăŭ, situată pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul și pe ambele malurĭ ale Văiĭ-Pănătăuluĭ, la 58 kil. de orașul Buzăŭ.

Are o suprafață de 2700 hect., din carĭ 340 hect. arabile, 385 hect. pădure, 640 hect. fineață, 857 hect. izlaz, 180 hect. livede și 298 hect. sterp.

Proprietate maĭ însemnată este: Hotarul-Sibiciuluĭ-d.-j., posedat de moșneniĭ Sibicenĭ-d.-j., în devălmășie.

Are 4 tîrgurĭ: la 29 Iunie, 20 Iulie, 8 Noembrie și 6 Decembrie. Cel maĭ însemnat e cel de la Sf. Ilie, în Sibiciul-d.-j.

E formată din cătunele: Begul, Botești, Babețul, Corcoianul, Diculești, Ghilești, Lupoiul, Lacul-cu-Aninĭ, Pănătăul, Plătișorul, Sibiciul-d.-j. și Valea-Fîntîneĭ, cu o populație de 2140 suflete, carĭ locuesc în 517 case.

Are 2 școale, în cătunele Pănătăul și Sibiciul, frecuentate de 140 copiĭ; 4 bisericĭ, în Sibiciul-d.-j., Pănătăul, Plăișorul și Begul, deservite de 4 preoțĭ, 4 cîntărețĭ și 2 paracliserĭ; 3 cîrciumĭ.

Meseriașĭ sunt: 14 lemnarĭ, 2 tîmplarĭ, 8 butnarĭ, 2 cizmarĭ, 1 fierar, 1 cojocar, 3 brutarĭ și 1 pietrar.

Vite: 490 boĭ, 124 vacĭ, 74 viețeĭ, 18 caĭ, 11 țepe, 3 mînjĭ, 1250 oĭ, 364 capre și 207 porcĭ.

Budgetul com. e de 2238 leĭ anual.

Comuna e foarte vechie, maĭ cu seamă cătunul Begul. Prin secolul al XVII-lea, s'aŭ stabilit aci niște coloniĭ din Transilvania, carĭ aŭ fondat satul Sibiciul. In sec. al XVIII-lea exista și satul Pănătăul. Cele-l'alte sunt maĭ nouă.

Pănătăul, *cătun* de reședință al com. Pănătăul, jud. Buzăŭ, cu 390 locuitorĭ și 120 case.

Pănătăul, *munte* însemnat, în jud. Buzăŭ, com. Pănătăul. Vastul săŭ masiv se întinde între comunele: Sibiciul, Bălănești, Trestia și Rușiavățul. Are izlaz, pădure și fivezĭ.

Pănătăul, *numirea unei sforĭ de pădure*, cam de 35 hect., de pe moșia Michia, județul Buzăŭ, com. Trestia.

Pănătăul, *vale* însemnată, în jud. Buzăŭ, com. Pănătăul. Incepe din vîrful munteluĭ Pănătăul. Primește afluențiĭ: Plăișorul, Croitorul, Sila, etc., și se varsă în rîul Buzăul, în dreptul Văeĭ-Mușceluluĭ. Cînd ploaĭe, e mare și violentă; undele sale, amestecate cu humă și alte substanțe minerale, turbură îndată apa rîuluĭ Buzăul.

Pe malurile sale s'a găsit scheletul unuĭ mastodont.

Pănceștĭ, *com. rur.*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., așezată în valea pîrîuluĭ Dienețul și pe stînga Siretuluĭ. Este alcătuită din 6 cătune: Pănceștĭ, reședința, Dienețul, Dealul-Dienețul, Fulgerișul, Valea-luĭ-Moțoc și Răstoaca. Inainte se compunea din cătunele: Chilia-Beniĭ, Dienețul saŭ Doinițul, Gălășești (Dealul-Măzililor), Moțocul, Pănceștĭ și Răstoaca.

Se mărginește la N. cu com. Răcătăul; la E., cu com. Pe-

trești; la S., cu com. Corbeasca (jud. Tecuciŭ), iar la V., cu com. Răcăciuni și cu com. Drăgușani (jud. Putna), de care se desparte prin rîul Siretul.

In vechime, Pănceștĭ-Mănăstirei-Ocneĭ ținea de județul Tecuciŭ, ocolul Polocinuluĭ. («Uric.» Codrescu, vol. VII, pag. 314).

Este udată în lungul săŭ de pîrîul Dienețul saŭ Pănceștĭ, care se varsă pe partea stîngă a Siretuluĭ, maĭ jos puțin de confluența acestuia cu Răcătăul, și de pîrîul Poglețul, care desparte secția Dienețul de com. Corbeasca (jud. Tecuciŭ).

In partea despre județul Tecuciŭ, se ridică pe teritoriul eĭ: dealul Dienețul, pe care se află urmele unor întăriturĭ vechĭ numite Apărătoarea; Dealul-Odăilor, pe care se află șanțurĭ adînciĭ, făcute probabil pe la isprăvitul secoluluĭ al XVIII-lea, după cum spun bătrîniĭ; Dealul-Giurgiuluĭ, cu o movilă înconjurată de șanțurĭ de 3 m. adîncime, care se ridică lîngă satul Pănceștĭ și în care locuitoriĭ ascundeaŭ averile în timpul invaziilor turcești. La Răstoaca, pe malul drept al Siretuluĭ, se găsesc 2 movile.

Are o populație de 410 familiĭ, saŭ 1624 suflete, locuind în 409 case; o școală mixtă, care funcționează din anul 1865 în satul Pănceștĭ, și e frecuentată de 18 copiĭ; două biserici, una în satul Pănceștĭ și a doua în Dienețul, deservite de 1 preot și 1 cîntăreț; 3 cîrciumĭ.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 166 locuitorĭ, cu 535 fălcĭ pămînt în țarină. In 1879 s'aŭ dat, la 70 însurățeĭ, 175 fălcĭ pămînt în împroprietărire.

Totalul pămînturilor de cultura este de 1125 hect.

Teritoriul comuneĭ este de 3000 hect. Proprietarĭ marĭ sunt: statul, cu o moșie aproximativ de 400 hect.; Neculae G. Negel (Dienețul), cu o moșie de 196 hect., cu pămînt productiv; clironomiĭ luĭ I. Strat, cu 47.94 hect. și Ion al Sanduluĭ, cu 121 hect.

Viile ocupă o suprafață de 60 hect.

Vite sunt: 105 caĭ, 803 vite marĭ cornute, 422 porcĭ, 124 capre și 901 oĭ.

Stupĭ cu albine sunt 143.

Pe teritoriul comuneĭ se găsesc 2 morĭ de apă.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 6338 leĭ, 92 banĭ și la cheltueli de 16000 leĭ, 74 banĭ.

Pănceștĭ sunt străbătuți de calea vecinală Leca-Dienețul.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 35 kil.; la com. Părincea, reședința plășeĭ, 15 kil.; la com. Petrești, 5 kil.; la com. Răcăciuni, 8 kil.; la com. Răcătăul, 7 kil.

Pănceștĭ, *com. rur.*, în județul Putna, pl. Răcăciuni, situată în valea pîrîuluĭ cu acelașĭ nume, la 15 kil. de subprefectura plășeĭ și la 59 kil. de capitala județuluĭ.

Se mărginește la V. cu comuna Jăvreni, din județul Bacăŭ; la N., cu Valea-Seacă și Mîndrișca; la S., cu Sascut; iar la E., cu Berești.

Se compune din cătunele: Fîntînele, Pănceștĭ (unde se află și primăria comuneĭ) și Tîrgul-Pănceștĭ.

Are o populație de 544 familiĭ, saŭ 2069 suflete, locuind în 548 case; o biserică parohială, cu hramul Sf. Nicolae; o școală mixtă, frecuentată de 77 copiĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 9064.89 leĭ și la cheltuelĭ, de 8975,88 leĭ.

Solul este argilo-nisipos.

Se cultivă viea pe o suprafață de 447 hect. 50 ariĭ.

Locuitoriĭ posedă: 5 pluguri de lemn, 62 pluguri de fier, 4 grape de fier; 19 morĭ de apă; 385 boĭ, 247 vacĭ, 40 caĭ, 200 oĭ, 24 capre și 322 porcĭ.

Vezĭ Pănceștĭ (Tîrgul-).

Pănceștĭ, *sat*, jud. Bacăŭ, plasa Siretul-d.-j., și reședința comuneĭ cu acelașĭ nume, situat pe pîrîul Dienețul.

Are o populație de 956 suflete; o școală mixtă; o biserică, clădită în 1870 de Toader Bulgarul și deservită de 1 preot; 3 cîrciumĭ.

Vite sunt: 59 caĭ, 398 vite marĭ cornute, 253 porcĭ și 82 capre.

Pănceștĭ, *cătun*, în com. cu acelașĭ nume, pl. Răcăciuni, jud. Putna, situat pe valea îngustă a pîrîuluĭ Pănceștĭ, avînd casele întinse pe o lungime de aproape ½ oră.

Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Nicolae; o școală mixtă, frecuentată de 71 copiĭ.

Pănceștĭ, *parohie*, în com. cu acelașĭ nume, pl. Răcăciuni, jud. Putna, avînd o biserică parohială, cu hramul Sf. Niculae.

Pănceștĭ, *moșie* a statuluĭ, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., comuna Pănceștĭ, de 400 hect. și arendată cu 6000 leĭ anual.

Pănceștĭ, saŭ **Dealul-Mare**, *pădure* a statuluĭ, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., com. Pănceștĭ. Este foioasă (stejar, fag, etc.). Nu este amenajată. Are o întindere de 987 hect. Aparținea bisericeĭ Răducanu din Tîrgul-Ocna.

Pănceștĭ, *pîrîiaș*, format pe te-

ritoriul comuneĭ cu acelaș nume, pl. Răcăciuni, jud. Putna, și care se varsă în pîrîul Bălcuța. Izvorește din locurile numite Baba și Pietroasa și are multă apă, care pune în mișcare peste 18 morĭ.

Păncești (Tîrgul-), *tîrg,* în județul Putna, com. cu același nume, pl. Răcăciuni, situat pe un loc (200 stînjenĭ) dat răzeșilor în urma diferitelor procese și care se întinde de la apa Siretuluĭ și pănă în muntele Ciortolomul.

Comerciul și industria se practică de către 11 cîrciumarĭ, 3 comercianțĭ de băuturĭ spirtoase și coloniale, 2 bogasierĭ, 2 brutarĭ, 1 comerc. de coloniale, 1 de cereale, 3 de coloniale și mărunțișurĭ, 1 de lînă, 1 măcelar, 1 vînzător de mărunțișurĭ, 4 cizmarĭ, 5 fierarĭ, 2 cojocarĭ și 41 fabricanțĭ de rachiŭ.

Pănești, *sat,* jud. Dîmbovița, pl. Cobia, com. Mătăsarul.

Păngulești, saŭ **Pîngălești,** *sfoară de moșie,* în jud. Teleorman, com. Sfințești.

Pănoasa, *sat,* în partea de N. a com. Tîngujeni, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, și spre E. de satul Moara-luĭ-Ciorneiŭ, udat de pîraiele Armașul și Pănoasa.

Are o suprafață de 343 hect. și o populație de 83 familiĭ, saŭ 412 suflete.

Moșia e divizată în treĭ părțĭ: Pănoasa-luĭ-Borănescu, Pănoasa-Agarici și Pănoasa-Zadic.

Vite: 127 vite marĭ cornute, 30 caĭ, 60 oĭ, 20 capre și 30 rîmătorĭ.

Pănoasa, *vale,* prin care curge pîrîul Pănoasa; se întinde de la N. la S., prin satul Pănoasa, com. Tîngujeni, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ.

Pănticești, *cătun,* în jud. Putna, pl. Gîrlele, com. Pățești, situat pe gîrlă, lîngă locul unde ea dă în Milcov și pe șoseaua Focșani-Odobești, la 2 ore de cel d'întîiŭ. Are o populație de 116 suflete, care locuesc în 29 case.

Pănurești, *sat* răzășesc, în jud. Suceava, com. Drăgănești, formînd un singur trup cu satul de reședință, așezat pe ambele țărmurĭ ale pîrîuluĭ Rîșca.

Are o populație de 75 familiĭ, saŭ 305 suflete, carĭ locuesc în 68 case.

Biserica și școala din Drăgănești servesc și acestuĭ sat.

Vatra satuluĭ ocupă 12—13 fălcĭ.

Satul e vechiŭ și, după cum se spune, locuitoriĭ n'ar fi adevărațĭ răzășĭ de baștină.

Moșiile posedate de cĭ formaŭ altă dată un trup, care prin împărțire din tată în fiŭ a ajuns în fășiĭ micĭ, cum se posedă astă-zĭ. Răzășiĭ n'aŭ urice ci 'șĭ stăpînesc peticele în virtutea dreptuluĭ de moștenire.

Mare parte din moșia Pănurești a fost răsluită de către călugăriĭ M-reĭ Neamțuluĭ, cu care locuitoriĭ s'aŭ judecat multă vreme.

Păpădia, *insulă* mare, în dreptul com. Dabuleni, jud. Romanați, compusă din 2 bucățĭ: Păpădia-Mare și Păpădia-Mică; are 43 hect. pădure, ține de com. Ianca.

Păpădia, *movilă* și *punct trigonometric* de rangul al 3-lea, situată în partea N. a jud. și pl. Tulcea și a com. rur. Malcoci, pe malul stîng al brațuluĭ Sulina, lîngă mila No. 41, la S. de sătulețul Iolganul. Are 36 hect., dominînd satul și brațul Sulineĭ, pe o mică întindere.

Păpălogul, *munte,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, în partea de N. a com. Andreași, acoperit cu pădurĭ.

Păpăuți, *suburbie* a orașuluĭ Roman, jud. Roman, situată în partea de E. a luĭ.

Păpești, *sat,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Vidimirești. Are 22 case.

Păpuceasa, *baltă,* formată din vărsarea Prutuluĭ și a Jijieĭ, spre S.-V. de satul Măcărești, com. Costuleni, pl. Braniștea, jud. Iași.

Păpuceasa, *pădure,* de 59 hect., a statuluĭ, în jud. Iași, pl. Braniștea, com. Costuleni, pe malul Prutuluĭ.

Păpureanca, *lac,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, situat între satul Dudești și brațul Borcea.

Păpușa, *munte,* la N.-V. com. Novaci, plaiul Novaci, jud. Gorj, situat între munțiĭ Paltinul, Tigvele, Dîlbanul, Urda și Cioara.

Păpușa, *munte,* jud. Mușcel, între munțiĭ comuneĭ Lerești și munțiĭ comuneĭ Nămăești, al căruĭ vîrf întrece toate vecinătățile. Se află la 2386,2 m. d'asupra Mărĭĭ-Negre. Masivul săŭ este compus din șisturile cristaline metamorfice, care formează cea maĭ vechĭe grupă geologică.

Păpușa, *pisc* (2426 m.), pe culmea Ghezera (v. a. n.), jud. Mușcel. Are o potecă care duce prin vîrful Tiefeloaga.

Păpușa, *schit*, jud. Vîlcea, pe un deal frumos, situat între mănăstirile Bistrița și Arnota. A servit ca bolniță și cimitir mănăstirei Bistrița și astăzi servește ca cimitir școalei de subofițeri de la Bistrița. Pisania din tindă, scrisă cu vopsea, vorbește numai de zugrăveala tindei:

† Acest pridvor zugrăvitu-s'aŭ din bun gîndul Dumneaei, Jupăneasa Andrianei Vornicesei a Dumnealui Șerban Cantacuzino vel Vornic, în zilele luminatului Domn Ion Constantin B. Basarab Voevod, fiind egumen Kir Ștefan Ieromonah, Mai 18, 1710 i Zografii Iosif Ieromonah Hranite.

Tot în tindă se văd zugrăviți, la stînga, despre ușă, Șerban Cantacuzino vel Vornic și Andriiana, jupîneasa lui.

Ușa bisericei este foarte frumos săpată și poleită; se vede pe dînsa un înger, iar de desupt inscripțiunea slavonă, care sună astfel:

Această ușă a făcut'o Ieromonahul Vasilie, în zilele lui Mateiŭ Basarab Voevod, în anul 1654.

Tîmpla de asemenea pare a fi din timpul lui Matei-Vodă, ca și icoanele.

Păpușa, *schit*, situat la N.-E. de mănăstirea Bistrița, com. Costești, pl. Horezul, jud. Vîlcea, pe vîrful unui pisc, zidire vechie și strîmptă. Inscripțiunea de d'asupra ușei este următoarea:

† Sfînta biserică această din temelie este zidită întru cinstea și pofa'a Sfîntului Grigore Decapolitu, de robul lui Dumnezeŭ Kir Ștefan Egumenul Bistriței, ajutorînd și alți frați cu ce s'aŭ îndurat, ca în veci să aibă bună pomenire, în zilele bunului credincios Constantin Voevod.

Schitul Păpușa e vrednic de amintit, pentru-că amvonul lui, în timpurile vechi, servea de școală pentru copiii comunei, și slujitorii lui serveaŭ de dascăli.

Păragina, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Călmățuiului, com. Dracea, așezat pe partea stîngă a rîului Călmățuiul. Are o populație de 135 suflete.

Părăești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Stănești, plaiul Nucșoara, jud. Mușcel, situat pe malul stîng al rîului Doamna și pe valea Părăești, dela care și-a luat numele.

Are o biserică, cu hramul Sf. Voevozi, făcută din lemn de locuitorii comunei, și deservită de 1 preot.

Părăești, *numire dată unei* părți din *comuna* Mioveni, jud. Mușcel.

Părăeștilor (Valea-), *vale*, jud. Mușcel, izvorește din pădurea Slănicul, trece pe la S.-E. de com. Stănești și se varsă în rîul Doamna, pe malul stîng.

Părășești, *pădure* a statului, în întindere de 885 hect. Impreună cu trupurile: Verdea (20 hect.), Zlătărei (216 hect.), Dobrușa (76 hect.), Gușoeni (180 hect.), Mitrofani (125 hect.) și Naropița (22 hect.), ține de comunele Drăgășani, Ștefănești și Crețeni, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Părăștelor (Valea-), *vale*, jud. Botoșani, com. Bălușeni, între Dealul-Coșerilor, de pe Tocileni, și dealul Puturosul.

Părăușani, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Mijlocul, formată din 5 mahalale: Badea, Croitori, Gencherești, Istrătești și Plăvaia. E situată pe piscurile Plăvaia, Istrătești și Greci și pe valea Plăvaia, la 52 kil. de capitala județului și la 3 kil. de a plășei.

De la 1863 formează o singură comună; pînă la această dată era întrupată cu comuna Pleșoiul.

Are o populație de 552 suflete, locuind în 276 case; 2 biserici, una de lemn făcută de peste 200 ani, și a doua de zid, făcută la anul 1886 de enoriași.

Vite sunt: 20 cai și iepe, 65 boi, 151 vaci, 51 capre și 130 oi.

Locuitorii sunt moșneni; numai 7 s'aŭ împroprietărit la 1864 pe diferite moșii particulare.

In raionul comunei este Dealul-Steagului, unde se zice că Turcii ar fi înfipt de demult un steag.

Copiii din comună frecuentă școalele din Tina și Gradiștea.

Vatra satului are 287 hect., și, dinpreună cu locurile arabile, izlazul, pădurile și surpături sunt 835 hect. pămînt.

Dintre pomi roditori sunt: peri, meri, nuci și cireși.

Veniturile și cheltuelile comunei se urcă la 725 lei anual.

E brăzdată de dealurile: Boru, Steagul, Părăușani, Săscioara și Croitori, sădite cu vii și pruni și pe cari se cultivă porumb, și e udată de văile: Păraua, Vărsătura, Plavia, Borul și Bratcul, precum și de rîul Oltețul, care trece prin partea de V. a comunei.

Se mărginește cu comunele: Roșiile, Băești, Pleșoiul, Gradiștea și Tina.

Părăușani, *deal*, în raionul com. Părăușani, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 5 hect. vie.

Părincea (Tîrgul-), *com. rur.*, pl. Siretul-d.-j., jud. Bacăŭ, în-

tinzîndu-se pe povîrnișul V. al dealurilor ce despart basinurile pîrîuluĭ Berheciul de al pîrîuluĭ Răcătăul.

Este alcătuită din 2 cătune: Părincea, format din satul Părincea și din Tîrgușorul-Părincea, care în vechime se numea Zlătari, reședința comuneĭ și a subprefecturеĭ plășeĭ, și Buzdugani.

Maĭ înainte moșiile răzășeștĭ Părincea unite cu Milești, făceaŭ parte din județul Tecuciŭ, ocolul Polocinuluĭ («Uric.» Codrescu, vol. VII, pag. 313.)

Se mărginește: la E., cu teritoriul com. Godinești (jud. Tecuciŭ); la V., cu al com. Milești; la N., cu al com. Leca; la S., cu com. Năneștĭ și cu secția Horgești (com. Gioseni).

Pe teritoriul comuneĭ șerpuesc treĭ ape: pîrîașele Cornițelul și Zlătari, pe la mijloc, și pîrîul Răcătăul, pe la V. săŭ.

Dealurile: Bota, al-Aguzilor și al-Poienilor, sunt singurele ridicăturĭ maĭ însemnate.

Are o populație de 942 suflete; o școală mixtă, care funcționează de la 1869 în tîrgul Părincea, frecuentată de 32 băieți și 18 fete; 2 biserici, în satul Părincea, deservite de 1 preot și 2 cîntăreți; 8 cîrciumĭ.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 109 locuitorĭ, cu 385 fălcĭ pămînt în țarină.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de aproximativ 2116 hect.

Totalul pămînturilor de cultură este de 1030 hect.

Proprietar mare este Caton G. Leca, cu o moșie de 1053 hect.

Pădurea ocupă o întindere de vre-o 500 hect. și poartă numele de Cornițelul.

Viile aŭ o întindere de 12.75 hect.

Vite sunt: 70 caĭ, 376 vite cornute, 153 porcĭ, 33 capre și 776 oĭ.

Stupĭ cu albine sunt 60.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 5774 leĭ, 56 banĭ și la cheltuelĭ, de 3896 leĭ, 99 banĭ.

Teritoriul comuneĭ este străbătut de calea vecinală Bacăŭ-Părincea.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 25 kil.; la com. Milești, 3 kil.; la com. Leca, 5 kil.; la com. Năneștĭ, 5 kil.; la com. Gioseni, 18 kil.

Părincea (Tîrgușorul-), *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., reședința plășiĭ și a comuneĭ Tîrgul-Părincea, situat pe pîrîașul Cornițelul. Are o populație de 845 suflete; o judecătorie de pace; o școală mixtă și o biserică, clădită la 1863 de către Banul Anastase Ion, din timpul căruia satul s'a mărit. De atunci i se zice și Tîrgușorul-Părincea.

La 1 kil. departe de sat, pe cîmpia numită Foranul, se află o biserică de lemn, numită a Zlătarilor. Inscripția de d'asupra ușeĭ sună ast-fel:

Să se știe de cînd am făcut această biserică, Leat. 7210 (1702).

Sunt 8 cîrciumĭ.

Vite: 70 caĭ, 365 vite marĭ cornute, 151 porcĭ și 33 capre.

Aci se maĭ află casele proprietățeĭ, o moară cu aburĭ, coșare și hambare pentru cereale, precum și maĭ multe dughenĭ. Locuitoriĭ pe lîngă agricultură se maĭ ocupă și cu cărăușia, lemnăria, ciubotăria, croitoria și cojocăria.

Părincea, *moșie*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Tîrgul-Părincea, cu o întindere de 1500 hect., proprietatea d-luĭ C. Leca, dînd un venit anual de 50000 leĭ aproximativ.

Părlădeni, *altă numire a satuluĭ* Insurățeĭ, jud. Brăila.

Păroaia, *sat*, făcînd parte din com. rur. Știubeiul-Orăști, plasa Dîmbovița, jud. Ilfov, situat la N. de Orăști, între pădurea Păroaia și malul drept al rîuluĭ Dîmbovița.

Se întinde pe o suprafață de 381 hect., cu o populație de 60 locuitorĭ.

Caseĭ Otetelișanu aparțin 378 hect. și locuitorilor restul.

In cercul satuluĭ sunt 2 morĭ cu apă și 1 pod.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 54 și al celor micĭ de 108.

Păroasa, *sat*, făcînd parte din com. rur. Măgureni, pl. Filipești, jud. Prahova.

Are o populație de 161 locuitorĭ. Satul datează de vr'o 50 anĭ, prin aducerea a 30 familiĭ de rudarĭ de către proprietarul Const. Cantacuzino, de la rîul Buzăul.

Părosul, *cătun*, în jud. Putna, pl. Vrancea, com. Tichirișul, situat în lungul rîpeĭ prin care curge, de la Berdacul, pîrîul Tichirișul.

Are o populație de 552 suflete, carĭ locuesc în 131 case; o biserică filială cu hramul S-țiĭ Voevozĭ.

Păroși, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Oltul-d.-s., compusă din 3 cătune: Marlovești, Mijlocul și Ștefănești, situată pe valea și ambele dealurĭ ale rîuluĭ Cungrea-Mică, la 40 kil. de capitala județuluĭ și la 9 kil. de a plășeĭ.

Are o populație de 1000 io-

cuitorĭ, din carĭ 265 contribuabilĭ; 3 bisericĭ, în fie-care cât. cîte una, deservite de 2 preoțĭ; o școală, în Mijlocul, frecuentată de 39 copiĭ.

Meseriașĭ sunt: 2 cojocarĭ, 1 cizmar, 3 tîmplarĭ, 2 dogarĭ și 1 rotar. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la Slatina și Pitești.

Locuitoriĭ sunt moșneni, afară de 47, carĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșiile proprietarilor, dîndu-li-se 102 hect. Eĭ aŭ: 26 caĭ și ĭepe, 166 boĭ, 200 vacĭ, 30 capre, 400 oĭ și 100 porcĭ.

Comuna, cu izlaz cu tot, are 2250 hect.

Comerciul se exercită de 1 cîrciumar.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la 2149.54 leĭ anual.

Două șosele comunale înlesnesc comunicația cu comunele Făgețelul, Dobroteasa, Topana și Urși.

E situată pe dealurile numite Din-Dreapta-Cungrișoareĭ și Din-Stînga-Cungrișoareĭ, pe care se cultivă viță, prunĭ și cereale, parte rămînînd pășunĭ de vite.

E străbătută de pîrîul Cungrișoara, în care se varsă vîlcelele: Ochiuzul, Popa-Tudor, Niță-Popa-Ilie, Alumișelul și Ovreiul. Pe la V. sunt vîlcelele Dobrota, Șurlicari, Stîlpișorul, iar pe la E., vîlceaua Lomul-Mare, unită cu Lomul-Mic, Lunga și Plapcea-Mare.

Se mărginește la N. cu com. Topana; la S., cu com. Urși; la E., cu Făgețelul și Chilia și la V., cu Dobroteasa și Simburești.

Se zice că comuna s'a înființat între anĭ 1456—1462 de niște locuitorĭ, fugarĭ din Oltenia.

Părtinișul, *fost sat*, jud. Suceava, d'asupra dealuluĭ Ceapa, de lîngă satul Hîrtoapele. Localității i se mai zice acum și La-Țintirim, fiind cimitirul satuluĭ acolo.

Părul (Zilișteа), *cătun*, al com. Cochirleanca, jud. Buzăŭ, cu 60 locuitorĭ și 13 case.

Părul, *munte*, situat în ramura munților Pîngărați, lîngă mănăstirea Pîngărați, com. Pîngărați, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu.

Părul, saŭ **Valea-Părului**, *pîrîiaș*, jud. Covurluiŭ, ce se formează numaĭ din ploĭ și din topirea zăpezeĭ; are albie curgătoare; începe din pădurea Chirilești, com. Rogojeni, din locul numit Ciuciuveni; trece prin satul Roșcani, com. Vlădești; traversează moșia Măstăcani, de la N. spre S., pe valea cu același nume; aproape de vărsătura luĭ în lacul Covurluiul, între Măstăcani și Chiraftei, i se dă numele de Chiraftei.

Părul (Grindul-cu-), *grind*, saŭ loc ridicat d'asupra stufuluĭ înconjurător, jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ, format din 2 corpurĭ; are o lungime de 8 kil. și o întindere de 35 hect.; este acoperit cu nisip.

Părul-Rotund, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, pendinte de com. Nenciulești. Forma maĭ nainte o comună osebită, însă din lipsa resurselor a fost alipită la com. Nenciulești. Are o populație de 249 suflete, din carĭ 54 contribuabilĭ.

Părul-Rotund, *moșie*, în jud. Teleorman, cât. cu același nume. Are o întindere cam de 135 hect. și este proprietatea d-luĭ Chr. Rădoiŭ, cumpărată de la stat.

Părului (Dealul-), *deal*, spre S. de satul Romînești, jud. Iași, pl. Copoul, com. Movileni, pe care se cultivă cereale.

Părului (Dealul-), *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Odobasca; se desface din Culmea-Scorușuluĭ; brăzdează partea de N. a comuneĭ și se termină în rîul Rîmna; e acoperit cu pășunĭ și pădurĭ.

Părului (Dealul-), *deal*, jud. Tecuciŭ; începe din com. Cuciumeni; se întinde spre S. paralel cu Valea-Băcĭ pănă aproape de orașul Tecuciŭ.

Părului (Poiana-), *culme de deal*, jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Buda; se desface din Dealul-Cîlnăuluĭ și brăzdează com. la V.; este acoperită cu pădurĭ.

Părului (Pîrîul-), *pîrîŭ*, jud. Iași, pl. Copoul, com. Movileni; izvorește din valea cu același nume, de pe teritoriul satuluĭ Romînești; în cursul săŭ formează o mlaștină acoperită cu stuh și papură; se varsă în îazul Ghemul.

Părului (Valea-), saŭ **Beceni-de-Jos**, *cătun*, al com. Cărpinișteа, jud. Buzăŭ, cu 500 locuitorĭ și 99 case. Are sub-divizia Cocorești.

Părului (Valea-), saŭ **Furești**, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Cărpinișteа, cunoscută în general sub numele de Cocorești. Vezĭ Cocorești.

Părului (Valea-), *vale*, jud. Iași, pl. Copoul, com. Movileni, pe

teritoriul satuluĭ Potîngeni, între Dealul-Părului și dealul Uricani; bogată în stuh.

Părului (Valea-), *vale*, jud. Ilfov, în partea de S. a căt. Greci d.-j., în care se află și lacul Colceagul, de unde se scoate țiperig și papură pentru rogojini.

Părului (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzău, com. Mlăjetul, căt. Chirilești; are fîneață, izlaz și puțină pădure.

Părușelul, *deal*, pe care sunt situate viile și locurile cu același nume, jud. Teleorman; începe din spre com. Cioara și se termină aproape de satul Vînători, la 1 kil.

Părușelul, *drum*, prin com. Vînători, jud. Teleorman; începe de la capul dealuluĭ Părușelul, pe muche, și duce la viile cu același nume, ale locuitorilor; se desparte apoĭ în maĭ multe ramurĭ mergînd toate în Balta-Viișoareĭ. Iĭ maĭ zice și Drumul-Vasluiuluĭ.

Părușelul, *viĭ* renumite, ale locuitorilor din com. Vînători, jud. Teleorman, situate pe coasta dealuluĭ cu același nume, în întindere de 30 hect. Cultivatoriĭ acestor viĭ plătesc otașniță proprietățiĭ.

Părușul, *lac*, în insula Balta, jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Dudești.

Părvulești, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, aparținînd moșnenilor.

Păsărani, *mahala*, în com. rur. Șușița, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinți.

Păsărei, *sat*, făcînd parte din com. rur. Berbești, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populație de 319 locuitorĭ; o biserică, zidită la 1841.

E udat de vălcelele: Valea-Mare și Cădușeĭ, care se varsă în rîul Tîrîia.

Păsărei, *mahala*, în com. rur. Roșiile, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, cu o populație de 256 locuitorĭ.

Păsărești, *mahala*, în com. rur. Samarinești, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinți.

Păsăroiul, *mahala*, în com. rur. Drăgotești, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Păsăroiul, *cătun*, al com. Cătina, jud. Buzău, cu 110 locuitorĭ și 26 case.

Păsăruia, *sat*, în com. rur. Orevița, pl. Blahnița, jud. Mehedinți.

Păsăruica, saŭ **Vîsciana**, *gîrlă*, jud. Ilfov, curgînd de la V. spre E. Sorgintea se află între Otopeni și Tunari. Trece pe lîngă comunele: Ștefănești, Afumați, Moara-Domnească, Borănești, Tînganul și Fundeni-Gherasi.

Păscăloaia, *pîrîŭ*, jud. Iași, pl. Cîrligătura, com. Popești; se formează în pădurea Hărpășești și se varsă în ĭazul Fandolica.

Păscăreni, *sat*, jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-s., com. Valea-luĭ-Ion, așezat pe Pîrîul-luĭ-Vrabie, maĭ jos de satul Valea-luĭ-Ion (școala), la 1 kil., și pe dealul Păscăreni. Are o populație de 271 suflete și 3 cîrciumĭ.

Locuitoriĭ posedă: 5 caĭ, 45 vite marĭ cornute și 23 oĭ.

Păscăreni, *vîrf de deal*, jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-s., com. Valea-luĭ-Ion, din șira colinelor dintre Tazlăul-Mare și Bistrița, pe care se află așezat cătunul cu același nume.

Păscoaia, *pîrîŭ*, care izvorește din munțiĭ com. Malaia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, și se varsă în rîul Lotrul.

Păscoaia, *pîrîŭ*, jud. Vîlcea, plaiul Cozia, la 8 kil. spre V. de com. Brezoiul; se varsă în rîul Lotrul, pe malul stîng, în raionul acesteĭ comune.

Păsculești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Ciumagi, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Păstîrnacul, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, com. Frasinul.

Păstrăveni, *com. rur.*, situată în partea despre E. a plășeĭ de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu, la 44 kil. de orașul Piatra, formînd cu marginele sale limita despre jud. Suceava, și, pe o mică întindere, spre E., despărțindu-se prin rîul Moldova, despre jud. Roman, așezată între com. Timișești, Uricheni și Uscați.

Este formată din cătunele: Păstrăveni, Rădeni, Davideni, Spiești, Fundătura, Țibucani-d.-s., Țibucani-d.-j. și Schitul-Țibucani, cu o populație de 911 familiĭ, saŭ 4202 suflete.

Are 4 școale mixte, la Davideni, Păstrăveni, Țibucani-d.-s. și Rădeni și 1 școală de cătun în Țibucani-d.-j., frecuentate de 108 elevĭ; 4 bisericĭ, deservite de 5 preoțĭ; 1 fabrică de spirt.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriți în 1864 sunt astă-zĭ: 273 carĭ trăesc încă stăpînindu-și

încă locurile lor; 279 carĭ stăpînesc locurile ca urmașĭ; 4 locurĭ și jumătate se stăpînesc de către alțĭ locuitorĭ de cît ceĭ împroprietărițĭ; 1 loc se stăpînește de către comună; 168 de inși sunt carĭ, de și însurațĭ și cultivatorĭ de pămînt, n'aŭ nicĭ un fel de proprietate, precum nicĭ perspectiva de a moșteni ceva pe urmă părinților lor legiuițĭ.

Agricultura se face pe o întindere de 4822 hect.

Imașul (suhatul) are o întindere de 230 hect., nutrind peste 6909 capete de vite.

Budgetul com. e la venitурĭ de 14574 leĭ și la cheltuelĭ, de 12477 leĭ.

Comunicația cu satele vecine se face prin un drum ce duce de la satul Păstrăveni pe la Capul-Dealuluĭ la satul Țibucani; un drum ce se ramifică din precedentul la satul Davideni și de acolo se unește cu șoseaua Girovul-Tupilați (între kil. 30—31); un drum de la satul Păstrăveni la satele Petricani d.-s. și Oricheni; un drum de la satul Păstrăveni la Spiești; de la satul Davideni prin Spiești la Timișești; un drum de la satul Păstrăveni la Rădeni; un drum de la satul Rădeni la satul Uricheni și un drum tot la acest sat la satul Țibucani.

Păstrăveni, *sat*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Păstrăveni, situat pe valea Moldoveĭ, la 47 kil. de orașul Piatra.

Are o populație de 830 familiĭ; o școală mixtă, frecuentată de 16 copiĭ.

Aci se află reședința comuneĭ și vastele case ale proprietarilor moșieĭ, ereziĭ principeluĭ Gr. M. Sturdza.

Păstrăveni, *moșie*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, proprietatea moștenitorilor principeluĭ Gr. M. Sturdza.

Venitul anual al moșieĭ e de 40500 leĭ.

Pășcani, *com. rur.*, jud. Suceava, situată în centrul plășeĭ Siretul-d.-j., spre S.-E. și la 40 kil. de Fălticeni.

Se mărginește la E. cu com. Ruginoasa și Văscani; la V., cu com. Cristești; la S., cu com. Miroslăveni și Stolniceni și la N., cu com. Lespezi.

Are forma unuĭ trapez neregulat înclinat spre E. (albia Siretuluĭ).

Se compune din satele: Tîrgușorul-Pășcani, unde se află reședința comuneĭ și a sub-prefectureĭ plășeĭ, Gara-Pășcani, Fîntînelele, Brătești, Sodomeni, Boșteni, Gîșteni, Topile, Valea-Seacă, Conțești, Blăgești și Lunca, cu o populație de 10498 suflete, locuind în 2302 case.

In întreaga comună sunt: 1 librar, 24 băcanĭ, 94 cîrciumarĭ, 12 lipscanĭ, 10 fierarĭ, 1 farmacist, 4 otelierĭ, 4 hangiĭ, 6 cafegiĭ, 16 debite de tutun, 1 ceasornicar, 7 brutarĭ, 2 căruțașĭ, 2 dogarĭ, 20 croitorĭ, 3 dulgherĭ, 2 boiangiĭ, 1 zugrav, 3 cojocarĭ, 5 casapĭ, 4 rotarĭ, 4 bărbierĭ, 25 cizmarĭ și alțĭ peste 20 comercianțĭ de mărunțișurĭ și micĭ industriașĭ, ceĭ-l'alțĭ locuitorĭ sunt plugarĭ.

Contribuabilĭ sunt 2401.

Are 8 bisericĭ ortodoxe și 1 catolică, deservite de 11 preoțĭ și 18 cîntărețĭ; 6 școale mixte, în Cîscești, Luca, Tîrgul-Păscani, Sodomeni, Topilele, Valea-Seacă; 1 școală primară urbană mixtă a Direcțieĭ C. F. R. în gara Păscani și 2 școale rurale de cătun, în Blăgești și Brătești.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 65000 leĭ și la cheltuelĭ de 55077 leĭ.

Vite sunt: 585 caĭ, 1705 boĭ, 1450 vacĭ, 3626 oĭ, 15 capre și 750 porcĭ.

Altitudinea comuneĭ de la nivelul Mărieĭ variază între 320—335 m.

E udată de rîul Siretul și de pîraiele Conțasca, Valea-Seacă, Ermolia, Recea, Pîrîul-Pîrloagelor, al-Ocoalelor, Secul și Brătești.

Moșia e proprietatea ereziloг decedatuluĭ Colonel Eugen Alcaz, cumpărată de la N. Rosetti-Rosnovanu, împreună cu toată zestrea (acarete, vite, cultură, etc.) pe prețul de 2600000 leĭ.

Suprafața comuneĭ e de 10822 hect.

Improprietărițĭ la 1864 sunt: 40 fruntașĭ, 586 pălmașĭ și 354 codașĭ, stăpînind 3229 fălcĭ.

Moșia e una dintre cele maĭ frumoase, nu numaĭ din județ, ci chiar din întreaga Moldovă.

In comuna Păscani sunt 6 morĭ, 2 piue și o fabrică de săpun.

De însemnat în comuna sunt: Schitul-Brătești și gara Păscani cu atelierul.

Pășcani, *tîrgușor*, în jud. Suceava, com. cu același nume, așezat pe un podiș frumos ce țărmuește șesul drept al Siretuluĭ.

Are o populație de 166 familiĭ, saŭ 782 suflete, locuind în 166 case.

Vatra tîrguluĭ din deal împreună cu vatra celuĭ din vale și gara ocupă 51 fălcĭ și 41 prăjinĭ. Maioritatea tîrgoveților sunt comercianțĭ și numaĭ o parte plugarĭ.

Improprietărițĭ la 1864 sunt 76 fruntașĭ și 311 codașĭ, stăpînind 1856 fălcĭ și 28 prăjinĭ.

Are o biserică, cu hramul

S-ții Voevozĭ, zidită de familia Roznovanu și deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți; o școală mixtă, cu 2 învățătorĭ și 2 învățătoare, frecuentată de 195 copiĭ.

E reședința sub-prefecturei plășeĭ Siretul-de-jos, a com. și a judecătorieĭ ocoluluĭ cu acelașĭ nume.

E legat de gară prin o linie telefonică.

In tîrg este o farmacie și o fabrică de săpun.

Aci se face bilciŭ în fie-care Duminică și peste an iarmaroace la Sf. Maria-Mică, Sf. Dumitru, Sf. Nicolae, Sf. Teodor, Buna-Vestire și Floriĭ.

Intre Păscani și Blăgești este un pod pe vase al proprietățiĭ. Din sus de acest pod este un altul de fier, pe stîlpĭ de piatră, al linieĭ ferate Păscani-Iași.

Drumurĭ principale sunt: la Fîntînele (2½ kil.); la Brătești (6690 m.); la Boșteni (4 kil.); la Sodomeni (4 kil.); la Gîscești (6 kil.); la Topile (6 kil.); la Valea-Scacă (7½ kil.); la Blăgești (3680 m.); la Lunca (7360 m.); la Gară (1 kil.) și la Conțești (10 kil.).

Vechimea tîrguluĭ nu trece peste un secol. Inainte de 1879 nu eraŭ în Păscani de cît două hanurĭ și cîte va prăvăliĭ ale proprietățeĭ, dar de atuncĭ încoace o dată cu construirea linieĭ ferate Lemberg-Cernăuți-Iași, porni și înflorirea luĭ, așa că acum merge înainte cu pașĭ destul de repezĭ.

Satul, lipit de tîrg, e mult maĭ vechiŭ.

«Credem, zice Ep. Melchisedec în «Cronica Romînilor», vol. I, nota de la p. 177 (Buc., 1874), că numirea de Păscani, ce poartă maĭ multe sate în Romînia, se derivă de la pronumele familiilor primitive Pașcu».

In hrisovul de danie al luĭ Alexandru Vodă, datat Suceava, 8 Aprilie 1419, precum și în acela al luĭ Ștefan Vodă către mănăstirea Tazlăul, d. d⁰ Suceava, 1 Fevruar 1481, moșiile Borilești, Păscani și Drăgotești se citează ca fiind pe cîmpul luĭ Dragoș. («Arh. istorică» de B. P. Hasdeŭ, Bucur., 1865, tom. I, pag. 75 și 110).

Păscani a fost ars, suferind marĭ stricăciunĭ de la Leșiĭ luĭ Sobieski și Tătarĭ pe timpul luĭ Constantin Cantemir.

Prin Păscani fu trecerea podgheazuluĭ condus de capul-catanelor din Neamțu, numit Frența, care se ducea să răstoarne pe Vodă Mihaĭl Racoviță din a treia domnie. (I. Neculcea, «Letopisețele țăreĭ», vol. II, pag. 233 și 352).

In 1803, Păscani a Visterniculuĭ Iordache Balș, numără 382 liuzĭ, plătind 5521 leĭ bir anual, la care se maĭ adăugaŭ breslașiĭ ot tam, 22 liuzĭ cu 188 leĭ bir și 12 de ceĭ fără bir. Eĭ se ocupaŭ cu plugăria și cultura tutunuluĭ și aveaŭ loc strîmt. («Uric.», vol. VII, p. 247).

Visternicul Iordache Balș, în diata sa din 1809, îndatorează pe fiul săŭ Iancu, căruia îĭ lasă: moșiile sale întregĭ: Păscani, cu toate cătunurile și cu toate siliștile unite la un loc și Conțești, ce sunt luate de vecĭ de la mănăstirea Probota, cu besmăn în ținutul Sucevei și cu casele din Păscani, cu toată pojijia caseĭ și cu toate prisecile cu stupĭ, la aceste arătate moșiĭ, îl îndatorează ca: 1. să se afle preoți și psalțĭ fără strămutare la biserica din Păscani; 2. să întrețină școala cu dascăl moldovenesc și grecesc, în toată vremea; 3. să se facă două pomenirĭ pe an la biserică și 4. să poarte de grije schitului Brătești. («Uricariul» de Codrescu, vol. XI, p. 337 și XVI, p. 280).

Printr'un hrisov din 1814, Noembrie 16, se întărește stăpînirea Visterniculuĭ Iordache Ruset pe moșia Păscani de la ținutul Sucevei și Hodora de la ținutul Hîrlăuluĭ, ce aŭ cumpărat-o prin mezat de la epitropiĭ Bezedelilor Dimitrachi și Panaiotachi, fiĭ a Domnuluĭ Constantin Moruzzi Voevod. («Uricariul», de T. C., Vol. VI, p. 299).

Nicolae Roznovanu (de sigur tatăl luĭ Iordache) a fost numit visternic de Mihail Șuțu, știndu-l favorabil Eterieĭ, la care fusese atras, încă de pe cînd învăța în Paris, de Grecul Minas Minard, bibliotecar la institutul Franțeĭ. (A. D. Xenopol, «Ist. Rom.», vol. V, p. 674).

Păscani, *sat*, județul Covurluiŭ. Vezĭ Păscani-Slobozia.

Păscani, (Căciulați-Banuluĭ), *sat*, făcînd parte din com. rur. Căciulați, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Situat pe malul drept al văieĭ Pociovalișteа. Aci este herghelia de caĭ a răposatuluĭ C. Blaremberg, castelul proprietățeĭ și unul din cele maĭ frumoase și maĭ vechĭ parcurĭ.

Păscani, a fost proprietate a Principeluĭ Grigore Ghica, apoĭ a Principeluĭ Grigore Ghica și apoĭ a Principeluĭ Alex. Ghica. Aci a fost și reședința lor de vară pănă la anul 1842, cînd s'aŭ mutat la Căciulați.

Se întinde pe o suprafață de 285 hect., proprietatea răp. C. Blaremberg, cu o populație de 288 locuitorĭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Are: o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 helești; 1 pod stătător.

Numărul vitelor mari e de 207 și al celor mici, de 360.

Păşcani, *stație de dr.-d.-f.*, în jud. Suceava, pl. Siretul-d.-j., com. cu același nume, pe șesul drept al Siretului și la 800—1000 m. de Tîrgul-Păşcani.

De aci pornește linia ferată în trei direcțiuni spre: Roman-București, spre Iași și spre Burdujeni.

Pe lîngă serviciul direcțiunii C. F. R. se mai află în gară: un oficiu telegrafo-poștal, un comisar, un atelier în care se repară vagoanele și mașinele, cu o turnătorie sistematică. In jurul gării s'a format un tîrgușor, numit de Păşcăneni, Tîrgul-din-Vale, cu o populație de 263 familii, sau 1230 suflete, din cari 300 contribuabili, locuind în 164 case.

Pe lîngă atelier s'a înființat o biserică catolică, cu hramul Joia Verde, zidită în 1872 de comunitatea amploiaților și lucrătorilor catolici, deservită de un preot. Tot în 1872 s'a înființat și o școală primară urbană mixtă, cu trei institutori, frecuentată de 80—100 copii. Școala se întreține de direcția C. F. R. O maestră este angajată pentru predarea lucrului de mînă la eleve. In apropiere se află frumosul pod de fier ce servă linie Păşcani-Iași.

Venitul acestei stații pe 1896 a fost de 283703 lei, 36 bani.

Înălțimea d'asupra nivelului Mării: 197 m. 42.

Păşcani, *moșie* particulară, de 1718 hect., în jud. Covurluiu, pl. Prutul, com. Vlădești.

Păşcani, *pădure*, la V. moșiei Păşcani, jud. Suceava, îmbrăcînd dealurile Pietrosul, Titihanul și Huhurezul. Are o întindere de 1790 hect. acoperite mai mult cu fag și ștejar.

Păşcani-Slobozia, *sat*, în jud. Covurluiu, pl. Prutul, com. Vlădești, cu vr'o 600 m. mai jos de reședința comunală.

Are o populație de 49 familii, sau 162 suflete, și o biserică.

Intinderea teritoriului e de 2288 hect., din care cea mai mare parte sunt ale proprietății mari.

In vechime se numea Busuioaca.

Păşcanul, *baltă*, jud. Covurluiu, pl. Prutul, com. Vlădești; are o îndindere de peste 270 fălci, o lățime de vr'o 12 fălci, și conține stuf, și pește.

Păşcăneanca (Ungureni), *sat*, jud. Ilfov, pl. Znagovul, făcînd parte din com. rur. Butimanul-Luceanca.

Se întinde pe o suprafață de 448 hect., cu o populație de 209 locuitori.

D-l A. Rătescu are 313 hect. și locuitorii, 135 hect. In corpul moșiei s'au rezervat 35 hect. pentru izlaz, iar 165 sunt acoperite de pădure.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor mari e de 134 și al celor mici, de 204.

Satul s'a înființat cam pe la anul 1809, de către fostul proprietar Penciu Păşcan. Numele de Ungureni vine de la locuitorii Unguri ce au fost aduși pentru prima oară cînd s'a înființat satul.

Păşcăneanca, *pădure* particulară, jud. Ilfov, în întindere de 165 hect., pendinte de com. Butimanul, pl. Znagovul, populată cu tufă, carpen, alun, jugastru, teiu, etc.; predomină tufa.

Pătîrlăgei (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzău, com. Valea-Mușcelului, cătr. Brusturișul; face hotar între comunele Mlăjetul, Pătîrlagi și Valea-Mușcelului.

Pătîrlagele. Vezi Pătîrlagi, jud. Buzău.

Pătîrlagi, *com. rur.*, în jud. și pl. Buzăului, situată pe malul drept al rîului Buzău, la 56 kil. de orașul Buzău. Suprafața com. e de 5205 hect., din care 1340 arabile, 358 pădure, 1730 fineață, 640 izlaz, 181 livezi, 10 vie și 946 sterpe.

Proprietăți mai însemnate sunt: Lereasca, Sibieasca, și Sfoara-de peste-gîrlă, posedate de cetele de moșneni: Isărești, Oproeștii-Mari, Oprăeștii-Mici, Bărăști, Dragomirești, Jitieni, Gavriloi, Mituloae, Goteștî, Ghiță Popa Constantin, I. M. Popescu, C. Popa Stoica, Chr. Nicolau și Floreștî.

Terenul este accidentat de dealuri înalte, dar prielnic culturei.

Din substanțe minerale are sare și gips, precum și izvorul sulfuros de la M. Balosinul.

E formată din cătr.: Burueneștî, Crîngul, Crivineni, Fundăturile, Murătoarea, Orjani, Pătîrlagi, Stroești și Valea-Viei, cu o populație de 2020 suflete.

In cătr. Pătîrlagi e o școală mixtă și în Valea-Viei, una de cătun; ambele sunt frecuentate de 140 elevi.

Sunt 6 biserici, deservite de 4 preoți, 4 cîntăreți și 3 paracliseri. Catedrala e cea cu hramul Sf. Dumitru. Cea mai frumoasă e acea din Valea-Viei.

E reședința sub-prefecturei plaiului Buzău. Are o stațiune telegrafo-poștală, înființată la 26 Aprilie 1873 și al cărui venit pe 1896—97 a fost de lei 358,

bani 15; o judecătorie de ocol; 13 cîrciumi; 3 mori și 1 făcău.

Meseriași sunt: 2 lemnari, 1 tîmplar, 1 croitor, 3 cizmari, 3 fierari, 5 cojocari, 1 boiangiu, 5 brutari și 1 bărbier.

Comerciul constă în desfacerea țuicei și a vitelor și transporturi.

Tîrguri are: la 1 Ianuarie, 30 Ianuarie, la Sf. Teodor, la Ispas, 15 August, 26 Octombrie și 8 Noembrie.

Căi de comunicație: șoseaua Buzău-Frontieră, care o străbate în lung, precum și mai multe drumuri naturale.

Vite: 318 boi, 87 vaci, 54 viței, 5 bivolițe, 31 cai, 17 iepe, 9 mînji, 1200 oi, 318 capre și 472 porci.

Stupi cu albine: 32.

Budgetul comunei e de 4445 lei, 69 bani.

Comuna e vechie și la începutul secolului al XIX-lea se găsește menționată ca reședință a vătafului de plaiu. Din cătunele cari o compun, cele mai vechi sunt: Pătîrlagi, Valea-Viei, Pămînteni, Valea-Viei-Ungureni și Fundăturile.

Loc istoric are fortificația Cetățeaua, în jurul căreia s'a dat o luptă în 1821, între Turci și Eteriști.

Pătîrlagi, *cătun* de reședință al com. Pătîrlagi, jud. Buzău, cu 600 locuitori și 150 case. Se sub-divide în Pătîrlagi-d.-j. și Pătîrlagi-d.-s.

Pătlăgeanca, *sat*, în jud. și pl. Tulcea, cătunul comunei Satul-Nou, așezat pe malul drept al brațului Chilia, la 16 kil. spre S.-V. de reședință. Are o întindere de 1800 hect., din cari 12 hect. ocupate de vatra satului. Populația, lipovană, este de 25 familii, sau 112 suflete, din cari 23 contribuabili.

Pămîntul este, în cea mai mare parte, acoperit cu bălți și stufuri. Locuitorii se ocupă mai mult cu pescuitul.

Prin sat trece drumul comunal Tulcea-Satul-Nou.

Pătlăgeanca, *ostrov*, din delta Dunării, jud. Tulcea, situat în partea V. a ei, în cea N. a pl. Tulcea și cea S.-E. a com. Satu-Nou. Este coprins între brațele Chilia, Tulcea și gîrla Pătlăgeanca. Face parte dintr' un ostrov mai mare numit Ciatal. In partea S.-V. a lui se află așezat satul Pătlăgeanca. Are o întindere de 800 hect., din care mai mult de jumătate acoperite cu stuf, restul cu grinduri și locuri cultivabile.

Pătlăgeanca, *pichet* romînesc, pe malul drept al brațului Chilia, în partea N. a jud. și plășei Tulcea și în cea V. a com. Satul-Nou, lîngă cătunul Pătlăgeanca, așezat pe o înălțime de 25 m.

Pătlăgeanca, *grind*, sau loc ridicat deasupra stufului înconjurător, jud. Tulcea, situat în partea N. a plășei Tulcea, și cea S.-V. a comunei Satul-Nou; așezat dealungul brațului Chilia, pe malul său drept, în forma unei bande lungi, are o întindere de 250 hect.; pe el e așezat satul Pătlăgeanca și pichetul cu același nume.

Pătlăgeanca, *gîrlă*, în partea N. a jud. și plășei Tulcea și cea S.-E. a comunei Satul-Nou; se desface din brațul Tulcea; se întinde spre N., curgînd alături cu drumul comunal Tulcea-Satul-Nou; primește apele lacului Roșul și Ghide, și se varsă în brațul Chilia, lîngă satul Ciatal-Chioi, după 8 kil. de curs; închide între dînsa și Dunăre ostrovul Pătlăgeanca.

Pătrana, *sat*, compus din tîrlele Alexe și Jipa, din com. Nazîrul, jud. Brăila, la 2 kil. spre S. de comună. Suprafața vetrei satului e de 8 hect., cu o populație de 56 locuitori.

Vite: 272 vite mari cornute, 50 cai, 70 oi și 40 rîmători.

Pătraşcu (Măgura-lui-), *măgură*, la N.-V. cătunului Muți, pl. Tîrgului, jud. Teleorman; are o înălțime cam de 60 m. și o periferie de 150; este una din măgurile mari din plasă.

Pătraşcu (Movila-lui-), *movilă*, jud. Tulcea, așezată pe un vîrf înalt al dealului Carcaman-Bair, în partea N. a plășei Babadag, și cea E. a comunei rurale Alibei-Chioi; prin ea trec trei hotare ale satelor Alibei-Chioi, Trestenicul și Nalbant; este naturală și acoperită cu verdeață; are o înălțime de 170 m., dominînd drumul comunal Alibei-Chioi-Nalbant, ce trece pe lîngă ea.

Pătraşul, *pîriu*, pe moșia Probotești, com. Tîrnăuca, plasa Herța, jud. Dorohoiu.

Pătrăşcana, *gîrlă*, jud. Tecuciu, în partea de E. a dealului Gohorul. Se desface din rîul Bîrladul și se varsă tot într'însul.

Pătrăşcani, *sat*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, situat pe pîrîul Păltinata, la 2 kil. de satul Rîpile.

Are o populație de 285 suflete; o biserică, deservită de 2 cîntăreți, clădită de Ștefan Rosetti, la 1820; 2 cîrciumi.

Vite: 7 cai, 176 vite mari

cornute, 65 porcĭ și 63 capre.

Pătrăşcani, *cătun*, în jud. Putna, pl. Șușița, com. Bătinești, situat în cîmpia ce pleacă de la Țifești și merge pănă în Siret. E situat mai la vale de Bătinești.

Pătrăşcani, *sătuc*. Vezĭ Lipova-Răzeși, sat, pl. Racova, județul Vasluiŭ.

Pătrăşcani, *moșie*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, care aparține caseĭ răposatuluĭ Alex. Hepites.

Pătrăşcani, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, proprietatea caseĭ răposatuluĭ D. Al. Hepites. Este foioasă, are o întindere de 515 hect. și este supusă regimuluĭ silvic.

Pătroaia, *pădure* particulară, situată pe moșia Dudești, com. Dudești, plasa Dîmbovița, jud. Ilfov, supusă regimuluĭ silvic pentru că cade în linia de centură a forturilor din jurul capitaleĭ.

Pătruleşti, *sat*, cu 26 familiĭ, jud. Argeș, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Vitomirești-Trepteni.

Pătrunsa, *fost schit*, în jud. Vilcea, com. Bărbătești, plaiul Horezul, fondat de Clement Episcop, la anul 1777, și în urmă făcut din noŭ în alt loc de Postelnicul Dumitru, Protopopul Petrariu și Postelnicul Ion Bărbătescu.

Pătrunsa, *izvor*, jud. Vilcea, care, împreună cu izvoarele Bulzul și Tisa, formează rîul Otăsăul.

Pătulele, *com. rur.* și *sat*, jud. Mehedinți, pl. Blahnița, la 45 kil. de orașul T.-Severin. E situată pe un loc șes, mărginindu-se: la E. cu com. Bucura; la S., cu comunele Gruia, Pristolul și Gîrla-Mare; la S.-E., cu comunele Cujmirul-Vînători, Punghia și Recea; la V., cu comunele Izvoarele; la N. cu comunele Vînjulețul și Ciorobeni.

Satul formează com. cu satul Buhetul și mahalaua Poiana-Cioareĭ, numită și Bănățeni.

Are o populație de 4050 locuitorĭ, din carĭ 618 contribuabilĭ, locuind în 700 case; 2 bisericĭ, deservite de 4 preoți și 2 cîntăreți; o școală mixtă, condusă de 1 învățător, frecuentată de 70 elevĭ; 4 cîrciumĭ.

E udată de apa Blahnița. Are un pămînt parte fertil și parte nisipos și plantat cu salcimĭ.

Locuitoriĭ posedă: 200 pluguri, 408 care cu boĭ, 86 căruțe cu caĭ; 280 stupi.

In această comună sunt mai multe șosele, dintre care una o leagă cu comunele Cioroboreni, Rogova și Turnul-Severin.

Numărul vitelor este de 6400: 2100 vite marĭ cornute, 2500 oĭ, 240 caĭ și 1560 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ e la venituri de 14001 leĭ, iar la cheltueliĭ, de 10656 leĭ.

Localități de însemnat sunt: dealul numit Coasta-Lasculuĭ, platoul Poiana-Cioareĭ, șesul Cotul-Bucureĭ și valea Mușea pe care se află mai multe bălți cu stufurĭ, formate din înfundăturile apeĭ Blahnița.

Prin com. trece pîrîul Blahnița, care se înfundă în balta numită Rotunda din comuna Dănciul. Aci se află și un zăton, la locul numit Gura-Cotuluĭ, făcut pentru oprirea apeĭ, care să serve pentru adăparea vitelor în timpul de vară, cînd pîrîul Blahnița seacă.

Se fac aci 2 bîlciurĭ anuale: unul la I-a Duminică din luna Martie și altul la Rusaliĭ, ținînd fie-care cîte 5 zile și în care se fac vînzărĭ bune.

Pătuleşti, *sat*, jud. Argeș, plasa Pitești, făcînd parte din com. rur. Bradul-d.-j.

Pătulul-Şindrilit, *sat*, jud. Argeș, pl. Gălășești, făcînd parte din com. rur. Rătești-Furdueștĭ.

Pătululuĭ (Vîlceaua-), *pîrîŭ*, jud. Mușcel; izvorește de sub piscul numit Ciomagul, com. Bîrzești, plasa Argeșelul; trece printre ulița Poduluĭ și a Voiculeștilor și se varsă în rîul Argeșelul, pe malul stîng.

Pătululuĭ (Valea-), *vale*, jud. Mușcel, pl. Argeșelul, se varsă în rîul Argeșelul, pe teritoriul comuneĭ Davidești.

Păţeşti, *com. rur.*, jud. Putna, pl. Gîrlele.

Cătunele ce formează com. sunt așezate unul lîngă altul, pe malul stîng al Milcovuluĭ, între Focșani și Odobești.

Distanța comuneĭ de sub-prefectura plășeĭ e de 3 ½ kil., iar de capitala județuluĭ, de 7 ½ kilometri.

In deosebĭ de Milcovul, com. e udată de Gîrla-Morilor și canalul Căcaina. Pămîntul de lîngă malul Milcovuluĭ este pietros; cel pe care sunt sădite viile e nisipos și acel unde se fac arăturile e lutos.

Se compune din cătunele: Botești, Florești, Gugești, Pănticești, Pățești (unde e și primăria comuneĭ) și Slobozia-Vidrașcu.

Are o populație de 453 familiĭ, saŭ 1592 suflete; 2 bisericĭ parohiale, una în cătunul Botești, cu

hramul Adormirea și a doua cu hramul Sf. Ilie în cât. Florești; 3 biserici filiale, una in Botești, cu hramul Sf. Ilie, (parohia Botești), a doua cu hramul Sf. Gheorghe în Pățești (parohia Botești) și a treia în cătunul Slobozia (parohia Florești); o școală mixtă, în Botești, frecuentată de 73 elevi.

Budgetul comunei e la venituri de 12843,06 lei și la cheltueli, de 12822,81 lei.

Locuitorii posedă: 7 pluguri de lemn, 4 pluguri de fier, 1 grapă de fier, 3 rariță, 4 mori de apă; 310 boi, 189 vaci, 55 cai, 373 oi, 8 capre și 50 porci.

Viea se cultivă pe o întindere de 720 hect.

Comerciul se exercită de 13 cîrciumari.

Pățești, *sat*, jud. Argeș, pl. Loviștea, pendinte de com. rur. Șerbănești, și udat de pîrîul cu acelaș nume. Are o populație de 150 locuitori și o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Pățești, *cătun*, jud. Putna, pl. Gîrlele, com. cu acelaș nume, situat pe șoseaua Focșani-Odobești, la 2 ore de Focșani și pe malul Milcovului.

Are o biserică filială, cu hramul Sf. Gheorghe (parohia Botești).

Moșia aparținea mai înainte familiei Danu.

De aci se trage familia Catargiu, curgători din Toader Catargiu și Sanda Catargioae, din satul Crucea.

O ramură din familia Negruzzi, familie de mazili, se trage de aci.

Pățești, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Putna, plasa Gîrlele, cătunul Pățești, pe linia Focșani-Odobești, pusă în circulație la 22 Sept. 1895. Se află între stațiile Focșani (5.5 kil.) și Odobești (5.2 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mării e de $97^{m},31$. Venitul acestei stații pe anul 1896 a fost de 18394 lei, 25 bani.

Păuleasa, *sat*, făcînd parte din com. rur. Zărnești-Cacaleți, jud. și pl. Argeșului.

Păuleasa, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Marginea, pendinte de com. Frumoasa. Are o populație de 419 suflete, din cari 79 contribuabili.

Păuleasa, *moșie* a statului, jud. Teleorman, pl. Marginea, în întindere de 1286 hect., din cari 50 hect. pădure. O treime din moșie s'a vîndut în loturi la locuitori.

Păuleasca, *sat*, făcînd parte din com. rur. Mircești, jud. Muscel, pl. Rîul-Doamnei.

Păuleasca, *proprietate* a statului, jud. Argeș. (Vezi Bădiceni).

Păuleni, *sat*, în jud. Iași, pl. Turia, com. Roșcani, la N. de satul Rădeni, cu care formează un trup. Are o suprafață de 716 hect. și o populație de 85 familii, saŭ 302 suflete.

Locuitorii posedă: 318 vite mari cornute, 33 cai, 798 oi și 45 rîmători.

Păuleni, *pîrîŭ*, jud. Iași, pl. Turia, com. Roșcani; izvorește de sub dealul Păuleni; trece prin satul cu acelaș nume, și se varsă în iazul Păuleni.

Păulești, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Tîrgușorul, situată pe dealul Păulești, lîngă pîrîul Dîmbul, la 6 kil. de capitala județului și la 8 kil. de reședința plășei.

Se compune din 2 cătune: Păulești și Găgeni, cu o populație de 1066 locuitori, din cari 170 contribuabili, locuind în 239 case.

Are 3 biserici: două în Păulești (una fondată la 1887, și alta foarte vechie, ce servește azi la cimitirul comunei), și a treia în cât. Găgeni, reparată în anul 1888, tus-trele deservite de 2 preoți.

Maioritatea locuitorilor sunt moșneni. 30 s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșiile d-lor G. Gr. Cantacuzino, Gabrielescu, Caracaș și a statului, dîndu-li-se 92 hect. Ei posedă: 23 cai, 17 iepe, 326 boi, 127 vaci, 585 oi, 8 bivoli și 129 porci.

Școala există în comună de la 1859, și e frecuentată de 44 băeți și 14 fete.

Toată comuna are o suprafață de 902 hect.

Stupi, cu albine sunt 100.

Dintre pomi roditori sunt: meri, peri, duzi, cireși și nuci.

Comerciul se exercită în comună de 5 cîrciumari.

Budgetul comunei e la venituri și la cheltueli de 2424 lei.

O șosea comunală și una vecinală înlesnește comunicația cu comunele: Ploești, Păulești și Țintea.

E brăzdată de dealul Păulești în partea de N.-E. și udată la V. de pîrîul Dîmbul și de văile Fetica și Strîmba.

Păulești, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Vrancea, situată într'un ogaș prin care trece pîrîul Fundătura și la marginea satului Spinești, la 30 kil. de sub-prefectura pl. și la 57 kil. de capitala județului.

E udată de rîul Putna, de pîraiele Cozia și Văsuiul și de pîrîașele Țiganul, Lespezile, Tișița, Porcul, Fundătura și Hăulișca.

Se compune din cătunele Cozia, Hăulișca și Păulești, unde e și primăria comunei.

Are o populație de 393 familii, saŭ 1671 suflete, locuind în 402 case; o biserică parohială, cu hramul S-ții Voevozi, în cătunul Păulești, una filială, cu hramul Sf. Ion Botezătorul în Cozia și una filială, cu hramul S-ții Voevozi, în Hăulișca; o școală mixtă, frecuentată de 29 copii.

Budgetul comunei e la venituri de 4186,25 lei și la cheltueli, de 4098,99 lei.

Locuitorii posedă: 52 pluguri de lemn, 1 plug de fier, 5 mori de apă; 644 boi, 430 vaci, 150 cai, 3450 oi, 210 capre și 150 porci.

Sunt în comună: 4 comercianți de băuturi spirtoase, 2 fierari, 2 rotari, 1 pivă și 20 herăstrae.

Locuitorii se ocupă mai mult cu păstoritul oilor și cu lucrul la herăstrae.

Păulești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Păulești, pl. Tîrgușorul, jud. Prahova. Are o populație de 605 locuitori. Aci e reședința comunei, școala și o biserică parohială.

Păulești, *cătun*, jud. Putna, pl. Vrancea, com. cu același nume, așezat într'un ogaș prin care trece pîrîul Făndătura ce dă în Leodova și la marginea satului Spinești.

Are o biserică parohială, cu hramul S-ții Voevozi; o școală mixtă, frecuentată de 29 copii.

Păulești, *deal*, în partea de E. a com. Păulești, pl. Tîrgșorul, jud. Prahova, pe care se cultiva vii, iar acum se cultivă cereale, pentru-că viile s'aŭ distrus de filoxeră.

Păulești, *parohie*, în jud. Putna, pl. Vrancea, com. cu același nume. Are 1 biserică parohială, cu hramul S-ții Voevozi, în cătunul Păulești; 1 filială, cu hramul Sf. Ion Botezătorul, în Cozia; și 1 filială, cu hramul S-ții Voevozi, în Hăulișca.

Păulici, *vechiul nume al satului* Scăești, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Scăești.

Păuneĭ (Dealul-), *deal*, jud. Mușcel, pl. Argeșelul, com. Voroveni, care desparte Valea-Albineĭ de Valea-luĭ-Faur.

Păunești, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Șușița, situată pe dealul ce începe de la Diocheți, la 36 kil. de capitala județului.

De la Caregna spre sat sunt două văi numite Valea-cu-Apă și Valea-Caselor, care trec prin mijlocul comunei.

Se compune din cătunele: Boul și Pănești (unde e și primăria comunei).

Are o populație de 940 familii, saŭ 3662 suflete, din carĭ 736 contribuabilĭ, locuind în 866 case; 2 biserici parohiale: una cu hramul Cuvioasa Paraschiva (parohia Păunești), alta cu hramul Sf. Gheorghe, ambele în cătunul Păunești; 1 biserică filială, cu hramul Sf. Nicolae, în cătunul Boul (parohia Păunești-Boul); 1 școală mixtă, frecuentată de 165 elevĭ, și 16 eleve.

Vite sunt: 460 boi, 312 vaci, 104 cai, 879 oi, 106 capre și 998 porci.

Industria și comerciul se practică de către 22 comercianți.

Budgetul com. e la venituri de 10323 lei și la cheltueli, de 10260,74 lei.

Se cultivă vica pe o întindere de 424 hect., de către 742 agricultori.

Sunt 137 stupi cu albine.

Păunești, *sat*, în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, ținînd de com. rur. Godeanul; are 61 case situate pe un deal cu o poziție frumoasă.

Păunești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Ciomăgești, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populație de 175 locuitori.

Păunești, *cătun*, în com. cu același nume, jud. Putna, pl. Șușița, așezat pe dealul ce începe de la Diocheți.

Are 2 biserici parohiale, una cu hramul Cuvioasa Paraschiva și a doua, cu hramul Sf. Gheorghe; 1 școală mixtă, frecuentată de 165 băeți, și 16 fete.

Păunești, *parohie*, în jud. Putna, com. cu același nume, avînd 1 biserică parohială, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, în cătunul Păunești.

Păunești, *pădure* a statului, în întindere de 360 fălci, jud. Putna. Vezĭ Bilca-Păunești.

Păunești-Bîrnova, *pădure* a statului, în întindere de 514 hect., jud. Putna.

Păunești-Boul, *parohie*, în jud. Putna, com. Păunești, avînd 1 biserică parohială, cu hramul Sf. Gheorghe, în Păunești și 1 filială, cu hramul Sf. Nicolae, în cătunul Boul.

Păunul, *sat*, jud. Botoșani, pl. Ștefănești, în dreapta Bașeului, pe loc șes, în partea de S. a com. Brăteni, cu o suprafață de 289 hect. și o populație de 74 familii, saŭ 230 suflete, din carĭ 51 contribuabilĭ.

Are o biserică.

Locuitorii posedă: 10 boi și vaci, 30 cai, 50 oi, 28 porci; 4 stupi.

Păunul, *sat*, jud. Iași, așezat pe podișul cu același nume, având o suprafață de 2682 hect. și o populație de 62 familii, saŭ 346 locuitorĭ, ocupîndu-se cu scoaterea pĭetreĭ, fabricarea varuluĭ și cărăușia.

Are o biserică, zidită de pĭatră în anul 1812, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Locuitoriĭ posedă: 182 vite marĭ cornute, 25 oĭ, 45 caĭ și 54 rîmătorĭ.

Păunul, *deal*, jud. Iași, pl. Codrul; se întinde de la V. spre E.; face hotarul dintre comunele: Buciumi, Tomești și Poeni; partea de mijloc se numește Vulturul; pe coastele luĭ sunt multe cariere de pĭatră, viĭ și livezĭ; partea despre E., e acoperită de Pădurea-Poenilor.

Păușa, *sat*, jud. Argeș, pl. Loviștea, com. rur. Jiblea, pe malul stîng al Oltuluĭ. Are o populație de 175 locuitorĭ și o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Păușești, *com. rur.*, jud. Iași, în partea de E. a plășeĭ Cîrligătura și în hotar cu pl. Stavnicul. Teritoriul săŭ este accidentat, prezintînd în partea despre V. dealurĭ marĭ cu pădurĭ, în partea de N., dealurĭ acoperite cu viĭ și livezĭ, iar în partea despre S.-V., șesurĭ acoperite cu cereale, fînețe și imașe.

Este formată din satele: Păușești, Dumești, Hoisești, Căcărăzeni, Buțulucul, Holmul, Scobălțeni, Chilișoaia și Frumușelele, pe o suprafață de 18064 hect., cu o populație de 528 familiĭ, saŭ 2497 suflete.

Are 5 bisericĭ, deservite de 3 preoțĭ, 3 cîntărețĭ și 4 eclesiarhĭ; 3 școale mixte, conduse de 3 învățătorĭ și frecuentate de 96 copiĭ; o fabrică de teracotă; 6 morĭ pe apă și 2 cu aburĭ.

Din pădurĭ, se exploatează lemne cu care se face comerciŭ și cu străinătatea.

Vite: 2116 vite marĭ cornute, 228 caĭ, 2915 oĭ și 452 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de 16046 leĭ la venitурĭ și de 15808 leĭ, 56 banĭ, la cheltuelĭ.

Păușești, *sat*, în centrul com. Păușești, jud. Iași, pl. Cîrligătura, situat pe dealul Păușești.

Suprafața teritoriuluĭ e de 6721 hect., pe care se află și o pădure mare.

Are o populație de 146 fam., saŭ 631 suflete; o școală mixtă, înființată la 1865, frecuentată de 33 elevĭ; o biserică, în mijlocul satuluĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 eclesiarh; 1 moară de aburĭ și 1 de apă.

Vite: 450 vite marĭ cornute, 275 oĭ, 42 caĭ și 39 rîmătorĭ.

Păușești, saŭ **Liești-Miclescului**, *mahala*, din com. Liești, jud. Tecuciŭ.

Păușești, *deal*, jud. Iași, ramificare a Dealuluĭ-Mare; se întinde de la S. la N., terminîndu-se în valea ĭazuluĭ cu același nume; pe capătul de N. se află satul Păușești.

Păușești, *ĭaz*, în jud. Iași, pl. Cîrligătura, satul Păușești, la capătul de N. al dealuluĭ; are o moară pe el.

Păușești-Măglași, *com. rur.*, în jud. Vîlcea, plaiul Cozia, compusă din 5 cătune: Coasta, Chicioara, Vlăduceni, Mosoroasa și Pĭetrari.

Primiĭ locuitorĭ aŭ fost măglași la sărăria Salinelor-Marĭ, de aceea s'a dat și comuneĭ numele de Măglași.

E situată pe rîul Rîmnicul-Olănești și străbătută de maĭ multe văicelușe, la 7 kil. de capitala județuluĭ și la 4 de a plășeĭ.

Are o populație de 1951 suflete, din carĭ 780 contribuabilĭ, locuind în 962 case; 4 bisericĭ: biserica Vlăduceni, fondată la 1744, de Onisifor Monah Vlăduceanu, Chicioara, fondată la 1780, de diaconul Ion Țeveleĭ, Coasta, fondată la 1829, de familia Ceaușuluĭ Ștefan și biserica din cătunul Pietrari, fondată la 1885 de Preotul Ion Dragomir și alțiĭ.

Școala datează în com. de la 1857 și e frecuentată de 172 copiĭ.

Teritoriul com. ocupă o suprafață de 2500 hect.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se ocupă și cu rogojinăria, olăria, cizmăria, tîmplăria și dulgheria.

Vite: 68 caĭ, 400 boĭ, 570 vacĭ, 268 capre și 300 oĭ.

Locuitoriĭ sunt moșnenĭ. Eĭ posedă 150 stupĭ cu albine.

Pe rîul Rîmnicul-Olănești, în raionul comuneĭ, sunt 8 morĭ.

Pe valea Pietroși se află cariere de pĭatră pentru construcțiĭ, care se transportă în punctele cele maĭ depărtate ale țăreĭ.

Dintre pomĭ roditorĭ sunt: merĭ, perĭ, nucĭ și cireșĭ.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la 3000 leĭ anual.

Șoseaua Rîmnicul-Olănești înlesnește comunicația spre Rîmnic, prin com. Vlădești, și spre Olănești, prin com. Sărăcinești; o șosea duce spre Craiova, una spre Titireciul și alta spre Bogdănești.

E brăzdată de dealurile: Coasta, Chicioara și Mușcelul și udată de văile: Brădetul, De-Casă

Pietroși, Luncași, Răcorelelor, Coșeri și Humeĭ, precum și de rîul Rîmnicul, care o străbate prin centru și în care se varsă văile menționate mai sus.

Se mărginește cu comunele: Ocna, Vlădești, Bogdănești, Olănești, Sărăcinești, Smeurătul, Bunești și Titireciul.

Păușești-Otăsăul, *com. rur.*, în jud. Vîlcea, pl. Ocolul, formată din 4 cătune: Ursărești, Tîlvîci, Văleni și Bărcanele.

E situată pe valea Otăsăuluĭ, la 20 kil. de capitala județuluĭ și la 25 kil. de a plaiuluĭ.

Are o populație de 1516 suflete, din carĭ 346 contribuabilĭ, locuind în 346 case; 3 bisericĭ: una în căt. Ursărești, începută în 1854 și terminată în 1856, a doua în căt. Tîlvîci, fondată la 1833 și reparată la 1845, și a treia în căt. Văleni, refăcută la 1868; o școală frecuentată de 124 copiĭ.

Meseriași sunt: 1 tîmplar, 6 dulgherĭ și 4 fierarĭ.

Locuitoriĭ posedă: 60 caĭ, 600 boĭ, 400 vacĭ și 800 porcĭ.

Pe rîul Otăsăul, în raionul comuneĭ, sunt 4 morĭ de măcinat.

Locuitoriĭ sunt moșneni, afară de ceĭ din căt. Bărcanele, carĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, dîndu-li-se 136 hect. pe moșia Bărcanele a statuluĭ.

In căt. Ursănești se văd niște ruine vechĭ.

In raionul com. sunt maĭ multe izvoare cu apă minerală.

In anĭ rodnicĭ se fabrică aci pănă la 17000 decalitri țuică.

Suprafața teritoriuluĭ com. e de 1000 hect., cu izlaz cu tot.

Are două șosele: a Otăsăuluĭ, ce înlesnește comunicația cu com. Șerbănești și Pietri și șoseaua Hința, ce înlesnește comunicația cu com. Govora.

Veniturile și cheltuelile comuneĭ se urcă la 2000 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Hința, Dumbrăvița, Chiceaua, și udată de văile: Valea-Mare și a-Floreștilor, afară de rîul Otăsăul.

Păușești-Otăsăul, *deal*, în raionul comuneĭ cu acelașĭ nume, jud. Vîlcea, pl. Ocolul, pe care se cultivă 11 hect., 50 arĭĭ vie.

Păvăloaia, *deal*, la S. de com. Morunglavul, jud. Romanați, pl. Olteț-Oltul-d.-s., între rîurile Burluiul și Cornești, cu o altitudine de 195 m. d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ.

Păvăloiul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bărăști-de-Vede, jud. Olt, pl. Vedea-d.-s. Cade în partea de S. a căt. Bărăști, nu departe de rîul Vedița. Are o populație de 470 locuitorĭ.

Pecela, *pîrîiaș*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa; izvorește din ramurile munților Porfirul (coastele despre N.) și se varsă pe stînga pîr. Iapa, între pîrîul Minza și pîrîul Jabolanul.

Peceneaga, *vale*, jud. Buzăŭ, ce-și ia naștere din muntele Bisoca, de la peștera Piatra-Cățeleĭ. Udă în lung com. Sărulești, unde primește izvoarele: Foltea, Cărătnăul, Goicelul, Valea-Largă, Valea-Stîneĭ, ș. a.; intră pe teritoriul com. Vintilă-Vodă și se varsă în rîul Slănicul, în dreptul morĭĭ Picleanu. Apa sa e sărată, conținînd și alte elemente în disoluție, între care și păcură.

Peceneaga cu Mucuroaia, *păduri*, pendinte de com. Ciacîrul, pl. Balta, jud. Brăila. Se mărginesc: la E., cu Dunărea-Măcinuluĭ; la V., cu lacul Mucuroaia; la N. și S., cu Cîmpul.

Aŭ o suprafață de 125 hect., populată cu sălciĭ.

Pechia, *com. rur.*, jud. Covurluiŭ, reședința plășeĭ Siretul, la 30 kil. de Galați, așezată pe valea pîrîuluĭ Suhuluiul, care o străbate prin mijloc.

Se mărginește: la E. cu teritoriul com. Frumușița și Șivița; la S., cu Sl. Conachi; la V., cu Mînjina și la N., cu Cuca (căt. Oasele).

Se compune din două cătune: Tîrgul-Pechia și Satul-Pechia, care pănă la 1887 formaŭ comune deosebite. Satul e format din foștĭ clăcașĭ împroprietăriți la 1864, iar tîrgul, din plugarĭ, negustătorĭ și meseriașĭ.

Are o populație de 571 familiĭ, saŭ 2295 suflete, din carĭ 440 contribuabilĭ, locuind în 479 case și 39 bordee; o biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, formînd o parohie, cu 1 preot paroh, 2 preoți ajutorĭ și 2 cîntăreți; o școală mixtă, frecuentată de 137 copiĭ și condusă de 2 învățătorĭ și 1 învățătoare; 24 cîrciumĭ și 8 prăvăliĭ cu diferite lucruri.

Vite: 12 taurĭ, 1011 boĭ, 694 vacĭ, 179 juncĭ, 114 junicĭ, 60 gonitorĭ, 51 gonitoare, 216 mînzațĭ, 133 mînzate, 47 viteĭ, 2 armăsarĭ, 151 iepe, 343 caĭ, 2 asinĭ, 156 berbecĭ, 3824 oĭ și 43 capre.

Suprafața teritoriuluĭ comuneĭ e de 10044 hect., din care 6778 hect., 30 arĭĭ arabile, 3023 hect. imaș și 143 hect. pădure.

In jurul com. se află frumoase viĭ, pe o întindere de 72 hect., pe lîngă care se găsesc plantațiĭ de salcîmĭ și plopĭ.

Intreaga moșie aparținea în vechime prințuluĭ Alexandru Mo-

ruzzi, ce-ĭ zicea din această cauză şi Pechianul. In urmă s'a împărţit prin vînzare la maĭ mulţĭ. Astă-zĭ, din vechia moşie s'aŭ format următoarele proprietăţĭ marĭ: Pechia (Lozova), trupul din Pechia, saŭ Odaia-Maria, Odaia-Lupa, Cioara-Elena şi Oticul, osebit de alte trupurĭ maĭ micĭ.

In Pechia, pe lîngă cancelaria sub-prefectureĭ, se maĭ află: o judecătorie de pace, care are în jurisdicţiunea sa comunele: Pechia, Cudalbi, Mînjina, Băleni, Măcişeni, Cuca, Sl.-Conachi, Piscul, Independenţa, Şiviţa, Frumuşiţa, Foltești, Bujorul, Fîrţăneşti, Măstăcani şi Vlădeşti; un spital judeţean cu 15—20 paturĭ, clădit în 1890, pe locul dăruit de soţiĭ Paraschiv şi Maria Vasiliu, proprietarĭ al unuĭ trup însemnat din moşia Pechia; un biuroŭ telegrafo-poştal, înfiinţat la 5 Noembrie 1888 şi al căruĭ venit pe 1896—97 a fost de leĭ 3941; garnizona uneĭ companiĭ a reg. de Siret, şi reşedinţa mediculuĭ plăşeĭ.

Locuitoriĭ posedă: 160 pluguri, 12 maşinĭ agricole şi 3 morĭ cu aburĭ.

Budgetul com. e la venituri de 16337 leĭ şi la cheltuelĭ, de 15071 leĭ.

Locurĭ maĭ însemnate sunt: Memeşul şi Cetăţuia.

Intrarea în Pechia se face prin o tăetură de deal, pe unde trece şoseaua judeţeană Galaţi-Pechia-Tecuciŭ.

Pechia, *tîrguşor* şi reşedinţa comuneĭ cu acelaşĭ nume, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ. Are o populaţie de 120 fam., compusă din plugarĭ, comercianţĭ şi meseriaşĭ.

E situat pe 7½ fălcĭ ale fostuluĭ proprietar al moşieĭ Pechia, prinţul A. Moruzzi, în temeiul unuĭ act de învoire reînoit în 1858 pe 30 de anĭ şi care a expirat la 23 Aprilie 1888, fără a maĭ fi reînfiinţat. In virtutea acestuĭ act, locuitoriĭ tîrgoveţĭ plăteaŭ nişte taxe anumite; de la 1888 însă taxele nu se maĭ percep. Vezĭ Pechia, com. rur.

Pechia, *sat*, alăturĭ de tîrguşorul cu acelaşĭ nume, jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Pechia. Are o populaţie de 450 familiĭ. Locuitoriĭ sunt foştĭ clăcaşĭ, împroprietăriţĭ la 1864. Vatra satuluĭ are o întindere de 40 fălcĭ, 24 prj. Vezĭ Pechia, com. rur.

Pechia, saŭ **Lozova**, *moşie* particulară, de 3102 hect., în com. cu acelaşĭ nume, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Pechii (Valea-), *vale*, jud. Muşcel; izvoreşte de pe teritoriul pădureĭ Gradiştea, proprietatea statuluĭ, şi se varsă în Rîul-Tîrguluĭ, pe malul stîng, după ce udă com. Schitul-Goleşti, din pl. Rîurile.

Pegeni, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Gilortuluĭ, la S. com. Hurezani-d.-s., formată din cătunele: Golumbeni-d.-s., Plopul şi Pegeni.

E situată pe loc şes, coastă şi vălcele, pe malul stîng al rîuluĭ Amaradia, şi are o suprafaţă de 650 hect., din carĭ: 237 hect. pădure, 331 hect. arabile, 146 hect. fîneţe, 10 hect. livezĭ de pruni, 5 hect. vie şi 21 hect. izlaz.

Are o populaţie de 114 familiĭ, saŭ 390 suflete, din carĭ 104 contribuabilĭ; o biserică de lemn, refăcută de locuitorĭ la 1852, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 29 copiĭ şi condusă de un învăţător.

Loc. parte sunt moşnenĭ, iar parte s'aŭ împroprietărit după legea rurală din 1864. Eĭ posedă: 37 pluguri, 45 care cu boĭ, 13 căruţe cu caĭ; 239 vite marĭ cornute, 17 caĭ, 327 oĭ, 40 capre şi 51 rîmătorĭ.

Budgetul com. e la venituri de 698 leĭ, 56 banĭ şi la cheltuelĭ, de 680 leĭ, 51 banĭ.

Comunicaţia în com. se face prin şoseaua vecinală, care o leagă la N. cu com. Hurezani-d.-s., iar la S., cu Căpreni, din jud. Dolj.

Pegeni, *cătun* de reşedinţă al com. cu acelaşĭ nume, pl. Gilortul, jud. Gorj, situat la S. com. Hurezani-d.-s., pe loc şes.

Are o suprafaţă de 327 hect., din carĭ 120 hect. pădure, 109 hect. arabile, 84 hect. fîneţe, 5 hect. livezĭ de pruni, 3 hect. vie şi 6 hect. izlaz.

Are o populaţie de 43 familiĭ, saŭ 150 suflete, din carĭ 43 contribuabilĭ; o şcoală mixtă, cu un învăţător şi 20 copiĭ; o biserică de lemn, refăcută de locuitorĭ la 1852.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ şi posedă: 15 pluguri, 25 care cu boĭ, 1 căruţă cu caĭ, 90 vite marĭ cornute, 6 caĭ, 140 oĭ, 15 capre şi 20 rîmătorĭ.

Peicani, *sat*, în centrul com. Găgeşti, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, situat pe şes, în stînga pîrîuluĭ Elanul. Are o suprafaţă de 773 hect., proprietatea locuitorilor, şi o populaţie de 43 familiĭ, saŭ 205 locuitorĭ, din carĭ 43 contribuabilĭ.

Pelendava, *ruine de cetate romană*, jud. Dolj. Vezĭ comuna Bădeşti.

Peleş (Castelul-), *reşedinţa de vară a Familieĭ Regale*, situată

pe teritoriul comunei urbane Sinaia, jud. Prahova.

Situația. – Castelul este situat într'una din cele mai încîntătoare poziții ale Carpaților, la cîți-va metri în sus de mănăstirea Sinaia, într'o luncă în formă de amfiteatru, înconjurată de munți stîncoși, acoperiți de brazi secolari pănă la o mare înălțime, de unde se ridică vîrfuri pleșuve.

Valea se chiamă Prahova (scrie d. Louis Bachelin, bibliotecarul M. S. Regelui, din a căruĭ lucrare împrumutăm amănuntele despre Castelul Peleș), după rîul care curge d'adreptul din munte, aci vijelios, aci cuminte, azĭ răzvrătit, mîine liniștit. Numaĭ îl vezĭ și ghicești îndată că poate, cînd vrea, să ia cu el podurile cele maĭ tarĭ și malurile cele maĭ zdravene. Curge pe o albie largă de pietre, ca al șipotelor din Alpĭ. De amîndouă părțile, se reped spre el pîraie și pîrîiașe spumoase care vin din depărtarea albastră a piscurilor, orĭ căzînd din stîncă. Dincolo de livezile care covoresc piciorul munteluĭ, clinurile sunt pline de păduri de brazĭ și de fagĭ. La vîrfurĭ, lanțul de munțĭ e știrbit și stîncos, orĭ une-orĭ rotund și acoperit cu iarbă deasă, unde excursioniștiĭ pot culege multe specimene de floră alpestră. Pe înălțimele acestea își pasc păstoriĭ turmele de oĭ, pe care toamna le coboară la cîmp.

Pe alocurea, printre surpăturile vîrfurilor și găurile strîmtorilor negre, căcĭ ne aflăm în mijlocul Carpaților înalți, se văd grămezĭ albe de zăpadă care nu se topesc nicĭ o dată.

Sinaia e situată în partea cea maĭ despre V. a văiĭ Prahoveĭ și locul unde e castelul e neîndoios unul dintre cele maĭ sălbatice și poetice, cu vîrfurile înalte ale Bucegilor dimprejurul luĭ, cu pădurile adînc și cu torentul de spumă al Peleșuluĭ, care curge cu zgomot. Nicăerĭ nu găsești aer maĭ curat și apă maĭ rece de cît în colțul acesta de munte, nicăerĭ în bătrîna Europă, nu găsești ca aicĭ o locuință cu totul modernă, ascunsă în umbra nemăsuratelor păduriĭ virgine, pe care nu le-a atins nimenĭ, unde, de veacurĭ, braziĭ uriașĭ cad de bătrînețe unul peste altul și zac acoperiți de mușchiŭ.

Arhitectura. – In locul acesta format din contraste trebuia o construcție cu liniĭ rupte și capriționse.

Sfătuit de un simțimînt foarte just al pitoresculuĭ localnic, Regele Carol a dat ideia unuĭ plan cu liniĭ verticale, maĭ în armonie cu ale peizajuluĭ din prejur și a comandat arhitectuluĭ să se inspire de renașterea germană; dar turnul care se înalță în colțul castelului este pacinic și nu amenințător ca cele de pe vremea feudalității războinice și nu produce efectul posomorît al turnurilor cenușiĭ vechĭ ale vechilor cetățĭ. E decorativ, înainte de toate, cu ferestre marĭ, cu galeriĭ încîntătoare, pe cîte-șĭ patru laturi, cu grilaje grațioase de fier făurit ca podoabă pe la ferestre.

Înăuntru se află saloane minunate și apartamente luxoase. Acoperișul înalt, cu mansarde și cu ferestruĭ cu forme elegante, dă reședinței regale un caracter de «home» intim și familiar și o ferește de căldură și de frig cu mantalele luĭ de placă neagră și roșie.

Dar ceea ce te izbește chiar de afară, e fericita întrebuințare a lemnuluĭ. Pridvoarele care leagă din stîlp trupurile de căpetenie ale clădireĭ, galeriile svelte, atîrnate ca niște punțĭ la etajele turnurilor și turnulețelor; lemnăriile lucrate frumos «à jour»; grinzile care se vădesc în ziduri; totalul arhitectureĭ acesteia dă castelului, prin ușurința sa, o înfățișare țărănească și simplă, care place cu atît maĭ mult cu cît e maĭ potrivită cu poezia muntoasă a loculuĭ.

Așa dar, reședința din Carpați e tot de o dată seniorială modernă, monumentală și fantezistă. Să maĭ adăugăm că se ridică pe o temelie zdravănă, ast-fel că simțĭ strînse la un loc, cînd vezĭ acest castel, puterea și grația, plăcutul și folositorul.

Execuția lucrărilor. — Lucrările pregătitoare pentru clădirea Castelului începură în a. 1873. D. Doderer, profesor la școala politecnică din Viena făcu planurile, iar o comisie compusă din d-niĭ Ludovic Basset, secretar particular al Monarhuluĭ și Stöhr, sculptorul Curțiĭ, redijară un memoriŭ de materialele necesare ce trebuiaŭ pentru clădirea castelului.

Atuncĭ începură lucrările. Se instalară herăstrae pe Prahova și pe Peleș, spre a da lemne de construcție; se deschiseră cariere în Bucegĭ ca să se scoată pietre; în valea Peleșuluĭ se construiră locuințe pentru maeștri, barace pentru lucrătorĭ, adăpoaste pentru materiale, cuptoare de var și cărămidăriĭ. Ast-fel se născu în cîte-va lunĭ, în singurătatea sălbatică, un sat improvizat.

Vr'o treĭ, patru sute de lucrătorĭ săpaŭ, zideaŭ, nivelaŭ, ciopleaŭ piatra și lemnele, căcĭ nu era să se ridice numaĭ castelul, ci și să se înființeze o instalare de stil mare cu toate dependințele eĭ: grajdurĭ, corpurĭ de gardă, case pentru am-

ploiați, pavilion de vînătoare și parc pentru trăsurĭ.

Această d'întîiŭ parte a construcției, bine înțeles, fu cea mai grea. Chiar oamenii carĭ se pricepeaŭ în aceste lucrurĭ, nu mai credeaŭ că vor izbuti să învingă elementele: pămîntul și apa care se împotriveaŭ frînelor.

Greutățile fură așa de marĭ în cît o dată toți crezură de trebuință să ceară părerea autorităților în această materie. O comisie de experți, compusă de oamenĭ tecnicĭ și de ingineri, examină din noŭ terenul.

Cu toate că părerea unora fu să se părăsească locul acesta primejdios și să se înceapă lucrarea aiurea, Regele, mai încrezător în mijloacele științeĭ moderne, nu se descurajă și lucrarea urmă. Izbînda de la urmă era să dea dreptate Suveranuluĭ.

Lucrările înaintară în așa chip, în cît în 1875 temelia castelului era sfîrșită de tot. In vremea aceasta și pavilionul de vînătoare fu acoperit și temelia grajdurilor pusă.

La 22 August, construcția era destul de înaintată spre a se face solemnitatea punereĭ pietreĭ.

In ziua aceea, dimineața fu minunată. După ce Altețele Lor merseră să asculte liturghia în biserica mănăstireĭ, precedați de cler și urmați de demnitariĭ Curțiĭ și aĭ Statuluĭ, se duseră la locul construcției. Aci se ridicase un umbrar frumos, împodobit cu steagurĭ și coroane. Un detașament de infanterie, cu muzica în frunte, sta în linie, în față.

Mulțimea se grămădise pe toate înălțimile dimprejur.

In afară de ceĭ patru sute de lucrătorĭ de la bina, mai veniseră mulțime de țăranĭ și țărance de prin împrejurimĭ, îmbrăcați în costume naționale, ale căror drăgălașe țesăturĭ contribuiră mult la strălucirea veselă a serbăreĭ. După ce preotul binecuvîntă zidul temelieĭ, zicînd rugăciunile obișnuite, d. Dimitrie Ghica citi actul de fundație următor, redactat în stilul și după formula tradițională a Țăreĭ:

CAROL I

Din grația luĭ Dumnezeŭ și prin voința națională, Domn al Romînilor,

La toți de față, și viitorĭ sănătate;

Astăzĭ, Duminică, la 10 August, 1875, Noĭ, Carol de Hohenzollern, Domn al Romînilor, în al treĭzecĭ și șaselea an al naștereĭ Noastre, dimpreună cu Elisabeta Doamna, scumpa Noastră soție, și cu ajutorul Celuĭ a Tot-Puternic, am pus temelia Castelului Peleș, *pe moșia Noastră* Piatra-Arsă, *în vecinătatea sfinteĭ mănăstirĭ Sinaia, zidită la anul 1695, de către Spătarul Mihail Cantacuzino.*

Clădirea acestuĭ Castel s'a început în anul al zecelea al Domnieĭ Noastre, fiind președinte al Consiliuluĭ de miniștri, D. Lascar Catargi, președinte al Senatuluĭ, I. P. S. S. Mitropolitul Primat Calinic Miclescu, și președinte al Adunăreĭ Deputaților, Principele Dimitrie Ghica, iar Starițĭ al Sf. Mănăstirĭ Sinaia S.S. Arhimandritul Onofreĭ. In acelaș an s'a început și construcțiunea drumuluĭ de fier, care va lega orașul Ploeștĭ cu Brașovul, prin valea Prahoveĭ.

Drept care am subscris aceasta, spre a Noastră pomenire în veacurile viitoare.

Pe urmă se citi actul de construcție: un document curios, unde se află amănunte statistice interesante asupra lucruluĭ și provenienței materialelor de zidit.

Cele două pergamente fură apoĭ puse într'un tub de plumb, care fu așezat în temelie împreună cu o colecție de monede ale Țărĭĭ. Aceste monede, foarte rare azĭ, fuseseră bătute în puține exemplare și purtaŭ, ca un fel de proclamare înainte de autonomie, efigia Domnitoruluĭ, căruia Sublima Poartă nu îngăduia dreptul de bate monedă.

După aceea Domnitorul puse mîna pe un ciocan, zicînd: «Să se ridice acest Castel și să fie într'o zi leagănul Dinastieĭ Noastre în Țară», dădu treĭ loviturĭ sacramentale. Doamna făcu tot așa, în vreme ce trupele prezintaŭ armele și muzica cînta imnul național și pe cînd munțiĭ și văile repetaŭ cu miĭ de glasurĭ strigătele de bucurie ale mulțimiĭ.

Inaugurarea. — In ceĭ doĭ anĭ de după punerea pietreĭ, lucrările urmară cu multă activitate, și zidurile ce eraŭ una cu pămîntul, se înălțară cît omul, lăsînd chiar să se vadă planul deosebitelor trupurĭ ale clădireĭ, cînd izbucni fără de veste războiul cu Turcia, care întrerupse lucrările pănă în primăvara anuluĭ 1879, cînd reîncepură cu un noŭ avînt.

Mulțumită număruluĭ de lucrătorĭ întrebuințați și zeluluĭ antreprenorilor și al tutulor, opera se sfîrși — edificiŭ și dependințe — în toamna anuluĭ 1883.

Nu mai rămînea decĭ de cît să se inaugureze noua reședință, și solemnitatea rămase hotărîtă pentru ziua de 7 Octombrie 1883, stil vechiŭ.

Se făcu iar serbare mare, la care alergă lume din toate părțile Romînieĭ și chiar din străinătate. Ceremonia începu după obiceiŭ printr'un serviciŭ divin, la nouă ceasurĭ de dimineața, la biserica mănăstirească din Sinaia, fiind de față I. P. S. S. Mitropolit Primat, numeroșĭ demnitarĭ străinĭ și aĭ Statuluĭ Romîn.

In fața castelului strălucitor, onorurile le făcea un batalion de vînătorĭ, cu drapelul desfășurat și cu muzica cîntînd. In curtea castelului, împodobită cu

verdeață și steaguri, Mitropolitul Primat cu Vicarul său și însoțit de călugării mănăstirei Sinaia, dete apei tradiționala bine-cuvîntare, după care urmă un Te-Deum. Apoi generalul Crețeanu, șeful casei militare a Regelui, dete citire următorului document:

Eŭ, Carol I, Domn și Rege
Cu Elisaveta Regina,

După o silință neobosită de doĭ ani, în luptă cu un tărîm nestatornic, străbătut de izvoare, izbutit-am a pune, la poalele Bucegiului, temelia acestei clădiri, în anul mîntuirei 1875, iar al Domniei Noastre al IX-lea.

Zidirea s'a oprit pe timpul războiului pentru neatîrnarea Romîniei.

Intrat-am în această casă a Noastră în anul mîntuirei 1883, iar al Domniei Noastre al XVII-lea; datu 'i-am nume «Castelul Peleșului.»

Acest document, care istorisește pe scurt fazele construirei, copiat, pe pergament, cu litere artistice, chiar de Regina, se găsește astăzi într'unul din coridoarele castelului. El fu iscălit de către Suverani, de Mitropolitul Primat și de toate personagiile mai de frunte, ce erau față. Atunci se împărți și o medalie comemorativă, operă a gravorului Kullrich, turnată în amintirea acestei zile.

Pe cînd muzica intona imnul național și soldații împrăștiau urale vesele pe care le repetau ecourile, adunarea se îndreptă către intrarea castelului. Acolo executorul operei, d-l Stöhr, prezintă Suveranului, pe o pernă de catifea, cheia castelului. Cu această cheie, artistic lucrată, Regele deschise ușa de onoare a reședinței sale, ușă care, fie zis în treacăt, este sub toate privințele o minune, și în ce privește canaturile de lemn sculptat și în ce privește armătură de metal. Pe urmă cortegiul sui scara cea mare, în cap cu Mitropolitul Primat, care, după rînduială obicinuită, binecuvîntă toate sălile castelului. După aceea se dete un prînz minunat, la care luară parte toți oaspeți mai de căpetenie, și în timpul căruia Regele ridică următorul toast:

«Am clădit acest Castel ca un semn trainic că dinastia, aleasă liber de națiune, este adînc înrădăcinată în astă frumoasă Țară și că răsplătim dragostea poporului Nostru cu încrederea nemărginită pe care o avem în viitorul scumpei Noastre Patrii. Implinesc dar o datorie sacră, o vie dorință, ridicînd cu vin Romînesc, în această casă a Noastră, cel întîi pahar în onoarea și pentru fericirea Romîniei.

Să trăiască draga Noastră Țară!»

Aceste cuvinte fură primite cu entuziazm de către cei de față, care aclamau pe Rege și pe Regina cu urale călduroase. Ca răspuns la acest toast, Dimitrie Ghica, președintele Senatului, închină, ca reprezentant al națiunei, în sănătatea Dinastiei. Apoi poetul Alexandri, pe atunci în toată strălucirea talentului său, pronunță următoarele cuvinte: «Pe vremea strămoșilor noștri, cînd un Domn, saŭ un boier intra în noua'i casă, poporul se aduna dinaintea ușei și îi făcea urări în felul acesta: «Să aibi atîta cinste și atîtea izbînzi cîte grinzi și cărămizi sunt în casă și cîte grăunțe de nisip sunt în ziduri». Tot ast-fel este urarea tradițională ce la rîndu-ne aducem Maiestăților lor în numele întregei națiuni . . . Binecuvîntarea cerească, și dragostea poporului să fie pentru totdeauna oaspeții lor în noul locaș, fermecător ca o Poveste a Peleșului!» Pe urmă veni rîndul lui C. A. Rosetti, pe atunci președinte al Camerei deputaților. Intr'o improvizare, pe atît de strălucită, pe cît și de neașteptată, închină în sănătatea perechei regale, aducînd în cuvintele lui omagii particulare la adresa Reginei Elisaveta, tot de o dată Doamnă a Țării prin voința dumnezeiască și Doamnă a literelor prin învățătura sa. In sfîrșit urmă un toast al I. P. S. S. Mitropolitului Primat, care vorbi în numele clerului, și altul al generalului Cernat, care vorbi în numele armatei «formată de Regele Carol și condusă de dînsul la izbînzile rezbelului pentru neatîrnare».

In seara aceleiași zile, cînd se mutară în noua lor locuință, Regele și Regina mai bine-voiră să primească, cu toate obosele serbărei, vr'o șease-zeci de persoane, sosite cu trenul fulger Paris-Constantinopol, inaugurat la aceeași dată și care erau ingineri, directori de drum de fier, oameni de Stat, jurnaliști, cărora Suveranii bine-voiră să le facă onorurile noului lor reședințe.

Ast-fel fu celebrată, peste opt ani după inaugurarea lucrărilor punerea celei din urmă pietre a castelului Peleș, a acestei frumoase reședințe la care lucrară numeroși artiști și mii de brațe timp de zece ani, pentru a realiza o singură gîndire, gîndirea Regelui Carol, concepută cu îndrăzneală și voită cu tărie.

Parcul și interiorul Castelului. — Parcul din jurul castelului, făcut după inaugurare, a fost una din cele mai grele lucrări, prin nivelimentul ei, cît și prin drumurile care duc la castel ce s'au executat. Cel mai însemnat drum e acel care pleacă din șosea, merge pe malul stîng al Peleșului; alt drum pe malul drept al torentului care pleacă din gară în spre Castel.

O altă înfrumusețare sunt nenumăratele poteci de prin pădure. Una din cele care plac mai mult Carmen Sylvei, e aceea care urmează cursul romantic al Peleșului și care duce la «Pajiștea Reginei».

Mai înainte de a pătrunde în el, să spunem două vorbe asupra planului castelului Peleș. Castelul se compune dintr'un corp central, cu o curte interioară, având ca scosătură în dreapta un pridvor mic cu două caturi, și în stînga, o aripă legată de corpul principal prin două galerii, care țin între ele o a doua curte, curtea de onoare. Această curte slujește numai în zilele de primire.

I-iul etaj. — Oaspeții regali care se coboară acolo din trăsuri, dinaintea ușei celei mari de intrare, pentru a intra în sălile de primire, trebue să treacă mai întîiu printr'un vestibul cu înfățișare monumentală și bogat împodobit.

Aci, pe o placă de bronz, sunt săpate următoarele versuri, compuse de nemuritorul bard al Romîniei, Vasile Alexandri, pentru inaugurarea Castelului:

«Eŭ Carol și al meŭ Popor
Zidit-am într'un gând și dor
In timp de lupte — al meŭ regat,
In timp de pace — al meŭ palat.»

Tot aci e o galerie, care cuprinde în dreapta și în stînga portretele strămoșești ale Hohenzollernilor. E de remarcat scara cu coloanele de marmoră, vitraiurile și lemnăria, care e o capodoperă, lucrare a d-lui sculptor Stöhr.

Din coridor se dă în sala de mîncare, în stilul «Renașterei», cu mobilă bogată, cu vitraiurile pictate bogat.

Din sala de mîncare, dăm în sala de biliard, de aci în noua sală de serbări, în stil mauresc. De remarcat în această sală e fîntîna arabă de marmură albă, fîntîna ce e o copie a uneia găsită în Egipet și aflătoare acuma în Muzeul de arte din Viena.

De aci intrăm în salonul cel mare de recepțiuni oficiale, de unde se desfășoară o vedere din cele mai frumoase a văei Peleșului.

Prin ușa din fund, acest salon comunică cu un cabinet mic, stil Ludovic XV, plin de bibelouri, porțelanuri de Saxa, figurine și vase de pămînt. Pereții sunt îmbrăcați în damasc roșu. Clavecinul din acest salonaș merită atențiune; el e din secolul al XVI-lea și împodobit în secolul al XVIII-lea cu picturi de Joseph Vernet. Acest instrument a aparținut surorei lui Ludovic al XVI-lea, Doamnei Elisabeta.

Din acest cabinet desfătător intri în sala de muzică, care are înfățișarea unei capele, prin vitraiurile ei și instrumentele de muzică ce o mobilează.

Sala de muzică e în adevăr una din atracțiile castelului Peleș. Regina Elisabeta își petrece aci cea mai mare parte a timpului, cîntînd la orgă saŭ la pian.

Printr'un coridor, trecem de aci în biblioteca și cabinetul Regelui. Tot în catul acesta al castelului e și o mică și elegantă sală de teatru.

Al II-lea etaj. Printr'o scară minunată, te urci în al doilea etaj. In primul rînd, dăm într'un coridor care servă de bibliotecă. Din acest coridor intrăm în apartamentele hotărîte pentru oaspeții de distincțiune. Aci aŭ locuit: Impărăteasa Elisabeta a Austriei, Principele de coroană Rudolf și arhiducesa Ștefania, actualul Rege Eduard al Angliei, Regina Suediei, precum și alte personaje înalte.

Aceste odăi conțin picturi de mare preț ale pictorilor: Ruysdaël, Hobbema, Van Breughel, Dujardin, Teniers, Prudhon, David, Van-Dyck, Rembrandt, Greco, etc.

In acest cat se află și apartamentele private ale Suveranilor. De remarcat aci e cabinetul Reginei, unde Augusta Suverană scrie și pictează.

Turla cea mare coprinde o *Trinkstube,* cîrciumă în felul german, lucrată numai în lemn, în stilul berăriilor germane, cu polițe, pe care se află tot felul de pahare și vase zmălțuite. De la ferestrele și din balconul circular în care dă, te bucuri de o vedere măreață peste munți și văi.

Subt acoperiș, sunt apartamente elegante pentru personalul curței.

Pentru a încheia această notiță, vom remarca că vitraiurile, din întreg castelul Peleș, merită o mențiune deosebită. Picturile de pe geamuri prezintă, în afară de scenele istorice din viața Hohenzollernilor, și scene din istoria romînească. Voevozii Ștefan și Mihaiŭ, în ținută falnică stăpînesc cu privirea lor scara de onoare. Vitraiurile din sala de muzică reprezintă subiecte din poesiile lui Alexandri, și din cele mai grațioase legende populare romînești.

Cum se lasă noaptea, luminele se aprind pretutindeni, înăuntru și afară din castel; fundul negru al văii se instelează cu puncte luminoase care strălucesc d'alungul aleelor întunecoase și luminează terața din fața castelului. Nu își poate cine-va închipui, dacă n'a văzut cu ochii, uimirea ce pricinuește ochiului și spiritului, strălucirea

acestuĭ luminat cu totul modern, în sînul naturei muntoase. Castelul, luminat feeric, în mijlocul întunecimeĭ pădurilor; luminile lămpilor celor marĭ, unele cam roşiĭ şi altele violete, răspîndesc asupra verdeţeĭ o lumină colorată, care învăluie peizajul într'o atmosferă de poveste.

Peleşul, *plaiŭ*, jud. Prahova. Se mărgineşte la E. cu plaiurile Vărbilăul şi Prahova, de care se desparte printr'o linie dusă de la N., din munţiĭ Carpaţi, linie care merge spre S.-V. până la comuna Ocina; la V., cu jud. Dîmboviţa, de care se desparte printr'o linie frîntă ce trece pe la V. de comunele: Ocina, Talea, Sinaia şi Predealul; la N., cu Transilvania, de care se desparte prin munţiĭ Carpaţi.

Se compune din com. urb. Sinaia şi 5 comune rurale: Comarnicul, Ocina, Predealul, Talea şi Teşila.

Reşedinţa subprefecturei e în com. Sinaia.

Cele maĭ populate comune din plaiul Peleşul sunt: Comarnicul şi Predealul, Teşila şi Sinaia; cea maĭ mică este Talea.

Locuitoriĭ, ajutaţĭ de păşunile excelente din munţi, se ocupă cu fabricarea brînzeturilor, cu care fac un negoţ întins.

Intr'acest plaiŭ, traiul locuitorilor de o vreme încoace s'a îmbunătăţit într'un mod simţitor; aceasta se datoreşte în mare parte cîştiguluĭ ce le aduce numeroasele fabricĭ de var negru, carierele de piatră, cum şi diferitele fabricĭ de tot felul ce s'aŭ instalat pe valea Prahoveĭ.

Plaiul Peleşul e udat de rîurile Prahova şi Doftana.

Are 7 parohiĭ, avînd şi o filială.

1. *Parohia Ocina*, cu biserica parohială Adormirea, compusă din cătt. Adunaţi şi Surdeşti (Breaza-d.-s.).

2. *Parohia Buşteni* (comuna Predealul), cu biserica parohială Naşterea Maiceĭ Domnuluĭ, compusă din cătt. Predealul, Azuga şi Poiana-Ţapuluĭ.

3. *Parohia Teşila*, cu biserica parohială Adormirea.

4. *Parohia Trestieni* (com. Teşila), cu biserica parohială S-ţiĭ Voevozĭ.

5. *Parohia Talea*, cu biserica parohială Sf. Nicolae.

6. *Parohia Comarnicul*, cu biserica parohială Sf. Nicolae, compusă din cătt. Poiana, Ghioşeşti, Podul-Lung, Posada, Podul-Neaguluĭ, avînd ca biserică filială Sf. Treime.

7. *Parohia Secăria* (com. Comarnicul), cu biserica parohială Buna-Vestire.

Peleşul, *deal*, în com. rur. Orzeşti, plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Peleşul, *pîrîŭ*, jud. Prahova. Izvoreşte de la poalele munteluĭ Vîrful-cu-Dor, din partea de V. a com. Sinaia, plaiul Peleşul; curge de la V. către E. şi se varsă în rîul Prahova, pe ţărmul drept, în dreptul com. Sinaia, trecînd pe lîngă Castelul Peleşul.

Acest pîrîŭ îşi măreşte volumul cu izvorul Peleşul, în care se varsă izvorul Sf. Ana.

Peleşul, *izvor*, curge din partea de N. a com. Sinaia, pl. Peleşul, jud. Prahova, şi după ce primeşte de afluente gîrliţa Sf. Ana, se varsă în gîrla Peleşul.

Peleticul, *sat*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătunul de reşedinţă al com. Dealul-Lung, aşezat la V. com., pe pîrîul Peleticul, la poalele dealuluĭ Peleticul. Are 671 hect. întindere, cu o populaţie de 62 familiĭ, saŭ 275 suflete, din carĭ 65 contribuabilĭ; o biserică şi o şcoală.

Peleticul, *deal*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dealul-Lung; se desface din dealul Lupanul; se întinde printre pîraiele Valea-Raşca şi Peleticul, afluenţĭ aĭ Rîmneĭ; brăzdează V. com.; e acoperit cu pădurĭ.

Peleticul, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dealul-Lung; izvoreşte din dealul Lupanul; curge de-a-lungul dealuluĭ Peleticul; udă cătt. Peleticul, şi se varsă în rîul Rîmna, după ce a primit pîrîul Strîmba.

Peleticul-de-la-Munte, *moşie*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dealul-Lung, cătt. Peleticul, în partea de V., acoperită în cea maĭ mare parte de pădurĭ.

Peleticul-şi-Şotîrcari, *pădure*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dealul-Lung; depinde de circumscripţia VII silvică, ocolul Vărzăreşti; aşezată pe dealul Peleticul, are 59 hect. întindere.

Peletlia, *sat*, în jud. şi pl. Constanţa, cătt. comuneĭ Cara-Harman, situat în partea de N. a plăşeĭ şi cea de V. a comuneĭ, la 6 kil. spre V. de cătunul de reşedinţă, Cara-Harman, pe ambele maluri ale pîrîuluĭ Peletlia. E dominat la N. de movila Duingi (83 metri); la S., de Movila-din-Tîrlă (119 m.); la S.-V., de Movila-Beiuluĭ (136 m.). Are o suprafaţă de 5850 hect., dintre care vatra satuluĭ şi grădinile ocupă 75 hect.

Populaţia sa, compusă din Romînĭ, Bulgarĭ şi Turcĭ, este de 131 familiĭ, saŭ 516 suflete.

Şapte drumurĭ comunale, pleacă din sat: patru spre N.-E., N. şi N.-V., ducînd la Cara-Nasuf, Duingi, Tariverde şi Cogealac (toate în judeţul Tulcea) şi treĭ spre S.-E., S. şi S.-V., ducînd la Cara-Harman, Gargalîcul-Mare şi Taşaul.

Peletlia, *pîrîŭ*, în jud. şi plasa Constanţa, com. Cara-Harman; izvoreşte din partea de E. a dealuluĭ Peletlia şi se îndreptează spre E.; trece prin satul Peletlia şi apoĭ, urmînd aceeaşĭ direcţie, de la V. către E., afară de micĭ ocoluri, merge de se varsă în partea de S.-V. a laculuĭ Tuzla. Peste acest pîrîŭ se află un pod al drumuluĭ comunal Gargalîc-Cara-Nasuf (Tulcea), pod care poartă numele de Podul-Draculuĭ-Negru.

Peletlia, *deal*, în jud. şi plasa Constanţa, pe teritoriul com. rur. Cara-Harman, situat în partea septentrională a plăşeĭ şi cea de V. a comuneĭ. Are următoarele vîrfurĭ: Cara-Tepe (165 m.); Cara-Iuic (153 m.); Iarim-Iuiuc (140 metri); Movila-Beiuluĭ (136 m.). Se întinde de la N. către S.-E., în formă de arc.

Peletuci-de-Jos, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Spineni, situat lîngă pîrîul Turbata, la 825 m. mai sus de Cătăleşti (şcoala). Are o populaţie de 34 familiĭ, saŭ 111 suflete.

Vite: 11 caĭ, 54 vite marĭ cornute şi 30 porcĭ.

Peletuci-de-Sus, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Schineni, situat pe şesul Siretuluĭ, la 1 kil. de Cătăleşti, unde se află şcoala. Are o populaţie de 47 familiĭ, saŭ 162 suflete; o biserică; 2 cîrciumĭ.

Vite sunt: 12 caĭ, 110 vite marĭ cornute şi 53 porcĭ.

Pelinei, *trup de moşie*, răzăşească, în com. Oancea, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ.

Pelini, *deal*, în partea de S. a com. Păcureţi, pl. Podgoria, jud. Prahova; se întinde de la V. spre E. A fost plantat cu viĭ, carĭ s'aŭ distrus de filoxeră. Astăzĭ parte din dealurile com. Păcureţi servesc de izlaz, parte pentru cultura porumbuluĭ.

Pelinul. Vezĭ Cucuteni-Răzăşĭ, sat, com. Durneşti, pl. Ştefăneşti, jud. Botoşani.

Pelinul, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Dormărunt, situat la 8 kil. spre E. de satul de reşedinţă.

Pelinul, *izvoare* şi *pîrîŭ*, în satul Cucuteni-Răzăşi, com. Durneşti, jud. Botoşani.

Peliţeanul, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Boziorul, căt. Gornetul, parte goală şi parte acoperită cu izlaz. Impreună cu Cocioaba, Nenişoaia, Vîrful-Pinuluĭ şi Vîrful-Găvanelor, formează o circumferinţă, care închide schitul Găvanele.

Pelticăreasa, Episcopia, Ferburia, Aninoasa şi Cîmpulung, *trupurĭ micĭ de pădure*, în întindere de 15 hect., jud. Muşcel, com. Ştefăneşti, plasa Rîul-Doamneĭ, compuse numaĭ din aninĭ, plută şi salcie.

Penca, *trup de pădure*, al statuluĭ, situat în com. Cîrstăneşti, plaiul Horezul, jud. Vilcea, în întindere de 30 hect., formînd, împreună cu trupul Bănicesti, pădurea Cucesti.

Peneiul, *vad*, în jud. Brăila, pe unde drumul Cazasul-Petroiul-Noŭ, coboară muchia Baldovineşti la 3½ kil. spre N. de satul Cazasul.

Penelor (Dealul-), *deal*, pe cotişa căruia e aşezat satul Raiul, com. Cărniceni, pl. Turia, jud. Iaşi.

Peneşti, *mahala*, în jud. Mehedinţi, com. rur. Sălătrucul, pl. Motrul-d.-j.

Peneul, *fost sat*, în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, între Piscul şi Independenţa, pe Valea-Suhuluiuluĭ, desfiinţat în 1884, din cauza inundaţiilor Siretuluĭ, şi aĭ căruĭ locuitorĭ s'aŭ alipit la com. Independenţa (maĭ ales căt. Braina). Peneul aparţinea com. Piscul.

Penteleul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Goideşti, căt. Virlamul, unul din ceĭ maĭ frumoşĭ aĭ Ţăreĭ, şi cel maĭ înalt al judeţuluĭ, avînd 1753 metri înălţime. E însemnat prin bogata sa iarbă, de o calitate superioară, din care cauză laptele oilor ce pasc aci, produce cel maĭ bun caşcaval, care se fabrică în căşăria de la Viforîta. Masivul săŭ e coprins între pîraiele Bîsca-Mare şi Bîsca-Mică, prezintînd cincĭ ramificaţiĭ măreţe: Cernatul, Miclăuşul, Piciorul-Capreĭ, Viforîta şi Zănoaga, între care maĭ înalt se ridică Vîrful-Penteleuluĭ, acoperit peste tot de iarbă, afară de partea de N., unde e stîncos şi cu spăimîntătoare precipiţiĭ.

Pe poale, are vaste și seculare păduri de brazi, apoi pini și ceva mai sus ienupere. Din punctul de vedere al constituțiuneĭ sale geologice a fost studiat de d-l Grigore Ștefănescu («Revista științifică», anul VI).

Penteleul, *moșie* întinsă, jud. Buzău, com. Gura-Teghiĭ și Goidești, compusă din munțiĭ: Ivanețul-Mare, Cernatul, Viforîta, Zănoaga, parte din Piciorul-Capreĭ, Poiana-din-Cale, parte din Podul-Caluluĭ, avînd o întindere aproximativă de 9700 hect., parte păduri seculare de brazi, pini, molifți, fagi, etc., parte pășuni.

Penteleului (Drumul-), *drum*, ce duce din comuna Gura-Teghiĭ în Vîrful-Penteleuluĭ, județul Buzău. Incepînd de la înfurcătura Biscelor, pe malul Biscii-Marĭ, trece pe la Ghenunea-Draculuĭ, Lezpezi, Seciului-Leonte, Gura-Mileĭ, Trestia-Mileĭ, Cernatul, pe care se urcă pînă la Fața-Cernatuluĭ; de aci se cotește pe Viforîta și apoi pe plaiu în sus, pănă în vîrful Penteleuluĭ. Acest drum se face călare în 7 ore.

Penteleului (Plaiul-), *coame de munți*, care se întind de la muntele Penteleul, în diferițiĭ munți ramificați dintr'însul, județul Buzău.

Pentenoaica, *pîlc de pădure*, de stejar de cherestea, jud. Vlașca, com. Fundul-Părului, pl. Neajlovul, în suprafață de 197 hect., pe proprietatea Crovul, a statuluĭ; ține de ocolul silvic Cîrtojani.

Pentiliciucul, *lac*, jud. Tulcea, avînd 65 hect. întindere, situat în partea de N. a plășiĭ Tulcea și cea de S.-E. a com. Satul-Noŭ, la S. de lacul Pentilicul, lîngă gîrla Șondul, cu care comunică printr'o gîrliță. E înconjurat cu stuf și conține pește.

Pentilicul, *lac*, în jud. și plasa Tulcea, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ, în partea de N. a plășiĭ și cea de S.-E. a comuneĭ. E format de gîrla Șondul, de care acum e izolat. Are o întindere de 80 hect. E înconjurat cu stuf și conține pește.

Pepelești, *sat*, cu 150 locuitorĭ, jud. Argeșul, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Dealul-Braduluĭ.

Pepelești, *sat*. Vezĭ Țițiești, jud. Argeșul.

Peptani, *deal*, în jud. Gorj, com. Hodorasca, pl. Ocolul, situat spre S. de comună; se întinde de la E. din cătunul Pinoasa, spre N.-V., pănă în șoseaua județeană, aproape de Ciuperceni; aci e tăiat de șosea pe care o urmează și continuă pănă lîngă dealul Bujorăscul din jud. Mehedinți; pe acest deal se află pădure, plantațiĭ de viĭ și livezĭ de pruni.

Peptenari, *sat*, în jud. Argeș, plasa Pitești, făcînd parte din com. rur. Hintești-Zmeura.

Peptenari, *pîriŭ*, în jud. Iași, com. Miroslava, pl. Stavnicul; izvorește dintre dealurile Uricani și Drăgălina, trece prin satul și valea Vorovești, unde formează un iaz; apoi ĭese din com. și se varsă în rîul Bahluiul.

Pepurnicul, *lac*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. urb. Chilia-Vechie, așezat în partea de V. a plășiĭ și cea de S.-E. a comuneĭ, lîngă gîrla Aliboca-Suhat, de care a fost format. E înconjurat de toate părțile cu stuf. Are o întindere de 60 hect. și conține pește.

Perchiul, *sat*, făcînd parte din com. Hurueștĭ, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ, situat pe coasta de V. a dealuluĭ cu acelașĭ nume, la 4 kil. 70 m. de reședința com.

Are o populație de 72 familiĭ, saŭ 332 suflete, care locuesc în 62 case; o școală mixtă, frecuentată de 57 copiĭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Teritoriul satuluĭ este de 862 hect.

Locuitoriĭ, parte foștĭ clăcașĭ și împroprietăriți la 1864, stăpînesc 22 hect. și 99 ariĭ; parte sunt răzașĭ și stăpînesc 120 hect. și 90 ariĭ; iar proprietara moșieĭ numită Fărcășești, Academia Română, are 719 hect.

Data înființăreĭ satuluĭ ar fi din timpul luĭ Ștefan-cel-Mare; locul acesta a fost dat unuĭ viteaz al luĭ, anume Balș, care, împreună cu cumnatul săŭ, ar fi înființat satele: Perchiul, Nedelcul, Fărcășești și Șendrești.

Partea de sus a satuluĭ se maĭ numește și Hărniceni.

Pereĭ (Valea-), *subdivizie a cât.* Ichimești, com. Mînzălești, jud. Buzău.

Pereĭ (Valea-), *moșie*, în jud. Buzău, com. și cât. Mînzălești, formînd, cu Chicera, un corp de 250 hect.: fineață, arături, livezĭ și izlaz, proprietatea moșnenilor.

Pereni, *vechie numire a comuneĭ* Beloțul, pl. Dumbrava-d.-s., jud. Dolj.

Pereni, *mahala*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Beloțul.

Pereschivul, *plasă*, situată în partea de S.-V. a județuluĭ Tutova.

Se mărginește la V. cu jud. Tecuciŭ, de care se desparte prin hotarele artificiale a moșiilor limitrofe; la N.-E., cu pl. Tutova, de care se desparte de asemenea prin hotare artificiale; la S.-E., cu pl. Corodul, de care se desparte, prin rîul Bîrladul; la E. (pe o mică distanță), cu pl. Tîrgul.

Pămîntul acesteĭ plășĭ este, în cea maĭ mare parte, deluros, formînd, la marginea de V. a județuluĭ, o culme, aproape neîntreruptă, de dealurĭ, a căror maxim de înălțime o ating dealurile din com. Șendrești.

E udată prin mijloc de pîrîul Pereschivul, care e încărcat pe stînga cu pîrîul Micul-Pereschiv, pe dreapta cu pîraiele Soveja și Bolborosoaia, în care se varsă pîrîiașul Fîntîna-Nuculuĭ, care și el la rîndul săŭ are de afluent pîrîiașul Fîntîna-Trifuluĭ. In partea de E. este udată de pîrîul Tutova, ce vine din pl. Tutova. Ambele aceste pîraie sunt afluențĭ aĭ drepteĭ Bîrladuluĭ.

Se cultivă viea pe o întindere de 1545,50 hect., din carĭ 259 hect. nelucrătoare. Asemenea se maĭ cultivă și pomĭ fructiferĭ, dintre care numaĭ prunĭĭ ocupă o suprafață de 98,25 hect.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă și cu rotăria, dogăria și butnăria.

Comerciul constă în vînzarea productelor agricole, a animalelor și a vinuluĭ.

Sunt 77 cîrciumĭ.

E străbătută de 3 drumurĭ principale:

Șoseaua națională Bîrlad-Tecuciŭ, ce urmează laturea de S.-E. a plășeĭ, paralelă cu rîul Bîrladul.

Calea ferată Tecuciŭ-Bîrlad, ce merge paralelă cu șoseaua națională, și este cuprinsă între aceasta și rîul Bîrlad; are 2 stațiunĭ: Tutova și Ghideni.

Șoseaua vecinală Tutova, ce începe din șoseaua județeană Bîrlad-Bacăŭ, la satul Pogana, pl. Tutova, îndreptîndu-se spre S., prin pl. Pereschivul și trecînd prin comunele: Ciocani, Iveștĭ și Pogonești, urmînd valea Tutoveĭ (malul stîng al pîrîuluĭ); taie șoseaua națională și linia ferată Bîrlad-Tecuciŭ și trece rîul Bîrlad, în pl. Corodul, la satul Crivești.

Are 14 comune rurale, din care cele maĭ populate sunt: Stănuești, Căbești și Liești și 48 sate, din care maĭ populate sunt: Iveștĭ, Căbești și Prisăcani-d.-s.

Are: o populație de 12158 locuitorĭ, din carĭ 2768 contribuabilĭ; 3060 case; 27 bisericĭ.

Este acum unită cu pl. Corodul.

In plășile Corodul și Pereschivul sunt 29 școlĭ mixte (1901).

Pereschivul, *pîrîŭ*, ce curge prin pl. Pereschivul, jud. Tutova. Izvorește din Pădurea-Șendreștilor, com. Șendrești. Curge de la N. spre S. și se varsă în rîul Bîrlad, pe dreapta, în fața satuluĭ Ghidigeni, după ce s'a încărcat pe dreapta cu pîraiele Soveja și Bolborosoaia, iar pe stînga cu Micul-Pereschiv, străbătînd ast-fel pl. Pereschivul în toată lungimea sa. Udă teritoriile com. Șendrești, Praja, Stănuești, Coroești, Căbești, Prisecani și Liești, curgînd într'o vale frumoasă.

Pereschivul-Mic, *pîrîŭ*, ce izvorește din cătunul Afumați, com. Chilieni, jud. Tutova; curge de la N. spre S.; udă comunele Chilieni și Coroești și se varsă pe teritoriul acesteĭ din urmă în pîrîul Pereschivul, pe stînga, lîngă cătunul Fițicheștĭ.

Pereschivuluĭ (Valea-), *vale*, ce trece prin mijlocul pl. Pereschivul, jud. Tutova, tăind-o de la N. spre S. Prin ea curge pîrîul Pereschivul.

Pereștĭ, *cătun*, jud. Gorj, plasa Amaradia, com. Cîrligeĭ, situat pe un platoŭ coprins între partea N.-V. a cătunuluĭ Cîrligeĭ și rîul Gilortul.

Are o suprafață de 1010 hect., cu o populație de 60 familiĭ, saŭ 285 suflete, din carĭ 66 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 12 pluguri, 62 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ; 258 vite marĭ cornute, 37 caĭ, 224 oĭ, 20 capre, 64 porcĭ; 34 stupĭ.

Rîul Gilortul udă cătunul în partea de N.-E.

In cătun se maĭ găsesc: 1 moară pe apă și 12 fîntînĭ.

Comunicația se face prin drumurĭ ordinare.

Peretul, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, la 11 kil. de Roșiori și la 21 de Alexandria, pe calea județeană Roșiori-Alexandria, în partea dreaptă a rîuluĭ Vedea.

Se învecinește la N. cu rîul Vedea, care o separă de com. Dulceanca și Albești; la N.-V., cu moșia orașuluĭ Roșiori-de-Vede; la V. și N.-V., cu com. Belitori; la S., cu com. Plosca și la E., tot cu rîul Vedea, care o separă de cătunul Părul-Rotund.

Rîul Vedea are, în partea despre com. Peretul, ca afluent pîrîiașul Bărăcea. Atît Vedea cît și Bărăcea aŭ la acest punct

un însemnat depozit de prundiș, din care locuitorii scot pietrișul necesar pentru împietrirea șoselelor.

Intinderea acestei com., dimpreună cu moșia proprietărească, este de 7100 hect.

Locuitorĭ împroprietăriți după legea rurală sunt în număr de 550, pe o întindere de 1225 hect.

Are: o pădure-lăstar, în întindere cam de 300 hect., 251 hect. de vii, și 350 hect. livezĭ și izlaz.

Are o populație de 3520 sufl., din care 704 contrib.; o școală mixtă, frecuentată de 136 copiĭ (1901); două biserici, deservite de 3 preoți și 4 cîntăreți; o moară cu aburĭ; diferite stabilimente de comerciŭ și 9 cîrciumĭ.

Numărul vitelor din comună este de 7149 capete, din care: 1652 vite marĭ cornute, 410 caĭ, 8 măgarĭ, 4500 oĭ și 579 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de 7501 leĭ, 62 banĭ.

Se ține tîrg aci în ziua de Inălțare.

Șoseaua județeană Roșiori-Alexandria străbate comuna în toate lungimea și o pune în legătură la N.-V. cu orașul Roșiori. La S.-E., cu com. Plosca, la S., cu com. Belitori și Pîrlita, și la N., cu Părul-Rotund, se leagă prin drumurĭ vecinale.

Imprejurul com. sunt multe măgurĭ; cele maĭ însemnate sunt: Măgura-Verde și Măgura-Cheniĭ, a căror înălțime este de peste 10 m. cu o periferie de aproape 200 m. In partea despre S., trece Brazda-luĭ-Novac spre com. Plosca.

Satul Peretul și moșia, după cum rezultă din diferite documente vechĭ, a purtat numirea de Peretul-Dulceni. Satul Dulceni, de lîngă com. Belitori, s'a despopulat și mulți din locuitorĭ aŭ venit în vale la Peretul, unde s'aŭ stabilit cu locuitorĭ veniți din alte părți ale țăriĭ.

In secolul trecut, satul Peretul se găsește trecut tot la pl. Tîrgului, sub domnia luĭ C. Mavrocordat.

Locuitoriĭ acestei comune păstrează încă felurite numirĭ din alte locurĭ, ca Iaurești, Băltărețĭ și Oltenĭ. Aceasta probează că și com. Peretul s'a despopulat și repopulat treptat, după vremurĭ, cu locuitorĭ veniți din diferite părți ale țăriĭ: Băltărețiĭ de la baltă, și anume din spre orașul Zimnicea; Oltenii, de peste Olt, de pe la Amaradia. Iaurestiĭ, se cred a fi rămășițe de pe vremea Turcilor. Marea maioritate a locuitorilor este de origină olteană.

Repedea populare a acestei comune se explică prin faptul că toți cîți veneaŭ a se stabili aci, se bucuraŭ de felurite privilegiĭ: li se oferea de proprietariĭ moșieĭ lemne, locurĭ de păsunat fără plată, dijma din 10 una și altele. Aceste privilegiĭ aŭ durat pănă acum 40—50 de anĭ și eraŭ respectate de vechiul proprietar Costache Belu. Grație acestor privilegiĭ com. Peretul a ajuns a fi una din cele maĭ prospere și populate ale județuluĭ.

Peretul, *sat*, cu 54 familiĭ, jud. Argeșul, pl. Oltuluĭ, pendinte de com. rur. Olanul. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de un preot și un cîntăreț.

Peretul, *sat*, în jud. Dolj, plasa Jiul-d.-mj., com. Glodul, cu 158 suflete, locuind în 9 case și 28 bordee.

Peretul, *stație de dr.-d.-f.*, în jud. Teleorman, pl. Tîrgul, com. Peretul, pe linia Roșiori - Alexandria, pusă în circulație la 2 Decembre 1895. Se află între stațiile Roșiori (10.4 kil.) și Plosca (4.2 kil.). Inălțimea d'asupra nivelului Mării, de $65^{m},22$.

Peretul, *moșie* particulară, cu pădure, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Glodul.

Peretul, *moșie*, în jud. Teleorman, pl. Tîrgului, proprietatea societățeĭ de asigurare «Națională». Are o întindere de 4400 hect. E compusă din maĭ multe trupurĭ și se întinde și peste Vedea.

Peretul, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Glodul, pe moșia Peretul. Are o întindere de 50 hect. și se compune din gîrniță, cer și stejar.

Peri, *com. rur.*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-j., la 23 kil. de orașul Turnul - Severin. Situată pe vale, se mărginește: spre E. cu com. Prunișorul și Degerați; spre V., cu comuna Valea-Pietreĭ; spre N., cu com. Zăgaia; iar spre S., cu com. Govodarva și Severinești.

E formată din cinci cătune: Peri, Biserice, Siliștea, Borogi-din-Dos și Borogi-din-Față, avînd peste tot 1578 suflete, din carĭ 280 contribuabilĭ, locuind în 345 case.

Locuitoriĭ posedă: 66 pluguri, 107 care cu boĭ, 3 căruțe cu caĭ; 171 stupĭ.

Prin comună trece șoseaua Valea-Pietreĭ—Perei—Prunișori.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă, condusă de un învățător și frecuentată de 60 elevĭ.

Budgetul comuneĭ e la veni-

turĭ de 1725 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 1231 leĭ.

Vite: 600 vite marĭ cornute, 20 caĭ, 691 oĭ şi 700 rîmătorĭ.

Dealurĭ maĭ principale în comună sunt: Culmea-Perilor, platoul Pucioasa şi dealul Tarniţa.

Văĭ sunt: Valea - Perilor şi Valea-Huşniţeĭ.

Ape: Huşniţa, Valea-Mare şi Zăvoiul.

Platoul Pucioasa şĭ-a luat numele de la pucioasa ce conţine.

Pe acest platoŭ, se zice, ar fi fost un mic oraş al unuĭ popor numit Gornozinţiĭ, oraşul fiind nimicit de Traian, aŭ rămas numaĭ urmele luĭ: zid gros, cărămizĭ marĭ pătrate şi şosele pavate, sub care s'a găsit banĭ vechĭ. Probabil trebue căutat aci o urmă de aşezămînt roman.

Peri, *mahala,* făcînd parte din oraşul Tecuciŭ, jud. Tecuciŭ, situat în partea de N.-E. a oraşuluĭ, pe malul stîng al Bîrladuluĭ. Locuitoriĭ sunt veniţĭ aproape toţĭ din satul Ocheşeşti, care s'a desfiinţat.

Peri, *numele, sub care se vede trecut satul* Peri-Rîioşĭ, judeţul Teleorman şi în actele vechĭ şi în nomenclatura comunelor din 1870.

Peri, *lac,* în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ; are izvoare şi conţine peşte.

Peri, *moşie,* în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, proprietatea d-luĭ dr. Petrini Paul.

Peri-Rîioşĭ, *com. rur.,* în partea de N.-E. a plăşeĭ Tîrgul, jud. Teleorman, la limita eĭ cu jud. Vlaşca, situată pe valea Teleormanuluĭ, pe partea stîngă. Are un cătun, Broşteni, aşezat la 2 kil., tot pe valea Teleormanuluĭ şi de aceeaşĭ parte ca şi cătun. de reşedinţă.

Se învecineşte la N. cu com. Netoţi-d.-j.; la S., cu Olteni; la E., cu parte din com. Talpa-Bîţcoveni, din jud. Vlaşca şi la V., cu Valea şi Pirîul-Ciineluĭ.

Are o populaţie de 184 familiĭ, saŭ 755 suflete, din care 200 contribuabilĭ; o şcoală, în cătun. Broşteni, frecuentată de 20 elevĭ; o biserică, în cătun. de reşedinţă, Peri-Rîioşĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 2 morĭ.

Vite: 542 vite marĭ cornute, 98 caĭ, 1163 oĭ şi 90 porcĭ.

Intinderea com., cu moşiile de pe dînsa, este de 1112 hect. Proprietariĭ principalĭ sunt: d. dr. Paul Petrini avînd 205 hect. arabile şi 6 hect. pădure; Eforia Spitalelor Civile, posedînd 500 hect. arabile.

Numărul locuitorilor împroprietăriţĭ după legea rurală este de 112, pe o întindere de 400 hect. Viĭ se găsesc pe o întindere de 7 hect., aparţinînd locuitorilor.

Budgetul com. e la venitурĭ de 2827 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2659 leĭ.

Şoseaua judeţeană Alexandria-Tătăreşti străbate comuna în toată lungimea şi o pune în legătură cu com. Olteni, la S. şi cu cătun. Netoţi-d.-j., la N.

Pănă la Alexandria sunt 31 kil., pănă la Roşiori 27 kil. şi pănă la reşedinţa judeţuluĭ, 27 kil.

Pe teritoriul com. se află două măgurĭ, una în stînga şoseleĭ, la V., înaltă de 40 m., cu o circumferinţă la bază de 300 m., iar a doua înaltă de 20 m. şi cu o circumferinţă la bază de 100 m., situată lîngă pîrîiaşul Teleormănelul.

Peri-Rîioşĭ, *moşie*, a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, com. Peri-Rîioşĭ.

Perianul, *lac,* în jud. Teleorman, pl. Ialomiţa-Balta, com. Stelnica, insula Balta, situat la S. laculuĭ Cobolcicul.

Periatul, *braţ* (prival), în jud. Ialomiţa, insula Balta, pl. Ialomiţa-Balta, în dreptul satuluĭ Stelnica.

Pericli-Iol-Tepe, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Cogelac, vîrf estic al culmeĭ Cascalac-Bair, situat în partea de S. a plăşeĭ şi a comuneĭ. Are 143 m. înălţime şi este punct trigonometric de rangul al 3-lea, dominînd asupra văeĭ şi satuluĭ Cogelac şi aasupra şoseleĭ naturale Tulcea-Constanţa, ce trece pe lîngă el.

Periclic, *deal.* Se desface din dealul Sultan-Bair, jud. Constanţa. Se prelungeşte spre E., într'o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E. Intră în jud. Tulcea, brăzdînd partea vestică a plăşilor Babadag (şi a comuneĭ sale Slava-Rusă) şi Istrul (şi cea nordică a com. sale Casimcea). Din el îşĭ iaŭ naştere văile: Baş-Punar (Slava-Rusă), Criu-Culac, Amutlu-Culac şi Hagi-Amer-Dere. E străbătut de tăeturĭ adîncĭ şi prăpăstioase. Vîrful săŭ cel maĭ înalt, Doerani, saŭ Er-Ghiobea-Tepe, are 391 m. înălţime, fiind decĭ printre cele maĭ înalte din Dobrogea. E acoperit cu pădurĭ întinse şi pe poalele sudice cu păşunĭ şi livezĭ.

Perieni, *sat,* în partea de N.-V. a com. Cîrniceni, pl. Turia, jud. Iaşi, aşezat pe costişa a două dealurĭ, prin valea cărora curge

pîrîul Ostopeni, de la N. la S. Are o întindere de 2864 hect. şi o populaţie de 234 familiĭ, saŭ 916 suflete; o biserică, făcută de un răzeş la anul 1872, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, înfiinţată în 1874, condusă de 1 învăţătoare şi frecuentată de 35 elevĭ şi în care se lucrează pălăriĭ de paie, de o calitate foarte bună.

In partea de N. a satuluĭ, se află mahalaua Cîndeşti, ce se zice că a fost răzeşie a unuĭ Cîndescu. Maĭ în sus, tot pe aceeaşĭ vale, o altă mahala numită Ostopeni saŭ Salariĭ, fostă a unuĭ boer, Aslan, care cam pe la 1782, cumpărînd partea Cîndeanuluĭ, a strămutat satul şi biserica din Ostopeni, chiar pe hotarul satuluĭ Perieni, unde există şi astă-zĭ. Maĭ în urmă un boer, Baluş, care avea moşie alăturea cu satul Perieni, a devenit proprietarul moşiilor Perienilor, Cîndenilor şi Aslanilor, formînd un singur trup, căruia ĭ-a dat numele de Perieni; această moşie se întinde pănă în malul Prutuluĭ.

Vite: 1281 vite marĭ cornute, 124 caĭ, 2264 oĭ, 14 capre şi 238 rîmătorĭ.

Perieni, *sat*, în jud. şi pl. Tutova, com. Bogeşti, în apropiere de Bîrlad şi spre N.-V. de dînsul.

Are o populaţie de 1188 suflete; o şcoală mixtă, frecuentată de 32 copiĭ (1900).

E despărţit în două părţĭ: Perieni-d.-j., spre S. şi Perieni-d.-s. spre N.

Are cariere de piatră în exploatare.

Perieni, *cătun*. Vezĭ Tatomireşti, sat, jud. Vasluiŭ.

Perieni, *iaz*, în vatra satuluĭ Perieni, jud. Iaşi, pl. Turia, com. Cîrniceni.

Perieţeanca, *pădure*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Perieţi, formînd cu pădurea Cuţarideanca un trup de 330 hect. E populată cu stejar, ulm, salcie, plop, anin şi jugastru.

Perieţi, *com. rur.*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, situată pe partea stîngă a rîuluĭ Ialomiţa, între comunele Pribegi şi Andrăseşti, la 45 kil. de Călăraşi.

Are o suprafaţă de 10585 hect., din carĭ 330 hect. pădure şi 13 hect. băltiş şi coprinde 11 moşiĭ, aparţinînd maĭ multor proprietarĭ şi locuitorilor moşneni.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietăriţĭ 152 locuitorĭ şi maĭ sunt neîmproprietăriţĭ 186 locuitorĭ.

Se compune din satele: Perieţi, Poenarul-Bordea, Brătescu şi Botarul, cu reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale în satul Perieţi.

Are o populaţie de 1898 suflete; o şcoală mixtă în satul Perieţi şi altă mixtă în satul Brătescu, frecuentate în 1899—900 de 170 elevĭ şi conduse de 2 învăţătorĭ; două bisericĭ, deservite de doĭ preoţĭ şi patru dascălĭ.

Vite: 350 caĭ, 280 boĭ, 3300 oĭ, 30 capre, 50 bivolĭ, 5 asinĭ şi 270 porcĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 10376 leĭ şi la cheltuelĭ de 9927 leĭ.

Prin comună trece calea judeţeană Slobozia-Urziceni.

Perieţi, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Siul-d.-s., situată pe Valea-Iminoguluĭ şi a Iniveluluĭ, la 16 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 12 kil. de a plăşeĭ.

Se compune din 3 cătune: Perieţi-d.-s., Perieţi-d.-mj. şi Mierlèşti-d.-s., cu o populaţie de 1146 suflete, din carĭ 262 contribuabilĭ, locuind în 246 case.

Se zice că această comună datează de maĭ bine de 200 anĭ.

A fost situată maĭ întîiŭ pe valea numită Valea-cu-Casele, situată maĭ la E., de unde locuitoriĭ s'aŭ permutat pe Valea-Iminoguluĭ, din cauza lipseĭ de apă.

Are 3 bisericĭ: una în Perieţi-d.-s., cu hramul Sf. Nicolae, fondată la anul 1822 de familia Calduraşă, alta în Perieţi-d.-mj., cu hramul Sf. Dumitru, fondată în anul 1857—58 de familia Fîntîneanu şi a treia în cătun. Mierlèşti-d.-s., cu hramul Sf. Nicolae, fondată în anul 1810 de locuitorĭ, toate deservite de 3 preoţĭ; o şcoală mixtă, în Perieţi-d.-mj., frecuentată de 60 copiĭ; o moară cu aburĭ.

Dintre pomĭ roditorĭ, se găsesc: merĭ, duzĭ, vişinĭ şi prunĭ.

Comerciul se face în comună de 3 cîrciumarĭ, de fie-care cătun cîte unul.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ sunt de 2971,05 leĭ.

Vite: 235 caĭ, 116 iepe, 502 boĭ, 84 vacĭ, 3056 oĭ şi 102 porcĭ.

Meseriaşĭ: 2 cojocarĭ, 1 lemnar, 1 zidar, 1 cizmar şi 1 fierar.

Tot teritoriul comuneĭ se întinde pe o suprafaţă de 7650 hect., din care 3280 hect. aparţin la 140 familiĭ moşneni şi 513 hect. la 123 locuitorĭ împroprietăriţĭ după legea rurală din 1864; restul e posedat de: V. Perieţeanu, I. Găbunea, I. Alexe şi Elena Fîntîneanu.

Pămîntul cultivabil e şes, negru humos şi fertil.

O șosea comunală, care străbate comuna de-a lungul său, pe Valea-Iminoguluĭ și a Inivelului, o leagă la N. cu comuna Bălteni și Potcoava și la S. cu Mierlești.

La V., teritoriul comuneĭ se limitează cu Movila-luĭ-Drăghicĭ și cu Măgura-Frasinuluĭ, din Valea-Ziduluĭ, care o despart de comunele Goteana (cătr. Brebeni) și Turia.

La E., Valea-Vedițeĭ o separă spre N.-E. de com. Potcoava și spre S.-E. de comuna Valea-Merilor.

Teritoriul comuneĭ e udat de vălcelele: Vălceaua-Eleșteluluĭ, Vălceaua-Balomiruluĭ, Valea-Iminoguluĭ și a Inivelului și Vălceaua-Caselor, la N.-E. căreia se ridică Dealul-Odăilor și Vălceaua-Oblegului.

Intre această vălcea și Valea-Vedițeĭ, se află Pădurea-cu-Crîngul, Crîngul-Cerbuluĭ și Poiana-Braniștеĭ. In centru și pe malul drept al Iminoguluĭ se află Dealul-Viilor. Afară de cele notate mai sus se află risipite pe teritoriul comuneĭ Perieți și alte măguri: Măgura-Eleșteluluĭ, Măgura-cu-Cărbunĭ, a-Ulmuluĭ, Grăticarele, a-Gabuneĭ și altele.

Poiene mai însemnate sunt: Poiana-Laculuĭ, la N.-V., Poiana-Draculuĭ, la S.-E. și a-Braniștеĭ, la N.-E.

Puțurĭ saŭ fîntînĭ sunt o mulțime, pe toată Valea-Iminoguluĭ și a Inivelului, din care mai însemnate sunt: Fîntîna-Șarpeluĭ, Puțul-Boangiuluĭ, Fîntîna-de-la-Salcie, Fîntîna-de-Piatră, Fîntîna-Țiganuluĭ, Fîntîna-Zapciuluĭ, Puțul-Fîntîneanuluĭ, Puțul-Rîzgîituluĭ.

Perieți, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de comuna cu acelașĭ nume, situat pe malul stîng al rîuluĭ Ialomița, în dreptul satuluĭ Ghimpați, cu care comunică printr'un pod plutitor, și spre S. de lacul Fundata.

Aicĭ este reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

Are o populație de 280 familiĭ; o școală mixtă; 2 biserici, deservite de 2 preoți și 4 dascălĭ.

Vite sunt: 200 caĭ, 180 boĭ, 2500 oĭ, 30 capre, 35 bivolĭ, 5 asinĭ și 180 porcĭ.

Perieți-de-Mijloc, *cătun*, făcînd parte din com. Perieți, pl. Siuld.-s., jud. Olt, situat pe valea și pe amîndouă laturile Iminoguluĭ, la N. de cătr. Mierlești-d.-s. Are o populație de 487 locuitorĭ, din carĭ 40 sunt împroprietăriți după legea rurală, cu 318 pog. din proprietatea d-luĭ C. I. Fîntîneanu, care posedă aci cam 2300 hect. arabile și 200 pădure.

Are o școală mixtă, care a fost frecuentată în 1899—900 de 60 copiĭ; o biserică, cu hramul Sf. Dumitru, fondată în anĭ 1857—1858, care poartă următoarea inscripțiune:

La anul 1857, luna Iunie în 17, s'a pus temelia acestuĭ sfînt locaș, cu hramul Sf. Dimitrie și s'a săvîrșit la 1858 Septembrie 1, cu toată cheltuială D-lor Dimitrie I. Bumbeș, mare Pitar (fiŭ al reposatuluĭ I. Bumbeș, mare postelnic), Ion Fîntîneanu, mare Sărdar (fiind al 2-lea părinte al D-luĭ D. I. Bumbeș) și D-neĭ Sărdăreasă, Elena Fîntîneanu (mumă bună a D-luĭ D. I. Bumbeș), în zilele Măriеĭ Sale Prințuluĭ Alexandru Ghica, Căimăcanul Țăreĭ-Romînești, ale Prea Sfințituluĭ Mitropolit Nifon Sevastos și ale întru tot iubitoruluĭ de Dumnezeŭ Climent, Episcop al Eparhieĭ Argeșul, cu a căruĭ deslegare s'a început acest sfînt locaș.

Perieți-de-Sus, *cătun*, făcînd parte din com. Perieți, pl. Siuld.-s., jud. Olt, situat la 1 kil. spre N. de cătr. Perieți-d.-mj., pe ambele coaste și maluri ale pîrîuluĭ Inivelul. E reședința comuneĭ și are o populație de 314 locuitorĭ, din carĭ 29 sunt împroprietăriți, după legea rurală, cu 137 hect. din moșia d-luĭ Alexe Romanov, care mai posedă aci 328 hect.

Vite: 116 boĭ, 54 vacĭ, 49 caĭ, 1063 oĭ și 85 porcĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, fondată în anul 1822 și avînd următoarea inscripțiune:

Ziditu-s'a întîiŭ această sfîntă Biserică în cătunul Perieți-de-sus, din lemn, pe temelie de zid, în anul 1822, dîndu-i-se hramul Sf. Erarh Nicolae, cu toată cheltuială D-lor Andreĭ Căldărușă și Dumitru Căldărușă (fiiĭ reposatuluĭ Popa Căldărușă), Preotul Iordache Duhovnicul (fiul reposatuluĭ Ion Căldărușă), Dumitru I. Căldărușă și Ion C. Tudose (fiiĭ reposateĭ Călina, sora cu Ion și cu Popa Căldărușă) și s'a sfințit nezugrăvită cu toată cheltuiala celor de mai sus, avînd numaĭ sfîntă Icoană, în zilele părinteluĭ protopop George Grecu. In anul 1825, s'aŭ zugrăvit cele 2 tîmple, cu cheltuiala D-lor Andreĭ și Dumitru Căldărușă.

In anul 1856 tencuindu-se pe din afară și pe dinăuntru, s'a zugrăvit cu cheltuiala Preotuluĭ M. Duhovnicul, fiul luĭ Dumitru Căldărușă. In anul 1868, s'a învelit cu șiță, iar turla cu fier de către D-niĭ Ion Constantin și I. M. Popescu.

Perilești-Costești, *trup de moșie*, proprietate a d-luĭ Zădăriceanu, pendinte de com. Bîtcoveni, pl. Glavaciocul, județul Vlașca.

Perilor (Valea-), *vale*, județul Mușcel, ce izvorește din com. Cetățeni-din-Deal și se varsă în rîul Dîmbovița, pe malul drept, în cercul com. Cetățeni-din-Vale, plaiul Dîmbovița.

In timpĭ secetoșĭ seacă.

Periprava, *sat*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, cătunul comuneĭ Sfiștofca, așezat la 10 kil. spre

N.-V. de reședință, pe malul drept al brațuluĭ Chilia, în fața orășeluluĭ rus Vilcovul, din Basarabia. Vatra satuluĭ ocupă 80 hect. pămînt, parte acoperit cu nisip și stuf.

Are o populație de 75 familiĭ, saŭ 320 suflete, toțĭ lipovenĭ.

Perișani, saŭ **Perișani-Spini**, *com. rur.*, jud. Argeș, pl. Loviștea, la 23 kil. de com. rur. Șuici, reședința subprefectureĭ, și la 72 kil. de Pitești. Se compune din 8 sate: Baiași, Mlăceni, Perișani, Pripoarele, Podeni, Poiana, Spinul, Surdoiul, avînd peste tot 258 familiĭ, saŭ 1133 suflete.

Are patru bisericĭ (în Băiași, Mlăceni, Perișani și Spinul); o școală primară rurală; 7 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 1929 leĭ și 73 banĭ și la cheltuelĭ, de 1905 leĭ.

Vite: 530 boĭ și vacĭ, 52 caĭ, 720 oĭ, 97 capre, 165 rîmătorĭ.

Perișani, *sat*, cu 185 locuitorĭ, jud. Argeșul, pl. Loviștea, făcînd parte din com. rur. cu acelașĭ nume. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de un preot și un cîntăreț; o școală mixtă.

Perișani - Spini. Vezĭ Perișani, jud. Argeșul.

Perișeni, *moșie*, a statuluĭ, în jud. Covurluiŭ, com. Jorăști, pl. Prutul.

Perișorul, *com. rur.*, în județul Brăila, pl. Ianca, situată pe șes. Se mărginește: la E. cu com. Bordeiul-Verde și Urleasca; la N., cu Ianca; la S., cu Berlești; la V., cu Deduleștĭ și Filipești. Suprafața com. e de 6000 hect., cu o populație de 257 familiĭ, saŭ 1164 suflete, din carĭ 204 contribuabilĭ. Improprietăriță după legea rurală din 1864 sunt 87 locuitorĭ, și neîmproprietăriță maĭ sunt 28.

Veniturile comuneĭ sunt de 4690 leĭ și cheltuelile, de 4671 leĭ.

Vite: 1049 boĭ, 578 vacĭ, 30 taurĭ, 296 vițeĭ, 667 caĭ, 3056 oĭ, 431 porcĭ și 3 capre.

Suhatul e de 1500 hect.

Are o biserică, construită la 1854 de locuitorĭ, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; un cimitir, situat la E.; o școală mixtă, frecuentată de 61 elevĭ (1899—900). Școala de băeță s'a înființat la 1852; școala de fete, la 1872.

In comună sunt 5 strade și o piață.

Drumurĭ: la Brăila, spre N.-E., 41 kil.; la Ianca, trecînd calea ferată Brăila - București, pe la cantonul 119, spre N.-V., 5 kil.; la Surdila - Găiseanca, pe lîngă movila Perișorul, spre V., 14 kil.; la Filiul, spre S., 14 kil.; la Bordeiul-Verde, spre S. - E., 8 kil.; la Ulmul, traversînd calea ferată Făurei-Fetești, 23 kil.

Comuna s'a înființat la 1848 de locuitorĭ veniță din comunele vecine: Strîmbul, Vizireni și Suțești.

Perișorul, *com. rur.*, în județul Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., la 38 kil. de Craiova și la 15 kil. de reședința plășeĭ, com. Vîrtopul, situată pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Perișorul.

Se învecinește la N. cu com. Mărăcinele; la S., cu com. Cioroiașul; la E., cu com. Intorsura și la V., cu comuna Giubega.

E accidentată de Dealul-Mare, care are o înălțime de 15 m., de movila Ghebaci, Movila - Cerbuluĭ și Măgura-din-Dealul-Mare.

E udată de un mic pîrîŭ, numit Perișorul, ce izvorește și se pierde pe teritoriul comuneĭ.

Se dovedește prin acte, că comuna exista încă de pe timpul luĭ Mihaiŭ-Viteazul. Inainte se compunea din cătunele: Mărăcinele și Tîrnava; azĭ se compune dintr'un singur cătun, numit Perișorul.

Are o populație de 817 suflete, locuind în 197 case. Biserica s'a fondat la anul 1862 de egumenul mănăstireĭ Bucovățul, arhimandritul Nicodem, din fondul mănăstireĭ. In biserică, precum și pe zidul din afară al bisericeĭ, se văd inscripțiĭ cu numele și data fondăreĭ și a fondatoruluĭ, precum și portretul fondatoruluĭ.

Are o proprietate de 34 pog.

Este o școală mixtă, care a fost frecuentată în anul școlar 1899—900 de 82 copiĭ.

După legea rurală din 1864, sunt 173 împămînteniță; după cea din 1879, sunt 113.

186 pog. 1006 stînj. sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ; 2521 pog. 1188 stînj., de pămînt arabil; sunt 150 pog. fîneață, 260 pog. viĭ, 500 hect. pădure.

Moșia Perișorul cu Tîrnavița are 600 pog. arabile. Aparținea mănăstireĭ Bucovățul. Venitul săŭ este de 18000 leĭ anual. Pădurea statuluĭ, numită Perișorul, are o suprafață de 500 hect. Aparținea mănăstireĭ Bucovățul. Se compune din cer și ștejar și e amenajată.

Viile, de 260 pog., daŭ vin negru; se găsesc pe moșia statuluĭ și aparțin locuitorilor.

In Dealul - Mare se găsește piatră, ce este întrebuințată la construcțiĭ.

Pe moșia statuluĭ se află o

moară cu aburi şi două stîne, unde se fabrică brînză.

In Perişorul sunt 7 cîrciumĭ.

Calea judeţeană Craiova-Calafat străbate comuna pe o lungime de 4 kil. Căĭ comunale vecinale o unesc cu comunele vecine.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 3260,87 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2719,10 leĭ.

Perişorul, *sat*, în colţul de S.-V. al comuneĭ Perişorul, jud. Brăila, la 42 kil. spre S.-V. de oraşul Brăila, aproape de drumul de fer Brăila-Buzăŭ, înfiinţat la 1852 şi numit ast-fel după numele movileĭ Perişorul, situată la S.-V. de sat.

Are o populaţie de 157 fam., saŭ 687 suf.; o şcoală mixtă, frecuentată de 61 elevĭ (1900—901); o biserică, clădită de locuitorĭ la 1852, deservită de 2 preoţĭ, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser. Şcoală de băeţĭ este aci de la 1852; şcoală de fete, de la 1872.

Suprafaţa vetreĭ satuluĭ este de 41 hect., avînd 156 case şi 6 cîrciumĭ.

Vite 339 caĭ, 1117 vite marĭ cornute, 1850 oĭ, 3 capre şi 193 rîmătorĭ.

Perişorul, *sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., formînd com. Perişorul. Vezĭ comuna Perişorul.

Perişorul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Fundeni-Gherasi, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov, situat la N.-E. de Fundeni.

Se întinde pe o suprafaţă de 720 hect., proprietatea d-luĭ N. I. Gherasi.

Are o populaţie de 152 locuitorĭ.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 205 şi al celor micĭ, de 415.

Perişorul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, comuna Cosîmbeşti, pe cîmpul Bărăganul.

Perişorul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, situat pe cîmpul Bărăganul, alipit de com. Sudiţi.

Perişorul, *cîşlă* (tîrlă de oĭ), în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Sf. Gheorghe, în partea S.-V. a plăşeĭ şi a comuneĭ, aşezată în partea de N. a grinduluĭ Perişorul, din care parte este acoperit cu iarbă.

Perişorul, *grind* saŭ loc ridicat deasupra stufuluĭ înconjurător, aşezat pe malul Măriĭ, în partea S.-V. a plăşeĭ Sulina şi a comuneĭ rurale Sf. Gheorghe saŭ Cadîrlez, jud. Tulcea; se prelungeşte spre E. cu grindul Metava; are o formă triunghiulară şi o întindere de 200 hect., din care jumătate acoperită cu iarbă.

Perişorul, *moşie*, pendinte de com. cu acelaşĭ nume, pl. Ianca, jud. Brăila, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile, cu o suprafaţă de 10000 hectare şi un venit de 67000 leĭ.

Perişorul, *moşie* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Perişorul, arendată cu 72500 leĭ (1886—96), împreună cu Tîrnaviţa şi Trocneşti. Are pădure pe dînsa.

Perişorul, *pădure* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Perişorul, cu o întindere de 500 hect. Este amenajată. Inainte aparţinea mănăstireĭ Bucovăţul. E populată cu stejar şi cer.

Perişoruluĭ (Dealul-), *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul; se desface din dealul Deleanul; brăzdează V. comunelor Borileşti şi Blidare; e acoperit cu păşunĭ.

Perişul, *sat*, făcînd parte din comuna rurală Cociocul, pl. Znagovul, jud. Ilfov, situat la N.-V. de Cociocul, între Valea-Nedeĭ şi pădurea Radu-Vodă.

Denumirea de Perişul o are de la o luncă de perĭ ce se afla în locul unde e situat astăzĭ satul. Pădurea «Radu-Vodă» era a mănăstireĭ din Bălteni, făcută de Radu-Vodă.

Are o populaţiune de 405 suflete, repartizate pe 82 familiĭ. Ocupaţiunea de căpetenie a locuitorilor e cultura cerealelor, pe care o fac pe o întindere de 235 hect. propriĭ şi pe un număr de hectare pe care le iaŭ de la administraţia Domeniuluĭ Coroaneĭ prin învoelĭ. Creşterea animalelor se face numaĭ pentru trebuinţele lor. In 1901 posedaŭ: 1 armăsar, 32 caĭ, 11 iepe, 4 taurĭ, 80 boĭ, 102 vacĭ, 22 mînzaţĭ, 30 mînzate, 40 viţeĭ, 72 berbecĭ, 788 oĭ, 3 capre, 54 porcĭ, 3 asinĭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Are o şcoală mixtă, înfiinţată în 1895 şi care a fost frecuentată în anul 1900—901 de 35 elevĭ.

Satul Perişul este deservit de biserica din parohia comuneĭ Poenari. Vezĭ Perişul, trup de moşie.

Perişul, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Ilfov, pl. Znagovul, com. Cociocul, pe linia Bucureşti-Ploeşti, pusă în circulaţie la 13 Septembrie 1872. Se află între staţiile Buftea (12,9 kil.) şi Crivina (9.8 kil.). Inălţimea d'asupra nivelului Mării, de 107.96 m.

Veniturile acesteĭ staţiĭ, pe

anul 1896, aŭ fost de 106375 leĭ, 20 banĭ.

Perişul, *trup de moşie*, făcînd parte din Domeniul Coroaneĭ, Cociocul. Are o suprafaţă de 602 hect. şi anume: 235 hectare delimitarea locuitorilor, 367 hect. ale Domeniuluĭ Coroaneĭ, din care parte se cultivă astfel: 230 hect. cu cereale şi plante uleioase, 70 hect. cu plante de nutreţ, 22 hect. cu păşunĭ artificiale şi izlaz, 32 hect. cu plante leguminoase, 2 hect. cu hameiŭ, iar 11 hect. sunt ocupate cu clădirĭ precum şi cu cîmpurĭ de experienţă, în care se fac încercărĭ cu varietăţĭ superioare de cereale, spre a se vedea care pot reuşi maĭ bine în Ţară.

Intre satul şi gara Perişul, de pe acest trup, sunt situate parte din clădirile Administraţieĭ Domeniuluĭ Coroaneĭ Cociocul şi anume:

O frumoasă lăptărie model, înzestrată cu un număr de 80 vacĭ mulgătoare de rasa «Algau», lăptărie prevăzută cu toate aparatele cele maĭ noĭ, precum şi grajdurile necesare pentru vacĭ şi boĭ.

O porcărie în care se cresc un număr mare de diferite rase porcine.

O stupărie înfiinţată şi prevăzută cu toate necesariile, pentru a reînvia frumoasa îndeletnicire a creştereĭ albinelor, care dădea odinioară locuitorilor cîştigurĭ destul de însemnate.

Un uscător de hameiŭ sistematic.

Maĭ multe pătule şi magaziĭ pentru conservatul producţelor, precum şi alte construcţiunĭ cu diferite destinaţiunĭ.

Un chioşc în gara Perişul, în care Administraţia Domeniuluĭ Coroaneĭ are expuse spre vînzare produsele lăptărieĭ, stupărieĭ, precum şi obiecte de richită, olărie şi frînghierie lucrate în atelierele ce s'aŭ înfiinţat de mult pe Domeniul Cociocul.

Puţin maĭ departe de gară, se află spitalul rural «Cocioc» cu 30 paturĭ, înfiinţat la 15 Maiŭ 1895 şi întreţinut de stat.

Perişul, *pîrîŭ*, jud. Ilfov, pl. Znagovul, ce izvoreşte maĭ sus de com. Poenari şi se varsă în balta Căldărueşani.

Periteaşca, *gîrlă*, jud. Tulcea, prin care lacul cel maĭ mare Sinoe, comunică cu Marea în partea de E. a plăşeĭ Istruluĭ şi a comuneĭ rurale Cara-Nasuf.

Periteaşca-Mare, *lac*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Caraman-Chioi, situat între Mare, de care e format, şi întinsul iezer Razelm, în partea E. a plăşeĭ şi a comuneĭ. Are o lungime de 4 kil. şi o întindere de 300 hect. Lîngă el şi ţărmul Mării e un far englez. Conţine peşte bun şi în mare cantitate, ce-ĭ vine din mare.

Periteaşca-Mică, *lac* maĭ mic ca cel precedent, jud. Tulcea, avînd 180 hect. întindere, situat în partea E. a plăşeĭ Babadag şi a comuneĭ rurale Caraman-Chioi; comunică cu Marea, de care e format, prin o gură aşezată maĭ sus de punctul trigonometric, Pahani-Hrani. Conţine peşte.

Peritul, *sat*, făcînd parte din com. Drăgăneşti, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat la S. şi în apropiere de satul de reşedinţă, Drăgăneşti, la care s'a anexat în 1885.

Are o biserică şi o şcoală (Vezĭ Drăgăneşti).

Periţcani. Vezĭ Durneşti-Mitropolieĭ, sat, com. Rînghileşti, pl. Ştefăneşti, jud. Botoşani.

Perja, *baltă*, în jud. Covurluiŭ, com. Rogojoni, pl. Horincea, maĭ sus de balta Pochina, cu care se uneşte printr'o gîrlă.

Perjoaia şi Horjeşti, *două sate vechĭ*, desfiinţate şi în locul cărora s'a înfiinţat satul Boghestid.-j., com. Boghesti, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ.

Persescu (Seciul-luĭ-), *sfoară de moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghiĭ, căt. Argăsăleşti, de 50 hect.

Persescu (Stînca-luĭ-), *stîncă*, în albia rîuluĭ Bîsca-Rozileĭ, jud. Buzăŭ, com. şi căt. Gura-Teghiĭ, de unde se desfăşură o prea frumoasă privelişte. D'asupra eĭ era cunoscutul foişor al mult ospitalieruluĭ patriarh al munţilor: Enache Persescu, unde, ceĭ ce-l vizitaŭ, sculptaŭ impresiunile lor, din care s'a făcut o mică colecţiune de decedatul poet Aricescu (vezĭ «Lumea reală şi lumea ideală»). Aci, în curs de 30 anĭ, s'aŭ întîlnit adesea mulţĭ oamenĭ politicĭ şi literaţi aĭ Ţareĭ. Mulţĭ din ceĭ lipsiţĭ de mijloace, găseaŭ o existenţă comodă în casa luĭ Persescu.

Persica. Vezĭ *Piersica*.

Perşinari, *com. rur.*, jud. Dîmboviţa, plasa Cobia, situată pe cîmpie, pe malul drept al rîuluĭ Dîmboviţa, la 15 kil. spre S. de Tîrgovişte. Prin raionul com., afară de Dîmboviţa, curge şi un pîrîŭ, numit Nucetelul.

Are o populaţie de 1053 locuitorĭ; o biserică; o şcoală; o moară de apă.

Se învecinește la Est cu comuna Cazaci, de care se desparte prin Dîmbovița; la V., cu Sperieteni, despărțindu-se prin valea Șuța; la N., cu Văcărești, despărțindu-se tot prin Dîmbovița și la S., cu com. Gura-Șuții.

Perșinari, *sat*, făcînd parte din com. rur. Cocorăști, pl. Tîrgșorul, jud. Prahova. Cade în centrul comunei.

Perșinaruluĭ (Valea-), *vale cu pădure*, jud. Muscel; izvorește din coastele pădureĭ cu același nume; străbate parte din cătunul Vlădești-Pămînteni, și se varsă în rîul Bratia.

Perșunari, *subdivizie a cătunuluĭ* Tohăneanca, com. Tohani, jud. Buzău.

Perșunari, *moșie*, în jud. Buzău, com. Tohani, cătun. Tohăneanca. Vezĭ Soreasca.

Perteștĭ, *mahala*, com. rur. Roșiile, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vilcea. Are o populație de 263 locuitorĭ; o biserică, făcută la anul 1770 de preotul Streanga și reparată în 1862 de preotul V. R. Streangă și la 1888 de Vasile Popa Luță.

Pervelei, *sat*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, cătun. com. Tuzla, situat în partea de E. a plășeĭ, și cea de S.-V. a comuneĭ, la 10 kil. spre S.-V. de cătunul de reședință, Tuzla și la Vestul văeĭ Tatlîgeac. E dominat de movilele: Tatlîgeac (63 m.), de la E.; Cioban-Iuicuc, de la S.-E.; Tașlî-Iuc, de la N.-V. (90 m.).

Suprafața sa e de 2944 hect., dintre care 11 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ și de grădinĭ.

Populația sa, compusă aproape numaĭ din Sîrbĭ și Bulgarĭ, este de 152 familiĭ, saŭ 486 suflete.

De aci pleacă, în formă de rază, drumurĭ comunale la Gherengic, la Chiuciuc-Tatlîgeac, la Biuiuc-Tatlîgeac, la Tuzla și la Carli-Chioi.

Pescari, *parte din moșia* Buhaiul, com. Șendriceni, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ.

Pescarul, *mahala*, în jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Secuiul.

Pescarul, *lac*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ urbane Chilia-Veche, așezat în ostrovul Tatarul, dintre brațul Chilia și Tătarul, în partea de N.-V. a plășeĭ și cea de S.-V. a comuneĭ; este format de brațul Chilia în vre-o revărsare anterioară a luĭ; primește apa printr'o mică gîrliță; are 30 hect.; e înconjurat cu stuf; conține pește.

Pescărești, *cătun*, al com. Vulpeni, pl. Oltețul-Oltul-d.-s., jud. Romanați. V. Vulpeni.

Pesceana. Vezĭ Peșteana.

Pesceanul. Vezĭ Peșteanul.

Peste-Gîrlă (Sfoara-de-), *moșie*, în jud. Buzău, com. Pătîrlagele, avînd cam 300 hect. arăturĭ, fîneață și izlaz, proprietate moșnenească.

Peste-Vale, *subdivizie a cătunuluĭ* Pleșcoiul, din com. Pleșcoiul, jud. Buzău.

Peșteana, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Ocolul, situată în partea de S.-E. a comuneĭ Ciuperceni. Se compune din cătunele: Peșteana și Boboești.

Gîrla Peșteana o udă dealungul său.

Situată pe șes, sub coasta dealuluĭ Chicioara, Piriciul și Oprișiul, are o suprafață de 657 hect., din carĭ 342 hect. pădure, 120 hect. arabile, 110 hect. fînețe, 12 hect. izlaz și 3 hect. livezĭ de prunĭ.

Are o populație de 198 familiĭ, saŭ 838 suflete, din care 177 contrib.; o școală mixtă, fondată la 1851 și frecuentată de 38 copiĭ; două bisericĭ de lemn, deservite de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Locuitoriĭ sunt moșnenĭ. Eĭ posedă: 17 plugurĭ, 95 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ; 601 vite marĭ cornute, 37 caĭ, 235 oĭ, 187 capre și 230 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de leĭ 861, banĭ 88, iar la cheltuelĭ, de leĭ 825.

Comunicația în comună se face prin șoseaua comunală care dă în șoseaua județeană T.-Jiul-Severin.

In comună se găsesc: 10 puțurĭ și 25 fîntînĭ.

Locutoriĭ, deosebit de agricultură, se ocupă cu olăria, făcînd vase de pămînt.

Două dealurĭ sunt mai importante în această comună: Chicioara - Mare și Chicioara-Mică, acoperite de pădurĭ.

Peșteana, *cătun* de reședință al comuneĭ cu același nume, pl. Ocolul, jud. Gorj, situat sub coasta dealuluĭ Chicioara, pe o suprafață de 387 hect., din carĭ: 152 hect. pădure, 145 hect. arabile, 80 hect. fînețe, 8 hect. izlaz, 2 hect. livezĭ de prunĭ.

Are o populație de 148 familiĭ, saŭ 548 suflete, din carĭ 131 contribuabilĭ; o biserică de lemn, fondată la 1876, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, care în anul

1899—900 a fost frecuentată de 38 elevĭ.

Locuitoriĭ sunt moșneni. Ei posedă: 15 pluguri, 58 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ, 449 vite marĭ cornute, 27 caĭ, 181 oĭ, 107 capre și 160 porcĭ.

In cătun se găsesc 4 puțurĭ și 15 fîntînĭ.

Peșteana, *sat*, făcînd parte din comuna rurală Cermegești, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populațiune de 355 locuitorĭ; o școală de cătun, care a fost frecuentată în 1899—900 de 30 copiĭ; o biserică. E situată la 5 kil. de Chiricești, reședința comuneĭ.

Peșteana, *sat*, făcînd parte din com. rur. Glăvile, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Cade în centrul comuneĭ, pe valea cu același nume.

Are o școală mixtă, cu 39 elevĭ (1899-900); 2 bisericĭ de lemn, Ursoaia și Gorgotești. Cea din urmă are următoarea inscripție:

Această sfîntă și Dumnezeească biserică, ce se prăsnuește hramul Sf. Voevozi, s'aŭ ridicat din temelie și s'aŭ înfrumusețat cu zugrăveală, după cum se vede, de Popa Radu, Popa Constantin și Ion Dogaru, 1848.

Peșteana, *mahala*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. rur. Roești.

Peșteana, *mahala*, în jud. Mehedinți, pl. Motru-d.-s., com. rur. Jegujani.

Peșteana, *rîŭ*, jud. Vîlcea, izvorește din Dealul-Cărămideĭ; curge de la N. către S.-E.; trece aproape de Drăgășani și se varsă în Olt, între comuna Voicești și Zlătărei, pl. Oltul-d.-j. Udă com.: Glăvile, Amărăști, Nemoiul, Crețeni și Sutești.

Valea sa este populată, productivă și viabilă. Lărgimea medie a albieĭ este de 25 m. Fundul conține nisip, iar țărmurile aŭ o înălțime de la 2—5 m. Malul drept domină pe cel stîng. La Zlătărei, este un pod de lemn, cu o lungime de 44 m.

Peșteana, *pîrîŭ*, ce vine din spre com. Florești, trece prin com. rur. Broșteni, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinți, și se varsă în rîul Motrul.

Peșteana, *pîrîŭ*, jud. Mehedinți, ce izvorește din hotarul comuneĭ Pavățul, trece pe la Tîmna și se varsă în Hușnița.

Peșteana-de-Jos, *cătun* de reședință al comuneĭ Valea-cu-Apă, pl. Jiuluĭ, jud. Gorj, pe partea dreaptă a Jiuluĭ, situat pe ambele laturĭ ale șoseleĭ vecinale, pe o suprafață de 520 hect., din carĭ 100 hect. pădure, 72 hect. izlaz și vatra satuluĭ, 32 hect. fînețe și 313 hect. arabile.

Are o populație de 181 familiĭ, saŭ 300 suflete, din care 160 contribuabilĭ; o biserică de lemn tencuită, fondată de locuitorĭ la anul 1889 și deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Locuitoriĭ posedă: 63 pluguri, 71 care cu boĭ, 3 căruțe cu caĭ, 118 vite marĭ cornute, 15 caĭ, 45 porcĭ și 139 oĭ și capre.

Comunicația în cătun se face pe șoseaua vecinală, care o pune în comunicație la N. cu com. sa Valea-cu-Apă, iar la S. cu Urdari-d.-s.

Peșteana-de-Sus, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, la S. de com. Bălteni, situată pe loc șes și de ambele laturĭ ale șoseleĭ naționale Filiași-Pietroșani, pe partea stîngă a Jiuluĭ și la 26 kil. de T.-Jiul.

E formată din două cătune: Cocoreni și Peșteana, pe o suprafață de 5780 hect., din care 4150 hect. pădure, 500 hect. izlaz, 180 hect. fînețe și 950 hect. arabile.

Are o populație de 232 fam., saŭ 641 sufl., din carĭ 306 contrib.; o școală mixtă, frecuentată de 27 copiĭ (1899—900); o biserică de lemn tencuită, fondată de locuitorĭ la 1880, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; 1 herăstrăŭ mecanic, proprietatea bisericeĭ Crețulescu; 2 cîrciumĭ; 1 brutărie.

Comunicația în com. se face prin șoseaua națională Filiași-Pietroșani, precum și printr'o șosea comunală, care o pune în legătură spre N.-E. cu comuna Rășina.

In com. sunt maĭ multe dealurĭ, între care: Dealul-Perilor, cu înălțimea Tolanul, poziție admirabilă.

Peșteana-de-Sus, *cătun* de reședință, al com. Peșteana-d.-s., jud. Gorj. Are o suprafață de 5030 hect., din care 4000 hect. pădure, 290 hect. izlaz și vatra satuluĭ, 140 hect. fînețe și 600 hect. arabile.

Are o populație de 146 familiĭ, saŭ 450 suflete, din care 200 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 24 pluguri, 100 care cu boĭ, 12 căruțe cu caĭ; 175 v. m. c., 44 caĭ, 445 oĭ și capre și 184 porcĭ.

Are o biserică și o școală. Vezĭ Peșteana-de-Sus, com. rur.

Peșteanul, *lac*, la E. com. Bertești-d.-j., jud. Brăila, aproape de Dunărea-Vechie; în el dă privalele: Strîmba, Repejoara, Privalul-Vechiŭ, Vilciașul și Peștcanul.

Peșteleasa, *gîrlă*, jud. Muscel; izvorește de la V. de locul nu-

mit Piscul-Căldarilor; formează limita între cătunele: Poenița și Goleștí, din pl. Rîurile, și se varsă în rîul Bratia.

Peștenuța, *com. rur.* și *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., la 43 kil. de orașul Turnul-Severin. Satul formează comună cu satul Stroești.

Are o populație de 400 suflete, din carí 60 contribuabilí, locuind în 90 case; o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o cîrciumă.

Locuitoriĭ posedă: 16 pluguri, 29 care cu boĭ, 5 căruțe cu caĭ; 200 vite marí cornute, 14 caĭ, 230 oĭ, 160 rîmătorí; 60 stupí cu albine.

Budgetul com. e la venituri de 656 leĭ și la cheltuelí, de 646 leĭ.

Are o șosea comunală, care trece prin Stroești, venind din Severin și Baia-de-Aramă.

Peștera, *sat,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, cät. com. Mamut-Cuiusu, situat maĭ mult în partea centrală a plășeĭ și cea N.-V. a comuneĭ, la 3 kil. spre N.-V. de cătunul de reședință, Mamut-Cuiusu. E așezat în valea Peștera - Ceair, la deschiderea văeĭ Irti-Culac, lîngă locul numit Gura-Peșterei (un loc stîncos).

Șoseaua națională Cuzgun-Medjidia trece prin sat, prin partea sa de N.-V.; un drum comunal pleacă la N. spre Ivanes și altul spre S., la Mamut-Cuiusu și Idres-Cuiusu.

Peștera, *schit,* numit și Izvorul-Ialomițeĭ, saŭ Peștera-Obîrșieĭ, jud. Dîmbovița. (Vezĭ Bătrîna, munte).

Acest schit are hramul S-ților Apostolĭ Petre și Pavel și s'a zidit într'o peșteră ascunsă, pe la 1810, de Ion Baltac și Șerb. Călătoriĭ nu pot merge la acest schit, de cît numaĭ călărĭ, de la Moroeni, saŭ Pietroșița și de la Sinaia.

In peștera saŭ grota de lîngă acest schit, legenda spune că s'ar fi ascuns de maĭ multe orĭ Dacií, în timpul războaielor ce le-aŭ avut cu Romaniĭ.

Peștera, la gura căreia este schitul, este lungă pe sub munte de aproape 150 m., largă de 15 m. și înaltă cam de 30 m. și merge tot strîmtîndu-se din ce în ce.

Peștera, *munte,* în ramura Cozleĭ, jud. Neamțu, situat între comunele Gîrcina și Doamna.

Peștera, *peșteră,* pe matca rîuluĭ Bistrița, jud. Vîlcea, plaiul Horezul, com. Costești, la o înălțime de 80 m. d'asupra niveluluĭ apeĭ Bistrița, pe malul drept.

Comunicația la peșteră se face pe la N. mănăstireĭ Bistrița, suind pe munte pănă la un loc, apoĭ la dreapta pe o potecă foarte strîmtă. Mergînd maĭ departe, calea se face și maĭ anevoioasă, căcĭ ajungînd la capătul acesteĭ potecĭ, coborĭ brusc un pisculeț spre a continua drumul pe o punte de lemn aninată de două stîncĭ, la capul peștereĭ.

In fundul uneia din subterane se află un basin cu apă, ce izvorește din stîncă.

In această cavernă sunt 2 bisericuțe, una săpată în piatră naturală, la întunerec și a doua în gura cea mare a peștereĭ, care gură este situată la N. de intrare și în care nu se poate intra de cît suind pe o scară. In această cavernă se păstraŭ relicvele Sf. Grigore Decapolitul și alte odoare, în timpurile grele.

Peștera-de-la-Piatra-Arsă, *peșteră,* jud. Prahova, ce are o lungime de 40 m. și o lărgime de 15—20 m. Pe la mijlocul drumuluĭ de la Poiana-Stîneĭ înainte, spre E., se află o tulpină cu treĭ copacĭ și de aci se deschide o potecuță, plină de bolovanĭ, ce coboară tocmaĭ la peșteră. In peșteră sunt micĭ scărĭ de lemn pentru scoborîrea vizitatorilor. Aci sunt stîncĭ întregĭ, un fel de stalactite, formate dintr'o piatră moale, numită de locuitorĭ Lapte-de-piatră.

Peștí-Romînești, *iezere,* județul Brăila; comunică la S.-V. cu Fusarul și sunt situate la N. de Peștí-Turcești, pe hotarul dintre comunele Vizirul și Ciacîrul.

Peștí-Turcești, *iezere,* jud. Brăila, situate la S. de ceĭ Romînești, între aceștia și Dunărea-Vechie, com. Ciacîrul.

Peștioșul, *pîrîiaș,* în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Tazlăul; izvorește din ramura munților Stridinilor și se varsă pe partea stîngă a pîrîuluĭ Tazlăul, aproape de satul Tazlăul.

Peștișani, *com. rur.,* la N.-V. de com. Brădiceni, jud. Gorj, plaiul Vulcan. Se compune din cătunele: Boroșteni, spre N.; Peștișani, în centru; Seuca, la S. și Hobița, spre S.-E.

E situată pe șesul cu acelașĭ nume, pe o suprafață de 2274 hect., din carí 720 hect. pădure, 630 hect. arătură, 740 hect. fînețe, 140 hect. izlaz, 34 hect. vie și 10 hect. livezĭ de prunĭ.

Are o populație de 495 familiĭ, saŭ 2230 suflete, din carí 520 contribuabilí; o școală mixtă, în Broșteni fondată la 1847, frecuentată de 48 copiĭ; o școală de cătun în Seuca, cu 46 elevĭ;

6 biserici, deservite de 5 preoţi şi 6 cîntăreţi.

Locuitorii sunt parte moşneni, parte împroprietăriţi. Ei posedă: 96 pluguri, 250 care cu boi, 16 căruţe cu cai; 1470 vite mari cornute, 212 cai, 1800 oi, 637 capre, 750 rîmători; 72 stupi cu albine.

Statul posedă în Hobiţa un domeniu.

Budgetul com. e la venituri de 1189 lei, 75 bani şi la cheltueli, de 1174 lei, 25 bani.

E udată de rîurile Bistriţa şi Boroştina.

Comunicaţia în com. se face prin şosele vecinale, care o leagă cu Brădiceni şi Tismana şi prin şosele comunale, care o leagă cu Topeşti şi Teleşti-d.-s.

In com. sunt: 5 mori pe apa Bistriţa, 44 puţuri şi 2 fîntîni.

Peştişani, *cătun* de reşedinţă al com. cu acelaşi nume, jud. Gorj, plaiul Vulcan, situat pe o suprafaţă de 892 hect., din care 290 hect. pădure, 258 hect. arabile, 265 hect. fineţe, 60 hect. izlaz şi 29 hect. vii.

Are o populaţie de 221 familii, saŭ 880 suflete, din care 228 contribuabili; 2 biserici de lemn, una fondată la 1720 şi reedificată la 1852, a doua fondată la 1843 şi reedificată la 1885, deservite de 1 preot şi 1 1 cîntăreţ.

Locuitorii sunt parte moşneni, parte foşti clăcaşi. Ei posedă: 38 pluguri, 124 care cu boi, 8 căruţe cu cai; 630 vite mari cornute, 120 cai, 860 oi, 280 capre, 345 rîmători; 20 stupi cu albine.

Peştişani, *fostă staţie de cai de poştă,* com. Peştişani, jud. Gorj, pe drumul de la Tîrgu-Jiŭ la Cerneşti (T.-Severin). Avea 16 cai (1850).

Petcari, *sub-diviziе a căt.* Pîrlita, jud. Buzăŭ, com. Cănesti.

Petcul, *sătuc,* pe dealul Petcul, jud. Fălciŭ, pl. Podoleni, com. Cozia, format din vii şi livezi.

Petcul, *deal,* în partea de N.-E. a com. Cozia, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, care se întinde de-a dreapta rîuluĭ Jijia.

Pe el sunt multe vii ale locuitorilor.

Petculeasa, *iezer,* la N. ostrovuluĭ Minoaia, jud. Brăila, com. Tichileşti, între iezerul Ţiganca şi canalul Minoaia; comunică spre N. cu canalurile Minoaia şi Lata.

Petculeşti, *sat,* jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Lăunele-d.-s.

Petculeşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Ştefăneşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, reşedinţa comuneĭ. Are o populaţie de 112 suflete; o moară cu aburi.

Pe la V. trece şoseaua naţională Piatra-Rîmnicul.

Peter (Dealul-luĭ-), *deal,* lîngă satul Hîrtoapele, jud. Suceava. Parte e acoperit de pădure şi parte cultivabil. Pe el se văd încă urmele şleahuluĭ ce lega Iaşi cu Suceava.

Petericiul, *deal,* pe teritoriul com. Corbul, pl. Mijlocul, jud. Olt. Are direcţiunea N.-S. şi se întinde paralel cu Vedea, la V. de căt. Vitănesti, pe o distanţă de aproape 2 kil. Se mai numeşte şi Cerul.

Petia, *sat,* pe moşia cu acelaşi nume, jud. Suceava, com. Plesesti. Are o populaţie de 142 familii, saŭ 589 suflete, din care 136 contribuabili, locuind în 144 case; o biserică de lemn, cu hramul Sf. Voevozi; o şcoală mixtă, înfiinţată la 1892, condusă de un învăţător şi frecuentată în 1899—900 regulat de 20 copii, din 120 în vîrstă de şcoală.

Vatra satuluĭ ocupă 16 fălci, 32 prj. Moşia aparţine la doi proprietari, G. Ciudin şi G. Gr. Raftivanu, şi are o întindere de 992 fălci, din cari 456 fălci cultivabile, 260 fălci fînaţ şi restul mlaştini şi teren puţin productiv.

Impropriétăriţi în 1864 sunt: 34 fruntaşi, 41 pălmaşi şi 30 codaşi, stăpînind 254½ fălci.

Drumuri principale sunt: la Fălticeni, (5 kil.); la Pleşeşti, (4 kil.); la Oncesti, (1½ kil).

Prin cartea de mărturie din 7104 (1596), Iulie 14, Irimia Moghilă Voevod recunoaşte dreptul de proprietar luĭ Minea, fiul luĭ Ilarion Călugărul, ce se chema în mirenie Ion, asupra moşieĭ Petia, cumpărată de la Costea Petie, drept 900 galbeni tătăreşti, încă de pe timpul luĭ Ştefan Vodă-cel-Mare. («Uric.», XVI, p. 8).

Petia se împărţea în Petia-Mare şi Petia-Mică şi se compunea din mai multe răzăşii, dovadă uricele de la Const. Moghilă Voevod din 7117 (1609), August 26, prin care Avramica, fiica luĭ Ionaşcu, vinde luĭ Pătraşcu Vel Vornic Ţăreĭ-de-sus, un loc de 3 case de la Petia-Mare şi cu jerebiile lor din ţarină şi din livadă şi cu tot locul şi venitul de peste an, drept 80 taleri arginţi, precum şi alte acte şi mărturii de vînzare şi zălogire de jerebii şi case. (V. «Uric.», de Th. Codrescu, vol. XVI, p. 8, 9, 10, 12, 18, 19, 20 şi 26).

In 1803, Petia luĭ Vasile Ciudin avea 25 liuzi, plătind 280

leĭ bir anual, la care se maĭ adăogaŭ breslașiĭ ot tam, 2 liuzĭ, plătind bir 24 leĭ pe an. («Uric.», VII, p. 253).

Printr'o carte de judecată din 1807, Iunie 21, se întărește stăpînirea Paharniculuĭ Tudorachi Ciurea și Vasile Ciudin asupra moșiilor Petia-Mare și Petia-Mică. («Uric.», VI, p. 278).

Petiuța, *pîrîŭ*, în jud. Suceava, com. Șoldănești; își are obîrșia în satul Petia și se varsă în Șomuzul, avînd 3 ½ kil. lungime.

Petolești, *mahala*, în com. rur. Izvorul-Bîrzeĭ, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți.

Petra, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Dumbrava, com. rur. Podul-Grosuluĭ.

Petrachi, *iaz*, lîngă satul Lăzăreni, com. Golăești, pl. Braniștea, jud. Iași. E format din apa Jijieĭ și se scurge în balta Grozoaeĭ.

Petrari. Vezĭ Pietrari.

Petrăchești, *cătun* al com. Niculești, jud. Buzăŭ, cu 820 locuitorĭ și 179 case; are sub-diviziile: Cîmpulungeanca, Gurgești și Homocioaia.

Petrăchești, *sat*, pendinte de com. rurală Zăicoiul, pl. Amaradia, jud. Dolj, situat la 3 kil. de Zăicoiul, cătr. de reședință al comuneĭ.

Are o populație de 9 familiĭ, saŭ 35 suflete, locuind în 21 case.

Petrăchești, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Niculești; are 370 hect., din carĭ 50 hect. pădure, apoĭ arăturĭ, fînețe, livezĭ și izlaz.

Petrăchioaia, *sat*, făcînd parte din com. rur. Frumușani-Custureni, jud. Ilfov, pl. Negoești.

Se întinde pe o suprafață de 770 hect., cu o populație de 107 locuitorĭ.

D-l Al. Lenș are 699 hect. și locuitoriĭ, 71 hect. Proprietarul cultivă 500 hect. (150 hect. sterpe, 20 hect. izlaz și 29 hect. pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 moară cu apă și 1 pod stătător.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 207 și al celor micĭ, de 562.

Petrădaia, *vale*, jud. Vîlcea; izvorește dintre comunele Govora și Surpatele, de la N. dealuluĭ Băloiul; trece prin cătunul Surpatele, pl. Oltul-d.-s. și se varsă în rîul Otăsăul, spre com. Mănăstireni.

Petrărașul, *pîrîŭ*, jud. Dorohoiŭ. Vezĭ Pietrărașul.

Petrăria. Vezĭ Pietrăria.

Petrășcani, *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Buda, spre S. de satul Buda, cu o populație de 401 suflete, locuind în 103 case.

Petre (Valea-luĭ-), *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Lacul-luĭ-Băban; izvorește din dealul Costandoiul; udă partea de S. a comuneĭ și se varsă în rîul Rîmna, pe dreapta luĭ.

Petre-Munteanul, *sursă de apă minerală*, în Valea-Tiseĭ, basinul Olăneștilor, județul Vîlcea, avînd o temperatură de 14° R. și o abundență de 800 vedre în 24 ore.

Ca substanțe fixe conține: iodure, bromur alcalin, sulfat de sodă și de magnezie (concentrate), carbonat de calce, de sodă și de magnezie (considerabil), clorur de sodium și de calcium, fosfate și silicate (urme), hiposulfit de sodium (considerabil) și fier fosfat (urme).

Apele din această sursă și din izvoarele Regele Carol și Regina Elisabeta, aŭ o acțiune profundă asupra organismuluĭ, ceeace face ca influența lor să fie stabilă și efectele lor prelungite. Aceste ape avînd aceleași proprietățĭ medicale ca apele de la Bonnes, ca și acestea numaĭ după maĭ multe lunĭ de întrebuințare a lor, încep a'șĭ manifesta proprietățile lor în mod eficace. Prin profunditatea acestor acțiunĭ prelungite, aceste ape lucrează nu numaĭ asupra catarelor de piept, astmelor și afecțiunilor chronice ale gîtuluĭ, numite de cît-va timp granulațiunile fonduluĭ gureĭ, angineĭ granuloase, etc., dar și chiar asupra ftisieĭ.

Petre-Rareș, *cătun*, pendinte de com. Tangîrul, jud. Vlașca. S'a format cu ocazia împroprietăririeĭ însurățeilor, la 1882, pe moșiile Albele-Tangîrul, Manaful și Șalăul. S'a dat, la 140 locuitorĭ, 872 hect.

Are o biserică, zidită la anul 1885, deservită de un preot și un dascăl.

Petrea, *vîrf de munte*, în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, de pe teritoriul com. Grozești.

Petrea, *pîrîŭ*, în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, de pe teritoriul com. Dofteana, care se varsă pe dreapta Trotușuluĭ.

Petreanul, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, cătr. comuneĭ Odobasca, situat în partea de V., pe malul stîng al rîuluĭ Rîmna, la 1800 m. spre V. de cătunul de reședință; are o întindere de 200 hect., cu o populație de 50 familiĭ, saŭ 212 suflete, din care 44 contribuabilĭ.

Petreanul, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, com. Odobasca; se desface din Culmea-Laculuĭ; se întinde printre rîul Rîmna și afluentul săŭ, Valea-Neagră; e acoperit cu pădurĭ.

Petreanul, *pădure*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, com. Odobasca, pe dealul Petreanul; depinde de circumscripția VII silvică, ocolul Vărzărești; are 1207 hect., proprietatea statuluĭ.

Petreni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Costești, pl. Horezul, jud. Vîlcea, situat pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Cerna. Are o biserică de zid cu următoarea inscripție:

Acest sfînt hram s'a ridicat întru lăuda luĭ Dumnezeŭ și cu cinstea sfîntuluĭ săŭ Nicolae și s'a zidit cu toată anevoință de smeritul Kyr Ștefan Eromonach, egumen ot Bistrița, ajutorînd și Epifanie Eromonach și Nicodim Eromonach, întru vecînica pomenire a lor; Domn și stăpînul țăreĭ fiind Ion Constantin Brîncoveanu Basarab Voevod.

Petreni, *deal*, situat la N. de com. Topești, plaiul Vulcanul, jud. Gorj, și spre V. de dealul vecin Dîlmocsa; are o suprafață cam de 120 hect. și se prelungește de la S. spre N.-E.; e proprietatea statuluĭ; pe dînsul sunt locurĭ cultivabile, viĭ și prunĭ.

Petrenilor (Culmea-), *culme de munte*, în jud. Vîlcea, care pornește din culmea Vînturarița, separă apa Costeștilor de rîul Otăsăul și se termină la confluența Otăsăuluĭ cu Bistrița, aproape de com. Frînceștĭ. La S. de aci, această culme intră în regiunea dealurilor și poartă numirile de Dealul-Petrenilor și Dumbrăvești.

Petrești, *com. rur.*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., situată în colțul de S.-E. al județuluĭ, în Valea-Petreștilor, udată de pîrîul Dienețul, îngroșat cu pîrîașele Fundul-Văiĭ și Socĭi.

Se compune din 4 cătune: Fundul-Văiĭ, Soci, Petrești, reședința, și Valea-luĭ-Neni. Maĭ înainte avea pe lîngă aceste 4 sate și un al cincilea, cu numele Podul-Roșu.

Are o populație de 308 familiĭ, saŭ 1318 suflete, din care 274 contribuabilĭ, locuind în 306 case; o școală mixtă, care funcționează din 1864 în satul Petrești, frecuentată în 1899—900 de 32 copiĭ; două biserică, una în satul Petrești și alta în Soci, deservite de 1 preot și 3 cîntărețĭ; 2 cîrciumĭ.

Vite: 55 caĭ, 519 vite marĭ cornute, 203 porcĭ, 73 capre și 1004 oĭ.

Stupĭ cu albine sunt 260.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de leĭ 2750, banĭ 17 și la cheltuelĭ de leĭ 2730, banĭ 16.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 220 locuitorĭ, cu 767 fălcĭ și 40 prăjinĭ pămînt în țarină.

Teritoriul comuneĭ, care se mărginește la N. cu com. Nănești, la S. cu com. Păncești, la V. cu com. Gioseni (secția Horgești) și la E. cu com. Găiceanca (jud. Tecuciŭ), are o întindere de 3113 hect. Proprietarĭ marĭ sunt moștenitoriĭ luĭ Alexandru Vidrașcu, care aŭ o moșie de aproximativ 1933 hect., cu 546.26 hect. pămînt productiv și cu un venit de 17439 leĭ anual.

Totalul pămînturilor de cultură este de 999 hect.

Are o pădure de aproximativ 800 hect.

Viile ocupă 111.50 hect.

Este unită prin căĭ vecinale cu com. Gioseni, prin Horgești, și cu satul Răcătăul. Calea vecinală Leca - Pîncești trece și pe teritoriul acesteĭ com., unind satele din care se alcătuește.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 27 kil.; la com. Părincea, reședința plășeĭ, 11 kil.; la com. Nănești, 9 kil.; la com. Răcătăul, 9 kil.; la com. Pîncești, 5 kil.

Petrești, *com. rur.*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, situată pe cîmpia Ciineasca și Ragul, la marginea de S. a județuluĭ Dîmbovița și la 48 kilometri de Tîrgoviște, pe malurile rîuluĭ Neajlovul, lîngă jud. Vlașca. Se compune din două cătune: Ragul și Petrești, cu o populație de 854 locuitorĭ. Are: 5 ulițe: Ragul, Tabaci, Ghergulești, Croitori și Spătari; două biserică; două școlĭ, una cu un local mare și frumos, făcut de Generalul Fălcoianu, în cătr. Ragul, condusă de un învățător și a doua, condusă de o învățătoare în cătr. Croitori saŭ Petrești; 4 morĭ de apă.

Se învecinește: la E. cu com. Ulieștĭ, la V. cu Broșteni, la N. cu com. Greci și la S. cu com. Petrești-Patru-Zecĭ-de-Crucĭ din jud. Vlașca, despărțindu-se de cele-l'alte comune prin cîmpiĭ și apa Neajlovul și unindu-se prin șcsele vecino-comunale.

In apropiere este o pădure de peste 70000 ariĭ.

Petrești, *sat*, și reședința comu-

neĭ cu acelaș nume, jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., situat în Valea-Petreștilor, pe malul drept al pîrîuluĭ Dienețul. Are o populație de 147 familiĭ, saŭ 590 suflete; o școală mixtă, înființată în 1864 și care în anul 1899—900 a fost frecuentată de 35 elevĭ; o biserică, clădită la 1810 de Petrache Sturdza. Se zice că aci ar fi fost o biserică de lemn, renumită prin sculpturile sale.

Vite: 31 caĭ, 266 vite marĭ cornute, 87 porcĭ și 33 capre.

Petrești, *sat*, pe stînga Jijieĭ, în partea de S.-E. a comuneĭ Buimăceni, jud. Botoșani, cu o suprafață de 890 hect., din care 100 hect. pădure.

Are o populație de 30 familiĭ, saŭ 93 suflete; 2 iazurĭ; 2 morĭ de apă; 1 cîrciumă.

A avut o biserică, care a ars la 1880, împreună cu satul Buimăceni și Petrești.

Locuitoriĭ posedă: 127 boĭ și vacĭ, 22 caĭ, 528 oĭ, 10 porcĭ; 25 stupĭ cu albine.

Petrești, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, com. Greci.

Petrești, *sat*, jud. Iași, pl. Braniștea, com. Golăești, pe malul Prutuluĭ, înconjurat de pădurĭ, cu o populație de 45 familiĭ, saŭ 185 suflete. Are o biserică și casele proprietățeĭ.

Vite: 180 vite marĭ cornute, 516 oĭ, 30 caĭ și 22 rîmătorĭ.

Petrești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Coșești, plasa Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Petrești, *cătun*, în jud. Putna, pl. Vrancea, com. Năruja, situat pe locul unde pîrîul Năruja se varsă în Zăbala și aproape de muntele Zeghiul.

Are o populațiune de 138 suflete, locuind în 24 case.

Petrești, *altă numire a satuluĭ* Slobozia, jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Boghicea.

Petrești, *sat*, în partea de N. a comuneĭ Borăști, jud. Vasluiŭ, situat pe coasta dealuluĭ Toaca, și udat de pîraiele Gelna și Țurcăleasa. Are o suprafață de 371 hect. și o populație de 9 familiĭ, saŭ 30 suflete.

Vite: 24 vite marĭ cornute, 5 caĭ, 4 bivolĭ, 8 rîmătorĭ.

Petrești, *moșie* a statuluĭ, pe teritoriul com. Jorăști, pl. Bilieștĭ, jud. Putna, moșie care a fost pendinte de mănăstirea Mera și a fost arendată (1888—93) cu 23150 leĭ anual. In 1892 a fost parcelată în loturĭ și vîndută la țărani de către Ministerul Domeniilor.

Petrești, *pădure*, în întindere de 128 hect., pe teritoriul comuneĭ Jorăști, pl. Bilieștĭ, jud. Putna, aparținînd statuluĭ.

Petrești. Vezĭ Găurinceĭ, pîrîŭ, com. Dumești, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ.

Petrești-de-Jos, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Gilortul, spre S. de com. Bărbătești, în dreapta Gilortuluĭ, și la 34 kil. de T.-Jiuluĭ, formată din 2 mahalale, despărțite una de alta, și din Petrești, cătun.

E situată pe deal și vale și are o suprafață cam de 943 hect., din care 300 hect. arabile, 25 hect. prunet, 5 hect. vie, iar restul, pădure, izlaz și tufăriș, cea maĭ mare parte proprietate a d-luĭ Tache Moscu.

Are o populație de 302 familiĭ, saŭ 1311 suflete, din care 250 contrib.; o școală mixtă, fondată la 1884 și frecuentată în 1899—900 de 65 elevĭ; 2 biserică, din care una nouă și alta reparată în 1888, deservite de 2 preoți și 2 cîntăreți.

Aci se toarce și se țese părul de capră și se face trăiștĭ, dăsagĭ, preșurĭ de caĭ, și chiar de corturĭ, zise de păr de capră. Se află și boiangerii.

Locuitoriĭ posedă: 61 pluguri, 78 care cu boĭ; 275 vite marĭ cornute, 1000 oĭ, 307 capre, 150 rîmătorĭ, 15 caĭ; 35 stupĭ cu albine.

Veniturile comuneĭ sunt de leĭ 2362, banĭ 69, iar cheltuelile, de leĭ 1715, banĭ 34.

E udată de rîul Gilortul, care o străbate de la N. la S. și care une-orĭ, din cauza ploilor, prin revărsările sale, contribue mult la fertilitatea soluluĭ prin depunerile ce lasă; apoĭ de pîraiele: Riciul, Purcariul, Rogoza, Sintoaia, Baba și Băboiul, ce curg prin văile cu același nume și se varsă în Gilort.

Comunicația în comună se face prin șoseaua județeană Tîrgul-Jiuluĭ-Spahiĭ (Dolj), legînd-o la N. cu Bărbătești, iar la S. cu Musculești. Cu Ticleni și Vladimirul, se leagă prin drum de care. Ca mijloc de comunicație maĭ este calea ferată Tîrgul-Jiŭ-Filiași, avînd ca stație maĭ apropiată stația Bărbătești.

Trecerea peste Gilort se face în comună, pe un pod de lemn ce se află pe proprietatea d-luĭ Tache Moscu, pe hotarul comuneĭ Musculești.

In Petrești-d.-j. se găsesc: 20 puțurĭ; 26 izvoare acoperite și 1 moară cu 6 alergătorĭ pe apa Gilortuluĭ.

Petrești-de-Jos, *cătun*, în jud. Vlașca, proprietate cu sat a d-luĭ Predescu. (Vezĭ cătunul Patru-Zecĭ-de-Crucĭ).

Petrești-de-Sus, *com. rur.*, spre S.-E. de com. Pojogeni, pl. Amaradia, jud. Gorj. Se compune din 2 cătune: Petrești-d.-s. (la 24 kil. de T.-Jiuluĭ) și Rogojeni. Se maĭ numește și Tîrgul-Cărbunești.

E situată pe șes, între rîurile Gilortul, la E. și Blahnița, la V., pe o suprafață de 830 hect., din care 130 hect. arabile, 3 hect. vie, 15 hect. prunet, iar restul, fînețe, pădure, tufăriș și rîpĭ.

Are o populație de 160 familiĭ, saŭ 775 suflete, din care 110 contrib.; o școală mixtă, frecuentată în 1899—900 de 69 copiĭ; 2 bisericĭ, deservite de 1 preot și 2 cîntărețĭ; un spital rural. Școală de băețĭ este aci de la 1864; școală de fete, de la 1883.

Locuitoriĭ posedă: 36 pluguri, 11 căruțe cu caĭ, 66 care cu boĭ; 256 vite marĭ cornute, 57 caĭ, 346 oĭ, 64 capre, 319 rîmătorĭ; 20 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la venitурĭ de 3366 leĭ, și la cheltuelĭ, de 3347 leĭ, 63 banĭ.

Este udată de rîurile Gilortul și Blahnița.

In com. se găsesc: 1 moară pe apa Gilortuluĭ cu 5 alergătorĭ; 7 puțurĭ și 6 izvoare.

Comunicația se face: prin șoseaua județeană, Tîrgul-Jiuluĭ-Spahiĭ (Dolj), legînd-o la N. cu com. Pojogeni, iar la S. cu com. Pîrîul-Boia; prin șoseaua vecinală care o leagă cu Cărbunești, și prin calea ferată Filiași-T.-Jiuluĭ, cu stația locală Cărbunești.

Petrești-de-Sus este un mic tîrg, un centru de comerț, unde locuitoriĭ comunelor învecinate vin spre a'și cumpăra cele necesare.

Petrești-de-Sus, *cătun* de reședință al comuneĭ cu același nume, pl. Amaradia, jud. Gorj. Are o suprafață cam de 800 hect., din care: 150 hect. arabile, 2 hect. vie, 10 hect. porumb, iar restul: fînețe, pădure și tufăriș.

Are o populație de 150 familiĭ, saŭ 740 suflete, din care 100 contribuabilĭ; o biserică, deservită de un preot și un cîntăreț; o școală mixtă, frecuentată de 65 elevĭ (1899—900).

Locuitoriĭ posedă: 30 pluguri, 10 căruțe cu caĭ, 60 care cu boĭ, 15 stupĭ cu albine, 210 vite marĭ cornute, 260 oĭ, 51 capre, 285 porcĭ și 53 caĭ.

In cătun sunt 4 puțurĭ și 3 izvoare.

Aci e podul de lemn, de pe Gilort, al șoseleĭ județene; tot aci se află podul de fier al căeĭ ferate Filiași-T.-Jiul, de peste Gilort.

Petrești-de-Sus, *cătun*. Vezĭ căt. Patru-Zecĭ-de-Crucĭ, jud. Vlașca.

Petrești-de-Vărsături, *com. rur.*, în partea de V. a plășeĭ Ocolul și la E. de orașul T.-Jiul, jud. Gorj. E situată pe loc șes și se compune din cătunele: Petrești, unde e și reședința (la 17 kil. de T.-Jiul), Drăgoeni, Bucureasa și Preajba-Mică.

Are o suprafață de 3380 hect., din carĭ 21 hect. vatra satuluĭ, 1220 hect. arabile, 1795 hect. fînețe, 334 hect. pădure și izlaz, parte ale proprietățiĭ, parte ale locuitorilor.

Are o populație de 204 familiĭ, saŭ 1101 suflete, din care 170 contribuabilĭ; 3 bisericĭ, din care, una fondată la 1738, și alta la 1795, deservite de 3 preoțĭ și 3 cîntărețĭ; o școală mixtă.

Locuitoriĭ posedă: 50 pluguri, 105 care cu boĭ, 803 vite marĭ cornute, 34 caĭ, 1166 oĭ, 164 porcĭ, 12 capre; 80 stupĭ.

Veniturile comuneĭ sunt de leĭ 1562, banĭ 39, iar cheltuelile, de leĭ 1552, banĭ 87.

E udată la S.-E. de pîrîul Amaradia.

Comunicația, în comună, se face prin șoseaua județeană T.-Jiul-Spahiĭ (jud. Dolj), printr'o șosea comunală, care se desparte din cea județeană și duce la căt. Petrești, precum și prin multe alte drumurĭ ordinare.

In Petrești sunt 4 puțurĭ și 13 fîntînĭ.

Petrești-de-Vărsăturĭ, *cătun* de reședință al comuneĭ cu același nume, jud. Gorj.

Are o suprafață de 1000 hect., din care 500 hect. arabile, 450 hect. fînețe, 45 hect. pădure și izlaz și 5 hect. vatra satuluĭ, cu o populație de 78 familiĭ, saŭ 358 suflete, din care 58 contribuabilĭ; o biserică, deservită de un preot și un cîntăreț; o școală mixtă.

Locuitoriĭ posedă: 14 pluguri, 33 care cu boĭ; 278 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 265 oĭ, 12 capre și 59 porcĭ.

Petreștilor (Valea-), *vale*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., înclinată spre Siret și prin care șerpuește pîrîul Dienețul saŭ al-Socĭĭ.

Petreșul, Livezeni și Bulea, *păduri* particulare, supuse regimuluĭ silvic, aflate pe moșia Măldărești-d.-s., pendinte de comuna Măldărești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Petri-Moinești, *silișe*, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Podurile. Numele îl are de la fostul stăpîn al acestuĭ loc, Petri Moini. Legenda spune că aci a fost un sat mare, care a fost ars de

Tătarĭ în vechime, iar locuitoriĭ s'aŭ dus în Bugeacul, la Dunărea de jos. După 12 anĭ s'aŭ întors locuitoriĭ îndărăt şi a existat satul până acum vr'o 30 de anĭ.

Petricani, *com. rur.*, în judeţul Neamţul, pl. de Sus - Mijlocul, situată între comunele: Neamţul, Humuleşti, Grumăzeşti şi Uricheni.

E formată din cătunele: Petricani (la 31 kilometri de Piatra), Tîrpeşti, Petricani - d. - s. (Petricani-Agapieĭ), Curechişteaua-d.-j., Slobozia, Ţolicea, Boiştea, Graşi, Blebea (Schitul Mănesti), Fabrica, Ingăreşti (Sileni), Julfeni (Lieşti), Mănesti, Plopi, Schitul şi Tîrgul-Noŭ, cu o populaţie de 3334 suflete.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriţĭ în 1864, sunt 367 care încă trăesc şi-şĭ stăpînesc locurile lor; 196, care stăpînesc locurile în calitate de urmaşĭ; 5 locurĭ aŭ fost părăsite de către ceĭ împroprietăriţĭ şi se stăpînesc de către comună; dintre locuitoriĭ împroprietăriţĭ în 1878, sunt 115 care'şĭ stăpănesc singurĭ locurile lor, iar 3 ca urmaşĭ; 5 locurĭ se stăpînesc de către comună; 141 de locuitorĭ sunt, care de şi însuraţĭ şi cultivatorĭ de pămînt, n'aŭ nicĭ o proprietate.

Agricultura se face pe o întindere de 4581 hect., 86 arii.

Imaşul are o întindere de 399 hect., 58 arii, nutrind un număr de 4998 capete de vite.

Are: 6 bisericĭ cu 21 deserventĭ; 4 şcoale mixte, în: Blebea, Boiştea, Petricani şi Tîrpeşti, frecuentate în 1899—900 de 127 copiĭ.

Budgetul comuneĭ e de 9240 leĭ, la venituri şi de 9095 leĭ, 32 banĭ, la cheltuelĭ.

Comunicaţia cu satele vecinaşe se face prin un drum ce vine din crucişul drumurilor de la satul Uricheni şi trece prin satele Petricani-d.-s., Tîrgul-Noŭ, de unde se ramifică spre satul Boiştea şi spre Ocea-Topoliţa.

Petricani, *sat*, pe moşia şi com. Ştiubeeni, jud. Dorohoiŭ, pl. Başeul, situat pe laturea dreaptă a pîrîuluĭ Başeul, maĭ spre E. de satul Chişcăreni.

Are o populaţie de 128 familiĭ, saŭ 511 suflete.

Biserica, cu hramul Sf. Vasile, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 pălămar, este mică, de zid, făcută la 1840, de locuitoriĭ satuluĭ, cu ajutorul proprietaruluĭ moşieĭ, def. Vistiernic N. Rosetti-Roznovanu.

Petricani, *moşie*, în jud. Neamţul, pl. de Sus-Mijlocul, com. Petricani, aducînd un venit anual de 10000 leĭ.

Petricani, *pădure* a statuluĭ, în jud. Neamţul, pl. de Sus-Mijlocul, com. Petricani, avînd o întindere de 143 pogoane.

Petricani-Agapieĭ, *numire veche a satuluĭ* Petricani-d.-s., jud. Neamţul, pl. de Sus-Mijlocul, com. Petricani.

Petricani-de-Jos, *sat*, în jud. Neamţul, pl. de Sus-Mijlocul, com. Petricani, care a fost reşedinţa comuneĭ.

Petricani-de-Sus, *trup de sat*, în jud. Neamţul, pl. de Sus-Mijlocul, com. Petricani, reşedinţa comuneĭ.

Petricani - Neamţuluĭ, *numire vechie a satuluĭ* Petricani-d.-j., jud. Neamţul.

Petricanul, *deal*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-de-jos, com. Gubancea, pe costişa căruia se întinde comuna.

Petricaua, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, în întindere de 280 hect., pe moşia Muntele-Petricaua, jud. Vîlcea, pl. Horezul, com. Rîmeşti.

Petricăneşti, *vălcea*, jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Gornetul-Cuib; izvoreşte din căt. Cuib; curge de la N. spre S. prin mijlocul căt.; trece pe lîngă locuinţele Petricăneştilor şi se varsă în Sărăţelul, la S. de căt. Cuibul.

Petriceaua. Vezĭ Pietriceaua.

Petricelul. Vezĭ Pietricelul.

Petricica. Vezĭ Pietricica.

Petrile. Vezĭ Pietrile.

Petrileşti. Vezĭ Pietrileşti.

Petrimanul. Vezĭ Pietrimanul.

Petrişana (Pădurea-), *pădure*, pe moşia Hănţeşti, com. cu acelaşi nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Petrişorul, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Racoviţeni, la S., pe rîul Cîlnăuţul.

Petrişorul, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Racoviţeni; se desface din dealul Hîrboca; brăzdează partea de S. a comuneĭ; e acoperit cu fineţe şi semănăturĭ.

Petrişorul, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Zgîrciţi; izvoreşte din dealul Oreavul; udă partea de S. a comuneĭ şi se varsă în rîul Oreavul, pe dreapta luĭ.

Petrişorul, *vălcea*, jud. Prahova, pl. Peleşul, com. Teşila; curge de la V. spre E. şi se varsă în rîul Doftana, pe malul stîng, tot în com. Teşila.

Petrişul. Vezĭ cuvîntul Pietrişul şi compusele luĭ.

Petro-Dava, *denumire modernă a unuĭ loc izolat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Vînători-Dumbrava-Roşie, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţul.

Se pretinde că aicĭ a fost zidit încă din timpul luĭ Traian, la 110, oraşul Petro-Dava; urmele, după cum susţin unĭĭ scriitorĭ din timpul nostru, s'ar fi văzut pănă acum cîte-va deceniĭ; dar astă-zĭ nu maĭ este nicĭ o urmă.

Pe la 1838, Mihail Sturdza, în urma cereriĭ făcute, a dăruit pentru vecĭ trupul acesteĭ moşiĭ (Petro-Dava) luĭ Gheorghe Asachi, pentru ca să-şĭ facă fabrică de hîrtie.

Lucrările de construire a localuluĭ pentru fabrică, atenanţele, casele de locuinţă pentru Asachi şi lucrătorĭ, tragerea unuĭ canal din Bistriţa (în lungime de 320 m.), s'aŭ făcut în aniĭ 1839—1840, sub conducerea luĭ Lascar Stavri (elev al Academieĭ Mihăilene din Iaşi).

In primă-vara anuluĭ 1841, fabrica începu să funcţioneze sub conducerea maestruluĭ Mihalec Hodociŭ, producînd hîrtie ordinară pentru băcăniĭ, hîrtie de scris vînătă şi cenuşie (albă-cenuşie), pe care eraŭ incrustate iniţialele A. G.

Lucrătorĭĭ întrebuinţaţĭ anual eraŭ în număr de 10; valoarea producţiuneĭ, de leĭ 8900.

La 1854, Asachi a închiriat fabrica def. N. Vicol, care a ţinut-o în tovărăşie cu Polonul Iohan Peceak, patru anĭ.

La 1858, a trecut sub conducerea luĭ Peceak şi a Evreuluĭ Altăr (supra-numit Tîrgul-Frumos); apoĭ sub conducerea luĭ Diepel şi Mayer, a luĭ Herbert, care a introdus pe terenul moşieĭ între altele şi cultura inuluĭ, a luĭ Svircevsky (Rus) şi la urmă sub a luĭ Carl Juster.

Casele, împreună cu grădina luĭ Asachi, sunt şi astă-zĭ pustiĭ.

In cuprinsul Petro-Daveĭ şi aproape de sătucul Cindia (din faţa oraşuluĭ) era o stîncă mare, ce reprezinta o figură femeiască împrejurul căreia se aflaŭ şi alte stîncĭ maĭ micĭ; legenda spune că era Dochia cu caprele eĭ.

Această stîncă a cumpărat-o de la Asachi, Prinţul Wittgenstein şi a voit să o transporte pe plute, în bucăţĭ, spre ornament la moşia luĭ, numită Fîntînelele (din jud. Bacăŭ). Planul însă n'a reuşit fiind-că pluta, sub greutatea stînceĭ, s'a cufundat, pierzîndu-se astfel o rară podoabă naturală.

Petro-Dava se maĭ numeşte de către unĭĭ şi Cetăţuia (ţăranĭĭ numesc această localitate Petru-David şi eĭ nu ştiŭ să fi fost vre-o dată urme despre vre-un oraş, saŭ clădirĭ maĭ vechĭ de venirea aci a luĭ Asachi).

Petro-Dava, *trup de moşie*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Vînători-Dumbrava-Roşie, situat pe valea şi platoul munteluĭ Bolovoaia (sub piscul Cernegura). Este acoperit cu grădinăriĭ, fîneţe şi lunci. Teritoriul săŭ face parte din moşia Văleni.

Petru-Vodă, *munte*, jud. Neamţu, la hotarul despre N. al com. Galul şi Călugăreni, între plăşile Piatra-Muntele şi de Sus-Mijlocul.

Această numire i s'a dat de la Petru-Rareş, fiŭ al luĭ Ştefan-cel-Mare, care, în timpul domnieĭ sale, a scăpat cu fuga pe aci în Transilvania, gonit fiind de duşmănia Turcilor întărîtaţĭ de către boerĭĭ ţăreĭ.

In această privire cronicele spun că: «Petru-Rareş, aflînd cale deschisă prin Tîrg, prin Piatră, a trecut pe lîngă Mănăstirea Bistriţa, şi lăsîndu-se ca să se poată ceva odihni în munte, d'asupra eĭ văzut'a unde ca un roiŭ de toate părţile înconjurată mănăstirea de duşmanĭĭ săĭ, ca să-l prinză; decĭ cunoscînd el aceasta, a încălecat pe cal şi singur a fugit să hălăduească, în 18 zile a luĭ Septembre, intrînd în munte într'adînc».

Acelaşĭ lucru povesteşte legenda: «fugind Petru-Vodă la mănăstire, pe cînd dăduse puţintel ochiĭ în gene, a simţit pe duşmanĭĭ săĭ care eraŭ să-l prinză, dacă nu-l scăpaŭ călugăriĭ pe o portiţă din dosul mănăstireĭ; îngrozit apucă călare pănă la Bisericani, iar de acolo ne maĭ putînd străbate drum slobod, se afundă în munţĭ, unde se întîlni cu niştе pescarĭ care-şĭ aveaŭ locuinţele spre acea parte; pe drum însă îl apucă o ploaie groaznică cu tunete şi fulgere, ceea-ce făcu pe Petru să se adăpostească sub o stîncă uriaşă; acea stîncă s'a numit Petru-Vodă, prin dreptul căreia s'a furişat apoĭ, condus de ţăranĭ peste hotar în Ardeal.... (Vezĭ Asachi, leg. ist.; idem, Bistriţa, mănăstire; idem, Gr. Urechie).

Petru-Vodă, *pîrîŭ*, în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Pipirigul; izvoreşte din muntele cu acelaşĭ nume; curge spre N. printr'o vale frumoasă şi se varsă în pîrîul Ozana, lîngă satul Pluton.

Legenda spune că în această vale era locuința pescarilor care aŭ călăuzit pe Petru-Vodă.

Acest pîrîŭ se maĭ numește și Pluton.

Petru-Vodă, *strîmtoare*, între comunele Pipirigul și Galul, județul Neamțu.

Știncele înalte și sălbatice, ce înconjoară această strîmtoare, cum și numele mitologic al pîrîuluĭ și satuluĭ (Pluton), închipuesc pentru călătorul din aceste părțĭ, ideea iaduluĭ teologic.

Aceste stîncĭ s'aŭ tăiat, construindu-se printre ele o șosea pietruită, care înlesnește comunicația.

Piatra, *oraș*, capitala județuluĭ Neamțu, pl. Piatra-Muntele, așezat pe valea rîuluĭ Bistrița, într'o frumoasă poziție, la 310 m. d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ-Negre, între munțiĭ Cernegura, Cozla și Pietricica.

Long. E. Gr., de 26° 22′; lat. N., de 46° 56′.

E format din 9 mahalale: Mahalaua-Poștei, Dărmănești, Bordeele, Mărăței, Bistrița, Precista, Borzogheanul, Preideanul și Valea-Viei, cu o populație de 17391 locuitorĭ, din care 8427 ortodoxĭ, 8473 mozaicĭ și restul de alte religiunĭ.

Are 3 școale primare de băeți, cu 619 elevĭ; 3 scoale de fete, cu 409 eleve; un gimnaziŭ real, cu 120 elevĭ; 3 pensionate private de fete, cu 90 eleve; o școală de muzică bisericească; un spital cu 45 paturĭ; două farmaciĭ; un biuroŭ telegrafo-poștal al căruĭ venit pe anul fin. 1896—97 a fost de leĭ 68793, banĭ 7; două tipografiĭ; patru librăriĭ și o anticvărie; o judecătorie de ocol; o sucursală a creditului agricol; cincĭ societățĭ particulare de economiĭ; o casierie de județ; o percepție.

Sunt 7 bisericĭ, dintre care unele cu însemnătate istorică. Biserica Sf. Ioan, zisă și Domnească, este zidită de Ștefancel-Mare, la 1497, precum arată inscripția slavonă, ce este alăturea cu ușa bisericeĭ și anume:

Bine Credinciosul și Hristos iubitul, Io Ștefan Voevod, cu mila luĭ Dumnezeŭ în țara Moldoveĭ, fiul luĭ Bogdan Voevod, a început a edifica și a finit hramul acesta întru numele nașterea sfîntuluĭ glorificat profet înainte mergătorul și botezătorul Ioan, să fie pentru rugăciunea sa, și a domniței sale, și a maiceĭ... și fiuluĭ săŭ Bogdan, care s'a edificat și început la anul 7005 Iulie în 15 și s'a sfințit la anul 700... în anul 40, luna Noembre, în 11 zile.

Insemnate maĭ sunt: biserica Treĭ-Erarhĭ, zidită la 1821 de către un eterist grec; biserica de la Valea-Vieĭ. (V. Valea-Vieĭ). Sunt în oraș: 3 fabricĭ de bețe de chibriturĭ și cue de cizmărie; 3 de sucmane și postav (din care una, cea maĭ vechie în localitate, s'a înființat la 1854); 5 fabricĭ micĭ de săpun; 16 dubălăriĭ; 54 cîrciumĭ și maĭ multe depozite de lemnăriĭ. (Orașul Piatra face mare negoț cu lemnăriile și este principala schelă a plutelor ce vin pe rîul Bistrița).

Budgetul com. Piatra pe anul 1900—901 a fost de leĭ 472.742.05 la venitură și de leĭ 463.812.05 la cheltuelĭ.

Situată la o înălțime de 310 metri d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ, străbătută de rîul Bistrița, avînd cele maĭ frumoase împrejurimĭ și fiind loc de trecere pentru vizitatoriĭ băilor Bălțătești și Oglinzi, mănăstirelor Văraticul, Agapia și Neamțul, Piatra e un loc de vilegiatură foarte frecuentat în timpul vereĭ.

In afară de băile în Bistrița, se face de vizitatorĭ și cura cu apele minerale «Cozla». Dealul Cozla, la marginea orașuluĭ, are o înălțime de 390 m. d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ. Pe acest deal sunt maĭ multe izvoare de ape amare purgative, care aŭ fost descoperite în primăvara anuluĭ 1882.

Istoric. Acest oraș în vechime s'a numit Petro-Dava (v. a. c.)

Legenda spune că Petru Rareș, fugind prin Tîrg prin Piatra și gonindu-l Pietreniĭ, l'a fost ajuns un popă și a tras Petru Vodă înapoĭ în popă cu arcul și l'a lovit cu săgeata în oblîncul șeleĭ, și ĭ-a zis: «întoarce-te înapoĭ, popo, nu-ți lăsa liturghia neisprăvită»; iar după ce a venit Petru-Vodă Domn a doua oară la domnie, a scos ochiĭ popiĭ și Pietrenilor acelora ce l'aŭ gonit le-aŭ făcut blestem de afurisenie. (V. Valea-Vieĭ, trup de sat).

In timpul luĭ Cantemir-Vodă, niștre codrenĭ, sub comanda luĭ Zaharia și Sandu (tîlharĭ ertațĭ de Cantemir), mergînd spre munte, la Piatra, s'aŭ întîlnit cu un podgheaz de Leșĭ și Cazacĭ vr'o 200 și maĭ bine, și lovindu-ĭ fără veste i-aŭ nimicit, și pe uniĭ prinzîndu-ĭ de viĭ ĭ-aŭ dus la Cantemir-Vodă de ĭ-aŭ pus în țeapă.

In timpul luĭ Nec. Vodă Mavrocordat, la 7220, aci eraŭ mulțĭ oamenĭ orînduițĭ de-aĭ Leșilor.

La 1665, Tîrgul Piatra vinde Mănăstireĭ Bisericani o dumbravă a orașuluĭ, pentru ca baniĭ prețuluĭ, 100 leĭ bătuțĭ saŭ 400 leĭ proștĭ, să-ĭ întrebuințeze pentru echiparea oamenilor de oaste, ceruțĭ de Dabija-Vodă (docum. Arhiva statuluĭ. Pecetea municipalităților, tipărită cu cerneală, prezintă o capră cu coada cîrligată și cu coarne plecate îndărăt, iar împrejur inscripția slavonă: + Peceată ot Camene,

adică sigiliul Pietreĭ. V. «Arhiva Ist. a Romînieĭ», de Hasdeŭ, I, 1, p. 79; idem: Lambrior, «Carte de citire», p. 173).

La 1665, Maiŭ 7, corporaţiunea butnarilor din Piatra, cu starostele lor în frunte, şi cu asistenţa tuturor municipalilor, reprezintaţĭ prin şoltuzul tîrguluĭ, vinde o bucată din teritoriul corporaţiuniĭ mănăstireĭ Bisericani, pentru ca baniĭ preţuluĭ, 43 de leĭ bătuţĭ saŭ 172 leĭ proştĭ, să-ĭ întrebuinţeze la echiparea oamenilor de oaste, ceruţĭ de către Dabija-Vodă prin trimişiĭ săĭ Bantăş şi Arapu (v. docum. «Arh. stat.»; idem Hasdeŭ, op. cit.; Lambrior, op. cit., p. 133).

La 1864, s'a răscumpărat o mare parte din tîrgul Piatra, care era pănă atuncĭ proprietatea familieĭ Lăţescu.

In acest oraş aŭ fost reprezentanţĭ consularĭ aĭ Greciеĭ şi Austrieĭ.

Piatra, *com. rur.*, jud. Romanaţi, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., formată din satele: Piatra (1174 loc.) şi Criva saŭ Fundeni (200 loc.), aşezate pe şoseaua naţională Corabia-Rîul-Vaduluĭ, la 27 kil. spre N. de Caracal şi la 15 kil., spre E. de Balş, în apropiere de Olt şi de gara Piatra (Olt). Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului Mărіĭ e de 120 m.

Are două şcoale mixte, conduse de un învăţător şi treĭ învăţătoare şi frecuentate de 213 copiĭ; 2 biserіcĭ, Sf. Dumitru (1846) în Piatra şi Sf. Nicolae (1859) în Criva, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 11 cîrciumĭ.

Vite: 594 vite marĭ, 800 vite micĭ şi 460 porcĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 5233 şi la cheltuelĭ, de 5208 leĭ.

Piatra, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Marginea, situată pe valea Călmăţuiuluĭ, între două dealurĭ. Dealul Călmăţuiuluĭ pe stînga şi dealul Strîngea pe dreapta. Are un cătun, Stariţa, format în urma împroprietăririeĭ în 1879, pe moşia statuluĭ cu acelaşĭ nume, situat în direcţia N.-V., la 10 kil. de reşedinţa comuneĭ, în valea numită a Tîrnaveĭ saŭ a Găuriciuluĭ.

Se învecineşte la N. cu com. Voivoda; la S., cu com. Viişoara; la V., cu com. Lisa; la E. şi S.-E., cu moşiile Suhaia, Brînceni şi Găuriciul.

Suprafaţa teritoriuluĭ comuneĭ, cu moşiile de pe dînsa, e de 3788 hect., moşia Stariţa e a statuluĭ, din care s'a vîndut coprinzînd: 880 hect. însurăţeilor, şi 320 hect., celor-l'alţĭ locuitorĭ, în loturĭ; moşia Pieptea, fostă a statuluĭ, vîndută în corp întreg, de 724 hect.; moşia Piatra, de 450 hect.; moşia Fişteica, a statuluĭ (rest din moşia Pieptea), de 472 hect. şi moşia Greceanca, numită Marghilomanca, de 507 hect.

Locuitorіĭ cărora li s'aŭ dat pămînt sunt în număr de 489.

Proprietarĭ principalĭ aĭ moşiilor sunt: d-na George Em. Lahovari, d-nіĭ I. N. Alexandrescu şi baron d'Atzelt, toţĭ aŭ părţĭ egale de cîte 650 hect.

Moşia Pieptea a fost cumpărată de la stat de d. Ioniţă Dumitrescu, din com. Voivoda.

Locuitorіĭ posedă viĭ pe coasta văeĭ Adînca, din com. Viişoara, în întindere de 22½ hect.

Din dealurile ce înconjoară comuna izvoresc abundente izvoare de apă. In comună sunt la diferite puncte, cişmele care curg neîntrerupt.

Populaţia comuneĭ, împreună cu a cătunuluĭ Stariţa, e de 3251 suflete, din care 526 contribuabilĭ.

Are o şcoală, condusă de un învăţător, frecuentată de 98 elevĭ; o biserică, deservită de 3 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Vite sunt: 1188 caĭ, 23 măgarĭ, 1792 vite marĭ cornute, 4453 vite micĭ şi 438 porcĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 12189 leĭ şi la cheltuelĭ, de 6244 leĭ.

Imprejurul com. sunt multe grădinĭ de zarzavat; cultivatorіĭ lor se folosesc de abundentele izvoare de apă de aci, pentru udat.

Starea economică a locuitorilor este din cele maĭ satisfăcătoare; eĭ sunt avuţĭ, muncitorĭ şi cu spiritul de comerciŭ destul de desvoltat.

In Piatra sunt maĭ multe cîrciumĭ şi alte stabilimente de comerciŭ.

Aci se ţin două bîlciurĭ, la Dumineca Tomiĭ şi la Sf. Petru.

Imprejurul com. sunt multe măgurĭ: Măgura-Pietriĭ, la E., înaltă de 28 m. şi largă cam de 230 m.; Măgura-Feteĭ, spre N.-V., înaltă de 10 m. şi largă de 60 m.; Măgura-Drăgaiceĭ, la S.-V., înaltă de 15 m. şi largă de 70 m. şi Măgura-luĭ-Melinte, înaltă de 20 m. şi largă de 50 m.

In partea de E. a com., spre Suhaia, se încrucişează vechiul drum al Ţinteĭ, din care se maĭ vede pe alocurĭ urme.

Satul Piatra este unul din cele maĭ vechĭ din Ţară. Il găsim citat în diferite acte vechĭ şi în documente privitoare la moşiĭ, din secolul din urmă.

La anul 1594, Mihaiŭ urmărind pe Turcĭ, iĭ bătu, la satul Piatra şi respinse pănă la Nicopole.

In secolul al XVIII-lea, Piatra era dintre satele marĭ ale jud. Teleorman. In nomenclatura de sub administraţiunea luĭ Constantin Mavrocordat, il gă-

sim trecut tot în pl. Margineĭ. Satul însă nu se afla unde se găsește astă-zĭ, ci maĭ în vale, spre com. Lisa, pe locul care se numește La-Menzinele. Pe timpul ciumeĭ de la 1817, sub domnia luĭ Caragea, locuitoriĭ părăsesc satul și se adună maĭ tîrziŭ pe locul unde e astă-zĭ Piatra. Silișteа satuluĭ vechiŭ se maĭ vede și astă-zĭ.

Piatra, *sat*, jud. Argeș, pl. Topologul, pendinte de com. rur. Alimănești-Ciofrîngeni. Are 80 familiĭ și o biserică vechie, cu hramul S ții Ingerĭ, deservită de un preot și un cîntăreț.

Piatra, *cătunaș* al com. Păltineni, jud. Buzăŭ, cu 20 loc. și 8 case, situat pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul, sub stîncile munteluĭ Cătiașul. Are o frumoasă poziție.

Piatra, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bădeni-Ungureni, pl. Dîmbovița, jud. Mușcel. I s'a zis Piatra pentru că e așezat pe un munte de piatră.

Are o populație de 281 locuitorĭ, foștĭ clăcașĭ și împroprietăriți pe moșia statuluĭ Bădeni-Slobozia, pendinte de mănăstirea Cîmpulung (12 de frunte, 15 mijlociĭ și 12 de coadă).

Piatra, *sat*, făcînd parte din com. rur. Prahovița-d.-j., pl. și jud. Prahova. Are o populație de 135 loc. și o carieră de piatră.

Piatra, *sat*, făcînd parte din com. rur. Negoești, pl. Tîrgșorul, jud. Prahova, situat de-alungul apeĭ Prahova. Are o populație de 63 locuitorĭ. Moșia aparține statuluĭ și atîrnă de Postîrnacul, din jud. Dîmbovița.

Piatra, *stație de dr.-d.-f.* Vezĭ Piatra-Neamțul.

Piatra, *stație de dr.-d.-f.* Vezĭ Piatra-Olt.

Piatra, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Jugureni, culminînd în patru piscurĭ, acoperite cu izlaz.

Piatra, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Lapoșul, căt. Pietricica, culminație a colineĭ Chiriacul; d'asupra are semănăturĭ și în poale, pădure.

Piatra, *munte*, jud. Gorj, situat în partea de N.-V. a cătunuluĭ Boroșteni, com. Peștișani, plaiul Vulcan, în suprafață cam de 1820 hect., acoperite de păduriĭ; este proprietatea statuluĭ, fostă a mănăstireĭ Tismana.

Piatra, *pisc*, spre S. de Cetățuia, jud. Prahova, pl. Teleajenul, com. Drajna-d.-j.

Piatra, *pisc*, în partea despre N.-E. a com. Prahovița-d.-s., plaiul și jud. Prahova, format numaĭ din piatră. Pe el crește tuferiș de pădure. Pe alocurea este acoperit cu iarbă pentru pășune.

Piatra, *vîrf de deal*, la N. de com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova. E acoperit cu viĭ.

Piatra, *movilă*, în partea de N. a com. Poșești, pl. Teleajenul, jud. Prahova, și în mijlocul poeneĭ Zeletinul; se spune că ar fi fost ridicată de Tătarĭ.

Piatra, *movilă*, la S. bălțeĭ Cusnița și al com. Ianca, din jud. Romanați.

Piatra, *moșie* particulară, pe care, la 1864, s'aŭ împroprietărit locuitoriĭ din com. Prahovița-d.-j., plaiul și jud. Prahova.

Piatra, *moșie* a statuluĭ, în întindere de 250 hect., pendinte de com. Negoești, pl. Tîrgșorul, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Găvana (300 hect.), formează pădurea Negoești.

Piatra, *gîrlă*, izvorește din coastele dealuluĭ cu același nume, com. Prahovița-d.-s., plaiul și jud. Prahova; trece prin vatra comuneĭ și se varsă în gîrla Prahovița, pe malul stîng, tot în raionul com. Prahovița-d.-s.

Piatra (Trupul-), *fostă moșie* a statuluĭ, jud. Prahova, care, de la 1888, s'a vîndut def. dr. Turnescu.

Piatra-Albă, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s., ținînd de com. rur. Șimianul. Are 71 case și este situată pe proprietatea statuluĭ Piatra-Albă.

Piatra-Albă, *vîrf de munte*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, de pe teritoriul com. Valea-Arinilor, cu niște peșteriĭ.

Piatra-Albă, *deal*, jud. Iași, pl. Copoul, com. Tăutești; se întinde de la N. spre S., făcînd hotar între satele: Moinești, Rădiul-Mitropolieĭ și Rădiul-luĭ-Tătar.

Piatra-Albă, *pădure* a statuluĭ jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j, com. Berzunțul, care îmbracă dealul cu același nume.

Piatra-Arsă, *pisc*, jud. Prahova, înalt de 2110 m. d'asupra niveluluĭ Mării-Negre, numit astfel pentru că piatra acestuĭ pisc este arsă. Abia se vede pe el o iarbă scurtă și rară, de o coloare ruginie, parcă ar fi pîrlită de foc.

Despre Piatra-Arsă iată ce spune legenda: «O dată și o

dată, cînd o fi fost atuncea, unul de-ĭ zice Peleș, un brad de flăcău de la Bușteni, căruia i se prăpădise logodnica, de jale multă ce l'a copleșit, s'a îndrumat pe munte la sihăstrie, și atît de mare era dorul într'însul în cît și-a plîns și inima din el, de i se prefăcuse ochiĭ în două fîntînĭ, și lacrimile ce curgeaŭ din eĭ eraŭ așa de amare și de fierbințĭ, că pe unde cădeaŭ, ardeaŭ iarba și nicĭ alta de atuncĭ n'a mai crescut; iar sub piatra de care-și rezimase sihastrul capul, atîtea lacrămĭ s'aŭ adunat, în cît un șiroiŭ întreg și-a făcut loc pe sub pămînt, răzbind tocmaĭ în poala munteluĭ, de unde se scurge în vale. Lumea, de la numele flăcăuluĭ, îĭ zice apeĭ Peleșul».

Acest pisc aparținea mănăstireĭ Mărgineni. Prin cartea de schimb, iscălită la 24 Octombrie 1818 de Arhimandritul Ioachim, mănăstirea Sinaia dă muntele Negrașul-Mic și Piciorul-Ciineluĭ și primește de la mănăstirea Mărgineni muntele Piatra-Arsă. Această carte de schimb a fost prezintată «Cinstiteĭ judecătoriĭ a județuluĭ Prahova», de cuviosul Paisie, starițul Sinaeĭ, cînd cu delimitarea hotarelor munților Mareluĭ Postelnic Filipescu.

Muntele Piatra-Arsă s'a cumpărat de la def. N. Crețulescu de M. S. Regele, la 1873. N. Crețulescu îl avea în schimb cu alțĭ munțĭ de la Eforia Spitalelor Civile din București.

Acest munte e însemnat pentru renumitele luĭ cariere de piatră, deschise la 1881, de un Francez, d-l G. Fonteix.

Carierele sunt legate cu halta căeĭ ferate printr'un drum de fier funicular. Intreprinderea aceasta ocupă aproape 200 de lucrătorĭ.

La 1892, inginerul Erler a construit în acest munte un cuptor sistematic pentru var alb, recunoscut de bun, cuptor care și astă-zĭ e în deplină funcționare.

Piatra-Arsă, *stîncă*, sub Stănișoara, jud. Suceava, de-a dreapta șoseleĭ ce duce la Broșteni.

Piatra-Ascuțită, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Greci; se desface din dealul Priopcea; se întinde spre N., în o direcție generală de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd partea centrală a plășeĭ și pe cea sudică a comuneĭ; se prelungește spre S. în dealul Megina; are 2 vîrfurĭ, unul de 299 m. și altul de 267, gol și ascuțit; dominează drumul județean Babadag-Cerna-Măcin; în partea de E. e acoperit cu pădurĭ și în cele-l'alte, cu pășunĭ și livezĭ.

Piatra-Bouluĭ, *hotar*, pe țărmul stîng al rîuluĭ Buzăul, jud. Buzăŭ, între Domeniul Coroaneĭ Domnița și moșia Deșiraț, din com. Scorțarul-Noŭ.

Piatra-Bufneĭ, *pisc*, la V. de Aricești, pl. Podgoria, jud. Prahova. Aci se află o piatră înaltă de pe care se poate vedea tot satul.

Piatra-Caluluĭ, *loc*, jud. Mehedinți, plaiul și com. rur. Cloșani, cu o frumoasă poziție, unde Tudor Vladimirescu a voit să clădească o mănăstire.

Piatra-Cătaneĭ, *vîrf* al culmeĭ Plătănești, care separă jud. Vilcea de jud. Gorj, și pe amîndouă de Austro-Ungaria.

Piatra-Căcată, *baltă*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. urb. Isaccea și pe al com. rur. Luncavița; e formată de Dunăre printr'o revărsare anterioară a eĭ; se scurge în Dunăre prin 3 gîrlițe: una în dreptul mileĭ 70, a doua, Gîrla-Nouă, în dreptul mileĭ 68 și a treia, Gîrla-Cazaculuĭ, prelungită cu Gîrla Hambaruluĭ, în brațul Isaccea; are o formă lunguiață cu 5 creștete, o lungime de 4 1/2 kil. și o suprafață de 300 hect.; este înconjurată cu stuh de toate părțile; conține caracudă, plătică, lin, etc.

Piatra-Detunată, *pisc de munte*, jud. Neamțu, în grupa Ceahlăuluĭ, situat între pîrîul Rupturile și Stînca-Dochieĭ, în prelungirea munteluĭ Piciorul-Sihastruluĭ.

Piatra-Feteĭ, *țeser*, jud. Brăila, com. Chiscani, dintre Dunărea-Vapoarelor și Dunărea-Vechĭe.

Piatra-Feteĭ, *gîrlă*, jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. urb. Măcin, și anume pe acela ale cătunuluĭ săŭ Ghecetul; se desface din Dunărea-Vechĭe; se întinde spre E., brăzdînd partea N.-V. a plășeĭ și a com. urb. Măcin; curge pe lîngă drumul județean Brăila-Măcin; lasă spre N. două gîrlițe, una vărsîndu-se în balta Jijila, și cea-l'altă în balta Somova; după un curs de 5 kil. se varsă iar în Dunăre, maĭ jos de orașu Măcin.

Piatra-Găurită, *stîncă izolată*, în jud. Buzăŭ, com. Boziorul, cătunul Nucul, d'asupra fostuluĭ schit Sf Gheorghe. Intr'însa e săpată o peșteră, care, după tradiție, ar fi fost o bisericuță.

Piatra-Iepeĭ, *sat*, jud. Dîmbovița, plaiul Dîmbovița-Ialomița, căt. com. Runcul.

Piatra-luĭ-Craiŭ, *munte*, jud. Muşcel, 2245,2 m. d'asupra Mării-Negre şi 2158,2 m. d'asupra Bucureştilor.

Piatra-luĭ-Iepure, *munte*, în jud. Suceava, com. Broşteni.

Piatra-luĭ-Toader, cea mai periculoasă dintre stîncile de pe cursul Bistriţeĭ la «Toance», (v. a. n.), jud. Suceava.

O legendă poporană, pusă în versurĭ de d. N. Gane, cunoscutul publicist, spune că aci un flăcăŭ cu numele de Toader, ducîndu-se la logodnica luĭ Mărioara, din Borca, voind să treacă cu pluta prin acest loc periculos, pluta s'a sfărîmat şi flăcăul a pierit înecat. Tot de pe această stîncă, Mărioara ducîndu-se să-l caute, de desperare, s'a aruncat în valurile Bistriţeĭ, înecîndu se şi ea.

Piatra-Lungă, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, format dintr'o imensă stîncă, ce se continuă, spre V., din muntele Curcubeta-Mică, pănă la sorgintea izvoruluĭ Găvanul. E acoperit de brad. E foarte greŭ de urcat pe înalta sa coamă.

Piatra-Mare, *munte*, în judeţul Buzăŭ, com. şi căt. Tîrcovul, format numaĭ din stîncĭ.

Piatra-Marieĭ, *deal*, în judeţul Tulcea, plasa Măcinul, pe teritoriul com. rur. Greci. Este o prelungire a dealuluĭ Piscul-Inalt-şi-Ţuţuiat. Se întinde spre E., avînd o direcţie generală de la N.-V. la S.-E., brăzdînd partea orientală a plăşeĭ şi cea N.-E. a comuneĭ; prelungirile sale S. se termină în apa Calistrieĭ. Este de natură stîncoasă. Stă în legătură cu dealul Piatra-Rîioasă. Din el izvoreşte pîrîul Valea-Ditcoul; are o înălţime de 352 m., pe unul din vîrfurile cele maĭ înalte ale plăşeĭ. Este acoperit parte cu păşunĭ, parte cu păduriĭ, iar vîrful săŭ este pleşuv.

Piatra-Moşuluĭ, *vîrf de munte*, în plasa Ocolul-d.-s., jud. Mehedinţi, ţinînd de culmea Malovăţuluĭ. Maĭ e cunoscut sub numirile de Piatra-Babelor, de Baba şi Unchiaşul, precum şi de Sentinela.

Piatra-Muntele, *plasă*, formată prin unirea plăşilor Piatra şi Muntele, jud. Neamţu, situată între hotarul jud. Suceava, hotarul Transilvanieĭ, pl. Bistriţa şi de Sus-Mijlocul. Se întinde de-a lungul cursuluĭ Bistriţa, în regiunea cea maĭ muntoasă a judeţuluĭ.

Este formată din cătunele:

1. *Galul*, cu cătunele: Galul (Pîrîul-), Gura-Dreptuluĭ, Pîrîul-Tîrguluĭ, Poiana-Răchiţiĭ, Ruseni, Săvineşti, Topoliceni şi Urşi, în partea V. a pl. (spre hotarul judeţuluĭ Suceava).

2. *Călugăreni*, cu cătunele: Călugăreni, Gura-Larguluĭ, Buşumeni, Coroiul, Dreptul, Frumosul, Largul, Poiana-Teiuluĭ, Ruşeni, Stejarul şi Rescani, în partea despre V. a plăşeĭ, între plasa de Sus-Mijlocul şi Transilvania, pe ambele maluriĭ ale rîuluĭ Bistriţa.

3. *Bistricioara*, cu cătunele: Bistricioara, Grinţieşul-Mare, Grinţieşul-Mic, Pîntecul, Poiana-Grinţieşuluĭ şi Prisăcani, de a-lungul pîrîuluĭ Bistriţa, între hotarul Transilvanieĭ şi rîul Bistriţa.

4. *Hangul*, cu cătunele: Hangul, Schitul-Hangul, Audea, Boboteni, Ciurubucul, Izvorul-Alb, Pîrîul-Schituluĭ, Răpciuni, Durăul, Leţeşti, Răpciuniţa (Fărţigi) şi Strîmptura, de ambele maluriĭ ale rîuluĭ Bistriţa, între hotarul Transilvanieĭ şi pl. de Sus-Mijlocul.

5. *Buhalniţa*, cu cătunele: Buhalniţa, Cîrnul-Bistriţeĭ, Izvorul-Alb, Izvorul-Munteluĭ, Poenari, Potoci şi Secul-Buhalniţeĭ, pe ambele maluriĭ ale rîuluĭ Bistriţa, între grupa Ceahlăuluĭ şi Muntele-Doamneĭ.

6. *Bicazul*, cu cătunele: Bicazul, Chisirigul, Capşa, Cîrnul, Cheile-Bicazuluĭ, Crasna, Fîrţigul, Floarea, Fundul-Bicazuluĭ, Gura-Bicazuluĭ, Hamizoaia, Izvorul-Munteluĭ, Mărceni, Neagra, Poiana-Corbuluĭ, Secul, Taşca şi Ticosul, de-alungul pîrîuluĭ Bicazul, între hotarul Transilvanieĭ, grupa Ceahlăuluĭ, munţiĭ Pîngăraţi şi moşia Tarcăul.

7. *Pingăraţi*, cu cătunele: Pîngărăciorul-Bisericani (Braniştea), Stejarul, Tarcăul, Brăteşti, Gheuca, Pîngărăciorul-Bistriţeĭ, Lunca, Pietricica, Straja, Strîmtura, Vădurelele şi Mănăstirea-Bisericani, între hotarul Transilvanieĭ, pl. Bistriţa, com. Bicazul, pe ambele maluriĭ ale pîrîuluĭ Tarcăul şi pe rîul Bistriţa.

8. *Vadurile*, cu cătunele: Vadurile, Onţul, Găbureşti, Malicia, Niţeni, Podoreni, Preluca, Tarcăul, Agîrcia, pe malul drept al rîuluĭ Bistriţa, între moşia Tarcăul şi ramura Munţilor Doamneĭ (Cernegura).

9. *Doamna*, cu căt.: Doamna, Cindia, Sărata, Mănăstirea-Bistriţeĭ, Viişoara, Mărăţei, între muntele Cernegura şi munţiĭ Bistriţeĭ-Moldoveĭ, pe ambele maluriĭ ale rîuluĭ Bistriţa, în centrul plăşeĭ.

10. *Vinători-Dumbrava-Roşie*, cu cătunele: Cutul, Dumbrava-Roşie, Izvoare, Poeni, Vînători, Văleni şi Petro-Dava, pe ambele maluriĭ ale rîuluĭ Bistriţa, în partea S. a plăşeĭ, şi a oraşuluĭ Piatra.

11. *Calul-Iapa,* cu cătunele: Calul-Iapa, Săvinești și Dumbrava-Roșie d.-j., în partea S. a plășeĭ, între ramura Cernegura și pl. Bistrița.

12. *Dochia,* cu cătunele: Dochia și Bălușești, în partea despre S.-E. a plășeĭ.

13. *Girovul,* cu cătunele: Girovul, Conțești, Boțești, Dănești (Mitocul-Maicelor), Jidești, Bahna (Troița) și Averești, în partea despre E.

14. *Șerbești,* cu cătunele: Șerbești, Ghigoești, Hîrtopul, Broșteni și Trudești, în spre E.

15. *Cîrligi,* cu cătunele: Cîrligi, Soci, Dușești, Dragomirești, Vadul și Valea-Albă, spre E. plășeĭ.

16. *Căciulești,* cu cătunele: Căciulești, Turturești, Gura-Văeĭ, Versăști și Popești, între comuna urbană Piatra și pl. Cracăul, în centrul plășeĭ.

17. *Gîrcina,* cu cătunele: Gîrcina, Cuejdiul, Dărmănești și Ciritei, în centrul plășeĭ.

18. *Dobreni,* cu cătunele: Dobreni, Negrești, Sărata-Pîngărați, Almașul, Cășăria, Mășcățești și Poiana-Almașuluĭ, în centrul plășeĭ.

19. *Bodești-Precisteĭ,* cu cătunele: Bodești-Precisteĭ, Oșlobeni, Corni, Strîmbi, Bordea și Dumbrăvile, în partea despre N. a plășeĭ.

20. *Crăcăoani,* cu cătunele: Crăcăoani, Cracăul-Negru, Magazia, Gindăoani și Mănăstirea-Horaița, în partea despre N. a plășeĭ.

21. *Piatra,* com. urb., în centrul plășeĭ.

Are o populațiune de 10352 familiĭ, saŭ 41572 suflete; 35 școale mixte rurale, 7 școale de cătun și 6 urbane (3 de băeți și 3 de fete), 1 gimnaziŭ real (în com. Piatra) și 3 pensionate de fete.

Pe lîngă bisericile, numite de mir, în plasă maĭ sunt și mănăstirile: Bisericani, Pîngărați, Buhalnița, Bistrița, Schitul-Durăul, Hangul, Ciurubucul (ruinat), Văleni, Doamna, Tarcăul, cu 193 deserventi.

Agricultura se face pe o întindere de aproape 25.000 hect.

Imașul are o întindere de 5253 hect.

Piatra-Nămăeștilor. Vezi Mateiașul, din jud. Muscel. Vîrful acestuĭ munte se află la 1154 m. d'asupra Bucureștilor și la 1241,2 m. d'asupra Mării-Negre.

Piatra-Neamțu, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Piatra, pe linia Bacăŭ-Piatra-Neamțu, pusă în circulație la 15 Februarie 1885. Se află la 12.7 kil. de Roznov, stația cea maĭ apropiată. Înălțimea d'asupra nivelului Mării, de 307.83 m. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 558706 leĭ, 36 banĭ.

Piatra-Olt, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Romanați, pl. Oltul d.-s., căt. Enosești, pe linia Slatina-Craiova, pusă în circulație la 5 Ianuarie 1875. Se află între stațiile Slatina (16.7 kil.) și Balș (13 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mării, de 135.66 m. Venitul acesteĭ stațiĭ pe a. 1896 a fost de 133828 l., 55 b.

Piatra-Oblînceĭ, *munte,* în jud. Suceava, com. Broșteni.

Piatra-Opcineĭ, *munte,* în jud. Suceava, com. Broșteni.

Piatra-Penii, *munte,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca, în partea de N., la hotarul despre jud. Buzăŭ, acoperit cu păduri.

Piatra-Rîioasă, *deal* izolat, în jud. Tulcea, pl. Măcinul, pe teritoriul com. rur. Greci; are o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E, brăzdînd partea de V. a com. și a plășeĭ; se întinde de-alungul pîrîuluĭ Apa-Calistrieĭ și bălțiĭ Igliția, printre aceste două și pîrîul Valea-Ulmilor; natura sa este stîncoasă pe alocurea; vîrful principal este movila Piatra-Rîioasă; pe la poalele sale de V. trece drumul județean Măcinul-Satul-Noŭ; este tăiat de drumul comunal Greci-Igliția și Turcoaia-Greci. Este acoperit în mare parte numaĭ cu pășunĭ și în puține, cu semănăturĭ.

Piatra-Rîioasă, *movilă,* în jud. Tulcea, în partea de V. a plășeĭ Măcinul și cea de S.-V. a com. rur. Greci. Este un vîrf vestic al dealuluĭ Piatra-Rîioasă, de natura stîncoasă. Are o înălțime cam de 70 m., dominînd satul Igliția, precum și drumul județean Măcinul-Ostrovul-Babadag.

Piatra-Roșie, *deal,* în jud. Tulcea, în partea de E. a plășeĭ Măcinul și cea de V. a com. rur. Cerna. Este o prelungire de S. a dealuluĭ Caraci-Cula, cu o direcție de la N. spre S., de natură stîncoasă și pleșuvă. Vîrful săŭ, Cerna, are 163 m., dominînd satul și pîrîul Cerna, drumul județean Măcinul-Ostrovul și Satul-Noŭ.

Piatra-Roșie, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. urb. Isaccea. Este maĭ mult o prelungire sud-orientală a dealuluĭ Breazul; se întinde spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de V. a com. și pe cea de N. a plășeĭ; stă în legătură cu dealul Țugulea, la E., cu

dealul Nicolițelul și dealul Izvorul la S. și cu dealul Pîrlita la V. Pe la poalele de V. curge valea Pîrlita-Mare; pe la cele de S., valea Pîrlita-Mică; din cele orientale îșĭ ia naștere pîrîul Nicolițelul, iar în cele de N. sunt așezate viile Bădila; tot la poalele de S.-V. se mai află și ruinele unuĭ castru roman, numit de popor Cetatea, de unde pleca odinioară un val, numit azĭ Valul-luĭ-Traian. Este acoperit numaĭ cu păduri, și întretăiat de drumurile comunale Isaccea-Taița și Nicolițelul-Taița.

Piatra-Runculuĭ, *munte,* în jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Hîrja, care este situat chiar pe graniță spre Ardeal. Pe dînsul se află un mare bloc de piatră în formă de masă.

Piatra-Slăniculuĭ, *loc izolat,* în jud. Prahova, pl. Vărbilăul, com. urb. Slănicul, de unde izvorește pîrîul Bughea, care se varsă în rîul Teleajenul, pe teritoriul com. Scăioși, plaiul Teleajenul.

Piatra-Scrisă, *localitate izolată,* în jud. Putna, pl. Vrancea, com. Spinești, unde se află o piatră mare, pe care se află scris, din vechime, numele luĭ Ștefan-cel-Mare.

Piatra-Șureĭ, *stîncă* mare, în albia pîrîuluĭ Băuca, jud. Suceava, com. Neagra-Șaruluĭ, unde se formează o cascadă înaltă de 7 metri.

Piatra-Tăiată, *localitate,* lîngă Dorna, jud. Suceava, unde, spune I. F. Neugebauer în a sa «Beschreibung der Moldau und Walachei» (1854), din catena ce se ramifică paralelă cu masivul principal al Carpaților, pleacă o ramificațiune secundară spre E. către Baia, ramificare în care se găsesc urme de mine vechĭ de aur, ca în Ural. Lucrările se pot urmări pe o distanță de maĭ bine de 3 ore; chiar și în masivul munteluĭ se găsesc filoane aparente de aur, d. e. spre V. de com. Hangul.

Piatra-Vînătă, *șir de dealurĭ,* în jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., com. Valea-Seacă, care prezintă vîrful Vijelia și are direcția de la N. spre S., d'a dreapta Siretuluĭ.

Piatra-Vîntuluĭ, *stîncă,* în Bistrița, în jud. Suceava, între Cheĭ și Colțul-Acreĭ.

Picătoarea, *vale,* în jud. Buzău, com. Grăjdana, cătunul Bărbuleanca; începe din Predealul-Buzăuluĭ, se unește cu valea Ciolăneanca și dă în rîul Nișcovul.

Picăturile, *sat,* pendinte de com. rur. Murgașul, plasa Amaradia, jud. Dolj, situat pe pîrîul Giamartaluiul, la 700 m. spre S. de Murgașul, cătunul de reședință al com.

Are o populațiune de 26 familiĭ, saŭ 94 suflete, care locuesc în 27 case; o cîrciumă.

O șosea vecinală leagă satul la N. cu Murgașul, iar la S. cu Băzgărăi, din jud. Romanați.

Picăturile, *moșie* particulară, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Murgașul, satul Picăturile; aparține locuitorilor.

Pichetul, *nume ce purta com.* Bechetul, pl. Jiul-d.-j., jud. Dolj, către 1828, cînd după terminarea resbeluluĭ dintre Turcĭ și Ruși, o parte din Romînii ce locuiaŭ în Turcia (azĭ Bulgaria), a trecut Dunărea în Romînia și s'a așezat pe locul numit pe atunci Pichetul, ce era un punct de pază al Țăreĭ, drept Rahova Bulgarieĭ. Apoĭ din ce în ce veniră maĭ mulțĭ locuitorĭ din diferite puncte ale Țăreĭ și astfel fondară orașul Bechetul.

Pichetul-din-Deal, *fost pichet de graniță* pe marginea Dunăreĭ, jud. Mehedinți. Este loc frumos de observațiune.

Picineaga, *com. rur.,* în județul Tulcea, pl. Măcin, situată în partea V. a jud., la 75 kil. spre S.-V. de orașul Tulcea, reședința districtuluĭ și în partea S. a plășeĭ, la 26 kil. spre S. de orașul Măcin, reședința plășeĭ.

Se mărginește la N. cu com. Turcoaia; la E., cu com. Satul-Nou; la S., cu com. Ostrovul (jud. Constanța), și la V. cu jud. Brăila, de care se desparte prin Dunăre.

Dealurĭ: la S.-E. dealul Ghium-Ghirmeș, de 241 m., cu arăturĭ și pe care odinioară aŭ fost păduri întinse și întunecoase; Dealul-cu-Piatră, lîngă comună, la S., de 45 m., în care se află și cariera de piatră a satuluĭ, ĭar pe el pămîntul școaleĭ și al bisericeĭ.

Movile sunt: Movila-Cazacilor, 129 m., pe Dealul-cu-Piatră, lîngă sat, la S., și care poartă acest nume din împrejurarea că de cîte orĭ treceaŭ Rușiĭ Dunărea contra Turcilor, aveaŭ aicĭ lagărul lor; Movila-luĭ-Moș-Nenciu, 6 m., într'un pămînt de cultură; Movila-Breazuluĭ, 12 m.

Apele, care brăzdează teritoriul comuneĭ, sunt: Dunărea numită și Dunărea-Vechĭe, saŭ Canalul-Măcinuluĭ, la V., la 1 kil. departe de sat, avînd malul înalt spre comună, lîngă cariera de piatră și portul comuneĭ; Picineaga saŭ valea Ai-Ormanuluĭ saŭ Pădurea-Ursuluĭ, pe romî-

neşte, trece pe lîngă sat şi se varsă în balta Picineaga; afluentul său: Valea-Cerneĭ, ce primeşte pe dreapta Valea-Ulmuluĭ şi pe stînga valea Toloşman, spre N. şi E., Viroaga de lîngă Dunăre saŭ Picineaga, la V., un canal al Dunăreĭ, închizînd între el şi Dunăre o insuliţă (60 hect.), acoperită cu sălciĭ.

Bălţĭ maĭ însemnate sunt: Băltina, la S., cu 100 hect. întindere, conţinînd stuh, papură, sălciĭ şi peşte şi al căreĭ venit e împărţit între stat şi locuitorĭ, avînd maluri joase, spre N.-V., iar spre S.-V. şi N.-E., înalte; Bălanul şi Sohinarul, la N., de 130 hect., cu maluri joase; Picineaga, la E., de 30 hect.; alte câte-va maĭ micĭ, fără însemnătate.

Intinderea comuneĭ este de 3382 hect., din care 66 hect. ocupate de vatra satuluĭ; restul de 3316 hect. sunt ale locuitorilor.

Populaţiunea, în maioritate romînă, e de 271 familiĭ, saŭ 1250 suflete. Sunt 2 biserici: una vechîe, fondată de locuitorĭ în 1857; alta zidită în 1892, cu hramul Sfinţiĭ Voevozĭ, şi fondată tot de locuitorĭ; o şcoală mixtă rurală, fondată în 1880 de locuitorĭ, frecuentată de 101 elevĭ şi condusă de 1 învăţător şi 1 învăţătoare.

Calitatea pămîntuluĭ este bună; sunt 102 hect., acoperite cu păduri de sălciĭ bătrîne, între sat şi Dunăre, 100 hect. finețe şi paring, 51 hect. loc neproductiv al statuluĭ, 3044 hect. loc arabil al locuitorilor şi pe care se seamănă grîŭ, orz, ovăz, porumb, fasole, paring şi cartofĭ.

Locuitoriĭ posedă: 164 pluguri; 520 boĭ, 660 vacĭ, 250 caĭ, 604 porcĭ, 3275 oĭ.

Comerciul este activ, fiind aci un mic port pe Dunăre, şi constă în export de cereale, piatră, var şi import de orez, vin, spirt, săpun şi articole de băcănie. Sunt 8 comercianţĭ de producte, 2 manufacturarĭ şi 2 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 5055 leĭ şi la cheltuelĭ, de 4955 leĭ.

Drumurĭ: calea judeţeană Satul-Noŭ-Ostrovul, ce trece pe la E., apoĭ drumurĭ comunale spre: Turcoaia, Ostrovul, Coium-Punar, Cerna, Cîrjelari.

Această com. şĭ-a luat numele de la pîrîul Picineaga, şi acesta, spune legenda, de la Pecinegiĭ, ce odinioară aŭ locuit aceste locurĭ.

La început, a fost un sat tătaro-turcesc, distrus în anul 1775. A fost aşezat pe Dealul-Carierelor; era şi un port la Dunăre, legat cu ea prin drumul luĭ Justin (maĭ bine zis Justinian), ale căruĭ urme se văd şi astăzĭ. Pe la anul 1828, un moş Petru Pelin din jud. Brăila, a făcut aci un bordeiŭ, apoĭ aŭ venit din Basarabia moş Crăciun, moş Simion, Ioan Tulimeŭ, s'aŭ aşezat lîngă moş Pelin, şi aŭ format satul actual care păstră numele cel vechiŭ de Picineaga, ce l'a avut satul distrus şi care prin buna sa poziţie lîngă Dunăre, fertilitatea loculuĭ, carierele sale de pĭatră, aŭ atras pe Romînii de dincoace de Dunăre, care aŭ format satul prosper de astăzĭ.

Picineaga, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Măcinul, cunoscut maĭ mult sub numele de valea Ai-Ormanuluĭ.

Picineagul, *munte*, jud. Muscel, plaiul Dîmboviţa, aproape de hotarul Transilvanieĭ. De aci rîul Dîmboviţa ia direcţia spre S.

Piciorogi, *alt nume al com.* Dobroteşti, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi.

Piciorul-Bordeĭ. Vezĭ Bordea, deal, jud. Iaşi.

Piciorul-Borvizuluĭ, *pîrîiaş*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuşuluĭ, izvoreşte de sub muntele cu acelaşĭ nume şi se varsă în Slănic, pe dreapta, maĭ jos de confluenţa acestuia cu pîrîĭaşul Cotituri.

Piciorul-Caluluĭ, *pisc*, pe creasta şiruluĭ de dealurĭ ce brăzdează în lung şi lat com. Costeşti, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Acest şir de dealurĭ se prelungeşte pe toată partea de E. a com., în stînga rîuluĭ Costeşti.

Piciorul-Catelineĭ (Hulubaşul). Vezĭ Catelina, deal, com. Cotnari, pl. Bahluiul, jud. Iaşi.

Piciorul-Cîineluĭ, *munte*, jud. Prahova, care, împreună cu Negraşul-Mic, a fost dat de mănăstirea Sinaia, prin cartea de schimb, iscălită la 24 Octomvrie 1818 de Arhimandritul Ioachim, mănăstireĭ Mărgineni, de la care a primit muntele Piatra-Arsă.

Piciorul-Cîrlanuluĭ, *munte*, în jud. Suceava, com. Bogdăneşti.

Piciorul-Coadeĭ, *pichet*, la confinele Ţăreĭ spre Transilvania, jud. Putna.

Piciorul-de-Munte, *com. rur.*, jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, aşezată pe cîmpia numită Valea-Bisericeĭ, la 16 kil. spre S.-V. de Tîrgovişte, pe şoseaua judeţeană Tîrgovişte-Găeşti-Vlaşca.

Are o populaţie de 980 locuitorĭ, o biserică şi o şcoală.

Se învecineşte: la E., cu com. Sperieţi; la V., cu Cobia; la

N., cu Şuţa-Seacă şi la S., cu Dragodana, despărţindu-se de Şuţa-Seacă, Cobia şi Dragodana prin pădure, iar de Sperieţeni, prin cîmpie şi unindu-se cu Şuţa-Seacă şi Dragodana prin frumoasa şosea judeţeană Tîrgovişte-Găeşti, ĭar cu cele-l'alte prin drumurĭ fără şosele.

Piciorul-Draculuĭ, *munte*, jud. Prahova, pl. Teleajenul, com. Drajna-d.-j., acoperit cu pădurĭ seculare de fagĭ şi brazĭ. Are bogate păşunĭ.

Piciorul-Floareĭ, *munte*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Schitul-Frumoasa.

Piciorul-Floareĭ, *pădure*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Schitul-Frumoasa, care îmbracă muntele cu acelaşĭ nume.

Piciorul-Grădişteĭ, *trup de moşie*, nelocuit, jud. Vlaşca, pendinte pe moşia Grădiştea, proprietate a def. Em. Grădişteanu.

Se arendează cu Grădiştea-de-Jos, şi e situat despre Budeşti. Prin el trece Valea-Verzişorilor. Are o suprafaţă de 344 hect., toate arabile.

Piciorul-Lat, *munte*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Comăneşti.

Piciorul-Lat, *munte*, în jud. Suceava, com. Mădeiul.

Piciorul-luĭ-Ţîrcă (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia Muntele-Piciorul-luĭ-Ţîrcă, pendinte de com. Comarnicul, plaiul Peleşul, jud. Prahova.

Piciorul-Lupuluĭ, *sat*, spre S. de satul Ciurea, com. Ciurea, pl. Codrul, jud. Iaşi, situat pe Dealul-Prisăcilor, cu 65 familiĭ, saŭ 318 suflete, parte Romînĭ şi parte Ţigani, foştĭ robĭ aĭ mănăstireĭ Bîrnova, carĭ se ocupă cu agricultura şi transportul lemnelor de prin pădurĭ. Are o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

In apropiere de sat se află Cişmeaua-Antonieĭ, izvor de apă minerale.

Vite: 256 vite marĭ cornute, caĭ şi 29 rîmătorĭ.

Piciorul-Lupuluĭ, *culme de munte*, între Rîşca-Mare şi Rîşcuţa, jud. Suceava, com. Bogdăneşti, îmbrăcată în pădure de brad, fag şi mesteacăn.

Piciorul-Negru, *pădure*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Vînători-Dumbrava-Roşie, situat pe moşia Cutul-Vînători.

Piciorul-Obrejesculuĭ, *munte*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Dărmăneşti, aşezat pe graniţă. Se înalţă treptat din valea pîrîuluĭ Uzul, la 823 m., de la locul numit Gardul-de-Piatră, pănă la 1098 m. Pe dealul ce desparte acest munte de muntele Muieruşul, se încrucişează două potecĭ, una care merge la muntele Lăpuşul în Moldova şi alta pe culmea Magyaros din Transilvania. Aci s'a rectificat fruntaria, revenindu-ĭ Romînieĭ 79 hect.

Piciorul-Ortoaeĭ, *munte*, în jud. Suceava, com. Dorna.

Piciorul-Petreĭ, *pădure*, pe moşiea Probotești, jud. Dorohoiŭ, pl. Herţa, com. Tîrnauca. Vezĭ Tîrnauca, pădure.

Piciorul-Plopuluĭ, *munte*, în jud. Suceava, com. Bodgăneşti, acoperit cu pădure de mesteacăn şi răchită.

Piciorul-Popiĭ, *munte*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Văsîeşti, din culmea Coasta-Nogeĭ.

Piciorul-Popiĭ, *pădure*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Văsîeşti, care se întinde pe coastele munteluĭ cu acelaşĭ nume, aparţinînd răzeşilor din comună.

Are o întindere de aproape 200 hect. şi este supusă regimuluĭ silvic.

Piciorul-Popiĭ, *pădure*, numită şi Pădurea-Fundoaeĭ, d'asupra satuluĭ Sodomeni, din com. Păşcani, jud. Suceava.

Piciorul-Popiĭ-Tarniţa, *pădure*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Văsîeşti, a răzeşilor, populată cu fagĭ şi ştejarĭ, şi avînd o întindere de 90 hect.

Piciorul-Porculuĭ, *munte*, jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Ocna, situat pe dreapta Trotuşuluĭ şi despărţit de muntele Măgura prin Valea-Slăniculuĭ, iar de muntele Croşna, prin pîrîul Valea-Rea.

Piciorul-Porculuĭ, *pîrîŭ*, jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuşul; ese din muntele cu acelaşĭ nume şi se scurge în Slănic, pe dreapta, maĭ în sus de pîrîul Valea-Rea.

Piciorul-Săcuilor, *munte*, în jud. Suceava, com. Mădeiul.

Piciorul-Scurt (Dealul-), *munte*, în jud. Suceava, com. Şarul-Dorneĭ.

Piciorul-Stanculuĭ, *pădure* foioasă, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Bucşeşti, supusă regimuluĭ silvic. Are o întindere de 1250 hect., aparţinînd d-neĭ Profira Donicĭ.

Piciorul-Stîncei, *munte,* în jud. Suceava, com. Sasca.

Piciorul-Stînei, *munte,* în jud. Suceava, com. Bogdănești, acoperit de pădure de mesteacăn și răchită.

Picoșelul, *plaiŭ,* ce leagă muntele Picoșul cu muntele Pitica din com. Chiojdul, jud. Buzău.

Picoșul, *munte,* în jud. Buzău, com. Chiojdul-din-Bîsca, cătr. Plescioara, jud. Buzău; într'o ramificație a sa se află o escavațiune verticală, numită Gaura-Zmeului, saŭ Gaura-Draculuï.

Picul, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Țințăreni, cu 458 suflete, locuind în 58 case. Este așezat la 100 m. departe de malul drept al rîuluï Jiul și sub coasta dealuluï Picul, de la care și-a luat numele.

Picul, *deal,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Țințăreni, satul Picul.

Picul, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Țințăreni, pe care se găsește pădure. Aparține clăcașilor. Are vii pe dînsa.

Picul, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Țințăreni, în întindere aproximativă de 350 pogoane. Aparține clăcașilor. Populată cu stejarï, gorunï, cerï.

Piculești, *sat,* jud. Argeș, pl. Oltuluï, pendinte de com. rur. Bărbătești. Are 30 de familiï.

Pielea, *com. rur.,* la extremitatea de E. a plășeï Marginea, jud. Teleorman, limitrofă cu județul Vlașca, așezată în valea Teleormanuluï, pe dealul din stînga rîuluï. Are alăturate patru cătune: Purani, la N.-E. cătr. de reședință, situat pe deal; Mîrzănești, la S., în vale peste o vîlcea; Pielea-de-Sus (reședința) tot pe vale și Pielea-de-Jos, pe deal, ce-ï maï zice și Groseni, alipite.

Teritoriul com. ocupă o suprafață de peste 8000 hect., cu toate moșiile de pe dînsa.

Se învecinește la N. cu cătunul Găvănești, din com. Măgura, jud. Vlașca; la S., cu com. Atîrnați; la E., cu com. Măgura-Lăceanca, tot din jud. Vlașca și la V., cu domeniul orașuluï Alexandria. Este una din comunele cele maï populate și prospere ale județuluï.

Pe lîngă comună, curge rîul Teleormanul, care udă toată laturea despre N.-V. și S.-V.; Pîrîiașele Vajostea și Gabrul, ce izvoresc din vîlcelele despre E., formînd diferite viroage, se scurg în Teleorman.

Are o populație de 1846 suflete, din care 353 contribuabilï.

Are o școală condusă de un învățător și frecuentată de 21 elevï; 4 bisericï, în fie-care cătun cîte una, deservite de 3 preoțï, 4 cîntăreț și 4 paracliserï.

Budgetul comuneï este de leï 9462, banï 55, la venituri și de leï 7967, banï 55, la cheltuelï.

Vite: 1576 caï, 20 măgarï, 1112 vite marï cornute, 6328 vite micï cornute și 904 porcï.

Calitatea soluluï este din cele bune.

Pe apa Teleormanuluï sunt două morï: una în dreptul cătunuluï Pielea-d.-s. și a doua în cătunul Mîrzănești.

Cătunele sunt legate între ele prin șosele vecinale; din cătr. Purani merge o ramură la cătr. Găvănești din jud. Vlașca, iar din cătr. Mîrzănești o alta spre cătr. Puțintei de la com. Atîrnați și de acolo în șoseaua județeană Alexandria-Giurgiu.

In marginea despre V. a comuneï este Măgura-Cățeluluï, care servă ca semn de hotar cu domeniul orașuluï Alexandria; are o înălțime de 23 m. și un ocol de 120 m.

In partea despre E. sunt alte două măgurï, înalte și acestea de cîte 28 m. și cu un ocol de 100 m.

Distanța de la Pielea pănă la Alexandria este de 8 kil.; pănă la Roșiori, de 40 kil.; pănă la Turnul-Măgurele, de 54 kil.

Pielești, *com. rur.,* în jud. Dolj, pl. Ocolul, la 20 kil. de Craiova, situată pe ambele malurï ale rîuluï Tesluiul.

Se învecinește: la N., cu comunele Băleasa și Cîmpeni, din jud. Romanați, de care se desparte prin Valea-Lungă; la S., cu comunele Coșoveni, Preajba, și cu o parte din pămîntul ce aparține orașuluï Craiova; la E., cu comunele Robănești și Golfinul, din jud. Romanați; la V., cu com. Ghercești.

Limita linieï de N. începe din hotarul comuneï Ghercești, merge de la V. la E. în linie dreaptă, pe pîrîul numit Valea-Lungă, ce o desparte de com. Băleasa, apoï se îndreptează spre N., pănă ce întîlnește hotarul comuneï Cîmpeni și de aci spre E., pănă în hotarul comuneï Robănești, din Romanați. Limita linieï de E. este o linie convențională, cu îndreptarea de la N. la S., pănă în dreptul comuneï Coșoveni. Limita de S. are îndreptarea de la E. la V. și este formată de o linie convențională. Limita de V. are îndreptarea de la N.-S.

Maï înainte, această comună se numea Ciumești.

Se compune din 6 cătune: Lăcrița-Mare (saŭ de-Sus), Lăcrița-Mică (saŭ de-Jos), Langa, Nichitoaia, Pielești și Pîrșani.

Cătunul Pielești se află situat în centru. Se limitează: spre V., cu com. Ghercești; la E., cu cătunul Pîrșani; la S., cu com. Preajba și la N., cu căt. Langa, ce se află așezat pe Valea-Lungă.

Cătunul Langa ce se află la N. de Pielești, se mărginește: la E., cu comuna Cîmpeni, din jud. Romanați, la V., cu com. Ungureni, tot din același județ, iar la N. cu com .Băleasa, din jud. Romanați.

Cătunul Pîrșani, care se află la E. de Pielești, pe albia rîuluĭ Tesluiul, se mărginește: la E., cu com. Robănești, din jud. Romanați, la N., cu com. Cîmpeni, din județul Romanați, iar la S. cu căt. Lăcrița.

Cătunele Lăcrița-Mare și Lăcrița-Mică sunt situate la S. de cătunul Pielești. Se mărginesc: la E., cu com. Golfinul, din jud. Romanați; la V., cu urbea Craiova; la N., cu com. Robănești și la S., cu Coșoveni-d.-s.

Cătunul Nichitoia se află la V. de căt. Pielești și se învecinește: la E., cu com. Ghercești, la N., cu com. Băleasa din jud. Romanați, iar la S., cu com. Preajba.

Terenul comuneĭ este șes. Se găsesc în comună cîte-va dealurĭ cu o înălțime de 30—40 m., care formează albia rîuluĭ Tesluiul și pe care se cultivă cereale; numaĭ partea de S.-E. este acoperită cu pădurĭ; iar dealul de S.-V., din jurul Craioveĭ, este acoperit cu viĭ.

Comuna este udată de rîul Tesluiul, care izvorește din com. Balota, pl. Amaradia și se varsă în Olt, pe dreapta, în dreptul com. Ștefănești din jud. Romanați; intră pe la V. în comună, și curge de la V. spre E. prin căt. Nichitoaia, Pielești și Pîrșani.

Tesluiul primește în comună, pe dreapta: Belciugați-Micĭ, ce se varsă în Tesluiul, pe teritoriul cătunuluĭ Pielești; Belciugați-Marĭ, ce se varsă în căt. Pîrșani, în dreptul poduluĭ de fier, de peste Tesluiul, din dreptul căiĭ ferate București-Vîrciorova; Valea-Vlășteĭ, care izvorește din căt. Pielești, curge de la V. la E., trece în jud. Romanați și se varsă în rîul Tesluiul, în dreptul comuneĭ Popînzelești.

Pe stînga primește maĭ la vale de Pîrșani, apa Valea-Lungă. Se unește pe stînga cu valea Drăghici. Valea-Lungă se varsă în rîul Tesluiul în dreptul cătunuluĭ Golfinul. Tesluiul se revarsă în timpurĭ ploioase și la topirea zăpezeĭ.

Pe Tesluiŭ se află treĭ podurĭ de lemn și unul de fier al căiĭ ferate București-Vîrciorova, ce trece prin căt. Pîrșani.

In comună sunt 4 bisericĭ. Una, în căt. Pielești, fondată în anul 1859, s'a terminat la 1862. In tinda bisericeĭ se află următoarea inscripție:

Această sfîntă și dumnezeiască biserică a fost făcută de obștia locuitorilor, începută la 1859, Iulie 9, și terminată la 1862, Oct. 16, cu stăruințele logofătuluĭ Dincă Florescceanu, a căpitanuluĭ Mihail Vîlcănescu, Ioan Cațu, etc.

Această biserică este făcută din zid și are hramul Sf. Voevozĭ Mihail și Gabriil.

Biserica din căt. Lăcrița-d.-s., făcută de sătenĭ, cu ajutorul Paharniculuĭ Nicolae Otetelesanu, are hramul Sf. Nicolae. In tinda bisericeĭ se găsește următoarea inscripție:

Această biserică a fost ridicată de către obștia locuitorilor și marele Paharnic, proprietarul moșieĭ Lăcrița, Nicolae Otetelesanu, la anul 1848, Maĭ 17.

Această biserică e făcută din zid.

Biserica din Nichitoaia e făcută din bîrne și dăruită acum 45 anĭ acestuĭ cătun, de com. vecină, Florești; are hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ.

Biserica din Langa, făcută din zid și în tinda căreia se găsește o inscripție care arată că a fost zidită la anul 1844, de către proprietarul cătunuluĭ, numit Dumitru Geanoglu și e azĭ ruinată. Cele treĭ bisericĭ în care se oficiază sunt deservite de 3 preoțĭ și 5 cîntărețĭ.

Sunt două școale mixte, una în cătunul Pielești și alta în Lăcrița-Mare. Școala din Pielești funcționează din 1839; cea din Lăcrița-Mare din 1888. Sunt conduse de doĭ învățătorĭ și o învățătoare și frecuentate de 105 copiĭ.

După legea rurală din 1864, sunt 314 împămînteniți, iar după legea din 1879, sunt 21 însurățeĭ.

Are o populație de 2420 suflete: 1192 bărbațĭ și 1228 femeĭ, locuind în 465 case și 193 bordee.

Suprafața teritoriuluĭ comuneĭ este de 10971 pog., din care 9800 pog. arabile, 26 pog. fînețe, 132 pog. izlaz, 296 pog. pădure.

Proprietățile particularilor sunt în întindere de 9800 pog., aducînd un venit de 98000 leĭ.

Locuitoriĭ moșneni aŭ și eĭ peticelele lor de pămînt, iar o bună parte aparține bisericeĭ Sf. Gheorghe-Noŭ, din Craiova.

Se găsesc în comună 4 cete de moșneni: Ioneștiĭ, Oltenĭĭ, Vîlcăneștiĭ și Pieleșteniĭ.

Pe pămîntul arabil se cultivă grîŭ, porumb, orz, ovăz, etc.

Pe teritoriul Pieleștilor se găsesc 3 păduri, din care una a statuluĭ, numită Pîrșani-Robănești, cu o întindere de 120 pog.; alta de 150 pog., pe proprietatea d-luĭ Pleșia și una de 26 pog., a d-neĭ Ioana Grădișteanu.

Aceste păduri sunt populate cu cer, stejar și mai cu seamă gîrniță.

Viile, în întindere de 468½ hect. aparțin locuitorilor din comună și cîtor-va Craioveni. Toate se găsesc pe moșiile moșnenilor Vîlcănești și pe proprietatea bisericeĭ Sf. Gheorghe-Nou din Craiova. Acestea din urmă aparțin mănăstireĭ Jitianul, mănăstireĭ Bucovățul, d-lor Alecu Papa, Niță Popescu și G. M. Știrbeiu.

Sunt în Pielești 18 meseriași și 12 cîrciumarĭ.

Comuna este străbătută de calea ferată București-Vîrciorova, care intră prin partea de S. a comuneĭ, în dreptul cât. Pîrșani, face o curbă spre N., trece prin acel cătun și se îndreptează spre N.-E. Stația de drum de fier numită Pielești este la 3 kil. de comună. Alte căĭ: calea județeană Craiova-Caracal, lungă de 3½ kil. în comună, ce trece pe lîngă cât. Langa; calea națională Craiova-București, lungă în comună de 12 kil.; calea comunală, lungă de 4 kil., care străbate comuna de la V. la E., trecînd prin cât. Nichitoaia, Pielești și Pîrșani.

Budgetul comuneĭ e la venituri de 5656.91 leĭ și la cheltueli, de 5602.33 leĭ.

Pielești, *sat*, cu 32 familiĭ, saŭ 150 suflete, jud. și pl. Argeș, făcînd parte din com. rur. Bascovele. Aicĭ este reședința primărieĭ. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de un preot și un paracliser.

Pielești, *sat*, în jud. Dolj, plasa Ocolul, com. Pielești, reședința primărieĭ. Are o populație de 1068 suflete, locuind în 180 case și 51 bordee; o școală mixtă, ce funcționează din 1839 și e condusă de un învățător și frecuentată de 68 copiĭ, o biserică cu hramul S-ților Voivozĭ Mihail și Gavril în bună stare, fondată la 1859, terminată la 1862 și care are în tindă următoarea inscripțiune:

Această sfîntă și Dumnezeiască biserică a fost făcută de obștea locuitorilor, începută la 1859, Iulie 9, și terminată la 1862, Octombrie 16, cu stăruințele logofătuluĭ Dincă Florești eanu, a căpitanuluĭ Mihail Vulcănescu, Ioan Cațu.

Sunt în sat 7 cîrciumĭ.

Meseriașĭ: 3 cizmarĭ, 4 rotarĭ și 1 dulgher.

Pielești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bățești, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populație de 387 locuitorĭ.

Pielești, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Dolj, pl. Amaradia, cât. Pielești, pe linia Slatina-Craiova, pusă în circulație la 5 Ianuarie 1875. Se află între stațiile Balș (16.1 kil.) și Circea (6.7 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mărĭĭ, de 171m.36. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896, a fost de 24439 leĭ, 53 banĭ.

Pielești, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pielești, aparținînd moșnenilor.

Pielitul, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Baș-Chioi; se desface din Dealul-Jidiniĭ; se întinde spre N., într'o direcție generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de V. a plășeĭ și cea de S. a com.; se întinde de-alungul Văiĭ-Jidiniĭ; se prelungește, spre N., cu dealurile Cîz-Bair și Cuzul-Mare; pe la poalele sale de V. merge drumul comunal Ciucurovul-Baș-Chioi; este acoperit cu păduri întinse.

Pieptea, *trup de moșie*, pe teritoriul com. Piatra, jud. Teleorman, fostă proprietate a statuluĭ și actualmente a d-luĭ I. Dumitrescu, din com. Voivoda și a altor locuitorĭ.

Se mărginește cu moșiile Voivoda, Stariță și Viișoara.

Locuitoriĭ îĭ zic și Voineasca.

Are o întindere cam de 720 hect. A fost vîndută actualilor proprietarĭ în 1887 și făcea parte din moșiile mănăstireĭ Cotroceni.

Piepteși, *sat*, cu 17 familiĭ, jud. Argeș, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Cremenari-Flămînda.

Pierla, saŭ **Viișoara**, *pîrîaș*, care încinge com. Pucheni-Marĭ, pl. Crivina, jud. Prahova, în partea de V. și S. Izvorește din com. Tîrgșorul, curge spre S.-E. și se varsă în rîul Prahova, aproape de com. Buda-Palanga.

Piersica, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Bordușelul, situat, spre dreapta; la 3 kil. de rîul Ialomița, sub coasta Bărăgănuluĭ și la 4 kil. spre V. de satul de reședință.

Are: o populație de 45 familiĭ; o școală mixtă, condusă de un învățător; o biserică.

Vite: 100 caĭ, 160 boĭ, 600 oĭ, 2 bivolĭ și 60 porcĭ.

Piersica, *lac*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, lîngă satul Piersica, din com. Bordușelul.

Piești, *silișle*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s, com. Filiași.

Pietnățul, *gîrlă*, în jud. Tulcea,

prin care gîrla Dunăvățul comunică cu lacul Dranovul, situată în partea de S.-E. a plășeĭ Tulcea și în cea de S. a com. Moru-Ghiol, și anume pe teritoriul cătunuluĭ săŭ Dunăvățul-d.-j.; are o direcțiune generală de la N. la S., curgînd tot prin stuf, și o lungime de 5 kil.

Pietrari, *com. rur.*, în jud. Dîmbovița, plaiul Dîmbovița-Ialomița, situată la 25 kil. spre N.-V. de Tîrgoviște, pe valea Rîuluĭ-Alb și între dealurile: Plaiul-Morii, Dumbrava și Plaiul-Curătorilor. Prin raionul com. curge Rîul-Alb. Se compune din șase cătune: Manga, Cornățelul, Mlăcile, Gura-Bărbulețuluĭ, Dealul și Strîmbul, cu o populație de 2287 locuitorĭ. Are: două uliți maĭ însemnate: Ulița-Principală și Decindea; două biserici; o școală; treĭ morĭ de apă (făcae).

Locuitoriĭ aŭ: boĭ, vacĭ, caĭ, capre și cultivă porumb, cînepă.

Are cariere de pietre de moară de o calitate foarte bună și păduri întinse.

Aci se fac două tîrguri anuale, unul la 29 Iunie și altul la 7 Ianuarie.

Pietrari, pănă la 1883, a fost reședința subprefectureĭ plaiuluĭ Dîmbovița, care de la această dată s'a unit cu plaiul Ialomița, avînd amîndouă unite reședința în com. Șerbănești-Podurile, unde sunt și băile Pucioasa.

In com. Pietrari, vizitatorul, între altele, găsește pe un deal cu o plăcută priveliște, frumosul castel al d-luĭ Gr. Bănescu-Pincoiul, foarte vizitat de trecătorĭ.

Pietrari se învecinește: la E. cu com. Cucuteni, la V. cu Gemenea și Voinești, la N. cu com. Bărbulețul și Rîul-Alb și la S. cu com. Izvoarele. De Cucuteni, Gemenea și Voinești, se desparte prin dealurĭ, văĭ și păduri; de Bărbulețul și Rîul-Alb, prin valea pîrîuluĭ Turluiul și parte prin apa pîrîuluĭ Rîul-Alb; de Izvoare se desparte prin lunca Rîuluĭ-Alb.

E străbătută de o șosea vecinocomunală foarte frumoasă, ducînd la Izvoare; iar cu Cucuteni, Gemenea și Voinești, se unește prin drumurĭ practicabile neșoseluite.

Pietrari, *sat*, făcînd parte din com. rur. Păușești-Măglași, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Are o populațiune de 300 locuitorĭ.

Pietrari, *deal*, la E. com. Folești-d.-s., pl. Horezul, jud. Vîlcea, cu vîrfurile: Piscul-Vișeni, Plopeanul și Coasta-Lungă.

Pietrari, *proprietate* a statuluĭ, jud. Argeș. Vezĭ moșia Mușătești.

Pietrari, Coasta-Mierla și Vlăduceni, *păduri* particulare, supuse regimuluĭ silvic, pendinte de com. Păușești-Măglași, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Pietrari-de-Jos, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Ocolul, situată pe rîul Otăsăul, la 20 kil. de capitala județuluĭ și la 15 kil. de a plaiuluĭ. La 1875—76 a format o singură comună cu Pietrari-d.-s.

Are o populație de 822 locuitorĭ, din care 153 contribuabilĭ, locuind în 193 case; o școală, frecuentată de 89 copiĭ; 3 biserici: Cărpinișul, Jilava, construită în 1861 de locuitorĭ și Schitul, cu inscripția:

Această sfîntă biserică întru care se vestește și prăznuește Blagoslovenііle prea sfinteĭ și pururea Fecioara Maria, este zidită cu toată cheltuiala părinteluĭ Kir Clement, Episcopul Nouluĭ-Severin, în zilele prea luminatuluĭ Domn Ion Racoviță Voevod, la curgerea anilor 1728.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu dulgheria și rotăria. Eĭ aŭ: 80 caĭ, 172 boĭ, 160 vacĭ, 21 capre și 215 porcĭ.

Pe rîul Otăsăul, în raionul comuneĭ, sunt 4 morĭ de măcinat.

Locuitoriĭ sunt moșneni, afară de 12, carĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, pe 24 hect. din moșiile d-lor G. I. Pietraru și G. Pietraru.

La locul numit Urzicarul e un pîrîŭ sărat.

Veniturile com. sunt de 1300 l. și cheltuelile, de 1157 leĭ, anual.

Șoseaua de pe valea Otăsăuluĭ leagă comuna cu Păușești-Otăsăul și Pietrari-d.-s., iar șoseaua Dealul-Strîmba o leagă cu com. Bîrlogul și Stoenești.

E brăzdată de Dealul-Mare, Stiviturul, de Poiana-Jilaveĭ și e udată de văile: Manteĭ, Polima, Ciineluĭ, Vișanuluĭ, Căpițul, Păsatul și Pîrîul-Sărat, precum și de rîul Otăsăul, care o străbate de la N. la S.

Se mărginește: cu com. Păușești-Otăsăul, de care se desparte prin Valea-Mare cu Stoenești și Bîrzești, de care se desparte prin Dealul-Mare, și cu Folești-d.-s., de care se desparte prin dealul Stiviturul.

Pietrari-de-Jos, *deal*, în raionul com. cu acelașĭ nume, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 1 hect., 50 ariĭ vie.

Pietrari-de-Sus, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Ocolul, divizată în 4 mahalale: Sărata, Motești, Ogrăzul și Vîrtoapa. La 1875—76 era unită cu Pietrari-d.-j.

E situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Otăsăul, pe ambele laturĭ ale Văiĭ-Sărate și pe valea Manta, și pe niște dealurĭ înalte și rîpoase, la 24 kil. de capitala jud. și la 16 kil. de a plaiuluĭ.

Are o populație de 1290 locuitorĭ, din care 257 contribuabilĭ, locuind în 285 case; o biserică, reclădită la 1862 de enoriașĭ, în locul altcia vechĭ; o școală mixtă, înființată la 1856 și frecuentată de 48 copiĭ, într'un local clădit la 1886.

Locuitoriĭ sunt moșneni, și se ocupă maĭ mult cu transportul sărei de la Ocnele-Marĭ.

Vite: 102 boĭ, 343 vacĭ, 193 caĭ, 22 capre și 34 oĭ.

In partea de N.-V. a com. se presupune a fi apă iodată și alte ape minerale. Maĭ este o localitate cu apă sărată de unde își trage numele sorgintea Valea-Sărată, ce se varsă în rîul Otăsăul, avînd direcția de la V. spre E.

Budgetul com. e la venitur̆ĭ de 1675 leĭ și la cheltuelĭ, de 1667 leĭ.

Șoseaua de pe Valea-Otăsăului, înlesnește comunicația între Pietrari-d.-j. și Bîrzești.

E brăzdată de dealurile: Spinetele, Rîpile, Rata, Grindeanul, Piscul-luĭ-Neagoe, Guca, Stiviturile, Morota, Rîpa-Prigorieĭ, Raboaca, ș. a. Surpăturĭ, văĭ, vălcele și fîntînĭ sunt o mulțime în centrul și în jurul comuneĭ și maĭ multe în partea de V.

In partea de E. curge rîul Otăsăul, avînd direcția de la N. spre S. și în care se varsă Valea-Sărată, Manta, Neaura, Durduci, toate curgînd în direcția de la V. spre E.

Se învecinește: la N. cu Bîrzești și Costești; la E., cu Stoenești și Pietrari-d.-j., de care se separă prin Valea-Manteĭ, și la V., cu Folești-d. s. și Tomșani.

Pietrarul (Moșești), *cătun* al com. Trestia, jud. Buzău, cu 380 locuitorĭ și 69 case.

Pietrarul, *pîrîiaș*, în jud. Buzău, com. Trestia. Izvorește din cătunul Punga, de la Malul-Roșu, se unește cu izvoarele Tisea și Punga și se varsă în Sărățelul-Bălănești-lor, în cătunul Lunca-Frumoasă. Apa sa e sărată, din care cauză se maĭ numește și Sărățelul-Pietrar.

Pietrarului (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzău, com. Trestia, cătunul Pietrarul, ramificație din muntele Pănătăul. Are fineață.

Pietrăraşul, *pîrîŭ*, pe moșia Hapîĭ, com. Vîrful-Cimpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Pietrăria, *sat*, cu cîte-va case, formînd un trup cu satul Bîrnova, com. Buciumi, pl. Codrul, jud. Iași, și situat pe coasta dealuluĭ Pietrăria, bogat în cariere de piatră. Vezĭ Bîrnova, sat.

Pietrăria, *deal*, ce se ridică în mijlocul com. Deleni, jud. Botoșani. E continuarea dealuluĭ Țencușa din com. Storești, Rădeni și Feredieni și se termină lîngă orășelul Hîrlăul. Se numește ast-fel de la carierele de piatră care se exploatează. De aicĭ se scot și se fabrică renumitele pietre de moară numite de la Hîrlău. Se maĭ scoate și prunt pentru șosele. Pe coasta dealuluĭ de E. sunt așezate satele Slobozia, Deleni și Macsut, iar coasta de V., este acoperită cu codri.

Pietrăria, *carieră de gips*, cam spre V. de satul Cuzlăul, com. Horodiștea, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ, pe coasta înaltă a dealuluĭ Prutul. Aicĭ se află un strat gros de piatră calcarică, și cu mulțĭ bolovanĭ pe suprafață. Sub stratul calcaric se află o pătură groasă și întinsă de gips, ca o masă compactă. Din ea se extrage lespezĭ și bucățĭ în diferite mărimĭ și forme, pentru inscripțiĭ, coloane și trepte.

Piatra este de coloare albă-sură și icĭ-colea cu micĭ părțĭ cristaline. Bolovaniĭ și bucățelele eșite din tăerea bucăților marĭ, se strîng de sătenĭ, și arse în cuptoare formează un soiŭ de var pentru văruitul caselor și care servește și cojocarilor pentru a albi pieile dubite. De asupra păturei de gips se află maĭ multe strate subțirĭ de humă argiloasă în diferite colorĭ. Acest pămînt fiind umed și moale se modelează după voință, lipindu-se de mînă și de orĭ-ce alt obiect ca și ceara caldă; expus la aer se învîrtoșază.

Pietrăria, *carieră de piatră*, la locul numit și Stînca, pe moșia Ivăncăuți, com. Păltinișul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ, pe malul drept al Prutuluĭ, cu piatră de greziă și de gips. Cea dintîiŭ se întrebuințează la zidărie și la fîntînĭ; cea de a doua fiind în bucățele, bolovaniĭ se ard și se întrebuințează de cojocarĭ la albitul pieilor și de sătence la văruitul caselor. Bucățile marĭ se întrebuințează ca: pietre de morminte, coloane, ornamente, ușorĭ de ferestre și uși, trepte, ș. a. Din această piatră s'aŭ cărat multe bucățĭ la zidirea edificiuluĭ Mitropolieĭ din Iași. Extragerea pietreĭ se face după sistemul ordinar și în puțină cantitate.

Situația geologică la această carieră este aceasta:

Suprafața are pătura destul de groasă pe unele locurĭ, de pămînt negru și fertil, saŭ pămînt vegetal. Sub pătura arătată vine o alta de lut galben sec, subțire pe unele locurĭ, iar pe altele destul de groasă. După aceasta vine pătura subțire de humă-vînătă, ce se întrebuin-

ţează de sătence la muruiala păreţilor caseĭ. In urma acesteĭ păture vin bolovaniĭ marĭ de piatră greziă, iar pe unele locurĭ chiar blocurĭ întregĭ; apoĭ, o pătură de nisip ce acopere stînca de gips. Această piatră cînd se estrage e cam moale, dar pusă în contact cu aerul devine tare. Coloarea eĭ este albă-cenuşie. Din loc în loc, se văd pe faţă părţĭ micĭ cristaline zăhăroase, din care unele destul de sclipitoare. Asemănarea mare ce are această piatră cu acea de la Hotin din Basarabia, a făcut să se creadă că ambele cariere ar fi avînd între ele legăturĭ subterane.

Pietrăria, *pîrîŭ*, pe moşia Tureatca, com. cu acelaşĭ nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Pietrăriţa, *pîrîŭ*, jud. Dorohoiŭ, pl. Berhometele, com. Vîrful-Cîmpuluĭ; izvoreşte din Dealul-Pietrărieĭ, de pe moşiea Hapîi, şi se varsă în Siret.

Pietreĭ (Colţul-), *colină*, în judeţul Buzăŭ, com. Pietroasa-d.-j., cătun. Ochiul-Bouluĭ, ramificaţie din muntele Istriţa; de aci începe pădurea statuluĭ Bradul şi Berca.

Pietreĭ (Dealul-), *deal* pietros, în mijlocul pădureĭ Deleni, com. Deleni, jud. Botoşani, şi în apropiere de desfiinţatul schit Lacurile. Intr'o stîncă din acest deal se află o peşteră, despre care se zice că era locuită de sihaştri; legenda spune că nişte hoţĭ ar fi ucis pe sihaştri şi s'ar fi aşezat acolo, de unde peştera a luat numele de Bolta-Tîlharilor. Se văd aci săpate în piatră mese, paturĭ, cuptoare, etc., iar pe pereţĭ sunt nişte inscripţiĭ nedescifrabile.

De pe vîrful acestuĭ deal înalt, privirea se întinde pe toată regiunea. Stînca din vîrf maĭ poartă numele de Piatra-Şoimuluĭ.

Pietreĭ (Dealul-), *deal*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Lipniţa, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Coşlugea; este o prelungire orientală a dealuluĭ Uzum-Bair; se întinde spre E. într'o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E., printre văile Coşlugea şi Ghiol-Ceair, brăzdînd partea de N. a plăşeĭ şi a comuneĭ; este de natură pietroasă; ramificaţiile sale orientale se termină pe malul V. al ĭezeruluĭ Oltina, făcîndu-l înalt şi stîncos; are înălţime de 89 m., dominînd văile Coşlugea şi Ghiol-Ceair; este acoperit cu livezĭ, cu puţinĭ arborĭ, iar la poalele sale de S.-V. se găsesc cîteva viĭ.

Pietreĭ (Dealul-), *deal*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngăraţi, situat pe moşia Tarcăul; se deface din ramura munţilor Măgura-Şomuzuluĭ, întinzîndu-se în direcţiunea E., printre Pîrîul-Bătrîneĭ şi Pîrîul-Pietreĭ, pănă în malul stîng al pîrîuluĭ Tarcăul.

Pietreĭ (Dealul-), *deal*. Vezĭ Sureăneştilor (Dealul-), din com. Codăeşti, pl. Mijlocul, judeţul Vasluiŭ.

Pietreĭ (Gîrla-), *pîrîiaş*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngăraţi; izvoreşte dintre ramura munţilor cu acelaşĭ nume şi Măgura-Şomuzuluĭ, curgînd printre amîndouă pănă la vărsarea sa pe partea stîngă a pîrîuluĭ Tarcăul.

Pietreĭ (Izvorul-), *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Lapoşul; începe din Predealul-Buzăuluĭ şi se scurge în pîrîiaşul Pietrosul.

Pietreĭ (Munţiĭ-), *ramură de munţĭ*, în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Tazlăul, situată la E. de muntele Merişorul, pe hotarul despre jud. Bacăŭ.

Pietreĭ (Valea-), *vale*, în jud. Gorj, plaiul Novaci; începe din partea de S. a munteluĭ Gura-Plaiuluĭ şi se prelungeşte spre V., pe o întindere de 6 kil., lăsînd spre N. muntele Talpeşiul şi spre S., Dealul-Lung; din muntele Gura-Plaiuluĭ curge un mic pîrîŭ, care poartă numele văeĭ şi care se varsă în Bistriţa.

Pietreĭ (Vîrful-), *munte* (1300 m.), în jud. Buzăŭ, com. şi căt. Mlăjetul. In partea de N. sunt săpate maĭ multe grote, unde, spune legenda, s'ar fi ascuns Tătariĭ.

Pietreĭ (Vîrful-), *munte*, în judeţul Buzăŭ, com. Păltineni, cătunul Piatra, culminaţie a munteluĭ Cătiaşul, compus numaĭ din stîncĭ, din care o parte ameninţă să cadă.

Pietreĭ (Vîrful-), *vîrf de deal*, în com. Teişani, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Pietreĭ-Lungĭ (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, constînd dintr'o imensă stîncă, puţin acoperită de brad şi de mesteacăn. Se întinde din muntele Curcubeta-Mică, în jos, spre S.-E., pănă în dreptul mănăstireĭ Găvanul. E frumoasă la vedere, dar grea la urcat.

Pietrele, *com. rur.*, jud. Vlaşca, pl. Marginea, compusă din cătunele Meletie şi Pietrele, situată

în partea S.-E.-E. a județuluĭ, pe dealul Dunăreĭ, la 23 kil. de Giurgiŭ, la 28 kil., de Ștefănești, reședința plășeĭ, la 45 kil. de București, și la 10 kil. de stația drumuluĭ de fer, Băneasa.

Trupul întregeĭ moșiĭ, cu Meletia, este a statuluĭ, fostă a mănăstireĭ Căscioarele înainte de secularizare. Se arendează împreună cu 45500 leĭ.

S'aŭ împroprietărit, la 1864, 300 locuitorĭ de aci și din satul Gostinul, foștĭ clăcașĭ, care aŭ luat 900 hect.

Pe teritoriul comuneĭ este o pădure de stejar, de 1970 hect. și una de salcie, de 370 hect.

Are o populație de 1213 suflete, din care 239 contribuabilĭ; 2 bisericĭ, una în Pietrele, clădită la 1860 de călugărĭ, și alta, zidită la 1864 de locuitorĭ, deservite de 2 preoțĭ și 3 cîntărețĭ; o școală mixtă, condusă de un învățător și frecuentată de 23 copiĭ (1899—900); 7 cîrciumĭ.

Vite sunt: 685 boĭ și vacĭ, 68 bivolĭ, 380 caĭ, 1850 oĭ și 384 rîmătorĭ.

Se lucrează aci multe rogojinĭ, din papura ce se află pe baltă.

Din acest sat, până la stația drumuluĭ de fer Băneasa este șosea; până la șoseaua națională Giurgiŭ-București, la kil. 10, șoseaua e întreruptă, iară de acolo până la Giurgiŭ este șoseaua națională Giurgiŭ-București.

Pe această proprietate este o viroagă de apă ce vine din Dunăre de la Malul-Roșu, trece pe sub sat și merge de se varsă în lacul Gruia, din jud. Ilfov.

In raionul comuneĭ se află ruinele uneĭ vechĭ cetățĭ.

Pietrele, *cătun* al com. Trestia jud. Buzăŭ, cu 50 locuitorĭ și 9 case.

Pietrele, *altă numire a satuluĭ* Vlădnicelele, com. Stănița, din pl. Siretul-d.-s., jud. Roman.

Pietrele, *cătun*, jud. Vlașca, pl. Marginea, pendinte de com. cu același nume, situat pe coasta Dunăreĭ.

Are o biserică, zidită la 1860 de călugărul Meletie Căscioreanu, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, deservită de un preot și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă; o baltă de 400 hect.

Pietrele, *baltă* pe proprietatea Statuluĭ Pietrele, jud. Vlașca, pl. Marginea. Se numește și Pietrele-Gostinul, pentru că e situată între satele Pietrele și Gostinul, în albia Dunăreĭ. Conține peștĭ, scoicĭ și racĭ.

Pietrele, *baltă*, pe Dunăre, de 400 hect., pe moșia statuluĭ Pietrele, pl. Marginea, jud. Vlașca. Conține peștĭ, racĭ și scoicĭ.

Pietrele-Albe, *munte*, în jud. Dîmbovița, pl. Dîmbovița-Ialomița; care, cu muntele Mitărcea are peste 135000 ariĭ pădure.

Pietrele-Albe, *munte*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, la graniță. Locuitoriĭ aveaŭ schelă pentru comerciul ce făceaŭ cu sarea, pe care o cumpăraŭ de la oamenii ce o aduceaŭ de la Ocnele-Marĭ din Vîlcea, o suiaŭ cu caiĭ până la Pietrele-Albe și acolo o vindeaŭ Austriacilor.

In acest loc se văd și până astăzĭ bordeele făcute de dînșiĭ, în carĭ se adăposteaŭ și țineaŭ sarea.

Pietrele-Albe, *munte*, în jud. Suceava, com. Broșteni, avînd 1488.9 m. altitudine.

Pietrele-Arse, *munte*, în plaiul Cloșani, între jud. Mehedinți și Gorj.

Pietrele-de-Jidovĭ, *loc izolat*, în partea de V. a com. Jupînești, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Mușcel, unde este un troian de piatră cam neagră, sgurită, și despre care legenda zice că sunt niște oamenĭ giganticĭ care s'aŭ petrificat.

Pietrele-Doamneĭ, *stîncĭ*, în partea de V. a Rarăuluĭ, jud. Suceava, care, văzute printre negurĭ se aseamănă cu o biserică saŭ un castel, cu treĭ turnurĭ zidit în văzduh. Vederea lor e așa de frumoasă că atrage foarte mulțĭ vizitatorĭ. Singură floarea, cunoscută sub numele de Edelweiss saŭ Floarea Regineĭ, stă lipită de aceste stîncĭ uriașe. Pe aci trece hotarul între Broșteni și Bucovina. Legenda spune că și-a luat numele de la o Doamnă (unĭĭ spun că Doamna luĭ Petru Rareș) ce s'ar fi ascuns aci de frica Turcilor, avînd la sine mulțĭ banĭ și scule bogate. Nicĭ Doamna nicĭ comorile eĭ nu se știe ce s'aŭ făcut: se crede însă că averile staŭ tot ascunse, dar că, cine ar cuteza să le ridice, dispare în prăpastie și nu se maĭ întoarce.

Teama aceasta provine însă din cauza multor spărturĭ și prăpăstiĭ foarte adînc ce sunt în jurul stîncilor. Pietrele-Doamneĭ și Rarăul se văd, pe timp senin, chiar de pe Dealul-Timpeștilor, de d'asupra Fălticenilor. (Vezĭ «Pietrele-Doamneĭ», poveste de Carmen-Sylva; precum și «Comoara de la Rarău» în «Novelele» luĭ N. Gane).

Pietrele-Feteĭ, *munte, pîrîŭ* și *cătun*, în județul R.-Sărat. Vezĭ Feteĭ (Pietrele-).

Pietrele-Infierate, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 125 hect., pendinte de com. Rîncezi, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Plopişul (125 hect.), formează pădurea Rîncezi.

Pietrele-Roşiĭ, *pichet*, pe graniţa transilvană, jud. Neamţu.

Pietrele-Roşiĭ, *ramură de munţĭ*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele; se întinde din pîrîul Bistricioara, spre N.-V., pănă la muntele Preluca-Ursuluĭ.

Pietrele-Roşiĭ, *masiv stîncos*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, situat spre graniţa transilvană; cuprinde munţiĭ: Preluca-Ursuluĭ, Piciorul-luĭ-Svaghie, Piatra-Mociul şi Pietrele-Roşiĭ.

Pietrele-Roşiĭ, *munte*, în judeţul Suceava, com. Neagra-Şaruluĭ, pe sub culmea căruia trece frontiera Ţăreĭ din spre Ardeal şi Bucovina. Piscurile-ĭ principale sunt: Buza-Şărbeĭ şi Straja.

Pietrele-Roşiĭ, *munte*, al moşnenilor, jud. Vîlcea, pl. Horezul, situat la N. com. Rîmeşti, aproape de munţiĭ Lotruluĭ şi servind de suhat pentru oĭ. Aci se fabrică multă brînză de burduf.

Pietrele-Roşiĭ, *deal*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., com. rur. Dedoviţa. Peste acest deal trece şoseaua Turnul-Severin-Cerneţi-Pietrele-Roşiĭ-Govodarva, care poartă numele de şoseaua Pietrele-Roşiĭ.

Pietrele-Roşiĭ, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, în jud. Vîlcea, plaiul Horezul, com. Rîmeşti, în întindere de 500 hect., pe moşia Muntele-Pietrele-Roşiĭ.

Pietrele-Scrise, *loc izolat*, jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Vodă, unde se află o mare lespede de piatră cu inscripţiunĭ, indescifrabile din cauza vechimeĭ lor.

Pietrelor (Muchea-), *culminaţie a munteluĭ* Pridvale, din jud. Buzăŭ, com. Pănătăul, căt. Sibiciul-d.-j.

Pietricaia, *altă numire* a *munteluĭ* Cerchezul, din com. Lopătari, jud. Buzăŭ.

Pietriceaua, *sat*, făcînd parte din com. rur. Brebul, plaiul Prahova, jud. Prahova, situat pe plaiul Barbeşuluĭ. Are o populaţie de 619 locuitorĭ; o biserică, fondată la 1855 de obştea locuitorilor.

Pietriceaua, *munte*, la N. com. Rîmeşti, plaiul Horezul, judeţul Vîlcea, între munţiĭ Piscul-Ţiganuluĭ şi Marginea. Serveşte de suhat pentru vitele marĭ.

Pietriceaua, *pîrîŭ*, în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Gubancea; curge prin valea Pietriceaua; se varsă în rîul Dăsnăţuiul, în punctul acesta ese din comuna Gubancea; primeşte, în centrul com., pîrîul Făgeţelul.

Pietriceaua, *vale*, în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Gubancea, pe care este aşezată com. şi prin care curge pîrîul Pietriceaua.

Pietriceaua-de-Sud, *deal*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Gubancea, înalt de aproape 60 m. şi acoperit cu viĭ.

Pietricelele, *munte*, al satuluĭ Coza, jud. Putna, ce înaintează pănă în apa Tişiţeĭ. De aci izvoreşte Vizantea.

Pietricelul, *pîrîŭ*, izvoreşte de la V. ponoruluĭ Pietricelul, com. Storeşti, pl. Coşula, jud. Botoşani, şi se varsă în Pîrîul-Satuluĭ, la locul numit Bahniţa; împreună se varsă în Miletin.

Pietriceni, *cătun* al com. Gura-Teghiĭ, jud. Buzăŭ, cu 40 locuitorĭ şi 10 case.

Pietricica, saŭ **Turluiul**, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., com. Dealul-Noŭ, aşezat la călcîiul dealuluĭ cu acelaşĭ nume, în valea pîrîuluĭ Turluiul. Are o populaţie de 389 suflete; o biserică ortodoxă, cu 1 preot şi 1 dascăl, zidită la 1879, şi una catolică, zidită la 1875, ambele de către enoriaşiĭ lor; o cîrciumă.

Vite: 30 caĭ, 237 vite cornute şi 31 porcĭ.

Pietricica, *cătun*, al com. Lapoşul, jud. Buzăŭ, cu 30 locuitorĭ şi 7 case. Aci se văd încă ruinele unuĭ vechiŭ schit, făcînd parte din grupul celor cincĭ schiturĭ, desfiinţate de Episcopul Chesarie.

Pietricica, *trup de sat*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngăraţi.

Pietricica, saŭ **Chetricica**, *vîrf de deal*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., cu pante repezĭ, situat pe teritoriul com. Dealul-Noŭ.

Pietricica, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Lapoşul, căt. Pietricica, acoperit de izlaz şi pădure; din vîrful săŭ se desfăşură o întinsă şi frumoasă privelişte.

Pietricica, *munte*, în jud. Muşcel, la S. de muntele Piatra-luĭ-Craiŭ, între rîul Dîmboviţa şi rîul Dîmbovicioara.

Pietricica, *munte* izolat, în jud. Neamţu, aşezat pe malul drept al rîuluĭ Bistriţa, în partea de S.-E. a oraşuluĭ Piatra.

Înălţimea sa de-asupra niveluluĭ Bistriţeĭ e de 200 m.

Povîrnişul despre oraş cade sub formă de pereţĭ stîncoşĭ, aproape verticalĭ; devine însă maĭ trăgănat spre partea despre S., pe la locul numit Coada-Petricicăĭ, şi spre E., unde este presurat cu spinişurĭ şi tufanĭ (prin aceste două părţĭ din urmă suişul e maĭ lesnicios).

In spre oraş, la locul unde Pietricica are înălţimea cea maĭ mare, se ridică o stîncă enormă de formă triunghiulară; golul ce face sub dînsa, se numeşte, după o legendă, Chilia-Călugăruluĭ.

Stratificaţiunea acestuĭ munte se poate vedea foarte bine; păturile sunt plecate foarte tare către N.-E., în formă de boltă; la bază, întîlnim păturĭ de menelit şi de grezie care se desface în lespezĭ (avînd urme de solzĭ şi de peştĭ întregĭ); de-asupra vine grezia de măgură, care dă o piatră uşor de lucrat şi bună de zidirĭ; se scot chiar bucăţĭ de felurite mărimĭ, atît din partea de N. cît şi de V.

Muntele Pietricica formează un punct foarte strategic; şi, în caz de atac inamic trebue foarte bine apărat, pentru siguranţa oraşuluĭ Piatra.

Pietricica (Metohul-Schituluĭ), *sfoară de moşie*, a statuluĭ, jud. Buzăŭ, com. Finţeşti, pendinte de schitul Ciolanul; are 12 hect., din care 6 fîneaţă şi 6 arabile.

Pietricica (Muntele-), *munte*, proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, pendinte de comuna Predealul şi Brebul, judeţul Prahova. Se arendează, împreună cu munţiĭ Piraiele şi Cazacul, cu 1450 leĭ anual.

Pietricica-de-Ţară, *munte*, jud. Prahova, pl. Peleşul, proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, înalt de 1433 m. d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ-Negre, situat în partea de N. a judeţuluĭ, şi servindu-ĭ de limită cu Transilvania.

Pietricica-de-Ţară (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia Muntele-Pietricica-de-Ţară, pendinte de com. Sinaia, plasa Peleşul, judeţul Prahova.

Pietrileşti, *sat*, cu 118 loc., în partea de N. a com. Tîrziĭ, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, la 1 kil. de Tîrziĭ, satul de reşedinţă, situat pe valea cu acelaşĭ nume, înconjurat de dealurĭ, afară de partea vestică, unde se întinde şesul Lohanul, cu ĭazul săŭ întins, format din pîrîul Lohanul, ce curge paralel cu calea ferată şi şoseaua judeţeană Huşi-Gura-Crasna.

Pietrileşti, *deal*, jud. Fălciŭ, pl. Crasna, com. Tîrziĭ, la S. de satul Pietrileşti. Se prelungeşte de la E. la V. şi se termină în şes, în dreptul ĭazuluĭ Lohanul. Pe partea de S. a dealuluĭ, se află casa proprietăţiĭ moşieĭ Tîrziĭ, iar la poalele luĭ, se întinde satul.

Pietrileştilor (Valea-), *vale*, jud. Fălciŭ, pl. Crasna, com. Tîrziĭ, în suprafaţă de 72 hect., prin care curge pîr. cu acelaşĭ nume şi pe care se află situat satul Pietrileşti.

Pietrimanul, *cariere de piatră*, jud. Dolj, pl. Balta, comuna Cîrna.

Pietrişul, *sat*, în partea de E. a com. Dolheşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, situat pe văile opuse ale dealurilor Corlăteni şi Pietrişuluĭ; pe cel d'întîiŭ se află o parte a satuluĭ locuită de ursarĭ (ţigani), iar pe coasta celuĭ de al doilea, o altă parte, locuită de Moldovenĭ.

E situat pe moşia statuluĭ şi are o populaţie de 180 familiĭ, saŭ 600 suflete, din care 120 contribuabilĭ; o biserică, deservită de un preot şi un dascăl.

Locuitoriĭ, împroprietăriţi după legea din 1864, posedă 143 hect.

Pietrişul, *sat*, cu 80 case, făcînd parte din com. rur. Izvorul-Aneştilor, jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-j.

In dealurile satuluĭ se găseşte lignită.

Pietrişul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Dobrotinetul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. E situat pe Dealul-Oltuluĭ, şi are o populaţie de 389 locuitorĭ.

Pietrişul, *cătun*, spre N.-E. com. Baldovineşti, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, pe ţărmul stîng al Geamartaluiuluĭ. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ e de 189 m.

Are o populaţie de 80 familiĭ, saŭ 350 suflete şi o biserică, cu hramul Intrarea în Biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Pietrişul, *cătun*, pendinte de com. Găujani, pl. Marginea, jud. Vlaşca, situat pe malul Dunăreĭ, în partea de S.-S.-V. a judeţuluĭ, la 27 kil. de Giurgiŭ şi la 25 kil. de Alexandria.

Suprafața moșieĭ, aparținînd d-luĭ N. Alexandrescu, e de 2217 hect., din care 95 hect. pădure de salcie, 140 hect. bălțĭ și gîrle și 1588 hect. loc de cultură.

S'a dat la 91 locuitorĭ împroprietăriți după legea rurală din 1864, 384 hect.

Are o populație de 165 familiĭ; o școală mixtă, frecuentată de 24 copiĭ (1899—900); o biserică, zidită la 1884, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ și ținînd de parohia Găujani, care este la 3 kil.

Sunt 3 cîrciumĭ.

Vite: 160 boĭ și vacĭ, 100 bivolĭ, 70 caĭ, 1600 oĭ și 100 rîmătorĭ.

Pe aci trece Gîrla-Mare ce vine din jos de Pietroșani. Maĭ este și lacul Rîioasa, între hotarele Găujani și Pietrișul.

Prin cătun trece Drumul-Untuluĭ saŭ al Cherestelelor.

Pietrișul, *sub-divizie a cătunuluĭ* Urlători, jud. Buzăŭ, comuna Pleșcoi.

Pietrișul, *sub-divizie a cătunuluĭ* Cîrlomănești, jud. Buzăŭ, com. Gura-Nișcovuluĭ, lîngă tumulul Cetatea.

Pietrișul, *pichet vechiŭ de frontieră*, pe Dunăre, în jud. Ialomița, pl. Borcea, în dreptul satuluĭ Cocargea.

Pietrișul, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Trotușul, din culmea Slăniculuĭ, situat lîngă muntele Bîtca.

Pietrișul, *deal*, se întinde pe marginea de N.-E., a satuluĭ Pietrișul, com. Bohotinul, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ. Din el se scoate piatră și prundiș pentru șosele.

Pietrișul, *deal*, se întinde din apa pîrîuluĭ Crasna, spre E., prin com. Dolhești, pl. Crasna, jud. Fălciŭ; pe coasta luĭ și în vale se află situat satul Pietrișul.

Pietrișul, *deal*, la S. com. Cîlcești, plaiul Vulcan, jud. Gorj; se prelungește de la E. spre V.; are o suprafață cam de 15 hect.; e proprietatea locuitorilor.

Pietrișul, *carieră de piatră*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Măceșul-d.-j., în Dealul-Viilor.

Pietrișul, *deal*, jud. Olt, pl. Mijlocul, format de malul drept al gîrleĭ Plapcea. Străbate teritoriile comunelor Sinești și Valea-Merilor, pe o distanță de 8 kil. Dintr'însul se întinde, spre S. țarinele locuitorilor din comună. Se maĭ numește și Dealul-Drept al Plapceĭ. Pe el trece linia ferată București-Vîrciorova.

Pietrișul, *baltă*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Sadova, în pădurea Sadova; într'însa se scurge pîrîul Jiețul.

Pietrișul, *baltă*, pe proprietatea cu același nume, com. Găujani, jud. Vlașca. Are o suprafață de 50 hect. și conține mult pește.

Pietrișul, *pîrîŭ*, pe moșia Teioasa, com. Păltinișul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Pietrișul, *pîrîŭ*, izvorește de la N. com. Pietroșani, pl. Crivina, jud. Prahova, și se varsă în rîul Leaotul, tot în raionul com. Pietroșani.

Pietrișul, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Zgîrcițĭ; izvorește din Dealul-Oreavuluĭ; udă V. com. și se varsă în pîrîul Oreavul, pe dreapta luĭ.

Pietrișul-Mare, *munte*, în jud. Suceava, com. Mălini, avînd 1005 m. altit.

Pietrișul-Mic, *munte*, în jud. Suceava, com. Mălini.

Pietrișuluĭ (Dealul-), *deal*, începînd din satul Lipovățul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, și terminîndu-se, spre N.-V., aproape de satul Chițocul.

Pietrișuluĭ (Valea-), *vale*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, pe teritoriul com. rur. Gîrlici; este continuarea văeĭ Stanci-Seaca, îndreptîndu-se spre S. și avînd o direcțiune generală de la N.-E. către S.-V., printre dealurile Nămolești (la V.), și dealurile La-Țîrca și al-Cilibiuluĭ, la E.; se continuă cu Valea-Viilor, din dreptul movileĭ Săpata; primește pe dreapta Valea-cu-Mărăcinĭ; este situată în partea de V. a plășeĭ și cea de N. a comuneĭ și este tăiată de drumurile comunale Gîrlici-Eni-Sarai și Gîrlici-Carapelit.

Pietrișuluĭ (Vălceaua-), *vălcea*, în jud. și pl. Teleormanuluĭ, începînd de pe moșia Ciocănești-Baldovinești; trece pe moșia Capul-Luncii (Ciolănești-din-Vale), se împreună cu alte vălcele, apucă spre com. Butculești și se termină pe moșia Săceni, unde locuitoriĭ o numesc valea Gangorița. Pe alocurea locuitoriĭ îĭ zic Valea-Mică.

Pietrișuluĭ (Vîrful-), *vîrf de munte*, în jud. și plaiul Prahova, com. Breaza-d.-s., cătr. Gura-Beliĭ.

Pietrișurile, *sat*, pe moșia cu

același nume, com. Ruginoasa, jud. Suceava. Are o populație de 486 suflete, locuind în 114 case; o biserică, cu hramul Sf. Voevozi, zidită de paharnicul Ion între 1770—1777, deservită de un preot și 2 cîntăreți. Școala din Costești-Răzăși servă și acestui sat.

Vatra satului ocupă 56 fălci. Moșia, proprietatea d-lor I. Gheorghiu și V. Vrînceanu, are o întindere de 339 fălci: 285 cultivate, 32 pădure, 12 fînaț și restul reproductiv.

Pietroaia (Pătroaia), *com. rur.*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, situată pe cîmpie, la 6 kil. spre S.-V. de Găești și la 35 kil. de Tîrgoviște. Prin raionul comunei curg rîul Argeșul și pîraiele: Neajlovul, Neajlovelul, Voia, Broasca și Țeplea. Are șapte cătune: Pietroaia-Vale, Pietroaia-Dealul, Baloteasca, Ciupa-Mănciulescu, Ciupa-Mavrodolul, Potlogeni-Vale și Potlogeni-Dealul, cu o populație de 2114 locuitori. Pietroaia-Vale, saŭ Pătroaia-Vale, are trei ulițe Baloteasca, Găești-Pătroaia și Crîngurile-Pătroaia; iar cele-l'alte, numai cîte o uliță, care poartă numele cătunului.

Are cinci biserici; o mănăstire; o școală, mixtă în Pătroaia-din-Vale, frecuentată de 45 copii în 1899—900 și o școală de cătun în Mănciulești, frecuentată în același an de 17 copii.

In raionul comunei este și o pădure cam de 200 hect.

La Pătroaia se face un mare tîrg anual, la 29 Iunie.

Se învecinește: la E., cu com. Greci și Ionești; la V., cu Rătești-Furdușești, din jud. Argeșul; la N., cu Glîmbocata și la S., cu cât. Ciupa-Lagărul, din com. Teiul, jud. Argeșul. Se desparte de com. vecine prin rîul Argeșul și apele Răstoaca și Țeplea, și se leagă cu cele prin șoselele vecino-comunale.

Pietroaia, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., la 26 kil. de Craiova și la 12 kil. de reședința plășei, com. Șopotul, situată pe valea Poiul, la poalele dealului Botoșești.

Se învecinește: la N. cu com. Șopotul; la S., cu com. Pleșoiul; la E., cu com. Beloțul și la V. cu comunele Gogoși și Brabova.

Terenul com. est accidentat de prelungirile dealurilor Botoșești și Seaca, avînd direcțiunea de la N.-V.—S.-E. Înălțimea lor variază între 40—50 m. Între aceste două dealuri se află valea Poiul, pe care curge pîrîul cu același nume.

Este udată de pîrîul Poiul, ce curge prin valea cu același nume, cu direcțiunea V.-E. și care la eșirea sa din comuna Pietroia, se unește cu pîrîiașul Răchita, pe dreapta și cu Valea-Repede pe stînga, și se varsă în rîul Obedeanul, pe dreapta.

Se compune din două cătune: Bascovul și Pietroaia. Cătunul de reședință este Pietroaia.

Are o populație de 2027 suflete, locuind în 450 case; o biserică de zid, fondată de locuitori, deservită de un preot și un cîntăreț; o școală mixtă în Bascovul, frecuentată de 19 copii în 1890—900.

Intregul teritoriu comunal este de 3080 pog., din care: 3000 pog. arabile, 800 pog. pădure, 200 pog. fineață și 80 pog. loc necultivabil.

Moșia de pe teritoriul comunei se numește Pietroaia. Aparține locuitorilor împămînteniți după legea rurală din 1864.

Pădurea se numește Bascovul; se compune din cer, stejar, gîrnițe, ulmi, plopi, etc., are o suprafață de 800 pog. și aparține tot locuitorilor.

Viile în întindere de 26 pog. se găsesc pe moșia locuitorilor.

In com. se află o moară de apă pe pîrîul Poiul.

Transportul productelor se face cu carele, pe calea comunală ce duce la Craiova.

O cale comunală unește comuna cu comuna Brabova și o alta, o unește cu comuna Beloțul.

Vite: 90 vite cornute, 6 cai, 40 oi.

Pietroaia, *sat*, în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Pietroaia, reședința primăriei. Are o populație de 993 suflete; o biserică, fondată de locuitori, și deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Pietroaia, *schit*, în comuna Pietroaia, jud. Dîmbovița.

Pietroaia, *moșie* particulară, în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Pietroaia; aparține sătenilor.

Pietroasa, *com. rur.*, în județul Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., compusă din 3 cătune: Valea-Mare, Pietroasa și Sîrbi și situată pe valea rîului Cerna.

Are o populație de 1312 locuitori, din care 310 contribuabili, locuind în 453 case.

Sunt 3 biserici: 2 în cât. Valea-Mare și 1 în cât. Pietroasa. Biserica din cât. Valea-Mare s'a făcut la 1863, din cărămidă, pe locul unei alte biserici de lemn, construită din vechime de Diaconul Ion Moșu, ș. a.; a doua din Valea-Mare s'a rezidit la 1880 și cea din Pietroasa s'a făcut la 1839, din cărămidă, de C. Otetelișanu, Iancu Otetelișanu și mama lor Ruxandra Șerban Otetelișanu. In Valea-Mare este o școală mixtă, care în

1899—900 a fost frecuentată de 51 copiĭ. Scoala datează aci de la 1857; dar cursurile aŭ fost des întrerupte.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura, dogăria, rotăria, dulgheria, olăria şi fierăria. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la Drăgăşani, Craiova, Caracal şi la locurile însemnate unde se fac bîlciurĭ, până la Dunăre.

Vite sunt: 25 caĭ, 516 boĭ, 304 vacĭ, 134 capre, 1113 oĭ, 751 porcĭ.

In raionul com. e o moară pentru măcinat.

Parte din locuitorĭ sunt moşneni; 128 s'aŭ împroprietărit la 1864 pe 198 hect. pămînt, pe maĭ multe proprietăţi.

Vatra satuluĭ are 475 hect., iar cu izlaz cu tot teritoriul com. este de 9250 hect.

O şosea comunală trece prin sat; iar şoseaua judeţeană o leagă cu com. Otetelişul.

Veniturile com. se urcă la 3500 leĭ, anual şi cheltuelile, la 2422 leĭ.

E brăzdată de dealurile: Cerneĭ, Cornuluĭ, Sîrbeşti, Balşori, Sileĭ, Poiana-Seciĭ, Lunga şi udată de văile: Sîrbeni, Balaşori, Slăveşti, Cornuluĭ, Ţiganilor, Spătăreilor, precum şi de rîul Cerna.

Se mărgineşte cu comunele: Bătesani (la N.), Băbeni (la S.), Mădulari-de-Olt (la E.) şi Vasilaţi (la V.)

Pietroasa. Vezĭ Podul-Broşteni, jud. Argeş.

Pietroasa (Băila), *sat,* făcînd parte din com. rur. Budişteni, pl. Podgoria, jud. Muşcel. Are o populaţie de 108 locuitorĭ.

E situat spre V. de Budişteni, pe dealurile Băila-Mare şi Băila-Mică, printre care trece un mic pîrîiaş, numit Pietroasa.

Pietroasa, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Faraoanele, la S. pe pîrîul Pietroasa, la 2 kil., spre S., de cătunul de reşedinţă, Faraoanele. Are o întindere cam de 6 hect., cu o populaţie de 17 fam., saŭ 60 sufl.

Pietroasa, *sat,* făcînd parte din com. Găiceana, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ, situat în partea de S.-V. a com., la poalele dealuluĭ cu acelaşĭ nume.

Are o populaţie de 72 familiĭ, saŭ 286 suflete, locuind în 68 case.

Pietroasa, *sat,* făcînd parte din com. rur. Pietroasa, jud. Vilcea, pl. Cerna-d.-j. Are o populaţie de 187 locuitorĭ. E situat la 2 1/2 kil. de cătr. Valea-Mare, unde e şcoala.

Pietroasa, *sat,* făcînd parte din com. rur. Sutești, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j. Are o populaţie de 342 locuitorĭ. Cade în partea de N. a com. şi e udat de valea Pietroasa.

Are o biserică cu următoarea inscripţie:

Să se ştie că această sfîntă şi Dumnezeiască biserică s'a făcut de meşterĭi: Ion Goti, Nicolae Sandu.

Se spune că în 1820 s'a reclădit de enoriaşĭ că la 1822 (fiind de lemn) a fost mutată din Siliştea, unde era şi dusă în fundul vîlceleĭ Pietroasa, în pădure, unde este şi acum, ca s'o scape de Turcĭ.

Pe peretele de-a dreapta uşeĭ, se citeşte: «S'a reparat de enoriaşĭ la 1867».

Pietroasa (Comidava), *ruine de castru roman,* în jud. Buzăŭ, com. şi cătr. Pietroasa-d.-j.

Suprafaţa lor este de 2 hect.; forma este dreptunghiulară, iar zidurile aŭ o grosime de 2.20 metri. Pe unele locurĭ sunt afară din pămînt până la 3 decimetri, iar în alte locurĭ la nivel cu terenul. Se crede că aŭ fost întrebuinţate şi de Goţĭ, în timpul şedereĭ lor în aceste părţĭ şi că Atanaric, bătut de Hunĭ, s'a retras şi s'a fortificat aci, unde puţin maĭ la N. a îngropat tezaurele sale, care s'aŭ descoperit în 1836. D-l Gr. Tocilescu a studiat localitatea, şi a constatat existenţa lagăruluĭ roman. Acum, în mijlocul cetăţiĭ romane, se află 11 case ale locuitorilor din Pietroasa.

Pietroasa, *culme de munţi,* în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, care, din muntele Tarhaoşul, apucă direcţia S.-E., între Camînca şi Asăul, prezintînd vîrfurile: Preutesele, Pietroasa, Socilor, Muncelul, Danciul şi Gardul. Străbate comunele: Brusturoasa şi Agăşul.

Pietroasa, *ramură de munţi.* Vezĭ Cicul-Tarcăul, jud. Neamţu.

Pietroasa, *munte,* în jud. Suceava, com. Mălini.

Pietroasa, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, jud. Muşcel, com. Budişteni, în întindere de 100 hect., populată cu stejar, fag, carpen, plop şi jugastru.

Pietroasa, *pădure.* Vezĭ Tîrcauca, pădure, com. Tîrnauca, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Pietroasa, *pîrîŭ,* jud. Suceava, izvoreşte de sub Preluca-luĭ-Rareş, udă teritoriul com. Mădeiul pe o lungime de 9 kil. şi, după ce a învîrtit 2 morĭ, se varsă în Bistriţa.

Pietroasa, *pîrîŭ,* care izvoreşte

din jud. Gorj; udă partea de N.-V. a com. Alunul, jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-s., și se varsă în rîul Olteţul, în jud. Vîlcea.

Pietroasa (Lapoșul), *vale*, în jud. Buzău, com. Lapoșul; începe din Vîrful-Doroteiului, udă cât. Lapoșul și Lăpoșelul, primind mai multe izvoare și se scurge în riul Cricovul.

Pietroasa, *vale*, în jud. Buzău, com. Pietroasa; începe din vîrful munteluĭ Istriţa, din fîntîna Știubeul; curge pe o pantă inclinată; desparte com. Pietroasa-d.-s. de com. Pietroasa-d.-j.; primește valea Moţiona și dă în pîrîul Sărata, puţin mai jos de com. Clondirul.

Pietroasa, *vîlcea*, care-și ia naștere din com. Genuneni, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, și se varsă în rîul Bistriţa, tot pe teritoriul acesteĭ comune.

Pietroasa-Bădeni, *pădure*, a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Bradul, în jud. Buzău, com. Pietroasa-d.-j.; are 351 hect.

Pietroasa-de-Jos, *com. rur.*, în jud. Buzău, pl. Tohani, situată pe coasta de S.-E. a munteluĭ Istriţa, la 20 kil. de orașul Buzău.

Limita sa, la N. începe de la Coasta-luĭ-Samoilă, se îndreaptă spre Piatra-Cuculuĭ și de aci în valea Pietroasa; la V., se lasă pe apa Pietroasă până la Mihaĭ-Anton, o ia prin mijlocul satuluĭ până la biserică; trece pe la Piatra-de-la-Ardeleanu și merge direct în șoseaua naţională, lîngă Crucea-luĭ-Dragomir-Cocoș; la S., trece pe șosea (despărţitoare de com. Clondirul) până în hotarul moșieĭ Bărbuleanca; la E., urcă din hotarul Bărbulenciĭ, la Colţul-Pietreĭ, trece pe lîngă cât. Ochiul-Bouluĭ și urcă la Coasta-luĭ-Samoilă.

Suprafaţa sa e de 1269 hect., din care 230 arabile, 370 pădure, 30 fineaţă, 68 izlaz, 11 livede, 169 vie și 391 loc sterp.

Proprietăţi mai însemnate, afară de pămîntul posedat de locuitorĭ, sunt: Bădeni-Pietroasa și Pietroasa-Bădeni, ale statuluĭ.

Teritoriul său e pietros și nu prea fertil; în schimb are cariere de piatră pe muntele Istriţa, care procură locuitorilor beneficiĭ din exploatarea lor.

Căĭ de comunicaţie sunt: șoseaua naţională Ploești-Buzău și șoseaua-vecinală Clondirul-Pietroasa, apoĭ drumul dealuluĭ Mizil—Gura-Nișcovuluĭ.

Vite: 468 boĭ, 178 vacĭ, 85 viţeĭ, 64 caĭ, 58 ţepe, 4 mînjĭ, 480 oĭ și 320 porcĭ.

E formată din cât. Pietroasa-d.-j. și Ochiul-Bouluĭ, avînd o populaţie de 860 suflete, din care 177 contribuabilĭ, locuind în 218 case.

Meseriașĭ sunt: 2 lemnarĭ, 1 tîmplar, 1 cizmar, 4 fierarĭ, 1 cojocar, 2 brutarĭ și 30 pietrarĭ.

Budgetul com. e de 2710 leĭ.

Are o școală, frecuentată de 44 elevĭ și 10 eleve; o biserică, cu hramul Maiciĭ Domnuluĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ și 1 paracliser; 3 circiumĭ.

Comuna e una din cele mai vechĭ ale judeţuluĭ; numaĭ cât. Ochiul-Bouluĭ s'a populat mai tîrziŭ. Toate tradiţiile sale aŭ de obiect cetatea Pietroasa și cele mai nouă, tezaurul de la Pietroasa.

In ceea-ce privește istoricul tezauruluĭ de la Pietroasa, pe lîngă datele d-luĭ Odobescu (vezĭ: «Notices sur la Roumanie», «Istoria Arheologieĭ») mai adăugăm următoarele ce am aflat de la martorĭ oculariĭ chiar părtașĭ în această descoperire:

Tezaurul s'a găsit în vara anuluĭ 1836, cînd Episcopul Chesarie construia Seminarul din Buzău și podul de piatră de peste lacul Episcopieĭ, pentru care lucrărĭ avea trebuinţă de blocurĭ marĭ de piatră. El angajase lucrătorĭ Bulgarĭ, ca să extragă pietre din muntele Istriţa. Lucrătoriĭ, tăind, daŭ peste tezaur, compus din: coroane, brăţărĭ, inele, obiecte religioase, o tavă, pe care era ţintuită o cloșcă în mărimea unuĭ porumbiel, cu 9 puĭ, etc., toate de aur și cu pietre preţioase. Arendașul moșieĭ, Frunză-Verde, aflînd, vine și împarte cu găsitoriĭ, obiectele ce s'aŭ arătat. Bulgariĭ încredinţează partea lor uneĭ căpeteniĭ, care o ascunde în malul de lîngă podul de piatră de la spatele Episcopieĭ ca să o împartă la toamnă cînd vor pleca. Depozitarul însă după cît-va timp fuge cu aceste obiecte. Lucrătoriĭ, supăraţi, denunţă cazul prefectuluĭ de atuncĭ Tache Fălcoianu, care pleacă în urmărirea fugaruluĭ, dar nu'l mai găsește. Frunză-Verde, văzînd că faptul s'a descoperit, oferă o parte din tezaur luĭ Filoteĭ, pe atuncĭ econom al Episcopieĭ și se pune sub protecţiunea sa, apoĭ vinde repede unele obiecte, ascunzînd o parte. Mihalache Ghica vine în Buzău, arestează pe Frunză-Verde, adună ce a mai putut găsi pe la lucrătoriĭ Bulgarĭ, în casa moșieĭ luĭ Frunză-Verde și ceea-ce a maĭ voit să-ĭ dea Filoteĭ și le aduce în Bucureștĭ.

In anul 1837, M. Ghica oferă din aceste obiecte Muzeuluĭ de antichităţĭ.

Aceste resturĭ din resturĭ compun astă-zĭ tezaurul de la Pietroasa. Credinţa locală e că obiecte mai sunt multe ascunse în masivul Istriţeĭ, ba chiar se

adaugă că ar fi şi o grotă, unde ar fi depuse averi şi mai mari, dar nu s'a dat peste dînsa.

Asupra «Tezaurului de la Pietroasa», d. Gr. Tocilescu zice (Manual de Istoria Romînilor, 1899, p. 46): «Athanasie, regele Vizigoţilor, înainte de a părăsi Pietroasa, şi-a îngropat acolo (într'o ascunzătoare din muntele Istriţa) sculele de aur, cu speranţa de a se mai întoarce înapoi. Insă el moare la anul 381 în Constantinopole. O mie patru sute cinci zeci şi şase de ani mai în urmă, la 1837, întîmplarea făcu să-i se găsească tezaurul, cunoscut sub numele de «Cloşca cu puii», din care s'a ascuns şi s'a topit de ceĭ carĭ l'aŭ aflat, ĭar în Muzeul Statului a intrat numaĭ: o strachină, un ibric, o tavă, 2 coşuleţe, patru chĭotorĭ, un colan şi o verigă, pe care este săpată în litere runice o inscripţiune în limba gotică».

Pietroasa-de-Jos, *cătun* de reședință al com. Pietroasa, jud. Buzăŭ, cu 620 locuitorĭ şi 163 case.

Pietroasa-de-Sus, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, pl. Tohani, situată pe coasta de S.-V. a munteluĭ Istriţa, la 22 kil. de oraşul Buzăŭ şi despărţită de Pietroasa-d.-j. prin valea Pietroasa.

Limita sa la N., începe din Piatra-Cuculuĭ, merge pe plaiŭ până în valea Măţiona şi se lasă în hotarul Mariuţa (com. Breaza); la V., continuă în jos până la Drăgăici şi apucă pe hotarul moşnenilor Popeştĭ până la căt. Poştea; la S., merge până în sfoara moşieĭ Vispeşti şi de aci până în Piatra-Clondirul, pe la hotarul moşieĭ statuluĭ Bradul-Berca, trece pe la Piatra-Leaşuluĭ, dă în apa Pietroasa şi urcă pe dînsa în sus până în Piatra-Cuculuĭ.

Are o suprafaţă de 963 hect., din care 214 hect. arabile, 447 hect. pădure, 29 hect. izlaz, 249 hect. vie şi 24 hect. sterp.

Proprietăţĭ mai însemnate sunt: Negreşti, Bădeanu, Geneşti, Ivaşcu, Moldoveanu şi Alexandrescu, ale cetelor de moşneni: Negreştĭ, Bădenĭ, Ivăneştĭ, Geneştĭ, Moldovenĭ, Iveştĭ, Brădenĭ şi Alexandreştĭ.

Terenul e accidentat şi stîncos. Se află multă piatră de construcţiune în muntele Istriţa, care se transportă până în părţile cele mai depărtate ale ţăreĭ.

E formată din cătunele: Pietroasa-d.-s. şi Poştea, cu o populaţie de 680 suflete, din care 149 contribuabilĭ, locuind în 168 case.

Are o şcoală mixtă, frecuentată de 103 copiĭ; o biserică, cu hramul Adormirea Maicĭĭ Domnuluĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 3 cîrciumĭ.

Meseriaşĭ sunt: 2 lemnarĭ, 2 croitorĭ şi 40 pietrarĭ.

Budgetul com. e de 1800 leĭ.

Vite: 257 boĭ, 60 vacĭ, 33 viţeĭ, 33 caĭ, 23 ĭepe, 9 mînzĭ, 480 oĭ şi 70 porcĭ.

In ce priveşte drumurile, vezĭ Pietroasa-d.-j.

Pietroasa-de-Sus, *cătun* de reşedinţă al com. Pietroasa, jud. Buzăŭ, cu 640 loc. şi 160 case.

Pietroasă (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ; izvoreşte din Dealul-Capreĭ; trece prin comunele Faraoanele şi Cîmpineanca şi se varsă pe partea dreaptă a rîuluĭ Milcovul.

Pietroaseĭ (Valea-), *vale*, pe teritoriul satuluĭ Chirileşti, com. Rogojeni, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ.

Pietroiul, *com. rur.*, jud. Ialomiţa, pl. Borcea, situată spre E. de oraşul Călăraşi, între comunele Gildăul şi Cocargea.

Teritoriul com., în suprafaţă de 3000 hect., din care 1800 hect. băltiş, 100 hect. izlaz şi 1100 hect. pămînt de cultură, este proprietatea statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Plumbuita.

După legea rurală din 1864 sunt împroprietăriţĭ pe moşie 122 locuitorĭ; în 1878 s'aŭ mai împroprietărit 8 locuitorĭ; mai sunt 147 neîmproprietăriţĭ.

E brăzdată de văile: Jegălia şi Stoichiţa şi este udată de Dunăre, de Borcea şi de lacurile: Criminicioara, Săltava, Pucioasa, Uluca, Tînganul şi Miluiul.

E compusă numaĭ din satul cu acelaşĭ nume, situat pe ţărmul stîng al braţuluĭ Borcea.

Are o populaţie de 301 familiĭ, saŭ 1277 suflete, din care 183 contribuabilĭ; o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător şi 1 învăţătoare şi care a fost frecuentată în 1899—900 de 99 copiĭ; o biserică, deservită de doĭ preoţĭ şi doĭ cîntăreţĭ.

Vite: 587 caĭ, 1263 boĭ, 1813 oĭ, 111 bivolĭ şi 982 porcĭ.

Pietroiul, *munte*, în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Ocna, situat pe stînga văiĭ Slăniculuĭ, avînd în vîrf o stîncă mare de piatră.

Pietroiul, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Armutlia. Se desface din dealul Pietrosul şi se întinde spre N., avînd o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de N. a plăşeĭ şi cea de S. a com. Ondulaţiile sale de N. se termină în valea pîrîuluĭ Taiţa şi lîngă ele se află şi satul Armutlia. Are o înălţime de 180

metri, dominînd drumul comunal Baș-Chioi-Armutlia. Este acoperit cu păduri.

Pietroiul, *lac* întins, la 5 kil. spre E. de satul Mihaiŭ-Bravul, județul Brăila, aproape de canalul Cremenea. E compus din lacurile: Milea, Viezurile, Patul și Somnea.

Pietroiul, *pădure*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, comuna Vlădeni, formînd cu pădurea Vlădeni un trup de 100 hect., populat cu plop și salcie.

Pietroiul-Noŭ, *sătuc*, pe lunca Siretuluĭ, sub muchea Baldovinești, jud. Brăila, com. Cazasul, la 4 kil. spre N. de satul Cazasul.

Vatra satuluĭ e de 10 hect., cu o populație de 531 suflete, locuind în 130 case.

Vite: 440 vite cornute, 100 caĭ, 470 oĭ și 10 rîmătorĭ.

Pietroiul-Vechiŭ, *cătun*, în jud. Brăila, la 2 kil. spre V. de satul Vădeni, pe teritoriul com. Vădeni și situat pe vîlceaua Lata. A fost populat, dar din cauza înundărilor, cea maĭ mare parte din locuitorĭ s'aŭ strămutat în com. Cazasul, formînd satul Pietroiul-Noŭ.

Pietroiuluĭ (Grindul-), *grind*, în jud. Tulcea, pl. și com. urb. Măcin, în partea N.-V. a plășeĭ și a comuneĭ; se desface din Grindul-Baghieĭ; se întinde spre E. și se unește cu Grindul-Oaeĭ și Clecea-Mare. Are o întindere de 60 hect. și e neproductiv.

Pietrosul, *cătun*, al com. Costești, jud. Buzăŭ, cu 400 locuitorĭ și 111 case.

Pietrosul, *sat*, în județul Roman, plasa Fundul, comuna Oniceni. Are o populație de 118 suflete.

E locuit maĭ mult de țiganiĭ (lingurarĭ), carĭ se ocupă cu facerea de coveți, linguri, fuse, etc.

Locuitoriĭ aŭ 128 vite marĭ cornute.

Pietrosul, *parte din satul* Tătărușĭ, jud. Suceava, numită și Tătărușĭ-Micĭ.

Pietrosul, *numire vechie a cătunuluĭ* Gura-Făgetuluĭ, com. Timboești, jud. R.-Sărat.

Pietrosul, *munte*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pingărați, situat lîngă mănăstirea Bisericani.

Pietrosul, *munte*, al satelor Valea-Săreĭ, Podurile și Prisaca, jud. Putna. E cel maĭ înalt munte din Vrancea.

Conține sare în piciorul despre E. și pe malul pîrîuluĭ Pietrosul. Sarea este la un strat de 1½ m. sub pămînt și de multe orĭ fuge pămîntul și rămîne goală stînca de sare. Este proprietatea răzeșilor din com. Valea-Săreĭ.

Pietrosul, *munte*, ce formează hotar între com. Broșteni și Dorna, jud. Suceava, avînd 1704 m. altitudine.

Pietrosul, *munte*, în jud. Suceava, com. Bogdănești, acoperit de fag și mesteacăn.

Pietrosul, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. și cătun. Pleșcoiul, culminație din muchia Săpoca. E demnă de vizitat pentru frumoasa priveliște ce se desfășură de aci, atît pe văile Slăniculuĭ și Buzăuluĭ, cît și pe cîmp, departe.

Pietrosul, *deal*, făcînd hotarul de la N., între satele: Horodiștea, din com. Cotnari și Cîrjoaia, din com. Băiceni, ambele din pl. Bahluiul, jud. Iași.

Pietrosul, *deal*, în partea de S. a jud. și pl. Tulcea și cea centrală a com. Agi-Ghiol. Se desface din Dealul-cu-Cunună și se întinde spre E., terminîndu-se pe malul vestic al laculuĭ Agi-Ghiol. E tăiat de drumul comunal Congaz-Agi-Ghiol. E pietros și acoperit cu pășunĭ.

Pietrosul, *deal*, jud. Tulcea, în partea de N.-E. a plășeĭ Isaccea și în cea centrală a com. Somova. Se desface din Dealul-Comoriĭ, se întinde spre E. La poalele sale estice e așezat satul Somova; pe la cele nordice trece drumul județean Tulcea-Isaccea. E de natură stîncoasă și e acoperit cu iarbă și cîte-va viĭ.

Pietrosul, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Armutlia. Se desface din dealul Uzum-Bair și se întinde spre N., într'o direcție generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de N. a plășeĭ și cea de S. a comuneĭ. La poalele sale nordice e așezat satul Armutli. E de natură stîncoasă și e acoperit cu păduri.

Pietrosul, *pisc*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Văcăreni (la hotarul celor două cătune ale eĭ, Văcăreni și Garvan), situat în partea nordică a plășeĭ și cea centrală a comuneĭ. E punctul culminant al dealuluĭ Cărărilor, avînd 162 m. înălțime. E punct trigonometric de observațiune de rangul I-iŭ, dominînd prin înălțimea sa asupra satelor Garvan și Văcăreni, așezate la poalele sale. E de na-

tură puţin stîncoasă şi e brăzdat de văĭ rîpoase; pe la poalele sale estice merge drumul comunal ce uneşte cele două cătune de maĭ sus, iar pe la poalele sale vestice drumul vecinal Garvan-Jijila. E acoperit cu păşunĭ.

Pietrosul, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Luncaviţa; este o prelungire N.-V. a dealuluĭ Piscul-Înalt-şi-Ţuţuiat; se întinde spre N., avînd o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-E., brăzdînd partea vestică a plăşeĭ şi a comuneĭ; lasă spre N.-E. dealul Piscul-Roşu şi spre S.-E. dealul Oltoiul; din poalele sale vestice ia naştere pîrîul Jijila; pe muchia luĭ merge drumul comunal Luncaviţa-Greci; din poalele sale estice izvoreşte văile Stanca, a-Codruluĭ şi a-Stupineĭ; e acoperit numaĭ cu pădurĭ.

Pietrosul, *vîrf de deal,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Balabancea, situat în partea sudică a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ; este un vîrf sudic al dealuluĭ Geaferca, aşezat între satele Balabancea şi Islam-Giaferca, pe care le domină, precum domină şi pîrîul Taiţa, valea Coşlugea, drumul comunal Geaferca - Orta Chioi; este de natură pietroasă.

Pietrosul (Pietroşanca), *moşie,* în jud. Buzău, com. Costeşti, căt. Pietrosul; are cam 1000 hect., din care 600 hect. arabile, 200 hect. fîneaţă, restul izlaz şi loc sterp.

Pietrosul, *pîrîŭ,* jud. Botoşani; izvoreşte din pădurea Grigoreşti, com. Călineşti; curge spre E.; trece prin satul Grigoreşti; primeşte pîraiele Feteşti şi Porcul pe stînga şi se varsă în Siret; în curgerea sa formează 3 iazurĭ.

Pietrosul, *pîrîŭ,* în jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-s.; începe de pe Ibăneşti, com. cu acelaşĭ nume şi se varsă în Jijia, pe Hilişeul-Vîrnav.

Pietrosul, *pîrîŭ,* începe de pe moşia Pomîrla, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ şi se varsă în Herţuşca.

Pietrosul, *pîrîŭ,* izvoreşte prin două ramurĭ, una din Dealul-Pietrosuluĭ şi alta din Dealul-Mare, de pe moşia Probotești, com. Tîrnauca, pl. Herţa, primeşte în stînga pîrîul Borteni şi se varsă în pîrîul Holcicul.

Pietrosul, *pîrîŭ,* izvoreşte din pădurea Tureatca, com. cu acelaşĭ nume, pl. Berhometele, judeţul Dorohoiŭ; curge de la E. şi spre S. de satul Tureatca formează un ĭaz; la E. de velniţă, se uneşte cu pîrîul Păltinişul; apoĭ face hotar între satele: Tureatca, Pîrîul-Negru şi Sinăuţi şi se varsă în pîrîul Molniţa.

Pietrosul, *pîrîŭ,* în jud. Iaşi, pl. Stavnicul, com. Mogoşeşti; izvoreşte de sub dealul Galata; trece prin mijlocul satuluĭ Mogoşeşti-Gălăţeĭ şi, afară din sat, împreunîndu-se cu pîrîul Budeşti, se varsă în scursura iazuluĭ Bîrca.

Pietrosul, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., comuna Lacul-luĭ-Baban; izvoreşte din dealul Costandoiul; udă partea de V. a comuneĭ şi se varsă în rîul Rîmna, pe dreapta luĭ.

Pietrosul, *pîrîŭ,* ce curge din pl. Siretul-d.-s., com. Gîdinţi, jud. Roman; izvoreşte din Dealul-Mărului; curge de la S.-E. spre N.-V.; udă satul Gîdinţi şi la V. de acest sat se varsă în rîul Siretul de-a stînga, după ce a primit pe dreapta, Pîrîul-Velniţeĭ şi Rîmnicul.

Pietrosul-Bogolin, *munte,* cel maĭ înalt din com. Broşteni, jud. Suceava, avînd 1746.4 m. altitudine.

Pietrosul (Muntele-), *pădure,* în întindere de 2500 hect., pe teritoriul com. Herăstrăul, pl. Vrancea, jud. Putna, proprietate în indiviziune a locuitorilor din Valea-Săreĭ.

Pietrosul (Muntele-), *pădure,* în întindere de 640 hect., pe teritoriul moşieĭ cu acelaşĭ nume, com. Valea-Săreĭ, pl. Vrancea, jud. Putna, proprietate în indiviziune a locuitorilor din com. Valea-Săreĭ.

Pietrosul-Budăĭ, *pîrîŭ,* izvoreşte din poiana Hurmuzul, jud. Suceava, com. Dolhasca, şi, după un curs de 5 kil., în care a primit Pîrîul-luĭ-Martin, se varsă în rîul Siretul.

Pietroşani, *com. rur.,* jud. Muşcel, plaiul Nucşoara, situată la 25 kil. spre S.-V. de oraşul Cîmpulung.

E aşezată pe malul drept al rîuluĭ Doamna, într'o poziţiune frumoasă. Se mărgineşte: la N., cu com. Domneşti; la S., cu com. Retevoeşti; la E., cu com. Bădeşti şi la V., cu jud. Argeş.

Se compune din 2 cătune: Pietroşani şi Vărzăroaia, cu o populaţie de 952 locuitorĭ, din carĭ 136 contribuabilĭ.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 62 elevĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ

de 1502 leĭ și la cheltuelĭ, de 1416 leĭ.

In com. Pietroșani s'aŭ găsit silexurĭ cioplite, silexurĭ lustruite, cuțite saŭ răzuitoare și alte obiecte de piatră și de os, industrie a omuluĭ cuaternar.

N. Crețulescu avea în posesiune un frumos toporaș de serpentină lustruită, cu glafurĭ laterale, descoperit sub pămînt, la o adîncime de un stînjen și maĭ bine, în satul Pietroșani.

Pietroșani, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Crivina, întemeiată pe la 1713 de Banul Iordache Cantacuzino, după cum se adeverește din cărțile de hotărnicie ale moșieĭ.

Inainte de 1830, de această com. maĭ ținea cât. Strîmba. La 1818, Domnul Țăreĭ, Ioan Caragea, care adunase în cursul Domnieĭ suma de 93 milioane leĭ, aflînd că Poarta voia a-l mazîli, luînd banii Țăreĭ a fugit în Austria. In fugă s'a oprit aci în Pietroșani, unde a stat o noapte la nepoata sa, Mărioara Filitis, împreună cu suita sa de arnăuțĭ.

In partea de E. a comuneĭ, e localitatea numită Aria-Tătărască, unde se povestește că ar fi tăbărît Tătarii pe timpurile cînd cutreeraŭ Țările Romînești.

Com. e situată pe malurile gîrleĭ Leaotul, care curge drept prin centrul Petroșanilor și se află la 15 kil. de capitala județuluĭ și la 3 kil. de reședința plășeĭ.

Are o suprafață de 750 hect.; o populație de 847 locuitorĭ, din carĭ 230 contribuabilĭ; o biserică, făcută la 1760, cu spesele locuitorilor și reparată în 1865 cu ajutorul preotuluĭ Grigore, Nicula Velisar și Călin Savu, deservită de 1 preot; o școală mixtă, frecuentată de 63 copiĭ.

Afară de agricultură, locuitoriĭ se maĭ ocupă cu facerea de furcĭ, vîrteje, doniți, cercurĭ, etc.

Pe apa Leaotul, în raionul comuneĭ, este o moară cu 4 pietre.

169 locuitorĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, cînd li s'aŭ dat 463 hect. Eĭ posedă: 90 caĭ, 54 iepe, 221 boĭ, 178 vacĭ, 124 viteĭ, 300 oĭ și 81 porcĭ.

Comerciul se exercită de 3 cîrciumarĭ.

Veniturile comuneĭ se urcă la 3416.36 leĭ și cheltuelile, la 3305.27 leĭ.

Are șoselele: Pietroșani-Puchei, Pietroșani-Pușcași, Pietroșani-Mălăești și Pietroșani-Buda.

Terenul com. e șes și străbătut de rîul Leaotul și de izvoarele: De-la-Piclă, Pietrușul, Pușcășanca și Recile.

Se mărginește cu comunele: Pucheni-Moșneĭ, Pucheni-Miroslavești, Buda-Palanga, Pucheni-Marĭ și Moara-Domnească.

Pietroșani, *com. rur.*, situată la extremitatea S.-S.-V. a județuluĭ Vlașca despre jud. Teleorman, și în marginea bălțiĭ cu același nume, lîngă Gîrla-Mare.

Se compune din trupurile de moșie: Iudeca-Curani, Purani saŭ Bujoreni și Slovani, care toate pănă la 1855 aparțineaŭ familieĭ Lapati; de atuncĭ, aparțin familieĭ Principeluĭ Știrbeiŭ, întrunite toate sub numirea de Pietroșani.

Suprafața întregeĭ moșiĭ este de 10572 hect., 26 ariĭ. S'a dat la 1864, la 279 locuitorĭ împroprietăriți după legea rurală, o suprafață de 1065 hect., rămînînd proprietățeĭ 9507 hect., din care 900 hect. pădure de salcie, 125 hect. pădure de tufă și 8482 hect. pămînt de arătură, izlaz, fînețe și bălți.

Viĭ sunt plantate pe o întindere de 115 hect.

Este la o depărtare de Giurgiŭ de 33 kil., de Stăncești, reședința plășeĭ Marginea, de 29 kil. și de Alexandria, de 22 kil.

Are o populație de 1151 suflete, din care 403 contribuabilĭ. Biserica, cu hramul Sf. Treime, zidită la 1819, de Vameșul Dumitru, în stilul uneĭ fortărețe de zid masiv, boltită, fără lemnărie, a servit în timpul invaziunilor ca azil de scăpare. Constitue parohia Pietroșani, și e deservită de 2 preoți și 2 cîntărețĭ. Școala, mixtă, este frecuentată de 122 copiĭ (1899—900) și condusă de un învățător și o învățătoare.

Locuitoriĭ posedă: 664 boĭ, 301 bivolĭ, 436 vacĭ, 453 caĭ, 6377 oĭ și 250 porcĭ.

Budgetul com. e la venițurĭ de 6688 leĭ și la cheltuelĭ, de 5789 leĭ.

In com. sunt: 11 cîrciumĭ, 1 moară cu aburĭ cu 4 pietre, o magazie de zid cu 3 caturĭ, 5 pătule și case de locuit cu grajdurĭ sistematice.

Aci este loc unde se pot încărca corăbiile ce vin la Dunăre.

Pietroșani este un sat foarte vechiŭ. S'aŭ găsit aci monede antice și săgeți cu inscripții romane, plăcĭ de pămînt arse ca cărămida, cu inscripții și litere latine, urme ale vecheĭ cetățĭ Reca, situată pe mal în partea de V. a com. Pietroșani.

La 1810, a venit în caice, pe canalul Bălciuna, din Turcia, soldați turcĭ și aŭ avut o încăerare cu armata rusească ce se afla în Pietroșani și care, cu ajutorul sătenilor, a respins pe Turcĭ. Tot în același an, un corp de armată rusă a trecut Dunărea

și a repurtat o mare victorie contra Turcilor la satul Balint, situat pe malul drept al Dunăreĭ.

La 1867, insurgenții Bulgarĭ aŭ trecut în Romînia tot pe la acest loc.

La 1877—78, în cursul războiuluĭ Ruso-Romîno-Turc, Rușiĭ aŭ făcut un pod pe vase peste care a trecut armata.

Aci era cuartierul general al unuĭ general rus și al fratelui Impăratuluĭ, comandantul suprem al armateĭ ruse.

D-l Walter, în «Tezaurul de monumente istorice», publicat de d-l Ilarian, zice că la 1595, Mihaiŭ Viteazul s'a retras de la Giurgiŭ către Pietroșani și apoĭ temîndu-se să nu-l înconjoare Turciĭ s'a dus pe la Stănești la Hulubești (pag. 18, vol. 1).

Pietroșani, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu același nume, jud. Mușcel, plaiul Nucșoara.

Pietroșani, *baltă*, jud. Vlașca, în valea Dunăreĭ, pe proprietatea cu același nume a Principeluĭ B. Știrbeiŭ. Conține mulți pești, scoicĭ și racĭ.

Pietroșani, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, jud. Mușcel, plaiul Nucșoara, com Pietroșani, în întindere aproximativă de 600 hect., cu un masiv des, conținînd fag și stejar.

Se învecinește la N. cu com. Domnești; la S., cu com. Vărzăroaia; la E., cu Pietroșani și la V., cu com. Vîlsănești, din jud. Argeș.

Pietroși, *vale*, jud. Vîlcea, pl. Cozia, com. Păușești-Măglași, unde se află cariere de piatră pentru construcție, care se transportă în punctele cele maĭ depărtate ale Țăreĭ.

Pietroșița, *com. rur.*, jud. Dîmbovița, plaiul Ialomița-Dîmbovița, situată la 30 kil. spre N. de Tîrgoviște, parte așezată pe marginea Ialomițeĭ, parte pe văĭ și dealurĭ, care se numesc: Dealul-Porumbeĭ, Valea-Lupuluĭ, Valea-Pietroșițeĭ, Valea-Columuluĭ, Valea-Voivodeĭ și Valea-Țițeĭ.

Prin raionul com. curge rîul Ialomița și pîrîul Valea-Lupuluĭ, și două izvoare cu apă avînd gustul de pucioasă.

Se compune din două cătune: Pietroșița și Valea-Țițeĭ, cu o populație de 1900 locuitorĭ.

Are o biserică și o școală.

Pietroșița este foarte vizitată, în timpul veriĭ, de persoanele ce vin la băile Pucioasa și Vîlcana.

Locuitoriĭ com. se ocupă, între altele, și cu tot felul de țesăturĭ de lînă pe care le desfac parte la Sinaia, parte la băile Pucioasa.

Se învecinește: la E. cu maĭ multe pădurĭ, din care cea maĭ apropiată se numește Șirnea; la V., cu com. Runcul; la N., cu com. Moroeni și la S., cu com. Tița. De com. Runcul se desparte prin dealurĭ și văĭ, de Țița prin Ialomița, iar de Moroeni e nedespărțită. Cu Runcul se unește printr'o șosea comunală, iar cu Țița și Moroeni, prin șoseaua Tîrgoviște-Transilvania.

Pietroșița, saŭ **Oboarele**, *munte*, jud. Dîmbovița, pe partea dreaptă, maĭ în sus de Moroeni, pe matca Ialomițeĭ.

Pildești, *com. rur.*, în jud. Roman, pl. Moldova, spre N.-E. de orașul Roman, la 9 kil. de de el și la 10 kil. de reședința plășeĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Moldova și aproape de vărsarea pîrîuluĭ Ciurlicul în el.

Populația comuneĭ, în maioritate Unguriĭ, e de 220 familiĭ, saŭ 803 suflete, din care 218 contribuabilĭ.

Are o biserică catolică și o școală mixtă, care a fost frecuentată în 1899—900 de 54 copiĭ. Unguriĭ țin de parohia catolică Săbăoani.

Budgetul com. e la venitурĭ de 3346 leĭ și la cheltuelĭ, de 3281 leĭ.

Este legată cu orașul Roman prin șosea.

Despre satul Pildești vorbește o hotărnicie de la 21 Iunie 1756, care ne spune că era moșie a mănăstireĭ Agapia.

Pildești, *sat*, și reședința com. cu același nume, jud. Roman, pl. Moldova.

Pildești, *moșie*, jud. Roman, pl. Moldova, com. Pildești, fostă a statuluĭ și care maĭ înainte ținea de mănăstirea Agapia; acum e vîndută de veci.

Pilipăuți, *com. rur.*, în partea de N. a pl. Herța, jud. Dorohoiŭ, formată din satele: Cotul-Sanihăul, Lunca, Molnița și Pilipăuți (Satul-Mare), cu reședința primărieĭ în satul Pilipăuți.

Are o populație de 598 familiĭ, saŭ 2584 suflete; 4 biserici, deservite de 2 preoți, 2 cîntăreți și 2 pălămarĭ; 2 școalĭ mixte, în Pilipăuți și Molnița, care aŭ fost frecuentate în 1899—900 de 98 elevĭ; 1596 hect., 90 arĭ pămînt sătesc, 2469 hect., 44 arĭ cîmp, 763 hect., 36 arii, pămînt proprietăresc și 4 pogoane vie.

Budgetul com. e la venitурĭ de 3962 leĭ; iar la cheltuelĭ, de 3956 leĭ, 86 banĭ.

Vite: 758 vite marĭ cornute, 240 caĭ, 1957 oĭ, 9 capre și 574 rîmătorĭ.

Sunt 82 stupĭ cu albine.

Pilipăuți, *sat*, pe moșia cu același nume, jud. Dorohoiu, pl. Herța, com. Pilipăuți, formată din două sate: Lunca, cu 536 suflete și Satul-Mare, cu 756 suflete și cu întinsă privire asupra satului Noua-Sulița, de peste Prut, care după unele documente s'ar fi numit din vechime Climăuți.

Proprietatea moșiei este a d-nei Ruxandra Sofian.

Are 2 biserici, una de zid, cu hramul Nașterea Maicii Domnului, făcută la 1844, de Spătarul M. Holban, și a doua, mică, de lemn, cu hramul Adormirea Maicii Domnului, făcută de locuitori la 1778 și ambele deservite de 1 preot, 2 cîntăreți și 2 pălămari; o școală mixtă, condusă de 1 învățător și frecuentată de 48 elevi.

Locuitorii împroprietăriți au 932 hect., 36 arii pămînt; iar proprietatea moșiei, 1097 hect., 6 arii cîmp și 716 hect., 10 arii pădure.

Pîraiele ce trec pe moșie sunt: Baranca, Pojina și Herțușca. Drum principal este acel de la Herța și Mamornița la Darabani.

Hotarele moșiei sunt cu: Movila, Molnița și rîul Prutul.

Pilișca, *munte*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Dîrmănești, situat lîngă muntele Farcul, făcînd parte din șira Oituzuluĭ.

Pilișca, saŭ **Pelișca**, *vîrf de munte*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Agășul, din șira munților Tarcăul, situat lîngă satul Șulța.

Pinga-Dere, saŭ **Valea-Viilor-de-la-Pinga**, *vale*, în jud. Constanța, pl. Hîrșova, pe teritoriul com. rur. Dăeni. Se desface din partea vestică a dealuluĭ Cairac, îndreptîndu-se spre V. și avînd o direcțiune de la E. spre V. Se întinde printre Dealul-Moșuluĭ și Dealul-Mezetuluĭ și se deschide în Veriga, la 1 kil. maĭ spre N. de satul Dăeni. Are o lungime de 4½ kil. și e situată în partea N.-V. a plășeĭ și a comuneĭ. Este tăiată aproape de vărsarea sa de șoseaua județeană Dăeni-Ostrov. Pe malurile sale sunt o mulțime de viĭ, de unde și-a luat și numele de Valea-Viilor-de-la-Pinga. La gura sa sunt o mulțime de grădinăriĭ cultivate de Bulgarĭ.

Pinilor (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzău, com. Mlăjetul, căt. Stănila, acoperit de pădure de pinĭ.

Penilic-Bair, *munte*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Ese-Chioi. Se desface din prelungirile estice ale dealuluĭ Mahale-Orman-Bair, de pe teritoriul bulgăresc al comuneĭ. Intră în județ maĭ la E. de pichetul No. 9; se îndreaptă spre N., printre văile Șaban-Ceair, Ese-Chioi-Dere de-o parte și Punar-Orman-Ceair, Regene-Ceair de altă parte, brăzdînd partea vestică a plășeĭ și cea sud-estică a com., din care o parte e așezată pe poalele luĭ. Lasă spre E. prelungirea numită dealul Tiumbet-Bair. Are 88 m. înălțime și e acoperit cu păduriĭ și tufărișuriĭ.

Pinișoruluĭ (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzău, com. Mlăjetul, căt. Topilele, în pădurea statuluĭ Mlăjetul.

Pinoasa, *cătun*, al com. Stejerei, jud. Gorj, pl. Ocolul, situat la S. com. și pe valea cu același nume, pe o suprafață de 248 hect., din care 60 hect. pădure, 40 hect. izlaz, 20 hect. fînețe și 128 hect. arabile.

Are o populație de 75 familiĭ, saŭ 300 suflete, din care 140 contribuabilĭ; 2 bisericĭ, una de lemn, fondată la 1810 și a doua de zid, fondată la 1886, deservite de 1 preot și 2 cîntăreți.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă și cu mica industrie a olăriei. Eĭ posedă: 10 pluguri, 11 care cu boĭ, 1 căruță cu caĭ; 86 vite marĭ cornute, 2 caĭ, 50 porcĭ și 115 oĭ și capre.

Comunicația se face prin șoseaua comunală care o pune în legătură la N.-V. cu căt. Găleșoaia, iar spre S.-E., cu com. Roșia.

Pinoasa, *deal*, în jud. Gorj, pl. Ocolul, căt. com. Stejerei, situat între cătunele Găleșoaia și Pinoasa, cu direcțiune N.-E. spre S.-V., terminîndu-se în culmea Strîmba. Este acoperit cu pădure, și cu plantațiĭ de viĭ și prunĭ.

Pinoasa, *vale*, în jud. Gorj, pl. Ocolul, com. Stejerei, căt. Pinoasa. Începe din cătun și are direcția N.-E.-S.-V., terminîndu-se în culmea com. Temișani. E acoperită cu pădure mărunță.

Pintiloaia, *deal și vale*, pe moșia Havîrna, com. cu același nume, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiu.

Pinul, *cătun*, al com. Brăești, jud. Buzău, cu 600 locuitorĭ și 133 case. Are sub-divizia Schitul-Pinul.

Pinul, *fost schit și metoh*, al Episcopieĭ de Buzău, jud. Buzău, com. Brăești, azĭ biserică de mir.

Pinul, *loc izolat*, jud. Ilfov, pl. Znagovul, în apropiere de unde

izvoreşte pîrîul Vermoloasa, care se varsă în gîrla Colintina, mai sus de mănăstirea Căldăruşani.

Pinul, *munte*, jud. Buzău, com. Brăeşti, căt. Pinul, conţinînd sare.

Pinul (Vatra-Schituluĭ-), *moşie*, jud. Buzău, com. Brăeşti, căt. Pinul, pendinte de Episcopia Buzăuluĭ. Are 850 hect., din care 521 hect. pădurea Pinul, restul, arăturĭ, fîneaţă, livezĭ şi izlaz. E avută în sare, din care blocurĭ întregĭ se văd la suprafaţa pămîntuluĭ.

Pinul (Sărăţelul-Pinuluĭ), *pîrîŭ*, jud. Buzău, com. Brăeşti. Incepe de lîngă schitul Găvanele şi se scurge în Sărăţelul-Bălăneştilor.

Pionul, saŭ Ceahlăul, *munte*, jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Hangul, situat în grupa munţilor Ceahlăul, pe malul drept al rîuluĭ Bistriţa, în mijlocul unuĭ şir de alţĭ munţĭ acoperiţĭ cu codri străvechĭ. Baza sa ocupă o întindere cam de 4 mile pătrate.

Vîrful săŭ cel maĭ înalt se numeşte Panaghia (Fecioara), şi este situat sub 46 grade, 53 minute, de latitudine N. şi 43 grade, 34 minute, de longitudine.

Două treimĭ din înălţimea sa sunt acoperite cu codri de mesteacănĭ, brazĭ şi spinişurĭ, iar în partea superioară se găseşte numaĭ un fel de muşchiŭ ce are mare asemănare cu lichenul de Islanda; din mijlocul acesteĭ verdeţĭ, se urcă în formă de turnurĭ, stîncĭ de coloare cenuşie înalte de la 170—200 palme, constituite din păturĭ ce seamănă cu lava, şi par a fi provenite din erupţiunĭ vulcanice.

Are o înălţime de 1911 m. şi domineză toţĭ munţiĭ Moldoveĭ şi Transilvanieĭ până la o mare distanţă, căcĭ într'adevăr pe timp senin acest munte se vede de pe dealul Pietrişul (jud. Iaşi) şi de la capul Mangalia (Marea-Neagră).

Un alt vîrf al acestuĭ munte se numeşte Turnul-luĭ-Butu.

Pe vîrful Ceahlăuluĭ se află o cruce de fier pusă acolo de M. Sturdza, fost Domn al Moldoveĭ, cînd, la 1835, s'a fost suit împreună cu Mitropolitul Veniamin Costache.

Vechimea acestuĭ munte, după A. Humboldt, este de vr'o 15000 de anĭ.

Pionul, *plaiŭ şi pichet*, la confinele Ţăreĭ cu Transilvania, jud. Putna.

Pioreşti, *sat*, pendinte de com. rur. Goeşti, pl. Amaradia, jud. Dolj, situat la 2 Kil. spre E. de Goeşti, cătunul de reşedinţă al comuneĭ, de care se desparte prin rîul Amaradia.

Are o populaţie de 303 suflete, locuind în 70 case. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Goeşti.

Se maĭ numeşte şi Gioreşti.

Pioreşti, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Goeşti, aparţinînd moşnenilor.

Pipera (Tătărani), *sat*, jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa, făcînd parte din com. rur. Băneasa-Herăstrăul, situat la E. de Băneasa, pe Valea-Pipera, care se varsă în gîrla Colintina, la E. de Plumbuita.

Se întinde pe o suprafaţă de 767 hect., cu o populaţie de 122 locuitorĭ.

D-l C. C. Ştefănescu are 657 hect. şi locuitoriĭ, 110 hect. Proprietarul cultivă 370 hect. (100 hect. izlaz şi 187 hect. pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Ilie, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 1 maşină de treerat şi 1 pod.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 89 şi al celor micĭ, de 214.

Pipera, *măgură*, jud. Vlaşca, pl. Mărginea, pe proprietatea Gogoşari-Vechĭ, a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti.

Pipera, *baltă* cu peşte, jud. Ilfov, com. Băneasa-Herăstrăul, căt. Pipera.

Pipera, *pădure*, în întindere de 100 hect., jud. Ilfov.

Pipera-Tătărani, *pădure* particulară, situată pe moşia Pipera, jud. Ilfov, com. Băneasa, supusă regimuluĭ silvic pentru că cade în linia de centură a forturilor din jurul capitaleĭ.

Piperul, *cătun*, jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Valea-Raţeĭ. Vezĭ Chiperiul.

Piperuşi, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, proprietate a moşnenilor Berevoeştĭ-Pămînteni, pl. Nucşoara, jud. Muşcel, avînd, împreună cu pădurile Năvrapul şi Oboarele, o întindere de 3000 hect.

Pipirigul, *com. rur.*, jud. Neamţu, situată în partea despre V. a plăşeĭ de Sus-Mijlocul, între pl. Piatra-Muntele şi jud. Suceava, pe pîrîul cu acelaşi nume şi pe cursul superior al pîr. Ozana, la 62 kil. de oraşul Piatra.

E formată din cătunele: Pipirigul, Plutonul, Boboeşti, A-

gapieni, Cujbeni, Dolheşti, Piţilăgeni şi Tărăţeni, cu o populaţie de 588 familii, saŭ 2582 suflete, din care 509 contribuabili.

Dintre locuitorii împroprietăriţi în 1864 sunt astă-zi: 155 care trăesc şi-şi stăpînesc singuri pămînturile lor; 146 care stăpînesc ca urmaşi; 8 care stăpînesc pămînturile altora. Dintre locuitorii împroprietăriţi în 1878 sunt astă-zi: 20 cari-şi stăpînesc singuri locurile; 24 ca urmaşi ai celor împroprietăriţi şi 41 de locuitori, cari, deşi însuraţi şi cultivatori de pămînt, n'aŭ nici un fel de proprietate.

Agricultura se face pe o întindere de 1540 hect.

Imaşul (suhatul) are o întindere de 179 hect., 72 arii şi nutreşte un număr de 8867 vite.

Are: 3 biserici, deservite de 3 preoţi şi 3 eclesiarhi; o şcoală mixtă în Pipirig şi o şcoală de cătun în Pluton, care aŭ fost frecuentate în 1899—900 de 58 copii; 5 pive pentru făcutul sucmanelor; 6 morĭ de apă; 2 herăstrae pentru exploatarea pădurilor.

Budgetul com. e de 5887 leĭ la venitur̆i şi de 5511 leĭ, la cheltueli.

Comunicaţia cu satele vecine se face printr'o şosea ce duce de la satul Pipirigul în şoseaua Mănăstirea Neamţul - Vînători (trecînd prin satul Piţilăgeni); spre V., de la satul Pipirigul la satul Boboteni, printr'o şosea ce începe din precedenta, în apropierea satului Pipirigul (kil. 21—22) şi trece prin satele Dolheşti şi Plutonul, pe la muntele Petru-Vodă, dînd în Valea-Larguluĭ; prin maĭ multe potecĭ.

Pipirigul, *sat*, în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Pipirigul, situat pe valea pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume, la 62 kil. de oraşul Piatra şi la 22 kil. de Neamtul.

Are o populaţie de 521 suflete, din care 111 contribuabilĭ; 1 biserică, deservită de 1 preot şi 1 dascăl; 1 şcoală mixtă, frecuentată de 35 elevĭ (1899—900); 1 pivă pentru sucmane; 2 morĭ de apă.

Vite: 160 boĭ, 174 vacĭ, 150 juncĭ, 33 caĭ, 1000 oĭ şi 100 rîmătorĭ.

Pipirigul, *pîrîŭ*, în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Pipirigul; izvoreşte din muntele Hălăuca (jud. Suceava); curge în direcţie V.-E. pe la satul Boboteni şi Pipirigul, paralel cu drumul ce uneşte aceste două, şi în dreptul kil. 22—21, se uneşte cu pîrîul Ozana.

Afluenţii săĭ din stînga sunt: Mînzatul, Izvorul, Lăcătuşul, Pîrîul-Moareĭ (ce se varsă lîngă satul Pipirigul) şi Pîrîul-Siseĭ; iar din dreapta: Dolile, Ţiganca şi Runcul.

Pipirigul, *vale*, prelungită din dreptul satuluĭ cu acelaşĭ nume, în tot lungul pîrîuluĭ Pipirigul şi Ozaneĭ, pînă la Valea-Neamţuluĭ, jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul.

Piria, *com. rur.*, şi *sat*, jud. Mehedinţi, pl. Dumbrava, la 62 kil. de oraşul Turnul-Severin, situată pe coasta de S. a dealuluĭ Piria.

Se mărgineşte: la E. cu com. Argetoaia ce ţine de jud. Dolj.; la V., cu com. Valea-Marculuĭ; la S., cu com. Secul; iar la N., cu com. Cosovăţul.

Satul formează comună cu cătunul Malomnicul, avînd 850 locuitorĭ, din care 150 contribuabilĭ, locuind în 170 case.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de un învăţător, frecuentată în 1899—900 de 42 elevĭ.

Vite: 300 vite marĭ cornute, 26 caĭ, 440 oĭ şi 440 rîmătorĭ.

Locuitorii posedă: 40 pluguri, 67 care cu boĭ, 8 căruţe cu caĭ; 30 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la venitur̆i de 982 leĭ şi la cheltueli, de 782 leĭ.

Prin comună trece şoseaua Albuleşti—Valea-Marculuĭ—Piria.

Dealurĭ sunt: Piria şi Malomnicul.

Intre căt. Malomnicul şi com. Cosovăţul, se întinde pădurea statuluĭ cam de 2000 hect., numită Cantonul-Malomniculuĭ, iar spre S. de Piria, se întinde tot pădurea statuluĭ cam de 200 hect., numită Cantonul-Grajdul.

In comună sunt maĭ multe izvoare cu apă, care contribue la mărirea matceĭ Văeĭ-Pirieĭ, ce se formează din com. Bîcleşul, trece prin comunele Albuleşti, Valea-Marculuĭ şi Piria, ce aparţin jud. Mehedinţi, apoĭ în jud. Dolj, udînd comunele Argetoaia, Salcea şi Valea-luĭ-Pătru, şi se varsă în rîul Jiul, în apropiere de gara Prunişorul.

Pirnogul-Tufele, *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Gherăseni, căt. Şopîrliga, pe moşia Şopîrliga, a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti. Are cam 130 hect. Vezĭ Brebeanca, saŭ Şopîrliga-Brebul.

Pirusca, *vîrf de munte*, jud. Prahova, pl. Teleajenul, com. Măneciul - Ungureni, din care izvoreşte Valea-Berei.

Pirusca, *pichet de graniţă*, despre Transilvania, jud. Prahova.

Piscani, *sat*, făcînd parte din com. rur. Piscani-Negreni, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muşcel. Valea-

Catiĭ separă cătunul Piscani de Negreni, situat pe malul drept al rîuluĭ Tîrgul, pe cel drept al rîuluĭ Doamna și la poalele de V. ale dealuluĭ Piscani.

Are o populație de 483 locuitorĭ. Biserica e o clădire foarte vechĭe. Anul fondăreĭ bisericeĭ este șters după pisanie, pe care se vede scris numele primilor fondatorĭ: Epraxia Starița, Jupîn Constantin și Jupîn Ion. Se zice că această biserică maĭ înainte a fost schit de călugărițe și că maĭ tîrziŭ, populîndu-se comuna, s'a transformat în biserică de mir.

Are o școală care datează de la 1840. Este mixtă și a fost frecuentată în 1899—900 de 58 copiĭ.

Comerciul se face de 2 hangiĭ.

Pănă la anul 1851, cătunul Piscani forma singur o comună.

Piscani, *sat*, făcînd parte din com. rur. Scornicești, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt. Are o populație de 218 locuitorĭ și o biserică, zidită la anul 1883.

Piscani, *deal*, despărțind com. Bălțați, pl. Mijlocul, jud. Olt, în partea de N.-E., de com. Scornicești, căt. Piscani. Are un vîrf înalt numit Piscul-luĭ-Iepure.

Piscani-de-Sus, foastă *moșie* a statuluĭ, jud. Mușcel. Vezĭ Priboaia.

Piscani-Negreni, *com. rur.*, jud. Mușcel, pl. Rîul-Doamneĭ, la S. de Cîmpulung, la 37 kil. de acest oraș, așezat pe malul stîng al rîuluĭ Doamna și la poalele despre V. ale dealuluĭ Piscani.

Are o populație de 998 locuitorĭ, din care 250 contribuabilĭ.

Se compune din 2 cătune: Piscani și Negreni, despărțite prin gîrla numită Valea-Catiĭ. Se mărginește la Est cu comuna Racovița și Conțești; la V., cu com. Micești; la N., cu com. Dîrmonești și la S., cu com. Colibași.

Locuitoriĭ se ocupă pe lîngă agricultura și cu dulgheria și zidăria.

Vite: 250 vacĭ, 300 boĭ, 24 caĭ și iepe, 111 capre, 172 oĭ și 80 porcĭ.

Budgetul com. e la venitur de 1728 leĭ, și la cheltuelĭ, de 1684 leĭ.

In lungul comuneĭ, în partea de E., pe coasta dealuluĭ Piscani, se găsește sădită o vie, proprietatea locuitorilor din satul Piscani.

Dealul Piscani este acoperit cu o pădure, proprietatea statuluĭ, compusă din stejarĭ și fagĭ.

In raionul com. sunt o mulțime de livezĭ acoperite cu finețe și pomĭ roditorĭ: merĭ, perĭ, vișinĭ, nucĭ, zarzărĭ, pruniĭ.

Rîul Doamna udă partea de V. a comuneĭ și în el se varsă, în raionul Piscanilor, Rîul-Tîrguluĭ, care se unește cu rîul Argeșelul, după ce udă partea de E. și S.-E. a comuneĭ.

Gîrlele: Chițoaia, Din-Pruniĭ-Zamfireĭ, Valea-Fîntîneĭ și Valea-Catiĭ, străbat com. de la E. spre V. și se varsă toate în rîul Doamna, pe țărmul stîng.

Pe rîul Doamna, în care se varsă Rîul-Tîrguluĭ, puțin maĭ la vale de împreunarea acestuia cu rîul Argeșelul, se găsește, pe proprietatea d-luĭ Rîmniceanu, ce ține de com. Purcăreni, o moară, situată pe țărmul drept al rîuluĭ. Puțin maĭ la N. aceluiașĭ rîŭ, d-l Pîrîianu are o moară și o piuă; iar pe Rîul-Tîrguluĭ este moara și piua d-luĭ C. Crasan.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit după legea rurală din 1864, parte pe proprietatea statuluĭ, parte pe a vistieruluĭ Mihaiŭ și parte pe a d-luĭ Baron Barbu Belu.

Proprietarĭ marĭ în comună sunt d-niĭ: C. Crasan, C. Hagi-Nicolaŭ, Petre Pîrîianu.

Pe la marginea de E. a com. trece drumul de fer care merge dela gara Clucereasa la gara Ciumești. Pe acest drum (Golești-Cîmpulung) se găsesc două poduri de fer în dreptul comuneĭ Piscani, unul peste rîul Argeșelul și altul peste rîul Doamna, unit cu Rîul-Tîrguluĭ. Afară de acestea maĭ sunt 3 poduri de lemn: unul peste rîul Doamna, altul peste Rîul-Tîrguluĭ, ambele făcute pe șoseaua națională Pitești-Cîmpulung-Frontieră, și un al treilea pod făcut pe Valea-Catiĭ, pe șoseaua comunală ce leagă cătunul Piscani cu Negreni și care merge maĭ departe spre N. prin comuna Dîrmonești.

Afară de aceste șosele maĭ e șoseaua vecinală care pleacă tot din șoseaua comunală ce merge către Dîrmonești - Coșești, din dreptul bisericeĭ Piscanilor și trece pe la școală și se unește mergînd maĭ unit cu șoseaua națională.

In această comună sunt 2 biserici (în fie-care sat cîte una), ambele deservite de 2 preoți și 3 dascălĭ. Ele sunt întreținute de locuitoriĭ comuneĭ, care aŭ format două epitropiĭ: una pentru biserica Piscani și alta pentru Negreni.

Pănă la anul 1851 cătunele Piscani și Negreni nu eraŭ unite, ast-fel că fie-care cătun era considerat ca o comună, avînd fiecare o primărie și o școală. De la 1851, unindu-se cătunele s'aŭ unit și școalele. Școala, mixtă, a fost frecuentată în 1890—900 de 58 copiĭ.

Comerciul se face de 5 hangiĭ.

Piscanul, *munte*, jud. Muşcel, proprietatea statuluĭ, com. Berevoeşti-Ungureni. Este acoperit cu pădure de brad şi molift.

Piscanul, *munte*, la N. com. rur. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muşcel.

Piscanul, *pădure*, proprietatea statuluĭ, jud. Muşcel, com. Berevoeşti-Ungureni, plaiul Nucşoara, în întindere de 300 hectare.

Piscanul. Vezĭ Berevoeşti, proprietatea statuluĭ, jud. Muşcel.

Piscoiul, *com. rur.*, în jud. Gorj, pl. Gilortul, la S. de Dealul-Muereĭ, şi la N. com. Hurezani-d.-j., situată pe şes şi coaste, pe ambele ţărmurĭ ale pîrîuluĭ Amărăzuia, la 66 kil. de T.-Jiul.

Are o suprafaţă de 450 hect., din care 10 hect. pădure, 120 hect. arabile, 106 hect. fineţe, 57 hect. vie, 12 hect. livezĭ de prunĭ şi 5 hect. izlaz; o populaţie de 228 familiĭ saŭ 850 suflete, din care 160 contribuabilĭ; 2 bisericĭ de lemn, făcute de locuitorĭ, una în anul 1817, a doua în 1849, deservite de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală, frecuentată de 39 elevĭ.

Locuitorĭĭ sunt moşneni şi posedă 50 pluguri, 85 care cu boĭ, 1 căruţă cu caĭ; 221 vite marĭ cornute, 9 caĭ, 350 oĭ, 15 capre, 68 rîmătorĭ.

Venitul comuneĭ este de leĭ 1238, banĭ 88, ĭar cheltuelile de leĭ 1160, banĭ 25.

Comunicaţia în Piscoiul se face printr'o şosea comunală, care o pune în legătură cu comuna Hurezani-d.-j.

In comună sunt: 21 puţurĭ şi 5 fîntînĭ.

Dealurĭ maĭ principale: dealul Obîrşia şi dealul Horga.

Piscopia saŭ **Fundul-Văieĭ**, *sat*, făcînd parte din com. rur. Guşoeni, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 101 locuitorĭ. E situat la 6 kil. de cătr. Spîrleni, unde e şcoala.

Piscul, *com. rur.*, în jud. Covurluiŭ, pl. Siretuluĭ, la 30 kil. de la Galaţi, aşezată între două văĭ udate de pîraiele Şuhuluiul şi Gerul. Se mărgineşte la E. şi S. cu moşia Măxineni şi com. Independenţa (despărţită de Suhuluiul); la V., cu Siretul; la N., cu pîrîul Gerul şi cu Sl. Conachi. Regiunea dintre Piscul şi Independenţa este o luncă semănată cu insuleţe, traversată prin mijloc de şoseaua naţională Galaţi-Tecuciŭ şi, ceva maĭ sus, de drumul de fer, care trece prin marginea de N., a satuluĭ Piscul.

Are două cătune: Piscul şi Vameşul; acesta din urmă e situat spre N.-V. la 4 kil. de cel dîntîiŭ şi se maĭ numeşte şi Odaia-Pochiĭ (Popiĭ).

Locuitorĭĭ sunt foştĭ clăcaşĭ şi însurăţeĭ împroprietăriţĭ în 1864 şi 1879.

Are o populaţie de 400 familiĭ saŭ 1536 suflete, din care 229 contribuabilĭ.

Suprafaţa teritoriuluĭ comuneĭ e de 3746 hect. 60 ariĭ, din care 1724 hect. 38 ariĭ arabile, 81 ½ hect. pădure de salcie, 6 pădure de gîrniţă, 1232 imaş şi fineţă, 115 viĭ, 39 hect. 32 ariĭ vatra satuluĭ şi restul neproductiv şi rîpĭ. 703 hect. 56 ariĭ aparţin Statuluĭ cu moşia Piscul-Hîrşeşti; 916 hect. proprietăţeĭ marĭ particulare cu trupurĭ în Vameşul; iar restul sătenilor.

In partea despre V. a teritoriuluĭ com. e şesul Siretuluĭ, ce produce fineţe bune; iar în partea despre E. şi despre N., e Valea-Suhuluiuluĭ, rezervată numaĭ păşunatuluĭ.

Vite: boĭ 493, vacĭ 404, mînzaţĭ 263, viţeĭ 190, taurĭ 6, caĭ 249; oĭ 1902.

Cîrciumĭ sunt 7, din care 4 în Piscul şi 3 în Vameşul.

Sătencele de aci lucrează cînepa şi confecţionează ţesăturĭ de lînă şi bumbac.

Budgetul comunal este la venitурĭ de 7567 leĭ şi la cheltueliĭ, de 7194 leĭ.

Are 2 bisericĭ, Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ în Piscul, zidită în 1785, sfinţită în 1786, şi care s'a clădit din cărămidă şi cu temelia de piatră; Naşterea Maiceĭ Domnuluĭ în Vameş, construită de cărămidă în 1857 de Hagi Lupu. Comuna Piscul formează o singură parohie, cu un preot paroh şi 3 cîntăreţĭ. Şcoala, mixtă, în reşedinţa comuneĭ, înfiinţată în 1859, una din cele maĭ vechĭ şcolĭ rurale din jud. Covurluiŭ, are localul săŭ propriŭ construit de stat. S'a frecuentat în 1899—900 de 83 copiĭ.

Pe teritoriul comuneĭ, pe o întindere de 8 kil., trece calea naţională Galaţi-Tecuciŭ, străbătînd cătunul Vameşul precum şi calea ferată care are la Vameş gara cu acelaşĭ nume.

Pănă în 1835, comuna Piscul facea parte din jud. Tecuciŭ. Moşia aparţinea mănăstireĭ Caşinuluĭ.

Piscul, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, la 94 kil. S.-V. de Craiova şi la 18 kil. de reşedinţa plăşeĭ, Calafat.

Este situată pe şesul Piscul şi pe marginea de N. a plantaţieĭ de dafinĭ, numită Grindul-cu-Banĭ, şi care aparţine statuluĭ.

Se învecineşte: la N. cu com. Galicea, din pl. Băileşti; la S.,

cu Dunărea; la V., cu com. Tunari, și la E., cu com. Ghidiciul.

In fața com. Piscul, dincolo de Dunăre, în Bulgaria, se află satul Ursoaia.

Limita linieĭ de N. a comuneĭ începe de la hotarul Movila-Săpată, despre E. și se întinde în linie dreaptă spre V., pe lîngă moșia Galicea, până în movila despărțitoare între com. Piscul și com. Tunari.

Limita linieĭ de S. este formată de Dunăre, din dreptul Gîrleĭ-Pădureanuluĭ, la V., până în Cotul-Mare, la E.

Limita linieĭ de N. începe din movila dintre Piscul și Tunari, de lîngă moșia Moțățeĭ și se întinde direct spre S., până la grindul Gutuița, unde pleacă spre V., de lîngă Sudul moșieĭ Tunari-Popești, până la hotarul Catranul, apoĭ pe Valea-Nebună, până în Dunăre, la Gîrla-Pădureanuluĭ.

Limita linieĭ de E. începe de la N., din moșia Galicea, de la Movila-Săpată, dintre Piscul și Pisculețul și se întinde drept spre S. până la smîrcul Rosca, unde face o mică cotitură spre S.-V., apoĭ spre S.-E., la Grindul-Verde, de unde se îndreaptă spre E., pe lîngă partea de S. a moșieĭ Pisculețul, până la moșia Ghidiciul. Acolo făcînd un unghiŭ cam obtus, merge drept spre S. pe valea Bejenele până în Dunăre, la hotarul Cotul-Mare.

Cîte-va movile variază monotonia cîmpieĭ, între care: Movila-Țiganuluĭ, Movila-Fetelor, Movila-Lunguluĭ, Movila-Săpată și Inșiratele.

Terenul com. este mai tot băltos și mlăștinos. Bălțĭ sunt: Balta-luĭ-Miran, în N.-V. comuneĭ, cu o suprafață de 30 pog.; Balta-luĭ-Butoĭ, cu o suprafață de 20 pog.; Balta-luĭ-Vană, de 15 pog.; Balta-Sclipceĭ, de 14 pog.; Balta-luĭ-Curcă, de 6 pog.; Balta-luĭ-Ciovică, de 6 pog.; Balta-Săpată, de 16 pog.; Balta-luĭ-Goga, de 8 pog.; Balta-Sîrbuluĭ, de 2 pog.; Băbălaul, de 2 pog.; Copăcelul, de 30 pog.; Sganberca, de 8 pog.; Balta-Văcaruluĭ, de 8 pog.; Balta-Nebună, de 12 pog.; Păsărica, de 4 pog.; Balta-Popiĭ, de 5 pog.; Balta-Bejeniĭ, de 10 pog.; Balta-cu-Coasele, de 25 pog.; Țarova, de 120 pog.; Sveneasa, de 8 pog.; Balta-Dumitrașculuĭ, de 12 pog.; Balta-Soreĭ, de 4 pog.; Duvalul, de 18 pog.; Iataganul, de 7 pog.; Zătoanele, de 17 pog.; Balta-Lungă, Balta-Nouă, Balta-Chioasă.

Smîrc e unul, numit Rosca, cu o suprafață de 35 pog.

Până la anul 1885, com. Piscul coprindea și cătunul Tunari, azĭ comună rurală. Acum pe lîngă cătunul de reședință care este Piscul, s'a maĭ adăugat satul Piscul-Noŭ saŭ Satul-Noŭ.

Are o populație de 1564 suflete; o biserică de cărămidă, făcută cu ajutorul preotuluĭ Marin și al locuitorilor Pîrvu Toncia, Mirea Iovan, Stan Dinu, Ioan Călițoiŭ, Ioan Pîrlogea și Petru sin Petru; o școală mixtă, ce funcționează din anul 1880, frecuentată de 72 copiĭ; 4 cîrciumĭ; o moară cu aburĭ.

După legea rurală din 1864 sunt 172 împămînteniță, iar după legea din 1879 sunt 62 însurățeĭ.

Suprafața întreguluĭ teritoriŭ comunal este de 15400 pog., din care: 6598 pog. pămînt arabil, 1500 pog. fîneață, 300 pog. izlaz, 1702 pog. lac și teren sterp, 5300 pog. pădure.

Moșia de pe teritoriul comuneĭ se numește Piscul-cu-Popești; aparține statuluĭ, iar înainte era a mănăstireĭ Căluiul. S'a vîndut dintr'însa o suprafață de 1733 hect., rămînînd statuluĭ 605 hect.

Locuitoriĭ aŭ 4007 pog. pămînt (arabil, fîneață, etc.), din care 2130 pog. sunt date în loturĭ. Venitul anual al proprietățeĭ locuitorilor este de peste 100000 de leĭ.

Pe moșia statuluĭ se află pădurea numită Piscul, care coprinde 100 hect., 23 ariĭ tufanĭ, 2556 hect. plantațiĭ de dafin și gîrniță.

Viile, în întindere de 75 hect., se găsesc pe moșia delimitată locuitorilor în anul 1864.

Pe moșia Piscul se găsesc stîne de oĭ.

Com. este străbătută de o cale comunală, care trece în com. Tunari și în Poiana, avînd o lungime de 15 kil. până la Calafat. Aceeașĭ cale comunală merge spre E., prin comunele: Ghidiceni, Rastul, Negoiul și Catanele pe o lungime de 20 kil.

Budgetul comuneĭ e la venitură de 2831,35 leĭ și la cheltuelĭ, de 2737,35 leĭ.

Vite cornute sunt 482; oĭ, 176; caĭ, 14.

Piscul, *com. rur.*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., la 50 kil. de Craiova și la 38 kil. de Filiași, reședința plășeĭ, situată pe șesul numit Piscul și pe piscul dealuluĭ Piscul, în apropiere de pădurea Sadova.

Se mărginește: la N. cu com. Sadova; la S., cu com. Grindeni; la V. și E., cu Domeniul Coroaneĭ, de care se desparte prin drumurĭ naturale.

Limita linieĭ de N. începe din punctul numit Siliștea, merge spre E. în linie dreaptă până în punctul numit Drumul-luĭ-Gheorghiță.

Limita linieĭ de E. începe din

poteca numită Drumul-luĭ-Gheorghiță, merge în linie dreaptă spre S., până în Dealul-Măceșanuluĭ.

Limita linieĭ de S. începe din Dealul-Măceșanuluĭ, merge în linie dreaptă până în Dealul-Dordeĭ.

Limita linieĭ de V. începe din Dealul-Dordeĭ, merge în linie frîntă prin movilele Crivina, Lilea, apoĭ peste niște stufurĭ până în punctul numit Siliștea.

Terenul com. este șes și prezintă micĭ ondulațiunĭ care poartă în general numele de dealurile Piscul. Toate aceste dealurĭ sunt plantate cu viĭ.

In com. se găsesc lacurile: Glodul, Logofătul, în întindere cam de 10 pog. fie-care și Lilia cam de 8 pogoane. Toate se scurg în apa Jiețuluĭ de pe proprietatea Domeniuluĭ Coroaneĭ.

Maĭ înainte această com. se numea Frumușani. Se zice în urma uneĭ invasiunĭ s'ar fi distrus cu totul, și că locuitoriĭ aŭ fugit prin pădurea vecină, unde întîlnindu-se cu fugarĭ din alte sate, s'aŭ unit cu aceștia, formînd două micĭ sate numite Gura-Garduluĭ și Poiana-Mujiĭ. După multă vreme locuitoriĭ ne maĭ fiind prigoniți aŭ eșit din acel sat și s'aŭ așezat pe un mic pisc de deal, pe locul unde se află azĭ Frumușani.

Se compune dintr'un singur cătun numit Piscul. Intre aniĭ 1864—1881 era alipită de com. Sadova, iar de la 1881 a devenit comună deosebită, purtînd numele de azĭ.

Are o populație de 638 suflete.

Biserica, fondată de locuitorĭ la 1837 și terminată la 1844, e de zid și în bună stare. In tinda eĭ se află inscripția următoare:

«Acest sfînt și dumnezeesc și bisericesc locaș ce prăznuesce hramul Sf. Nicolae și Sf. Prooroc Ioan Botezătorul și mucenicul Dimitrie, s'a zidit din temelie de popa Climent, Iova Radovicĭ și Dima Costache Popovicĭ și părintele Iosif Archimandritul Sadoveĭ și d-ncaluĭ Zisu și Nicola Gancea, Stoica Tabacu, Ninca Sfetcu, Bratu Lazăr, Dragu Dumitrașcu, Bonea Ignat, Pîrvan Dațu și cu toțĭ ctitorĭ de obște, în zilele prea luminatuluĭ și prea înălțatuluĭ nostru Domn Gheorghe Dumitru Voevod Bibescu și cu blagoslovenia părinteluĭ Episcop Neofit. Pătru Zugravu, 1844, Octombrie 10».

Suprafața teritoriuluĭ comuneĭ este de 881 pog., din care 618 pog. pămînt arabil și 263 pog. izlaz.

Viile aparțin locuitorilor și se găsesc pe proprietatea lor, ocupînd o suprafață de 73 pog.

Șosele comunale vecinale duc la com. Sadova și la com. Grindeni; drumurĭ naturale unesc com. cu cele vecine și o străbat în toate direcțiunile.

Budgetul com. e la venitur de 2377,80 leĭ și la cheltuelĭ, de 1894,76 leĭ.

Vite: 118 vite marĭ cornute, 300 oĭ, 18 caĭ, 36 porcĭ.

Piscul. Vezĭ Negrași, jud. Argeș.

Piscul (Satul-Lipovenesc), *cătun,* pendinte de com. Izlazul, jud. Brăila, spre N.-E. și la 3 kil. de reședința comuneĭ.

Are o populație de 1602 suflete; o biserică și un schit de maicĭ lipovene.

Piscul, *sat,* și reședința comuneĭ cu acelașĭ nume, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ, așezat pe un pisc de deal între văile străbătute de pîraiele Suhaiul și Gerul, și avînd o populație de 359 familiĭ, saŭ 1351 suflete; o biserică și o școală.

Suprafața teritoriuluĭ e de 1920 fălcĭ, din care 816 fălcĭ arabile, 37 pădure de salcie, 461 fălcĭ imaș, 35 fălcĭ viĭ, 27 fălcĭ vatra satuluĭ și 7 fălcĭ neproductive.

Se crede că satul Piscul este vechiŭ de vr'o 400 de anĭ; în vechime se numea Hîrșești, după o vale a moșieĭ din partea de N., care și azĭ poartă aceeașĭ numire.

Legenda spune că pe apa dintre Piscul și Peneul staționaŭ în vechime vase plutitoare, dar că în urmă, apa retrăgîndu-și cursul, a rămas aicĭ numaĭ o gîrlă alimentată de ploĭ, din vărsăturile Siretuluĭ și din matca Geruluĭ. Această gîrlă înconjură Piscul din treĭ părțĭ, așa că-ĭ dă făptura uneĭ peninsule.

Se zice că locuitoriĭ luĭ aŭ venit din alte treĭ sate desființate, și anume: Căprioreniĭ, de la Căprioara, ce astăzĭ e pădure de sălcie pe malul Siretuluĭ, tot în această comună; Mîndreștiĭ, veniți din altă parte a comuneĭ; și Hîrșeștiĭ.

Piscul, *sat,* jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Piscul, reședința primărieĭ. Vezĭ com. Piscul.

Piscul, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Piscul, reședința primărieĭ. Vezĭ com. Piscul.

Piscul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Cociocul, jud. Ilfov, pl. Znagov, situat la N.-E. de pl. Cociocul, între balta Țigănești și rîul Ialomița. In dreptul satuluĭ, pe calea națională București-Ploești, este un pod de lemn peste acest rîŭ.

Mare parte din locuitoriĭ se ocupă cu olăria.

Se întinde pe o suprafață de 213 hect., cu o populație de 260 locuitorĭ.

Domeniuluĭ Coroaneĭ aparțin 52 hect. și locuitorilor, 162 hect. Pe Domeniul Coroaneĭ se cultivă 24 hect. (18 hect. sunt pă-

dure şi restul izlaz). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are: o biserică cu hramul Izvorul-Tămăduireĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 1 heleşteŭ.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 156 şi al celor micĭ, de 270.

Piscul, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Gradiştea, căt. comuneĭ Domniţa, în partea de E. a comuneĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul, la 2 kil. spre E. de căt. de reşedinţă. Are o întîndere de 180 hect. şi o populaţiune de 120 familiĭ, saŭ 700 suflete, din carĭ 100 contribuabilĭ; o biserică şi o şcoală mixtă.

Piscul, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Piscul, pe linia Bărboşi-Tecuciŭ, pusă în circulaţie la 13 Septembrie 1872. Se află între staţiile Independenţa şi Vameş. Înălţimea d'asupra nivelului Mării e de 28 m. 60.

Piscul, *munte*, în jud. Gorj, plaiul Novaci şi la N.-E. comuneĭ Baia-de-Fier.

Piscul, Netotul, Obîrşia şi Oticul, *munţi* aĭ statuluĭ, jud. Muşcel, arendaţi anual cu 1300 l.

Piscul, *loc*, pe vîrful numit Olarul, jud. Muşcel, pl. Argeşelul, com. Lăicăi-Runceasa. Se zice că aci s'ar fi bătut Radu-Negru cu Tătariĭ.

Piscul, *pichet de graniţă*, pe marginea Dunăreĭ, jud. Mehedinţi.

Piscul-Ariilor, *deal*, în partea de E. a com. Ivineteşti, pl. Prutul, jud. Fălciŭ.

Legenda spune că pe acest deal în mijlocul pădurilor, ar fi fost nişte ariĭ de pîine ascunse de către locuitoriĭ în timpul bejeniilor, din cauza încălcăreĭ Tătarilor. Tot pe piscul acestuĭ deal se află o movilă, de pe vîrful căreia se vede la o mare depărtare în toate direcţiunile.

Se zice că această movilă, ca multe altele, servea străjerilor Moldoveni, spre a vesti năvălirile barbarilor, prin aprinderea de şomoege de fîn, legate în vîrful prăjinilor.

Piscul-Boerilor, *pisc*, jud. Prahova, plaiul Prahova, com. Valea-Lungă.

Piscul-Boeruluĭ, *munte*, în jud. Gorj, plaiul Novaci, com. Polovraci, la N. şi în partea dreaptă a Olteţuluĭ, lîngă curmătura acestuĭ rîŭ.

Piscul-Caluluĭ, *sat*, în jud. Argeş, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Deduleşti-Vărzari.

Piscul-Caluluĭ, *munte*, la N.-E. de com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muşcel. Aci sunt stîne unde se fabrică brînză, unt şi urdă.

Piscul-Caluluĭ, *pădure* supusă regimuluĭ silvic, pe muntele cu acelaşĭ nume, com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muşcel, în întindere aproximativă de 500 hect. Se învecineşte la N. cu Găinaţul; la S., cu Moşoroaele; la E., cu rîul Argeşelul şi la V., cu Rîul-Tîrguluĭ.

Piscul-Cireşuluĭ, *mahala*, jud. Vîlcea, pl. Mijlocul, com. Pîrîeni-d.-mj.

Piscul-Ciineluĭ, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 450 hect., com. Sinaia, pl. Peleşul, jud. Prahova.

Piscul-Ciineluĭ, *pădure*, pe moşia Piscul-Ciineluĭ, pl. Peleşul, jud. Prahova, în apropiere de com. Sinaia. Face parte din o proprietate privată, ce aparţine familieĭ Brîncoveanu-Bibescu.

E formată din fag şi brad, ocupînd cele două coaste expuse la V. şi N. promontoruluĭ ce se întinde spre confluenţa Prahoveĭ cu Valea-Rea. Terenul e o gresie argiloasă cu consistenţă slabă şi expusă surpăturilor, cînd e descoperit de pădure.

Pantele de jos, care coboară în faţa Sinaieĭ, între 1000 şi 1300 m. de înălţime, sunt foarte repezĭ. D'asupra pădureĭ, se întind, de la 1500—1800 m. înălţime, piepturĭ înclinate, ce servesc de păşune.

Pădurea Piscul-Ciineluĭ văzută de la Sinaia pare a fi populată cu un codru de fag curat. Intrînd însă în ea, vedem un subarboret format de amestecătură de fag cu brad dominant.

Piscul-Ciineluĭ, *izvor de apă minerală*, com. Sinaia, pl. Peleşul, jud. Prahova, proprietatea statuluĭ şi a caseĭ Brîncoveneşti, situat pe regiunea munţilor, în apropiere de gara Sinaia. Acest izvor conţine iod şi pucioasă.

Piscul-Cocoruluĭ, *moşie*, judeţul Argeş. Vezĭ Nănăseşti.

Piscul-Corbuluĭ, *sat*, făcînd parte din com. Nicoreşti, jud. Tecuciŭ, şi situat pe malul Siretuluĭ, în partea de V. a com., despărţit de Coasta-Lupeĭ prin o rîpă.

Are o întindere de 3 1/2 kil. şi se află la 3 kil. şi 250 metri de Nicoreşti.

Are o populaţie de 143 familiĭ, saŭ 639 suflete, care locuesc în 140 case; o biserică,

cu hramul Intîmpinarea-Domnuluĭ. Biserica actuală este zidită la 1826. In locul eĭ aŭ maĭ fost încă alte treĭ biserici, care aŭ fost, se zice, arse de Tătarĭ.

Piscul-Corbuluĭ, *numire dată părţeĭ dealuluĭ* ce se întinde la S. de satul Popeşti, com. Micleşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ.

Piscul-Cornetuluĭ, *deal*, la N. de com. Dobreşti, pl. Podgoria, jud. Muşcel, înalt cam de 250 metri. In vîrful săŭ se văd cărămizĭ şi ruine vechĭ de zid.

Piscul-Crăsani, *localitate*, jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Copuzul, în care abundă ceramica dacă şi preistorică şi care se învederează prin o mulţime de cioburĭ de vase. («Trompeta Carpaţilor», No. 1137 din 1874 şi Tocilescu, «Dacia înainte de Romanĭ»).

Piscul-cu-Bordeele, *pisc*, pe creasta şiruluĭ de dealurĭ ce brăzdează în lung şi lat com. Costeşti, plaiul Horezul, jud. Vîlcea; se prelungeşte pe toată partea de E. a com., în stînga rîuluĭ Costeşti.

Piscul-cu-Brazĭ, *munte*, în jud. Dîmboviţa. Vezĭ Brînduşile.

Piscul-cu-Drumul, *deal*, în jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, com. Valea-cu-Apă, spre E. de com.; se întinde din dreptul com. pănă spre S.-V. de com. Negomirul, jud. Mehedinţi; este acoperit cu pădure măruntă.

Piscul-cu-Plopĭ, *pisc*, spre S. de com. Talea, plaiul Peleşul, jud. Prahova. Servă de păşune vitelor locuitorilor.

Piscul-cu-Popeşti, *moşie* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Piscul, în suprafaţă de 2338 hect., din care 605 hect. s'aŭ vîndut. Are pădure pe ea. Inainte aparţinea mănăstireĭ Caluiul.

Piscul-cu-Popeşti, *pădure* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Piscul, în întindere de 100 hect., populată cu tufanĭ.

Piscul-cu-Şira, *deal*, la N. com. Rădeşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt, servind de păşune vitelor locuitorilor.

Pe acest deal Ruşiĭ şĭ-aŭ aşezat corturile la anul 1854.

Din creştetul dealuluĭ, atît la E. cît şi la V. încep şesurĭ întinse, pe care se cultivă cereale.

Piscul-Domnuluĭ, *pisc*, pe culmea ce se lasă din creasta Carpaţilor, printre gîrlele Drajna şi Teleajenul, jud. Prahova, com. Drajna-d.-j., plaiul Teleajenul. Aci, la confluenţa rîuluĭ Drajna cu Teleajenul, se termină culmea de deal ce începe din muntele Craiul şi se lasă spre S. Vezĭ Drajna-d.-s.

Piscul-Drăghicĭ, saŭ **Rogojasca**, *pădure* a statuluĭ în întindere de 150 hect., jud. Prahova, pl. Podgoria.

Piscul-Floareĭ, *pisc*, pe dealul Coasta-Lungă, com. Şerbăneşti, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, din al căruĭ vîrf se vede stabilimentul balnear de la băile Govora, situate în Valea-Hinţeĭ.

Piscul-Galben, *trecătoare*, în Transilvania, jud. Vîlcea. De la acest pichet şi pănă la Dobruna, cea maĭ apropiată trecătoare, sunt 20 kil.

Piscul-Herasca, *sat*, facînd parte din com. rur. Cociocul, pl. Znagovul, jud. Ilfov, situat la N. de Cociocul, între pădurea Radu-Vodă şi malul drept al rîuluĭ Ialomiţa.

Se întinde pe o suprafaţă de 290 hect., cu o populaţie de 158 locuitorĭ.

Statuluĭ aparţin 188 hect. şi locuitorilor, 102 hect. Statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ 30 hect., restul e pădure. Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Numărul vitelor marĭ e de 116 şi al celor micĭ de 181.

Piscul-Hîrseşti, *moşie* a statuluĭ, în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Piscul.

Piscul-Holmul, *deal*, maĭ jos de dealul Baba-Ghicea, lîngă satul Cordeni, com. Ivineţeşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ. La poala acestuĭ pisc, într'o poiană întinsă şi cu privelişte frumoasă, se află biserica satuluĭ Cordeni, zidită la 1815.

Piscul-Inalt-şi-Ţuţuiat, *şir de dealurĭ*, paralel cu culmea Măcinuluĭ şi oblic pe culmea Isacceĭ, jud. Tulcea; se desface din dealul Greci; se întinde spre N., avînd o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd partea de E. a plăşeĭ Măcin şi a comunelor sale Greci şi Jijila; din el se ramifică spre N. dealurile Pietrosul, Chitlis, Sevastin, Piscul-Roşu; şi spre E., dealurile Oltoiul, Gogoncea şi al-Teilor; din el îşĭ iaŭ naştere văile: Nevestelniţa, Valea-Ascunsă, Luncăvicioara, Luncaviţa-Mică, Valea-Lupuluĭ despre E. şi Rahova, Ditcon, Crucelari, despre V.; ramificaţiile care privesc satul Greci sunt rîpoase şi prăpăstioase; pe muchia luĭ merge drumul comunal Jijila-Balabancea; este acoperit cu pădurĭ întinse

de stejarĭ şi teĭ şi cu păşunĭ bogate.

Piscul-Leotiĭ, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 200 hect., pendinte de com. Nucşoara, plaiul Nucşoara, jud. Muşcel.

Piscul-Leşilor, *zăvoiŭ de salcie*, jud. Vlaşca, pl. Cîlnişteа, în valea Argeşuluĭ, pe proprietatea Grădiştea, a d-luĭ N. Tătăranu. Se zice că şĭ-a luat numele de la Leşiĭ, ce aŭ staţionat aci cu ocazia lupteĭ de la 1765 între Ruşĭ şi Turcĭ, din faţa Comeneĭ.

Piscul-Leurzeĭ, *proprietate*, a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, fostă pendinte de schitul Brebul, com. Brebul, plaiul Prahova, jud. Prahova, în întindere de 245 hect., din care 78 hect. suprafaţă împădurită şi 167 hect. pămînt cultivabil şi fineţe. Are multe golurĭ.

Piscul-luĭ-Băloiŭ, *deal*, în jud. Gorj, com. Bolboşi, din plasa Jiuluĭ, spre E. de comună; începe din raionul judeţuluĭ Mehedinţi; se întinde d'alungul comuneĭ; pe acest deal se află pădure, plantaţiĭ de viĭ şi prunĭ.

Piscul-luĭ-Bîrsan, *pisc*, maĭ la S. de piscul Piatra, jud. Prahova, com. Drajna-d.-j., plaiul Teleajenul. Pe el se află fineţe, iar la poalele luĭ se cultivă cereale.

Piscul-luĭ-Ciocan, *pisc*, pe culmea de deal ce se lasă din creasta Carpaţilor, printre gîrlele Drajna şi Ogretinul, com. Drajna-d.-s., jud. Prahova.

Piscul-luĭ-Dobre, *deal*, situat în partea de N. a com. Cornul, pl. Prahova, jud. Prahova. Serveşte pentru păşunatul vitelor.

Piscul-luĭ-Vodă, *pisc*, pe teritorul com. Iepureni, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, pe capătul de E. al dealuluĭ Taina, lîngă valea Benţa. Legenda spune că pe acest pisc de deal a fost un palat domnesc, pe timpul cînd exista tîrgul Benţa.

Piscul-Lung, *munte*, la N. de com. Rîmeşti, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, proprietatea statuluĭ, servind de suhat pentru oĭ. Aci se fabrică brînză bună de burduf.

Piscul-Lung, *pădure*, a statuluĭ, situată pe muntele Cocora, com. Vaideeni, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, în întindere de 563 hectare.

Piscul-Lung, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 95 hect., situată în com. Vaideeni, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Piscul-Lungeni. Vezĭ Lungeni, jud. Argeş.

Piscul-Lunguluĭ, *deal*, cu viĭ, în jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., com. Mărgineni. Are două vîlcele, una spre E., numită Valea-Lunguluĭ, cu 3 fîntînĭ, şi alta spre V., avînd 4 fîntînĭ şi numită Papa.

Piscul-Lupuluĭ, *capul de N. al Ostrovuluĭ*-Lupuluĭ, unde canalul Lata se uneşte cu Stuparița, pe teritoriul com. Tichileşti, jud. Brăila.

Piscul-Moşuluĭ, *sat*, jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Moşoaia.

Piscul-Netotuluĭ, *munte*, lîngă graniţa Transilvanieĭ, jud. Muşcel, fostă proprietate a schituluĭ Aninoasa.

Piscul-Netotuluĭ, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 400 hect., plaiul Nucşoara, jud. Muşcel.

Piscul-Paiuluĭ, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Oniceni, spre S. de satul Oniceni.

Piscul-Păruluĭ, *vîrf de deal*, al culmeĭ Dealuluĭ-Izvoarelor, jud. Tulcea, situat în pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Meidan-Chioi şi anume în partea centrală a plăşeĭ şi cea de N. a comuneĭ, la 2 kil. spre N. de sat; are o înălţime de 267 m., punct trigonometric de rangul al 3-lea, dominînd satul şi valea Meidan-Chioi; pe la poalele luĭ trece drumul comunal Luncaviţa-Meidan-Chioi şi Valul-luĭ-Traian; este acoperit cu păduriĭ.

Piscul-Perişani, *moşie*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pe teritoriul com. Rasa, pe care se află satul Lefter.

Piscul-Pleşuv, *vîrf*, pe culmea înaltă a dealuluĭ de pe moşia Orofteana-Suţu, com. Orofteana, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ, cu vedere întinsă asupra Basarabieĭ şi Bucovineĭ. Tradiţia spune că aicĭ era loc de străjuire în timpurile de năvăliriĭ barbare.

Piscul-Predoaneĭ, *deal*, com. Priseaca, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt.

Piscul-Rahoveĭ, *deal*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Bogdana, spre N. de satul Bogdana.

Piscul-Raduluĭ, *sat*, cu 20 familiĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur.

Groşi. Are o biserică vechĭe, făcută de un capitan Radu Hoţul, de la care se trage şi numele satuluĭ.

Piscul-Raduluĭ, *cătun*, în jud. Putna, com. Găurile, pl. Vrancea, situat pe Pîrîul-Găurii şi împrăştiat de-a lungul acestuĭ pîrîŭ.

Are o populaţiune de 437 suflete, care locuesc în 100 case; o biserică filială, cu hramul Sf. Niculae.

Piscul-Raţeĭ şi Chiciul-Mic, *păduri*, de ostrov, situate în pl. Balta, jud. Brăila.

Piscul-Raţeĭ se mărgineşte de jur împrejur cu Dunărea-Veche. Chiciul-Mic se hotăreşte la E. cu Dunărea-Vechĭe; la V., cu Veriga-Raţeĭ, ce o desparte de Giurgeanca.

Aŭ o suprafaţă de 125 hect., populată cu salcie.

Piscul-Rizuluĭ, *deal*, în jud. Fălciŭ, pl. Crasna, com. Ivineţeşti, numit ast-fel de la spătarul Gh. Rizu, fost proprietar aci pe la 1800.

Piscul-Roşu, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Luncaviţa; se desface din dealul Piscul-Inalt-şi-Ţuţuiat; se întinde spre N., într'o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de N.-V. a plăşeĭ şi cea de S.-E. a comuneĭ; se întinde printre Valea-Codruluĭ şi a-Stancăĭ; este acoperit cu păduri şi tufărişuri; vîrful săŭ este format din granit roşu.

Piscul-Roşu, *loc*, unde se varsă pîrîul Valea-Popeĭ, din jud. Vasluiŭ, com. Borăşti, pl. Funduri, în rîul Şacovăţul. De aci se scoate mult nisip roşiatic.

Piscul-Rusuluĭ, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Stăniţa, spre S. şi la 3 kil. de satul Stăniţa, aşezat pe un vîrf de deal. Are o populaţie de 18 familiĭ, saŭ 80 suflete, din care 18 contribuabilĭ, locuind în 21 case; o biserică de lemn.

Locuitoriĭ posedă: 99 vite marĭ cornute.

Piscul-Scroafeĭ, *deal*, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, ce se lasă din Dealul-Măgurilor, desparte valea Ploscuţa de afluentele săŭ de pe stînga, pîrîul Scroafa.

Piscul-Sereĭ, *deal*, înalt, în com. Bujor, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ.

Piscul-Socoleĭ, *loc* puţin ridicat, de unde începe hotarul tîrguşoruluĭ Socola, jud. Iaşi, pl. Codrul, com. Buciumi, şi unde se sfîrşeşte tîrguşorul Treĭ-Fîntînĭ; peste el trece şoseaua naţională Iaşi-Vasluiŭ.

Piscul-Stana, *pisc*. Vezĭ Stana, sat şi deal, com. Tîrziĭ, plasa Crasna, jud. Fălciŭ.

Piscul-Turcilor, *munte*, în jud. Muşcel. D'aci, rîul Dîmboviţa, care udă poalele sale, ia direcţia spre S., după ce trece printre picioarele vîrfurilor: Tămaşul, Cascul, Tămăşelul şi se dirige către Drăgănelul. Aci este o cetate, care ar fi făcută de Turcĭ pe la anul 1737, cînd cu resbelul dintre Austria şi Turcia.

Piscul-Turcilor, *pădure* supusă regimuluĭ silvic, pe piscul cu acelaşĭ nume, proprietate a d-luĭ I. Bejan, pendinte de com. Rucărul, plaiul Dîmboviţa, judeţul Muşcel; are o întindere de 110 hect. împreună cu pădurea Berila, avînd, ca esenţă dominantă, fag.

Piscul-Turculuĭ, *loc*, în jud. Muşcel, pl. Podgoria, com. Dobreşti. La 1821, vr'o 40 locuitorĭ din Găeşti, capitala jud. Vlaşca pe atuncĭ, în frunte cu ispravnicul Colfescu, s'aŭ ascuns de frica Turcilor în pădurĭ.

De atuncĭ acel pisc s'a numit Piscul-Turculuĭ.

Piscul-Turculuĭ, *localitate*, la V. com. Mateeşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vilcea, unde se zice că ar fi locuit Turcĭ şi avînd în pămînt rămăşiţe de ziduri. Spre V. se ridică înălţimea numită Măgura, de unde se vede, spre E., jumătate pl. Horezul, spre S., jumătate pl. Olteţul şi spre V., jumătate pl. Novaci (jud. Gorj).

Piscul-Turculuĭ, *pădure*, în jud. Brăila, pl. Vădeni. Se mărgineşte la E. şi N. cu Dunărea-Măcinuluĭ; la V., cu Dunărea-Vapoarelor; la S., cu veriga Piscul-Turculuĭ. Suprafaţa: 12 1/3 hect., esenţa: salcie.

Piscul-Ţiganuluĭ, *munte*, la N. com. Rîmeşti, pl. Horezul, jud. Vîlcea, între munţiĭ Bolca şi Petricica. Serveşte de suhat pentru vitele marĭ.

Piscul-Uliuluĭ, *pisc*. Vezĭ Podişul, deal, com. Băşeşti, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Piscul-Ulucilor. Vezĭ Popeşti, deal, com. Tanacul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ.

Piscul-Văieĭ-Marĭ, *pisc*, în jud. Prahova, pl. Podgoria, comuna Hîrsa, pe care a fost plantată viţă şi care servă de păşune vitelor şi pentru cultura cerealelor, de cînd viile s'aŭ filoxerat.

Piscul-Zavereĭ, *loc*, în jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., com. Zăvideni, unde la 1821 avu ciocnire Tudor Vladimirescu cu Greciĭ. Astăzĭ e acoperit cu viĭ.

Pisculeasa, *moşie*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Poiana, în suprafaţă de 2100 hect., din care 120 hect. pădure.

Pisculcni, *cătun*, al com. Tisăul, jud. Buzăŭ, cu 120 locuitorĭ şi 33 case.

Pisculeşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Tinosul, pl. Crivina, jud. Prahova. Locuitoriĭ acestuĭ cătun s'aŭ împroprietărit la 1864.

Pisculeşti, *vechĭe numire a satuluĭ* Mărculeşti, jud. Prahova.

Pisculeşti, *trup de moşie*, al statuluĭ, jud. Prahova, pl. Crivina, com. Tinosul, fost pendinte de mănăstirea Mislea, în întindere de 227 hect., din care 41 hect. pădure, vîndute d-luĭ Colonel Carcaleţeanu, cu 160000 leĭ.

Pisculeşti, *trup de pădure*, al statuluĭ, în întindere de 30 hect., pendinte de com. Şirna, plasa Tîrgşorul, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Şirna (400 hect.), formează pădurea Şirna.

Pisculeţul, *sat*, în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ghidiciul, cu 236 suflete, locuind în 33 case.

Pisculeţul, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ghidiciul.

Piscunaşul, *ramificaţie* a munteluĭ Penteleul, jud. Buzăŭ, între Miclăuşul şi Piciorul-Capriĭ şi care se prelungeşte spre E. pănă în apropiere de rîul Slănicul.

Piscupeasa, *numire dată uneĭ părţĭ din pădurea* statuluĭ Bradul-cu-Sforile, jud. Buzăŭ, pădurea de fagĭ seculariĭ, acoperind muntele Stîna-Bătrînă, din comuna Lapoşul.

Piscupia, *numirea vechĭe a satuluĭ* Bălţeşti, din jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Podeni-Vechĭ.

Piscupul, *movilă* înaltă, în jud. Buzăŭ, com. Găvăneşti, în marginea laculuĭ Costeiul.

Piscuriĭ-luĭ-Văeărie, *deal*, jud. Prahova, pl. Filipeşti, com. Diţeşti, pe care maĭ nainte, a fost situată com. Diţeşti. Pe dealurile com. sunt plantate viĭ, pruniĭ, nucĭ şi meriĭ. Parte servă şi de păşune pentru vitele locuitorilor.

Piscurile, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Jiul, la N. com. Costeşti-Daia. Se compune din cătunele Piscurile şi Sărdăneşti. Cătunul Sărdăneşti situat pe ţărmul stîng al Jiuluĭ, se bucură de un pămînt fertil. Căt. Piscurile, fiind aşezat maĭ mult pe dealurĭ păduroase, avînd o strîmtă vălcea de cultivat, locuitoriĭ săĭ se ocupă maĭ mult cu lucrarea lemnuluĭ şi maĭ cu seamă cu dogăria.

Suprafaţa com. e de 1438 hect., din care: 560 hect. pădure, 548 hect. loc cultivat, fîneţe şi păşune, 14 hect. viĭ şi 19 hect. pruniĭ, parte ale locuitorilor moşneniĭ şi împroprietăriţĭ, parte ale proprietăţeĭ mariĭ.

Are o populaţie de 170 familiĭ, saŭ 253 suflete, din care 138 contribuabilĭ; 2 bisericĭ, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Locuitoriĭ posedă: 22 pluguri, 105 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ, 393 vite mariĭ cornute, 16 caĭ, 372 oĭ, 58 capre, 102 rîmătorĭ; 15 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la venituriĭ de leĭ 1627, baniĭ 25, iar la cheltueliĭ de leĭ 1361, baniĭ 32.

Comunicaţia în comună se face prin şoseaua comunală, care o pune în legătură la S. cu com. Costeşti-Daia, iar la N.-V. cu comuna Plopşorul.

In comună se găsesc 4 puţuri şi 5 fîntînĭ.

Dealurile maĭ însemnate în Piscurile sunt: al-Jiuluĭ, Pietroasa şi al-Sterpoaeĭ.

Piscurile, *cătun* de reşedinţă al com. Piscurile, pl. Jiul, jud. Gorj.

Are o suprafaţă de 452 hect., între care: 60 hect. pădure, 208 hect. arabile, fîneţe şi păşune, 13 hect. viĭ şi 15 hect. pruniĭ.

Are o populaţie de 117 familiĭ, saŭ 336 suflete, din care 85 contribuabilĭ; o biserică de lemn, făcută de locuitoriĭ pe la anul 1878, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă şi cu dogăria.

Eĭ posedă: 12 pluguri, 80 care cu boĭ; 220 vite mariĭ cornute, 8 caĭ, 149 oĭ, 61 capre, 73 rîmătorĭ; 10 stupĭ cu albine.

Piscurile, *vale*, spre N. de com. Topeşti, plaiul Vulcanul, jud. Gorj; se întinde, de la N. spre S., din locul numit al Tăciunilor, pe o întindere de 3 kil.; trece printre dealurile Ironi şi Petreni, şi dă în Valea-Pîrgavuluĭ.

Piscurile, *vale*, pe care e situat cătunul Piscurile, jud. Gorj, pl. Jiul; are o direcţiune N.-S.; e formată la E. din Dealul-Bibeştilor, iar la V. de culmea dealuluĭ din stînga Jiuluĭ.

Pisera şi Gropana, *moşiĭ*, aparţinînd spitaluluĭ din Tecuciŭ, jud.

Tecuciŭ, situate în raionul com. Brăhășești.

Pisica, *com. rur.*, în jud. Tulcea, pl. Măcinul, situată în partea de N.-V. a județuluĭ, la 72 kil. spre N.-V. de orașul Tulcea, capitala districtuluĭ, și în partea de N. a plășeĭ, la 24 kil. spre N. de orășelul Măcin, reședința plășeĭ.

Se mărginește la N. cu jud. Covurluiŭ, de care se desparte prin fluviul Dunărea; la E., cu Basarabia, despărțită tot prin Dunăre; la S., cu com. Văcăreni și Luncavița; la V., cu jud. Brăila, despărțită prin Dunăre.

Face parte din regiunea șeasă a județuluĭ. Cea maĭ mare parte a teritoriuluĭ săŭ este formată din mlaștinĭ (5000 hect.), lacurĭ și bălțĭ (2000 hect.), Dunăre și gîrle (3000 hect.) și numaĭ 2000 hect. sunt pămînt ferm, și acesta format din așa numitele grinduri (locurĭ ridicate de-asupra stuhuluĭ) de pe malul drept al Dunăreĭ, din care principalele sunt: Grindul-Golășeilor (păduros), Grindul-Oalelor, Grindul-Vulcanuluĭ, Lățimea, Zătoaca, ostrovul Chiciul, Grindul-Gemeneĭ (acoperit în parte cu pădurea Gemenea), Grindul-Galaților, Grindul-Cluciuluĭ, Tinda, Grindul-Brăileĭ, Grindul Gogonceĭ și Pisica, cel maĭ mare și cultivabil. Înălțimea medie a acestor grinduri este de la 1—4 m. de-asupra nivelului Dunăreĭ și bălților de prin prejur.

Movile care depășesc acest nivel, sunt: movila Zătoaca, 9 m., pe grindul cu același nume, la N.-V.; Movila-Cardonuluĭ, 6 m., pe grindul Pisica, la N.; movila Popina-Mare, 26 m., un vîrf de deal pietros într'o insulă din lacul Popina; movila Popina-Mică, pe grindul Pisica, 10 m., la S. Grindul Pisica are la N. două păduri, numite Pisica și Pădurea-de-la-Reni, (numită ast-fel pentru că se află în fața orașuluĭ rus Reni), apoĭ pădurea Popina-Mică, cam de 40 hect. Intinderea tuturor pădurilor este de aproape 700 hect. Insule sunt: ostrovul Chiciul de 80 hect. la apus, format de Dunăre și separat de uscat prin brațul Zătoaca, acoperit cu tufăriș de sălciĭ și situat în fața orașuluĭ Galați; insula Popina, la S., în lacul Popina, cu 12 hect. întindere înaltă de 26 m. formată din piatră, acoperită cu un strat subțire de pămînt pe care crește puțină iarbă și mușchiŭ.

Dunărea, o udă la V., N. și E., despărțind-o de Basarabia, pe o întindere de aproape 40 kil. și formează ostrovul Chiciul, ce aparține com. Pe lîngă Dunăre avem o mulțime de gîrle ce sunt formate de ea și se scurg tot în ea: Așa sunt Gîrla-Mocanuluĭ, ce formează Balta-Mocanuluĭ, la S.-V.; Gîrla-luĭ-Tănase, ce se unește cu Gîrla-luĭ-Hileru, spre a se vărsa în gîrla Zătoaca, udînd cîte-șĭ trele partea vestică a com.; Gîrla-Brăileĭ, ce se ramifică în maĭ multe brațe, comunicînd și cu lacul Popina, și udînd comuna la răsărit; cea maĭ însemnată, gîrlă Ciulinețul care udă com. prin mijloc, d'alungul grinduluĭ Pisica, trecînd și prin satul Pisica; Gîrla-Combreĭ, maĭ mult o baltă de cît o gîrlă, la S.

Bălțĭ sunt numeroase și de diferite mărimĭ. La E. sunt Crapina, de 420 hect., stă în legătură cu Dunărea și cu balta Popina, de 100 hect.; Glăvița-Mare, 24 hect.; Racul, 10 hect.; Balta-Brăileĭ, 10 hect.; Lungul, 15 hect.; Baroana, 10 hect.; Glavița-Mică, 20 hect.; Flotea, 5 hect.; Boul-Roșu, 6 hect. La S. sunt: Slavna, 5 hect.; Tinosul, 4 hect.; Balta-Ascunsă, 34 hect.; Tinda, 20 hect. Spre S. și V. de com. sunt: Cluciul, 60 hect.; Ciulinița, 50 hect.; Plosca, 200 hect., ce comunică cu balta Lățimea, de 20 hect. și Balta-Mocanuluĭ, de 110 hect.; Bălășești, 80 hect., și altele maĭ micĭ, a căror întindere totală este de 120 hect. Malurile acestor bălțĭ sunt joase; ele conțin peștĭ de diferite speciĭ: crap, somn, băbușcă, lin, știucă, etc. Venitul pescuituluĭ este al Statuluĭ.

Se compune din două cătune: Pisica, cătunul de reședință, așezat spre N., pe malul stîng al gîrleĭ Ciulinețul, la 1 kil. de Dunăre; Azacliul, la V., pe grindul Zătoaca, la 15 kil. spre V. de cătunul de reședință, Pisica.

Intinderea totală a com. e de 12000 hect., din care: 2000 hect. loc bun pentru cultură; din acesta 40 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ, 180 hect. sunt ale locuitorilor, 650 hect. ale particularilor și restul, împreună cu bălțile și stuhurile, sunt ale statuluĭ.

Are o populație de 155 familiĭ, saŭ 615 suflete, din care 166 contribuabilĭ; 2 școale, una în căt. Pisica, fundată în 1888 de locuitorĭ, condusă de un învățător, frecuentată de 43 copiĭ; alta, în căt. Azacliŭ, fundată în 1886 de locuitorĭ, condusă de o învățătoare; și frec. de 53 copiĭ; două biserică, una în căt. Pisica, cu hramul St. Nicolae, zidită în 1885 de către locuitorĭ, pe ruinele uneia maĭ vechĭ, deservită de un preot și un cîntăreț; a doua în căt. Azacliŭ, tot cu hramul St. Nicolae, zidită de către locuitorĭ în anul 1834, cu un preot și un cîntăreț.

Locuitoriĭ posedă: 24 pluguri,

100 boĭ, 80 vacĭ, 800 oĭ, 50 capre și 250 rîmătorĭ.

Comerciul este activ și constă în import de instrumente agricole, lipscănie, etc. și în export de pește, lapte, păsărĭ și vite.

Budgetul com. e la venitурĭ de 6000 leĭ și la cheltuelĭ, de 5950 leĭ.

Căĭ de comunicație sunt drumurile naturale, ce duc la căt. Azaclĭŭ, la com. Văcăreni, Luncavița și unul pe malul Dunăreĭ spre orașul Isaccea.

Pisica, *sat,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, căt. de reședință al com. Pisica, așezat în partea nordică a com. și a pl., pe grindul cu același nume, nu departe de Dunăre, pe malul stîng al gîrleĭ Ciulinețul.

Se mărginește la apus cu căt. Azaclĭŭ, la S. cu com. Văcăreni și Luncavița, la N. și E. cu Basarabia, de care se desparte prin Dunăre.

Are o întindere de 8000 hect., din care 740 hect. loc solid, restul bălțĭ și stufurĭ, și 22 hect. ocupate de vatra satuluĭ.

Are o populație de 80 familiĭ saŭ 400 suflete; o școală mixtă cu un învățător; o biserică.

Pisica, *vechĭe numire a satuluĭ* Eliza, ce formează acum satul Elisa-Stoenești.

Pisica, *insulă,* în Dunăre, în pl. Borcea, jud. Ialomița, în dreptul satuluĭ Tonea, avînd pășunĭ și pădure de salcie și plop.

Pisica, *pichet vechĭŭ de frontieră,* pe Dunăre, în insula cu același nume, jud. Ialomița, pl. Borcea, în dreptul satuluĭ Tonea.

Pisica, *grind,* saŭ loc ridicat deasupra loculuĭ înconjurător, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rurale Pisica; are o formă lunguiață și serpuitoare începe de la Dunăre și este străbătut de-alungul săŭ de gîrla cea mare a Ciulnețuluĭ. Stă în legătură la V. cu grindurile Ciupitoaia, Grindul-Galaților, al-Cluciuluĭ și Tinda; la E., cu grindurile Gogoncea și Grindul-Brăileĭ. In interiorul săŭ se află două movile: Popina-Mică, de 10 m., și Movila-Cardonuluĭ, de 6 m., puncte trigonometrice. Pe el, aproape de Dunăre, se află așezat satul Pisica, iar în partea sa nordică se află o pădure. Prin centrul săŭ, de-alungul gîrleĭ Ciulnețul, merge drumul comunal Pisica-Luncavița. Are o întindere cam de 410 hect. și e cultivat în mică parte.

Pisica, *japse,* jud. Brăila, situată în ostrovul Popa la N. de Japșa-Mută și la S. de punctul Ibișĭ și începe din partea dreaptă a Cremeneĭ.

Pisica, *pădure,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul satuluĭ Pisica, situată în partea de N. a plășeĭ și a com., nu departe de Dunăre; se întinde pe grindurile Pisica și Gogoncea; e străbătută de 2 micĭ gîrlițe; prin marginea vestică merge un drum comunal pe marginea Dunăreĭ; are o întindere de aproape 100 hect.

Pisicarul, *pădure* a statuluĭ, în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ, în întindere de 150 hect. Face parte din proprietatea statuluĭ, numită Silištea-Glavaciocul.

Pistreni, *moșie,* a statuluĭ, pendinte de com. Scorțarul-Vechiŭ, pl. Vădeni, jud. Brăila, cu o suprafață de 1750 hect.

Pistritul, *cătun,* al com. Goidești, jud. Buzăŭ, cu 60 loc. și 14 case.

Pistrița, *sat,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Comănești. Altă dată forma singur o com. deosebită.

Pistrița, *pîrîŭ,* izvorînd din satul Pistrița, jud. Mehedinți; curge spre E., trece la com. Comănești, unde se împreună cu Pîrîul-Comăneștilor, udă comuna Crainici, unde ia numele de apa Crainici, îndreptîndu-se spre Iupca, unde curge sub acest din urmă nume.

Pistrița, *drum,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Comănești, ce unește satul Pistrița cu satul Tarnița și com. rur. Comănești; cel maĭ scurt drum între com. rur. Comănești și Baia-de-Aramă.

Pișolea, *pîrîŭ,* jud. Vîlcea, com. Călimănești, plaiul Cozia; izvorește dintre dealurile Piua și Pleșul, și se varsă în rîul Olt, în dreptul Ostrovuluĭ.

Pișteanul, *lac,* jud. Tulcea, în partea de V. a pl. Sulina și cea sudică a com. urb. Chilia-Vechĭe, format de lacul Cimpoiul; are 70 hect. întindere; e înconjurat cu stuf și conține pește.

Pișteștĭ-din-Deal, *cătun,* al com. Budieni, pl. Ocolul, jud. Gorj, situat pe dealul cu același nume, pe o întindere de 3000 hect., din care: 65 hect. arabile, 75 hect. fînețe, 6 hect. vie, 150 hect. izlaz, pădure și pomet, 4 hect. vatra satuluĭ.

Are o populație de 95 familiĭ, saŭ 480 suflete, din care 90 contribuabilĭ; 2 bisericĭ, una de lemn și alta de zid, deservite de un preot și un cîntăreț.

Locuitorii posedă: 10 pluguri, 18 care cu boi; 206 vite mari cornute, 20 cai, 380 oi și 30 capre.

Piștești-din-Vale, *cătun* de reședință al comunei Bălănești, pl. Ocolul, jud. Gorj, situat în valea pîrîului Amaradia, la S. com., pe o suprafață de 400 hect., din care: 50 hect. arabile, 55 hect. fînețe, 25 hect. vie, 60 hect. izlaz, 202 hect. pădure și pomet și 6 hect. vatra satului.

Are o populație de 118 familii sau 200 suflete, din care 123 contribuabili; o biserică de zid, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală.

In cătun se află: 4 puțuri și 3 fîntîni.

Locuitorii posedă: 22 pluguri, 40 care cu boi, 3 căruțe cu cai; 100 vite mari cornute, 3 cai, 400 oi, 129 rîmători; 20 stupi.

Comunicația în cătun se face prin șoseaua vecinală, care o pune în legătură la N. cu com. sa Bălănești, iar la S., cu cătunul Drăgoeni.

Pităreanca, sau **Sericul**, *trup de moșie*, în jud. Vlașca, com. Bățcoveni.

Piteasca, *sat*, făcînd parte din com. rur. Piteasca-Pasărea, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov, situat la N. de Pasărea. Aci este reședința primăriei.

Se întinde pe o suprafață de 1214 hect., cu o populație de 638 locuitori.

D-l Sp. Gazoti are 950 hect. și locuitorii 264 hect. Proprietarul cultivă 600 hect. (50 izlaz, 300 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Ilie, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț, edificată de doamna Pulheria Blaremberg, fostă proprietară a acestei moșii.

Comerciul se face de 3 cîrciumari.

Numărul vitelor mari e de 312, și al celor mici, de 516.

Satul se află pe locul de azi numai de la a. 1843; mai înainte se afla pe dealul Piteasca ce vine în partea despre Vest a satului, unde încă mai există rămășițe din biserica ce a fost pe atunci.

Piteasca, *deal*, jud. Ilfov, în partea de Vest a satului Piteasca avînd o suprafață cam de vr'o 500 pogoane, pe care se cultivă grîu, porumb, pepeni și din care o parte este acoperită cu pădure.

Piteasca-Pasărea, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, situată la N.-E. de București, lîngă valea Pasărea, la 22 kil. de București.

Se compune din satele: Pasărea, Cozieni și Piteasca, în raionul căreia intră și mănăstirea Pasărea, cu o populație de 1003 suflete, care locuesc în 283 case.

Se întinde pe o suprafață de 2372 hect. Statul și d-l Sp. Gazoti au 1800 hect. și locuitorii, 572 hect. Proprietarii cultivă 850 hect. (50 izlaz, 900 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul.

Budgetul com. e de 3568 lei la venit. și de 3428 lei la chelt.

Are patru biserici (la Cozieni, Piteasca și 2 la mănăstirea Pasărea); 1 școală mixtă; 3 heleșteie.

Vite: 232 cai și iepe, 108 boi, 198 vaci și viței, 14 tauri, 6 bivoli, 11 bivolițe, 59 capre, 24 porci, 964 oi.

Locuitorii posedă: 46 pluguri: 23 cu boi și 23 cu cai; 130 care și căruțe: 66 cu boi, 64 cu cai.

Locuitorii împroprietăriți sunt 104, neîmproprietăriți mai sunt 225.

Comerciul se face de 6 cîrciumari și 1 hangiu.

Piteșteanca, *sat*, făcînd parte din com. rur. Călărești-Șeinoaia, pl. Negoești, jud. Ilfov. Se întinde pe o suprafață de 750 hect., cu o populație de 134 locuitori.

D-l G. Pitișteanu are 650 hect. și locuitorii 100 hect. Proprietarul cultivă 540 hect. (25 izlaz, 74 pădure). Locuitorii cultivă 95 hect. (5 izlaz).

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor mari e de 244 și al celor mici, de 285.

Pitești, *plasă*, jud. Argeș. Se învecinește la N. cu pl. Argeșul, la E. cu jud. Muscel, de care este despărțit de Riul-Doamnei și Argeșul, la V. cu pl. Oltului și cu jud. Olt și la S. cu pl. Cotmeana și Gălășești. Este udată de rîurile Cotmeana, Vedea, Teleormanul, Rîul-Doamnei și Argeșul. Este deluroasă și aci se termină ultimele forturi ale culmilor de munți ce se ramifică din Carpați.

Intinderea totală a pl. este de 122661 pog (61330 hect.), din care 45670 pog. cultivabile, 36030 pog. pădure și 40961 pog. necultivabile.

Plasa Pitești are o com. urb. și 31 de com. rur., formate din 149 sate și cătune, cu o populație de 28000 suflete, 6673 case, 72 biserici. Reședința acestei pl este în Pitești, capitala județului. In pl. Pitești, sunt mai multe mănăstiri și schituri: Beștelei, Stanca, Trivalea. Prin pl. trece calea ferată Pitești-Slatina și șoselele naționale și județene: Pitești-Slatina, Pitești-C.-de-Argeș,

Piteşti-Turnul-Măgurele, Piteşti-Giurgiŭ, etc.

Statul posedă în pl. 4 proprietăţĭ, aducînd un venit anual de 14935 leĭ, şi 987 pogoane pădure.

Produce maĭ ales porumb bun, vin şi rachiŭ de prune.

In timpul din urmă aŭ început a se forma şi micĭ industriĭ în oraşul Piteşti.

Piteşti, *oraş*, pe malul drept al Argeşuluĭ, capitala jud. Argeş şi a pl. Piteşti. Se află la 288 m. d'asupra Mărĭĭ-Negre şi la 196,4 m. d'asupra Bucureştilor. Latitudine de N.: 44° 51′ 30″. Longitudine de E.: 22° 32′ 40″. Timpul: 1° 30′ 11″. Este la 108 kil. de Bucureşti şi la 81 kil. de Slatina cu calea ferată. Oraş comercial servind de întrepozit producţiunilor judeţelor Muşcel, parte din Vîlcea şi Argeş. Are o populaţie de 15570 locuitorĭ (1899), 8903 bărbaţĭ, şi 6667 femeĭ. Aci este reşedinţa tutulor autorităţilor administrative precum: Prefectura, Comitetul permanent, Tribunalul de I-a instanţă, Primăria, Creditul Agricol, poşta, telegraful (venit pe 1896—97: 68824 leĭ 64 b.). Este staţie principală a căeĭ ferate Bucureşti-Vîrciorova. Din Piteşti pleacă o ramură de drum de fer la Curtea-de-Argeş. Aci este reşedinţa diviziei a II-a a corpuluĭ I-iŭ de armată. Piteşti posedă un liceŭ: Liceul «I. C. Brătianu», clasic, înfiinţat ca gimnaziŭ la 1866, transformat, şi apoĭ o şcoală de meseriĭ, 3 şcolĭ primare de băeţĭ şi 3 de fete, maĭ multe institute, o şcoală izraelită, o şcoală la bis. catolică, una la bis. luterană şi una de fete micĭ. Are 11 bisericĭ ortodoxe şi anume: schitul Beştelei, cu hramul Sf. Treime; schitul Buliga, cu hramul Sf. Voevozĭ; schitul Trivalea, cu hramul Sf. Treime, aceste treĭ întreţinute de stat; bisericile: Sf. Ilie; Adormirea; Cuv. Paraschiva; Naşterea Domnuluĭ; Buna-Vestire; Sf. Nicolae; Sf. Gheorghe, saŭ Biserica-Domnească, fondată de Constantin Şerban Basarab şi de soţia sa Doamna Bălaşa, la anul 1656 şi bis. Sf. Ioan. Aceste bisericĭ sunt deservite de un personal compus din 20 preoţĭ, 11 cîntăreţĭ şi 11 paracliserĭ. Maĭ are o biserică catolică, una luterană, una protestantă, una armenească şi o sinagogă, 4 cimitire, o grădină publică, un bulevard frumos plantat care duce de la gară în centrul oraşuluĭ, o fabrică de postav, una de producte chimice şi un spital de 40 paturĭ.

Oraşul Piteşti are un budget de 475107 leĭ, 63 banĭ (1895—1896).

Averea mobiliară a oraşuluĭ Piteşti (1897): localul Primărieĭ cu terenul slobod, 130000 leĭ; localul Poliţieĭ şi judecătorieĭ de ocol, 81000 leĭ; localul şcoaleĭ de pe Bulevard, unde e şi gimnaziul, 151000 leĭ; localul şcoaleĭ de la Fotache, 44000 leĭ; localul şcoaleĭ No. 1 de băeţĭ, 30000 leĭ; localul şcoaleĭ de pe Bulevard, 51000 leĭ; Cazarma Pompierilor, 92000 leĭ; Moşia oraşuluĭ, 150000 leĭ; jumătatea din moşia Dobrogostea, 80000 leĭ; locurĭ virane în oraş şi pe lîngă rîŭ, 30000 leĭ; piaţa, calculat după venit 5%, 250000 leĭ; tîrgul din vale, idem, 540000 leĭ; grădina oraşuluĭ, 80000 leĭ; Fîntînele, 16000 leĭ.

In acest oraş se ţin anual maĭ multe bîlciurĭ, din care cele maĭ principale sunt: la Sf. Gheorghe, la Înălţarea Domnuluĭ, la Dumineca tutulor Sfinţilor şi la Drăgaica (24 Iulie).

Piteşti este cap de linie a maĭ multor şosele naţionale şi judeţene, precum şoseaua Piteşti-Bucureşti, şoseaua Piteşti-Cîmpulung, şoseaua Piteşti-C.-de-Argeş-R.-Vîlcea, şoseaua Piteşti-Slatina, şoseaua Piteşti-T.-Măgurele şi şoseaua Piteşti-Giurgiŭ.

Istoric. După cercetările pănă azĭ făcute, pe locul unde se află aşezat oraşul Piteşti, se ridica, în timpul dominaţiuneĭ romane, oraşul *Pirum*. Legenda spune că un Negru-Vodă ar fi descălecat Piteşti, ca şi Curtea-de-Argeş, Tîrgovişteа, Buzăul şi Cîmpulungul. Sigur este că multe din hrisoavele luĭ Mircea sunt datate din oraşul Piteştilor, la sfîrşitul secoluluĭ XIV. De la 1388 încoace, Domniĭ Ţăreĭ-Romîneştĭ aŭ avut printre oraşele lor de reşedinţă şi Piteşti. De atuncĭ, morile, viile şi drumul cel mare care trecea de la Bucureşti prin Piteşti la Cîmpulung şi, de aci, prin pasul Branuluĭ, la Braşov, aŭ dat o viaţă, o însemnătate politică şi o bogăţie comercială şi industrială, carĭ s'aŭ continuat, crescînd de la 1437 şi pănă în secolul trecut.

Radu-Vodă, Vlad-Vodă, fiul luĭ Vlad-Vodă, Mihnea-Vodă fiul luĭ Vlad-Vodă, Neagoe-Basarab (Basarab-Vodă, fiul luĭ Basarab-Vodă), alţĭ domnĭ din secolul XVI, precum şi din secolul XVII, Mateĭ Basarab şi Brîncoveanu locuesc adesea în Piteşti.

Oraşul îşĭ are încă din secolul XVI *judeţul* şi *pîrgariĭ* săĭ certificaţĭ de hrisoave domneştĭ şi de zapise particulare. Comerciul săŭ cu Braşovul este de la 1503 mult maĭ activ de cît al altor oraşe din Ţara-Romînească. Piteşti aveaŭ *pîrcălabĭ*, pe carĭ hrisoavele secoluluĭ XVII niĭ arată stînd de pază oraşuluĭ şi judecînd pricinele locuitorilor.

Multe familiĭ boerești, aĭ căror membri aŭ jucat roluri însemnate în istoria Țăreĭ, și-aŭ avut originea din Pitești. Negustorĭ cu averĭ însemnate aŭ locuit aci, maĭ cu seamă în secolul XVII. Viile din dealurile piteștene eraŭ vestite în toată Țara. De la 1507, din timpul luĭ Mihnea-Vodă, fiul luĭ Vlad-Vodă, se pomenește în hrisoave de viile domnești din podgoriile Piteștilor (Ștefănești, Izvoreni, Văleni, Huma, Coasta-Cîmpuluĭ, Tîrg-în-Deal). Mateĭ Basarab și Constantin Brîncoveanu aŭ viile lor în podgoriile piteștene.

Călătoriĭ secoluluĭ XVIII vorbesc de calitatea bună, de gustul ușor și plăcut al vinuluĭ din viile Piteștilor. In poeziile populare se cîntă încă următoarele versurĭ: «Cu ce-ĭ bun să mĭ-o hrănești, — Cu vin vechĭ de la Pitești, — Cu pîine de la Ploiești, — Cu haine din București». — La culesul viilor, în timpul domnieĭ luĭ Constantin-Vodă Brîncoveanu se deșertă capitala de boerĭ carĭ, ca și Domnul cu Curtea luĭ, veneaŭ să-și culeagă viile din podgoriile piteștene. Goleștiĭ, Leurdeniĭ, Grădișteniĭ, Floreștiĭ, Bălăceniĭ, Crețuleștiĭ, Izvoraniĭ și alțĭ boerĭ eraŭ toțĭ proprietarĭ de viĭ în dealurile Piteștilor. Tot ast-fel, de danie saŭ prin cumpărătoare, aveaŭ viĭ marĭ saŭ numaĭ răzoare în podgoriile piteștene, mănăstirile Vieroșuluĭ, Trivalea, Cîmpulungul, Radu-Vodă din București și cîte alte mănăstirĭ. La poalele viilor, hrisoavele și zapisele ne certifică încă de la 1600 întinse ogrăzĭ de pruni, de unde comerciul cu țuică la cîrciumele din oraș și de pe drumul mare dintre București și Pitești.

«Cupețiĭ», adică negustoriĭ piteșteni, eraŭ și industriali. Boiangeria era una din industriile cele maĭ reputate ale Piteștilor. Se cunoștea în toată țara multele feluri de *roșu* care se făceaŭ la Pitești de boiangiĭ, mulțumită unor anumite ape și materiĭ colorante ce aveaŭ acești himiștĭ primitivĭ. Tot ast-fel se vorbea cu laudă de cojocăria și tăbăcăria piteșteană.

Pitiții cum eraŭ prin poziținea lor, Pitești totuși nu aŭ scăpat de incursiunile dușmanilor Țăreĭ. Nu știm dacă Turciĭ i-aŭ lovit în secolul XVI, dar, la sfîrșitul secoluluĭ XVII, principele de Baden cu Nemțiĭ, cînd intră în țară (1689), cuprinse și Pitești, carĭ n'avură să se laude cu șederea Nemților într'înșiĭ.

Carol XII, regele Suedieĭ, în trecerea luĭ de la Demolica la Stockholm, unde n'a ajuns, s'a oprit cît-va la Pitești. Acesta e vizitatorul cel maĭ de seamă al orașuluĭ în secolul XVIII. De altminteri, între 1750 și 1800, pănă să se deschidă și trecătoarea pe la Predeal, drumul București - Pitești - Cîmpulung-Bran, era cel maĭ frecuentat. Tot prin Pitești treceaŭ și ceĭ carĭ mergeaŭ prin Rîmnicul-Vîlceĭ și Ciineni la Sibiŭ în Transilvania. Mulțĭ călătorĭ din secolul XVIII laudă mulțimea bisericilor, curățenia caselor, spiritul de voioasă ospitalite al Piteștenilor, precum și comerciul și industria acestuĭ vechiŭ oraș al Țăreĭ-Romînești. Pe atuncĭ și pănă maĭ acum 50 de anĭ, Rîmnicul-Vîlceĭ, Curtea-de-Argeș, Cîmpulungul și toate satele marĭ ale Argeșuluĭ, Oltuluĭ, Mușceluluĭ și Vîlceĭ eraŭ tributare, cu comerciul și industriile lor, orașuluĭ Pitești. De cînd cu drumurile de fer, aceste legăturĭ aŭ dispărut.

La anul 1848, August 18, mercurĭ seara, la 3 ore noaptea, a luat foc orașul Pitești și a ars tot tîrgul, treĭ mahalale și treĭ biserici, Sf. Nicolae, Sf. Dumitru și Maica Precista (Mavrodolul). Focul a durat patru ore și a mistuit tot, case, prăvălii, mărfurĭ și biserici.

Pitești, *stație de-dr.-d.-f.*, în jud. Argeș, pl. Pitești, com. Pitești, pe linia București-Pitești-Craiova-Vîrciorova și stație terminală a linieĭ Pitești-Curtea-de-Argeș. Linia București-Pitești s'a pus în circulație la 13 Septembrie 1872, linia Pitești-Vîrciorova la 5 Ianuarie 1875, iar linia Pitești-Curtea-de-Argeș în 1899. Se află pe linia București-Vîrciorova între stațiile Golești (7.7 kil.) și Pîrvul (9.6 kil.). Venitul stațieĭ Pitești pe anul 1884 a fost de 419780 leĭ și 75 banĭ și în 1896 de 412387 leĭ și 58 banĭ.

Înălțimea d'asupra niveluluĭ Mării, de 288 m.

Pitica, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bîsca, avînd 1045 metri înălțime. Legenda spune că în timpul invasiuneĭ Tătarilor, Romînii s'aŭ ascuns în jurul acestuĭ munte, stînd aci pănă la retragerea lor.

Pitica, *moșie* moșnenească, în jurul munteluĭ Pitica, jud. Buzăŭ; are 54 hect., din care 26 fîneață, restul izlaz și pădure.

Pitoloșani, *deal*, spre V. com. Sutești, pl. Olteț-ul-d.-j., județul Vîlcea.

Pitulași, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s., la 17 kil. de orașul Turnul-Severin. Satul formează com. cu satul Bîrda, avînd 1201 locuitorĭ, din carĭ 123 contribuabilĭ, locuind în 216 case.

Locuitoriĭ posedă: 40 pluguri,

57 care cu boĭ, 4 căruţe cu caĭ; 96 stupĭ.

Prin com. trece şoseaua Malovăţul-Pitulaşi-Bobaiţa.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 1679 leĭ, iar la cheltueliĭ, de 882 leĭ.

Vite: 600 vite marĭ cornute, 17 caĭ, 679 oĭ şi 600 rîmătorĭ.

Pitulatuluĭ (Plaiul-), *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghiĭ, ce se ramifică spre N., din muntele Podul-Caluluĭ; are izlaz şi pădure.

Pitulaţi, *sat*, în jud. Brăila, pe ţărmul stîng al rîuluĭ Buzăul, în dreptul satuluĭ Scorţarul-Noŭ, din com. cu acelaşi nume. Este înfiinţat la 1821, însă maĭ sus, pe ţărmul Buzăuluĭ, de unde s'a aşezat unde este astăzĭ, din cauza surpăreĭ ţărmuluĭ rîuluĭ.

Vatra satuluĭ este de 35 hect., cu 81 case şi o cîrciumă.

Are o populaţie de 74 familiĭ, saŭ 326 suflete; o şcoală mixtă, înfiinţată la 1890, şi frecuentată de 31 elevĭ şi 16 eleve.

Vite sunt: 112 caĭ, 3 asinĭ, 262 vite cornute, 1516 oĭ şi 66 rîmătorĭ.

Pituluşa, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, căt. com. Broşteni, situat pe rîul Milcovul şi la gura pîrîuluĭ Pituluşa, la 394 m. spre V. de căt. de reşedinţă. Are o suprafaţă de 800 hect., cu o populaţie de 111 familiĭ, saŭ 513 suflete, din care 120 contribuabilĭ; o biserică.

Pituluşa, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul; izvoreşte din Dealul-Capreĭ; udă com. Broşteni şi căt. Pituluşa şi se varsă pe dreapta rîuluĭ Milcovul.

Pituluşa - Broşteni, *pădure*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, com. Broşteni, dependinte de circumscripţia VII silvică, ocolul Vărzăreşti; are o întindere de 15800 hect., din care 800 ale statuluĭ; populată cu: gîrniţă, brad, fag, ulm, frasin.

Pituluşca, *iezer*, la N. ostrovuluĭ Vărsătura, jud. Brăila, com. Bertești-d.-s., unit cu iezerul Arghişocul-Mic, comunicînd la N. cu canalul Munuşoaia prin privalul Bucăţica.

Piţcani, *deal*, în jud. Iaşi, la hotarul de S. al satuluĭ Moimeşti, com. Rădiul-Mitropolieĭ; este prelungirea dealuluĭ Moimeşti, de pe teritoriul com. Tăuşeşti, din pl. Copoul.

Piţicul, *cătun*, al com. Bumbeşti-Piţicul, plaiul Novaci, jud. Gorj, la V. com. Poenari, dealungul şoseleĭ judeţene T.-Jiŭ-Vîlcea şi pe ţărmul stîng al rîuluĭ Galbenul (Baia-de-Fier).

Are o populaţie de 23 familiĭ, saŭ 76 suflete, din care 16 contribuabilĭ; o biserică de zid, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Locuitoriĭ posedă: 5 pluguri, 15 care cu boĭ, 1 căruţă cu caĭ; 158 vite marĭ cornute, 5 caĭ, 100 oĭ şi 24 rîmătorĭ.

Este udat de apa rîuluĭ Galbenul.

Comunicaţia se face prin şoseaua judeţeană, care îl leagă la E. cu Poenari şi prin şoseaua comunală, care îl leagă la N.-V. cu Pociovalişteа.

In cătun se face tîrg săptămînal Dumineca, şi o dată pe an, la 24 Februarie, se face bîlciŭ mare de vite.

Piţigaia, (Piţigaia-Moara, Piţigaia-Sf. Spiridon), *sat*, făcînd parte din com. rur. Ştubeiul-Orăşti, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov, situat la N. de Orăşti.

Se întinde pe o suprafaţă de 444 hect., cu o populaţie de 79 locuitorĭ.

Epitropia Sf. Spiridon din Bucureşti are 425 hect., din care cultivă 275 hect. (40 sterpe, 110 pădure). Locuitoriĭ aŭ numaĭ 19 hect.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 1 moară cu apă; 1 pod stătător.

Numărul vitelor marĭ e de 33 şi al celor micĭ, de 80.

Piţigaia, *sat*, făcînd parte din com. rur. Frunzineşti, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov, situat între rîul Dîmboviţa şi Valea-Pasărea. Pămîntul săŭ la S. e cu desăvîrşire smîrcos. Vezĭ Orasca.

Piţigaia, *sat*, făcînd parte din com. rur. Rădeşti, pl. Rîurile, jud. Muşcel. Are o populaţie de 147 locuitorĭ, din carĭ 27 contribuabilĭ, locuind în 43 case.

Vite sunt: 28 boĭ, 23 vacĭ, 19 porcĭ, 30 oĭ şi 8 capre.

Piţigaia, *pîrîaş*, izvoreşte după teritoriul com. Valea-Popiĭ, pl. Rîurile, jud. Muşcel, străbate căt. Piţigaia, com. Rădeşti, în tot lungul săŭ, şi se varsă în Rîul-Tîrguluĭ.

Piţigăleni, *sat*, în jud. Neamţu, com. Pipirigul, pl. de Sus-Mijlocul, situat pe valea pîrîuluĭ Ozana, la 20 kil. de Tîrgul-Neamţu, şi spre E. de satul Pipirigul.

Are o populaţiune de 524 suflete, din care 125 contrib.; 3 pive; 1 moară; 21 lingurarĭ.

Vite 1503, din care: 40 caĭ, 80 boĭ, 130 vacĭ, 70 rîmătorĭ, 136 juncĭ şi 1037 oĭ.

Pițigoaica, *pădure*, în jud. Buzău, com. Grăjdana; are cam 75 hect., alipite pădurei Nisipoasa, făcînd parte din păd. Obrăjeasca.

Pițigoiasca, *moșie*, în com. Breaza, a moșnenilor Pițigoești, jud. Buzău. Are 260 hect., din care 170 pădurea Pițigoești. Face parte din corpul Breaza.

Pițigoești, *sat*, pendinte de com. Ursoaia, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe dealul Golașul, pe malul drept al rîuluĭ Plapcea, la S. de comună.

Are o populațiune de 160 locuitorĭ, maĭ toțĭ moșnenĭ. Eĭ posedă: 18 caĭ, 50 boĭ, 25 vacĭ, 45 porcĭ, 250 oĭ.

Pițigoiul, *cătun*, al com. Nehoiașul, jud. Buzău, cu 50 locuitorĭ și 12 case.

Pițigoiul, *munte*, în jud. Buzău, com. Trestioara, căt. Crivelești, continuație a munteluĭ Cerchezul, care, de la căt. Săreni, spre N.-V., ia numele de Pițigoiul.

Pițigoiul, *zăvoiŭ*, pe proprietatea statuluĭ Segarcea, jud. Teleorman, situat în valea Oltuluĭ; are o întindere de 15 hect., populate cu salcie și plopĭ.

Pițigoiuluĭ (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzău, com. Nehoiașul, situat între pîrîașele Boanțele; vîrful săŭ e stîncos, iar poalele sale sunt acoperite de izlaz și fîneață.

Piua, *sat*, în jud. Argeș, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Golești.

Piua-Petreĭ, *com. rur.*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pe țărmul stîng al Dunăreĭ și al rîuluĭ Ialomița, între comunele Giurgeni și Chioara.

Teritoriul comuneĭ e de 5500 hect., din care 3400 hect. băltiș, 50 hect. pădure, 500 hect. izlaz și 1050 hect. loc de cultură. Se întinde din Dunăre spre V., mărginindu-se spre S. cu rîul Ialomița, spre N., cu teritoriul com. Gura-Ialomițeĭ și spre V., cu al com. Țîndărei. Moșia poartă numele de Piua-Petreĭ și Brăilița, saŭ Orașul-de-Flocĭ. Este proprietate a statuluĭ și a fost pendinte de mănăstirea Mărcuța.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietărițĭ pe moșie 137 locuitorĭ și după legea rurală din 1878 s'aŭ maĭ împroprietărit 20; fără proprietățĭ se maĭ găsesc 52.

Teritoriul com. este udat de Dunăre și de rîul Ialomița.

Se compune din satele: Piua-Petreĭ și Brăilița, avînd reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale în satul Piua-Petreĭ.

Are o populație de 328 familiĭ, saŭ 1578 suflete, din care 192 contribuabilĭ; o școală mixtă; două bisericĭ, deservite de doĭ preoțĭ și patru cîntărețĭ.

Vite sunt: 532 caĭ, 1153 boĭ, 196 porcĭ și 1940 oĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 5040 leĭ și la cheltuelĭ, de 5369 leĭ.

Pe teritoriul com. trece șoseaua împetrită, care, din portul Gura-Ialomițeĭ, duce spre satul Țîndărei.

Pe moșia comuneĭ se maĭ văd încă urme din Orașul-de-Flocĭ (v. a. n.).

Piua-Petreĭ, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. cu același nume, situat pe malul stîng al rîuluĭ Ialomița.

La capul de N. al satuluĭ, se află portul Gura-Ialomițeĭ.

In sat se află: reședința primărieĭ, a judecătorieĭ comunale, vama, un biroŭ telegrafo-poștal, și reședința companieĭ a patra din regimentul 5 Ialomița, No. 23. Aicĭ a fost pănă la 1883 reședința subprefecturеĭ plășiĭ Balta, care s'a unit cu plasa Ialomița.

Populațiunea satuluĭ se compune din 170 familiĭ.

Are o școală mixtă, care a fost frecuentată în 1899—900 de 124 copiĭ; o biserică, deservită de 2 preoțĭ și 2 dascălĭ.

Vite sunt: 287 caĭ, 513 boĭ, 644 oĭ, 38 porcĭ și 2 capre.

Spre V. de sat se văd urme din Orașul-de-Flocĭ.

Piva, *munte*, în jud. Gorj, pl. Vulcanul, situat spre N. de com. Frănceștĭ și de muntele Căciulata și cam la 4 kil. de acest din urmă. Are o suprafață cam de 220 hect. și se prelungește spre V., pănă în rîul Bistrița. Aparține locuitorilor comuneĭ Frănceștĭ și parte statuluĭ. Este acoperit cu pășunĭ și pădurĭ de fag și gorun.

Piva, *gîrlă*, ce se formează pe teritoriul com. Beciul, pl. Siul-d.-j., jud. Olt. Ese din malul Oltuluĭ; la S.-E. de cătunul Smîrganul, apucă către S., formează balta Braca și apoĭ se varsă în Siul, în dreptul cătunuluĭ Bălteni.

Pivnița, *loc*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Măgirești, situat la S. com., unde se maĭ văd ruinele uneĭ biserică foarte vechĭ.

Pivnița-Înaltă, *deal*, în jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, în partea despre V. a com. Stolojani; se întinde de la N., din spre com. Calapărul-d.-j., spre S., spre com. Turceni-d.-s., unindu-se cu dealul

Teiul al acesteĭ comune; e acoperit cu pădure și e proprietatea moștenitorilor dec. At. Stolojan.

Pivnița-Uriașilor, *groapă*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Bîrsănești, ce se află la picioarele Dealuluĭ-Pivnițeĭ. Probabil că această groapă să fi fost un loc de apărare; are 2 eșirĭ, o adîncime de 3 stînjenĭ și o lărgime de 10 stînjenĭ.

Pîcla, *pîrîŭ*, izvorește de la N. com. Petroșani, pl. Crivina, jud. Prahova, străbate pădurile din com. și se varsă în rîul Leaotul. Albia sa e foarte mocirloasă.

Pîclele, *com. rur.*, în jud. Buzău, pl. Pîrscovul, situată între munțiĭ: Moara-de-Vînt, Balaurul și pîrîul Sărățelul-Berciĭ, la 22 kil. de orașul Buzău.

Limita sa, la N., începe din muntele Moara-de-Vînt, urmează slemnea muchiĭ până în muntele Balaurul, trece pe d'asupra Pîclelor, la Pietroiul, o ia pe hotarul de N. al moșieĭ Sforile-Banuluĭ, pe care merge până la hotarul moșieĭ Floricica, care o desparte de com. Policiori; la V., continuă pe hotarul Floricichiĭ, apucă pe slemnea muchiĭ Răteștilor, începe a se coborî pe muchea plaiuluĭ, se lasă la Sărături, în luncă și dă în rîul Buzăul în fața cătunului Sătucul (com. Cîndești); la S., urmează albia rîuluĭ Buzăul până la gura izvoruluĭ Murătoarea (com. Pleșcoiul); la E., o ia pe Murătoarea în sus, apoĭ peste plaiurĭ se dirige în muntele Moara-de-Vînt.

Suprafața sa e de 3665 hect., din care: 1663 hect. arabile, 936 hect. pădure, 154 hect. fîneață, 492 hect. izlaz, 112 hect. livezĭ, 118 hect. vie, 290 hect. sterp.

Proprietățile maĭ însemnate sunt: Pîclele-Murătorĭ (ale statuluĭ), Pîclele-cu-Sforile, Joseni, Belețeasca saŭ Berca (ale particularilor) și Joseni-Berca, ale cetelor de moșnenĭ: Josenĭ, Marchitan și Aurel.

Terenul accidentat prin multe coline și văĭ, prezintă un deosebit interes geologic prin salzele sale noroioase, numite Pîclele-Marĭ și Pîclele-Micĭ.

Din minerale are sare și păcură, care se exploatează pe moșiile Mierlari și Belețeasca. De mare însemnătate este vița sălbatică, Laurusca (Peranospora-viticula), care crește cu abundență pe malurile Sărățeluluĭ și care s'ar putea întrebuința cu succes la altoirea viteĭ și introduce în viile distruse de filoxeră.

Aci se face un tîrg la 8 Noembre.

Căĭ de comunicație are albia Sărățeluluĭ și albia văeĭ Pîclele.

Vite sunt: 336 boĭ, 262 vacĭ, 106 viteĭ, 13 caĭ, 14 epe, 6 mînjĭ, 2300 oĭ, 67 capre și 475 porcĭ. Stupĭ cu albine sunt 167.

E formată din cătunele: Berca, Joseni și Pîclele, cu o populație de 1480 suflete, din care 297 contribuabilĭ, locuind în 344 case.

Meseriașĭ sunt: 2 lemnarĭ, 2 tîmplarĭ, 1 rotar, 5 butnarĭ, 1 croitor, 2 cizmarĭ, 3 fierarĭ și 9 vărarĭ.

Budgetul com. e de 2536,48 l.

Are o școală primară urbană în mănăstirea Berca, frecuentată de 76 elevĭ; 3 biserici, Berca, Joseni și Pîclele, cu 3 preoțĭ, 4 cîntărețĭ și 2 paracliserĭ. Catedrala e cea cu hramul la 8 Noembrie (Mănăstirea Berca). Cîrciumĭ sunt 8.

Comuna e vechie. Cătunul Berca exista la 1680.

Pîclele, *cătun*, al com. Pîclele, jud. Buzău, cu 250 locuitorĭ și 52 case.

Pîclele, *sorginte de ape minerale*, în jud. Buzău, com. Robești, cătunul Stănilești, pe poalele colineĭ Catîra.

Pîclele (La-Tănăsoiŭ), *sorginte de apă minerală*, în jud. Buzău, com. Bălănești, cătunul Turburea. Conține multă pucioasă.

Pîclele și Urlătorĭ, *moșie*, în jud. Buzău, com. Pîclele, proprietate a statuluĭ, foastă pendinte de Episcopie; are 340 hect. arătură și izlaz, 7 hect. pădurea Berca, puține livezĭ și vie.

Pîclele-Marĭ, *vulcanĭ de noroiŭ* (salze), în jud. Buzău, com. și cătunul Pîclele, unde pe o suprafață de 6 hect. se află nenumărate cratere conifere, avînd înălțimĭ diferite, dar care nu trec de 1.60 metri; la gura lor se ridică gaze amestecate cu pămînt și păcură, producînd o continuă fierbere cu colcote.

Pîclele-Micĭ, *vulcanĭ de noroiŭ*, în jud. Buzău, com. Pîclele, cătunul Berca, în apropiere de mănăstirea Berca. Aŭ luat ființă în 1880. Până acum sunt numaĭ 5 cratere. Fenomenul este acelașĭ ca la Pîclele-Marĭ, dar maĭ puțin pronunțat.

Pîclele-Mierlari, *moșie* moșnenească, în jud. Buzău, com. Pîclele, cătunul Berca, proprietate moșnenească.

Pîcleni, *sub-divizie a cătunuluĭ* Scheiul, jud. Buzău, com. Vintilă-Vodă.

Pîhna, saŭ Pîhna-Vechie, *sat*, în partea de S.-E. a com. Tîrziĭ, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, la

2 kil. de Tîrzii, satul de reședință, situat pe valea cu același nume, înconjurat de dealuri, deschis în partea de V., unde se întinde șesul Lohanul și pe care trece calea ferată și șoseaua județeană.

Are o populație de 200 suflete; o biserică, construită în anul 1816.

Locuitorii, în mare parte, sunt vechi răzeși, împroprietăriți, se zice, de pe timpul lui Ștefancel-Mare.

Pîhna, *deal*, în partea de S. a satului Pîhna, com. Tîrzii, pl. Crasna, jud. Fălciu, cu o suprafață de 143 hect.

Se prelungește de la E. la V. și se termină în șesul Lohanul.

Pîhna, *pîrîu*, izvorește din dealul Podișul-de-la-Pădure, curge prin satul Pîhna, com. Tîrzii, plasa Crasna, jud. Fălciu, pe valea cu același nume și se varsă în pîrîul Lohanul, trecînd sub calea ferată.

Pîhneĭ (Valea-), *vale*, jud. Fălciu, pl. Crasna, com. Tîrzii, în suprafață de 43 hect., prin care trece pîrîul cu același nume și pe care e situat satul Pîhna.

Pîlcul, *munte*, în jud. Suceava, com. Neagra-Șaruluĭ, făcînd parte din munții Șărbeĭ.

Pîlșești, *deal*, la V. com. Turcești, pl. Oltețul-de-sus, jud. Vîlcea.

Pîlșești, *mahala*, jud. Vîlcea, pl. Oltețul-d.-s., com. Turcești. Cade spre V. com. și este udată de rîul Tîrîia și de Valea-Seacă. Spre N.-V. are locuri arabile. Are o biserică.

Pînceștĭ, *com. rur.*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., spre E. de orașul Roman, la 21 kil. de el și la 14 kil. de reședința plășeĭ. E așezată pe un teren accidentat și e formată din satele: Bunghi, Pînceștĭ, Patricheni, Poenari, Săcăleni, Tălpălăi și Zimbrul, cu reședința com. în satul Pînceștĭ.

Are o populație de 440 familiĭ, saŭ 1963 suflete, din care 501 contribuabilĭ, locuind în 500 case; 4 bisericĭ, 2 de zid și 2 de lemn și 2 școlĭ primare mixte.

Sunt 4461 vite marĭ cornute.

Budgetul com. e la venitурĭ de 5037,34 leĭ și la cheltuelĭ, de 4941 leĭ.

Pe teritoriul comuneĭ sunt multe păduri.

Pînceștĭ, *sat*, și reședința com. cu același nume, jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Pînceștĭ, spre E. de orașul Roman, la 21 kil. de el și la 14 de reședința plășeĭ, pe pîrîul Zimbrul.

Are o populație de 81 familiĭ, 383 locuitorĭ, din care 87 contribuabilĭ, locuind în 101 case; 2 bisericĭ una de zid și una de lemn; o școală primară mixtă, frecuentată de 20 elevĭ, din 43 înscrișĭ.

Este compus din patru părțĭ: Pînceștĭ-Deleni, Pînceștĭ-luĭ-Borș, Pînceștĭ-luĭ-Onuță și Pînceștĭ-Răzăși (Pînceștĭ-luĭ-Stroiŭ).

Pînceștĭ-Deleni, *parte din satul* Pînceștĭ, pl. Siretul-de-sus, jud. Roman.

Pînceștĭ-Dragomirești, *moșie* a statuluĭ, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Cotul-Vameșuluĭ. Pe moșie este o școală de agricultură (fermă-model) întreținută de stat, la 5 kil. spre S. de orașul Roman. Pe teritoriul acesteĭ moșiĭ, era așezat în vechime satul Dragomirești. (Vedĭ Dragomirești, sat).

Pînceștĭ-luĭ-Borș, *parte din satul* Pînceștĭ, pl. Siretul-d.-sus, jud. Roman.

Pînceștĭ-luĭ-Onuță, *parte din satul* Pînceștĭ, pl. Siretul-d.-s., jud. Roman.

Pînceștĭ-luĭ-Stroiŭ. Vezĭ Pînceștĭ-Răzășĭ.

Pînceștĭ - Mănăstireĭ - Ocneĭ, *sat*, care ținea de jud. Tecuciŭ, ocolul Polocinuluĭ, și ține astăzĭ de jud. Bacăŭ. Este udat de pîr. Dienețul saŭ Pînceștĭ, care se varsă în Siretul. Pe dealul Dienețul, se află urmele unor întăriturĭ vechĭ, numite Apărătoarea și 2 movile.

Pînceștĭ-Răzășĭ, *parte din satul* Pînceștĭ, pl. Siretul-d.-s., jud. Roman. Această parte se maĭ numește și Pînceștĭ-luĭ-Stroiŭ.

Pîndaruluĭ (Movila-), *movilă* înaltă, jud. Buzăŭ, com. și căt. Albești.

Pîndăria, *loc izolat*, în jud. Buzăŭ, com. Cizlăul, căt. Scărișoara, în vîrful munteluĭ Seciul.

Din vîrful munteluĭ se vede în depărtare în toate direcțiunile.

Pîngălești, *com. rur.*, împreună cu căt. Ciolanul, situată pe apa Cîlnișteа, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca, proprietatea moștenitorilor Em. Pangal. E la 30 kil. spre N., de Giurgiŭ, la 7 kil. de Ghimpați, reședința pl. și la 47 kil. de București spre S.-V., trecînd prin Singureni.

Are o suprafață de 1408 hect., cu o populație de 656 suflete.

S'a dat în 1864 la 89 locuitorĭ o suprafaţă de 180 hect.

Budgetul com. e la venitur̆ de 2132 leĭ, iar la cheltueli, de 1552 leĭ.

Are o biserică de zid, cu hramul Sf. Treime, cu 1 preot şi 2 dascălĭ, constituind parohia Pînglești; o şcoală mixtă, care a fost frecuentată în 1899—900 de 48 băieţi şi 6 fete.

Pe această proprietate se află Lacul-Porculuĭ. Prin pădure se vede un drum vechiŭ, pe care locuitorii îl numesc Brazda-luĭ-Traian.

Locuitorii posedă un număr destul de însemnat de vite, maĭ cu seamă oĭ şi rîmătorĭ.

Pîngăraţi, *com. rur.*, în judeţul Neamţu, pl. Piatra-Muntele, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Bistriţa şi pe pîrîul Tarcăul, între com. Bicazul, Doamna, Vadurile, Mastacănul şi hotarul Transilvanieĭ.

Terenurile com. sunt accidentate şi acoperite cu imense păduri.

E formată din cătunele: Pîngăraţi, Stejarul, Tarcăul, Brăteşti, Gheuca, Pîngărăciorul, Petrica, Straja, Lunca-Strîmtura, Vădurele şi Mănăstirea-Biserican̆i, cu o populaţie de 2191 suflete, locuind în 621 case.

Locuitorii se ocupă cu agricultura şi plutăria.

Din toată întinderea com., numaĭ 594 hect. 37 arii se cultivă.

Imaşul (suhatul) are o întindere de 366 hect., 34 arii, şi nutreşte un număr de 4691 capete de vite.

Dintre locuitorii împroprietăriţi în 1864 sunt astă-zi: 289 carĭ încă trăesc şi-şi stăpînesc singurĭ locurile lor; 44 stăpînesc locurile ca urmaşĭ; 2 locurĭ aŭ fost părăsite şi se stăpînesc de către comună. Dintre locuitorii împroprietăriţi în 1878 sunt: 39 carĭ stăpînesc singurĭ locurile lor; 12 ca urmaşĭ, şi 96 inşĭ, carĭ, de şi însuraţi şi cultivatorĭ de pămînt, n'aŭ nicĭ o proprietate.

Are: 4 bisericĭ, cu 12 deserventĭ; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător; 3 herăstrae; 4 morĭ de apă cu cîte o piatră; 3 morĭ cu cîte 2 pietre; 1 piuă pentru făcutul sucmanilor, cu 2 găvane; 2 fierării; 4 băcănii; 12 crîşme; 2 rotării; 1 stolărie; 1 cojocărie; cariere de piatră.

Budgetul com. e la venitur̆ de 6010 leĭ şi la cheltueli, de 5766 leĭ şi 58 banĭ.

Pîngăraţi, *sat*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngăraţi, situat pe valea pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume, spre S. de Mănăstirea-Pîngăraţi, la 13 kil. 800 m. de oraşul Piatra.

Are o populaţie de 668 suflete, locuind în 169 case; 4 morĭ, 1 stolerie, 1 piuă pentru făcutul sucmanelor.

Locuitorii se ocupă cu agricultura şi plutăria.

Numirea vechie: Pîngărăciorul-Bistriţeĭ.

Pîngăraţi, *mănăstire*, în judeţul Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngăraţi, aşezată în mijloc de codriĭ pustiĭ, pe coasta munteluĭ Părul, megieşită spre S. cu satul Pîngăraţi, la V. cu muntele Botşani, şi cursul pîrîuluĭ Pîngăraţi. Are o vechime de 458 de anĭ.

Către anul 6940 (1432), în timpul luĭ Iliaş Voevod, fiul luĭ Alexandru-cel-Bun, s'a retras de la Mănăstirea-Bistriţeĭ un monah anume Simion, în codriĭ de pe coastele munteluĭ Părul, fondînd o sihăstrie care purta numele săŭ.

La 6969 (1461), acest călugăr, cu baniĭ de la Ştefan-cel-Mare, clădi o bisericuţă de lemn, căreia îĭ dete hramul Sf. Dumitru.

La 6992 (1484), în vremea războiuluĭ de la Valea-Albă, a ars biserica cea de lemn, iar Simion cu toţĭ călugariĭ aŭ trecut în ţara Ungurească la cetatea Gurgia şi s'aŭ stabilit în mănăstirea Caşiva, până după potolirea războiuluĭ.

La 7068 (1560), Alexandru Lăpuşneanu Voevod a zidit pe locul unde a fost acea bisericuţă, mănăstirea care se vede şi astăzĭ.

La 1806, Egumenul Macarie săpînd başca de sub biserică, ce era făcută de Alexandru Lăpuşneanu pentru siguranţa odoarelor bisericeştĭ, a făcut un paraclis.

Cam pe la 1857, s'a început cu cheltuiala Arh. Varnava a se clădi o altă biserică toată de piatră.

Alexandru Lăpuşneanu a dăruit moşia dimprejurul mănăstireĭ; Alexandru Iliaş a mărit moşia cu partea Tarcăuluĭ până în Tărcuţa; Petru-Vodă-Cercel a dat 2 moşiĭ: Sărata şi Ivăneşti; Vasile-Voevod Albanitul întăreşte cu hrisoave moşiile mănăstireĭ făcînd adăugire pe la unele locurĭ, iar la Tarcăul a dat o parte de loc din Tărcuţa şi pănа la hotarul Comăneştilor; Mihail Sturdza Voevod a dat venitul moşiilor şi Tarcăul cu hrisov pe 10 anĭ, pentru facerea zidirilor.

Afară de aceştia, din pomelnicul mănăstireĭ, se văd încă o sumă de alţĭ Domnĭ şi ctitorĭ, carĭ aŭ dăruit: pămînturĭ, banĭ, odoare, stupĭ, etc.

De la începutul existenţeĭ sale până astăzĭ, mănăstirea a purtat 4 numirĭ: 29 de anĭ s'a numit Sihăstria-luĭ-Simion; 99 de anĭ, după ce s'a făcut biserica de

lemn, s'a numit Schitul-luĭ-Simion; 27 de anĭ, după ce s'a făcut biserica de piatră, s'a numit Mănăstirea-luĭ-Amfilohie și de 303 anĭ încoace se numește Pîngărați, după pîrîul ce curge pe sub poalele munteluĭ unde este clădită biserica.

In mănăstire se află un penitenciar în care sunt închișĭ maĭ mulțĭ indivizĭ pentru recluziune și pentru corecțiune.

Pîngărați, *ramură de munțĭ*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngărați, situată în prelungirea munților ce formează grupa: Bistriței-Moldoveĭ, între pîrîul Pîngărați, la V. și pîrîul Pîngărăciorul, la E., întinzîndu-se în direcțiunea N.-S.-E.

Pîngărați, *pădure*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngărați; are o întindere de 1528 pogoane.

Pîngărați, *izvor cu apĕ minerale*, lîngă satul Pîngărați, com. cu același nume, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu; conține apă sulfuroasă.

Pîngărați, *pîrîŭ*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngărați; izvorește din muntele Botșani, dintre ramura munților Pîngărați și Botosul, curgînd pe la S.-V. mănăstireĭ Pîngărați, în direcțiune N.-S., prin niște terenurĭ calcaroase și se varsă pe partea stîngă a rîuluĭ Bistrița, după ce, aproape de gura sa, străbate șoseaua națională Piatra-Prisăcani, între kil. 69—70. In prundul pîrîuluĭ sunt bolovanĭ micĭ de calcită, frumos cristalizată.

Pîngărați-Stejarul, *trup de pădure*, al statuluĭ, în com. Pîngărați, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu. Se arendează cu 1992 leĭ anual.

Pîngărăciorul, *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngărați, situat pe valea ce se întinde în stînga rîuluĭ Bistrița și a pîrîuluĭ cu același nume.

Are o populațiune de 249 suflete.

Numirĭ vechĭ: Pîngărăciorul-Mănăstireĭ-Bisericani, Braniștea.

Pîngărăciorul, *pădure*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngărați; are o întindere de 1875 pog., în care se coprind și acele de pe moșia Potoci.

Pîngărăciorul, *pîrîiaș*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngărați, format către obîrșia sa din două izvoare. Izvorește din ramura despre N. a munților Pîngărați (ramura Potoci); curge pe la V. de Mănăstirea Bisericani, și, în apropierea satuluĭ cu același nume, se varsă pe partea stîngă a rîuluĭ Bistrița.

Pîngărăciorul-Bistrițeĭ, *trup de pădure*, al statuluĭ, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngărați. Se arendează cu 5498 leĭ anual.

Pîntecani, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., cătunul com. Galbenul. Inainte se numea Slobozia-luĭ-Bagdat, de la un vechiŭ proprietar. E așezat în partea de N. a com., în cîmp, la 1 kil. 600 m. spre N. de cătunul de reședință. Are o întindere de 15 hect. și o populație de 30 familiĭ, saŭ 118 suflete, din care 22 contribuabilĭ.

Pîntecești, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, cătunul de reședință al com. Cîmpineanca, în partea de S. a com., pe malul drept al rîuluĭ Milcovul. Are o întindere de 100 hect., cu o populație de 60 familiĭ, saŭ 237 suflete, din care 70 contribuabilĭ.

Are o biserică, deservită de preotul din cătunul Slobozia.

Pîntecul, *trup de sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bistricioara, situat pe fruntaria Transilvanieĭ. Se maĭ numește și Pintecul.

Pîntecul, *izvoare minerale*. Vezĭ Arșița-Crețuluĭ și Pîrîul-Terjoaseĭ, izvoare, jud. Neamțu.

Pîntecul, *pîrîiaș*, curgînd pe hotarul com. Bistricioara, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, aproape de Transilvania.

Izvorește din muntele numit Curmătura-Pînteculuĭ și se varsă pe dreapta pîrîuluĭ Bistricioara, în dreptul pichetuluĭ Pîntecul.

Pînteĭ (Valea-), *vale*, în muntele Șerba, jud. Suceava, com. Neagra-Șaruluĭ, în care se află o peșteră, ce era locuită în vechime de un vestit haiduc, numit Pîntea.

Pîraiele, *sat*, pe moșia și în com. Mălini, jud. Suceava, așezat pe podișurile dintre cele treĭ pîraie ce-l străbat.

Vatra satuluĭ ocupă 160 fălcĭ, cu o populație de 842 suflete, din care 154 contribuabilĭ, locuind în 186 case.

Improprietăriți în 1864 și 1881 sunt 22 fruntașĭ, 66 pălmașĭ și 42 codașĭ, stăpînind 490 fălcĭ.

Biserica și școala din Mălini servesc și acestuĭ sat.

Drumurĭ principale sunt: la Fălticeni (18 kil.) și la Drăceni ($7\frac{1}{2}$ kil.).

Pîraiele, *munte*, al com. Cartiul,

plaiul Vulcan, jud. Gorj, spre N.-V. com., acoperit cu pădure de brad și de fag.

Pîraiele, *trup de pădure*, al statuluĭ, situat în com. Costești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Are o întindere de 150 hect. și formează împreună cu trupurile: Padina-Seacă, Alunul, Măgura-Albu, Muntele Neteda și Dosul, pădurea Costești.

Pîraiele (Muntele-), *proprietate* a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, pendinte de com. Brebul și Predealul, jud. Prahova, care, împreună cu munțiĭ Petrica și Cazacul, se arendează cu 1450 leĭ anual.

La anul 1749, Medelnicerul Const. Filipescu, vînde vărulуĭ săŭ, Dinu Cantacuzino Paharnicul, treĭ munțĭ, adică partea luĭ de moștenire de la 6 munțĭ (Jepi-d.-s. și Jepi-d.-j., Petricica, Pîraiele, Sorica, Vîrful-luĭ-Găvan, Lacul-Roșu și Luncile-dintre-Prahove), carĭ, după cum spun actele «se vor împărți frățește cu copiiĭ fratelуĭ săŭ Stolnicul Răducan Filipescu». Prețul acestor munțĭ e fixat la 4000 leĭ vechĭ.

La 1846, acest munte a fost măsurat de inginerul George Fischtum, trimis de marele Postelnic Ion Al. Filipescu.

Pîrava, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., com. Răcăciuni, ramificat din culmea Ciortolomuluĭ, situat pe limita jud. spre jud. Putna. Este acoperit cu viĭ.

Pîrciuluĭ (Lunca-), *cătun*, al com. Gura-Teghiĭ, jud. Buzăŭ, cu 50 locuitorĭ și 10 case. Are sub-divizia: Bîsca.

Pîrcovaci, *sat*, pe ambele părțĭ ale Bahluiuluĭ, în partea de V. a com. Deleni, pl. Coșula, jud. Botoșani, și spre N.-V. de orașul Hîrlăul, cu care este învecinat. Are o suprafață de 301 hect., pămînt al locuitorilor dat la 1864 din moșia Deleni și o populație de 60 familiĭ, saŭ 300 suflete, din care 126 contribuabilĭ. Locuitoriĭ sunt Ruși romînizați.

Are o biserică, zidită la 1858 de Pulheria și Iorgu Ghica, cu 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Vite: 250 boĭ, 4 caĭ, 100 oĭ și 50 porcĭ. Sunt 200 stupĭ cu albine.

In vechime se maĭ numea și Rușiĭ-Bojica.

Pîrcovaci, *pîrîŭ*, jud. Botoșani, izvorește din dealul Cetățuia, pe moșia Deleni; curge spre E. și se varsă în dreapta Bahluiuluĭ.

Pîrgaruluĭ (Valea-), *vale*, spre N. com. Topești, plaiul Vulcan, jud. Gorj; pleacă de sub Piatra-cu-Norĭ, în direcțiunea N.-S., curge pe o întindere de 5 kil., primește Valea-Sohodoluluĭ și intră în Valea-Ciureșuluĭ.

Pîrgărești, saŭ **Tiseștĭ**, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Bogdănești, situat pe pîrîul Crețul, la 5 kil. 865 m. de satul Bogdănești. Are o populație de 534 suflete, în maioritate Unguri; o biserică catolică, clădită de locuitorĭ la 1819; 3 cîrciumĭ.

Vite: 27 caĭ, 218 vite marĭ cornute și 3 porcĭ.

Pîrîianul, *deal*, com. Goruneștĭ, pl. Oltețul-de-jos, jud. Vîlcea.

Pîrîieni-de-Jos, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Mijlocul, situată pe dreapta Oltețuluĭ, la 65 kil. de capitala jud. și la 13 kil. de a plășeĭ.

Are o populație de 362 locuitorĭ, din carĭ 70 contribuabilĭ, locuind în 100 case; o biserică de lemn.

Vite sunt: 8 caĭ, 40 boĭ, 70 vacĭ, 5 bivolĭ și 200 porcĭ. Pe rîul Oltețul, în raionul com., e o moară de măcinat.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864 pe moșia d-luĭ Gr. Plășoianu.

Comuna, cu izlaz cu tot, are 515 hect.

Veniturile com. se urcă la 600 leĭ anual.

E brăzdată de Dealul-Mueriĭ și udată de Valea-Olarilor, Valea-Grecilor și Valea-Fraților.

Pîrîieni-de-Jos, *deal*, în raionul com. cu acelașĭ nume, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 1 hect., 50 ariĭ, vie.

Pîrîeni-de-Mijloc, *com. rur.*, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, compusă din 2 mahalale: Valea-Ganiĭ și Piscul-Cireșuluĭ.

E situată pe valea Oltețuluĭ, la 4 kil. de reședința plășeĭ.

Are o populație de 303 locuitorĭ, din carĭ 85 contribuabilĭ; 78 case; 2 bisericĭ.

Vite sunt: 80 boĭ, 95 vacĭ, 38 viței și 80 oĭ.

Parte din locuitorĭ sunt moșneni, iar 18 s'aŭ împroprietărit la 1864.

Șoseaua județeană trece prin comună.

Budgetul com. e la venitурĭ de 665 leĭ și la cheltuelĭ, de 660 leĭ.

Pîrîeni-de-Sus, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Mijlocul, compusă din 2 cătune: Merișul și Valea-Bordeiuluĭ.

E situată pe văile Merișul și Bordeiul, la 30 kil. de reședința județuluĭ și la 1/2 kil. de a plășeĭ.

Are o populație de 140 locuitorĭ și o biserică.

Locuitorii s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşiile d-lor Pîrîenĭ. Ei posedă: 6 caĭ, 30 boĭ, 41 vacĭ, 4 bivolĭ şi 30 oĭ.

E brăzdată de dealul Seciul şi udată de Valea-Mare, de Valea-Mică şi de rîul Olteţul.

Veniturile şi cheltuelile com. se urcă la 200 leĭ anual.

Pîrîul, *com. rur.*, în partea de S.-E. a com. Godineşti, plaiul Vulcanul, jud. Gorj, situată pe şes şi pe valea cu acelaşĭ nume şi formată numaĭ din satul Pîrîul.

Are o suprafaţă de 1777 hect., din care 285 hect. pădure, 465 hect. arabile, 45 hect. fineţe, 960 hect. izlaz şi tufăriş şi 22 hect. livezĭ de pruni.

Are o populaţie de 230 familiĭ, saŭ 931 suflete, din care 200 contribuabilĭ; 1 şcoală, frecuentată de 38 copiĭ (1899—900); 2 bisericĭ de lemn, una fondată la 1828, şi cea-l'altă reedificată la 1888, deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Pămîntul în general e fertil. Locuitoriĭ sunt împroprietăriţĭ după legea rurală şi se ocupă cu agricultura, creşterea vitelor şi mica industrie. Parte din pămînt e proprietăresc.

Locuitoriĭ posedă: 50 pluguri, 2 căruţe cu caĭ, 18 care cu boĭ; 315 vite marĭ cornute, 30 caĭ, 259 rîmătorĭ şi 191 oĭ.

Se află în sat o moară de apă, 10 puţurĭ şi 1 fîntînă.

Budgetul e la venitur de 1061 leĭ şi la cheltueli, de 1001 leĭ.

Teritoriul Pîrîuluĭ e udat de rîul Tismana.

Comunicaţia în com. se face pe şoseaua comunală care o pune în legătură la com. Ciuperceni cu şoseaua judeţeană Tîrgul-Jiuluĭ-Severin.

Pîrîul, *cătun*, al com. Faţa-Valea-luĭ-Cîine, pl. Gilortul, jud. Gorj, situat pe loc şes şi lîngă lanţul de înălţimĭ din dreapta rîuluĭ Gilortul, la S. de com. Groşerea.

Are o suprafaţă de 70 hect., din care 30 hect. pădure, 27 hect. loc de cultură, fineţe şi izlaz, ale locuitorilor, 2 hect. vie şi 10 hect. pruni.

Are o populaţie de 85 familiĭ, saŭ 356 suflete, din care 80 contribuabilĭ; o biserică de lemn, făcută de un călugăr, Grigore Jianu, pe la anul 1800 şi deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Locuitoriĭ posedă: 6 pluguri, 2 căruţe cu caĭ, 15 care cu boĭ; 182 vite marĭ cornute, 15 caĭ, 70 rîmătorĭ, 270 oĭ şi 100 capre.

Teritoriul cătunuluĭ e udat de pîrîul Gilortul.

Comunicaţia se face prin drumurĭ ordinare şi printr'o şosea comunală, la N. cu Groşerea, iar la S., cu comuna sa Faţa-Valea-luĭ-Cîine.

Pîrîul, *sat*, jud. Bacăŭ. Vezĭ Pîrîul-Moineşti.

Pîrîul, *cătun* şi reşedinţa com. Pîrîul-Boia, pl. Gilortul, jud. Gorj, situat pe partea stînga a Gilortuluĭ şi pe dealul cu acelaş nume.

Are o suprafaţă cam de 1200 hect., din care 400 hect. cultivabile, 7 hect. vie şi 12 hect. pomet, cu o populaţie de 97 familiĭ, saŭ 347 suflete, din care 73 cotribuabilĭ; o şcoală; o biserică, făcută la 1780 şi deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Locuitoriĭ posedă: 18 pluguri, 1 căruţă cu caĭ, 26 care cu boĭ; 200 vite marĭ cornute, 9 caĭ, 123 rîmătorĭ, 246 oĭ şi 97 capre.

Prin cătun trece un pîrîŭ, numit Valea-Pîrîuluĭ, ce izvoreşte de sub Dealul-Viilor şi curge de la E. la V., dînd în Gilort.

Se găsesc în sat: 3 puţurĭ şi 8 izvoare.

Pîrîul, *deal*, aparţinînd comuneĭ Pîrîul-Boia, jud. Gorj. Are direcţiunea N.-V. — S.-E. şi prezintă maĭ multe piscurĭ, din care cele maĭ principale sunt: Dealul-Viilor, în partea de E. a comuneĭ, şi dealul Boia, în partea de V.

Pîrîul, *rîŭ*, izvoreşte din com. Vasilaţi, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea; trece prin com. Oteleşul, şi se varsă în rîul Cerna, în raionul acesteĭ din urmă com.

Pîrîul, saŭ **Omorîcea**, *vale*, jud. Vîlcea, comuna Tetoiul. Matca văiĭ desparte teritoriul comuneĭ Tetoiul, de com. Giuleşti şi Rusăneşti.

Pîrîul-Adînc, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadişa, pe coasta căreia se află situat cătunul Răchitişul.

Pîrîul-Adînc, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Mărgineni-Munteni, care aparţine proprietarilor răzăşĭ din com. megieşă Luncani şi are o întindere de 103 hect.

Pîrîul-Adînc, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadişa, a căreĭ stăpînire se împarte între răzăşĭ şi d. L. Vernier. Este supusă regimuluĭ silvic şi e populată cu fagĭ şi stejarĭ.

Pîrîul-Adînc, *pădure*, în întindere de 100 hect., pe teritoriul com. Spulberul, pl. Vrancea, jud. Putna.

Pîrîul-Adînc, *pîrîŭ*, ce udă co

muna Colacul, pl. Vrancea, jud. Putna. Iese dintre vîrfurile Podurile şi Satul-Mare, pe care le şi desparte.

Pîrîul-Arinilor, *pădure*, pe moşia Urlaţi, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Pîrîul-Boghiĭ, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuşul, situat pe pîrîul cu acelaşĭ nume, pe dreapta Trotuşuluĭ, la 2 kil. 630 m. de satul Tîrgul-Trotuşul.

Are o populaţie de 289 suflete; o biserică, clădită la 1812 de Dimitrie Cornariŭ, deservită de 2 cîntăreţĭ; 2 cîrciumĭ.

Vite sunt: 7 caĭ, 141 vite cornute, 19 porcĭ şi 76 capre.

Pîrîul-Boia, *com. rur.*, în partea de S.-E. a com. Petreşti-d.-s. şi la N. comuneĭ Jupăneşti, pl. Gilortuluĭ, jud. Gorj, formată din cătunele Pîrîul şi Boia.

E situată pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Gilortul şi pe dealul Boia, la V. şi dealul Pîrîul, la E. de Gilortul.

Are o suprafaţă cam de 2000 hect., din care 660 hect. arabile, 20 hect. vie, 22 hect. prunet, restul fîneţe şi pădure, în întindere de aproape 1364 hect., proprietate a statuluĭ şi a d-luĭ Ilie Alexandrescu.

Pămîntul este productiv; se cultivă maĭ cu seamă viile şi pruniĭ.

Are o populaţie de 201 familiĭ, saŭ 707 suflete, din care 143 contribuabilĭ; 1 şcoală, fondată la 1860 şi frecuentată de 40 elevĭ; 2 bisericĭ, una fondată la 1730, şi cea-l'altă la 1803, de locuitorĭ şi deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ.

Locuitoriĭ posedă: 33 pluguriĭ, 48 care cu boĭ, 1 căruţă cu caĭ, 409 vite marĭ cornute, 553 oĭ, 171 capre, 24 caĭ, 273 rîmătorĭ; 40 stupĭ cu albine.

Venitul com. e de leĭ 1195, banĭ 49, iar cheltuelile, de 1185 leĭ, 87 banĭ.

Teritoriul comuneĭ este udat de rîul Gilortul, care o străbate de la N. la S.

Comunicaţia în Pîrîul-Boia se face pe Valea-Gilortuluĭ, pe şoseaua judeţeană T.-Jiul-Filiaşi, care o leagă la N. cu com. Petreşti-d.-s., iar la S. cu Bărbăteşti. De cătunul Boia e legată printr'o şosea vecinală. Printr'un drum de care se leagă cu com. Licuriciul. Maĭ are linia ferată Filiaşi-T.-Jiul, cu staţia maĭ apropiată Cărbuneşti.

In com. se găsesc: 7 puţurĭ şi 3 izvoare.

Văĭ maĭ însemnate sunt: Valea-Pîrîuluĭ, valea Marina, valea Tupşa, în cătunul Pîrîul şi valea Socul în cătunul Boia, toate udate de pîraiele, purtînd aceleaşĭ numirĭ.

Pîrîul-Bosieĭ, *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ, pl. Crasna; izvoreşte din satul Valea-Bosieĭ; trece prin com. Stroeşti, şi se varsă în pîrîul Crasna.

Pîrîul-Calul, *pădure* a statuluĭ, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa. Se arendează cu 2100 leĭ anual.

Pîrîul-Cărbuna, *pădure*, situată pe hotarul dintre com. Răucești, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu, şi jud. Suceava.

Pîrîul-Cărbuna, *pîrîŭ*, judeţul Neamţu, situat pe hotarul judeţuluĭ despre Suceava, despărţitor comuneĭ Răucești de moşia Brusturi, din jud. Suceava.

Pîrîul-Cîrjeĭ, *sat*, pe moşia Borca, jud. Suceava, com. Mădeiul, aşezat pe ţărmul stîng al Bistriţeĭ şi străbătut de pîrîul cu acelaşĭ nume.

Vatra satuluĭ ocupă 100 fălcĭ, cu o populaţie de 99 familiĭ, saŭ 426 suflete.

Improprietăriţĭ în 1864 sunt 18 fruntaşĭ, 26 pălmaşĭ şi 18 codaşĭ, stăpînind 248 fălcĭ.

Are o biserică de lemn. Şcoala din Mădeiul servă şi acestuĭ sat.

Pîrîul-Codruluĭ, *pădure*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Băseşti, proprietatea d-neĭ Ecaterina Gheorghiu. Are 65 hect. şi e supusă regimuluĭ silvic.

Pîrîul-de-pe-Vale, *pîrîŭ*, izvoreşte din partea de N. a com. Şuletea, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, curge spre S., pe partea de E. a com., pe sub dealul Zăvoiul şi, după ce se uneşte cu pîrîul Bobişul, din jos de sat, trece în com. Iepureni, jud. Tutova.

Pîrîul-din-Prozii, *pîrîŭ*, izvoreşte de pe moşia Broscăuţi, com. cu acelaşĭ nume, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ; trece în com. Văculeşti, unde formează iazul Trosna, şi se varsă în rîul Jijia.

Pîrîul-Domnişoara, *trup de pădure*, pe moşia Cotul-Vînători, com. Vînători-Dumbrava-Roşie, plasa Piatra-Muntele, judeţul Neamţu.

Pîrîul-Galul, *pădure*. Vezĭ Galul, pădure, în Valea-Bistriţeĭ, jud. Neamţu.

Pîrîul-Glodului, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani, aşezat la poalele dealuluĭ Tocila, la marginea pădureĭ cu acelaşĭ nume şi la 600 m. de satul Luncani (şcoală).

Are o populaţie de 54 familiï, saŭ 257 suflete.

Vite: 3 caï, 103 vite marï cornute şi 6 porcï.

Pîrîul-Glodului, *moşie*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani, în întindere de 10073 hect., din carï 1083 hect. pădure. Ţinea maï înainte de mănăstirea Pîngăraţi (jud. Neamţu). Azï este proprietate a statuluï, dînd un venit anual de 1362 leï.

Pîrîul-Glodului, *pădure* foioasă, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani, în întindere de 1083 hect., proprietate a statuluï.

Pîrîul-Glodului, *pîrîŭ*, jud. Suceava, com. Giurgeşti; izvoreşte dintre dealurile Osoiul şi Cotîrgaşi; străbate satul cu acelaşï nume şi, după un curs de aproape 3 kil., se varsă în Şomuzul-Mic.

In timpul ploilor se transformă, în torent, care tîrăşte pietrele la vale; locuitoriï întrebuinţează aceste pietre la clădirï şi drumurï, făcînd şi un mic negoţ cu ele.

Pîrîul-luï-Barcan, *pîrîiaş*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Dobreni; izvoreşte din Dealul-Pietros, curge paralel cu pîrîul Runcul şi se varsă în pîrîul Almaşul, în dreptul stînceï situate între herăstrăul No. 1 şi 2, de pe moşia Almaşul.

Pîrîul-Lung, *pîrîŭ*, în jud. Gorj, pl. Novaci, com. Cărpinişul; izvoreşte din plaiul munteluï Plasala, de la locul numit Hăciuga, împreunîndu-se cu pîraiele Ciocăzana şi Teişul, la S. de com. Cărpinişul, la locul numit Ciolpani.

Pîrîul-Mare, *pîrîŭ*, în jud. Botoşani; izvoreşte din coasta dealuluï Cerbătoarea saŭ Gîlgîitoarea şi, unindu-se cu Hurgheşul, se varsă în pîrîul Neaunul şi împreună cu acesta în iazul Leahul, în com. Feredieni, din pl. Coşula.

Pîrîul-Mare, *pîrîŭ*, în jud. Dorohoiŭ, pl. Berhometele, com. Grămeşti; izvoreşte din Bucovina (Austria); trece prin Botoşăniţa, Grămeşti, Budeşti, şi se varsă în dreapta Siretuluï.

Pîrîul-Mare, *pîrîŭ*, izvoreşte de pe proprietatea statuluï, numită Dealul şi curge prin com. rur. Domneşti, pl. Nucşoara, jud. Muşcel, de la V. spre E.

Pîrîul-Mare, *pîrîŭ*, în jud. Suceava, izvoreşte de sub dealul Măganul şi se varsă în Neagra-Şaruluï, după ce a udat com. Neagra-Şaruluï şi Şarul-Dorneï, pe o lungime de aproape 7 kil.

Pîrîul-Moineşti, saŭ **Pîrîul**, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluï, com. Moineşti, situat pe pîrîul cu acelaşï nume, maï în jos de Lunca, avînd o populaţie de 217 sufl.

Locuitoriï posedă: 3 caï, 61 vite cornute, 25 porcï şi 162 oï.

Pîrîul-Negru, *sat*, pe moşia cu acelaşï nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Berhometele, com. Dersca, la care este alipit şi sătişorul Vlădeni, cu o populaţie de 62 familiï, saŭ 250 suflete.

In vechime fie-care forma o moşie şi un sat aparte, acum sunt unite într'un singur trup; cel dintîiŭ este aşezat pe ambele laturï ale Pîrîuluï-Negru, de pe podişul înclinat către şesul Siretuluï, iar al doilea tot pe laturile pîrîuluï sub poalele pădureï.

Proprietatea moşieï a fost a Prinţuluï Grigore Mihail Sturdza, moştenită de la părintele săŭ Mihail Sturdza-Vodă.

Are 2 biserici, deservite de 1 preot, 2 cîntăreţi şi 2 pălămarï. Una în satul Pîrîul-Negru, are hramul Sf. Mihail şi Gavril şi e făcută de lemn, în anul 1798, de Ioan Lăzărescu; ceal'altă în satul Vlădeni are hramul Sf. Gheorghe şi e făcută de bîrne de stejar, în 1785 după cum se dovedeşte din inscripţia următoare, săpată în lemn deasupra uşeï:

Această sfîntă biserică s'a făcut în zilele luminatuluï Domnitor Io Alexandru Mavrocordat, şi a Prosfinţituluï Mitropolit Gavriil, la 1785, Iulie 8 zile.

Locuitoriï împroprietăriţï aŭ 280 hect., 71 ariï, pămînt, iar proprietarul moşieï: 1297 hect., 57 ariï, cîmp şi 859 hect., 32 ariï, pădure.

Pîraiele principale ce trec pe moşie sunt: Negrul şi Vlădeni, începînd din pădurea moşieï şi vărsîndu-se în Molniţa, ce curge pe hotar.

Piatră de zidărie se află la o parte a pădureï; iar prund de şosele se găseşte în mare cantitate pe coasta dealuluï din partea de N.-V. a satuluï.

Drumurï principale sunt: calea naţională Mihăileni-Botoşani şi calea judeţeană Mihăileni-Dorohoiŭ.

Moşia se hotăreşte cu Dersca, Viţcani, Cîndeşti, Bucovina, Tîrgul-Mihăileni, Sinăuţi şi Turceatca.

Localităţi de însemnat sunt: Movilele-Marï şi Seleştea-Vechie.

Pîrîul-Negru, *pîrîŭ*, izvoreşte de pe moşia Rădăuţi, jud. Dorohoiŭ, com. cu acelaşï nume, pl. Prutul-d.-j., face multe cotiturï prin ţarina locuitorilor; desparte satul de tîrgul Rădăuţi; coteşte

spre E., împrejurul satului și se varsă în rîul Prutul.

Pîrîul-Oaia, *pîrîŭ*, în jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Bogdănești, care obîrșește din locul numit Dumbrava; curge pe teritoriul satului Bogdănești și se varsă în Oituzul.

Pîrîul-Păcureĭ, *pîrîiaș*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Doamna; conține în apele sale multă păcură.

Pîrîul-Pescaruluĭ, *pîrîŭ*, în jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Trotușul, care obîrșește din muntele Cernica; curge pe hotar, spre Transilvania, de la S. spre N., și se varsă d'a dreapta Slăniculuĭ.

Pîrîul-Pietrelor, *pîrîŭ*, în jud. Fălciu, pl. Podoleni, com. Bazga; izvorește din Dealul-Orsoaeĭ și se varsă în pîrîul Fundul-Bohotinuluĭ.

Pîrîul-Pînteĭ, *sat*, pe moșia și în com. Fărcașa, jud. Suceava, așezat pe țărmul stîng al Bistriței și pe ale pîraielor Pînteĭ și Găineĭ. Are o populație de 329 suflete, locuind în 84 case; o biserică, cu hramul Sf. Ioan, clădită din lemn, restaurată și înzestrată în 1885 de Administrația Domeniului Coroaneĭ, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți. Școala din Fărcașa servește și acestuĭ sat.

Improprietăriți în 1864 și 1879 sunt: 1 fruntaș, 31 pălmași și 24 codași, stăpînind 182 fălci și 40 prăjinĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Fărcașa (3700 m.) și la Sabasa (3 kil.).

In 1803, Pîrîul-Pînteĭ a mănăstireĭ Rîșca, număra 27 liuzĭ, plătind 480 leĭ bir anual; iar ocupația lor era, ca și astăzĭ, munca în pădure, plutăritul și creșterea vitelor. («Uricariul», de T. C., vol. VII, p. 255).

Pîrîul-Pînteĭ, *pîrîŭ*, jud. Suceava; izvorește din dealul Țifla și, după ce a udat com. Fărcașa pe o lungime de 8 kil., în care străbate satul cu același nume, se aruncă în Bistrița.

Pîrîul-Popiĭ, *pîrîŭ*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Hîrja, care izvorește din muntele Lespezi și se varsă în Oituzul, pe stînga, maĭ la vale de Cernica.

Pîrîul-Sărat și Valea-Babeĭ, *pădure* particulară, aparținînd d-luĭ A. Lupașcu, cu o suprafață de 200 fălcĭ, pe teritoriul com. Cîmpurile, pl. Zăbrăuțul, jud. Putna.

Pîrîul-Seculuĭ, *pădure*, pe moșia Șendriceni, com. cu același nume, pl. Coșula, jud. Dorohoiu.

Pîrîul-Strîmbeĭ, *pădure* particulară, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Bucșești, populată cu fagĭ, ștejarĭ, mesteacănĭ și carpenĭ.

Pîrîul-Teiuluĭ, *pădure* particulară, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., compusă din fagĭ și ștejarĭ.

Pîrîul-Ursuluĭ, *mahala*, în orașul Neamțu, jud. Neamțu.

Pîrjoaia, *sat*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, cătunul com. Satul-Nou, situat în partea de N.-V. a plășeĭ și cea de S.-V. a com., la $3\frac{1}{2}$ kil. spre V. de cătunul de reședință, Satul-Nou, pe malul drept al Dunăreĭ. Este închis la N. de către dealul La-Două-Movile, cu vîrful său Pîrjoaia (142 m.); la E., de dealul Ciatal-Orman; la S.-E., de dealul Coșlugea, cu movila Coșlugea (138 m.); iar la S., de dealul Ghivișlicul-Mare, cu movila Pîrjoaia S. (141 m.).

Are o întindere de 720 hect., din care 6 hect. ocupate de vatra satuluĭ, cu o populație de 48 familiĭ, saŭ 204 suflete, locuind în 43 case.

Drumurĭ comunale pleacă pe malul Dunăreĭ, unul ducînd la Oltina și altul în partea opusă ducînd la Ostrov și trecînd prin Bugeagul; alte treĭ drumurĭ comunale pleacă din partea de E., ducînd la Cîlnia, Coșlugea și la Satul-Nou.

Pîrjoaia, *movilă* însemnată, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Satul-Nou și pe acela al cătunuluĭ său, Pîrjoaia; e situată pe muchea dealuluĭ Coșlugea, în partea de N. a plășeĭ și cea de V. a comuneĭ; are o înălțime de 141 m., și domină valea Pîrjoaieĭ, satul cu același nume și drumurile comunale Cîlnia-Pîrjoaia și Galița-Satul-Nou; e situată la 800 m. de malul drept al fluviuluĭ Dunărea, dominînd astfel pe o bună întindere apele luĭ; a fost punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea; este acoperită cu verdeață.

Pîrjolea, *fost sat*, ce era situat pe proprietatea Stănești, plasa Marginea, jud. Vlașca, la extrema căruia se afla, la anul 1828, hotarul dintre Țara-Românească și ținutul turcesc de dincoace de Giurgiu.

Printr'însul trecea drumul Banuluĭ ce servea de hotar între posesia Țăreĭ-Românești și moșia Turcieĭ.

Acest sat, se zice, a fost făcut de Aidin-Pașa și Benarin Pașa.

Pîrjolea, *vale*, în satul Stănești, pl. Marginea, jud. Vlașca, care primește într'însa văile: Țiganul, Bălanul și Mălureni.

Pîrjoleşti, *subdivizie a cătunului* Lunca-Frumoasă, jud. Buzău, com. Pîrscovul.

Pîrjolul, saŭ **Vărişteа**, *sat*, jud. Bacău, pl. Tăzlăul-d.-s., com. Băhnășeni, așezat pe malul drept al rîuluĭ Tazlăul-Mare, la 6 kil. 240 m. de satul Băhnășeni (școală).

Are o populație de 308 suflete; o biserică, clădită în 1781 de locuitorĭ, cu ajutorul fostuluĭ arendaș al moșieĭ statuluĭ Cîmpeni; 1 cîrciumă.

Vite sunt: 6 caĭ, 185 vite cornute și 34 porcĭ.

Aci se află o movilă (dîlm) mare, care are o deschizătură și este înconjurată de 3 rînduri de șanțurĭ.

Se găsește aci o fabrică de petrol și vre-o 10 băĭ de păcură.

Pîrjolul, *moșie*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Băhnășeni. Ocupă o suprafață de 400 fălcĭ, cea maĭ mare parte cîmp de arătură. E proprietatea statuluĭ, și înainte de secularizare aparținea schituluĭ Frumoasa.

Se arendează cu 23000 leĭ anual.

Pîrjolul-Cîmpeni, *pădure*, jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Băhnășeni, aparținînd statuluĭ. Este foioasă, și are o întindere de vre-o 600 hectare.

Pîrjoluluĭ (Metohul-), *ruine*, în jud. Buzău, com. Vispești căt. Văleanca, în pădurea Slobozianu, unde se zice că a fost un vechiŭ schit: Pîrjolul.

Pîrlagele, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-de-sus, ținînd de com. rur. Balotești. Are 62 case.

Pîrlăteasca (Zărnești), *moșie*, în jud. Buzău, com. Cernătești, căt. Căldărușa și Vlădeni. Are 380 hect., din care 43 hect. pădurea numită Valea-Nucului și Pietrișul, 180 hect. arabile, restul fineață și izlaz.

Pîrlipățul, *mahala*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul. Aci se fac pietre de moară.

Pîrlita, *com. rur.*, pl. Balta, jud. Brăila, așezată pe malul stîng al pîrîuluĭ Călmățuiul. Se învecinește la N.-V. și N. cu Vizirul și Ciacîrul; la S.-V., cu Insurăței și Lacul-Reziĭ; la E., cu Stăncuța. Are o suprafață de 7000 hect., în formă dreptunghiulară, cu o populație de 789 suflete; o biserică, înființată la 1833 de locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paraclis; o școală mixtă, înființată la 1857, frecuentată de 49 elevĭ și 14 eleve.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la 5921 leĭ anual.

Locuitorĭ împroprietăriți din 1864 sunt 107; neîmproprietăriți sunt 42.

Vite: 462 boĭ, 375 vacĭ, 5 taurĭ, 171 viței, 403 caĭ, 6 măgarĭ, 400 oĭ, 166 rîmătorĭ.

Drumurĭ: la Vizirul, spre N.-V. (8 kil.), pe la Movila-Turcului; la Ciacîrul, spre N., prin punctul Arama (11 kil.); la Stăncuța, spre E., pe lîngă punctul numit Bărbatul (8 kil.); la Berești-d.-j., spre S.-E., pe la podul Cornul-Maluluĭ (10 kil.); la Lacul-Reziĭ, spre S.-V., peste viroaga Puturosul și Călmățuiul (5 kil.); la Filiul spre V., pe malul stîng al Călmățuiuluĭ (19 kil.); la Brăila, spre N., pe vechiul drum și apoĭ pe șoseaua Brăila-Călărași (44 kil.).

In com. se află 1 piață și 4 strade. Spre S., peste Călmățuiŭ, e un pod.

Comuna s'a înființat cam pe la 1830 și s'a format din locuitoriĭ căt. Palivan, ce se află la N.-E., și din aĭ tîrlelor Pîrlita, ce se află la E.

Pîrlita, *com. rur.*, formată din satul cu acelașĭ nume, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, situată pe Valea-Urluiuluĭ.

Se învecinește la N. cu com. Peretul; la S., cu căt. Broșteanca, al com. Bogdana; la E., cu com. Plosca și la V., cu căt. Băduleasa, al com. Băneasa.

Are o populație de 827 suflete; o școală mixtă, frecuentată de 26 elevĭ; o biserică cu 1 preot și 2 cîntăreți. Pe apa Urluiuluĭ este o moară de măcinat.

Pîrîul-Urluiuluĭ udă toată partea de S. a com., formînd două heleștae, unul al com. și cel-l'alt al proprietățiĭ. Terenul acesteĭ com. este accidentat, străbătut de maĭ multe vîlcele.

Intinderea com. este cam de 1600 hect., împreună cu moșiile de pe dînsa. Satul este așezat pe coasta Văiĭ-Urluiuluĭ.

Locuitorĭ împroprietăriți după legea rurală sunt în număr de 164, pe o întindere de 472 hect. Pe proprietățile lor aŭ și viĭ, în întindere de 63½ hect.

Vite: 349 vite marĭ cornute, 193 caĭ, 677 oĭ și 134 porcĭ.

Budgetul com. e de 4457 leĭ, 92 banĭ, la venituri și de 4445 leĭ, 84 banĭ, la cheltuelĭ.

Comuna Pîrlita se leagă cu căt. Broșteanca prin șosea vecinală și de acolo cu com. Bogdana. Cu com. Plosca, căt. Băduleasa și cu com. Belitori, se leagă prin vechiul drum numit al Pîrliteĭ, ce trece și prin căt. Dulceni.

Distanța de la Pîrlita pănă la Roșiori este de 21 kil., pănă la reședința jud., de 52 kil. și pănă la Alexandria, de 26.

Imprejurul com. sunt multe măguri și movile, dintre care unele servesc și ca semne de hotare; cele mai însemnate sunt Măgura-Mare, Măgura-lui-Trandafir, Măgura-de-la-Rusca, Măgura-Pîndaruluĭ și Măgura-Hotaruluĭ.

Satul Pîrlita este dintre cele vechĭ; îl găsim trecut în lista satelor, întocmită la 1741, sub domnia luĭ C. Mavrocordat; făcea și atunci parte din pl. Tîrguluĭ.

Pîrlita, *com. rur.*, formată din satul cu acelașĭ nume, jud. Brăila, pe muchia platouluĭ de N. numit al Viziruluĭ, aproape de Cornul-Maluluĭ, la 44 kil. spre S. de orașul Brăila; s'a înființat la 1830 de locuitorĭ veniți din căt. Palivanul, de pe teritoriul com. Vizirul. Are o suprafață de 37 hect. cu o populație de 801 suflete, locuind în 156 case; 5 cîrciume; o școală mixtă înființată la 1857, frecuentată de 28 elevĭ și 2 eleve; o biserică, zidită de sătenĭ la 1859, cu 1 preot, 2 cîntărețĭ și 1 paracliser.

Vite: 531 caĭ, 4 asinĭ, 1200 cornute, 4500 oĭ, 2 capre și 100 rîmătorĭ.

Pîrlita, *cătun*, al com. Cănești, jud. Buzău, cu 180 locuitorĭ și 61 case; are sub-divizia Petcari. Aci s'aŭ retras locuitoriĭ din căt. Cănești, în urma surpăreĭ malurilor și dărîmăreĭ caselor, din care cauză satul Cănești s'a și desființat.

Pîrlita, *altă numire a satuluĭ* Gura-Ialomițeĭ, pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița.

Pîrlita, *sat*, făcînd parte din com. rur. Vasilați-Popești, jud. Ilfov, pl. Negoești, situat la V. de Vasilați, pe malul drept al rîuluĭ Dîmbovița.

Se întinde pe o suprafață de 1750 hect., cu o populație de 382 locuitorĭ.

D. Șabechi are 1450 hect. și locuitoriĭ, 300 hect. Proprietarul cultivă 1325 hect. (55 sterpe, 65 islaz, 5 vie). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 396 și al celor micĭ, de 554.

Pîrlita, *sat*, făcînd parte din com. rur. Pîrlita-Sărulești, jud. Ilfov, pl. Negoești, situat la E. de București, pe malul drept al văeĭ Mostiștea. Aci este reședința primărieĭ.

Se întinde pe o suprafață de 2890 hect., cu o populație de 418 locuitorĭ.

D-na Eufrosina Gherman are 2500 hect. și locuitoriĭ, 390 hect. Proprietarul cultivă 2085 hect. (250 hect. sterpe, 150 hect. izlaz, 15 hect. pădure). Locuitoriĭ cultivă 345 hect. (25 hect. izlaz, 20 hect. vie).

Are o biserică cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot, și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, frecuentată în 1899—900, de 36 elevĭ și 21 eleve; 3 mașinĭ de treerat cu aburĭ; 1 heleșteŭ și 1 pod stătător.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 316 și al celor micĭ, de 692.

Pîrlita, *sat*, făcînd parte din com. rur. Căciulați, jud. Ilfov, pl. Znagov.

Se întinde pe o suprafață de 43 hect., proprietatea d-neĭ C. Blaramberg, cu o populație de 73 locuitorĭ.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 36 și al celor micĭ, de 75.

Pîrlita. Vezĭ Stănești-Văcărești, jud. Ilfov.

Pîrlita, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Bresnița; are 73 case.

Pîrlita, *sat*, jud. Tulcea, în partea de E. a pl. Tulcea, și în cea de V. a comuneĭ Beș-Tepe, din care face parte, așezat pe malul drept al brațuluĭ Sf. Gheorghe, la 5 kil. spre N.-V. de reședința Beș-Tepe.

Are o întindere de 44 hect., cu o populație de 59 familiĭ, saŭ 282 suflete: 181 Ruși, 73 Romînĭ și 28 Bulgarĭ.

Pe aicĭ trece drumul comunal: Tulcea—Beș-Tepe—Mahmudia.

Pîrlita, *cătun*, pendinte de com. Adunați-Copăceni, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca. Vezĭ com. Adunați-Copăceni.

Pîrlita, *cătun*, pendinte de com. Obedeni, pl. Neajlovul, județul Vlașca. Vezĭ com. Obedeni.

Pîrlita, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Balabancea, și anume pe acela al cătunuluĭ Țiganca-Taița; se desface din Dealul-Cadiuluĭ; se îndreaptă spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-E. spre S.-V.; se întinde de-alungul pîrîuluĭ Pîrlita; brăzdează partea centrală a plășeĭ și cea de N.-E. a comuneĭ; are o înălțime de peste 320 m.; punct trigonometric de observație de rangul 2-lea; este acoperit cu pădurĭ întinse; se prelungește cu dealurile Piatra-Roșie și Ni-

colițelul, la poalele căruia se află viile Sarica.

Pîrlita, *moșie*, pendinte de com. cu același nume, pl. Balta, jud. Brăila; are o suprafață de 7500 hect. și aduce un venit anual de 38912 lei; aparține conteluĭ de Roma.

Pîrlita, *moșie*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, com. Pîrlita, având o întindere de 1100 hect. mai toate arabile. Din acestea, 333 hect. aparțin d-luĭ M. C. Mănciulescu și 767 hect., moștenitorilor decedatuluĭ Spiru Eftimiŭ.

Pîrlita, *pădure*, jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, com. Vizurești, având peste 57000 ariĭ.

Pîrlita, *pădure*, jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, com. Tătănari, având peste 25000 ariĭ.

Pîrlita, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Balabancea și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Țiganca; este format de două micĭ pîraie: Pîrlita-Mare și Pîrlita-Mică, care izvoresc din Dealul-Cadiuluĭ; se îndreaptă spre S.-V., curgînd printre dealurile Pîrlita și Taița; brăzdează partea de E. a plășeĭ și N.-E. a comuneĭ; curge numaĭ printre pădurĭ după un curs de 6 kil., se varsă în pîrîul Taița, pe stînga, în dreptul satuluĭ Țiganca-Taița.

Pîrlita-Buciumeni, *pădure*, jud. Ilfov, pl. Negoești, situată între cât. Gruiul și Pîrlita.

Pîrlita-Sărulești, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Negoești, situată la E. de București, pe malul drept al văiceĭ Mostiștea, la 45 kil. de oraș. Stă în legătură cu com. Sohatul prin o șosea vecinală.

Se compune din satele: Albeanul, Chiricuța, Gologanul, Manciul, Pîrlita, Sărulești și Sulacolul, cu o populație de 1406 suflete, care locuesc în 403 case și 25 bordeie.

Se întinde pe o suprafață de 7605 hect.

D-niĭ C. Mănciulescu, P. Rîureanu, Pleșoianu, A. Sulacolu, Eforia Spitalelor Civile din București, și d-nele Eufr. Gherman și Eliza Filipescu, aŭ 6423 hect., iar locuitoriĭ, 1182 hect. Proprietariĭ cultivă în total 4442 hect. (1028 sterpe, 567 izlaz, restul pădure). Locuitoriĭ cultivă 1105 hect. (57 hect. izlaz și restul vie).

Budgetul com. e la venitурĭ de 6100 leĭ și la cheltuelĭ, de 5803 leĭ.

Are: 3 biserică, la Pîrlita, Sărulești și Sulacolul; 3 școale; 6 mașinĭ de treerat cu aburĭ; 4 heleșteie și 1 pod.

Vite sunt: 718 caĭ și ĭepe, 20 armăsarĭ, 391 boĭ, 497 vacĭ și viței, 18 taurĭ, 15 bivolĭ, 42 bivolițe, 41 capre, 392 porcĭ, 3285 oĭ.

Locuitoriĭ posedă: 238 pluguri: 102 cu boĭ, 136 cu caĭ; 300 care și căruțe: 124 cu boĭ, 176 cu caĭ.

Comerciul se face de 23 cîrciumarĭ.

Locuitorĭ împroprietăriți sunt 125 și neîmproprietăriți mai sunt 252.

Pîrlitul, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, pendinte de com. Frumușica, situat pe luncă, la 3 kil. spre S. de rîul Ialomița și spre V. alăturat de satul Frumușica.

Mai înainte a purtat numirea de Ulești-de-jos.

Are o populație de 22 familiĭ.

Vite sunt: 150 caĭ și boĭ, 200 oĭ și 25 porcĭ.

Pîrlitul, *insulă*, în Dunăre, jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ, situată în partea nordică a pl. și a com. în dreptul satuluĭ Socariciul, din jud. Ialomița; este apropiată de teritoriul dobrogean, de care o desparte un braț de 60 kil. lungime și cu o adîncime de 3½ m.; are o formă eliptică, o lungime de 2 kil., o lărgime de 1 kil. și o întindere de 120 hect.; este acoperită cu pădurĭ de sălciĭ, iar în partea de V., cu pietriș și nisip și este inundată adesea-orĭ.

Pîrlitul, *pichet vechiŭ de frontieră*, pe Dunăre, în insula cu același nume, jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, în dreptul satuluĭ Rasa, din jud. Ialomița.

Pîrlitura, *sătuc*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. Filipeni, care, împreună cu alte două trupurĭ, intră în compunerea satuluĭ Slobozia-Filipeni.

Pîrlitura, *munte*, în jud. Suceava, com. Mălini.

Pîrlitura, *pichet de frontieră*, pe Dunăre, jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, insula Pîrlita, în dreptul satuluĭ Șocariciul, din pl. Borcea, jud. Ialomița.

Pîrlitura, *lac*, în insula Balta, jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Bordușani.

Pîrlitura, *pădure*, a statuluĭ, în jud. Iași, pl. Stavnicul, com. Mogoșești.

Pîrliți, *vechie numire a cătunului* Cochirleanca, jud. Buzăŭ.

Pîrliți, *sat*, făcînd parte din com. rur. Cireașovul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. Are o biserică, zidită,

la 1802, de preoții Dimitrie și Tudosie. S'a reparat la 1826 de aceiași ctitori.

Pîrliți, *cătun*, al comunei Vlădila, pl. Ocolul, jud. Romanați, în apropiere de gara Vlădila. Are o moară cu aburi.

Pîrliți, *fost sat*, în josul satului Stănești, pl. Marginea, jud. Vlașca; se vede acest sat pe planul din 1831 făcut de Ruși.

Pîrloagele, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Larga, pe cîmpul Bărăganul.

Pîrloagelor (Pîrîul-), *pîrîu*, afluent al Siretului, în jud. Suceava, com. Păscani, avînd o lungime de 11 kil.

Pîrpălești, *mahala*, în com. rur. Corzul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Pîrscovelul (Izvorul-Dulce), *pîrîu*, în jud. Buzău, com. Boziorul, cătun. Găvanele; începe de la Poiana-cu-Laposi și de la Poiana-Stîlpilor și se varsă în Sărățelul-Bălănestilor, în com. Brăești.

Pîrscoveni, *com. rur.*, pl. Oltul-d.-s., jud. Romanați. Se compune din satele: Pîrscoveni (1130 loc.), Vălsănești (Olari 544 loc.) și Butoiul (243 loc.) și e situată lîngă Oltețul, la 12 kil. spre S.-E. de Balș și la 20 kil. spre N. de Caracal. Altitudinea terenului d'asupra nivelului Mării este de 160 m.

Are o populație de 528 familii, saŭ 1917 suflete; o școală mixtă, care a fost frecuentată în 1899—900 de 69 copii; 3 biserici: Sf. Nicolae (1848) în Pîrscoveni; Sf. Nicolae (1821) în Olari și Nașterea-Maicei-Domnului (1881) în Butoiul, deservite de 3 preoți și 6 cîntăreți; 8 cîrciumi.

Vite mari sunt 2400, vite mici, 2900 și porci, 238.

Aci se face un bîlciŭ la 14 August, care ține 3 zile.

Pîrscovul, *plaiŭ*, al jud. Buzăŭ, situat în partea de N. și centrală a județului. Se mărginește la N. cu linia de frontieră, de la izvorul Pitac-Patac, pănă la muntele Tăietura; la V., cu pl. Buzăului; la S., cu pl. Sărățel și la E., cu pl. Slănicul.

Suprafața sa este de 77632 hect., din care 12629 hect. arabile, 23905 hect. pădure, 9669 hect. fîneață, 16472 hect. izlaz, 1455 hect. livezi, 702 hect. vie și 12800 hect. loc sterp.

Terenul săŭ e foarte accidentat, cuprinzînd munții cei mai mari ai județului, acoperiți de păduri seculare, de pășuni excelente, de livezi și chiar de semănături, și cea mai mare parte stîncoși, humoși și goi cu desăvîrșire.

Coprinde 124 proprietăți mai însemnate, din care 16 moșii și 13 păduri ale statului; 49 moșii și 47 păduri particulare, ale celor 30 cete de moșneni ce se află aci.

E avut în substanțe minerale precum: sare, cărbuni, gips, fier și mai cu seamă pietre de construcții, din renumita carieră Ciuta. Sorginți de ape minerale are nenumărate dar neutilizate, afară de cele de la Nifon. Din punct de vedere geologic, plaiul nu e mai puțin însemnat, mai cu seamă văile Sărățelul-Berciu și Sărățelul-Bălănestilor. Demne de menționat sunt salzele de la com. Piclele. E avut în vînat sălbatec: urși, căprioare și chiar cerbi, apoi lupi, vulpi, rîși, etc. Pești sunt: păstrăvi, mrene și alte specii comune apelor de munte.

Se cultivă porumbul, grîul, orzul și alacul și se fabrică țuică.

Apele carî îl udă sunt: Bîsca-Mare și Bîsca-Mică, Sărățelul-Bălănestilor și Sărățelul-Joseni, mai multe pîrîiașe și izvoare, și rîul Buzăul, în partea de S.

Industria constă în fabricarea lapteluĭ, a țuiceĭ, a țesăturilor de lînă, lucrarea lemnuluĭ și, în cît-va, olăria și cojocăria.

Are 37 morĭ de apă, 1 moară de aburĭ, 2 pive, 2 dîrste, 3 herăstrae, 11 stîne și o cășărie. Comerciul constă în desfacerea acestor producțiunĭ și în transporturĭ.

Tîrgurĭ anuale sunt 29.

Căĭ de comunicație mai însemnate sunt: șoseaua Mărăcineni-Rușavățul și șoselele de pe văile pîraielor: Sărățelul-Bălănestilor și Sărățelul-Berciĭ.

Vite sunt: 4409 boĭ, 2909 vacĭ, 1128 viței, 10 bivolĭ, 16 bivolițe, 427 caĭ, 429 iepe, 227 mînjĭ, 25340 oĭ, 2668 capre, 11 asinĭ și 3589 porcĭ.

Sunt 2097 stupĭ cu albine.

Plaiul e format din 16 comune: Bălănești, Boziorul, Brăești, Cănești, Goidești, Gura-Aninoasei, Măgura, Odăile, Piclele, Pîrscovul, Pleșcoiul, Policiori, Robești, Tîrcovul, Trestia și Trestioara, compuse din 110 cătune și 48 subdiviziunĭ de cătune, cu o populație de 26560 locuitorĭ.

Meseriașĭ sunt: 60 lemnarĭ, 14 tîmplarĭ, 34 rotarĭ, 52 butnarĭ, 5 căruțașĭ, 6 croitorĭ, 18 cizmarĭ, 21 fierarĭ, 15 cojocarĭ, 6 boiangiĭ, 10 brutarĭ, 20 vărarĭ, 18 pietrarĭ, 14 olarĭ și 6 rudarĭ.

S'a unit de curînd cu pl. Slănicului.

Are, împreună cu pl. Slănicul, 40 școale mixte și 5 de

cătun, care aŭ fost frecuentate de 1575 elevĭ şi 238 eleve în 1899—900.

In pl. Pîrscovul singur, sunt 52 biserici, deservite de 40 preoţĭ, 1 diacon, 47 cîntăreţĭ şi 43 paracliserĭ; 84 cîrciumĭ.

Pîrscovul, *com. rur.*, în judeţul Buzăŭ, plaiul Pîrscovul, situată la malul stîng al rîuluĭ Buzăul şi pe ambele maluri ale rîuluĭ Sărăţelul-Bălăneştilor, la 31 kil., 680 m. de oraşul Buzăŭ.

Are o suprafaţă de 6885 hect., din care 2985 arabile, 1510 pădure, 776 fîneaţă, 630 izlaz, 278 livezĭ, 16 vie şi 690 pămînt sterp.

Proprietăţĭ mai însemnate sunt: Pîrscovul, Lunca-Frumoasă (statul), Bădila (cu subdiviziile eĭ, particulară) şi Bădila-Ghiculeşti (moşnenească).

Terenul este accidentat, dar fertil.

Din minerale are multă sare şi izvorul sulfuros Pîclele.

Industria constă în fabricarea varuluĭ, oalelor, şi, în cît-va, în cultura vĭermilor de mătase.

Comerciul constă în desfacerea ţuicel şi în transporturĭ.

Tîrgurĭ are: la Ispas, la 14 şi 26 Octombrie şi la 6 Decembrie.

Căĭ de comunicaţie sunt: şoseaua judeţeană Mărăcineni-Rusiavăţul, şoseaua comunală Pîrscovul-Goideşti, pe valea Sărăţeluluĭ, şi însemnatul vad peste rîul Buzăul, la Măgura, pe unde se pune în contact cu şoseaua Buzăul-Frontiera. Vadul-Buzăuluĭ aci e prevăzut cu pod umblător, luntre, etc.

Vite sunt: 698 boĭ, 237 vacĭ, 135 viţeĭ, 6 bivolĭ, 16 caĭ, 20 ĭepe, 9 mînjĭ, 2890 oĭ, 65 capre, 3 asinĭ şi 462 porcĭ.

E formată din cătunele: Bădila, Lunca-Frumoasă şi Pîrscovul, cu subdiviziile sale, cu o populaţie de 5400 locuitorĭ.

Meseriaşĭ sunt: 1 fierar, 1 boiangiŭ, 3 brutarĭ, 4 vărarĭ şi 3 olarĭ.

Budgetul com. e de 4757 leĭ, 62 banĭ.

Are o şcoală în căt. Bădila, frecuentată de 43 elevĭ şi 7 eleve; 4 biserici, deservite de 5 preoţĭ, 4 cîntăreţĭ şi 4 paracliserĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Petru şi Pavel.

Sunt 12 cîrciumĭ.

Com. e veche; la anul 1500 exista. In timpiĭ maĭ noĭ servea ca reşedinţă a plaiuluĭ Pîrscovul, pănă la reunirea sa cu plaiul Slănicul.

Pîrscovul, *cătun* de reşedinţă al com. Pîrscovul, jud. Buzăŭ, cu 1500 locuitorĭ şi 296 case. Se subîmparte în Pîrscovul-d.-j. şi Pîrscovul-d.-s., pe lîngă care maĭ are subdiviziile: Cornetul, Potîrnicheşti şi Tătărani. Are aspectul unuĭ tîrguşor.

Pîrscovul, *alt nume al com.* Celariul, pl. Balta-Oltuluĭ-d.-s., jud. Romanaţi.

Pîrscovul, *biserică*, în jud. Buzăŭ, com. şi căt. Pîrscovul, care a servit şi ca metoh al Episcopieĭ Buzăuluĭ, şi s'a desfiinţat, împreună cu schitul Blestematele, de Episcopul Chesarie în 1836. Această biserică era de o deosebită importanţă istorică prin vechimea eĭ. Episcopul Chesarie, în 1844, o rezideşte din noŭ. Se zice că această biserică ar fi fost zidită chiar de spătarul Dragomir.

Frontispiciul noueĭ bisericĭ este acesta:

Această sfîntă şi D-zeească biserică spre slava şi cinstea sfinţilor slăviţilor verhovnicĭ aĭ apostolilor Petru şi Pavel s'aŭ zidit din temelie, prin osîrdia şi toată cheltuiala iubitoruluĭ de D-zeŭ Episcopul Buzăuluĭ Kir Chesarie; o aŭ înfrumuseţat pe din afară cu arhitectură, s'aŭ zugrăvit pe dinăuntru cu cele maĭ frumoase văpselĭ şi cu cele maĭ frumoase podoabe, pănă la cel maĭ mic lucru, ne avînd cea vechie nicĭ un lucru vrednic de privire. Inceput a luat zidirea la leat 1844, iar sfîrşitul la încetarea anuluĭ 1845, cînd se şi afla Domn acesteĭ ţărĭ Gheorghe Dimitrie Bibescu Voevod, iar mitropolit prea sfinţitul Kirie Kir Neofit. 1845 Decembre 15.

Pîrscovul-de-Jos, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Robeşti; are 300 hect. arabile, livede şi izlaz; e maĭ toată proprietate moşnenească.

Pîrscovul şi Lunca-Frumoasă, *moşie* a statuluĭ, în jud. Buzăŭ, com. Pîrscovul, foastă pendinte de Episcopie. Are, afară de ce s'a dat împroprietăriţilor, 1560 hect., din care 451 hect. pădure, despărţită în sforile: Colnicul, Comoara-Manciuluĭ, Valea-Purcărilĭ şi Valea-Seacă. Restul de 1100 hect. este acoperit de semănăturĭ, livezĭ şi izlaz. Această moşie, împreună cu satul, a fost dăruită de Neagoe-Basarab, pentru credincioasă slujbă, luĭ Tatu Vătaful, Voico şi Mateo, la anul 1515. In 1535 se găseşte proprietar al eĭ Spătarul Dragomir pe care îl decapitează Radu Paisie Călugărul pentru vicleníe. Radu îĭ ia moşia şi o dăruieşte Episcopieĭ. Din acte ar rezulta că suprafaţa eĭ să fi fost pe atuncĭ de 3800 hect.

Pîrşana, *şes* şi **Pîrşana-Maĭ-Inaltă**, *pădure*, în întindere de 1000 hect., pe teritoriul com. Negrileşti, pl. Vrancea, jud. Putna.

Pîrşani, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pieleşti, cu 512 suflete, locuind în 121 case şi 62 bordee.

Pîrşani şi Robăneşti, *pădure* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pielești, pe moşia Pîrşani şi Robăneşti. Are o întindere de 110 pog. Inainte aparţinea mănăstireĭ Brîncoveni. Se compune din cer, gîrniţă şi stejar. Predomină gîrniţa.

Pîrşani şi Robăneşti, *moşie* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pielești, arendată anual cu 16000 leĭ. Din această moşie, s'aŭ dat 543 hect. în loturĭ. Are pădure pe dînsa.

Pîrşogi, *numire ce se maĭ dă cătunuluĭ* Izvorul-d.-s., pl. Vedea-d.-s., jud. Olt.

Pîrţana, *deal*, în partea de E. a căt. Cuibul, com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova, acoperit cu viĭ.

Pîrţani, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Cegani, situat pe o vale, formată de coasta Bărăganuluĭ, spre S. şi în depărtare de 2 kil. de satul Cegani.

Are o biserică.

Locuitoriĭ posedă: 280 boĭ, 54 caĭ, 16 bivolĭ, 206 porcĭ şi 300 oĭ.

Pîrvăneşti, *mahala*, în com. rur. Deveselul, pl. Blahniţa, jud. Mehedinţi.

Pîrveşti, *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Puntişeni, spre V. de satul Puntişeni. Are 155 locuitorĭ şi 40 case.

Pîrveşti, *schit*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Puntişeni.

Pîrveşti, *moşie*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Puntişeni, proprietatea statuluĭ, arendată cu 900 leĭ anual.

Pîrveşti, *pădure*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. cu acelaşĭ nume, în întindere de 145 hect., proprietatea statuluĭ.

Pîrvoaia, *deal*, în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Mărgineni.

Pîrvul, *sat*, jud. Argeş. Vezĭ Pîrvul-Roşu.

Pîrvul, *ramură de munţĭ*, situată în parte pe hotarul dintre com. Calul şi Călugăreni, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu, în prelungirea ramureĭ Bostanul, Raicul şi Petru-Vodă.

Pîrvul, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Argeş, pl. Piteşti, com. Bradul-d.-j., pe linia Piteşti-Slatina, pusă în circulaţie la 5 Ianuarie 1875. Se află între staţiile Piteşti (9.6 kil.) şi Costeşti (12 kil.). Înălţimea d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ, de 282 m. 89.

Pîrvul-Roşu, *sat*, cu 110 familiĭ, saŭ 400 suflete, jud. Argeş, pl. Cotmeana, făcînd parte din com. rur. Broşteni-Roşani.

Lîngă sat se află o baltă numită Negoveneasa, care conţine mult peşte.

In Pîrvul-Roşu este o biserică, cu hramul Toţĭ-Sfinţiĭ, deservită de 2 preoţĭ, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser.

Pîrvuleşti, *sătuc*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Mănăstirea-Caşinul, care face trup cu Mănăstirea-Caşinul.

Pîrvuleşti, *sat*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, situat la 1 kil. de Zăicoiul, cătunul de reşedinţă al comuneĭ. E udat de pîrîul Plosca şi brăzdat de Dealul-Muereĭ. Are o populaţie de 190 sufl., locuind în 32 case.

Pîrvuleşti, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., ţinînd de com. rur. Corcova. Are 21 case.

Pîrvuleşti, *deal*, în jud. Gorj, pl. Ocolul, com. Carbeşti, căt. Tîlveşti, situat spre S. de comună; începe de la Fîntîna-Faguluĭ, ramificaţie din dealul Sulița şi se întinde spre V. pănă la pîrîul Dîmbova. Pe acest deal sunt plantaţiĭ de viĭ şi livezĭ de prunĭ.

Pîrvuleţuluĭ (Valea-), *deal*, în pădurea Misleanca, din care izvoreşte pîrîiaşul Coroiasca, ce se varsă în apa Mislea, în dreptul com. Cocorăşti-Misliĭ, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova.

Pîslari, *cătun*, al com. Păltineni, jud. Buzăŭ, alipit de căt. Nehoiul; are 80 locuitorĭ şi 21 case.

Pîslari, *sat*, în jud. Dîmboviţa, pl. Ialomiţa-Dîmboviţa, căt. com. Ţiţa.

Pîslari, *cătun*, la E. com. Obîrşia, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi.

Pîslari, saŭ Dărăşti-Mărcuţeĭ, *cătun*, pendinte de com. Dărăşti, pl. Cîlnişteа, jud. Vlaşca. Vezĭ Dărăşti-Mănăstireĭ.

Pîslari, *vale*, în jud. Ilfov, plasa Znagovul, care se împreună cu Valea-Călugăruluĭ la căt. Preoţeşti şi alimentează balta Căldăruşani.

Pîşeşti, *numire ce se maĭ dă cătunaşului* Bradul, jud. Buzăŭ, com. Măgura.

Plaiul, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Dumbrava, com rur. Cosovăţul.

Plaiul, *sat*, făcînd parte din com.

rur. Talea, pl. Peleşul, jud. Prahova. Are o populaţie de 185 locuitorï.

Plaiul, *sat*, pe moşia şi în com. Şarul-Dornii, jud. Suceava, aşezat pe ţărmul drept al pîrîului Neagra-Şarului. Are 90 case, cu 300 locuitorï, din care 106 contribuabilï.

Biserica şi şcoala din Şarul servă şi acestuï sat.

Plaiul, *trup de pădure*, al statuluï, în întindere de 55 hect., pendinte de com. Scorţeni, plaiul Prahova, jud. Prahova, care, împreună cu trupurile: Dumbrava-Mică (40 hect.), Dumbrava-Mare (35 hect.) şi Runcul (60 hect.), formează pădurea numită Vatra-Mănăstireï-Mislea.

Plaiul, *pîrîu*, izvoreşte din raionul com. Măneciul-Ungureni, plaiul Telcajenul, jud. Prahova, şi se varsă în rîul Telcajenul, pe ţărmul drept, tot în raionul com. Măneciul-Ungureni.

Plaiul-Bădeni, *pădure*, a statuluï, în întindere de 800 hect., pendinte de com. Bădeni-Ungureni, plaiul Dîmboviţa, judeţul Muşcel.

Plaiul-Bărbăteşti, *pădure* particulară, supusă regimuluï silvic, pendinte de com. Bărbăteşti, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Plaiul-Bătrîn, *munte*, în jud. Suceava, com. Mălini, avînd 921.8 metri altitudine.

Plaiul-Bisericeï, *loc izolat*, în raionul com. Albeşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muşcel. Aci, se zice, a fost în vechime satul Albeşti. In acest loc, aproape de suprafaţa pămîntuluï, se văd ruinele uneï bisericï.

Plaiul-Boeresc, *deal*, la N.-E. cătunuluï Boroşteni, plaiul Vulcanul, jud. Gorj; proprietate a statuluï, are o suprafaţă cam de 85 hect. şi e acoperit cu pădure.

Plaiul-Cacoveï, *pădure* particulară, supusă regimuluï silvic, pendinte de com. Cacova, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Plaiul-Cheia, *pădure* particulară, supusă regimuluï silvic, cu o suprafaţă de 600 hect., jud. Vîlcea, plaiul Cozia, com. Cheia.

Plaiul-Chiojduluï, *munte*, în partea de N. a com. Star-Chiojdul, pl. Teleajenul, jud. Prahova, acoperit cu pădure şi izlaz.

Plaiul-Comoara, *munte*, în jud. Suceava, com. Broşteni.

Plaiul-Cornuluï, *sat*, făcînd parte din com. rur. Şotrile, pl. Prahova, jud. Prahova.

Plaiul-dintre-Sirie, *munte*, în partea de N. a com. Star-Chiojdul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, acoperit cu pădure şi izlaz.

Plaiul-Domnesc, *munte*, în jud. Dîmboviţa, de la Moroeni în sus, pe partea dreaptă a Ialomiţeï. Vezï Brînduşile.

Plaiul-Gura-Uliţeï, *potecă*, ce vine din munţi, jud. Gorj, trecînd prin muntele Gura-Plaiuluï şi formînd limita între stat şi moşneniï; trece pe Dealul-Lung, muntele Piva, Virful-Măruluï, muntele Căciulata şi Poiana-Nuculuï; de aci se bifurcă, o ramură ducînd în com. Frînceşti, iar cea-l'altă, îndreptîndu-se spre S.-E. dînd în com. Bilta.

Plaiul-luï-Ivan, *plaiu*, în jud. Muşcel, pl. Riurile, com. Mihăeşti. Trece prin partea de V. a com. şi are o direcţiune de la N. spre S. Este coprins între Dealul-Vacilor şi al-Vlădeanuluï.

Plaiul-luï-Pătru, *munte*, în raionul com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muşcel, situat la N. comuneï, pe culmea Carpaţilor.

Plaiul-luï-Pătru, *pădure*, supusă regimuluï silvic, jud. Muşcel, plaiul Dîmboviţa, com. Lereşti, în întindere aproximativă de 1200 hect., cu esenţă dominantă molift.

Se învecineşte la N. cu Borcăşul; la S., cu Bătrîna; la E., cu Rîul-Tîrguluï şi la V., cu pîrîul Cuca.

Plaiul-luï-Vasile, *deal*, la S.-V. cătunuluï Boroşteni, plaiul Vulcanul, jud. Gorj; are o suprafaţă cam de 42 hect., proprietate a statuluï, acoperită parte cu pădure, parte cu izlaz.

Plaiul-Lung, *pădure* a statuluï, în întindere de 12500 hect., jud. Muşcel, plaiul Nucşoara, com. Berevoeşti-Ungureni, formată din 5 trupurï: Brătioara, Plesnitoarea, Oboarele-Micï, Riuşorul şi Măcelarul.

Plaiul-Lupuluï (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluï silvic încă din anul 1883, pe moşia Muntele-Plaiul-Lupuluï, pendinte de com. Strîmbeni, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova.

Plaiul-Mare, *coamă*, la N. de com. Novaci, pl. Novaci, jud. Gorj, lungă de 1 kil. şi lată de 250 m., avînd în stînga eï valea Scăriţa, iar în dreapta, valea Gilortuluï.

Plaiul-Mirceï, *munte*, jud. Dîmboviţa. Vezï Brînduşile.

Plaiul-Misleĭ, *deal*, jud. Prahova, com. Scorțeni, plaiul Prahova. Și-a luat numele de la cătunul Mislea. Este situat în partea de N. a comuneĭ. Are o direcție înclinată și servește pentru pășunarea vitelor.

Plaiul-Moraruluĭ, *numire veche a dealuluĭ* Bighilinul, jud. Prahova, com. Bucovul, pl. Cricovul.

Plaiul-Purcaruluĭ, *munte*, în partea de N. a com. Star-Chiojdul, plaiul Telcajenul, jud. Prahova, acoperit cu pădure și izlaz.

Plaiul-Scocul, *potecă*, ce pleacă din Scocul, de la N. la S., trece prin munțiĭ: Stîna-Știrbuluĭ, Peștișanul, Groapele, Boul, Gruiul-Negru și se ramifică în două: o ramură apucă spre V., la com. Pocruia și trece prin muntele Merișorul, Cioclovina, prin Valea-Șeasă și dealul Pocruia, de unde se ramifică iarăși în două, o parte dînd în com. Pocruia și una în Tismana; a doua potecă, ce se desparte în punctul muntele Gruiul-Negru, se îndreaptă spre S., în com. Topești, trecînd prin valea Rechițaua, Cracul-Ulmătuluĭ, Fagul-Sărat, Poiana-de-Fragĭ, Poiana-Scăreĭ, Valea-Petriceaua, pe la comanda vechie, de unde se ramifică iar în două, o parte dînd în com. Topești, iar ceal'altă în cătunul Broșteni, din com. Peștișani.

Plaiul-Șaruluĭ, *parte din satul* Gura-Negreĭ, jud. Suceava, din spre Șarul.

Plaiul-Șerban-Vodă, *plaiŭ*, ce se întinde în partea despre N. și N.-V. a com. Slănicul, plaiul Vărbălăul, jud. Prahova. Acest plaiŭ începe din cătunul Schiulești, com. Homorîciurile, și se întinde, urcînd un colnic destul de întins, pînă în gîturile munților, ramificațiunĭ ale Carpaților. Poartă numele luĭ Șerban-Vodă-Cantacuzino (1679—1688). Acest drum, de și scurt pentru a ajunge repede în Transilvania, acum este părăsit din cauză că nu e practic. Alte vremurĭ a fost calea sigură a salvăreĭ vieței Domnilor, carĭ 'și căutaŭ refugiŭ în Transilvania.

Plaiuluĭ (Gura-), *munte*, în jud. Suceava, com. Broșteni.

Plapcea-Mare, *gîrlă*, jud. Olt, izvorînd dintr'un helești, de pe teritoriul com. Topana, situată la N. județuluĭ. Curge către S. prin centrul județuluĭ udînd teritoriile comunelor: Cornățelul, Constantinești, Mogoșești și Bălțați, de unde ia direcțiunea de S.-E., trece prin Potcoava, Valea-Merilor, Sinești și Ursoaia și se varsă în Vedea, la N. de Icoana. Primește ca afluenți maĭ însemnați: Plapcea-Mică, Negrișoara și Osica.

Plapcea-Mică, *gîrlă*, jud. Olt, izvorînd din maĭ multe dealurĭ, la N. de Poborul. Curge către S., paralel cu Plapcea-Mare, udînd comunele: Poborul, Tătărei, Scornicești și Bălțați, unde se varsă în Plapcea-Mare. Primește, între altele, maĭ însemnată, vălceaua Teiușul.

Plasca, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pe moșia Tina, jud. Vîlcea, pl. Mijlocul, com. Tina.

Plașcul, *vale*, jud. Brăila, care se întinde de la E., spre V. și S., ocolind satul Ciocile. Pe această vale sunt formate 2 lacurĭ, unul mare în partea de N.-E. a satuluĭ, și cel-l-alt mic în partea de N.-V., comunicînd printr'o viroagă. Cel mare rare-orĭ scade și atuncĭ rămîne pe fund un fel de sărătură

Platoceanul, *pîrîŭ*, izvorește din com. Uda-d.-j., jud. Argeș, formează puțin hotarul între această com. și com. Rîjețul-Vieroș, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, și intră în com. Cocul-Popești, jud. Argeș.

Platonești, *sat*. Vezĭ Manolea, jud. Suceava.

Platonița, *pîrîŭ*, afluent al Șomuzuluĭ-Mare, în jud. Suceava, com. Dolhești (4 kil.). Are de tributarĭ din dreapta: Turbata și Boura, iar din stînga: Groapa-Covriguluĭ și Groapa-luĭ-Bălan.

Plavățul, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 250 hect., munțiĭ Mănăstireĭ-Cîmpulung, carĭ fac parte din comunele: Corbșori și Berevoești, pl. Nucșoara, jud. Mușcel.

Plavia, *sat*, facînd parte din com. rur. Iordăchianu, pl. Cricovul, jud. Prahova. Are o biserică fondată la 1814 de G. Plăvianu.

Plavia, *munte*, jud. Mușcel, plaiul Dîmbovița, situat la extremimitatea de N.-E. a județuluĭ și servind hotar despre Transilvania.

Plăcinta, *numele vechiŭ al moșieĭ și al satuluĭ* Slobozia-Conachi, jud. Covurluiŭ. Vezĭ Slobozia-Conachi, com.

Plăcințeni, *sat*, făcînd parte din com. Giurgioana, jud. Tecuciŭ, situat pe șesul Zeletinul, la 8

kil. și 100 m. de reședința comuneĭ.

Are o populație de 18 familiĭ, saŭ 72 suflete, locuind în 14 case și 3 bordee.

Satul s'a înființat la 1789, pe moșia statuluĭ numită Răchitosul, care maĭ înainte depindea de mănăstirea Răchitoasa.

Este străbătut de maĭ multe drumurĭ naturale.

Plăcințeni, *moșie*, proprietate a statuluĭ, făcînd parte din moșia Șerbănești, jud. Tecuciŭ, com. Giurgioana.

Plăcințeni, *trup* din pădurea statuluĭ Corbița, jud. Tecuciŭ.

Plăeșul, *sat*, jud. Neamțu. Vezĭ Plăieșul.

Plăețul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Măneciul-Ungureni, pl. Teleajenul, jud. Prahova, situat la poalele munteluĭ Clăbucetul și cuprins între rîul Teleajenul de o parte și Telejenelul de alta. Are o populație de 162 locuitorĭ.

Plăețul, *culme de munte*, în jud. Gorj, pl. Novaci, în partea stîngă a Gilortuluĭ, la N. de comuna Novaci.

Plăețul, *pisc*, pe coasta șiruluĭ de dealurĭ ce brăzdează în lung și lat com. Costești, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Acest șir de dealurĭ se prelungește pe toată partea de E. a com., în stînga rîuluĭ Costești.

Plăețul, saŭ Teleajenul, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 750 hect., pendinte de com. Izvoarele, pl. Teleajenul, jud. Prahova, care, împreună cu trupurile: Ursoaia (150 hect.) și Vatra-Mănăstireĭ-Crasna (50 hect.), formează pădurea Izvoarele.

Plăețul, *trup de pădure*, al statuluĭ, în întindere de 20 hect., care, împreună cu trupurile Neagota și Valea-luĭ-Neagu (750 hect.) și Crîngul-Popești (15 hect.), formează pădurea Romani, situată în com. Horezul, pl. Horezul, jud. Vîlcea.

Plăiașul, *nume ce se maĭ dă satuluĭ* Gămănești, com. Berevoești-Ungureni, plaiul Nucșoara, jud. Muscel.

Numele-ĭ vine de la plăiașiĭ pușĭ a păzi trecătoarea despre Ardeal.

Plăieșul, *sat*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Timișești.

Are o întindere de 357 hect., 60 ariĭ, cu o populație de 134 suflete.

Vite sunt: 78 boĭ, 80 vacĭ, 70 juncĭ, 23 caĭ, 200 oĭ și 46 rîmătorĭ.

Plăieșul, *munte*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca, în partea de N. a com., pe rîul R.-Sărat; e acoperit cu pădurĭ și pășunĭ.

Plăinești, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., pe malul drept al rîuluĭ Rîmna.

Este așezată în partea de N. a județuluĭ, la 19 kil. spre N. de orașul R.-Sărat, și în partea de N. a pl., a căreĭ reședință este.

Comunele învecinate sunt: Dragosloveni, la 2 kil.; Tîmboești, la 6 kil.; Popești și Sihlele, la 7 kil.; Bogza și Bordești, la 8 kil.; Urechești, la 9 kil.

Se mărginește: la N., cu com. Dragosloveni și Popești; la E., cu Bogza; la S., cu Sihlele și Tîmboești și la V., cu com. Bordești.

Este o comună din regiunea dealurilor, fiind brăzdată la V. de ramificațiile dealurilor Nucile, Bordești și Dealul-Cuculuĭ.

Rîul Rîmna o udă în partea de N.; afluentul săŭ Recea, la V.; maĭ sunt și 30 puțurĭ.

Cătunele care o compun sunt: Plăinești saŭ Tîrgul-Cuculuĭ la mijloc, Cîndești la V. și Gugești la N.-E.

Suprafața com. e de 4670 hect., din care 200 hect. vatra com., 1170 hect. ale locuitorilor și 3500 hect. ale particularilor. Din acestea: 3250 hect. arabile, 170 hect. imaș, 250 hect. pădure, 575 hect. viĭ, 75 hect. finețe, 150 hect. neproductiv.

Are o populație de 920 familiĭ, saŭ 3040 suflete; 3 bisericĭ și un schit: una în căt. Cîndești, cu hramul Adormirea-Maĭceĭ-Domnuluĭ, zidită la 1860 de A. Plaino, deservită de 2 preoțĭ, 1 cîntăreț și 1 paracliser; a doua, în căt. Cucul, cu hramul Sf. Voivozĭ, zidită în 1881 de locuitorĭ, și a treia, tot în căt. Cucul, cu hramul Sf. Constantin și Elena, zidită în 1823, de Alecu Bagdat și soția sa Profira, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser. La V. este și schitul Recea, în care nu maĭ sunt călugărĭ, iar serviciul divin îl face preotul îngrijitor.

Sunt 2 școlĭ mixte, conduse de 3 învățătorĭ și o învățătoare, și care aŭ fost frecuentate în 1899—900 de 265 copiĭ.

Locuitoriĭ posedă: 60 pluguri; 637 boĭ, 348 vacĭ, 289 caĭ, 190 țepe, 3 catîrĭ, 2531 oĭ, 50 capre și 472 rîmătorĭ.

In com. se maĭ află: o moară cu aburĭ; 46 poverne pentru fabricarea vinuluĭ; 1 fabrică de

lumînări; 2 cafenele; 2 bogaserii; 2 brutării.

Meseriași: 2 cojocari, 2 cizmari, 3 potcovari, 2 tîmplari, 6 măcelari, 2 tinichigii și 2 geamgii.

Comerciul este destul de activ și constă în importul de coloniale, instrumente agricole, haine și în exportul vinului, cerealelor și vitelor; transportul se face prin stația Gugești, la 2 kil. spre N.

Sunt 133 comercianți, din cari: 9 băcani, 24 cîrciumari, 6 marchidani.

Căile de comunicație sunt: calea ferată și șoseaua națională R.-Sărat - Focșani; calea județeană la Dumitrești prin Bordești; drumul spre Bogza-Mărtinești.

Budgetul com. e la venituri de 16390 lei, iar la cheltueli, de 15875 lei.

Plăinești, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., căt. de reședință al com. rur. Plăinești. Azi poartă numele și de Tîrgul-Cuculuĭ. E așezat cam în mijlocul com., pe malul drept al rîului Rîmna. Are o întindere de 12 hect., cu o populațiune de 260 familiĭ, saŭ 870 suflete; o biserică, cu 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă.

Plăișoarele, *munte*, în apropiere de com. Nămăești, jud. Mușcel. Formează împreună cu munții: Draxinul, Măra, Țefeleaga, Preajma, Muntișorul, Căpitanul, Pravățul, Altămușul și Mateiașul, linia de despărțire între rîul Dîmbovița și rîul Argeșelul.

Plăișorul, *cătun*, al com. Pănătăul, jud. Buzăŭ, cu 300 locuitori și 71 case.

Plăișorul, *munte*, în jud. Mușcel, com. Corbi, plaiul Nucșoara. Vîrful luĭ poartă același nume.

Plăișorul, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 3500 hect., jud. Mușcel. Face parte din marea pădure Corbi, plaiul Nucșoara, formată din 10 trupurĭ: Plăișorul, Bîndea, Zănoaga, Papă'l, Rusul, Plătica, Alunișul, Pădurile, Crîngul și Preotesele, avînd toate o întindere de 17530 hectare.

Plămîna, *japse*, jud. Brăila, unește privalul Săpatul cu privalul Vidroiul, spre V. trecînd printre îezerile Lunguleț, Listevele, Groapele și Țărmuroiul.

Plămîna, *pîrîiaș*, jud. Teleorman, format parte de balta Liseĭ, parte de apele izvoarelor ce curg din dealurile dintre com. Lisa și Vînători. Se scurge în balta Suhaieĭ, mai sus de com. Viișoara.

Plămîni, *baltă*, în insula din mijlocul bălțeĭ Potelul, jud. Romanați.

Plămînoasa, *baltă*, formată din izvoare, pe moșia Brehuești, jud. Botoșani, com. Brehuești, pl. Siretul.

Plăsala, *munte*, în jud. Gorj, plaiul Novaci, la N. com. Cărpinișul, între munții: Florile-Albe, Coasta-Crainiculuĭ și Vîrful-cel-Bătrîn-al-Crasneĭ.

Plăsala, *deal*, al com. Brătuia, pl. Ocolul, jud. Gorj, situat în partea de E. a com., avînd direcție N.-S.-V. Formează înălțimile din partea dreaptă a văeĭ Cioiana și dă naștere către S. dealuluĭ Măgura, care continuă a însoți partea dreaptă a văeĭ Cioiana, terminîndu-se în valea Jiuluĭ.

Plăsăleasa, *vale*, în jud. Gorj, com. Vlăduleni, pl. Jiuluĭ; începe de la N., de la Fîntîna-Faguluĭ, hotarul com. Cîrbești; se întinde d'alungul com. și se termină în matca Jiuluĭ. Pe această vale curge pîrîul Matca. Pe dînsa se află și pădure.

Plăsoiul, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Grădiștea, căt. com. Cîineni, situat în partea de N. a com. lîngă lacul Balta-Albă, la 1 ½ kil. spre E. de căt. de reședință, Stăvărești. Are o întindere de 6 hect., cu o populație de 124 locuitori.

Plătănești, *altă numire*, a satuluĭ Gura-Jegălieĭ, pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița.

Plătăneștilor (Culmea-), *culme a munților* Carpați, în jud. Vîlcea, în stînga Lotruluĭ, din care pornește către S. două culmi mai principale:

Culmea Malaia, care se desface aproape de muntele Vîrful-Mare (1005 m.), se îndreptează către S., despărțind pîrîul Voineasa, afluent din stînga al Lotruluĭ superior, de rîul Pușcoiul. Piscul săŭ cel mai mare în jud. Vîlcea e Malaia (996 m.).

Culmea Veverița, care pornește din muntele Vîrful-Mare, se îndreptează către S.-E. și se termină aproape de confluența Lotruluĭ cu Oltul. Piscurile cele mai însemnate sunt munții: Vîrful-Mare, Robul, Veverița și Sulița.

Din muntele Robul se ramifică: Culmea-Brezoilor, între rîurile Pușcoiul și Brezoiul, avînd ca piscuri: Muntele-Murgașuluĭ și Măgura-luĭ-Popovicĭ.

Tot din muntele Vîrful-Mare mai pleacă către E. cea din urmă culme, numită Culmea-Ciinenilor, coprinsă între rîul Cii-

neni și Rîul-Vaduluĭ, avînd ca piscurĭ maĭ principale: Muntele Coasta-Cîinenilor și Dealul-luĭ-Vlad.

Plătărești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Cucueți-Plătărești, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov, situat pe deal și vale, la E. de București, la întîlnirea văieĭ Pasărea cu rîul Dîmbovița.

Se întinde pe o suprafață de 1563 hect., cu o populație de 890 locuitorĭ.

Statul are 1183 hect. și locuitoriĭ, 380 hect. Statul cultivă prin arendașiĭ săĭ tot pămîntul (35 hect. pădure). Loc. n'aŭ izlaz.

Are o biserică, cu hramul Sf. Mercurĭ, deservită de 2 preoți și 3 cîntăreți; 1 școală mixtă, frecuentată de 25 elevĭ și 7 eleve; 1 heleșteŭ.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 619 și al celor micĭ, de 961.

Aci este și o cazarmă pentru soldațiĭ carĭ păzesc temnița.

Locuitoriĭ cătunuluĭ, pe lîngă agricultură, se ocupă și cu dulgheria.

Satul Plătărești, spune legenda, s'ar fi întemeiat în urma uneĭ bătăliĭ repurtată cu multă vitejie de Mateiŭ Basarab, Voevodul Țăreĭ, asupra luĭ Timuș, căpitanul cel mare al Tătărilor. Aci marele nostru străbun a și ridicat o biserică.

Plătărești, *mănăstire*, jud. Ilfov, zidită de Mateiŭ Basarab. Astă-zĭ este redusă la biserică de mir.

Aci este și o închisoare destinată exclusiv pentru femeĭ. Ea servă ca închisoare pentru reclușionarea femeilor condamnate la munca silnică.

Pe lîngă acest penitenciar se află atașat un atelier de pînzărie.

Plătărești, *moșie*, a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Plătărești, jud. Ilfov, arendată cu 30537 leĭ anual.

Plătărești, *pădure*, a statuluĭ, pendinte de Plătărești, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov, în întindere de 75 hect.

Plătica, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 2120 hect., făcînd parte din marea pădure Corbi, plaiul Nucșoara, jud. Mușcel, formată din 10 trupurĭ: Plăișorul, Preotesele, Bîndea, Zănoaga, Papăul, Rusul, Plătica, Alunișul, Pădurile și Crîngul, avînd toate o întindere de 17530 hect.

Plăvaia, *mahala*, jud. Vîlcea, pl. Mijlocul, com. Părăușani.

Plăvanul, *vale* cu *pîrîŭ*, în jud. Tecuciŭ, com. Onceștĭ; se unește cu pîrîul Tomozei, și se varsă în Berheciŭ, în partea de răsărit a satuluĭ Tomozei, com. Onceștĭ.

Plăvățul, *cătun*, al com. Mînzălești, jud. Buzăŭ, cu 40 locuitorĭ și 9 case.

Plăvianca, *pădure* particulară, în întindere de 75 hect., supusă regimuluĭ silvic, jud. Prahova, com. Iordăchianul, pl. Cricovul.

Plăvianca, *pădure* particulară, în întindere de 25 hect., supusă regimuluĭ silvic, jud. Prahova, plasa Cricovul, comuna Iordăchianul.

Plăvianca, *cătun*, spre N. com. Cotul-Jieniĭ, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați.

Plăviceni, saŭ **Fișcălia**, *sat*, pendinte de com. Dudul, pl. Siul-d.-j., jud. Olt, situat la N. comuneĭ, între Siul și malul Oltuluĭ.

Are 320 locuitorĭ. Moșia e proprietatea Eforieĭ Bisericeĭ Crețulescu din Bucureștĭ, care posedă cam 400 hect. arabile și 350 hect. pădure pe Zăvoiul. De acest cătun ține schitul Plăviceni, situat pe malul Oltuluĭ, deservit de un preot.

Plăviceni, *fost schit*, azĭ biserică de mir, pendinte de cătunul cu acelașĭ nume, jud. Olt, pl. Siul-d.-j., com. Dudul, situat pe malul stîng al Oltuluĭ. Se întreține din fondurile Epitropieĭ Bisericeĭ Crețulescu, din Bucureștĭ. Se zice că e fondată de un Vel Vornic Dragomir și soția sa, Elena, pe timpul domnieĭ luĭ Mateĭ Basarab, pe locul de lîngă apa Oltuluĭ, numit Alunișul. Biserica s'a reparat de Eforie, la 1872. E deservită de 1 preot și 1 cîntăreț, plătiți din fondurile Eforieĭ.

Plăviți, *mahala*, din com. rur. Budina, plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Pleana, *pîrîŭ*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Brabova, ce se varsă pe stînga gîrleĭ Bogdănelul, la eșirea acesteia din com. Brabova.

Pleașa, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Podgoria, formată dintr'un singur sat, așezat în partea de S. a teritoriuluĭ comuneĭ.

Veniturile sale sunt de leĭ 2985.

Școala există în com. de la 1885, și a fost frecuentată în 1899—900 de 13 elevĭ.

Pleașa, *sat*, făcînd parte din com. rur. Moreni, pl. Filipești, jud. Prahova. Are o populație de 103 locuitorĭ.

Pleaşa, *deal*, la 4 kil. spre N. de vatra satuluĭ Călineşti, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Pleaşovul, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Călmăţuiuluĭ, la 14 kil. de Turnul-Măgurele, pe valea pîrîuluĭ Siul, care o străbate în diferite şerpuiturĭ, în toată partea de N.-E. Poartă şi numire de Şopia.

Se învecineşte la V. cu apa Siuluĭ, care desparte viile locuitorilor aflate pe lunca Oltuluĭ, de pădurea proprietăţiĭ; la N., cu comuna Saelele; la S., cu com. Rîioasa şi la E., cu Dealul-Oltuluĭ şi cîmpia ce se întinde d'asupra acestuĭ deal.

Vatra satuluĭ se află pe proprietatea numită Saelele.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ sunt 150, pe 325 hect.

Viile ocupă o întindere de 42 1/2 hect.

Are o populaţiune de 633 suflete, din care 121 contribuabilĭ; o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 15 clevĭ; o biserică, deservită de un preot şi un dascăl.

Numărul vitelor este de 2244 capete, din care: 93 caĭ, 19 măgarĭ, 354 vite marĭ cornute, 1678 vite micĭ cornute şi 100 porcĭ.

Budgetul com. e de 2836 leĭ, 90 banĭ, la venitură şi de 2755 leĭ, 10 banĭ, la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicaţie are numaĭ spre com. Rîioasa şi Saelele, şosele vecinale.

D'asupra dealuluĭ se văd urmele uneĭ întăriturĭ, căreia locuitoriĭ îĭ zic Cetatea saŭ Gurguiul-Nemţilor şi căreia se atribuie o deosebită importanţă, fiind ridicată pe timpul războaelor cu Turcii la începutul acestuĭ secol. Suprafaţa acesteĭ întăriturĭ este de aproape 1/4 hect.; şanţul care o înconjoară este de 144 m.; iar înălţimea eĭ de 16 m.

In secolul trecut eraŭ 2 sate cu numirea de Pleaşovul, care ţineaŭ de judeţul Olt: Pleaşovul-Romînĭ şi Pleaşovul-Sîrbĭ; astfel le vedem trecute în istoria luĭ Fotino.

Pleniceni, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Plenița, aparţinînd moşnenilor Pleniceni; are o întindere aproximativ de 1530 hect. şi un venit anual de 60000 leĭ.

Plenița, *com. rur.* şi *sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j. la 62 kil. de Craiova şi la 13 kil. de reşedinţa plăşiĭ, com. Vîrtopul.

Situată pe şesul numit Plenița.

Se mărgineşte la E. cu com. Caraula, la V. cu com. Dărvarul, la N. cu com. Orodelul şi la S. cu com. Risipiţi.

Terenul comuneĭ este şes, ne prezintînd de cît două movile de mică însemnătate.

Are o populaţie de 6050 suflete; o biserică, fondată la 1850, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 3 preoţĭ şi un cîntăreţ; 2 şcolĭ: 1 de băeţĭ şi 1 de fete, frecuentate (1899–900) de 309 copiĭ; 12 cîrciumĭ; 2 morĭ cu aburĭ.

Suprafaţa comuneĭ este de 1530 hect., pămînt arabil. Moşia de pe teritoriul comunal se numeşte Plenița.

Viile, în întindere de 810 hect., aparţin locuitorilor moşneni, şi daŭ vin negru.

Meseriaşĭ sunt 27: dogarĭ, cizmarĭ, etc.

In com. se ţine un bîlciŭ anual la 16 Iulie.

O cale comunală lungă de 5 kil., de la E. la V., o uneşte cu comunele vechĭ. O altă cale merge de la N. la S. pe o lungime de 4 kil.

Budgetul com. e la venitură de 6203,59 leĭ şi la cheltuelĭ, de 5840,44 leĭ.

Plenița, *sat*, în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Plenița, cu reşedinţa primărieĭ.

Plescarea, *vălcea*, începe din jud. Argeş, dă pe lîngă com. Colţul-Ungheni, intră în jud. Teleorman, pe teritoriul com. Strîmbeni şi, după ce străbate această com., se împreună cu Valea-Ciineluĭ, puţin maĭ departe de Strîmbeni.

Plescioara. Vezĭ Pleşcioara.

Plescoaia, *munte*, la N. comuneĭ Novaci, plaiul Novaci, jud. Gorj, învecinat la S. cu apa Gilortul, la N. cu Cîlcescul şi Iezerul, la E. cu Dîlbanul şi la V. cu Setea-Mare, pendinte de com. Ciocadia.

Pleşa. Vezĭ Pleşea.

Pleşcioara, *cătun*, al com. Chiojdul, jud. Buzăŭ, cu 150 locuitorĭ şi 34 case.

Pleşcioara, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bîsca, ramificaţie sudică a munteluĭ Pitica.

Pleşcoiul, *com. rur.*, în jud. Buzăuluĭ, plaiul Pîrscovul, situată pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul, sub ramificaţiile Săpoceĭ şi la 18 kil. de oraşul Buzăul.

Limita sa, la N., începe din gura izvoruluĭ Murătoarea, ia în sus pe izvor pănă în slemnea muchiĭ, apoĭ pe culme pănă în muntele Moara-de-Vînt; la E., se lasă din Moara-de-Vînt prin slemnea culmilor: Siminocul şi Pietroiul; pănă în Dealul-Săpoceĭ; la S., din Dealul-Să-

poceĭ se lasă pe izvorul Găvanele până dă în rîul Buzăul; la V., urcă în sus pe albia Buzăuluĭ, până în dreptul cătunuluĭ Pleșcoiul, unde trece rîul și merge până în iazul morilor Cîndeștilor, coprinzînd un spațiŭ cam de 180 hect. al moșnenilor Pleșcoĭ și trece înapoĭ rîul în dreptul gurii izvoruluĭ Murătoarea.

Suprafața sa e de 2590 hect., din care 835 arabile, 234 pădure, 128 fîneață, 463 izlaz, 31 livede, 283 vie și 616 loc sterp.

Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Urlătorile (stat), Mușcelul, Pleșești, Pleșcoiul și Ceaușoaia. Terenul este nisipos.

Căĭ de comunicație are numaĭ șoseaua Mărăcineni-Rușiavățul.

Comuna e formată din cătunele: Mușcelul, Pleșcoiul, Pleșești și Urlători, avînd o populație de 1710 locuitorĭ.

Meseriașĭ sunt: 4 lemnarĭ, 2 butnarĭ, 5 căruțașĭ, 2 croitorĭ, 2 cizmarĭ, 1 fierar, 4 cojocarĭ, 1 boeangiŭ, 2 brutarĭ și 1 vărar.

Are o școală mixtă, care a fost frecuentată în anul 1899—900 de 102 elevĭ; 2 biserici: la Urlători și Pleșcoiul, deservite de 2 preoțĭ, 2 cîntărețĭ și 1 paracliser.

Catedrala e cea cu hramul Sf. Nicolae.

Sunt 9 circiumĭ.

Comuna e reședința plaiurilor unite Pîrscovul-Slănic. Are o stațiune telegrafo-poștală și o judecătorie de ocol.

Locurĭ demne de văzut sunt: Muchea-Săpoceĭ, dealul Siminocul, Pietroiul, apoĭ vechia și mica biserică de la Urlători, care de și fără inscripțiĭ, indică o vechime de aproape 400 anĭ. Poziția eĭ ascunsă între dealurĭ, arată în ce timpĭ de nesiguranță ea a fost ridicată. Comuna exista din secolul XVI; cele maĭ vechĭ cătune sunt: Pleșcoiul și Urlătorile.

Vite sunt: 260 boĭ, 180 vacĭ, 60 viței, 60 caĭ, 20 țepe, 12 mînjĭ, 400 oĭ și 200 porcĭ.

Budgetul com. e de 4727 leĭ și 60 banĭ.

Pleșcoiul, *cătun* de reședință al com. Pleșcoiul, jud. Buzăŭ, cu 740 locuitorĭ și 178 case. Are sub-diviziile: Peste-Vale și Mierlari. E reședința sub-prefecturei pl. unite Pîrscovul-Slănicul și are aspectul unuĭ tîrgușor.

Pleșca, *sat*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Obîrșeni, spre S.-E. de satul Obîrșeni. Are 402 locuitorĭ și 94 case.

Pleșea, *subdivizie a cătunuluĭ* Cîrlomănești, jud. Buzăŭ, com. Gura-Nișcovuluĭ.

Pleșea, *insulă*, în Dunăre, jud. Mehedinți, aproape de Porțile-de-Fier, ținînd de proprietatea statuluĭ Bresnița.

Pleșea, *munte*, la N. de com. Polovragi, plaiul Novaci, jud. Gorj, lîngă munțiĭ Cujba și Beleoaia, în partea stînga a riuluĭ Oltețul.

Pleșea, *munte*, spre N.-V. com. Runcul, jud. Gorj, acoperit cu pădure, din care: 20 hect. pădure de brad și 170 hect. pădure de fag.

Pleșea, *munte*, în partea de N. a com. Balta, plaiul Vulcan, jud Gorj. Are o suprafață cam de 400 hect. Se întinde în direcțiunea N.-V. proprietatea statuluĭ; are pădure de fag și brad, loc de pășune, iar parte este stîncos.

Pleșea, *deal*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, acoperit cu pădure; ține de satul Padeșul, c. r. Negoești, care se află la poala uneĭ ramure a acestuĭ deal.

Pleșea, *deal*, în centrul com. Bîrzești, pl. Argeșelul, jud. Mușcel, situat între Valea-Bîrzească și Vîlceaua-luĭ-Ciomag.

Pleșea, *munte*, în jud. Neamțu, com. Vinători-Neamțuluĭ, pl. de Sus-Mijlocul, situat lîngă Mănăstirea-Neamțuluĭ.

Pleșea, *deal*, în jud. Neamțu, com. Calul-Iapa, pl. Piatra-Muntele, situat în apropiere de satul Iapa.

Pleșea, *munte*, pe teritoriul com. Valea-Săreĭ, pl. Vrancea, jud. Putna, din care se scoate sare.

Aparține răzeșilor din com. Tulnici.

Pleșea, *pîrîŭ*, ce izvorește din muntele cu acelașĭ nume, din Fundul-Chiliilor; udă com. Valea-Săreĭ, jud. Putna, și se varsă în Putna.

Pleșele-Holdeĭ, *munte*, în jud. Suceava, com. Broșteni.

Pleșești, *com. rur.*, în partea de V. a plășeĭ Șomuzul, jud. Suceava, spre N.-E. și la 11 kil. de Fălticeni.

Se mărginește la E. cu com. Giurgești; la V., cu com. Oprișeni; la S., cu com. Preutești și la N., cu Bucovina.

Are forma unuĭ poligon neregulat, prezintînd maĭ multe ondulațiunĭ.

Se compune din satele: Pleșești-Ganeĭ, Pleșești-Sinească, Valea-Botezul, Jacota, Hreața, Uncești, Petia și Bunești, cu reședința în Pleșești-Sinească.

Are o populație de 564 familiĭ saŭ 2268 suflete; 6 bisericĭ, deservite de 2 preoțĭ și 5 cîntărețĭ; 2 școale mixte, conduse de 2 învățătorĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 5270.25 leĭ și la cheltuelĭ, de 4928.73 leĭ.

Vite sunt: 128 caĭ, 384 boĭ, 260 vacĭ, 2352 oĭ și 360 porcĭ.

Altitudinea comuneĭ de-asupra nivelului Mărĭĭ variază între 335—345 m.

E udată de Șomuzul-Mic și de pîrĭiașele: Poeneĭ, Racova, Hermeziul, Ciomîrna, Bazaci, Popa, Fîstîcul, Sinescul, Fundoaia, Răcea, Capreĭ, Vîrnavul, Ciureĭ și Bunești.

Moșia aparține maĭ multor proprietarĭ.

Suprafața com. e de 5636 fălcĭ, 67 prăjinĭ, din care: 2575 fălcĭ cultivabile, 461 fălcĭ pădure, 184 fălcĭ fînaț și restul mlaștine și locurĭ sterpe.

Improprietăriță în 1864 sunt 113 fruntașĭ, 198 pălmașĭ și 77 codașĭ, stăpînind 947 fălcĭ.

Teritoriul comuneĭ se împarte în maĭ multe sforĭ de moșiĭ, care, din vechime, sunt răzeșiĭ.

Pleșești, *sat*, cu 173 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Richitele-d.-j.

Pleșești, *sat*, cu 25 familiĭ, jud. Argeș, pl. Pitești, pendinte de com. rur. Băbana.

Pleșești, *cătun* al com. Pleșcoiul, jud. Buzăŭ, cu 300 locuitorĭ și 71 case; are subdivizia Ceaușoaica.

Pleșești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bărăști-de-Vede, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populație de 722 locuitorĭ și o biserică construită în 1709.

Pleșești, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, cătunul com. Dănulești, în partea de E. a com., pe poalele dealuluĭ Pleșești, udat de pîrîul Bodila, la 1 kil. 800 m. spre E. de căt. de reședință. Are o întindere cam de 25 hect., cu o populație de 153 familiĭ, saŭ 622 suflete, din care 157 contribuabilĭ; o biserică și o școală.

Pleșești, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Slobozia; face parte din căt. Coroteni. (V. a. n.).

Pleșești, *sat*, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Prisecani, spre S. de satul Prisecani. Are o populație de 309 locuitorĭ și 140 case.

Pleșești, *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Buda, spre S. de satul Buda.

Pleșești, *mahala*, făcînd parte din com. rur. Roșiile, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populație de 210 locuitorĭ; o biserică, făcută de preotul Ion Pleșescu și reparată de enoriașĭ.

Pleșești, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Dănulești; se desface din dealul Măgura-Căpățineĭ, brăzdînd partea de E. a com.; e acoperit cu pădurĭ și pășunĭ.

Pleșești, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Pleșcoiul, căt. Pleșești; are cam 650 hect., împărțite în patru sforĭ: Pleșești-Vîrdanul (100 hect.); Pleșești-Pleșoianu (240 hect.); Pleșești I. Pleșoianu (155 hect.) și Pleșești C. Pleșoianu (155 hect.).

Pleșești, *moșie* particulară, în jud. Covurluiŭ, pl. Zimbrul, com. Cudalbi, cu două trupurĭ, din care unul de 572 hect. și altul de 207 hect.

Pleșești, *pădure*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Dănulești, pe dealul Pleșești; are 2350 hect., din care 350 hect. ale statuluĭ; esențe principale: fag, gorun și teiŭ.

Pleșești-Ganeĭ, numit și **Chiticul** și **Găneni**, *sat*, pe moșia cu acelașĭ nume, jud. Suceava, com. Pleșești, așezat pe țărmurile pîrîuluĭ Racova, între dealurile Țiclăul, Candachia și al-Vieĭ.

Are o populație de 91 familiĭ, saŭ 357 suflete, din care 85 contribuabilĭ; o biserică de lemn, cu hramul Buna-Vestire, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ și împroprietărită cu 8½ fălcĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 13½ fălcĭ.

Moșia, proprietate a d-luĭ M. Dragonciŭ, fostă a familieĭ Ganea, are 410 fălcĭ, din care 164 fălcĭ arabile, 40 fălcĭ pădure, 200 fălcĭ fînaț și imaș și restul necultivabil.

Improprietăriță la 1864 sunt 21 fruntașĭ, 54 pălmașĭ și 12 codașĭ, stăpînind 186 fălcĭ, 64 prăjinĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Fălticeni (11 kil.) și la Pleșești-Sineascăĭ (1½ kil.).

Pleșești-Sineascăĭ, saŭ **Poiana**, *sat*, pe moșia cu acelașĭ nume, jud. Suceava, com. Pleșești, așezat pe coasta Dealuluĭ-Moareĭ. Are o populație de 282 sufl.; o școală mixtă, frecuentată de 35 copiĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 7 fălcĭ, 15 prăjinĭ.

Intinderea moșieĭ e de 478 fălcĭ, din care 198 fălcĭ cultivabile, 200 fălcĭ pădure, 20 fălcĭ fînaț, iar restul puțin productiv.

Improprietăriță în 1864 sunt: 17 fruntașĭ, 23 pălmașĭ și 6

codaşĭ, stăpînind 132 fălcĭ şi 55 prăjinĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Pleşeşti-Ganeĭ (1 ½ kil.) şi la Fălticeni (11 kil.).

Pleşile, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, în jud. Muşcel, pl. Dîmboviţa, com. Albeşti, în întindere aproximativă de 50 hect., avînd ca esenţă principală fag şi mesteacăn.

Se învecineşte la N. cu locuitoriĭ Cîrjanul şi Florea, la S. cu Piscul-Plopilor, la E. cu orăşeniĭ Cîmpulungenĭ şi la V. cu com. Albeşti.

Pleşoiul, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-de-sus, situată pe 2 costişe despărţite printr'o vale, în care curge un pîrîŭ mic, cu direcţia de la V. la E., numit Valea-Pleşoiuluĭ.

Se învecineşte la E. cu com. Predeşti, hotarul către această com. numindu-se Giorocianca: la V., cu com. Răchita, despărţită prin hotarul numit Lupoaia; la S., cu com. Terpezita, despărţită prin hotarul numit Valea-Lupuluĭ; la N., cu Beloţul şi Petroaia, despărţită prin hotarul Valea-Petroacĭ, şi Valea-Sîrsceĭ.

E udată de Valea-Pleşoiuluĭ, prin mijloc. Spre V. de Pleşoiul, la marginea satuluĭ, în matca Văeĭ-Pleşoiul, e un izvor cu numele de Vultoarea; din acest izvor, a luat naştere un mic părîiaş, care se varsă în Pleşoiŭ.

Se află şi o silişte numită Solomoneşti.

Comuna e formată din 4 cătune: Pleşoiul, Frasinul, Milovanul şi Solomoneşti. Cătunul de reşedinţă este Pleşoiul, situat între Frasinul la V. şi Molivanul la E.

In căt. Molivanul se află o biserică vechie, fondată de locuitorĭ; în căt. Pleşoiul e alta, fondată la 1842 de către Ion Sin P. Solomon, polcovnic în armata romînă, deservite de 2 preoţi şi 1 cîntăreţ.

In com. Pleşoiul, satul Pleşoiul, s'a născut, în anul 1793, Ion Solomon, care a luat parte la revoluţiunea din 1821 şi la rezbelul ruso-turc din 1826—28; a avut gradul de colonel, zis pe atuncĭ polcovnic şi, foarte brav, a fost decorat de însuşĭ împăratul Rusieĭ. Acest Ioan Solomon este tatăl Generaluluĭ Solomon, ce a trăit pe timpul luĭ Cuza-Vodă.

Are o populaţie de 2704 suflete; o şcoală mixtă, care a fost frecuentată în 1899—900 de 49 băeţĭ şi 17 fete.

După legea din 1864 sunt 328 locuitorĭ împămînteniţi.

Suprafaţa teritoriuluĭ comunal este de 11128 pog., din care: 9028 pămînt arabil, 890 fînete, 950 izlaz, 260 teren sterp.

Moşiĭ sunt: Milovanul, Solomoneşti, Pleşoiul şi Frasinul.

Viile în întindere de 105 hect., aparţin locuitorilor şi daŭ vin bun.

Căĭ de comunicaţie sunt căile vecinale, care unesc com. cu comunele vecine.

Distanţele: la Craiova, 24 kil.; la Predeşti, 8 kil.; la Răchita, 10 kil.; la Terpezita, 7 kil.; la Petroaia, 4 kil. şi la Beloţul, 6 kil.

Vite cornute sunt 342, caĭ, 78, capre şi oĭ, 218.

Pleşoiul, *com. rur.*, jud. Vilcea, pl. Mijlocul, împărţită în patru mahalale: Pleşoiul, Valea-Ganeĭ, Borul şi Istrăteşti, situată pe malul stîng al rîuluĭ Olteţul şi pe dealul Borul.

Aci e reşedinţa subprefectureĭ.

Are o populaţie de 401 locuitorĭ; o biserică, fondată la 1807 şi reparată la 1871.

Sunt 731 vite marĭ şi micĭ.

Parte din locuitorĭ sunt moşneniĭ; 6 saŭ împroprietărit la 1864.

Pleşoiul, *sat*, cu 404 loc., jud. Argeş, pl. Oltuluĭ, pendinte de com. rur. Stoiceni-Pleşoiul.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ.

Pleşoiul, *sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-de-jos, com. Pleşoiul, reşedinţa primărieĭ. Are o populaţie de 1254 suflete, locuind în 400 case şi 9 bordee; o şcoală mixtă; o biserică deservită de un preot.

Pleşoiul, *cătun*, al com. Arceşti, plasa Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, situat pe şoseaua Corabia-R.-Vaduluĭ, la 43 kil. de Caracal şi la 17 kil. de Balş, aproape de gara Arceşti şi de rîul Beica.

Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ Mărĭi este de 140 m.

Are o populaţie de 50 familiĭ saŭ 120 suflete; o biserică, cu hramul S-ţiĭ Voivozĭ, zidită la 1615 de Ilie Pleşoianu, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Pleşoiul, *mahala*, în jud. Vilcea, com Pleşoiul, pl. Mijlocul.

Pleşoiul, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-de-sus, com. Pleşoiul.

Pleşoiul, *pîrîŭ*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Pleşoiul; curge prin valea Pleşoiul.

Pleşoiul-Solomoneşti, *numirea vechie a comuneĭ* Pleşoiul, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., cînd coprindea numaĭ satul Pleşoiul-Solomoneşti.

Pleşul, *deal*, în jud. Iaşi, com.

Buznea, pl. Cîrligătura. Pe toate laturile sale se află păduri, iar culmea 'i este goală. Se întinde la E. de dealul Prosia.

Pleşul, *munte*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia; în partea de V. e acoperit cu păduri şi păşuni; vara se fac pe dînsul stîne de oi.

Pleşul, *munte*, în jud. Suceava, com. Bogdăneşti, Boroaia şi Drăgăneşti, pe culmea căruia trece hotarul între judeţele Suceava şi Neamţu. Are 915.5 m. altitudine. E acoperit cu pădure de brad, fag şi mesteacăn.

Pleşul, *munte*, în jud. Suceava, com. Broşteni, avînd 1205 m. altitudine.

Pleşul, *deal*, jud. Suceava, acoperit de pădure de diferite esenţe, dintre com. Dolheşti, Preuteşti, Siliştea şi Valea-Glodului.

Pleşul, *pîrîu*, izvoreşte din muntele Clăbucetul, jud. Prahova; curge de la E. spre S.-V. şi se varsă în rîul Teleajenul, pe malul stîng, în raionul com. Măneciul-Ungureni, plaiul Teleajenul.

Pleşul, *pîrîu*, care udă Nordul com. Călimăneşti, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Pleşul-Mare, *deal*, în pădurea Unguroaia, în partea de V. a com. Cristeşti, pl. Coşula, jud. Botoşani, şi în hotar cu com. Tudora.

Pleşul-Mic, *deal*, în pădurea Unguroaia, com. Cristeşti, jud. Botoşani.

Pleşuva, *vîrf*, pe dealul Măstăneşti, com. Chiojdeanca, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Pleşuva, *deal*, în partea de S.-E. a com. Şoimari, pl. Podgoria, jud. Prahova, pe care se află pădure.

Pleşuva, *moşie*, pendinte de Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti, pe care la 1864 s'aŭ împroprietărit parte din locuitoriĭ com. Comarnicul, plaiul Peleşul, jud. Prahova.

Pleşuva, *pîrîu*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s.; izvoreşte din Dealul-Colibaşului şi se varsă în apa Topolniţa.

Pleşuva-Mare, *munte*, jud. Prahova, com. Comarnicul, din plaiul Peleşul.

Pleşuva-Mică, *munte*, jud. Prahova, com. Comarnicul, din plaiul Peleşul.

Pleşuva-Mare (Muntele-), *proprietate*, a Eforieĭ Spitalelor civile din Bucureşti, com. Comarnicul, plaiul Peleşul, jud. Prahova, în întindere de 568 hect., din care 457 hect. suprafaţă împădurită şi 111 hect. pămînt cultivabil şi fineţe.

Pleşuva-Mică (Muntele-), saŭ **Vatra-Schitului-Lespezile**, *proprietate*, a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, fostă pendinte de schitul Lespezile, com. Comarnicul, pl. Peleşul, jud. Prahova, în întindere de 331 hect., din care 285 hect. suprafaţă împădurită şi 46 hect. pămînt cultivabil şi fineţe.

Pletari, *altă numire a cătunului* Poenari, din com. Căneşti, jud. Buzăŭ.

Pletea, *parte din pădurea* statuluĭ Drăgăneşti-Ţigănia, jud. Teleorman, ce se află la S.-E. com. Drăgăneşti, despărţită de trupul numit Pojoritele.

Pleterul, *rîŭ*, pe proprietatea Parapani, com. Arsache, pl. Marginea, jud. Vlaşca.

Plevna, *com. rur.*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, situată între com. Mihaiŭ-Viteazul şi Lupşani.

Se compune din satele: Valea-Mare şi Valea-Rusuluĭ. Pănă la 1 Aprilie 1901, cînd s'aŭ unit şi aŭ format comuna Plevna, satul Valea-Mare făcea parte din com. Ulmul şi satul Valea-Rusuluĭ, din com. Lupşani.

Reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ com. este în satul Valea-Mare.

Are o populaţie de 322 familiĭ; o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător; o biserică, în Valea-Rusuluĭ, deservită de un preot şi un dascăl.

Prin comună trece drumul ce leagă oraşul Călăraşi, cu satele din pl. Cîmpuluĭ.

Plevna, *cătun*, al com. Săgeata, jud. Buzăŭ, cu 20 locuitoriĭ, format din însurăţeĭ împroprietăriţiĭ pe moşia Beilicul.

Plevna, *sat*, în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Cuca, format din însurăţeĭ împroprietăriţiĭ la 1882. I s'a dat atuncĭ numele cetăţeĭ naturale din Bulgaria care, împresurată şi luată de armata romîno-rusă în 28 Noembrie 1877, a decis de soarta războiuluĭ d'atuncĭ. Are 23 familiĭ, saŭ 102 suflete.

Plevna, *sat*, pe moşia Suharăul, com. Suharăul, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ, cu 74 familiĭ, saŭ 280 suflete, înfiinţat la 1880.

Calitatea pămîntuluĭ este bună, maĭ cu seamă pe valea Coroba-

na, vestită prin calitatea finaţelor.

Sătenii, împroprietăriţi în 1878, aŭ 458 hect. 30 arii pămînt, pe moşia statuluĭ.

Plevna, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., căt. com. Zgîrciţi, aşezat în partea de S. a com., la 500 m. spre S. de căt. de reşedinţă Zgîrciţi. Are o întindere de 380 hect., cu o populaţie de 70 familiĭ, saŭ 198 suflete, din care 46 contribuabilĭ; o biserică şi o şcoală.

Plevneĭ (Valea-), *vale*, pe teritoriul satuluĭ Chişcăreni, jud. Iaşi, pl. Bahluiul, com. Şipotele, numită de la asemănarea eĭ cu Plevna din Bulgaria.

Plînge-Banul, *lac*, în jud. Brăila, între canalul Cremenea şi Vîlciul, pe hotarul dintre com. Stăncuţa şi Vizirul.

Plochi. Vezĭ Plopi.

Ploeşti, *oraş*, capitala jud. Prahova, situat la 23°, 41′ longitudine orientală, la 44°, 56′ latitudine nordică şi la 141 m. altitudine d'asupra nivelului Mărĭi.

E aşezat într'o cîmpie, în partea de S. a jud., la 60 kil. de Bucureşti.

Suprafaţa oraşuluĭ e de 27 kil. p., mărginindu-se la N. cu moşia Ploeştiori, la S. cu moşiile Tătărani şi Valea-Rifovuluĭ, la E. cu gîrla Dîmbul şi la V. cu drumul Domnişoruluĭ.

Clima. — Căldura se urcă vara pănă la + 39 grade; iar iarna, frigul atinge — 25 grade.

Apa. — Oraşul este udat în N. şi E. de rîul Teleajenul; la N. şi E., de rîuleţul Dîmbul şi la S., de rîul Prahova.

Apa Dîmbul, cîte odată, maĭ ales cînd ploaĭe mult, vine aşa de mare că îneacă case din mahalalele extreme ale oraşuluĭ; iar vara, cînd este secetă, scade, rămînînd icĭ şi colea numaĭ cîte o groapă plină cu apă.

Cursul săŭ este de la N.-E. spre S. In el se varsă o mică viroagă, care trece prin mahalaua Tabacilor, în care se aruncă murdăria de la tăbăcarĭ; tot în el se scurge viroaga Rifovul, care izvoreşte din 4 surse de la bariera Rifovuluĭ.

Sunt 2 lacurĭ în Ploeşti, unul numit Savopolul, astă-zĭ în posesia fiilor luĭ Mihaiŭ Cogălniceanu, familie locală şi altul, Mustăţea. Aceste 2 lacurĭ servesc de scăldat în timpul verelĭ. Lacul Savopolul este cimentat şi are pe el cîte-va cabine de băĭ. Atît unul cît şi cel-l'alt se scurg în Dîmbul. Unul este situat în centrul de E. al oraşuluĭ, cel-l'alt la S. Dîmbul, la fondarea oraşuluĭ Ploeşti, trecea prin mijloc. Apoĭ s'a mutat satul spre V. şi el a rămas la limită.

Din punctul de vedere *geologic*, terenul oraşuluĭ Ploeşti este terţiar, avînd la suprafaţă pămînt negru, sub care vine un strat de pămînt galben, şi sub acesta un strat gros de pietriş.

Originea şi istoricul oraşului. Dintr'un şir de documente autentice, rezultă că în anul 1596 Mihaiŭ-Viteazul a zidit pe locul satuluĭ Ploeşti, oraşul domnesc cu acelaşĭ nume, dînd sătenilor Ploeştenĭ în schimbul vetreĭ satuluĭ, moşia domnească Băicoiul (Gr. G. Tocilescu, Revista Tinerimea Romînă, I, 17). In a. 1599, Mihaiŭ-Viteazul adună armata la Ploeşti, o puse să-ĭ jure credinţă şi supunere şi trecu apoĭ în Transilvania prin pasul Buzăŭ. In 1633, Mateiŭ-Vodă zidi în oraş biserica Sf. Apostolĭ Petru şi Pavel.

In timpul domnieĭ Fanarioţilor, Alexandru Ipsilante, cu ocaziunea botezăreĭ unuĭ copil al Vornicului Moruzzi, dărui celuĭ botezat, şi tatăluĭ săŭ, prin hrisov, oraşul Ploeşti.

Moruzzi devenind proprietarul oraşuluĭ în mod usurpător, începu a exercita drepturile sale asupra Ploeştenilor şi coprinse multe locurĭ în oraş.

Orăşeniĭ Ploeştenĭ, văzînd că nu maĭ găsesc dreptate, se supun hrisovuluĭ făcut în favoarea luĭ Moruzzi, pănă la suirea pe tron a luĭ Nicolae Mavrogheni.

O dată cu venirea acestuia pe tronul Ţăreĭ, orăşeniĭ pornesc jalbă la Bucureşti, şi acesta, după ce le ascultă cu multă băgare de seamă plîngerea lor, văzînd dreapta lor cerere, îĭ liberează din mîinile luĭ Moruzzi, şi îĭ declară slobozĭ cum aŭ fost totdeauna.

Slobozĭ aŭ fost orăşeniĭ, pănă la suirea pe tron a luĭ Alexandru Const. Moruzzi, cînd din noŭ se ivesc certurĭ şi Enache Moruzzi recapătă din noŭ stăpînirea asupra oraşuluĭ.

Ipsilante, în a doua domnie, cînd moştenitoriĭ luĭ Moruzzi ĭ-aŭ cerut confirmarea posesiuneĭ oraşuluĭ Ploeşti, a chemat înaintea divanuluĭ atît pe moştenitoriĭ luĭ Moruzzi cît şi pe Ploeştenĭ şi după ce li-aŭ judecat, a dat la mîna orăşenilor următorul document:

«Dat-am domnescul nostru hrisov tuturor orăşenilor din oraşul Ploeşti, jud. Prahova, ca să aiba milă de privilegiul acela ce l-aŭ fost avut din vechime spre a se hrăni, adică numitul oraş cu slobozenie întru toate fără de a fi opriţi şi nesupăraţi cu cererea de havaet pentru prăvăliile alişverişuluĭ ce face saŭ de claca pentru cascle ce aŭ în oraş, pentrucă, la venirea Domnieĭ mele în Domnia d'intiiŭ, arătîndu-ne dumncalui răposatul Biv vel Ban Enache Moruzzi cum că moşia Ploeşti şi oraşul dimpreună sunt slobode Domneşti, făcîndu-ne rugăciune să-l

hărăzim pe dumnealuĭ cu această moșie și cu orașul, dimpreună cu un loc slobod domnesc, cînd nearătîndu-ne orășenii atunci vre-un sinet domnesc vechiŭ pentru vre-un privilegiŭ al lor de a avea asupra orașuluĭ acestuia, am fost dat Domnia mea cu slobozenie și cu volnicie aceia ce aŭ Domniĭ asupra lucrurilor Domnești slobode, numita moșie cu orașul dimpreună d-luĭ numituluĭ boier întru stăpînire, iar după aceea în urmă venind orășenii cu jalbă la Domnia mea și arătîndu-ne privilegiul lor vechiŭ, etc... strămutîndu-ne hotărîrea noastră d'intîiŭ, care făcusem pănă a nu vedea acele sineturĭ, am lăsat orașul iarăși slobod pe seama orășenilor, după cum aŭ fost din vechime, dar nicĭ pe dumnealuĭ numitul boier nu l'am lăsat neîmpărtășit de hara acela ce am apucat o dată de făcut, ci i-am lăsat dumnealuĭ din afara orașuluĭ întru stăpînire, cu satele ce vor fi pe dînsa . . .»

Urmașiĭ luĭ Moruzzi, crezîndu-se pe deplin stăpînĭ pe moșia și orașul Ploești, nu perdeaŭ nicĭ o ocaziune de a reclama posesia.

Așa la 1806, cînd Țara era ocupată și administrată de Ruși; așa la 1812, în timpul domnieĭ luĭ Caragea, care a judecat procesul și a hotărît ca Ploeșteniĭ să aibă stăpînirea lor neclintită. La 1828, moștenitorilor luĭ Moruzzi aŭ dat jalbă și la Kiseleff, care a îndreptat-o către logofeția cea mare. Alexandru Filipescu, Mare Logofăt, raportează luĭ Kiseleff că răŭ Alexandru Ipsilante, fiind Domn, a dăruit luĭ Moruzzi aceea ce nu-ĭ aparținea. Kiseleff, nevoind să se angajeze într'o afacere ce nu-ĭ era de competință, a pus pe jalbă rezoluția: «să se înfățișeze Domnuluĭ ce se va numi în urmă».

La 1846, Bibescu-Vodă vizitînd orașul Ploești, a dispus să se facă hotărnicia orașuluĭ, ce s'a terminat sub domnia luĭ Știrbeĭ-Vodă.

Cu ocaziunea războiuluĭ romîno-ruso-turc, Impăratul Alexandru al II-lea sosi în Ploești, cuartierul general al armateĭ ruseștĭ, la 25 Maiŭ 1877. Neobicinuită — scrie d-l T. C. Văcărescu, în «Luptele Romînilor în rezbelul 1877—78» — și interesantă era pe atuncĭ priveliștea acestuĭ oraș de provincie. Harnic și dedat cu activitatea negoțuluĭ, în favorabila sa pozitiune, la răspîntia drumurilor marĭ ale Țareĭ, Ploești nu s'ar fi așteptat însă a fi transformat de-odată în reședință imperială, și chemat a adăposti oaspețĭ așa de înalțĭ. In zidurile sale se aflaŭ nu numaĭ comandantul marele duce Nicolae, cu numeroase căpeteniĭ ale oștirilor, dar însuși puternicul monarh al tutulor Rușilor, cu fiiĭ și nepoțiĭ săĭ: Țareviciul, mariĭ ducĭ Vladimir, Sergiu, Nicolae Nicolaevicĭ, Nicolae și Sergiu Leuchtenberg, Alexandru Battenberg. Apoĭ pe lîngă suitele strălucite ale Impăratuluĭ și ale principilor din familia împărătească, se adăogaŭ demnitariĭ ceĭ maĭ înalțĭ aĭ imperiuluĭ: cancelariul principe Gorciacoff, cu colaboratoriĭ săĭ: baronul Iomini, consilier de stat Hamburger, generalul Ignatieff, cunoscutul diplomat, Miljutin, ministru de rezbel, contele Alderberg, ministrul caseĭ imperiale, Principele Cerkaski, d. de Nelidoff, șeful cancelarieĭ diplomatice militare.

Intr'un cuvînt, Petersburgul nu maĭ era în Petersburg, el se strămutase de pe țărmurile Neveĭ în modestul oraș din marginea Dîmbuluĭ, către care se îndreptaŭ acum privirile pline de așteptare ale Europeĭ.

Cu mult tact s'a purtat populația ploeșteană în tot timpul cît a avut în mijlocul eĭ pe suveranul Rusieĭ.

După ce se odihni o zi în Ploești, Impăratul Alexandru veni la București, spre a face vizită suveranuluĭ Romînieĭ.

Impăratul petrecu ziua în București cu Domnul și Doamna Romînieĭ și spre seară se întoarse la cuartierul general al armateĭ sale, la Ploești.

Populațiunea. Acum 70 anĭ, orașul Ploești avea aspectul unuĭ mic orășel și era puțin populat. Creșterea cea repede a populațiuneĭ în așa scurt timp se datorește elementelor străine aglomerate aci și maĭ ales elementuluĭ bulgar, venit în Ploești între 1828—1830, după rezbelul ruso-turc, element ce s'a contopit maĭ tîrziŭ cu cel romînesc.

Orașul Ploești avea la 1865, 26468 loc.; la 1872, 32355 loc.; la 1879, 31063 loc. (maĭ puțin ca în 1872); la 1885, 33000 loc., la 1889, 35000 loc. și la Decembrie 1899, 43687 loc., din care: 21822 bărbați și 20865 femeĭ, 38168 ortodoxĭ, 2062 catolicĭ, protestanți, 23 mahomedanĭ, 2 armenĭ, 2413 mozaicĭ și 19 de alte religiunĭ.

Căile și stradele orașuluĭ. Orașul Ploești este tăiat în diferite direcțiunĭ de 240 strade; din care cele maĭ principale pleacă din centru spre bariere, tăiate de alte strade ce unesc mahalalele din centru saŭ stradele principale.

Stradele orașuluĭ aŭ o lungime de 100 kil. și o suprafață de 800000 m. p.

Barierele. Orașul Ploești este înconjurat de jur împrejur cu un șanț adînc. Barierele orașuluĭ sunt 11, adică: Cîmpina, Găgeni și Vășeni, ce duc spre N.; Bucovul, Gogoașa și Pătulele, spre E.; Rîfovul și București, spre S.; Rudul, Tîrgoviștea și Tîrgușorul, spre V. Cea maĭ principală e gara drumuluĭ de fier.

Pieţele oraşuluĭ sunt:

Piaţa Legumelor, unde în toate zilele se găsesc zarzavaturĭ şi lăpturĭ, şi unde sunt aşezate măcelăriile şi brutăriile.

Piaţa Unireĭ, care formează un centru înconjurat de case frumoase şi prăvălii. Aci s'a ridicat statua Libertăţeĭ.

Piaţa Fructelor, unde se vînd poame.

Piaţa Oborul, cea maĭ mare dintre toate, în care se face un mare tîrg Lunea şi Marţea, în fie-care săptămînă, unde se vînd lemne de construcţie, producte, var, oale, sare şi vite.

Piaţa Cuza, cea maĭ mică.

Serviciul siguranţeĭ publice se conduce de un poliţaiŭ, ajutat de 5 comisarĭ, 8 sub-comisarĭ, 1 comandant al jandarmilor, etc. Statul cheltueşte cu întreţinerea poliţieĭ din Ploeşti 15000 leĭ anual şi comuna, 79560 leĭ.

Oraşul este împărţit în patru părţĭ, numite colorĭ, fie-care coloare avînd în capul săŭ cîte un comisar şi sub-comisar. Cele patru colorĭ sunt:

Coloarea Roşie, care începe din centrul oraşuluĭ şi se întinde spre E. pănă la apa Dîmboviţeĭ, iar spre S. şi V. pănă la bariera Rudului. Ea e compusă din şase mahalale: Maica-Precista, Buna-Vestire, Sf. Dumitru, Sf. Pantelimon, Sf. Sava şi Sf. Filoftea.

Coloarea Albastră, care începe din centru, întinzîndu-se din piaţa Legumelor, spre V., între bariera Rudului şi Tîrgovişteĭ, coprinzînd şase mahalale: Sf. Împăraţi, Sf. Gheorghe-Vechiŭ, Sf. Voevozĭ, Sf. Haralambie, Sf. Atanasie şi Sf. Ecaterina.

Coloarea Verde, care începe din centru şi se întinde spre E. între barierile: Vălenilor, Gogoaşea, Zahanaua-Vechie, cu şapte mahalale: Sf. Vinerĭ, Sf. Ştefan, Sf. Gheorghe-Noŭ, Sf. Nicolae-Vechiŭ, Sf. Ilie, Sf. Apostolĭ şi Sf. Nicolae-Noŭ.

Coloarea Galbenă care începe din Obor, întinzîndu-se spre N., între bariera Tîrgovişteĭ şi bariera Văleni-de-Munte, cu patru mahalale: Sf. Ioan, Sf. Spiridon, Sf. Vasile şi Sf. Treime.

Instrucţiunea publică. — Se poate că chiar Mateiŭ-Basarab, zidind biserica S-ţiĭ Apostolĭ, să fi orînduit a se face lecţiunĭ în tinda eĭ, după obiceiŭ; însă vr'un hrisov lămurit nu există de cît acela al luĭ Alexandru Ipsilante, prin care se deschide în Ploeşti prima şcoala domnească, cu dascălul Barbu.

Decĭ, cu siguranţă nu se ştie de cît că, la anul 1776, s'a înfiinţat şcoala domnească de la Ploeşti, unde se ştie că existaŭ şcoale private romîneştĭ. Unul din dascăliĭ, anume Dascălul Barbu, aflînd că Domnitorul a hotărît să se înfiinţeze şcoală publică domnească pentru limba romînească în Ploeşti, cere să fie recunoscută şcoala luĭ ca atare. Domnitorul însărcinează pe Mitropolit să cerceteze despre şcoala luĭ Barbu.

Mitropolitul, încă din anul 1776, a dat informaţiunĭ bune despre această şcoală, despre capacitatea şi silinţa dascăluluĭ Barbu; totuşĭ, numaĭ în 1777, August 11, după o nouă anafora a Mitropolituluĭ Grigorie, prin care arăta Domnitoruluĭ, că dascălul Barbu, «se energiseşte, adică in tot chipul se sileşte spre învăţătura copiilor» dar că nu poate trăi numaĭ cu simbria de la părinţiĭ lor, şi se află în scăpătăciune, fiind om cu copiĭ, şi Mitropolitul propune că, după cum este şcoala publică din Tîrgovişte, cu leafa de 5 talerĭ pe lună, asemenea şi Ploeşti fiind oraş ca Tîrgovişte, să se dea luĭ Barbu cîte 5 talerĭ pe lună.

Domnitorul Alex. Ipsilante, la 26 August 1777, aprobă propunerea Mitropolituluĭ Grigorie al II-lea şi ast-fel, acum 123 aniĭ în urmă, se deschide în Ploeşti prima şcoală domnească.

La 1839, funcţiona ca profesor în Ploeşti G. Mălureanu. Cînd s'a cumpărat loc cu zidire pentru şcoala publică şi cînd cu veniturile ce orăşeniĭ aŭ îngrijit a asigura acesteĭ şcolĭ, s'a maĭ adăogat un profesor pentru învăţăturĭ maĭ înalte.

La 1842, era profesor d-l I. Gorjan, plătit cu 250 leĭ lunar, în plus 120 leĭ lunar cheltuelile şcoaleĭ.

La 30 Martie 1842, Ploeşteniĭ cer Domnitoruluĭ să le dea din fondurile propriĭ ale şcoaleĭ, profesorĭ de limba franceză şi greacă. Eforia se mărgineşte a adăogi, în Noembrie 1843, un al doilea profesor de limba romînească, la cl. I şi a II, cu 200 leĭ leafă pe lună.

La 1845, s'a introdus la şcoala din Ploeşti şi limba grecească.

La 1847, confocm cereriĭ Ploeştenilor de a li se da în locul limbeĭ greceştĭ, profesor de limba germană, Eforia a numit la şcoala elementară din Ploeşti, ca profesor de limba germană, pe Hom, cu actul următor:

«Potrivit cu noua organizaţie a şcoalelor publice, în urma înaltuluĭ oficiŭ al Măriei Sale Prea Înălţatuluĭ Nostru Domn, Eforia orînduesţe pe d-ta, asemănat cu art. 150 din regulamentul şcoalelor, profesor de limba germană la şcoala elementară din Ploeşti, cu leafă

de 250 leĭ pe lună, socotită de la 1 Octombrie viitor și deosebit 100 leĭ pe lună pentru închirierea încăperilor locuinței d-tale».

La 1 Iulie 1842, eraŭ în Ploești 16 școlĭ private, adică: 8 romînești, 4 grecești, 1 franceză, 1 bulgară și 2 evreești, care se frecuentaŭ de 341 copiĭ, afară de școala normală, la care urmaŭ 158 școlarĭ.

La 1 Iulie 1845 eraŭ în Ploești 22 școlĭ private, adică: 14 romînești, 1 germană, 3 evreești și 4 grecești, care se frecuentaŭ de 446 copiĭ, afară de școala normală, la care urmaŭ 229 școlarĭ.

In ceea ce privește școalele de fete, ele existaŭ înainte de 1846, plătite tot din fonduri particulare.

Treptat, și mai ales de la 1864 încoace, scoalele publice s'aŭ înmulțit în Ploești, așa că azĭ funcționează 22 școlĭ publice: 17 școlĭ primare (1899—900) (7 de băeți, 8 de fete), un liceŭ, o școală comercială, o școală de meseriĭ, un externat secundar de fete și o școală profesională de fete.

Cea mai vechie școală primară e școala de băeți No. 1, care s'a înființat la Septembrie 1830. Iși are localul său propriŭ.

La 1864, cu punerea în aplicare a legeĭ Instrucțiuneĭ Publice, s'a înființat școala No 2 de băeți; la 1868, școala No. 3; la 1876, școala No. 4; la 1879, școala No. 5 și la 1888, școala No. 6.

Cea mai vechie școală de fete este școala No. 1, care s'a înființat la 1854; la 1866, s'a înființat școalele No. 2 și 3; la 1867, școala No. 4; la 1868 școala No. 5 și la 1888, școala No. 6.

Pe lîngă acestea mai funcționează în Ploești încă 6 școale rurale, plătite din fondurile comuneĭ.

Cea d'întiĭ școală secundară ce s'a înființat în Ploești este gimnaziul «Petre și Pavel» (1864), transformat în liceŭ la 1878, mai adăogîndu-i-se de la 1888 încoace și divizionarele trebuincioase.

Liceul, așezat într'un local de toată frumusețea, are azĭ 23 profesorĭ și mai bine de 300 elevĭ. Pănă la 1890 se înscriseseră în acest liceŭ 3550 elevĭ, absolvind cursul a 4 clase gimnaziale 260 elevĭ, și întregul curs, 100.

Personalul și materialul costă pe stat aproape 100000 leĭ.

Școala comercială (Str. Pensionatuluĭ) s'a înființat de comună la 1881 și la 1890 a fost luată pe seama statuluĭ.

Externatul secundar de fete s'a înființat la 1879 și se întreținea din fondurile «Societățeĭ pentru învățătura poporuluĭ romîn», secția de Prahova. De la 1888, s'a trecut în sarcina statuluĭ.

Se află instalată în frumosul său local, construit de stat.

Școala profesională de fete s'a înființat de stat la 1885, avînd 6 catedre.

Intre 1885—91 aŭ obținut diploma 52 eleve.

Pe lîngă aceste școale, mai funcționează în Ploești 8 institute private.

Institutul P. Eliade, fondat la 1848; institutul Profesorilor Asociați, fondat la 1891; institutul Irina Angelescu, fondat la 1885; institutul Maria Ionescu, fondat la 1881; institutul d-relor Constantinescu, înființat la 1887.

Institutul israelit Luca Moise, instalat într'un edificiŭ foarte frumos, s'a înființat de Luca Moise, și se întreține din fondurile lăsate de el în acest scop.

Mai funcționează în Ploești o școală catolică, alipită pe lîngă biserica catolică, și o școală protestantă mixtă, ce se întreține de comunitate.

Cultul. In orașul Ploești sunt 23 biserici creștine-ortodoxe, divizate în 18 parohiĭ, avînd și 5 filiale.

Dintre acestea, bisericile: Sf. Apostolĭ, Sf. Filoftea și Sf. Atanasie, se întrețin de com.; restul, de enoriașĭ.

Pe lîngă acestea, mai sunt 2 biserici eterodoxe (catolică și luterană), un templu izraelit și 5 sinagoge.

Intre bisericile din oraș menționăm:

Biserica Sf. Ion Botezătorul, fondată la a. 1827 de orășenĭ, pe locul uneĭ alte biserici de lemn.

Biserica Sf. Apostolĭ Petru și Pavel, zidită de Mateiŭ Vodă Basarab, pe locul uneĭ alte biserici de lemn. Vechia biserică servea ca mănăstire de maicĭ. Făcîndu-se aci niște săpăturĭ, s'aŭ găsit cărămizĭ purtînd datele 1594 și 1535.

Cele-l'alte biserici ale orașuluĭ sunt: Sf. Impărațĭ, Sf. Gheorghe-Vechiŭ, Sf. Voivozĭ, Buna-Vestire, Sf. Vinerĭ, Maica Precista, Sf. Nicolae-Noŭ, Sf. Nicolae-Vechiŭ, Sf. Ilie, Sf. Vasile, Sf. Spiridon, G. Boldescu, Sf. Ștefan, Sf. Pantelimon, Sf. Sava, Sf. Filoftea, Sf. Treime, Sf. Haralambie, Sf. Ecaterina, Sf. Dumitru și Sf. Atanasie.

Pe lîngă biserica catolică, care e situată pe strada Ștefan-cel-Mare, este alipită și o școală confesională.

Biserica evangelică se întreține de comunitate, prin contribuțiunĭ.

Veniturile comuneĭ. Venitul ordinar al orașuluĭ, pe anul financiar 1893-94 a fost de leĭ

653700 și venitul extra ordinar, de leĭ 223616,82; în total leĭ 777316,82.

Budgetul drumurilor pe acelaș exercițiŭ are la venituri suma de 86000 leĭ și la cheltueli, 85500 leĭ, în plus 500 leĭ fond pentru deschideri de credite suplimentare și extraordinare.

In 1899—900, budgetul ordinar a fost, la venituri ca și la cheltueli, de 1184463 leĭ, 76 banĭ.

Industria. Tăbăcaria, altă dată renumită în Țară și străinătate, și care într'o vreme căzuse din cauza căilor ferate, este reprezintată azĭ în Ploești prin două fabricĭ cu aburĭ, care lucrează picĭ foarte fine, și prin vechile stabilimente primitive.

Blănăria s'a stins cu desăvîrșire. Strada cojocarilor era ocupată altă dată numaĭ de cojocarĭ, carĭ făceaŭ un întins comerciŭ cu blănile, industrie proprie a lor. Azĭ nu maĭ sunt. Tot aceeași soartă a avut-o și căvăfia. De unde altă dată cavafiĭ din Ploești întrețineaŭ relațiĭ cu străinătatea, azĭ abia maĭ există căvăfie în Ploești.

Boiangeria, de cînd cu importarea covoarelor străine, care aŭ luat locul chilimurilor și velințelor, a căzut cu desăvîrșire. In casa țăranuluĭ prahovean rogojina a înlocuit scoarța. Boiangeria maĭ e reprezintată azĭ prin 2—3 boiangiĭ.

Tot în decadență e și cojocăria și cizmăria, din pricina concurenței ce se face industriașilor Romînĭ de străinătate.

Dogăria, ca și rotăria și tîmplăria, aparține în Ploești Romînilor, pe cînd fierăria e în mîna Nemților.

Țiganiĭ sunt fabricanțĭ de cărămizĭ; p'alocurea și Romînii.

Sunt în oraș fabricĭ de săpun și lumînărĭ de ceară și de seŭ, și fabricĭ pentru rafinarea păcureĭ și fabricarea gazuluĭ.

Se află în Ploești o moară sistematică de făină pusă în mișcare prin puterea vaporilor.

Maĭ sunt: o fabrică de fringhiĭ, una de lumînărĭ de stearină, o fabrică de pungĭ «Progresul», una de lăzĭ, una de flanele, două pentru făcut ciorapĭ, una pentru torsul lineĭ și altele.

Comerciul de coloniale, băuturĭ spirtoase, brașovenie, lemnărie și comerciul de fructe, aparțin numaĭ Romînilor; restul: comerciul de haine, încălțămintea, mărunțișurile, articolele de mode, etc. sunt în mîinele străinilor, maĭ ales în mîinele Evreilor.

Ploești e reședința camereĭ de comerciŭ, circ. a IV-a, coprinzînd județele Buzăul, Prahova și Dîmbovița.

Serviciul sanitar. Orașul are treĭ spitale:

Spitalul comunal, întreținut de comună, are 30 paturĭ, rezervate maĭ mult femeilor bolnave de boale sifilitice.

Spitalul Boldescu, înființat la 1837 de boerul Boldescu, are 29 paturĭ, pentru orĭ-ce boale. Azĭ se administrează de Eforia Spitalelor Civile din București, care a construit în 1892 un foarte frumos și higienic local.

Aceste spitale aŭ cîte un medic primar și unul secundar, în plus restul personaluluĭ trebuincios.

Spitalul militar, destinat pentru bolnaviĭ militarĭ, condus de medicĭ și farmaciștĭ militarĭ.

Asistența medicală nu lipsește bolnavilor săracĭ din oraș, comuna dînd și medicamente gratuite.

Personalul medical se compune din 27 doctorĭ în medicină și 5 medicĭ veterinarĭ, în plus 2 subchirurgĭ, 16 moașe, 8 farmaciștĭ.

Funcționează în oraș, conform legilor în vigoare, două consiliĭ de higienă: comunal și județean.

In timpul războiuluĭ din 1877, în Ploești a funcționat un spital de răniți, organizat de doamnele Ecaterina G. Cantacuzino, Maria T. Văcărescu și Smaranda D. Moruzzi, cu concursul doamnelor ploeștene, care îndeplineaŭ sarcina de surorĭ de caritate.

Justiția. Pentru judecarea pricinilor, în Ploești, sunt două judecătoriĭ de pace, un tribunal cu două secțiunĭ și o curte cu juraț.

Sunt 46 avocați.

Poșta și Telegraful a început să funcționeze în Ploești de la 1856, adică cam la un an după organizarea serviciuluĭ în Țară. Ca să se poată aprecia veniturile poșteĭ și telegrafuluĭ, dăm următoarele cifre:

In 1888—89, poșta 177323,00, telegraful 152673,00, în total 329996,00 leĭ.

In 1889—90, poșta 150987,00, telegraful 161000,00, în total 311987,00 leĭ.

In 1890—91, poșta 201987,00, telegraful 140523,00, în total 342510,00 leĭ.

In 1896—97, totalul veniturilor din poștă, telegraf și telefon, 144959 leĭ, 70 banĭ.

Garnizoanele. In Ploești este reședința unuĭ reg. de infanterie și a unuia de cavalerie, comandate fie-care de cîte un colonel.

Tot aci maĭ este și o baterie de artilerie teritorială, comandată de un locotenent, însărcinat cu serviciul stingereĭ foculuĭ.

Penitenciarul. In Ploești este un arest preventiv, întreținut

de județ. Penitenciarul, situat pe strada Rudului, posedă o frumoasă clădire, construită la anul 1888, cu care s'a cheltuit de județ 50639 leĭ.

Cimitirele. Sunt 5 cimitire: 3 creștine-ortodoxe, 1 catolic și 1 izraelit. Cimitirul Viișoara este situat în partea de N. a orașuluĭ, unde s'a construit la 1887 o frumoasă capelă, case pentru locuința personaluluĭ cimitiruluĭ și o morgă.

Cimitirul Rudului se află în partea de S.-E. și cimitirul Eternitatea, în partea de S. a orașuluĭ.

Abatorul. Pentru tăierea vitelor, comuna a construit în 1890, în partea de E. a orașuluĭ, pe apa Dîmbul, un abator sistematic, în care se taie anual aproximativ până la 22000 vite marĭ și micĭ.

Grădinĭ. In fața liceuluĭ, centrul orașuluĭ, este o grădină publică, numită «Griviță» și grădina «Trăsnea», grădină foarte frumoasă, așezată în suburbia Haralambie. Pe lîngă acestea, maĭ sunt grădinĭ la Hotel Moldavia, Hotel București, Lipănescu, afară de cele 5 grădinĭ cu dulapurĭ.

Grădina, numită «Sans-Souci», așezată lîngă gară pe Bulevard, are o pozițiune foarte frumoasă.

In partea de E. a orașuluĭ este grădina Cogălniceanu, cu un frumos heleșteŭ betonat.

Grație eftinătățeĭ locurilor, maĭ la fie-care casă, chiar prin centrul orașuluĭ, se găsesc grădinĭ cu florĭ și pomĭ fructiferĭ.

Multe sunt *societățile* constituite în orașul Ploești, maĭ toate avînd scopurĭ umanitare: ajutor reciproc, ajutorul orfanilor, dezvoltarea industrieĭ, etc.

Dintre acestea citĕm societățile: Inflorirea, Lumina, Lupta, Unirea, Cooperative, Caritatea, Viitorul, Albina, Ancora, Inmormîntarea, etc.

Orașul Ploești este locul natal al d-luĭ Gr. G. Tocilescu, cunoscutul archeolog, profesor și membru al Academieĭ Romîne și al profesoruluĭ Ion Gorjan, mort la 1856, care făcu cel d'întîiŭ vocabular Francezo-Romîn și care la 1848 fu capul mișcăreĭ revoluționare din jud. Prahova.

Ploești. Vezĭ Șerbăcani, com. Băsești, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Ploești, *stație de dr.-d.-f.,* județul Prahova, plasa Tîrgșor, com. Ploești, pe linia București-Buzăŭ, pusă în circulație la 13 Septembrie 1872. Se află pe această linie între stațiile Brazi (7.6 kil.) și Valea-Călugărească (11 kil.). De la Ploești pleacă o linie spre Predeal, pusă în circulație la 1879. Stația cea maĭ apropiată pe această linie de Ploești este Buda (9.97 kil), de unde pleacă o linie la Slănic. Inălțimea d'asupra nivelului Mării e de 146m.80. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 1105854 leĭ, banĭ 8.

Ploești. Vezĭ Cuverca, sat, în jud. Neamțu, com. Timișești.

Ploeștiori, *com. rur.,* jud. Prahova, pl. Tîrgșorul, situată pe platoul dintre orașul Ploești și rîul Teleajenul, la 3 kil. de Ploești și la 9 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din 4 cătune: Ploeștiori, Țințăreni, Tîrgșoreanca și Moara-Nouă, avînd o populație de 893 suflete, din care 182 contribuabilĭ, locuind în 198 case; două biserică, una fondată la 1885 de proprietarul moșieĭ, def. Cantili, deservită de un preot și alta, acum părăsită; o școală, înființată la 1866, frecuentată de 40 elevĭ și 13 eleve.

In raionul comuneĭ, pe iazul ce vine din rîul Teleajenul, sunt 2 morĭ.

Locuitorĭ împroprietărițĭ de la 1864 sunt 111, cărora li s'aŭ dat 437 hect., din moșiile d-lor Cantili, I. Cireșanu, Eforieĭ și dr. Sachelarie.

Vite: 35 caĭ, 431 boĭ, 129 vacĭ, 101 viteĭ, 115 oĭ și 211 porcĭ.

Comerciul se exercită de 10 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 8118 leĭ și la cheltuelĭ, de 7374 leĭ.

Intinderea com. e de 1815 hect.

E udată în partea de E. de rîul Teleajenul și în cea de V. de rîul Dîmbul.

Pe cîmpia de lîngă cătunul Țințăreni se află ruinele uneĭ bisericĭ, în jurul căreia, înainte de 1848, se zice, era un oraș numit Berearsca, locuit de Bulgarĭ veniță din Rusia, unde fuseseră duși de Ruși, în urma războiuluĭ Ruso-Turc din 1711.

Căĭ de comunicație: șoseaua județeană Ploești-Bratocea și alte șosele spre comunele Pleașa și Scăeni. Prin partea de S.-E. trece calea națională Ploești-Buzăŭ.

Se mărginește cu comunele: Pleașa, Scăeni, Moara-Nouă și Ploești.

Ploeștiori, *sat,* făcînd parte din com. rur. cu acelașĭ nume, jud. Prahova, pl. Tîrgușorul. Aci e reședința comuneĭ.

Ploeștiori, *proprietate,* a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, fostă pendinte de mănăstirea Tîrgușorul, jud. Prahova, pl. Tîrgușorul, com. Ploeșticri, în întindere de 270 hect., toate pă-

mînt cultivabil și fînețe, arendată cu 7580 leĭ anual.

Ploeștiori-Dimitriuluĭ, *numire vechie a satuluĭ* Berеasca-d.-j., jud. Prahova, pl. Tîrgșorul, com. Ploeștiori.

Ploeștiori-Mănăstireĭ-Mărgineni, *numire vechie a satuluĭ* Berеasca-d.-s., jud. Prahova, pl. Tîrgșorul, com. Ploeștiori.

Plopana, *comună* și *tîrgușor*, în jud. și pl. Tutova, la 63 kil. de orașul Bîrlad și la 5 kil. de extremitatea de N. a județuluĭ, pe pîrîul Tutova.

Tîrgușorul formează o comună cu cătunele: Plopana, Iței, Dobreni, Tundul-Taminoasa (Zinga), Bungeni-Marĭ cu Bungeni-Lingurarĭ și Vladia, Valea-Dornoni, Valea-Garduluĭ și Munteni, avînd o populație de 2834 locuitorĭ, din carĭ 500 contribuabilĭ, locuind în 688 case.

Se cultivă viea pe o suprafață de 15 hect. (din care 5 hect. nelucrătoare) și livezile cu pruni pe o suprafață de 1 hect.

Locuitoriĭ lucrează căruțe ordinare, vase pentru vin, frînghiĭ și fac uleiŭ de cînepă.

Comuna are o școală mixtă; 4 biserici; o moară cu vaporĭ.

Comerciul se face de 50 de persoane.

Este piață pentru cerealele de prin prejur. Face comerciŭ maĭ mult cu orașul Bacăŭ, de care este maĭ aproape (22 kil.)

Plopana, *sat*, în jud. și pl. Tutova, com. Plopana, pe pîrîul Tutova, spre S. de tîrgușorul Plopana. Are 407 locuitorĭ și 108 case.

Plopasca, *pîrîŭ*, în jud. Tecuciŭ, la E. de satul Lărgășani; curge în direcție E.-V. și se varsă în Berheciŭ, pe moșia Lărgășeni.

Plopeasa-de-Jos, *cătun*, al com. Policiori, jud. Buzăŭ, cu 250 locuitorĭ și 64 case.

Plopeasa-de-Sus, *cătun*, al com. Policiori, jud. Buzăŭ, cu 450 locuitorĭ și 108 case.

Plopeni, *sat*, jud. Botoșani, pl. Siretul, situat pe coastă de deal, în stînga rîuluĭ Suceava și în partea de S.-E. a com. Burdujeni-Sat.

Are o populație de 325 familiĭ, saŭ 766 suflete, din care 175 contribuabilĭ; o biserică, zidită înainte de anul 1778, de Lupu Balș, Mare Vornic în Țara-de-Jos și de Safta, soția sa și fiica luĭ Iordache Cantacuzino-Deleanul, Mare Spătar, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, condusă de un învățător și frecuentată de 30 copiĭ.

Locuitoriĭ posedă: 206 boĭ și vacĭ, 13 caĭ, 205 oĭ, 49 porcĭ; 45 stupĭ cu albine.

In com. sunt: 4 comercianțĭ și 3 meseriașĭ.

Plopeni, *vechie numire a cătunuluĭ* Negoșina, jud. Buzăŭ, com. Cănești.

Plopeni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Mălăești, jud. Prahova, pl. Vărbilăul. Are o populație de 643 locuitorĭ; o biserică, fondată la 1854 cu cheltuiala d-luĭ Lipănescu și a familieĭ sale.

Plopeni, saŭ **Coloarea-de-Roșu**, *mahala a orașuluĭ* Huși, jud. Fălciŭ.

Din vechime a fost sat și dintr'un document al luĭ Dabija-Vodă rezultă că a fost colonizat cu oameni aduși din alte părțĭ.

Plopeni, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Prahova, pl. Vărbilăul, com. Mălăești, căt. Plopeni, pe linia Buda-Slănic, pusă în circulație la 10 Decembrie 1883. Se află între stațiile Buda (11.7 kil.) și Poiana (11.9 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mărĭĭ de 244m.99. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 91432 leĭ, 22 banĭ.

Plopeni, *movilă*, în hotar cu moșia Plopeni, com. Știubeĭeni, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ.

Plopeni, *pîrîŭ*, care curge prin satul Plopeni, com. Burdujeni-sat, pl. Siretul, jud. Botoșani, și se varsă în Suceava.

Plopeni-Jianul, *sat*, pe moșia cu acelașĭ nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Bașeul, com. Borzești, divizat în Plopeni-Marĭ și Plopeni-Micĭ, cu 136 familiĭ, saŭ 600 suflete.

Proprietatea moșieĭ e a d-neĭ Aglaea Al. Jianu. In vechime a fost a mănăstireĭ Solca din Bucovina, dăruită de Miron Barnovschi-Hatman și Pîrcălab de Suceava, la 25 Iulie 1623; mănăstirea a stăpînit-o pănă la 1785.

Are o biserică, cu hramul Nașterea-Maiceĭ-Domnuluĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 pălămar. Este de zid, făcută în 1855 de Const. Jianu.

Sătenii împroprietăriță aŭ 205 hect., 52 ariĭ, pămînt; iar proprietatea, 2305 hect., 83 ariĭ, cimp.

Are un iaz, numit al-Ursuluĭ, de 71 hect. întindere, și vie, în suprafață de 4 pog.

Pîrîul principal ce trece pe moșie se numește Ibăneasa.

Drum e acel de la Rădăuţi şi Darabani, ce duce la Botoşani.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Borzeşti, Vlăsineşti, Ştiubeĭeni şi Vicoleni.

Plopeni-Marĭ. Vezĭ Plopeni-Jianul, *sat,* jud. Dorohoiŭ.

Plopeni-Micĭ. Vezĭ Plopeni-Jianul, *sat,* jud. Dorohoiŭ.

Plopeşti, *loc izolat,* în jud. Neamţu, com. Mărgineni, pl. de Sus-Mijlocul, situat lîngă iazul cu acelaşĭ nume; maĭ înainte a fost aci sat, dar astăzĭ se află pe acest loc numaĭ o moară.

Plopeşti, *iaz,* în jud. Neamţu, com. Mărgineni, pl. de Sus-Mijlocul, format din strîngerea apelor pîrîuluĭ Mărgineni.

Plopeşti, *pîrîŭ,* jud. Neamţu, format din pîraiele Mărgineni şi Hoişeşti. Se numeşte ast-fel numaĭ după ce iese din iazul de la Plopeşti. Străbate teritoriul com. Podoleni, de lîngă satul cu acelaş nume, traversînd, către V. satuluĭ şi aproape de vărsarea sa pe stînga pîrîuluĭ Căluişul, şoseaua caleĭ ferate Buhuşi-Piatra.

Plopi, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-j., la 34 kil. de oraşul Turnul-Severin. Situată pe deal şi pe vale, se mărgineşte: la E., cu com. Greci şi Sălătrucul; la S., cu com. Rocşoreni; la V., cu com. Izvorelul; la N., cu com. Valea-Ursuluĭ şi Tîmna.

Satul formează comună cu satul Colăreţul, avînd 840 suflete, din care 148 contribuabilĭ, locuind în 172 case.

Locuitorĭĭ posedă: 40 pluguri, 56 care cu boĭ, 6 căruţe cu caĭ; 42 stupĭ cu albine.

Prin comună trece şoseaua judeţeană a Dumbrăveĭ şi o altă şosea comunală, care duce prin Colăreţul la com. rur. Greci.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 16 elevĭ; 2 cîrciumĭ.

Budgetul com. e la venituri de leĭ 982, iar la cheltueli, de leĭ 895.

Vite: 440 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 360 rîmătorĭ şi 500 oĭ.

Prin comună trece un pîrîiaş ce se formează din partea de V. a comuneĭ, din pădurea Izvoreluluĭ şi trece prin mijlocul cătuluĭ Colăreţul şi Blidarul, spre com. rur. Greci.

Plopi, *sat,* în partea de S.-E. a com. Avereşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, situat pe valea cu acelaşĭ nume. Are o populaţie de 61 familiĭ, saŭ 305 suflete, din care 61 contribuabilĭ.

Plopi, *sat,* făcînd parte din com. rur. Prisiceni-Buturugeni, pl. Sabarul, jud. Ilfov, situat la E. de Buturugeni, pe malul drept al rîuluĭ Argeş.

Se întinde pe o suprafaţă de 54 hect., cu o populaţie de 66 locuitorĭ.

Moştenitoriĭ I. Lăscărescu aŭ 31 hect., din care cultivă 23 hect. (8 pădure). Locuitoriĭ aŭ 23 hect. şi le cultivă pe toate.

Numărul vitelor marĭ e de 46 şi al celor micĭ, de 134.

Plopi, *cătun,* al com. Balş, în valea Olteţuluĭ, pe ţărmul stîng, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi.

Plopi. Vezĭ satul Lunca, jud. Suceava, com. Păşcani.

Plopi, *cătun,* în jud. Teleorman, pl. Călmăţuiuluĭ, care formează cu cătunul Slăviteşti, com. Plopi-Slăviteşti.

Plopi, *cătun,* în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ, ţinînd de com. Beuca. Are o populaţiune de 309 suflete, din care 73 contrib.

Plopi, *trup de sat,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Petricani.

Plopi (Barda), *insulă,* în Dunăre, în dreptul com. Gîrcovul, jud. Romanaţi.

Plopi, *vechiŭ pichet,* cu No. 40, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, com. Mîndreşti, pe malul stîng al rîuluĭ Milcovul, la hotarul spre Moldova; azĭ e han spre oraşul Focşani, com. Risipiţi şi Gologanul.

Plopi, *pichet de graniţă,* pe Dunăre, la S.-E. de com. Gîrcovul, jud. Romanaţi, şi în faţa satuluĭ Cercelani din Bulgaria.

Plopi, *deal,* în partea de E. a satuluĭ Comarna-d.-j., com. Poeni, pl. Codrul, jud. Iaşi.

Plopi, *moşie* particulară, situată în cătunul cu acelaşĭ nume, jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ.

Plopi, *pîrîŭ,* jud. Fălciŭ; izvoreşte de sub Dealul-Cetăţueĭ; curge prin partea de S. a satuluĭ şi com. Moşna, pl. Podoleni, şi, unindu-se, la Podul-Boeruluĭ, cu pîraiele Cetăţueĭ şi Recea, formează pîrîul Moşna.

Plopi, *trup de moşie,* anexat la moşia Boţeşti, com. Boţeşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ. Vezĭ Boţeşti, sat.

Plopi-Episcopia, *moşie* a sta-

tuluĭ, în jud. Teleorman, pl. Călmățuiuluĭ. Are 75 hect. pămînt arabil și 150 hect. pădure, vîndute locuitorilor în loturĭ; făcea parte din averile mănăstirești și era a Episcopieĭ de Argeș.

Plopi-Slăviteşti, *com. rur.*, la extremitatea de N.-V. a pl. Călmățuiuluĭ și jud. Teleorman, limitrofă cu județele Oltul și Romanați, situată pe coasta Dealuluĭ-Oltuluĭ, într'o pozițiune frumoasă. Se compune din două cătune: Plopi (reședința) și Slăviteşti, cel d'întîiŭ spre N. și cel-l'alt spre S., d'abia despărțite. Este una din com. vechĭ ale jud. și în care se mai găsește încă un număr oare-care de moșteni.

Se învecinește: la N. cu com. Dudul, din jud. Olt; la S., cu com. Elizabeta; la E., cu com. Crîngeni și la V., cu rîul Oltul, dincolo de care, în fața com. Plopi, se află com. Rusănești din jud. Romanați.

Este așezată numaĭ pe coastă, pe un accident. Se găsesc pe lîngă case bune țărănești și cîte-va clădirĭ frumoase pe coastă, ale diferiților proprietarĭ aĭ moșieĭ, iar în pădurea din lunca Oltuluĭ, este un herăstrăŭ sistematic cu aburĭ, o locuință frumoasă și o mică colonie de lucrătorĭ, întrebuințați la tăiatul și fasonatul lemnuluĭ pentru doage și cherestea.

Afară de rîul Oltuluĭ și de pîrîul Siuluĭ, care udă lunca, maĭ curg din deal, prin centrul comuneĭ, apele izvoarelor care se scurg din Siiŭ.

Intinderea com., dimpreună cu proprietățile ce cad în raza eĭ, este de peste 2300 hect., din care partea cea maĭ principală este proprietatea familiilor Păucescu și G. Alexescu, cumpărată de la Stat. Cele-l'alte părțĭ ale moșiilor din comună aparțin moștenilor și altor proprietarĭ maĭ micĭ.

Statul are în com. proprietatea numită Episcopia-Argeșul, de 75 hect. pămînt arabil și 150 pădure de stejar, lemn gros de construcțiune. Din această pădure se procură lemne pentru catarturĭ. Maĭ sunt și alte varietățĭ de arborĭ: ulm, frasin, jugastru, arțar, teĭ, și prin zăvoaie, salcie. Pădurea Plopilor este din cele maĭ vechĭ ce se pot vedea. Prin interiorul eĭ, fostul proprietar A. Rioșanu a pus de a săpat un șanț larg pe o întindere de maĭ mulțĭ kil., prin care avea să abată o parte din albia Oltuluĭ.

Viĭ sunt pe o întindere de 57 hect. și produc vin bun.

Populațiunea com. este de 837 suflete, din care 147 contribuabilĭ.

Vite: 145 caĭ, 575 vite marĭ cornute, 943 vite micĭ și 185 porcĭ.

Budgetul com. e de leĭ 4586 la venitурĭ și de leĭ 4306, la cheltuelĭ.

Locuitorĭ împroprietăriți sunt 85, din carĭ 62 în cătunul Plopi, cu 118 hect. și 23 în cătunul Slăviteşti, cu 82 hect.

Are o școală mixtă, condusă de un învățător și frecuentată de 18 elevĭ; o biserică în cătunul Plopi, cu un preot și un cîntăreț.

Afară de herăstrăul cu aburĭ din pădure, maĭ sunt două morĭ, una cu aburĭ și alta pe apa Siuluĭ.

Căile de comunicațiune sunt: la com. Dudul, din jud. Olt și la com. Elizabeta, prin drumurĭ vecinale împletrite. Pe deal trece calea județeană Turnul-Slatina.

Distanța pe această șosea pînă la T.-Măgurele este de 28 kil.; iar pînă la Slatina, de 69 kil.

Comunicațiunea din com. se face prin două părțĭ: pe vale, spre com. Elizabeta, Mîndra și altele, saŭ pe ruscile care daŭ în șoseaua județeană Turnul-Slatina.

Satul Plopi este unul dintre cele maĭ vechĭ. Pînă la anul 1836 a făcut parte din jud. Olt. Sub domnia luĭ Const. Mavrocordat, încă îl vedem trecut la jud. Olt, pl. Margineĭ. In Istoria Dacieĭ de Fotino, sunt trecute osebit satele Plopi și Slăvitești, din care s'a format maĭ tîrziŭ comuna actuală.

Plopi-Vechĭ, *sat*, în jud. R-Sărat, pl. Gradiștea, cătunul com. Măcrina, așezat pe moșia Plopi-Vechĭ, în partea de V. a com., în cîmp, pe malul drept al rîuluĭ R.-Sărat. Are o întindere cam de 8 hect., cu o populațiune de 16 familiĭ, saŭ 74 suflete, din care 19 contribuabilĭ; Inainte se numea și Hoinari, fiind în vecinătatea cătunului Hoinari, al aceleiași comune.

Plopi-Vechĭ, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., cătunul com. Măicănești, așezat în partea de V.

Plopilor (Dealul-), *munte*, jud. Suceava, com. Mălini.

Plopilor (Dealul-), *deal*, în jud. Covurluiŭ, com. Măstăcani, pl. Prutul, ramificație a dealuluĭ mare dintre pîraiele Covurluiul și Suhuluiul.

Plopilor (Grindul-), *grind*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Sf. Gheorghe, situat în partea de S. a pl. și cea de V. a com. Este o ramificație a grinduluĭ Hundiul. Are o formă lunguiață și o întindere de 200 hect., neproductive.

Plopilor (Pădurea-), *pădure*, foioasă şi amenajată, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Dărmăneşti. Are o întindere de 1323 hect. şi aparţine Satuluĭ.

Plopilor (Valea-), *vale*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Telița; se desface din dealul Nicolițel; se îndreaptă spre S., într'o direcţie generală de la N. spre S., brăzdînd partea de N. a plăşeĭ şi servind de hotar între com. Telița şi Nicolițelul; taie drumul comunal Nicolițelul-Telița, curge prin păduri şi se deschide în pîrîul Telița, pe stînga, maĭ sus de satul Telița.

Plopilor (Vîrful-), *munte*, în jud. Suceava, com. Mădeiul.

Plopişilor (Dealul-), *deal*, situat pe stînga gîrleĭ Ogretinul, jud. Prahova, com. Ogretinul, din pl. Teleajenul.

Plopişorul (Plopişul), *sat*, făcînd parte din com. rur. Văleni, pl. Argeşelul, jud. Muşcel. Este situat la E. comuneĭ.

Plopişul, *sat*, jud. Muşcel. Vezĭ Plopişorul.

Plopişul, *munte*, la E. de vîrful Rotunda, jud. Prahova, com. Brebul, plaiul Prahova.

Plopişul, *pisc*, pe creasta şiruluĭ de dealurĭ ce brăzdează în lung şi lat com. Costeşti, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Se prelungeşte pe toată partea de E. a com., în stînga rîuluĭ Costeşti.

Plopişul, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 125 hect., pendinte de com. Rîncezi, pl. Teleajenul, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Pietrele-Infierate (125 hect.), formează pădurea Rîncezi.

Plopişul, *vale*, udînd cătun. Nistoreşti, com. Breaza-d.-s., pl. Prahova, jud. Prahova, şi are direcţia de la E. spre V. în către rîul Prahova.

Plopiţul, *sat*, pe rîul Argeşul, jud. şi pl. Argeşul, pendinte de com. urb. Curtea-de-Argeş.

Plopşoreni, *mahala*, în com. rur. Samarineşti, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Plopşorul, *com. rur.*, în jud. Gorj, pl. Jiul, situată în partea de N. a com. Izvoarele şi în partea stîngă a rîuluĭ Jiul. Se compune din 2 cătune: Plopşorul şi Olarul.

E aşezat parte pe coaste şi parte pe şes, pe o suprafaţă de 1901 hect., din care 300 hect. pădure, 20 hect. viĭ, 45 hect. pruni, iar restul, loc de cultură, fîneţe şi păşune, proprietate a statuluĭ şi a particularilor.

Are o populaţie de 430 familiĭ, saŭ 1420 suflete, din care 407 contribuabilĭ; o şcoală, în cătunul Plopşorul, frecuentată de 24 elevĭ; 2 bisericĭ, deservite de 1 preot şi 3 cîntăreţĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de 3316 leĭ, 82 banĭ, iar la cheltuelĭ, de 3315 leĭ, 76 banĭ.

Locuitoriĭ posedă: 50 pluguri, 140 care cu boĭ, 12 căruţe cu caĭ; 535 vite marĭ cornute, 31 caĭ, 585 oĭ, 164 capre, 372 rîmătorĭ şi 31 stupĭ cu albine.

Comunicaţia se face prin şoseaua naţională Filiaşi-Petroşani, care o pune în legătură la N. cu com. Peşteana, iar la S. cu Strîmba.

In comună se găsesc: 8 fîntînĭ, 1 cişmea, 7 puţurĭ, 1 cîrciumă.

Plopşorul, *sat*, în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Sălcuţa, cu o populaţie de 587 suflete, locuind în 99 case şi 17 bordee.

Are o biserică, fondată de Constantin Plopşoreanu, cu hramul Sf. Constantin şi Elena şi deservită de un preot; 3 cîrciumĭ.

Plopşorul, *cătun* de reşedinţă, al com. Plopşorul, jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, situat lîngă lanţul de înălţimĭ din stînga Jiuluĭ, parte pe coastă, parte pe loc şes, avînd o suprafaţă de 1305 hect., din care 100 hect. pădure, 10 hect. vie, 25 hect. pruni, 835 hect. arabile şi fîneţe.

Are o populaţie de 350 familiĭ, saŭ 110 suflete, din carĭ 340 contribuabilĭ; o şcoală, înfiinţată la 1835, frecuentată de 24 copiĭ; o biserică de lemn, făcută pe la 1820, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Locuitoriĭ sunt moşneni. Eĭ posedă: 30 pluguri, 100 care cu boĭ, 10 căruţe cu caĭ; 275 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 243 oĭ, 127 capre, 247 rîmătorĭ; 25 stupĭ cu albine.

Plopşorul, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Sălcuţa, pe care se găseşte pădure.

Plopşorul, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Sălcuţa, în întindere aproximativă de 50 hect., situată pe moşia Plopşorul. E populată cu stejarĭ, ceriş şi maĭ cu seamă cu gîrniţe.

Plopşorul, *vie*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Sălcuţa, pe moşia Plopşorul. Are o întindere de 45 pog. şi aparţine locuitorilor.

Plopul, *sat*, jud. Bacău, pl. Mun-

teluĭ, com. Dărmănești, situat pe stînga pîrîuluĭ cu acelaș nume și a Trotușuluĭ, la 2½ kil. de satul Dărmănești.

Are o populație de 162 familiĭ, saŭ 697 suflete; o biserică clădită în 1820 de locuitorĭ, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; 3 cîrciumĭ; 1 herăstrăŭ de apă și 2 morĭ.

Vite: 33 caĭ, 355 vite marĭ cornute, 55 porcĭ și 31 capre.

Numele i s'a dat de la un plop uriaș, despre care legenda spune că este sădit de pe timpul luĭ Ștefan-cel-Mare și care și azĭ falnic, domină întreaga regiune.

Plopul, *sat*, jud. Brăila, la N.-E. laculuĭ Plopul, aproape de hotarul com. Perișorul despre moșia Esna, din com. Urleasca, la 8 kil. spre N.-E. de satul Perișorul. S'a înființat la 1849.

Are 36 case cu 317 locuitorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 171 caĭ, 551 vite marĭ cornute, 631 oĭ și 173 rîmătorĭ.

Plopul, *sat*, în jud. Dîmbovița, pl. Bolintinul, com. Titu.

Plopul, *sat*, pendinte de com. rur. Căpreni, pl. Amaradia, jud. Dolj, situat pe vălceaua pîrîuluĭ cu acelaș nume.

Pănă la 1892, cătr. făcea parte din com. Pegeni, pl. Gilortul, jud. Gorj.

Are o populație de 43 familiĭ, saŭ 140 suflete, din care 40 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriți după legea rurală, afară de vr'o treĭ familiĭ de moșneni.

Vite: 80 vite marĭ cornute, 5 caĭ, 100 oĭ, 13 capre și 17 porcĭ.

Are o suprafață de 95 hect., din care pe 35 hect. se află pădure; 20 hect. sunt arabile, 30 hect. fînețe, 3 hect. livezĭ de pruni și 7 hect. izlaz.

In sat se află 4 puțurĭ și 2 fîntînĭ.

Cătunul e legat prin șosele vecinale și comunale la S.-E., de Căpreni-d.-j., iar la N.-E., de Pegeni, din jud. Gorj.

Plopul, *sat*, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Stoina, cu 146 locuitorĭ, locuind în 43 case. In apropiere de satul Plopul, se văd cioburĭ de cărămidă dealungul unuĭ șanț în formă de zid. Se zice că sunt ruinele uneĭ cetățĭ ce exista în aceste locurĭ, în timpurĭ vechĭ.

Plopul, *cătun*, aparținînd com. Pegeni, pl. Gilortuluĭ, jud. Gorj, situat pe vălceaua pîrîuluĭ cu acelaș nume, pe o suprafață de 95 hect., din care 35 hect. pădure, 20 hect. arabile, 30 hect. fînețe, 3 hect. livezĭ de pruni și 7 hect. izlaz.

Are o populație de 43 familiĭ, saŭ 140 suflete, din care 40 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriți după legea rurală, afară de vr'o 3 familiĭ de moșneni. Eĭ posedă: 15 pluguri, 20 care cu boĭ, 80 vite marĭ cornute, 5 caĭ, 100 oĭ, 13 capre și 17 rîmătorĭ.

Comunicația în acest cătun se face printr'o șosea comunală ce o străbate.

In cătun se găsesc: 4 puțurĭ și 2 fîntînĭ.

Plopul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Hîrsa, pl. Podgoria, județul Prahova. Are o populație de 371 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Sf. Erarhĭ, fondată în 1860.

Plopul, *sat*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătunul com. Dealul-Lung, situat în partea de N., pe malul drept al rîuluĭ Rîmna, la 1 kil. și 600 m. spre N. de cătr. de reședință, Peleticul. Are o întindere de 650 hect., cu o populație de 65 familiĭ, saŭ 252 suflete; o biserică.

Plopul, *sat*, făcînd parte din com. Motoșeni, pl. Stănișești, jud. Tecuciŭ, cu o populație de 14 familiĭ, saŭ 56 suflete.

E situat la 3 kil. și 570 m. de reședința com. Este noŭ, înființat pe moșia statuluĭ.

Plopul, *sat*, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Căbești, spre S.-E. de satul Căbești, la marginea județuluĭ.

Plopul, *mahala*, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Amărăști, în satul Amărăști.

Plopul, *lac*, în partea de N. a com. Perișorul, jud. Brăila, care se întinde pănă în C. F. Brăila-Buzăŭ. Are o întindere cam de 4 kil. pătrațĭ.

Plopul, *vîrf de munte*, în jud. Bacăŭ, pl. Muntele, com. Dărmănești, pe teritoriul satuluĭ Plopul.

Plopul, *șir de munțĭ*, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, care ieșe din Podișul-Moineștilor și se prelungește pe malul stîng al Trotușuluĭ, pănă în fața Tîrguluĭ-Ocna, trecînd pe lîngă satul Plopul.

Plopul, *deal*, în jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Vodă, cătr. Lunca, acoperit de pădurea statuluĭ Vintilă-Vodă.

Plopul, *munte*, în jud. Gorj, plaiul Novaci, com. Novaci. Se învecinește la N. cu muntele Rînca, la S. cu Corbul, la E. cu Cornețul-Mic și la V. cu apa Gilortul.

Plopul, *munte*, în jud. Suceava, com. Bogdănești.

Plopul, *moșie* a statuluĭ, în jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești, care se întinde pe dreapta Trotușuluĭ. A fost proprietatea mănăstireĭ Tazlăul (jud. Neamțu).

Plopul, *pădure*, trup din pădurea statuluĭ Muncelul, jud. Tecuciŭ. Are o întindere de 80 fălcĭ.

Plopul, *pîrîŭ*, jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești, care curge pe teritoriul satuluĭ cu acelașĭ nume. Își are obîrșia în Munțiĭ-Plopuluĭ și se varsă în Trotuș, pe stînga.

Plopul, *pîrîŭ*, ce izvorește din dealul Icleanul, jud. Gorj. Curge de la N. la S., udînd cătunul cu același nume; intră în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Căpreni; străbate com. Căpreni, de la N.-V. la S.-E. și se varsă în dreapta Amaradieĭ, pe teritoriul comuneĭ Căpreni. Lățimea pîrîuluĭ e de 2 m.

Vălceaua acestuĭ pîrîŭ, pe care este situat cătunul Plopul, are o lărgime de 600—800 m.

Plopul, *pîrîŭ*, udă partea de N. a com. Constantinești, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt, și se varsă în gîrla Plapcea-Mare, tot în com. Constantinești.

Plopul, *pîrîŭ*, udă com. Posești, pl. Teleajenul, jud. Prahova, și se varsă în gîrla Zeletinul, cu care împreună se varsă în rîul Bîsca.

Plopul-luĭ-Agapie, *pădure*, situată la S. de Movileni-d.-j., jud. Tecuciŭ, pe Malul-Siretuluĭ, în partea de N. a Cuhalmuluĭ.

Plopuluĭ (Balta-), *cătun*, al com. Stîlpul, jud. Buzăŭ, format din însurățeĭ împroprietăriți pe moșia Cucuteni-Pîrscoveni. Are 180 locuitorĭ și 33 case. E așezat aproape de bariera orașuluĭ Buzăŭ.

Plopuluĭ (Balta-), saŭ **Cucuteni-Pîrscoveni**, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Stîlpul, fostă proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopie; parte s'a dat însurățeilor, iar 410 hect. s'aŭ vîndut deosebit și s'aŭ încorporat cu moșia Stîlpul - Monteorul. Vezĭ Cucuteni.

Plopuluĭ (Dealul-), *deal*, la E. de com. Otești-d.-s., pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Plopuluĭ (Fața-), *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Rușiavățul, căt. Mușcelul-Țiganul, cu pădure și izlaz.

Plopuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, jud. Suceava, izvorește de sub muntele Rusul și se varsă în Moișa, drept Gura-Trestioareĭ (5 kil.).

Plopuluĭ (Valea-), *vale*, jud. Olt, izvorește de la E. de com. Otești-d.-s., și se varsă în gîrla Cungrea-Mică, pe țărmul stîng, tot în raionul comuneĭ Otești-d.-s.

Plopuluĭ (Vîlceaua-), *vîlcea*, se varsă în rîul Muereasca, în raionul comuneĭ Muereasca-d.-s., plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Plosca, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Băilești, la 52 kil. S.-V. de Craiova și la 55 kil. de reședința plășeĭ Băilești.

Situată pe șesul și pe malul drept al rîuluĭ Dăsnățuiul.

Se învecinește la E. cu com. Cîrna, de care se desparte prin rîul Dăsnățuiul; la V., cu com. Bistrețul; la N.-V., cu com. Urzicuța și la S., cu Balta-Popiĭ saŭ Călugărul.

Limita linieĭ de N. începe de la Braniștea - Bistrețuluĭ, și merge pe loc șes până la drumul Goicea-Mare.

Limita linieĭ de S. începe de la Valea-cu-Hotarul și trece în tot lungul săŭ prin Balta-Popiĭ, până la movila Strîmtura.

Limita linieĭ de E. începe de la drumul Goicea-Mare, trece prin movila Popiciul, până la movila Strîmtura.

Limita linieĭ de V. începe de la Braniștea-Bistrețuluĭ, mergînd până la Valea-cu-Hotarul.

Terenul comuneĭ este șes; nu are de cît la hotare cîte-va movile între carĭ movila Popiciul, movila Strîmtura și o mică vale, numită Valea-cu-Hotarul.

Este udată Dăsnățuiul, care se scurge în Balta-Popiĭ, lîngă satul Plosca.

Balta-Popiĭ, saŭ Călugărul, începe de la comuna Bistrețul, trece pe lîngă comunele Plosca, Cîrna, Măceșul-d.-j., Gighera și se termină în com. Nedeia, avînd o lungime de 8 kil. și o lățime de 3 kil.

Cînd Dunărea se revarsă își amestecă apele cu Balta - Popiĭ, inundînd pămîntul.

Pe la 1875 comuna Plosca făcea parte ca cătun din com. Bistrețul. De la 1876 este com. deosebită.

Azĭ se compune dintr'un singur cătun numit Plosca, care este și cătun de reședință.

Are o populație de 1068 suflete; o biserică de zid, fondată la 1879 de locuitorĭ, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți; o școală mixtă, ce funcționează din 1879 și s'a frecuentat în 1899—900 de 49 copiĭ.

După legea rurală din 1864 sunt 91 locuitorĭ împămînteniți,

iar după cea din 1879 sunt 11 însurăţei.

Suprafaţa întreguluĭ teritoriŭ comunal este de 2500 pog., din care: 200 pog. izlaz, 100 pog. fîneaţă, 150 pog. pămînt necultivat şi lac, 2050 pog. pămînt arabil.

Moşia Plosca aparţine statuluĭ, şi se arendează cu 15500 leĭ. Supafaţa rămasă este de 140 hect. saŭ 8798 m. p. Aparţinea mănăstireĭ Hotărani.

Viile aparţin locuitorilor; aŭ o suprafaţă de 60 pog. şi produc vin roşu.

Meseriaşi: 2 fierarĭ, 1 tîmplar, 1 croitor şi 1 cizmar.

Cîrciumĭ sunt 5.

Budgetul com. e la venitурĭ de 1847,85 leĭ şi la cheltueli, de 1673,12 leĭ.

Vite: 240 vite cornute, 91 oĭ, 18 caĭ.

Comunicaţia se face prin şosele comunale, care pun comuna în legătură la E. cu Cîrna, peste pîrîul Dăsnăţuiul, la S.-V. cu Bistrişul, iar la N.-V. cu Coveiul.

In timpul războiuluĭ romîno-ruso-turc, în lunile Iunie şi Iulie 1877, se afla postată aicĭ compania 3, din batalionul 3 de vînătorĭ.

Plosca, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, pe valea Vedeĭ, pe partea dreaptă. Se învecineşte: la N., cu Părul-Rotund, de care se desparte prin rîul Vedea; la S.-V., cu com. Pîrlita; la S., cu com. Bogdana; la E., cu com. Buzescul; la V., cu com. Belitori şi la N.-V., cu com. Peretul.

Are un cătun, Plosca-d.-j., la 800 m. spre E., tot pe aceeaşi vale cu satul Plosca. Acest cătun forma com. osebită pănă în 1884.

Intinderea comuneĭ, cu a moşiilor de pe dînsa, este de 6400 hect. Proprietariĭ principalĭ sunt: în com. Plosca d.-s., d-nul Radu Grigoriŭ care posedă 500 hect. arabile; în Plosca-d.-j., statul care are 3500 hect. pămînt arabil şi 100 hect. pădure.

Locuitorĭ împroprietăriţi în comună sunt: în Plosca-d.-s., 129, pe 700 hect. şi în Plosca-d.-j., 171 locuitorĭ, pe 445 hect.

Pădurea statuluĭ poartă numirea de «Pădurea-luĭ-Varză». Are arborĭ groşĭ, gorun şi cer. Pe pămîntul cedat locuitorilor se află cam 100 hect. pădure. Viile sunt în întindere de 100 hect.

Pămîntul acesteĭ comune trece printre cele superioare pentru agricultură.

Are o populaţiune de 2429 suflete, din care 537 contrib.; o şcoală, în cătun. Plosca-d.-j., condusă de un învăţător şi frecuentată de 23 elevĭ; o biserică, cu 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Ocupaţiunea locuitorilor este numaĭ agricultura, iar femeile se ocupă puţin cu creşterea gîndacilor de mătase şi cu tot felul de ţesăturĭ.

Vite: 1052 vite marĭ cornute, 529 caĭ, 346 porcĭ şi 3552 oĭ.

Budgetul com. e la venitурĭ de leĭ 4018 şi la cheltueli, de leĭ 3999, banĭ 76.

Şoseaua judeţeană Roşiori-Alexandria străbate comuna în toată lungimea şi o pune în legătură la N.-V. cu com. Peretul şi la E. cu com. Buzescu. Cu com. Pîrlita, la S.-V., şi la N., cu cătun. Părul-Rotund, pănă în rîul Vedea, se leagă prin căĭ vecinale.

E situată între două oraşe, Alexandria, la 17 kil. şi Roşiori, la 15 kil.

Pe marginea com., de la N.-V. spre S.-E., trece Brazda-luĭ-Novac (v. a. n.), care aci prezintă o deosebită adîncime; pe timpurĭ ploioase se formează pe această brazdă un şivoiŭ care curge cu repeziciune spre rîul Vedea. Brazda-luĭ-Novac ia de aci direcţiunea spre oraşul Alexandria, pe lîngă comunele Peretul, Buzescu şi Nanovul.

Pe dealurile de la S.-V. comuneĭ sunt cîte-va măgurĭ, de mică importanţă: Măgura-cu-Pîrliturĭ, Măgura-cu-Mărăcinĭ şi altele.

Satul Plosca se găseşte menţionat în secolul trecut; nu avea pe atuncĭ nicĭ un cătun alipit.

Plosca, *sat*, jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Plosca, cu reşedinţa primăriciĭ.

Plosca, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Teleorman, pl. Tîrgul, căt. Plosca, pe linia Roşiori-Alexandria, pusă în circulaţie la 2 Decembrie 1895. Se află între staţiile Peretul (4.2 kil.) şi Buzeşti (6.9 kil.). Înălţimea deasupra nivelului Mareĭ de 59m,75. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 16717 leĭ, 30 banĭ.

Plosca, *baltă*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. Pisica, şi anume pe acela al cătunuluĭ Azacliŭ, formată de Dunăre în vre-o revărsare anterioară; are forma uneĭ ploştĭ de vin; comunică cu bălţile Laţimea şi Mocanul; este înconjurată cu stuf; are 140 hect. întindere şi conţine peşte, ştiucă şi caracudă.

Plosca, *moşie* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Plosca, arendată cu 15500 leĭ anual.

Plosca, *rîŭ*, izvoreşte din dreptul com. Gradiştea, jud. Gorj, din Dealul-Mareĭ şi curge de la N. la S. între Dealul-Mareĭ şi Dealul-Bouluĭ, în jud. Dolj.

Intră în jud. Dolj la com.

Zăicoiul și trece prin satele Hălăngești, Pîrvulești și Dînciulești. Se încarcă în această com. pe malul drept cu Ploscuța, pătrunde în com. Tălpașul, de unde se încarcă pe stînga cu pîraiele: Frățeni, Vraga, Nistoiul, Copăcioasa, Valea-Satuluĭ și Băicocioasa, iar pe dreapta cu: Turtureaua, Vilsanul, Lupoaia, Stînaca, Mierleasa, Vaca, Stanuinul și Corlea. In dreptul satuluĭ Soceni și com. Tălpașul, are un vad și două poduri.

La eșirea din com. Tălpașul, pătrunde pe teritoriul com. Amărăști, curgînd prin centrul eĭ, cu direcțiunea de la N.-S. Are 4 vaduri și 1 pod între satul Fărcașul și mahalaua Plopul. In com. Amărăști se varsă pe stînga Amaradieĭ, în punctul numit Gura-Ploșteĭ, în fața com. Melinești, din pl. Amaradia.

Plosca, *valc*, prin care curge pîrîul cu acelașĭ nume, pl. Gilortul, jud. Gorj, în partea despre E. a comuneĭ Piscoiul, formată de dealurile: Muereĭ și Bouluĭ. Pe ea se află situate comunele Obîrșia și Rădinești. Se întinde și în jud. Dolj, de la comuna Zăicoiul pănă la vărsarea Ploșteĭ în Amaradia, la com. Amărăști.

Plosca, *vălcea*, izvorește din Dealurile Speteștilor și Muereĭ, comuna Grădiștea, pl. Olțețul-d.-s., jud. Vîlcea, și se varsă în rîul Amaradia de Gorj.

Plosca-de-Jos, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, care pănă în anul 1891 a fost comună separată. Atuncĭ a fost alipită cu com. Plosca-d.-s., formînd amîndouă o singură comună sub numele de Plosca.

Are o populație de 1260 locuitorĭ, din carĭ 217 contrib.

Plosca-de-Sus, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, care formează com. Plosca cu Plosca-de-Jos.

Are o populație de 1300 suflete, din care 320 contribuabilĭ.

Plosca-Grecenilor, *parte din moșia* Plosca, jud. Teleorman, care a aparținut altă-dată familieĭ Grecenilor.

Plosca-Părul-Rotund, *corp din moșia* statuluĭ Plosca, jud. Teleorman, com. Plosca, fostă avere a decedateĭ Safta Castriș.

Ploscari, *vechie numire* a *cătunuluĭ* Cătiașul, com. Păltineni, jud. Buzău.

Ploscarul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Valea-Mare, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Mușcel.

Are o populație de 168 locuitorĭ.

Legenda spune că locul pe care azĭ se află acest cătun, era ocupat numaĭ de păduri, carĭ serveaŭ de refugiŭ tîrgoveților din Pitești și altor locuitorĭ de la cîmp, în timpĭ de răzmiriță. Parte din acești refugiațĭ s'aŭ stabilit aci și se ocupaŭ cu fabricarea de ploștĭ.

In Valea-Ploscaruluĭ sunt izvoare ce conțin oxid de fier și de aramă.

Aci se văd urme din schitul Vîrgăluiul.

Ploscăria, *vale*, izvorește de la S.-E. de comuna Valea-Lungă, plaiul Prahova, jud. Prahova și se varsă în valea Priboiul, tot în raionul com. Valea-Lungă.

E acoperită cu pădure, proprietate a d-luĭ G. Gr. Cantacuzino, avînd livezĭ și pășune pentru vite.

Ploscila, *movilă*, în jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Congazul, situată pe un vîrf nordic al dealuluĭ din Fundul-Găvanuluĭ, în partea sudică a plășeĭ și cea estică a comuneĭ; are 122 m. înălțime; e acoperită cu verdeață și domină satul Congazul și drumul Congazul—Sari-Chioi.

Ploscuța, *pîrîŭ*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, izvorește din Dealul-Măgurilor, în dreptul satuluĭ Hălîngești, curge prin satul Diaconești, cu direcția de N.-E.-S.-V., trece în satul Zăicoiul, cu direcția de N.-S., pănă în dreptul școaleĭ primare din acest sat, apoĭ se îndreaptă cu direcția spre E., pănă la vărsarea sa pe dreapta rîuluĭ Plosca, în dreptul satuluĭ Dînciulești.

Se încarcă pe dreapta cu pîraiele: Adîncata, Viul, Stejarul și Geamăna. In stînga primește pîrîul Scroafa. In tot lungul luĭ, pîrîul Ploscuța este despărțit de valea rîuluĭ Plosca, prin Dealul-Viilor.

Ploscuțeni, *com. rur.*, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ, situată pe valea Siretuluĭ, în partea de E. a șoseleĭ ce merge din Nicorești la Homocea, la 34 kil. de capitala județuluĭ și la 24 kil. de reședința plășeĭ, în partea de N.-V. a județuluĭ.

Are o populație de 245 familiĭ, saŭ 900 suflete, din care 194 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt Ungurĭ, avînd și o biserică catolică, situată în partea de N. a satuluĭ.

Are o școală, care datează de la 1879, frecuentată de 33 copiĭ.

Vite sunt: 240 boĭ, 224 vacĭ, 94 caĭ, 12 capre, 498 oĭ, 224 porcĭ.

Intinderea terenuluĭ cultivabil e de 1045 hect.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la 3012 lei, 13 bani, anual.

O șosea județeană leagă Ploscuțeni cu Homocea, la S., și Poiana și Buciumeni, la N.

E brăzdată de un singur deal, cu numele satuluĭ, care se întinde în partea de E. până la com. Buciumeni.

Un pod de vase umblător leagă satul Ploscuțeni cu Adjudul, trecînd la Siret la punctul numit la Companie.

Se mărginește la N. cu com. Homocea, la S. cu com. Buciumeni, la E. cu Dealul-Cucueților, și la V. cu rîul Siretul.

Ungurii de aicĭ sunt aduși la 1820 de Alex. Balș, din com. Văleni (jud. Bacău).

Ploștina, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., la 44 kil. de orașul Turnul-Severin, situată pe vale. Se mărginește la E. cu com. Miculeștĭ, la S. cu com. Broșteni și Florești, la V. cu com. Lupoaia și la N. cu com. Roșiata. Satul Ploștina formează comună cu satul Merișul și mahalalele Cireșul și Porceasca, avînd 1200 suflete, locuind în 230 case.

Pămîntul este destul de productiv.

Locuitoriĭ posedă: 62 pluguri, 104 care cu boĭ, 12 căruțe cu caĭ; 100 stupĭ.

Prin comună trece șoseaua județeană Turnul-Severin-Bujorescul-Tîrgul-Jiuluĭ.

Are 3 biserici, deservite de 3 preoțĭ și 4 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 35 elevĭ; 3 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 2887 leĭ; iar la cheltuelĭ, de 1295 leĭ.

Vite: 700 vite marĭ cornute, 30 caĭ, 600 oĭ și 500 rîmătorĭ.

Rîul Motrul udă com. în partea de S. și pîrîul Ploștina, care se formează din izvoarele ce es din Dealul-Bujorescului, udă Ploștina, trecînd prin mijlocul satuluĭ și se varsă în rîul Motrul.

Dealurĭ maĭ principale sunt: Dealul-Miculeștilor și dealul Prigoroiul.

In comună se fac 2 bîlciurĭ anuale: unul la Sf. Ilie și altul la Sf. Maria-Mică, ținînd fie-care 3—5 zile.

In comuna Ploștina, satul Merișul, se găsesc mine de cărbunĭ. Vezĭ satul Merișul.

Ploștina, *cătun* al com. Goidești, jud. Buzău, cu 70 locuitorĭ, locuind în 18 case.

Ploștina, *sat*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Godeni, situat la 3 kil. spre S.-V. de Godeni, cu o populație de 388 suflete, locuind în 101 case.

Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Godeni.

Ploștina, *mahala*, în com. rur. Prunișori, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinți.

Ploștina, *deal*, jud. Bacău, pl. Trotușul, desfăcut din șira dealurilor de pe stînga Lezunțuluĭ, care se află pe hotarul comunelor Grozești și Hîrja.

Ploștina, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Godeni, satul Ploștina, aparținînd moșnenilor.

Ploștina, *pădure*, în jud. Buzău, com. Goidești, cătun. Ploștina, pe moșia Fața-Maluluĭ; are 500 hect., în mare parte acoperită cu brazĭ.

Ploștina, *pîrîu*, în com. rur. Ploștina, pl. Motrul-d.-s.; se formează din izvoarele dealuluĭ Bujorescul și se varsă în Motrul.

Ploștinuța, *munte*, acoperit cu pădure, în com. rur. Ilovățul, pl. Cerna, jud. Mehedinți.

Plotonești, *sat*, în partea de E. a com. Urlați, pl. Mijlocul, jud. Fălciu, la 700 m. de satul de reședință, Urlați, de care e despărțit prin dealul Elanul. Situat pe un podiș și o vale, care se deschide spre S., pe o suprafață de 1000 hect., are o populație de 63 familiĭ, saŭ 289 suflete, din care 48 contribuabilĭ; o biserică.

Pe moșie este o pădure în întindere de 429 hect.

Plotonești, *șes*, în mărime cam de 40 hect., spre S. de satul Plotonești, com. Urlați, pl. Mijlocul, jud. Fălciu.

Plotunul, *pîrîu*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Pipirigul, izvorește din muntele Petru-Vodă și curge spre N. printr'o strîmtoare de stinci înalte și sălbatece. Se varsă pe dreapta pîrîuluĭ Ozana, în apropierea satuluĭ Plutonul.

Acest pîrîu se maĭ numește și Petru-Vodă.

Plugari, *sat*, în partea de N. a com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași, situat pe valea Miletinul, în stînga pîrîuluĭ. S'a înființat cam pe la 1828, cu locuitorĭ veniți din diferite localități.

Plugărești, *numire ce se dă unei părți din satul* Tufeni, în partea despre com. Stoborăști, jud. Teleorman. (Vezĭ com. Tufeni).

Plugova. Vezĭ com. rur. Podeni, jud. Mehedinți.

Plumbuita, *sat*, în jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, facînd parte din com. rur. Colintina-Fundeni, situat la N.-V. de Colintina, pe malul drept al rîuluĭ Colintina.

Legenda spune că în urma mazîlireĭ luĭ Leon-Vodă, Radu, fiul luĭ Alexandru Ilias, fu desemnat de Sultan să ocupe tronul Țăreĭ. El intră în Țară cu o oaste compusă de Moldoveni, Tătarĭ și Turcĭ. Mateiŭ Basarab, care ocupase tronul Țăreĭ cu o lună maĭ înainte, îĭ ĭese cu armata între Plumbuita și Dudești, la 26 Octombre 1632. Aci se dete lupta, și după cum ne spune cronica: «Fost-aŭ războiŭ mare de dimineața pănă seara, fost-aŭ Tătarĭ mare năvală și aŭ dat Dumnezeŭ spre seară că izbînda a fost a luĭ Mateiŭ-Vodă; iar Radu-Vodă aŭ dat dosul, fugind cu capul gol și multe trupurĭ aŭ căzut jos de sabie. Făcutu-s'aŭ din trupurile acelora o movilă mare, în marginea orașuluĭ despre Dudești, ca să se pomenească». (Gr. G. Tocilescu).

Are o biserică, cu hramul Nașterea Sf. Ioan, care a servit de mănăstire, așezată pe un loc care domină toată partea de N.-E. a orașuluĭ. De jur împrejur are ziduri marĭ și case cu două rînduri, astăzĭ ruinate, așa că pare a fi fost o cetățuie. Din odoarele vechĭ date de fondator nu se maĭ găsește nimic. S'a redus la biserică de mir și e deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți.

Maĭ înainte mănăstirea Plumbuita era punct întărit și se lega cu cetatea Curtea-Vechĭe (Ion Ghica).

La anul 1821, Sava, aflînd despre venirea Turcilor s'a întărit provizoriŭ în mănăstirea Plumbuita.

Suprafața satuluĭ e de 191 hect., cu o populație de 288 locuitorĭ.

Statul are 140 hect. și locuitoriĭ 51 hect. Se cultivă 15 hect. vie. Locuitoriĭ rezervă 10 hect. pentru izlaz.

Comerciul se face de 15 cîrciumarĭ.

Sunt aci 3 zalhanale și 1 pod stătător.

Plumbuita, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 75 hect., pendinte de com. Colintina-Fundeni, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov.

Pluşcul-de-Apus, *cătun*, pendinte de com. Andreești, pl. Gilortul, jud. Gorj, la N. com. Aninoasa, pe o suprafață de 450 hect., din care 120 hect. pădure, 200 hect. arabile, 120 hect. fînețe, 5 hect. vie, 3 hect. livezĭ de pruni și 2 hect. izlaz.

Are o populație de 65 familiĭ, saŭ 280 suflete; o biserică de lemn, refăcută de locuitorĭ la 1823.

Locuitoriĭ sunt parte moșneni, parte împroprietăriți după legea rurală. Eĭ posedă: 30 pluguri, 35 care cu boĭ; 145 vite marĭ cornute, 9 caĭ, 210 oĭ, 5 capre și 65 rîmătorĭ.

Comunicația se face prin șoseaua județeană T.-Jiul-Spahii (Dolj).

Pe teritoriul cătunuluĭ se află stația Bibești, a căeĭ ferate Filiași-T.-Jiul.

Pluşcul-de-Răsărit, *cătun*, al com. Andreești, pl. Gilortul, jud. Gorj, situat pe șes, pe malul stîng al rîuluĭ Gilortul și spre S.-E. de cătunul Andreești, pe o suprafață de 270 hect., din care: 99 hect. pădure, 100 hect. arabile, 66 hect. fînețe, 4 hect. vie, 2 hect. livezĭ de pruni.

Are o populație de 35 familiĭ, saŭ 157 suflete.

Locuitoriĭ sunt moșneni. Eĭ posedă: 13 pluguri, 16 care cu boĭ, 95 vite marĭ cornute, 5 caĭ, 150 oĭ, 30 capre și 40 rîmătorĭ.

Comunicația în acest cătun se face printr'o șosea comunală care îl leagă de căt. Scoica, pendinte de com. Săulești.

Pluta, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., la 7 kil. de orașul Turnul-Severin. Se mărginește la E. cu com. Gura-Motruluĭ, la S. cu com. Piria; la V., cu com. Cosovățul-de-Motrul; la N., cu com. Butoești.

Satul Pluta formează com. cu cătunele Țințari și Buicești, avînd o populație de 2000 suflete, locuind în 350 case; 2 bisericĭ, deservite de 2 preoți și 2 cîntăreți; o școală, condusă de 1 învățător și care a fost frecuentată în 1899—900 de 65 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 80 pluguri, 126 care cu boĭ, 16 căruțe cu caĭ; 60 stupĭ.

Prin com. trece șoseaua Cosovățul-de-Motru—Pluta—Gura-Motruluĭ. Are o șosea care o leagă de gara Butoești, care este cea maĭ apropiată de comună.

Budgetul com. e la venituri de leĭ 1828; iar la cheltuelĭ, de 1146 leĭ.

Vite: 700 vite marĭ cornute, 800 oĭ, 41 caĭ și 600 rîmătorĭ.

Prin com. trece rîul Motrul, ce o udă în partea de N., și pîraiele Drăgănelul și Pluta. În ogașul Floareĭ din com., se găsesc rămășițe antidiluviane.

Pluta, *sat*, cu 50 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Scheiul.

Pluteĭ (Valea-), *vale*, izvorește din dealurile com. Vlădești, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, și se varsă

în rîul Rîmnicul, în raionul comuneĭ.

Pluteĭ (Valea-), *vale,* izvorește din dealul Fața-Pietreĭ, com. Valea-Lungă, plaiul și jud. Prahova, și se varsă în rîul Cricovul-Dulce.

Plutonul, *sătuc,* în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Pipirigul, situat pe valea cu acelaș nume și a pîrîuluĭ Ozana, în drumul ce duce de la satul Pipirigul, peste muntele Petru-Vodă.

Are o populație de 91 suflete; o biserică de lemn, deservită de 1 preot și 1 dascăl.

Vite sunt: 18 boĭ, 12 vacĭ, 300 oĭ, 10 caĭ, 20 rîmătorĭ și 25 juncĭ.

Legenda spune că, odinioară, pe valea pîrîuluĭ unde se află acum acest sat, se afla numaĭ o căsuță în care locuiaŭ pescariĭ ce aŭ găzduit și călăuzit pe Petru-Vodă Rareș în fuga sa peste hotar, în țara Ardealuluĭ.

Poarca, *pîrîŭ,* ce curge prin pl. Siretul-d.-j., com. Hociungi, Porcești și Săcueni, jud. Roman. Izvorește de la V. de satul Hociungi, din dealurile ce separă jud. Roman de jud. Neamțu. Curge de la S.-V. spre N.-E. și udă satele Hociungi și Ciocănești, unde primește pe dreapta pîrîul Puiul și satele Porcești și Săcăleni, după care apoĭ se unește cu Pîrîul-Butnăreților și se varsă în pîrîul Valea-Neagră, la E. de satul Mircești (com. Săcueni).

Poarta, saŭ **Poarta-Leontinești**, *sat,* în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Leontinești, situat în valea Tazlăuluĭ-Sărat și pe coasta dealuluĭ Chiricușul, la 1 kil. și 150 m. de satul Leontinești (școala).

Are o populație de 50 suflete și 3 cîrciumĭ.

Vite: 4 caĭ, 19 vite marĭ cornute și 4 porcĭ.

Poarta-Traiană. Vezĭ Rîul-Vaduluĭ, trecătoare, jud. Vîlcea.

Poarta-de-Vînt, *deschizătură între munțĭ,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Dofteana, dintre cele două Nemire, unde curentul de aer este foarte tare, lucru ce a pricinuit această poreclă.

Poborul, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Vedea-d.-j., compusă din patru cătune: Poborul, Gîrbaciul, Richițeni și Creți, avînd o populațiune de 1194 suflete, locuind în 240 case.

Se întinde pe o suprafață de 4750 hect.

E situată pe platourile dintre Plapcea-Mare și Plapcea-Mică, la 30 kil. de capitala județuluĭ și la 12 kil. de a plășeĭ.

In vechime s'a numit Popești.

Se spune că, din satul Richițeni, jud. Argeș, a venit o familie și s'a așezat pe locul unde astă-zĭ e satul Richițeni, și cu timpul aŭ maĭ venit și alțĭ fugarĭ, carĭ, găsind acest loc acoperit cu pădurĭ marĭ și ferit, s'aŭ așezat aci și aŭ format comuna numită azĭ Poborul.

In fie-care cătun este cîte o biserică. Cea din căt. Gîrbaciul e de lemn, făcută la anul 1810. Biserica din căt. Creți e construită de curînd. In căt. Poborul sunt 2 biserĭcĭ, una rezidită la anul 1880, care aparține și căt. Richițeni, și alta zidită la anul 1844. Sunt deservite de 4 preoțĭ.

Locuitorĭĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu dulgheria, brutăria, rotăria și cojocăria. Eĭ desfac produsul muncheĭ lor la Slatina și Pitești și prin com., pe la comercianțĭ. Vitele le vînd la bîlciurile de prin Optași, Cîmpul-Mare, Drășani și Slatina.

Locuitorĭĭ sunt în cea maĭ mare parte moșneni. Numaĭ cei din Gîrbaciul și cîțĭ-va din căt. Creți, s'aŭ împroprietărit după legea din 1864, cînd lĭ s'aŭ dat 133 hect., pe moșia D-lor G. Giuriadis și Andreĭ Crețeanu. Eĭ posedă: 49 caĭ, 65 epe, 408 boĭ, 172 vacĭ, 25 capre, 2197 oĭ și 369 porcĭ.

In raionul com. e o moară de măcinat cu aburĭ, așezată pe valea rîuluĭ Plapcica.

Are o școală, frecuentată de 28 copiĭ.

Comerciul se face de cincĭ cîrciumarĭ.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la 3302 leĭ, 72 banĭ.

Prin Pobor trec două șosele: Slatina-Pitești, care o leagă cu Profa, Spinoni, Alunișul și Cornățelul-Poborul, care trece prin comună, și o leagă spre S.-E. cu Tătari și spre N.-V. cu Cornățelul.

E brăzdată de dealurile: Plapceĭ și Plapceceĭ, Vilturelului, Urduroaseĭ și Cacoveĭ, care servă de cultură și pășune; de Măgura, din gura vîlceleĭ rîuluĭ Plapcea; de Poiana, numită Săliștea, care cade spre V. de căt. Poborul, și de Poiana-Tîrguluĭ, între hotarul com. Poborul și com. Albești, unde se zice că în vechime se făcea tîrg.

O udă rîurile Plapcea și Plapcica și văile Cacova și Vilturelul.

Se mărginește cu comunele: Suica, Spineni, Profa, Alunișul, Cornățelul, Albești și Constantinești.

Poborul, *sat,* făcînd parte din com. rur. cu acelaș nume, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt. Are o populație de 700 locuitorĭ; două

bisericĭ, una zidită la anul 1880 și cea-l'altă la anul 1844.

Pocheşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Broșteni, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populație de 318 locuitorĭ; o biserică, fondată la anul 1848 de Dincă Diaconul, St. Popescu, Lică Prescură și alțĭ.

Cade în partea de S. a com. și e udat de rîul Cerna.

E situat la 1 kil. de căt. Șerbănești, unde e reședința com. și școala.

Pochi-Diĭ, *sat*, în jud. Tutova, pl. Corodul, spre S.-V. de Bîrlad pe pîrîul Bîrzota. Se numea maĭ înainte Năneşti, iar acum Pochi-Diĭ, Pochi-Dia, Popi-Dieĭ și Popi-Diĭ. Are 421 locuitorĭ. Formează o com. (com. Pochi-Diĭ), cu căt. Borodești. Se cultivă viea pe o întindere de 19,50 hect., din carĭ 11,50 nelucrătoare.

Comerciul se face de 13 persoane.

Pochişcani, *sat vechiŭ*, în jud. Covurluiŭ, com. Balinteşti, pl. Horincea, cu vr'o 29 case. Vezĭ Balinteşti, comună.

Pochişcani, *moșie* particulară, de 3346 hect. în jud. Covurluiŭ, com. Balinteşti, pl. Horincea.

Pochiţa, saŭ **Pochiţul**, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Gropile, situat pe dreapta Trotușuluĭ, la 20 kil. de satul Gropile (reședința). Are o populație de 208 suflete. Vite: 4 caĭ, 73 vite marĭ cornute, 12 porcĭ și 15 capre.

Pocioasa, *pîrîiaș*, jud. Teleorman, începe din dreptul com. Zîmbreasca, de lîngă vîlceaua Redea, curge pe valea Pocioasa și se varsă în pîrîul Burdea, maĭ jos de com. Beoca.

Pocioasa, *vale*, începe de pe teritoriul moșieĭ Miroși, jud. și pl. Teleorman, se întinde cît-va paralel cu Valea-Burdeĭ saŭ Zbîrglezeĭ și se abate spre com. Zîmbreasca pe care o taie în două. Aci primește apele adunate de prin izvoare, formînd pîrîiașul Pucioasa. Se termină maĭ jos de com. Beoca.

Pociovalişţea, *com. rur.*, jud. Gorj, plaiul Novaci, la S. căt. Hirișești, situată pe ambele țărmurĭ ale Gilortuluĭ.

E formată din 2 cătune: Pociovalișțea și Tomeni, pe o întindere de 1075 hect., din care 37 hect. vie, 1 hect. pădure, 500 hect. arabile, 250 hect. fănețe și 278 hect. livezĭ.

Are o populație de 175 familiĭ, saŭ 731 suflete, din care 91 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 50 pluguri, 60 care cu boĭ; 2 căruțe cu caĭ, 637 vite marĭ cornute, 293 oĭ, 145 capre, 195 rîmătorĭ; 80 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la venitурĭ de 875 leĭ, 30 banĭ, iar la cheltuelĭ, de 819 leĭ, 14 banĭ.

Este udată prin centru de rîul Gilortul.

Comunicația în com. se face prin șoseaua comunală care o pune în legătură la N. cu Novaci, la S. cu Ciocadia, cu Bumbești-Pițicul și printr'o altă șosea vecinală, care o pune în comunicație cu com. Aninișul.

In comună sunt: 8 morĭ, 12 pive, 10 joagăre, 5 cârciumĭ și 37 fîntînĭ.

Are 2 bisericĭ, din care una este fondată la 1732, după cum se constată din inscripția făcută pe o cruce de lemn ce este în biserică; și a fost reparată la 1787, la 1832 și la 1855, după cum se vede după niște inscripțiĭ din biserică. Ambele bisericĭ sunt deservite de 2 preoțĭ și 1 cîntăreț.

La Pociovalișțea a fost o fabrică de postav, înființată în anul 1767 de vel-clucer Radu-Slătineanu, și care a fonționat pănă în anul 1819.

Pociovalişţea, *cătun* de reședință al com. cu același nume, situat pe malul stîng al Gilortuluĭ, plaiul Novaci, jud. Gorj.

Are o suprafață de 215 hect., cu o populație de 80 familiĭ saŭ 400 suflete, din care 46 contribuabilĭ; 1 biserică, deservită de 1 preot și 1 dascăl.

Locuitoriĭ posedă: 25 pluguri, 20 care cu boĭ, 1 căruță cu caĭ; 297 vite marĭ cornute, 17 caĭ, 143 oĭ, 35 capre, 45 rîmătorĭ; 80 stupĭ.

Rîul Gilortul udă acest cătun, în care sunt și 15 fîntînĭ.

Pociovalişţea, saŭ **Trecătoarea oilor în Robeşti**, *trecătoare* în Transilvania, jud. Vîlcea. P'aci îșĭ trec mocaniĭ oile.

Pociovalişţea, *coastă de deal*, pe care se află situate cătunele: Corbeanca, Machiaua, Oracul, Ostratul și Sărindăreanca, jud. Ilfov. Incepe de lîngă cătunul Dîrza, com. Crevedia, și are o lungime cam de 3 kil. pănă în dreptul căt. Corbeanca, de unde ia direcțiunea către E.

Marginile dealuluĭ sunt acoperite cu pășunĭ.

Pociovalişţea, *pădure*, la N. jud. Ilfov, coprinsă între Valea-Călugăruluĭ și Valea-Vlăscioareĭ.

Pociovalişţea, *vale*, prin care curge pîrîul cu același nume, la N. județuluĭ Ilfov. La Căldărușani, se împreună cu Valea-Vlăsieĭ și formează balta Căldărușani, care se scurge în rîul Ialomița la E.

de com. Ferbinți. Izvorește din dreptul cât. Dîrza, com. Crevedia, și are o lungime de 5 kil. până în dreptul cât. Corbeanca. Adîncimea eĭ, cînd sunt apele marĭ, e de 2 m. în dreptul cât. Corbeanca; în dreptul celor-l'alte cătune mai mică. Lățimea albieĭ e de 10 m. până în maluri. Pe dînsa crește trestie și papură.

Pocoleni, *sat* nou, în jud. Suceava, com. Rădășeni, cu 131 locurĭ de case ale locuitorilor, carĭ aŭ cumpărat locurĭ de cîte 5 hect.

A mai fost aci un sat purtînd tot acest nume, și despre care se zice că era populat cu Leșĭ.

Pocreaca, *sat*, în partea de S.-V. a com. Poiana-Cîrnuluĭ, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, așezat în valea pîrîuluĭ Pocreaca, pe o suprafață de 701 hect. și cu o populație de 120 familiĭ, saŭ 643 suflete. Locuitoriĭ sunt vechĭ răzeșĭ, carĭ se ocupă cu agricultura, creșterea vitelor, cultura viilor și a livezilor.

Are o biserică, zidită la 1853, în locul alteia vechĭ, deservită de 1 preot și 2 eclesiarhĭ; o școală, înființată la 1865, cu local bun, zidit din piatră, frecuentată de 60 elevĭ; 2 morĭ de apă și o cîrciumă.

Vite: 402 vite marĭ cornute, 500 oĭ, 82 caĭ, 50 capre și 150 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 40 pluguri și 80 care cu boĭ; 10 pluguri și 5 căruțe cu caĭ; 200 stupĭ cu albine.

In marginea de N.-V. a satuluĭ Pocreaca, pe muchia și platoul dealuluĭ cu acelașĭ nume, se văd niște șanțurĭ largĭ, în care s'aŭ găsit: gloanțe, bucățĭ de cărămizĭ, hîrburĭ foarte groase, de diferite forme, și monezĭ. Locuitoriĭ numesc locul unde sunt aceste șanțurĭ, Cetatea.

Pocreaca, *pîrîŭ*, izvorește din pădurea statuluĭ Slobozia, com. Poiana-Cîrnuluĭ, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; trece prin satul Pocreaca și maĭ în jos se varsă în pîrîul Văsluețul.

Pe toată întinderea luĭ are malurile foarte ridicate.

Pocruia, *com. rur.*, în partea de V. a com. Tismana, plaiul Vulcanul, jud. Gorj. Se compune din cătunele: Izvarna, Sohodolul și Pocruia, unde e și reședința comuneĭ.

E situată pe șes, deal și vălcele, pe o suprafață de 1962 hect., din care 620 hect. pădure, 705 hect. arabile, 350 hect. fîneață, 240 hect. izlaz, 22 hect. viĭ și 32 hect. livezĭ și prunĭ.

Are o populație de 432 familiĭ, saŭ 1864 suflete, din care 340 contribuabilĭ, ocupîndu-se cu agricultura și creșterea vitelor. In timpul ierneĭ, parte dintr'înșiĭ se ocupă cu mica industrie a lemnuluĭ, construind hîrdae, putinĭ etc.

Are o școală, fondată la 1859, frecuentată de 46 elevĭ; 4 biserici, din care una de zid și treĭ de lemn, deservite de 1 preot și 4 cîntărețĭ.

Locuitoriĭ posedă: 45 pluguri, 77 care cu boĭ, și 5 căruțe cu caĭ; 785 vite marĭ cornute, 134 caĭ, 897 oĭ, 843 capre, 376 rîmătorĭ; 40 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la venituri de leĭ 1840, banĭ 80, iar la cheltuelĭ de leĭ 1415.

Este udată de rîurile: Pocroia, Sohodolul și Izvărnuța.

Comunicația în comună se face pe șoseaua vecinală, care o pune în comunicație cu Tismana la N.-E. și cu Costeni la S.-V.

In Pocruia se găsesc: 3 morĭ pe apă, 15 puțurĭ și 2 fîntînĭ.

Pocruia, *cătun* de reședință, al com. Pocruia, jud. Gorj, situat în gura văeĭ cu același nume, la 30 kil. de T.-Jiŭ, pe o suprafață de 654 hect., din care: 10 hect. pădure, 105 hect. fînețe, 170 hect. izlaz, 9 hect. viĭ și 10 hect. livezĭ și prunĭ.

Are o populație de 182 familiĭ, saŭ 815 suflete, din care 157 contribuabilĭ; 1 biserică de zid, fondată la 1850 și 1 de lemn, ambele deservite de 1 preot și 1 cîntăreț.

Locuitoriĭ posedă: 30 pluguri, 50 care cu boĭ, 5 căruțe cu caĭ; 300 vite marĭ cornute, 40 caĭ, 280 oĭ, 123 capre și 159 rîmătorĭ.

In cătun se găsesc 3 morĭ de apă și 8 puțurĭ.

Pocruia, *pîrîŭ*, jud. Gorj, care izvorește din fața plaiuluĭ de sub muntele Piatră-Tăiată; curge de la N. la S.-E. pe valea cu același nume; udă comuna Pocruia și se varsă în Orlea, în dreptul com. Costeni.

Pocșești, *moșie* nelocuită, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Galbeni.

Podari, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, la 8 kil. de Craiova și la 20 kil. de reședința plășeĭ, Segîrcea, situată pe șesul numit Jitia, între dealul Cucul și malul drept al Jiuluĭ.

Se învecinește la N. cu cătunele Cîrligul și Palilula, pendinte de com. Bucovățul; la S. cu com. Livezile; la E., cu comuna Balta-Verde și la V. cu com. Vîrvorul.

Este accidentată de următoarele dealurĭ izolate:

Cosacul (325 m.), Solomon (305 m.), Vîlcul (200 m.), Cucul (250 m.), Mocanul (175 m.). Dealul Cosacul este acoperit cu pădurĭ, iar cele-l'alte cu viĭ

și fînețe. Aceste dealurĭ formează maĭ multe văĭ, purtînd fie-care numele dealuluĭ ce o formează: Valea-Cosaculuĭ, Valea-Satuluĭ, Valea-Hoțuluĭ, Valea-Vîlculuĭ și Podina. Multe din ele prezintă rîpe, ca: Rîpa-Cosaculuĭ și rîpa Solomon.

Este udată în partea de N.-E. de rîul Jiul, care primește pîrîul numit Valea-Hoțuluĭ, ce se formează din izvoare și fîntînĭ, și se varsă în Jiŭ, pe dreapta sa, în punctul numit Mierica. Tot în dreapta, Jiul primește pîrîul Prodila, care la rîndul săŭ se unește pe stînga cu pîrîiașul Vîlcul.

In comună se găsesc: 28 fîntînĭ, 4 izvoare, 39 crucĭ și o fîntînă de zid.

Peste Jiŭ, în dreptul comuneĭ, se află un mare pod de fier, numit Jitiana, servind atît pentru trenurĭ cît și pentru care.

In anul 1832, autoritățile aŭ adunat locuitoriĭ respîndițĭ prin vecinătate și maĭ ales prin pădurĭ și aŭ fondat com. Podari.

In anul 1875, coprindea cătunul Balta-Verde, azĭ comună rurală. Acum se compune dintr'un singur cătun, numit Podari.

Are o populație de 1725 suflete, locuind în 246 case și 17 bordeie. Biserica, de zid, fondată de către Pan Hagi Mladiu și I. Hagi Neagoe, are, în tinda eĭ, următoarea inscripție:

Această sfîntă biserică s'a fondat la 1817 de noĭ: Pan Hagi Mladiu și I. Hagi Neagoe și cu ajutorul locuitorilor s'a zugrăvit în anul 1832.

In biserică se află portretele fondatorilor. E deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți.

Școala mixtă, a fost frecuentată în 1899—900 de 43 copiĭ.

După legea rurală din 1864 sunt 214 împămînteniți. Insurățeĭ sunt 18, din carĭ: 14 din 1879 și 4 din 1880.

Suprafața comuneĭ este de 8624 pog., din care: 3958 pog. arabile, 470 fînețe, 613 izlaz, 330 teren sterp, 413 pog. viĭ și 3200 pog. pădure.

Moșia Livezile are o suprafață de 1300 pog. arabile, cu un venit de 27000 leĭ. Aparține d-luĭ Ștefan Filipescu.

Moșia Podari, împreună cu Palilula (ambele aparținînd statului), se arendează cu 12500 leĭ. Suprafața rămasă este de 233 hect., cu 17000 leĭ venit, din carĭ 12500 ale statuluĭ.

Pădurĭ sunt: Podari-Palilula, de 1285 hect., pe moșia statuluĭ. Inainte aparținea mănăstireĭ Jitianu, azĭ proprietatea statuluĭ.

Pădurea Livezile, de 225 hect., pe moșia Livezile, aparține d-luĭ Ștefan Filipescu.

Pădurile sunt compuse din cer, gîrniță, stejar, frasin, jugastru, ulm, moșdrenĭ și carpenĭ. Predomină cerul și gîrnița.

Viile de 206½ hect. aparțin locuitorilor.

In mahalaua Livezile-d.-s. a cătunuluĭ Podari, se află o moară cu aburĭ și două stîne.

In comună sunt 5 cîrciumĭ, din carĭ 3 în cătunul Podari și 2 în mahalaua Livezile-d.-s.

Prin Podari trece calea ferată Craiova-Calafat și calea județeană Craiova-Bistrețul, ce are în comună o lungime de ½ kil.

Calea națională Craiova-Calafat trece prin S.-E. comuneĭ, avînd în com. o lungime de 4 kil.

Căile comunale ce pleacă din vatra satuluĭ la comunele vecine se întind pe teritoriul Podarilor pe o lungime de 4½ kil.

Budgetul comuneĭ e la venitur̆ de 3362,39 leĭ și la cheltuelĭ, de 2827,11 leĭ.

Vite: 1400 vite marĭ cornute, 49 caĭ, 1200 oĭ și 140 capre.

Podari, *cătun*, pe malul drept al Călmățuiuluĭ, jud. Brăila, com. Stăncuța, între muchia numită Cornul-Măluluĭ și pîrîul Călmățuiul. Pe aci trece drumul Brăila-Piua-Petreĭ, pe un pod peste Călmățuiul; la N.-V. acestuĭ pod se unește viroaga Puturosul cu Călmățuiul. Are 12 case, cu 56 locuitorĭ.

Podari, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Podari, cu reședința primărieĭ. Vezĭ com. Podari.

Podari, *ocol silvic*, jud. Dolj, făcînd parte din circumscripția XVII, inspecțiunea VI silvică și cu reședința în Craiova. Pădurile cuprinse în acest ocol sunt: Cetățuia, Poiana-Pleniței, Ciutura, Tîncănăul, Verbicioara, Fîntînele, Podari-Palilula, Vîrvorul, Rudari-Ciocănești, Perișorul, Tîrnava și Lipovul-Radovanul.

Podari-Palilula, *moșie* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Podari, arendată cu 12500 leĭ anual. Suprafața rămasă este de 233 hect. Are două stîne. Se găsește pădure pe dînsa.

Pănă la secularizarea averilor mănăstirești, moșia a aparținut mănăstireĭ Jitia.

Podari-Palilula, *pădure*, a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Podari, căruia aparține de la secularizarea averilor mănăstirești. Inainte aparținea mănăstireĭ Jitianul. Are o întindere de 1285 hect. Este compusă din moșdrenĭ, jugastri, carpenĭ, alunĭ, frasinĭ și maĭ cu seamă cerĭ și gîrnițe. Face parte din ocolul silvic Podari, circumscripția XVII, inspecțiunea VI.

Podecĭ (Moara-de-la-), *localitate*, în jud. Prahova, com.

Máneciul-Ungureni, pl. Telecajenul, din care se scoate piatră bună pentru construcţia podurilor.

Podeiul, *sătuc,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, făcînd trup cu satul Comăneşti; este situat pe dreapta Trotuşuluĭ.

Podeiul, *deal,* pe teritoriul com. Stoeşeşti, pl. Mijlocul, jud. Fălciu, pe valea căruia se află satul Stoeşeşti, în hotar cu jud. Tutova.

Podeiul, *pădure,* jud. Fălciu, pl. Mijlocul, com. Băseşti, în întindere de 433 hect., pe dealul cu acelaşĭ nume. Se zice că în această pădure ar fi fost în vechime un schit.

Podeni, *com. rur.,* în plaiul Cerna, jud. Mehedinţi, aşezată pe valea Bahneĭ şi udată de pîrîul Bahna. E înconjurată de Dealul-Popeĭ, la V.; de Dealul Croiduluĭ, la E. şi de Napiştea, spre N.

Se mărgineşte: la E., cu com. Balta, Gornenţi şi Marga; la S., cu com. Cireşul; la V., cu com. Negruşa şi la N., cu cătt. Costeşti.

E formată dintr'un singur sat, cu o populaţie de 869 suflete, locuind în 172 case.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţi; o şcoală, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 30 elevi.

Locuitorii posedă: 7 pluguri, 2 care cu boĭ, 1 căruţă cu caĭ; 700 vite marĭ cornute, 60 caĭ, 500 rîmătorĭ, 600 oĭ şi 640 capre; 26 stupĭ cu albine.

Are o şosea comunală, care o leagă cu Cireşul şi Gornenţi.

Budgetul com. e la venitură de 1134 leĭ, iar la cheltueli, de 706 leĭ.

Dealurĭ maĭ principale în comună sunt: Dealul-Popeĭ, al-Croiduluĭ, Napiştea, Sulita (munte), muntele Glabanecul, Piatra Camena, muntele Topolova, Gornova, Gura-Jidovineĭ şi Plugova, loc de muncă, unde fantazia poporană crede că veneaŭ Daciĭ de peste munte şi făceaŭ plugărie aci, iar la Gornova păzeaŭ grăniceriĭ Daciĭ.

Podeni, *sat,* cu 30 familiĭ, pe malul drept al Teleormanuluĭ, jud. Argeşul, pl. Cotmeana, făcînd parte din com. rur. Buzoeşti.

Podeni, *sat,* cu 120 locuitorĭ, jud. Argeşul, pl. Loviştea, făcînd parte din com. rur. Perişani.

Podeni, *cătun,* al com. Aldeni, jud. Buzău, cu 220 locuitorĭ şi 49 case.

Podeni, *cătun.* Vezĭ com. rur. Podul-Grosuluĭ, jud. Mehedinţi.

Podeni, *suburbie* a oraşuluĭ Bîrlad, jud. Tutova, pe stînga rîuluĭ Bîrladul. Este legată cu oraşul printr'un pod de lemn.

Podeni, *moşie,* în jud. Buzău, com. Aldeni, cătt. Podeni, avînd 240 hect., din care 32 hect. pădure, restul arabil.

Podeni-Noĭ, *com. rur.,* în jud. Prahova, pl. Podgoria, situată pe malurile gîrlelor Lojadna şi Oghiza, la 32 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 3 kil. de plăşeĭ.

Se compune din cătunele: Ghiocelul, Mehedinţi, Rahova, Nevestească, Popeşti, Valea-Dulce, Podeni-Noĭ, Sfîrcarul şi Păcăloaia, avînd o populaţiune de 3760 suflete, locuind în 675 case.

Are 6 bisericĭ: In Podeni-Noĭ, fondată de locuitorĭ şi refăcută la 1827; în Ghiocelul, făcută la 1841; în Mehedinţi, fondată la 1861; în Rahova, fondată la 1832; în Popeşti, fondată la 1857 şi în Valea-Dulce, fondată de călugăriĭ Ianc şi Enache la 1807. Sunt deservite de 4 preoţĭ.

In cătunul Podeni-Noĭ este o şcoală mixtă, care a fost frecuentată în 1899—900 de 53 copiĭ.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu rotăria, butăria şi dulgheria. Produsul munceĭ lor îl desfac la oraşele Ploeşti, Văleni-de-Munte, Urlaţi şi Mizil.

Parte din locuitorĭ sunt moşneni; 287 s'aŭ împroprietărit la 1864, cînd li s'aŭ dat 861 hect. pămînt. Eĭ posedă: 88 caĭ şi iepe, 277 vacĭ, 6 bivolĭ, 21 capre, 1224 oĭ, 602 porcĭ, afară de vitele trebuincioase munceĭ agricole. In raionul com., pe pîrîul Oghiza, sunt 4 morĭ pentru măcinat, cu cîte două pietre fie-care.

Toată comuna se întinde pe o suprafaţă de 4000 hect.

Gîrla Lojadna, care trece prin com., are apa foarte sărată, din cauza terenurilor sărate ce o străbate. Tot în raionul com. maĭ sunt izvoare de apă de pucioasă. Terenul săŭ conţine şi păcură.

Ţuică, în aniĭ roditorĭ, se fabrică pănă la 9000 decal.; iar vin, vr'o 2000 decal. anual.

In dealul numit Măgura saŭ La-Bordeiul-de-Sare se găseşte în pămînt sare în mare cantitate.

Se cultivă gîndacĭ de mătase. Stupĭ cu albine sunt 60.

Comerciul se exercită în com. de 14 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la venitură

de 12662,50 leĭ și la cheltuelĭ, de 7163 leĭ.

Stă în legătură prin șosele comunale cu comunele: Văleni-de-Munte, Urlați, Chiojdeanca, Apostolache, Podeni-Vechĭ și Păcureți.

In raionul com. sunt dealurile: Pacăloaia, Pancea, Măgura și Stejarul, pe carĭ se cultivă vie.

In partea de N. este Piscul-Hoților.

Comuna e udată de gîrlele Oghiza și Lojadna, afară de cîte-va văĭ, puțin însemnate.

Se mărginește cu comunele: Podeni-Vechĭ, Bălțești, Păcureți, Gornetul și Valea-Bouluĭ.

Podeni-Noĭ, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu același nume, pl. Podgoria, jud. Prahova. Aci e reședința comuneĭ.

Podeni-Noĭ, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moșia Podeni-Noĭ, com. Podeni-Noĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Podeni-Noĭ, *deal*, jud. Prahova, com. Podeni-Noĭ, pl. Podgoria, pe care se cultivă 162 1/2 hect. vie.

Podeni-Vechĭ, *com. rur.*, pl. Podgoria, jud. Prahova. Inainte de desființarea jud. Săcueni, era reședința pl. Podgoria.

E situată pe dealurile: Colțoaia, Gogoloșul, Bădicescul și Păicuța și pe văile: Belcioaia, Neaguluĭ, Scurtă și Ovisa, la 26 kil. de capitala județuluĭ. Aci e reședința pl. Podgoria.

Se compune din 3 cătune: Bălțești, Podeni-Vechĭ și Izești, cu o populație de 2185 locuitorĭ, din carĭ 387 contribuabilĭ, locuind în 487 case.

Are 3 bisericĭ (în fie-care cătun cîte una), construite prin ajutorul locuitorilor, deservite de 3 preoțĭ; 2 școale mixte, în Podeni-Vechĭ și Bălțești, frecuentate de 114 copiĭ (1898—900).

Meseriașĭ sunt: 37 dulgherĭ, 18 zidarĭ, 6 dogarĭ, 9 rotarĭ, 4 fierarĭ. Produsul muncelĭ îl desfac la orașele Ploești și București.

Locuitoriĭ sunt moșteni. Eĭ posedă: 73 caĭ și ĭepe, 167 vacĭ, 91 capre, 605 oĭ și 770 porcĭ.

In raionul comuneĭ este o fabrică de gaz și 3 morĭ pe apa Ovisa.

Comuna se întinde pe o suprafață de 468 hect.

In Podeni-Vechĭ, spre N.-V., e o fîntînă, numită Fîntîna-de-Leac. Apa acesteĭ fîntînĭ are un miros de pucioasă.

In partea de S. este un schit ruinat, numit «Chilia», din care se păstrează numaĭ preastolul, împrejurul căruia, se zice, eraŭ în vechime chiliile călugărilor.

La localitățile numite Ovisa și La-Țeapa sunt cariere de piatră.

Se cultivă gîndacĭ de mătase. Stupĭ cu albine sunt 64.

Comerciul se exercită în comună de 8 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ la e venitur de 8231,64 leĭ, și la cheltuelĭ, de 5871,70 leĭ.

Are o șosea comunală care o pune în comunicație cu comunele: Măgurelele, Gornetul-Cuib, Podeni-Noĭ.

In raionul com., la E. și S., și în centrul eĭ, sunt treĭ movile, unde se zice, aŭ fost îngropațĭ ostașiĭ căzuțĭ în diferite lupte, ce s'aŭ petrecut aci în vechime.

Dealurile com. sunt: Pelini, Frumosul, Grăjdana, Chiliile și Piscul-luĭ-Dan.

Pămîntul pe care sunt așezate casele locuitorilor este deluros, cu piscurĭ și văĭ, servind pentru cultura pomilor.

E udată de gîrlele: Sărățelul, cu apă sărată, și Ovisa și de văile: Goaleĭ, Belcioaieĭ, Neaguluĭ, Ciuciuruluĭ și Valea-luĭ-Hem.

Se mărginește la N. cu com. Păcureții și Gornetul-Cuib, la S. cu com. Hîrsa, la E. cu com. Podeni-Noĭ și la V. cu com. Măgurelele.

Podeni-Vechĭ, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu același nume, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are o biserică vechie, zidită de locuitorĭ.

Podeni-Vechĭ, *deal*, în jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Podeni-Vechĭ, pe care se cultivă 25 hect. vie.

Podeni-Vechĭ, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 440 hect., pendinte de com. Podeni-Vechĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova, formată din trupurile: Surani (415 hect.) și Izești (25 hect.).

Podgoria, *plasă*, situată la S. județuluĭ Muscel.

Se mărginește la N.-V. cu plășile Riurile-Argeșelul, de care se desparte printr'o linie oblică de la dreapta la stînga, care pleacă din jud. Dîmbovița (spre N. de com. Dobrești) pînă la Pitești; la E., cu jud. Dîmbovița, de care se desparte printr'o linie ce trece pe la E. de com. Dobrești, Priboeni, Țigănești, Glîmbocelul, Budișteni și Ciulnița; la S., cu rîul Argeșul, care desparte jud. Muscel de jud. Argeș.

Are o formă triunghiulară.

Vechia împărțire a plășeĭ. Plasa Podgoria în secolul XVIII se compunea din plasa Dealuluĭ, care coprindea comunele de la Valea-Mare pînă la Călinești și plasa Cîrcinovul, care coprin-

dea comunele de la Cîrcinovul până la Glîmbocata, unde se termină județul Mușcel.

Împărțirea administrativă. Pl. Podgoria se compune din 46 cătune, care formează 17 com. rur.: Valea-Mare, Ștefănești, Golești, Văleni, Vrănești, Gorganul, Călinești, Topoloveni, Golești-Badei, Leurdeni, Ciulnița, Budișteni, Glîmbocelul, Țigănești, Priboeni, Beleți și Dobrești.

Reședința plășei este în Golești.

Hidrografia. Rîul Argeșul, care udă partea de S. a jud. și pl. Podgoria, face ca pămîntul acestei plăși să fie foarte fertil în tot felul de cereale. De la N. spre S., este udată de gîrlele: Valea-Mare, Vrănești, Cîrcinovul, Gorgani și Glîmbocelul. Toate se varsă în rîul Argeșul, pe malul stîng.

Orografia. Partea de N. a plășei este acoperită de dealuri înalte, cu pante repezi. In partea de E. ele devin și mai accidentate, mai ales spre com. Dobrești și își pierd din înălțime cu cît se scoboară spre comunele Priboeni, Glîmbocelul, Budișteni și Ciulnița. Aceste locuri sunt acoperite cu păduri mari; iar cele coprinse între rîul Argeșul și comunele: Ștefănești, Văleni, Vrănești, Călinești, Gorgani, Topoloveni, Țigănești, Leurdeni și Ciulnița sunt acoperite cu vii și diferiți pomi roditori.

Producțiuni. In partea de N., pl. Podgoria este brăzdată de dealuri frumoase acoperite cu vii, pomi roditori: persici, gutui, cireși, precum și cu păduri întinse. In partea de S., pe malul stîng al rîului Argeșul, are cîmpii întinse și foarte fertile, pe care se cultivă tot felul de cereale.

In plasă se cultivă 1730 hect. vie, care produce un vin gustos și foarte mult căutat în comerciu.

«Viile din podgoriile mușcelene — scrie D-l Ionnescu-Gion — erau celebre în toată Țara. In călătoria Patriarhului Macarie al Antiohiei, scrisă de Diaconul Paul din Aleppo (1635), vinurile Piteștilor sunt trecute ca cele mai bune ale Munteniei, iar mai tîrziu (1704 și următorii) viile Brîncoveanului din podgoriile piteștene, cînd se culegeau era un eveniment. Venea curtea toată din București, pentru a fi față la aceste adevărate serbări bachice. De aci și legenda că în dealurile Piteștilor sunt ascunse încă fabuloasele bogății ale lui Brîncoveanu. La culesul viilor, dealul întreg din coasta Cîmpului, de-alungul Ștefăneștilor, Izvoranilor, Vrăneștilor și pănă la Leurdeni era numai chiote, jocuri și veselie».

Căile de comunicație. Plasa Podgoria, în partea de S., este străbătută de calea ferată București-Pitești, care se oprește în coprinsul plășei la Leurdeni, Golești și Florica.

De la Golești calea ferată se bifurcă: o parte merge spre N. la Cîmpulung, iar cea-l'altă merge spre V. la Pitești.

Șoseaua națională București-Pitești trece pe la S. plășei, prin comunele: Ciulnița, Leurdeni, Golești-Badei, Topoloveni, Călinești și Ștefănești.

In legătură cu această cale sunt următoarele șosele comunale: Ciulnița-Budișteni-Glîmbocelul; Topoloveni-Țigănești-Priboeni-Dobrești; Călinești-Gorgani.

Populația. Locuitorii comunelor din pl. Podgoria sunt în număr de 20376, toți Romîni.

Ocupația locuitorilor. Pe lîngă agricultură, locuitorii se mai ocupă cu butăria și cultura viței, care ocupă pe cea mai mare parte din locuitorii plășei.

Instrucțiunea publică. In fiecare comună din pl. Podgoria, este cîte o școală rurală mixtă, condusă de un învățător.

In anul 1899—900 aceste școli au fost frecuentate de 1655 copii.

Cultul. In plasă sunt 35 biserici, deservite de 36 preoți și 50 cîntăreți, și împărțite astfel: în com. Beleți, 3 biserici cu 4 preoți; la Călinești, 3 biserici cu 3 preoți; la Gorganul, 4 biserici cu 4 preoți; la Ștefănești, 3 biserici cu 4 preoți; la Valea-Mare, 3 biserici cu 2 preoți.

Mașini și unelte agricole. In pl. Podgoria se află următoarele mașini și unelte agricole (1895): 2 mașini de semănat, 2 de treerat cu aburi, 16 de vînturat, 1 de bătut porumb cu aburi, 13 cu manivelă, 337 pluguri de lemn, 515 de fier, 4 grape de fier, 1 tăvălug, 1 moșoroitoare de fier, 9 rariță, 2 mașini de ales sămînța, 6 mori cu aburi și 23 mori cu apă.

Plasa Podgoria în anul 1856. In acest an găsim că plasa Podgoria avea 24 sate, 36 biserici, 40 preoți, 4 diaconi, 37 boeri de neam și 57 mazili. Romînii contrib. erau 2683, cari plăteau pe trimestru 23945 lei vechi și 31 parale; erau și 141 Țigani emancipați dînd pe trimestru 7050 lei. In total mazilii, patentarii și contribuabilii plăteau anual 129293 lei, 4 parale.

Pentru moșiile locuite, nelocuite și contribuția drumurilor se plăteau de proprietari 42907 lei și 24 parale.

Erau 47 care cu 4 boi, 4 care cu 4, 6 și 8 cai, 1511 care cu 2 boi, 23 care cu 2 și 3 cai și 3812 vaci.

In ceea ce privește armata, această plasă avea 48 militarĭ și 54 dorobanțĭ.

Recolta plășeĭ era de 33 chile grîŭ și 10844 chile porumb. In magazinele de rezervă eraŭ 2296 chile porumb.

Capitalurile cutiilor sătești în ființă eraŭ 1320 leĭ și 21 parale și ridicați de visterie, la 1854, eraŭ leĭ 538, parale 25.

Copiĭ altoițĭ 430, născuți 509, morțĭ 284.

In plasă maĭ eraŭ 30 morĭ, carĭ aduceaŭ un venit anual de 16300 leĭ; 69 povernĭ, cu un venit de 2600 leĭ; 127 dulgherĭ și morarĭ, 17 cizmarĭ, 36 fierarĭ.

Populația plășeĭ se urca la 11672 suflete, din care 6029 bărbațĭ și 5643 femeĭ, cu 3267 capĭ de familie.

Podgoria, *plasă*, în jud. Prahova. Se mărginește la E. cu județul Buzăŭ, de care se desparte printr'o linie perpendiculară de la N. la S., ce trece pe la E. de com. Chiojdeanca, și care apoĭ se îndreaptă spre V., trecînd pe la S. de com. Sîngerul; la S.-E., cu pl. Cricovul, de care se desparte printr'o linie curbă de la E. spre S. și care trece pe la E. de comunele Podeni-Noĭ, Hîrsa și Scăeni; la N., cu parte din jud. Buzăŭ și plaiul Teleajenul, de care se desparte printr'o linie dreaptă dusă pe la N. de comunele Aricești și Cărbunești; la V., cu plaiurile Teleajenul și Vărbilăul și plasa Tîrgșorul, despărțindu-se de plaiul Teleajenul printr'o linie care trece pe la V. de comunele Surani și Gornetul-Cuib, iar de plaiul Vărbilăul și pl. Tîrgșorul, prin rîul Teleajenul.

Se compune din 18 comune rurale: Apostolache, Aricești, Boldești, Cărbunești, Chiojdeanca, Gornetul-Cuib, Hîrsa, Măgurelele, Păcureți, Pleașa, Podeni-Noĭ, Podeni-Vechĭ, Salcia, Sîngerul, Scăeni, Șoimari, Surani și Udrești.

Reședința sub-prefectureĭ este în com. Podeni-Vechĭ, cătunul Bălțești.

Cea maĭ populată comună din pl. Podgoria este Podeni-Noĭ, apoĭ vin Hîrsa, Chiojdeanca, Gornetul-Cuib, Păcureți și Podeni-Vechĭ. Cele maĭ puțin populate sunt Scăeni și Pleașa.

Pămîntul acesteĭ plășĭ e maĭ mult deluros și prieste mult viteĭ, prunuluĭ și nuculuĭ.

Văile formează cîmpiĭ întinse, pe care se cultivă tot felul de cereale. Păduri sunt destul de întinse.

Terenul fiind prielnic cultureĭ în general, ocupația locuitorilor, afară de fabricarea rachiuluĭ, e agricultura și creșterea vitelor.

Parte din locuitoriĭ plășeĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu diferitele meseriĭ, și cu chirigeria.

In plasa Podgoria se cultivă 543½ hect. vie.

Plasa Podgoria e împărțită în 28 parohiĭ, avînd 24 filiale:

1. *Parohia Scăeni*, cu biserica parohială Adormirea, compusă din cătt. Balaca și Pleașa, avînd ca filiale biserica Sf. Gheorghe și Intrarea în biserică.

2. *Parohia Păcureți*, cu biserica parohială Adormirea.

3. *Parohia Matița* (com. Păcureți) cu biserica parohială Sf. Voevozĭ, compusă din cătt. Atîrnați (com. Șoimari).

4. *Parohia Măgurelele*, cu biserica parohială Sf. Ion, compusă din cătt. Coada-Maluluĭ, Protosinghelul și mănăstirea Zamfira, avînd ca filiale bisericile: Adormirea, Sf. Dumitru și Înălțarea-Domnuluĭ.

5. *Parohia Podeni-Vechĭ*, cu biserica parohială Sf. Gheorghe.

6. *Parohia Bălțești* (com. Podeni-Vechĭ), cu biserica parohială Nașterea Maiceĭ Domnuluĭ, compusă din cătt. Izești, avînd ca filială biserica Sf. Dumitru.

7. *Parohia Hîrsa*, cu biserica parohială Adormirea, compusă din cătt. Plopul și Nisipoasa, avînd ca filială biserica Sf. Treĭ Ierarhĭ și Adormirea.

8. *Parohia Vărbila* (comuna Hîrsa), cu biserica catedrală Adormirea, compusă din cătt. Valea-Cuculuĭ și Jărcălăi (Urlați), cu filiala Sf. Voevozĭ.

9. *Parohia Boldești*, cu biserica parohială Sf. Voevozĭ, compusă din cătt. Seciul, avînd ca filială biserica Sf. Treime.

10. *Parohia Șipotul* (comuna Boldești), cu biserica parohială Adormirea, compusă din cătt. Lipănești, avînd ca biserică filială Adormirea.

11. *Parohia Podeni-Noĭ*, cu biserica parohială Adormirea, compusă din cătt. Ghiocelul și Mehedința, avînd ca filială biserica Sf. Nicolae.

12. *Parohia Popești* (comuna Podeni-Noĭ), cu biserica parohială Sf. Nicolae, compusă din cătt. Valea-Dulce și Rahova, avînd ca filială biserica Sf. Nicolae.

13. *Parohia Gornetul* (com. Gornetul-Cuib), cu biserica parohială Cuvioasa Paraschiva.

14. *Parohia Cuibul* (comuna Gornetul-Cuib), cu biserica parohială Adormirea, compusă din cătt. Nucetul, avînd ca filială biserica Sf. Dumitru.

15. *Parohia Vaĭ-de-Eĭ* (com. Udrești), cu biserica parohială Sf. Voevozĭ, compusă din cătt. Udrești și Dobrota, avînd ca filiale biserica Sf. Dumitru și Sf. Haralambie.

16. *Parohia Sîngerul-de-Jos* (com. Sîngerul), cu biserica parohială Sf. Andreiŭ, compusă din

cătunul Sîngerul-d.-s., avînd ca filială bis. Adormirea.

17. *Parohia Mireşul* (com. Sîngerul), cu biserica parohială Sf. Nicolae.

18. *Parohia Apostolache,* cu biserica parohială Adormirea, compusă din cătt. Mîrlogea şi Tisa, avînd ca filiale biserica Sf. Voevozi şi Sf. Dumitru.

19. *Parohia Salcia,* cu biserica parohială Sf. Voevozi.

20. *Parohia Chiojdeanca,* cu biserica parohială Cuvioasă-Paraschiva, compusă din cătt. Nucetul, avînd ca filială biserica Sf. Dumitru.

21. *Parohia Trenul* (comuna Chiojdeanca), cu biserica parohială Cuvioasa Paraschiva.

22. *Parohia Cărbuneşti,* cu biserica parohială Sf. Nicolae.

23. *Parohia Surani,* cu biserica parohială Sf. Dumitru.

24. *Parohia Şoimari,* cu biserica parohială Sf. Apostolĭ.

25. *Parohia Ariceşti,* cu biserica parohială Sf. Nicolae.

26. *Parohia Star-Chiojdul,* cu biserica parohială Sf. Treime, compusă din cătt. Brădetul, avînd ca filiale biserica Cuvioasa Paraschiva şi Sf. Nicolae.

27. *Parohia Vadul-Aneĭ* (com. Star-Chiojdul), cu biserica parohială Sf. Voevozĭ, compusă din cătt. Rotarea, avînd ca filială Naşterea Maiceĭ Domnuluĭ.

28. *Parohia Drajna-de-Jos,* cu biserica parohială Sf. Nicolae, avînd ca filială biserica Sf. Alexandru.

Podgoria-Copoul, *sat,* în jud. Iaşi, pl. şi com. Copoul, în partea de N.-V. a oraşuluĭ Iaşi, aşezat pe platoul dealuluĭ Copoul.

E format din viile orăşenilor; de aceea şi poartă numele de Podgoria.

In marginea satuluĭ despre Iaşi, se află grădina Ghica-Vodă, prin mijlocul căreia trece şoseaua judeţeană Iaşi-Botoşani, fiind şi loc de preumblare al locuitorilor din Iaşi.

Are o biserică, zidită de Vasile-Lupu-Vodă la 1638, şi rezidită de Duca-Vodă, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Vite: 130 vite marĭ cornute, 149 oĭ, 20 caĭ şi 29 rîmătorĭ.

Satul şĭ-a luat numele de la dealul Copoul, care în vremea de demult era acoperit de codri nestrăbătuţĭ, prin carĭ Domniĭ Ţăreĭ făceaŭ vînătorĭ. Odinioară, zice legenda, un Domn plecînd la vînătoare, copoiĭ, descoperind un cadavru de om, aŭ început să latre, iar pe locul unde s'a găsit cadavrul, s'a zidit biserica.

Fapte istorice petrecute în această localitate: Urmarea războiuluĭ între Ştefan-Vodă-Gheorghe şi Timuş, ginerele luĭ Vasile-Lupu. Războiul s'a început de la Podul-Jijieĭ şi a continuat pe Dealul-Popricanilor, prin satul Rădiul şi prin această localitate. Timuş a urmărit oastea luĭ Ştefan-Vodă, pănă ce a trecut'o pe Bahluiŭ în sus, apoĭ s'a aşezat în Iaşi, iar cazaciĭ aŭ prădat prin codri Iaşuluĭ şi drumul Căpoteştilor. («Letop.», pag. 450).

Tot pe Dealul-Copouluĭ, Constantin-Vodă şĭ-a aşezat tabăra în războiul ce a avut cu Ghica-Vodă. («Letop.», pag. 362).

La 7248, boeriĭ aŭ eşit la Copoŭ înaintea luĭ Constantin Cantemir, care venea de pe Prut din sus, închinîndu-ĭ cheile Ţăreĭ şi steagurile slujitorilor. («Letop.», pag. 408, t. II.)

Pe la 1770, în timpul luĭ Grigore-Ghica, Colgeac-Beiul, căruia i se dăduse Sirhatul Hotinuluĭ, a conăcit treĭ zile în această localitate, de unde apoĭ a plecat pe Prut în sus spre Hotin. («Letop.», pag. 202, tom. III).

In timpul domnieĭ lui Ioan Mavrocordat, a trecut prin Iaşi un Paşă cu treĭ tuiurĭ, anume Mosinol, pe care l'a petrecut Vodă pănă în această localitate; de unde apoĭ a luat drumul spre Hotin. («Letop.», pag. 206, t. II).

Podiacul, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s.; se desface din Dealul-Oreavuluĭ; brăzdează partea de V. a com. Zgîrciţi, întinzîndu-se printre pîrîul Oreavul şi Putrida; e acoperit cu păduri şi păşunĭ.

Podiacul, *pădure,* a moşnenilor Jugureni, jud. Buzăŭ, de cam 150 hect.; cea maĭ mare parte în com. Lapoşul, apoĭ în Jugureni şi Tohani.

Podiceasa, *strîmtoare,* în drumul ce merge spre Hangul, judeţul Neamţu, pe teritoriul com. Buhalniţa, pl. Piatra-Muntele, formată de o parte de către valea repede a cursuluĭ Bistriţeĭ şi de cea-l'altă parte din stîncĭ înalte.

Podina, *sat,* în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Comăneşti, situat pe dreapta Trotuşuluĭ, la 1 kil. şi 168 m. de satul Comăneşti, avînd o populaţie de 185 suf.

Podina, *deal,* în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Comăneşti, pe al căruĭ povîrniş sudic spre Valea-Maluluĭ se află baia de păcură a proprietăţiĭ, cu vr'o 39 izvoare.

Podişorul, *cătun,* în jud. şi pl. Teleorman, pendinte de com. Bîrla, situat la S. acesteĭ com. Are o populaţie de 296 suflete, din care 64 contribuabilĭ; o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Podişorul, *cătun,* pendinte de com. Bucşani, pl. Neajlovul, jud. Vlaşca, situat pe proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, în marginea Neajlovuluĭ, lîngă pădure. S'a înfiinţat cam pe la 1856, cu ocazia faceriĭ aceluĭ pod şi cu începerea exploatăriĭ pădureĭ.

Podişul. Vezĭ Slobozia-Luncani, sat, jud. Bacău.

Podişul, *deal,* în partea de E. a com. Băleni, pl. Zimbrul, jud. Covurluiŭ, lîngă sat, din spre Puţichioaia.

Podişul, *deal,* care înconjură com. Băşeşti, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, pe toată partea de V.

Acest platoŭ este acoperit cu pădure pe partea de N., iar în spre S., sunt locurile de cultură.

Pe partea de N.-V. sunt locurĭ ale dealuluĭ, cu următoarele numirĭ: Rădiul, Fundul-Podişuluĭ, Valea-Sotoneĭ, Poenele-luĭ-Gheorghe-Stan, Poenele-Dochiuluĭ, Gîlcosul şi Tetul-Pletos.

In centrul dealuluĭ se află localitatea numită Băltăgeşti, unde maĭ înainte a fost sat, în care a locuit neamul Băltăgeştilor; iar pe partea de S.-V. sunt localităţile: Hengiul, Piscul-Uliuluĭ şi Valea-Negureĭ.

Acest deal, pe toată întinderea, are o poziţiune frumoasă şi, în toate direcţiunile, o privelişte întinsă.

De pe piscurile Hengiul şi Uliul, în timpurile senine, se vede spre V. o parte din Munţiĭ-Carpaţi; spre E., se zăresc vîrfurile multor dealurĭ marĭ, de peste Prut, în Basarabia; iar spre N., se vede aproape jumătate din jud. Fălciŭ.

Pe coasta acestuĭ deal, aproape de biserica vechĭe şi de casele proprietăţeĭ, a fost locul destinat pentru iarmarocul ce se face în fie-care an la 24 Iunie; actualul proprietar a schimbat locul pentru iarmaroc, destinînd un altul, în sat, aproape de Primărie.

Pe partea de S. a dealuluĭ se află o biserică, făcută la 1851 de Grigore Alexandru-Ghica-Vodă.

Podişul, *deal,* în partea de V. a com. Ţiful, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ; începe din hotarul com. Dodeşti, spre S.; trece pe deasupra satuluĭ Micleşti şi se uneşte cu alt deal în hotarul com. Feredeştilor, din jud. Tutova; are o întindere cam de 2 kil. pe teritoriul comuneĭ Ţiful.

Podişul, *deal,* în partea de V. a satuluĭ Comarna, com. Poeni, pl. Codrul, jud. Iaşi; din el se scoate multă piatră pentru şosele şi diferite trebuinţĭ.

Podişul, *pîrîŭ,* izvoreşte de sub dealul Podişul, trece prin mijlocul satuluĭ Comarna-d.-j., com. Poeni, pl. Codrul, jud. Iaşi, şi, unindu-se cu altele, formează pîrîul din Şesul-Moareĭ şi trecînd pe teritoriul com. Costuleni, din pl. Braniştea, se varsă în rîul Jijia, sub numirea de pîrîul Mocra.

Podişul-de-la-Corni, *deal,* pe o suprafaţă de 162 hect., în partea de E.-S. a com. Tîrziĭ, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, în hotarul com. Corni.

Podişul-de-la-Pădure, *deal,* în partea de E. a satuluĭ Pîhna, com. Tîrziĭ, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, are o suprafaţă de 336 hect., loc de cultură.

Podişul-Horaiţuluĭ, *loc,* pe moşia Grămeşti, com. cu acelaşĭ nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ; cu multe urme rămase de la războaele dintre Leşĭ, Ungurĭ şi Moldoveni, sub Ştefancel-Mare.

Podişul-Machedonuluĭ, *deal,* în partea de E. a satuluĭ Frumuşelele, com. Păuşeşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi.

Podoleni, *plasă,* în partea de N. a jud. Fălciŭ. Se întinde de la N. spre S., în lungul dealurilor dintre jud. Vasluiŭ şi rîul Prutul.

Se mărgineşte la N. cu jud. Iaşi; la S., cu pl. Crasna şi Prutul; la E., cu Basarabia, despărţită prin rîul Prutul şi la V., cu jud. Vasluiŭ.

E formată din 19 com. rur. cu 2 tîrguşoare:

1. *Bazga,* în partea de N. cu satele: Bazga şi Roşul.
2. *Bohotinul,* pe pîrîul Bohotinul, în jos de tîrguşorul Răducăneni, cu satul Bohotinul.
3. *Covasna,* în partea de N.-V., în hotarul judeţuluĭ Iaşi şi Vasluiŭ, cu satul Covasna.
4. *Cozia,* în jos de Covasna, cu satele: Cozia şi Petcul.
5. *Cozmeşti,* în centrul pl., formată numaĭ din satul Cozmeşti.
6. *Drănceni,* în partea de E., lîngă rîul Prutul, cu satele: Albiţa, Cotul-Ghermăneşti, Drănceni, Drănceni-Tîrguşor, Rîpele şi Vărăria.
7. *Duda,* în partea de S., cu satele: Duda şi Novaci.
8. *Ghermăneşti,* în partea de E., pe Prut, din sus de tîrguşorul Drănceni, cu satele: Arsura şi Ghermăneşti.
9. *Grozeşti,* în partea de N.-E., între Jijia şi Prut, cu satul Grozeşti.
10. *Gura-Bohotinul,* cu satul Gura-Bohotinul.

11. *Isaia*, în centru, cu satul Isaia.

12. *Moşna*, în centru şi spre V., cu satul Moşna.

13. *Pihneşti*, în partea de S., cu satele: Fundătura-Pihneşti şi Pihneşti.

14. *Podoleni*, cam în centrul pl., cu satele: Podoleni-d.-j. şi Podoleni-d.-s.

15. *Pogăneşti*, în partea de S. a pl., cu satul Pogăneşti.

16. *Răducăneni*, în partea de N., pe valea Bohotinuluĭ, cu satele: Răducăneni şi Răducăneni-Tîrgusor.

17. *Rîşeşti*, în partea de S., lîngă Prut, cu satul Rîşeşti.

18. *Sălăgeni*, în partea de N.-V., în hotarul jud. Iaşi, pe Prut, cu satele: Bucureşti, Colţul-Corniĭ şi Sălăgeni.

19. *Zbieroaia*, în partea de E., în unghiul format de confluenţa rîuluĭ Jijia cu Prutul cu satele: Copăceanul, Zbieroaia şi Scoposeni.

Calitatea pămîntuluĭ este cea maĭ bună şi productivă din tot judeţul, în cereale şi lemne.

Partea de V. a pl., pe toată lungimea, este deluroasă, acoperită cu păduri, viĭ şi livezĭ; iar partea de E., în lungul Prutuluĭ este şes întins, acoperit cu imaşe, fînaţe, luncĭ şi bălţĭ.

E brăzdată la E. de rîurile Prutul şi Jijia; iar în centru, de maĭ multe pîraie şi pîriiaşe, din care unele se varsă în Jijia şi Prutul, iar altele trec în jos pe teritoriul pl. Crasna şi Mijlocul.

Pe moşiile Cozmeşti, Gura-Bohotinuluĭ, Scoposeni şi Ghermăneşti, sunt cariere de piatră pentru construcţiĭ şi pentru şosele.

Pe moşiile Ghermăneşti şi Rîpile se află piatră vărosă.

In satul Bohotinul este o velniţă, unde se fabrică spirt şi lichioruri.

Reşedinţa sub-prefectureĭ pl. este în tîrgusorul Drănceni.

Podoleni, *com. rur.*, în partea de N.-V. a plăşeĭ Podoleni, jud. Fălciu, formată din două sate: Podoleni-d.-j. şi Podoleni-d.-s.; cu o suprafaţă de 1952 hect., 9 ariĭ şi o populaţie de 426 familiĭ, saŭ 1423 suflete, din care 260 contribuabilĭ.

Are o şcoală şi 2 biserici. Proprietatea moşieĭ este a statuluĭ, pendinte de domeniul Ghermăneşti.

Prin com. trec pîraiele Moşna şi Podoleni.

Sunt 39 hect. vie.

Budgetul com. e la venitурĭ de 3723 leĭ şi 75 banĭ şi la cheltuelĭ, de 3384 leĭ şi 15 banĭ.

Podoleni, *com. rur.*, în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, situată între com. Zăneşti, Costişa şi Siliştea, între rîul Bistriţa şi pîr. Orbiculuĭ.

E formată din cătunele: Podoleni şi Dornesti, cu o populaţie de 1639 suflete.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriţĭ în 1864 sunt astăzĭ: 79 carĭ încă trăesc şi stăpînesc singurĭ locurile lor; 45 carĭ stăpînesc locurile ca urmaşĭ; 2 locurĭ aŭ fost părăsite de către împroprietăriţĭ şi se stăpînesc de către com.; 25 de indivizĭ sunt, carĭ de şi însuraţĭ şi cultivatorĭ de pămînt, nu aŭ nicĭ un fel de proprietate.

Terenul cultivabil e de 1745 hect. şi 94 ariĭ.

Imaşul are o întindere de 136 hect. şi 45 ariĭ, şi nutreşte 990 capete de vite.

Are o biserică de piatră, deservită de 2 preoţĭ şi 2 eclesiarhĭ; o şcoală; o gară de drum de fier.

Budgetul com. e de 4850 leĭ şi 40 banĭ la venitурĭ şi de 4778 leĭ şi 5 banĭ, la cheltuelĭ.

Comunicaţia cu satele vecine se face prin: calea ferată; şoseaua naţională Bacăŭ - Piatra; o şosea care pleacă din precedenta (dintre kil. 31—32) şi merge prin satul Podoleni, Durneşti, la satul Romîni; o alta ramură ducînd de la satul Durneşti prin satul Zbereşti-d.-s., în com. Costişa.

Podoleni, *sat*, făcînd parte din com. Barcea, jud. Tecuciŭ, despărţit de satul Barcea-Vechie, prin rîul Bîrlad.

Are o populaţie de 75 familiĭ, saŭ 349 suflete, locuind în 125 case şi 6 bordee; o biserică, cu hramul Sf. Dimitrie, cu următoarea inscripţie:

La 1845, s'a început această sfîntă biserică, cu toată cheltuiala dumisale boeruluĭ mare vornic Alex. Ghica, proprietarul moşieĭ Podoleni, şi cu ajutorul ce aŭ dat locuitoriĭ.

Biserica este de cărămidă cu temelie de piatră.

Inainte de această biserică a existat alta făcută de nuele şi învelită cu stuf.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Satul Podoleni se numea înainte şi Bîrlădeni.

Podoleni, *sat*, şi reşedinţa com. Podoleni, pl. Bistriţa, jud. Neamţu, aşezat sub culmele despre V. ale dealuluĭ Orbiculuĭ, la 24 kil. şi 800 m. de oraşul Piatra.

Are o populaţie de 1519 locuitorĭ, din carĭ 420 contribuabilĭ; o biserică; o şcoală, frecuentată de 43 elevĭ.

Se maĭ numeşte şi Buciuleşti-Luncaşi, din cauză că, în partea despre N. a satuluĭ, s'aŭ aşezat locuitoriĭ retraşĭ în urma desfiinţăreĭ satuluĭ Buciuleşti, prin inundările Bistriţeĭ.

Podoleni, *staţie de dr.-d.-f.*, în

jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Podoleni, pe linia Bacău-Piatra-Neamţu, pusă în circulaţie la 15 Februarie 1885. Se află între staţiile Buhuşi (11.8 kil.) şi Roznovul (9.4 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului Mării, de 233m,93. Venitul acestei staţii pe anul 1896 a fost de 40924 lei şi 70 bani.

Podoleni, *moşie*, în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Podoleni, cu un venit anual de 4600 lei.

Podoleni, *moşie*, în jud. Tecuciŭ, com. Barcea. Are o suprafaţă de 1042 hect., pămînt arabil şi 150 hect., pădure de stejar şi ulm.

Podoleni, *pădure*, a statului, pe partea de V. a com. Podoleni, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, în întindere cam de 150 hect., împărţită sub trei numiri: Dubăşanul, Ţibăna şi Valea-Adîncă.

Podoleni-de-Jos, *sat*, în jud. Fălciŭ, pl. Podoleni, în partea de S. a com. Podoleni, la 500 m. de satul de reşedinţă, Podoleni-d.-s., cam pe coasta dealului Rotarul, pe o suprafaţă de 475 hect., 49 arii, din care 74 hect. şi 65 arii vatra satului, iar restul, pămîntul de cultură al locuitorilor.

Are o populaţie de 125 familii, saŭ 417 suflete, din care 100 contribuabili; o biserică, prefăcută la 1871, în locul alteia vechi, care a ars.

Podoleni-de-Sus, *sat*, în partea de N. a comunei Podoleni, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, situat între dealurile Rotarul şi Ciurla, pe o suprafaţă de 1046 hect., 93 arii, din care 151 hect., 81 arii, vatra satului, iar restul, pămînt de cultură al locuitorilor, cu o populaţie de 301 familii, saŭ 956 suflete.

Este reşedinţa comunei. Are o şcoală, înfiinţată la 1864, frecuentată de 34 elevi; o biserică, făcută la 1871, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţi.

Proprietatea moşiei este a statului; face parte din domeniul Ghermăneşti, care cuprinde moşiile: Moşna, Cozmeşti, Podoleni şi Ghermăneşti, fostă a mănăstirei Fîstîci, din jud. Vasluiŭ.

Prin sat trece pîrîul Podoleni.

Podorăni, *trup de sat*, în jud. Neamţu, plasa Piatra-Muntele, comuna Vadurile.

Podoreanca, *vale*, izvoreşte de la N.-E. com. Drajna-d.-s., pl. Teleajenul, jud. Prahova, şi se varsă în gîrla Drajna, tot în raionul com. Drajna-d.-s.

Podriga, saŭ **Podagra**, *sat*, pe moşia cu acelaşi nume, com. Drăguşeni, pl. Başeul, jud. Dorohoiŭ, cu 76 familii, saŭ 394 suflete.

Proprietatea moşiei este a d-lui Grigore Christescu, iar din vechime a fost a mănăstirei Putna din Bucovina, ce a stăpînit-o pănă la 1785, cînd s'aŭ vîndut bunurile mănăstireşti.

Săteniĭ împroprietăriţi aŭ 199 hect., 43 ar. pămînt, iar proprietarul moşiei, 1660 hect. 53 arii cîmp şi 3 iazuri, din care cel mai mare este al Sătululuĭ, în suprafaţă de 7 hect., 16 arii.

Podriga, *pădure*. Vezi Bulean dra, *pădure*, com. Darabani, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Podriga, *pîrîŭ*, izvoreşte de la poalele pădurei de pe moşia Concești, jud. Dorohoiŭ, plasa Prutul-d.-s., com. Hudeşti-Mari, laturea despre Darabani; se scoboară în jos pe la Mileanca şi Drăguşeni, pănă ce se varsă în Başeŭ, din sus de tîrgul Săveni.

Podujoaia, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşului, căt. com. Andreaşi; la poalele dealului Podujoaia, spre N. de căt. de reşedinţă, pe malul drept al rîului Milcovul.

Podujoaia, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşului, com. Andreaşi, se desface din dealul Chiciora; brăzdează partea N. a comunei, întinzîndu-se d'alungul rîului Milcovul; e acoperit cu păduri.

Podul-Ancuţei, *pod*, peste valea Milcovului, în dreptul căt. Coşoaia, jud. Vlaşca.

Podul antic de la Celeiŭ, com. Celeiul, jud. Romanaţi. La 132 m. spre V. de zidul fortăreţei romane dezgropate de d. Tocilescu, săpăturile aŭ desvălit rămăşiţele capului unui pod peste Dunăre. Iacă relaţiunea d-lui Tocilescu (Rev. «Tinerimea Romînă», III, 77 suq.) «Capul poduluĭ consistă dintr'un trunchiŭ de zid, de 13m,32 lung. şi 6m,35 lăţ. D'asupra acestuĭ zid este construit în ambele colţuri despre mal cîte un stîlp masiv de zid avînd grosime unul (cel despre V.) 3m,20 : 3m,90, iar cel-l'alt 3m : 3m,72. Ei sprijineaŭ de sigur bolta porţiĭ poduluĭ. Intre ambiĭ aceştĭ stîlpi se găseşte o platformă de 5m,79 lungă şi de 3m. lată. In partea despre zidul temelieĭ ea face un unghiŭ înaintat către V., un fel de ghetar destinat ca să apere piciorul contra curentuluĭ apeĭ şi sloiurilor de ghiaţă... Piciorul este

construit de piatră, fața lui din pietre cubice regulat tăiete, iar interiorul din pietre brute legate la o-l'altă foarte tare cu ciment alb (beton), puțin amestecat cu nisip și cărămidă pisată. Asemenea mortar îl găsim întrebuințat și la zidurile fortăreței. De existența acestuĭ pod vorbesc toți locuitoriĭ din prejur; eĭ îl numesc *Podul-de-Aramă*, din cauză că picioarele luĭ ar fi fost îmbrăcate cu tăbliĭ de aramă, din carĭ pescariĭ scot cînd și cînd bucățĭ marĭ, cum și cuie și cîrlige... Sătenii din Celeiŭ maĭ spun că în timpul scăderiĭ apeĭ, vasele plutitoare se izbesc de un picior de pod lîngă malul romînesc, și că s'ar găsi încă 7 picioare de ale poduluĭ. Ca să ne încredințăm, am profitat de epoca cînd Dunărea era scăzută (în toamna anuluĭ 1893), ne-am dus cu luntrea pănă în mijlocul fluviuluĭ și aci, în locul unde apa face vultorĭ saŭ anafornițe, după multă osteneală, am prins cu fringhiile unul din acele picioare, și prin sondage am constatat: la o adîncime de 2m,85 s'a dat de pietre marĭ; piciorul are o lungime de 10m. și o lățime de 6m.2; dînd în lăturĭ pe lîngă pietre nu s'a putut ajunge de fundul Dunăriĭ, măcar că sonda avea o lungime de 6 m. Podul are direcțiunea Drumuluĭ-luĭ-Traian, coada bălțiĭ și 100 m. spre E. de pichetul bulgăresc, drept către ruinele Colonieĭ Oescus de lîngă Ghighiu.

«Necesitatea unuĭ pod care să lege însemnata cale romană de pe malul Oltuluĭ cu a eĭ continuațiune peste Dunăre, și să pună în legătură permanentă cele două importante cetățĭ: Malva (Celeiul) și Oescus (Ghighiul), ne autorizează a presupune că înainte deja mult de Constantin-cel-Mare a trebuit să existe acolo un pod, pe care acest împărat n'a făcut de cît să-l reconstruiască, odată cu podul de la Severin și cu ambele fortărețe de la Celeiŭ și Severin, care, precum aŭ dovedit săpăturile noastre, sunt de sigur o reconstrucțiune a unor cetățĭ anterioare».

Podul-Arapuluĭ. Vezĭ Rădiul, sat, com. Rădiul, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ.

Podul-Bărbieruluĭ, *com. rur.*, jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, situată pe cîmpie, la S.-E. de Tîrgoviște, la 2 kil. spre S. de gara Ghergani, lîngă șoseaua națională Tîrgoviște-Fundata-București și aproape de locul unde această șosea se împreună cu șoseaua națională București-Fundata-Titu-Pitești. Are un heleșteŭ, iar prin raionul săŭ curg rîurile Dîmbovița și Ilfovelul.

Are o populație de 1041 locuitorĭ; o biserică și o școală.

Se învecinește spre E. cu Vizurești; spre V., cu Slobozia-Moara; spre S., cu Ghergani și spre N., cu Bildana. In apropiere are o pădure de 11750 ariĭ.

Podul-Broșteni, Pietroasa, saŭ **Brănișteni**, *com. rur.*, pe apa Teleorman, jud. Argeș, pl. Cotmeana, la 12 kil. de com. rur. Costești, reședința subprefectureĭ și la 36 kil. de Pitești. Se compune din 2 sate: Podul-Broșteni și Zmeĭ, avînd o populație de 112 familiĭ, saŭ 456 suflete; două bisericĭ, cîte una în fie-care sat, deservite de 2 preoți și 2 cîntărețĭ.

Budgetul com. e la venitură de 1737 leĭ și la cheltueli, de 1943 leĭ.

Vite sunt: 320 boĭ și vacĭ, 40 caĭ, 805 oĭ, 47 capre și 158 rîmătorĭ.

Podul-Broșteni, *sat*, cu 76 familiĭ, pe apa Teleorman, jud. Argeș, pl. Cotmeana, făcînd parte din com. rur. cu același nume. Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

— SFÎRȘITUL VOLUMULUĬ AL IV-lea. —

Imașul are o întindere de 136 hect. și 45 ariĭ, și nutrește 990 capete de vite.

Are o biserică de piatră, deservită de 2 preoți și 2 eclesiarhĭ; școală; o gară de drum de

VERIFICAT 1987
VERIFICAT 2007
VERIFICAT 2017
BIBLIOTECA Centrală Universitară București